

Lili Benčik, Josip Pečarić:
PUPOVAC

**LILI BENČIK
JOSIP PEČARIĆ**

PUPOVAC

Zagreb, 2024.

© Josip Pečarić, 2024.

Urednica
Anđela Hodžić

KAZALO

UVOD: ZAŠTO PUPOVAC?13

ZAŠTO SE JOŠ UVIJEK U REPUBLICI HRVATSKOJ OBILJEŽAVAJU OBLJETNICE IZ SFRJ, KADA JE REPUBLIKA HRVATSKA RASKINULA SVE DRŽAVNO-PRAVNE SVEZE SA SVIM REPUBLIKAMA I POKRAJINAMA BIVŠE SFRJ?	16
IDEOLOGIJA I PROPAGANDA VELIKOSRPSKOGA GENOCIDA NAD HRVATIMA – PROJEKT ‘HOMOGENA SRBIJA’ 1941.	34
STRAH HRVOJA ŠIMIČEVIĆA OD GAŠENJA TJEDNIKA NOVOSTI, AKO „EKSTREMNI DESNIČARI“ DOĐU NA VLAST	39
PREDSJEDNIČE REPUBLIKE, PREDSEDNIČE VLADE, PREDSEDNIČE SABORA, DORH-A I PREDSEDNIČE USTAVNOG SUDA, DUŽNI STE ČUVATI USTAVNO-PRAVNI POREDAK RH	43
ZAŠTO ZVJERSKO STRAVIČNO UBOJSTVO OBITELJI ČENGIĆ IZ ERVENIKA, KOD BENKOVCA, 18.SIJEČNJA 1992. NE ZANIMA MEDIJE, NE ZANIMA NEVLADINE UDRUGE, NE ZANIMA MILORADA PUPOVCA, NE ZANIMA NI INICIJATIVU MLADIH ZA LJUDSKA PRAVA, NE ZANIMA NI ANTO NOBILA, NIJE RODBINI IZNUDIO ODŠTETU KAO OBITELJI ZEC?	50

LILI BENČIK: PUPOVAC53

KAZNENA PRIJAVA ZA NENAMJENSKO ODOBRAVANJE I TROŠENJE SREDSTAVA IZ PRORAČUNA RH, PO USTAVNOM ZAKONU O PRAVIMA NACIONALNIH MANJINA	53
MILORAD PUPOVAC KOMEMORIRANJE HRVATSKIH ŽRTAVA BLEIBURGA PROGLAŠAVA PORUKAMA MRŽNJE! ŠTO JE U GLAVI TOM ČOVJEKU?	61
MILORAD PUPOVAC MORA DATI OSTAVKU NA SVE FUNKCIJE KOJE OBNAŠA U SABORU I VLADI REPUBLIKE HRVATSKE. KAO SABORSKI ZASTUPNIK U DRUGOJ JE DRŽAVI BLATIO UGLED I IME REPUBLIKE HRVATSKE I KAO TAKAV NE MOŽE VIŠE OBNAŠATI ČASNU FUNKCIJU ZASTUPNIKA U HRVATSKOM SABORU!	68
MILORAD PUPOVAC NAPADNUT HRANOM, A GĐA. RUŽICA ČAVAR ŠAKAMA.....	72

SNV MILORADA PUPOVCA BLOKIRAO MI JE PRISTUP NJIHOVIM STRANICAMA NOVOSTI I TV VIDA NA FACEBOOKU	75
KADA MILORAD PUPOVAC PRIČA O GOVORU MRŽNJE PREMA SRBIMA, NEKA NAJPRIJE POGLEDA NASLOVNICE SVOJIH NOVOSTI	79
MILORAD PUPOVAC „OVA ZEMLJA“ IMA IME, ZOVE SE HRVATSKA	82
OTVORENO PISMO PROFESORU, DOKTORU ZNANOSTI MILORADU PUPOVCU...ZNATE PROFESORE, DOKTORE ZNANOSTI, SADA JE 2021.GODINA I VI I JA ŽIVIMO U REPUBLICI HRVATSKOJ, NASTALOJ U DOMOVINSKOM RATU	86
SDSS GODINAMA DIJELI LEKCIJE HRVATIMA, SA SVOJIM BILTENIMA PRIKAZUJE IH PO SVIJETU KAO ZLOČINCE I PROGONITELJE SRBA, A OSNOVAO JU JE RATNI ZLOČINAC, ČETNIK, U OKUPIRANOM VUKOVARU U TZV. REPUBLICI SRPSKOJ KRAJINI	92
SNV BILTEN MILORADA PUPOVCA ODRAZ JE SDSS-OVOG I SNV-OVOG LICEMJERNOG, KLEVETNIČKOG I MANIPULATIVNOG JUGO-MENTALNOG SKLOPA KOJIM VODE MEDIJSKI RAT PROTIV HRVATSKE, FINANCIRAN IZ PRORAČUNA RH	100
HRVATSKI NAROD MORA REĆI DOSTA!". OVO JE DRŽAVA HRVATSKA, MANJINE IMATE USTAVNA PRAVA ALI I OBVEZE PREMA HRVATSKOJ DRŽAVI I HRVATSKOM NARODU!	111
SRPSKA NACIONALNA MANJINA UMJESTO DOMOVINSKOG RATA, U NASTAVI POVIJESTI UČI DJECU DA JE BIO GRAĐANSKI RAT, IAKO JE JOŠ 2003 ISTEKAO MORATORIJ NA NASTAVU POVIJESTI, PO ERDUTSKOM SPORAZUMU	122
ANALIZA BULLETIN 1 SNV-A, O ZASTUPLJENOSTI NACIONALNIH MANJINA U DRŽAVNOJ UPRAVI, PRAVOSUĐU I POLICIJI	126
MEDIJSKO HUŠKANJE I GOVOR MRŽNJE NOVOSTI SNV-A	138
“ĆIRILIĆNO PISMO NE UGROŽAVA VEĆINSKI NAROD” NEE, TO JE JOŠ JEDNA U NIZU PODVALA SNV-A, DA GA PODSJEĆA NA ”NAČELA DOSTOJANSTVA, SLOBODE I JEDNAKOSTI ” KOJE MU JE “DONIJELO” I NA RANE KOJE MU DRŽI OTVORENIMA	147
GRUBI SUKOB INTERESA MILORADA PUPOVCA I NENAMJENSKO TROŠENJE SREDSTAVA PO USTAVNOM ZAKONU O PRAVIMA NACIONALNIH MANJINA	155
PUPOVČEVIM NOVOSTIMA KOLONA SJEĆANJA JE KOLONA MRAKA!	159
PUPOVAC KAO MILOŠEVIĆ „ JA SAM ZA MIR“ ILI 10 LAŽI MILORADA PUPOVCA	163
SA KOJIM PRAVOM I PO KOJEM ZAKONU MILORAD PUPOVAC I NJEGOVA BULUMENTA NAMEĆU HRVATSKOJ NJIHOV JUGOSLAVENSKI SUSTAV VRIJEDNOSTI, KADA JE HRVATSKA JOŠ 8. LISTOPADA 1991.RASKINULA SVE DRŽAVNO-PRAVNE SVEZE SA SFRJ?	170

PRIJAVA ZA SUKOB INTERESA SABORSKOG ZASTUPNIKA SDSS-A, PROF. DR. MILORADA PUPOVCA, POVJERENSTVU ZA ODLUČIVANJE O SUKOBU INTERESA	186
--	-----

PUPOVAC U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA191

TRIJUMF TUĐMANIZMA, ZAGREB, 2003.	191
SRBI SU SE SAMI ETNIČKI OČISTILI	191
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	194
JOSIPOVIĆ TRAŽI PUT DO NIKOLIĆA	194
VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.	196
I NA OVČARU SU LJUDE ODVODILI PO NOĆI, TO JE U NJIHOVOM MENTALNOM KODU	196
POKVARENI ČETNIK ILI ...?	198
O ČEMU ĆE KUR*A NEGO O POŠTENJU	204
O ČEMU ĆE KUR*A NEGO O POŠTENJU II.	207
VELIKOZEČEVSKA POLITIKA U HRVATSKOJ	207
VELIKOZEČEVSKA POLITIKA U HRVATSKOJ II.	214
HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.	216
NAJVEĆA SRPSKA RATNA POBJEDA (I.)	216
‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.	221
VLASTI ZNAJU DA O NAŠIM INTERESIMA NAJBOLJE BRINU U BEOGRADU I LONDONU	221
PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	227
ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO, II.	227
ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.	231
VELEIZDAJNICI U JASENOVCU	231
BENJAMIN TOLIĆ: DUH NEČISTI U JASENOVCU	238
'RUŽA TOMAŠIĆ JE U PRAVU, HRVATSKU TREBA OČISTITI OD SRBA KOJI JU MRZE'	240
TREĆA JAVNA SJEDNICA HRVATSKOG NACIONALNOG ETIČKOG SUDIŠTA	245
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	253
NE SMETA NJIMA DANAS PAVELIĆ, VEĆ HRVATSKA SAMOSVIJEST!	253
MARKO LJUBIĆ, GOLDSTEINI ŽIVE OD PROPAGANDE – ŠTO ĆE IM AKADEMICI, ZNANOST I ISTINA	256
EVO ZAŠTO NE DAJU ISTRAŽITI JASENOVAC	260
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	262
ZDENKO DUKA I „NEUMRLI“	262
J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.	269
"ZA DOM SPREMNI" I EDUKACIJA	269

DAMIR KALAFATIĆ, HRT-'OTVORENO' KAO PRIJEKI SUD PARTIJE!?	273
MARKO LJUBIĆ, KADA U JAVNOSTI ČUJEMO PITANJE – TITO ILI TUĐMAN, TO JE U BITI PITANJE – HRVATSKA ILI JUGOSLAVIJA	276
DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.	281
PREDSJEDNICA KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ U GOVORU MRŽNJE I NASILJU PREMA SRBIMA U 2015.	281
GOVOR MRŽNJE I POZIV NA NASILJE PREMA HRVATSKIM BRANITELJIMA U 2015. OD STRANE SRPSKE MANJINE U REPUBLICI HRVATSKOJ	283
HNES U BILTENU SNS-A	289
RUGA LI SE PUPOVAC SV. OCU?	293
PATRIJARH SPC U RH (SRPSKE POLITIČKE CRKVE U HRVATSKOJ)	296
ŠTITI LI I NOVA VLAST PROTUHRVATSKO DJELOVANJE MIHORADA PUPOVCA I NJEGOVOG <i>SRPSKOG NARODNOG VIJEĆA</i> ?	302
DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.	307
REVIZIONIST HASANBEGOVIĆ	325
SRPSKE SLUGE ŽELE I U SABORU PROTIV HOS-A TJ. PROTIV DOMOVINSKOG RATA!	332
ZDS I HOS SMETAJU NOVOJ POMIRBI: POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA	336
USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"	341
THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.	345
IZJAVE	345
PRALJAK I THOMPSON	346
IPAK BI PUPOVAC TREBAO BITI PREDSJEDNIK RH	352
ZLOČINI NISU ISTI ili KAKO OD IVA NAPRAVITI JOVU	356
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK, ZAGREB, 2017. STR. 375.	359
PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA NOBELOVU NAGRADU ZA MIR, V.	359
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.	362
BOŽIDAR ALIĆ, NAZOVIMO DRUGI TORANJ ZAGREBAČKE KATEDRALE IMENOM MUČENIKA SLOBODANA PRALJKA	362
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	370
JOSIP PEČARIĆ, KAKO „ZEČEVIMA“ OSIGURATI POBJEDU?	370
SLIČNOST HITLEROVOG I MILOŠEVIĆEVOG PROJEKTA	374
J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018.	379
STJEPAN RAZUM, DOKAZANI LAŽLJIVAC I MANIPULATOR DR. PUPOVAC	379

MARKO LJUBIĆ, ŠTO JE TO ČASNO U MIRENJU SA SRPSKIM KLEKETAMA I LAŽIMA?	381
IGOR VUKIĆ U BUJICI: NE BOJIM SE PUPOVČEVIH PRIJETNJI ZATVOROM. UPRAVO ON POTIČE MRŽNJU!	387
(CRVENI) FAŠISTI NA HRT-U 'DEJSTVUJU'	390
INTERVJU: Igor Vukić, SADA VIŠE NEMA NIKAKVE DVOJBE: JASENOVAC NIJE BIO LOGOR SMRTI I NE TREBA GA VIŠE OBILJEŽAVATI NA POSTOJEĆI NAČIN	392
PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.	401
ZDS I PUPOVČEV SRPSKI PATRIOTIZAM	401
PERO KOVAČEVIĆ PUPOVCU: "ONI KOJI RATA NISU OKUSILI ILI SU BILI NA DRUGOJ STRANI, NEMAJU PRAVO GOVORITI O HOS-U!"	404
VJEKOSLAV KRŠNIK, „ZA DOM SPREMNI“ NIJE POLITIČKO NEGO USTAVNO PITANJE	406
IVICA MARIJAČIĆ, PETERO JAHAČA VELIKOSRPSKE APOKALIPSE U HRVATSKOJ	408
JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.	413
USTAŠA ILI SRPSKI SLUGA	413
JE LI PUPOVAC ZALJUBLJENIK U ZDS?	415
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	419
SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA	419
VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	426
DVOJBA: ZA VUČIĆA ILI ZA VUČIĆA	426
POBJEDA PLENKOVIĆU DRAŽEG KANDIDATA	428
POGOVOR: ŠKORO I SRPSKI FAŠIZAM	430
GENERAL JANKO BOBETKO, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	434
HDZ ZADRŽAVA VLAST PUPOVCU!	434
REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB.	437
LAKŠE SE DIŠE: IMA ME U BILTENU SNV-A ZA 2018.	437
PREDSTAVLJANJE KNJIGE <i>MOJIH STO KNJIGA</i> U TISNOM	437
TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ?	444
SJAJAN KOMENTAR IZBORNIH REZULTATA DAO JE STJEPAN TUĐMAN	447
NAGRADA SRPSKIM SLUGAMA U RH	449
NE VOLE DOMOVINU	452
NAPAD NA „HRVATSKI TJEDNIK“	458
DRUKER / PREDSJEDNIK O PUKOVSKOM, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.	469
HRVOJE HITREC: SIMFONIJA ZA DJECU "PEĐA I VUK"	469
SLOBODAN LANG / PEŠORDA O LANGU, ZAGREB, 2020.	474
IPAK JE TO SRPSKO-HRVATSKA KOALICIJA	474
MLADEN PAVKOVIĆ, ZAGREB, 2020.	477
PISMO MLADENU PAVKOVIĆU	477
DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020.	479

DR. MATO ARTUKOVIĆ O HRVATSKO-ŽIDOVSKIM ODNOSIMA KROZ POVIJEST	479
POVJESNIČAR MATO ARTUKOVIĆ: KULT 'UGROŽENOG SRBINA' TRAJE VEĆ 130 GODINA ZAHVALJUJUĆI HRVATSKIM JUGOSLAVENIMA	486
IZA KULTA 'UGROŽENOG SRBINA', KOJI PROPOVIJEDA MILORAD PUPOVAC SUZNI, SKRIVA SE ZLOČINAČKA IDEJA	495
VJEKOSLAV KRSNIK, ZAGREB, 2021.	501
VJEKOSLAV KRSNIK, IZDAJNIČKI HDZ POD PLENKOVIĆEM PRIHVATIO MEMORANDUMSKU POLITIKU PUPOVČEVOG SDSS-A	501
VJEKOSLAV KRSNIK, PLENKOVIĆ POD PUPOVCEM NAKON KNINA I GRUBORA PROVODI VELIKOSRPSKI MEMORANDUM2 SANU	504
VJEKOSLAV KRSNIK, SVE JE JASNIJE: PLENKOVIĆ S PUPOVCEM PODRŽAVA ČETNIŠTVO, A SOA ŠUTI	506
VJEKOSLAV KRSNIK, JE LI NAKON FARSE U NEGOSLAVCIMA PLENKOVIĆ USTUPIO PREMIJERSKU DUŽNOST MILORADU PUPOVCU	508
VJEKOSLAV KRSNIK, MILORAD PUPOVAC U "VESTIMA" NASTUPIO KAO PREMIJER	511
VJEKOSLAV KRSNIK, VELIKOSRPSKA PREDSTAVA U VUKOVARU U PREŠUTNOJ REŽIJI ANDREJA PLENKOVIĆA	512
JOSIP PEČARIĆ, JE LI PREMIJER PLENKOVIĆ IZDAJNIK?	513
VJEKOSLAV KRSNIK, DNO DNA SVEUČILIŠNOG PROFESORA MILORADA PUPOVCA I SLJEDBENIKA, UKLJUČUJUĆI PREMIJERA PLENKOVIĆA	518
JOSIP PEČARIĆ, PUPOVAC, KRVNA ZRNCA I ZA DOM SPREMNI	520
VJEKOSLAV KRSNIK, NAKON BOMBAŠKOG NAPADA ČETNIKA U PAKRACU MORAMO BITI "ZA DOM SPREMNI"	521
MARKO FRANOVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	528
MARKO FRANOVIĆ U BUJICI AUSTRALSKI HRVATI POKREĆU TUŽBU PROTIV MESIĆA ZBOG KRAĐE ČEKOVA!	528
ĐURO VIDMAROVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	530
USTAVNI PATRIOTIZAM: ONO ŠTO U RH VRIJEDI ZA HRVATE NE VRIJEDI ZA SRBE!	530
'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA, ZAGREB, 2022.	534
PUPOVČEVA SUPRUGA OPET VRŠI PRITISAK NA SUD KAKO BI SE ZABRANILA PJESMA 'ČAVOGLAVE': EVO ŠTO JE ODGOVORIO THOMPSON	534
DVOTREĆINSKA VEĆINA SUDACA KONAČNO POTVRDILA: 'THOMPSONOVO PJEVANJE ČAVOGLAVA NIJE PREKRŠAJ!'	535
POBJEDA POKLIČA "ZA DOM SPREMNI" UZDRMALA JUGONOSTALGIČARE	538
PUPOVČEVA SUPRUGA I DALJE NAPADA THOMPSONA I DOMOVINSKI RAT	541

IVICA MARIJAČIĆ, PREDSEDNIK USTAVNOGA SUDA I PUPOVČEVA ŽENA	544
THOMPSONOV MENADŽMENT ODGOVORIO BORISU MILOŠEVIĆU, PREDSEDNIKU SNV-A: ‘PITAJTE PREŽIVJELE STRADALNIKE IZ DOMOVINSKOG RATA, JE LI ZA NJIH BOJNA ČAVOGLAVE BUDNICA’	547
ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	549
'OKLOPNO PRAVOSLAVLJE'	549
TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA	553
GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	560
GENERALI PONOVO U BOJ ZA HRVATSKU	560
PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE	562
PISMO	565
ZEČEVI NAREDILI HRVATSKIM VLASTIMA PROGON HOS-A	568
INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022. ..	572
TUĐMAN 100, 3.	572
BIVŠI MINISTAR PRAVOSUĐA MIŠETIĆ: BLEIBURG JE SIMBOL HRVATSKOG STRADANJA, KOMEMORACIJA TREBA OSTATI TAMO	577
“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	581
UVOD	581
PRILOZI: LITO U TISNOM 2022. (1)	582
VJEKOSLAV KRSNIK, PREMIJER PLENKOVIĆ JE POD MILORADOM PUPOVCEM SLUGA VUČIĆEVE POLITIKE	586
PLENKOVIĆEVO JUGOSLAVENSTVO	592
J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	595
KAROLINA VIDOVIĆ KRIŠTO, PLENKOVIĆ SRAMOTI I PONIŽAVA HRVATSKU SUSREĆUĆI SE SA SRBIJANSKIM MINISTROM DAČIĆEM	595
TKO NAM TO DOLAZI U ZAGREB? BUJANEC PODSJETIO NA VELIČINU ‘NAPUVANE KROFNE’: ‘MALI SLOBA’ JE TEPAO ARKANU, DOVODI GA PUPOVAC NA TZV. BOŽIĆNI DOMJENAK SNV-A, NAJAVLJEN JE PLENKOVIĆ SA SVITOM, A BIT ĆE TU I PORFIRIJE...’	600
PLENKOVIĆ I SRBIJANSKI PREMIJER DAČIĆ NA DOMJENKU PUPOVČEVOG SNV-A U ZAGREBU: GOVORILI O ‘MIRU’ I ‘POMIRENJU’	602
JOŠ O VELIKOSRPSKOM SKUPU U ZAGREBU	610
BUJICA NA BOŽIĆNOM MITINGU PUPOVČEVA SNVA: PUPOVAC: “NAROČITO JE VAŽNO DA SE UTIŠA SVAKI ‘ZDS’!”	612
VJEKOSLAV KRSNIK, PUPOVČEV DOMJENAK SNV-A KAO DIO HIBRIDNOG RATA PROTIV HRVATSKE	613
JOŠ O VELIKOSRPSKOM SKUPU U ZAGREBU, 2.	615
JOŠ O VELIKOSRPSKOM SKUPU U ZAGREBU, 3.	618
DOSTA JE SRAMNE SRPSKE POLITIKE!	620

MARKO JURIČ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	622
VJEKOSLAV KRSNIK, NOVI UDAR JUGOČETNIČKE "DUBOKE DRŽAVE": VISOKE KAZNE ZA "ZA DOM SPREMNI" I PRESUDA MARKU JURIČU	622
LILI BENČIK, PREMIJERU PLENKOVIĆU ŠTO JE SA ŽRTVAMA TOTALITARNOG KOMUNISTIČKOG ZLOČINAČKOG REŽIMA 1945-1990? ZAR ŽRTVE KOMUNIZMA NISU BILI LJUDI, ZA NJIH NEMA PIJETETA, NEMA KAZNI?	625
IVICA MARIJAČIĆ, HRVATSKO PRAVOSUĐE I MUP	630
DR. SC. VLATKA VUKELIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	633
DR. SC. VUKELIĆ ZA NAROD.HR: 'PUPOVAC JE IDEJNI SLJEDNIK MEMORANDUMA SANU'	633
DR. SC. VUKELIĆ REAGIRALA NA PUPOVČEVE NAVODE: 'PERFIDNO ISKORIŠTAVA TRAGIČNU SUDBINU SISAČKE DJECE ZA OPRAVDAVANJE SRPSKE AGRESIJE 90-IH'	635
Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	638
DRUGOVI IZ DORH-A TREBALI BI KONAČNO PORAZGOVARATI S PUPOVCEM	638
DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, ZAGREB, 2023.	642
IGOR VUKIĆ. MOJ FELJTON O JASENOVCU	642
TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	651
JOŠ O ZAUSTAVLJANJU 'ZELENE PUPAVKE' U RH, 2. DIO	651
KOČANOV KOMENTAR	651
HITREC: NEMAMO SAMO NEOVERBALNI DELIKT NEGO I DELIKT MIŠLJENJA	659
PRILOG, PRIZNAJTE POBJEDU BRANITELJA NAD FAŠISTIČKIM AGRESORIMA, 2. DIO	665
PRIZNAJTE HRVATSKU PRAVOSLAVNU CRKVU!, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	672
DR DARKO RICHTER, HRVATSKI SU PRAVOSLAVCI HRVATI, A NE SRBI, ALI SU, NA ŽALOST, U SVOJOJ DRŽAVI GRAĐANI DRUGOG REDA	672
LILI BENČIK – ŽIVOTOPIS	680
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	681

UVOD: ZAŠTO PUPOVAC?

Jednostavno zato što je Milorad Pupovac utjelovljenje Velike Srbije na tlu Hrvatske. Velika Srbija na crti Virovitica-Karlovac-Karlobag koju Srbi nisu realizirali ratom 1990-1995. Pupovac je kao peta kolona trebao ostvariti u miru, unutarnjom okupacijom Hrvatske.

Zahvaljujući izdajničkim vladajućim elitama u Hrvatskoj, sastavljenim od pristaša jugoslavenske političke ideologije (Srbima zamjena za velikosrpsku ideologiju) polako se sistematski ostvaruje.

Srpsko narodno vijeće SNV, kao političko, savjetodavno i koordinativno tijelo koje djeluje kao samouprava Srba u Republici Hrvatskoj hvali se da zaključno sa 2019.godinom, mrežu SNV-a čini 144 vijeća i predstavnika, a ukupan broj vijećnika je 1744.

Velikosrpska genocidna ideologija ima bogatu i dugu prošlost od :

Vuka Stefanovića Karadžića „ Srbi svi i svuda“ (1836),

Načertanija (1844), Ilije Garašanina :“ Iz ovog poznanja proističe čerta i temelj srpske politike, da se ona ne ograničava na sadašnje njene granice, no da teži sebi priljubiti sve narode srpske koji ju okružavaju.“

Nikole Stojanovića „Do istrage naše ili vaše“ objavljenog u Srbobranu, glasilu Srpske samostalne stranke, 22. i 23. kolovoza 1902,

zatim 1907.god velikosrpski ideolog Jovan Cvijić kaže : „Srbi žive i izvan tadašnjih granica Srbije. Svet treba da zna i da se uveri da Srbija može da operiše s mnogo većom celinom, no što je njena teritorija.“ Znači, Jovan Cvijić već jasno govori o nasilju i agresiji u cilju proširenja srpskog teritorija.

Homogene Srbije“ (1941) Stevana Moljevića, glavnog političkog savjetnika četničkog vojvode Draže Mihailovića (bio je drugookrivljeni nakon Draže Mihalovića, te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 20 godina. Umro je na odsluženju zatvorske kazne u Srijemskoj Mitrovici, 15. studenoga 1959. godine)

- Srbi moraju stvoriti homogenu Srbiju

- Taj prostor mora obuhvatiti cijelo etničko područje Srba

- Pristupiti preseljenju naroda kako bi novi srpski prostor postao etnički čist.

Valerijanova memoranduma, episkopa Valerijana (vikara njegove svetosti Patrijarha Gavriela), službeni dokument Srpske pravoslavne crkve predan njemačkomu vojnom zapovjedniku Srbije, generalu Ludwigu von Schröderu, u Beogradu 9. srpnja 1941. godine koji je podmetnuo lažne fotografije i podatke o stradanju 300 000 Srba u NDH

do kraja 1941.godine. Valerijanov memorandum početak je uspješnog protuhrvatskog "strateškog klevetanja", koje će se u kasnijim desetljećima nastaviti fabriciranjem drugih optužbi radi dokazivanja "genocidnosti" Hrvata, metodu koju Pupovac neprekidno primjenjuje

Slobodana Miloševića 1989. na Gazimestanu;

“ Srbi se nalaze pred bitkama iako ovo nisu oružane mada i takve nisu isključene“ pa naglašava osnovu svog programa“ Svi Srbi u jednoj državi, Srbija će ostati cijela gdje je srpski grob tamo je Srbija.“

Memorandumima SANU (1986).SANU 2 i SANU 3 preimenovanom u Srpski svet.

Genocidna ideja istrebljenja Hrvatskog naroda i zauzimanje njegova životnog prostora sve od „ugroženih“ Srba od 1836.godine do 2024. stara 188 godina.

Hrvati nemaju niti su imali nikakav program, ni ideju zauzimanja tuđe zemlje i tuđeg životnog prostora. NDH je kao dio Hitlerove koalicije donijela rasne zakone, ali Srbi nisu bili predmet tih rasnih zakona,¹ bili su to Židovi i Romi:

a) Zakonska odredba o državljanstvu,

b) Zakonska odredba o rasnoj pripadnosti i

c) Zakonska odredba o zaštiti arijske krvi i časti hrvatskog naroda

Sa napomenom da je režim NDH u rasnim zakonima imao paragraf: „ Svi Židovi koji su nešto pridonijeli (Sache Kroatiens) hrvatskoj stvari postaju „Ehrenarien“, počasni Arijevci i zato se ne smiju progoniti“

Međutim NDH je kao totalitaran režim progonila sve neprijatelje režima. Tako su u Jasenovcu bili zatočeni Židovi, Romi, Srbi i Hrvati koji nisu bili podobni režimu. Svakako je najpoznatiji Hrvat bio dr.Ante Ciliga koji je u Jasenovcu napisao zbirku pripovjedaka na čakavskom dijalektu „Štorice iz Proštine“

Memorijalni centar Yad Vashem iz Jeruzalema, je na listu pravednika među narodima, na koju se uvrštavaju osobe koje su tijekom holokausta spašavale Židove riskirajući svoj vlastiti život, do 2020. god. uvrstio 120 osoba iz Republike Hrvatske² i 128 poimence iz Srbije.³

Nedićeva Srbija prva je u Europi proglasila „judenfrei“ Sekretar vojne uprave za civilna pitanja Harald Turner u kolovozu 1942. javio je u Berlin: „Srbija je jedina zemlja u kojoj je problem Židova i Cigana potpuno riješen“

Hrvatska je dala sva prava nacionalnim manjinama i to Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina. Upravo po tom zakonu SNV Milorada Pupovca je iz hrvatskog proračuna za 2023.dobio 767 800 eura, da bi financirao svoje Novosti iz kojih naprosto kulja mržnja prema svemu hrvatskom!

Milorad Pupovac zastupnik u Hrvatskom Saboru sa svojim SNV-om eksponent je te 188 godina stare genocidne velikosrpske politike. I sve što je uspio iznuditi, sve povlastice nisu mu dovoljne, jer on ide do Istrage (istrebljenja) naše ili vaše!

Pri tome Pupovac napada Katoličku crkvu, jer zna da je ona zaslužna za opstanak hrvatskog naroda kroz povijest i nekorektno je optužuje za ustašizaciju, što je njegova stalna mantra.

¹ <https://historiografija.hr/?p=12906>

² https://hr.wikipedia.org/wiki/Holokaust_u_NDH

³ http://joz.rs/pravednici/Pravednici_WEB.pdf

Ali nigdje ne spominje Srpsku pravoslavnu crkvu koja je ideološki nositelj velikosrpske ideologije (i provoditelj preko četničkog pokreta) i koja nelegalno djeluje i radi u Hrvatskoj.

U Presudi Međunarodnog suda pravde u Haagu, 3. veljače 2015, znakovito je mišljenje brazilskog suca da "dokazi predloženi sudu pokazuju da u oružanim sukobima u Hrvatskoj nije zapravo bila riječ o ratu, nego o pokolju" te da je "očito da su u Vukovaru, Iloku, Lovasu i Bogdanovcima ne samo počinjena djela genocida (actus reus) nego i da je postojala namjera (mens rea)."

Iako je izgubila oružani rat, Srbija i dalje vodi obavještajno-medijski rat nesmanjenom žestinom. Neprestano podgrijavajući žrtve Jasenovca, stvara privid ustašizacije Hrvatske, i to uz veliku pomoć pete kolone u Hrvatskoj, internacionalizira i potencira. A hrvatska yugo-diplomacija naravno ne odgovara na pravi način, niti koristi argumente pobjednika!

Stoga ova knjiga razotkriva nečasnu i štetnu djelatnost Milorada Pupovca u Hrvatskoj.

ZAŠTO SE JOŠ UVIJEK U REPUBLICI HRVATSKOJ OBILJEŽAVAJU OBLJETNICE IZ SFRJ, KADA JE REPUBLIKA HRVATSKA RASKINULA SVE DRŽAVNO- PRAVNE SVEZE SA SVIM REPUBLIKAMA I POKRAJINAMA BIVŠE SFRJ?

27 srpnja, 2020 by [hrvatskepraviceblog](#)

U preambuli Ustava RH piše da je Republika Hrvatska nastala ;

“– u novom Ustavu Republike Hrvatske (1990.) i pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) kojima je hrvatski narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države...”

Hrvatski je sabor 25. lipnja 1991. donio povijesnu Ustavnu odluku o samostalnosti i suverenosti Republike Hrvatske čime je pokrenut postupak razdruživanja od ostalih jugoslavenskih republika te se taj dan od 2001. godine obilježava kao Dan državnosti Republike Hrvatske. Treba svakako naglasiti da su saborski zastupnici SDP-SKH napustili Sabornicu, jer nije usvojen njihov prijedlog o mogućnosti pridruživanja nekoj drugoj, novoj zajednici naroda bivše Jugoslavije. Jedini SDP-ovac koji je podržao prijedlog HDZ-a bio je Korčulanin Marko Vlašić Čiče.

Toj odluci prethodio je referendum održan 19. svibnja 1991. godine, na kojemu se 93,24 posto građana izjasnilo potvrdno na prvo pitanje referenduma da Republika Hrvatska, kao suverena i samostalna država, koja jamči kulturnu autonomiju i sva građanska prava Srbima i pripadnicima drugih nacionalnosti u Hrvatskoj, može stupiti u savez suverenih država s drugim republikama, te se 92,18 posto građana izjasnilo da se protivi tome da Republika Hrvatska ostaje u Jugoslaviji kao jedinstvenoj saveznoj državi.

SDP-ovci su listom napustili saborsku dvoranu i ranije, 25. srpnja 1990., prigodom donošenja Odluke o proglašenju amandmana na Ustav SRH, kojom su izbrisane zvijezda petokraka i socijalističke oznake u nazivima svih državnih ustanova, u sklopu čega je i dotadašnje Predsjedništvo SRH preimenovano u Predsjedništvo RH.

Zbog tromjesečnog moratorija koji je tražila Europska zajednica, uzaludno se nadajući da se jugoslavenska kriza i srpska agresija na Hrvatsku mogu riješiti mirnim putem povijesna odluka donesena je 8. listopada 1991. godine.

Istoga dana kada je istekao moratorij na hrvatsku Odluku o samostalnosti, zrakoplovi JNA bombardirali su povijesnu jezgru Zagreba i Banske dvore u kojima je bilo smješteno tadašnje državno vodstvo na čelu s predsjednikom dr. Franjom Tuđmanom.

Zbog mogućih novih napada povijesna je sjednica održana 8. listopada 1991. godine u podrumu Inine zgrade u Šubićevoj ulici u Zagrebu, gdje je i donesena Odluku o raskidu državno-pravnih sveza Republike Hrvatske s ostalim republikama i pokrajinama bivše SFRJ.

ODLUKU

Republika Hrvatska od dana 8. listopada 1991. godine raskida državno-pravne sveze na temelju kojih je zajedno sa ostalim republikama i pokrajinama tvorila dosadašnju SFRJ, Republika Hrvatska odriče legitimitet i legalitet svim tijelima dosadašnje federacije – SFRJ,

Republika Hrvatska ne priznaje valjanim niti jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije – SFRJ,

Republika Hrvatska priznaje samostalnost i suverenost ostalih republika bivše SFRJ, na temelju načela uzajamnosti i spremna je s onim republikama s kojima nije u oružanom sukobu uspostaviti, održavati i razvijati prijateljske, političke, gospodarske, kulturne i druge odnose,

Republika Hrvatska kao suverena i samostalna država, jamčeći i osiguravajući temeljna prava čovjeka i nacionalnih manjina, zajamčenih izričito Općom deklaracijom Ujedinjenih naroda, Završnim aktom Helsinške konferencije, dokumentima KESS-a i Pariškom poveljom u sklopu europskih integracijskih tijekova, pripravna je ulaziti u međudržavne i međuregionalne asocijacije s drugim demokratskim državama,

Republika Hrvatska nastavit će postupak utvrđivanja međusobnih prava i obveza u odnosu na ostale republike bivše SFRJ i u odnosu na bivšu federaciju,

Ova odluka stupa na snagu u trenutku njezina donošenja, 8. listopada 1991.

Po kojem pravilu, po kojem Zakonu ili propisu se 27. srpanj obilježava i dalje kao Dan ustanka naroda Hrvatske, kada je Republika Hrvatska raskinula sve sveze sa ostalim republikama i pokrajinama bivše Jugoslavije, i nastala u pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.godine)?

Članak 3. ODLUKE “Republika Hrvatska ne priznaje valjanim niti jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije – SFRJ”

Kako je onda moguće da se obilježavaju obljetnice iz bivše države, koja je izvršila agresiju na Republiku Hrvatsku i koja više ni ne postoji?

Obilježavanje obljetnica propalog totalitarnog komunističkog režima bivše SFRJ još je apsurdnije prema Rezoluciji Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe ([2019/2819\(RSP\)](#)), kojom su izjednačeni totalitarni komunistički, fašistički i nacistički režimi kao isto zlo!

Citiram;

3. podsjeća da su nacistički i komunistički režimi provodili masovna ubojstva, genocid, deportacije i doveli do nezapamćenih gubitaka života i slobode u 20. stoljeću u dotad neviđenim razmjerima u ljudskoj povijesti; najoštrije osuđuje djela agresije, zločine protiv čovječnosti i masovna kršenja ljudskih prava koje su počinili nacistički, komunistički i drugi totalitarni režimi;

18. napominje da u javnim prostorima nekih država članica (parkovima, trgovima, ulicama itd.) i dalje postoje spomenici kojima se veličaju totalitarni režimi, što otvara put iskrivljivanju povijesnih činjenica o posljedicama Drugog svjetskog rata i propagiranju totalitarnog političkog sustava;

Ponavljam još jednom iz preambule Ustava RH; Republika Hrvatska nastala je u “pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) kojima je hrvatski narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države...”

Na sve to uopće se ne obaziru Srpsko narodno vijeće i Savez antifašističkih boraca i antifašista Republike Hrvatske! Za njih kao da je vrijeme stalo u 1945. godini! Oni ne poštuju Ustav RH, za njih on ne vrijedi, kao da ne žive u RH?

Naravno, ne poštuju, jer su im to omogućili naivni, zlonamjerni i nelustrirani hrvatski političari odnosno “odnarođene “hrvatske političke elite!

“Srpsko narodno vijeće i Savez antifašističkih boraca i antifašista Republike Hrvatske pozivaju vas na obilježavanje Dana ustanka naroda Hrvatske u Srbu u subotu, 27. jula, s početkom u 12 sati u podnožju Spomenika ustanku.

Na narodnom zboru u Srbu govorit će **Milorad Pupovac**, saborski zastupnik SDSS-a, **Franjo Habulin**, predsjednik Saveza antifašističkih boraca i antifašista RH i **Rajka Randelović**, donaćelnica općine Gračac i predsjednica VSNM Zadarske županije.

Iako više nije državni praznik, danas se taj dan obilježava u slavu antifašističke borbe kao reakcije na sustavnu represiju za vrijeme Nezavisne Države Hrvatske”

<https://www.uafdu.hr/subota-27-7-srb-12-sati-dan-ustanka-naroda-hrvatske/>

Frapantno je što se u proglasu pozivaju na Nezavisnu državu Hrvatsku, koja ne postoji od 1945.godine, a da nitko na to ne reagira!

Gdje im je ta Nezavisna Država Hrvatska? Ne postoji! Obilježavanje se događa u Republici Hrvatskoj, koja nije ničim povezana sa tim događajem! NDH nema je od 1945, kao što nema SFR Jugoslavije od 1991.godine!

To stalno podmetanje SDSS-a i njihova dugogodišnjeg predsjednika Milorada Pupovca da je današnja Hrvatska NDH, postala je mantra koju su i mediji usvojili! Stalno ponavljana laž postaje istina! Ali se nigdje ne spominje istina je da je SDSS osnovao ratni zločinac Goran Hadžić i Vojislav Stanimirović gradonačelnik okupiranog Vukovara koji je izjavio kada su četničke postrojbe ušle u Vukovar “Tog 18. novembra 1991. pao je i posljednji bastion, posljednje uporište ustaške vlasti u Vukovaru – vukovarska bolnica“.

Pročitajte više na: <https://www.vecernji.hr/enciklopedija/vojislav-stanimirovic-18603> – <http://www.vecernji.hr>

NDH NE POSTOJI, KAO NI SFRJ!

Prema tome obilježavati događaj koji je pored toga i kompromitiran, manipulativan, lažno prikazan i nije vezan uz Republiku Hrvatsku, nego joj se podmeće, namjerno je ponižavanje i omalovažavanje Republike Hrvatske i na to bi trebao reagirati i DORH po članku 349 Kaznenog zakona

Članak 349.: Povreda ugleda Republike Hrvatske Tko javno izvrgne ruglu, preziru ili grubom omalovažavanju Republiku Hrvatsku, njezinu zastavu, grb ili himnu, kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

Što se stvarno događalo tih dana u vrijeme 2.svjetskog rata?

Da bismo razumjeli što se tada događalo moramo se vratiti u prošlost.

Na “Načertanije” (Plan) Ilije Garašanina (1812. – 1874.) iz 1844. godine, koje je prvi Politički program Velike Srbije. temeljni plan stvaranja “Velike Srbije” i najvažniji dokument srpske nacionalne i vanjske politike. On je prvi pisani program velikosrpske politike. Prvi je put u cijelosti objavljen 1906. kao “Program spoljne politike Ilije Garašanina na koncu 1844. godine”. Šezdeset godina čuvan je u tajnosti.

Povjesničar Petar Šimunić je prvi u Hrvatskoj objavio »Načertanije« Ilije Garašanina, 1944. godine, sa opširnim predgovorom i prvi pokazao da je to ključni dokument o velikosrpskim planovima osvajanja susjednih zemalja.

Između ostalog po Načertaniju u Srbiji žive “Srbi triju vjera”: pravoslavni, katolici i muslimani. Ta se teza uz pomoć mitova i povijesnih krivotvorina s vremenom pretvarala u operativnu polugu, poznatu kao “Srbi svi i svuda” Vuka Stefanovića Karadžića.

Po Načertaniju Hrvati su pokatoličeni Srbi! Negiranje i sveopća mržnja prema hrvatskom narodu sastavni su dio velikosrpske politike počevši baš od Načertanija 1844.godine, kada se Srbija oslobađala od turskog carstva.

Cilj politike Ilije Garašanina svodio na obnovu srednjovjekovne srbijanske države, Dušanova carstva.Srbijanski pašaluk je u Francuskoj i Rusiji našao saveznike za osvajanje novih teritorija i izlaz na Jadransko more. Kasnije su Garašaninovi politički nasljednici pokazali da se velikosrpstvo može uspješno skrivati iza jugoslavenstva, odnosno da ta dva pojma mogu biti sinonimi za tlačenje nesrpskih naroda« (Ž. Krušelj). »Šimunić je osim teritorijalne ekspanzije velikosrbizma upozorio i na ustrojstvo doušničke mreže te okrutne metode srpske politike prema neistomišljenicima, iz kojih su se tijekom desetljeća razvijali različiti oblici konspirativne djelatnosti, jačanje

urotničkih društava poput Crne ruke te diverzantsko-teroristički način ratovanja protiv otpora potlačenih naroda”

Srbija se oslobodila Turskog carstva i kroz krvavu borbu za vlast izmjenjivale su se na vlasti dinastije Obrenovića i Karađorđevića.

Srbija je prvi put priznata 1878. godine! Vojvodina, Sandžak i Kosovo nisu bili sastavni dio Srbije, samo tzv. uža Srbija!

Hrvatska je bila pod Austro-Ugarskom vlašću sve do kraja 1. svjetskog rata 1918. godine. Ono što je važno u odnosu na Hrvatsku počelo se zbivati Londonskim ugovorom, sklopljenim 26. travnja. 1915. između Velike Britanije, Francuske i Rusije s jedne i Italije s druge strane. Ovim tajnim sporazumom članice Antante obećale su Italiji

dijelove hrvatskih zemalja pod Austro-Ugarskom u zamjenu da Italija uđe u rat na njihovoj strani!

Odmah po završetku Prvog svjetskog rata u noći na 1. studeni 1918. godine, talijanski diverzanti ušli su u pulsku luku, podvodnim minama potopili admiralski brod *Viribus Unitis* sa oko 400 mornara i admiralom Jankom Vuković Potkapelskim i okupirali Istru, Rijeku, otoke Cres, Lošinj i Lastovo te grad Zadar iz hrvatskih krajeva (taj je čin pravno potvrđen Rapalskim ugovorom, ali tek 12. listopada 1920. godine)

Namjere Srbije bile su jasne, dominirati u zajedničkoj državi! Jugoslavija kao Velika Srbija! U hrvatskim zemljama situacija je bila vrlo složena: od raspada Austro-Ugarske, revolucionarnih socijalističkih i komunističkih grupa i grupa pod utjecajem Oktobarske revolucije, zelenog kadra, vojnika koji su se vraćali iz zarobljeništva donoseći različite ideje, do velikog bezvlađa u cijeloj zemlji u postratnom kaosu i španjolskoj gripi koja je harala. U toj situaciji je Narodno Vijeće žurilo za što brže ujedinjenje sa Kraljevinom Srbijom, premda su bili upozoravani da ne srljaju „kao guske u maglu“.

Dana 29. listopada 1918. godine, sazvana je sjednica Hrvatskog sabora na kojoj su razvrtnute sve sveze s Austrijom i Ugarskom te je Sabor proglasio Dalmaciju, Hrvatsku i Slavoniju nezavisnom državom i osnovana država Srba, Hrvata i Slovenaca.

1. prosinca 1918. u Beogradu je srpski regent Aleksandar Karađorđević proglasio ujedinjenje i stvaranje Kraljevstva SHS, čime Država SHS prestaje postojati, a nastaje nova država – Kraljevstvo Srba, Hrvata i Slovenaca (kasnije promijenila ime u Jugoslavija).

Čin ujedinjenja nikada nije potvrdio Hrvatski sabor.

Hrvatski Sabor nije uopće više zasjedao do uspostave NDH 10. travnja 1941. godine.

Već na samom početku Hrvati su uvidjeli u kakvu su zamku upali. Uređenu Austro-Ugarsku zamijenili su sa monarhističkom, nesređenom, prevrtljivom, centralističkom i neprijateljskom vlašću iz Beograda !

Srpski teror nad Hrvatima

Teror nad Hrvatima uzrok je i posljedica provođenja velikosrpske politike po kojoj Hrvatska i Hrvati kao narod ne postoje!

Nakon uspostave Kraljevine SHS započinje srpski teror na području cijele države, posebno u Hrvatskoj jer su Hrvati pružali otpor zbog kršenja dogovora o ujedinjenju. O teroru je izvješće napisao Stjepan Radić 1921. godine: Batinanje i zatvaranje 30.000 seljaka u vremenu od dvije godine (prosina 1918. – veljača 1921.g.) zbog podržavanja republikanskog mišljenja i uvjerenja.

Srpski teror protiv Hrvata započeo je još u Odesi 1916. i 1917. godine. Srbi su zajedno s Kozacima prisiljavali Hrvate da se priključe tzv. jugoslavenskoj legiji, a one koji nisu htjeli pristupiti su maltretirali, nabijali na kolce, tjerali da kopaju vlastite grobove i bacali u more. Rusi su u ratu zarobili oko 10.000 hrvatskih vojnika. Hrvatski vojnici se nisu htjeli priključiti takozvanoj jugoslavenskoj legiji i ići na Solunski front pa su ih Srbi ubili.

Prema stručnjacima za vojnu povijest dr. Slavku Pavičiću i ing. Franji Perši, Srbi su u Odesi zajedno s ruskim Kozacima poubijali i pobacali u Crno more oko 10.000 hrvatskih vojnika koji nisu htjeli pristupiti tzv. jugoslavenskoj legiji.

Prosinačke žrtve .Prema službenom izvješću 5. prosinca 1918. na Trgu bana Jelačića ubijeno je 9 vojnika i 4 civila, 17. ranjeno (10 vojnika i 7 civila). Istog dana uhićeni su

stranačke vođe Stranke prava. Krajem prosinca (27. 12. 1918.) su na sud izvedena 23 vojnika i osuđeni na višegodišnje zatvorske kazne.

Stajničke žrtve. Žandari su 8. veljača 1925. godine ubili tri osobe a četiri teže ranili. Od ranjavanja je kasnije preminula još jedna osoba.

Atentat u beogradskoj skupštini

.Znači već u prvim danima nakon završetka rata, pale su prve žrtve, a pasti će još i u samoj skupštini u Beogradu 21. lipnja 1928. ubijena su dva hrvatska zastupnika, jedan je smrtno ranjen, a još dvojica su teško ranjena, ali su preživjela. Na mjestu su ubijeni Đuro Basariček i Pavle Radić, Stjepan Radić je od zadobivenih rana umro 8.kolovoza 1928.godine.Ivan Grandić i Ivan Pernar su ranjeni, ali ostali su živi. Puniša Račić je uhićen i osuđen na 20 godina zatvora. Upravitelj zatvora omogućio mu je luksuzan život sa čak 3 kažnjenika kao osobnu posluđu. 1944 godine otišao je u Beograd gdje su ga partizani uhvatili i streljali.

POSEBNO IZDANJE

POJEDINI BROJ STOJI DIN 1,50

POSTARINA PLAĆENA U GOTOVOM

OBZOR

OBZOR ZA 1928. GODINU

OBZOR ZA 1928. GODINU

STRAŠNO KRVOPROLIĆE U BEOGRADU

UBIJENI PAVLE RADIĆ I DR. GJURO BASARIČEK

RANJENI STJEPAN RADIĆ, DR. PERNAR I ZASTUPNIK GRANDIĆA. — UBOJICA PUNIŠA RAČIĆ. — OBUSTAVLJENE SVE TELEFONSKE VEZE. — OGOROMNA UZBUĐENOST U ZAGREBU

Beograd, 20. lipnja. Danas je u Narodnoj Skupštini došlo do nezgodnoga događaja. U trenutku najveće glave Puniša Račić izrazio je revolter i opalio na Pavla Radića, koji se nalazio u blizini stenografske stala ispred predsjedničke klupe.

Pavle Radić zatečen je, uhvaćen se rukom za grudi i za stenografski stala i povikao: „Juni ubiše me!“ i trgnuo se natrag.

Toga trenutka pogodio je u čeljust Punišu Radića dr. Basariček, a Puniša Radić tad i na njega opalio jedna metak i pogodio ga u vrat, Basariček umire.

U skupštini nastala je strahovita panika i potonili SDK trče prema Punišu Radiću. Ovi medijama nastavlja se prepraviti i pogodio Stjepana Radića u čeljust. Baza pripadnika Pernar i Račić je i njega pogodio razvili pri tom još zastupnika Grandića.

U SKUPŠTINI JURI ŽANDARERMA

DR. GJURO BASARIČEK

PAVLE RADIĆ

POTREŠAN DOJAM U ZAGREBU

Sibinjske žrtve

19. veljače 1935. u Sibinju pored Slavenskog Broda mučki su ubijeni hrvatski seljaci od strane protuhrvatskog režima Kraljevine Jugoslavije. Ubijeno je njih osmero, a dan kasnije još šestero iz obližnje Gornje Vrbe i Ruščice.

Jugoslavenski režim se nije tu zaustavio, već je i dalje progonio i ubijao hrvatske seljake i domoljube diljem čitave zemlje, što je stvaralo ogorčenost kod Hrvata.

U nedjelju, 17. veljače 1935., održana je u Sibinju po odobrenju vlasti proslava Papinog dana (proslave godišnjice izbora pape). Župnik Mihovil Praskić krenuo je praćen sa desetak zaprežnih kola s župljanima njegove župe i ostalim vjernicima u Oriovac posjetiti tamošnjeg župnika, svoga znanca i prijatelja. Prolazeći kroz Andrijeve, Stari Slatinik, Brodski Stupnik i Radovanje, sudionici tog pohoda pjevali su pjesme nacionalnog sadržaja te izvikivali podršku dr. Mačeku i slobodnoj Hrvatskoj. Srpski žandari maltretirali su sutradan stanovnike zbog toga, uhićivali i seljaci su se pobunili. Žandari su pucali na nenaoružane seljake i to dum, dum mecama te osmoricu ubili.

Senjske žrtve

Ni to nije kraj sa popisa žrtava jugoslavenskog velikosrpskog režima,9. svibnja 1937. u Senju se u organizaciji HSS-a održao narodni zbor u spomen Matiji Gupcu i braći Radić, a okupilo se nekoliko tisuća ljudi. Političari su držali govore protiv tadašnjeg

protuhrvatskog režima, a u povorci se među mnogima našao i kamion sa 33 mlada Gospićana i Gospićanke. Pjevale su se hrvatske domoljubne pjesme, a u jednom trenutku, po naredbi zapovjednika žandara, kaplar Besedić počeo je pucati, a za njim se povelu nekoliko desetaka žandara.

Mnogi su ranjeni, a sedam Gospićana poginulo je. Taj tragični događaj ostao je zabilježen u povijesti kao "Senjske žrtve", žrtve državnog terora Kraljevine Jugoslavije. Nitko nikada nije osuđen za smrt nedužnih i nenaoružanih ljudi.

U Zagrebu je 18. veljače 1931. godine ubijen Milan Šufflay, znanstvenik svjetskog glasa. Povodom ubojstva prosvjedovali su Albert Einstein i Thomas Mann (travanj 1931. g.).

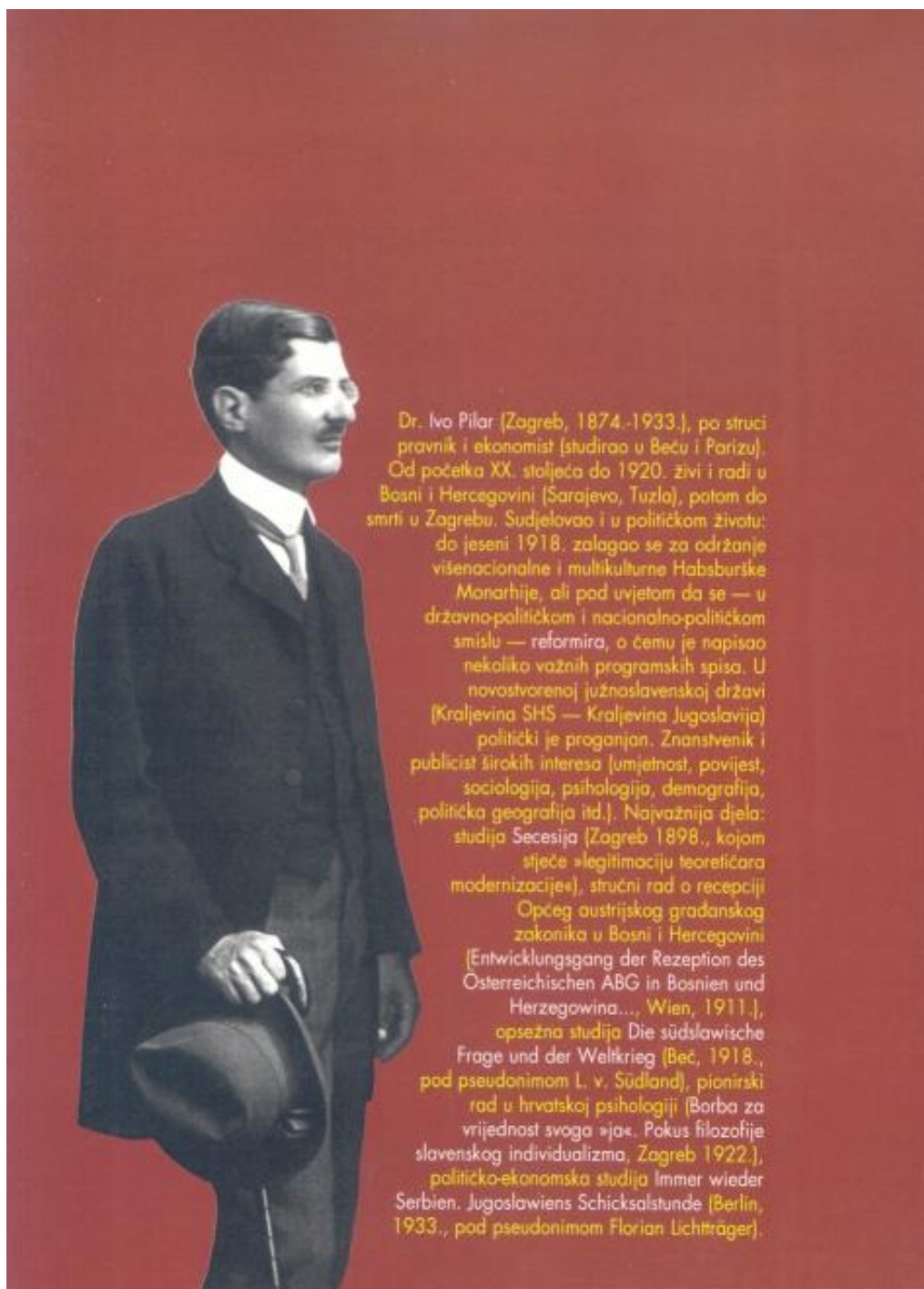
PRAVAŠ

**Milan
Šufflay**

1879-1931

Pokušaj ubojstva hrvatskog književnika i odvjetnika Mile Budaka, u centru Zagreba, nije uspio iako su rane bile opasne po život. Zbog nesigurnosti Mile Budak je otišao u inozemstvo, kasnije je bio ministar u Pavelićevoj vladi. Komunisti (četnici) su ga mučki ubili 1945. godine. Također su ubili i njegovu kćer koja je bila srednjoškolka te joj izvadili srce i odnijeli ocu prije smaknuća. To ni zvjeri ne mogu napraviti.

Godine 1933. ubijen je povjesničar Ivo Pilar u Zagrebu, a u Dugom Selu je ubijen potpredsjednik HSS-a Josip Predavec, otac 6-ro djece.

Velebitski ustanak 1932. godine. Zbog srbijanskog terora izbio je 1932. godine Velebitski ustanak koji je ugušen. Napadnuta je žandarmerijska postaja u Brušanima 7. rujna 1932. godine. Ustanak je propao, nakon neuspjelog ustanka srpska žandarmerija

je provodila teror nad stanovnicima Like (zlostavljala, premlaćivala, pljačkala i palila hrvatske domove).

Dr. Marko Jukić: Sto godina srbijanskog terora (1918.-2018. godina)

Žitničke žrtve. Za vrijeme izbora 6. svibnja 1935. godine su gospički četnici ubili 2 osobe i ranili 9 osoba.

Na pravoslavni Badnjak, 6. siječnja 1936. godine, četnici su na Udbini ubili mladoga Hrvata Iliju Žaju. **Dana 9. travnja 1936. godine iz zasjede je ubijen ondašnji najpopularniji hrvatski pučki političar Karlo Brkljačić Kacan.**

Bilo je još ubojstava, ali se malo njih sjeća!

Četnički pokret

Četništvo je bilo oslonac velikosrpskog režima i kao takvo direktno podržavano od njega. Četnici su i članovi srpske vojne organizacije sa izrazitim velikosrpskim, nacionalističkim i šovinističkim ciljem.

Prvi četnički odred koji stoji u vezi sa suvremenim četničkim pokretom nastao je u Beogradu 1903. godine pod okriljem generala Jovana Atanackovića, tadašnjeg ministra obrane Kraljevine Srbije i jednog od glavnih aktera zavjere koja je 1903. svrgnula dinastiju Obrenović (uz ekstremno brutalno ubojstvo kralja i kraljice) i dovela Karađorđeviće na vlast u Srbiji.

Godine 1921. četnički su veterani u Beogradu osnovali »Udruženje četnika za slobodu i čast Otadžbine«. Glavni utjecaj na organizaciju imala je Demokratska stranka, ali je to osporavala Radikalna stranka. 1924. godine, osnovali su dvije nove organizacije: **»Udruženje srpskih četnika za Kralja i Otadžbinu« i Udruženje srpskih četnika »Petar Mrkonjić«.** U svibnju 1925. godine, ove su se dvije organizacije stopile u **»Udruženje srpskih četnika Petar Mrkonjić za Kralja i Otadžbinu«.** Stvarni voda tog udruženja sve do 1928. godine, bio je Puniša Račić. (Atentator na Stjepan Radića) **Listopada 1924. u Osijeku pokrenut je "Glas srpskih četnika", u izdanju Udruženja srpskih četnika za Osječku oblast i Baranju, prvi četnički list na području Hrvatske i Slavonije.**

Dakle, četničke organizacije organizirane su i postojale su duboko u hrvatskom etničkom prostoru, davno prije pojave ustaša.

1938. godine u Jugoslaviji bilo 500.000 četnika, a 1940. u jugoslavenskoj vojsci ustrojena je četnička komanda i šest četničkih bataljuna.

Da bi ti isti četnici masovno mijenjali kokarde za kape partizanke 1944. godine!

Ustaški pokret nastao je kao reakcija na ubojstvo Stjepana Radića i drugih hrvatskih zastupnika. u Beogradskoj skupštini, te na daljnji teror i progone Hrvata pod velikosrpskom diktaturom kralja Aleksandra.

Ustaški pokret osnovan je 7. siječnja 1929. godine pod nazivom Hrvatska revolucionarna organizacija, a bio je hrvatski separatistički i nacionalistički, totalitaristički pokret koji se borio protiv velikosrpskog centralizma i hegemonije u Jugoslaviji. Cilj pokreta je bio uspostaviti neovisnu Hrvatsku svim sredstvima, uključujući i primjenom terora i nasilja.

Proглаšenje NDH i Nedićeve Srbije

Nakon potpisivanja Trojnog pakta, Jugoslavija se svrstala uz Njemačku. 27. ožujka 1941.godine, izvršen je Vojni udar u Beogradu, a 6.travnja 1941. godine Hitler napada Jugoslaviju, njemačka vojska ulazi u Zagreb, a Eugen Dido Kvaternik proglašava Nezavisnu Državu Hrvatsku (NDH) 10-ti travnja 1941. godine.

U isto vrijeme kapitulacijom Jugoslavije nastala je 1941 godine marionetska i profašistička srpska država Nedićeva Srbija, koja je bila u savezu sa Njemačkom i koja se javno pohvalila da je prva riješila „židovsko pitanje“ u kolovozu 1942 godine. U logoru Sajmište ubijeno je 20 000 ljudi i još toliko na stratištima oko Beograda.

Četnik dr. Stevan Moljević je pisac projekta „Homogena Srbija 1941.“ godine. Projekt je podržala Srpska Pravoslavna Crkva (SPC) svojom propagandnim memorandumom „Valerijanov memorandum“. Pisac memoranduma je episkop Valerijan, vikar njegove svetosti Patrijarha. „Valerijanov memorandum“ je službeni dokument SPC, predan njemačkim vojnim vlastima u Beogradu (predan generalu Schroderu 9. srpnja 1941. g.), a potom kao kleveta Hrvata raširen po čitavom svijetu. Memorandum je već u prvoj verziji od 24. lipnja 1941. godine optužio Hrvate za ubijanje više od 100.000 Srba. u drugoj do 8. kolovoza 180.000 (predan generalu Danckelmannu) a u trećoj do rujna mjeseca iste godine čak i do 300.000 Srba pobijenih u NDH.“ Jasno je da u tako kratkom roku (4 mjeseca) vlasti NDH nisu mogle napraviti masovne zločine kako su SPC i srbijanska propaganda navodile. Te patološke srbijanske laži su smišljene da se u pogodnom trenutku (nakon Drugog svjetskog rata) hrvatski narod proglasi genocidnim. Međutim Jugoslavenska i velikosrbijanska politika, namjerno su dugo sakrivale ovu tragičnu činjenicu i počinjen genocid nad židovskim narodom, kao i činjenicu da je Srbija tijekom cijelog 2. svjetskog rata bila saveznica Hitlerove Njemačke.

Za razliku od Srbije je prema pisanju dr. Ester Gitman, Židovke i stradalnice holokausta, u Hrvatskoj je postojao široki općenarodni pokret i ljudi, koji su spašavali Židove, od Kardinala Stepinca, ministra u Vladi NDH dr. Ivana Petrića do najobičnijih građana. <https://direktno.hr/direkt/esther-gitman-srbi-iskrivljavaju-povijest-zuroff-i-greif-im-pomazu-a-zna-se-tko-su-bili-pokretaci-antisemitizma-u-jugoslaviji-112132/>

Pravoslavna crkva u Srbiji bila je lojalna Nedićevu režimu. Nikada se od Srpske pravoslavne Crkve nije čula ni riječ osude genocida, logora smrti, rasizma i likvidacija. Predstavnici SPC su se odmah po dolasku Njemaca išli pokloniti i pismeno izjavili lojalnost.“ Sveti Arhijerejski Sinod će lojalno izvršavati zakone i naredbe okupatorskih i zemaljskih vlasti i uticaće preko svojih organa na potpuno održanje reda, mira i pokornosti“ Također su tri episkopa, preko 500 srpskih intelektualaca u kolovozu 1941 javno dali podršku kvislinškoj Vladi i Njemcima.

Ovo navodim kao usporedbu sa Katoličkom crkvom i Bl. Kardinalom Alojzijem Stepincem, koji su prosvjedovali kod vlasti NDH i osuđivali rasističke progone. Osobnim zalaganjem Kardinala Stepinca i svećenstva u NDH je spašeno nekoliko stotina Židova.

Stoga u usporedbi ponašanja SPC i Katoličke crkve u ratnim zbivanjima, jasno dolazi do izražaja himbena i lažljiva jugoslavenska i srpska politika. Dovoljno je uzeti podatke koliko je ubijeno Katoličkih svećenika, a koliko Pravoslavnih.

Prema podacima koje je prikupio don Ante Baković ubijena su 663 katolička svećenika, 88 bogoslova i sjemeništara te 31 časna sestra. Dok je do podataka o ubijenim pravoslavnim svećenicima teško doći, jer su mnogi bili u četničkim postrojbama.

Veći dio svećenstva i skoro cijeli episkopat SPC-e surađivao je sa Dražom Mihajlovićem, vođom četničkog pokreta. I dan danas SPC rehabilitira četnički pokret, pa čak i proglašava svetim. Tako je episkop Nikolaj Velimirović, vjerski ideolog srpskog antisemitizma, svetac SPCe, a slavi ga se kao svetog Nikolaja Žičkog.

Treba li uopće komentar na ponašanje SPC-a kod beatifikacije Bl. Alojzija Stepinca? **Ovdje dolazi do punog izražaja mitomanija, licemjerje, laži i obmane velikosrpske politike i njenog priprepa SPC-a.**

Jeli ijedan Patrijarh SPC-a osuđen kao što je to Bl. Kardinal Alojzije Stepinac bio od strane Komunističkih vlasti? Nije, jer su pravoslavni popovi napredovali u crkvenoj hijerarhiji i u poratnoj, odnosno u komunističkoj Jugoslaviji. Četnički pokret je rehabilitiran, a kako i neće kada je to ustvari bila Srboslavija!

SPC je bila glavni podupiratelj zločina tijekom Drugog svjetskog rata i Domovinskog rata.

Zločin u Bjelovaru, travanj 1941. godine. Philip Cohen, američki povjesničar židovskoga porijekla, je napisao, (knjiga 'Tajni rat Srbije'): "Ustaški masakri nad Srbima počeli su kao odmazda. Između invazije sila Osovine na Jugoslaviju 6. 4. 1941. i prvih masakra ustaša nad Srbima (27. 4. 1941.) četnici su izvršili 11 neprovociranih masakra nad hrvatskim stanovništvom (civilima). Likvidirali su ukupno 246 civila. Ustaške odmazde počele su pak 27. 4. uhićenjima i masakrima nad 176 Srba kod Bjelovara. Ustaški masovni teror značajno se povećao nakon 22. 06. 1941., kada su se dogodila tri važna događaja: njemačka invazija na Rusiju, partizanski ustanak (Sisak) i smanjenje snaga njemačkih trupa koje su bile prebačene na Istočnu frontu".

Nadaleko Gospića su četnici nakon proglašenja NDH poklali nekoliko katoličkih obitelji i zapalili njihove kuće. Nakon toga je uslijedila odmazda NDH vlasti.

Četnik dr. Stevan Moljević je pisac projekta „Homogena Srbija 1941.“ godine. Projekt je podržala Srpska Pravoslavna Crkva (SPC) svojom propagandnim memorandumom „Valerijanov memorandum“. Pisac memoranduma je episkop Valerijan, vikar njegove svetosti Patrijarha. „Valerijanov memorandum“ je službeni dokument SPC, predan njemačkim vojnim vlastima u Beogradu (predan generalu Schroderu 9. srpnja 1941. g.), a potom kao kleveta Hrvata raširen po čitavom svijetu. Memorandum je već u prvoj verziji od 24. lipnja 1941. godine optužio Hrvate za ubijanje više od 100.000 Srba. u drugoj do 8. kolovoza 180.000 (predan generalu Danckelmannu) a u trećoj do rujna mjeseca iste godine čak i do 300.000 Srba pobijenih u NDH.“ Jasno je da u tako kratkom roku (4 mjeseca) vlasti NDH nisu mogle napraviti masovne zločine kako su SPC i srbijanska propaganda navodile.

Te patološke srbijanske laži su smišljene da se u pogodnom trenutku (nakon Drugog svjetskog rata) hrvatski narod proglasi genocidnim, a srpski velikom žrtvom !

SPC je bila glavni podupiratelj zločina tijekom Drugog svjetskog rata i Domovinskog rata.

Zločin četnika 27. srpnja 1941. godine u selu Brotnja. Nepobitna je činjenica da je ubijeno 37 članova obitelji Ivezić, da su pronađeni ostatci njih 19. i da je metodom DNK analize dokazano da se radi o članovima obitelji Ivezić. Početkom kolovoza (1. i 2. kolovoza) 1941. godine četnici su u Boričevcu ubili 11 staraca i 44-o žena i djece, a selo opljačkali i spalili. Josip Pavičić je u knjizi „Dossier Boričevac“ naveo imena žrtava obitelji Ivezić, (»Naklada Pavičić«, Zagreb, 2012., str. 346.-348.).

27. srpnja 1941. godine srpski ustanici su izvršili strašan pokolj Hrvata u Drvaru i Grahovu. Drvarski župnik Waldemar Maksimilijan Nestor bio je pozvan sa katolicima župe Drvar u Knin da održi svečanu misu na svetkovinu sv. Ane 26. srpnja. Dan kasnije, vraćajući se sa hodočašća u Kninu, vlak s hodočasnicima je zaustavljen oko 18 km od

Drvara. U vlaku je bilo preko 300 hodočasnika sa župnikom iz Drvara. Pobunjenici su napali vlak, župnika i vjernike izvukli iz vlaka i odveli nedaleko od stanice. Svi hodočasnici su okrutno poubijani, a tijela su im bačena u jamu Golubnjaču. **Komunističko-četnička propaganda je te žrtve nakon 1945. godine proglasila bojovnicima, ustašama i raznim drugim nazivima. Time se je želio spriječiti i sami spomen na ubijene Hrvate i prikriti strašan zločin Srba.**

27. srpnja 1941. godine srpski pobunjenici su u Bosanskom Grahovu i okolnim selima ubili 62 Hrvata, a među njima i 5 žena i 9 djece. Župnika Gospodnetića su nabili na ražanj te ga živog ispekli pred njegovom majkom.

Jugoslavenska i srpska historiografija ustašama je uvijek pripisivala primat u početku zločina 1941. zanemarujući prethodne uzroke.

Tako je NDH umjesto posljedice pretvorena u uzrok.

Ipak, slijed je tragičnih zbivanja drukčiji te je moguće razotkriti model primarnosti srpskoga zločina, koji se nastavlja na represivno velikosrpstvo u Kraljevini Jugoslaviji. O tome, na primjer, svjedoče zbivanja kod Bjelovara. Naime, malo je poznato da je 8. travnja 1941. u tom gradu (dakle prije Zagreba) proglašena NDH. Tada je konjanički puk jugoslavenske vojske Dušan Silni pokušao spriječiti stvaranje nove države, a u Donjim Mostima ubijeno je jedanaest Hrvata (prve civilne žrtve). Od 6. do 25. travnja 1941. na području bjelovarskog kotara Srbi i četnici ubili su 99 osoba, među kojima je bilo devetnaest žena i sedamnaestero djece. Osim toga paljene su hrvatske kuće.

Kao očit odgovor 27. travnja 1941. u Gudovcu kod Bjelovara ubijeno je 184 ili više srpskih seljaka. Takva slijeda nema u komunističkoj, posebno srpskoj, historiografiji. Osim toga događaji prije 27. travnja predstavljeni su kao „neki incident“. **Hrvati su, dakle, kao žrtve manje vrijedni.**

Ustaški i četnički zločini

Ustaški režim počinio je zločine, a velikosrpska ideologija i njezina historiografija od toga je stvorila priču o genocidnosti Hrvata, pri čemu je osobito važno bilo i još jest važno uvećavanje broja žrtava u logoru Jasenovac. Taj je broj dosegnuo brojke više od 700.000 ubijenih Srba. Optuživanjem drugih za genocid, to je danas sasvim jasno, valjalo je prikriti vlastite zločine. M. Nedić danas se u Srbiji prikazuje kao spasitelj nacije iako se njegov kvislinški režim prilagodio nacističkoj ideologiji donoseći rasističke zakone.

Valja napomenuti da je u četiri logora u Beogradu ubijeno oko 80.000 ljudi. Laži o Nedićevoj Srbiji razotkrivaju srpske povjesničarke O. Milosavljević i B. Prpa. Prešućuje se da je u Srbiji bilo „riješeno“ židovsko pitanje. Srpska historiografija (npr. M. Bulajić) zanemaruje četničke genocidne zločine nad Hrvatima i Muslimanima od 1941. do 1945. **Ti zločini imaju ishodište u ideji o velikoj Srbiji koja je tražila da se srpske zemlje očiste od katolika i muslimana (S. Moljević, 1941. i mnogi četnički ratni dokumenti). Dok autori poput Bulajića Katoličkoj crkvi pripisuju odgovornost za genocid nad Srbima, prešućuju ulogu Srpske pravoslavne crkve, koja je izjavila lojalnost okupatoru i obećala je Nediću suradnju u duhu svetosavlja, a nije osudila koncentracijske logore.** Dakako, prešućuju se i istupi kardinala Stepinca protiv ustaškoga režima i rasizma. Crta vremena od 1941. do 1945. nedostatna je i stoga krivotvorena, ako na njoj uz zločine NDH nema i onih počinjenih u kvislinškoj Srbiji te četničkih zločina u Hrvatskoj i Bosni.

<https://www.matica.hr/vijenac/497/kronika-povijesnih-lazi-ili-kako-posljedice-postaju-uzroci-21315/>

Nakon poraza Srba u Domovinskom ratu nastaju novi Memorandumi SANU (2. i 3.) kojima se pokušava, drugim sredstvima, ostvariti projekt velike Srbije. Srbija ne odustaje od težnji za hrvatskim teritorijem, ne odustaje od svojih patoloških laži o Hrvatima kojima truje nove generacije Srba. **Rehabilitacijom četništva Srbija danas pokazuje da nije odustala od stvaranja velike Srbije, da nije odustala od širenja laži i mržnje prema susjednim narodima.**

Obilježavanje se ipak dogodilo unatoč koronavirusu u Srbu, ali samo kao Ustanak naroda Like i Korduna!

U organizaciji Saveza antifašističkih boraca i antifašista (SABA) i Srpskog narodnog vijeća (SNV) u Donjem Srbu je u nedjelju, 26.srpnja 2020.godine, kod spomenika "Ustanak naroda Like i Korduna", obilježen dan ustanka u Srbu.

Zbog protuepidemijskih mjera nazočilo mu je tek nekoliko desetaka ljudi, desetak puta manje nego prethodnih godina, dok je na cesti podno spomenika dvadesetak pripadnika Autohtone – Hrvatske stranke prava (A-HSP) održalo 'kontraskup' sa zahtjevom da se obilježavanje takvih obljetnica zabrani.

"NDH i Nedićeva Srbija – sličnosti i razlike" autora Zlatoja Martinova napisana je isključivo po riječima autora zbog nepostojanja kritičkog odnosa u javnosti u kojoj se u prvi plan ističu isključivo hrvatsku ustašku kolaboraciju sa nacističkom Njemačkom i Italijom, pri tome potpuno zanemarujući ili, pak, svjesno marginalizujući kolaboraciju Nedićeve Srbije, odnosno njegove takozvane "vlade narodnog spasa".

"Autor je u ovom radu prikazao usporednu analizu Nedićeve Srbije i Nezavisne Države Hrvatske, dvije tvorevine njemačkih nacista i talijanskih fašista' i na osnovu postojeće ali i nove građe pokazao njihove **neodoljive sličnosti**, kao i činjenicu da Nedić i njegova kvislinška vlada i te kako snose ogromnu krivicu za holokaust u Srbiji i svestranu saradnju sa okupatorom"

Eto čak i u Srbiji se polako uzdiže na svijetlo dana povijesna istina, dok u Hrvatskoj ovakvo djelo proglašeno kao povijesni revizionizam!

A kako Srbija kažnjava zločince najbolje se vidi kroz rehabilitaciju četničkog vojvode Draže Mihajlovića 14. svibnja 2015 godine, kada su poništavanju presude bili nazočni kralj Aleksandar Karađorđević i neizostavni Vojislav Šešelj.

A zamislite si samo da Hrvatska rehabilitira dr. Antu Pavelića?

Pa to bi bila vriska po cijelom svijetu, ha, ha, ha...

Milorad Pupovac dignuo bi i mrtve na noge, samo ne istinu o dr. Šreteru!

Proslava u Srbu se ipak održala

Želimir Brala, izaslanik Antifašističke lige RH, istakao je kako je datum godišnjice ustanka do 1991. društvo obilježavalo kao svoj najznačajniji praznik, pored Dana Republike, i dodao kako se u ovim vremenima krize, pod sve jačim pritiskom revizionističkih snaga, i Evropska unija pridonosi revizionizmu i pokušajima da Drugi svjetski rat dobiju oni koji su ga izgubili.

Očito je Želimir Brala prespavao 30 godina od stvaranja RH, pa ne shvaća da to nisu obljetnice koje se obilježavaju u RH, jer je RH nastala na "...na povijesnoj prekretnici odbacivanja komunističkog sustava i promjena međunarodnog poretka u Europi i

na pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) “

Znači da ponovim taj Dan ustanka je bio jugoslavenski praznik, ustali su za Jugoslaviju! Hrvatska se razdružila od Jugoslavije!

Hrvatska nema razloga obilježavati jugoslavenske datume, jer nije Ustanak bio za Hrvatsku državu, već za Jugoslaviju, a Jugoslavije više nema!

Hrvatska ima svoje datume iz osamostaljenja i Domovinskog rata i te datume treba obilježavati!

Jeli takvo jednostavno objašnjenje može uopće ući u glave tih yugokomunističkih mozgova dvojim, jer za njih čak i Europska unija pridonosi revizionizmu! Rezolucija EU Parlamenta od 19.rujna 2020.godine o izjednačavanju totalitarnih režima komunizma sa fašizmom i nacizmom, za te isprane komunističke umove je povijesni revizionizam? Kako sa takvima uopće razgovarati, kada ne uvažavaju niti jedan argument, osim svojih komunističkih?

Predsjednik SABA-e Franjo Habulin istaknuo je da ustanak u Srbu ‘nije bio četnički ustanak protiv hrvatske države kako to papagajski ponavljaju desničari i njihovi kvazi povjesničari, nego ustanak protiv strane okupacije i terorističkog režima koji je došao na vlast voljom i milošću stranih okupatora’.

Moram konstatirati da je Franjo Habulin koji je rođen 1957.godine, s obzirom na godine umislio da je sudjelovao u ustanku i borio se u NOB, pa valjda bolje zna od dokumenata i svjedoka koji su dokumentirali sve četničke zločine koji su prethodili “Ustanku”

Franju Habulina i SAAB financira država Hrvatska, ne Jugoslavija, pa bi prema tome trebao pokazati minimum lojalnosti hrvatskoj državi, a ne nepostojećoj Jugoslaviji.

Bivši hrvatski predsjednik Stjepan Mesić rekao je da se danas slavi ustanak protiv okupatora i onih koji su uveli teror.

– Svi oni koji tvrde da je Jasenovac radio i nakon rata znaju da je to notorna laž. Oni koje hrvatska Vlada plaća, ta politička strašila koja pokušavaju gubitnike iz Drugog svjetskog rata pretvoriti u pobjednike, idu na dušu onima koji se nemaju snage oduprijeti.

O Stjepanu Mesiću mnogo bi se ružnog moglo reći, ali ja ću izdvojiti veleizdaju, po kojoj će zauvijek ostati u kolektivnoj memoriji hrvatskog naroda! Veleizdaja je najgora stvar koju netko može počinuti u životu prema zemlji u kojoj se rodio i živio! Evo samo par događaja veleizdaje;

1994.godine pokušao je državni udar na tek mladu hrvatsku demokraciju, tada se otkrio da pripada onim antihrvatskim snagama koje nikada nisu htjele samostalnu i demokratsku Hrvatsku

Stipe Mesić iz osвете što mu nije uspio državni udar 1994. godine na zgražanje domoljubnih Hrvata uvodi novinare u arhivu dr. Franje Tuđmana i počinje uništavati mladu hrvatsku državu.

Detuđmanizacija se provodi sistematski, sa svrhom sotoniziranja Domovinskog rata i amnestiranjem Srbije za agresiju sa hrvatske strane, a posebna je priča amnestiranje sa srpske strane.

Stipe Mesić dijeli „šakom i kapom „ transkripte i dokumente iz arhive dr. Franje Tuđmana i tajno svjedoči u Hagu, naravno protiv vlastite zemlje, i to kao njen Predsjednik, koji bi po dužnosti trebao braniti interese svoje zemlje.

Koordiniranom akcijom Stipe Mesić naprasno umirovljuje 12 generala pobjedničke Hrvatske vojske i tako obezglavljuje i rastura hrvatsku vojsku. Stipe Mesić uz pomoć medija i ljudi iz njegovih jugoudbaških struktura te Engleske i Francuske pojedinačne zločine pretvaraju se u zločinački pothvat, a dr. Franju Tuđmana kao vođu zločinačkog pothvata, a da se u isto vrijeme minimiziraju i sakrivaju srpski zločini.

Stipe Mesić je uz pomoć francuskog predsjednika Jacque Chiraca organizirao samit Zapadnog Balkana da se obnovi neka nova Jugoslavije . Naravno i Englezi su tu neprestano u igri na strani Srbije. Tim je samitom počelo zataškavanje srpske agresije i amnestiranje za počinjene zločine i razaranja.

Tome je naročiti pridonio **Haški sud, koji nije nikada optužio vrh JNA za zločine i agresiju na Hrvatsku.**

Stipe Mesić je sa Pantovčaka rukovodio uz pomoć medija sustavno blaćenje braniteljske populacije, optužuje ih se i proganja i dan danas, dok u isto vrijeme ne priznaje i umanjuje hrvatske žrtve tijekom i nakon 2. svjetskog rata i to počinjene nakon završetka ratnih operacija.

Predsjednik Savjeta SNV-a i saborski zastupnik Milorad Pupovac rekao je da su 27. srpnja 1941. ljudi s područja jugoistočne Like ustali protiv ustaškog režima i okupatorske vlasti te se borili za najviše vrijednosti moderne evropske i svjetske politike – vrijednosti slobode, bratstva i jednakosti.

Koje to vrijednosti?

Slobode? Selektivnu slobodu podobnima, a trajnu neslobodu nepodobnima! Odnosno slobodu četnicima koji su promijenili kokarde u kape partizanke, a trajnu neslobodu i progon za Hrvate!

Bratstva? Gdje Pupovac vidi bratstvo? Zar u tome kako su nas “braća Srbi” napali 1991.godine i htjeli otkinuti 1/3 hrvatske teritorije, razarali naše domove, bolnice, škole i Crkve?

Jednakosti? Koje jednakosti? Zar manjinske po kojima smo mi Hrvati diskriminirani, a oni uvijek ” ugroženi Srbi ” pozitivno diskriminirani?

“Pokolj nad Hrvatima koji su 1941. (baš kao i “balvan revoluciju” pola stoljeća kasnije) izvršili Srbi, četnici ali i onih 60 tak partizana Đoke Jovanića (ubili su npr. u sačekuši i hrvatskog komunistu Marko Oreškovića kako on ne bi u Zagrebu izvjestio CK KP Hrvatske o tome što se stvarno dogodilo u Srbu), po notornom Pupovcu, su “vrijednosti antifašizma”?!?!?” Nino Mogočić

” Žalimo što je početkom 1990-ih antifašizam bačen pod noge od onih koji su vodili nacionalne pokrete na prostoru bivše Jugoslavije i što su posljedice toga strašne, a nisu trebale, morale niti smjele biti, jer smo svi platili tešku cijenu ”

Ajme vidimo da je glumac i licemjer, ali ovaj komentar je stvarno degutantno licemjerman!

“Ljudi koji su ustali u odbrani golog života, unatoč strahovitom iskustvu koje je ostajalo iza Luburićevih jedinica, a koje su u periodu od 1. do 3. jula u selima kao što su Gornja i Donja Suvaja, Osredak, Bujanj, Nebljusi, Boričevac ostavili stotine ubijenih žena i djece. To nije bilo u Gudovcu, ni u Veljunu, već prvi put ovdje – dodao je on i potom istaknuo da su u osvetničkoj reakciji četnika ili onih koji su bili pročetničke orijentacije stradali i nedužni civili Hrvati u Brotnji, Boričevcu i nekoliko drugih sela”

Ma vidi, vidi Milorada Pupovca, pritisnut dokazima i argumentima mora priznati četničke zločine, ali Srpske su žrtve, ipak vrijednije od Hrvatskih, jer Srbi su ustali u

obranu golog života, a Hrvati nisu imali ni kada ustati, kada su im četnici upali u kuće i nisu im ostavili ni goli život! Može li se niže pasti ? Gdje je empatija za hrvatske žrtve? A kako će tek Milorad Pupovac opravdavati sve one četničke zločine i ubijene Hrvate od 1918- 1941 u prvoj Jugoslaviji? Jer i to će doći na red, a tada nije bilo Ustaša da budu dežurni krivci, prema vječno ” ugroženim ” Srbima!

Lili Benčik/hrvatskepravice

Zašto se još uvijek u Republici Hrvatskoj obilježavaju obljetnice iz SFRJ, kada je Republika Hrvatska raskinula sve državno-pravne sveze sa svim republikama i pokrajinama bivše SFRJ? – HRVATSKE PRAVICE (hrvatskepraviceblog.com)

IDEOLOGIJA I PROPAGANDA VELIKOSRPSKOGA GENOCIDA NAD HRVATIMA – PROJEKT ‘HOMOGENA SRBIJA’ 1941.

26 srpnja, 2022 by hrvatskepraviceblog

Povjesničar mr. sc. Stjepan Lozo, utemeljitelj je (1997.godine) i dugogodišnji ravnatelj Hrvatskoga pomorskog muzeja u Splitu u kojem danas (2022. godine) radi u zvanju muzejskog savjetnika.

U vrijeme Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije bio je pod od 1983. godine, zbog veza s hrvatskim nacionalizmom i angažmana u Katoličkoj Crkvi.

Godine 2017. objavio je opsežno djelo Ideologija i propaganda velikosrpskog genocida nad Hrvatima – projekt „Homogena Srbija“ 1941., u kojemu pokušava baciti osvježeni pogled na sukobe između Hrvata i Srba u 20. stoljeću. U djelu znatnu pozornost posvećuje nastanku i učincima Valerijanovog memoranduma nastalog u vodećim krugovima Srpske pravoslavne crkve, te – analizirajući podatke o velikosrpskim planovima i faktičnim pokoljima na području Hrvatske i BiH, zaključuje da je u 2. svjetskom ratu bio pokrenut na dijelu teritorija NDH četnički genocid na Hrvatima.

“Homogena Srbija“ je projekt, etnički čiste Velike Srbije, a da bi to postigli moraju izvršiti opći genocid nad Hrvatima i muslimanima. Dok je “Valerijanov memorandum“ propagandni alat za izvršenje takvog projekta

Homogena Srbija 1941.godine

file:///C:/Users/Lili/AppData/Local/Temp/DI4_5_tekst3_Klemencic.pdf

Homogena Srbija Stefana Moljevića iz 1941. godine Stevan Moljević, u Nikšiću, 30. juna 1941 godine, Četnički dokumenti iz Drugog svetskog rata Dokumentat se nalazi u omotu na kome piše: Dr St.[evan] M.foljević] »HOMOGENA SRBIJA <http://www.znaci.net/zb/4_14_1_1.htm

„Osnovna greška u našem državnom uređenju bila je što 1918. g. nisu bile udarene granice Srbije. Ta se greška mora ispraviti, danas ili nikad. Te se granice danas moraju udariti, i one moraju da uhvate celo etničko područje na kome Srbi žive sa slobodnim izlazima na more za sve srpske oblasti koje su na domak mora.

Srbi, koji su se pre blizu pet vekova jedini na Balkanu ozbiljno oprli najezdi Osmanlija sa istoka na zapad,

Srbi, koji su u borbi sa turskom imperijom istrajali i prvi digli ustanak protiv Turaka,

Srbi, koji su se prvi na Balkanu oprli najezdi Germana sa zapada prema istoku, dobili su time pravo na vodstvo na Balkanu, i oni se toga vodstva neće i ne mogu odreći ni zbog sebe ni zbog Balkana i njegove sudbine. Oni svoju istorisku misiju moraju ispuniti, a moći će to učiniti samo ako budu okupljeni u homogenoj Srbiji i okviru Jugoslavije koju će zadahnuti svojim duhom i dati joj svoj pečat. Srbi moraju imati hegemoniju na Balkanu, a da imaju hegemoniju na Balkanu, moraju prethodno imati hegemoniju u Jugoslaviji, a da imaju hegemoniju moraju se riješiti Hrvata i muslimana!“

Što reći na ovaj dokument, koji Srbiji daje pravo na etnički čistu Srbiju? Pitam se sa kojim pravom, se Srbi postavljaju kao da su hrvatske zemlje dobili na poklon ili u dotu, kao da hrvatski narod ne postoji, svojataju prostor koji nije njihov, niti su ga dobili . Jednostavno u toj svojoj mitologiji i agresiji postali su iracionalni! Na osnovu čega, kojeg prava, vide sebe kao jedini narod na ovom dijelu zemaljske kugle, koji ima pravo na državu i domovinu?

Tko je bio Stevan Moljević pisac HOMOGENE Srbije?

Dr Stevan Moljević (1883, Rudo- 1959, Srijemska Mitrovica), odvjetnik u Banjaluci, član Samostalne demokratske stranke Svetozara Pribićevića, osnivač Francuskog i Engleskog kluba i predsjednik Srpskog kulturnog kluba u tom mjestu. 10. travnja 1941.godine pobjegao je u Crnu Goru. Član je četničkog Centralnog nacionalnog komiteta (dalje: CNK) od kolovoza 1941. godine, do kraja siječnja 1944. godine.(Arhiv VII, Ca, k. 3, reg. br. 27/1). Član je Štaba četničke Vrhovne komande Jugoslovenske vojske u otadžbini, (dalje: VK JVUO) početkom svibnja 1942. godine uključen u tzv. civilni (politički) dio) VK JVUO, u kome su se već nalazili Dragiša Vasić (podpredsjednik Srpskog kulturnog kluba u Beogradu) i dr Mladen Žujović (član Republikanske stranke).

Po povratku VK JVUO iz Crne Gore u Srbiju (početkom ljeta 1943. godine) preuzima ulogu političkog rukovoditelja četničkog pokreta Draže Mihailovića (dalje: četnički pokret DM) i savjetnika Draže Mihailovića po političkim pitanjima (do tada je to bio Dragiša Vasić). Sa Dražom Mihailovićem organizira (krajem siječnja 1944) četnički kongres u Srbiji (Valjevo). Autor je više političkih dokumenata četničkog pokreta Draže Mihajlovića (»Deklaracija od 1. i 12. 1943«, »Poruka Hrvatima«, Poruka Muslimanima«, »Pred nama je jedan put« i dr.) i sa njim ostao sve do razbijanja četničkih jedinica od strane NOVJ (kraj travnja 1945.godine.) Vlastima FNRJ predao

se 3. rujna 1945. godine .Osuđen je na 20 godina robije i poslije pomilovan (Arhiv VII, Ča, k. 260, reg. br. 26-2/1 i 34-2/1).

prema podacima Komisije za popis žrtava rata SIV-a SFR Jugoslavije, 1964.			
	Izgubilo život	Izgubili život po nacionalnosti	Kako su izgubili život
SFR Jugoslavija	597.323	Srbi 346.740	ubijeno 352.560
Hrvatska	194.749	Hrvati 83.257	poginulo 198.758
Bosna i Hercegovina	177.045	Židovi 45.000	umrlo 37.143
Srbija	147.025	Slovinci 42.027	nestalo 8.862
Slovenija	40.781	Muslimani 32.300	ukupno 597.323
Makedonija	19.076	Crnogorci 16.276	
Crna Gora	16.903	Makedonci 6.724	
nepoznato	1.744	Albanci 3.241	
		Mađari 2.680	
		Slovaci 1.160	
		Turci 686	
		nepoznati 16.202	

* Spisak žrtava rata 1941 - 1945 rođenih na teritoriji Hrvatske, Beograd, 1966., Beograd, 1992. – Žrtve rata 1941 - 1945. godine. Rezultati popisa, Beograd, 1966., Beograd, 1992.

• **Valerijanov memorandum** dokument je Srpske Pravoslavne Crkve, episkopa Valerijana, vikara njegove svetosti Patrijarha koji je predan 9. srpnja 1941. godine njemačkomu vojnom zapovjedniku Srbije, generalu Schroderu sa 100 000 ubijenih Srba od strane NDH, te ponovno generalu Danckelmannu, u kolovozu 1941. godine sa 180 000 pobijenih Srba od strane NDH. da bi se brojka do kraja rujna 1941. godine popela na 300 000 ubijenih!

Taj pamflet, s 24 fotografije navodnih hrvatskih zvjerstava nad Srbima, u inozemstvo je donio dr. Miloš Sekulić, a fotografije su također bile krivotvorene. Na taj je dokument odgovorio dr. Rudolf Bićanić, memorandumom objavljenim u: Jugoslavenske vlade..., I., dok. 118., str. 257-268.; Bićanićev tekst izazvao je bijes srpskih ministara. (Usp. Milan Grol, Londonski dnevnik, Filip Višnjić, Beograd, 1990., str. 34-39. i d.)

Upravo taj dr. Miloš Sekulić bio je četnički kurir posebnog povjerenja Draže Mihailovića i upravo je on iznio klevetnički „Valerijanov memorandum SPC“ u inozemstvo, nakon čega je ta strašna kleveta Hrvata razglášena po čitavom svijetu. Taj Sekulić u svom izvješću vladi generala Simovića u listopadu 1941. godine sam izrijekom kazuje da do kraja lipnja i napada Njemačke na Sovjetski savez od strane Hrvata nije bilo „osim pojedinačnih slučajeva“ „nikakvog značajnijeg progona Srba“. A po Valerijanovom memorandumu do tada je ubijeno 300 000 Srba?

I samo logičkim zaključivanjem, ne može se u roku tri mjeseca (od lipnja, do rujna 1941 godine) pobiti 300 000 ljudi?

Tablica 2			
Stvarni gubici Hrvatske u Drugom svjetskom ratu prema podacima Komisije za sakupljanje podataka o žrtvama NOR-a Republičkog odbora SUBNOR-a Hrvatske, 1950.			
kako su izgubili život		izgubilo život po nacionalnosti	
u vojnim jedinicama	46.377	Srbi	84.709
u logoru	34.711	Hrvati	55.802
u zatvoru	6.422	Židovi	6.002
u zarobljeništvu	1.201	Romi	5.341
u zbjegovima	10.397	Talijani	671
od bombardiranja	3.710	Česi	616
u izravnom teroru	2.274	Slovinci	548
na drugi način	44.221	Mađari	472
nepoznato	6.641	Slovaci	192
ukupno	155.954	Nijemci	75
		Rumunji	44
		Muslimani	36
		Crnogorci	28
		Makedonci	11
		Bugari	11
		Ostali	260
		Nepoznato	324
		ukupno	155.142

* M. Rupiĉ, Ljudski gubici Hrvatske u Drugom svjetskom ratu prema popisu iz 1950. godine, *Ĉasopis za suvremenu povijest*, god. 33, br. 1, Zagreb, 2001. – M. Rupiĉ, Popis Źrtava Drugoga svjetskog rata u Hrvatskoj iz 1950. godine, *Dijalog povjesničara - istoričara*, 4, Zagreb, 2001.

Stvarni gubici stanovništva po analizi VLADIMIR GEIGER Hrvatski institut za povijest, Zagreb Objavljeno u: *Ĉasopis za suvremenu povijest*, god. 43, br. 3, Hrvatski institut za povijest, Zagreb, 2011., str. 699.-749.

Razne brojke o Źrtvama Jasenovca koje iznose srpski političari manipulativne, su da bi proizveli veći efekt, da Srbi postanu veće Źrtve, a Hrvati veći zloĉinci. Tito je poĉeo sa visokim brojem Źrtava da bi dobio veću ratnu odštetu od Njemaĉke, meĉutim popisom stanovništva ni analizom, nije ih mogao opravdati pa mu nisu priznali.

Prema popisu ukupne Źrtve rata iznose 597 323, a srpska se Premijerka razvikala se o 700 tisuća ubijenih Srba samo u Jasenovcu.

LaŹi i manipulacije!

Pročitajte više na: <https://blog.vecernji.hr/zvonimir-despot/ljudski-gubici-hrvatske-u-drugom-svjetskom-ratu-koje-su-prouzrocili-okupatori-i-njihovi-pomagaci->

Lili Benčik/hrvatskepravice

Ideologija i propaganda velikosrpskoga genocida nad Hrvatima – projekt ‘Homogena Srbija’ 1941. – HRVATSKE PRAVICE (hrvatskepraviceblog.com)

STRAH HRVOJA ŠIMIČEVIĆA OD GAŠENJA TJEDNIKA NOVOSTI, AKO „EKSTREMNI DESNIČARI“ DOĐU NA VLAST

Ne mogu da ne reagiram na rigidni pamflet Hrvoja Šimičevića u SNV-ovim Novostima pod naslovom „Najgore tek predstoji“ po kojem je srpska nacionalna manjina, a što drugo nego dodatno „ugrožena“- najgore joj tek predstoji, a to najgore bilo bi ukidanje povlaštenog položaja u Hrvatskoj.

Strah od predstojećih izbora izgleda da je zavladao u SNV-u, pa sada preko svojih medija treba dodatno napadati i optuživati oporbu za ustaštvo, fašizam, klerofašizam, šovinizam i sve ostale – izme!

Prvo što upada u oči je totalna zamjena teza pri čemu Šimičević na očigled, sve događaje koji nisu po njegovom svjetonazoru proglašava, a kako drugačije nego filoustaškim, šovinističkim i fundamentalističkim.

<https://www.portalnovosti.com/najgore-tek-predstoji>

„Poput crne rupe, pritom upija sve napade potencijalne konkurencije iz lagodne financijske pozicije moći. Ta im moć omogućava da svaki šovinistički uzvik zdesna pacificiraju državnim parama. Na zahtjev individua bliskih desnim opozicijskim strankama brzopotezno je odstranjen liberalniji udžbenik povijesti iz školskog kataloga, tako je na službeni barjak Hrvatske vojske u Vukovaru postavljen ustaški pozdrav “Za dom spremni”, a u upravu Hrvatskih pošta veteran HOS-a koji je isti pozdrav postavio u Jasenovcu, tako se preko Nacionalne zaklade za razvoj civilnog društva ili Agencije za elektroničke medije financijski potpomažu ekstremno desni “mediji”, kao što se preko obavještajno-represivnih aparata isljeđuju i mlate migranti.“

Njegova tvrdnja da se preko „preko Nacionalne zaklade za razvoj civilnog društva ili Agencije za elektroničke medije financijski potpomažu ekstremno desni “mediji” je doista jedna i smiješna.

Prvo zato što u jednom demokratskom društvu legalno postoje političke opcije i mediji od krajnje lijevih, do krajnje desnih. Prema Šimičeviću demokracija podrazumijeva samo lijevo-liberalni spektar. Jedino su oni ispravni i mogući, Sve druge opcije su nepodobne i ne smiju postojati. To doista pokazuje da nije usvojio osnovne postulate demokracije.

A drugo je što je Šimičević zadnji pozvan da piše o financiranju medija, jer mediji za koji on piše financiraju se iz Proračuna RH .

Proračun pune svi građani RH različitog političkog spektra, a plaćaju njegove agitpropovske pamflete i obmanjivanje javnosti sa pozicije rigidnog partijskog i velikosrpskog jednonumlja:

Šimičević naravno kao „napredan“ novinar opravdava nezakonitosti posvojitelja u slučaju Zambija.

Osuđuje obranu granice pred navalom ilegalnih migranata. Za njega je čuvanje granice i vraćanje ilegalnih migranata prisilom otvoreni rasizam.

Kolona sjećanja u Vukovaru je za njega filoustaški igrokaz,

Laži iz udžbenika iz povijesti koji je izbačen iz školskog programa naziva liberalnima, to znači naprednima!?

Zastupnike oporbe u Hrvatskom Saboru naziva ekstremnim desničarima i oni su za njega; „To su samo bijedni nasilnici koji neodgovorno i opasno nasreću na najslabije društvene skupine, čekajući priliku da zasjednu na vlast i materijaliziraju navedene prijetnje“

A HDZ-ovi zastupnici umjesto da „skaču“ u obranu „ugroženih“ manjina i LGBT zajednice, po njemu preblago reagiraju da te „ekstremne desničare“ spriječe, jer (što je točno napisao) „Njihova pješadija, braniteljske organizacije, u kolektivnoj su hibernaciji“

Najveći neprijatelji ipak su mu „ekstremni desničari“ Hrvatski Suverenisti, DP i Most, a osobito Marin Miletić, Miro Bulj, Željko Sačić, jer preko „**huškanja i prijetnji srpskoj manjini, već sutra kroz žuđeni dolazak u izvršnu vlast, prijeti izbacivanje njihovih predstavnika iz Sabora i gašenje tjednika Novosti.**“

Eto kako se lako razotkrio opravdani strah SNV-a da njihovi predstavnici neće biti u Saboru i gašenje tjednika Novosti, što bi ustvari bilo ispravno.

A zbog čega bi bilo ispravno?

Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina je u osnovi diskriminacijski po matični hrvatski narod i nije uopće potreban, jer po Ustavu RH, Članak 3.

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2002_12_155_2532.html

Sloboda, jednakost, nacionalna ravnopravnost i ravnopravnost spolova, mirotvorstvo, socijalna pravda, poštivanje prava čovjeka, nepovredivost vlasništva, očuvanje prirode i čovjekova okoliša, vladavina prava i demokratski višestranački sustav najviše su vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske i temelj za tumačenje Ustava.

Članak 14.

Svatko u Republici Hrvatskoj ima prava i slobode, neovisno o njegovoj rasi, boji kože, spolu, jeziku, vjeri, političkom ili drugom uvjerenju, nacionalnom ili socijalnom podrijetlu, imovini, rođenju, naobrazbi, društvenom položaju ili drugim osobinama.

Svi su pred zakonom jednaki.

Zašto poseban Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina kada u temeljnim odredbama Ustava RH piše;

»Republika Hrvatska ustanovljuje se kao nacionalna država hrvatskoga naroda i država pripadnika nacionalnih manjina: Srba, Čeha, Slovaka, Talijana, Mađara, Židova, Nijemaca, Austrijanaca, Ukrajinaca, Rusina, Bošnjaka, Slovenaca, Crnogoraca, Makedonaca, Rusa, Bugara, Poljaka, Roma, Rumunja, Turaka, Vlaha, Albanaca i drugih, koji su njezini državljani, kojima se jamči ravnopravnost s građanima hrvatske narodnosti i ostvarivanje nacionalnih prava u skladu s demokratskim normama OUN-a i zemalja slobodnoga svijeta.«

Navedene su sve manjine kojima se jamči ravnopravnost i ostvarivanje nacionalnih prava s građanima hrvatske narodnosti. Nema nikakve potrebe za posebnim ustavnim zakonom o pravima manjina kada su ravnopravni građani RH i imaju sva prava zajamčena Ustavom RH kao i građani hrvatske narodnosti.

Manjine su povlaštene jer unaprijed imaju zagaraniranih 8 mjesta u Saboru

Zbog čega onda članak 15 Ustava RH, ako su već u temeljnim odredbama Ustava RH nabrojane sve nacionalne manjine kojima se „jamči ravnopravnost s građanima hrvatske narodnosti i ostvarivanje nacionalnih prava u skladu s demokratskim normama OUN-a i zemalja slobodnoga svijeta.“?

Članak 15.

U Republici Hrvatskoj jamči se ravnopravnost pripadnicima svih nacionalnih manjina. Ravnopravnost i zaštita prava nacionalnih manjina uređuje se ustavnim zakonom koji se donosi po postupku za donošenje organskih zakona.

Zakonom se može, pored općega biračkog prava, pripadnicima nacionalnih manjina **osigurati posebno pravo da biraju svoje zastupnike u Hrvatski sabor.**

Pripadnicima svih nacionalnih manjina jamči se sloboda izražavanja nacionalne pripadnosti, slobodno služenje svojim jezikom i pismom i kulturna autonomija.

I ne samo da je članak 15 Ustava RH nepotreban, već je i diskriminirajući, što je ustvrdila i Venecijanska komisija.

Venecijanska komisija kao savjetodavno tijelo Vijeća Europe prije nekoliko godina donijela je preporuku da države članice Europske unije nisu dužne imati zasebne parlamentarne zastupnike nacionalnih manjina. Ta preporuka pojašnjava se činjenicom

da zemlje članice Europske unije imaju riješeno pitanje nacionalnih manjina te je njihova prisutnost u parlamentima potpuno nepotrebna i kontraproduktivna, jer time pripadnici nacionalnih manjina kao građani ostvaruju dvostruko pravo glasa.

Kod zapošljavanja manjine imaju prednost

Kriterij za dvojezičnost nije samo etnički sastav stanovništva, nego se može izglasati i u Statutu pojedine općine ili grada.

Po tom Ustavnom zakonu Hrvatska Vlada financira manjine, kako bi se očuvalo njihovo postojanje na tim područjima, i tim se sredstvima financira i protuhrvatska djelatnost SNV-a i njegovih medija.

Tko uopće brine o očuvanju hrvatskog naroda na području Hrvatske? Iz Hrvatske je iselilo pola milijuna Hrvata, ali je najbitnije sačuvati manjine! Koga briga za Hrvate? Hrvatske vladajuće elite očigledno NIJE BRIGA! Njih manjine održavaju na vlasti!

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://bezcnzure.hr/toptema/strah-hrvoja-simicevica-od-gasjenja-tjednika-novosti-ako-ekstremni-desnicari-dodu-na-vlast/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37988-lili-bencik-strah-hrvoja-simicevica-od-gasjenja-tjednika-novosti-ako-ekstremni-desnicari-dodu-na-vlast>

**PREDSJEDNIČE REPUBLIKE, PREDJEDNIČE VLADE,
PREDSJEDNIČE SABORA, DORH-A I PREDJEDNIČE
USTAVNOG SUDA, DUŽNI STE ČUVATI USTAVNO-
PRAVNI POREDAK RH**

Foto:24 sata, Novi list, Nacional....

Članak 39.Ustava RH

Zabranjeno je i kažnjivo svako pozivanje ili poticanje na rat ili uporabu nasilja, na nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju ili bilo koji oblik nesnošljivosti.

Kada nas kao izabrani predstavnici hrvatskog naroda mislite zaštititi od nasilničkog, nametničkog medijskog terora i govora mržnje Milorada Pupovca?

Od koga da tražimo zaštitu, ako ne od vas legitimno i legalno izabranih predstavnika hrvatskog naroda?

Molim naslovljene da mi odgovore u kojoj mi to državi, u kojem stoljeću i u kojoj godini živimo?

Lijepo vas molim da nam objasnite, jer očito mi ne gledamo isti kalendar i ne živimo u istom vremenu i istoj državi.

Po predsjedniku SNV-a Miloradu Pupovcu mi živimo u vrijeme 2,svjetskog rata i porača u državi Jugoslaviji, ili u NDH, ovisi već koji događaj obilježava!

Ovo što po Hrvatskoj radi Milorad Pupovac postalo je degutantno. Osim srpske, niti jedna nacionalna manjina od njih 22 koliko ih živi u Hrvatskoj ne radi tako nešto kao što radi Milorad Pupovac. Nema dana da on ne spomene ustaše, HDH, Za dom spremni, srpske žrtve, 2, svjetski rat?

Zar nije već vrijeme da počnemo živjeti u 2024.godini u demokratskoj državi Hrvatskoj?

Barem mislim da u ovo sadašnje vrijeme živimo u samostalnoj, demokratskoj Republici Hrvatskoj, koja je nastala kako piše u Ustavu RH

- na povijesnoj prekretnici odbacivanja komunističkog sustava i promjena međunarodnog poretka u Europi, hrvatski je narod na prvim demokratskim izborima (godine 1990.), slobodno izraženom voljom potvrdio svoju tisućgodišnju državnu samobitnost.

– u novom Ustavu Republike Hrvatske (1990.) i pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) kojima je hrvatski narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države“

Isto tako poznato je da se Republika Hrvatska razdružila od Jugoslavije 8.listopada 1991.godine i da je raskinula sve državno- pravne sveze sa njom.

Prema tome dokle ćete dopustiti da nas Milorad Pupovac prisiljava da se stalno, iznova vraćamo u prošlost? Da znam reći ćete da je Hrvatska demokratska zemlja, da nema zabrana, ali to ne potvrđujete u praksi, jer ovo što svakodnevno radi Milorad Pupovac nije demokratski, to su nedemokratske metode rušenja ustavno-pravnog poretka u RH putem medijskog pritiska, medijske manipulacije, metode zastrašivanja i zabrana.

Zar Milorad Pupovac kao predstavnik srpske nacionalne manjine koja predstavlja 3,2 % populacije u Hrvatskoj, može neprestano maltretirati većinski hrvatski narod kojeg ima 91,63 %? Zašto sa predstavnicima drugih manjina nema nikakvih problema?

Toga nema nigdje u cijelom svijetu, da predstavnici jedne nacionalne manjine, konkretno srpske, neprestano vrijeđaju i ponižavaju hrvatski narod i to manjina čiji su sunarodnjaci izvršili brutalnu agresiju na hrvatski narod?

U Domovinskom ratu srpski je agresor napao Hrvate, Mađare, Čehe, Slovake, Albance i druge manjine u Hrvatskoj, kao i katoličke svećenike, rušio Crkve, škole, bolnice, knjižnice i to se ne spominje, ne govorimo im da su četnici, ne spominjemo svakodnevno zločine koje su počinili, sve što su porušili, ali zato srpska manjina neprestano vrši medijski pritisak sa svojim žrtvama, i to iz 2.svjetskog rata, pa dokle više?

Toga nema nigdje na svijetu da manjine određuju većinskom narodu norme ponašanja, da mu nameću svoj svjetonazor, da mu određuju koji su njegovi simboli, njegove

uzrečice, njegovi pokliči, da ultimativno naređuju tko gdje može doći, a tko ne na teritoriju Republike Hrvatske?

Sa kojim pravom kada smo po Ustavu čl.14 svi jednaki?

Članak 14.

„Svatko u Republici Hrvatskoj ima prava i slobode, neovisno o njegovoj rasi, boji kože, spolu, jeziku, vjeri, političkom ili drugom uvjerenju, nacionalnom ili socijalnom podrijetlu, imovini, rođenju, naobrazbi, društvenom položaju ili drugim osobinama.

Svi su pred zakonom jednaki“

Tko je Miloradu Pupovcu dao pravo da nas pripadnike većinskog hrvatskog naroda naziva ustašama? Sa kojim pravom? On direktno krši Ustav, jer po Ustavu je definirano tko živi u Republici Hrvatskoj.

„Republika Hrvatska ustanovljuje se kao nacionalna država hrvatskoga naroda i država pripadnika nacionalnih manjina: Srba, Čeha, Slovaka, Talijana, Mađara, Židova, Nijemaca, Austrijanaca, Ukrajinaca, Rusina, Bošnjaka, Slovenaca, Crnogoraca, Makedonaca, Rusa, Bugara, Poljaka, Roma, Rumunja, Turaka, Vlaha, Albanaca i drugih, koji su njezini državljani, kojima se jamči ravnopravnost s građanima hrvatske narodnosti i ostvarivanje nacionalnih prava u skladu s demokratskim normama OUN-a i zemalja slobodnoga svijeta.“

Dakle čitajući Ustav RH ustaša nema na popisu stanovništva Hrvatske. Od kuda Miloradu Pupovcu pravo da nas etiketira, proziva i naziva po svojem izboru?

Mi smo Hrvati u državi Hrvatskoj!

NDH je dio prošlosti hrvatskog naroda, ali Hrvatska nije nastala iz NDH, nije slijednica NDH, kao što su na primjer Njemačka i Italija nastavile svoju državotvornost i nakon 2. svjetskog rata, pa ih nitko za to ne proziva.(oni nemaju Srbe) Od kuda mu pravo da stalno i svakodnevno određuje što mi kao Hrvati smijemo, a što ne smijemo? Pretjerao je i prešao sve granice, jer nam krši naša ljudska i građanska prava.

Po Ustavnom Zakonu o pravima nacionalnih manjina mi svi koji punimo proračun mi bi trebali financirati samo održavanje njihovog kulturnog identiteta, a financiramo njihove komemoracije, spomenike, izdvajamo velika sredstva za šta, da nas neprestano ponižavaju kao narod!

Hrvatski narod je tolerantan i ne uzvraća na sve objede, uvrede, etiketiranje i ucjenjivačko ponašanje Milorada Pupovca, ali sve ima svoju granicu, pa i tolerancija! Upravo vam se zato obraćam da na vrijeme spriječite međunacionalni sukob, jer ovo što radi Milorad Pupovac ova netrpeljivost, govor mržnje i ultimativno ponašanje, ne vodi dobrom! Kao da iskušava do koje točke strpljenja hrvatski narod može izdržati?

Ponašaju se kao da oni nisu bili agresori, kao da oni nisu ubijali hrvatski narod, rušili i palili mu Crkve, bolnice, škole i činili sve da mu se zatre svaki trag življenja u njegovoj državi.

To je vrhunski cinizam i licemjerje. Samo uzgred spomenuti ću pokolj kod Baćina 21. listopada 1991. godine, pokolj u Škabrnji 18.studeni 1991.godine, bitka za Vukovar i

pokolj u Borovu Selu, pokolj u Dalju, Kusionjama pokolji u Kuljanima, Strugi, Bjelovcu, Pecki, Čuntiću, Dragotincu, Skeli kod Gline, Grabošanima, Stublju i Majuru, Gornjem Viduševcu, Baćinu, Kozibrodu, a potom i u Kraljevcanima i Hrastovici kraj Petrinje i Joševici kod Gline, a srpski odmetnici su masakrirali i zarobljene pripadnike hrvatske vojske i policije u Petrinji kod nove bolnice i Zamočama.....

Ponašaju se kao da samo oni žive u Hrvatskoj, kao da je Hrvatska njihova prćija!

„Ustaše u Srb ne mogu i neće, naći ćemo načina kako....“ Izjavio je Milorad Pupovac

Koje ustaše? Koji način?

Sa kojim pravom etiketira ljude kao ustaše i to članove uredno registrirane stranke pri Ministarstvu uprave, koji su opet uredno prijavili svoj boravak u Srbu, MUP-u?

Do kada će se njemu pogodovati da može nekažnjeno protuustavno djelovati?

Tko je on da određuje tko se smije, a tko ne smije kretati po Hrvatskoj?

Zar je srpska nacionalna manjina više vrijedna, ima veća prava od ostalih manjina i većinskog hrvatskog naroda? Zar je srpska manjina iznad Ustava RH?

Po Ustavu nema i prema tome po članku 14 Ustava RH krši ustavna prava na jednakost ostalim manjinama i većinskom hrvatskom narodu.

Hrvatski narod koji čini 91,63 % stanovnika Hrvatske ničim ne ugrožava prava manjine, čak je „pozitivno diskriminiran“ u odnosu na prava manjina. pripadnici manjina imaju veća prava od većinskog naroda i to se omotano u celofan naziva pozitivna diskriminacija?

Dakle Ustavni zakon jamči pripadnicima nacionalnih manjina pravo na zastupljenost. Zastupljenost ne znači da predstavnici nacionalnih manjina imaju i ostvaruju opći politički mandat te da mogu odlučivati u pitanju sastavljanja vlade glasovanja o vladi i nekim drugim pitanjima koja traže da zastupnik ima opći politički mandat.

Političkom trgovinom zastupnici nacionalnih manjina uspjeli su u Zakonu o izboru zastupnika u Hrvatski sabor ostvariti pravo na izbor osam zastupnika nacionalnih manjina i to:

- pripadnici srpske nacionalne manjine biraju tri zastupnika u Sabor; – pripadnici mađarske nacionalne manjine biraju jednog zastupnika u Sabor; – pripadnici talijanske nacionalne manjine biraju jednog zastupnika u Sabor;
- pripadnici češke i slovačke nacionalne manjine biraju zajedno jednog zastupnika u Sabor;
- pripadnici austrijske, bugarske, njemačke, poljske, romske, rumunjske, rusinske, ruske, turske, ukrajinske, vlaške i židovske nacionalne manjine biraju zajedno jednog zastupnika u Sabor i
- pripadnici albanske, bošnjačke, crnogorske, makedonske i slovenske nacionalne manjine biraju zajedno jednog zastupnika u Sabor.

Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina, Zakon o izboru zastupnika u Hrvatski sabor izigrava i poništava volju birača.

Zastupnici nacionalnih manjina su njime dobili na političkom značaju koji ne bi trebali imati i dodatno pokazuju kako se i izigrava i poništava volja birača i odstupa od utvrđenog ustavnog načela općeg i jednakog biračkog prava iz članka 72. Ustava RH.

Do kada će Hrvati biti diskriminirani i kod zapošljavanja, jer manjine imaju pravo prvenstva, po Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina članak 22, što je u suprotnosti sa Ustavom RH, Članak 44.

„Svaki državljanin Republike Hrvatske ima pravo, pod jednakim uvjetima, sudjelovati u obavljanju javnih poslova i biti primljen u javne službe.“

Predsjedniče Republike, Predsjedniče Sabora, Predsjedniče Vlade, DORH i Predsjedniče Ustavnog suda, vi ste dužnosnici Republike Hrvatske, niste dužnosnici NDH, niti Jugoslavije, vi trebate braniti ustavno-pravni poredak i ustavom definiranu državu Hrvatsku!

U Ustavu RH Članak 39.

Zabranjeno je i kažnjivo svako pozivanje ili poticanje na rat ili uporabu nasilja, na nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju ili bilo koji oblik nesnošljivosti.

Milorad Pupovac i njegova bulumenta svojim djelovanjem izravno krše Ustav RH, a kako mu sve to dopuštate vi ste svi suodgovorni za kršenje i rušenje ustavnog poretka u RH, jer mi živimo u RH koja :

- Republici Hrvatskoj, državi većinskog hrvatskog naroda i 22 nacionalne manjine,
- Republika Hrvatska nije slijednica Nezavisne države Hrvatske, jer je nastala u Domovinskom ratu 1991-1995.godine,
- Republika Hrvatska nije slijednica ni Jugoslavije, jer je raskinula sve državno-pravne sveze sa Jugoslavijom još 8.listopada 1991.godine, pa prema tome u Hrvatskoj ne vrijedi jugoslavenski vrijednosni sustav, ni nikakvi akti iz Jugoslavije! Jugoslavije više nema, nema NOB, nema Tita, nema jugo-komunizma, ni jugoslavenskog lažnog antifašizma. Hrvatska je pobijedila JNA, velikosrpske četnike, a time i velikosrpsku ideologiju.

Svojom 30-godišnjom huškačkom djelatnošću preko svojih SNV-ovi medija,(dovoljno je samo pogledati naslovnice Novosti) Milorad Pupovac izaziva međunacionalne sukobe, za koje opetovano krivi hrvatsku stranu, koja ne živi po njegovom jugo-vrijednosnom sustavu, koji on neprestano nameće i kojeg su Hrvati na referendumu 19.svibnja 1991, sa 94,17 % odlučno odbacili. SDSS godinama dijeli lekcije Hrvatima, sa svojim Biltenima prikazuje ih po svijetu kao zločince i progonitelje Srba, a stranku je osnovao ratni zločinac, četnik, u okupiranom Vukovaru u tzv. Republici Srpskoj Krajini, Goran Hadžić.

<https://hrvatskepraviceblog.com/2024/01/05/pupovac-kao-milosevic-ja-sam-za-mir-ili-10-lazi-milorada-pupovca/>

Najnoviji primjer je sukob u Vukovaru, gdje Milorad Pupovac opet prebacuje krivicu na hrvatsku stranu, a prešućuje da Srbi u Vukovaru imaju odvojene škole, da ne poštuju odluku Ustavnog suda da se moraju integrirati u hrvatski obrazovni sustav, da im je Domovinski rat građanski rat, da ne poštuju hrvatsku himnu i hrvatske simbole!?

Nakon Erdutskog sporazuma Vojislav Stanimirović je izjavio: „Naša djeca uče po hrvatskim nastavnim programima, ali mi imamo svoje udžbenike i poučavamo noviju povijest na svoj način, drugačiji nego u hrvatskim knjigama. Izostavili smo poglavlje o Domovinskom ratu jer i dalje smatramo da je to bio građanski rat’,

https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/sto-srpski-skolarci-u-hrvatskim-skolama-uce-o-domovinskom-ratu-20130613?meta_refresh=1

I to Vojislav Stanimirović izjavljuje bez ikakvih posljedica!!! Izričito kršenje Ustava RH, jer nikakav građanski rat nije bio u Hrvatskoj, već brutalna agresija JNA i četnika, koji su iz Srbije dolazili ratovati na teritorij Hrvatske!

Prema podacima koje je Ustavni sud dobio od nadležnog Ministarstva znanosti, obrazovanja i sporta RH, iako je Odluka o moratoriju na hrvatsku povijest formalno prestala važiti, nastavljena je njezina de facto primjena, tako da su nastavnici na području „hrvatskog Podunavlja“ nastavili raditi prema „vlastitom“ programu koji su sastavili i predali u svojim školama, pri čemu su se pojedini i dalje pridržavali moratorija, a pojedini su selektivno obrađivali i najnoviju hrvatsku povijest.

(Ustavni sud Republike Hrvatske, odluka Broj: U-VIIR-4640/2014, Zagreb, 12. kolovoza 2014.)

Godinama se ukazuje na Pupovca koji podriva ustavno-pravni poredak RH, a da DORH ništa ne poduzima. Zar su Milorad Pupovac, SDSS i SNV iznad Ustava RH?

Hoćemo li konačno početi živjeti u sadašnje vrijeme u Hrvatskoj, u kojoj se po članku 8 Ustavnog zakona o pravima manjina mora poštivati većinski hrvatski narod

Članak 8.

Odredbe ovoga Ustavnog zakona i odredbe posebnih zakona kojima se uređuju prava i slobode pripadnika nacionalnih manjina moraju se tumačiti i primjenjivati sa svrhom poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima.

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://bezcenzure.hr/vlad/predsjednice-republike-predsjednice-vlade-predsjednice-sabora-dorh-a-i-predsjednice-ustavnog-suda-duzni-ste-cuvati-ustavno-pravni-poredak-rh/>

<https://hrvatskonebo.org/2024/01/13/lili-bencik-pa-dokle-vise-predsjednice-republike-predsjednice-sabora-predsjednice-vlade-hocemo-li-konacno-poceti-zivjeti-u-2021-godini-mi-smo-hrvati-u-drzavi-hrvatskoj/>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/38010-lili-bencik-predsjednice-republike-predsjednice-vlade-predsjednice-sabora-dorh-a-i-predsjednice-ustavnog-suda-duzni-ste-cuvati-ustavno-pravni-poredak-rh>

**ZAŠTO ZVJERSKO STRAVIČNO UBOJSTVO OBITELJI
ČENGIĆ IZ ERVENIKA, KOD BENKOVCA, 18.SIJEČNJA
1992. NE ZANIMA MEDIJE, NE ZANIMA NEVLADINE
UDRUGE, NE ZANIMA MILORADA PUPOVCA, NE
ZANIMA NI INICIJATIVU MLADIH ZA LJUDSKA PRAVA,
NE ZANIMA NI ANTO NOBILA, NIJE RODBINI IZNUDIO
ODŠTETU KAO OBITELJI ZEC?**

• OVDJE SU DVA ANĐELA. OTAC I MATER
NEVINU KRVCU PROLILI NA PRAGU.
PUTNIČE, POMOLI SE U TIŠINI JER
ONI SE MOLE ZA NAS I DOMOVINU DRAGU!

POVODOM 16 GODIŠNJICE STRADANJA
OBITELJI ČENGIĆ OVAJ SPOMENIK PODIŽU
GRAD KNIN I GRAD BENKOVAC.

ERVENIK, 18. SIJEČNJA 2008 GODINE.

U Hrvatskoj javnosti, medijima i politici poremećenih i nakaradnih vrijednosti, takvo pitanje je uzaludno postaviti!

Uzaludno i nepoželjno je pisati o nekažnjenim zločinima jugo-komunizma, o rudnicima, jamama i fojbama gdje su svoj život skončale stotine tisuća ljudi, bez suđenja i presude, nakon završetka 2.svjetskog rata i prestanka ratnih operacija.

Uzaludno je ukazivati na ubojstva 663 katolička svećenika i 31 časne sestre, na okrutnost, ponižavanje i mučenje kojima su bili izloženi prije smrti.

Počinitelji nikada nisu optuženi, ni kažnjeni, nego baš suprotno nagrađeni funkcijama i radnim mjestima, koja su im osiguravala sasvim udoban život.

Njihovi potomci ne priznaju zločine svojih predaka, čak ih i opravdavaju u ime ideologije, jer oni su napredni ljevičari koji su pobijedili fašizam i nacizam. A to što su se služili istim metodama i u miru likvidirali svoje neistomišljenike, za njih nije zločin, to im je kazna!

Upravo ti sljednici jugo-komunističkog nakaradnog sustava vrijednosti, zgražaju se i spremno osuđuju Hrvatsku za ubojstvo obitelji Zec, a da ih uopće ne zanimaju ubojstva koja su počinjena u velikosrpskoj agresiji.

Ubojstvo obitelji Zec nije bilo nacionalno uvjetovano, već je to bila pljačka, koja se izrodila u ubojstvo. Otac obitelji bio je poznati mesar koji se obogatio i kojeg su počinitelji krenuli opljačkati. Pri tom je ubijena nedužna djevojčica Aleksandra Zec, njena majka i otac.

Razne ljevičarske nevladine udruge koje nikada Hrvatsku nisu željele, ali rado kao pijavice iz njenog proračuna sišu novac, bulumenta petokolonaša i medija iskoristili su to ubojstvo za optuživanje i ocrnjivanje hrvatske države.

Te iste udruge, ta bulumenta medija i petokolonaša koja je u slučaju Zec ronila suze i izigravala moralnu vertikalnu, uopće se nije ni osvrnula na ubijene hrvatske obitelji i ubijenu nedužnu djecu, koje su pobili susjedi Srbi i četnici iz Srbije u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku.

Hrvatska je isplatila odštetu sinu i kćerki obitelji Zec, ponudila je i školovanje, kao znak dobre volje, ali petokolonaškoj bulumentu to nije dovoljno, već stalno iznova ponižavaju Hrvatsku.

Evo što je izjavio Anto Nobile, koji usput u ovoj Hrvatskoj jako dobro živi:

„ Aleksandra je postala simbol te kroz nju zapravo komemoriramo svu nevinu djecu koja su ubijena u ratu. A što se tiče tih prigovora da što je sa stotinama hrvatske djece koja su ubijena u ratu, pa i Aleksandra je bila hrvatsko dijete, ali mnogima smeta što se, eto, ističe patnja male Srpkinje i to im ne odgovara.“

<https://www.nacional.hr/kako-je-nacional-objavom-fotografija-ubojstva-obitelji-zec-moralno-slomio-sanadera-i-omogucio-isplatu-odstete-bez-presedana/>

Nije točno da se kroz Aleksandru komemoriraju sva ubijena djeca u ratu. 402 djece koje je su pobili četnici i velikosrbi se na komemoracijama za Aleksandru uopće ne spominju! Aleksandri je mama bila Hrvatica i zločin nije bio nacionalno motiviran, nego materijalno, čista pljačka!

Upravo ti dokazi razotkrivaju manipulaciju sa ubojstvom obitelji Zec i Aleksandre, koju beskrupulozno koriste i iskorištavaju za svoje ciljeve petokolonaški mediji, razne udruge, Ante Nobile, Milorad Pupovac i cijela njihova jugo-bulumenta.

A Ubojstvo Obitelji Čengić počinjeno je na nacionalnoj osnovi.

18.siječnja 1992.godine, u zaseoku Šašići kod Ervenika, u podrumu njihove obiteljske kuće u izgradnji, zvjerski su ubili, a potom i zapalili pripadnici tzv.“Krajinske milicije“. Prema svjedočenjima, tijekom provedenog istražnog postupka, Damir Travica i Slobodan Kovačević, taj su dan upali u kuću obitelji Čengić, počeli svoj krvavi pir, najprije uvredama i provokacijama, a potom su rafalima pokosili Dragu i njegova 11-godišnjeg sina Slobodana, gdje su ih nakon toga i zapalili.

Dragina supruga Nevenka zaklana je nedaleko od obiteljske kuće, dok je u naručju držala svog ustrijeljenog 5-godišnjeg sina Gorana.

Zar ne bi 5-to godišnji Goran trebao biti simbol velikosrpske agresije, simbol mržnje prema hrvatskom narodu, kojega su Srbi htjeli pobiti i uništiti svaki trag njegova postojanja i zauzeti njegovu zemlju i njegov životni prostor?

- Obitelj Čengić, brat i majka nisu dobili nikakvu odštetu, nikakav silni novac kao članovi obitelji Zec.
- Nije se Anto Nobilo potrudio zatražiti od Srbije odštetu za preživjele članove obitelji Čengić?
- Nije razaslao slike zaklane majke sa ubijenim djetetom u naručju Nacionalu i ostalim medijima ?
- Nije Milorad Pupovac tražio postavljanje spomen ploče.
- Nisu na komemoraciju došli Senna Šimek iz Inicijative mladih za ljudska prava i Nikola Kožul iz Srpskog narodnog vijeća, da srce-parajući pričaju kako je 5-godišnji Goran bio Hrvat kojega su ubili susjedi Srbi i zaklali mu majku?

<https://www.womeninadria.com/spomenik-obitelji-zec/>

Nisu, naravno da nisu, neće ni doći, jer su odgojeni u poremećenom i nakaradnom yugo sustavu vrijednosti podobnosti, a ne moralnih i ljudskih normi demokratskog društva u kojemu svi ljudi imaju ista prava bez obzira na vjeru, političko ili drugo uvjerenje!

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://bezcenzure.hr/vlad/zasto-zvjersko-stravicno-ubojstvo-obitelji-cengic-iz-ervenika-kod-benkovca-18-siječnja-1992-ne-zanima-medije-ne-zanima-nevladine-udruge-ne-zanima-milorada-pupovca-ne-zanima-ni-inicijativu-mladih/>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/38072-lili-bencik-zasto-zvjersko-ubojstvo-obitelji-cengic-nikoga-ne-zanima>

LILI BENČIK: PUPOVAC

KAZNENA PRIJAVA ZA NENAMJENSKO ODOBRAVANJE I TROŠENJE SREDSTAVA IZ PRORAČUNA RH, PO USTAVNOM ZAKONU O PRAVIMA NACIONALNIH MANJINA

Financiranje nacionalnih manjina regulirano je Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina, u daljnjem tekstu Ustavni zakon:

po članku Članak 15. Ustavnog zakona⁴

(1) Pripadnici nacionalnih manjina radi očuvanja, razvoja, promicanja i iskazivanja svog nacionalnog i kulturnog identiteta mogu osnivati udruge, zaklade i fundacije te ustanove za obavljanje djelatnosti javnog priopćavanja, kulturne, izdavačke (nakladničke), muzejske, arhivske, knjižnične i znanstvene djelatnosti.

(2) Republika Hrvatska, jedinice lokalne samouprave i područne (regionalne) samouprave sukladno svojim mogućnostima, financiraju djelovanje institucija iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Udruge, zaklade, fundacije i ustanove iz stavka 1. ovoga članka mogu u nazivu iskazivati da su nacionalne manjine njihovi osnivači.

Radi rješavanja pitanja u svezi s ostvarivanjem i zaštitom prava i sloboda nacionalnih manjina osnovao se Savjet za nacionalne manjine koji po članku 35 između ostalih donosi i odluku o rasporedu sredstava koja se dodjeljuju nacionalnim manjinama:

(4) Savjet za nacionalne manjine raspoređuje sredstva koja se u državnom proračunu osiguravaju za potrebe nacionalnih manjina. Korisnici sredstava podnose Savjetu godišnja izvješća o trošenju sredstava koja su im doznačena iz državnog proračuna, o čemu Savjet izvješćuje Vladu Republike Hrvatske i Hrvatski sabor.

(5) Ako u roku od 90 dana od donošenja državnoga proračuna, Savjet za nacionalne manjine ne donese odluku o rasporedu sredstava iz stavka 4. ovoga članka, odluku o tome donosi Vlada Republike Hrvatske.

⁴ https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2002_12_155_2532.html NN 155/2002

Administrativno stručne poslove obavlja Ured za nacionalne manjine Vlade Republike Hrvatske.

Nadzor nad utrošenim sredstvima provodi Vlada RH, preko kvartalnih izvješća o utrošenim sredstvima po članku 37

(3) Najmanje jednom godišnje Vlada Republike Hrvatske podnosi Hrvatskom saboru izvješće o provođenju ovoga Ustavnog zakona i o utrošku sredstava koja se u državnom proračunu osiguravaju za potrebe nacionalnih manjina, a Savjet za nacionalne manjine Hrvatskom saboru odnosno njegovom radnom tijelu u čijem je djelokrugu ostvarivanje prava nacionalnih manjina podnosi polugodišnje izvješće o pitanjima koja su u djelokrugu Savjeta te kvartalno izvješće o utrošku sredstava koja su u državnom proračunu osigurana za potrebe nacionalnih manjina.

Za raspodjelu sredstava utvrđeni su kriteriji:

Kriteriji za dodjelu financijske potpore za programe nevladinih udruga i ustanova nacionalnih manjina prijavljene na javni poziv za predlaganje programa za ostvarivanje kulturne autonomije koji će se sufinancirati sredstvima Državnog proračuna Republike Hrvatske

SAVJET ZA NACIONALNE MANJINE REPUBLIKE HRVATSKE

Na temelju članka 35. stavka 4., a u svezi s člankom 36. stavkom 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina (»Narodne novine«, broj 155/02 i 80/10), Savjet za nacionalne manjine Republike Hrvatske, na sjednici održanoj 10. listopada 2014.,⁵ donio je

KRITERIJE:

Glava II.

OPĆI KRITERIJI

Članak 3.

Pri utvrđivanju financijske potpore za programe ostvarivanja kulturne autonomije nacionalnih manjina iz sredstava Državnog proračuna Republike Hrvatske Savjet će primjenjivati sljedeće opće kriterije:

1. Poticati financijsku potporu za ostvarivanje programa udruga i ustanova koje doprinose očuvanju etničkog, kulturnog i jezičnog identiteta, a istovremeno integracijom u društvo daju doprinos kulturnom, društvenom i gospodarskom razvoju Republike Hrvatske, vodeći računa o broju pripadnika nacionalne manjine, broju članova udruge i ustanove, dužini djelovanja i dosadašnjem radu udruge.
2. Održavati i podizati dostignutu razinu ostvarivanja etničkih prava značajnih za pripadnike nacionalnih manjina.
3. Poklanjati posebnu pozornost kulturnom amaterizmu i ustanovama kulture zbog njihove važnosti u očuvanju etničkog identiteta.
4. Podupirati programe koji doprinose promicanju vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske, unapređivanju tolerancije i uspostavljanju multietničkog i multikulturalnog povjerenja.
5. Provoditi zaključke i odredbe bilateralnih sporazuma i ugovora o zaštiti prava nacionalnih manjina kojih je Republika Hrvatska potpisnik
- 6. Neće se financirati političke djelatnosti pojedinaca i grupa članova udruga i ustanova odnosno cijelih udruga i ustanova na izborima i slične aktivnosti.**

⁵ https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2014_10_123_2361.html NN 123/2014

Neće se financirati politička djelatnost, a godinama se financira Novosti kao politički portal i tiskovina. Novosti politički su i društveni tjednik Srba u Hrvatskoj sa sjedištem u Zagrebu. Izdaje ga Srpsko narodno vijeće, izabrano političko, savjetodavno i koordinacijsko tijelo srpske zajednice osnovano 1997. temeljem Erdutskog sporazuma. „Web Portal Novosti Samostani srpski tjednik Novosti su novine opće informativnog karaktera, koje prate i kritički pišu o svim relevantnim političkim, društvenim i kulturnim događajima ...

Odluka o rasporedu sredstava koja se u Državnom proračunu Republike Hrvatske osiguravaju za potrebe nacionalnih manjina u 2023. godini⁶

Pod Kulturnim manifestacijama Savjet je dodijelio sredstva kako slijedi:

Albanska nacionalna manjina

<i>Kulturne manifestacije</i>	
- Ciklus predstavljanja knjiga izdanih uz pomoć Savjeta za nacionalne manjine RH – Zagreb, Pula, Zadar, Rijeka	2.000
- Fra Andrija Kačić Miošić – Zagreb	1.500
- Istaknute albanske žene – Zagreb	2.000
- Kulturna raznolikost – Zagreb	2.200
- Izložba albanskih umjetnika – Zagreb	2.000

Bošnjačka nacionalna manjina

<i>Kulturne manifestacije</i>	
- VII. kulturno stvaralaštvo Bošnjaka Grada Zagreba – Zagreb	1.500
- XVI. godišnji koncert BKUD-a »Sevdah« Zagreb – Zagreb	2.000
- Izložba i revija narodne nošnje – Zagreb	1.500
- Seminar za rukovoditelje bošnjačkih folklornih ansambala i muzičke korepeditore – Zagreb	1.500
- Sevdah i sevdalinka u tradiciji Bošnjaka – Omladinski klub muslimana, Zagreb	600
- XVI. smotra folklornog stvaralaštva KUD-ova Bošnjaka Hrvatske – Zagreb	7.000

Češka nacionalna manjina

<i>Kulturne manifestacije</i>	
- Smotra pjevačkih zborova i skupina – Zpěváčky – Daruvar, Medurić, Veliki Zdenci	16.800
- Smotra malih glazbenih skupina – Prekopakra	7.300
- Smotra puhačkih orkestara – Daruvarski Brestovac	9.950
- Smotra dječjeg stvaralaštva – Naše jaro – Doljani, Končanica, Daruvar	10.540
- Etno dan – Ivanovo Selo	7.300
- Smotra kazališta – Ljudevit Selo	10.250
- Žetvene svečanosti – Dožinky – Kaptol	13.300

Talijanska nacionalna manjina

3. Unione Italiana, Rijeka	201.000
<i>Kulturne manifestacije</i>	
- Ex Tempore Grožnjan-Grisignana – Grožnjan-Grisignana	11.940
- Festival dječje pjesme »Voci Nostre«	11.500
- Festival istriotskog narječja – Šišan-Sissano	8.000
- Festival istrovenetskog narječja – Buje, Venecija, Kopar	10.000
- Književne večeri, okrugli stolovi, promocija djela TNZ i izložbe u suradnji sa Zajednicama Talijana	2.650
- Manifestacije kulturno-umjetničkih skupina Zajednica Talijana i KUD-ova	3.980
- Međunarodna smotra folklor »Leron« – Vodnjan-Dignano	10.780
- Natječaj iz umjetnosti i kulture »Istra Nobilissima«	9.500
- Završni koncert obrazovnog centra klasične glazbe »Luigi Dallapiccola« – Zajednice Talijana Rijeka, Pula i Brtonigla	2.650

Srpska nacionalna manjina Vukovar

⁶ https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2023_04_42_756.html NN 42/2023

Kulturne manifestacije	
- 16. Naučni skup »Srpsko-hrvatski odnosi«, Golubić 2022. – Područna škola, Golubić Obrovački	3.000
- 24. Međunarodni festival folklor – Borovo 2023. – Borovo	3.000
- 32. Međunarodna likovna kolonija – Borovo 2023. – Borovo	4.500
- 42. Vidovdanski sabor 2023. – Ljetna pozornica Doma kulture, Bobota	4.500
- VIII. Škola folklor – 2023. – KUD Sloga Vukovar, Vukovar	4.500
- XIX. Festival dječjeg folklor – Beli Manastir	6.500
- XIII. Smotra srpskog folklor Istočne Slavonije, Baranje i Zapadnog Srijema – OŠ Dragutina Tadijanovića, Vukovar	11.600
- Dunavom plovi tambura zvuk 2023. – Borovo	3.000
- Selu u pohode 2023. – Vera, Silaš, Dalj, Mirkovci, Popovac	5.300

Sve namjenski raspodijeljena sredstva osim SNV-a. Srpsko narodno vijeće zatražilo je, a Savjet odobrio sredstva koja nikako ne spadaju pod kulturne manifestacije.

7. Srpsko narodno vijeće – nacionalna koordinacija vijeća srpske nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj, Zagreb	767.800
Informiranje	
- Arhiv Srba u Hrvatskoj (Tragovi) – brojeva: 2, 16,5 x 24 cm, 250 str., naklada: 250	107.800
- Samostalni srpski tjednik Novosti – brojeva: 52, 27,4 x 39 cm, 40-56 str., naklada: 6000	600.000
Izdavaštvo	
- Narod koji je nestao (Kosta Nikolić), A5, 560 str., naklada: 1000	6.400
- Općina Crkveni Bok u Drugom svjetskom ratu (Milan Radanović), A5, 270 str., naklada: 500	5.400
Kulturne manifestacije	
- Dan proboja logoraša iz Jasenovca 1941. – JUSP Jasenovac, Jasenovac	7.400
- Dan sjećanja na Jadovno 1941. – Jadovno, Trnovac, Gospić	8.240
- Dan ustanka naroda Hrvatske – Srb	10.500
- Godišnjica partizanskog proboja obruča na Biljegu – Petrova Gora, Vojnić	7.450
- Komemoracija za ubijene mještane Varivoda – Varivode, Kistanje	2.650
- Komemoracija za žrtve dječjeg ustaškog logora u Sisku – Sisak	3.000
- Obilježavanje godišnjice ustaškog zločina nad pravoslavim Srbima kotareva Glina i Vrginmost – Glina	4.500
- Komemoracija u Gudovcu i Grubišnom polju – Spomen područje Gudovac, Gudovac	1.460
- Obilježavanje prve ustaničke puške i pokolja u Banskome Grabovcu – Banski Grabovac, Petrinja	3.000

Po članku 15 Ustavnog zakona Republika Hrvatska financira u skladu sa svojim mogućnostima nacionalne manjine radi očuvanja, razvoja, promicanja i iskazivanja svog nacionalnog i kulturnog identiteta!

Analizom stavaka to su političke, a ne kulturne manifestacije. One nisu dio identiteta srpske nacionalne manjine.

Zar je „Dan ustanka naroda Hrvatske -Srb“ dio nacionalnog i kulturnog identiteta srpske nacionalne manjine? Obilježavanje nekadašnjeg jugoslavenskog praznika, a Hrvatska je još Odlukom Sabora od 8.listopada 1991. raskinula sve državno-pravne sveze sa SFRJ. I Savjet odobri potpuno neustavno, sredstva za obilježavanje državnog praznika SFRJ? A SFR, Jugoslavije više nema i sa njenim nestankom, nema više JNA, ni NOB, ni Dan sjećanja na Jadovno 1941. godine odnosi se na 2.svjetski rat i NDH. Hrvatska nije sljednik NDH, da bi se iz njenog Proračuna plaćalo srpskoj nacionalnoj manjini Dan sjećanja. To isto nije kulturna manifestacija niti dio nacionalnog i kulturnog identiteta srpske nacionalne manjine. Da ne pišem kako u jami nisu pronađene ljudske kosti⁷ Komemoracija za žrtve dječjeg ustaškog logora u Sisku-Sisak. Na osnovu kojih kriterija je Savjet odobrio isplatu sredstava za sve ove „ustaške stavke“ odnosno NDH? Time izravno Savjet i posredno i Vlada RH krši Ustav RH! Ta odluka je protuustavna, jer Hrvatska po ničemu nije sljednik NDH da bi se iz njenog Proračuna plaćale ovakve komemoracije. Ovo je osim što je protuustavno i zlonamjerno, direktno je upereno

⁷ <http://www.hrsvijet.net/index.php/magazin/28-vijesti/povijesni-identitet/15383-lai-pred-kojima-zastaje-pamet-cijeloj-hrvatskoj-podvaljena-aranova-jama-kao-masovna-grbnica-srba-i-idova>

protiv Republike Hrvatske i njenih građana koji sa tim događajima nemaju nikakve veze!

Godišnjica partizanskog proboja obruča na Biljegu-Petrova Gora, Vojnić, Obilježavanje prve ustaničke puške i pokolja u Banskom Grabovcu – Banski Grabovac, Petrinja, Obilježavanje godišnjice ustaškog zločina nad pravoslavnim Srbima kotareva Glina i Vrginmost – Glina, Dan proboja logoraša iz Jasenovca 1941. – JUSP Jasenovac, Jasenovac. Sve su to događaji iz 2.svjetskog rata, NOB, Jugoslavije, a kako sam već napisala Hrvatska nije sljednik ni NDH, ni Jugoslavije, a Savjet raspodijeli sredstva iz hrvatskog Proračuna za obilježavanje događaja koji nemaju nikakve veze sa današnjom Hrvatskom,

Komemoracija za ubijene mještane Varivode- Varivode, Kistanje, je događaj iz Domovinskog rata, akcija Oluja. Hrvatska je vodila politički pravedan i oslobodilački rat, a Oluja je legitimna vojna operacija nakon koje su oslobođeni okupirani teritoriji, te predstavlja krunu svih pobjeda hrvatske vojske u Domovinskom ratu.

Milorad Pupovac je izravno odgovoran, jer od samog početka agresije velikosrba na Hrvatsku pokušava nametnuti kolektivnu krivnju i optužbe o zločinačkom udruživanju i građanskom ratu.

A na Hrvatsku, je izvršena agresija, kojoj su se pridružili pobunjenici, koji su stvorili paradržavu Republiku Srpsku Krajinu u koju je Pupovac imao slobodan prolaz.

Nisam pravnik, ni sudac, ni državni odvjetnik, stoga molim da se po Kaznenom zakonu utvrdi:

kaznena odgovornost za zloupotrebu položaja i ovlasti,

za nenamjensko trošenje javnog novca u svrhu podriivanja suvereniteta i integriteta, te javnog sramoćenja i ponižavanja RH u Hrvatskoj i svijetu

Direktno su odgovorni:

1.Savjet za nacionalne manjine koji je donosio odluke o raspodjeli sredstava za ostvarivanje programa kulturne autonomije iz područja informiranja i izdavaštva, kulturnog amaterizma i manifestacija,

Savjetu za nacionalne manjine koji je donosio odluke istekao je mandat, ali su i dalje odgovorni za odluke koje su donosili:

Predsjednik Aleksandar Tolnauer. potpredsjednici Mirjana Galo i Vladimir Ham, te članovi Vladimir Ham, Darko Šonc, Marija Semenjuk Simeunović, Zorica Velinovska, Zvonko Kostelnik, Branka Baksa, Mirjana Galo, Ishak Hodžić, Bruno Beljak i Danilo Ivezić.

2.Ured za nacionalne manjine, voditelj Alen Tahiri, kojega je Vlada RH postavila 2018.godine, koji u ime Vlade izvještava o namjenskom trošenju sredstava namijenjenih za ostvarivanje kulturne autonomije nacionalnih manjina, a nije vidio da se ta sredstva troše nenamjenski za političke komemoracije koje nikako ne spadaju pod očuvanje kulturnog identiteta Srba u RH.

3.Milorad Pupovac, predsjednik Srpskog narodnog vijeća, za nenamjensko trošenje javnih sredstava, glavni i odgovorni za svaku odluku SNV-a i Vlade RH i

4. Stručne službe u Hrvatskom Saboru nisu osporile izvještaje Ureda za nacionalne manjine o nenamjenskom trošenju javnog novca, po Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina

Lili Benčik/hrvatskepravice

Poslano;

1.Državno odvjetništvo Republike Hrvatske
Gajeva 30a, 10 000 Zagreb
pisarnica@dorh.hr

2.MUP-Ministarstvo unutarnjih poslova RH
Ulica grada Vukovara 33
10 000 Zagreb
policija@mup.hr, pitanja@mup.hr

3.Hrvatski Sabor
Trg sv. Marka 6, 10 000 Zagreb
Odbor za predstavke i pritužbe
odbpp@sabor.hr

4.Hrvatski Sabor
Trg sv. Marka 6, 10 000 Zagreb
Služba za građane
gradjani@sabor.hr.

5.Savjet za nacionalne manjine
Mesnička 23
10 000 Zagreb
savjet.manjine@ssnm.vlada.hr

5. Ured za ljudska prava i
prava nacionalnih manjina
Mesnička ulica 23
10 000 Zagreb
ured@uljppnm.gov.hr

Srpsko narodno vijeće
Milorad Pupovac
Gajeva 7,
10 000 Zagreb
ured@snv.hr

Privitak 1

SNV sredstva iz 2019., NN 46/2019

6. Srpsko narodno vijeće – Nacionalna koordinacija srpske nacionalne manjine u RH, Zagreb	3.947.000,00
INFORMIRANJE	
– Samostalni srpski tjednik Novosti – brojeva: 52, 39x27,5 cm; 40-48 str. po broju; crno-bijela fotografija, sve boje, naklada: 6400	3.300.000,00
– Arhiv Srba u Hrvatskoj – brojeva: 2, 165x240 mm, 250 str., crno-bijela, 2, naklada: 500	400.000,00
IZDAVAŠTVO	
Srbi u Imotskoj krajini, Božidar Simić, 24x16 cm, str.: 94, naklada: 600	30.000,00
Pokatoličavanje u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj: Zbornik radova, Filip Škiljan, 24x16 cm, str.: 300, naklada: 300	40.000,00
KULTURNE MANIFESTACIJE	
– Dan proboja logoraša iz koncentracijskog logora u Jasenovcu – Spomen područje Jasenovac	30.000,00
– Dan proboja na Biljegu – Spomen park na Petrovoj gori	50.000,00
– Dan sjećanja na Jadovno 1941. – Spomen područje Jadovno	30.000,00
– Komemoracija u Varivodama i Gošiću – spomenik u selu Varivode/spomenik u selu Gošić	7.000,00
– Dan ustanka u Srbu – Park Nikole Tesle, Srb	60.000,00

SNV sredstva iz 2020, NN 51/2020

6. SRPSKO NARODNO VIJEĆE – NACIONALNA KOORDINACIJA SRPSKE NACIONALNE MANJINE U RH, ZAGREB	4.537.000,00
Informiranje	
– Samostalni srpski tjednik Novosti – brojeva: 52, 39x27,1 cm, 40-48 str., c/b, sve boje, naklada: 6200	3.600.000,00
– Arhiv Srba u Hrvatskoj – brojeva: 2, 165x240 mm, 250 str., c/b, naklada: 300	600.000,00
Kulturne manifestacije	
– Dan proboja logoraša iz Jasenovca – Spomen područje Jasenovac	80.000,00
– Dan sjećanja na Jadovno 1941. – Spomen područje Jadovno, Šaranova jama	70.000,00
– Dan proboja na Biljegu, Petrova gora – Petrova gora	50.000,00
– Dan ustanka u Srbu – Spomenik ustanku, Srb	100.000,00
– Komemoracija u Varivodama i Gošiću – Varivode i Gošić	15.000,00
– Komemoracija na dječjem groblju u Sisku – Dječje groblje u Sisku	8.000,00
– Komemoracija u Glini – ispred nekadašnjeg Spomen-doma, Glina	7.000,00
– Sijelo na tromedi-Strmica – Strmica, Knin	7.000,00

SNV sredstva za 2021, NN 46/2021

7. Srpsko narodno vijeće – Nacionalna koordinacija srpske nacionalne manjine u RH, Zagreb	4.905.000,00
Informiranje	
– Samostalni srpski tjednik Novosti – brojeva: 52, 39x27,1 cm, 40 – 48 str., crno-bijele korice, sve boje, naklada: 6200	3.750.000,00
– Arhiv Srba u Hrvatskoj – brojeva: 2, 165x240 mm, 250 str., crno-bijela, naklada: 250	800.000,00
Izdavaštvo	
– August 8., Dvor, Jerko Bakotin, 23x16 cm, 200 str., naklada: 500	40.000,00
– Dvadesete, Čedomir Višnjić, 23x16 cm, 500 str., naklada: 500	50.000,00
Manifestacije	
– Dan proboja logoraša iz Jasenovca – Spomen područje Jasenovac	40.000,00
– Dan proboja na Biljegu/ Petrova Gora – Petrova Gora	40.000,00
– Dan sjećanja na Jadovno 1941. – Spomen-područje Jadovno	50.000,00
– Dan ustanka u Srbu – Spomenik ustanku, Srb	70.000,00
– Komemoracija u Glini – Spomen-dom, Glina	20.000,00
– Komemoracija u Gruborima – zaselak Grubori, Plavno	15.000,00
– Komemoracija u Varivodama – Varivode	20.000,00
– Komemoracija na dječjem groblju u Sisku – Viktorovac, Sisak	10.000,00

SNV sredstva za 2022. NN 48/2022

7. Srpsko narodno vijeće – nacionalna koordinacija vijeća srpske nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj, Zagreb	5.087.000,00
Informiranje	
– Samostalni srpski tjednik Novosti – brojeva: 52, 39 × 27,1 cm, 40-48 str., naklada: 6000	4.000.000,00
– Arhiv Srba u Hrvatskoj – brojeva: 2, 16,5 × 24 cm, 250 str., naklada: 250	800.000,00
Izdavaštvo	
– Aktivist u nedemokratska vremena (Vuk Perišić), 13 × 16 cm, 480 str., naklada: 1000	30.000,00
Kulturne manifestacije	
– Dan proboja jasenovačkih logoraša – Spomen područje Jasenovac	45.000,00
– Dan proboja na Biljegu – Petrova gora	40.000,00
– Dan sjećanja na Jadovno 1941. – Spomen područje Jadovno	50.000,00
– Dan ustanka u Srbu – Srb	70.000,00
– Komemoracija u Glini – Glina	20.000,00
– Komemoracija Varivode – Varivode	20.000,00
– Komemoracija na dječjem groblju u Sisku – Viktorovac, Sisak	12.000,00

<https://narod.hr/hrvatska/savjet-za-nacionalne-manjine-pupovac-i-manjinci-sami-sebi-dijeje-novac>

MILORAD PUPOVAC KOMEMORIRANJE HRVATSKIH ŽRTAVA BLEIBURGA PROGLAŠAVA PORUKAMA MRŽNJE! ŠTO JE U GLAVI TOM ČOVJEKU?

Srpsko narodno vijeće i Savez antifašističkih boraca i antifašista RH obilježili su u subotu na Petrovoj gori 79. obljetnicu partizanskog proboja na Biljegu zahvaljujući kojem se, iz ustaškog obruča, spasilo oko deset tisuća ljudi, te je za ovo mjesto rečeno da je bilo "srce pokreta slobode"

https://priznajem.hr/novosti/pupovac-tvrdi-proboj-na-biljegu-1942-bio-je-srce-pokreta-slobode/156457/?fbclid=IwAR2NkgAfQIjHk6PZNI8w08k81TwLD5vR-16gXdPSKNVWqdr7PCicq8F_1XQ

"s ovog mjesta i sa drugih mjesta na kojima se danas okupljaju ljudi na današnji dan", rekao je Pupovac da se "odande održava mržnja i politika nasilja, umjesto da žrtve budu povod za oslobođenje od mržnje i od ideja zla".

"Mi koji se ovdje okupljamo vođeni smo bratstvom, jednakošću, slobodom i socijalnom pravednošću, jer su time bili vođeni i ovi ljudi ovdje, najprije vođeni borbom za goli život, a onda su ubrzo naučili da se goli život može braniti samo ako ga se brani u ideji bratstva, jednakosti, slobode i socijalne pravednosti", zaključio je Pupovac.

Milorad Pupovac manipulira i obmanjuje javnost

Na današnji dan obilježava se tragična odmazda nad hrvatskim narodom! Obilježava se neviđena u povijesti ratovanja, poslijeratna Bleiburška tragedija, genocida nad hrvatskim narodom, počinjena upravo od tih ljudi za koje Milorad Pupovac kaže da su bili vođeni idejom bratstva, jednakosti, slobode i socijalne pravednosti, zbog koje su da se sakrije istina Englezi produžili tajnost dokumenata za još 20 godina.

Milorad Pupovac licemjerno, zlonamjerno i gnjusno poručuje da se „odande održava mržnja i politika nasilja“ Komemoraciju stotina tisuća hrvatskih žrtava proglašava širenjem mržnje i političkog nasilja!?

Svakakvih optužbi prema Hrvatima se od njega čulo, ali ova je toliko gnjusna i toliko značajna, jer otkriva njegovu iskonsku mržnju prema hrvatskom narodu i prema svakoj hrvatskoj žrtvi! Po njegovim riječima Bleiburške žrtve, nisu žrtve, nego su dobili što su zaslužili

Nevjerojatno zlonamjerno manipulira povijesnim činjenicama oblačeći ih u jugo-komunističku ideologiju. Ti ljudi pojma nisu imali o ideji bratstva, jednakosti, slobode i socijalne pravednosti, jer su bili neuki seljaci koji su se samo borili za preživljavanje. I on danas 79. godina poslije tvrdi da su branili goli život vođeni tom ideologijom!?

Saborski zastupnik i predsjednik SNV Milorad Pupovac je, nakon polaganja vijenca i paljenja svijeće žrtvama proboja, naglasio da je to mjesto veliko "i u žrtvi i u slobodi", a da nitko osim njih ne odaje počast partizanskim borcima i narodu Korduna, koji su krenuli u proboj obruča 14. na 15. svibnja 1942. i tako Petrovu Goru učinili slobodnim teritorijem.

Ma zamislite, jadan Pupovac i antife, sami komemoriraju borce za Jugoslaviju, za jugoslavenske „vrijednosti“ protiv kojih su se Hrvati i svi slobode željni borili u Domovinskom ratu 1991-1995.godine i pobijedili.

Očigledno da nikako ne može prihvatiti nestanak njegove Jugoslavije, pa nama Hrvatima stalno nameće njen vrijednosni sustav, koji je pokopan skupa s njom.

"To je bilo srce pokreta slobode, narodnooslobodilačkog, partizanskog pokreta, jedinstvenog, najvećeg i najjačeg u Europi, zbog čega je ovo mjesto veliko u ideji slobode i načinu na koji je izborena", ustvrdio je Pupovac i podsjetio da je od srpnja 1941. taj prostor bilo sklonište za tisuće izbjeglih djece, žena, staraca i boraca koji su, kako je dodao, zajedno s partizanima, vođeni idejom slobode, bili u stanju svoju žrtvu pretvoriti u ideju boljeg života i boljih odnosa među ljudima.

Bili su to pretežno Srbi s Korduna, ali i 730 partizana - zajedno u obrani antifašističkih vrijednosti u suludom projektu nacističke i fašističke okupacije i kvislinškog ustaškog režima, istaknuo je Pupovac.

Oni su, dodao je, svoju žrtvu pretvorili u bolje odnose među ljudima, iz čega je proizašla "komuna naroda i boraca, ustanova i pokreta otpora režimu i državi, pokretu zla, koji je do njihovog ustanka već posijao krvave tragove u Gudovcu, Veljunu i Glini"

Nepojmljiva manipulacija, uljepšavanje i zaodjevanje komunističke revolucije u ideale slobode :

„zajedno s partizanima, vođeni idejom slobode, bili u stanju svoju žrtvu pretvoriti u ideju boljeg života i boljih odnosa među ljudima“.

Zločinački komunistički režim, kojeg je osudio sav demokratski svijet i izjednačio ga sa fašizmom i nacizmom, Pupovac naziva idejom boljeg života i boljih odnosa među ljudima!? Da možda i je ideja bila dobra, ali njena provedba definitivno nije! Nije hrvatskom narodu donijela ni slobodu, ni bolji život, ni socijalnu pravdu, jer su umjesto slobode slijedili Bleiburg i Križni put do prve

Pupovac tvrdi: Proboj na Biljegu 1942. bio je srce pokreta slobode

Napominjući kako nema mjesta i ljudi i naroda u Europi koji su ranije od njih pružili otpor fašizmu, Pupovac je proboj na Biljegu iz okruženja s golemim žrtvama nazvao herojskim,

Netočno i neistinito, čak i veoma čudno da prof. dr. Milorad Pupovac, izvanredni profesor na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, tvrdi da“ **nema mjesta i ljudi u Europi koji su ranije od njih pružili otpor fašizmu**“ na što bi mu svaki pučkoškolac u Istri odgovorio: Proštinska buna i Labinska republika

Ima mjesta i ljudi u Europi koji su 20 godina prije njegovih Srba sa Korduna pružili otpor fašizmu. A to su istarski Hrvati na Proštini 1921.godine, koji su podigli oružanu pobunu protiv talijanskog fašizma i labinski rudari koji su uspjeli mjesec dana održati Labinsku republiku.

Ove godine obilježila se 100-ta obljetnice Proštinske bune, a Milorad Pupovac sa svim svojim doktoratom to ne zna ili manipulira, a što je najvjerojatnije, **da je to dio povijesti hrvatskog naroda koji se ne uklapa u njegovu sliku o ustašoidnim Hrvatima!**

Veliča srpsko stradanje, njihovu žrtvu, a prešućuje, omalovažava i proglašava mržnjom komemoriranje hrvatskim žrtvama!?

Poremećen i kontradiktoran je njegov sustav vrijednosti i kriteriji kada naglašava : „umjesto da žrtve budu povod za oslobođenje od mržnje i od ideja zla“ a njemu komemoracija hrvatskih žrtava „odražava mržnja i politika nasilja“

I doista je Bleiburg nasilje i mržnja, ali prema Hrvatima! I ne samo Hrvatima, ubijani su i drugi. Tako je pobijeno oko 200 000 Hrvata, 12 000 Slovenaca, 6 000 Crnogoraca, 3 000 Srba i oko 60 000 Nijemaca.

Ne može se, a vjerojatno se ni nikad, neće utvrditi točan broj žrtava u znaku Bleiburga, koji je počeo 15.svibnja 1945.godine a potrajao je nekoliko godina u najbrutalnijem, krvničkom obliku.

Ubijalo se okrutno i bezimeno, bez suđenja, bez ikakva ispitivanja i provjeravanja o možebitnoj krivici, bez popisa: kriv si, jer si Hrvat!! Isti su ti partizani-četnici ubijali i klali u Foči i nakon toga kokardu na šubari zamijenili crvenom zvijezdom petokrakom! Svjedok Adil Zulfikarpašić je na svoje oči vidio je kada je kod Tita ušao Strajo Kocović, četnički vojvoda iz Foče i jedan od najvećih koljača, ali je na šubari sada umjesto kokarde nosio petokraku. Postao je komandant Fočanskog partizanskog odreda, svega mjesec dana nakon pokolja. Tito i Vrhovni štab, prema svjedočenju Zulfikarpašića koji

je bio tamo prisutan, primali su mase četnika i pravih koljača iz Foče i dijelova NDH uz Drinu, u partizane. Adil Zulfikarpašić (umro 21. srpnja 2008.) je u siječnju 1942. godine dobio zadatak kao partizan da putuje u rodnu Foču, gdje je u to vrijeme bio Vrhovni štab i Tito. O tome što je tamo doživio, zapisao je u knjizi 'Put u Foču'. Tada je vidio zbog čega je partizanska politika skrivanje masovnih četničkih pokolja, i bio svjedokom da je velika masa četnika već tada 1942. prišla partizanima, piše Pero Horvatić za portal narod.hr.

<https://narod.hr/kultura/21-srpnja-2008-adil-zulfikarpasic-neprocjenjivo-svjedocanstvo-partizana-da-su-tito-i-vrhovni-stab-svjesno-primali-mase-cetnickih-zlocinaca-u-partizane>

Knjiga 'Put u Foču', neprocjenjivo je vrijedno osobno svjedočanstvo, gdje partizan Zulfikarpašić svjedoči da su Tito i Vrhovni štab primili u partizane najveći broj četničkih koljača, svjesno i sa punim znanjem o tome da se radi o patološkim ubojicama. Ti isti ljudi kasnije su bili egzekutori u brojnim pokoljima Hrvata nakon 2. svjetskog rata, posebno u Teznom gdje su u partizani iz Bosne bili glavni ubojice 28.000 Hrvata!

„S one strane Drine sablasno se prostirala nekad lijepa i šarena Foča. Mjesto crvenih krovova, bijelih kuća i šarenih bašči iz snijega su virila crna zgarišta. Na mostu nas je dočekala patrola. Iz bivše maltarnice izišao je jedan partizan. Poznao sam ga, bio je to Vojin Božović, Crnogorac. On je dugo radio u Foči i bili smo dobri znanci. Rukovali smo se bez riječi. Preko mosta smo pošli pješice. Još uvijek je most bio krvav. Ispod mosta niz zidine kula, visile su poput stalaktita (u carstvu Nečastivoga) ogromne ledenice krvi. Pod tim strašnim crvenim baldahinom Drina je ljuljuškala mrtva tijela kao da ih uspavljuje. Uz obalu ležali su naduti leševi žena, djece i ljudi u građanskim i seljačkim odijelima. Neki mrtvacu su bili goli.“ piše Zulfikarpašić

„Tu na mostu je izvršeno klanje muškaraca“ objašnjava nam Božović – kapetan Sergije Mihajlović i komandant mjesta prota Vasilije Jovičić naredili su, da se svi muškarci muslimani pohapse. Poslije su svi oni koji su bili veći od konjičkog karabina poklani. Ali ljudi su ubijani svuda: i po kućama, dvorištu, ulicama. Kasnije je red došao na žene i na djecu. Drina je izbacivala leševe. Da se to spriječi, razrezivali bi im trbuhe, onda bi tjelesa potonula....“

<https://kamenjar.com/kako-su-mase-koljaca-cetnika-presle-su-u-partizane/>

Ima još svjedočanstva:

Rodoljub Čolaković, partizan i narodni heroj: „Kada bi partizani hapsili koljače među ovdašnjim Srbima, onda bi pohapsili pola našeg Narodnog odbora i većinu vojnika“

Ubijalo se da se ubija, sadistički, da se što više umanja broj Hrvata, jer je cilj bio što više mrtvih Hrvata, to je sigurnija ponovno uspostavljena Jugoslavija ovaj puta sa komunističkom vlasti! Po nalogu srpskog kralja iz Londona četnici su prešli na stranu partizanije, samo zamijenivši četničku kokardu sa zvijezdom petokrakom, pa su oni kao „zaslužni osloboditelji“ Jugoslavije, nagrađeni da tom državnom tvorevinom i dalje vladaju kao što su vladali od 1918.godine, samo ovaj put preobučeni u komunističke komesare OZNE i kasnije UDBE.

O tome svjedoči Vlado Dapčević, partizanski pukovnik i istaknuti borac iz Drugog svjetskog rata: “U Foči formiramo nekoliko odreda Dobrovoljačke vojske. To su bili četnici koje smo razoružali. I to baš oni koji su poklali hiljade Muslimana. Da smo ih kažnjavali, sve bismo morali da pobijemo. Svi do jednog su klali, a preko 2.000 ih je bilo.”

Zločini u istočnom dijelu NDH, prema rijeci Drini, bila su redovita pojava od samog početka rata: Goražde, Foča, Čajniče, Rudo, Višegrad, Srebrenica, Rogatica i gotovo sva sela u ovom dijelu države.

Krvava orgijanja četnika i domicilnih Srba događala su se u Rogatici i okolini. Već u listopadu 1941. četnici su napravili goleme pokolje civila, uglavnom muslimanske vjeroispovijesti.

24. listopada 1941. Bitka za Rogaticu – četnici i partizani zaposjeli Rogaticu i počinili zločine

U ožujku 1943. četnici su započeli treći val genocida nad katoličkim i muslimanskim življem Bosne i Hercegovine.

Zločini su nastavljeni tijekom cijelog rata, a tako i u trećem valu genocida koji je počeo u ožujku 1943. godine.

- U Živaljevićima kod Rogatice 1943. godine četnici su ubili 42 djece i 16 žena
- U Donjem Godomilju ubili su 22 djece i 16 žena,
- U Gornjem Godomilju 40-ero djece i 10 žena.
- U Staroj Gori u Boričkoj općini ubili su 88-ero djece i 19 žena.
- U selu Podgradcu, općina Borike, natjerali su četnici u kuću Abida Šuše oko desetero ljudi, žena i djece, zapalili kuću te su svi u njoj izgorjeli.
- U selu Kalimanićima, općina Sokolović, zaklali su četnici jedne noći Mehu Hajdarevića, starca od 90 godina, Ibrahima Smajića, starca od 85 godina, Osmana Sarajčića (60), Zajku Husejnovića (55), Omera Smajića (50), Hadžiju Smajića (35), Bećira Smajića (30), Hajdara Hajdarevića (28), Fehima Saračevića (38), te djecu Avdu Smajića, Omerova (10) i Porču Hajdarevića Hajdarova (12), piše stav.ba.

Potresno svjedočenje o stradanju civila, posebno djece, u nekim selima Rogatičkog okruga ostavio je Omer Hadžić, mještanin sela Košutice, koji je ispričao sljedeće:

“U selu Košutici (kotar Rogatica) izbjeglo je sve što je ostalo na životu iz sela: Oškoplje, Čukojevići, Kusturice, Kalimanići, Babija, Rađevići, Točionici, Džindići i Pločnik, koja su sela odmetnici popalili i apsolutno opljačkali. Svijet koji je iz tih sela pobjegao su same žene i ženska djeca, s njima je svima moglo biti najviše troje do četvero djece muške. Kod mene je bilo izbjeglica oko 60. Pričale su mi te žene da su vidjele jedne večeri kako su jednome doveli u selu **Plošniku 27 ženske djece i kako ih je jedan od odmetnika onako stojeći stavljao na svoje koljeno i klaao, dok su drugi tu djecu držali za noge i ruke**, a izvršitelj je u to vrijeme, stavivši glavu dječju na svoju lijevu natkoljenicu, hvatao dijete lijevom rukom za bradu, a desnom klaao....“ Užasno, neshvatljivo!

Hrvatski je narod ponovno zarobljen u Titovoj Jugoslaviji, a on je osobno nadgledao i rukovodio masovnim egzekucijama!

U knjizi Vladimira Geigera *Josip Broz Tito i Bleiburg*. Dokumenti Ozne potvrđuju da su komunistički zločini planirani i provedeni organizirano. U njima, među ostalim, stoji:

„Bez mnogo skrupula treba likvidirati sve one za koje znamo da su nam neprijatelji i koji će sutra biti protiv nas.“

OZNA je davala i ovakve upute:

„sve zarobljenike i druga lica koje brigade budu hvatale i upućivale diviziji, uzimati u postupak i prečišćavati. (...) Oficire čistite sve redom, osim ako za nekoga dobijete od OZN-e ili partije da ga ne treba likvidirati. Uopšte u čišćenju treba biti energičan i nemilosrdan.“

Sam Tito 9. svibnja 1945. u Beogradu je rekao:

„Upućujem poziv svim zavedenim koji su služili s oružjem u ruci okupatoru, bez obzira da li se oni nalaze u četnicima, ustašama, domobranima i tako dalje, da odmah polože oružje i predaju se najbližim vlastima. U isto vrijeme izjavljujem da narodi Jugoslavije – graditelji nove, srećnije Jugoslavije, neće dozvoliti nikome da ih ometa u njihovim naporima u toj izgradnji. Sa svima onim koji bi to produžili naš narod i naša vojska će nemilosrdno postupiti.“

U Ljubljani 27. svibnja 1945. Tito pak kaže:

„Što se tiče ovih izdajnika koji su se našli unutar naše zemlje, u svakom narodu posebice – to je stvar prošlosti. Ruka pravde, ruka osvetnica našeg naroda dostigla ih je već ogromnu većinu, a samo manji dio uspio je pobjeći pod krilo pokrovitelja van naše zemlje. Ova manjina nikada više neće da gleda ove naše divne planine, naša cvatuća polja. Ako bi se to dogodilo, onda će to biti vrlo kratkog vijeka.“

Kako su u logor sprovedeni njihovi zarobljenici, Partija u lipnju 1945. bilježi u svome izvješću:

„Prilikom praćenja zarobljenika opazilo se je da naši borci ne znaju mrziti zarobljenog neprijatelja. Oni su sa zarobljenicima suviše blago postupali. Desilo se je i takovih slučajeva, da je neki borac izvodio iz kolone zarobljenike svoje poznanike ili prijatelja te da ih tako sačuva. Objašnjavanjem borcima tko su ti zarobljeni i što su napravili našem narodu, borci su počeli drugačije gledati na zarobljenike i znali su ih mrziti. Mržnja prema neprijatelju se je osjetila kod kažnjavanja ustaških i četničkih zločinaca gdje borci nisu iste ubijali zbog naređenja, već zato što ih mrze.“

Načelnik OZNE Aleksandar Ranković 1945.godine piše zagrebačkoj vlasti:

„Iznenaduje nas ova neodlučnost za čišćenje Zgb-a od zlikovaca. Radite suprotno od naših naređenja jer smo rekli da radite brzo i energično i da sve svršite u prvim danima.“

Dakle, Tito i ostali članovi užega vodstva KPJ osobno su organizirali, nadzirali i poticali komunističke zločine pri kraju rata i u poraću, a u tome je razdoblju ubijen gotovo isti

broj ljudi kao u znatno duljem četverogodišnjem ratnom razdoblju koje mu je prethodilo.

<https://www.matica.hr/vijenac/524/demistifikacija-tita-mnoge-boli-23044/>

Poslije 76 godina nikada se neće moći utvrditi tko je mrtav! Može se samo ustvrditi da su nestali na Bleiburgu...Nestali zauvijek! I današnja komemoracija Bleiburga Miloradu Pupovcu „odražava mržnju i politiku nasilja“ Doista treba biti nečovjek do dna! Dno dna ljudskosti!

Što je previše, previše je laži i manipulacije, pa i od profesionalnog Srbina Milorada Pupovca!

Lili Benčik/hrvatskepravice

**MILORAD PUPOVAC MORA DATI OSTAVKU NA SVE
FUNKCIJE KOJE OBNAŠA U SABORU I VLADI
REPUBLIKE HRVATSKE. KAO SABORSKI ZASTUPNIK U
DRUGOJ JE DRŽAVI BLATIO UGLED I IME REPUBLIKE
HRVATSKE I KAO TAKAV NE MOŽE VIŠE OBNAŠATI
ČASNU FUNKCIJU ZASTUPNIKA U HRVATSKOM
SABORU!**

I ne samo ostavku, nego DORH treba pokrenuti kazneni postupak zbog narušavanja ugleda Republike Hrvatske;

GLAVA TRIDESET DRUGA (XXXII.)

KAZNENA DJELA PROTIV REPUBLIKE HRVATSKE

Povreda ugleda Republike Hrvatske

Članak 349.

Tko javno izvrgne ruglu, preziru ili grubom omalovažavanju Republiku Hrvatsku, njezinu zastavu, grb ili himnu,

kaznit će se kaznom zatvora do jedne godine.

Narodne novine br. 125 07.11.2011 Kazneni zakon: Članak 349.

Njegov dugogodišnji rad protiv interesa Republike Hrvatske, kulminirao je izjavom ;

‘Hrvatska postaje faktor nestabilnosti na prostorima bivše Jugoslavije i crna ovca međuetničkih odnosa’

Etno-biznismen (prema Ivi Josipoviću) Milorad Pupovac, Srbin po profesiji, ustvari je politički Hrvat pravoslavne vjere, (ako uopće ima vjeru) cijelu svoju političku karijeru temelji na poticanju nezadovoljstva među tobože ugroženim hrvatskim pravoslavicima i na guranju srpske manjine u Hrvatskoj u sukob s Hrvatima i hrvatskom državom.

„Beograd je glavni grad naše matične države Srba u Hrvatskoj“ izjavio je zastupnik Hrvatskog Sabora notorni Milorad Pupovac za srpski b 92, u veljači 2019. On je vjerni vazal beogradske čaršije bez obzira tko je tamo na vlasti.

Zbog svega što je izgovorio protiv Katoličke Crkve i hrvatske države zlonamjerno podrivajući njezin suverenitet, nije zavrijedio biti zastupnik u hrvatskom Saboru!

Ova nevjerojatna petokolonaška izjava Milorada Pupovca kojega plaćaju hrvatski porezni obveznici **MORALA je već davno izazvati zgražanje i oštre reakcije svih saborskih zastupnika, političke elite, institucija i medija, ali je to izostalo zbog tog** da se uvijek „ugroženi“ i lukavi Pupovac slučajno ne bi uvrijedio i ugrozio stabilnost Vlade Andreja Plenkovića.

Predsjednik SDSS-a Milorad Pupovac je rekao kako Hrvatska postaje čimbenik nestabilnosti na prostoru bivše Jugoslavije jer se u njoj promovira nesnošljivost prema drugim narodima i pokušava rehabilitirati ustaštvo, u čemu, kako tvrdi, važnu ulogu imaju pojedini pripadnici Katoličke crkve, neke političke stranke i braniteljske udruge.

E pa družo Milorade Pupovac Hrvatska nije više pod Beogradom, da bi joj vaš mentor Aleksandar Vučić, SPC i SANU krojili politiku i sudbinu, niti ćete je vi ovakvim objedama i pritiscima krojiti po uzoru na “Jugoslaviju, socijalistički poredak, komunistički pokret, druge narode na prostoru bivše Jugoslavije...”

Hrvatska je krvlju izvojevala svoju slobodu, svoju samostalnost, svoje pravo da sama odlučuje o svojoj sudbini! Hrvatska se borila i izborila slobodu od te Jugoslavije, čiji nam vrijednosni sustav vi neprestano namećete!

Milorad Pupovac krenuo je u frontalni napad na ustavni poredak Republike Hrvatske nastavljajući dalje blatiti i optuživati hrvatske branitelje, političke stranke i Katoličku crkvu za nesnošljivost i nasilje. Sve je to kulminiralo njegovom izjavom u drugoj zemlji u BiH, u Sarajevu, gdje su **po riječima Milorada Pupovca, nesnošljivost i nasilje prema drugim narodima povezani s pokušajem rehabilitacije ustaštva;**

“One su tijesno povezane s povijesnim revizionizmom koji se u Hrvatskoj ogleda u tome da se pokušava rehabilitirati ustaški pokret i ustanoviti ga u novom europskom kontekstu, u novoj europskoj Hrvatskoj. U tome značajnu ulogu imaju pojedini članovi episkopata lokalne Katoličke crkve i klera općenito, imaju pojedine veteranske organizacije, pojedine političke stranke i nevladine organizacije koje su nastale uz tijesnu povezanost s episkopatom lokalne Katoličke crkve i nacionalne Katoličke crkve i političkih stranaka koje su s njima povezane kao njihovo političko krilo”,

“Ta vrsta povijesnog revizionizma u kojemu se u europskom kontekstu želi rehabilitirati ustaštvo, a optužiti sve druge: Jugoslaviju, socijalistički poredak, komunistički pokret, druge narode na prostoru bivše Jugoslavije, to jest Srbe i ostale, to je nešto što je matrica po kojoj se to odvija u Republici Hrvatskoj. I to doprinosi tome da Hrvatska postaje faktor nestabilnosti na prostorima bivše Jugoslavije. Da Hrvatska postaje faktor produbljivanja nepovjerenja na prostorima bivše Jugoslavije i da predstavlja svojevrсну crnu ovcu ionako ne baš svijetlom stanju međuetničkih odnosa na prostorima bivše Jugoslavije”, istaknuo je Pupovac.

Od raspada Jugoslavije Milorad Pupovac nikako da se pomiri sa Hrvatskom kao državom većinskog hrvatskog naroda, već neprestano podriva same temelje Hrvatske, optužujući nas za ustašizaciju, etničko čišćenje Srba, ugrožavanje prava manjina, želju da Srbi nestanu iz Hrvatske, jer napad je najbolja obrana, a uz to još i prijetnje međunarodnom zajednicom.

Ni Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina nije im dovoljan, jer drug Pupovac hoće da Srbi budu konstitutivan narod, a ne manjina! **A ima ih 4.33%! Svugdje samo o pravima, a nigdje o obvezama. A manjinama je jedina obveza biti lojalan građanin Republike Hrvatske!**

Ali ne računa Milorad Pupovac da i mi ” konja za trku imademo”, pa ćemo odgovoriti veoma argumentirano sa pitanjima o sudjelovanju Srba u balvan pobuni, u okupaciji jedne trećine hrvatskog teritorija od strane Srbije i srbizirane JNA, o tenkovima koji su okićeni cvijećem iz Beograda išli napadati Vukovar, o koncentracionim logorima u

Srbiji, nakon pada Vukovara, o pokoljima u Škabrnji, Voćinu, Čelijama..., o granatiranju hrvatskih gradova i sela, paljenju i rušenju crkava, odnošenju u Beograd kulturnog i umjetničkog blaga hrvatskog naroda, o tzv Republici srpskoj krajini i tako dalje, i tako dalje.

I još nešto o besramnom Pupovčevom napadu na Katoličku Crkvu. Nakon što je u jeku velikosrpske agresije Milorad Pupovac lažno i zloćudno optužio Katoličku Crkvu za pokrštavanje desetak tisuća srpske 'nejači', zagrebački je okružni tužitelj početkom svibnja 1992. podigao optužnicu protiv Milorada Pupovca zbog iznošenja po običaju lažnih vijesti ili tvrdnji, za što se predviđala kazna do pet godina zatvora. No do procesa nikada nije došlo niti se je Pupovac ikad pošteno ispričao Katoličkoj crkvi zbog svog govora mržnje.

Nikada Milorad Pupovac nije spomenuo hrvatske žrtve, patnje hrvatskog naroda koje su Srbi izazvali, jer u poznatoj srpskoj lažljivosti oni nikada za ništa nisu krivi, krivac je uvijek netko drugi.

Srbija ne priznaje postojanje logora nakon pada Vukovara i zato Milorad Pupovac o logorima mudro šuti!

„17. studenoga 1918. godine polaganje vijenca Milorada Pupovca u Gradu Vukovaru. Događaj je to koji namjerno nisam htio komunicirati u studenome kako ne bih ‘nadolio ulje na vatru’. Međutim, doći u Vukovar na 17. studenoga i pokloniti se bilo kome osim žrtvama velikosrpske agresije, a kojih je **gotovo 4000 ubijeno, ne pričam tu o silovanim, mučenim i ranjenim...** Smatramo taj događaj neprihvatljivim ponašanjem i čistom provokacijom. Dani oko 18. studenoga su u ovoj državi, odlukom Hrvatskog sabora, Dani sjećanja na žrtve Vukovara stradalih u velikosrpskoj agresiji. Budući da je Milorad Pupovac saborski zastupnik, trebao bi to znati. **Je li došao u službi velikosrpskog programa pokušati podijeliti krivnju na taj dan? Može li se u Vukovaru dijeliti krivnja? Trebamo li prihvatiti tezu SDSS-a da u svakom ratnom sukobu stradaju dvije strane i da nitko nema ekskluzivitet na nevinost?**”, upitao je Ivan Penava, gradonačelnik Vukovara.

Nema podijele krivnje! U Ustavu RH piše da je Domovinski rat bio “pravedan, legitiman, obramben i oslobodilački Domovinski rat (1991. – 1995.)”

Pri tom Milorad Pupovac ” zaboravlja “da je Vojislav Stanimirović primio odlikovanje ” za ratne zasluge u Podunavlju na Palama 1995. godine od samog Radovana Karadžića. *Vjesnik*, 24. studenoga 1999., str. 7.); (<https://blog.vecernji.hr/zvonimir-despot/tko-stiti-vojislava-i-ljeposavu-stanimirovic-1022> – blog.vecernji.hr).

„Vojislav Stanimirović ostavio je zapisanu jezivu (o)poruku za povijest, koja govori o njegovoj liječničkoj etici i političkom uvjerenju:

»Tog 18. studenoga 1991. pao je posljednji bastion, posljednje uporište ustaške vlasti u Vukovaru – vukovarska bolnica. Njenim padom oslobođen je i sam grad Vukovar, nekada grad ljepotan«

(Vojislav Stanimirović: »Vojska Krajine«, br. 7.-8., 1993., str. 43.).

U kojem je dijelu svijeta zabilježen primjer da je ministar bez lisnice u okupatorskoj vladi (tzv. Republike srpske krajine), također okupatorski gradonačelnik (Vukovara) te

ravnatelj bolnice na okupiranome području (»Sveti Sava« u Vukovaru!), kasnije postao zastupnik u državnome parlamentu?“, napisao je Zvonimir Despot

(<https://blog.vecernji.hr/zvonimir-despot/tko-stiti-vojislava-i-ljeposavu-stanimirovic-1022> – blog.vecernji.hr)

Vojislav Stanimirović izjavio za večernje novosti-13. 06. 2013.godine.

„Naša djeca uče prema hrvatskim nastavnim programima, ali mi imamo svoje udžbenike i izučavamo noviju povijest na naš način, drukčiji nego u hrvatskim knjigama. Izostavili smo poglavlje Domovinskom ratu jer i dalje smatramo da je to bio građanski rat“ rekao je tada Vojislav Stanimirović.

Ne samo da izjava Vojislava Stanimirovića nije u skladu sa Deklaracijom o Domovinskom ratu, već je i neustavna, protivna Ustavu Republike Hrvatske u kojem stoji;

Ustav Republike Hrvatske (pročišćeni tekst)

I. IZVORIŠNE OSNOVE

– u novom Ustavu Republike Hrvatske (1990.) i pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) kojima je hrvatski narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države.

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2010_07_85_2422.html

Dakle posve je jasno da Vojislav Stanimirović djeluje protuustavno, jer u Hrvatskoj se nije vodio građanski rat, već “pravedan, legitiman, obrambeni i oslobodilački Domovinski rat” I tu je Ivan Penava posve u pravu da SDSS dosljedno provodi velikosrpsku politiku točno po Memorandumu SANU 2, izdvojiti ću samo točku 6 i točku 8;

točka 6. Destabilizirati vlade susjednih država, provocirati unutarnje nezadovoljstvo i nemire i slabiti oštricu optužbi protiv Srbije;

točka 8. Insistirati na konstitutivnosti Srba u Hrvatskoj, Crnoj Gori i Kosovu i izvršiti tranziciju srpskih zajednica u državama regiona u unitarnu, svesrpsku zajednicu;

Iako je izgubila oružani rat, Srbija i dalje vodi obavještajno-medijski rat nesmanjenom žestinom. Neprestano podgrijavajući žrtve Jasenovca, stvara privid ustašizacije Hrvatske, i to uz veliku pomoć pete kolone u Hrvatskoj, internacionalizira i potencira. A hrvatska yugodiplomacija naravno ne odgovara na pravi način, niti koristi argumente pobjednika!

Provodeći u djelo nekoliko važnih stavaka Memoranduma Sanu 2, Srbija uz svesrdnu pomoć Srba iz Hrvatske, neprestano unosi nemir i potkopava hrvatske vlasti. A još kada zbog opstanka na vlasti vladajućima trebaju u hrvatskom Saboru njihove ruke, onda ucjenama nema kraja!

I baš zato DORH treba prekinuti te ucjene i zaštititi Republiku Hrvatsku od svih takvih perfidnih vidova uzurpacije vlasti!

MILORAD PUPOVAC NAPADNUT HRANOM, A GĐA. RUŽICA ČAVAR ŠAKAMA

28 rujna, 2018

NAPAD HRANOM (OSTACIMA HRANE) NA prof. dr. MILORADA PUPOVCA, PREDSEDNIKA SNV-A

Priopćenje SNV-a

“Dana 28.9.2018. između 14h00 i 14h10 zastupnici Samostalne demokratske srpske stranke u Hrvatskom Saboru, prof. dr. **Milorad Pupovac** (predsjednik Odbora za ljudska prava i prava nacionalnih manjina u Hrvatskom Saboru) i **Boris Milošević** (predsjednik Kluba zastupnika SDSS-a u Hrvatskom Saboru) nakon završetka saborske sjednice prolazili su pored bistroa „Amfora“ na zagrebačkoj tržnici Dolac, iz smjera ribarnice prema Trgu Bana Josipa Jelačića.

U jednom trenutku prof. dr. Milorad Pupovac osjetio je udarac u desnu stranu tijela, od vrata do zapešća desne ruke, te u trenutku kad se okrenuo vidio je da je **pogođen sa većim i manjim ostacima hrane od kojih su se neki zadržali na njegovoj odjeći (mantilu), a neki (krupniji i krući) odbili su se od njegova vrata, ramena i ruku i rasuli po tlu.**

Prema jačini i preciznosti udarca prof. dr. Milorad Pupovac pretpostavlja da je hrana bačena na njega sa jednog od bližih stolova za kojima su bili gosti restorana „Amfora“. Ovo nije prvi, ni verbalni, ni fizički nasrtaj na predsjednika SDSS-a i predsjednika SNV-a, prof. dr. Milorada Pupovca, ali jeste prvi koji je uključivao i jednog od njegovih najbližih stranačkih suradnika, Borisa Miloševića. S obzirom na to da se ovaj napad dogodio pred brojnim ljudima i na mjestu na kojem se zastupnici Pupovac i Milošević gotovo svakodnevno kreću, on u sebi sadrži ne samo bezobzirnost već i karakter potencijalno opasnog fizičkog napada na njih.

Po tome kako je izveden, ovaj napad za cilj je imao otvoreno manifestiranje mržnje, javno poniženje i fizičku ugrozu prof. dr. Milorada Pupovca, saborskog zastupnika i predsjednika Samostalne demokratske srpske stranke i njegovog kolege Borisa Miloševića, predsjednika Kluba zastupnika SDSS-a u Hrvatskom Saboru.”

<https://dnevnik.hr/vijesti/hrvatska/snv-u-zagrebu-napadnut-milorad-pupovac-gadjali-ga-hranom-iz-restorana-na-dolcu—532437.html>

Raspisali se mediji, razgalamili se saborski zastupnici, pljušte osude sa svih strana, osudili su napad brojne udruge za ljudska prava, i GONG se oglasio, pa se čak i premijer Plenković pridružio osudi, kao da je Milorad Pupovac najmanje kamenovan, a ono ” **pogođen sa većim i manjim ostacima hrane od kojih su se neki zadržali na njegovoj odjeći (mantilu), a neki (krupniji i krući) odbili su se od njegova vrata, ramena i ruku i rasuli po tlu.**”

Napad na saborske zastupnike SDSS-a je u Hrvatskoj odmah proglašen napadom na cijelu srpsku nacionalnu manjinu, a rezultat je upravo neprimjerenog ponašanja predstavnika te iste manjine u političkom životu Hrvatske.

Da se razumijemo svaki napad je za osudu, ali isto tako svaki napad treba jednako i odgovorno procesuirati i primjereno kazniti!

Međutim kako u Hrvatskoj ne funkcionira pravna država, pravda i pravednost, jer su Pravosuđe i represivni aparat, pod direktnom političkom kontrolom po principu političke podobnosti, moguća su svakakva rješenja!

Ispada u najmanju ruku smiješno, a i žalosno s obzirom na praksu u zemljama sa dugom demokratskom tradicijom, gdje političare, nezadovoljnici gađaju jajima i trulim rajčicama, i gdje se tako nešto ne tretira kao napad i ugrožavanje života, kao u Hrvatskoj.

DIVLJAČKI NAPAD ŠAKAMA NA STARIJU GOSPODU DR. RUŽICU ČAVAR

No taj me današnji događaj podsjetio na jedan napad kojemu nije pridavana takva medijska pompa, a bila je divljački napadnuta starija gospođa dr. Ružica Čavar.

Za one koji ne znaju, podsjećam da je dr. Ružica Čavar, tadašnja predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj i katolička aktivistica napadnuta 20. rujna 2014. godine na Cvjetnom trgu, tijekom održavanja prosvjednog skupa "Skup razuma 2".

Ni punih deset dana nakon brutalnog napada anti-vjerskog huškača Nevena Kovačića na 77-godišnju katoličku aktivisticu Ružicu Čavar, vodeće državne institucije i pojedinci iz vlasti uopće nisu reagirali. Ne pitate se -zašto?!

Policija je napadača privela tek na nekoliko sati, ali je ubrzo pušten s prijavom zbog kršenja Zakona o osobnoj iskaznici. Predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj s teškim tjelesnim ozljedama završila je u Vinogradskoj bolnici. Policija je gđu. Čavar prekršajno prijavila zbog "kršenja javnog reda i mira"! Nasilnik je tek sutradan dobio kaznenu prijavu, zbog nanošenja teških tjelesnih ozljeda. Prijave za zločin iz mržnje i pokušaj ubojstva su izostale, baš kao i pritvaranje zločinca koji je teško ozlijedio 77-godišnju stariju gospođu dr. Ružicu Čavar:

Stoga iznenađuje što se svi zgražaju po portalima i društvenim mrežama i kao boje "fašizacije" društva zbog napada na SDSS-ove saborske zastupnike, a nisu se "zgražali" kada je napadnuta i ozlijeđena 77-godišnja starica i to ne hranom nego šakama, bačena na pod i izudarana od strane mnogo mlađeg i fizički jačeg muškarca Nevena Kovačića.

Neven Kovačić osuđen je na godinu dana zatvora s trogodišnjim rokom kušnje, i plaćanjem 1800 kuna sudskih troškova.

<https://kamenjar.com/neven-kovacic-osuden-zbog-napada-ruzicu-cavar-cvjetnom-trgu/>

Uz dopuštenje gđe. Ružice Čavar, evo i njene izjave o tom teškom napadu na nju;

Ružica Čavar. Ljevičarski aktivist i nasilnik Neven Kovačić, 20. rujna 2014. g. na Trgu Petra Preradovića u Zagrebu, zvanom Cvjetnom trgu, nije mene udario u glavu, nego me je iz zaleta najjačim karate udarcem udario u lijevu ruku i zdrobio mi nadlaktičnu kost s iščašenim ramenim zglobovom. Liječnici mi nisu uspjeli dobro ni sastaviti kost tako da su mi i nakon nekoliko ciklusa fizikalne terapije ostale teže posljedice u kretanjama te ruke. No hvala Bogu nemam bolova, a donekle se mogu i poslužiti tom rukom. Glavni mediji su potpuno krivo prikazali taj napad i minimalizirali ga. Kao on je mene samo

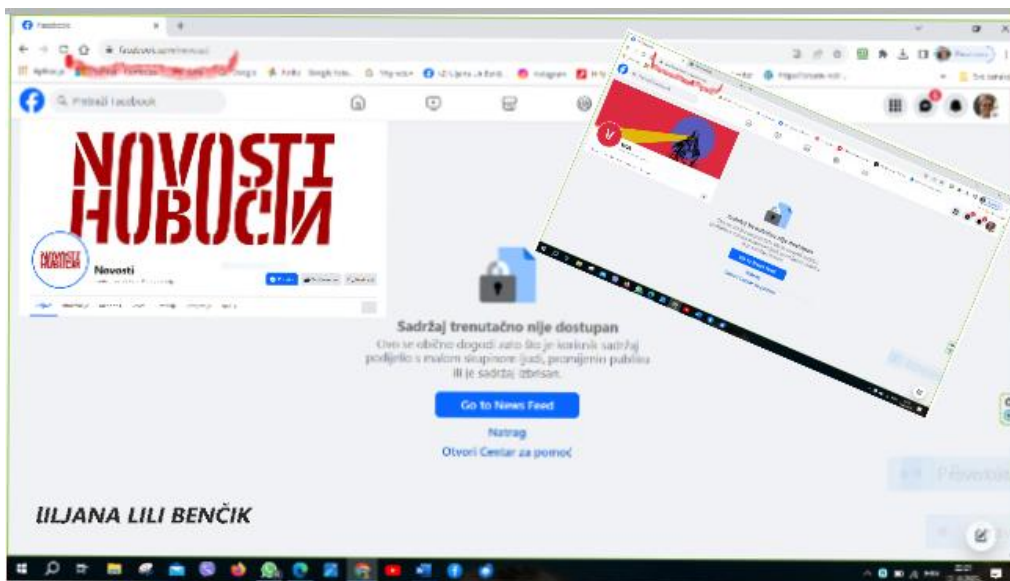
dotaknuo, a ja slučajno pala i od pada slomila ruku. Nitko od tadašnjih dužnosnika, niti predsjednik Ivo Josipović, niti predsjednik tadašnje Vlade Zoran Milanović, nisu izrazili žaljenje zbog napada snažnog muškarca u najboljim godinama na ženu poodmakle dobi. Jedino su me posjetili u bolnici, gradonačelnik Milan Bandić i gospođa Kolinda Grabar Kitarović, te izrazili žaljenje i meni potporu za ozdravljenje. Nasilnik nije bio ni dana u pritvoru, a 2016. je prvostupanjski “kažnjen” na godinu dana, uvjetno na tri godine, a da na sudu uopće nije izrazio žaljenje niti se meni ispričao. Postupak je vođen po službenoj dužnosti. Moj odvjetnik koji mi se sam javio da me zastupa dragovoljno i pro bono, se žalio na prvostupanjsku presudu i zatražio odštetu, ali evo već dvije godine od prvostupanjske presude, nema nikakva odgovora od strane našega takozvanog pravosuđa i tko zna hoće li ga biti do čovječanskog sudnjega dana. Dakle ni dana zatvora, nego samo uvjetno prvostupanjski, a možda nasilnika drugostupanjski i sasvim oslobode i pored bajne Istanbulske konvencije koja je tako zdušno uz pljesak ljevičara usvojena u najvišoj državnoj instituciji Hrvatskomu saboru!”

Što reći nego da se kroz ova dva odvojena napada ogleda sva pokvarenost i licemjerstvo vladajućih struktura, raznih ljevičarsko-globalističkih udruga i medija u Hrvatskoj!

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://hrvatskepraviceblog.com/2018/09/28/milorad-pupovac-napadnut-hranom-a-gda-ruzica-cavar-sakama/>

SNV MILORADA PUPOVCA BLOKIRAO MI JE PRISTUP NJIHOVIM STRANICAMA NOVOSTI I TV VIDA NA FACEBOOKU

Zadovoljna sam!

1. To znači da čitaju što pišem, ali nemaju argumenata za osporiti činjeničnu istinu koju pišem, pa tu istinu blokiraju.
2. To isto tako znači da preko svojih medija kreiraju javno mnijenje i ne dopuštaju da se čuje i druga strana, osim njihove jugoslavenske, velikosrpske i osvajačke retorike.
3. To isto tako znači da SNV kao predstavnik srpske nacionalne manjine koristi sredstva koja dobivaju po Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina za gušenje i blokiranje pravo na slobodu mišljenja i izražavanja svog mišljenja pripadnici većinskog hrvatskog naroda.
4. To isto tako znači da rade protuustavno, jer krše USTAV RH, članak 38, koji glasi:

Članak 38.

Jamči se sloboda mišljenja i izražavanja misli.

Sloboda izražavanja misli obuhvaća osobito slobodu tiska i drugih sredstava priopćavanja, slobodu govora i javnog nastupa i slobodno osnivanje svih ustanova javnog priopćavanja.

Zabranjuje se cenzura. Novinari imaju pravo na slobodu izvještavanja i pristupa informaciji.

Jamči se pravo na pristup informacijama koje posjeduju tijela javne vlasti. Ograničenja prava na pristup informacijama moraju biti razmjerna naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju te nužna u slobodnom i demokratskom društvu, a propisuju se zakonom.

Jamči se pravo na ispravak svakomu komu je javnom viješću povrijeđeno Ustavom i zakonom utvrđeno pravo.

5.To ista tako znači da krše članak 39 USTAVA RH, jer je blokiranje prava na iznošenje drugog mišljenja izraz nesnošljivosti prema meni kao pripadnici većinskog hrvatskog naroda

Članak 39

Zabranjeno je i kažnjivo svako pozivanje ili poticanje na rat ili uporabu nasilja, na nacionalnu, rasnu ili vjersku mržnju ili bilo koji oblik nesnošljivosti.

SNV, Milorad Pupovac i njegovi novinari nikada nisu argumentirano odgovorili na moja javna prozivanja i javna pisma koja sam im uputila, ne samo javno preko elektronskih medija, nego i osobno putem e-pošte.

Uskratili su mi slobodu javnog odgovora, koju poštujući otvoreno pravo na slobodu mišljenja i izražavanja mišljenja nisu iskoristili, nego su kao u totalitarnom jednodruštvu, cenzurom odnosno blokadom, meni uskratili.

Nisu me čak ni ignorirali, da ignorancijom pokažu svoju netoleranciju prema meni kao pripadnici većinskog hrvatskog naroda, nepoštivanje mog mišljenja ili nezadovoljstva zbog stalnog prozivanja njihove neopravdane netrpeljivosti i neprijateljstva prema hrvatskom narodu, nego su me blokadom mislili ušutkati!

Neće me ušutkati, jer se veoma dobro snalazim u elektroničkom medijskom prostoru i mogućnostima koji mi on pruža.

Neće me ušutkati, jer ja živim i radim u svojoj domovini Hrvatskoj, koju volim i poštujem, njen USTAV i sve Zakone koji iz njega proizlaze, za razliku od SNV i njegovih članova na čelu sa notornim Miloradom Pupovcem, koji neprestano podmeću, govorom mržnje otvoreno blate i optužuju Hrvatsku, kao eksponenti velikosrpske politike u Hrvatskoj!

Tu činjenicu ne moram ni dokazivati, jer je oni sami svojim ponašanjem svakodnevno dokazuju.

Ali za neupućene u privitku je popis poveznica kojima tu nespornu činjenicu dokazujem. Također za neupućene SNV iz Proračuna dobiva za svoje NOVOSTI ogromna sredstva, za 2023.godinu 600 000 eura:

7. Srpsko narodno vijeće – nacionalna koordinacija vijeća srpske nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj, Zagreb	767.800
Informiranje	
– Arhiv Srba u Hrvatskoj (Tragovi) – brojeva: 2, 16,5 x 24 cm, 250 str., naklada: 250	107.800
– Samostalni srpski tjednik Novosti – brojeva: 52, 27,4 x 39 cm, 40-56 str., naklada: 6000	600.000

a ja svoj blog <https://hrvatskepraviceblog.com/> i portal u osnivanju i probnom radu <https://domoljubni.hr/> financiram sama, bez sponzora i ikakvog drugog udjela.

Na kraju nekoliko citata o časti, slobodi i mišljenju:

„Ćirilčno pismo je obilježavanje prostora u Hrvatskoj, pa i na groblju, jer gdje je i jedan srpski grob, to je srpska zemlja, i zato ne ćirilici u Hrvatskoj, dokle god se Srbi ne odreknu SRPSKOG SVETA“ Lili Benčik

"Ja se ne slažem niti s jednom riječi koju si izgovorio, ali ću do smrti braniti tvoje pravo da ih izgovoriš." Beatrice Evelyn Hall (opisujući Voltairea) François Voltaire

„ Čast je, objektivno gledano, mišljenje drugih o nama, a subjektivno, naš strah od tog mišljenja.“ Arthur Schopenhauer

„Lijepe riječi ne koštaju mnogo. A ipak postižu mnogo.“ Blaise Pascal

„ Život bez slobode je kao tijelo bez duha.

Sloboda bez misli je poput nakazna duha.

Život, sloboda i misao jesu Bogom dano vječno Sveto Trojstvo koje ne prolazi, niti iščezava“ (Mirisni plodovi duše)

Lili Benčik/hrvatskepravice

Privitak:

1.Kada Milorad Pupovac priča o govoru mržnje prema Srbima, neka najprije pogleda naslovnice svojih Novosti

<https://hrvatskepraviceblog.com/?s=Milorad+Pupovac>

2.Milorad Pupovac „ova zemlja“ ima ime, zove se Hrvatska

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/12/10/milorad-pupovac-ova-zemlja-ima-ime-zove-se-hrvatska/>

3.Otvoreno pismo profesoru, doktoru znanosti Miloradu Pupovcu

<https://hrvatskepraviceblog.com/?s=milorad+pupovac+otvoreno+pismo>

4.SDSS godinama dijeli lekcije Hrvatima, sa svojim Biltenima prikazuje ih po svijetu kao zločince i progonitelje Srba, a osnovao ju je ratni zločinac, četnik, u okupiranom Vukovaru u tzv. Republici Srpskoj Krajini

<https://hrvatskepraviceblog.com/2020/11/10/sdss-godinama-dijeli-lekcije-hrvatima-sa-svojim-biltenima-prikazuje-ih-po-svijetu-kao-zlocince-i-progonitelje-srba-a-osnovao-ju-je-ratni-zlocinac-cetnik-u-okupiranom-vukovaru-u-tzv-republici-srps/>

5.SNV BILTEN Milorada Pupovca odraz je SDSS-ovog i SNV-ovog licemjernog, klevetničkog i manipulativnog jugo-mentalnog sklopa kojim vode MEDIJSKI RAT protiv Hrvatske, financiran iz Proračuna RH

<https://hrvatskepraviceblog.com/2023/01/24/snv-bilten-milorada-pupovca-odraz-je-sdss-ovog-i-snv-ovog-licemjernog-klevetnickog-i-manipulativnog-jugo-mentalnog-sklopa-kojim-vode-medijski-rat-protiv-hrvatske-financiran/>

6. Hrvatski narod mora reći DOSTA!“. Ovo je država Hrvatska, manjine imate ustavna prava ali i obveze prema hrvatskoj državi i hrvatskom narodu!

<https://hrvatskepraviceblog.com/2019/09/01/hrvatski-narod-mora- reci-dosta%c2%a8-ovo-je-drzava-hrvatska-manjine-imate-ustavna-prava-ali-i-obveze-prema-hrvatskoj-drzavi-i-hrvatskom-narodu/>

7. Srpska nacionalna manjina umjesto Domovinskog rata, u nastavi povijesti uči djecu da je bio građanski rat, iako je još 2003 istekao moratorij na nastavu povijesti, po Erdutskom sporazumu

<https://hrvatskepraviceblog.com/2019/01/17/srpska-nacionalna-manjina-umjesto-domovinskog-rata-u-nastavi-povijesti-uci-djecu-da-je-bio-gradanski-rat-iako-je-jos-2003-istekao-moratorij-na-nastavu-povijesti-po-erdutskom-sporazumu/>

8. Analiza Bulletin 1 SNV-a, o zastupljenosti nacionalnih manjina u državnoj upravi, pravosuđu i policiji

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/01/30/analiza-bulletin-1-snv-a-o-zastupljenosti-nacionalnih-manjina-u-drzavnoj-upravi-pravosudu-i-policiji/>

9. Medijsko huškanje i govor mržnje Novosti SNV-a

<https://hrvatskepraviceblog.com/2019/07/05/medijsko-huskanje-i-govor-mrznje-novosti-snv-a-2/>

10. “Ćirilčno pismo ne ugrožava većinski narod” Neee, to je još jedna u nizu podvala SNV-a, da ga podsjeća na ” načela dostojanstva, slobode i jednakosti ” koje mu je “donijelo” i na rane koje mu drži otvorenima.

<https://hrvatskepraviceblog.com/2019/10/18/cirilicno-pismo-ne-ugrozava-vecinski-narod-nee-to-je-jos-jedna-u-nizu-podvala-snv-a-da-ga-podsjeća-na-načela-dostojanstva-slobode-i-jednakosti-koje-mu-je-donijelo-i-na-rane-koj/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/36989-lili-bencik-snv-milorada-pupovca-blokirao-mi-je-pristup-njihovim-stranicama-novosti-i-tv-vida-na-facebooku>

<https://bezcenzure.hr/vlad/snv-milorada-pupovca-blokirao-mi-je-pristup-njihovim-stranicama-novosti-i-tv-vida-na-facebooku/>

KADA MILORAD PUPOVAC PRIČA O GOVORU MRŽNJE PREMA SRBIMA, NEKA NAJPRIJE POGLEDA NASLOVNICE SVOJIH NOVOSTI

11 KOLOVOZA, 2023

Piše: Lili Benčik

E nije isto Milorade! Ni kao žrtve nije isto. Ovi na traktorima nisu bili izloženi stotinama tisuća granata. Nisu bili mjesecima u podrumu. Nisu odvedeni u logore, mučeni i ubijani. Po svemu se agresor i osloboditelj razlikuje. Hrvat branitelj i Srbin agresor nisu isto! Ovi na traktorima stavili su se u službu velikosrpske agresivne politike koja je započela rat i mislila ratovati bez žrtava!?! Ali to ne ide jer: Tko se mača lača, od mača i pogiba!

Kafkanska preobrazba Milorada Pupovca

Kroz cjelokupnu perfidnu djelatnost i rad Milorada Pupovca, od raspada Jugoslavije do danas, proteže se mržnja prema hrvatskoj državotvornoj ideji i prema Hrvatima.

Nametnuo se kao jedini predstavnik i vođa srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, ne samo srpskoj manjini nego i hrvatskoj i međunarodnoj zajednici. Sav njegov rad prožet je licemjernom mržnjom prema svemu i svakome tko predstavlja hrvatski identitet.

Svojim plačkovim načinom komunikacije i zastajkivanjem namjerno provocira krivnju o temi i osobama o kojima govori. No to je njegov stil, ali poruke kroz publikacije koje izdaje SNV, kojemu je on na čelu, su nedvojbeno usmjereno protiv svega hrvatskog.

Ali u svoj toj njegovoj antihrvatskoj djelatnosti, najnemoralnije je što sve to radi novcima iz Proračuna RH, namijenjenih održavanju kulturnog identiteta srpske nacionalne manjine.

Novosti, Bilten, sada i Vida TV vrište od mržnje prema Hrvatskoj, a u svima ja glavni i odgovorni Milorad Pupovac, po svemu jedini i neprikosnoveni predstavnik srpske nacionalne manjine.

Dakle Milorad Pupovac drži sve medije SNV-a pod svojom kontrolom. I ne samo pod kontrolom nego se brine za njihovo izdašno financiranje.

30 godina uporno Milorad Pupovac hoće preodgojiti Hrvate.

30 godina ne prihvaća hrvatski identitet države Hrvatske.

30 godina uporno negira da Hrvatska ima svoju bogatu kulturu i tradiciju koja je u suštju suprotnost sa Srpskom.

30 godina održava na životu pokojni vrijednosni sustav Jugoslavije, potpuno van vremena i prostora i nameće ga svima ostalima.

30 godina njemu je i dalje glavni grad Beograd.

30 godina nameće Hrvatskoj nepostojeću krivnju, krivnju za koju nije odgovorna ova država Hrvatska!

30 godina od Milorada Pupovca nismo čuli niti jednu lijepu riječ o Hrvatskoj i hrvatskom narodu!

30 godina Milorad Pupovac nije izgovorio riječ HRVATSKA, nego OVA ZEMLJA!

U tih 30 godina što je postigao?

Postigao je da se izglasa nakaradni Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina te da preko njega kao pijavica živi na račun Hrvata, da ga Hrvati hrane, oblače i plaćaju njegovu petokolonašku i antihrvatsku djelatnost.

I kada se Hrvati pobune da neće više financirati guju u njedrima, onda su Pupovac i njegova parazitska bratija, a što drugo nego ugrožen!?

Onda njegovi novinari-paraziti traže pomoć raznoraznih udruga, stranih i domaćih, kako bi opet potvrdili da su žrtve Hrvata. Kako mogu biti žrtve kada ih Hrvati financiraju? Nema logike!

Ili ipak ima, doktor znanosti Milorad Pupovac se, poput Kafkinog lika koji se preobrazio u žohara, preobrazio u mirotvorca.

Na kraju izdvojila bih rečenicu kojom je završio svoju poruku povodom Oluje:

„Na usmjerenost na samo stradanje i patnju, na same ratne žrtve, a ne na političke ciljeve sjećanja i na političke ciljeve državnih komemoracija omogućuje nam da se sjećamo tako kao da su Hrvati Srbi i kao da su Srbi Hrvati. Kao žrtve oni to i jesu, ma koliko se govorilo kao da nisu i radilo kao da nije tako”, zaključio je predsjednik SNV-a dr. Milorad Pupovac.

E nije isto Milorade! Ni kao žrtve nije isto. Ovi na traktoru nisu bili izloženi stotinama tisuća granata.

Nisu bili mjesecima u podrumu. Nisu odvedeni u logore, mučeni i ubijani. Svoju imovinu ukrkali su na traktor, a ne u jednu najlon vrećicu. Po svemu se agresor i osloboditelj razlikuju. Hrvat branitelj i Srbin agresor nije isto!

Ovi na traktorima stavili su se u službu velikosrpske agresivne politike koja je započela rat i mislila ratovati bez žrtava!? Ali to ne ide jer:

Tko se mača lača, od mača i pogiba!

Cijeli članak možete pronaći na poveznici **ovdje**.

(<https://hrvatskepraviceblog.com/2023/08/09/kada-milorad-pupovac-prica-o-govoru-mrznje-prema-srbima-neka-najprije-pogleda-naslovnice-svojih-novosti/>)

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://hrvatskiratnik.hr/kada-pupovac-prica-o-govoru-mrznje-prema-srbima-neka-najprije-pogleda-naslovnice-svojih-novosti/>

MILORAD PUPOVAC „OVA ZEMLJA“ IMA IME, ZOVE SE HRVATSKA

Ovu zemlju vi držite kao taoca 2.svjetskog rata, a ova zemlja je Hrvatska, nije NDH „Milanovićev salto mortale je najgori jer je ne samo iznevjerio svoje birače nego je istovremeno iznevjerio temeljne vrijednosti ovog društva i države priklanjajući se malom broju onih koji **ovu zemlju žele zadržati taocem rata**” kaže drug Milorad u odgovoru na prozivke za obitelj Zec.

Nije Milorade nije Predsjednik Milanović iznevjerio svoje birače ni temeljne vrijednosti ovog društva i države, naprotiv točno radi u interesu hrvatskog društva i hrvatske države i to je ono što vama smeta, jer vi radite protiv interesa hrvatskog društva i hrvatske države!

Vi ste taj koji radi u interesu ovog društva i ove države, ali to vaše ovo društvo i ova država nije Hrvatska, nije Hrvatska kakvu Hrvati žele!

Hrvati ne žele vas u vladajućoj koaliciji, Hrvati nisu za vas glasali, niti su glasali da vi budete u vladajućoj koaliciji!

I tko to govori o taocima rata?

Tko koga drži taocima?

Ne, Hrvati ne drže vas Srbe za taoce, jer su vam dali veća prava nego imaju oni sami, već upravo vi kojima nikada nije dosta!

Milorad Pupovac kaže ovu zemlju! Koju to ovu zemlju? Ima li ta zemlja ime, naziv kojim se označuje?

Ima naravno, ali Milorad Pupovac nikada ne kaže njeno ime –HRVATSKA!

Ova zemlja zove se Hrvatska Milorade Pupovac

Zamislite perfidnog i pokvarenog izričaja, kada preko njegovih usana nikada ne prijede riječ Hrvatska!

I upravo je on taj koji „ovu zemlju“ drži taocem 2.svjetskog rata, taocem ustaštva, a ova zemlja Hrvatska nije sljednica NDH, nego je nastala:

-na povijesnoj prekretnici odbacivanja komunističkog sustava i promjena međunarodnog poretka u Europi, hrvatski je narod na prvim demokratskim izborima (godine 1990.), slobodno izraženom voljom potvrdio svoju tisućgodišnju državnu samobitnost.

– u novom Ustavu Republike Hrvatske (1990.) i pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) kojima je hrvatski narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države.

Znajući to Milorad Pupovac ide od komemoracije, do komemoracije i to na spomenike iz 2. svjetskog rata optužujući Hrvatsku za zločine NDH!?

20 Biltena je izdao Milorad Pupovac, od 2013 godine njima pljuje po Hrvatskoj i Hrvatima ! Evo i novog Biltena broj 21, koji je pun „historijskog revizionizma“, jer je pupovčev SNV čuvar i njegovatelj Jugoslavije i jugoslavenskih vrijednosti, pa se po njima ne smiju istraživati jugoslavenski zločini!

U preambuli Ustava RH, lijepo piše“ na povijesnoj prekretnici odbacivanja komunističkog sustava“ a Milorad Pupovac još uvijek, nakon 33 godina od pada Berlinskog zida, stoji na braniku tog propalog jugo-komunističkog sustava vrijednosti. Osobito im smeta Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac i njihove publikacije: zamislite Igor Vukić je predstavio svoju knjigu Radni logor Jasenovac, i pritom“ bez ikakve osude ili intervencije voditelja negirao opće poznatu zločinačku namjenu i genocidnu praksu najvećeg hrvatskog koncentracijskog logora za vrijeme Drugog svjetskog rata te umanjivao broj njegovih žrtava“

Ma zamislite u demokratskoj i slobodnoj državi Hrvatskoj SNV bi zabranio istraživanje i propitkivanje opće poznatih „točnosti „podataka o logoru Jasenovac. Vrijeme zabrana i totalitarizma je iza nas, barem za sada.

I što još Pupovčevu SNV-u smeta „ Inače, aktivnosti navedenog Društva (su)financirane su sredstvima državnog proračuna, koja raspoređuje i dodjeljuje Ministarstvo hrvatskih branitelja“

Znači uredno registrirane hrvatske udruge ne bi se trebale financirati iz Proračuna, a SNV da? Po kojoj logici i po kojem Zakonu?

Čak su i „antifašističke“ spomenike iz nestale i nepostojeće Jugoslavije prisvojili, što znači da su čuvari i njegovatelji“ komunističkog antifašizma“ koji ne postoji! Taj komunistički antifašizam je nestao prvim ubijenim, jer antifašizam je pojam za pozitivno, ljudsko ponašanje, za dobrobit među ljudima, a komunizam je totalitaran režim Rezolucijama EU, po zločinima izjednačen sa fašizmom i nacizmom.

Prema tome Milorad Pupovac čini upravo ono što Hrvatima zamjera, znači on smije napadati, sarkastično se rugati, a Hrvati ne smiju? Neće ići!

Promatram melodramatično, plačljivo, a ustvari oholo, arogantno i prijetvorno ponašanje prof. dr, Milorada Pupovca, u ovom srazu sa predsjednikom Milanovićem.

Predsjednik Milanović je prilično oštro, nediplomatski i neuvijeno optužio Milorada Pupovca u slučaju ubijene obitelji Zec, koju mrzitelji hrvatske države koriste da bi je stalno i ponovno blatili:

„Ta politika nabijanja kompleksa svakome, moralno kamatarenje u kojemu neki ljudi sudjeluju i koliko god ti puta kažeš žao mi je, to nije dovoljno. E, kako se borim protiv takvog pristupa i maltretiranja svih drugih, i Srba, tako se borim i ovdje, upravo zato jer imam akreditiv“, rekao je Milanović, nazvavši Milorada Pupovca “i ostale” moralnim kamatarima.

„Ovaj slučaj je slučaj jedne pljačke u kojoj je ljudska pohlepa i zlo, na vlastitu inicijativu bez sudjelovanja vertikalnog ili horizontalnog tijela države u vrtlogu rata krenula opljačkati Mihajla Zeca, ubiti ga i onda su pokupili dvoje djece, suprugu i mlađu kćer. Zbrisali su, pobjegli na Sljeme i tamo ih ubili. To je bila pljačka koju su izveli petero hijena rata. Moje pitanje glasi je li to nakon 30 godina razlog za flagelanstvo ili svake godine hrvatska službena politika treba ponovno priznavati neki veliki grijeh?“, rekao je Milanović.

Ubojstvo obitelji ZEC nije nacionalno ni politički motivirano

To je bilo ubojstvo iz koristoljublja, obračun kamatarata.

Milorad Pupovac pretvorio se u velikog mirotvorca i čovjekoljubca.

„Ja sam za mir“ govorio je njegov vožd Slobodan Milošević, vođa i predvodnik srpske i JNA agresije na Hrvatsku! I kao veliki mirotvorac „zgraža“ se nad istinitim riječima Predsjednika Milanovića. Očito istina peče i žulja.

“Ne samo da nisam moralni kamatar nego nisam niti moralni invalid”, dodao je Pupovac.

E jeste, jeste Milorade evo po čemu:

Jeli moralno primati novac iz Proračuna i onda sa tim novcem financirati Bilten u kojem se sustavno već godinama pljuje i blati po svijetu taj narod koji vam je novac dao?

Jeli moralno plaćati novinare i kolumniste Novosti iz hrvatskog Proračuna, da bi te iste Novosti ogavnim rječnikom napadale Hrvatski narod i političare?

Ja li moralno da zastupnik u Hrvatskom Saboru naziva Hrvate ; ‘neostvarenim, neiživljenim pederima u svakom smislu te riječi‘

Je li moralno da glasilo SNV-a Novosti čije izlaženje plaća RH iz Proračuna za Hrvatsku piše:

„Hrvatska država je neizlječivo bolesna, sadistički izopačena, moralno destruirana i u osnovi zločinačka!“

Bilten Srpskog narodnog vijeća nije u skladu sa Europskom konvencijom o ljudskim pravima čl.6 st.2 koji glasi

2. Svatko optužen za kazneno djelo smatrat će se nevinim sve dok mu se ne dokaže krivnja u skladu sa zakonom.

Inkvizijske osude i presude koje su odraz pojedinačnih mišljenja u kaznenom postupku su zabranjene i predstavljaju povredu Konvencije.

Je li moralno da u svojim Biltenima prozivaju i osuđuju ljude poimence ?

Je li moralno da zastupnik u Hrvatskom Saboru, blati ugled Republike Hrvatske, izigrava moralnu vertikalnu nad hrvatskim narodom, izigravaju savjest hrvatskog naroda neprestano namećući svoju velikosrpsku i jugo-komunističku ideologiju (koju su zamotali u celofan ” antifašizma” da ljepše sjaji)

Kaže da predsjednik nema svijest o sebi. “Ni mene ni kolege u stranci neće vrijeđati i podcjenjivati.”

Aha nitko Pupovca i njegove stranačke kolege neće vrijeđati i podcjenjivati, a oni mogu vrijeđati, podcjenjivati, optuživati i rugati se sa Hrvatima i državom Hrvatskom ? Sa kojim pravom?

“Mi nismo bešćutni ljudi kao čovjek koji je uzurpirao Pantovčak”

O da jeste, dokazano jeste bešćutni i beskrupulozni i to ste dokazali upravo na slučaju Zec, na brojnim komemoracijama iz 2.svjetskog rata, u događajima u Domovinskom ratu, kada ste bešćutno gledali kako se razaraju hrvatski gradovi i ubijaju hrvatski građani.

Državna revizija bi trebala kontinuirano kontrolirati nenamjensko trošenje proračunskog novca, jer je očito da se ne troši na očuvanje tradicijskih vrednota srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, već na neprestano izigravanje političkog policajca nad Hrvatima!

08. prosinca 2018.

Neka visi F. T.!

Više od osamdeset spomenika Prvome predsjedniku dosad je niknulo diljem Hrvatske i svaki od njih na jeziv način zagađuje okolinu, a jedini što je osvanuo u prikladnom izdanju biva vandaliziran u rekordnome roku. Kakva je, zaboga, ovo zemlja?!

Uz popratni tekst **“Normalni građani znaju da je samo obješeni Prvi predsjednik onaj koji nam danas treba.”**Isto potpis Viktora Ivančića

Na današnji dan prije 23 godine umro je prvi hrvatski predsjednik, ali to ne predstavlja prepreku da Pupovčeve Novosti napišu:

“Normalni građani znaju da je samo obješeni Prvi predsjednik onaj koji nam danas treba.” da :

”... Nezavisna Republika Hrvatska ima imalo integriteta i samopoštovanja, da je dakle riječ o ozbiljnoj državi, a ne o maloj, pizdunskoj zajednici općina točno po mjeri svojih malih, pizdunskih ustaša“ da dalje mogu pisati da je Hrvatska propali projekt.....“

Eto možete nekažnjeno, bez ikakvih posljedica, bez ikakve odgovornosti i dalje nastaviti blatiti Hrvate, pisati Biltene i dijeliti ih po svijetu, proglašavati Hrvate ustašama ...Hrvatska Vlada i premijer Plenković, pa čak i Ministar hrvatskih branitelja, će sve to sa kršćanskim razumijevanjem prihvatiti i neće reagirati, jer im trebaju vaše uzdignute ruke u Hrvatskom Saboru.

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/12/10/milorad-pupovac-ova-zemlja-ima-ime-zove-se-hrvatska/>

**OTVORENO PISMO PROFESORU, DOKTORU ZNANOSTI
MILORADU PUPOVCU...ZNATE PROFESORE, DOKTORE
ZNANOSTI, SADA JE 2021.GODINA I VI I JA ŽIVIMO U
REPUBLICI HRVATSKOJ, NASTALOJ U DOMOVINSKOM
RATU**

A vi neprestano živite u NDH i SFRJ! Ne bi li bilo vrijeme da se vratite u sadašnjost i da napokon priznate da živite u Republici Hrvatskoj?...

Braniteljski portal

-

04.07.2021

Profesore doktore znanosti Milorade Pupovac, vaše ponašanje postalo je degutantno!...

Uzalud vam sve titule i znanje, kada se ne ponašate kao zastupnik u Hrvatskom Saboru i kao državljanin Republike Hrvatske!...

Znate profesore, doktore znanosti sada je 2021.godina i vi i ja živimo u Republici Hrvatskoj, nastaloj u Domovinskom ratu, pobjedom nad JNA, velikosrpskim agresorom i pobunjenim Srbima koji nisu htjeli prihvatiti državu Hrvatsku.

Republika Hrvatska međunarodno je priznata 15.siječnja 1992.godine, primljena je u ravnopravno članstvo Ujedinjenih naroda 22.svibnja 1992.godine, članica je NATO i Europske unije. Domovnicu i hrvatsko državljanstvo dobili ste rođenjem u Hrvatskoj, kao i ja nakon 15.siječnja 1992.godine, što znači da ne živimo u NDH, niti u Socijalističkoj Republici Jugoslaviji već gotovo 30 godina.

A vi neprestano živite u NDH i SFRJ! Ne bi li bilo vrijeme da se vratite u sadašnjost i da napokon priznate da živite u Republici Hrvatskoj?

Kažete „ZDS odnosno Za dom spremni je najsrमतniji pozdrav u hrvatskoj povijesti i najsrमतniji izraz stremljenja hrvatskog naroda za svojom slobodom” Ne nije profesor, doktor Milorad Pupovac, braniti svoj dom nije srमतno, braniti svoj dom od agresora i osvajača borba je za goli život, za opstanak svojih bližnjih, svoje obitelji i svog naroda. Hrvatski branitelji HOS-ovci uz taj su poklič branili svoje domove i svoj narod upravo od velikosrpskog osvajača i vaših pobunjenih Srba iz Hrvatske!

Srमतno je pjevanje „Slobodane šalji nam salate, bit će mesa, bit će mesa, klat ćemo Hrvate”. To je srमतno, najsrमतnije i najužasnije pjevanje, jer to nije izraz stremljenja srpskog naroda za svojom slobodom ! To nije borba srpskog naroda za obranu svojih bližnjih, svojih obitelji i svoga naroda! To je osvajačka, agresivna i krvava

borba za tuđi teritorij sa ciljem stvaranja Velike Srbije, ubijanjem i uništavanjem svega hrvatskog, pa i zatiranje svakog traga postojanja hrvatskog naroda.

Sramotno je profesore, doktore Milorade Pupovac što je osnivač vaše stranke Samostalne demokratske srpske stranke – SDSS, optuženi ratni zločinac u Hagu Goran Hadžić između ostalih zločina i za zločin prema ranjenicima iz Vukovarske bolnice na Ovčari. Sramotno je što je još jedan od osnivača dr. Vojislav Stanimirović bio komandant saniteta i organizator zdravstva za Srijem, ravnatelj bolnice, gradonačelnik okupiranog Vukovara, sve do sudjelovanja u Vladi tzv. republike srpske krajine.

SDSS je osnovana 5. ožujka 1997. godine u Vukovaru spajanjem Srpske demokratske stranke (SDS) i Samostalne srpske stranke (SSS) iz Zagreba.

Antun Ivanković iz Tovarnika o osnivanju SDSS-a stalno piše:

U članku koji je 1997. objavljen u tada još okupacijskim Vukovarskim novinama broj 90 (15. marta) str. 1, 3, pod naslovima: Odluka skupštine, Osnovana Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS) navodi se sljedeće: „U Borovu je na zasjedanju tzv. Oblasne Skupštine 5. marta 1997. godine na kojoj su prisustvovali svi relevantni predstavnici političkog života Oblasti, odnosno odbornici općinskih skupština, predstavnici mjesnih zajednica, izbjeglica i općinskih boračkih organizacija, kao i predstavnici bivših političkih stranaka iz razdoblja tzv. RSK. Na prijedlog Gorana Hadžića i Vojislava Stanimirovića osnovana nova jedinstvena srpska stranka pod nazivom Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS).

Tom prilikom jednoglasno je usvojen Statut stranke i formiran je Glavni odbor koji broji 33 člana, dok nadzorni odbor ima 3 a statutarni 5 članova SDSS-a, dok predsjednika stranke treba izabrati na prvoj sjednici tog tijela.

Haški sud tereti Gorana Hadžića za zločine protiv čovječnosti i povrede ratnog prava i običaja počinjene ubojstvima stotina i progonom tisuća Hrvata s okupiranih područja Hrvatske tijekom Domovinskog rata te za čitav niz drugih zločina. Protiv Vojislava Stanimirovića, novinarka Karolina Vidović Krišto i povjesničar Josip Jurčević podnijeli su Županijskom državnom odvjetništvu u Osijeku 2013. godine kaznenu prijavu zbog kaznenih djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava, a slučaj je preuzeo zagrebački odvjetnik Zvonimir Hodak.

Važno je napomenuti da je odlukom hrvatskih institucija 1992. godine zabranjen rad i djelovanje Srpske demokratske stranke (SDS), i da je sa danom 18. veljače 1992. godine stranka brisana iz Registra političkih stranaka Republike Hrvatske.

Postavlja se opravdano pitanje kako su se mogle spojiti 1997. godine SDS koja je 1992. godine hrvatskim zakonom zabranjena i SSS i kako je upisana u registar stranaka?

Takvu stranku nigdje u svijetu nijedna država ne bi htjela registrirati, samo u Hrvatskoj je to moguće!

Uvijek se iznova čudim školovanim ljudima, intelektualcima, koji svoje znanje ne koriste u humane svrhe, za boljitak svog naroda u državi Hrvatskoj, odnosno u državi koja im je dala sva moguća prava, državi u kojoj žive i koja ih izdašno financira, nego se upregnu u politiku druge države kojoj vjerno služe i koja preko njih ostvaruje i dalje svoju agresivnu politiku na jedan sofisticiraniji i podmukliji način.

A vi ste se profesore, doktore znanosti Milorad Pupovac, dali upregnuti i nosite jaram velikosrpske politike Srbije, države za koju odrađujete prljav posao i izdajete državu u kojoj živite.

Poznata je vama profesore, doktore znanosti Milorad Pupovac povijest hrvatsko-srpskih odnosa, znam da vam je poznata, ali ću je ukratko iznijeti u interesu javnosti i istine, jer vi tu istinu mudro prešućujete i manipulirate njome:

Velikosrpska agresivna politika prema Hrvatima počinje sa:

Načertanijem Ilije Garašanina 1844. godine kada on tvrdi da su Hrvati pokatoličeni Srbi, što je potpuno pogrešno, jer su Hrvati primili katoličanstvo masovnim krštenjem u 7. stoljeću, a već 879. godine, Knez Branimir dobio je od Pape Ivanom VIII priznanje Hrvatske kao samostalne države, prve koju su Hrvati imali.

Vuk Stefanović Karadžić (1787.-1864.) u jednom je tekstu Srbi svi i svuda (1836.) sve susjedne narode uvrstio u Srbe. Jedna od glavnih postavki ovog srpskog jezičnog reformatora jest kako su svi oni koji govore štokavštinom Srbi, bez obzira na vjeru. Iz toga proizlazi da su katolici pokatoličeni Srbi, a muslimani islamizirani Srbi. Ukratko, Karadžić je stvorio nacionalnu ideologiju koja je težila asimilaciji katoličkih Hrvata i bosanskih muslimana s ciljem stvaranja Velike Srbije Odesa. Prve hrvatske žrtve velikosrpske politike pale su za vrijeme 1. svjetskog rata u Odesi, kada se Hrvati unovačeni u KUK vojsku nisu htjeli pridružiti srpskoj vojsci. Točan broj ubijenih Hrvata ne može se utvrditi, ali se pretpostavlja da su Srbi ubili od 10 tisuća do nekoliko desetaka Hrvata.

O tom događaju je Miroslav Krleža napisao: „U Odesi je počelo. U krvavoj Odesi, u »Kanatnom zavodu«, gdje se masakriralo en mass i gdje su pokapajući mrtvace rekli onom grobaru, da ne treba da znade tko su ti ljudi, »jer to su Hrvati«. U Odesi se klalo, tamo su pucale kosti i tamo su se davili utopljenici...”

„Kanatnij zavod“ bio je pun soba, hodnika i pregrada kao starodnevni labirint. U svakoj sobi su se odigravale tragedije i (u kojima) je tekla krv sužnjeva Hrvata. Sve užase u odeškom labirintu nadilazila je tamnica, gdje su gospodarili Srbi bez svjedoka. (...) Utamničeni nisu dobivali jesti. Bilo je ljudi, koji su čamili bez jela pet-šest dana. Ne samo kruh nego i vodu uskraćivahu „slabosilci“ omraženim „šokcima“. Istina, na stranu i na vodu izvodili su „slabosilci“ sužnjeve, no pri tom iskaljivahu svoju srdžbu kundacima. Ljudi su radje trpili žedju nego izlazili. (...) Pojedince izvodili bi u hodnik i tukli kundacima. Pri tom lomili sužnjevima rebra, ključne kosti i ruke. (...) Ribari i mornari odeški nalazili su mrtvace u Crnome moru. (...) Sve se ovo odigravalo koncem listopada 1916. godine u „Kanatnom zavodu“, a štampi entente, pogotovo engleskoj, slali su Srbijanci opsežne izvještaje o „uspješnom“ osnivanju jugoslavenske vojske.“

Kako bi potaknuo glavno zakonodavno tijelo da upozna javnost s nesretnom sudbinom Hrvata, dr. Aleksandar Horvat uputio je interpelaciju pod nazivom Grozote u Odesi na sjednici Hrvatskog sabora 6. srpnja 1918. godine.

Istranin župnik Don D. Hlača napisao je dopis... gdje veli, da se vojnici iz njegove župe vraćaju iz zarobljeništva i pripovijedaju strahote (čita): „...Lomili su im prste na rukama, vukli ih po zemlji, držali po više sati u studenoj vodi, morili ih gladom na način, da bi ih strpali vezane u tamnicu, a onda oko njih i povrh njih vješali mirisave friške hljebove kruha, ne bi li tako na njih djelovali, da se prijave kao „dobrovoljci“ u srpsku vojsku. Neki od njih izbjegli su tim kušnjama jedino tako, jer su se znajući nešto talijanski, izdali za Talijane.“

Starina župnik Stjepan Kroppek iz Starog Pazina u Istri piše nam: (čita): „...Srbi, koji su na sve moguće načine mamili naše Hrvate, da se iznevjere svom kralju. (...) Za tu svrhu služili su se najprije novcem i laskavim obećanjima i različitim prijeljama, a kad to sve nije koristilo, tad su dotičnike mučili, te im ruke i noge odsjekli, pa ih ovako nakažene posprdno bacili u Crno more! (...) Nevina krv ovih naših mučenika neka nam isprou milost, da divna naša majka Hrvatska, koja takove mučenike ima, bude jednom slobodna i slavna nad svim neprijateljima svojim! (...) (Odobravanje i poklici kod Stranke prava...

file:///D:/Downloads/L_Knez_Odessa_san_ili_stvarnost_izgubljenih_Hrvata%20(1).pdf

Opetovano treba ponavljati da je velikosrpska ideologija uzrok svih zala koje je Srbija počinila nad hrvatskim narodom počevši od formiranja Države SHS, pa 6.sječanske diktature kralja Aleksandra i terora koji je vršen nad hrvatskim narodom i ne samo nad hrvatskim narodom, nego je direktno kriva i za sva stradanje vlastitog srpskog naroda.

1918.godine Hrvati su ušli u zajedničku državu Slovenaca, Hrvata i Srba i odmah su pale prve hrvatske žrtve.

Prosinačke žrtve u Zagrebu 5. prosinca 1918. godine. Na Trgu bana Jelačića ležala su tijela 15 domoljuba. Pali su kao prve žrtve surovosti režima velikosrpske Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca.

Atentat u skupštini u Beogradu 21. lipnja 1928. ubijena su dva hrvatska zastupnika, jedan je smrtno ranjen, a još dvojica su teško ranjena, ali su preživjela. Na mjestu su ubijeni Đuro Basariček i Pavle Radić, Stjepan Radić je od zadobivenih rana umro 8.kolovoza 1928.godine. Ivan Grandić i Ivan Pernar su ranjeni, ali ostali su živi. Sibirjske žrtve Dana 19. veljače 1935. u Sibirju pored Slavenskog Broda mučki su ubijeni hrvatski seljaci od strane protuhrvatski raspoloženog režima Kraljevine Jugoslavije. Ubijeno je njih osmero, a dan kasnije još šestoro iz obližnje Gornje Vrbe i Rušćice.

Senjske žrtve, 9. svibnja 1937. u Senju se u organizaciji HSS-a održao narodni zbor u spomen Matiji Gupcu i braći Radić, a okupilo se nekoliko tisuća ljudi. Političari su držali govore protiv tadašnjeg protuhrvatskog režima, a u povorci se među mnogima našao i kamion sa 33 mlada Gospićana i Gospićanke. Pjevale su se hrvatske domoljubne pjesme, a u jednom trenutku, po naredbi zapovjednika žandara, kaplar Besedić počeo je pucati, a za njim se povelu nekoliko desetaka žandara. Mnogi su ranjeni, a sedam Gospićana poginulo je.

Četništvo je bilo oslonac velikosrpskog režima i kao takvo direktno podržavano od njega. Četnici su i članovi srpske vojne organizacije sa izrazitim velikosrpskim, nacionalističkim i šovinističkim ciljem, zdušno podržavani od Srpske pravoslavne crkve, koja čuva i njeguje velikosrpsku ideologiju.

Godine 1921. četnički su veterani u Beogradu osnovali »Udruženje četnika za slobodu i čast Otadžbine«. Glavni utjecaj na organizaciju imala je Demokratska stranka, ali je to osporavala Radikalna stranka. 1924..godine, osnovali su dvije nove organizacije: »Udruženje srpskih četnika za Kralja i Otadžbinu« i Udruženje srpskih četnika »Petar Mrkonjić«. U svibnju 1925. godine, ove su se dvije organizacije stopile u »Udruženje srpskih četnika Petar Mrkonjić za Kralja i Otadžbinu«. Stvarni voda tog udruženja sve

do 1928. godine, bio je Puniša Račić. (Atentator na Stjepan Radića) Listopada 1924. u Osijeku pokrenut je "Glas srpskih četnika", u izdanju Udruženja srpskih četnika za Osječku oblast i Baranju, prvi četnički list na području Hrvatske i Slavonije.

Ustaški pokret nastao je kao reakcija na ubojstvo Stjepana Radića i drugih hrvatskih zastupnika. u Beogradskoj skupštini, te na nastavljen teror i progone Hrvata pod velikosrpskom diktaturom kralja Aleksandra.

Ustaški pokret osnovan je 7.siječnja 1929.godine pod nazivom Hrvatska revolucionarna organizacija, a bio je hrvatski separatistički i nacionalistički, totalitaristički pokret koji se borio protiv velikosrpskog centralizma i hegemonije u Jugoslaviji. Cilj pokreta je bio uspostaviti neovisnu Hrvatsku svim sredstvima, uključujući i primjenom terora i nasilja. Ustaški pokret obrambena je reakcija na agresivni i ekspanzionistički četnički pokret. Ustaški pokret trajao je institucionalno od osnivanja NDH 10.travnja 1941.godine do završetka 2.svjetskog rata 9.svibnja 1945.godine, a četnički pokret traje u kontinuitetu od osnivanja 1921.godine do danas i još uvijek je prijatna miru sa svojim neostvarenim mitom o Velikoj Srbiji. Ustaše su skupa sa dijelom hrvatskog naroda koji se povlačio u Austriju u svibnju 1945.godine pobijeni od strane jugokomunista-četnika -partizana u koje su se u najvećem djelu preobukli četnici, koji su se odazvali na zahtjev postavljen Titu od strane Engleza.

Tako su preobučeni četnici ostali dalje kao kreatori i provoditelji bezumne mržnje prema Hrvatima. Rezultat te bezumne mržnje su upravo stravični zločini počinjeni u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku 1991.godine.

Hrvati nemaju ništa slično Načertaniju, ni Homogenoj Srbiji Stefana Moljevića iz 1941.godine Stevan Moljević, u Nikšiću, 30. juna 1941 god."Četnički dokumenti iz Drugog svetskog rata Dokumentat se nalazi u omotu na kome piše: Dr St.[evan] M.foljević] »HOMOGENA SRBIJA«. http://www.znaci.net/zb/4_14_1_1.htm

Što reći na ovaj dokument? Pitam se sa kojim pravom, se Srbi postavljaju kao da su hrvatske zemlje dobili na poklon ili u dotu, kao da hrvatski narod ne postoji, svojataju prostor koji nije njihov, niti su ga dobili. Jednostavno u toj svojoj mitologiji i agresiji postali su iracionalni! Na osnovu čega, kojeg prava sebe vide kao jedini narod na ovom dijelu zemaljske kugle, koji ima pravo na državu i domovinu?

"Homogena Srbija" je projekt, ono što treba napraviti, a to je stvoriti Veliku Srbiju i izvršiti opći genocid nad Hrvatima, dok je "Valerijanov memorandum" propagandni alat za izvršenje takvog projekta.

Valerijanov memorandumom dokument je Srpske Pravoslavne Crkve, episkopa Valerijana, vikara njegove svetosti Patrijarha koji je predan 9. srpnja 1941.godine njemačkomu vojnom zapovjedniku Srbije, generalu Schroderu sa 100 000 ubijenih Srba od strane NDH, te ponovno generalu Danckelmannu, u kolovozu 1941.godine sa 180 000 pobijenih Srba od strane NDH. da bi se brojka do kraja rujna 1941. godine popela na 300 000 ubijenih!

Taj pamflet, s 24 fotografije navodnih hrvatskih zvjerstava nad Srbima, u inozemstvo je donio dr. Miloš Sekulić, a fotografije su također bile krivotvorene. Nije isključeno, da su one djelo njemačke obavještajne službe. Na taj je dokument odgovorio dr. Rudolf Bićanić, memorandumom objavljenim u: Jugoslavenske vlade..., I., dok. 118., str. 257-268.; Bićanićeve tekst izazvao bijes srpskih ministara. (Usp. Milan Grol, Londonski dnevnik, Filip Višnjić, Beograd, 1990., str. 34-39. i d.)Upravo taj dr Miloš Sekulić bio je četnički kurir posebnog povjerenja Draže Mihailovića i upravo je on iznio klevetnički

„Valerijanov memorandum SPC“ u inozemstvo, nakon čega je ta strašna kleveta Hrvata razglašena po čitavom svijetu. Taj Sekulić u svom izvješću vladi generala Simovića u listopadu 1941. godine sam izriječom kazuje da do kraja lipnja i napada Njemačke na Sovjetski savez od strane Hrvata nije bilo „osim pojedinačnih slučajeva“ „nikakvog značajnijeg progona Srba“.

Ustaški zločini spiralni su efekt četničkih zločina!

Pitam vas profesore, doktore Milorad Pupovac, zbog čega sada postavljanje spomenika žrtava 2, svjetskog rata, kada je u Rezoluciji EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine točno navedeno u članku 18. napominje da u javnim prostorima nekih država članica (parkovima, trgovima, ulicama itd.) i dalje postoje spomenici kojima se veličaju totalitarni režimi, što otvara put iskrivljivanju povijesnih činjenica o posljedicama Drugog svjetskog rata i propagiranju totalitarnog političkog sustava;

Rezolucija Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP))

Hrvati nemaju profesore doktore znanosti Milorade Pupovac ništa slično Memorandumima 1,2 i 3, nije im potrebno, ne posežu za tuđim teritorijem, čuvaju svoj dom i uvijek su ga spremni braniti. Nemaju Hrvati, Hrvatski svijet, kao što Srbima nije dovoljan Srpski svet. Nisu Hrvati 1991.godine granatirali srpska sela i gradove, ubijali srpsku djecu, rušili srpske crkve, škole i bolnice u Srbiji, kao što su Srbi u Hrvatskoj!

Hrvati nikada nisu tražili salate, da imaju za klati Srbe, nikada!

I zapamtite profesore, doktore znanosti Milorad Pupovac što je Isus rekao:

Tko se mača lača od mača i pogiba!

Matej 26,52 Kaže mu tada Isus: “Vrati mač na njegovo mjesto jer svi koji se mača laćaju od mača i ginu.“

Ne možete napadati druge ljude i narode, a da pri tome vaš narod bude pošteđen. A vi ste Srbi krivci za sve ratove, krivci ste za sve poginule i snosite odgovornost za njih. Vi, upravo i vi osobno sa svojom huškačkom politikom, sa svojim prozivanjem Hrvata, sa svojim provokativnim Novostima i sa svojim nametanjem vaših srpskih vrijednosti, većinskom hrvatskom narodu. Po pravdi i pravednosti, vi kao srpska manjina u Hrvatskoj trebali bi po reciprocitetu imati ista prava, kao i hrvatska manjina u Srbiji! Bez toga pravde i suživota nema!

Autor / Lili Benčik / hrvatskepravice

<https://www.braniteljski-portal.hr/otvoreno-pismo-profesoru-doktoru-znanosti-miloradu-pupovcu-znate-profesore-doktore-znanosti-sada-je-2021-godina-i-vi-i-ja-zivimo-u-republici-hrvatskoj-nastaloj-u-domovinskom-ratu/>

SDSS GODINAMA DIJELI LEKCIJE HRVATIMA, SA SVOJIM BILTENIMA PRIKAZUJE IH PO SVIJETU KAO ZLOČINCE I PROGONITELJE SRBA, A OSNOVAO JU JE RATNI ZLOČINAC, ČETNIK, U OKUPIRANOM VUKOVARU U TZV. REPUBLICI SRPSKOJ KRAJINI

19 studenoga, 2020

4.dio Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje

Premijer Andrej Plenković legalizirao je i potvrdio velikosrpsku ideologiju! Velikosrpsku agresiju je hrvatski narod već platio životima svojih najmilijih i razaranjem svoje zemlje i svojih domova, i još će umjesto agresora plaćati za tragediju koju su oni izazvali i svojem narodu!

Bliži se Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje, ponavlja se komemoracija kao u Gruborima!

Hoće li SDSS opetovano izjednačavati žrtvu i agresora kao prošle godine kada je vijenac spustio u Dunav?

Hoće, pridružiti će mu se Ivan Milas“ Pupovac i državni tajnik Milas bacaju vijenac za one koji su poginuli vršeći agresiju na Vukovar“

Hoće; Premijer Plenković je slavodobitno izjavio; “Mislim da je to jako važna poruka, na tragu naše politike pomirbe, gledanja u budućnost i suživota. S obilježavanjima koja su krenula dolaskom Borisa Miloševića u Knin i dalje zaokružujemo geste koje su važne i bitne za Hrvatsku u četvrtom desetljeću njezine demokracije”, rekao je Plenković podsjetivši da je to postao neradni dan zahvaljujući njegovoj Vladi.

Koju poruku šalje Vlada RH i Premijer Plenković sa SDSS koalicijom i potpredsjednikom Vlade za socijalna pitanja, ljudska i manjinska prava Borisom Miloševićem ?

Užasnu poruku, opasnu poruku da se zločin isplati;

1. Možete nekažnjeno započeti pobunu protiv legalno i legitimno izabrane Vlasti države Hrvatske,
2. možete okupirati 1/3 hrvatskog teritorija,
3. možete razarati, ubijati hrvatski narod,
4. možete hrvatske branitelje prokazivati i zatvoriti u logore u Srbiji,
5. susjede mučiti, ubijati,
6. sakrivati masovne grobnice,
7. možete nakon završetka ratnih razaranja odnijeti hrvatsko kulturno blago i komplet arhivu iz Vukovarske bolnice u Beograd,
8. možete neprekidno, godinama podrivati i blatiti po svijetu integritet i suverenitet države Hrvatske i to hrvatskim novcem sa svojim Novostima i Biltenima
9. možete se rugati hrvatskoj himni,
10. možete Hrvatsku nazivati **“neizlječivo bolesna, sadistički izopačena, moralno destruirana i, u osnovi, zločinačka”**
11. možete o katoličkom vjeronauku u školama pisati i tom prilikom ga nazvati “primitivnim srednjovjekovljem”, a vjeroučitelje “luđacima” i “neoustašama”
12. možete prijetiti “ bobu bob, popu grob“
13. možete pisati o ustaškom genocidu, kojeg nije bilo
14. možete za prvog hrvatskog Predsjednika napisati“ **“Normalni građani znaju da je samo obješeni Prvi predsjednik onaj koji nam danas treba.”**
15. **možeš pisati i mi ćemo to financirati; ”... Nezavisna Republika Hrvatska ima imalo integriteta i samopoštovanja, da je dakle riječ o ozbiljnoj državi, a ne o maloj, pizdunskoj zajednici općina točno po mjeri svojih malih, pizdunskih ustaša“**
16. **možeš pisati da je Hrvatska propali projekt**
17. ma sve možete, ako ste Srbin i član SDSS-a i nećete snositi nikakvu odgovornost, nikakve posljedice, jer će vam nakon protoka vremena premijer Andrej Plenković i cijela hrvatska Vlada, sve velikodušno oprostiti!!

U ime pomirbe i suživota ne trebate se pokajati, ne trebate priznati agresiju, ne trebate platiti ratnu odštetu, kompletna Vlada RH sve vam kršćanski oprašta.

Eto možete nekažnjeno, bez ikakvih posljedica, bez ikakve odgovornosti i dalje nastaviti blatiti Hrvate, pisati Biltene i dijeliti ih po svijetu, proglašavati Hrvate ustašama ...Hrvatska Vlada i premijer Plenković, pa čak i Ministar hrvatskih branitelja, će sve to sa kršćanskim razumijevanjem prihvatiti „ koliko je bilo teško Borisu Miloševiću doći

u Knin, na proslavu Oluje i koliko je SDSS-u bilo teško donijeti takvu odluku“ (Milorad Pupovac)

Ministar Medved je na komemoraciji u Gruborima izjavio;

“Znamo da članovima obitelji nije jednostavno da budu danas ovdje, no danas su ovdje uz vas i zvaničnici Vlade, među kojima nema osobe koja u ratu nije izgubila najmilije. Hrvatska može i mora graditi društvo na pravednosti istine”.

Medved je naveo da je povjerenje zahtjevno i politički i psihološki, ali je nužno zbog budućnosti. “Vrijeme je da počnemo graditi našu budućnost na istini temeljenoj na činjenicama, na pronalasku svih nestalih. Otiđimo danas s porukom poštovanja i željom da tišinu koja vlada ovim mjestom zamjeni životna radost njegovih stanovnika”

Točno je rekao Ministar Medved, da treba graditi društvo na pravednosti istine, ali koje istine? Zar „istine „SNV-.ovih Novosti i Biltena? Je li to ta „istina“ u kojoj se ni nakon famozne pomirbe ne prestaje sa optuživanjem Hrvata, sa nametanjem SDSS-ove „istine“, ne priznajući Hrvatima da budu što jesu, a da Srbi poštuju to što nisu“

Zar Srbi mogu biti ono što jesu, a za Hrvate to ne vrijedi?

Zar na taj način Srbi poštuju što nisu?

Kako se može “graditi budućnost na istini“ koju SDSS ne priznaje;

1. Ne priznaje agresiju,
2. ne priznaje oslobodilački Domovinski rat, za njih je to Građanski rat,
3. ne priznaje hrvatsku državu, njima je glavni grad Beograd
4. ne priznaje hrvatska obilježja (u Negoslavcima se vije srpska zastava)
5. ne priznaje ustroj hrvatske države, oni bi autonomiju ili federalizaciju Hrvatske

Milorad Pupovac u Hrvatskom Saboru opet nameće svoje viđenje kako bi trebao izgledati ustroj hrvatske države, vrijeđajući i ponižavajući Hrvate. Citiram;

„ Oni koji govore o hrvatsko-srpskoj koaliciji ne razumiju baš ništa. Ne razumiju što im se pred očima događa i što se zapravo događa u Hrvatskoj, niti znaju što je hrvatsko-srpska koalicija, jer bi s poštovanjem o tome govorili.(ops)

Nama ne treba pseudosuverenizam! Imamo znakova i simbola koji su viška, koji odavno nisu trebali biti na tom prostoru...“

To je potvrda da nikakva pomirba nije moguća, jer Srbi ne priznaju pravo Hrvatima da uredi hrvatsku državu bez njih, po svojem izboru (jer ne razumiju što se događa???) Po njemu Hrvati su glupi, ne razumiju „ srpske podvale“? Razumiju itekako dobro razumiju, samo vladajući političari ne razumiju vlastiti narod koji ih je izabrao i dao im povjerenje da vode hrvatsku državu.

Vlada RH i premijer Plenković nameću pomirbu bez priznanja agresije, bez kajanja za zločine i razaranja, bez pravde za žrtve i bez kazne za zločince!

Pupovcu smetaju spomenici poginulima i ubijenima u velikosrpskoj agresiji, to treba maknuti, jer je to izraz „pseudosuverenizma“

A spomenici“ „srpskim junacima Šoškočaninu i sličnima“ njemu ne smetaju?

Prošle godine na obilježavanju Dana sjećanja ...u Vukovaru Milorad Pupovac i njegova pratnja izveli su predstavu spuštanja vijenca u Dunav;

Milorad Pupovac je izjavio ;” najprije smo položili vijenac za Srbe koji su “stradali i ubijeni pred početak izbijanja sukoba”, zatim smo položili vijenac za ranjene, bolesne te za zaposlenike vukovarske bolnice koji su najprije zarobljeni, a potom ubijeni na

lokalitetu Ovčara, a ovdje u crkvi Sv. Nikolaja zapalili smo svijeće za sve stradalnike, za sve žrtve, ljude koji su stradali u ratnom periodu u gradu Vukovaru i njegovoj okolici” Milorad Pupovac točno izgovara onako kako sam ja predvidjela bez preciziranja tko je započeo rat, agresiju i pobunu u samoj Hrvatskoj i sa kojim ciljem? Po njemu to su neke fantomske nedefinirane snage koje su došle i izazvale “bezumnu mržnju”, pale su odjednom “s Marsa” i počele ubijati? Zar doista prof. dr. Milorad Pupovac misli da smo mi Hrvati neuki, politički nepismeni i da ne vidimo njegovo manipuliranje, licemjerstvo i neprestano skidanje krivice za rat sa Srbije i pobunjenih Srba u Hrvatskoj? Ne mi ne znamo tko nas je napao, tko je ubijao, rušio i uništavao po Hrvatskoj?

<https://hrvatskepraviceblog.wordpress.com/2019/11/17/gdje-je-nestala-velikosrpska-agresija-u-hrvatskim-zakonima-medijskom-i-javnom-prostoru/>

Ni jedan grad, ni jedno selo, ni jednu Crkvu, Bolnicu, ni Školu hrvatski vojnici. ni hrvatski narod nije srušio topovskim ili tenkovskim granatama u Srbiji.

Iz Hrvatske nisu tenkovi okićeni cvijećem išli za Srbiju rušiti srpske gradove i sela i ubijati srpsku ” decu” Već upravo suprotno. JNA i velikosrpski osvajači na Vukovar su ispalili više od 6,5 milijuna projektila. Srušili su vukovarsku ratnu bolnicu i gotovo sve civilne objekte, nijedna kuća nije ostala cijela, a da za to nitko nikad nije odgovarao. Razaranja su bila kataklizmička.

Ubijeno je 86 djece, od čega je 54 djece bilo mlađe od 10 godina. U Vukovaru je pronađeno više masovnih grobnica sa oko 2 000 ubijenih. Ranjeno je 2.500 osoba od čega su 570 ostali trajni invalidi. Bez jednog ili oba roditelja ostalo je 858 djece. Ukupan broj stradalih branitelja, procjenjuje se na oko 2 500, od čega je oko 900 poginulo tijekom samih borbi u Vukovaru, oko njih 600 ubijeno je nakon pada grada, a ostalih 1.000 je stradalo u borbama na širem području Vukovara. Poginulo je oko 1.000 civila. Protjerano je i prognano oko 22.000 osoba. Od toga, oko 8.000 branitelja i civila je prošlo kroz srpske koncentracijske logore; oko 4.000 ih je ubijeno, poginulo ili nestalo, 306 se vodi kao nestali. Na obližnjem stratištu na Ovčari pobijeni su ranjenici iz Vukovarske bolnice, ukupno 260 ranjenika i civila.

https://hr.wikipedia.org/wiki/Bitka_za_Vukovar

U Srbiju je odnešena kompletna medicinska dokumentacija iz Vukovarske bolnice i do dana današnjeg nije vraćena, jer je to materijalni dokaz njihove brutalnosti.

Posebna priča su koncentracijski logori na teritoriju Srbije, koje usput rečeno Srbija ne priznaje i sudbina zarobljenih civila i vojnika, koja je bila doista stravična. Mnoge su masakrirali srpski četnici i paravojska, svakodnevno prebijali, mučili, izivljavali se i na kraju su mnogi podlegli ozljedama nakon mučenja.

- Do sada su na području Vukovara pronađene 52 masovne grobnice a ekshumirani su ostaci preko 2.000 žrtava, od kojih je 1.688 identificirano.
- Najmlađa žrtva silovanja u logoru Stajićevo je imala 6 godina, a najstarija je bila baka od 80 godina.
- Iz gradskog muzeja Vukovar odneseno je 29.758 predmeta. Velik broj njih je uništen.
- 13 policajaca koji su se borili na području Vukovara još uvijek su na popisu nestalih osoba i ne zna se što je s njima.

Za logore na teritoriju Srbije zasad još nitko nije odgovarao, Srbija ih službeno ni ne priznaje.

To bi sve Milorad Pupovac izjednačio sa po procjeni 50-tak ubijenih Srba u Vukovaru u ljeto 1991.godine, a da nije uopće uzeo u obzir da su Srbi iz Borova sela 2.svibnja 1991.godine iz zasjede ubili i izmasakrirali 12 hrvatskih policajaca.

Teorija o “bezumnoj mržnji”

“Došli smo da pokažemo zajedno s ljudima koji su se ovdje okupili ono što je najvažnije, a to je poštovanje prema žrtvama bezumlja, mržnje i da kažemo da te žrtve ne smiju biti motiv za obnavljanje bezumne mržnje kao što se nerijetko događa” je izjava na istom tragu izjednačavanja motiva zločina, što opet nije točno, **jer mržnja je dolazila i u kontinuitetu dolazi iz Srbije, a ne iz Hrvatske.**

Bezumna mržnja sa hrvatske strane je čista laž, velikosrpska laž!

Manipuliranje u svrhu poticanja mržnje i predstavljanja Srba kao žrtve, a sotoniziranje Hrvata kao zločinaca.

I to neprekidno rade upravo sa Novostima i Biltenima

Opetovano treba ponavljati da je velikosrpska ideologija uzrok svih zala koje je Srbija počinila nad hrvatskim narodom počevši od formiranja Države SHS, pa 6.sječanjске diktature kralja Aleksandra i terora koji je vršen nad hrvatskim narodom ;

- **Prosinačke žrtve** u Zagrebu 5. prosinca 1918. godine. Na Trgu bana Jelačića ležala su tijela 15 domoljuba. Pali su kao prve žrtve surovosti režima velikosrpske Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca.
- **Atentat u skupštini** u Beogradu 21. lipnja 1928. ubijena su dva hrvatska zastupnika, jedan je smrtno ranjen, a još dvojica su teško ranjena, ali su preživjela. Na mjestu su ubijeni Đuro Basariček i Pavle Radić, Stjepan Radić je od zadobivenih rana umro 8.kolovoza 1928.godine. Ivan Granda i Ivan Pernar su ranjeni, ali ostali su živi.
- **Sibinjske žrtve** Dana 19. veljače 1935. u Sibinju pored Slavenskog Broda mučki su ubijeni hrvatski seljaci od strane protuhrvatski raspoloženog režima Kraljevine Jugoslavije. Ubijeno je njih osmero, a dan kasnije još šestoro iz obližnje Gornje Vrbe i Ruščice.
- **Senjske žrtve**, 9. svibnja 1937. u Senju se u organizaciji HSS-a održao narodni zbor u spomen Matiji Gupcu i braći Radić, a okupilo se nekoliko tisuća ljudi. Političari su držali govore protiv tadašnjeg protuhrvatskog režima, a u povorci se među mnogima našao i kamion sa 33 mlada Gospićana i Gospićanke. Pjevale su se hrvatske domoljubne pjesme, a u jednom trenutku, po naredbi zapovjednika žandara, kaplar Besedić počeo je pucati, a za njim se povelu nekoliko desetaka žandara. Mnogi su ranjeni, a sedam Gospićana poginulo je.

Četništvo je bilo oslonac velikosrpskog režima i kao takvo direktno podržavano od njega. Četnici su i članovi srpske vojne organizacije sa izrazitim velikosrpskim, nacionalističkim i šovinističkim ciljem, zdušno podržavani od Srpske pravoslavne crkve, koja čuva i njeguje velikosrpsku ideologiju.

Godine 1921. četnički su veterani u Beogradu osnovali »Udruženje četnika za slobodu i čast Otadžbine«. Glavni utjecaj na organizaciju imala je Demokratska stranka, ali je to osporavala Radikalna stranka. 1924..godine, osnovali su dvije nove organizacije: **»Udruženje srpskih četnika za Kralja i Otadžbinu« i Udruženje srpskih četnika »Petar Mrkonjić«.** U svibnju 1925. godine, ove su se dvije organizacije stopile u **»Udruženje srpskih četnika Petar Mrkonjić za Kralja i Otadžbinu«.** Stvarni voda tog udruženja sve do 1928. godine, bio je Puniša Račić. (Atentator na Stjepan Radića) **Listopada 1924. u Osijeku pokrenut je “Glas srpskih četnika”, u izdanju Udruženja srpskih četnika za Osječku oblast i Baranju, prvi četnički list na području Hrvatske i Slavonije.**

Ustaški pokret nastao je kao reakcija na ubojstvo Stjepana Radića i drugih hrvatskih zastupnika. u Beogradskoj skupštini, te na nastavljen teror i progone Hrvata pod velikosrpskom diktaturom kralja Aleksandra.

Ustaški pokret osnovan je 7.siječnja 1929.godine pod nazivom Hrvatska revolucionarna organizacija, a bio je hrvatski separatistički i nacionalistički, totalitaristički pokret koji se borio protiv velikosrpskog centralizma i hegemonije u Jugoslaviji. Cilj pokreta je bio uspostaviti neovisnu Hrvatsku svim sredstvima, uključujući i primjenom terora i nasilja.

Ustaški pokret obrambena je reakcija na agresivni i ekspanzionistički četnički pokret. Ustaški pokret trajao je institucionalno od osnivanja NDH 10.travnja 1941.godine do završetka 2.svjetskog rata 9.svibnja 1945.godine, a četnički pokret traje u kontinuitetu od osnivanja 1921.godine do danas i još uvijek je prijetnja miru sa svojim neostvarenim mitom o Velikoj Srbiji. Ustaše su skupa sa dijelom hrvatskog naroda koji se povlačio u Austriju u svibnju 1945.godine pobijeni od strane jugokomunista-partizana u koje su se u najvećem djelu preobukli četnici, na zahtjev postavljen Titu od strane Engleza. Tako su preobučeni četnici ostali dalje kao kreatori i provoditelji bezumne mržnje prema Hrvatima. Rezultat te bezumne mržnje su upravo stravični zločini počinjeni u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku 1991.godine.

I sada Milorad Pupovac u namjeri da **umanji stravu tih zločina počinjenih u ime i za velikosrpsku ideologiju, generalizira i postavlja znak jednakosti između hrvatskih i srpskih žrtava???** E ne može nikako! Nije jedno te isto!

1. Hrvatska nema Načertanije,

2. nema Memorandume SANU 1,2 i 3. nema ni Memorandume HAZU,

3. nije nikada izvršila agresiju na Srbiju, ni na druge zemlje.

4. Hrvatska ne želi tuđi teritorij .

5. Hrvatska je dala sva prava nacionalnim manjinama i to Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina. Upravo po tom zakonu SNV Milorada Pupovca dobiva godišnje preko 9 milijuna kuna iz hrvatskog proračuna da bi financirao svoje Novosti iz kojih naprosto kulja mržnja prema svemu hrvatskom!

SNV čak podržava da djeca u srpskim razredima uče kako je velikosrpska agresija bio građanski rat. Što dalje reći. kada srpsku djecu od malena uče da ne budu lojalni građani Republike Hrvatske, a po Erdutskom sporazumu su odavno trebali biti integrirani u hrvatski školski sustav.

I onda Milorad Pupovac govori o bezumnoj mržnji???

Upravo su SNV, Milorad Pupovac i Novosti ti koji proizvode bezumnu mržnju prema Hrvatima, a ne obrnuto. Dovoljno je pogledati naslovnice Novosti, zaključak se sam nameće!

Hrvatska će dobiti Zakon o civilnim stradalnicima Domovinskog rata

<https://slobodnadalmacija.hr/vijesti/hrvatska/hrvatska-dobiva-zakon-o-civilnim-zrtvama-rata-do-odstete-ce-moci-i-civili-srpske-nacionalnosti-1057349>

Ništa ne bi bilo čudno u ovoj vijesti, da se Zakon ne odnosi na civile, uglavnom srpske nacionalnosti, koji su između 1991. i 1996. živjeli na područjima koja nisu bila pod jurisdikcijom hrvatskih vlasti, a također su stradali.

I to na teritoriju koji nije bio pod jurisdikcijom hrvatskih vlasti, teritoriju koji su okupirali agresori Srbi, rat koji su izazvali i počeli Srbi i sada će Hrvatska plaćati civilima koji su stradali zbog agresora? Nevjerojatno!

Nagrada za agresiju

Upravo to je potvrda poruke koju Vlada Andreja Plenkovića šalje;

-možete vi okupirati dijelove Hrvatske, budite bez brige mi ćemo plaćati za vaša zlodjela i civilima, ma sve će to Hrvati platiti, ni krivi, ni dužni, sve će Hrvati plaćati!

Sve će to narod pozlatiti, odnosno platiti (Laza Lazarević)

Nepojmljivo što se to zbiva u mentalnom sklopu Vladajućih? Poremetio im se sustav vrijednosti i pravednosti, ili nešto još gore po hrvatske porezne obveznike?

I naravno da će SNV prihvatiti, to im i je cilj. Nagrađeni su za agresiju!

Hrvatska Vlada i premijer Plenković nagrađuje agresora i daje mu znak da može nekažnjeno sve opet ponoviti!

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://croativ.net/sdss-godinama-dijeli-lekcije-hrvatima-sa-svojim-biltenima-prikazuje-ih-po-svijetu-kao-zlocince-i-progonitelje-srba-a-osnovao-ju-je-ratni-zlocinac-cetnik-u-okupiranom-vukovaru-u-tzv-republici-srps-4-15221/>

SNV BILTEN MILORADA PUPOVCA ODRAZ JE SDSS- OVOG I SNV-OVOG LICEMJERNOG, KLEVETNIČKOG I MANIPULATIVNOG JUGO-MENTALNOG SKLOPA KOJIM VODE MEDIJSKI RAT PROTIV HRVATSKE, FINANCIRAN IZ PRORAČUNA RH

Posted on 24 siječnja, 2023 by hrvatskepraviceblog

Fašističke metode uhođenja, praćenja i prokazivanja neistomišljenika

„Upozoravanjem na još uvijek vrlo brojne problematične događaje i pojave nadamo se da ćemo doprinijeti njihovom budućem uklanjanju“ piše u Biltenu

SNV-ovci smatraju da je uhođenje i praćenje ljudi, pa javno prozivanje i objavljivanje, upozoravanje? Sa kojim pravom? Tko ih je ovlastio?

Čitajući Bilten broj 22 nisam znala bi li se smijala ili plakala. Cijeli Bilten svodi se skup žalopojki jadnih ugroženih Srba u toj državi Hrvatskoj, koju nisu željeli, protiv koje su se borili i još se bore da bude onakva kakvu oni žele i nameću.

I sada kada je ona tu, kada im je dala sva prava čak i Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina, u tolikoj mjeri da je domicilni narod „pozitivno diskriminiran“, kada ih financira iz Proračuna, SNV-ovci na 168 stranica objavljuju ono što ekipa ljudi cijelu godinu bilježi i snima svaki grafit, svaku riječ koju oni smatraju da njih ugrožava, od Predsjednika države, do Fb profila, prateći i uhodeći ljude, izigravajući neku moralno-političku policiju i besramno to objave u Biltenu?

U ovom članku Milorad Pupovac u veljači 1992. godine optužio je Katoličku crkvu u Hrvatskoj za pokršćavanje 11.000 srpske djece. Dakako, bila je to potpuna laž iz velikosrpske propagandističke kuhinje. Ali laž koja je snažno odjeknula. Da je otišao u Martićeve snajperiste ili tobdžije, nikada ne bi mogao nanijeti takvu štetu. Bio je to trenutak kada se od EU tek priznata hrvatska država trebala kvalificirati za priznanje SAD-a, kada su se UN-ove mirovne snage razmještale prema Vanceovu mirovnom planu, tako da štite i čuvaju velikosrpske okupacijske stečevine u Hrvatskoj, a u srpsku vojsku konvertirana JNA pripremala se uzeti cijelu BIH.

Laž koju nikada nije povukao. Pametnome dosta.

U čemu je sva bijeda uma ljudi koji takav Bilten pišu, potpisuju i objavljuju;

Htjeli bi poštovanje srpske nacionalne manjine, a ne pitaju se čime su ga to zaslužili?

Na osnovu čega bi se njih poštivalo? Kojim su to svojim djelima Srbi pokazali poštovanje prema državi Hrvatskoj i hrvatskom narodu?

8 ПОЛИТИКА субота 22. фебруар 19

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА ШТАМПУ СРПСКОГ ДЕМОКРАТСКОГ ФОРУМА

Пуповац: Срби у Загребу угрожени

Др Милорад Пуповац навео податке о физичној ликвидацији Срба, прекрштавању српске деце, рушењу објеката, избацивању с посла. – Хрватска власт мора бити натерана да стане на пут безакоњу

(Наставак са 1. стране)

Осврнуо се и на коментар Међународне организације за људска права „Хелсинкског ком” остварујући је не само као једну цивилноправну конвенцију у поштивању модерног демократског режима хрватских власти на случајеве или тенденције нарушавања елементарних норми једног друштва, што је, према његовим речима, изазвало драстичне последице и многобројне неми на људске жртве.

Навео је и неке примере нарушавања људских права Срба у Хрватској, о чему је каже СДФ недавно објавио хрватску владу, која, како је рекао Пуповац, упркос томе није нашла за сходно да представи ФОРУМА пореме на разговор и многа злодела – почев од избацивања грађана српске националности са посла, случајева прекрштавања српске деце, па све до масовних ликвидација Срба у градовима које се иначе налазе под контролом хрватске власти.

Пуповац је такав однос власти према нараслом насиљу над Србима назвао забрњавајућим, додавши да ова институција неће одустати од покушаја да и хрватску владу на неки начин присили да ради посве да која је одлучила, али да форум неће одустати ни од

их је срушено у Огулину, око 150 у Карловцу итд. Посебно се осврнуо на случај загребачког насиља Пеничница где се налазе два српска насеља – Козари бок и Козари пут.

Др Милорад Пуповац

где је, према његовим речима срушено око 200 објеката и одавле се вољило око 10.000 Срба.

формирања политичке странке (или странака било са српским или ненационалним предзнаком) како би се и на тај начин Срби организовали у градовима који су изван домаћина српских крајина. Као разлог за формирање оваквих странака навео је немогућност деловања Српске демократске странке на тим просторима где је Српска народна странка доживела распад и народну неутраљалност.

Највећу пажњу новинара, поготово иностраних, изазвао је Пуповачева информација о 11.000 деце српске националности која су на разне начине, разним поштом и утисцима, прекрштена у католичку веру. На питање једног страног новинара има ли доказе за ту тврдњу, Пуповац је одговорио да је тај податак добио од једног католичког свештеника, али је указао и на текст објављен у „Гласу концепта”, где се са задовољством тврди како припадници друге вероисповести све чећебу у последње време привлачују католичанство. Пуповац је критички говорио и о тенденцијама менаџа демографске структуре становништва на појединим подручјима без обзира са које стране, српске или хрватске, свирајући тако тенденције злочиним према човечности.

М. Јакшић

I kada tog poštovanja nema, onda se primjenom fašističkih metoda, praćenja, uhođenja i javnog optuživanja, silom to poštovanje želi postići?

Opet agresija. MEDIJSKA AGRESIJA.

Hrvatska je demokratski uređena država u kojoj nema osude, bez optužbe i suđenja. Bilten koji sudi o kršenju manjinskih prava, njime krši osnovno ljudsko pravo na pošteno suđenje, jer nije nadležan utvrđivati suditi o bilo čijoj krivici!

Za to postoji pravni put, prijava Policiji ili tužba nadležnom Sudu.

Da je to tačno pokazalo se kroz 21 broj Biltena od broja 1 koji je uzašao 2013.godine na 20 stranica, a ovaj zadnji broj 22 ima čak 168 stranica. Znači da su na taj način postigli suprotan efekt. Mnogi na Fb kažu, evo vam ZDS u inat Pupovcu. Očito nitko od Pupovca i njegova SNV-a ne vidi, da vode promašenu politiku, da Hrvati ne odobravaju njihove metode!

Prvo pitanje: Čime je srpska nacionalna manjina zaslužila poštovanje hrvatskog naroda ? Odgovor je NIČIM

Upravo suprotno: još su svježije posljedice rata 1991-1995 .godine, kojega su Srbi bili začetnici i agresori na hrvatski teritorij sa ciljem stvaranja VELIKE SRBIJE, sa ucrtanom granicom hrvatskih gradova VIROVITICA-KARLOBAG. Agresori su bili JNA i SRBIJA kojoj se pridružio dio Srba iz Hrvatske.

U ostvarenju tog cilja počinili su grozne zločine:

Državni Hrvatski memorijalno-dokumentacijski centar Domovinskog rata ima bazi podataka imena 13.914 osobe na, uvjetno rečeno, hrvatskoj strani za koje se pretpostavlja da su smrtno stradale, od toga je 8257 hrvatskih branitelja, a 5.657 civila”,

kaže ravnatelj Centra Ante Nazor, naglašavajući da su to trenutačne brojke, koje će se sigurno još mijenjati.

Tome valja pridodati 1.093 osobe (428 hrvatskih branitelja i 665 civila) koje se prema podacima Uprave za zatočene i nestale Ministarstva hrvatskih branitelja iz studenoga 2016. još vode kao nestale, tako da bi ukupni broj stradalih i nestalih s hrvatske strane bio 15.007 osoba.

Na području pod kontrolom samoproglašene “Republike Srpske krajine” (RSK), ukupni broj stradalih i nestalih je 7.204 osobe.

“Prema podacima iz listopada prošle godine, stradale su 6.304 osobe, a 900 osoba srpske nacionalnosti (petoro vojnika i 895 civila) vodi se kao nestale. Od tog broja 6127 je srpske narodnosti – 395 pripadnika JNA, 3.086 pripadnika Srpske vojske Krajine, MUP-a RSK i srpskih paravojnih postrojbi i 1.782 civila. Za 864 poginule osobe s tog popisa status nije poznat. Preostalih 1.077 smrtno stradalih osoba na okupiranom području Hrvatske 1991-1995. su nesrpske narodnosti (od toga 821 Hrvat, 78 Muslimana/Bošnjaka, 25 Mađara itd.)”, kaže dr. Ante Nazor.

<https://www.slobodnaevropa.org/a/hrvatska-ljutski-gubici/28976312.html>

Razorili sakralne objekte i kulturnu baštinu, da se zamete, svaki trag postojanja Hrvata na našem prostoru;

Na području Republike Hrvatske u tijeku Domovinskog rata potpuno je uništeno 65 župnih crkvi, pedeset i jedna ostale crkve, 88 kapelica, 66 župnih kuća i dvorana, 7 samostana, 15 groblja, 88 križeva na otvorenom, što, ako se samo to zbroji, iznosi 380 potpuno uništenih sakralnih objekata, ili “ranjenih crkava u Hrvata”. Veliki broj je i teško oštećen tako da je u Hrvatskoj srpski agresor ukupno uništio, što potpuno, što

teško, što djelomično, ni manje ni više nego oko 1.500 kršćanskih sakralnih objekata, o čemu postoji kompletna arhiva sa fotografijama i opisima ovih zločina ili srbijanskog kulturocida.

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/novosti/pogledajte-sto-su-srbi-i-cetnici-uradili-crkvi-svetog-ante-u-kninufoto>

To je osnovno i bitno i tome nema zaborava, o tome nema ALI, samim time što osnovna misao vodilja agresije nije nestala, dapače proširila se na „ceo“ SRPSKI SVET.

Moram svakako istaknuti ogromnu razliku između optužbi za ustaštvo SNV-a i srpske agresije 1991-1995.godine. Tu agresiju počinila je još živa generacija, ova generacija sa kojom živimo, generacija u kojoj je i Milorad Pupovac. Svjedok je i sudionik vremena. I upravo on Hrvate optužuje i stigmatizira za ono što je učinila generacija koje više nema, generacija koja je platila danak u krvi za sudjelovanje u tom prošlom vremenu. Bleiburg, Križni put, Huda, Jazovka i bezbrojne druge jame i Fojbe.

Dakle Pupovac pokvareno optužuje i stigmatizira ustaštvom, Hrvate za zločine u prošlosti, u kojoj ova generacija nije sudjelovala, niti naslijedila, da umanjuje i zamagljuje zločine koje je njegova generacija napravila u sadašnjosti!

To je jedna od točaka Memoranduma SANU 2 koji Pupovac provodi u Hrvatskoj.

Usporedba Hrvatske sa NDH vrhunac je Pupovčeva 30 godišnjeg moralnog zlostavljanja hrvatskog naroda! A HDZ-ova Vlada uzima ga kao koalicijskog partnera? Uvažavao ga je i Dr. Tuđman! Što reći, nego IZDAJA hrvatskih interesa. Zaštitili su ga je od svake odgovornosti!

SRAMOTNO PONIŽAVANJE hrvatskog naroda od Hrvatske vlade i premijera Plenkovića.

Pitanje: Na osnovu čega bi se njih poštivalo? Kojim su to svojim djelima Srbi pokazali poštovanje prema državi Hrvatskoj i hrvatskom narodu?

Tih djela NEMA. Srbi na čelu sa Miloradom Pupovcem ne poštuju ni hrvatski narod, ni državu Hrvatsku.

„Beograd glavni grad matične države Srba u Hrvatskoj“ izjavio je Milorad Pupovac za srpsku TV b92 https://youtu.be/szc0pt_p1rc

Milorad Pupovac ‘Hrvatska postaje faktor nestabilnosti na prostorima bivše Jugoslavije i crna ovca međuetničkih odnosa’ reče drug Milorad Pupovac i ostane živ!

Predsjednik SDSS-a Milorad Pupovac je rekao kako Hrvatska postaje čimbenik nestabilnosti na prostoru bivše Jugoslavije jer se u njoj promovira nesnošljivost prema drugim narodima i pokušava rehabilitirati ustaštvo, u čemu, kako tvrdi, važnu ulogu imaju pojedini pripadnici Katoličke crkve, neke političke stranke i braniteljske udruge. Što reći na to: tipična srpska laž i manipulacija, kojom Milorad Pupovac krši Ustav RH, države čiji je državljanin i zastupnik u Hrvatskom Saboru. Jer jedini faktor nestabilnosti je upravo Milorad Pupovac koji provodi Memorandum SANU 2 u Hrvatskoj.

<https://hrvatskepraviceblog.com/2020/06/11/sve-po-memorandumu-sanu-2-deklaracijom-istoricari-protiv-revizionizma-odbranim-istoriju-protiv-rezolucije-eu-parlamenta-od-19-rujna-2019-godine-je-je-po-njima-povijesni-revizionizam/>

Ponavljam iz Ustava RH: -na povijesnoj prekretnici odbacivanja komunističkog sustava i promjena međunarodnog poretka u Europi, hrvatski je narod na prvim demokratskim izborima (godine 1990.), slobodno izraženom voljom potvrdio svoju tisućgodišnju državnu samobitnost.

– u novom Ustavu Republike Hrvatske (1990.) i pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) kojima je hrvatski narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države.“

Milorad Pupovac prijeti i hrvatskom Pravosuđu u svezi zahtjeva da se očituje o ubojstvu dr. Šretera, za što ga je izravno prozvao Slavko Degoricija u svojim memoarima. Citiram njegovu izjavu objavljenu u Večernjem listu od 19.siječnja 2019. godine

“Mene da se dovodi u vezu s ubojstvom nekoga, da sam nekom dlaku s glave skinuo, uzeo tuđi papir ili da sam potaknuo da uradi neko zlo, to može samo naopak i bolestan um uraditi. Ovo je stvar koja je utuživa i budući da je utuživa tako će biti od mene tretirana. Oni koji misle da se mogu pozivati na satiru i raditi ovakve stvari, jednom za svagda će naučiti i suci i istražni organi razliku između te dvije stvari”

Znači drug Pupovac će po onoj Titovoj izreci da se suci ne drže zakona kao pijan plota „jednom za svagda“ naučiti hrvatske suce kako trebaju suditi? Osilio se čovjek! Vidi da može i da mu prolazi bez sankcija!

A ako ne nauče po njegovim kriterijima, ima onda Milorad Pupovac u rezervi međunarodnu zajednicu i veleposlanstva diljem svijeta, kojima će optuživati Hrvatsku za bujanje fašizma, za neoustaštvo, za pokršćavanje 11 000 srpske djece 1991.godine, ugroženost Srba u Hrvatskoj i sve ostale njegove floskule.

Zaboravio je Milorad Pupovac kakvu su “satiru” napisali novinari njegovih Novosti! Odvratnu i gadljivu “satiru ” na Hrvatsku himnu! I himna, Lijepa Naša Domovino, pretvorena je u Lijepa naša haubico!

Osjeća li se Milorad Pupovac doista toliko moćan u Hrvatskoj, da naređuje hrvatskom Pravosuđu i Policiji, ili će ga hrvatsko Pravosuđe i Policija po slovu Zakona tretirati jednako, kao i sve hrvatske građane?

3.Pitanje: I kada tog poštovanja nema što onda?

E onda slijede napadi na Hrvate, koje nigdje u Biltenu Milorad Pupovac ne spominje:

Je li se saborski zastupnik Milorad Pupovac ikada zapita:

Kako je Hrvatima živjeti skupa s njim u Hrvatskoj?

Kako je Hrvatima kada Milorad Pupovac nikada ne kaže Hrvatska, nego ova zemlja?

Kako je Hrvatima kada ovu zemlju drži kao taoca 2.svjetskog rata, a ova zemlja je Hrvatska, nije NDH?

Kako je Hrvatima kada im Vlada daje novac iz Proračuna i onda sa tim novcem financiraju Bilten u kojem se sustavno već godinama pljuje i blati po svijetu taj narod koji mu je novac dao?

Kako je Hrvatima kada plaćaju novinare i kolumniste Novosti iz hrvatskog Proračuna, da bi te iste Novosti ogavnim rječnikom napadale Hrvatski narod i političare?

Kako je Hrvatima kada na veliku žrtvu Vukovara dobro plaćeni novinar Novosti Boris Dežulović napiše J*** vas Vukovar?

 Luka Misetic
@MiseticLaw

Do sada u 2021. godini Srpsko narodno vijeće organiziralo je ili sudjelovalo u sljedećim komemoracijama ili ceremonijama vezanim za Drugi sv rat, a još nismo do kolovoza stigli. Može li mi netko reći jesam li propustio bilo koji drugi događaj vezan uz WW2 koji je organizirao SNV?

- 28. ožujka - Zločin u Perušiću
- 22. travnja - Proboj logoraša iz Jasenovca
- 28. travnja - Zločin u Gudovcu
- 8. svibnja - Dan oslobođenja Zagreba
- 9. svibnja - Dan pobjede u Europi
- 13. svibnja - Zločin u Glini
- 15. svibnja - godišnjica proboja na Petrovoj gori
- 22. lipnja - Dan antifašističke borbe
- 24. lipnja - Komemoracija u Jadovnom
- 3. srpnja - Zločin u Donjoj Suvaji
- 24. srpnja - Zločin u Banskom Grabovcu
- 27. srpnja - Dan ustanka u Srbu
- 29. srpnja - Zločin u Glini

01:27 PM · 30. srp 2021. · Twitter for iPhone

Kako je Hrvatima kada zastupnik u Hrvatskom Saboru naziva Hrvate ; „neostvarenim, neiživljenim pederima u svakom smislu te riječi“?

Kako je Hrvatima kada glasilo SNV-a Novosti čije izlaženje plaćaju iz Proračuna za Hrvatsku piše:

„Hrvatska država je neizlječivo bolesna, sadistički izopačena, moralno destruirana i u osnovi zločinačka!“

Kako je Hrvatima kada zastupnik u Hrvatskom Saboru, blati ugled Republike Hrvatske, izigrava moralnu vertikalnu nad hrvatskim narodom, izigrava savjest hrvatskog naroda neprestano namećući svoju velikosrpsku i jugo-komunističku ideologiju (koju su zamotali u celofan " antifašizma" da ljepše sjaji)

Kako je Hrvatima kada Milorad Pupovac zakuca etiketu NDH suvremenoj Hrvatskoj preko sarajevskog radija i proglasi je destabilizirajućim faktorom u ovom dijelu Europe? Kako je Hrvatima kada dobro plaćeni novinar Novosti, Viktor Ivančić napiše za hrvatskog Predsjednika :“Normalni građani znaju da je samo obješeni Prvi predsjednik onaj koji nam danas treba.”

Kako je Hrvatima kada Ivančić napiše „... Nezavisna Republika Hrvatska ima imalo integriteta i samopoštovanja, da je dakle riječ o ozbiljnoj državi, a ne o maloj, pizdunskoj zajednici općina točno po mjeri svojih malih, pizdunskih ustaša“ da dalje mogu pisati da je Hrvatska propali projekt.....“

Kako je Hrvatima kada Srbin iz čista mira napadne i pretuče na 13-godišnjeg dječaka u Vukovaru kada je došao kupiti kruh 1. lipnja u 7,30 sati u pekarnici u Ulici dr. Ante Starčevića u Vukovaru muškarac je fizički napao maloljetnika zadavši mu udarce palicom po glavi i tijelu !? Pretučeni dječak potražio je liječničku pomoć u NMB Vukovar gdje je utvrđeno kako je lakše ozlijeđen. Motiv napada bila je zaštitna maska s hrvatskim nacionalnim obilježjima, koju je dječak nosio!

Kako je Hrvatima kada Milorad Pupovac namjerno provocira sa komemoracijama iz 2.svjetskog rata

Pupovac tvrdi: Proboj na Biljegu 1942. bio je srce pokreta slobode!

Napominjući kako nema mjesta i ljudi i naroda u Europi koji su ranije od njih pružili otpor fašizmu, Pupovac je proboj na Biljegu iz okruženja s golemim žrtvama nazvao herojskim!?

Netočno i neistinito, čak i veoma čudno da prof. dr. Milorad Pupovac, izvanredni profesor na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, tvrdi da“ nema mjesta i ljudi u Europi koji su ranije od njih pružili otpor fašizmu“ na što bi mu svaki pučkoškolac u Istri odgovorio:

Proštinska buna i Labinska republika

Ima mjesta i ljudi u Europi koji su 20 godina prije njegovih Srba sa Korduna pružili otpor fašizmu. A to su istarski Hrvati na Proštini 1921.godine, koji su podigli oružanu pobunu protiv talijanskog fašizma i Labinski rudari koji su uspjeli mjesec dana održati Labinsku republiku!

2021. godine obilježila se 100-ta obljetnice Proštinske bune, a Milorad Pupovac sa svim svojim doktoratom to ne zna ili manipulira, a što je najvjerojatnije, da je to dio povijesti hrvatskog naroda koji se ne uklapa u njegovu sliku o ustašoidnim Hrvatima!

Veliča srpsko stradanje i njihovu žrtvu, a prešućuje, omalovažava i proglašava mržnjom komemoriranje hrvatskim žrtvama!?

Poslije 76 godina nikada se neće moći utvrditi tko je mrtav! Može se samo ustvrditi da su nestali na Bleiburgu...Nestali zauvijek! I današnja komemoracija Bleiburga Miloradu Pupovcu „odražava mržnju i politiku nasilja“ Doista treba biti nečovjek do dna! Dno dna ljudskosti!

Što je previše, previše je laži i manipulacije, pa i od profesionalnog Srbina Milorada Pupovca.

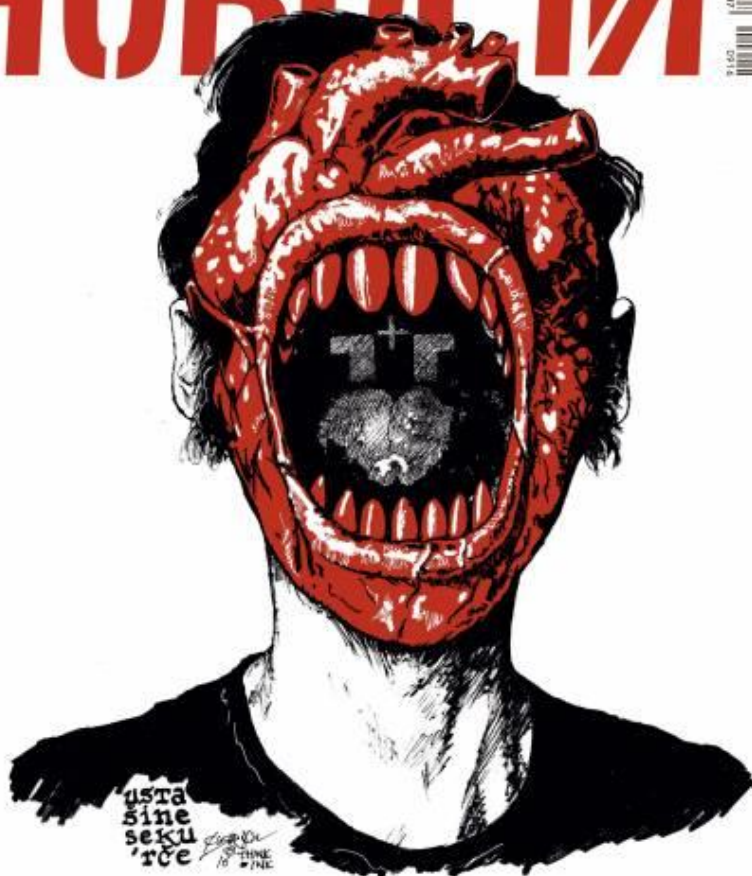
Ne to nije još sve, evo optužbi iz Biltena i Novosti:

NOVOСТИ НОВОСТИ

#845

Samostalni
srpski
tjednik

Петак 11.01.2016.
10km/100din/h.004

Govor mržnje

REV. 10.16.

Govor mržnje

Pod govor mržnje utrpali su i „srbizme“ Pa naravno da treba izbaciti sve strane riječi iz hrvatskog jezika. Jezik je temeljni dokaz postojanja jednog naroda, a Pupovac bi nama utrpao srbizme da to bude srpsko-hrvatski jezik kao U njihovoj neprežaljenoj Jugoslaviji.

Biskupa Vladu Košića prozvali su jer je iskoristio je obilježavanje povijesnog događaja iz 16. stoljeća (bitku za Gvozdansko), kako bi pod “tlačenjem” koje su stoljećima nad Hrvatima provodili drugi neprijatelji — Turci i Srbi. Srbi su bili agresori u ratovima 1991 -1995 na Hrvatsku i BiH samo se to njima ne sviđa čuti.

A na spomen HOS-a i Za Dom Spremni to je neoprostivo.

Ta naslovnica nije u Biltenu!

Mržnja kao politička platforma

Pod tim naslovom su svi političari od Predsjednika Milanovića, bivšeg predsjednika Josipovića, do poimence Željku Markić, Miroslava Škoru, Hrvoja Zekanovića, Maria Radića i da ih ne nabrajam, jer eto svi bi trebali biti na Pupovčevom titovom putu, a na hrvatskom putu.

Prilikom obrane murala posvećenog osuđenom ratnom zločincu Mihajlu Hrastovu, Hrvoje Zekanović je za predstavnika srpske manjine Milorada Pupovca komentirao “umjesto da se ispriča, on i dalje kritizira”, upozorivši “da su pripadnici njegove nacionalne manjine uzimali oružje i išli rušiti Hrvatsku”. Radi se o uobičajenoj kolektivizaciji krivnje etničke skupine, s implikacijom da svi pripadnici određene etničke zajednice snose odgovornost za ratni sukob 1991. — 1995. Unatoč tome što predstavlja uobičajeni dio političke retorike desnice u Hrvatskoj, taj oblik kolektivizacije odgovornosti eksplicitno zabranjuje Ženevska konvencija još od 1948. godine.

Eto tko se javlja? Onaj koji to isto radi, ali misli da smije! Kolektivizaciju krivnje neprestano provode upravo Milorad Pupovac & Co, sa ustaštvom! Kada se o njemu radi onda se poziva na konvenciju. Pa ta ista konvencija vrijedi i za njega!

Kada Novosti objave gnjusne naslovnice, onda je to sloboda govora.

Citat iz Biltena

„Posebnu kategoriju čine poruke koje sadržavaju prijetnje ubojstvom i druge uvrede upućene političkom predstavniku srpske zajednice u Hrvatskoj, Miloradu Pupovcu. Početkom juna na zagrebačkom Prilazu baruna Filipovića zabilježen je niz grafita kao što su “Pupovac kurvin sine” te **“Pupovac u zatvor” uz ilustracije vješala.**

Zatim su u novembru na širem području zagrebačkog Savskog gaja zabilježeni grafiti sadržaja “Zagreb mrzi Srbe”, “Srbe na vrbe”, prikazi linčovanja obitelji uz natpis “Serbian family tree”, “Dan polako sviće, blijedi ova noć / Jedna srpska majka na groblje mora poć”, “Pupovac četnik krepaj”, “Ubi Srbina, istjerajte Pupovca”, “Za dom spremni”, “White Power World Wide” i sl. Te poruke, pjesničke i likovne intervencije, dopunjene su simbolima ustaškog pokreta, “keltskim” i “kukastim” križevima te potpisane “BBB”. Iako je većina tih grafita uklonjena na zahtjev građana, brzo su obnovljeni na istom mjestu. U gradu Gospiću su se u septembru pojavili grafiti na kojima je ilustrirano linčovanje uz natpis “Pupovac”. Gradonačelnik Karlo Starčević iz Hrvatske stranke prava koja se poziva na tradiciju ustaškog pokreta odbio je osuditi poziv na linč, navodeći da ga smatra “slobodom govora“

08. prosinca 2018.

Neka visi F. T.!

Više od osamdeset spomenika Prvome predsjedniku dosad je niknulo diljem Hrvatske i svaki od njih na jeziv način zagađuje okolinu, a jedini što je osvanuo u prikladnom izdanju biva vandaliziran u rekordnome roku. Kakva je, zaboga, ovo zemlja?!

Uz popratni tekst "Normalni građani znaju da je samo obješeni Prvi predsjednik onaj koji nam danas treba." Isto potpis Viktora Ivančića

Pupovac se u Biltenu žali da „Pupovac u zatvor uz ilustracije vješala“ ili Srbe na vrbe”, prikazi linčovanja obitelji uz natpis "Serbian family tree". A što Novosti rade? Objese predsjednika Tuđmana uz popratni tekst Viktora Ivančića „Normalni građani znaju da je samo obješeni Prvi predsjednik onaj koji nam danas treba.“ I to je sloboda govora! Znači za Hrvate ne vrijedi sloboda govora, a za Srbe vrijedi?

Toga u Biltenu nema! Sramotno prokazivanje Hrvata za ono što oni stalno rade!
Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://hrvatskepraviceblog.com/2023/01/24/snv-bilten-milorada-pupovca-odraz-je-sdss-ovog-i-snv-ovog-licemjernog-klevetnickog-i-manipulativnog-jugo-mentalnog-sklopa-kojim-vode-medijski-rat-protiv-hrvatske-financiran/>

HRVATSKI NAROD MORA REĆI DOSTA!". OVO JE DRŽAVA HRVATSKA, MANJINE IMATE USTAVNA PRAVA ALI I OBVEZE PREMA HRVATSKOJ DRŽAVI I HRVATSKOM NARODU!

Posted on 1 rujna, 2019 by hrvatskepraviceblog

Hrvatski narod treba reći **DOSTA!**

Pupovac i Radin, dosta ugroženosti, dosta zahtjevanja, dosta optuživanja, dosta napadanja hrvatskog identiteta, dosta cijedenja hrvatskog proračuna za antihrvatsku djelatnost, prevršili ste svaku mjeru!

Sva prava nacionalnih manjina utvrđena su Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina, ništa više i ništa manje! Kako za srpsku nacionalnu manjinu, tako i za sve ostale nacionalne manjine u RH, a ima ih točno 22 (dvadesetidvije)

Prema popisu stanovništva iz 2011. godine u Republici Hrvatskoj je popisano 4.284.889 stanovnika od čega je 328.738 pripadnika nacionalnih manjina kako slijedi i to:

Albanaca 17.513 (0,41%),
Austrijanaca 297 (0,01%),
Bošnjaka 31.479 (0,73%),
Bugara 350 (0,01%),
Crnogoraca 4.517 (0,11%),
Čeha 9.641 (0,22%),
Mađara 14.048 (0,33%),
Makedonaca 4.138 (0,10%),
Nijemaca 2.965 (0,07%),
Poljaka 672 (0,02%),
Roma 16.975 (0,40%),
Rumunja 435 (0,01%),
Rusa 1.279 (0,03%),
Rusina 1936 (0,05%)
Slovaka, 4.753(0,11%),
Slovenaca 10.517 (0,25%),
Srba 186.633 (4,36%),
Talijana 17.807 (0,42%),
Turaka 367 (0,01%),
Ukrajnaca 1.878 (0,04%),
Vlaha 29 (0,00) i
Židova 509 (0,01%).

Zar nije čudno da su samo Srbi, Talijani i Romi ” ugroženi ”

Očito je problem u grupaciji na čelu sa, Miloradom Pupovcem koji sjajno živi na hrvatskoj grbači i neprestano pljuje u tanjur koji ih hrani!

Zatim sa Furiom Radinom, koji je sa IDS-om talijanizirao Istru i još traži autonomiju!

I na kraju Veljko Kajtazi, koji traži ostvarivanje svih prava za Rome, a da istovremeno ti isti Romi ne poštuju Zakone RH!

Sporazumom o stabilizaciji i pridruživanju s Europskom unijom Republika Hrvatska se obvezala donijeti novi ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina. Hrvatski sabor je na sjednici 13. prosinca 2002. godine donio Odluku o proglašenju Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina, čime je stvoren normativni okvir za ostvarivanje cjelovite zaštite prava pripadnika nacionalnih manjina.

U novi Ustavni zakon od 2010 (NN 80/10) su ugrađeni tada najviši standardi zaštite nacionalnih manjina; u odnosu na prethodni Ustavni zakon broj manjinskih zastupnika u Saboru povećan je s pet na osam, **(na štetu Hrvata u dijaspori, kojima su oduzeta tih pet mjesta u Saboru i data manjinama, tako da sada biraju samo tri saborska zastupnika)** a manjine su dobile pravo biranja svojih predstavnika u tijela lokalne i područna (regionalne) samouprave. Novim Ustavnim zakonom osnovan je i Savjet za nacionalne manjine, a radi sudjelovanja nacionalnih manjina u javnom životu Republike Hrvatske, a osobito radi razmatranja i predlaganja uređivanja i rješavanja pitanja u svezi s ostvarivanjem i zaštitom prava i sloboda nacionalnih manjina.

Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina, kao temeljnim aktom, pripadnicima nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj jamče se sljedeća prava:

Izjašnjavanje o pripadnosti nacionalnoj manjini;

Uporaba imena i prezimena na manjinskom jeziku i pismu;

Dobivanje osobne iskaznice i na manjinskom jeziku i pismu;

Služenje svojim jezikom i pismom, privatno i u javnoj uporabi, te u službenoj uporabi;

Odgovaj i obrazovanje na jeziku i pismu kojim se služe;

Uporaba svojih znamenja i simbola;

Kulturna autonomija održavanjem, razvojem i iskazivanjem vlastite kulture, te očuvanjem i zaštitom svojih kulturnih dobara i tradicije;

Pravo na očitovanje svoje vjere te na osnivanje vjerskih zajednica zajedno s drugim pripadnicima te vjere;

Pristup sredstvima javnog priopćavanja i obavljanja djelatnosti javnog priopćavanja (primanje i širenje informacija) na jeziku i pismu kojim se služe;

Samoorganiziranje i udruživanje radi ostvarivanja zajedničkih interesa;

Zastupljenost u predstavničkim i izvršnim tijelima na državnoj i lokalnoj razini, te u upravnim i pravosudnim tijelima;

Sudjelovanje pripadnika nacionalnih manjina u javnom životu i upravljanju lokalnim poslovima putem vijeća i predstavnika nacionalnih manjina te

Zaštita od svake djelatnosti koja ugrožava ili može ugroziti njihov opstanak, ostvarivanje prava i sloboda.

Kada manjine mogu postavljati zahtjeve za ostvarivanje svojih prava, unatoč Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina, onda sa punim pravom i hrvatski narod može i mora postavljati zahtjeve o obvezama nacionalnih manjina prema hrvatskoj državi i hrvatskom narodu;

1. Svi pripadnici nacionalnih manjina moraju poštovati Republiku Hrvatsku kao svoju državu u okviru Ustavom definirane državne granice, njenu nedjeljivost i njen, suverenitet
 2. Svi pripadnici nacionalnih manjina moraju poštovati u skladu sa temeljnim odredbama Ustava, Republiku Hrvatsku i sve njene građane.
 3. Svi pripadnici nacionalnih manjina moraju poštovati znakovlje državnosti Republike Hrvatske, a to su njen Grb, Zastava, Himna „Lijepa naša domovino“ i druga državna znamenja određena zakonom.
 4. Svim pripadnicima nacionalnih manjina glavni grad je Zagreb, kao glavni grad Republike Hrvatske, a ne Beograd ili Rim.
 5. Svi pripadnici nacionalnih manjina moraju poštovati predstavnička tijela vlasti u Republici Hrvatskoj, kako zakonodavne, tako sudbene i izvršne vlasti Republike Hrvatske.
- Ne može se više tolerirati da se pod svakakvim izlikama izruguju i ponižavaju simboli hrvatske državnosti i hrvatski narod i to još financirani iz hrvatskog državnog proračuna. Sa tom praksom treba smjesta prestati!

Jednom treba jasno i nedvosmisleno reći dosta!

Ustav RH u izvorišnim osnovama definira RH kao;

”Republika Hrvatska ustanovljuje se kao **nacionalna država hrvatskoga naroda i država pripadnika nacionalnih manjina**: Srba, Čeha, Slovaka, Talijana, Mađara, Židova, Nijemaca, Austrijanaca, Ukrajinaca, Rusina, Bošnjaka, Slovenaca, Crnogoraca, Makedonaca, Rusa, Bugara, Poljaka, Roma, Rumunja, Turaka, Vlaha, Albanaca i drugih, koji su njezini državljani, kojima se jamči ravnopravnost s građanima hrvatske narodnosti i ostvarivanje nacionalnih prava u skladu s demokratskim normama OUN-a i zemalja slobodnoga svijeta.” NN 85/2010

Jedino u članku 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina spominju se obveze prema hrvatskom narodu, i to smatram velikim nedostatkom tog zakona, jer nisu definirane i obveze već samo prava.

Članak 8.

Odredbe ovoga Ustavnog zakona i odredbe posebnih zakona kojima se uređuju prava i slobode pripadnika nacionalnih manjina moraju se tumačiti i primjenjivati sa svrhom poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima.

Moram naglasiti da ne generaliziram sve pripadnike nacionalnih manjina! Svaka čast svim predstavnicima nacionalnih manjina koji su uzeli učešće u obrani Republike Hrvatske od velikosrpske i JNA agresije, koji su lojalni građani Republike Hrvatske i koji je smatraju svojom domovinom.

Primjeri kršenja prava od strane nacionalnih manjina;

Talijanska nacionalna manjina

Talijanska nacionalna manjina preko Furia Radina vezana je za autonomašku i iredentističku politiku IDS-a, kao što je sam izjavio u nedavnom intervjuu Glasu Istre; <https://www.glasistre.hr/istra/ggg-595893>

” Iskreno ću vam reći, i to svi u Istri znaju: ja nisam u IDS-u, ali je IDS u meni. Nemojmo se igrati tim stvarima. Dosad nije termin politike: sviđalo se to nekomu ili ne, IDS je u

sustavu demokracije. Ako netko misli da ga može pobijediti u ringu, neka se popne i bori. Lako je, kao što neki rade u Puli, šepuriti se na vaganju prije meča. Treba pobijediti u nadmetanju, u borbi. Ta borba se u politici zove izbori. Namjerno upotrebljavam te termine, jer je Pula, u mojoj mladosti, bio i grad boksa.”

– **Stvarno ste se najpreciznije moguće opisali: nisam u IDS-u, ali je IDS u meni.**

– Mislim da je politika IDS-a dobra i za Istru i za one koje ja predstavljam”

Koliko je ta politika dobra za Radina i talijansku manjinu u Istri, toliko nije dobra za hrvatski narod u Istri, jer ga minorizira, umanjuje mu i negira njegova prava kroz IDS-ovu politiku **neprihvatanje hrvatske dimenzije Istre, odricanje hrvatskog identiteta istarskim Hrvatima, nijekanje hrvatskih dijalekata u Istri i stvaranje pojma Istrijana i Istrijanstva sa ciljem stvaranja Republike Istre i njenog izdvajanja iz RH. To je konstanta koja se provlači svih 28. godina od stvaranja Republike Hrvatske!**

” **Treba li se Istra zalagati za neku veću razinu autonomije?**

– Treba, da, odavno. Istarska županija je na ledu imala svoj Statut punih sedam godina. On je bio usmjeren prema onome što je danas dio hrvatskog Ustava gdje se govori o decentralizaciji političke moći i o regionalnoj i područnoj samoupravi. Samouprava je hrvatska riječ za autonomiju. Između te dvije riječi, koje su sinonimi, nema nikakve razlike.” odgovara Radin

E pa nije točno što govori Radin da je samouprava jednaka autonomiji.

Samouprava po Ustavu RH definirana je u odjeljku;

VI. MJESNA, LOKALNA I PODRUČNA (REGIONALNA) SAMOUPRAVA

Članak 136.

Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju pravo u okviru zakona, svojim statutima samostalno urediti unutarnje ustrojstvo i djelokrug svojih tijela te ih prilagoditi lokalnim potrebama i mogućnostima.

Članak 137.

U obavljanju poslova iz svojeg djelokruga tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave samostalna su i **podliježu samo nadzoru ustavnosti i zakonitosti ovlaštenih državnih tijela.**

Članak 138.

Jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave imaju pravo na vlastite prihode kojima slobodno raspolažu u obavljanju poslova iz svojeg djelokruga.

Prihodi jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave moraju biti razmjerni njihovim ovlastima predviđenim Ustavom i zakonom.

Država je dužna pomagati financijski slabije jedinice lokalne samouprave u skladu sa zakonom.

Međutim IDS je 23.travnja 1994.godine izglasao tzv. Rovinjske deklaracije

Deklaraciju o demokratizaciji Republike Hrvatske

Deklaraciju o regionalnom ustroju Republike Hrvatske

Deklaraciju o Euroregiji Istri

Deklaraciju o autonomnoj Županiji Istarskoj

Deklaracije su sastavni dio političkog programa IDS-a i one obvezuju sve članove IDS-a u svim institucijama političkog sustava i u javnom životu.

U praksi to znači federalizaciju Hrvatske, što nije u skladu sa Ustavom RH i definiranom regionalnom samoupravom.

Skupština Istarske županije izglasala je i Statut IŽ 1994. godine, kojem je Ministarstvo pravosuđa ukinulo 36 članaka, od čega je Ustavni sud svojom odlukom u veljači 1995. godine prihvatio 18 članaka, a 18 članaka je potpuno ukinuo.

Vlada Republike Hrvatske zahtjevom od 14. travnja 1994. pokrenula je pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske postupak za ocjenu suglasnosti odredbi Statuta Istarske županije s Ustavom Republike Hrvatske i sa zakonom.

Ustavni sud je tako, primjerice, ukinuo odredbu čl. 23. Statuta **o zaštiti istrijanstva** budući da takva norma kojom se posebno štiti regionalna pripadnost, nije u suglasnosti s odredbama čl. 14. i 15. Ustava. Prema odredbama čl. 14. Ustava građani Republike Hrvatske imaju sva prava i slobode, neovisno o njihovoj rasi, boji kože, spolu, jeziku, vjeri, političkom ili drugom uvjerenju, nacionalnom ili socijalnom podrijetlu, imovini, rođenju, naobrazbi, društvenom položaju ili drugim osobinama. Time su svi pred zakonom jednaki. Ustav pak u čl. 15. jamči ravnopravnost i slobodu izražavanja narodnosne pripadnosti pripadnicima svih naroda i manjina. "Ta se ustavna jamstva ne mogu drugim propisima uređivati na drugačiji način, ni sužavati, a niti proširivati." (Odluka Ustavnog suda RH, Službene novine ZI, 1995., str. 103.)

Ukinuta je i odredba čl. 29. Statuta prema kojoj se priznaje **Talijanska unija kao jedini predstavnik pripadnika talijanske nacionalne zajednice**. "Ostvarenje i zaštita nacionalnih prava manjina u nadležnosti je Republike Hrvatske i ona to uređuje zakonima (članak 83. stavak 1. Ustava). Stoga je nesuglasno Ustavu i zakonu ta pitanja uređivati statutom županije. Prema članku 43. Ustava svim građanima Republike Hrvatske pa tako i građanima talijanske nacionalnosti, jamči se pravo na slobodno udruživanje radi zaštite njihovih probitaka ili zauzimanja za socijalna, gospodarska, politička, nacionalna, kulturna ili druga uvjerenja i ciljeve." (Odluka Ustavnog suda, op. cit., str. 104.) Građani stoga mogu slobodno osnivati političke stranke, sindikate i druge organizacije. I pripadnici talijanske nacionalne zajednice imaju zato mogućnost da slobodno izaberu svog predstavnika, odnosno "odrede organizacijske oblike svojega djelovanja", Ukidanjem Čl. 29. Statuta ne dovodi se "u pitanje opstojnost i pravni subjektivitet Talijanske unije.. .Odredba je ukinuta samo stoga što se njome krši Ustav te ograničavaju zajamčena ustavna prava iz članka 43. Ustava svih hrvatskih građana talijanske nacionalnosti na cijelom državnom području Republike Hrvatske." (Odluka Ustavnog suda, op. cit., str. 104.)

Insistiranje na decentralizaciji, demilitarizaciji i na trojednome jedinstvu istarskoga teritorija vodi prema posebnomu statusu Istra regija u Europi regija.

Transgraničnost koju zagovara IDS u svome političkom djelovanju, ideju o stvaranju regionalnoga parlamenta Istre i naglašavanje istrijanstva, kao nositelja regionalnoga identiteta svih stanovnika Istre, u zamjenu za hrvatsku nacionalnu pripadnost, znak je poremećena sustava vrijednosti regionalne stranke i njene neusklađenosti s državnim ustrojstvom Republike Hrvatske.

Deklaracija o Euroregiji Istri, koja obuhvaća i općine iz Slovenije i Italije neslavno je propala zahvaljujući Slovencima, koji su takvu ideju prepoznali kao ugrožavanje suvereniteta i integriteta Republike Slovenije.

U svome političkom djelovanju IDS zagovara transgraničnost, ideju o stvaranju regionalnog parlamenta Istre i Istre regije u Europi regija. Novi Istarski sabor, zamišljen po IDS-u, predstavljao bi institucionalizirano političko tijelo sastavljeno od Hrvata,

Slovenaca i Talijana (kao nekada u Istarskom saboru) koji bi predstavljali geografsku Istru iz triju država, zamišljenu Euroregiju Istru. Pokušaji su to stvaranja transregionalne vlade i donošenja adekvatnih programa i zaključaka u smislu legaliziranja takvih težnji. IDS-ov projekt Istra regija u Europi regija, tj. stvaranje zajedničke regije s nadnacionalnim institucijama koje politički djeluju u trima državama nije uspio. U Brtonigli je u lipnju 1995. pod pokroviteljstvom Vijeća Europe održan seminar o Lokalnoj samoupravi i prekograničnoj suradnji na kojoj su razjašnjeni neki važni aspekti glede istarske prekogranične regije. Time je projekt Euroregije Istre, neovisno o predloženim prijedlogom modela u šest točaka koji je iznijela tadašnja istarska podžupanica Loredana Bogliun-Debeljuh, postao definitivno nerealiziran projekt iz prošlost u kontekstu političkih ciljeva IDS-a.

No svakako treba imati na umu da IDS nije Deklaracije stavio izvan snage, one i dalje obvezuju sve članove IDS-a svim institucijama političkog sustava i u javnom životu.

IDS i Talijanska manjina

Talijanizacija se uspješno provodi. Imena ulica, trgova, gradova, toponima itd. su potalijančena, talijanske zastave se svakodnevno vijore na mjestima na kojima im uopće nije mjesto.

Kino Zagreb u Puli se danas zove kino Valli po talijanskoj glumici Alidi Valli, koja je glumila i u promidžbenim fašističkim filmovima i koja je navodno bila priležnica njihovog Ducea!? Zbog čega? Zar zbog manjinskih 'prava'? Gospodin Radin bi, ako ima imalo samo poštovanja, ljudske i nacionalne tolerantnosti, morao znati gdje je granica kada se treba stati sa traženjima takvih 'prava' za Talijane u Istri, koja istovremeno znače oduzimanje i/ili ukidanje temeljnih nacionalnih i ljudskih prava drugima, u ovom konkretnom slučaju prije svega nas Hrvata!

Uvedena je zabrana zapošljavanja ako se ne zna strani (talijanski) jezik, političke funkcije se dodjeljuju po nacionalnoj osnovi (talijanski dogradonačelnici, vijećnici...), fašisti otvoreno šecu istarskim gradovima zajedno sa predstavnicima talijanske zajednice i gradskih vlasti (dolazak Ginafranca Finija u Pulu na poziv Furia Radina 2010 godine), zabrana govorenja materinjim hrvatskim jezikom u talijanskim školama (npr. u osnovnoj talijanskoj školi u Puli gdje nastavnici galame na djecu «Non parlate Croato!!!»), –primjera je bezbroj, samo nema nasilja i sve je po zakonu. Talijanizacija koju provodi IDS, **ravna je prisilnoj talijanizaciji između dva svjetska rata, samo bez nasilnih metoda**, vrlo lukavo, a istovremeno se u svakoj prigodi favorizira talijanski jezik.

IDS je talijanizirao Istru

Istarsku županiju čine jedinice lokalne samouprave: **10 gradova i 31 općina.**

Od 10 gradova 7 gradova je dvojezično hrvatskog i talijanskog jezika, a 3 su jednojezična -hrvatskog jezika.

Od 31 općine 12 je dvojezično hrvatskog i talijanskog jezika, a 19 jednojezično, hrvatskog jezika.

Ukupan broj stanovnika IŽ; 208.055 što čini 4,85 % stanovništva Republike Hrvatske Hrvati 142 173 (68,33%)

Talijani 12 543 (6,03%)

Od ukupnog stanovništva Istre 208 055, dvojezičnošću je obuhvaćeno 139 553, a hrvatskim jezikom 66 733 stanovnika

Iz navedenih podataka prema popisu stanovništva 2011 godine IDS je svojom politikom talijanizirao Istarsku Županiju, jer je 67% stanovnika obuhvaćeno dvojezičnošću. Hrvatskim jezikom ostalo je obuhvaćeno samo 33% stanovnika Istre.

Zbog 12 543 pripadnika talijanske manjine ili samo 6,03 %, u Istri, a na nacionalnoj razini 0,42%, dvojezičnošću je obuhvaćeno 67 % stanovništva Istre! Ako je ukupno hrvatsko stanovništvo Istre 142 173 ili 68,44%, to je talijanizacija hrvatskog stanovništva u Istri!

IDS kao arhitekta novog istrijskog identiteta, djeluje sa svrhom daljega rastakanja svijesti o pripadnosti većinskoga naroda, stvaranja privida o etničkom prostoru Istre drukčijem od onoga u zbilji. Pokazuje se visoki stupanj nesnošljivosti dijela lokalnih moćnika prema onima koji su drugi i drugačiji. Zato se postavlja pitanje: zar je još moguće birokratsko nasilje nad bilo kojim fenomenom bića i kulture nekog naroda, djelovanje suprotno načelima jednakosti svih ljudi i ravnopravnosti njihovih jezika...

Na kraju svog intervjua u Glasu Istre, Furio Radin još kaže;

“Vaš model autonomije s vremenom ne bi vodio u secesiju i odcjepljenje Istre?”

– U Europi nema promjena granice i treba doći do Sjedinjenih Europskih Država s jednom centralnom bankom i valutom, s jednim federalnim parlamentom, jednom ekonomskom politikom jer će nas u protivnom veliki sa svih strana pojesti. Buduća Europa treba biti noćna mora svakog suverenista i nacionalista.

– Koliko je to realno?

– Iz današnjeg ugla gledišta, realnija je suprotna pozicija, odnosno jačanje suverenizma. Ali na kraju, u nekoj budućnosti, Sjedinjene Europske Države imati će svoju šansu, jer za njih postoje svi mogući razlozi i interesi. Mislim na naše, europske interese.

– A Istra s fiskalnom autonomijom?

– Istra s fiskalnom i funkcionalnom autonomiju ima istu sudbinu kao federalizacija Europe. U nekoj budućnosti će saživjeti, uz prethodnu napomenu da bi prethodno takvo pitanje morao napokon netko postaviti.”

Eto i sam Radin je javno priznao da sa autonomijom, ne želi Istru u Hrvatskoj, a to zamagljuje sa nekom idejom Sjedinjenih Europskih država, međutim svjestan je da se pored hrvatskog naroda, koji se u krvavom, nametnutom ratu od strane Srbije i JNA, obranio i stvorio svoju državu, takva ideja u skoroj budućnosti neće ostvariti.

Srpska nacionalna manjina

Prof. dr. Milorad Pupovac, predsjednik Samostalne demokratske srpske stranke SDSS, zastupnik u Hrvatskom Saboru kao predstavnik srpske nacionalne manjine, hrvatski je državljanin!

Time što je državljanin Republike Hrvatske, sve je rečeno! Zna se kako treba ponašati po Ustavu RH, jedan državljanin i pripadnik nacionalne manjine čiji je udio u ukupnom broju stanovnika od 4 284 889, iznosi 186 633 ili 4,36% po zadnjem popisu stanovništva 2011. godine.

Međutim djelovanje Milorada Pupovca kao eksponenta velikosrpske politike u Hrvatskoj odvija se u nekoliko pravaca medijsko- propagandnog rata, kao nastavka izgubljenog rata u Hrvatskoj.

Činjenice su jasne, mada ih Srbija izokreće, zamagljuje i lažira. Raspadom Jugoslavije u kojoj je Srbija bila majorizirana, jer su Srbi bili većinski zastupljeni u svim državnim institucijama, u vojsci, policiji, državnom aparatu, Srbija je izgubila bilo kakvu mogućnost ka stvaranju Velike Srbije, pa se okrenula osvajačkim ratnim putem tu svoju mitomansku ideju ostvariti. Srpski je narod tijekom 70-godišnje komunističko-medijske propagande uz potporu Srpske Pravoslavne crkve, **idoktriniran protiv Hrvata kao svojih najvećih neprijatelja. Potkrepljujući to gomilanjem i falsificiranjem žrtava iz 2.svjetskog rata, preko logora jasenovac, preko NDH, kao izvor svih zala za Srbe, formirali su predodžbu o ugroženosti Srba, što je rezultiralo velikom mržnjom, a kao posljedica te mržnje ostali su strašni i nepojmljivi zločini koji su Srbi počinili u Hrvatskoj i BIH tijekom ratova 1991-1995.** Evo kakav učinak imaju medijsko-propagandni ratovi;

Jedan od pravaca ovog rata je difamiranje i etiketiranje hrvatskog naroda, hrvatske države, etiketiranje hrvatske borbe za državnu, narodnu i jezičnu samostalnost i samobitnost, zatim negiranje hrvatskog naroda i hrvatskog jezika, posebno u medijima, preko Novosti, izrugivanje hrvatskim vojnim uspjesima, kulturnim dosezima, jezičnom osamostaljivanju, napadanje svakog kulturološkog i svakog drugog udaljavanja od Srbije, sijanje mržnje među Hrvatima temeljem zemljopisnog podrijetla, podvajanje Hrvata, preuveličavanje zločina u ratu počinjenih sa hrvatske strane, omalovažavanje, prešućivanje i sakrivanje srpskih zločina nad Hrvatima i Hrvatskoj odanim manjinama. Omalovažavaju se hrvatski vojni uspjesi, prikazuje ih se kao zločinačke akcije, a ne kao legitimno pravo naroda na oslobođenje od okupacije.

Drugi je pravac da se tom informacijskom ratu prikazuje kao neku ultranacionalističku retoriku, "otvaranje starih rana", "neokretanje budućnosti". Informiranost hrvatskih građana o pojedinim masovnim grobnicama je nikakva, jedini izuzetak je Ovčara, a o ostalima znatno slabija. Medijski se omalovažava ili vrlo slabo pokriva sjećanje na hrvatske žrtve, tako da svaki pokušaj dostojanstvenog obilježavanja sjećanja na svoje nedužne civilne žrtve kao što primjerice država Izrael dostojno obilježava spomen na žrtve svog naroda u holokaustu, završava samo kao jednominutna vijest. **Ogromnu ulogu u tom medijsko-propagandnom ratu ima i HRT, koja je neprikriveno, otvoreno proyugo i prosrpski orijentirana! HRT kao državna, odnosno javna medijska kuća, koju gleda najviše hrvatskih građana, trebala bi djelovati edukativno, jasno i nedvojbeno prikazivati istinu o Domovinskom ratu kao agresiji Srbije i JNA na Hrvatsku.** Nema tu mjesta nikakvom prikrivanju i neobjavlivanju tih jasnih činjenica, jer je HRT hrvatska radiotelevizija, koju plaćamo svi mi hrvatski građani, a ne građani nepostojeće Jugoslavije i Srbije. Stoga vodstvo Hrt-a pod hitno mjenjati uređivačku politiku i usmjeriti je na hrvatski kolosjek.

Treći vid specijalnog rata je kulturološki film da o hrvatskom gradu mučeniku – Vukovaru nije snimio hrvatski filmski umjetnik, nego je čast spasio inozemac koji je snimio takvi film. Hrvatsko gledateljstvo praktično nije imalo poštenu prigodu upoznati se s tim filmom, a brojni i danas ne znaju da taj igrani film, u kojem igraju poznati hollywoodski glumci postoji, dok se pamfletistički filmovi patetično niske umjetničke kvalitete, čijem je snimanju jedina svrha bila ocrniti hrvatske postrojbe i hrvatsku borbu

za samostalnost, prikazuje kao vrhunska djela, i ustrajno ih prikazuje u udarnim terminima na hrvatskoj nacionalnoj televiziji, iako je hrvatsko gledateljstvo višestruko pokazalo da ih uopće ne zanimaju ti filmovi (nikakva gledanost u kinima). U tom je pravcu i nagrađivanje filma na Pulskom filmskom festivalu za **najbolji hrvatski dugometražni film** filmu **Dnevnik Diane Budisavljević**, redateljice **Dane Budisavljević**.

„Za izvrsno ispričanu istinitu, kompleksnu i osjećajnu priču sa velikom dozom dostojanstva i snage i uspješnom kombinacijom igranog, dokumentarnog i arhivskog dijela.“ čija je uloga u 2.svjetskom ratu bila diskutabilna, a film o Domovinskom ratu, **General**, redatelja Antuna Vrdoljaka nije dobio nijednu nagradu, a ima izrazito veliku gledanost u kinima.

Kao ogledni primjer je film **„Petnaest minuta – Masakr u Dvoru“ u dansko-hrvatskoj koprodukciji, koji je nakon premijere na Sarajevskom filmskom festivalu, prikazan na festivalima i televizijama diljem svijeta .**

Nakon što je film vidio na RTS-u, branitelj Ivica Pandža podnio je kaznenu prijavu, smatrajući kako je paradoksalno da Hrvatska sufinancira film u kojem su autori iskrivili činjenice i za masakr u dvoru na Uni optužili hrvatsku vojsku. Međutim film se prikazivao diljem svijeta, šteta po ugled HV-a i Hrvatske je učinjena i to sa tom očitom namjerom, a što je još najgore, sve financirano sa hrvatskim novcem.

Po tim primjerima vidljivo je kako u državnim institucijama imamo anti hrvatski kadar, koji neprestano podriva ugled RH i blati je po svijetu.

Otvorena i smišljena akcija u optuživanju RH za ratne zločine, koje je počinila srpska strana i to što je najgore, od Hrvatskih institucija, koje bi trebale takve manipulatorske i zlonamjerne filmske uratke sprečavati, a ne u njima aktivno sudjelovati!

Poseban je problem skrivanja informacijâ o pobijenim hrvatskim obiteljima. Hrvatska javnost uopće nije upoznata ni s jednim slučajem pobijenih hrvatskih obitelji na području pod kontrolom pobunjenih hrvatskih Srba, ali je neprestano bombardirana sa slučajem obitelji ZEC! Isto tako, slučaj Zec se neprestano ponavlja i medijski zlorabi, a da se u isto vrijeme ne navodi broj poginule djece kao posljedice granatiranja i bombardiranja hrvatskih gradova i sela od strane JNA i Srbije! Zasluge za to imaju “sluganski krugovi u hrvatskoj političkoj eliti, brojne licemjerne nevladine udruge dvostrukih mjerila, nekoliko zlonamjernih znanstvenika s unaprijed zadanim tezama i beskrupulozni medijski moćnici”.

A primjere ne treba tražiti, oni se sami jave. Tako je Dokumenta odmah nakon proslave Oluje, javno zatražila da MUP, podigne optužnicu protiv M P Thompsona. Sa kojim pravom? Koji su oni uopće faktor u javnosti? Samo-proglašena Dokumenta i Vesna Terešelić koja se stvorila niodkuda i koja izigrava neku “savjest Hrvatske”, instalirana od Ive Josipovića da pljuje i optužuje Hrvatsku, sve u smislu Memoranduma SANU 2. Međutim Milorad Pupovac i SDSS ne drže se i ne poštuju Ustav RH, i po tom pitanju bi DORH trebao postupati i sankcionirati!

Milorad Pupovac i Vojislav Stanimirović ne drže se i ne poštuju temeljnu odredbu Ustava RH, jer ne poštuju Domovinski rat, već su se pozivali na Erdutski sporazum i osnivanje Zajednice Srba, kao nekog vida autonomije.

Donošenjem Ustavnog Zakona o pravima nacionalnih manjina 13.prosinca 2002.godine nije više bilo potrebe pozivati se na Erdutskim sporazumom.

Prema podacima koje su vojni sudovi, županijski sudovi i županijska državna odvjetništva dostavljali Ministarstvu pravosuđa u vremenu važenja i primjene sva tri zakona o općem oprostima od 26. rujna 1992. do kraja prosinca 2005., opći oprost dobila je 21.641 osoba. Najveći broj oprosta – 13.575, odnosio se na hrvatsko Podunavlje, rekao je Sergej Abramov, glasnogovornik Ministarstva pravosuđa.

<http://www.glas-slavonije.hr/227842/1/Abolirana-21641-osoba-koja-je-pocinila-kazneno-djelo-uratu>

Vojislav Stanimirović izjavio je ‘Naša djeca uče po hrvatskim nastavnim programima, ali mi imamo svoje udžbenike i poučavamo noviju povijest na svoj način, drugačiji nego u hrvatskim knjigama. **Izostavili smo poglavlje o Domovinskom ratu jer i dalje smatramo da je to bio građanski rat**’,

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/sto-srpski-skolarci-u-hrvatskim-skolama-uce-o-domovinskom-ratu-20130613>

I to Vojislav Stanimirović izjavljuje bez ikakvih posljedica!!! Izričito kršenje Ustava RH, jer nikakav građanski rat nije bio u Hrvatskoj, već brutalna agresija JNA i četnika, koji su iz Srbije dolazili ratovati na teritorij Hrvatske. **Pitam Vojislava Stanimirovića kakav je to građanski rat, kada su tenkovi iz Beograda išli u napad na Vukovar, praćeni cvijećem od strane stanovnika Srbije, na hrvatski teritorij?**

Milorad Pupovac kao zastupnik Hrvatskog Sabora ne bi nikako smio biti nazočan u Srbiji na njihovom obilježavanju Oluje. Njemu je kao hrvatskom državljaninu i saborskom zastupniku mjesto u Kninu, koliko god se to njemu ne dopada.

Nikada Milorad Pupovac kao zastupnik u hrvatskom Saboru nije spomenuo hrvatske žrtve i patnje hrvatskog naroda koje su Srbi izazvali.

Nikada nije pokazao empatiju ni za svoje sunarodnjake koji žive bez tekuće vode i električnog priključka.

Kakav je to čovjek koji ulupa 3, 9 milijuna kuna godišnje u ono smeće od Novosti koje samo huškaju na mržnju, umjesto da pomogne svoje sunarodnjake?

I onda nakon onakvih huškačkih i provokativnih članaka kada se dogode incidenti, onda su Srbi ugroženi???

A zašto niti jedna druga manjina od njih više od 20 nije ugrožena, već samo Srbi?

I još nešto, nikada Milorad Pupovac ne postavlja pitanje tko je izazvao te strašne posljedice rata, tko je pokazao dobru volju i oprost u cilju suživota i mira?

Ne izjašnjava se o huškačkom, agresivnom i opasnom po mir, govoru Predsjednika Srbije kojem je više šteta nazočio u kojem on Hrvatsku, čiji je Pupovac državljanin blati i uspoređuje sa Hitlerovom Njemačkom?

A i kako će kada i sam uspoređuje Republiku Hrvatsku čiji je državljanin, saborski zastupnik i koalicijski partner u Vladi sa NDH???. Pa time i sam sebe optužuje!!! Eto do kojeg apsurd je sam sebe doveo! Zar to sam ne uviđa?

Sa svim tim smicalicama odgovor je jednostavan; Srbi, sa hrvatskog prostora počeli su balvan-revoluciju, pobunili se, pristali su da budu upregnuti u Miloševićev projekat Velike Srbije, a Hrvati su bili ti koji su im pružili opći oprost u mirnoj reintegraciji hrvatskog Podunavlja, donijeli Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina, ali to sve njima nije dosta, jer oni ne pristaju biti nacionalna manjina, već konstitutivan narod, a sve u cilju neke nove “Velike Srbije na ovim prostorima”, naravno opet na uštrb Hrvata.

“nadam se da naši sugrađani Hrvati razumiju kako obilježavanje “Oluje” bez svijesti o progonstvu preko 200.000 Srba i s proslavama kao što je bila ovogodišnja u Glini (mjestu historijskog pogroma Srba u mjesnoj crkvi i okolici 1941. godine), u kojoj se gledao i slušao sramotni i strašni pozdrav “Za dom – Spremni!” ne može biti nikako tolerirano”

Ma vidi molim te kako se g. Milorad Pupovac postavlja ultimativno, ” ne može biti nikako tolerirano” E itekako može i mora!

Može i mora Milorad Pupovac, jer su hrvatski branitelji sa tim pokličem ginuli i obranili Republiku Hrvatsku upravo od velikosrpske, četničke i JNA agresije!

Mora biti tolerirano iz jednostavnog razloga što **200 000 ljudi nije protjerano iz Hrvatske! Nije protjerano, već je naredeno od strane Mile Mrkšića da se “celokupno civilno stanovništvo povuče”** Same vlasti su naredile srpskom narodu da se povlači i još su ga njihovi tenkovi u povlačenju nemilosrdno gazili. Sam Slobodan Milošević rekao je da su srpski vojnici ” bježali kao zečevi”

Dosta G. Pupovac sa vašim izvoljevanjem! Živite mnogo bolje nego većina Hrvata i to na naš račun, obilato financirani iz Proračuna RH i nikada vam nije dosta. To je po onoj narodnoj „pružiš mali prst i odmah ti zgrabe cijelu ruku“ Hrvatska vam je pružila ruku u vidu Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina i to je sve što u Hrvatskoj imate pravo!

Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina sve je definirano!, Vi ste Milorad Pupovac u Hrvatskoj nacionalna manjina koja u postocima iznosi samo 4,36% od ukupnog sastava stanovništva, samo 4,36%!

Iz ovih primjera proizlazi da su Pupovac i Radin destabilizirajući faktor u Republici Hrvatskoj, koji neprestano podrivaju suverenitet i integritet RH i koji svojom medijsko-huškačkom djelatnošću i retorikom provociraju nezadovoljstvo, nemir i već otrcanu i sveopće poznatu ugroženost!

<https://hrvatskepraviceblog.com/2019/09/01/hrvatski-narod-mora- reci-dosta%c2%a8-ovo-je-drzava-hrvatska-manjine-imate-ustavna-prava-ali-i-obveze-prema-hrvatskoj-drzavi-i-hrvatskom-narodu/>

**SRPSKA NACIONALNA MANJINA UMJESTO
DOMOVINSKOG RATA, U NASTAVI POVIJESTI UČI
DJECU DA JE BIO GRAĐANSKI RAT, IAKO JE JOŠ 2003
ISTEKAO MORATORIJ NA NASTAVU POVIJESTI, PO
ERDUTSKOM SPORAZUMU**

Posted on 17 siječnja, 2019 by hrvatskepraviceblog

Vojislav Stanimirović izjavio za večernje novosti 13. lipnja 2013.godine.
“Naša djeca uče prema hrvatskim nastavnim programima, ali mi imamo svoje udžbenike i izučavamo noviju povijest na naš način, drukčiji nego u hrvatskim školama. Izostavili smo poglavlje o Domovinskom ratu, jer i dalje smatramo da je to bio građanski rat!”

<https://www.braniteljski-portal.com/vojislav-stanimirovic-izbacili-smo-domovinski-rat-jer-je-za-nas-to-bio-gradanski-rat>

Ako je škola odgojno-obrazovna ustanova, onda nije samo bitno znanje koje se prenosi učenicima, već i oblikovanje učenika da budu lojalni građani Republike Hrvatske, da poštuju njeno znamenje zastavu, himnu i grb, što je u školskom sustavu srpske nacionalne manjine u Istočnoj Slavoniji zakazalo.

Djeca srpske nacionalne manjine u Istočnoj Slavoniji, ne samo da ne uče o Domovinskom ratu, nego ih u školi i kod kuće odgajaju u srpskom etničkom duhu, što kao manjina imaju pravo, ali bez saznanja bilo kakve građanske svijesti o pripadanju Republici Hrvatskoj. Stoga ne čudi izjava gradonačelnika Vukovara Ivana Penave, da djeca ostanu sjediti kod intoniranja hrvatske himne.

<https://narod.hr/hrvatska/video-ivan-penava-vukovar-je-epicentar-kontinuirane-velikosrpske-puzajuce-agresije>

Nije to samo pogrešna politika SDSS-a i Srpskog narodnog vijeća, već su tu zakazale i institucije hrvatske države. To je totalna nebriga hrvatskih državnih institucija!

Kao što je poznato, nakon mirne reintegracije Istočne Slavonije 1998. godine, djeca pripadnici srpske nacionalne manjine imaju svoje posebne škole, u kojima se cjelokupna nastava odvija prema ” A- modelu” na srpskom jeziku i pismu.

Po Erdutskom sporazumu bio je petogodišnji moratorij na nastavu hrvatske povijesti u odvojenim školama za djecu pripadnike srpske nacionalne manjine 1998-2003. Međutim takva se praksa nastavila do danas iako je Ustavni sud ustanovio da je moratorij istekao.

Ustavni sud Republike Hrvatske donio je odluku članak 27.1.točka 1, da su svi profesori povijesti dužni prenijeti činjenice o Domovinskom ratu svim učenicima u Republici Hrvatskoj u jednakoj mjeri.: **U-VIIR-4640/2014, Zagreb, 12. kolovoza 2014.godine**, Međutim, stvarnost je potpuno drukčija. Profesori koji predaju povijest u odjelima na srpskom jeziku i pismu još uvijek preskaču temu Domovinski rat, a u najboljem slučaju ovom se temom bave samo površno u najkraćim crtama.

Vežano uz udžbenike hrvatske povijesti ima jedan doista bizaran događaj, koji zorno prikazuje razmišljanje srpske nacionalne manjine.

U vrijeme Vlade Zorana Milanovića (2011-2016) ministar obrazovanja Željko Jovanović, poslao je hrvatske školske udžbenike povijesti tadašnjem srpskom predsjedniku Tomislavu Nikoliću na uvid, da dokaže kako Srbija nije prikazana kao agresor i okupator, a Srbi kao četnici u hrvatskim školskim udžbenicima povijesti. Postupak bez presedana, jer Srbija je druga država i nema nikakve ingerencije nad školskim sustavom u Republici Hrvatskoj

To samo dokazuje da srpska nacionalna manjina nikako ne prihvaća Republiku Hrvatsku kao svoju državu, a sebe ne vide kao hrvatske državljane.

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/sto-djeca-uce-o-domovinskom-ratu-i-smije-li-se-cetnike-tako-i-nazivati-20131107/print>

Povjesničar dr. Ante Nazor, predsjednik Hrvatskog memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata, bio je ogorčen, kao i većina hrvatskih građana, sa slanjem hrvatskih udžbenika na “recenziju” u Srbiju” Izgleda da bismo se morali ispričavati što su nam okupirali dio domovine i što osobe koje su u koloni kroz Vukovar pjevale ” Aoj Slobo šalji nam salate” nazivamo četnicima”

Uostalom četnici su u Srbiji rehabilitirani i proglašeni antifašističkom vojskom, pa ne vidim tu razlog da se bilo tko nađe povrijeđen.

Građanski rat, koji djeca uče je rat unutar jedne države za promjenu političkog sustava, a Domovinski rat je rat za oslobađanje iz Jugoslavenskih okova i oslobađanje od srpske i JNA agresije, tako da nikako ne stoji teza o građanskom ratu. Kako može biti građanski rat, kada su tenkovi okićeni cvijećem iz Beograda išli razarati Vukovar?

To je čista protuustavna odluka SDSS-a i SNV-a, jer je Domovinski rat ustavna kategorija. U izvorišnim osnovama Ustava RH piše;

“u novom Ustavu Republike Hrvatske (1990.) i pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) kojima je hrvatski narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države.”

Stoga je gradonačelnik Ivan Penava ukazao na jedan veliki problem, koji se vuče od završetka mirne reintegracije, odnosno od prestanka važenja moratorija na hrvatsku povijest u školama Istočne Slavonije, koji nije riješen, jer se nijednoj Vladi ne da rješavati. Međutim guranje problema pod tepih, on se sam neće riješiti, a uvijek je izvorište novih netrpeljivosti i sukoba.

Primjere imamo upravo ovih dana, kada gradonačelnik Vukovara Ivan Penava iznosi u javnost sve probleme koje srpska nacionalna manjina pravi u Hrvatskoj upravo sa te

pozicije, da Srbi nisu bili agresori, da ne prihvaćaju biti državljani Republike Hrvatske, da ne pristaju biti manjina u Hrvatskoj, već bi htjeli da budu konstitutivan narod i onda se referendumom odluče pripojiti Srbiji u ostvarivanju plana Velike Srbije, od kojeg nisu nikada odustali.

Milorad Pupovac kojega je gradonačelnik Vukovara direktno prozvao kao glavnog krivca za ovakvo stanje je predsjednik stranke SDSS, predsjednik SNV-a i saborski zastupnik.

Od raspada Jugoslavije nikako da se pomiri sa Hrvatskom kao državom većinskog hrvatskog naroda, već neprestano podriva same temelje Hrvatske, optužujući nas za ustašizaciju, etničko čišćenje Srba, ugrožavanje prava manjina, želju da Srbi nestanu iz Hrvatske, jer napad je najbolja obrana, a uz to još i prijatnije međunarodnom zajednicom. Ali ne računa Milorad Pupovac da i mi "konja za trku imademo", pa ćemo odgovoriti veoma argumentirano sa pitanjima o sudjelovanju Srba u balvan pobuni, u okupaciji jedne trećine hrvatskog teritorija od strane Srbije i srbizirane JNA, o tenkovima koji su okićeni cvijećem iz Beograda išli napadati Vukovar, o koncentracionim logorima u Srbiji, nakon pada Vukovara, o pokoljima u Škabrnji, Voćinu, Čelijama..., o granatiranju hrvatskih gradova i sela, paljenju i rušenju crkava, odnošenju u Beograd kulturnog i umjetničkog blaga hrvatskog naroda, o tzv Republici srpskoj krajini i tako dalje, i tako dalje.

Da znam da će Milorad Pupovac i na sve navedeno početi opetovano spominjati drugi Svjetski rat, geometrijskom progresijom će biti umnožene srpske žrtve i opet će "Srbi izigravati žrtvu" na račun Hrvata.. Nikada Milorad Pupovac nije spomenuo hrvatske žrtve, patnje hrvatskog naroda koje su Srbi izazvali, jer u poznatoj srpskoj lažljivosti oni nikada za ništa nisu krivi, krivac je uvijek netko drugi.

Pri tom Milorad Pupovac "zaboravlja" da je Vojislav Stanimirović primio odlikovanje "za ratne zasluge u Podunavlju na Palama 1995. godine od samog Radovana Karadžića. *Vjesnik*, 24. studenoga 1999., str. 7.); (<https://blog.vecernji.hr/zvonimir-despot/tko-stiti-vojislava-i-ljeposavu-stanimirovic-1022> – blog.vecernji.hr).

„Vojislav Stanimirović ostavio zapisanu jezivu (o)poruku za povijest, koja govori o njegovoj liječničkoj etici i političkom uvjerenju:

»Tog 18. studenoga 1991. pao je posljednji bastion, posljednje uporište ustaške vlasti u Vukovaru – vukovarska bolnica. Njenim padom oslobođen je i sam grad Vukovar, nekada grad ljepotan«

(Vojislav Stanimirović: »Vojska Krajine«, br. 7.-8., 1993., str. 43.).

U kojem je dijelu svijeta zabilježen primjer da je ministar bez lisnice u okupatorskoj vladi (tzv. Republike srpske krajine), također okupatorski gradonačelnik (Vukovara) te ravnatelj bolnice na okupiranome području (»Sveti Sava« u Vukovaru!), kasnije postao zastupnik u državnome parlamentu?«, napisao je Zvonimir Despot (<https://blog.vecernji.hr/zvonimir-despot/tko-stiti-vojislava-i-ljeposavu-stanimirovic-1022> – blog.vecernji.hr).

To su hrvatski apsurdni u koje je teško povjerovati, a ipak su tu! Hoće li se podijeljene škole u Vukovaru uklopiti u hrvatsko školstvo? Teško je vjerovati, ali bez toga neće biti mira i ne može se očekivati da će mladi prihvatiti hrvatsku državu tako podijeljeni. Tek kada budu u zajedničkoj školi .

Uzaludno je bilo i javno otvoreno pismo **Koordinacija Udruga proisteklih iz Domovinskog rata grada Vukovara**, kojim su upozorili na problem odvojenih škola i samovolju srpskih profesora i nastavnika;

” Naša djeca u školama, koje imaju odjele na srpskom jeziku i pismu, svake godine moraju svjedočiti općenarodnim proslavama sv. Save u školama. Ako bismo se tome usprotivili, vjerojatno bi nas se smatralo netolerantnima, a nitko nas ne pita slažemo li se s ovakvim događanjima u našim školama.”

<https://www.dnevno.hr/domovina/srpske-skole-u-vukovaru-profesori-povijesti-preskacu-domovinski-rat-ali-se-zato-prije-proslave-sv-save-skidaju-hrv>

Teško da će se reintegracija stanovništva u Vukovaru moći nazvati uspješnom, sve dok mladi naraštaji zajedno ne odrastaju.

Da se zajednička igra i školske brige djece u ovom gradu ne dogode, pobrinula se srpska nacionalna manjina koja je odbila zajedničke škole i na taj način separirala djecu. No, problemi time nisu stali. Odbijanje srpskih profesora povijesti da na valjan način uče djecu o Domovinskom ratu te o mladoj hrvatskoj povijesti, kao i proslave Svetog Save pri čemu se sa **zidova učionica skidaju hrvatski grbovi**, stvaraju veliko nezadovoljstvo kod Vukovaraca

Kako to da od 2003. na ovakvu samovolju i kršenje zakona nije reagirala nikakva prosvjetna inspekcija?

Zar stvarno nitko nije znao da se ni 12 godina od ukidanja moratorija zaposlenici škola oglašuju na hrvatske zakone?

Do kada će se u Hrvatskoj zakoni primjenjivati djelomično?

Do kada će pred zakonom biti jednakih i jednakijih?

Što radi Ministarstvo obrazovanja?

Hrvatska postaje ustaška, protiv manjina, stalno ponavlja Milorad Pupovac, a manjine u Hrvatskoj imaju najveća moguća prava, čak i mnogo veća od ostalih država u EU-u. Hrvatski sabor donio je i Ustavni Zakon o pravima nacionalnih manjina, ali Pupovčevu ugroženost nitko i ničim ne može nahraniti, jer on i njegovi ne žele biti nacionalna manjina, oni bi htjeli biti barem konstitutivni narod, a to nije u skladu sa Ustavom RH, ni željama hrvatskog naroda. Milorad Pupovac ne postavlja pitanje tko je izazvao te strašne posljedice rata, tko je pokazao dobru volju i oprost u cilju suživota i mira? Ne izjašnjava se o huškačkom, agresivnom i opasnom po mir, govoru predsjednika Srbije Vučića kojem je nazočio, u kojem on Hrvatsku blati i uspoređuje s Hitlerovom Njemačkom!

<https://hrvatskepraviceblog.com/2019/01/17/srpska-nacionalna-manjina-umjesto-domovinskog-rata-u-nastavi-povijesti-uci-djecu-da-je-bio-gradanski-rat-iako-je-jos-2003-istekao-moratorij-na-nastavu-povijesti-po-erdutskom-sporazumu/>

ANALIZA BULLETIN 1 SNV-A, O ZASTUPLJENOSTI NACIONALNIH MANJINA U DRŽAVNOJ UPRAVI, PRAVOSUĐU I POLICIJI

Posted on 30 siječnja, 2021 by hrvatskepraviceblog

BULLETIN 1

U slijedećih 18 nastavaka, analizirati ću BILTENE SNV-a, hrvatskim pogledom, jer ih publicira SNV, odnosno srpska nacionalna manjina u Hrvatskoj, a financiraju se iz Proračuna Republike Hrvatske.

Srpsko narodno vijeće (SNV), nacionalna koordinacija vijeća srpske nacionalne manjine, izabrano je političko, savjetodavno i koordinativno tijelo koje djeluje kao samouprava Srba u Republici Hrvatskoj.

SNV dobiva velika sredstva iz Proračuna RH(tablice su niže u tekstu), i ne samo sredstva, nego i velika prava po Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina, tolika prava kakva nemaju manjine nigdje u svijetu i tolika da smo mi Hrvati po tom Zakonu diskriminirani, što je protuustavno!

Hrvatska Vlada financira SNV i njihove tiskovine, dok mene nitko ne financira, sama plaćam domenu za blog, sama printam dokumentaciju, iza mene ne stoji niti jedna politička opcija, ni stranka, ni hrvatska institucija. To pokazuje samo jedan mali segment, koliko smo mi Hrvati diskriminirani u vlastitoj domovini u odnosu na pripadnike nacionalnih manjina.

U svakom broju ponavljati ću uvodni dio iz broja u broj o ishodištu i cilju kojem streme nacionalne manjine, posebno srpska nacionalna manjina u Hrvatskoj.

Srpska nacionalna manjina u Hrvatskoj i država Srbija koju pripadnici srpske nacionalne manjine smatraju svojom domovinom, a Beograd glavnim gradom, krivci su za ratove na prostoru bivše Jugoslavije. Njihova krivica proizlazi iz velikosrpske ideologije, koju su zdušno prihvatili i provodili u velikosrpskoj i komunističke JNA agresiji na Hrvatsku 1991.godine.

17. kolovoza 1990.godine Dan kada su pali balvani! Srbi polaze od povijesno pogrešnih teza u smislu podjele krivnje za rat između Hrvata i Srba. Nema podjele krivnje, Srbi snose isključivu odgovornost i krivnju, povijesne činjenice to dokazuju! To je bila čista agresija na Hrvatsku, njene institucije i njen narod, ne samo Hrvate, nego i na Srbe koji su Hrvatsku smatrali svojom domovinom.

1. Povijesna činjenica je da dio Srba u Hrvatskoj nikako nisu prihvaćali bilo kakvu slobodnu i samostalnu hrvatsku državu!
2. Povijesna činjenica je da su se stavili u službu Slobodana Miloševića i njegove velikosrpske politike sa ciljem da “svi Srbi žive u jednoj državi”
3. Povijesna činjenica je da su Srbi u Jugoslaviji imali većinu u svim segmentima državne i društvene vlasti, u JNA, u Policiji, Carini, Diplomaciji, Školstvu,

Znanosti i Sportu, da su ustvari imali Srboslaviju! Naravno sve to su imali i sada ih jedna Hrvatska svodi na nacionalnu manjinu, ha ? Pa neće ići zar ne?

4. Povijesna činjenica je da su već imali gotove zemljopisne karte gdje je granica bila povučena na liniji Virovitica -Karlobag na hrvatskom teritoriju.

I sada nakon razaranja i žrtava koje su izazvali u kojima je pored hrvatskog naroda stradao i dio srpske nacionalne manjine, nakon što ne priznaju Republiku Hrvatsku kao svoju domovinu, nakon što ne priznaju Domovinski rat, već je za njih bio građanski rat, nakon što ne priznaju ni dio Erdutskog sporazuma o implementiranju nastave povijesti Domovinskog rata, nakon isteka moratorija u njihove škole, traže da Hrvatska Vlada do posljednjeg čovjeka ispuni postotak udjela Srba u zapošljavanju u državne službe, izjednačen postotku udjela srpske nacionalne manjine u ukupnom sastavu stanovništva?

Obveze ne ispunjavaju, ali ispunjenje prava traže do posljednjeg čovjeka?

SNV i ostali vođe srpske nacionalne manjine imaju obraza tražiti prava?

Koja su oni prava dali zarobljenim stanovnicima Vukovara, koja su prava dali zarobljenima koje su odveli u logore na teritorij Srbije, koja su prava dali ubijenima na Ovčari, koja su prava dali tisućama silovanih žena, muškaraca i djece, koja su prava dali 402 ubijene djece, zar pravo da ih ubiju granatama..... Prava nakon brutalne agresije na hrvatski narod oni traže od tog naroda – prava?

Prava nakon što se preko SNV-ovih Novosti izruguju Hrvatskoj himni, nakon što državu Hrvatsku nazivaju “**mala pizdunska zajednici općina točno po mjeri svojih malih, pizdunskih ustaša**” definicija hrvatske države po novinaru Novosti Borisu Dežuloviću, nakon što još jedan mrzitelj hrvatske države iz kvote SNV-a, Dejan Jović, profesor međunarodnih odnosa na Fakultetu političkih znanosti u Zagrebu i predavač povijesti na Hrvatskom vojnom učilištu dr. Franjo Tuđman mladim kadetima HV-a izjavi da je” **najgora (genocidna) Jugoslavija bolja od bilo koje Hrvatske**“

SNV, SDSS i Milorad Pupovac kao sveprisutan u svim tijelima SNV-a i SDSS-a nameće neprestano pravila po kojima bi Hrvati trebali živjeti!

Sa kojim pravom kao manjina nameće svoj sustav vrijednosti većinskom hrvatskom narodu? Gdje to piše u kojem Ustavu? U kojem Ustavnom zakonu, u kojem dokumentu? Nigdje!

Ali po velikosrpskoj ideologiji Srbi sebi umišljaju da su oni jedini narod koji ima pravo na državu, na etnički čistu državu, negirajući pravo drugih naroda na samoodređenje, na vlastiti identitet i na postojanje kao naroda!

Velikosrpska ideologija prvi put je javno definirana 1844. godina Načertanijem Ilije Garašanina. Zatim slijede;

2. Homogena Srbija 1941.godine, Stevana Moljevića
3. Valerijanov memorandum, Srpske pravoslavne crkve
4. Memorandum SANU 1986.godine
5. Memorandum SANU 2
6. Memorandum SANU 3

Načertanije 1844.godine Prvi puta se o Velikoj Srbiji počelo govoriti 1844. godine u Načertaniju, Ilije Garašanina, srpskog književnika, političara i premijera, poznatog kao autora velikosrpskog programa *Načertanije*.

“Program spoljašne i nacionalne politike Srbije na kraju 1844. godine – koji je važio sve do 1918. godine, a u određenim nijansama i bitnim smjernicama sve do danas. Osnovne postavke toga programa jesu:

“Historijsko pravo zasnovano na tradiciji srpske srednjovjekovne države”. Kao politički program Velike Srbije u Načertaniju se odbacuje zajednička država svih Južnih Slavena, a cilj je obnova srpskog carstva na podlozi državnog i povijesnog prava te srednjovjekovne tradicije: **“Iz ovog poznanja proističe čerta i temelj srpske politike, da se ona ne ograničava na sadašnje njene granice, no da teži sebi priljubiti sve narode srpske koji ju okružavaju.** (Znači svi Srbi u jednoj državi)

2. Homogena Srbija je memorandum banjalučkog odvjetnika Stevana Moljevića objavljen 30. lipnja 1941. godine u Nikšiću, koji postaje programsko načelo četničkog pokreta i kojim se zagovara stvaranje Velike Srbije i njeno etničko čišćenje od drugih naroda.

U svome spisu Stevan Moljević piše: “Osnovna greška u našem državnom uređenju bila je što 1918. g. nisu bile udarene granice Srbije. Ta se greška mora ispraviti, danas ili nikad. Te se granice danas moraju udariti, i one moraju da uhvate celo etničko područje na kome Srbi žive sa slobodnim izlazima na more za sve srpske oblasti koje su na domak mora.”

Za postizanje homogenosti Moljevićeve Srbije rabila su se sredstva etničkog čišćenja i genocida. U tom cilju Draža Mihailović je 20. studenog 1941. godine poslao posebnu instrukciju komandantima četničkih odreda Đorđiju Lašiću i Pavlu Đurišiću na čijim područjima (Crna Gora, BiH, Sandžak) se nalazio velik broj muslimana. U tom dokumentu, između ostalog, naglašavaju se i ovi zadaci četničkog pokreta:

1. Stvoriti veliku Jugoslaviju i u njoj veliku Srbiju, etnički čistu u granicama Srbije-Crne-Gore-Bosne i Hercegovine-Srema-Banata i Bačke.
2. Borba za uključenje u naš državni život i svih još neoslobođenih teritorija pod Italijanima i Nemcima (Trst-Gorica-Istra i Koruška) kao i Bugarske, severne Albanije sa Skadrom.
3. Čišćenje državne teritorije od svih narodnih manjina i nenacionalnih elemenata.
4. Stvoriti neposredne zajedničke granice između Srbije i Crne Gore, kao i Srbije i Slovenije, čišćenjem Sandžaka od muslimanskog življa, a Bosne od muslimanskog i katoličkog življa...

U kontekstu četničkog genocida je i govor jednog od glavnih četničkih vođa Milana Šantića u Trebinju u srpnju 1942: **“Srpske zemlje moraju biti očišćene od katolika i muslimana. U njima će živjeti samo Srbi. Čišćenje će se sprovesti temeljito. Sve ćemo ih potisnuti i uništiti bez IZUZETKA I BEZ SAŽALJENJA. To će biti polazna osnova našeg oslobođenja”.** Čisto, jasno i glasno ! Na osnovu tih načela provodila se VELIKOSRPSKA AGRESIJA na Hrvatsku i BIH 1991-1995.godine.

3. Valerijanov memorandum Srpske pravoslavne crkve, dokument je Srpske Pravoslavne Crkve, episkopa Valerijana, vikara njegove svetosti Patrijarha koji je predan 9. srpnja 1941.godine njemačkomu vojnom zapovjedniku Srbije, generalu Schroderu sa 100 000 ubijenih Srba od strane NDH, te ponovno generalu Danckelmannu, u kolovozu 1941.godine sa 180 000 pobijenih Srba od strane NDH. da bi se brojka do kraja rujna 1941. godine popela na 300 000 ubijenih!

Taj pamflet, s 24 fotografije navodnih hrvatskih zvjerstava nad Srbima, u inozemstvo je donio dr. Miloš Sekulić, a fotografije su također bile krivotvorene. Upravo taj dr Miloš Sekulić bio je četnički kurir posebnog povjerenja Draže Mihailovića i upravo je on iznio klevetnički „Valerijanov memorandum SPC“ u inozemstvo, nakon čega je ta strašna kleveta Hrvata razglašena po čitavom svijetu. Taj Sekulić u svom izvješću vladi

generala Simovića u listopadu 1941. godine sam izrijekom kazuje da do kraja lipnja i napada Njemačke na Sovjetski savez od strane Hrvata nije bilo „**osim pojedinačnih slučajeva**“ „**nikakvog značajnijeg progona Srba**“.

Prema podacima Zemaljske komisije za utvrđivanje zločina okupatora i njihovih pomagača iz 1945., tijekom Drugoga svjetskog rata okupacijske su snage i njihovi suradnici odgovorni za smrt 132.098 civilnih osoba na području Hrvatske. No po utvrđenim počiniteljima zločina, život je izgubilo 109.002 osobe. Ni jedna brojka nije ni blizu onih lažnih 300 000, koje SPC po valerijanovom memorandumu širi po svijetu. Tu klevetu i stigmatu ustaštva i zločinaca, Srbi šire i potenciraju i danas. Dovoljno je samo spomenuti izložbu o Jasenovcu u zgradi UN, koju su Srbi organizirali 26. siječnja 2018. godine. A hrvatska diplomacija ne poduzima ništa da se takvim propagandnim lažima suprotstavi istinom!

SPC izgubila pravni spor i proglašena sudionikom u najtežim djelima protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva!

Srpska pravoslavna crkva izgubila je 1995. godine sudski spor u Parizu, nakon što je podnijela tužbu protiv listova *Libération*, *Le Monde*, *Le Figaro* zbog objavljivanja tekstova u kojima se SPV optužuje za podržavanje etničkog čišćenja i zločina genocida u Bosni i Hercegovini. To je prvi i jedini slučaj u Europi a vjerojatno i u svijetu da je za jednu crkvenu instituciju službeno, u sudskom postupku praktično potvrđeno sudioništvo u najtežim djelima protiv čovječnosti i ljudskog dostojanstva.

SPC je podnijela tužbu i sud izgubila – ali iz toga nije naučila ništa, jer tvrdoglavo nastavlja istim putem ekstremizma, mržnje i isključivosti provoditi velikosrpsku ideologiju.

Danas nigdje na Internet mreži i u medijima nema podataka o ovoj crnoj mrlji na obrazu SPC. Velikosrpska klika vodi brigu o tomu da se sve ono što bi moglo smetati imidžu Srbije i Srba ukloni, a prošlost uskladi s njihovim bolesnim tvrdnjama o “**pravedom ratu za opstanak srpstva i pravoslavlja**”. Srpska pravoslavna crkva ostaje bastion velikosrpske naci-fašističke ideologije, jednako kao i Šešeljeva SRS i Vučićeva vlast.

4. Memorandum SANU iz 1986. godine je dokument SANU koji se smatra intelektualnom najavom agresivnog srpskog nacionalizma i krvavih ratova na Balkanu! Ustvari na osnovu tog Memoranduma je Milošević i počeo svoju “antibirokratsku revoluciju”, koja je bila uvod u surovu agresiju na Hrvatsku i BiH.

1. granice Srbije nisu u skladu s etničkim sastavom i kao takve one se trebaju prekrajati jer, prema Memorandumu, Ustav iz 1974. je nanio mnogo štete Srbiji, zbog stvaranja autonomnih pokrajina Vojvodine i Kosova, razvodnjavanje federacije, kao i zbog “umjetnih” administrativnih granica koje ne predstavljaju “pravu” sliku

2. ugroženost srpskog naroda od strane drugih naroda unutar SFR Jugoslavije: asimilacija, iskorištavanje, istjerivanja, nemogućnost izražavanja, marginalizacija u političkoj, ekonomskoj, kulturnoj i naučnoj sferi

3. jačanje antisrpskih snaga unutar SFR Jugoslavije (Hrvati, Albanci)

4. potreba za brzom akcijom da se spriječi propadanje Srbije i srpskog naroda.

5. Memorandum Sanu 2

1. Umanjiti odgovornost Srbije za počinjene zločine i razaranja, i optužnicama, potjernicama i montiranim sudskim procesima protiv državljana BiH, Hrvatske i

Kosova staviti je u ravnopravan položaj sa državama u okruženju;..... 4.Pokajničkim akcijama dovesti Srbiju u jednak položaj sa stradalim i oštećenim državama iz okruženja;

5. Insistirati na zatvaranju Haškog tribunala i na suđenju generalu Ratko Mladić pred domaćim pravosuđem;
6. Destabilizirati vlade susjednih država, provocirati unutarnje nezadovoljstvo i nemire i slabiti oštricu optužbi protiv Srbije;
7. Pomagati otcjepljenje Republike Srpske;
8. Insistirati na konstitutivnosti Srba u Hrvatskoj, Crnoj Gori i Kosovu i izvršiti tranziciju srpskih zajednica u državama regiona u unitarnu, svesrpsku zajednicu;

Kao što je vidljivo iz prethodnih dokumenata velikosrpske politike, predstavnici srpske nacionalne manjine, u Republici Hrvatskoj stalni su destabilizirajući faktor, stalni izvor i uzročnik prijepora i nezadovoljstva njihovim odnosom prema hrvatskoj državi i hrvatskom narodu, točno po Memorandumu SANU 2.

Najžalosnije je što su potpomognuti politikom vladajućih političkih "elita" u Hrvatskoj, koje nas vraćaju na Zapadni Balkan, umjesto da ostanemo dio srednjoeuropske i mediteranske civilizacije, gdje svojom kulturom već tisuću ljeta i pripadamo Stoga ću analizirati njihove Biltene, u interesu istine, koja ne dopire u glavne medije, upravo zbog izostanka financijske potpore vladajućih, hrvatskim neovisnim medijima, nasuprot obilatoj potpori koju redovno iz Proračuna dobiva SNV sa svojim protuhrvatskim Novostima.

Na taj me korak ponukalo ponašanje već notornog predstavnika Srba u Hrvatskoj, dr. Milorada Pupovca, prilikom katastrofalnog potresa koji je zadesio Banovinu, sa Petrinjom, Siskom i Glinom, 28.prosinca 2020.godine, nastanjenim i manjinskim srpskim stanovništvom, kada je izjavio da su poginula 2,5 Srbina. On se pravdao da je samo odgovarao na novinarsko pitanje, ali njegov odgovor kao državljana RH mogao je glasiti, da su poginuli ljudi i da nije bitna nacionalnost, a ne brojiti krvna zrna, pa čak i napola! To se ja osobno nikada ne bih sjetila odgovoriti, jer ne razmišljam na taj način. Potencirati i naglašavajući kao polusrpkinju djevojčicu koja je poginula je degutantno i provokativno, ali nije iznenađujuće, s obzirom da je to način na koji Milorad Pupovac javno komunicira. **Provocira da izazove reakciju i onda licemjerno plačljivim glasom kuka o ugroženosti Srba u Hrvatskoj.**

Tisućama ljudi diljem Hrvatske uopće nije bilo bitna nacionalna pripadnost ljudi koji su stradali i koji su ostali bez krova nad glavom, već su se odmah organizirali i pritekli upomoć, sakupljali osnovne potrepštine, pa je na pr. iz Pule u organizaciji navijačke skupine Demoni već oko 22 h navečer krenuo šleper pun pomoći za Banovinu. .Pupovac svoju retoriku pretače svake godine u Bulletin SNV-a, koji tiska sredstvima iz Proračuna RH i kojim blati Hrvatsku po svijetu. Njegova stalna huškačka retorika nije ograničena samo na Bulletin, nego je redovna uređivačka politika i Novosti, SNV-a, koje isto tako financira iz Proračuna RH.

Vlada Republike Hrvatske je tijekom 2018. godine, putem nadležnih tijela za provedbu Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina iz državnog proračuna izdvojila 173.155.798,54 kn, što je značajno povećanje sredstava u odnosu na 2017. godinu kada je utrošeno 144.191.391,85 kn.

Iz državnog proračuna Republike Hrvatske u 2020. godini, rasporedila su se financijska sredstva u iznosu od 43.395.000,00 kuna za ostvarivanje kulturne autonomije nacionalnih manjina. NN 51/2020

Od tog iznosa Srbi su dobili 11 931 000, 00 kn, a najveći iznos dobili su SKUD Prosvjeta iz Zagreba 5 588 000,00 i SNV 4 537 000, 00.

3. SRPSKO KULTURNO DRUŠTVO »PROSVJETA«, ZAGREB	5.588.000,00
Informiranje	
- Dječji list »Bijela pčela« – brojeva: 10, 20,5×28 cm, 48 str., autotipija i fototipija, 4 boje, naklada: 2200	500.000,00
- Artefakti – izvori za povijest Srba u Hrvatskoj – rojeva: 1, 22,5×21 cm, 160 str., fototipije 5 u boji, 10 crno-bijelih, naklada: 300	50.000,00
- Ljetopis SKD »Prosvjeta« 2020. – brojeva: 1, 196×216 mm, 450 str., 16 c/b, 16 boja, naklada: 500	50.000,00
- Časopis »Prosvjeta« – brojeva: 6, 24×34 cm, 64 str., c/b fotografije, kolor korice, naklada: 1000	350.000,00
- web-stranica SKD »Prosvjeta«	55.000,00
Izdavaštvo	
- Sabrane pjesme, Dušan Jerković, 15×19 cm, str.: 160, naklada: 500	25.000,00
- Panonski diptih, Drago Kekanović, 12×18 cm, str.: 200, naklada: 500	35.000,00
- Život u filmu 2, Nenad Polimac, 17×24 cm, str.: 400, naklada: 500	40.000,00
- Pisma srpskih narodnih i crkvenih predstavnika, Radoslav Grujić, 17×24 cm, str.: 800, naklada: 500 kom.	40.000,00
- Glas sa granice, Čedomir Višnjić, 13×20 cm, str.: 420, naklada: 500	25.000,00
- Srpski bukvari od 1965. do 2011. godine, Nataša Puškar, 16,5×24 cm, str.: 250, naklada: 500	25.000,00
Kulturni amaterizam	
- Ansambli narodnih igara SKD »Prosvjeta«	400.000,00
- Pododbori SKD »Prosvjeta«	2.500.000,00
Kulturne manifestacije	
- Istraživanje, zaštita i očuvanje kulturnog naslijeđa Srba u Hrvatskoj – Krnjak, Petrinja, Korenica, Kistanje, Pakrac, Jagodnjak, Bobota	60.000,00
- 20 godina Zakona o službenoj uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u RH i Zakona o odgoju i obrazovanju na jeziku i pismu nacionalnih manjina – Velika dvorana SKD »Prosvjeta«, Zagreb	25.000,00
- 30 godina od uvođenja višestranačja i formatiranje prava nacionalnih manjina u Hrvatskoj – Velika dvorana SKD »Prosvjeta«, Zagreb	20.000,00
- Dani srpske kulture 2020. – Zagreb, Vukovar, Rijeka, Split	496.000,00
- Svetosavska akademija – Koncertna dvorana »Vatroslav Lisinski«, Zagreb	100.000,00

- Svetosavska akademija – Koncertna dvorana »Vatroslav Lisinski«, Zagreb	100.000,00
- Registar kulturne baštine Srba u Republici Hrvatskoj – Zagreb	400.000,00
- XXIII. dani kulture Srba Istočne Slavonije, Baranje i Zapadnog Srijema – Osječko-baranjska i Vukovarsko-srijemska županija	90.000,00
- 18. susreti na Baniji – Mali Gradac	80.000,00
- Bjelobrdska pударina – Bijelo Brdo	12.000,00
- Desničini susreti 2020. – SKD Prosvjeta, Hrvatsko društvo pisaca, Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu te Institut za književnost i umetnost u Beogradu	50.000,00
- Dedova kosidba – Vrginmost	15.000,00
- 11. Smotra dječjeg kulturnog stvaralaštva »Djeca su ukras svijeta« – Nogometno igralište Velika Bršljanica, Garešnica	17.000,00
- Godišnji koncert u Vojniću – Dom kulture Vojnić	15.000,00
- Veće tradicije i folklor – Zagreb	40.000,00
- Mesdam – Ljetna pozornica Doma kulture Pačetin	50.000,00
- 5. festival ojačice u Petrinji 2020. – POU Hrvatski dom, Petrinja	23.000,00

6. SRPSKO NARODNO VIJEĆE – NACIONALNA KOORDINACIJA SRPSKE NACIONALNE MANJINE U RH, ZAGREB	4.537.000,00
Informiranje	
– Samostalni srpski tjednik Novosti – brojeva: 52, 39×27,1 cm, 40-48 str., c/b, sve boje, naklada: 6200	3.600.000,00
– Arhiv Srba u Hrvatskoj – brojeva: 2, 165×240 mm, 250 str., c/b, naklada: 300	600.000,00
Kulturne manifestacije	
– Dan proboja logoraša iz Jasenovca – Spomen područje Jasenovac	80.000,00
– Dan sjećanja na Jadovno 1941. – Spomen područje Jadovno, Saranova jama	70.000,00
– Dan proboja na Biljegu, Petrova gora – Petrova gora	50.000,00
– Dan ustanka u Srbu – Spomenik ustanku, Srb	100.000,00
– Komemoracija u Varivodama i Gošiću – Varivode i Gošić	15.000,00
– Komemoracija na dječjem groblju u Sisku – Dječje groblje u Sisku	8.000,00
– Komemoracija u Glini – ispred nekadašnjeg Spomen-doma, Glina	7.000,00
– Sijelo na tromedi-Strmica – Strmica, Knin	7.000,00

7. SRPSKO PRIVREDNO DRUŠTVO »PRIVREDNIK«, ZAGREB	350.000,00
Informiranje	
– Podlistak Privrednik u sklopu tjednika Novosti – brojeva: 12, 27×39,5 cm; str.: 8; 4 boje, naklada: 6500	250.000,00
Kulturne manifestacije	
– Deveti kongres Privrednikovih stipendista i srpske omladine – Novinarski dom i Srpsko privredno društvo »Privrednik«, Zagreb	40.000,00
– Privrednikove tribine: Reci što misliš! – Srpsko privredno društvo »Privrednik«, Zagreb	30.000,00
– Peta dobrotvorna slikarska kolonija u Gornjem Budačkom – Gornji Budački, Zagreb	30.000,00
8. USTANOVA U OBLASTI KULTURE »SRPSKI KULTURNI CENTAR«, VUKOVAR	50.000,00
Izdavaštvo	
– Dobra voda, grupa autora, A5, naklada: 500	20.000,00
– Fotomonografija spomenika iz vremena NOB-a na području bivše vukovarske opštine – stanje nekad i sad, grupa autora, naklada: 500	20.000,00
Kulturne manifestacije	
– SKC sredom – Vukovar	10.000,00
9. ZAJEDNICA SRBA U ISTRI, PULA	20.000,00
Kulturne manifestacije	
– 12. Dani srpske kulture u Istri – Pula, Rovinj, Umag	20.000,00
UKUPNO SRBI	11.931.000,00

Sve je to prihvatljivo, u interesu svake nacionalne manjine za održavanje tradicije, običaja i kulturnog identiteta. Međutim kada je u pitanju vodstvo srpske nacionalne manjine, onda je to samo paravan i način da se od Hrvatske uzme što više, sa svrhom nametanja srpske politike, srpskog svjetonazora i srpskog identiteta nama Hrvatima. I ne samo srpskog identiteta, nego i velikosrpske ideologije, neprestanim nametanjem stigme ustaštva, kojom nas grubo optužuju po svijetu, a od ustaštva u Hrvatskoj ni traga, likvidirano je na Križnom putu i u jugokomunističkim čistkama poslije 2.svjetskog rata. **Ali zato nisu likvidirani četnici, oni su se 1944. godine preobukli u partizane, četničku kokardu zamijenili zvijezdom petokrakom i zavladao Jugoslavijom. Kada se počeo nazirati raspad Jugoslavije 1986.godine Memorandumom Sanu ponovno su aktivirali velikosrpsku ideologiju i četnički pokret i započeli agresiju na Hrvatsku i BIH sa nezamislivim zločinima i razaranjima sa ciljem uništenja svakog dokaza postojanja Hrvata u zamišljenim granicama Velike Srbije.**

[Click to access SNV_bulletin_1.pdf](#)

Bulletin 1-Neostvorena prava i promašene politike:

Zastupljenost nacionalnih manjina u državnoj upravi, pravosuđu i policiji

Izdavači: Srpsko narodno vijeće i Vijeće srpske nacionalne manjine grada Zagreba

Zagreb, Gajeva 7 / <http://www.snv.hr>

Urednik: Saša Milošević

Autori: Slađana Božić, Ljubomir Mikić

Summary: Marina Lipovšćak

Grafičko oblikovanje: Finale: dizajnvideozvuk

Tisak: IT Graf

Tiraž: 600

Podrška – Ured Vlade Republike Hrvatske za ljudska prava i prava nacionalnih manjina.

Zagreb, mart 2014

Zastupljenost nacionalnih manjina u državnoj upravi pravosuđu i policiji

U Bulletinu 1 tabelarnim prikazima navode se podaci u postotcima o zastupljenosti srpske nacionalne manjine po državnim službama, pojedinim ministarstvima i tijelima državne uprave, sa kojima oni naravno nisu zadovoljni, jer nisu zastupljeni u dovoljnom broju.

Posebni zakoni koji uređuju zastupljenost manjina u tijelima državne uprave su Zakon o sustavu državne uprave (ZSDU) i Zakon o državnim službenicima (ZDS) ZSDU-om je propisano da pripadnici nacionalnih manjina imaju pravo na zastupljenost u središnjim tijelima državne uprave razmjerno njihovom udjelu u ukupnom stanovništvu Republike Hrvatske, a u uredima državne uprave u jedinicama područne (regionalne) samouprave razmjerno njihovom udjelu u ukupnom stanovništvu tih jedinica. ZSDU uređuje i pravo pripadnika nacionalnih manjina da se pozovu na ostvarivanje **prava prednosti pri zapošljavanju pod jednakim uvjetima** te da provedbu zastupljenosti pripadnika nacionalnih manjina u tijelima državne uprave nadzire Vlada Republike Hrvatske.

Članak 22. Ustava RH

(1) U jedinici lokalne samouprave i jedinici područne (regionalne) samouprave (u daljnjem tekstu: jedinica samouprave) u kojoj se prema odredbama ovog Ustavnog zakona treba **osigurati srazmjerna zastupljenost** članova njenog predstavničkog tijela iz reda pripadnika nacionalnih manjina osigurava se zastupljenost predstavnika nacionalne manjine u njenom izvršnom tijelu.

(2) Pripadnicima nacionalnih manjina osigurava se zastupljenost u tijelima državne uprave i pravosudnim tijelima sukladno odredbama posebnog zakona, vodeći računa o sudjelovanju pripadnika nacionalnih manjina u ukupnom stanovništvu **na razini na kojoj je ustrojeno tijelo državne uprave ili pravosudno tijelo i stečenim pravima.**

(3) Pripadnicima nacionalnih manjina osigurava se zastupljenost u tijelima uprave jedinica samouprave sukladno odredbama posebnog zakona kojim se uređuje lokalna i područna (regionalna) samouprava i sukladno stečenim pravima.

(4) U popunjavanju mjesta iz stavka 2. i 3. **ovoga članka, prednost pod istim uvjetima imaju predstavnici nacionalnih manjina.**

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2002_12_155_2532.html

Po članku 22. stavak 4, pravo prednosti pripadnika nacionalnih manjina pri zapošljavanju je diskriminirajuća u odnosu na matični hrvatski narod. To je čista diskriminacija pri zapošljavanju i nije u skladu sa Ustavom RH, što znači da je protuustavan.

Diskriminirajući su i članci u statutima pojedinih općina i gradova, upravo zato što nisu u skladu sa Ustavom RH, Poveljom Europske unije i Direktive Vijeća EU 2000/78/EZ Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja

U statutima općina i gradova u Istri piše kako slijedi;

Iz statuta grada Novigrad-Cittanova

Članak 25. U tijelima lokalne samouprave odnosno područne (regionalne) samouprave, ustanovama i drugim javnim pravnim osobama za radna mjesta na kojima se neposredno komunicira s građankama/grāđanima, obvezatno je poznavanje hrvatskog i talijanskog jezika.

Znači da se ne može ni natjecati za radna mjesto pripadnik većinskog hrvatskog naroda koji ne zna talijanski jezik. To je protuustavni članak, jer svi po Ustavu RH imamo jednaka prava na rad i slobodu rada.

Iz Statuta grada Rovinja

Članak 37. Radi ostvarivanja ravnopravnosti hrvatskog i talijanskog jezika, u tijelima gradske uprave grada Rovinja-Rovigno, ustanovama i trgovačkim društvima, čiji je osnivač grad, a koje u svome radu neposredno komuniciraju sa građanima, moraju biti sistematizirana i popunjena radna mjesta za koja je obvezatno aktivno poznavanje hrvatskog i talijanskog jezika.

Ovaj članak također nije u skladu sa Ustavom RH. On je diskriminatoran i za Hrvate i za pripadnike talijanske manjine.

Iz statuta grada Umaga

Članak 31. Tijela državne uprave, lokalne i područne (regionalne) samouprave, sudbene vlasti, gospodarski subjekti i ustanove te druge organizacije upotrebljavaju u svom radu pečate, štambilje i žigove na hrvatskom i talijanskom jeziku. U tijelima državne uprave, lokalne i područne (regionalne) samouprave, sudbene vlasti, trgovačkim društvima i ustanovama koje obavljaju javnu službu moraju biti sistematizirana i popunjena radna mjesta za koja je obvezatno poznavanje hrvatskog i talijanskog jezika.

Što znači „ pod jednakim uvjetima“ ?

Nije pod jednakim uvjetima ako Hrvat u svojoj domovini Hrvatskoj ne može sudjelovati u natječaju, jer ne zna talijanski jezik? To je čista diskriminacija!

Hrvatskom državljaninu nije dostupno pod jednakim uvjetima svako radno mjesto i dužnost. Ako ne govori talijanski ne može se natjecati, nije mu dostupno!

Članak 44. Ustav RH

Svaki državljanin Republike Hrvatske ima pravo, pod jednakim uvjetima, sudjelovati u obavljanju javnih poslova i biti primljen u javne službe.

Članak 55. Ustav RH

Svatko ima pravo na rad i slobodu rada.

Svatko slobodno bira poziv i zaposlenje i svakomu je pod jednakim uvjetima dostupno svako radno mjesto i dužnost.

Po Ustavu RH svi građani RH imaju jednako pravo pri zapošljavanju i prema tome **isticanje prednosti pri zapošljavanju pripadnika nacionalne manjine je diskriminirajuće u odnosu na matični hrvatski narod.**

Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina na koji se pozivaju pisci ovih Biltena Srpskog nacionalnog vijeća je diskriminirajući prema Hrvatima. Izglasan je u Hrvatskom Saboru, ali je izmjenama i dopunama diskriminirao matični hrvatski narod.

Članak 22. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina, je diskriminirajući ne samo prema Ustavu RH, već i prema Europskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava, Povelji Europske unije o temeljnim pravima i Direktivi Vijeća EU za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja

Članak 3. Ustava RH

Sloboda, jednakost, nacionalna ravnopravnost i ravnopravnost spolova, mirotvorstvo, socijalna pravda, poštivanje prava čovjeka, nepovredivost vlasništva, očuvanje prirode i čovjekova okoliša, vladavina prava i demokratski višestranački sustav najviše su vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske i temelj za tumačenje Ustava.

Članak 5. Ustava RH

U Republici Hrvatskoj zakoni moraju biti u suglasnosti s Ustavom, a ostali propisi i s Ustavom i sa zakonom.

Svatko je dužan držati se Ustava i prava i poštivati pravni poredak Republike Hrvatske.

Članak 14. Ustava RH

Svatko u Republici Hrvatskoj ima prava i slobode, neovisno o njegovoj rasi, boji kože, spolu, jeziku, vjeri, političkom ili drugom uvjerenju, nacionalnom ili socijalnom podrijetlu, imovini, rođenju, naobrazbi, društvenom položaju ili drugim osobinama.

Svi su pred zakonom jednaki.

Članak 15. Ustava RH

U Republici Hrvatskoj jamči se ravnopravnost pripadnicima svih nacionalnih manjina.

Članak 8. Ustava RH

Odredbe ovoga Ustavnog zakona i odredbe posebnih zakona kojima se uređuju prava i slobode pripadnika nacionalnih manjina moraju se tumačiti i primjenjivati sa svrhom poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima.

Članak 146. Ustava RH

Državljeni Republike Hrvatske su građani Europske unije i uživaju prava koja im jamči pravna stečevina Europske Unije.

Članak 14. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava

Uživanje prava i sloboda koje su priznate u ovoj konvenciji osigurati će se bez diskriminacije na bilo kojoj osnovi, kao što je spol, rasa, boja kože, jezik, vjeroispovjed, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili društveno podrijetlo, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje ili druga okolnost

Povelja Europske unije o temeljnim pravima

<https://eur-lex.europa.eu/legal->

[content/HR/TXT/PDF/?uri=CELEX:12016P/TXT&from=RO](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HR/TXT/PDF/?uri=CELEX:12016P/TXT&from=RO)

Članak 20.

Jednakost pred zakonom

Svi su pred zakonom jednaki.

Članak 21.

Nediskriminacija

Zabranjuje se svaka diskriminacija na bilo kojoj osnovi kao što je spol, rasa, boja kože, etničko

ili socijalno podrijetlo, genetske osobine, jezik, religija ili uvjerenje, političko ili bilo kakvo drugo

mišljenje, pripadnost nacionalnoj manjini, imovina, rođenje, invaliditet, dob ili spolna orijentacija.

Unutar područja primjene Ugovorâ i ne dovodeći u pitanje bilo koju njihovu posebnu odredbu,

zabranjena je svaka diskriminacija na temelju državljanstva.

Direktiva Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja

Svrha je ove direktive osigurati da ljudi određene vjere ili uvjerenja, invaliditeta, dobi ili spolnog opredjeljenja nisu diskriminirani, već da uživaju jednako postupanje na radnome mjestu.

Koje vrste diskriminacije obuhvaća direktiva?

Ona obuhvaća i izravnu diskriminaciju (različito postupanje na temelju osobite značajke) i neizravnu diskriminaciju (bilo koja odredba, kriterij ili praksa koja je naizgled neutralna, ali dovodi ljude u gore navedenim kategorijama u neravnopravni položaj u odnosu prema ostalima). Uznemirivanje, koje stvara neprijateljsko okruženje, smatra se oblikom diskriminacije.

I ne samo da je članak 15 Ustava RH nepotreban, već je i diskriminirajući, što je ustvrdila i Venecijanska komisija. Venecijanska komisija kao savjetodavno tijelo Vijeća Europe prije nekoliko godina donijela je preporuku da države članice Europske unije nisu dužne imati zasebne parlamentarne zastupnike nacionalnih manjina. Ta preporuka pojašnjava se činjenicom da zemlje članice Europske unije imaju riješeno pitanje nacionalnih manjina te je njihova prisutnost u parlamentima potpuno nepotrebna i kontraproduktivna, jer time pripadnici nacionalnih manjina kao građani ostvaruju dvostruko pravo glasa.

Venecijanska komisija je savjetodavno tijelo Vijeća Europe za ustavna pitanja. Osnovana je u svibnju 1990. godine. U trideset godina svoga postojanja Komisija je daleko premašila svoju prvotno zamišljenu ulogu, pružanje ustavnopravne pomoći zemljama u tranziciji. Izrasla je u respektabilno stručno tijelo, koje svjedoči i sudjeluje u gotovo svim procesima ustavnih reformi koje su se odvijale i koje se odvijaju u Europi od pada komunizma do danas.

Takva prava nacionalnih manjina dovela su do diskriminacije etničke većine, Hrvata, u Ustavu RH i Zakonu o pravima nacionalnih manjina. Ne spominje se hrvatski narod u smislu etničke pripadnosti, nisu nikakav politički subjekt zbog svog etniciteta, nego samo zbog svog državljanstva, dok je 8 zastupničkih mjesta zajamčeno isključivo nacionalnim manjinama.

Republika Hrvatska svojim je zakonodavstvom osigurala nacionalnim manjinama politički status i privilegije kakve nemaju u praksi niti jedna članica EU i ostale zemlje. Sva ta prava nisu kod manjina dovela do priznavanja i poštivanja Republike Hrvatske, njenih institucija i hrvatskog naroda. Naprotiv vidljivo je iz ponašanja, pisanja SNV-ovih Novosti i Bulletinu da su dovela samo do traženja još većih privilegija i prava **(Zakon o civilnim stradalnicima iz Domovinskog rata)**

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://hrvatskepraviceblog.com/2021/01/30/analiza-bulletin-1-snv-a-o-zastupljenosti-nacionalnih-manjina-u-drzavnoj-upravi-pravosudu-i-policiji/>

MEDIJSKO HUŠKANJE I GOVOR MRŽNJE NOVOSTI SNV-A

Posted on [srpanj 6, 2019](#) by [hrvatskepraviceblog](#)

Medijski teror

Nevjerojatno, naprosto je nepojmljivo, da ni nakon 30 godina od pada Berlinskog zida nije dovoljno vremensko razdoblje da yugo-komunizam izađe iz glava ljudi! Svjedoci smo pravog medijskog terora elektronskih i tiskanih medija, nametanje i kreiranje vrijednosnog sustava kojeg nam nameću vladajući u cilju zaštite pojedinaca i grupacija, koji su proizašli iz yugostruktura i njihovih dosegnutih povlastica, bogatstva, utjecaja i moći.

Mediji imaju u današnje vrijeme veliku ulogu i utjecaj u društvu. Služe za povezivanje sa svijetom lokalno i globalno.

Razvitkom tehnologije vijesti se lakše i brže prenose diljem svijeta.

Svi imaju pravo na informaciju i slobodu govora, što nam jamči povelja UN.

Mediji su kompleksan pojam koji označava sustave javnog informiranja, koji služi za širenje vijesti i audio -vizualnih sadržaja u svrhu informiranja, obrazovanja i zabave najširih slojeva stanovništva.

Mediji u Hrvatskoj

Sastoje se od:

- 1.Hrvatske TV postaje
- 2.Hrvatske Radio postaje
- 3.Hrvatski tisak
- 4.Hrvatski internet portali

Medijima je teško dokučiti izvorište moći i vlasničku strukturu.

Mediji postaju direktni pokretači društvenih promjena, ali i participiraju u strukturi društvene moći.

To se manifestira u činjenici da je suvremena tehnologija omogućila djelu medija oslobađanje od kontrole države.

Ti tako oslobođeni mediji teže društvenoj moći i tu moć usmjeravaju u odnosu na politiku i političare. To slabi model parlamentarne demokracije kada mediji usvajaju sve veću društvenu moć.

Takvi mediji sve više marginaliziraju snagu nacionalne države, slabe vjeru u parlamentarizam i demokratske institucije.

Efekt je toga brzo urušavanje neupitnih vrijednosti, autoriteta, hijerarhije, pravosuđa i državnih institucija

Mediji i politika

Masovni mediji predstavljaju jedan od najvažnijih elemenata u politici.

Politika koristi medije kao jedno od glavnih alata u upoznavanju i prezentiranju kandidata, te uspostavlja odnos moći i nadređenosti.

Dok mediji na politiku djeluju svojom informacijskom moći i ekonomskim značajem. Politika i mediji se međusobno isprepliću, sa time da bi politika bez medija teško opstala, a mediji bez politike ne bi propali, jer ima dosta drugih područja života o kojim mogu izvještavati.

Postoji 5 funkcija medija koje obavljaju za politički sustav, a to su:

1.pronose vijesti

2.tumače vijesti

3.utječu na mišljenje građana

4.utvrđuju program vladinih akcija

5.socjaliziraju građane u odnosu na politiku (K. Janda 1992).

U idealnom slučaju mediji bi trebali pokrivati objektivno, kritički i sa distance sve političke teme i događaje.

Međutim kako općenito idealan tip odnosa politike i medija ne postoji, tako ni odnosi ne funkcioniraju glatko.

Tada govorimo o zloupotrebi medija.

Mogućnost manipulacije masovnih medija najviše se očituje u odnosu političara prema građanima.

Na medijskoj sceni prisutni su izrazito negativni primjeri tzv.”horor-novinarstva”, gdje mediji izvještavaju o osobama, skandalima, spektaklima i aferama.

To je ono što nazivamo žuti tisak.

Značaj medija potvrđuje i tvrdnja da su mediji četvrti stup vlast u državi(uz zakonodavnu, sudsku i izvršnu)

U odnosima politika -mediji-javnost nužna je komunikacija i to ne jednosmjerna, već bi bilo poželjno da se odvija u oba smjera.

Državni vrh mora pružiti priliku javnosti da komunicira sa njom o važnim političkim pitanjima, jer to je smisao demokracije.

Mediji prateći aktualna politička zbivanja nastoje na svaki način zadržati utjecaj na kreatore političkih odluka.

Mediji nastoje servirati javnosti cjelokupan dojam određenih političkih kandidata.

Metode prodavanja ugleda građanima naziva se spiniranje, a ljudi koji se time bave spin-doktori.

Na taj način izravno utječu na politiku i predstavljaju glavni čimbenik u političkoj komunikaciji.

Novinari u svojim tekstovima i TV emisijama najčešće kao moderatori rasprava upućuju kritike pojedinim političarima ili cijelim strankama.

Građani su time maksimalno izloženi političkim temama od značaja za političare, a teme koje zanimaju same građane nalaze se na margini.

Mediji utječu na politiku i političko ponašanje, a koliki će taj utjecaj biti ovisi o medijskoj kulturi građana.

Medijski puč, mediji iznad institucija vlasti

Smišljena i planirana novinarska patka, putem GRIZLIJA, a moguće i putem plana PAKAO. Gostovanje Stjepana Mesića na HRT-u u emisiji Nedjeljom u 2, je neprimjerena medijska, tempirana podvala, gdje je glavna tema bio, a tko drugi nego Tomislav Karamarko.

Za ovu medijsku manipulaciju i podvalu krivim koliko samog STANKOVIĆA, toliko i vodstvo HRT-a, koje je takvo što propustilo u eter.

Ovdje se ne radi samo o Tomislavu Karamarku!

Radi se o načinu rada medija i prihvaćanju takvog načina kao normalnog.

Zar se nitko nije zapitao da i on može također postati meta, ako se nekome iz centara moći pokaže kao smetnja??? To je stara prokušana metoda diskvalifikacije čovjeka koji postaje lovina.

U ovom primjeru mediji su se postavili iznad svih institucija vlasti u RH, iznad zakonodavne, sudske i izvršne vlasti.

Svjedoci smo bili u javnosti prave medijske harange ili hajke na Tomislava Karamarka!

Tu su mediji odigrali veoma ružnu, negativnu i huškačku ulogu.

Ako pođemo od potrebe za istraživačkim novinarstvom, koje smatram potrebnim, za otkrivanje prije navedenog "prljavog rublja" ono bi kada nešto i otkrije, taj predmet trebalo prosljediti nadležnom državnom organu na daljnju obradu i procesuiranje.

Tu njihova uloga prestaje.

Međutim kod nas to nije tako.

Mediji su se postavili iznad svih državnih institucija u slučaju Tomislava Karamarka!

Poznato je da nitko nije kriv dok mu se u sudskom postupku ne dokaže krivica.

A u ovom slučaju nema uopće sudskog postupka, nema optužnice, nema ni presude, a čovjek je unaprijed proglašen krivim.

Podigla se ogromna medijska i politička hajka na njega, provodio se medijsko-politički linč.

Čak se nije čekao niti pravorijek Povjerenstva za sukob interesa.????

Kakvo Povjerenstvo, kakav DORH, kakav sud???

Pa mediji su to sve odradili, jer je njihova osuda prihvaćena kao gotova stvar.

Totalno srozavanje i nepoštivanje državnih institucija!

Medijski puč, ruši Vladu!

Zašto prihvaćamo ovakvu ulogu medija?

Veoma zabrinjavajuća uloga medija po funkcioniranje samog društva i države!

Začudjuće je kako ti mediji imaju snažnu moć kada zablokiraju sve slobodno misleće snage u društvu!

U komunikaciji sa ljudima uvidjela sam da je jako malo njih prepoznalo tu opasnost zlouporabe medija u društvu.

Osuditi unaprijed osobu na osnovu medijskih napisa, bez procesuiranja, bez presude, predstavlja poništenje demokratskog sustava i ustroja države na zakonodavnu, sudsku i izvršnu vlast.

Medije treba vratiti u njihove okvire kao 4.stup vlasti, a prepustiti optuživanje i procesuiranje legalnim državnim institucijama. Svjedoci smo pravog medijskog terora elektronskih i tiskanih medija.

To je vjerojatno dio onog paklenog plana MI ili ONI koji je Zoran Milanović kao "dobar i uspješan" političar i bivši predsjednik bivše Vlade, obećao svom "voljenom" hrvatskom narodu, za koji kaže da se bori u svom političkom radu za "slučajnu državu". Umjesto da u svom mandatu građanima RH osigura život dostojan čovjeka, on mu je osigurao svakodnevnim medijskim terorom i pakao. **I ponovno se vraća u politički život, u utrku za izbor Predsjednika Republike Hrvatske. Živo me zanima koliko dugo pamćenje imaju hrvatski birači?**

Novosti SNV-a

Novosti u toj slobodno mogu reći patološkoj mržnji prema Hrvatima i hrvatskoj državi najgnusnije je to da ih hrvatska država financira, a oni pljuju u tanjur koji ih hrani.

Osobito eklatantno kršenje medijskog kodeksa objektivnog izvještavanja radi Portalnovosti com odnosno Novosti SNV-a Milorada Pupovca.

NOVOSTI HOBOCIJA

POLITIKA	VIJESTI	IMPRESSUM
DRUŠTVO	INTERVJUI	KONTAKTI
KULTURA	KOLUMNNE	PRETPLATA
KRONIKA		KIOSCI

Tko je od vas Srbin?

KOLUMNNE

BORIS DEŽULOVIĆ
Tko je od vas Srbin?

MARINKO ČULIĆ
Glas za HDZ

SINAN GUDŽEVIĆ
Hetera prodaje hajanje

BORIS RAŠETA
Prvi glas fontana
VIKTOR IVANČIĆ
Glavaš u torbi

Impressum

IZDAVAČ Srpsko narodno vijeće
ZA IZDAVAČA dr. Milorad Pupovac
GLAVNI UREDNIK Nikola Bajto
ZAMJENICE GLAVNOG UREDNIKA Tamara Opačić i Andrea Radak
IZVRŠNI UREDNICI Petar Glodić i Boris Postnikov
REDAKTORICA Darija Mažuran-Bučević
KOLUMNISTI Marinko Čulić, Boris Dežulović, Viktor Ivančić, Sinan Gudžević, Boris Rašeta
REDAKCIJA Paulina Arbutina, Mašenjka Bačić, Dragana Bošnjak, Goran Borković, Milan Cimeša, Zoran Daskalović, Ivica Đikić, Tena Erceg, Milan Gavrović, Dragan Grozdanić, Tomislav Jakić, Mirna Jasić Gašić, Nenad Jovanović, Vladimir Jurišić, Davor Konjikušić, Saša Kosanović, Igor Lasić, Bojan Munjin, Srećko Pulig, Hrvoje Šimičević, Alem Čurin (ilustrator), Borivoj Dovniković (karikaturist)
TAJNICA REDAKCIJE Vedrana Bibić
GRAFIČKI UREDNICI Ivica Družak i Darko Matošević
DIZAJN Parabureau / Igor Stanišević & Damir Bralić, Nikola Đurek
TEHNIČKA PODRŠKA Slobodna domena Zadruga za otvoreni kod i dizajn
ISSN 1849-8957; Ključni naslov: Novosti (Srpsko narodno vijeće. Online)

PODRŠKA Savjet za nacionalne manjine Vlade Republike Hrvatske, National Endowment for Democracy

VIJESTI

U Splitu održana dosad najmasovnija Povorka ponosa Domaćini slavili 4:1

Desničarski portali huškaju na aktivista koji je tražio da se iz škole ukloni raspelo

Pretučeni sezonac: Dobri ljudi me ohrabruju da ostanem na Braču

UVJETI KORIŠTENJA Svi materijali objavljeni na ovoj web stranici vlasništvo su Novosti. Tekstovi se mogu u cijelosti prenositi isključivo pod uvjetom da su naši autori i autorice potpisani te da uz njihovo ime i prezime stoji 'tjednik Novosti'. Ukoliko se tekstovi prenose na internet stranici, mora biti jasno istaknut i link na izvorni tekst na našoj stranici www.portalnovosti.com. Djelomično prenošenje tekstova i informacija objavljenih na našem portalu dozvoljeno je uz obavezno navođenje izvora 'tjednik Novosti' i isticanje linka na izvorni tekst na stranici www.portalnovosti.com.

Tek da se vidi da je izdavač Srpsko narodno vijeće, a odgovoran za izdavača Milorad Pupovac. Pregledom Novosti jasno je uočena izrazito protuhrvatska djelatnost. Koalicijskim sporazumom Samostalne demokratske srpske stranke i HDZ, tjednik se financira iz državnog proračuna Republike Hrvatske. Ove godine raspodjelom sredstava za manjine Srbi su dobili 9.780.000. Od srpskih organizacija najviše je dobilo Srpsko kulturno društvo 'Prosvjeta' – 4.550.000 kuna, **SNV je dobio 3.947.000**, Zajedničko veće opština iz Vukovara 811.000, Srpsko privredno društvo 'Privrednik' dobiva 250.000, Srpsko kulturno umjetničko i duhovno društvo (SKUDD) 'Đurđevdan' iz Drežnice 82.000, SKUD 'Jovan Lazić' iz Belog Manastira 55.000. 'Čuvari srpskog identiteta' iz Vukovara 75.000 kuna, a Srpski kulturni centar iz Vukovara 10.000 kuna. A koliko još novaca dobiju od lokalnih uprava i gradova, u Istri na pr. za Dane srpske kulture....

I nikada im nije dosta, a zbog čega? Jer se ne mogu pomiriti sa postojanjem države Hrvatske, ali kada je već tu onda treba nametati svoj vrijednosni sustav da bi bila što sličnija propaljoj Yugi ili Srboslaviji, jer Srbi nisu ustaše, oni su rehabilitirani četnici, pa su im kao takvi prihvatljiviji.

Novosti su ogledan primjer manipulativnog novinarstva, gdje su novinari i urednici blago rečeno i nakon 27 godina od međunarodnog priznanja Hrvatske neskloni Hrvatskoj. Toliko neskloni da ništa sa hrvatskim predznakom ne mogu ni smisliti. Od ruganja sa Hrvatskom himnom u kojoj su promijenili prelijepu stihove u huškačko-agresivne, i sve to zamotali celofanom u satiru, do odvratnih naslovnica koje izazivaju negodovanje svakog iole nacionalno osvještenog Hrvate. **U toj sada slobodno mogu reći patološkoj mržnji prema Hrvatima i hrvatskoj državi najgnusnije je to da ih hrvatska država financira, a oni pljuju u tanjur koji ih hrani.**

#905

NOVOSTI
HOBOCTH #905

Nagrada smrada Zagreba

Uz ovaj prvi broj u predstavlja Zdenko
Štrelac i ostali, čija će objava biti
prijemljena Nagradom Zdenka Štrelca
za najbolju knjigu iz područja
književnosti i kulture...

#832

NOVOSTI
HOBOCTH #832

Klerokošizam

Prvi broj ovog izdanja prikazuje Zdenko Štrelac i ostali, čija će objava biti
prijemljena Nagradom Zdenka Štrelca za najbolju knjigu iz područja
književnosti i kulture...

Nema područja života, ni skupine kojoj se nisu narugali ili karikirali, opet sve pod slobodom mišljenja ili satirom. **To su namjerne provokacije, ne bi li kod Hrvata izazvale netrpeljivost i gnjev prema srpskoj nacionalnoj manjini, pa da stalno i iznova Srbi proglašavaju na sva zvona svoju ugroženost od strane Hrvata.** E pa kako ih više nije sramota stalno biti ugrožen?

Evo nekoliko primjera;

Iz svakog broja Novosti naprosto kulja govor mržnje, nepojmljive i gadljive mržnje prema Hrvatima i državi Hrvatskoj. Iz svakog članka bez iznimke taj govor mržnje izljuje se i zagađuje svojom prljavštinom medijski prostor i ne samo medijski prostor nego zavađa i truje međuljudske i međunacionalne odnose do te mjere da si svatko može predočiti na osnovu primjera iz Domovinskog rata, što bi bili spremni učiniti sa tolikom mržnjom u sebi. **“U svih trideset godina nitko nikad zbog toga nije najebao, nitko nije robijao, niti je strijeljan zbog ustaške pjesme, pokliča ili znaka!”** Eto on bi streljao, ubijao zbog znaka, otvarao logore??? U kojem mi to stoljeću živimo??? Jeli prošao srednji vijek i lov na vještice??? U “naprednoj, liberalnoj, antifa ” humanoj” glavi Borisa Dežulovića još nije svanulo 21. demokratsko stoljeće!

Boris Dežulović tvrdi da je Republika Hrvatska nastala “nesuđenim Tuđmanovim udruženim zločinačkim poduhvatom”, jer je dr. Franjo Tuđman “krivac” što Hrvati imaju svoju državu, pa treba svu svoju žuč i sav svoj otrov koji nosi u sebi izliti na pokojnog Predsjednika Tuđmana! Jednostavno ga Dežulović, ni ostali novinari Novosti ne mogu pustiti da počiva u miru, jer se nikada i nikako ne mogu pomiriti sa činjenicom da Hrvati imaju svoju državu!

Dežuloviću je Hrvatska ustaška država, jer po njemu su Hrvati ustaše! Nema druge, čim Hrvat, kaže da je Hrvat, a ne Jugosloven, on je automatski ustaša. Evo rječnika kojim se izražava ” ozbiljan novinar i pisac” (sam sebi umišlja) ;”... **Nezavisna Republika Hrvatska ima imalo integriteta i samopoštovanja, da je dakle riječ o ozbiljnoj**

državi, a ne o maloj, pizdunskoj zajednici općina točno po mjeri svojih malih, pizdunskih ustaša...” Sa koliko je mržnje i poruge to izrekao ” ozbiljan ” novinar? Jadno i bjedno na koji način iskaljuje svoje frustracije i nakon 30 godina što mu nema njegove voljene, nikada prežaljene Yuge. Ali kune tih” pizdunskih ustaša” iz te “pizdunske zajednice općina” pazite, ne države, veoma rado primi i potroši. Valjda misli da mu pripadaju iako mrzi tu ” pizdunsku zajednicu općina” da mu je to naknada za mržnju!

Viktor Ivančić isto kao i Dežulović, po istoj špranci ne pušta dr. Franju Tuđmana. On im je stalna inspiracija! Na njemu istresaju svu svoju mržnju, sav svoj primitivizam, prostakluk i jad. **“Hoće li hrvatska država, po uzoru na svog utemeljitelja, biti uspješnija kada bude mrtva?”** Jer samo bi mrtva hrvatska država njih oboje usrećila! Pročitajte ove retke Viktora Ivančića, oni objašnjavaju od kuda dolazi sav njegov jad i bijeda kao novinara i kao čovjeka;” Tuđman je imao najpoželjniju krinku za sranje koje slijedi. Makar iz naknadne perspektive, metuzalem savršenom jednostavnošću objašnjava da tada, 1989., ustaštvo nije bila prijetnja koja pristize iz prošlosti, već sila što nadire iz budućnosti. Zaista, tko je mogao bolje od Titova generala, nositelja partizanske spomenice i sina vijećnika ZAVNOH-a srušiti u najbržem roku tisuće antifašističkih spomenika, te – činom revolucionarnog konvertitstva – povesti mase u podvig kojim će vlastitu prošlost i donedavni identitet izvesti pred streljački stroj?”

E tu Ivančićev mentalni sklop pokazuje koliko ne mari za povijest i koliko je indoktriniran jugokomunističkom ideologijom. Njemu i njegovim drugovima u redakciji Novosti je normalno da Jugoslavija počiva na zločinu nad Hrvatima, normalno je da se Hrvati ubijaju, jer eto svi su oni ustaše, pa su zaslužili samo smrt! Ivančiću i drugovima je normalno uveličavanje brojki srpskih žrtava do basnoslovnih milijunskih razmjera, ali nije normalno da Hrvati preispituju te brojke, da traže istinu. E ta istina Novostima smeta, jer će pasti svi jugofilski mitovi o dobrim i lošim momcima, jer i njihovi su momci bili dokazano veoma loši.

U ožujku 1945. godine Tito je uputio svim partijskim komitetima i komesarima vojnih jedinica slijedeću zapovijed: **„Ovih dana pružit će se prilika da Komunistička partija Jugoslavije preuzme vlast na teritoriju cijele države. Ta prilika trajat će samo nekoliko dana, a možda i samo nekoliko sati, i ako u to vrijeme ne likvidiramo sve naše neprijatelje ta će se prilika zauvijek izgubiti“**. Iz ovog citata možemo vidjeti da se nije spremala nikakva osveta, već da je Tito spremao strateško preuzimanje vlasti. Kosta Nađ u beogradskom tjedniku „Reporter“ od 13. siječnja 1985 kaže: „Sto pedeset hiljada protivnika vlasti palo je u naše ruke i „prirodno“ na kraju smo ih likvidirali. Odmah sam izvestio Tita o ovomu „uspehu.“

Milovan Đilas je pak izjavio: **„Ti Hrvati su morali umrijeti da bi Jugoslavija mogla živjeti.“**

Takvo pisanje Novosti smišljen je i perfidan način stalnog održavanja međunacionalne napetosti, skretanja pozornosti sa pravog cilja njihove djelatnosti, a to je provedba Memoranduma 2 SANU .

-Insistirati na konstitutivnosti Srba u Hrvatskoj, Crnoj Gori i Kosovu i izvršiti tranziciji srpskih zajednica u državama regiona u unitarnu, svesrpsku zajednicu; Jedan od dokumenata nastalih na temelju Memoranduma 2 svakako je i dokument **“Strategija očuvanja i jačanja odnosa matične države, dijaspore i Srba u regionu”**,

**Da bi kao krajnji cilj bio ujedinjenje svih ” srpskih zemalja u svesrpsku državu!”
To je krajnji cilj po Memorandumu SANU 3- VELIKA SRBIJA, jer Srbi nikada neće odustati od tog svog mita! Ako nije uspjela jedna generacija, nadaju se uspjehu drugih generacija.**

Na te izljeve govora mržnje nitko ne reagira, institucije šute, a oni se organiziraju i sa Gongom otvore portal Faktograf, koji preko raznih soroševskih veza postaje cenzor na FB, pa ih štite i puštaju da neometano pišu što ih volja. Faktografu je sve što Novosti napišu jedina istina i mjerilo istine! Pa neće valjda svoje kažnjavati, kada imaju zadatak da se samo njihova istina širi.

I to nam je naša borba dala, da imamo Faktograf i Novosti za cenzore! “Blago nama Hrvatima kada nemamo svoje Novosti”

<https://hrvatskepraviceblog.com/2019/07/05/medijsko-huskanje-i-govor-mrznje-novosti-snv-a-2/>

**“ĆIRILIČNO PISMO NE UGROŽAVA VEĆINSKI NAROD”
NEEE, TO JE JOŠ JEDNA U NIZU PODVALA SNV-A, DA
GA PODSJEĆA NA ” NAČELA DOSTOJANSTVA,
SLOBODE I JEDNAKOSTI ” KOJE MU JE “DONIJELO” I
NA RANE KOJE MU DRŽI OTVORENIMA.**

Posted on 18 listopada, 2019 by hrvatskepraviceblog

SNV kampanjom ‘Da se bolje razumijemo’ traži da se skine stigma s ćirilice

“Želimo poslati poruku da korištenje ćirilice u privatnom i javnom prostoru po ničemu ne ugrožava većinski narod. U kampanji ćemo promovirati načela dostojanstva, slobode i jednakosti. Ćirilica je važan dio kulturnog identiteta, a jezična različitost je jedan od temelja Europske unije. Svaka država članica dužna je promovirati upotrebu manjinskog jezika i pisma. Kako dosad to nije bio slučaj, želimo promovirati upotrebu ćirilice, posebno u javnom prostoru, s obzirom da tražimo da se poštuju Ustav, Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina, potpisane konvencije i odluke Ustavnog suda” kazao je predsjednik SNV-a Boris Milošević, naglasivši da, bez obzira na sutrašnju odluku vukovarskog Gradskog vijeća o ovom pitanju, srpska zajednica smatra da ćirilica ima svoje mjesto ne samo u tom gradu, nego i u cijeloj Hrvatskoj, pogotovo u mjestima gdje Srbi žive u značajnom broju.

Predsjednik Savjeta SNV-a Milorad Pupovac kazao je da svako pismo u prvom redu služi za međusobno sporazumijevanje, širenje znanja i zbližavanje, a po potrebi i za raspravljanje i sučeljavanje.

“Ćirilično pismo, kao jedno od pisama EU nakon ulaska Bugarske, ne bi smjelo u nijednoj državi biti zabranjivano i ograničavano. Svako pismo, unatoč međusobnim razlikama, napravljeno je da povezuje ljude, premošćuje vremena i spaja svjetove. Neki hoće da ćirilično pismo bude pismo neslobode u Hrvatskoj, a ćirilica je uvijek bila i uvijek će biti pismo slobode, baš kao i svako drugo pismo. Slobode da se na njemu piše, da se na njemu čita i da ga se vidi tamo gdje ga se treba vidjeti. Pisma ne čine nedjela, nego ljudi koji se služe pismima. Stoga Hrvatska ne bi trebala ni u kojem svom dijelu predstavljati nešto što nisu druge države, pa da ograničava pravo upotrebe ćirilice, posebno ako je ona važna za cijelu povijest pismenosti Hrvatske i za onaj dio stanovništva koji je srpske nacionalnosti. Zato je ova kampanja prije svega poziv na dijalog kako bismo izbjegavali nesporazume oko svih pitanja pa tako i onih bolnih” kazao je Pupovac.

<https://www.portalnovosti.com/snv-kampanjom-da-se-bolje-razumijemo-trazi-da-se-skine-stigma-s-cirilice>

Još jedna u nizu podvala Milorada Pupovca i SNV-a hrvatskom narodu

Prije svega očito da riječ Hrvatski ne može prijeći preko usta Borisa Miloševića, jer je rekao ” većinski narod”, nije čak ni imenovao koji je to većinski narod, teško je bilo reći ” većinski hrvatski narod”

Kojih li pomirljivih izjava, milina bi ih bilo slušati i čitati da ne znamo o kojim i kakvim ljudima se radi! Ali nažalost veoma dobro iz iskustva znamo!

U Hrvatskoj nije postojao problem ćirilice, sve dok nisu krenuli tenkovi iz Beograda prema Vukovaru, ispraćeni ćirilicom i zasipani cvijećem! A kada su nakon 87 dana opsade, ispaljenih šest i pol milijuna projektila na kojima su bili ćirilični natpisi, potpuno razorili grad i po njegovim izbušenim fasadama pisali ” ovo je Srbija ” na ćirilici, nisu bili ni najmanje tako umilni i pomirljivi.

30 000 vojnika JNA i četničkih postrojbi sa oko 400 tenkova, stotine minobacača i topova, potpomognuti JNA zrakoplovstvom, protiv 2 500 istinskih heroja, branitelja s lakim naoružanjem, zaštitara, policajaca i dragovoljaca, zauzeli su razrušeni grad i počeli svoj krvavi pohod protjerivanja, ubojstava, masakriranja, mučenja i silovanja!

Točan broj vukovarskih žrtava još uvijek nije poznat. Procjenjuje se da je poginulo oko 2.500 branitelja, od čega je oko 900 poginulo tijekom samih borbi u Vukovaru, oko 600 je ubijeno nakon pada grada, a ostalih 1.000 je stradalo u borbama na širem području Vukovara.

Ubijeno je 86 djece, od čega je 54 djece bilo mlađe od 10 godina. Oko sedam tisuća osoba, civila i vojnika, završilo je nakon pada grada u **logorima u Srbiji, što Srbija ne priznaje ni danas 28 godina nakon okupacije Vukovara.** Ranjeno je 2.500 osoba od čega su 570 ostali trajni invalidi. Bez jednog ili oba roditelja ostalo je 858 djece. Na stratištu **Ovčari pobijeno je ukupno 260 ranjenika i civila dovedenih iz bolnice.**

U tri mjeseca u vukovarskoj bolnici liječeno je oko dvije i pol tisuće ranjenika i izvršeno je oko **tisuću operativnih zahvata**. Na dan pada grada u bolnici je bilo 396 ranjenika i bolesnika. Na bolnicu je padalo dnevno od 70 do 80 granata, a bilo je i dana kada je palo i do 700, pa je medicinsko osoblje preselilo ranjenike i bolesnike u podrumске prostorije. **Srbočetnici i JNA nisu poštivali ni međunarodne konvencije humanitarnog prava, jer im je bolnica koja je trebala biti zaštićena, bila omiljena meta užasnog svakodnevnog granatiranja.**

Danas u 2019. godini, 23 godine nakon mirne reintegracije, kada je abolidano **oko 20 tisuća ljudi, a pretpostavlja se** da su abolidani i mnogi koji to nisu trebali biti, dok zločinci mirno žive u Vukovaru, jer ih hrvatsko Pravosuđe nije procesuiralo **nemoguć je suživot u Vukovaru i Istočnoj Slavoniji. Milorad Pupovac ne želi da se procesuiraju srpski ratni zločini nad Hrvatima, već opetovano traži samo kažnjavanje zločina nad Srbima, koje naravno preuveličava kao i nepostojeće pokrštavanje 11 tisuća srpske djece, za što nije nikada odgovarao.**

Danas Milorad Pupovac nakon svega kaže **”ćirilica je uvijek bila i uvijek će biti pismo slobode, baš kao i svako drugo pismo”** Koje slobode, za koga slobode? A sadašnji njegov nasljednik, predsjednik SNV-a Boris Milošević kaže **”Želimo poslati poruku da korištenje ćirilice u privatnom i javnom prostoru po ničemu ne ugrožava većinski narod. U kampanji ćemo promovirati načela dostojanstva, slobode i jednakosti”** naglasivši da **” bez obzira na sutrašnju odluku vukovarskog Gradskog vijeća o ovom pitanju, srpska zajednica smatra da ćirilica ima svoje mjesto ne samo u tom gradu, nego i u cijeloj Hrvatskoj, pogotovo u mjestima gdje Srbi žive u značajnom broju”**

Znači većinski hrvatski narod treba zaboraviti;

- na nestale, **njih 1 497** za koje mnogi Srbi znaju gdje su sahranjeni, ali o tome mudro šute
- na dokumentaciju iz Vukovarske bolnice, koju su odnijeli i neće je vratiti
- trebao bi zaboraviti na silovane žene i djevojčice za koje se ne zna broj koliko ih je uzastopce danima silovano, najmlađa žrtva imala je 6, a najstarija 80 godina.
- trebao bi zaboraviti sve one koji neprocesuirano mirno žive u Vukovaru i rugaju se svojim žrtvama,

- trebao bi zanemariti neprestano stigmatiziranje od strane Pupovčevih NOVOSTI za fašizaciju, ustaštvo i Jasenovac i Pupovčeve objede po svijetu da RH podsjeća na NDH.
- trebao bi zanemariti desetke milijuna kuna kojim iz Proračuna financira upravo SNV i Pupovčeve Novosti da se sprdaju sa hrvatskom himnom “Lijepa naša haubico.”, sa prvim hrvatskim predsjednikom Franjom Tuđmanom, sa predsjednicom Kolindom Grabar Kitarović...
- trebao bi zanemariti što pišu **o hrvatskoj državi da je, citiram Viktora Ivančića” neizlječivo bolesna, sadistički izopačena, moralno destruirana i, u osnovi, zločinačka”**
- trebao bi zaboraviti Pupovčeve optužbe da je u Hrvatskoj 11.000 srpske djece pokršteno.
- trebao bi zaboraviti i na dr. Ivana Šretera o kojem Milorad Pupovac mudro šuti
- Trebao bi zaboraviti na zatiranje kulturnog i vjerskog identiteta, na srušenih, zapaljenih i uništenih 1450 crkava i samostana i ostalih sakralnih objekata i pokradeno kulturno blago,
- trebao bi zanemariti SNV Bulletin kojim svake godine SNV etiketira, označava, stigmatizira, proziva na stotine osoba, na desetke institucija, medija, sve do parlamentarnih zastupnika, Vlade i predsjednika ili predsjednice. Takvih lista nigdje u svijetu nema, što oni sebi dopuštaju. Što to umišljaju da su iznad svih hrvatskih državnih institucija, da su iznad Ustavnog i Vrhovnog suda? To je pozivanje na javnu hajku, to su liste za odstrel! Što DORH radi da zaštiti Hrvate od ovakvih prozivki? Gdje je tu Povelja UN o ljudskim pravima i Ustav RH, koji kaže;

Članak 22.

Čovjekova je sloboda i osobnost nepovrediva.

Nikomu se ne smije oduzeti ili ograničiti sloboda, osim kada je to određeno zakonom, o čemu odlučuje sud“

Jeli to SNV paralelna vlast u RH, izigrava li moralni i etički sud?

- trebao bi zaboraviti na balvane, razorene bolnice, tvornice, škole i stambene zgrade
- trebao bi ali ne može, rane su još uvijek otvorene, revno ih stalno otvaraju, a ne pružaju baš ništa da mogu zacijeliti.

SNV i Milorad Pupovac stalno traže prava, pa i prava koja u drugim europskim zemljama nemaju nacionalne manjine, ali pored prava treba imati i obveze, a obveze nikakve nemaju! I one koje bi po Ustavu svaki hrvatski državljanin trebao poštivati, Srbi ne poštuju. Za njih je domovinski rat, građanski rat, a po Ustavu RH, Domovinski rat je temelj na kojemu počiva moderna hrvatska država. Znači da ni osnovnu, temeljnu odrednicu iz Ustava RH ne poštuju.

A od nas traže da se” skine stigma sa ćirilice”

“Ako vas netko pita što je “ćirilica u Vukovaru”, prije svega se pozovite na ćlanak 8 Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina i jasno naglasite kako je “ćirilica u Vukovaru” protuustavna i protuzakonita.” piše Karolina Vidović Krišto

Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina

Ćlanak 8.

Odredbe ovoga Ustavnog zakona i odredbe posebnih zakona kojima se uređuju prava i slobode pripadnika nacionalnih manjina moraju se tumaćiti i primjenjivati sa svrhom poštivanja pripadnika nacionalnih manjina i hrvatskog naroda, razvijanja razumijevanja, solidarnosti, snošljivosti i dijaloga među njima.

“Ćirilica je uvijek bila i uvijek će biti pismo slobode, baš kao i svako drugo pismo” reće Milorad Pupovac

E nije, za nas Hrvate nije tek obićno pismo, samo zakonska obveza, kako tvrdi Milorad Pupovac, da je, ne bi onda ćirilicne ploće u Vukovaru ni bile razbijene, niti bi napetosti glede ćirilice i dalje trajale. Ćirilica nije samo pismo niti jedino problem zakona. Ona je više od toga; Ćirilica je simbol koji kod Hrvata izaziva otpor i traumatićna sjećanja. Jer, prisutnost toga pisma pratilo je srpsku agresiju na Hrvatsku, uz nazoćnost ćirilice srušen je i Vukovar, Škabrnja, Ćelije, Voćin Dvor, Sunja i mnoga mjesta i gradovi.

U hrvatskom kolektivnom pamćenju živa je slika ćetnika koji u netom okupiranom Vukovaru pod crnom zastavom urlaju što će raditi Hrvatima;

“Slobodane šalji nam salate, bit će mesa, klat ćemo Hrvate”

Njihove prijetnje odjekivale su ispod crnoga barjaka s mrtvaćkom glavom ispisanoga ćirilicom. Ćirilicom su bile pisane ne samo ratne prijetnje nego i presude. Hrvati su zbog toga i ljutiti na Premijera, glede uvođenja ćirilice i potpore koju Srpski manjinski saborski zastupnici daju Vladi. Ćirilica i narodnjaci prethodili su i pratili srpske tenkove i ćetnićke postrojbe u napadu na hrvatska sela i gradove. Zato u hrvatskom ratnom sjećanju i jesu simbol agresije na Hrvatsku. Emocije koje i danas kod Hrvata pobuđuje ćirilica jesu osjećaj velike nepravde, ogorćenje i ljutnja ne samo na SNV, nego i na hrvatske institucije i vlast, koja im sve to dopušta! Najviše i upravo zbog Vukovara i u Vukovaru!

Srodno

<p>duo vijeće – nacionalna koordinacija vijeća srpske nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj,</p>	
<p>Hrvatskoj (Tragovi) – brojeva: 2, 16,5 x 24 cm, 250 str., naklada: 250</p>	
<p>pski tjednik Novosti – brojeva: 52, 27,4 x 39 cm, 40-56 str., naklada: 6000</p>	
<p>nestao (Kosta Nikolić), A5, 560 str., naklada: 1000</p>	
<p>eni Bek u Drugom svjetskom ratu (Milan Radanović), A5, 270 str., naklada: 500</p>	
<p>Mjestacije</p>	
<p>logoraša te Jasenovca 1941. – JUSP Jasenovac, Jasenovac</p>	
<p>na Jadrovo 1941. – Jadovno, Trnovac, Gospić</p>	
<p>naroda Hrvatske – Srb</p>	
<p>rtizanskog proboja obruča na Biljegu – Petrova Gora, Vojnić</p>	
<p>ja za ubijene mještane Varivoda – Varivode, Kistanje</p>	
<p>ja za žrtve dječjeg ustaškog logora u Sisaku – Sisak</p>	
<p>: godišnjice ustaškog zločina nad pravoslavnim Srbima kotareva Glina i Vrginmost – Glina</p>	
<p>ja u Gudovcu i Grubišnom polju – Spomen područje Gudovac, Gudovac</p>	
<p>: prve ustaničke puške i pokolja u Banskome Grabovcu – Banski Grabovac, Petrinja</p>	

SNV Milorada Pupovca blokirao mi je pristup njihovim stranicama Novosti i TV VIDA na Facebooku

13 listopada, 2023

U "AKTUALNO"

Boris Milošević ” bez fige u džepu” aha moš’ misliti!

21 srpnja, 2020

U "Velika Srbija"

SDSS godinama dijeli lekcije Hrvatima, sa svojim Biltenima prikazuje ih po svijetu kao zločince i progonitelje Srba, a osnovao ju je ratni zločinac, četnik, u okupiranom Vukovaru u tzv. Republici Srpskoj Krajini

16 studenoga, 2020

U "Bilten SNV-a"

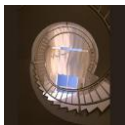
Objavljeno u Uncategorized

Navigacija objava

Pitam kada će se provesti u Hrvatskoj Rezolucija Europskog parlamenta od 19.rujna 2019.godine, kojom se izjednačuje nacističke i komunističke zločine?

Bilten SNV-a kao lista za odstrel nepodobnih-“Wanted-krivi su”

Jedna misao o ““Ćirilčno pismo ne ugrožava većinski narod” Nee, to je još jedna u nizu podvala SNV-a, da ga podsjeća na ” načela dostojanstva, slobode i jednakosti ” koje mu je “donijelo” i na rane koje mu drži otvorenima.”

1. *Ati Salvaro*

19 listopada, 2019 u 12:29 am

Pupovac prodaje demagogiju i baca prašinu u oči- Službeno pismo u HR je latinica, i svi građani RH ga znaju. Ćirilica u HR je samo privatno srpsko pismo, pismo podjele u Vukovaru

<https://hrvatskepraviceblog.com/2019/10/18/cirilčno-pismo-ne-ugrožava-vecinski-narod-nee-to-je-jos-jedna-u-nizu-podvala-snv-a-da-ga-podsjeća-na-načela-dostojanstva-slobode-i-jednakosti-koje-mu-je-donijelo-i-na-rane-koj/>

GRUBI SUKOB INTERESA MILORADA PUPOVCA I NENAMJENSKO TROŠENJE SREDSTAVA PO USTAVNOM ZAKONU O PRAVIMA NACIONALNIH MANJINA

SAVJET ZA NACIONALNE MANJINE

mandatno razdoblje 2019.-2023.

POPIS ČLANOVA – ožujak 2021.

ALEKSANDAR TOLNAUER – predsjednik

VLADIMIR HAM – potpredsjednik

MIRJANA GALO – potpredsjednica

VLADIMIR BILEK – član/saborski zastupnik

DRAGANA JECKOV – članica/saborska zastupnica

BORIS MILOŠEVIĆ – član/saborski zastupnik

dr.sc. MILORAD PUPOVAC – član/saborski zastupnik

sc. FURIO RADIN – član/potpredsjednik Hrvatskog sabora
 ROBERT JANKOVICS – član/saborski zastupnik
 ERMINA LEKAJ-PR LJASKAJ – članica/saborska zastupnica
 VELJKO KAJTAZI – član/saborski zastupnik
 BRANKA BAKSA – članica
 DANILO IVEZIĆ – član
 MARIJA SEMENJUK-SIMEUNOVIĆ – članica
 ZVONKO KOSTELNIK – član
 DARKO ŠONC – član
 ZORICA VELINOVSKA – članica
 ISHAK HODŽIĆ – član
 BRUNO BELJAK – član

Ovaj saziv savjeta za nacionalne manjine pri Uredu za ljudska prava i prava nacionalnih manjina donio je

ODLUKU

O RASPOREDU SREDSTAVA KOJA SE U DRŽAVNOM PRORAČUNU REPUBLIKE HRVATSKE OSIGURAVAJU ZA POTREBE NACIONALNIH MANJINA U 2023. GODINI (NN 42/ 2023)

Za programe udruga i ustanova nacionalnih manjina prijavljene na Javni poziv za predlaganje programa za ostvarivanje kulturne autonomije iz područja informiranja i izdavaštva, kulturnog amaterizma i manifestacija, programa koji proizlaze iz bilateralnih sporazuma i ugovora te programa kojima se stvaraju pretpostavke za **ostvarivanje kulturne autonomije nacionalnih manjina**, a koji će se sufinancirati sredstvima Državnog proračuna Republike Hrvatske u 2023. godini, rasporedit će se financijska sredstva u iznosu od 8.030.292 EUR.

https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2023_04_42_756.html

7. Srpsko narodno vijeće – nacionalna koordinacija vijeća srpske nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj, Zagreb	767.800
Informiranje	
– Arhiv Srba u Hrvatskoj (Tragovi) – brojeva: 2, 16,5 x 24 cm, 250 str., naklada: 250	107.800
– Samostalni srpski tjednik Novosti – brojeva: 52, 27,4 x 39 cm, 40-56 str., naklada: 6000	600.000
Izdavaštvo	
– Narod koji je nestao (Kosta Nikolić), A5, 560 str., naklada: 1000	6.400
– Općina Crkveni Bok u Drugom svjetskom ratu (Milan Radanović), A5, 270 str., naklada: 500	5.400
Kulturne manifestacije	
– Dan proboja logoraša iz Jasenovca 1941. – JUSP Jasenovac, Jasenovac	7.400
– Dan sjećanja na Jadovno 1941. – Jadovno, Trnovac, Gospić	8.240
– Dan ustanka naroda Hrvatske – Srb	10.500
– Godišnjica partizanskog proboja obruča na Biljegu – Petrova Gora, Vojnić	7.450
– Komemoracija za ubijene mještane Varivoda – Varivode, Kistanje	2.650
– Komemoracija za žrtve dječjeg ustaškog logora u Sisku – Sisak	3.000
– Obilježavanje godišnjice ustaškog zločina nad pravoslavnim Srbima kotareva Glina i Vrginmost – Glina	4.500
– Komemoracija u Gudovcu i Grubišnom polju – Spomen područje Gudovac, Gudovac	1.460
– Obilježavanje prve ustaničke puške i pokolja u Banskom Grabovcu – Banski Grabovac, Petrinja	3.000

Sve nacionalne manjine uredno su u skladu sa Ustavnim zakonom o pravima nacionalnih manjina podnijele zahtjev za ostvarivanje kulturne autonomije, osim Srpsko

narodno vijeće čiji zahtjevi nisu u skladu sa Ustavnim zakonom jer ne predstavljaju ostvarivanje kulturne autonomije.

Pod Kulturne manifestacije SNV već godinama podvaljuje čak i neustavne i nenamjenske stavke, a s obzirom na sastav Savjeta uredno su im odobravana sredstva. Prije svega radi se o sukobu interesa, jer odlučuju o dodijeli sredstava sami sebi!? Drugo što je sporno, ne radi se o kulturnoj autonomiji nego o političkim i povijesnim događajima koji nisu dio kulture i identiteta Srba u RH:

1. Dan proboja logoraša iz Jasenovca 1941-JUSP, Jasenovac, Jasenovac. Nije dio kulturnog identiteta, ni kulturne autonomije Srba, već komemoracija povijesnog događaja u kojem su sudjelovali pripadnici više narodnosti.

Stavke:

2. Dan sjećanja na Jadovno 1941...
3. Dan ustanka naroda Hrvatske-Srb
4. Godišnjica partizanskog proboja obruča na Biljegu....
5. Komemoracija za žrtve dječjeg ustaškog logora u Sisku...
6. Obilježavanje godišnjice ustaškog zločina nad pravoslavnim Srbima Gline...
- 7.

Komemoracija u Gudovcu i Grubišnom polju...

8. Obilježavanje prve ustaničke puške ...

**NOVOSTI
HROBOTA**

Impressum

IZDAVAČ Srpsko narodno vijeće

ZA IZDAVAČA Milorad Pupovac

GLAVNA UREDNICA Andrea Radak

ZAMJENIK GLAVNE UREDNICE Boris Postnikov

IZVRŠNI UREDNICI Goran Borković (Portal Novosti), Petar Glodić (Kronika), Tihomir Ponoš

REDAKTORICE Ana Grbac, Darija Mažuran-Bučević

KOLUMNISTI Boris Dežulović, Viktor Ivančić, Sinan Gudžević, Boris Rašeta

REDAKCIJA Paulina Arbutina, Jerko Bakotin (urednik Internacionale), Dragana

Bošnjak, Milan Cimeša, Zoran Daskalović, Ivica Đikić, Tena Erceg, Dragan Grozdanić,

Mirna Jasić Gašić, Nenad Jovanović, Vladimir Jurišić, Anja Kožul, Igor Lasić, Branimira

Lazarin, Bojan Munjin, Tamara Opačić, Lujo Parežanin, Ivana Perić, Srećko Pulig, Hrvoje

Šimičević i Nataša Škaričić

FOTOGRAF Sandro Lendler

TAJNICA REDAKCIJE Irena Bosnić

GRAFIČKI UREDNICI Ivica Družak i Darko Matošević

Svi su ti događaji iz 2.svjetskog rata koji se nikako ne mogu svrstati u kulturnu autonomiju i kulturni identitet Srba. To je čista zlonamjerna podvala SNV-a i njihova predsjednika Milorada Pupovca koji time izravno dokazuje da je RH sljednica NDH.

Takva zlonamjerna podvala omogućena je samim time što je on osobno član Savjeta i ODLUČUJE o dodijeli sredstava, pa time grubo krši etički i moralni kodeks o sukobu interesa.

Takav sukob interesa kažnjiv je i po Zakonu o sukobu interesa.

Nisam pravnik, ali po Zakonu o sukobu interesa kao zastupnik u Hrvatskom Saboru izravno pogoduje udruzi SNV kojoj je dugogodišnji predsjednik. Također kao član Savjeta za nacionalne manjine odlučuje o dodijeli sredstava SNV-u čiji je predsjednik. To je očit sukob interesa po dvije osnove.

To je i protivno Ustavu RH, jer je po Ustavu Republika Hrvatska nastala - na povijesnoj prekretnici odbacivanja komunističkog sustava i promjena međunarodnog poretka u Europi, hrvatski je narod na prvim demokratskim izborima (godine 1990.), slobodno izraženom voljom potvrdio svoju tisućgodišnju državnu samobitnost.

– u novom Ustavu Republike Hrvatske (1990.) i pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) kojima je hrvatski narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države.

Prema tome Vlada RH nikako ne treba financirati događaje za koje nije odgovorna i koji su nastali prije nastanka Republike Hrvatske.

To je svjesni, zlonamjerni i protuustavni prijedlog SNV-a i njihovog predsjednika Milorada Pupovca, jer on kao dugogodišnji zastupnik u Saboru veoma dobro poznaje Ustav RH.

Svi članovi Savjeta koji donose takve protuustavne odluke i dodjeljuju nenamjenski sredstva iz Proračuna RH, trebali bi kazneno odgovarati za djela UPERENA protiv Republike Hrvatske, djela koja joj nanose štetu.

Milorad Pupovac u sukobu je interesa i po stavki

-Samostalni srpski tjednik Novosti, jer kao član Savjeta donosi odluku o dodijeli sredstava tjedniku kojem je on izdavač.

Očito je da Milorad Pupovac podmeće Republici Hrvatskoj da je sljednik NDH, što povijesno i vremenski nije moguće, jer NDH je prestala postojati 1945.godine, uslijedila je država SFRJ, a Hrvatska je priznata kao samostalna država 15.siječnja 1992.godine.

Hoće li institucije „odraditi svoj posao“?

Lili Benčik/hrvatskepravice

Hrvatski tjednik od 16. 11 2023..

PUPOVČEVIM NOVOSTIMA KOLONA SJEĆANJA JE KOLONA MRAKA!

Velika većina građana Hrvatske sa poštovanjem, pijetetom i ljubavi obilježila je Vukovarsku epopeju!

Oko 200 tisuća sudionika uveličali su Kolone sjećanja u Vukovaru i Škabrnji!

A diljem Hrvatske u svim gradovima i općinama organizirani su paljenje svijeća i mimohod sjećanja. U Crikvenici bakljadom i mimohodom obilježen Dan sjećanja ... Rijeka obilježila Dan sjećanja na Vukovar...U Požegi prigodnim programom ispred zgrade Gimnazije...U Zaprešiću duž Ulice bana Josipa Jelačića postavljani su lampioni... Zabok, Samobor, Blato, Mursko Središće, Pula, Poreč, Split, Dubrovnik... Po cijeloj Hrvatskoj obilježen je Dan sjećanja uz počast i zahvalnost svima koji su dali svoje živote za slobodu Domovine!

Ali uvijek se nađe i nezadovoljnih. Među njima je Milorad Pupovac i njegov velikosrpski agitprop Novosti, kojima je Kolona sjećanja najprije bila „promocija ustaštva“ pa im to nije bilo dosta izljeva mržnje, već je Kolona sjećanja postala „Kolona mraka“

„Hrabri“ Pupovac je na koalicijskom sastanku, na kojem je ministar Tomo Medved govorio o obilježavanju Dana sjećanja na žrtvu Vukovara, kukavički šutio, ali je zato u svom glavnom gradu Beogradu progovorio.

Beogradski tabloid Kurir objavio je pod naslovom „Talas mržnje iz Hrvatske“ ANTISRPSKA HISTERIJA, jadikovke Milorada Pupovca, jer po njegovom mišljenju: „Politička upotreba stradanja u Vukovaru 1991. godine u stranačko-političke svrhe i podsticanje na mržnju i nasilje prema predstavnicima Srba u Hrvatskoj i samim Srbima, bilo političkim govorima, bilo znakovima, pjesmama i pozdravima iz repertoara ustaške desnice, je nešto što ne bi smelo da se tolerira ni na koji način ni na taj dan, ali i na bilo koje druge dane u Hrvatskoj. To se ne smije uvoditi u sportske, političke ili bilo koje druge javne događaje. Ono što je posebno važno, ne bi se smjelo pokrivati komemorativnim događajem ili praksom, nego bi unaprijed moralo biti rečeno gdje je tome mjesto i unaprijed bi trebalo razlučiti šta je navijanje, šta je sjećanje, a šta podsticanje na mržnju i nasilje“

Pupovac godinama ne mijenja velikosrpsku retoriku i ugroženost. To što on povezuje događaje iz 2.svjetskog rata sa Domovinskim ratom je dio njihove velikosrpske mitologije, i prebacivanje odgovornosti za rat 1991-1995. i počinjene zločine na Hrvate.

Srbija ni dan danas ne priznaju agresiju na Hrvatsku, ne prihvaća odgovornost za teror, razaranje i ubijanje po Hrvatskoj, nego po Memorandumu SANU 2 hoće umanjiti svoju krivnju i prenijeti odgovornost na Hrvatsku.

Nije uopće bilo ni mržnje, ni nasilja, niti podsticanje na mržnju i nasilje. Kolona sjećanja je dostojanstveno prošla ulicama Vukovara. Svi sudionici su isticali da nema mržnje, ali ni zaborava na zvjersko zlostavljanje, silovanje i ubijanje civila, djece, trudnih žena, ranjenika i staraca.

Da bi njihova huškačka retorika bila uvjerljiva Kurir citira Miodraga Lintu, predsjednika Saveza Srba iz „regiona“ koji kaže da se Hrvatska nije suočila s ustaškom prošlošću.

Jedna od srpskih laži, jer Hrvatska se veoma bolno suočila sa ustaškom prošlošću sa Bleiburgom, Križnim putevima, sa preko 550 000 pobijenih Hrvata, sa preko 1 600 stratišta, jama i grobišta nakon završetka 2.svjetskog rata.

Srbija se nije suočila sa pogubnošću njihove velikosrpske mitomanije, već je samo preimenovala u SRPSKI SVET. Pokazala je to u agresiji 1991-1995.godine.

Zamislite sad da je obrnuto, da su Srbi žrtve, da su doživjeli Vukovar ili Škabrnju? Pa to se ne bi moglo živjeti od njihova leleka po „vascelom svetu“ Nitko ih ne bi mogao „smiriti i obuzdati“ u njihovoj medijskoj manipulaciji. To bi broj žrtava narastao preko „milijardu“ ubijene „nevine srpske dečice“ i odmah bi SPC proglasila svecima „sveti novomučenici Vukovarski“ ili „sveti novomučenici od Škabrnje“

Ali kada Srbi posežu za tuđim teritorijem i zbog toga počine masovne zvjerske zločine, onda se Kolona sjećanja ne smije pretvoriti u „u stranačko-političke svrhe i podsticanje na mržnju i nasilje prema predstavnicima Srba u Hrvatskoj i samim Srbima“ I gle nikakvog nasilja nije bilo, ni izljeva mržnje. Na 150 000 ljudi par uzvika Za dom spremni jako Pupovcu i njegovim novinarima smeta i odmah postaje Kolona mraka!

Mrak je neravnopravna borba 1800-2000 vukovarskih branitelja, prema 30 000 vojnika JNA sa paravojnim četničkom skupinama, 1600 oklopnih borbenih vozila, 60 zrakoplova, 350 topova i mnoštvom ostale vojne tehnike.

<https://www.morh.hr/povjesnica-bitka-za-vukovar/>

Mrak su SNV-ove medijske publikacije, a među njima i Novosti! Dosta je pogledati njihove naslovnice, koje su ne samo mrak, nego su nemoralne, neetičke i neljudske.

Samo novinarima zadojenim mržnjom, može pasti na pamet da umjesto pijeteta ide špijunirati Kolonu sjećanja i prebrojavati „ustašoidne“ zastave, povike i usklrike koji njima ne odgovaraju:“ radi se o najmanje 35 uzvika, dva puta po dva nacistička ručna pozdrava i o stotinama sudionika koji su uronjeni u ovaj simbolički zločin“ Piše HŠ, a iza tih inicijala može se sakrivati samo Hrvoje Šimićević,

<https://www.portalnovosti.com/kolona-mraka>

Od kuda pravo Novostima da vrše nadzor nad događajem i još kontroliraju Policiju?

Od koga je to velikosrpski četnički agitprop dobio ovlaštenje za vršenje nadzora nad događajem? Što to oni sebi umišljaju?

Fašističke metode uhođenja, praćenja i prokazivanja neistomišljenika!

Ovo ponašanje već postaje bolesno! Bolesno od mržnje!

Nisu brojali koliko su JNA i četnici ispalili dnevno granata na Vukovar, koliko su pri tome kuća srušili i ljudi ubili?

Nisu brojali koliko su ljudi zvjerski nezamislivo mučili, klali, silovali i ubijali nakon što su „ oslobodili“ Vukovar?

Ono što su po ulasku u grad nakon pada zabilježile novinarske ekipe, nije imalo veze sa životom niti bilo kakvim oblikom ljudskog djelovanja. Sve je sličilo na pakao u kojem je neka viša, crna sila, stvar uzela u svoje ruke. A ta je mračna sila bila u obliku naoružanog, neobrijanog, pijanog i razularenog četnika, koji nije štedio nikoga. Horde srpskih, krvoločnih dragovoljaca nahrupile su u Vukovar pjevajući: "Aoj Slobo, šalji nam salate, biće mesa, klačemo Hrvate"

<https://youtu.be/ZZMiwSekzXc?si=-cLVhQkwOCodCB2q>

U koloni su sudjelovali branitelji Vukovara, sve postrojbe, sa punim pravom i sigurno neće tražiti mišljenje od velikosrpsko četničkog agitpropa kojemu je glavni grad Beograd, a Zagreb „ krava muzara“ od koje lijepo živi.

Za Novi list Kolonu sjećanja je komentirao saborski zastupnik Možemo Bojan Glavašević.

“Činjenica je da Vlada nije uspjela spriječiti Ivana Penavu da prekrši Zakon o proglašenju Vukovara mjestom posebnog domovinskog pijeteta. Na kraju više nisu bili bitni ni plakati ni bilo što drugo. Penava je napravio sve ono što je namjeravao“

<https://www.novolist.hr/novosti/pupovac-u-hrvatskoj-suti-a-u-srbiji-kritizira-koalicijske-partnere-vlada-nije-sprijecila-desni-ekstremizam-u-vukovaru/>

Nije točno da je prekršen Zakon o proglašenju Vukovara mjestom posebnog domovinskog pijeteta NN 25/20, jer u cijelom se zakonu naglašavaju hrvatski branitelji „koji su branili slobodu, demokraciju i zajedništvo hrvatskog naroda, svim civilnim stradalnicima iz Domovinskog rata te Vukovaru, simbolu otpora, hrabrosti, zajedništva i mira, koji je tijekom oružane agresije na Republiku Hrvatsku u Domovinskom ratu pretrpio velike ljudske gubitke i razaranja materijalnih dobara odnosno kulturne baštine“

Članak 6.

Na dane posebnog domovinskog pijeteta odaje se poštovanje prema svim poginulim i nestalim hrvatskim braniteljima i civilima iz Domovinskog rata te svim hrvatskim braniteljima i civilnim stradalnicima iz Domovinskog rata, a u širem smislu odaje se poštovanja prema svima koji su dali svoj doprinos za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne, nezavisne, suverene i demokratske države.

SDSS je stranka čiji su članovi sudjelovali u agresiji na Vukovar, čiji je osnivač Goran Hadžić osuđeni ratni zločinac, pa i za zločin na OVČARI, a Vojislav Stanimirović je bio na OVČARI i gradonačelnik okupiranog Vukovara.

<https://youtu.be/E2mmuI93bxk?si=0bNK2lOOPMPsbrvy>

I kao takvi ne da nisu pridonijeli uspostavi i očuvanju Republike Hrvatske, nego su bili dio zločinačke agresije na Vukovar i cijelu Hrvatsku te direktno odgovorni za zločin na Ovčari i dokle god se Srbi ne odreknu VELIKE SRBIJE, odnosno SRPSKOG SVETA, Hrvati trebaju biti ZA DOM SPREMNI, ili ih neće biti!

Lili Benčik/hrvatskepravice

PUPOVAC KAO MILOŠEVIĆ „JA SAM ZA MIR“ ILI 10 LAŽI MILORADA PUPOVCA

„SDSS je od osnivanja posvećen miru“

Kakav mir? Koji mir? Pod kojim uvjetima mir?

Pod uvjetima SDSS-ovaca, Milorada Pupovca & Co, SNV-ovih NOVOSTI, BILTENA ili TV VIDE?⁸ Dovoljno je pogledati glumatanje na fotografiji!

„Predsjedniče Vlade, pokušavate promijeniti i povijest hrvatskog naroda. Nekad su teroristi bili Vojislav Stanimirović i SDSS i ta ekipa. Vi se ovih dana jako trudite teroristima pokazati heroje, dragovoljce, ljude koji su po tri put ranjeni u Domovinskom ratu“, kazao je predsjednik Domovinskog pokreta Ivan Penava na aktualnom satu u Saboru.

„Zbog teških kvalifikacija koje su ekstremni desničari uzastopno ponavljali, da HDZ koalira s teroristima, misleći na Samostalnu demokratsku srpsku stranku (SDSS)“ reče Milorad Pupovac.

Klub ove manjinske stranke reagirao je na konferenciji za medije.

⁸ <https://www.portalnovosti.com/sdss-je-stranka-koja-je-od-momenta-svog-osnivanja-bila-posve%C4%87ena-miru>

„Ekstremni“ desničari, sramotna kvalifikacija, jer to su hrvatski domoljubi, koji vole i poštuju svoju domovinu Hrvatsku, a za SDSS-ovce koji je ne vole, ni ne poštuju su „ekstremni desničari“!?

Pa sam Milorad Pupovac izjavio je da je njemu Beograd glavni grad, a hrvatski je državljanin i zastupnik u Hrvatskom Saboru!?

„Beograd je glavni grad naše matične države Srba u Hrvatskoj“ izjavio je zastupnik Hrvatskog Sabora notorni Milorad Pupovac u veljači 2019.godine.⁹

Da za Milorada Pupovca Beograd je glavni grad, a Zagreb krava muzara koja ga financira!

“SDSS je od osnivanja do danas posvećen miru, u skladu s najboljom tradicijom politika Bogdana Medakovića i Svetozara Pribičevića, a slijedom te tradicije najveći dio samostalac, se u Drugom svjetskom ratu pridružio antifašističkom partizanskom pokretu. Teroristi nismo, a nismo ni neonacisti kao što nas neki nazivaju”, naglasio je Pupovac.

Kakve veze ima 2.svjetski rat sa sadašnjom Hrvatskom, koja se oslobodila od Jugoslavije i velikosrpske agresije u Domovinskom ratu 1991-1995.

To je retorika Milorada Pupovca koji stalno nameće tezu NDH i 2 svjetskog rata, sa kojim obrambeni Domovinski rat 1991-1995. ne može imati nikakav kontinuitet zbog protoka od 50 godina i SFR Jugoslavije u međuvremenu.

I uostalom NDH je dio povijesti Hrvata kao što je 2.svjetski rat dio povijesti Njemačke ili Italije i cijele Europe. Povijest ne možemo mijenjati, niti mogu sadašnje generacije za nju odgovarati, ali bi zato da u Hrvatskoj funkcionira pravna država Milorad Pupovac odgovarao što sakriva gdje su posmrtni ostaci dr.Šretera.

Podsjetio je i da je“ Željka Markić osuđena jer je SDSS nazvala gnijezdom terorizma, kazavši da je sud prepoznao da za tu tvrdnju ne postoje dokazi i da je to povreda časti, ugleda i stvaranja osjećaja nesigurnosti. SDSS je najslabiji u hrvatskom političkom životu, ali zato sasvim sigurno neće biti vreća u koju će udarati tko god i kako god poželi“ poručio je.

Neću se poput Željke Martić izlagati sudskoj tužbi, već ću citirati Milorada Pupovca i njegove SDSS-ovce te njihovim izjavama dokazati kako ne govore istinu, odnosno da jednostavno rečeno lažu. **Milorad Pupovac svojim izjavama i djelima u cijelom tijeku raspada Jugoslavije i stvaranja države Hrvatske, predvodi petu kolonu u Hrvatskoj.**

Nemoguće je nabrojiti sve njegove podvale i laži u tih 30 godina, izdvojiti ću nekih 10-tak:

1. Laž

Jedna od sramotnih laži Milorada Pupovca je objavljena 22.veljače 1992.godine u Politici o 11 000 pokrštenih srpske djece na katoličku vjeru, koji nikada nije dokazao, a ni demantirao. Na zagrebačkome Okružnom sudu 20. svibnja 1992. godine započeo je postupak protiv dr. Milorada Pupovca zbog tih tvrdnji. Optužbu je zastupao javni tužitelj RH Vladimir Šeks, ali je postupak obustavljen. Unatoč svemu iznesenome, Pupovac je 2018. godine negirao da je to izjavio:

⁹ <https://www.hazud.hr/antifasista-pupovac-beograd-glavni-grad-nase-maticne-drzave/>

„Netočno je i nepotkrijepljeno dokazima da sam u veljači 1992. izjavio kako je u Hrvatskoj „11 tisuća srpske djece pokršteno, čime sam dao svoj obol srpskoj agresiji na Hrvatsku“

Zar preslika članka iz Politike nije dokaz? I opetovano laže, laž na laž!

- Podsjećam da je tijekom agresije i srpske okupacije hrvatskog teritorija obilazio svoje selo Donje Ceranje nadomak Benkovca koje su četnici držali pod nadzorom nakon što su odande protjerali Hrvate.
- Podsjećam na njegovu pokvarenu ulogu u nestanku i likvidaciji dr. Šretera što je u svojoj knjizi opisao Slavko Degoricija; „Čim dobiju doktora, puštaju Šretera“, stoji nadalje u knjizi, nakon čega autor otkriva da je Pupovac lagao: “Nije od toga prošlo nekoliko dana, doznajem od UNPROFOR-a da je Šreter mrtav, likvidiran već više od mjesec dana! Doznajem i to da ga Srbi ni jednog dana nisu koristili kao liječnika, već su ga od prvog dana uhićenja premlaćivali tako da su mu polomili obje ruke”, pisao je Degoricija. Posmrtni ostatci dr. Šretera do danas nisu pronađeni.

8

ПОЛИТИКА субота 22. фебруар 19

КОНФЕРЕНЦИЈА ЗА ШТАМПУ СРПСКОГ ДЕМОКРАТСКОГ ФОРУМА

Пуповац: Срби у Загребу угрожени

Др Милорад Пуповац навео податке о физичкој ликвидацији Срба, прекрштавању српске дјеце, рушењу објеката, избацивању с посла. – Хрватска власт мора бити натерана да стане на пут безакоњу

(Наставак са 1. стране)

Осврнуо се и на извештај Међународне организације за људска права „Хелсинкски ком“ оцјењујући је не само као једну цивилизовану константу у понашању модерног света него и као реакцију на недовољно реактивне хрватске власти на случајеве или тенденције у нарушавању елементарних норма једног друштва, што је, према његовим речима, изазвало драстичне последице и многобројне неизлијечиве људске жртве.

Навео је и неке примере нарушавања људских права Срба у Хрватској, о чему је иначе СДФ недавно објавио хрватску аладу, која, како је рекао Пуповац, упркос томе није валидна за складно да представнике Форума позове на разговор и с њима сарађује на разоткривању узрока злодела – почев од избацивања грађана српске националности са посла, случајева прекрштавања српске дјеце, па све до масовних ликвидација Срба у градовима који се иначе налазе под контролом хрватске власти.

Пуповац је такова однос власти према ирраслов наслику над Срби на називо забрињавајућим, додавши да ова институција неће одустати од покушаја да и хрватску власт на неки начин присили да ради постојања који је задужена, али да Форум неће одустати ни од

их је срушено у Огулину, око 150 у Карловцу итд. Посебно се осврнуо на случај загребачког насеља Пешченица где се налазе два српска насеља – Коларн бок и Коларн пут.

Др Милорад Пуповац

где је, према његовим речима срушено око 200 објеката и одакле се иселило око 10.000 Срба.

формирана политичке странке (или странка било са српским или националним предзнаком) како би се и на тај начин Срби организирани у градовима који су изван доминација српских крајина. Као разлог за формирање оваквих странака навео је немогућност деловања Српске демократске странке на тим просторима где је Српска народна странка доживела распад и народну неутемељеност.

Највећу пажњу новинара, поготово иностраних, изазвао је Пуповача информација о 11.000 деце српске националности која су на разне начине, разним поједина и утицајима, прекрштена у католичку веру. На питање једног страног новинара има ли доказе за ту тврдњу, Пуповац је одговорио да је тај податак добио од једног католичког свештеника, али је указао и на текст објављен у „Гласу кондила“, где се са задовољством тврди како припадници других вероисповести све чешће у последње време прихватају католичанство. Пуповац је критички говорио и о тенденцијима менална демографске структуре становништва на појединим подручјима без обзира са које стране, српске или хрватске, сматрајући такве тенденције злочиним према човечности.

М. Јакшић

У просincu 1991. године у јеку српске и ЈНА агесије на Хрватску, након Вуковара, Шкабрње, Дубровника и осталих разрушених и spaljenih села и градова, Pupovac је за BBC изјавио: „Ми имао доказе о томе да су хрватски војници масакрирали српско становништво у више градова. Хрватска држава није у стању дати довољно гаранција сигурности лојалним Србима“.

Ta je monstruoza izjava dana upravo na dan kada je Europska zajednica odlučila o priznanju Hrvatske (Večernji list, 17. prosinca 1991.). Poslije Pupovčeva odlaska u Beograd potkraj 1991.godine i susreta s ratnim zločincima Radovanom Karadžićem, Momčilom Krajišnikom i Nikolom Koljevićem, novinar „Feral Tribuna“ je napisao kako se time „konačno do kraja razotkrio kao još jedan od Miloševićevih velikosrpskih prekodrinskih pulena. Istina, civiliziraniji i umiveniji od drugih, ali time još opasniji“. (Feral Tribuna, 19. prosinca 1994.).

Netko kaže da ne treba obraćati pozornost na Milorada Pupovca i davati mu medijski prostor. Mislim upravo suprotno; svaku njegovu izrečenu rečenicu treba analizirati i razotkrivati njenu poruku, jer Milorad Pupovac niti jednu riječ ne izrekne, a da u njoj ne bude optužujuća poruka Hrvatima.

Milorad Pupovac ostao je u Hrvatskoj i nije se formalno pridružio svojoj subraći Srbima u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Ostao je u Hrvatskoj da svojom djelatnošću bude poveznica sa Srbijom u daljnjim koracima ka ostvarivanju velikosrpske ideologije. Njemu je glavni grad Beograd.

2. Laž

„Od samostalnosti Hrvatske niti jednoj stranci dosad nije zabranjen rad.

Naša stranka na komemoracijama u organizaciji srpske zajednice uvijek ističe stradanje svih žrtava, i hrvatskih i srpskih, osuđuje sve zločine. Radi se o stranci koja je dala povijesni doprinos, jedan od tih doprinosa je Mirna reintegracija, - rekao je Boris Milošević.

Neistina! Zabranjen je rad stranci SDS, jednoj od osnivača SDSS-a, i izbrisanoj iz sudskog registra.

Dr. Franjo Tuđman pokušao je postići sporazum sa SDS-om, međutim Srbi u Hrvatskoj odgovorili su balvanima, odnosno Balvan revolucijom, 17.kolovoza 1990.

otvoreno se priključivši Slobodanu Miloševiću i njegovoj velikosrpskoj ekspanzionističkoj politici, osnivanjem tzv. Republike Srpske Krajine sa namjerom izdvajanja od RH i priključenja Velikoj Srbiji.

Stranka je zbog pobune protiv državno-pravnog poretka RH brisana iz registra stranaka;¹⁰

“Pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske pokrenut je 1992. godine, u povodu zahtjeva Javnog tužilaštva, i postupak za donošenje odluke o zabrani rada Srpske demokratske stranke – SDS (predmet, broj: U-VI-295/1992). Prije donošenja odluke Ustavnog suda, međutim, Ministarstvo uprave svojim je rješenjem od 27. veljače 1995. godine, klasa: UP/I006-01/95-01/21, ur. broj: 515-02-02/3-95-2, utvrdilo prestanak djelovanja Srpske demokratske stranke s danom 18. veljače 1992. godine i brisalo je iz Registra političkih stranaka Republike Hrvatske pod reg. brojem 21. Knjiga I. Nakon toga prestala je nadležnost Ustavnog suda da odluči o zahtjevu za zabranu rada SDS.” Ustavni sud Republike Hrvatske.¹¹

3. Laž

¹⁰ https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2002_11_133_2145.html

¹¹ [https://hr.wikipedia.org/wiki/Srpska_demokratska_stranka_\(Hrvatska\)](https://hr.wikipedia.org/wiki/Srpska_demokratska_stranka_(Hrvatska))

“SDSS je od osnivanja do danas posvećen miru, u skladu s najboljom tradicijom politika Bogdana Medakovića i Svetozara Pribičevića, a slijedom te tradicije najveći dio samostalaca se u Drugom svjetskom ratu pridružio antifašističkom partizanskom pokretu. Teroristi nismo, a nismo ni neonacisti kao što nas neki nazivaju”, naglasio je Pupovac.

Nije točno! SDSS je posvećen miru, a osnovali su ga ratni zločinci u okupiranom Vukovaru u tzv. Republici Srpskoj Krajini!

SDSS su osnovali Goran Hadžić osuđeni ratni zločinac i Vojislav Stanimirović optuženi ratni zločinac, koji usprkos živih svjedoka nije osuđen od Hrvatskog nelustriranog pravosuđa.

Kako je 1997. osnovan SDSS, opisao je pok. Antun Ivanković, predsjednik udruge Dr. Ante Starčević iz Tovarnika:

“Što se točno dogodilo dana 5. ožujka 1997. godine u Borovu: u članku koji je 1997. objavljen u tada još okupacijskim Vukovarskim novinama broj 90 (15. marta) str. 1, pod naslovima: Odluka skupštine, Osnovana Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS) navodi se sljedeće:

U Borovu je na zasjedanju tzv. Oblasne Skupštine 5. marta 1997. godine na kojoj su prisustvovali svi relevantni predstavnici političkog života Oblasti, odnosno odbornici općinskih skupština, predstavnici mjesnih zajednica, izbjeglica i općinskih boračkih organizacija, kao i predstavnici bivših političkih stranaka iz razdoblja tzv. RSK-a.

Na prijedlog Gorana Hadžića i Vojislava Stanimirovića osnovana je nova jedinstvena srpska stranka pod nazivom Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS). Tom prilikom jednoglasno je usvojen Statut stranke i formiran je Glavni odbor koji broji 33 člana, dok Nadzorni odbor ima 3 a Statutarni 5 članova SDSS-a, dok predsjednika stranke treba izabrati na prvoj sjednici tog tijela“, objavile su okupacijske „Vukovarske novine“ u broju 90 od 15. 03. 1997.

Obraćajući se tada 5. marta 1997. godine na osnivačkoj skupštini nazočnima ratni zločinac Goran Hadžić naglasio je da se programom SDSS-a treba izboriti da za stranku glasaju i drugi narodi jer činjenica da živimo u Hrvatskoj, ali želimo da tzv. Oblast bude prihvaćena u Europi. Goran Hadžić je još tada izjavio da je “demokrata po ubedenju” ali je zaželio da se oko SDSS-a okupe svi Srbi jer je trenutačno najvažnije srpsko jedinstvo”.

Vojislav Stanimirović je u intervjuu tjedniku Novosti od 13. ožujka 2015.godine, povodom punoljetnosti stranke obmanuo hrvatsku javnost vezano za osnivanje stranke: „Ako se uzme u obzir da smo osnivačku skupštinu SDSS-a imali 5. marta 1997. godine, možete shvatiti da smo za pripreme izbora imali manje od mjesec i pol dana. U toj tzv. fuziji Samostalne srpske stranke, čiji je predsjednik bio prof. Milorad Pupovac, i Srpske demokratske stranke, čiji sam bio predsjednik, osnovana je Samostalna demokratska srpska stranka.“

Stranka je onda po tim riječima osnovana neregularno! Samostalna demokratska srpska stranka (SDSS) osnovana je 5. ožujka 1997.godine u Vukovaru spajanjem Srpske demokratske stranke (SDS) i Samostalne srpske stranke (SSS) iz Zagreba.

Postavlja se opravdano pitanje kako su se mogle spojiti 1997. godine gore navedene stranke kada je jedna od njih (SDS) kako sam prije opisala 18.veljače 1992.godine brisana iz Registra političkih stranaka Republike Hrvatske pod reg. brojem 21. Knjiga

I. Kako je tako osnovanu stranku Ministarstvo uprave moglo upisati u registar stranaka?

4. Laž

„Naša stranka na komemoracijama u organizaciji srpske zajednice uvijek ističe stradanje svih žrtava, i hrvatskih i srpskih, osuđuje sve zločine“ rekao je Boris Milošević Kako su osudili sve zločine kada im je osnivač stranke ratni zločinac?

Neistina, osnivač SDSS-a je ratni zločinac Goran Hadžić i Vojislav Stanimirović gradonačelnik okupiranog Vukovara optuženi ratni zločinac Goran Hadžić po optužnici Haškog suda iz 2004. odgovoran je za ratne zločine ubojstva, protjerivanja, zatočenja, mučenja i deportacije Hrvata kao i drugih ne Srba.

Optužen je, među ostalim, i za pokolj na Ovčari gdje je strijeljano 250 Hrvata izvedenih iz vukovarske bolnice 1991. Zbog tumora na mozgu i potrebe za kemoterapijom pušten je na privremenu slobodu 15. travnja 2015. i umro 12. srpnja 2016. u krugu obitelji, u Novom Sadu.

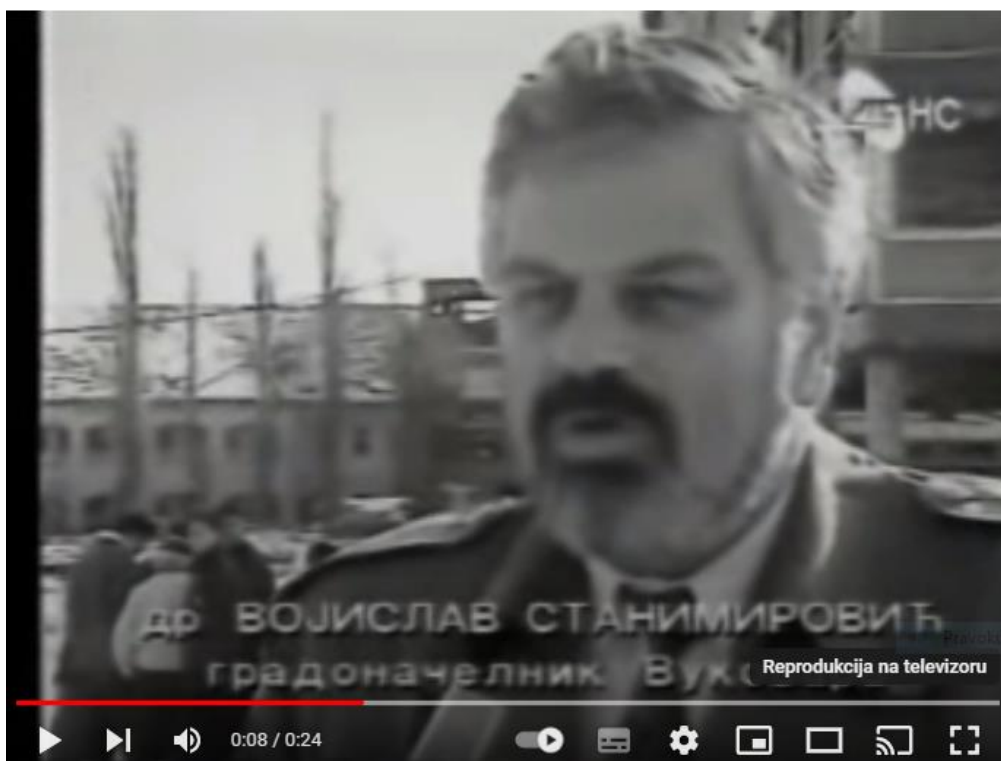
Na Županijskome sudu u Osijeku 1999. osuđen je u odsutnosti na osam godina zatvora, zbog poticanja na zločin, ubojstva 23 osobe, rušenja katoličke crkve i miniranja nersrpskih kuća u Tenji, u blizini Osijeka, od 1. srpnja 1991. do 20. travnja 1992.godine. Hadžića je također u odsutnosti 1995. Šibenski županijski sud osudio na 20 godina zatvora zbog prekomjernog granatiranja šibenskoga i vodičkog područja zabranjenim ognjevima i orkanima 1992. i 1993. godine.

Vojislav Stanimirović je 1993.godine u okupacijskim novinama “Vojska Krajine” (“BK”) broj 7-8, na str. 43., objavio članak pod naslovom : “Bolnica u pravom ruhu”, a prva rečenica glasi:

“Tog 18. novembra 1991. pao je i posljednji bastion, posljednje uporište ustaške vlasti u Vukovaru – vukovarska bolnica. Njenim padom oslobođen je i sam grad Vukovar...”. Članak je potpisao kao prim. dr. Vojislav Stanimirović, a uz članak je objelodanjena i fotografija bolnice, s potpisom: “Bolnica ‘Sveti Sava’”.

Budući da se upravo uz tu bolnicu veže pokolj u Ovčari. Stanimirović je 1995. godine, primio orden za posebne ratne zasluge u ratu u Podunavlju od Radovana Karadžića u Banjoj Luci. A „začudo“ bio je osnivač i predsjednik ranije spomenute SDS stranke koju je osnovao Jovan Rašković a koja je da podsjetim bila protiv osamostaljenja Hrvatske i koja je brisana iz Registra stranaka RH.

Vojislav Stanimirović kaže da nije bio u Vukovaru na dan okupacije bolnice 18.studeni 1991., a od Radovan Karadžića je dobio orden za posebne ratne zasluge vezane uz bolnicu u Vukovaru.

Isto tako kaže da nije bio u Lovasu kada su ljudi odvođeni na strijeljanje i tjerani u minsko polje. Snimka ga demantira.

Udruga dr. Ante

Starčević iz Tovarnika

uputila je priopćenje u kojem donosi snimku Stjepana Peulića, koji je preživio prolazak kroz minsko polje u Lovasu 1991. godine, a „radi poznatih politički igara nikada nije prikazan ni emitiran“ koji iznosi optužbu protiv bivšeg saborskog zastupnika Vojislava Stanimirovića da je bio prisutan uz Ljubana Devetaka kod odvođenja Lovšana 1991.godine¹²

5. Laž

„Radi se o stranci koja je dala povijesni doprinos, jedan od tih doprinosa je mirna reintegracija „- rekao je Boris Milošević.

Evo kakav je doprinos mirnoj reintegraciji dao Goran Hadžić:

Goran Hadžić je prije pobune pripadnika srpske nacionalne manjine, bio skladištar u Vukovarskom tekstilnom poduzeću Vupik. Evo što o njemu misli General Klein koji je bio na čelu misije mirovnih snaga Ujedinjenih naroda u hrvatskom Podunavlju, u misiji UNTAES-a, procesa mirne reintegracije;

¹² <https://www.youtube.com/watch?v=lZmi9qeM5kU>

“Najteže je bilo s Hadžićem, zato što je bio nepošten. Činilo se da uopće ne razumije da je pametno surađivati i da mora upotrijebiti moć koju ima kako bi učinio najbolje što može za ljude koje predstavlja. Njegova taktika izbjegavanja, skrivanje i odugovlačenja, otežavala je ozbiljne pregovore. Rekao sam mu: „Ovo je igra karata i valjda vam je jasno

da baš nemate puno aduta. Ali, budete li igrali mudro, inteligentno, možda i dobijete koji stih. Vlak kreće, i za vas će biti loše ako se ne ukrcate. Ali njega to nije zanimalo. Zanimao ga je šverc, kako izvući i prodati naftu iz Đeletovaca, kako napuniti džepove prije nego što ode“

Paralelno sa osnivanjem SDSS-a Vukovaru, osnovano je i Srpsko narodno vijeće u Zagrebu .Srpsko narodno vijeće (SNV), nacionalna koordinacija vijeća srpske nacionalne manjine, izabrano je političko, savjetodavno i koordinativno tijelo koje djeluje kao samouprava Srba u Republici Hrvatskoj.

Po Erdutskom sporazumu, nakon provedenih izbora osnovano je Zajedničko vijeće općina (ZVO) sa sjedištem u Vukovaru.

Kod nacrtu promjene Ustava i Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina 2010. godine HDZ je srpskoj manjini bio ponudio puno više nego što su oni uopće tražili. Naime u tekstu Ustavnog zakona, što ga je Sabor trebao usvojiti, stajalo je da Zajedničko vijeće općina dobiva status pravne osobe. Termin status pravne osobe može se, vrlo lako protumačiti kao podloga za uvođenje teritorijalne autonomije za pojedine srpske općine u Hrvatskoj. Vlada i HDZ stajali su iza tog teksta, s tim i takvim mogućim političkim i pravnim posljedicama. U zadnji čas je Vesna Pusić podnijela amandman kojim je spriječeno da se kroz izmjene Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina provuče

i odredba da srpsko Zajedničko vijeće općina (ZVO) na području istočne Slavonije, Baranje i zapadnog Srijema dobije pravnu osobnost. (odnosno federalizaciju Hrvatske) Donošenjem Ustavnog Zakona o pravima nacionalnih manjina 13. prosinca 2002. godine nije više bilo potrebe pozivati se na Erdutski sporazum.

Prema podacima koje su vojni sudovi, županijski sudovi i županijska državna odvjetništva dostavljali Ministarstvu pravosuđa u vremenu važenja i primjene sva tri zakona o općem oprostima od 26. rujna 1992. do kraja prosinca 2005., općini oprost dobila je 21.641 osoba. Najveći broj oprosta – 13.575, odnosio se na hrvatsko Podunavlje, rekao je Sergej Abramov, glasnogovornik Ministarstva pravosuđa.¹³

Vojislav Stanimirović izjavio je „Naša djeca uče po hrvatskim nastavnim programima, ali mi imamo svoje udžbenike i poučavamo noviju povijest na svoj način, drugačiji nego u hrvatskim knjigama. Izostavili smo poglavlje o Domovinskom ratu jer i dalje smatramo da je to bio građanski rat“¹⁴

6. Laž

„ To je opasan govor mržnje koji može isprovocirati nečiju neželjenu reakciju s neželjenim posljedicama...“¹⁵

Tko više od SNV-a u Hrvatskoj širi govor mržnje? Nitko! Njihov srbočetnički agitprop NOVOSTI neprekidno i to našim novcem, od kada je osnovan širi govor mržnje i one koji im na to ukazuju blokiraju. Misle da će blokadom sakriti, ali ne mogu, previše je očito.

Kroz cjelokupnu perfidnu djelatnost i rad Milorada Pupovca od raspada Jugoslavije do danas proteže se mržnja prema hrvatskoj državotvornoj ideji i prema Hrvatima.

Nametnuo se kao jedini predstavnik i vođa srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, ne samo srpskoj manjini nego i hrvatskoj i međunarodnoj zajednici. Sav njegov rad prožet je licemjernom mržnjom prema svemu i svakome koji predstavlja hrvatski identitet.

Svojim plačljivim načinom komunikacije i zastajkivanjem namjerno provocira krivnju o temi i osobama o kojima govori. No to je njegov stil, ali poruke kroz publikacije koje izdaje SNV, kojemu je on na čelu, su nedvojbeno usmjereno protiv svega hrvatskoga.

U svojoj antihrvatskoj djelatnosti, najnemoralnije je što sve to radi sa novcima iz Proračuna RH, namijenjenih održavanju kulturnog identiteta srpske nacionalne manjine.

¹³ <https://www.glas-slavonije.hr/227842/1/Abolirana-21641-osoba-koja-je-pocinila-kazneno-djelo-u-ratu>

¹⁴ <https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/sto-srpski-skolarci-u-hrvatskim-skolama-uce-o-domovinskom-ratu-20130613>

¹⁵ <https://www.portalnovosti.com/iskazivanje-pijeteta-pretvara-se-u-povod-za-fizicki-sukob>

NOVOSTI HUBOCTA

Impressum

IZDAVAČ: Jedinica samostalnih izdavača
za srpsku i albansku zajednicu
GLAVNA UREĐIVAČICA: Miroslava Jukić
GLAVNA UREĐIVAČICA: Miroslava Jukić
IZDAVAČ: Jedinica samostalnih izdavača
za srpsku i albansku zajednicu
GLAVNA UREĐIVAČICA: Miroslava Jukić
IZDAVAČ: Jedinica samostalnih izdavača
za srpsku i albansku zajednicu

SNV Bulletin #22

izdavač: Srpsko narodno vijeće
za srpsku i albansku zajednicu
glavna urednica: Miroslava Jukić
adresa: Beograd, Bulevar Oslobođenja 15
tel: +381 11 49 7314
fax: +381 11 49 7315
e: snv@snv.org.rs

VIDA

Impressum

IZDAVAČ: Srpsko narodno vijeće
ZA IZDAVAČA: Milorad Pupovac
DIREKTOR PROGRAMA: Nikola Bajto
IZVRŠNI DIREKTOR: Mihailo Radosavljević
UREDNIŠTVO: Nikola Bajto (glavni urednik), Martina Uzelac (sajtnjica glavnog urednika), Antonela Marušić (kultura), Saska Paparđić (istraživanja i reportaže), Aleksandar Tešić (informativni program)

SNV CHB srpsko narodno vijeće | crpoko narodno vijeće | serb national council

O VIJEĆU ŠTO RADIMO INICIJATIVE

Novosti, Bilten, sada i Vida TV vrište od mržnje prema Hrvatskoj, a u svima ja glavni i odgovorni Milorad Pupovac, po svemu jedini i neprikosnoveni predstavnik srpske nacionalne manjine.

Dakle Milorad Pupovac drži sve medije SNV-a pod svojom kontrolom. I ne samo pod kontrolom nego se brine za njihovo izdašno financiranje.

32 godine ne priznaju državu za koju su se branitelji Vukovara borili i izborili.

32 godine njima je glavni grad Beograd iz kojega su krenuli tenkovi obasuti cvijećem na Vukovar.

32 godine za njih je Vukovar „OSLOBOĐEN“

32 godine šute o masovnim grobnicama.

32 godine ne priznaju logore po Srbiji i nisu platili ratnu odštetu.

32 godine nisu vratili medicinsku dokumentaciju uzetu iz Vukovarske bolnice.

32 godine nisu vratili umjetničko blago koje su pokrali i odnijeli u Srbiju.

32 godine još ima nestalih,

32 godine djeca uče u odvojenim školama, 32 godine!?

I kada se Hrvati pobune da neće više financirati guju u njedrima, onda su Pupovac i njegova parazitska bulumenta, a što drugo nego-ugrožen!?

Onda njegovi novinari -paraziti traže pomoć razno-raznih udruga, stranih i domaćih kako bi opet potvrdili da su žrtve Hrvata. Kako mogu biti žrtve kada ih Hrvati financiraju? Nema logike!

Ili ipak ima, doktor znanosti Milorad Pupovac se poput Kafkinog lika koji se preobrazio u žohara, preobrazio u mirotvorca.

7. Laž

Srbi su žrtve Hrvata, po njegovim Biltenima.

Vrhunac licemjerstva, pokvarenosti i manipulacije povijesnim činjenicama očituje se u SNV-Biltenima Milorada Pupovca.

Postavljeni su tako da su Srbi žrtve ustašoidnih Hrvata, jer oni „Teroristi nismo, a nismo ni neonacisti kao što nas neki nazivaju...“ tvrdi Pupovac, jer „ se najveći dio samostalaca u Drugom svjetskom ratu pridružio antifašističkom partizanskom pokretu“ E sada kakve veze te prazne fraze imaju sa sadašnjosti to valjda samo Pupovac zna!

Kako Srbi mogu biti žrtve kada su ONI, napali Hrvate, na teritoriju Hrvatske? Da bi pomogli svojoj braći iz Srbije i JNA, postavili su balvane i digli balvan revoluciju, protiv legalno i legitimno izabrane hrvatske vlasti.

I kada je vidio da više sam ne može izigravati žrtvu, dr. Milorad Pupovac postao je „mirotvorac“ On je kao i njegov Vožd Slobodan Milošević -za mir, ali mir preko nišana. To je njihov mir!

U toj svojoj novoj ulozi mirotvorca doktor znanosti Milorad Pupovac toliko se zanio da je smetnuo s uma tko je započeo rat i sa kojim ciljem, jer se iz formulacije njegovih izjava to ni ne nazire. Naprotiv licemjerno manipulira praveći od nas Hrvata zaboravne ljude, koji ne poznaju svoju bližu i daljnju povijest.

Ali vara se, sjećanje na te dane PONOSA I SLAVE je još veoma živo.

Izjednačavanje žrtve i Hrvatska krivica, je flagrantno manipuliranje i zavaravanje javnog mnijenja, odnosno BEZOČNA LAŽ!

Nema ni spomena zločina iz 1991. godine, nema stradanja, prognanih i ubijenih Hrvata, nema srušenih i zapaljenih Crkvi, sa ciljem da se zatre svaki trag života Hrvata u tim mjestima. Nema Načertanija, nema Stojanovićeve Do istrage naše ili vaše, nema Memoranduma SANU, nema Valerijanova memoranduma ni granice Velike Srbije na hrvatskom teritoriju na crti Virovitica-Karlovac- Karlobag!

Stoga treba mu osvježiti pamćenje, da podsjetim samo na dio razaranja i zločina:

Pored:

- pokolja na Ovčari, 18. studenog 1991., 255-264 civila i hrvatskih branitelja, i
- masakra u Škabrnji, 18. studenog 1991. 48-86 civila i branitelja,
- 2. svibnja 1991, pokolj u Borovu selu, masakrirano 12 hrvatskih policajaca
- 26. srpnja 1991. pokolj u Kozibrodu, 10 osoba ubijeno
- 27. srpnja 1991, pokolj u Strugi, 12 osoba ubijeno
- 1. kolovoza 1991, pokolj u Dalju, 39 osoba je ubijeno
- 8. kolovoza 1991, pokolj u Lovincu,
- 29. kolovoza 1991. pokolj u Skeli kod Gline, ubijeno 10 osoba
- 3. rujna 1991. pokolj u Graboštanima, Stublju i Majuru, 20 osoba ubijeno
- 3. rujna 1991. pokolj u Četekovcu, Balincima i Čojlugu, ubijeno 24 osoba
- 8. rujna 1991, pokolj u Kusunjama, 20 hrvatskih vojnika je ubijeno.

- 18.rujna 1998, pokolj u Petrinji, masakrirano 17 hrvatskih vojnika
- 22.rujna 1991, pokolj u Tovarniku, 68 civila ubijeno i jedini svećenik koji je ubijen u velikosrpskoj agresiji, velečasni Ivan Burik
- 3.listopada 1991, pokolj kod Gline, Od 1991. do 1995. ubijeno je u slunjskom kraju 297 osoba (bez Saborskog gdje su 52 žrtve). Od tog broja 70 je žena starije životne dobi, 1 trudnica, 1 djevojka, 3 djevojčice. Starijih muškaraca je ubijeno 99 plus jedno muško dijete (6 mjeseci).
- 13.listopada 1991, pokolj u Širokoj kuli kraj Gospića, 34 osobe, koji su počinili maskirani lokalni Srbi.
- 13. listopada 1991. u Novom selu Glinskom, napravili prvi pokolj ubivši osam Hrvata. U narednim danima ubili su još 32 ljudi, među kojima je bila jedna cijela petočlana obitelj, kao i jedna djevojčica od 13 i dječak od 17 godina. Žrtve su prije pokolja mučili, vukli ih konjima po mjesnim puteljcima, brojne su ljude spalili, kao i sve hrvatske kuće.
- 20.listopada 1991, pokolj kod Baćina, 56 osoba ubijeno
- 2 studenog 1991, pokolj u Lušcu (predgrađe Vukovara) 59 osoba.
- 4.studeni 1991, pokolj blizu Petrinje, pokolj 16 hrvatskih civila
- 15.studeni 1991. pokolj u Kostrićima, 16 osoba
- 18.studenog 1991, Ovčara, pobijeno 264 osoba, ranjenika iz Vukovarske bolnice
- 18.studenog 1991 Škabrnja, 86 osoba je stradalo
- 19.studenog 1991, Nadin, pobijeno je 14 osoba
- studeni 1991, pokolj u selu Klanjcu kod Slunja, 20 hrvatskih civila pobijeno
- 12.do 14 prosinca 1991, Voćin i Hum kod Slatine, 47 civila ubijeno
- 16.prosinca 1991, pokolj u Joševici, 21 hrvatski civil
- 16-21 siječnja 1992. pokolj u polju i Lađevačkom selištu, ubijeno je 10.osoba
- 2.svibnja 1995. raketiranje Zagreba, 7 mrtvih¹⁶

To je samo dio stradanja hrvatskog naroda i mjesta koje bi trebalo komemorirati!

Imao bi Milorad Pupovac cijelu godinu hodati po Hrvatskoj i komemorirati žrtve koje su Srbi posijali.

Samo usporediti brojke i vidi se tko je agresor, a tko je žrtva. Izjednačavanje žrtve i agresora nikako nije moguće, jer krivicu i odgovornost snosi agresor. To je osnovno polazište pomirbe, a ne komemoriranje žrtava!

Nikada Milorad Pupovac ne postavlja pitanje tko je izazvao te strašne posljedice rata?

Prema podacima koje su vojni sudovi, županijski sudovi i županijska državna odvjetništva dostavljali Ministarstvu pravosuđa u vremenu važenja i primjene sva tri zakona o općem oprostima od 26. rujna 1992. do kraja prosinca 2005., opći oprost dobila je 21.641 osoba. Najveći broj oprosta, 13.575, odnosio se na hrvatsko Podunavlje. (vidi fusnotu 7)

I onda Pupovac traži za sebe i svoje sva ljudska prava?

¹⁶https://enciklopedija.fandom.com/hr/wiki/Popis_masovnih_zlo%C4%8Dina_nad_Hrvatima_u_Domovinskom_ratu

A ta ista prava nisu dali Hrvatima, nego su nas htjeli istrijebiti da ne ostane nikakav trag hrvatskog postojanja na crti Virovitica-Karlovac-Karlobag!?

Na području Republike Hrvatske u tijeku Domovinskog rata potpuno je uništeno 65 župnih crkvi, pedeset i jedna ostale crkve, 88 kapelica, 66 župnih kuća i dvorana, 7 samostana, 15 groblja, 88 križeva na otvorenom, što, ako se samo to zbroji, iznosi 380 potpuno uništenih sakralnih objekata, ili "ranjenih crkava u Hrvata". Veliki broj je i teško oštećen tako da je u Hrvatskoj srpski agresor ukupno uništio, što potpuno, što teško, što djelomično, ni manje ni više nego oko 1.500 kršćanskih sakralnih objekata, o čemu postoji kompletna arhiva sa fotografijama i opisima ovih zločina ili srbijanskog kulturocida.

Znači po Pupovcu Hrvati bi trebali biti tolerantni i zaboraviti velikosrpsku agresiju, neisplaćenu odštetu, nepriznavanje logora po Srbiji i druge zločine, „ta tko nas to bre zavadi“

I tko to traži? Jedan Milorad Pupovac koji nije zaboravio zločine iz 2.svjetskog rata, koji stalno stigmatizira Hrvate za Jasenovac, koji nameće krivnju Hrvatskoj u kojima ova generacija nije sudjelovala. A on je sudjelovao u agresiji na ovu Hrvatsku i traži da se to zaboravi? Doista dio srži pokvareno i licemjerno „mirotvorstvo“

I ne samo to Milorad Pupovac kao zastupnik u Hrvatskom Saboru, u debelom je sukobu interesa, što potvrđuje naprijed navedenu činjenicu da on preko svojih srbočetničkih agitpropa, Novosti i Biltena vodi specijalni medijsko-propagandni rat protiv države Hrvatske, a član je Savjeta za nacionalne manjine i sam svojem SNV-u dodjeljuje sredstva.

8. Laž

Ali treba biti vrhunski licemjer izjaviti u povodu Vukovara:

„...Ne zato, jer i prijetnje i uvrede kakve slušamo ovih dana slušamo i inače, mnogih dana i mnogih godina. Ne možemo i ne trebamo biti zato što se našu potrebu i želju za iskazivanjem pijeteta prema žrtvama i naše poticanje pomirenja među živima pretvara u povod za fizičko sukobljavanje. Ne možemo i ne trebamo zbog toga što želimo, koliko je to moguće, sačuvati dostojanstvo kako same vukovarske i škabrnske komemoracije tako i naše dostojanstvo“

Podsjećam da je SDSS osnovan 1997. u okupiranom Vukovaru i da su ga osnovali osuđeni ratni zločinac Goran Hadžić i neosuđeni Vojislav Stanimirović.

Ma zamislite agresori bi čuvali dostojanstvo vukovarske i škabrnske komemoracije?

Agresor nije žrtva. Sam snosi odgovornost za sve žrtve, jer je započeo agresiju.

Prijetnje i uvrede redovito šalju njegovi srbočetnički agitpropovci iz NOVOSTI.

Boris Dežulović, Boris Rašeta, Viktor Ivančić ...

Redovno gaze dostojanstvo hrvatskih branitelja, pa su i kolonu sjećanja od 150 000 ljudi u Vukovaru proglasili kao promociju ustaštva!¹⁷

Milorad Pupovac priča o žrtvama kao da su ih prouzročili „svemirci“, kao da Srbi nemaju nikakve veze sa žrtvama, a oni su ih prouzročili!

Usporedbom fotografija jasna je ogromna razlika:

ovi na traktorima stavili su se u službu velikosrpske agresivne politike, koja je započela rat i mislila ratovati bez žrtava!?

¹⁷ <https://www.portalnovosti.com/pijetet-prema-zrtvama-pretvorio-se-u-promociju-usta%C5%A1stva>

Na traktorima nisu bili izloženi stotinama tisuća granata. Nisu bili mjesecima u podrumu. Nisu odvedeni u logore, mučeni i ubijani. Svoju imovinu ukrcali su na traktor, a ne u jednu najlon vrećicu.

Da nisu započeli agresiju i napali svoje susjede i sugrađane, ne bi bilo žrtava, ni razaranja.

Po tome se vidi Pupovčevo manipuliranje i povijesni revizionizam novije povijesti, jer nikako da imenuje velikosrpsku politiku Miloševića i SPC kao agresore i napadače, a rat se vodio na teritoriju Hrvatske, a ne u Srbije. Ali mi se toga ne smijemo mi sjećati!? I ne samo to, postavlja se pitanje sa kojim pravom srpska manjina od 123 892 ili 3,20 %, nama Hrvatima, a ima nas 3 547 614 ili 91,63 %, nameće svoj nakaradni vrijednosni sustav, svoju velikosrpsku mitomaniju i svoju jugoslavensko-komunističku ideologiju, kada je Hrvatski Sabor još 8.listopada 1991.donio odluku o raskidu svih državnopravnih sveza sa bivšom SFR Jugoslavijom?

9. Laž

„Ako je išta Hrvatskoj od Srba dano-dan je antifašizam“ bubne Milorad Pupovac i ostane živ.

Smiješno, netočno!

Srbi bi od Hrvata trebali učiti što je antifašizam, jer su se Istarski Hrvati prvi u Europi pobunili protiv fašizma!

Seljaci na Proštini u Istri prvi su u svijetu podigli antifašističku pobuna u

povijesti! Pobuna je počela početkom veljače 1921.a ugušena 5.travnja 1921.godine.

Ništa Srbi nama Hrvatima nisu dali osim ZLA! Od Odese 1918. godine do danas.

10.Laž

“Mi nismo nasilni ljudi”

“Moj ideal, moj cilj, moj san je da ljudi u Vukovaru, bili Srbi ili Hrvati, budu zajedno taj dan i možda ja to neću dočekati, ali neću prestati činiti da do toga dođe”, poručio je Milorad Pupovac

Nisu nasilni, neka samo pogledaju naslovnice NOVOSTI!

Ne znam kako mogu uopće to očekivati, kada ne žele čak ni nakon 32 godine otkriti gdje su masovne grobnice. Još je uvijek nepoznata sudbina 1.409 osoba te mjesto ukopa posmrtnih ostataka 394 smrtno stradale osobe, što ukupno čini 1.803 neriješenih slučajeva iz Domovinskog rata a među njima i 10-toro djece.

Posebna priča su koncentracioni logori na teritoriju Srbije, koje usput rečeno Srbija ne priznaje i sudbina zarobljenih civila i vojnika, koja je bila doista stravična. Mnoge su masakrirali srpski četnici i paravojska, svakodnevno prebijali, mučili, izivljavali se i na kraju su mnogi podlegli ozljedama nakon mučenja.

Do sada su na području Vukovara pronađene 52 masovne grobnice a ekshumirani su ostaci preko 2.000 žrtava, od kojih je 1.688 identificirano.

Najmlađa žrtva silovanja u logoru Stajićevo je imala 6 godina, a najstarija je bila baka od 80 godina.

Iz gradskog muzeja Vukovar odneseno je 29.758 predmeta. Velik broj njih je uništen.

13 policajaca koji su se borili na području Vukovara još uvijek su na popisu nestalih osoba i ne zna se što je s njima.

Za logore na teritoriju Srbije zasad još nitko nije odgovarao, Srbija ih službeno ni ne priznaje.

To bi sve Milorad Pupovac izjednačio sa po procjeni 50-tak ubijenih Srba u Vukovaru u ljeto 1991.godine, a da nije uopće uzeo u obzir da su Srbi iz Borova sela 2. svibnja 1991.godine iz zasjede ubili i izmasakrirali 12 hrvatskih policajaca.

Na Ovčari je ubijeno 200 ljudi iz vukovarske bolnice – pacijenata, ranjenika, bolničkog osoblja, branitelja grada, novinara i drugih civila. Ubijeni su bili u dobi od 16 do 76 godina. Najmlađa žrtva Igor Kačić rođen je 1975. u Vukovaru. Na Ovčari su ubijene i dvije žene. Ružica Mrkobašić imala je 32 godine i bila je u šestom mjesecu trudnoće. Prema svjedočenju na suđenju u Srbiji Ružicu su ispred hangara tukli poput ostalih zarobljenika. Ona je krvnike molila i za svoj život i za život nerođenog djeteta. Međutim, krvnici nisu imali milosti, ni prema njoj ni prema nerođenom djetetu već je ubijena vrlo okrutno hicem u truh.

Opetovano treba ponavljati da je velikosrpska ideologija uzrok svih zala na prostoru bivše Jugoslavije, koje je Srbija počinila nad hrvatskim narodom počevši od formiranja

Države SHS, pa 6.sječanjске diktature kralja Aleksandra i terora koji je vršen nad hrvatskim narodom **Bez priznavanja krivice i suočavanja Srbije sa tom krivicom, nema pomirbe! Nema!**

Po Miloradu Pupovcu i ne samo njemu nego i europskim političarima, koji srpska zla nisu osjetili, agresora Srbiju i Srbe u Hrvatskoj, Hrvati trebaju zaboraviti, TETOŠITI i NAGRADITI za agresiju!?

Pa prošlo je 32 godine, vrijeme je za pomirbu i mir!?

Ne može, nikako ne može, zato što ova generacija koja je stvarala Hrvatsku ne snosi ni krivnju, ni odgovornost za događaje iz 2.svjetskog rata, a Milorad Pupovac itekako snosi odgovornost kao suvremenik i sudionik u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku!

Bez priznanja krivice i kajanja, nema oprosta ni pomirbe!

Bez odustajanja od velikosrpske politike nema trajnog mira sa Srbima!

Lili Benčik/hrvatskepravice

Hrvatski tjednik, 7. 12. 2023. i 14. 12. 2023.

<https://bezcenzure.hr/vlad/pupovac-kao-milosevic-ja-sam-za-mir-ili-10-lazi-milorada-pupovca/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37984-lili-bencik-pupovac-kao-milosevic-ja-sam-za-mir-ili-10-lazi-milorada-pupovca-1-dio>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/37985-lili-bencik-pupovac-kao-milosevic-ja-sam-za-mir-ili-10-lazi-milorada-pupovca-2-dio>

<https://viktimologija.com.hr/wp/lili-bencik-pupovac-kao-milosevic-ja-sam-za-mir-ili-10-lazi-milorada-pupovca/>

<https://croativ.net/pupovac-kao-milosevic-ja-sam-za-mir-ili-10-lazi-milorada-pupovca-57181/>

**SA KOJIM PRAVOM I PO KOJEM ZAKONU MILORAD
PUPOVAC I NJEGOVA BULUMENTA NAMEĆU
HRVATSKOJ NJIHOV JUGOSLAVENSKI SUSTAV
VRIJEDNOSTI, KADA JE HRVATSKA JOŠ 8. LISTOPADA
1991.RASKINULA SVE DRŽAVNO-PRAVNE SVEZE SA
SFRJ?**

Hrvatska nije slijednica ni NDH, ni SFRJ

A Milorad Pupovac i njegova sluganska piskarala neprestano mantraju o 2.,svjetskom ratu, ustaškom genocidu nad Srbima i spomenicima NOB-a.¹⁸

Pa dosta više!

Na pragu smo 2024.godine, a oni nas neprestano vraćaju 80 godina unatrag!

Hrvatska je nastala - na povijesnoj prekretnici odbacivanja komunističkog sustava i promjena međunarodnog poretka u Europi, hrvatski je narod na prvim demokratskim izborima (godine 1990.), slobodno izraženom voljom potvrdio svoju tisućgodišnju državnu samobitnost.

¹⁸ <https://www.portalnovosti.com/bilanca-prazna-sadasnjost-porazna>

– u novom Ustavu Republike Hrvatske (1990.) i pobjedi hrvatskog naroda i hrvatskih branitelja u pravednom, legitimnom, obrambenom i oslobodilačkom Domovinskom ratu (1991. – 1995.) kojima je hrvatski narod iskazao svoju odlučnost i spremnost za uspostavu i očuvanje Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države.

Hrvatska nije nastala ni na NOB!

Degutantno je više čitati nebulozne uratke sluganskih piskarala Pupovčevih Novosti, koje usput mi Hrvati plaćamo. Doista jadno i apsurdno!

Degutantno je čitati tekst Pauline Arbutina koja piše da je „Dan antifašističke borbe u Brezovici bez državnog vrha“ kada su sami „antifašisti“ Franjo Habulin, Kristina Ikić Baniček priznali da se toga dana u Brezovici nije dogodilo ništa.

Kakve su to uvrnute vrijednosti Pupovčevih piskarala koja nam neprestano nameću jugo-komunističke mantre?

Degutantno je čitati što Paulina Arbutina piše da je sadašnjost porazna? Porazna za njih Srbe, ali ne za nas Hrvate! Ma zamislite koji poraz? „Strašno“, nije obnovljen ni jedan antifašistički spomenik? Zašto bi država Hrvatska obnavljala jugo spomenike? Pa država Hrvatska je raskinula sve državno-pravne sveze sa SFRJ!

Hrvatska je pobijedila agresorsku Jugoslavensku narodnu armiju koja je nastala u NOB. Zašto bi Hrvatska obnavljala spomenike NOB, kada je vojska nastala iz NOB, razarala hrvatske gradove i sela, ubijala, zatvarala u logore hrvatske branitelje?

Degutantno je čitati kada Paulina Arbutina piše mišljenje Franje Habulina, predsjednika SABA, pravnog sljednika SUBNOR-a koji je osnovan 16.svibnja 1948. u SFRJ Jugoslaviji, a Hrvatska je 8.listopada 1991. raskinula sve državno-pravne sveze sa SFRJ, RH ne priznaje niti jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije – SFRJ, tako da SABA kao udruga nije smjela biti ni registrirana u Republici Hrvatskoj.

Degutantno je čitati kako Paulina Arbutina po uputi mentora Milorada Pupovca nameće Hrvatima krivnju za događaje iz 2. svjetskog rata i jugoslavenske prošlosti. Ja osobno rođena sam po završetku rata i kakve veze imam sa događajima iz 2.svjetskog rata? Nikakve i ne snosim nikakvu odgovornost, koju mi Paulina nameće!

Degutantno je čitati stavove i mišljenja koja nemaju nikakvu pravnu, ni društvenu težinu i vrijednost, koje nam SNV-ova novinarska piskarala i dalje nameću.

Degutantno je zastupati mrtav jugoslavenski sustav vrijednosti koji je propao skupa sa Jugoslavijom! Jugoslavije više nema, nema je na nijednoj karti svijeta. Skupa s njom nestale su i tekovine NOB-a, nestao je lik i djelo „druga Tita“ a pobijedena je i njegova JNA!

Degutantno je pročitati riječi Franje Habulina rođenog 1959.godine, kako se žali da ga nitko nije pozvao da svjedoči na skupu vezano za IHRA-u. Međunarodnog saveza za sjećanje na Holokaust, ohoho, što bi on tamo svjedočio, pa rodio se 15 godina nakon završetka 2.svjetskog rata.

Ne samo degutantno, nego i jadno je potpuno nerazumijevanje demokratskog načina razmišljanja i društvenog uređenja države Hrvatske i stalno nametanje ustaštva, kojeg nema. Ima samo u njihovim zlonamjernim glavama, jer nam kao malignu bolest nameću vrijednosti države koja je propala, nestala! Neprestano nas truju i guše jugoslavenstvom. Degutantno je čitati Paulinu Arbutina i njeno pozivanje na povijesni revizionizam! Koji povijesni revizionizam? Pa Jugoslavije nema, a nema je zato jer je bila sazdana na lažnim vrijednostima. Bratstvo i jedinstvo ne postoje, niti je ikada bilo stvarno. Ono što

je i bilo Srbi su razbili agresijom na BIH i Hrvatsku. Antifašizam, komunistički je bio isti kao i fašizam. Teror, progoni, zatvori, logori, cenzura, to nisu vrijednosti antifašizma.

Deklaraciju EU Parlamenta od 19.9 2019. nitko ne spominje, jer razotkriva njihov lažni antifašizam¹⁹ Zabili su glavu u pijesak pa misle da nitko o njoj ništa ne zna!

I još prodaju maglu da je komunizam odvojen od antifašizma, a Komunistička partija je vodila NOB, vodila državu i upravljala životima svih ljudi u Jugoslaviji.

Degutantne i srceparajuće su riječi Franje Habulina kako „*hrvatsko društvo nije iskazalo nimalo zahvalnosti niti želi odati počast, sačuvati uspomenu na borbu i dostojanstvo naših predaka koji su stradali u katastrofalnom svjetskom ratu u dvadesetom stoljeću*“

Meni osobno žao je svakog stradalog, ali za Hrvate su heroji borci za slobodnu Hrvatsku, ne za Jugoslaviju. JNA je bila agresor na Hrvatsku. JNA se borila za Jugoslaviju. Franji Habulinu to izgleda nije jasno!

„...jednom je postojala tvorevina što se nazivala hrvatskom državom, a koja je bila sazdana na laži i zločinu. Nisu je srušili neprijatelji izvana. Srušio ju je hrvatski narod u zajednici sa Srbima iz Hrvatske, pridružujući se danas demoniziranoj Narodno-oslobodilačkoj borbi.“ kaže Franjo Habulin, a ne shvaćajući da to o nema nikakve veze sa današnjom Hrvatskom.

NOB je bila temelj na kojoj je građena Jugoslavija, država koje više nema, koja je propala, pa je skupa s njom propao i njen temelj NOB. Nije to nikakva demonizacija, to su činjenice. Nađite tekovinu NOB danas na karti svijeta! Čemu nama sada nametati propalu NOB i propalu Jugoslaviju?

Ne gradimo Hrvatsku na temeljima Jugoslavije? Ne miješajte NOB i Domovinski rat, jer su sasvim različitog karaktera i ciljeva.

NOB je bio rat za Jugoslaviju! Socijalistička revolucija za socijalističku državu, sa jednom partijom na vlasti i totalitarnom diktaturom, kultom ličnosti J.B.Tita.

Domovinski rat je Hrvatska vodila protiv JNA, protiv Jugoslavije i Srbije za samostalnu demokratsku Hrvatsku.

Temelji sadašnje države Hrvatske su;

Prvi slobodni demokratski izbori 22 i 23 travnja 1990.godine,

Referendum o samostalnosti održan 19.svibnja 1991.godine kada je izašlo na glasovanje 83,56% birača, a glas ZA samostalnu Hrvatsku dalo je glas 93,24% birača.

Novi Ustav od 22.12.1990.godine, NN 56/1990,

Domovinski rat u kojem su hrvatski branitelji sa kunicom oko vrata pobijedili agresorsku JNA i Srbiju.

I tu nikakve poveznice sa NOB-nema. Paulina Arbutina nema razloga za obnavljanje partizanskih spomenika.

Paulina Arbutina ustvari je samo malo pupovčevo piskaralo, ona samo prenosi što joj njen vožd kaže, a evo i njegovog velikosrpskog mudrovanja (laganja) koje nam već 32 godine nameće .

„Izbjegava se govoriti i raspravljati o počinjenom ustaškom genocidu nad Srbima u Drugom svjetskom ratu. Tema genocida nad Srbima nije na adekvatan način zastupljena u programu predsjedavanja kao ni u hrvatskom društvu općenito. To je predmet neprestane napetosti između državnih institucija i srpskih organizacija. Globalna

¹⁹ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-0021_HR.html

neoliberalna i neokonzervativna politika sjećanja usmjerila se prvenstveno na Holokaust kao odrednicu politike istrebljenja i progona Židova i eventualno Roma, a stradanje Srba u NDH nerijetko se zaboravlja što dokazuju izjave koje dolaze iz samih državnih institucija u kojima se Srbe ne spominje ili se može vidjeti na info tablama u samom Jasenovcu gdje također nema spomena NDH-a i genocida nad Srbima „, kaže Pupovac i dodaje da Hrvatska još nije razvila sposobnost distanciranja od ustašizacije u društvu pa ni u godini kad predsjedava IHRA-om.

Ustaški genocid nad Srbima ne postoji. To je još jedna od laži Milorada Pupovca, da stigmatizira Hrvatsku i Hrvate kao genocidan narod.

Pupovac to dobro zna, ali njegova velikosrpska misija više ne daje nikakve rezultate, pa sada gubi kompas i postaje nervozan i ne bira više riječi pa je prešao na genocid.

Opet ponavljam, Hrvatska nije sljednica NDH ni SFRJ.

Ova generacija koja je stvarala samostalnu Hrvatsku nije odgovorna za NDH, ni za SFRJ i time su sve riječi što je Pupovac rekao besmislice. Odgovorni su odavno pobijeni ili umrli i ne može na nas prenijeti odgovornost.

Ali za razliku od nas koji nismo odgovorni ni za NDH, ni za SFRJ, Milorad Pupovac je itekako politički odgovoran za velikosrpsku agresiju na Hrvatsku od Balvan revolucije 1990. do današnjeg dana, jer cijelo vrijeme provodi program Velike Srbije ili Srpskog sveta.

Definicija genocida utvrđena je Konvencijom o sprječavanju i kažnjavanju zločina genocida, koju je prihvatila Opća skupština UN-a 9. listopada 1948. koju je Republika Hrvatska na temelju Odluke Hrvatskog Sabora o raskidu svih državno-pravnih sveza sa SFRJ od 8. listopada 1991., na temelju notifikacije o sukcesiji položene kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda 12. listopada 1992. objavila u Narodnim novinama – Međunarodni ugovori, broj 12/93. a cijeli tekst na engleskom i hrvatskom jeziku objavljen je u NN 8/2023²⁰

Pravna definicija genocida je namjerno uništenje nacionalnih skupina na temelju njihova kolektivnog identiteta, odnosno istrebljenje rasnih i nacionalnih grupa ... u cilju uništenja određene rase i klase stanovništva i nacionalne, rasne ili religijske grupe.

Važno naglasiti da mnogi znanstvenici nisu zadovoljni tom definicijom, smatrajući da je popis mogućih žrtava previše uzak kriterij ili da je dokazivanje genocidne namjere previše zahtjevno.

Ključni pojmovi koje treba razlikovati „holokaust”, „genocid”, „zločin protiv čovječnosti” i „ratni zločin”.

Holokaust je nacistički program prema kojem je trebalo ubiti sve europske Židove tijekom Drugog svjetskog rata sada je definiran kao genocid. Međutim, tijekom Nürnberških suđenja u neposredno poslije 2.svj.rata počinitelji nisu bili optuženi za zločin genocida nego umjesto toga za agresiju, ratne zločine, zločine protiv čovječnosti i druge zločine (razlog tome je što zločin genocida nije uveden u međunarodno pravo do UN Konvencije o genocidu iz 1948. godine).

Holokaust je bio ekstremni oblik genocida u kojem su počinitelji htjeli uništiti skupinu ljudi nastojanjem da ubiju svakog člana te skupine.

Zločini protiv čovječnosti su rasprostranjeni ili sustavni napadi na civilno stanovništvo, bez obzira radi li se o državljanima ili strancima i bez obzira jesu li napadi počinjeni u

²⁰ https://narodne-novine.nn.hr/clanci/međunarodni/1993_10_12_27.html

vrijeme rata ili u mirnodopskim uvjetima. Napadi mogu primjerice poprimiti oblik ubojstva, istrebljenja, prisilnoga raseljavanja, ropstva, silovanja, mučenja i drugih neljudskih djela. Kod zločina protiv čovječnosti, radi se u biti o kršenju zajedničkih ljudskih prava i vrijednosti. Ovo je također krovna kategorija pod koju spadaju i „ratni zločini” i „genocid” u međunarodnom pravu.

Ratni zločini su kaznena djela koja su počinjena tijekom oružanih sukoba, a naziv se odnosi na teška kršenja pravila ratovanja. Ta su pravila određena u nizu međunarodnih sporazuma, a ponajprije u Ženevskim konvencijama. Namjera pravila ratovanja je zaštita civila, žena, djece, ratnih zarobljenika te bolesnog ili ranjenog vojnog osoblja tijekom oružanih sukoba. Djela kao mučenje, uništenje imovine i ubijanje civila ili taoca može se definirati kao ratni zločini kao i neodgovorno razaranje gradova, naselja i sela ili svaka vrsta pustošenja koja nije opravdana vojnom potrebom. Ratni zločini se čine kao dio veće političke ili vojne kampanje.

Prema tome radi se o ratnom zločinu, a ne o genocidu.

Pupovac i dalje ispire mozak svojom retorikom!

„Hrvatska nije odlučila da obilježavanje IHRA-e pretvori u program osvještavanja štetnosti ustašizacije društva. Hrvatska je svoje predsjedanje trebala iskoristiti za suočavanje javnosti s negativnim aspektima ideje hrvatske države, ustaškim pokretom, za jasnije suočavanje s genocidom koji je ustaški režim počinio nad Srbima, Romima i Židovima. U hrvatskom društvu nema razlike, jasne distinkcije između sjećanja na stradanje u posljednjem ratu, isticanja ustaških simbola i distanciranja od tih simbola kojih je bilo tokom posljednjeg rata, ali koji nisu zato ništa manje nego to što jesu – ustaški simboli i ustaške poruke. Ali ima sposobnosti da se osuđuju Srbi i njihov doprinos komemoriranju ako nije u skladu sa dominantnim pogledom“ navodi Pupovac upozoravajući da je veliku sjenu u godini predsjedanja IHRA-om ostavlja i ustašizacija vukovarske kolone sjećanja.

Opet svjesno i namjerno manipulira prošlošću. Ne može Milorad Pupovac bez ustaša i ustašizacije, jer mu je to svrha postojanja i političkog opstanka. Cijela njegova politička djelatnost svodi se na 2.svjetski rat, i na negiranje Hrvatske države kao države hrvatskog naroda. Pri tome obilno koristi Hrvatsku kao kravu muzaru, a Beograd mu je glavni grad. Vukovarska kolona je konačno bila kolona svih koji su branili Vukovar i to Pupovac i njegova bulumenta ne mogu nikako prihvatiti.

Po Pupovcu u Vukovarskoj koloni bi trebali sudjelovati „oslobodioci Vukovara“ Stanimirović, Šljivančanin i drugovi koji su stanovnike Vukovara „oslobodili“ od života, kuća i obitelji.

„Pjevanje, skandiranje, dovikivanje i uzvikivanje ustaškog pozdrava "za dom spremni" u ovogodišnjoj vukovarskoj koloni sjećanja nije u skladu i duhu IHRA-e kao ni pojedini akti nasilja prema onima koje su prepoznali kao pripadnike srpskog naroda. Ostat će upamćena i reakcija prisutnih političara koji su dalje mirno nastavili šetati u jednoj takvoj koloni s ustaškim znakovljem. Dogodilo se i sprečavanje Srpskog narodnog vijeća i SDSS-a u komemoraciji svim nevinim žrtvama. Najznačajnija pozitivna promjena koja se desila tokom dosadašnjeg hrvatskog predsjedanja IHRA-om je povećanje financijske kazne za poruke govora mržnje, proustaške i filoustaške, u okviru prekršajnog zakona. Doduše, i to je rezultat zahtjeva predstavnika naroda žrtava Srba, Roma i Židova već duži niz godina - kaže Pupovac.

Evo tablice gubitaka stanovništva po Žerjaviću:

6. Izračunavanje gubitaka Srba u NDH i Jasenovcu—Gradini te Hrvata i Muslimana kod Bleiburga i na tzv. »križnom putu«

U svojoj knjizi⁹ detaljno sam izračunavao gubitke Srba s teritorija tzv. NDH u tijeku rata i došao do ovih podataka:

ukupno poginulo, ubijeno i umrlo	322 tisuće
od toga: kao borci NOV	82 tisuće
kao kvizlinzi i kolaboracionisti	23 tisuće
odvedeni u njemački logor Zemun	20 tisuća
ukupno	125 tisuća
ostaje	197 tisuća
od toga: umrlo od tifusa	25 tisuća*
ubijeno od Nijemaca	45 tisuća*
ubijeno od Talijana	15 tisuća*
stradalo u borbama ustaša sa četnicima i partizanima	34 tisuće
ubijeno u jamama, zatvorima i drugim logorima	28 tisuća
ukupno	147 tisuća
ubijeno u logoru Jasenovac—Gradina	oko 50 tisuća

Osim toga, u inozemstvu je umoreno 13 tisuća Srba s teritorija NDH, a emigrirale su 22 tisuće. Uz to je u Jasenovcu umoreno još: 12 tisuća Hrvata i Muslimana, 13 tisuća Židova i 10 tisuća Roma, dakle sveukupno oko 85. tisuća.

Pupovac je vješti manipulator i lažljivac. Dokazala sam mu 10 njegovih laži, na koje njegova bulumenta piskarala koje usput i ja plaćam, nije imala argumente za odgovoriti, pa misle da će me blokadom zaustaviti.

Pa da ih sve skupa podsjetim na pravi genocidni program Velike Srbije, po kojem je trebala biti etnički čista velika Srbija na crti Virovitica-Karlovac-Karlobag i kojeg su najprije ustaše u 2. svjetskom ratu spriječile, a raspadom SFRJ hrvatski branitelji u Domovinskom ratu 1990-1995.

Velikosrpska genocidna ideologija ima bogatu i dugu prošlost od Vuka Stefanovića Karadžića „Srbi svi i svuda“ (1836), Ilije Garašaninova Načertanija (1844), pa onaj Nikole Stojanović „Do istrage naše ili vaše“ objavljenog u Srbobranu, glasilu Srpske samostalne stranke, 22. i 23. kolovoza 1902, zatim 1907. god velikosrpski ideolog Jovan Cvijić kaže : „Srbi žive i izvan tadašnjih granica Srbije. Svet treba da zna i da se uveri da Srbija može da operiše s mnogo većom celinom, no što je njena teritorija..“ Znači, Jovan Cvijić već jasno govori o nasilju i agresiji u cilju proširenja srpskog teritorija. Homogene Srbije“ (1941) Stevana Moljevića, glavnog političkog savjetnika četničkog vojvode Draže Mihailovića;

1. Srbi moraju stvoriti homogenu Srbiju
2. Taj prostor mora obuhvatiti cijelo etničko područje Srba
3. Pristupiti preseljenju naroda kako bi novi srpski prostor postao etnički čist.

Valerianova memoranduma, svećenika Valeriana koji je podmetnuo lažne fotografije i podatke o stradanju Srba., u 3 mjeseca 300 000 ubijenih Srba.

Slobodana Miloševića 1989. na Gazimestanu;

“ Srbi se nalaze pred bitkama iako ovo nisu oružane mada i takve nisu isključene, pa naglašava osnovu svog programa “ Svi Srbi u jednoj državi, Srbija će ostati cijela gdje je srpski grob tamo je Srbija. “

,Memorandumima SANU 1(1986).SANU 2 i SANU 3 preimenovanom u Srpski svet.

Genocidna ideja istrebljenja Hrvatskog naroda i zauzimanje njegova životnog prostora sve od „ugroženih“ Srba od 1836.godine do 2024. stara 188 godina.

Hrvati nemaju nikakav program, ni ideju zauzimanja tuđe zemlje i tuđeg životnog prostora. Tko je tu genocidan sasvim je jasno!

Milorad Pupovac zastupnik u Hrvatskom Saboru sa svojim SNV-om eksponent je te 188 godina stare genocidne velikosrpske politike. I sve što je uspio iznuditi, sve povlastice nisu mu dovoljne, jer on ide do Istrage (istrebljenja) naše ili vaše!

Dok ima ijedan Hrvat neće mu uspjeti. Vukovarska kolona mu je to pokazala!

U Presudi Međunarodnog suda pravde u Haagu, 3. veljače 2015, jasno je rečeno da ”dokazi predloženi sudu pokazuju da u oružanim sukobima u Hrvatskoj nije zapravo bila riječ o ratu, nego o pokolju” te da je “očito da su u Vukovaru, Iloku, Lovasu i Bogdanovcima ne samo počinjena djela genocida (actus reus) nego i da je postojala namjera (mens rea).”

Lili Benčik/ hrvatskepravice

**PRIJAVA ZA SUKOB INTERESA SABORSKOG
ZASTUPNIKA SDSS-A, PROF. DR. MILORADA PUPOVCA,
POVJERENSTVU ZA ODLUČIVANJE O SUKOBU
INTERESA**

16 siječnja, 2024 by hrvatskepraviceblog

Pored kaznene prijave DORH-u za nenamjensko trošenje proračunskih sredstava DORH-u, podnijela sam i Prijavu Povjerenstvu za sukob interesa. Zanima me hoće li i u po ovoj prijavi institucije ” odraditi svoj posao” ili je Milorad Pupovac u Hrvatskoj iznad Ustava i Zakona RH i tko mu daje taj status.

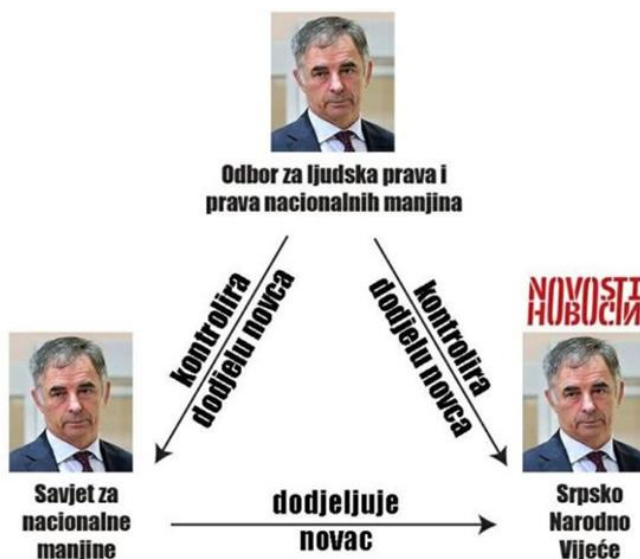
Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa
Ul. Kneza Mislava 11
10 000 Zagreb

Predmet: Prijava za sukob interesa saborskog zastupnika SDSS-a, prof. dr. Milorada Pupovca

Zastupnik SDSS-a u Hrvatskom Saboru, prof. dr. Milorad Pupovac je član Savjeta za nacionalne manjine u mandatu 2019-2023.

Kao član Savjeta za nacionalne manjine direktno je sudjelovao u odluci o raspodjeli sredstava koje se dodjeljuje nacionalnim manjinama po Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina (Narodne novine, broj 155/02 i 80/10).

Međutim Milorad Pupovac privatno je predsjednik Srpskog Narodnog vijeća (SNV), a kao dužnosnik je zastupnik u Saboru i Saborskom odboru za ljudska prava i prava nacionalnih manjina i član Savjeta za nacionalne manjine, koji donosi odluku o raspodjeli sredstava SNV-u kojem je predsjednik.

Znači direktno sudjeluje u raspodjeli sredstava i sam sebi odnosno SNV-u dodjeljuje sredstva iz Proračuna RH.

Po Zakon o sprječavanju sukoba interesa (Narodne novine 26/2011 i 143/2021) članak 1 i članak 3 kao zastupnik u Hrvatskom Saboru Milorad Pupovac je u dvostrukom sukobu interesa.

Prvo sudjeluje u raspodjeli sredstava iz Proračuna RH, SNV-u kojemu je predsjednik. Drugo donosi odluku o raspodjeli sredstava iz Proračuna RH medijima kojima je privatno izdavač.

Milorad Pupovac po dužnosti zastupnik SDSS-a u Hrvatskom Saboru donosi odluku o dodijeli sredstava Samostalnom srpskom tjedniku Novosti kojemu je privatno izdavač. Isto tako donosi odluku o dodijeli sredstava TV Vida kojoj je privatno izdavač. Isto tako i Bulletinu kojem je privatno izdavač!

Savjet snv-a raspravlja o strateškim i razvojnim odlukama te daje prijedloge i preporuke za Predsjedništvo i Skupštinu.

NOVOSTI

Ustroj

predsjednik: Milorad Pupovac
 zamjenica predsjednika: Dragana Jeckov
 generalni sekretar: Aleksandar Milošević
 potpredsjednici: Nikola Arbutina, Svetislav Mikerević,
 Nikola Ivanović i Zoran Stanković

Impressum

IZDAVAČ: Srpsko narodno vijeće
 ZA IZDAVAČA: Milorad Pupovac
 GLAVNA UREDNICA: Andrea Radak
 ZAMJENIK GLAVNE UREDNICE: Božo Posrnikov
 IZVRŠNI UREDNICI: Goran Borković (Portal Novosti), Petar Glodić (Kronika), Tihomir Ponoš

/SNV BULLETIN #22

IMPRESSUM

Bulletin #22: Historijski revizionizam, govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2021.

IZDAVAČ / Srpsko narodno vijeće

ZA IZDAVAČA / Milorad Pupovac

UREDNIK / Saša Milošević

AUTORI / Tihomir Ponoš i Nikola Vukobratović

PREGOVOR / Lora Vidović

PREJEVOD / Riječ i savjet

DIZAJN / Igor Stanišljević, Parabureau

TISAK / IT Graf

VIDA

IMPRESSUM

IZDAVAČ: Srpsko narodno vijeće

ZA IZDAVAČA: Milorad Pupovac

GLAVNI UREDNIK: Nikola Bajto

UREDNIŠTVO: Nikola Bajto (glavni urednik), Aleksandar Tešić i
 Martina Uzelac (zamjenici glavnog urednika), Antonela Marušić
 (izvršna urednica – kultura), Bojan Dmitrović Kristofić, Zoran
 Kekić

Molim potvrdite primitak ove prijave i postupite u skladu sa Zakonom!

U privitku su:

Prilog 1, raspodjela sredstava iz Proračuna RH za 2019.

Odluka o rasporedu sredstava koja se u Državnom proračunu Republike Hrvatske osiguravaju za potrebe nacionalnih manjina u 2019. godini

6. Srpsko narodno vijeće – Nacionalna koordinacija srpske nacionalne manjine u RH, Zagreb	3.947.000,00
INFORMIRANJE	
– Samostalni srpski tjednik Novosti – brojeva: 52, 39x27,5 cm; 40-48 str. po broju; crno-bijela fotografija, sve boje, naklada: 6400	3.300.000,00
– Arhiv Srba u Hrvatskoj – brojeva: 2, 165x240 mm, 250 str., crno-bijela, 2, naklada: 500	400.000,00
IZDAVAŠTVO	
Srbi u Imotskoj krajini, Božidar Simić, 24x16 cm, str.: 94, naklada: 600	30.000,00
Pokaložavanje u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj: Zbornik radova, Filip Škuljan, 24x16 cm, str.: 300, naklada: 300	40.000,00
KULTURNE MANIFESTACIJE	
– Dan proboja logoraša iz koncentracijskog logora u Jasenovcu – Spomen područje Jasenovac	30.000,00
– Dan proboja na Bilježu – Spomen park na Petrovoj gori	50.000,00
– Dan sjećanja na Jadovno 1941. – Spomen područje Jadovno	30.000,00
– Komemoracija u Varivodama i Gošiću – spomenik u selu Varivodešpomenik u selu Gošić	7.000,00
– Dan ustanka u Srbu – Park Nikole Tesle, Srb	60.000,00
7. Srpsko privredno društvo Privrednik, Zagreb	250.000,00
INFORMIRANJE	
– Podlistak Privrednik u sklopu tjednika Novosti – brojeva: 12, 27x39,5 cm, naklada: 8000	175.000,00
KULTURNE MANIFESTACIJE	
– Osmi kongres Privrednikovih stipendista i srpske omladine – Novinarski dom, Zagreb	30.000,00
– Privrednikove tribine: Reci što misliš! – Zagreb, Privrednikov dom	25.000,00
– Četvrta dobrotvorna slikarska kolonija u Gornjem Budačkom – Gornji Budački, Općina Krnjak, Privrednikov dom, Zagreb	20.000,00

Dio NN: Službeni

Vrsta dokumenta: Odluka

Izdanje: NN 46/2019

Broj dokumenta u izdanju: 914

Stranica tiskanog izdanja: 83

Donositelj: SAVJET ZA NACIONALNE MANJINE

Datum tiskanog izdanja: 8.5.2019.

EU: /eli/službeni/2019/46/914

 [Prikaz na čitavom ekranu](#)

Prilog 2, raspodjela sredstava iz Proračuna RH ZA 2020.

Odluka o rasporedu sredstava koja se u Državnom proračunu Republike Hrvatske osiguravaju za potrebe nacionalnih manjina u 2020. godini

6. SRPSKO NARODNO VIJEĆE – NACIONALNA KOORDINACIJA SRPSKE NACIONALNE MANJINE U RH, ZAGREB	4.537.000,00
Informiranje	
- Samostalni srpski tjednik Novosti – brojeva: 52, 39x27,1 cm, 40-48 str., c/b, sve boje, naklada: 6200	3.600.000,00
- Arhiv Srba u Hrvatskoj – brojeva: 2, 165x240 mm, 250 str., c/b, naklada: 300	600.000,00
Kulturne manifestacije	
- Dan proboja logoraša iz Jasenovca – Spomen područje Jasenovac	80.000,00
- Dan sjećanja na Jadovno 1941. – Spomen područje Jadovno, Saranova jama	70.000,00
- Dan proboja na Biljevu, Petrova gora – Petrova gora	50.000,00
- Dan ustanka u Srbu – Spomenik ustanku, Srb	100.000,00
- Komemoracija u Varivodama i Golčicu – Varivode i Golčić	15.000,00
- Komemoracija na dječjem groblju u Sisku – Dječje groblje u Sisku	8.000,00
- Komemoracija u Glini – ispred nekadašnjeg Spomen-doma, Glina	7.000,00
- Sijelo na tromedi-Strmica – Strmica, Knin	7.000,00

Dio NN: Službeni
Vrsta dokumenta: Odluka
Izdanje: NN 51/2020
Broj dokumenta u izdanju: 1034
Stranica tiskanog izdanja: 1
Donositelj: SAVJET ZA NACIONALNE MANJINE
Datum tiskanog izdanja: 25.4.2020.

Prilog 3, raspodjela sredstava iz Proračuna RH za 2021.

Odluka o rasporedu sredstava koja se u Državnom proračunu Republike Hrvatske osiguravaju za potrebe nacionalnih manjina u 2021. godini

7. Srpsko narodno vijeće – Nacionalna koordinacija srpske nacionalne manjine u RH, Zagreb	4.905.000,00
Informiranje	
- Samostalni srpski tjednik Novosti – brojeva: 52, 39x27,1 cm, 40-48 str., crno-bijede korice, sve boje, naklada: 6200	3.750.000,00
- Arhiv Srba u Hrvatskoj – brojeva: 2, 165x240 mm, 250 str., crno-bijela, naklada: 250	800.000,00
Izdavaštvo	
- August 8., Dvor, Jerko Bakotin, 23x16 cm, 200 str., naklada: 500	40.000,00
- Dvadesete, Čedomir Višnjić, 23x16 cm, 500 str., naklada: 500	50.000,00
Manifestacije	
- Dan proboja logoraša iz Jasenovca – Spomen područje Jasenovac	40.000,00
- Dan proboja na Biljevu/ Petrova Gora – Petrova Gora	40.000,00
- Dan sjećanja na Jadovno 1941. – Spomen područje Jadovno	50.000,00
- Dan ustanka u Srbu – Spomenik ustanku, Srb	70.000,00
- Komemoracija u Glini – Spomen-dom, Glina	20.000,00
- Komemoracija u Gruborima – zaselak Grubori, Plavno	15.000,00
- Komemoracija u Varivodama – Varivode	20.000,00
- Komemoracija na dječjem groblju u Sisku – Viktorovac, Sisak	10.000,00

Dio NN: Službeni
Vrsta dokumenta: Odluka
Izdanje: NN 41/2021
Broj dokumenta u izdanju: 821
Stranica tiskanog izdanja: 35
Donositelj: SAVJET ZA NACIONALNE MANJINE
Datum tiskanog izdanja: 16.4.2021.

Prilog 4, raspodjela sredstava iz Proračuna RH za 2022.

Odluka o rasporedu sredstava koja se u Državnom proračunu Republike Hrvatske osiguravaju za potrebe nacionalnih manjina u 2022. godini

- Vidovdanska proslava – Jasenak	15.000,00
7. Srpsko narodno vijeće – nacionalna koordinacija vijeća srpske nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj, Zagreb	5.087.000,00
Informiranje	
- Samostalni srpski tjednik Novosti – brojeva: 52, 39 x 27,1 cm, 40-48 str., naklada: 6000	4.000.000,00
- Arhiv Srba u Hrvatskoj – brojeva: 2, 16,5 x 24 cm, 250 str., naklada: 250	800.000,00
Izdavaštvo	
- Aktivist u nedemokratska vremena (Vuk Perišić), 13 x 16 cm, 480 str., naklada: 1000	30.000,00
Kulturne manifestacije	
- Dan proboja jasenovačkih logoraša – Spomen područje Jasenovac	45.000,00
- Dan proboja na Biljevu – Petrova gora	40.000,00
- Dan sjećanja na Jadovno 1941. – Spomen područje Jadovno	50.000,00
- Dan ustanka u Srbu – Srb	70.000,00
- Komemoracija u Glini – Glina	20.000,00
- Komemoracija Varivode – Varivode	20.000,00
- Komemoracija na dječjem groblju u Sisku – Viktorovac, Sisak	12.000,00

Dio NN: Službeni
Vrsta dokumenta: Odluka
Izdanje: NN 48/2022
Broj dokumenta u izdanju: 609
Stranica tiskanog izdanja: 8
Donositelj: SAVJET ZA NACIONALNE MANJINE

Prilog 5, raspodjela sredstava iz Proračuna RH za 2023.

Odluka o rasporedu sredstava koja se u Državnom proračunu Republike Hrvatske osiguravaju za potrebe nacionalnih manjina u 2023. godini

7. Srpsko narodno vijeće – nacionalna koordinacija vijeća srpske nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj, Zagreb	767.800
Informiranje	
– Arhiv Srba u Hrvatskoj (Tragovi) – brojeva: 2, 16,5 x 24 cm, 250 str., naklada: 250	107.800
– Samostalni srpski tjednik Novosti – brojeva: 52, 27,4 x 39 cm, 40-56 str., naklada: 6000	600.000
Izdavaštvo	
– Narod koji je nestao (Kosta Nikolić), A5, 560 str., naklada: 1000	6.400
– Općina Crkveni Bok u Drugom svjetskom ratu (Milan Radanović), A5, 270 str., naklada: 500	5.400
Kulturne manifestacije	
– Dan proboja logoraša iz Jasenovca 1941. – JUSP Jasenovac, Jasenovac	7.400
– Dan sjećanja na Jadovno 1941. – Jadovno, Trnovac, Gospić	8.240
– Dan ustanka naroda Hrvatske – Srb	10.500
– Godišnjica partizanskog proboja obruča na Bilježu – Petrova Gora, Vojnić	7.450
– Komemoracija za ubijene mještane Varivoda – Varivode, Kistanje	2.650
– Komemoracija za žrtve dječjeg ustaškog logora u Sisku – Sisak	3.000
– Obilježavanje godišnjice ustaškog zločina nad pravoslavnim Srbima kotareva Glina i Vrginmost – Glina	4.500
– Komemoracija u Gudovcu i Grubišnom polju – Spomen područje Gudovac, Gudovac	1.460
– Obilježavanje prve ustaničke puške i pokolja u Banskome Grabovcu – Banski Grabovac, Petrinja	3.000

Dio NN: Službeni
Vrsta dokumenta: Odluka
Izdanje: NN 42/2023
Broj dokumenta u izdanju: 756
Stranica tiskanog izdanja: 9
Donositelj: SAVJET ZA NACIONALNE MANJINE
Datum tiskanog izdanja: 19.4.2023.
ELI: /eli/sluzbeni/2023/42/756

Srdačan pozdrav!

U Puli, 4.prosinca 2023.

Liljana Lili Benčik

PUPOVAC U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

TRIJUMF TUĐMANIZMA, ZAGREB, 2003.

Đukić i Pupovac i dalje cmizdre nad postotkom iz popisa stanovništva o četiri posto Srba u Hrvatskoj

SRBI SU SE SAMI ETNIČKI OČISTILI

Hrvatsko slovo, 14. lipnja 2002.

Milan Đukić u «Vesniku» od 23. svibnja tvrdi kako je granica od četiri posto Srba u Hrvatskoj već bila određena 1991. g, «kad je predsjednik Tuđman odlučio da u Hrvatskoj ne smije ostati više od tri do četiri posto Srba». Đukić saborski zastupnik Srpske narodne stranke, pa je nevjerojatno da se on na ovakav način ruga srpskom narodu. Naime, njegova tvrdnja je istovjetna tvrdnji da su Srbi kukavice kakvih nije bilo u povijesti, pa je Tuđman znao da će ih pobijediti iako su imali na raspolaganju JNA - za koju se smatralo da su četvrta vojska u Europi - i mnogobrojne četničke paravojne formacije. A te 1991. godine Tuđmanova vojska je bila praktično bez ikakva naoružanja. Đukić dalje nastavlja: «Ako je to tako, onda je 240 000 do 250 000 Srba u Hrvatskoj, a 39.000 ih je izbjeglih u SRJ i BiH. Postavlja se pitanje gdje je preostalih 200 tisuća Srba? Tko ih je ubio, kada, gdje su pokopani? To je klasično etničko čišćenje.» Slažem se s Đukićem da se radi o etničkom čišćenju, ali ne klasičnom. Naravno, on je itekako svjestan da su Srbi etnički očistili sami sebe.

Sjetimo se da je časnički sastav JNA bio sastavljen od nekih 85 posto Srba, i da su oni zajedno sa svojim obiteljima napustili Hrvatsku, a već ta brojka je veća od one koju spominje Đukić. «Zaboravio» je Đukić da su Srbi dragovoljno napuštali svoje domove vjerujući u pobjedu velikosrpskih agresora, i to najčešće dan uoči bombardiranja tih mjesta ne rekavši susjedima što ih čeka. Vjerovali su da će se brzo vratiti jer za razliku od Đukića nisu mislili da su Srbi kukavice i da će njihova do zuba naoružana vojska pobijediti nenaoružane Hrvate. A znali su dobro kakve bi ih tek privilegije dočekale s pobjedom velikosrpske opcije.

Bodovi za srpstvo

Pogledajmo kakve su imali samo na pitanju dobivanja stanova prema knjizi «Položaj naroda i međunacionalni odnosi u Hrvatskoj» odnosno istoimenom projektu Instituta za društvena istraživanja Sveučilišta iz Zagreba iz 1991. godine. Andreja Stojković u tekstu Materijalni položaj i nacionalna pripadnost (str. 45-60) daje tablicu iz koje je razvidno da su proporcionalno Hrvati najmanje dobivali društvene stanove - 29 posto, dok su Srbi mnogo bolje prolazili – 38 posto. Zaključak je bio posebno interesantan:

«Postoji, istina, različiti udio pojedinih nacionalnih pripadnosti u raznim kategorijama životnog standarda, ali te razlike nisu jednosmjerne. Posebno se to odnosi na materijalni položaj dva najmnogoljudnija naroda u Hrvatskoj: prema nekim pokazateljima Hrvati imaju bolji životni standard od Srba (npr. bolja opremljenost domaćinstava, dvostruko manji udio podstanara) ali je prema drugim indikatorima obrnuto, (veći je udio Srba u kategoriji onih koji su dobili stan od radne organizacije, dok većina podataka ukazuje na izjednačeni položaj.»

Tako se u Jugoslaviji «izjednačavao» položaj Hrvata i Srba. Hrvati su mogli sami zaraditi, a Srbi bi to dobivali od države. Je li netkome možda čudno što je jedan od istraživača na ovom projektu bio – Milorad Pupovac? Treba li nas čuditi što i međunarodna zajednica svim silama nastoji da oni koji su izgubili svoja prava na ovim stanovima ta prava ponovo dobiju. Ne, jer su međunarodni moćnici pomagali velikosrpsku agresiju.

A nisu svi Srbi pobjegli. Bilo je i onih koji su i doslovce ubijali svoje susjede. Treba zauvijek zapamtiti kako su preživjeli Hrvati tada bili šokirani što ih kolju njihovi susjedi koji su im još jučer dolazili na kavu. I sada je Đukićima i pupovcima žao što se nisu vratili. A da ne kažemo i to da je Đukić zaboravio i na one "Srbe" iz mješovitih brakova koji su se tako izjašnjavali.

Retorika balvan-revolucije

Danas je ovo Hrvatska, pa se, na njegovu žalost, takvi izjašnjavaju Hrvatima. U pravu je Milan Kovač kada kaže: "Osim što je velik broj Srba sam otišao iz Hrvatske, prema mom mišljenju, mnogi se Srbi nisu željeli na popisu tako izjasniti jer ih je bilo sram zbog onoga što su njihovi sunarodnjaci činili po Hrvatskoj od 1991. do 1995. Svatko ima pravo izjasniti se kako želi. Đukićeva retorika ista je kao i kod onih koji su 1991. digli balvan-revoluciju." Đukić nije bio među onima koji su dizali balvan revoluciju, ali je ovdje bitno kako on ne vjeruje da među Srbima može biti poštenih ljudi koji se stide toga što su njihovi sunarodnjaci činili svo ovo vrijeme u Hrvatskoj, BiH i na Kosovu.

Smiješno što predsjednici parlamentarnih klubova u Hrvatskom saboru smatraju da je Đukićeva izjava neumjesna i neutemeljena. Jer Srbi su se doista sami etnički očistili.

Milorad Pupovac ne priznaje rezultate popisa kad njemu ne odgovaraju. Kad on kaže da Srba ima šest posto mora ih biti toliko. A oni koji se stide srpskih zločina moraju se odmah prestati stidjeti. Oni koji su otišli i ne žele se vratiti moraju to učiniti odmah, a pogotovo oni iz JNA, jer oni su sve to radili iz svetih velikosrpskih interesa. Pa i njihova zaštitnica Carla del Ponte je proglasila da su Hrvati agresori jer su se usudili

oslobađati svoj teritorij. I Mesić potvrđuje da su Hrvati agresori. Pupovcu je očito neobično što ima Srba koji znaju što je istina iako ih i on, i Carla del Ponte i Mesić uvjeravaju da to što oni znaju nije točno.

Pupovac im poručuje da ne moraju poštivati državu u kojoj žive, odnosno rad državnih institucija. Jasno mu je da su današnje vlasti i te kako željele veći broj Srba u Hrvatskoj jer to su njihovi glasači. To se vidi i iz vijesti s interneta: «Siniša Mihajlović, četnik koji je na čelu kolone u Vukovaru nosio onu gusarsku/masonsku zastavu (kosti i mrtvačka glava) uz dobro poznatu pesmu '... bit će mesa, klat ćemo Hrvate...!', danas radi u hrvatskoj policiji!» Dakle, Pupovac poručuje kako Srbi ne moraju prihvatiti činjenicu da je ovo hrvatska država, a priča o tobožnjoj lojalnosti i onih Srba koji su otišli ne obavijestivši svoje susjeda da će biti ubijani, ili onih koji su sami ubijali svoje susjede.

SDP-u trebaju srpski glasovi

Uz to idu opet i priče o navodnoj genocidnosti svake hrvatske države. Zato ne čudi da je Središnji stožer hrvatskih branitelja 24. svibnja izdao «Priopćenje za javnost» u koje počinje ovako: «Velikosrpski fašistički okupatori i provoditelji teze o 'Srbima u jednoj državi', Đukić i Pupovac, teroriziraju ovih dana Hrvatsku i svjetsku javnost bombastičnim izjavama o 'etničkom čišćenju', odnosno o 'genocidu kao u doba NDH'. Isti ljudi, ista retorika kao 1990 i 1991! Cilj je također isti! Zajedno sa jugonostalgicarima tipa Goldestein, V. Pusić, Puhovski, Mesić, žele Hrvatskom narodu nametnuti kompleks krivnje kao iza 1945 i žele počinuti duhovni Bleiburg! Upravo zato im i smeta sama činjenica da se o Bleiburgu govori kao o stratištu civila i ratnih zarobljenika, pa želeći naći protutežu, izmišljaju 'poklane starce iza Oluje', i prekopavaju sva groblja na kojima su pokopani ubijeni četnički banditi koji nisu htjeli položiti oružje prilikom briljantnih vojnih pobjeda HV-a.»

A da Središnji stožer i te kako zna što je prava pozadina cijele priče potvrđuje upravo slijedeći dio njihova priopćenja: «Stoga ova jadikovka Pupovca i Đukića ne smije i neće uroditi umjetnim dupliranjem broja srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, tako što bi im se dalo dvostruko pravo glasa, jednostavno zato što to nije standard u zemljama Europske Unije, a težnja naše vlasti je da prati standarde upravo Europske Unije. Našoj vlasti ne želimo govoriti o recipročnim pravima za hrvatske manjine u drugim zemljama jer njih to očito ne zanima!

Pitanje je zašto se toliko dugo čekalo na podatke popisa stanovništva? Jesu li postojali pritisci na Zavod za statistiku da se broj Srba lažno poveća da bi se mogao u Saboru izglasati zakon koji će SDP-u omogućiti dodatni broj mjesta? Je li Pupovčeva priglasna tvrdnja da on zna bolje ocijeniti broj Srba u Hrvatskoj nego što to učiniti popis pučanstva, u stvari potvrda činjenice da ga je vlast uvjerila da će ih biti toliko koliko on želi? Pa o zakonu s famoznih 6 posto Srba već se uveliko pričalo u javnosti. Ili u vlastima još uvijek vjeruju da se to može naknadno postići? Pa otud i priče i Pupovca i Đukića.

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

JOSIPOVIĆ TRAŽI PUT DO NIKOLIĆA

S obzirom na tradicionalnu hrvatsku popustljivost, zaborav i nemogućnost političkih elita da se okrenu od Beograda, na državnoj razini Hrvatska će se, umjesto Europskoj uniji, sve više približavati svojoj prošlostoljetnoj sudbini, u kojoj bi na kraju mogla postati žrtvom različitih srpskih i srbijanskih ucjena.

Verbalistički napadaj predsjednika Republike Hrvatske Ive Josipovića na aktualnoga vođu srpske manjine u Hrvatskoj Milorada Pupovca i njegov donedavno neupitni autoritet te samodržački položaj, ali i Pupovčev odgovor dojučerašnjem političkom partneru te prijatelju sa zajedničkih srbovanja po Lici, plasirani su u javnost kao međusobni obračun dvojice svjetonazorno bliskih osobnosti, koje tek dijeli način stjecanja osobnih bogatstava. U obračunu je djelomično rabljena i oštija politička retorika pa je Josipović na Pupovčeve optužbe da razbija srpske manjinske institucije, uzvratio čuđenjem na tezu manjinskoga šefa o postojanju nekakve srpske Hrvatske, kojoj je na čelu Pupovac i one kojoj je predsjednik on, Ivo Josipović. Nu pozadina sukoba, bez obzira na verbalne vratolomije, ipak je sasvim druge naravi. Kao što se moglo i očekivati, u obranu Milorada Pupovca ustale su odmah udruge i stranke koje se poprilično dobro goje novcima iz hrvatskoga državnog proračuna, a čiju raspodjelu, kao neupitni politički šef srpske manjine nadzire Milorad Pupovac. Za razliku od njih, Josipovićevu operaciju poduprle su ekstremnije nacionalističke organizacije – tzv. srpske izbjegličke udruge iz Srbije, Srpska pravoslavna crkva te skupina radikalnih srpskih političara iz Hrvatske, među kojima i stanoviti Svetozar Livada, a koje su tijekom rata uglavnom djelatno ili bar idejno podupirale srpsku agresiju i razaranje Hrvatske. U ovom međusobnu srpskom razvrstavanju nije teško raspoznati dvije različite srpske političke strategije – jednu koju je još donedavno predstavljao bivši srbijanski predsjednik Boris Tadić, a čija je politika imala bezrezervni oslonac u tzv. Srpskom narodnom vijeću i njegovu neformalnom šefu Miloradu Pupovcu te drugu, na čelu sa sadašnjim srbijanskim predsjednikom i četničkim vojvodom Tomislavom Nikolićem, a kojega uglavnom i podupiru organizacije koje su u sukobu Josipović – Pupovac, listom stale na stranu Predsjednika Republike Hrvatske. U svojim bitnim političkim ciljevima ove su dvije srbijanske strategije potpuno istovjetne, nu razlikuju se ipak u političkoj taktici ostvarivanja svojih ciljeva. Kako je pak Milorad Pupovac, zbog drugovanja s poraženim Tadićem, bio nepoželjan na Nikolićevu predsjedničkom ustoličenju, uloga je vođe radikalnije srpske politike u Hrvatskoj pripala bivšem pripadniku srpske okupacijske uprave u Hrvatskoj Veljku Džakuli, koji je Pupovčevu odbojnost prema “Oluji” i oslobođenju okupiranih hrvatskih područja iskoristio, pojavivši se na obilježavanju Dana zahvalnosti u Kninu. Promoviranje Džakule u novoga vođu srpske manjine s razlogom je potaknulo oštru Pupovčevu reakciju, ali i

razotkrilo politiku predsjednika Republike Hrvatske Ive Josipovića, koji, unatoč poznatoj Nikolićevoj politici prema susjednim narodima, nastavlja svoju politiku približavanja Hrvatske Beogradu, jednako onako kako je to radio i u mandatu Borisa Tadića. Samo što mu za taj pothvat sada treba Nikolićev čovjek u Hrvatskoj. Džakula je između ostaloga i Nikolićev odabir. Uostalom, nije li on kao takav i bio predstavljen na predsjedničkoj inauguraciji u Beogradu? Na lokalnoj razini forsiranje Džakule za srpskoga manjinskog poglavicu dodatno će isprazniti hrvatski državni proračun, jer bi država, uz sadašnje izdatke Srpskom narodnom vijeću, morala pojačati izdvajanja i za mnogobrojne Džakuline pothvate, koje će ovaj u približavanju Nikolića Josipoviću ispostavljati, naravno hrvatskoj državi. S obzirom na tradicionalnu hrvatsku popustljivost, zaborav i nemogućnost političkih elita da se okrenu od Beograda, na državnoj razini, Hrvatska će se, umjesto Europskoj uniji, sve više približavati svojoj prošlostoljetnoj sudbini, u kojoj bi na kraju mogla postati žrtvom različitih srpskih i srbijanskih ucjena. Ivo Josipović je po svom svjetonazoru blizak Miloradu Pupovcu. Uostalom, veže ih i zajedničko političko nasljeđe jugoslavenskoga komunizma, a Predsjednik Republike Hrvatske, uza svu svoju naobrazbu i darovitost ipak je do sad odrađivao taktičke poslove unutar političke strategije koju su drugi osmišljavali pa je teško zamisliti da je sam isplanirao micanje Pupovca i na njegovo mjesto dovođenje Džakule. U ovom slučaju, očito je posao opet odradio jedan od najutjecajnijih Srba na svijetu – Dejan Jović, koji sa svojih već poznatih “regionskih” stajališta vjerojatno prosuđuje kako bi se duljim izostankom političke komunikacije i suradnje Josipovića s Nikolićem, Republika Hrvatska izdvojila iz sadašnje balkanske regije i Srbiju ostavila njezinu nacionalnom okviru, s čime se naravno nikako ne mogu pomiriti ni velikosrbi ni tzv. jugoslaveni. Nevolja je hrvatske politike što ne će ili ne želi vidjeti sve snažniju realizaciju novoga srpskog Memoranduma na području bivše Jugoslavije. Analitičar Međunarodne krizne skupine (ICG) za Balkan Srećko Latal već nagovještuje kako je logično da Republika Srpska u budućnosti razmišlja o tomu hoće li ostati u neefikasnoj državi BiH ili će se braniti novim ustrojstvom koje tek treba formirati? Koliko je projekt srpske učinkovitosti podmakao svjedoči i podatak da će na primjer dionicu autoceste Banja Luka – Doboje, od Prnjavora do Doboja financirati Europska banka za obnovu i razvoj u iznosu od 150 milijuna eura.

Mate Kovačević

Hrvatsko slovo, 24. kolovoza 2012.

Hrsvijet 24. kolovoza 2012.

VUKOVAR I NJEGOV STOŽER, ZAGREB, 2013.

I NA OVČARU SU LJUDE ODVODILI PO NOĆI, TO JE U NJIHOVOM MENTALNOM KODU

– Dovoljno je pogledati u kojoj je stranci Milorad Pupovac da bi čovjeku postalo jasno kako mu smetaju svi koji misle prohrvatski – ističe naš sugovornik. Također vjeruje kako Pupovčevi sunarodnjaci u ratu brojnim zločinima nisu uspjeli dobiti ono što žele pa sada pokušavaju mirnim putem. – Govore o pravima Srba u Vukovaru, a Pupovac se 15 godina nije pojavio u koloni sjećanja – tvrdi Penava.

Kada su nedavno srpski navijači haračili po Vukovaru uz povike "Ovo je Srbija", Milorad Pupovac svoj stav nije iznosio. No, nije trebalo dugo da se oglasi o skidanju ćirilčnih ploča u Vukovaru. Pupovac je dakako skidanje ploča nazvao nasiljem. Pupovac smatra da je to sprečavanje predstavnika vlasti da provedu zakon. Ćirilica se, kaže Pupovac, označava pismom koje je nasilno i agresorsko, što je prema njegovim riječima pokazatelj netolerancije i nerazumijevanja. Neki ljudi, tvrdi dalje, ne mogu prihvatiti da se na području Vukovara i Hrvatske može upotrebljavati ono što je zakonski omogućeno, a to je ćirilčno pismo i specifičnost jezičnog izraza Srba u Hrvatskoj. U svome oglašavanju prozvao je i Ivana Penavu, ravnatelja Ekonomske škole u Vukovaru i HDZ-ovog kandidata na gradonačelnika toga grada. Pupovac ističe kako je licemjerno da kao ravnatelj jedne škole Penava potpisuje svjedodžbe koje su napisane dvojezično.

– Što znači Pupovčeva izjava? Da Hrvati koji imaju stav poput mene ne smiju raditi u dvojezičnim institucijama, govori ogorčeno Ivan Penava. Objasnjava kako su se u Ekonomskoj školi u kojoj je ravnatelj tek pet godina dvojezične diplome dijelile i prije njegovog dolaska na tu funkciju. Izjave Milorada Pupovca identične su onima koje ima Željko Sabo, misli Penava i dodaje kako mu smeta što ne žele shvatiti da ima svoj privatni stav. – Nisam želio miješati politiku u školu, no oni to uporno čine – priča Penava.

– Dovoljno je pogledati u kojoj je stranci Milorad Pupovac da bi čovjeku postalo jasno kako mu smetaju svi koji misle prohrvatski – ističe naš sugovornik. Također vjeruje kako Pupovčevi sunarodnjaci u ratu brojnim zločinima nisu uspjeli dobiti ono što žele pa sada pokušavaju mirnim putem. – Govore o pravima Srba u Vukovaru, a Pupovac se 15 godina nije pojavio u koloni sjećanja – tvrdi Penava.

Osvrnuo se Penava i na Pupovčeve izjave u kojima kaže da se u Vukovaru ne poštuje zakon. Penava mu odlučno poručuje da nije u pravu. – Pupovac je za selektivnu primjenu zakona – ističe naš sugovornik. On se kako kaže zalaže za to da se prava manjina poštuju, ali pri tom se ne smiju zanemarivati prava većine koja živi na nekom području. U ovom slučaju to nije tako. – Popis stanovništva prema kojem se ova odluka provodi nije istinit – naglašava mladi HDZ-ovac. Zakon se poštuje na temelju lažnih

podataka, a time se uvjeren je Penava guraju i nečiji interesi. On vjeruje da i Pupovac u ovoj situaciji vidi priliku za proguravanje svojih interesa. – Vukovar je s obzirom na značenje mjesto od posebnog pijeteta – smatra Penava te dodaje kako je današnja reakcija Vukovaraca poruka Vladi da s ovim potezom ne idu u dobrom smjeru.

Hodak o situaciji u Vukovaru

– Europski standardi za uvođenje dvojezičnosti su 50 posto, ako ima toliko pripadnika nacionalne manjine onda je logična dvojezičnost – objašnjava odvjetnik Zvonimir Hodak. No, u Hrvatskoj ta odredba nije prihvaćena. Naime, s dolaskom SDP-a na vlast, sada već davne 2000. godine, prag se snižava na 30 posto i tako provodi manipulacija premda se konstantno priča o poštivanju europskih standarda.

– Konstantno se govori da je riječ o pismu, ali nitko ne spominje sintaksu – smatra Hodak. Primjerice, Policijska postaja u Vukovaru prevedena je kao policijska stanica.

– Zašto se postaja ne može napisati na ćirilici – pita se Hodak. – Kada bi se ovakva situacija ne daj Bože dogodila u Biogradu, postao bi Beograd – dodaje odvjetnik koji smatra da se u Vukovaru siluje sintaksa. Odvjetnik smatra da mu postaje jasno zašto je Bušić javnosti poručio da ne želi živjeti u Platonovoj špilji.

Osvrnuo se ugledni odvjetnik i na postavljanje spomenika po noći. – Ljude su po noći vodili i na Ovčaru – tvrdi Hodak i dodaje kako ova vlast voli raditi po noći ističući da je tako maknut i Jelačićev spomenik. – To je u njihovom mentalnom kodu – zaključio je za kraj naš sugovornik.

Autor: Iva M. / *Dnevno.hr*, 2. rujna 2013.

POKVARENI ČETNIK ILI ...?

Izgleda kako je predsjednik Vlade čuo za niz mojih e-mailova o pokvarenim četnicima pa je smatrao potrebnim odmah na sjednici Vlade pohvaliti te moje opaske:

Zoran Milanović briljirao i na današnjoj sjednici Vlade

Portal HKV-a, 5. rujna 2013.

Očekujemo da će ministar Jovanović po hitnom postupku uvrstiti ove Misli Zorana Milanovića u obvezantnu školsku lektiru

Misao br.1:

"Država je jedinstvena i na ovo što je država morala učiniti u Vukovaru moramo gledati kao na završetak, zadnji čin procesa reintegracije i integracije Vukovara u Hrvatsku."

(OČITO MISLI DA HRVATSKA NIKADA VIŠE NE ĆE BITI U HRVATSKIM RUKAMA, op. JP)

Misao br. 2:

"Onome tko ne voli Hrvatsku i koji se nikada nije pomirio s tim da je Vukovar u Hrvatskoj – vidjeti tablu i natpis gdje na ćirilici piše Republika Hrvatska je u stvari noćna mora."

(Hrvatski branitelji Vukovara su mu se borili da Vukovar bude srpski grad, a njegovi četnici – grafit u Dubrovniku – su se borili da bude u Hrvatskoj. Spašava li se on tako da želi sebe prikazati kao neubrojivog? Op. J. P.)

Zgodno je usporediti ove duboke misli predsjednika Vlade s razmisljanjem jedne Srпкиnje iz Vukovara:

**PROČITAJTE PISMO HRVATSKE SRPKINJE O ĆIRILICI U HRVATSKOJ:
"DOK JE MILORAD BIO KONDUKTER..."**

**"Ne znam za ostale Srbe, ali oni u mojoj obitelji i ja, ne trebamo ćirilicu.
Trebamo ljudska prava, trebamo sigurnost...isto to trebaju i Hrvati ovdje."**

Jedan status s Facebooka privukao je pažnju našeg čitatelja; autorica se u njemu osvrće na ulogu političkih predstavnika hrvatskih Srba u cijeloj priči oko uvođenja dvojezičnosti. Njezin vam status prenosimo u integralnom obliku:

Ovo je najkraće što sam mogla...

Možda bi stvarno bilo zgodno da Pupovac i ostatak ekipe pitaju Srbe u Hrvatskoj što misle o ćirilici i trebaju im li te table uopće?

Pupovac je naš vođa, proglašen od strane F. T. on je naša jedina stvarnost, i predstavlja se kao vođa jednog naroda?!

Dok je Milorad bio konduker u ZET-u, ja sam radila kao tajnica u EU komisiji za rekonstrukciju i razvoj u Vukovaru i ostalim područjima od posebne državne skrbi. Nisam ratovala, ali su me natjerali da "učestvujem" u ratu. tko? Po meni svi...mene već 23 g. nitko ne pita: Radmila s kim bi ti htjela živjeti? Ja govorim hrvatski od kad sam se rodila i pišem latinicom.

Ćirilicu sam učila u 3-em osnovne, drago mi je da ju znam jer mi to omogućava da pročitam nešto u nekoj drugoj zemlji. Doduše, i u toj zemlji gdje to pismo jedino mogu koristiti, također imaju pola natpis na latinici.

Ne smatram nužnim ćirilicu za opstanak Srba u Hrvatskoj.

Razlog više mi je trenutačno ponašanje srbijanske Vlade, koja je vezano za zadnje događaje u Vukovaru – suzdržana! Konačno me ne spašavaju s "vekovnih ognjišta"...ono po čemu pamtim početak rat,a jest odlazak moje mame na posao u MUP RH...moja mama je bila jedan od 2 Srbina u petrinjskoj postaji koji su potpisali lojalnost RH...

Zato su mi Srbi, čim je Petrinja pala, pokušali dignuti kuću u zrak.

I to po naređenju kapetana Tarbuka. Taj kapetan je poslije dobio kredit od RH od 200 000 eura i nije jedini koji su vojevali, a danas ubiru vrhnje s ostalom bagrom. Kad su nas izbacili iz kuće u moju kuću je došao živjeti "Luka strava" dobrovoljac iz Bg-a koji je za početak ubio mog ps kojeg je tamo zatekao...pokrao me skupa sa Srbima s kojima sam živjela i odrastala.

Selili su me gdje je tko htio...radila sam za UN i imala kakvu takvu zaštitu.

Srbi su me za vrijeme rata zatvorili bar 20 puta zbog raznih stvari...uglavnom zbog mog djelovanja na okupiranom području. svakom tko je imao nekog s "druge strane" sam donosila mobitel preko kog su razgovarali, vozila sam ljude u gepeku s Jordancima i crncima, Srbe – Srbima, Hrvate – Hrvatima...činila sam onoliko koliko sam mogla kao civil...za sve, bez razlike. Tako radim i danas...

Onda sam '96. do 2000. g. otišla u Vukovar...isto zbog posla...

Došla sam u grad koji je izgledao kao scena iz Mad Maxa, ispred busa su išli izgelerirani kombajni, sve je bilo na "točkice" od gelera, kao da se spustite na Mars. tamo sam živjela 4 g...

Nakon 1,5 su mi dokurčile sve međunarodne organizacije i svjetski lopovi...mogli su napraviti novi kristalni grad na stupovima iznad onog porušenog koliko su love maznuli i oprali preko političara i "poslova" koje su radili. Tad je počela i tranzicija i htjela sam nekom svojom gestom pokazati da ima Srba (kako me od milja zovete, iako sam porijeklom Crnogorka) koji žele živjeti u Hrvatskoj po hrvatskim zakonima i pravilima...Zbog toga sam tada, 1997. g. u jesen, kad je u gradu bilo ne više od 50-tak Hrvata povratnika nacrtala PRVU ŠAHOVNICU POSLIJE RATA U VUKOVARU. Tad su bili samo ćirilični natpisi, kao što su danas latinični ... Ja sam "lupila" na zid "šahovnicu" i Dinamov grb na Slaviji kod kiće.

Kićo mi i danas visi 100 DM za taj moj rad ...

Tad je bila frka oko Dinama, Haška, Croatije ...

Sjećam se nekih ratnih profitera koji su se sprdali s mojim farbanjem ... ali sjećam se i Marka Babića, pukovnika i heroja s Trpinjske ceste (koji je umro od srca prije par godina jer nije ovo srce izdržalo) kome su Srbi ubili mamu i tatu i zapalili kuću. Od Marka NIKAD NISAM doživjela ružnu riječ.

Nismo bili ljubavnici, bio mi je prijatelj koji me je stavio pod svoje krilo u novoj Hrvatskoj. Da je moj prijatelj Marko živ ne bi mene klošari koji rata nisu vidjeli palili po Zg-u. ne bi sigurno! Marko i Vukovarci nisu voljeli takve, a ne vole ih ni danas...ne vole ih isto koliko ni ja ne volim huškače Srbe.

Ja sam nakrivo nasadena...volim za sebe reći da sam Hrbin, jer gledam hrvatske interese pošto živim ovdje. Ćirilica me ne zanima, jer se s njom mogu služiti kao takvom samo u Srbiji, a tamo ne planiram živjeti.

Voljela bih da svi Hrbi govore i pišu kineski, da na srpskim selima po Baniji i Kordunu na ulazu stoje table na kineskom i hrvatskom....i da gledam nepregledna rižina polja. Novi Sečuan!

Sve je bolje od onog što Srbi sad tamo imaju.

Od ćirilice ne će imati koristi, samo probleme...

A čemu? I za koga? Meni je svejedno da li je kruh ili hleb ako nemam lovu za to da ga kupim...

Koliko je Pupovac inače zainteresiran za rješavanje problema Srba u Hrvatskoj znam iz mog predmeta i "slučaja" ...

Kad sam mu se obratila, nakon što mi njegovi pravnici nisu ništa učinili 2 g., doduše bila sam malo ispižđena i nazvala ga profiterom, zaprijetio mi je tužbom.

Ti njegovi pravnici koje vi i ja plaćamo ne čine ništa, osim što se žale na svoj težak položaj. Zato Saša Milošević koji bi se trebao baviti mojim problemima živi u gradskom stanu u preko 100 m², na zidu mu vise Mersadi Berberi, a ja jedem govna.

Živim kod Hrvata, moj divni odyjetnik je Zvonimir Hodak – Hrvat, sad sam popila kavu s Hrvatima...i ne osjetim da me ti ljudi ičim šikaniraju zbog moje nacionalnosti. Dapače!

Prošli tjedan sam se posvađala s 5 Srba i jednim gejem...Svima njima idem na živce sa svojom pričom...Možda zato što ne tjeram nikog da paradira okolo s mnom i urla da voli Srbe. Meni to nije potrebno...

Prijatelji Hrvati su ostali tu...Ne bježe kad plaćem.

Zato su Milorada Pupovca javno zamoliti da ubuduće kad stavlja Srbe u Hrvatskoj u neugodan položaj, malo prije toga popriča s njima...

Također ću ga podsjetiti da je grad Glina i naš gradonačelnik Bakšić htio kupiti sanitetsko vozilo isključivo za Srbe koji žive rastrkani po čukama, ali je Milorad odlučio da je ipak važnije napraviti muzej Josifu Runjaninu...

Toliko o njegovoj "osjetljivosti" prema potrebama Srba u Hrvatskoj.

Moje osobno mišljenje je da je ova ćirilica samo isprika za ovo što se dešava u pozadini dok mi razbijamo glavu glupostima...

Reforma zdravstva, prodaja Croatia osiguranja, banke...

Sve pada u drugi plan jer se ovdje nešto "važno" dešava.

Ne znam za ostale Srbe, ali oni u mojoj obitelji i ja, ne trebamo ćirilicu.

Trebamo ljudska prava, trebamo sigurnost...isto to trebaju i Hrvati ovdje.

Od onih koji nemaju ni vjeru ni naciju, kao Oliver Čokara koji je najveći zločinac, fašist i četnik kog sam upoznala. Na kraju krajeva, taj je uz mene bez krova nad glavom ostavio i 5 Hrvatica...što znači da je više naučio Hrvatima, da ne nabrajam sve druge Hrvate koje je zapalio...

Milorade, uozbilji se malo...tvoje fore slabo prolaze i kod Srba.

Mogu proći jedino kod onih kojima si obnovio kuće, a oni ih prodali i žive u Šapcu ili Nišu...pa ih dovedeš kao što je Sloba uvezao 300 000 Kineza da glasaju za tebe. Uvezi i ti nama Kineze koji će pomoći onim Srbima koji žive bez struje, vode, bez kruha i drva...

da im malo pomognu oko učenja kineskog...Bit će nam korisnije.

Meni tvoje fore štete! Meni nisi ništa dao. a tražila sam te i Hrvatska ti je dala lovu za mene. nisi me ni pitao što ja želim?!

Zato, ako ti ne paše...ti bar imaš gdje i s čim.

Autor: Z. T.

Dnevno.hr, 5. rujna 2013.

Na kraju pročitajte i tekst našeg velikog književnika Hrvoja Hitreca, koji zapravo piše o politici pokvarenih četnika:

H. HITREC:

PARADOKSI VUKOVARSKIH DOGAĐANJA

Stanje nacije u rujnu 2013.

Pišem ovaj tekst u srijedu ujutro, 4. rujna, s onim spoznajama koje imam o vukovarskim događanjima početkom tjedna, svjestan da će se još štošta zbiti do svršetka dana, a pogotovo u sljedećima. Događaji su izazvani naoko nerazboritim potezom vlasti da postavi dvojezične i dvopismene ploče na zgrade u Vukovaru. Naoko, kažem, jer je taj korak bijedno zamišljen smokvin list koji treba skriti svu namjernu štetu koju vlast nanosi Hrvatskoj razbijajući svaki dan ploče hrvatskoga gospodarstva, školstva i kulture, hrvatske samosvijesti i samosvojnosti. Riječ je o programiranom nasilju koje izaziva reakciju (i) u obliku spontanoga revolta koji je vlast – znajući što će se događati – odmah proglasila nasiljem, a svoje nasilje prekrila krinkom navodnih zakona koji se navodno trebaju poštovati.

Vukovar je neupitni simbol hrvatske obrane od srpske agresije i svaki potez koji se ondje učini mora biti usklađen, dogovoren, svaki potez mora imati u vidu cjelokupni vukovarski kontekst u zadnje dvadeset i tri godine, mora uzimati u obzir i najtananije osjećaje hrvatskoga puka izmučenoga ratnim tragedijama i mučena nakon "mirne reintegracije" podmuklim podrivima amnestiranih srpskih ubojica koji su činili i čine sve da Hrvatima zagorče život u gradu, drski i neljudski do te mjere da se izruguju

svakome pokušaju preživjelih Hrvata koji žude saznati što se zbilo s njihovim najmilijim, gdje su ubijeni i gdje su ukopani.

Mirna reintegracija koja je donijela teritorijalnu integraciju ostala je nemirnom jer se srpska ćud nije promijenila niti može, a hrvatske vlasti su za cijelo ovo vrijeme od 1997. (1998.) išle na ruku samo srpskoj integraciji (zajednica općina) koja je poticana izvana (Beograd) i iznutra (Zagreb, SDSS, Pupovac, "Novosti") u novom (starom) cilju da hrvatsko Podunavlje ostane nacionalno ambivalentnom zonom i mostobranom za neumrlu ideju velike Srbije. U Vukovaru je ta beogradsko-zagrebačka tendencija najrazornije djelovala, frustrirajući Hrvate koji su s ranama na duši u stvari prepušteni sebi, bez zaštite, kao što su bili početkom devedesetih. Aktualna vlast koja ne skriva srbofilstvo namjerno je pogoršala stanje i na kraju zabila ploče u još neoporavljeno vukovarsko, hrvatsko tijelo.

Vlast dostojna svojih ideoloških i bioloških predaka

Ta će vlast učiniti sve da bude dostojna svojih ideoloških i bioloških predaka koji su uništavali hrvatstvo i svaki pokušaj ostvarenja hrvatske državnosti. Događanja u Vukovaru i nisu drugo do demonstracija te razularenosti vlasti koja znade da je narod protiv nje i da nema korijena u njemu, ali upravo iracionalnom mahnitošću provodi svoje ideje, narodu nasuprot. Radi se naravno o osveti za stvaranje hrvatske države koju pretci te klateži nisu mogli ni zamisliti, a njihovi potomci sada na vlasti u Hrvatskoj – tu državu ne mogu smisliti i smišljaju jedino kako joj napakostiti, kako ju rasprodati, kako ju učiniti malenom i neznatnom, kako ju dati u ruke drugim gospodarima sve dok voljena im Srbija ne bude toliko moćna da preuzme kormilo.

Taj trenutak čeka ova vlast, taj trenutak čekaju Srbi u Vukovaru i hrvatskom Podunavlju, taj im je trenutak najavljen i vizijom nove snažne Srbije (Vučić) i uvjeravanjem da mogu biti mirni jer vrijeme radi za njih (Vukovar je srpski grad, Nikolić).

Hrvati u Vukovaru su i opet žrtve, prvenstveno idiotske hrvatske politike koja ustrajno pokazuje nevjerojatnu bolećivost prema Srbima, kao da je, ne daj Bože, Hrvatska napala Srbiju devedestih pa sada mora Srbe gladiti i hladiti paunovim perom, ponajviše one koji imaju najviše putra na glavi (slučaj Stanimirović, ali i Džakula itd.). Prava, doista hrvatska politika trebala bi biti svjesnom da – znajući s kime ima posla – ne gradi u istočnoj Slavoniji srpski i srbijanski mostobran nego hrvatsku utvrdu.

Prava manjina mogu biti zajamčena, ali i svako posezanje za pravima manjina koje hrvatska većina osjeća kao (prvenstveno srpski) atak na svoju slobodu i svoje uspomene, vodi prema nemiru, prema i te kako snažnom dojmu izigranosti i štoviše, polaganju temeljca da se ponovi povijest. Pritom je posve svjedeno dovozi li tko ćirilicne ploče na tenkovima ili u policijskim kombijima.

Paradoksalno je da se u svemu ovom kaosu pojavljuju osobe koje nastoje ušičariti ponešto za buduću političku karijeru ili spasiti sadašnju, poput vukovarskoga gradonačelnika Sabe koji se nalazi pod reflektorima zbog političke trgovine. Iz Osijeka dolazi Vrkić koji ovaj posao shvaća kao nastavak nedovršene mirne reintegracije koja u ljudskom i nacionalnom smislu nikada nije zaživjela, pa ne će ni sada jer rastresito

stanje – o kojemu sam govorio – odgovara i vlastodršcima u Zagrebu i onima u Beogradu.

Sitni provokator Bauk koji je uz pomoć Milanovića i Vlade operativno "vodio posao" iz sigurnoga skloništa na Braču, sada šuti kao zaliven i prepušta vađenje kestenja iz vatre liku koji se zove Ranko(vić) Ostojić. Taj dovodi u Vukovar neke nove specijalce, a istodobno policija zove na obavijesni razgovor predsjednika udruge specijalaca (valjda starih). Podsjeća me to na vrijeme Hrvatskoga proljeća kada su komunističke jugovlasti dovele u Zagreb milicionare iz svih republika i pokrajina.

1991. – godina koja se vraća

Kao što me je razbijanje ploče podsjetilo na ono slavno vrijeme kada smo razbili ploču na Vojnom sudu (JNA) u središtu Zagreba, u vrijeme uhićenih Virovitičana. Nije čudo da Vukovarka u Dnevniku HRT-a spominje 1991., godinu koja se vraća. Godina 2013. bit će zapamćena kao godina neokomunističkoga terora i ujedno kao svršetak kratkotrajne vladavine jedne vlasti koja se upravo ukazuje kao sretna kombinacija prigluposti, neukosti, asocijalnosti i anacionalnosti, s protagnistima koji zaslužuju prijezir hrvatskoga naoroda.

Infantilno je njihovo pozivanje na zakon. Ustavni zakon o nacionalnim manjinama u ovom vukovarskom slučaju na strani je Vukovaraca Hrvata jer je intencija toga zakona bila mir, a ne nemir (dobro objasnio Karamarko). Slučaj s gradskim statutom od kojega sada svi peru ruke, može se riješiti jednom sjednicom novoga Gradskog vijeća. Sumnje da Srbi čine jednu trećinu pučanstva lako se mogu otkloniti (i već su se mogle, ali nije bilo političke volje) egzaktnim utvrđivanjem činjenica koje će pokazati da se radilo o organiziranom podmetanju lažnih brojeva na sredini puta prema Nikolićevu srpskom Vukovaru.

Sve se to može obaviti u kratkom vremenu, a usporedo treba sazvati Hrvatski sabor sa samo jednom točkom koja se zove izuzimanje Vukovara jer je Vukovar po sebi izniman i treba mu pristupati s iznimnom mjerom osjećaja, te spoznajom da su tvrdoglavo guranje hladnoga zakona može proizvesti vruću reakciju. I na kraju krajeva, institucija referenduma nije ukinuta, premda bi ova vlast i to željela. Hoću reći, ako se sama ne skine s hrvatskih pleća do kraja godine, treba organizirati referendum s jedinim pitanjem: "Jeste li za to da se izvanredni izbori za Hrvatski sabor održe do svršetka 2013.?" Osamdeset posto hrvatskih građana zaokružiti će – da. Takvo je, eto, stanje nacije u rujnu 2013.

Hrvoje Hitrec

Hrsvijet, 4. rujna 2013.

I doista, ako usporedite ono o čemu govore Hitrec i Milanović, zar vam ne pada na pamet da nam na TV daju izvješće sa sjednice vlade u sjeni iz neke umobolnice?

Josip Pečarić

O ČEMU ĆE KUR*A NEGO O POŠTENJU

Čini mi se da ova stara izreka ponajbolje opisuje ponašanje vlasti u RH kada govore o Vukovaru. Stalno govore da treba poštovati zakone, a pri tome ne misle na cijeli Zakon, već samo na jedan njegov članak (koji izolirano primijenjen odgovara Srbima i njima kao srpskim slugama), a ne vodeći računa o tom da postoji i drugi članak istoga Zakona, koji odgovara Hrvatima (pa nisu oni njihov narod, zar ne?)

Zato i ne čudi što je baš na ponašanju vlasti u Vukovaru biskup Vlado Košić tako sjajno definirao sadašnju vlast u RH kao protunarodnu vlast!

Šaljem vam dva teksta s portala *Dnevno.hr*.

Prvi je članice Vlade koja zna samo za onaj članak koji poistovjećuje sa zakonom, a drugi HDZ-ovca koji zna da sve članke zakona treba poštovati

MILANKA OPAČIĆ O VUKOVARU PROBLEMI SE NIKADA NE RJEŠAVAJU NA ULICI

"Vukovar zaslužuje bolji život od ovoga", rekla je Opačić novinarima komentirajući posljednje događaje u Vukovaru, odnosno skidanje ploča s latiničnim i ćirilničnim natpisima.

Potpredsjednica Vlada Milanka Opačić pozvala je danas da se razgovorom riješe problemi u Vukovaru, poručivši da taj grad zaslužuje bolji život.

"Vukovar zaslužuje bolji život od ovoga", rekla je Opačić novinarima komentirajući posljednje događaje u Vukovaru, odnosno skidanje ploča s latiničnim i ćirilničnim natpisima.

"Treba", kaže, "imati na umu da građani teško žive, usmjeriti se na to kako im osigurati bolji život, otvoriti nova radna mjesta, potaknuti gospodarstvo".

Potpredsjednica Vlade kaže kako razumije građane Vukovara, ali i da se zakon treba poštovati. "Treba razgovarati i vidjeti kako se problemi mogu riješiti", rekla je Opačić, dodajući da se problemi nikad ne rješavaju na ulici.

Autor: Hina/I.J.

Dnevno.hr, 9. listopada 2013.

DA NE MORAJU PREHRANJIVATI OBITELJ, POLICAJCI BI SKINULI UNIFORME I RAZBIJALI PLOČE JER SE OVDJE PROVODE KOMUNISTIČKE METODE ZATAŠKAVANJA

"Zna li Pupavac čitati", pita se HDZ-ovac Ivan Penava. Ovaj Vukovarac objašnjava kako se u slučaju njegova grada krivo tumače članci Ustava koji govore o suživotu većinskog i manjinskog naroda. U Vukovaru nisu ostvarene zakonske pretpostavke, odnosno članak 8. o pravima nacionalnih manjina koji jasno kaže da se sva prava i zakoni o pitanju nacionalnih manjina primjenjuju jedino pod uvjetom poštovanja nacionalnih manjina i većinskog naroda. Penava također dodaje kako niti podatci iz popisa stanovništva za Vukovar nisu ispravni.

"Neka Pupovac kaže čemu danas pridonose dvojezične ploče u Vukovaru", kaže Penava.

Vatra u Vukovaru još uvijek tinja, upozoravali su proteklih tjedana mnogi Vukovarci, šaljući poruku svima onima koji su pomislili da se situacija u "Gradu na Dunavu" smirila. Da se vatra doista nije ugasila govore i događaji kojima svjedočimo proteklih dana. Ulje na vatru dolilo se ponovnim skidanjem dvojezičnih ploča sa zgrada Hrvatskog zavoda za zapošljavanje, Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje te Državnog inspektorata. Činjenicu da se Vukovarci ne mire s dvojezičnošću potvrđuje i reakcija, odnosno nereakcije policije. Naime, oštru situaciju zaoštava suspenzija petorice policajaca te kaznena prijava 25-godišnjem policajcu Igoru Gilji. Uzrok ovako oštih mjera jest nesprječavanje skidanja dvojezičnih ploča sa zgrade Centra za socijalnu skrb, a mladog Igora tereti se da je sudjelovao u skidanju dvojezičnih ploča sa spomenute zgrade.

Prema riječima Tomislava Josića, predsjednika Stožera, mladi policajac će vjerojatno ostati bez posla. "On je dijete poginulog branitelja, emocije su mu proradile i napravio je glupost koju će nažalost sada morati platiti. Meni je drago da je izašao jer ne ćemo dopustiti da ikoga zatvore", ustvrdio je Josić.

Potrebu da prokomentiraju situaciju u Vukovaru osjetili su Milorad Pupovac, saborski zastupnik SDSS-a te Dragan Crnogorac, predsjednik Zajednice općina. Ovaj dvojac pozvao je sve odgovorne u vlasti i oporbe da se uključe u rješavanje vukovarskih problema, ali na odgovoran način. Sudeći po Pupovčevim riječima odgovoran način bio bi taj da se Ustav i Zakon o pravima nacionalnih manjina ne stavljaju izvan snage jer se time tolerira bezakonje. Stoga je čelnik SDSS-a, između ostaloga, vlastima poručio da se ne igraju vatrom.

"Zna li Pupovac čitati", pita se HDZ-ovac Ivan Penava. Ovaj Vukovarac objašnjava kako se u slučaju njegova grada krivo tumače članci Ustava koji govore o suživotu većinskog i manjinskog naroda. U Vukovaru nisu ostvarene zakonske pretpostavke, odnosno članak 8. o pravima nacionalnih manjina, koji jasno kaže da se sva prava i zakoni u svezi s nacionalnim manjinama primjenjuju jedino pod uvjetom poštovanja nacionalnih manjina i većinskog naroda. Penava također dodaje kako ni podatci iz popisa stanovništva za Vukovar nisu ispravni. "Neka Pupovac kaže čemu danas pridonose dvojezične ploče u Vukovaru", kaže Penava.

Također dodaje kako ga neugodni događaji u Vukovaru ne iznenađuju, oni su kaže još jedan dokaz da se situacija ne smiruje te da se njegovi sugrađani ne mire s dvojezičnim napisima u "Gradu heroju". I policija je postavljena u situaciju da mora reagirati. "Razumijem reakciju mladog policajca, vladajući inzistiraju na zakonu kao da im je drago da se ovdje vrijeđaju emocije i ljudi koji su ionako povrijeđeni. Policajce se svjesno konfrontira s narodom, a uz to se provodi silovanje zakona. Žao mi je što će dijete ratnog stradalnika ostati bez posla", ogorčen je Penava koji vjeruje da se ovakvim metodama ne pridonosi mirnom suživotu u Vukovaru.

Penavi je i više nego jasno zbog čega je mladi policajac dočekan s ovacijama. "On je iskazao svoj stav, ali mjesta za likovanje i ovacije nema. Ogorčeni smo! Vlada ne uvažava ono što je bitno. Proglašava nas se nasilnicima, sije se mržnja. No, nije ovaj mladi policajac jedini. Morate imati na umu da svi oni imaju obitelji koje moraju

prehranjivati, da nije tako 90 posto vukovarskih policajaca skinulo bi uniforme i pridružilo se razbijanju ploča", uvjeren je HDZ-ovac.

Osvrnuo se i na prozivke u kojima se kaže kako je Stožer zapravo produžena ruka HDZ-a: "Članovi Stožera su apolitični domoljubi. Nije tajna da je u Stožeru puno naših članova, ali oni su vođeni osjećajima, a ne politikom. I ja razmišljam kao oni i zato sam stao uz njih", poručuje Vukovarac te dodaje kako se mora priznati da niti jedna Vlada do sada, uključujući i HDZ-ovu, nije učinila ništa za Vukovar. "I ova Vlada tumači zakone onako kako im paše, ovisno o situaciji. Fars u Vukovaru ispala je da bi se sakrio Lex Perković. Zbog toga čovjeka koji im je očito jako važan poigravaju se emocijama u Vukovaru. Osim toga, cilj im je bio i zataškavanje slučaja Sabo. No, sve su to klasične komunističke metode", zaključuje Penava za kraj.

Autor: Iva M.

Dnevno.hr, 9. listopada 2013.

Subject Stožer: Danas je pitanje OPSTOJNOSTI hrvatske države +
:O

čemu će kurva nego o poštenju, II.

Date: Thu, 10 Oct 2013 08:16:15 +0100

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: undisclosed-recipients;

Nema potrebe ponavljati se. Šaljem vam nove tekstove koji potvrđuju ono što sam već komentirao, zapravo jasno je svima vama kako Vlada svakim svojim činom samo potvrđuje kako je PROTUNARODNA VLAST. Zapravo komentare sam dao u naslovima :) J. P.

O ČEMU ĆE KUR*A NEGO O POŠTENJU II.

KARAMARKO: PUPOVAC DOBRO ZNA DA JE DVOJEZIČNOST INSTALIRANA NEZAKONITO

Vjerujem da se gospodin Pupovac tako politikanski izrazio jer se zabunio ili nešto nije shvatio – odgovorio je predsjednik HDZ-a Tomislav Karamarko na oštru prozivku zastupnika SDSS-a Milorada Pupovca. Nakon sjednice HDZ-ovog Predsjedništva u Bjelovaru kazao je kako je iznenađen Pupovčevom "vrlo, vrlo neozbiljnom izjavom".

– On je pametan čovjek i svjestan je da je Milanovićeva Vlada nezakonito instalirala dvojezičnost, odnosno ćirilicu u Vukovaru – poručio je Karamarko te ponovio kako ne bježi od činjenice da se poziva na članak 8. Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina, a to će kažu, činiti i dalje.

– Prema tom članku Ustavnog zakona dvojezičnost se ne može implementirati u slučaju ako ne doprinosi razvoju odnos komunikacije između većinskog hrvatskog naroda i nacionalnih manjina. Dakle, jasno je da, ako postavljanje ćirilice izaziva sukob i pogoršavanje međunacionalnih odnos u Vukovaru, onda ne možemo implementirati cijeli zakon i ne možemo ga samo selektivno primjenjivati – istaknuo je predsjednik HDZ-a, ponovivši kako je začuđen Pupovčevim optužbama.

Konstataciju kako se uz šefa opozicije i predsjednik Republike "igra vatrom", Ivo Josipović danas nije želio komentirati. Poznato je, naime, da već duže vrijeme traje animozitet na relaciji Josipović – Pupovac, a SDSS-ov zastupnik prozvao je Predsjednika i prilikom njegove nedavne mirovne inicijative oko uvođenja dvojezičnih ploča. Prije nego što je otputovao na službeni put u Vatikan, Josipović je pak poručio kako događaji u Vukovaru, na žalost, potvrđuju njegovu ocjenu da bi moglo doći do pogoršanja međunacionalnih odnosa, te ponovno apelirao kao je vrijeme za razgovor svih relevantnih osoba i organizacija kako bi se smirila situacija.

– Mislim da je riječ o vrlo aktualnoj temi i ja sam, nažalost, bio u pravu kad sam rekao da naslućujem pogoršanje međunacionalnih odnosa – konstatirao je Josipović te ponovio kako bi volio da se branitelji i cijeli spektar politički i društveno relevantnih osoba, organizacija i političara uključi u raspravu koja bi trebala smiriti ovo stanje, budući se "svako malo nešto sruši i napravi nešto što nije u duhu dobrih međunacionalnih odnosa.

Nije želio komentirati činjenicu da je sam premijer Zoran Milanović već ranije otklonio potrebu za održavanjem takvog razgovora.

A. Belak-Krile

www.slobodnadalmacija.hr/Novosti/Hrvatska/tabid/66/articleType/ArticleView/articleId/224024/Default.aspx

9. listopada 2013.

PUPOVAC U VUKOVARU: JOSIPOVIĆ I KARAMARKO IGRAJU SE S VATROM

Predsjednik Srpskog narodnog vijeća i saborski zastupnik SDSS-a Milorad Pupovac ocijenio je u srijedu u Vukovaru kako je aktualna napeta situacija zbog uvođenja

dvojezičnosti u ovaj grad društveno opasna za Hrvatsku. Skupa sa svojim kolegama saborskim zastupnicima Draganom Crnogorcem i Milom Horvatom izrazio je žaljenje što je "došlo do narušavanja međuetničkih odnosa, obezvrjeđivanja i poništavanja Ustava i zakona koji su doneseni te do poziva na rušenje vlasti." Iza svega, istaknuo je, stoji politički interes.

– Bez obzira jesu li potezi Vlade spretni ili nespretni, ovo je pitanje čuvanja Ustavnog poretka i elementarne međuetničke stabilnosti u RH. Onaj tko to ne želi vidjeti, od predsjednika Republike do predsjednika opozicije mora znati da se igra sa vatrom. Za mene je igranje s vatrom kada vlastiti Ustav i zakone suspendirate ili dajete za pravo i imate razumijevanje za one koji ih žele suspendirati. Imam najdublje razumijevanje za stradalnike, ali za oni koji njima manipuliraju da bi se dokopali vlasti, pa opet nakon toga izglasali Statut u Vukovaru o dvojezičnosti ili Zakon o dvojezičnosti nemam razumijevanja – rekao je Pupovac, koji nije štedio HDZ u svojim rečenicama.

– Vrijeme je da se ćirilčno pismo prestane koristiti kao sredstvo za stvaranja neprijateljstva, netolerancije i bezakonja. Ćirilčno pismo nije ratni demon, niti ratno sredstvo, već komunikacijsko sredstvo. Vrijeme je da se to razumije, jer u suprotnom netko će u cilju svoje političke kampanje i dolaska na vlast uništavati sve ono što je odgovorna državna politika stvarala u proteklih 18 godina. Mi smo na tome s HDZ-om radili zajedno od 1996. do 2011. godine, a danas se to ruši – naglasio je Pupovac, izvijestivši i kako je u noći s utorka na srijedu u Zagrebu skinuta skinuta ćirilčna ploča sa sjedišta SKD "Prosvjeta".

– Tko je i zašto odlučio da ćirilčno pismo ne može imati pravo građanstva u Hrvatskoj, koji je taj višnji um koji sebi daje tu vrstu prava? Pri tome se ne osvrćući na to što to znači za Srbe u Hrvatskoj, već se osvrćući samo na jedno, a to je kako iskoristiti atmosferu neprijateljstva, netolerancije i bezakonja da bi se ponovno došlo na vlast. Od onih koji se bore za vlast očekujemo da pokažu spremnost za borbu za zakone, koje su sami donosili. Ovaj grad je 1996., kada sam prvi put došao u njega, bio napaćen, porušen i vrijedan svakog pijeteta, ali ne pijeteta kojim će se obezvrjeđivati nešto što ima vrijednost i što treba čuvati kao zalag da izgrađujemo zajednički odnos u osjećajima pijeteta prema žrtvi Vukovara – rekao je Pupovac, osvrnuvši se i na to što se HDZ u borbi protiv dvojezičnosti u Vukovaru poziva na članak 8. Ustavnog zakona.

– Šefu HDZ-a to su podmetnuli kvazi pravници i kvazi tumači Ustava, koji se javljaju kad god treba izvrdati Ustav. On bi trebao znati da ga ti fiškali uvode u područje u kojem će kompromitirati sebe, svoja stranku i, što je najgore, Hrvatsku. Nemire ne proizvodi taj članak, već oni koji ne mogu smisliti ćirilicu i Srbe, ovdje i nigdje drugdje. To je politika koja treba prestati, jer Hrvatska ima prečeg posla. Umjesto da se bavimo tim što smo na rubu bankrota, što gubimo elementarne atribute samostalnosti i perspektivu za sutrašnjicu, vraćamo se u nešto što smo prije 18 godina riješili u samo dvije godine – kazao je Pupovac, izazivši žaljenje zbog činjenice što je u skidanju jedne ploče sudjelovao i policajac, koji ju je trebao sačuvati.

– Najmanje vidim problem u policajcima koji nisu obavili posao kako valja. Veći je problem davanja prava građanstva stavovima i aktivnostima koji u civiliziranim zemljama to pravo građanstva ne bi imali. Kad dovedete u dilemu ljude je li im važnije poštivanje Ustava ili vlastita uvjerenja, ministre i prosječnog čovjeka, što očekivati od policajca nego da i on bude pod dilemom. Ova kampanja treba prestati, jer će se urušiti poštivanje zakona na drugim mjestima, kao što je u našoj skoroj prošlosti već bilo, pa

se danas čudimo kako su se dogodile pljačka i narušavanje prava ljudima, otimanje kuća. Moglo se dogoditi jer je bilo pokriveno patriotizmom.

Tako se i danas narušavaju prava jednoj manjinskoj zajednici. Talijani su 48 sati nakon potpisivanja primirja u bivšoj Jugoslaviji mogli početi primjenjivati zakon o dvojezičnosti, a Srbi u Hrvatskoj to ne mogu. Nije pitanje je li policajac izdržao stajati pred ljudima koji ga optužuju da nije patriot. Tu bih tražio odgovornog, a policija će napraviti što mora, pri čemu će biti žrtava, uključujući i tog mladog čovjeka koji zbog manipulacije može ostati bez posla i kakve-takve plaće. To mi je osobno žao – rekao je Pupovac.

Nikola Patković

<http://www.slobodnadalmacija.hr/Novosti/Hrvatska/tabid/66/articleType/ArticleView/articleId/223986/Default.aspx>

9. listopada 2013.

POSTAVIT ĆEMO NOVE DVOJEZIČNE PLOČE U "RAZUMNOM VREMENU"

"Ustavna zadaća Vlade je da provodi zakone koje je donio Sabor. U dogledno vrijeme postaviti će se nove dvojezične ploče. To će se dogoditi u razumnom vremenu", rekao je ministar Bauk

Ministar uprave Arsen Bauk je najavio da će u "razumno vrijeme" ploče s ćirilničnim natpisima na zgradama institucija u Vukovaru ponovo biti postavljene. "Ustavna zadaća Vlade je da provodi zakone koje je donio Sabor. U dogledno vrijeme postaviti će se nove dvojezične ploče. To će se dogoditi u razumnom vremenu", rekao je ministar Bauk u Dnevniku HRT-a. Podsjetimo, u Vukovaru je ostala izvješena još samo jedna tabla s ćirilničnim natpisima i to na zgradi policije. Zbog zadnjeg slućajaja skidanja ploće sa zgrade Centra za socijalnu skrb, šestero policajaca je suspendirano, dok je jedan od njih, Igor Gilja, i kazнено prijavljen.

Autor: I. J.

Dnevno.hr, 9. listopada 2013.

VELIKOZEČEVSKA POLITIKA U HRVATSKOJ

Subject: VELIKOZECEVSKA POLITIKA U HRVATSKOJ

Date: Fri, 11 Oct 2013 07:55:25 +0200

From: josip pecaric <pecaric@element.hr>

To: undisclosed-recipients::;

KAKO PROVESTI VELIKOSRPSKI MEMORANDUM 2 U HRVATSKOJ?

Smiješno mi je i pomisliti kako Vlada vjeruje da će moći nametnuti velikosrpsku politiku u Hrvatskoj. Zar nisu svjesni da poslije Oluje i Miloševićeve priče o Srbima kao zečevima velikosrpska politika se može zvati samo velikozečevska politika?

NOVI NEUSPJEH VLASTI:

"Dali nam smjernice"

NISU USPJELI RAZJEDINITI BRANITELJE

CULEJ: HVALA VLADI ŠTO NAS JE UJEDINILA

Culej je rekao kako se veseli što su se branitelji ujedinili u ovaj tim i što vlasti nije uspjela namjera da svojim djelovanjem razjedini braniteljske stradalničke udruge.

– Zahvaljujemo Hrvatskoj vladi što je ujedinila sve hrvatske braniteljske udruge i što nam je dala smjernice što činiti dalje – rekao je večeras Stevo Culej, predsjednik Udruge specijalne policije Vukovarsko-srijemske županije u Vinkovcima gdje je zaživio KOT, Koordinacijski operativni tim za Vinkovce i Županju koja je ujedinila 20 braniteljskih udruge. U velikoj županijskoj vijećnici okupilo se nekoliko stotina članova braniteljskih udruge, a među njima je i Igor Gilja, koji je prije dva dana skinuo u Vukovaru dvojezičnu ploču koju je čuvao. Culej je rekao kako se veseli što su se branitelji ujedinili u ovaj tim i što vlasti nije uspjela namjera da svojim djelovanjem razjedini braniteljske stradalničke udruge. – Program KOT-a će biti objavljen, ali za sada mogu reći da je naš naslov "Mir i dobro za sav hrvatski narod i one koji žive u Hrvatskoj" i to sve govori", kaže Culej, a Mladen Leovac, koji je prije tri dana bio pozvan na informativni razgovor u policiju jer je, navodno, viđen na mjestima u Vukovaru odakle su uklonjene dvojezične ploče, kaže kako je vlast pokušala opet razjediniti braniteljske udruge, ali nije uspjela.

Piše: mf VLM

<http://www.vecernji.hr/vijesti/culej-hvala-vladi-sto-nas-je-ujedinila-clanak-626116>

10. listopada 2013.

**"HRVATI SU KATOLIČKI SRBI, A HRVATSKA 'LEX SPECIJALIS' EU!
HRVATIMA U VOJVODINI TREBA UKINUTI SVA PRAVA I RIJEŠITI
PROBLEM DO DALJNJEG"**

"Stvarno je teško imati takvog susjeda čija je mržnja odavno iracionalna.", počinje raspravu jedan komentator. "Neka napišu latinskim slovima Srpski Vukovar, ali da navedem i ovu činjenice i latinica je srpsko pismo. Ili je Karadžić žrtva srpskog šovinizma?", kazuje jedan komentator. Neki komentatori imaju i prijedloge "Srbija treba uvesti mjere odmazde prema Hrvatima i Hrvatskoj. Fizička i pravna odmazda, a ne politička. Dosta su Srbi trpjeli uvrede. Uhićenje vlasnika Agrokora i zapljena imovine, za početak. I poneka likvidacija." Prijedloga ima još pa tako kažu da se i svim Hrvatima u Vojvodini ukinu prava te se na taj način problem riješi do daljnjeg.

Svi oni koji su pomislili da se situacija u Vukovaru primirila ovih se dana mogu se uvjeriti u suprotno. Prosvjedi protiv dvojezičnih natpis ne jenjavaju, tinjaju poput vatre koja šalje i više nego jasnu poruku: Vukovarci nisu spremni za dvojezičnost. Pokazali su to opetovanim skidanjem dvojezičnih ploča, a pokazali su to i policajci koji su se također pridružili pružanju otpora onom što se događa posljednjih tjedana u Gradu heroju. Sve navedeno, kao i reakcija naših političara osim što su glavna tema domaćih medija pažnju plijene i u susjednoj nam Srbiji, uz njihove medije dvojezičnošću se bave i u raspravama ispod tekstova.

Tako primjerice srpski Press prenosi izjavu našeg ministra uprave Arsena Bauka koji kaže da će ćirilčne ploče biti vraćene, a ako se one ne mogu osigurati, tada Vlada nije Vlada. Bauk, čini se, ima potporu čitatelja Pressa, od kojih jedan ima i zgodan prijedlog za ministra koji kažu da se sada postave ćirilčne ploče i to sa zlatnim slovima.

Tekst koji nosi naslov "Hrvatska: Bauk ćirilčnog pisma", objavljen je u srpskim Novostima. Oni pišu o vukovarskoj krizi koja se širi. Također prenose izjave Milorada Pupovca u kojima poručuje Karamarku i Josipoviću da se ne igraju vatrom. U istom tekstu spominje se kako se rat ćirilicom nastavlja punom parom, a osvrću se i na skidanje ploče u Zagrebu sa zgrade "Prosvjete" koja je godinama stajala netaknuta. Nadalje, kažu kako je teško reći tko uopće vlada u Vukovaru, hrvatska vlast ili nezadovoljnici ćirilicom. Spominju i buntovne hrvatske policajce koji su sudjelovali u skidanju ćirilčnih ploča, a Novostima smeta što hrvatske vlasti šute o pitanju vraćanja ploča.

"Potezi Vlade, bez obzira da li su bili spretni ili ne, u funkciji su očuvanja Ustavnog poretka. Onaj tko to ne želi vidjeti, od predsjednika države do predsjednika oporbe moraju znati da se igraju vatrom", prenose Novosti Pupovčevu poruku Ivi Josipoviću i Tomislavu Karamarku. Govore i da se činilo kako su Pupovac i Josipović zakopali ratne sjekire od prije nekoliko mjeseci, ali sada je jasno da se neslaganja između Predsjednika i lidera Srba u našoj zemlji nastavljaju. Pupovac je, pišu Novosti, kazao i kako je vrijeme da se ćirilica prestane koristiti kao sredstva za stvaranje neprijateljstva, netolerancije i bezakonja te je dodao kako ćirilčno pismo nije ratni demon niti ratno sredstvo, već sredstvo komunikacije.

Ispod ovog teksta vodi se zanimljiva rasprava pa tako jedan komentator kaže "Nije to dvojezičnost jer je to jedan jezik, a dva pisma. Bilo kako da se napiše Vukovar, on se izgovara kao Vukovar, a Hrvati koji ne žele ćirilicu vjerojatno žive u kamenom dobu." Drugi komentator piše kako se u Vukovaru, a polako i u većini Hrvatske stvara atmosfera divljeg zapada. "Rulja, klero-fašistički zadojena, uz pomoć stranaka HDZ i HSP i uz pomoć crkve kroje zakone linča, razbijanja državnih ploča, stakala srpskih nekretina (tamo gdje su pravoslavne crkve i kulturne ustanove), a uskoro će kao 91. godine napadati i likvidirati ostatak Srba. Sve na očigled EU boraca za ljudska prava.", piše jedan komentator te se pita gdje su sada čelnici EU-a i potpisana poglavlja. Na ovaj

komentar jedan čitatelj odgovara "Vama je mjesto na pašaluku, a ne u ZG" dok isti komentator ponovno odgovara "E moj dragi brate. Ja već dvadeset godina govorim da su Srbi građani drugog reda u Europi. Sve što važi za druge narode, seksualne grupe, životinje, biljke i sl. ne važi za srpski narod i njegove pripadnike. Na Kosovu Srbi žive u getima, nijedan ubojica nije pronađen, crkve spaljene. U Crnoj Gori, Srbi, koji to više nisu zabranili srpski jezik kojim govori većina naroda. U Makedoniji je jedan vladika koji i nije Srbin, nego pripadnik SPC, konstantno u zatvoru, a u Hrvatskoj živiš pa vidiš i sam, 21.stoljeće". Još jedan komentator zaključuje kako ćirilčne table u Vukovaru ne prolaze, dok ga drugi upozorava kako sve piše u Ustavu te dodaje da je HDZ to upisao. "Referendum pa onda promijenite Ustav, ali slijedi tužba u Strasborug. Nema više ustašovanja. EU je EU", kaže komentator.

"Ma volja većine je bila i 41. godine da koljete, palite, otimate i pravite logore. Pavelić nije morao organizirati referendum. Održali ste ga pri ulasku Nijemaca u Zagreb. Pa nije u pitanju volja većine nego da li je normalno da u 20. i 21. stoljeću jedan narod u sred Europe istrebljuje drugi. I nemoj mi molim te odgovarati da smo mi Srbi istrebljivali druge. Koliko mi etnički čistimo vas druge, drugih je sve više, a nas sve manje. Svuda je laž i prijevara. Pitam se samo do kada će to trajati.", ogorčen je jedan čitatelj.

Nije ovo jedina rasprava koja se u ovom mediju vodila. U tekstu pod naslovom "Vukovar: Skinute tri dvojezične table", prenose izjavu glasnogovornika PU vukovarsko-srijemske Domagoja Džigunovića koji je kazao da su dvojezične ploče skinute, a ustvrđuje i kako je to počinila skupina nepoznatih osoba. Solidnu borbu vode Srbi i ispod ovog teksta. . "Pa dokle više? Kakav stupanj primitivizma. Vidim sad i kod nas u Bosni su počeli šarati sprejom kako ćirilicu tako i latinicu! Sramota.", piše jedan komentator. Drugi pak sarkastično kazuje "Haha ajmo sada hrvatski porezni obveznici izfinancirajte još novih ploča. Ne mogu oni dovoljno poskidati koliko država Hrvatska može postaviti." Jedan komentator sumnjičav je prema našim vlastima. "Ne budimo naivni. Sve su to poskidali u dogovoru sa vlastima. Prije će u Krvackoj uspjeti Marsijanac nego Srbin. Koji suživot? Valjda nam je sve jasno." Drugi je komentator sumnjičav prema EU "S obzirom da su s potpunim genocidom završili prije 20 godina, sada hoće provesti kulturocid (protjerivanje ćirilice). Mislim da će im pored ove EU to uspjeti." Neki komentatori nazivaju Hrvate katoličkim Srbima koji se dokazuju napadajući sve srpsko. Ima i onih koji vukovarskim prosvjedima daju potporu "Tako i treba! Nema zajedničkog života i bratstva i jedinstva! Svatko neka živi u svojoj državi i tamo traži to što mu pripada! Dokle više da se lažemo o nekakvom zajedničkom životu?"

"Bolesnici. Doista ih žalim. Jednom fašisti, uvijek fašisti. Bijedan je život s tolikom mržnjom, kompleksima i frustracijama.", zaključuje raspravu jedan komentator.

Još jedan naslov iz srpskih medija izazvao je pažnju tamošnje javnosti, riječ je o onome koji nosi naslov "Vukovar: Sve, samo ćirilica ne". U tome tekstu piše se kako HDZ želi izmijeniti statut grada Vukovara te ga proglasiti mjestom posebnog pijeteta. Objašnjavaju kako je upravo ta stranka prije četiri godine glasala za provođenje Ustavnog zakona u Gradu na Dunavu. "Saga oko ćirilice se nastavlja kao dio političke igre u Hrvatskoj. Riječ je više o odmjeravanju snaga dviju najjačih stranaka, HDZ-a i SDP-a, a manje o poštovanju ili nepoštovanju manjinskih prava, zaključuju u Novostima i dodaju da su Srbi u Hrvatskoj postali taoci prepucavanja najjačih hrvatskih političkih

stranaka, koje malo brine sudbina manjinskog naroda.", pišu srpski mediji, a svojim pisanjem uspješno su raspalili masu pa se tako može iščitati velik broj komentara.

"Ako ovakve stvari prolaze, onda je to definitivno poraz EU-a, njihovih normi i standarda, ako uopće postoje za Hrvatsku. Doduše, možda je Hrvatska "lex specijalis" članica EU za koju ništa ne važi, njihovi su zakoni i ponašanje identični tokom cijelog 20. stoljeća i u tome su nažalost ustrajni, samoživi i netolerantni. Stvarno je teško imati takvog susjeda čija je mržnja odavno iracionalna.", počinje raspravu jedan komentator. "Neka napišu latinskim slovima Srpski Vukovar, ali da navedem i ovu činjenice i latinica je srpsko pismo. Ili je Karadžić žrtva srpskog šovinizma?", kazuje jedan komentator. Neki komentatori imaju i prijedloge "Srbija treba uvesti mjere odmazde prema Hrvatima i Hrvatskoj. Fizička i pravna odmazda, a ne politička. Dosta su Srbi trpjeli uvrede. Uhićenje vlasnika Agrokora i zapljena imovine, za početak. I poneka likvidacija." Prijedloga ima još pa tako kažu da se i svim Hrvatima u Vojvodini ukinu prava te se na taj način problem riješi do daljnjeg.

Ove srpske rasprave i komentare najbolje je okončati stihovima koji će im možda razjasniti bunt Vukovaraca. Kao što to nekoć reče Siniša Glavašević: "Netko je dirao moje parkove, klupe na kojima su još urezana vaša imena, sjenu u kojoj ste istodobno i dali i primili prvi poljubac – netko je jednostavno sve ukrao jer, kako objasniti da ni sjene nema. Nema izloga u kojem ste se divili vlastitim radostima, nema kina u kojem ste gledali najtužniji film. Vaša je prošlost jednostavno razorena i sada jednostavno nemate ništa. Morate iznova graditi, a grad za njega ne brinite. On je cijelo vrijeme bio u vama da ga krvnik ne nađe."

Autor: Iva M.

Dnevno.hr, 10. listopada 2013.

VELIKOZEČEVSKA POLITIKA U HRVATSKOJ II.

PUPOVAC NAM PRIJETI JEZIKOM DEVEDESETIH

Zlokobna prijetnja Milorada Pupovca odasлана jednako predsjedniku države i šefu oporbe, prijetnja izrečena glede uvođenja ćirilice u Vukovar, koja glasi "ne igrajte se vatrom", tako zastrašujuće je podsjetila na sve one prijeratne prijetnje Hrvatskoj za slučaj da se odluči na nezavisnost da je ta podudarnost fantastična.

Kome to prijeti Pupovac

Doduše, Pupovac dodaje da "igra s vatrom" za njega znači nepoštivanje Ustavnog zakona, no rijetko se u jednoj rečenici posveti ista pažnja tekstu do zareza i nakon njega. Osim toga hrvatsko-srpski odnosi su do te mjere zatrovani teškom retorikom da kad se ta retorika ponavlja pa se još i maše starim simbolima "igranja vatrom", to zna djelovati kao ucjena. "Ne igrajte se vatrom" – jer? Hrvatska će opet gorjeti? Dobit će monitoring Europske Unije? Ne znamo još što će nam se dogoditi ako se nastavimo "igrati vatrom", ali je prijetnja tu i nema dvojbe da se priprema i neki scenarij. Činjenica pak da je u ovom upozorenju izriječkom pobrojan i predsjednik Republike govori da Pupovac koristi ovu situaciju za obnovu stare svađe s Josipovićem upravo oko stare dileme: tko tu zapravo predstavlja Srbe? Josipovićev stav oko cijele drame predstavlja minimum minimuma: sjednite ljudi zajedno, poslušajte argumente jedne i druge strane i napravite neki kompromis! No, za taj stol ne želi sjesti Milanović! Premda bez zajedničkog dogovora nema mira i table će tamo stajati jedino uz jaku policijsku zaštitu! Josipović razumije da to nema smisla, Milanović baš inzistira na sili, sada vidimo da se u silu i nasilno uvođenje ćirilice uzdaje i Pupovac. Karamarko od svih ide korak dalje i tvrdi da je ovakvo postavljanje dvojezičnih ploča protuzakonito jer isti taj zakon traži i podršku i razumijevanje druge strane, traži da taj potez ne narušava dosegnuto međunacionalno pomirenje! Za posve praktičnu ilustraciju tog dijela zakonske norme ponajbolje se izrazio teolog dr. Dugalić koji tvrdi da zakoni moraju biti u službi čovjeka, a da slike koje dolaze iz Vukovara ne govore tome u prilog. Prije uvođenja ćirilice treba pronaći sve nestale, te procesuirati zločince i uspostaviti pravdu i pravednost, zaključuje dr. Dugalić, dodajući da ćemo u tom kontekstu za uvođenje ćirilice morati pričekati drugu generaciju. I ove riječi djeluju posve precizno!

Želi li to SDP postati ekskluzivna stranka hrvatskih Srba

S obzirom da Zoran Milanović nije glup čovjek, postavlja se pitanje što hoće postići s ovim nasiljem, jer to je zapravo jedina nepoznanica u ovoj priči. Jasan je stav predsjednika države koji želi mirni dogovor, s tim da taj dogovor uključuje uvođenje ćirilice, jasan je stav Pupovca koji želi iskoristiti ovu priliku, tim prije što ima "papir" u rukama, a posve je jasan stav šefa oporbe koji time ujedno i najavljuje što će napraviti kad sutra dođe na vlast. Milanovićeva upornost, ta averzija prema vukovarskoj drami, to jeftino pozivanje na pravnu državu u državi u kojoj ima svega osim pravde, ta ako hoćete iracionalnost, jednostavno se ne može objasniti. Osim kao strategija da se SDP nametne i kao stranka koja će od sutra biti novi ekskluzivni zastupnik srpskih političkih interesa! Upravo je to dio nasljeđa koje SDP baštini od SKH! U kontekstu te nove strategije koja znači povratak na staro, odlučili su se onako "zvjerski" napasti i IDS u

Istri, jer zaboga, Istra je oduvijek bila "crvena" zar ne? Mi se ne bojimo i uistinu se ponosimo s pripadnicima srpske nacionalnosti u Vladi, mi se ne bojimo uvesti ćirilicu u Vukovar i prema tome, mi SDP, a ne SDSS od sutra smo, draga srpska braćo, vaši najbolji politički predstavnici! Ako je ovo nova himna SDP-a, onda se ova Milanovićeva iracionalnosti može donekle razabrati. Tu bi se dakle negdje mogla tražiti neka logika Milanovićeva nasilja, premda je ta matematika više negoli tanka: već je sada jasno da će na taj način SDP više izgubiti hrvatskih glasova negoli će dobiti srpskih! No, ljevičarska, napose Milanovićeva nekonzistentnost nije od jučer.

Novi Milanovićev gaf

Najprije mu se, sjećate se, omaklo da je ovdje bio građanski rat, a ne jednoznačna srpska agresija! Nešto ranije, potporne stupove toj tezi dao je predsjednik Josipović u sad već povijesnoj sarajevskoj izjavi o "različitim politikama" koje su dovele BiH u ovo stanje. A, onda je još Josipović, faktički istodobno sa srpskim predsjednikom Tadićem položio vijenac i na Ovčari i u Paulinom Dvoru. Na svu tu šumu antihrvatskih relacija stiže zadnja Milanovićeva izjava u kojoj ističe da se u BiH bori za prava hrvatske manjine kao što se u RH bori za prava srpske manjine, dakle on je uvijek tobože načelan. Ali, ne bi se smjelo biti neprecizan u ovim osjetljivim relacijama. Kapitalno je važno uvijek isticati da su Hrvati u BiH konstitutivni narod, a da su Srbi u Hrvatskoj manjina! Ali, to je naša ljevica, njima je to sve drugorazredno! Nacionalno je nevažno, opterećujuće, krivo, anakrono, goli muzej! Nije li Goran Radman odavno rekao da mu je nacionalno kulturološka, a ne politička kategorija? No, je li Srbima nacionalno samo kulturološka kategorija? Je li to Nijemcima? Talijanima? Francuzima? Razumijete li do koje je razine pogubno imati vlast koja nacionalno ne percipira adekvatno? I samo zato se može dogoditi ovaj neregistrirani skandal Milanovićeve izjave o tome da manjinu uvijek podupire! Pogledajte Srbe i Beograd kako sve relacije u BiH razumije i kako ne brkaju političko od kulturnog. Pogledajte do koje razine Bošnjaci čak i sad ne dopuštaju Hrvatima elementarna izborna prava pa i danas traže da model Komšić u izboru člana predsjedništva i dalje opstaje! Ni oni ne brkaju kulturno i političko! Ali, što svi ovi prigovori vrijede kad imate vlast koja te nacionalne emocije doslovno ne razumije. Meni se čini da onaj tko emocionalno ne doživljava hrvatsku državu, da taj sve i da hoće hrvatsku državu ne će znati i doista ne zna voditi. Taj model emocionalne neangažiranosti, dakako, vrijedi i za druge nacije i države. Naš je problem što emocija prema državi kod nas, osim u Tuđmanovo doba, nikad nije bila ugrađena kao temelj. I jer je tome tako, mi smo desetak godina nakon Tuđmana došli do Milanovića koji i ne zna i ne razumije i emocionalno ne doživljava, a pri tom vodi ni manje ni više negoli – hrvatsku državu. Iz te činjenice izvire naši brojni ideološki problemi, iz te činjenice emocionalne neangažiranosti izvire i današnji problem tretmana ćirilice u Vukovaru. Jer, pravna država je, na žalost, kod nas dosta rastezljiv pojam. Danas se tvrdi da policajac koji dopušta pa i pomaže da se skinu dvojezične ploče ne zaslužuje po slovu pravne države ništa drugo nego otkaz i suspenziju. Prekršen je zakon i pravna država je tu jasna. Ali, kad je Ankica Lepej prekršila zakon i otkrila bankarsku tajnu, ovo pravilo nije vrijedilo. Nije tada vrijedilo pravilo svete pravne države, nego se od nje radila heroína! I to su od nje heroínu radili isti oni koji sad zazivaju pravnu državu u slučaju ćirilice!

Autor: Tihomir Dujmović

Dnevno.hr, 11. listopada 2013.

HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, ZAGREB, 2014.

NAJVEĆA SRPSKA RATNA POBJEDA (I.)

Vjerojatno Savo Štrbac ponajbolje opisuje stanje među Hrvatima i njihovo nerazumijevanja onoga što se doista dogodilo u Domovinskom ratu. Već sam naslov u Dnevno.hr, 21. 2. 2014. skoro sve kaže: *Dosta je holivudske crno-bijele sheme da su Srbi loši! Dobit ćemo spor protiv Hrvata u Haagu i dokazati genocid!*. Naravno, i on slično meni govori o genocidu u *Oluji*. I doista sam u nizu tekstova upozoravao Hrvate na stravični genocid pravljenja zečeva od Srba, na što je ukazao Slobodan Milošević, ali, čini mi se, bez velikog odjeka.

Ta crno-bijela shema pogleda na Srbe vidljiva je iz dana u dan. Npr. prof. dr. sc. Zdravko Tomac (Dnevno.hr, 21. 2. 2014.) prisjetio se kako je prof. dr. sc. Milorad Pupovac za vrijeme rata bio dio tzv. Pete kolone koja je sasipala monstruozne optužbe na račun kardinala Kuharića i Katoličke crkve. Pupovac je, prema mišljenju našeg sugovornika, zločinac protiv čovjeka i hrvatskog naroda. A zapravo, Pupovac je samo govorio neistine, a prof. Tomcu je poznato da su one najviše pomogle srpskom narodu u povijesti. Dakle, čovjek je pokazao da je dobar pripadnik svoga naroda, a Hrvat ga za to odmah proglasi zločincem. Strašno, zar ne?

Zato, da bi Hrvati uopće mogli razumjeti što g. Štrbac govori moramo se vratiti Vukovaru. Naime, Hrvati pokazuju potpuno nerazumijevanje značenja Vukovara u srpskoj povijesti. Zato oni ne prestaju razbijati ćirilичne ploče u Vukovaru. Pridružuju im se i branitelji Srbi. Čak Stožer poziva: *Hrvati solidarizirajmo se! Pajčić je ostao bez pola glave! Obljepimo cijelu zemlju plakatima maloljetnog branitelja*. Naime, maloljetni branitelj Darko Pajčić mjesecima se oporavlja od ozljeda koje je zadobio nakon obračuna s policajcem Sašom Sabadošem, čija obitelj je dobro znala da se treba boriti za srpski Vukovar (Dnevno.hr, 20. 2. 2014.).

I ne samo to. Hrvati s nevjericom gledaju na bilo kakvo veličanje srpstva u Vukovaru, na izjavu Predsjednika Srbije o Vukovaru kao srpskom gradu ili pak na srpsku zastavu na kojoj piše BYKOBAP.

Tako je u tekstu *Šajkača, tri prsta, srpska zastava... Čačak? Ne, Borovo selo 2014.* (Dnevno.hr, 09. 1. 2014.) posebno izdvojio dio:

...ovakve slavljeničke kolone ne poznaje ni Zadar, ni Zagreb ni Dubrovnik. Kolone koje iritiraju i vrijeđaju Hrvate kraj kojih prolaze, rezervirane su, čini se, za Borovo selo i nemaju nikakve veze s pravoslavnom tradicijom. Jedina tradicija o kojoj se sad već može govoriti jest tradicionalna kolona provokacije susjeda Hrvata.

Ili pak u tekstu *Hrvati iz cijele Hrvatske moraju znati da Sabo po Lijepoj našoj 'žica' novac za vukovarske Srbe* (Dnevno.hr, 14. 1. 2014.):

Naš gradonačelnik nije sasvim normalan, postoje i psihijatrijski papiri o tome. Da je normalan, Vukovar ne bi i danas bio okićen. Evo, sinoć je Vukovar gorio, bio je doček srpske Nove Godine... Pucalo se kao '91. Ma, zamislite, on je prije godinu dana nudio velikom, istaknutom SDSS-ovcu da bude predsjednik Hrvatskog doma – kaže Tarle.

To nerazumijevanje pokazuje i jedan tako sjajni kolumnist kakav je Josip Jović, koji u tekstu *Sto je Hrvatskoj Srbija*, 7Dnevno, 31. 1. 2014. kaže:

Hrvatska vlada na sve načine, tražeći sve moguće i nemoguće izlike, pokušava povući tužbu za genocide i samo je strah od gubitka izbora u tome sprječava, šalje mirovine pobunjenima u Srbiju, izdvaja značajna sredstva za stambeno zbrinjavanje onih koji su pobjegli iz državnih stanova u gradovima izvan ratnih djelovanja, financira nimalo prijateljski raspoložene novine, a ministar Jovanović svojim kolegama u Beograd šalje udžbenike povijesti na recenziju. Postaje sve razvidnije kako je inzistiranje na uvođenju ćirilice u Vukovaru samo jedan od elemenata novog, mirnog osvajanja ovog namučenog grada. Ako je vjerovati dijelu zaposlenika Veleučilišta koje nosi ime Laavoslava Ružičke, u toj se školskoj ustanovi ubrzano provodi etničko čišćenje Hrvata, pa je tako među njezinim zaposlenicima uz asistenciju ministra Željka Jovanovića, za godinu dana od 40 posto Srba među zaposlenima taj broj porastao na 90 posto, od pet članova Upravnog vijeća su Srbima, a od tri pročelnika ureda njih su dvojica, dok je dekanica također iste nacionalnosti. I opet će se reći da krvna zrnca prebrojavaju oni koji to primijete, a ne oni koji to rade.

O problemima Veleučilišta govorilo se i na konferenciji za novinare Stožera za obranu hrvatskog Vukovara kojoj je okosnica bilo pitanje "tko želi srpski Vukovar" (Dnevno.hr, 27. 1. 2014.). Na kraju su iz Stožera poručili:

Nabrajanje suludog nasilja prema Hrvatima Vukovara, posebno braniteljima, moglo bi trajati puno duže, no onaj tko nije shvatio do sada i ne će. Poručujemo kreatorima kaosa koji žele provesti velikosrpsku politiku u Vukovaru – Stožer za obranu hrvatskog Vukovara i hrvatski narod vam to ne će dopustiti.

A Vukovar spominje i Mladen Pavković (Hrsvijet, 1. 2. 2014.; Dnevno.hr, 02. 02. 2014.):

Tamo branitelji, ti Junaci Domovinskoga rata dobro moraju paziti da im se nešto ne dogodi, jer za ovu vlast oni su "neprijatelji". Jedan hrvatski branitelj još leži teško ranjen u bolnici jer je pokušao skinuti dvojezičnu ploču. Ostao je gotovo bez pola glave ("Za sve je kriva rakija", odgovorio je ministar policije). Tako kako su prebili toga branitelja, tako su srpski četnici udarali po hrvatskim braniteljima kad su okupirali ovaj grad.

Netko je očito zapovjedio tom navodnom hrvatskom (?) policajcu da "ubije" svakoga tko će pokušati skinuti ploču koja vrijeđa ne samo vukovarske branitelje, već sve one koji su branili i obranili hrvatsku državu.

Međutim, da su iole tolerantniji Hrvati bi, upravo zato što su u povijesti uvijek pokazivali kako su veliki ratnici, morali voditi računa o tome kako je bitka za Vukovar najveća srpska pobjeda u nekom ratu koji su sami vodili, a danas znamo kako je Domovinski rat završio strašnim genocidom u *Oluji* kada su od Srba napravljeni zečevi. Još 3. 6. 1996. (*Večernji list – inozemno izdanje*) upozorio sam i Crnogorce kada su pokazali nerazumijevanje značenje pobjede u Vukovaru za Srbe.

O čemu se radilo? Crnogorski nezavisni tjednik *Monitor* narugao se Srbima tvrdeći kako je Vukovar srpsko Galipolje jer su Srbi imali daleko više žrtava od branitelja iako je "...za vrijeme borbi JNA, zajedno sa srpskim paravojnim formacijama, koncentrirala

oko grada snage jačine 30.000 do 50.000 ljudi, dok je branitelja Vukovara bilo između 1500 i 1800. Prednost srpske strane u tenkovima i topovima bila je upravo nevjerojatna 100 : 1 (...) **POBJEDA**, uz ovakav odnos snaga, međutim, uvrštena je u program proučavanja unutar tzv. jugoslavenskog školskog sustava i smatra se **SVIJETLIM PRIMJEROM**". Monitor piše i o Ovčari i svemu što je uslijedilo nakon "svijetle" pobjede.

U spomenutom tekstu to sam komentirao ovako:

Naravno, onaj tko malo bolje poznaje srpsku povijest znat će da je veličanje takve pobjede kod Srba nešto najnormalnije. Iz jednostavnog razloga što to jest pobjeda. A Srbi nemaju pobjeda kojima se mogu dičiti u ratovima koje su vodili sami. Još krajem prošlog stoljeća zaratili su s Bugarima i bili poraženi za nekoliko dana. Dali su povoda i za Prvi svjetski rat. I tu su imali nekoliko "pobjeda" na početku rata kojima se ponose na isti način kao i s Vukovarom. Naime, tada su Hrvati u austrougarskoj vojsci bacali oružje i s podignutim rukama bi išli predati se svojoj "braći". A braća bi ih poubijala. Na isti način na koji se Monitor čudi slavljenju "pobjede" u Vukovaru, Srbima se čudio Krleža za slavljenje ovih pobjeda iz I. svjetskog rata. Ali, pitam se ja, pa čime onda da se pohvale. Pa u Vukovaru se ona šačica ljudi branila i odolijevala tolikoj sili 3 mjeseca, a u ovim pobjedama u Prvom svjetskom ratu ubijani su ljudi s rukama dignutim uvis! A ima još jedna stvar. Danas se parafraziraju Miloševićeve riječi kao "Srbi ne znaju raditi, ali znaju bježati!". Zaista, vukovarska epopeja hrvatskih ratnika, doprinijela je da četiri godine kasnije vidimo kako cijela srpska vojska iz tzv. "Krajine" bježi zajedno s narodom. Ipak, tu se radi samo o "Krajini", dok je u I. svjetskom ratu bježala cijela cjelcata srpska vojska preko Albanije u Grčku. Istina, cijeli narod nisu tada mogli povesti sa sobom, jer ne bi uspjeli pobjeći. Visoke i surove su albanske planine.

Kao da sam tada znao za Miloševićeve riječi izrečene poslije Oluje kada je o srpskim vojnicima govorio kao o zečevima, a usporedio ih upravo s hrvatskim braniteljima Vukovara, koji su ga toliko impresionirali da je tvrdio kako su branili Vukovar čitavih šest mjeseci.

Miloševića je očito tek *Oluja* naučila kako treba gledati na srpsku povijest i zašto ga je srpski akademik i povjesničar Vaso Čubrilović (za vreme gimnazijskih dana postao je član organizacije Mlada Bosna i bio je sudionik u atentatu na prijestolonasljednika Franca Ferdinanda 28. Lipnja 1914. godine u Sarajevu) upozorio: "Ratuj s kim god hoćeš, samo nemoj s Hrvatima jer ćeš taj rat izgubiti." Slično je Miloševića – čini se – upozoravao i Milovan Đilas.

Sjećam se kako sam jednom Srbinu to objasnio odmah poslije pada Vukovara.

Nazvao me sav ushićen tom njihovom veličanstvenom pobjedom. Rekao sam mu:

Da smo mi imali polovicu naoružanja kojim vi raspolazete, već bi u bijegu stigli do granice s Bugarskom. A koliko smo mi Hrvati glupi rekli bi vam: Pa zašto ste pobjegli tako daleko. Pa naše je samo do Zemuna.

Sjetimo se još nekih srpskih pobjeda iz 1991.

Voćin

Hrvati, kao poznati ratnici, nemaju razumijevanja prema onima koji znaju ratovati samo s nenaoružanima. Čudi ih ponašanje Srba u takvim pobjedama. Tako (inače) izvrсни komentator Damir Kalafatić (Hrsvijet 11. 1. 2014.) s dubokim nerazumijevanje piše o srpskoj pobjedi u Voćinu:

Advent u Voćinu, 1991.g: Neviđeni masakr koji se dogodio prije 22 godine, pred sam katolički Božić, u Voćinu, bio je za to malo mjesto genocidnih razmjera, teško shvatljivo zbog morbidnog izživljavanja nad pobijenim ljudima. Taj 13. prosinac 1991., crni petak, za 48 civila bio je koban.

Pokrenut je optužni postupak protiv 71 poznatog počinitelja, ali je najveći broj zločinaca do danas nedostupan hrvatskom pravosuđu, no mnogi su i abolirani. Za 48 okrutnih, zvjerskih ubojstava Hrvata, civila nije, dakle, nitko kriv. Zločin u Voćinu je dokumentiran čvrstim i nepobitnim dokazima zahvaljujući poznatim, inozemnim forenzičarima koji su se vrlo brzo pojavili na poprištu i to na poziv Foreign Press Bureaua iz Zagreba.

Ono što su zatekli kad su stigli u oslobođeni Voćin, bilo je i za njih neshvatljivo, neljudski, neviđeno i nadasve stravično. Ceste, podrumi i kuće bili su prekriveni leševima za koje su zaključili da su zaklani, ubijani sjekirama i rezani motornim pilama. Četnici su bračnom paru Katici i Tomi Martinoviću odrezali glave i šutali ih po dvorištu a druga horda četnika isti je dan ispred kuće ubila Romana Ridla, kojem su motornom pilom odsjekli ruku, a istom pilom na komade sasjekli Ivana Banovca i Marka Vukovića, itd., itd.....Nakon toga su ih spalili ispred kuće.

Dat ćemo podatke o još nekim srpskim pobjedama s početka Domovinskog rata iz 1991. godine:

Široka Kula

Najveći dio pokolja zbio se 13. listopada 1991., kada su pobunjeni Srbi ubili 8 Hrvata, a pokolj se nastavio i idućih dana, kada su ubili još 32 osobe. Među njima je i djevojčica od 13 godina, 17-godišnji dječak, cijela peteročlana obitelj te mnoštvo starijih osoba.

Baćin

Oko 7. listopada, srpske snage su zauzele širu okolicu Hrvatske Kostajnice. Oko 120 seljana Hrvata, mahom starije dobi ostalo je živjeti u selima oko Hrvatske Dubice, Cerovljanima i Baćinu. U jutro 20. listopada 1991., srpske postrojbe su odvele 53 seljana iz Dubice i držala ih u vatrogasnom domu. Tijekom dana i iduće noći desetero njih je bilo pušteno zbog toga što su bili Srbi ili u svezi sa Srbima. Idućeg dana, 21. listopada 1991., paravojne snage su odvele 43 osoba na mjesto u blizini sela Baćina. Najmanje 13 drugih nesrba civila se još dovelo na isto mjesto iz Cerovljana. Svih 56 je smaknuto na mjestu. U isto vrijeme pobunjeni Srbi su dovukli još 30 civila iz Baćina i 3 + 24 iz Dubice i Cerovljana te ih ubili na nepoznatoj lokaciji. Događaje su opisali svjedoci na suđenju Slobodanu Miloševiću i ostalima na Haaškom sudu.

Škabrnja

Škabrnja je napadnuta istog dana kad su u srpski četnici i JNA ulazili u Vukovar. Prvotno su krenuli sa uništavanjem kuća, crkvenih građevina i gospodarskih objekata. Nakon toga je krenuo napad na civile. Unatoč činjenici što žene, djeca i starci nisu pružali nikakav otpor agresorima pri izlasku iz svojih skloništa, već prvog dana su Srbi ubili 43 hrvatska civila. Ubijali su Hrvate na sljedeće načine: iz neposredne blizine, hitcima iz vatrenog oružja; udarcima po glavi hladnim oružjem i tupim predmetima; mučenjem do smrti, a tijela su potom izmasakrirali; neke su civile pregazili tenkom.

Po okončanju napada, Srbi su Škabrnju spalili i u potpunosti uništili. Nakon što je opustošeno selo, kraj je miniran. Od posljedica prisiljenosti kretanja kroz minska polja, još je nekoliko škabrnjskih civila poginulo. Osobito je stradala obitelj Šegarić; na najokrutniji način su smaknuti baka, otac, tri sina te još nekoliko članova obitelji. Sve

obiteljske kuće su uništene i/ili spaljene. Mora za tamošnje Hrvate nije prestala ni sutradan. Velikosrbi su napali susjedno selo Nadin, u kojem su također napravili masovni ratni zločin.

*

Mi Hrvati moramo se ponositi jer su i neki Hrvati iznimno zaslužni za ove srpske pobjede. Prije svih tu je Ivica Račan i SDP koji su predali oružje teritorijalne obrane (znamo da slovenski komunisti to nisu učinili, pa su tako onemogućili pobjedu Srbima), a priznanje se mora odati Budimiru Lončaru koji je izborio čuveni embargo na uvoz oružja (jer i kad oduzmeš srpskom neprijatelju oružje moraš spriječiti da ga ovaj kupi). Na taj način su oni sve učinili da Srbi mogu ratovati na način na koji oni znaju, a koji je dobro opisan na primjerima Voćina, Široke Kule, Baćina, Nadina i Škabrnje ili pak kao onaj u Saborskom o kojoj je bilo riječi u tekstu "Srbi su mnogo tolerantniji od Hrvata", *7Dnevno*, 31. 1. 2014.

"Živuća ustaška zmija" je u ovim srpskim pobjedama itekako stradala, zar ne?

Dnevno.hr, 26. veljače 2014.

Glas Brotnja, 28. veljače 2014.

‘AKO VOLIŠ HRVATSKU SVOJU’, ZAGREB, 2014.**VLASTI ZNAJU DA O NAŠIM INTERESIMA NAJBOLJE
BRINU U BEOGRADU I LONDONU**

Dr. Stjepan Razum ponovno se obratio pučkoj pravobraniteljici (ne bi me iznenadilo da mnogim čitateljima ovo bude poticaj da još netko uputi takvu pritužbu, pa da tako pučku pravobraniteljicu pokušaju prisiliti da nešto poduzme):

Pučka pravobraniteljica

Trg hrvatskih velikana 6

10.000 Zagreb

E-adresa: info@ombudsman.hr

Predmet: Dnevnik HTV-a od 27. srpnja 2014. – diskriminatorски govor gospodina Milorada Pupovca

Hrvatska televizija emitirala je u svom Dnevniku 27. srpnja 2014. prilog o obilježavanju tzv. ustanka naroda Like i Korduna u Srbu, koji se prilog može pregledati na mrežnom sjedištu HRT-a na adresi:

<http://www.hrt.hr/enz/dnevnik/251723/>.

Prilog traje od 12,45 do 15,00. minute. U tom prilogu prenesene su riječi gospodina Milorada Pupovca: Više će odjeknuti ovo dolje, što ječi u onoj rupi. To su naši mediji, demokratski i tolerantni koji jednako tretiraju i antifašiste i fašiste. Koji jednako tretiraju i one koji govore historijske istine i one koji žele iskriviti historijske istine. Ovim je riječima gospodin Pupovac prosvjednike tog obilježavanja, članove Autohtone Hrvatske stranke prava, a među njima i hrvatske branitelje, među kojima je i Dražen Keleminec, predsjednik te stranke, nazvao fašistima.

Kao povjesničaru vrlo mi je dobro poznato što se je to dogodilo 27. srpnja 1941. i što se to iz godine u godinu obilježava na taj dan 27. srpnja. Naime, lokalni hrvatski Srbi - četnici pobili su tog i sljedećih dana skupinu hrvatskih hodočasnika, a pojedince su na zvjerski način mučili. Obilježavajući taj događaj obilježava se zapravo četnička pobuna protiv mirnoga hrvatskoga stanovništva, a u suradnji s talijanskim fašistima. Bez svake je pameti da gospodin Pupovac taj događaj obilježava kao antifašizam, a hrvatske branitelje koji su obranili Hrvatsku od Miloševićevih fašista naziva fašistima. To je uvreda zdravoga razuma, a to je, što je prema današnjem zakonodavstvu još gore, diskriminatorски govor. Poznato je da su u prošlim vremenima, kada se koga htjelo eliminirati iz društva, najprije su ga etiketirali kao fašistu, da bi ga onda mogli fizički ili duhovno odstraniti. Za mene su hrvatski branitelji najveći domoljubi i rodoljubi i stoga se osjećam povrijeđenim i diskriminiranim kad ih netko nazove fašistima, kao što je to učinio gospodin Milorad Pupovac.

Na temelju Zakona o suzbijanju diskriminacije, prema kojem se treba urediti zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere,

političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije (članak 1.), nije dopušteno u Republici Hrvatskoj vrijeđati njezine stanovnike po bilo kojoj od navedenih osnova. S obzirom na to da je navedeni gospodin Milorad Pupovac, a s njime i gospodin Stjepan Mesić, iznosio lažne tvrdnje, dakle očite neistine, o tom povijesnom događaju iz 1941. godine, i da je hrvatske branitelje nazvao fašistima, zloupotrijebili su javni govor kako bi diskriminirali moje “političko ili drugo uvjerenje”, a osobito “nacionalnu” svijest i ponos.

Prema navedenom Zakonu, diskriminacijom se smatra i stavljanje neke osobe u nepovoljniji položaj na temelju pogrešne predodžbe o postojanju osnove za diskriminaciju iz stavka 1. ovog članka (članak 1, stavak 3.). Je li gospodin Pupovac i gospodin Mesić imaju pogrešnu predočbu o događaju iz 27. srpnja 1941. u Srbu, iz neznanja ili svjesno promiču laži, nije mi poznato. No, njihova je predočba o tom događaju podpuno pogrešna i znanstveno netočna, pa su na temelju toga diskriminirali mene kao znanstvenika i mene kao Hrvata. Iz razgovora s mnogim ljudima poznato mi je da su i mnogi Hrvati njihovim nastupima ogorčeni, a osjećaju se i diskriminiranima.

Stoga zahtijevam od Visokog Naslova da u okviru svojih zakonskih ovlaštenja pokrene postupak protiv navedenih pojedinaca, osobito protiv gospodina Milorada Pupovca.

Dr. Stjepan Razum
diskriminirani stanovnik Republike Hrvatske

PS! Poznato mi je da svaka osoba može na pisani zahtjev, a to osobito vrijedi za pučku pravobraniteljicu, dobiti od Hrvatske radio televizije snimak bilo koje radijske emisije. Stoga vrlo neozbiljno djeluje rečenica “Nismo u mogućnosti preslušati radijski prijenos na koji se pritužujete...”, koji ste mi, gospođo pučka pravobraniteljice, napisali u svom dopisu od 18. srpnja 2014. (P.P.-24-08-012/14).

Ovaj dodatak odnosi se na odgovor pučke pravobraniteljice od 18. srpnja 2014. na moju predhodnu pritužbu, povodom koje nije poduzela ama baš ništa, osim sastavljanja besadržajnoga pisma.

I dok povjesničar i uz to doctor povijesnih znanosti Stjepan Razum ovako piše pučkoj pravobraniteljici, dotle će jedan od poznatih propagandista velikosrpske ideologije Branimir Pofuk u Večernjem listu tvrditi:

Iza nas je još jedno obilježavanje antifašističkog ustanka u Srbu, a ispred nas još jedna proslava u Kninu. Između ta dva događanja postoje sličnosti o kojima nitko ne će, ne želi ili se ne usuđuje govoriti.

U Hrvatskom tjedniku, 07. 08. 2014. je to kratko prokomentirano:

Jedina sličnost je što su i u jednom i u drugom Srbi bili fašisti.

Na svoj poznati način čitav tekst je prokomentirao Zvonimir Hodak, Dnevno.hr, 04. 08. 2014.:

U Hrvatskoj ima više kolumnista nego stanovnika. Od priučenih amatera u koje spadam i ja do snažnih logičara koji nas željeznom logikom vode do kraja. A to je istina i samo istina. Njihova i neporeciva. Njima želudac, za razliku od glave, uvijek javlja kad je prazan. Jedan od najistaknutijih je Branimir Pofuk. Navodno mu se ne sviđa ona latinska

"nomen est omen". Nisam dokućio zašto. U Obzoru od 2. kolovoza o. g., naš Brane je najblaže rećeno zablistao. Kao recimo Igor Tudor koji u Većernjaku, u trenutku intelektualnog nadahnuća, kaže: "Laicima je poraz Hajduka 2 : 4 loš rezultat". Naravno, stručnjaci dobro znaju da je dobiti četiri komada od suparnika u Europskoj ligi pravi trijumf!

No, vratimo se Pofuku koji u Obzoru nama laicima servira juhu koja se davno ukiselila. Što više već pomalo zaudara. Pofuk i par stručnjaka, toćnije Milorad Pupovac, Stipe Mesić i Slavek Goldstien, otvaraju nama laicima Pandorinu kutiju. Kad su duhovi u kutiji vidjeli face Pofuka, Slaveka, Mesića i Pupovca, od straha nijedan nije htio izaći van. A duhovi su trebali posvjedoćiti i ovjeriti najnovije Pofukovo otkriće: "Zašto nitko ne govori o sličnosti između Oluje i antifašistićkih ustanaka?" Neka ognjištarska bukva bi, kao na primjer ja, na to mudro, suptilno i rafinirano pitanje, odgovorio onako kako dijalektićki neobrazovani ognjištari jedino i znaju: odj.... Pofuk! Oluja je bila završni udarac srpskom agresoru i toćka na "i" u stvaranju hrvatske države, vjekovne težnje hrvatskog naroda. Naravno, od ognjištara i ne moćeš oćekivati da shvate svu ideološku, ma rekao bih, marksistićku dubinu i progresivnost Pofukova otkrića. Brane kao Ray Charles vidi dalje, dublje i što je najvaćnije objektivnije pa kaže: "Iza nas je još jedno obilježavanje antifašistićkog ustanka u Srbu, a ispred nas još jedna proslava pobjednićke Oluje u Kninu. Između ta dva događaja postoje sličnosti o kojima nitko neće, ne želi ili se ne usuđuje govoriti". Ali se Brane usudi! Bravo Brane za hrabrost! Ustaška zmija i dalje sikće po Hrvatskoj. Brane, kako bi stavio znak jednakosti između četnićkog ustanka u Srbu i srpskog bjećzanja iz Knina, poziva svjedoke. To je zagorska dijalektićka mudrost koja glasi: "Ako je do svjedoka, krava je naša!" Prvi svjedok je poznati povjesničar Slavko Goldstein koji je studij povijesti završio kao ja otprilike studij atomske fizike. Tragedija njegove obitelji, misli Brane, dovoljna je da Slaveku iz usta izlaze tvrde i neumoljive povijesne istine. Po toj logici majka Kata Šoljić, koja je u domovinskom ratu izgubila četiri sina, trebala je odmah dobiti katedru na zagrebaćkom Filozofskom faksu. Dobro! Od Tvrtka Jakovine i ostalih mladih titoista bila bi sigurno objektivnija. Kaće tako mudri Slavek: "Ustanak u Srbu nisu organizirali ni vodili četnici iako su neki njihovi pristaše u njemu marginalno sudjelovali". Toćno veli naš Slavek! Oni su, onako usput i marginalno, nabili na raćzanj svećenika Jurja Gospodnetića i skinuli ga tek kad je bio reš pećen. Nastavak te pastoralne lićke priće vidjeli smo kod pada Vukovara i pjevanja lirske pjesme "Oj Slobodane, šalji nam salate, bit će mesa klat ćemo Hrvate...". Samozvani povjesničar nas podućava: "U (nezgodno slovo, ali ne moćeš bez njega) suštini on (ustanak) je bio uspješna simbioza životne ugroćenosti srpskog stanovništva od ustašskog genocida i energićne revolucionarnosti organiziranih komunisti i njihovih sljedbenika". I ovdje se plastićno vidi sličnost ugroćenog srpskog stanovništva iz 1941. g., i 1990. g., kad se poćelo s "balvan revolucijom". Samo su devedesetih godina komunisti bili malo bolje organizirani pa su nesebićno pomagali ugroćenim Srbima. Naroćito u Vukovaru, na Ovćari, u Škabrnji, Saborskom, Sertić Poljani, Kijevu, Petrinji i da ne nabrajam previše. Naroćito me se dojmio Slavek s tvrdnjom o energićnosti i revolucionarnoj organiziranosti komunisti. I to sve u roku od nekoliko mjeseci. Naime, sve do Hitlerova napada na SSSR, naši komunisti na ćelu s devetkom Titom, bili su temeljem sporazuma Molotov – Ribbentrop od 24. kolovoza 1939. g., lojalni partneri drugu Hitleru s kojim je drug Staljin podijelio Poljsku, Finsku,

Estoniju, Latviju i Rumunjsku. A drug Tito je devetku na dresu zadržao do danas kao 9. zločinac u 20. stoljeću.

I na kraju, čitajući argumente Slavka Goldseina moram biti iskren i priznati da me je uvjerio. Ali mu ja ipak ništa ne vjerujem. Možda je Večernjak uz Pofuka i Goldsteina mogao angažirati i druge eminentne povjesničare kao što su Dežulović, Tomić, Stazić i Stipe Alfier kako bi što brže došlo do povijesne simbioze dva tako bliska događaja kao što su četnički bal vampira u Srbu 1941.g., i akcija Oluja 1995.g. A tu su nam memoari Slaveka Goldsteina nepresušivo vrelo plitke povijesne demagogije.

Oscar Wilde je napisao: "Memoare najčešće pišu ljudi koje je pamćenje davno izdalo ili u životu nisu učinili ništa vrijedno pamćenja".

A i drugi kolumnist s Dnevno.hr Danijel Vuinac (05. 08. 2014.) slično reagira govoreći o našem dražesnom Pupovcu:

Drug dežurni pljuvač po Hrvatskoj osjetio se prozvanim poručiti da neće u Knin na proslavu Oluje, naravno, zbog groznih Hrvata koji nikako ne žele mir već stalno slave nekakve pobjede nad velikosrpskim fašizmom, i inih klerofašista koji su u Oluji grozomorno zgromili na tisuće goloruke srpske nejači, kao što su mnogi Srbi sigurno uvjereni da su Hrvati, a ne srpski vojnici u sveopštoj bežaniji, gazili tenkovima preko traktora i ljudi. Sa dubokim žaljenjem možemo konstatirati da tamo također neće „prisustvovati“ ni Teršelička, kao ni brat naše simpatične ministarke Vesnice, Zoranče. Ni njima ne pada na pamet proslavljati nešto tako gnjusno kao što je hrvatska pobjednička Oluja. Oni će tada radije biti sa svojom braćom Srbima i oplakivati srpske žrtve stradale od zločinačke, ustaške ruke. Ako bi nekim nesretnim slučajem dospjeli do Knina, tamo bi vjerojatno razvili svoje umilne transparente na njima tako dragoj ćirilici. Međutim, jako bi se začudili da upitaju neke od Srba koji su branili svoju domovinu Hrvatsku, i koji također slave Oluju, što zapravo misle o toj ćirilici. Iznenađili bi se da hrvatski branitelji srpske nacionalnosti ćirilicu (kao simbol počinjenog zla) teško podnose, čak teže nego najžešći branitelji Hrvati.

Ipak, žalosno je gledati kako se ljudi u godinama poput Teršeličke i Pusića i dalje toliko pate, kako još uvijek ne mogu prihvatiti činjenicu da Jugoslavije više nema i da je geostrateški projekt Velike Srbije, barem za sada, stavljen ad acta. Netko bi Vesni i Zoranu trebao reći, za njihovo dobro, da tolika mržnja nije zdrava. Ne po nas, već po njih. Izjest će ih vlastita mržnja prema Hrvatskoj. Zato bi bilo dobro da im njihovi suborci Zoran Milanović, Ivo Josipović i Vesna Pusić prijateljski objasne da su njihova vremena prošla, da je njihova vojna i politička opcija poražena, i da bi se zbog vlastitog razuma (ako ga uopće imaju) trebali malo smiriti i pokušati nastaviti živjeti, prihvaćajući stvari takve kakve jesu (...)Njihovo skvičanje i cviljenje tim više začuđuje jer po pitanju stvaranja nekog novog „bratstva i jedinstva“ (sa srpskim gazdama na čelu, ofkors) sve ide kao po loju, čak i bez njihovog potpirivanja vatrice. Sve ide, ne da ide – nego klizi, bolje nego su Milošević i Šešelj ikada zamišljali u svojim najluđim snovima. Ni da su osvojili, pregazili, pobili i porobili cijelu Hrvatsku kako su planirali, ne bi postigli ovo što se sada događa. S pravom se može reći da smo mi pobijedili u ratu, a Srbi evo sada, dva desetljeća kasnije pobjeđuju u – miru (to sam tvrdio još 1996. – Dubrovački vjesnik, 17. 02. 1996., JP).

Zapravo, moram protestirati zbog Pofukove tvrdnje jer iz svih mojih tekstova izravno slijedi usporedba između zločina u “ustanku”, kada su, kako nas podsjeća Hodak, onako

usput i marginalno, nabili na ražanj svećenika Jurja Gospodnetića i skinuli ga tek kad je bio reš pečen i onih u "Oluji". Naime, u svim tim člancima, a i u knjizi Hrvatski genocid: napravili zečeve od Srba naglašavam kako je mnogo stravičnije od bilo kakvog ubijanja ljudi to što su hrvatski branitelji napravili u "Oluji". Doista zar nije nešto najstravičnije u povijesti zločina to pravljenze zečeva od ljudi? Zapravo mi je žao sve ove koji uviđaju tu zločinačku narav "Olujez" i pravljenja zečeva od ljudi, kada to izravno ne smiju reći, pa sebe izlažu ovakvim podrugljivim tekstovima, ili pak i kaznenim prijavama. Da se jednostavno pozovu na Slobodana Miloševića i ukažu svima kako je strašno biti zec, ili sluga zečevima, svima bi bilo sve jasno, zar ne?

Zar nisu žaljenja vrijedni ljudi koji se moraju praviti da se sve to nije dogodilo? Sve im se raspada, pa se čak u Hrvatskoj ponovo otvara pitanje općeprihvaćenih laži oko logora Jasenovac. Mr. sc. Mladen Ivezić čak je napisao i knjigu "Titov Jasenovac", a onda (užasa li jednog) s njim naprave intervju u Glasu koncila. Najgore od svega je to što se u tome intervjuu dovodi u pravo korištenje laži u sprovođenju velikosrpskih interesa. U Glasu Koncila ne razumiju da se Srbi i njihove sluge s pravom ljute kada netko iznosi istinu da bi osporio velikosrpske probitke ostvarene onim što je najviše pomoglo Srbima u njihovoj povijesti – korištenje laži kako reče Dobrica Ćosić. Ili:

Mi lažemo da bi smo obmanuli sebe, da utešimo drugoga; lažemo iz samilosti, lažemo iz stida, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju bedu, lažemo zbog poštenja. Lažemo zbog slobode. Laž je vid srpskog patriotizma i potvrda naše urođene inteligencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

(Dobrica Ćosić, Deobe)

Zato su s pravom reagirali Predrag Lucić u Novom listu, te Vlado Vurušić i Davor Butković u Jutarnjem listu. Ali u Glasu Koncila nikako da private sve te vrijednosti srpskog naroda i njihovih slugu u RH, pa objavljuju članak Mladena Ivezića, u najnovijem broju Glasa Koncila (53./2014., br. 32-33 /2094-2095/, Velika Gospa 2014., str. 39), u odjeljku „Osvrti!“ , kao reakciju na pisanje Lucića Vurušića i Butkovića.

Mladen Ivezić

Neuko ponavljaju laži protiv Hrvata

Budući da je moj intervju izazvao žestoke napadaje dvaju dnevnih listova na Glas Koncila pa i Katoličku Crkvu, slobodan sam zahvaliti onima koji hule jer, osim demonstracije neznanja, brutalne mržnje na istinu i slobodu javnog istupanja, otvaraju i potvrđuju, premda samo neke, znanstvene teme kojima se bavim u proučavanju Sabirnoga i radnog logora Jasenovac.

Recimo, pitanje proširivanja epidemije tifusa. Da su čitali više od 2000 knjiga laži o Jasenovcu, bili bi znali da zatočenici, pa i tifusari, uvijek sami tvrde da su ih liječnici (također zatočenici) tjerali među zdrave lažima da vlasti tifusare ubijaju, a onda su vlasti osnovale posebni odjela za tifusare, gdje su ih liječili i po 3-4 mjeseca. Kada je Josip Broz ostavio izludjele tifusare kao zaštitnicu u bijegu s Neretve i Kozare, uvjerivši ih da će ih ustaše poklati, vlasti su sve ranjenike i tifusare liječile u Jasenovcu, a liječnici zatočenici krali su im lijekove i slali u šumu.

Dobro je što su oni koji se ponašaju hrvatožderski otvorili i pitanje Šaranove jame, za koju S. Goldstein i Đ. Zatezalo pišu o desetcima tisuća ljudi koji su u nju bačeni te, zajedno s nekim istaknutim političarima u svećeničko-četničkom društvu svake godine nad njom plešu nekakav divljački tam-tam. Na internetu se može naći snimka

Vranjicana i Božićevića, u kojoj se vidi, sve u neprekinutu sedmominutnom kadru, kako se spuštaju na njezino dno i dokazuju da nema tragova ni jedne kosti.

Tako, glede tih novina, možemo zaključiti ono što već odavno znamo: zabranjuju istinu o Hrvatskoj, a neuko ponavljaju laži protiv Hrvata.

Možemo se nadati da će dio njihovih čitatelja početi shvaćati da je taj totalitarizam usmjeren na zaštitu poretka zasnovana na laži, što nam svima nanosi veliku štetu.

Iako je Vuinac potpuno u pravu kada zapravo tvrdi isto što i mnogi drugi hrvatski publicisti i kolumnisti da vlast u RH sprovodi velikosrpski Memorandum SANU 2., iako je točno da se ne smije pokušavati istinom osporiti učinke kole su Srbi postgli uporabom laži, ipak se ne bih složio, ako je na to mislio, da ne treba stalno i ustrajno napadati one koji govore istinu. Pa i u najnovijem Hrvatskom tjedniku nas upozoravaju na poznate diplomate koji su se istakli svojim lažima protiv Hrvata. Na prvom mjestu tu je Carl Bildt autor teze o prekomjernom granatiranju Knina, koji je prvog dana “Oluje” proglasio predsjednika Tuđmana ratnim zločincem (očito znajući da će biti načinjen najveći genocide u povijesti – genocide pravljenja zečeva od Srba). A tu i Paddy Ashdown sa svojom pričom o podjeli Bosne s Tuđmanovom salvetom. Sjetimo se da je Bildt bio proglašen personom non grata, ali mu je nova vlast nakon 2000. opet dopustila dolazak u Hrvatsku.

Zato je i moguće da jedan Ivica Marijačić poruči vlastima (Hrvatski tjednik, 07. 08. 2014.):

Neka se zamisle gdje je to “puklo” između njih i naroda. Krivo su shvatili svoje mandate. Vjerovali su da će promijeniti narod, a izgleda da će uskoro narod promijeniti njih.

Da, istina može zavarati ljude pa mogu prestati vjerovati našim vlastima koje znaju da odgovor na pitanje - što je naš interes - najbolje znaju u Beogradu i Londonu.

PROPADE IM CRVENA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

ČAVOGLAVE ILI KNIN / THOMPSON ILI PROTUDRUŠTVO, II.

Kada sam napisao tekst od dvojbi danoj u naslovu, komentar jednoga od vas bio je:

- *Na oba mista!*

Odgovorio sam:

- *Nemam ja želudac slušati neke. :)*

Što ću - godine su. :)

O tim mojim problemima sa želudcem pisao je i Tihomir Dujmović:

Da nije bilo Tuđmana, na Oluju ne bismo ponosno podizali čaše u zrak

Zamislite da nam je Josipović, ovako nevjerovatno koncilijantan prema Beogradu i njegovoj četničkoj vlasti, da nam je on predsjednik u ratu! Pogledajte kako uz svu pozitivnu Tuđmanovu baštinu ljevica vlada Hrvatskom i kako se sa njom ponaša, pogledajte tu patološku, upravo narkomansku ovisnost o regiji i iznad svega Beogradu i sad si zamislite da uopće nije bilo Oluje, da je ostala tzv. Krajina, da je plan Z4 realiziran! Jer cijeli taj politički spektar koji smo na djelu vidjeli nakon Tuđmanove smrti nedvosmisleno govori da nikada niti jedan politički lider osim Tuđmana ne bi hrvatskoj vojsci dao zapovijed za Oluju. Pa od Tuđmanove smrti niti jedna vlast nije vratila niti Svetu geru!

Predsjednik Josipović najavljuje u listopadu službeni posjet Beogradu i njegovom četničkom vojvodi, premda Nikolić ni za milimetar nije odustao od svojih stavova. A Josipović je naciji obećao da se neće susresti sa Nikolićem dok ovaj ne promijeni barem one najeminentnije velikosrpske političke stavove kao što je onaj da je Vukovar srpski grad. Što je promijenio? Je li nam otkrio gdje je više od tisuću nestalih Hrvata? Je li nam vratio pokradene umjetnine? Je li nam vratio vukovarske ade? Je li povukao svoj zmijski jezik kojim paluca po Vukovaru težom da je to srpski grad? Pa ipak Josipović će mu se pokloniti u sred Beogada. Jasno je da će nakon tog posjeta još teže očekivati da nam krvavu zemlju na vukovarskim adama vrati natrag zar ne? Zamislite da nam je Josipović, ovako nevjerovatno koncilijantan prema Beogradu i njegovoj četničkoj vlasti, da nam je on predsjednik u ratu! Da nam je Vesna Pusić u ratu bila ministrica vanjskih poslova, a Milorad Pupovac čelnik vanjskopolitičkog odbora Sabora, kao što je to danas! Pa valjda bi još raspravljali o tome čija je Krapina!

Obzirom da je pred našim očima od 3. siječnja prodefilirala kompletna hrvatska politička scena, mi danas bez dvojbe imamo zaključiti da nije bilo Tuđmana mi u ponedjeljak ne bi imali razloga podignuti ponosno čašu u zrak na naš jedini državni praznik koji narod istinski slavi i koji bez dvojbe razumije. Oluja je naime bila i ostala naša najsjajnija vojna pobjeda, Oluja je zapravo znak potpunog kraha i četničkih snova i prijetnji o neuništivoj JNA. Oluja je drugo ime za politički ponos hrvatske nacije. Jer izmrcvareni, ranjeni, porušeni, poniženi, jadni i već na rubu očaja, Hrvati su se digli iz pepela i vojnici slavne Oluje katapultirani su na najzlatnije police naše povijesti. No, onaj zadnji pečat, onaj konačni vanjskopolitički pečat na kojem stoji carinska deklaracija međunarodne zajednice na tu sjajnu operaciju čekali smo sve do prošle godine.

Oslobađajućim presudama Gotovini i Markaču mi smo dobili tako važan i tako nužan pečat na kojem piše da je Oluja bila čista vojna operacija, a ne zločinački pothvat. Haški sud je u presudi Gotovini demantirao sve one podvale, teze i teme i sve moguće konstrukcije na kojima je počivala medijska hajka protiv Gotovine i zato se sada kad imamo međunarodni pečat na Oluju postavlja pitanje kako je moguće da na političkoj sceni bez i malo srama i ukupne društvene osude egzistiraju i dalje svi ti likovi koji su zastupali tezu o Oluji kao o zločinačkom pothvatu, svi ti likovi koje slobodno možemo tretirati kao hašku petu kolonu? Jer u oslobađajućoj presudi Gotovini jasno je demantirana laž o 20 tisuća zapaljenih srpskih kuća nakon Oluje, laž na kojoj je živio i sa kojom se hranio jedan Feral Tribune! Laž koju je svojevremeno između ostalih plasirao i HHO, kao svoj veliki istraživački posao. Tvrdili su nam da moramo znati što se događalo nakon Oluje i samo što nisu išli od kuće do kuće i objašnjavali nam da je 20 tisuća srpskih kuća srušila Oluja. Laž na čijim leđima je nagrade skupljala famozna Latinica, a oskarovski tretman na HTV-u i u hrvatskim kulturnim napose filmskim vodama dobio film „Oluja nad Krajinom“.

Sve je to počivalo na mitologiji da smo spalili 20 tisuća srpskih kuća! Morali smo čekati Haag da urbi et orbi utvrdi da je u i nakon Oluje stradalo 5 tisuća stambenih jedinica, dakle kuća, ali i štala, štagljeva, garaža i svih drugih „stambenih jedinica“. Haag nam je morao reći tu istinu jer hrvatske nevladine udruge i hrvatski mediji, punih dvadeset godina tvrde nešto posve drugo. Dvadeset godina nam nevladine udruge i najveći dio medija tvrdi da je u Oluji ubijeno od 200 do 600 civila s tim da je broj od 600 civila najčešće korišten. Morali smo čekati da nam Haag izračuna da su u Oluji ubijena 44 civila. „Oluja nad Krajinom“ je govorila o tisuću i više ubijenih i nema medija koji ih je ispravljao. I što je od krunske važnosti, Haški sud je izrijeком utvrdio da Oluja nije zamišljena ni osmišljena kao zločinački pothvat, niti u pripremi niti u realizaciji. Koliko nevladinih udruga i koliko medija je posve nešto drugo kategorički tvrdilo gotovo 20 godina? Napokon, Haag je razobličio još jednu laž većine hrvatskih medija i najglasnijih lidera nevladinih udruga: laž da Hrvatska nije procesuirala svoje zločine. U oslobađajućoj presudi Gotovini izrijeком se demantira ta teza, izrijeком se kaže da nije točno da je hrvatska vlast zaustavljala procesuiranja zločina sa svoje strane. Činjenica da je Haag izrijeком rekao u oslobađajućoj presudi generalima da u Oluji nije bilo nikakvog zločinačkog pothvata, a da je u presudi Milanu Martiću

izrije kom rekao da je u srpskoj agresiji postojao zločinački pothvat u sklopu stvaranja velike Srbije, jednom za uvijek bi trebao zatvoriti usta onima koji i dalje o srpskoj agresiji govore kao o građanskom ratu. Sam Haški sud demantira tu tezu! Što ćemo sada sa svim onim silnim intervjuima Nobila, Puhovskog, Stipe Mesića, Zorana Pusića, ali i Vesne Pusić? Što ćemo sa njihovim jatacima u medijima koji su godinama pogriježivali zapravo četničku retoriku u ovim pitanjima? Je li normalno da sva ta haška peta kolona i dalje uživa reputaciju i društvenu poziciju kao tobožnji cream de la cream naše pameti i intelektualne veličine? Ostave li im se ti lažni ordeni na prsima oni će prije ili kasnije opet nastaviti tamo gdje su stali! U ponedjeljak kad ponosno stavljate zastavu na svoj dom, svjesni da smo do Mirogoja dužni jedno veliko hvala Tuđmanu, Šušku i kompletnoj hrvatskoj vojsci ne treba dvojiti da će ta će šaka jadnika ignorirati ove dane ponosa i slave mozgajući i dalje kako srušiti taj najveći hrvatski spomenik na čijim temeljima počiva toliko sanjana hrvatska država.

<http://www.dnevno.hr/kolumne/tihomir-dujmovic/92306-da-nije-bilo-tudmana-na-oluju-ne-bismo-ponosno-podizali-case-u-zrak.html>

Naravno, Dujmović i ne može opisati sve što je uzrokovalo te moje zdravstvene probleme. Zato mi je drago kako mogu naći i druge tekstove koji pokazuju istovjetnost onoga što o Oluji govore drugovi Josipović, Pupovac i Štrbac (*Milorad Pupovac: Zločinci iz 'Oluje' su i dalje nekažnjeni!* –

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92363-milorad-pupovac-zlocinci-iz-oluje-su-i-dalje-nekaznjeni.html> ; Savo Štrbac traži reviziju presude generalima, Hodak mu poručio: 'Idi, bre, pa se leči!' - <http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92376-savo-strbac-trazi-reviziju-presude-generalima-hodak-mu-porucio-idi-bre-pa-se-leci.html>).

Evo Josipovića:

'Na 'Oluju' gledamo različito, tako će vjerojatno i ostati još dugo vremena'

Obljetnica Oluje ponovno će zahuktati odnose između Hrvatske i Srbije. I dok ju Beograd i dalje odbija priznati kao išta drugo osim nasilničkom akcijom kojoj je cilj bio 'ubojstvima i protjerivanjem nemoćnih staraca i djece stvoriti etnički čistu državu', mi ju vidimo onako kao što ona doista i jest bila – vojnooslobodilačka radarstvena akcija kojom je oslobođena Hrvatska. 'Rat je završio i pred Hrvatskom i Srbijom je europska budućnost i zaista bih volio da pregovori sa vašom zemljom počnu što prije. Razlike u pogledima na prošlost postoje, ali očekujem da će se one smanjivati, iako vjerojatno neće nestati', izjavio je hrvatski predsjednik Ivo Josipović u intervjuu za 'Novosti'.

'Dolazak nekih hrvatskih Srba na proslavu 'Oluje' važan je iskorak, dobar i za Hrvate i za Srbe. Kao što je dobro i važno da zajednički iskažemo poštovanje žrtvama rata, kako Hrvatima, tako i Srbima, ili ljudima druge nacionalnosti. Često se zaboravlja da je preko 10.000 Srba bilo u redovima hrvatske vojske za vreme rata i da su dali ogroman doprinos našoj slobodi', napomenuo je Josipović.

Dok god je Nikolić na vlasti teško je za očekivati nekakve bitnije pomake u ostvarivanju sada već gotovo dvadesetogodišnjih postratnih napetih odnosa između Hrvatske i Srbije. Obljetnica Oluje ponovno će zahuktati taj postupak. I dok ju Beograd i dalje odbija priznati kao išta drugo osim nasilničkom akcijom kojoj je

cilj bio 'ubojstvima i protjerivanjem nemoćnih staraca i djece stvoriti etnički čistu državu' mi je vidimo onako kao što ona doista i jest bila – vojnooslobodilačka radarstvena akcija kojom je oslobođena Hrvatska. Ne može to niti neće promijeniti nijedan političar, niti sva sila 'dokaza' kojom se 'dokazuje' kako je netko zlostavljao nekakvu babu koja je hrvatskim vojnicima vikala ustaše pa je dobila kundakom po glavi.

Zanimljiva je i naslovnica koju donose 'Novosti', o tome kako Josipović 'razume srpsko viđenje Oluje', premda je njegova točna izjava glasila kako 'činjenica o stradanju većeg broja Srba u toj akciji daje srpskoj strani pravo na drugačiji pogled'. Ne bi Srbi bili Srbi kada ne bi nešto zakuhali. Premda i Josipović daje povoda za razmišljanje kontinuiranim odlascima na grobove srpskih žrtava, dok one hrvatskih u pravilu zaobilazi.

Autor: V.B.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/92265-na-oluju-gledamo-razlicito-tako-ce-vjerojatno-i-ostati-jos-dugo-vremena.html>

Kada sam vam poslao tekst o tome kako su srpski vojnici (tada već podivljali srpski zečevi) u bijegu gazili svoj narod, dobio sam sugestiju:

Predlažem ti da pitaš Državno odvjetništvo: Zašto nije podignuta optužnica protiv Mile Novakovića zbog toga što je naredio da se tenkovima ide preko kolona srpskog naroda ... Pa Novaković je pregazio Srbe - hrvatske građane za koje je odgovorna Hrvatska država. Ili: zar Srbi slobodno mogu ubijati Srbe bez ikakve odgovornosti?

Naravno, Josipović je zapravo i mislio na te pobijene civile. Pa mora žaliti Srbe i razumjeti različite poglede na *Oluju*, u situaciji kada su hrvatski bojovnici od srpskih vojnika napravili zečeve koji su zbog toga morali u paničnom bijegu tenkovima pregaziti sve što im je bilo na putu, zar ne?

Na kraju, moram vam se svima ispričati što vas evo u ovo toplo ljetno vrijeme maltretiram svojim zdravstvenim problemima

Josip Pečarić

Hrsvijet, 04. 08. 2013.

ŽIVJELA NAM ANTIFAŠISTIČKA, TJ BRANITELJSKA HRVATSKA, ZAGREB, 2015.

VELEIZDAJNICI U JASENOVCU

Moj zadatak u Lisinskom bio je predstaviti knjigu koju je za tu prigodu HNES tiskao. Neobično predstavljanje jer su prije mog izlaganja pročitani najvažniji dijelovi knjige: osude i optužbe veleizdajnicima. Zato me je obradovalo kada sam ugledao prikaz knjige koji je na dan Blažene Ozane Kotorske (450-a obljetnica smrti u njezinoj kapeli na Trnju, a među nazočnima je bio i hrvatski velikan Dario Kordić sa suprugom) objavio na portalu HKV-a veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec. Zato itekako treba pogledati što Hitrec piše o knjizi:

Veleizdajnici i maloizdajnici

Hrvatsko nacionalno etičko sudište objavilo je drugu knjigu pod naslovom "Hrvatske veleizdaje II." s podnaslovom: Josipović-Mesić-Milanović-Pusić-Lončar-Trešelić-Bildt. Sudbeno vijeće HNES-a donijelo je, podsjećam, u studenome prošle godine odluku o etičkoj osudi veleizdaje Ive Josipovića jer je etički odgovoran za postupanje protivno pravno zaštićenim načelima i temeljnim tradicijskim vrijednostima hrvatskoga naroda, jer je zlorabom moći i djelovanju suprotnom Ustavnu i zakonima RH počinio veliku i nenadoknadivu štetu hrvatskim nacionalnim i državnim interesima.

U obrazloženju se navodi sustavno njegovo djelovanje na krivotvorenju povijesne istine o Domovinskom ratu, o sudjelovanju u izradi strategije o suradnji RH s Haaškim tribunalom na temelju koje je RH optužena za udruženi zločinački pothvat, nadalje za sukreatorstvo na Deklaraciji kojom je prihvaćena nadležnost Haaga za Oluju, za potajno sastajanje sa srbijanskim veleposlanikom u vrijeme dorade tužbe RH protiv Srbije za genocid, i predavanje dokumentacije, što se okružio osobama projugoslavenski orijentiranim (Lončar, Jović), što je u vrijeme posjeta Sarajevu ustvrdio da je hrvatska državna politika izvršila agresiju na BiH i da snosi glavnu krivnju za sva zla počinjena devedesetih, što se odustalo od tužbe protiv Crne Gore i bitnog dijela optužbe za etničko čišćenje koje je RS provela uoči i na početku Oluje nad etničkim Srbima, što je 2010. u Vukovaru izjednačavao agresora i žrtvu, što je zagovarao nezakonito postavljanje ćirilčnih ploča u Vukovaru, što je nakon oslobađajuće presude hrvatskim generalima nastavio podupirati petokolonaške organizacije, što je sudjelovao u organiziranju i nadalje podržavao protuhrvatsku Documentu, što aktivno sudjeluje u nestručnim interpretacijama hrvatske povijesti, što u javnim govorima želi poistovjetiti RH s NDH, što sudjeluje u promicanju hrvatske državne politike zasnovanom na komunističkoj totalitarnoj ideologiji, što je u javnim nastupima veličao titoizam itd. sve do afere "lex Perković".

U travnju 2015., znači nedavno, osuđen je i stanoviti Stjepan Mesić. Etički je odgovoran što je 1967. "iznimno žestoko progonio potpisnike Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskoga književnog jezika", što je u Australiji i europskim zemljama držao proustaške govore i pjevao ustaške pjesme (prva polovice 1990-tih) i tako kompromitirao RH, što je u proljeće 1994. "sudjelovao u izvođenju državnog udara", što je u svibnju 1995. lažno optužio RH za etničko čišćenje Srba iz zapadne Slavonije, što je 1998. bio lažni svjedok protiv RH na MKSJ u Haagu i bio jedan od glavnih promicatelja optužbe o navodnoj krivnji hrvatske države za ratne zločine i agresiju na BiH, što je 2000. umirovio sedam generala Hrvatske vojske koji su uputili pismo hrvatskoj javnosti, što je bio jedan od najvećih zagovaratelja lažne teze da Crna Gora nije sudjelovala u agresiji na RH, što je bio jedan od najistaknutijih progonitelja hrvatskih branitelja, što je izravno sudjelovao u najtežoj veleizdaji protiv teritorijalnog integriteta RH (Savudrijska vala – pristajanje na izvansudsku arbitražu sa Slovenijom), itd.

Osuđena je i Vesna Pusić, odgovorna za sustavnu borbu protiv hrvatskih interesa, širenje krivotvorina o Domovinskom ratu, za sustavne pokušaje pretvaranja agresije Srbije, Crne Gore i JNA u navodni građanski rat, za pokušaj povlačenja hrvatske tužbe za genocid protiv Srbije, za organizaciju Okruglog stola pod nazivom "Hrvati i Srbi" usred rata 1993. na kojemu se tvrdilo da nema agresora ni žrtve nego se radi o dogovoru Tuđman-Milošević oko komadanja BiH. Nadalje: za izjave kako je Deklaracija Hrvatskoga sabora o Domovinskom ratu sramota i najave da će zajedno s A. Nobilom napisati novu, za izjavu da podržava pravo Srbije da aktivira presude Vojnog tužilaštva i Vojnog suda JNA protiv hrvatskih branitelja.

Kriva je što je najteže diskriminirala Hrvate iz BiH i opirala se dopisnom glasovanju rekavši da su oni "na niskoj civilizacijskoj razini da bi mogli dopisno glasovati", što je u svojoj prosrbijskoj politici zastupala bezuvjetnu potporu ulasku Srbije u EU a da nisu riješena pitanja granica, nestalih, naknade štete itd., što je sprječavala gradnju Pelješkoga mosta namjerno varajući hrvatsku javnost, što je pristrano dijelila novac nevladinim udrugama, što je počela kandidaturu za gl. tajnicu UN za koju nema kvalifikacije – bez suglasnosti predsjednice Republike i Vlade RH i započela kampanju apsurdno skupim interkontinentalnim putovanjem na kojemu obmanjuje, što je pokazala bešćutnost prema ženama silovanim u ratu pozivajući ih na "gay paradu", što je u Saboru tražila da se Vice Vukojević izbací iz Ustavnog suda (izmišljeno silovanje Muslimanke), što je 1993. bila supotpisnica pisma u kojemu se tražila smjena Franje Tuđmana, što je 2014. otkrila državne tajne (slučaj četiriju Hrvatica pripadnica islamske ISIL), te još podosta toga uključujući neobično reagiranje na izjave Vojislava Šešelja.... U obrazloženju se mogu naći i ostali detalji, primjerice da V. Pusić kao ministrica vanjskih poslova nije reagirala kada je FIFA u presudi Joeu Šimuniću napisala da su Hrvati u vrijeme II. svjetskog rata bili manjina, ali su pobili milijune pripadnika drugih naroda koji su tu živjeli.

Također je 18. travnja 2015. osuđen Milorad Pupovac, profesor na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, pripadnik srpske etničke manjine. Etički je odgovoran što je početka agresije stao na stranu okupatora, umjesto da pokuša umiriti dio etničkih Srba koji su se priključili agresoru, posjećivao je svoje selo Ceranje Donje kod Benkovca iz kojega su istjerani svi Hrvati i hrabrio sunarodnjake da ustraju u agresiji, što je u veljači 1992. napao kardinala Kuharića i optužio Katoličku crkvu u Hrvatskoj izjavivši

da je u Hrvatskoj "11 tisuća srpske djece pokršteno", a te tvrdnje nikada nije dokazao, što je 1991. kao predstavnik Srba sudjelovao u razmjeni dvojice srpskih liječnika za Hrvata i domoljuba dr. Šretera, premda je znao da je Šreter već mučen i ubijen nekoliko dana prije, nadalje: što je političku moć gradio na protuhrvatskoj mitologiji o Drugom svjetskom ratu, komunizmu i jugoslavenstvu, što je u Saboru pročitao provokativno lažno pismo izmišljenog Hrvata koji vrijeđa Muslimane, što je u Saboru nosio žutu traku sugerirajući da su Srbi progonjeni kao Židovi u vrijeme II. rata, što je privatizirao srpski tjednik Novosti koji plaćaju hrvatski porezni obveznici, a u njemu potiče mržnju među većinskim hrvatskim i manjinskim srpskim narodom, što je zlorabio poziciju da SNV-u i sebi priskrbi materijalnu korist te je po nalogu Državne revizije otuđio milijune kuna, što je prekršio zakon o sprječavanju sukoba interesa (Tesla banka), što je u Srbu pokušavao rehabilitirati četnički pokret, ne spominjući zločine nad Hrvatima, što nikada nije osudio srpsko-četničke zločine nad hrvatskim narodom niti se ispričao za zločine nad hrvatskim življem u tzv. krajini od 1990. do 1995., te što je prozvao predsjednicu Kolindu Grabar Kitarović da je bliže ustaškoj nego europskoj ideji Hrvatske, te izrekao uvrede zbog crkvenog blagoslova njezina Ureda.

Znači, tri su hrvatska ili srpska političara osuđena (etički), a podignuta je etička optužba za veleizdaju protiv Zorana Milanovića zato što je postupao protivno etičkim načelima i temeljnim vrijednostima hrvatskoga naroda, što je pokušavao onemogućiti izručenje Perkovića i Mustača, kriminalizirao Domovinski rat brojnim postupcima kao što je prisilno uvođenje ćiriličnih natpisa u Vukovar i pokretanje kaznenih postupaka protiv osoba iz Stožera za hrvatski Vukovar, što je hrvatska vlada pod njegovim vodstvom prihvatila da Srbija vodi postupke protiv hrvatskih branitelja, što je zajedno s Josipovićem i Pusićkom diskreditirao tužbu Hrvatske protiv Srbije za genocid, što je inicirao ukidanje pokroviteljstva Hrvatskoga sabora nad komemoracijom u Bleiburgu, što je ignorirao branitelje, stopostotne invalide, što je zastupao militantni ateizam protivan većinskom katoličkom hrvatskom narodu (referendum o braku), sramotio hrvatski narod i Hrvatsku u zemlji i inozemstvu izjavama o slučajnom narodu itd. Te najvažnije: da je svojom politikom doveo do najdublje gospodarske, dužničke, društvene krize i vrlo raširenog siromaštva i beznađa.

Etička optužba za veleizdaju podignuta je i protiv Budimira Lončara čije nepodopštine vode do razdoblja kada je bio šef OZN-e, odgovoran za brojna pogubljenja na otoku Ugljanu (kamenovani, ustrijeljeni, utapani s kamenom oko vrata), preko udbaških dužnosti u vrijeme totalitarne zločinačke komunističke vlasti te u JNA, što je na poziv Domovine 1991. izjavio "Ja sam za Jugoslaviju, a ne za Hrvatsku", što je u "Izjavi za Jugoslaviju" proglasio Hrvatsku i Sloveniju "nesposobnim za demokraciju", što je branio vojnu agresiju JNA na Hrvatsku, što je u rujnu 1991. na poticaj britanske vlade ishodio da Vijeće sigurnosti UN donese Rezoluciju 713 o embargu na uvoz oružja za Jugoslaviju, čime je štetio isključivo Hrvatskoj, što je kao savjetnik Mesića i Josipovića usmjeravao vanjsku politiku prema Beogradu i Londonu, protivno hrvatskim interesima.

Podignute su i optužnice protiv Vesne Teršelič i Carla Bildta za kojega je Milošević bio "dobar momak". Blidt je, kaže se u optužnici, kao agent Britanaca uspio isposlovati osudu Oluje u Haagu, što je smislio urotu zvanu "zajednički zločinački pothvat", što je

razradio plan privezivanja Balkana za EU i isključio individualni pristup, što je predstavljao plan za ekonomsku kolonizaciju, itd.

Knjiga "Hrvatske veleizdaje II." više je nego dragocjena bez obzira što će protagonisti (veleizdajnici) za sada ostati samo u – po njih bezazlenoj i za njih nepostojećoj – etičkoj sferi. Do dana kada iz etičke prijeđu u sudbenu realnost. Ili nikada, ako jugokomunisti izvrše državni udar i onemoguće mirni prijenos vlasti nakon izbora, te zatim donesu uredbu po kojoj zločini i drugo djelovanje protiv Hrvata i hrvatskoga naroda imaju karakter rada za opće dobro. Citirao sam i djelomično prepričao knjigu "Hrvatske veleizdaje II." da bih ju približio onima koji nisu čitali, ali i da zajedno utvrdimo gradivo, poštovani pratitelji ove rubrike.

Naime, gotovo sve točke presuda i optužnica poznate su i komentirane u realnom vremenu (pa i na stranicama HKV-a), ali ovako vjerodostojno sažete i eksplicirane imaju olovnu težinu. Riječ je naravno samo o perjanicama, a među nama se kreću i manji šegrti koji svrdlaju rupe u potpalublju hrvatske lađe, manje poznati ili posve anonimni maloizdajnici. Veleizdajnički životopisi ovdje su predstavljani i da bi bili kompas biračima na skorim ili redovitim izborima ili za situaciju neraspisivanja izbora ili za revolucionarno poništavanje izbora ako crveni ne pobijede, što je nemoguće. To jest nemoguće je da pobijede.

Komemoracija u Jasenovcu

Govorili ondje i neki od gore navedenih osuđenih ili optuženih na etičkom sudu. Svojim grijesima dodali su nove, na mjestu jednoga zločina veličali drugi zločin i zločinca Tita, bespripadajno raspirivali mržnju prema hrvatskom narodu i krivotvorili povijest. Izviždali Branka Lustiga. Potvrdilo se da je Kolinda dobro postupila samostalnim posjetom Jasenovcu jer što bi mogla učiniti da je ondje bila i morala slušati govore komunističkih nitkova? Okrenuti se i otići? DORH nije reagirao niti ne će – ionako upitna odredba o mržnji ne primjenjuje se protiv crvenih, samo protiv crveno-bijelo-plavih.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/20203-h-hitrec-natjerati-kukurikavce-da-odmah-raspisu-izbore.html>

Da, doista je Hitrec sjajno primijetio kako su jedan osuđeni i jedan optuženi etički veleizdajnik održali političke govore kojima su iznova potvrdili koliko je HNES bio u pravu kada ih je optužio, odnosno osudio kao veleizdajnike.

Kako sam u Lisinskom i govorio o onima koji su za srpsku Hrvatsku i onima koji su za hrvatsku Hrvatsku jasno je da su govori veleizdajnika izazvali zgražanje ovih drugih. Pogledajte npr. reagiranje dr. sc. Zlatka Hasanbegovića s Instituta društvenih znanosti "Ivo Pilar":

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/13599/On-koristi-Jasenovac-za-rehabilitaciju-jugoslavensko-komunisti%C4%8Dkog-re%C5%BEima.htm>

prof. dr. sc. Andrije Hebranga:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/13597/Nedopustiv-govor-u-Jasenovcu-Milanovi%C4%87-nema-ni-ukusa-ni-odgoja.htm>

ili portala narod.hr:

<http://narod.hr/u-prijevodu/jasenovcu-treba-komemoracija-ne-politicka-manifestacija>

Međutim, doista treba pročitati reagiranje Josipa Šimunića koji se otvorenim pismom obratio optuženom etičkom veleizdajniku Zoranu Milanoviću, te osuđenim etičkim veleizdajnicima Ivi Josipoviću i Miloradu Pupovcu. Evo tog otvorenog Šimunićevog pisma:

Gospodine Milanoviću, gledao sam vaš govor, odnosno bolje rečeno ono što je trebao biti govor, od prije par dana na komemoraciji u Jasenovcu.

Ostao sam iznenađen vašim bezosjećajnim lešinarenjem nad žrtvama Jasenovca. Očito je da Vas velika većina hrvatskog naroda ne voli pa ste mislili kako će te na taj podli i nekulturni način u Jasenovcu sebi prikupiti političke bodove.

Lijepo je biti vjernik i katolik, ali da bi ste pokazali minimum doze kulture, pristojnosti i pijeteta prema žrtvama čak ne morate niti biti vjernik.

Jasenovac, niti bilo koje drugo mjesto na kojem se održavaju komemoracije nije mjesto za održavanje političkih govora takve vrste i gdje se opravdavaju bilo čiji zločini, jer svaka žrtva je za nekoga bolna.

Uporno vas pokušavam razumjeti činjenicom da vi ipak možda niste krivi za vaš odgoj i nekulturu jer za odgajanje u mržnji i laži u pravilu su krivi odgajatelji.

Vaše izjava da je za vas u Drugom svjetskom ratu postojala samo jedna hrvatska vojska, i to hrvatski partizani, me još više zgrozila. Hrvatskom vojskom nazivate one koji sebe nikada nisu niti smatrali Hrvatima, a još manje hrvatskim vojnicima. Ta vojska o kojoj govorite je kroz cijelo vrijeme imala prefiks "jugoslavenski" čiju smo ideologiju demokratskim izborima srušili, a njihove sljednice, agresorsku JNA i srbo-četnike u Domovinskom ratu do temelja porazili. Koliko vidim na vašu veliku žalost.

Što reći na vašu izjavu da o žrtvama na Bleiburgu ne treba govoriti!?

Ako ne znate što se točno na Bleiburgu dogodilo porazgovarajte s nekim od povjesničara.

Usput ću reći da je moj pradjed nestao na Bleiburgu. Nikad nije imao sahranu koju svaki čovjek zaslužuje. Bio je kriv samo zato što je hrvatski domoljub.

O pozdravu "Za dom (spremni)" (koji vama i ostalima tako puno smeta) bi trebalo pitati povjesničare koji znaju našu povijest od prvih naseljavanja Hrvata na ove prostore, pa sve do danas, da oni, a ne VI utvrde od kada potječe.

Kada bi zaista saznali kada se kroz povijest koristio taj izraz, uvjeren sam da bar ne bi pljuvali po grobovima naše mladeži koja je izginula u Domovinskom ratu jer su oni zaslužni što ste vi danas premijer.

Obraćam se i bivšem predsjedniku Ivi Josipoviću, koji je napisao znanstveni rad na temu Bleiburga i Križnog puta. U jednom dijelu toga nazovimo ga (radom) stoji: "Događaji na Bleiburgu i Križnom putu su shvatljivi", te "... upravo je to dio povijesti koji bismo, da možemo, vjerojatno svi mi promijenili. No, ne bismo promijenili ulogu partizana i što se događalo u Narodnooslobodilačkom ratu. Na to smo ponosni, na tome smo zahvalni..."

U II. Svjetskom ratu je korišten pozdrav "Za dom i poglavnika spremni". Upravo je to dio povijesti koji vama smeta, ali kao ni mnoge stvari, komunističke zmije nikad neće razumjeti.

Ni ja nebi mijenjao ulogu Hrvatske Vojske i što se događalo u Domovinskom obrambenom ratu. Na to sam ponosan i na tome sam zahvalan hrvatskim braniteljima koji su nas oslobodili s pozdravom "Za dom spremni" od zločinačke crvene zvijezde petokrake koja je za vas "simbol ljubavi i mira".

Također, obraćam se i Miloradu Pupovcu koji stalno vidi "fašizaciju", "ustašovanje". To mu je glavna zanimacija za koju je i plaćen, jer vidljivo je da njega srpska manjina u Hrvatskoj ne zanima i ne radi na njihovu dobrobit, u suprotnom ne bi svako malo vremena pokušavao zapaliti vatru među njima.

Za njega su konstantno branitelji, katolička crkva potpiritelji mržlje i simbol netolerancije.

Zašto gospodine Pupovac niste reagirali na veličanje četništva i četničkog zločinca od stane mitropolita ljubljansko-zagrebačkog?

I ne samo na to, već i na veličanje četništva po ostalim hrvatskim mjestima. Da, Zašto reagirati kada od toga nemate osobne koristi. Jer vama i vašim istomišljenicima je usađeno u mentalnom sklopu pljuvanje po svemu što je hrvatsko, a ako još i imate koristi od toga, to radite s velikim zadovoljstvom.

I na kraju kao Hrvat i hrvatski građanin bi vam poručio samo iz razloga jer toliko straha kao kod vas nisam vidio još nigdje po svijetu:

Gospodo, nemate se potrebe bojati ustaša jer ako ih još i ima oni su jako stari, osim ako ne zagovarate tezu u želji iskrivljanja činjenica pa USTAŠAMA nazivate Hrvatske branitelje kao što to svakodnevno rade neki mediji u Hrvatskoj, a napose mediji u Srbiji koji su još uvijek četnički nastrojani.

Uz najljepši HRVATSKI pozdrav

ZA DOM SPREMNI

BOG I HRVATI

A kada već govorimo o Jasenovcu moram upozoriti na još dva važna događaja. Naime, konačno je registrirano naše Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a tajnik društva Igor Vukić gostovao je u emisiji *Bujica*:

<https://www.youtube.com/watch?v=474HxDhKWm8&feature=youtu.be>

Veoma značajan Vukićev nastup zabilježilo je više domoljubnih portala:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/13673/Vladaju%C4%87i-%C4%87e-bitiposramljeni-govorom-u-Jasenovcu-istina-je-druga%C4%8Dija.htm>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/jasenovac-nije-bio-logor-smrti-moj-se-otacsjeca-kako-su-ga-ustase-nosile-na-ramenima-igrali-se-s-njim>

<http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/hoce-i-vukica-proglasiti-ustasom>

Evo kako je njegov nastup prenio portal Direktno.hr:

Vukić je u emisiji Bujica istaknuo kako Jasenovac nije logor smrti, već prema njegovim opsežnim istraživanjima, radni logor i mjesto internacija za skupinu Židova koji su bili izuzeti od deportacije u Njemačku.

"Nije istina ono što se govorilo da tko je došao u logor nije nikada izašao. Tada se govorilo o 700.000 mrtvih, ali proučavanjem dokumenata utvrdio sam da ta brojka nije točna. Najveći broj zarobljenika je prošao kroz logor i raspoređen je na druge lokacije", rekao je Vukić čiji su otac, baka i prabaka bili na popisu žrtava Jasenovca.

Napomenuo je kako je i podatak da je u logoru ubijeno 80.000 zarobljenika upitno.

"Logor je postojao od kolovoza 1941. do travnja 1945., odnosno 1330 dana. Prema računici ispada da je svaki dan ubijeno 68 ljudi. Poznato je da su bila velika mirna razdoblja kada se nije ubijalo. Taj je logor bio mali, bilo je šest baraka za stanovanje i brojka se kretala oko 2.000 zarobljenika dnevno", rekao je Vukić.

"Najveći dio ljudi koji su prošli kroz logor bili su aktivni protivnici NDH, bili su vezani uz komunizam i partizanski pokret, postojala je mala skupina romana, a najveća skupina Srba prolazi 1942. Tu je bila i moja obitelj, koja je kroz logor prošla u ljeto 1942., ni prije ni poslije", ispričao je Vukić.

Dao je podatak kako nakon ratnih ekshumacija nije pronađeno više od nekoliko stotina ostataka na kojima nije bilo znakova ozljeda što znači, ukazuje Vukić, da su te žrtve vjerojatno umrle od bolesti.

"Netko kaže da su tijela bačena u Savu, a to znači da bi veliki broj tijela plivao, a netko bi to fotografirao. U vrijeme bitke na Kozari patrolirali su brodovi mađarskih jedinica, a Nijemci bi sami to fotografirali i napravili pritisak. Međutim, takvi dokazi ne postoje", rekao je Vukić.

Referirao se i na podatak koji je isticao Milorad Pupovac – o 20.000 ubijene djece, pretežno srpske nacionalnosti. Prema stotinama iskaza bivših zatočenika, napomenuo je, nitko od njih ne spominje djecu u tolikom broju.

"U grupaciji Kozarčeve prelazi 12.000 djece, ali za njihovo zbrinjavanje se pobrinula NDH na čelu s Pavelićem. Unatoč tome što su dječji domovi već puni. NDH ipak zbrinjava djecu. Bilo je djece koja su umrla, ali ona nisu bila primarni cilj ubojstva. Državnim vlastima pomaže Caritas i Stepinac koji daje na raspolaganje svoje prostore", rekao je Vukić.

Inače u emisiju se javio novinar i publicist Ante Gugo čiji je stric bio na popisu žrtava logora Jasenovac:

"Međutim, on nikada nije bio u Jasenovcu. Rodio se 1941., a poginuo je u dobi od četiri i pol godine u Kninu posljedicom Savezničkog bombardiranja. Smišljene laži poput ove služe kako bi se umanjio značaj Holokausta te da bi se umanjila bol koju osjeća danas obitelj žrtava. Ljudi koji se tako olako igraju Holokaustom su bezosjećajni i bešćutni".

Glas Brotnja, 28. 4. 2015.

Kamenjar.com, 28. 4. 2015.

Dragovoljac.com, 29. 4. 2015.

Viktimologija, 29. 4. 2015.

BENJAMIN TOLIĆ: DUH NEČISTI U JASENOVCU

To je već postala tradicija: hrvatske vlasti svake godine hodočaste u Jasenovac. Tamo one – na mjestu negdašnjega ustaškoga (i partizanskoga) logora – odaju počast žrtvama Drugoga svjetskog rata.

Bilo bi lijepo da je to – to. No to je, na žalost, nešto posve drugo. Tužnu svečanost redovito obeščasćuje retardirana jugoslavenska pizma. Ona komemoraciju pretvara u agitpropovski "čas istorije".

Priredbu, pod pokroviteljstvom Hrvatskoga sabora, izvode Titovi apostoli. Stoga se odande uvijek čuju dotad nečuvene stvari. Tako je lani Zoran Milanović, "povjesničar iz Špičkovine", naciju poučio da u Europi nije bilo masovnih progona dok nije uspostavljena Nezavisna Država Hrvatska. Ove je godine otkrio da je u vrijeme Drugoga svjetskog rata postojala samo jedna hrvatska vojska – Titovi partizani. Nikakvi ustaše, nikakvi domobrani! Stoga je kao učen predsjednik Vlade održao lekciju nekoj Predsjednici Države. Nju je, veli, oduševila veličanstvena atmosfera na stadionu za vrijeme utakmice u kojoj je hrvatska nogometna reprezentacija pobijedila norvešku, a stadion se orio od navijačkoga povika "Za dom spremni!" Trebala je, veli Milanović, zbog toga ustati i dostojanstveno otići.

Tu je spretno uskočio promućurni Milorad Pupovac. On je u veljači 1992. po inozemstvu i tuzemstvu trubio da je Katolička crkva u Hrvatskoj pokrstila jedanaest tisuća srpske djece. Bila je to sotonska laž. No ona, zbog blagosti i kaznene permisivnosti "Tuđmanove diktature", nije nimalo naškodila klevetnikovu poslovnom ugledu. Dapače, kleveta se pokazala kao sjajan ulog u "etnobiznis", kojim se – po mišljenju dr. sc. Ive Josipovića – dr. sc. Milorad Pupovac bavi. Posve je dakle ako ne prirodno, onda svakako logično da Pupovac otada javno ljubi korisne brojeve, pa bi bilo u najmanju ruku čudno da u prošlu nedjelju nije na dražbi "mrtvih duša" ponudio najviše. I doista, podignuo je broj jasenovačkih žrtava na – "sto tisuća", a u pokliku "Za dom spremni!" znanstveno je prepoznao "znakove narastanja atmosfere fašizacije i nacizacije" u Hrvata.

Odavanje počasti "našim" mrtvima podrazumijeva ponižavanje "njihovih" mrtvih. Za to se ove godine u Jasenovcu pobrinuo predsjednik Saveza antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske Franjo Habulin. On je ocijenio neprihvatljivim jednako odavanje počasti svim ratnim i poratnim žrtvama, a kada je spomenuo Titovo ime, prolomio se pljesak, koji je raspršio i najnezatniju dvojbu o tomu kojim je i kakvim duhom bio prožet cijeli skup.

Te ljude očito je Povijest odbacila. A nije ih ni Razum prigrlilo. Da jest, trebalo bi ih štošta priupitati. Na primjer, što misli Milanović, čini li njemački Bild njihovu Titu nepravdu kada ga okrivljuje za smrt milijun ljudi i stavlja na 10. mjesto na popisu najvećih zločinaca XX. stoljeća? Ako su ti brojevi izraz "njemačkoga revanšizma", kako treba shvatiti engleski The Guardian, koji Tita okrivljuje za smrt 570.000 ljudi te ga, u skladu s time, na svom popisu pomiče na 13. mjesto? Treba li to shvatiti kao "saveznički popust"? A ono o Titovim partizanima? Kako razuman čovjek može reći da su partizani bili jedina hrvatska vojska, ako su partizani sami sebi bili Jugoslavenska (poslije i narodna) armija? Nije li ta vojska i u Drugom svjetskom i u Domovinskom ratu krvavo potvrdila svoj jugoslavenski identitet? U partizane su, veli Milanović, išli narod Like,

narod Banije, narod Korduna, narod Primorja. Otkud sada hrvatskomu predsjedniku Vlade toliko narodā u Hrvatskoj?

Još je luđe to što se Milanović i Pupovac tako bijesno roguše na poklik "Za dom spremni!" Zar bi "Protiv doma spremni!" ili "Za dom nespremni!" bilo bolje? Slab je argument to što ih "dom" i "spremnost" podsjećaju na ustaše. Ustaše su i kruh jeli i vodu pili. Zar bi se Hrvati danas, da se umile Titovim revniteljima, zbog toga trebali odreći kruha i vode? Uostalom, i njihov je zločinački kumir bio manje isključiv nego oni. On je ponešto i preuzeo od ustaša. Pa i obrazac pozdrava "Za dom – Spremni!" neko je vrijeme živio u njegovim osnovnim školama. Redar bi neposredno prije početka nastave stao pred razred, stisnuo desnu šaku, podignuo je na sljepoočnicu i uzviknuo: "Za domovinu s Titom", a razred bi na to gromoglasno uzvratio: "Naprijed!"

Želimo li se dozvati pameti, prvo ćemo svi mi, pa i gospodin Habulin i njegovi drugovi, morati shvatiti da su svi mrtvi u Hrvatskoj – naši mrtvi, i da svi oni, posvećeni smrću, zavrjeđuju naše poštovanje.

Hrvatska je Predsjednica u tom pitanju jasno pokazala pravi put. Odbila je pridružiti se ludovanju duha nečistoga u Jasenovcu i preuzela predsjedničko pokroviteljstvo nad Komemoracijom na Bleiburškom polju, koje je Hrvatski sabor odbacio.

Kamenjar.com, 1. 5. 2015.

Glas Brotnja, 2. 5. 2015.

'RUŽA TOMAŠIĆ JE U PRAVU, HRVATSKU TREBA OČISTITI OD SRBA KOJI JU MRZE'

Poznati hrvatski novinar i publicist Vjekoslav Krsnik poslao mi je svoju kolumnu istoimenog naslova. Zapravo, naslov ne odgovara tvrdnji Ruže Tomašić, jer kao što će te vidjeti u samom Krsnikovom tekstu, Tomašićka nije to tako izravno tražila. Evo Krsnikova teksta:

Izjava zastupnice u Europskom parlamentu Ruže Tomašić da bi Hrvatsku trebalo očistiti od Srba koji ovu državu drže za blagajnu a koji ništa ne daju ovoj državi, što ju je dala ponukana agresivnom izjavom srbijanskog ministra Vulina da Hrvatska treba očistiti u svojem dvorištu, kako se moglo očekivati, izazvala je burne reakcije.

Indikativno je da se na tu izjavu Ruže Tomašić opširno obrušio Igor Crnadak, ministar vanjskih poslova iz susjedne Bosne i Hercegovine, točnije rečeno predstavnik genocidne Republike Srpske u federalnoj vladi. Prije svega, čudno je da se na izjavu koja se odnosi na pripadnike srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, a indirektno upućena na Republiku Srbiju, javlja ministar vanjskih poslova Bosne i Hercegovine koja uopće tom izjavom nije bila tangirana. Međutim kad se to poveže s pročetničkom kampanjom koja se u posljednje vrijeme vodi iz Beograda u suradnji s velikosrpskom "petom kolonom" u Hrvatskoj, onda je očigledno da se radi o koordiniranoj kampanji. To je samo dodatni znak kako kampanja protiv Republike Hrvatske ima široku platformu u tzv. "regionu" s očitim ciljem da se današnja hrvatska država izjednači s NDH. U klasičnom srpskom stilu korištenja laži Igor Crnadak ocijenio je izjavu Ruže Tomašić kao "fašističku" kojom se jedan narod označava prljavim i kojom se ljudima prijeti samo zato što ne pripadaju jednom narodu.

Pogledajmo što je stvarno izjavila Ruža Tomašić: "Neka oni mole Boga da mi ne počnemo čistiti svoje dvorište, jer ako mi počnemo čistiti svoje dvorište imat će još jako puno Srba koji će morati ići u Srbiju. Koji drže ovu državu za blagajnu, koji drže ovu državu za samoposlugu, a koji ništa ne daju ovoj državi, pa neka malo paze što govore." Prije svega ona je upozorila na onaj dio hrvatskih Srba koji ni nakon 25 godina nisu prihvatili Hrvatsku kao svoju domovinu, ali koriste njezine materijalne blagodati. Ona nigdje nije rekla da se radi o cijeloj sprskoj nacionalnoj manjini, nigdje nije rekla da su prljavi, niti je prijetila cijelom narodu. Radi se samo o manjem broju hrvatskih Srba koji i dalje rovale protiv države Hrvatske, jer kako je svojedobno izjavio predstavnik te manjine u srpskoj nacionalnoj zajednici Milorad Pupovac za njih je i dalje glavni grad Beograd.

To međutim nije bila jedina reakcija na Tomašićkinu izjavu. Javio se predsjednik IDS-a Boris Miletić koji ju je čak ocijenio ratnohuškačkom. I Boris Miletić je u izjavi vidio nešto što hrvatska europarlamentarka uopće nije izjavila, jer se njezina izjava odnosi samo na jedan dio hrvatskih Srba koji ne poštuju Republiku Hrvatsku, ali im je i te kako stalo do njezinih kuna. U samoj Srbiji ministar vanjskih poslova Ivica Dačić je izjavio "kako očekuje da se hrvatski državni vrh ogradi od ovakvih izjava", a beogradski dnevnik "Blic" čak je nazvao Ružu Tomašić "hrvatskim Šešeljem" koja bi da živi u Srbiji zbog zalaganja, kako navodi dnevnik, za etničko čišćenje bila uhapšena. Usput, čudno je kako beogradski mediji to ne traže za haaškog optuženika Vojislava Šešelja koji se

nakon uvjetnog puštanja iz zatvora u Haagu izravno zalagao za etničko čišćenje u Hrvatskoj. Naravno javili su se velikosrpski glesnogovornici u samoj Hrvatskoj, pa tako "Jutarnji list" iz pera Borisa Vlašića optužuje Ružu Tomašić da progoni 4 posto Srba koji su ostali u Hrvatskoj, što naravno u njenoj izjavi nije točno, jer se odnosi samo na jedan dio hrvatskih Srba koji ne poštuju hrvatsku državu.

Konačno, kao što se moglo očekivati, javio se samozvani predstavnik srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj saborski zastupnik Milorad Pupovac koji je napisao pismo predsjedniku Europskog parlamenta Martinu Schulzu. U opširnom pismu Milorad Pupovac koji predstavlja samo 7,9 posto pripadnika srpske nacionalne manjine, dakle nije njihov legitimni nego tek legalni predstavnik, upozorava predsjednika Europskog parlamenta da je Ruža Tomašić svojom izjavom pozvala na nasilje i to jednog od najgorih što ga je doživio jugoistok Europe – nasilje etničkog čišćenja.. On je ocijenio Tomašićkine izjave šoviniističkim i nesumnjivo govorom mržnje.

Činjenice o položaju hrvatskih Srba i to upravo onih koji su se borili protiv hrvatske države opovrgavaju tvdnje da se radi o njihovoj ugroženosti. Iako predstavljaju samo 4 posto stanovništva u hrvatskoj Vladi ima nesrazmjeran broj pripadnika srpske etničke zajednice i to baš onih koji su se borili protiv Hrvatske. Tako je i sa saborskim zastupnicima na čelu s Miloradom Pupovcem koji je na čelu velikosrpske pete kolone u Hrvatskoj i koji Beograd drži svojim glavnim gradom. Hrvatska radiotelevizija kao vodeći javni medij puna je hrvatskih Srba na čelu s glavnim ravnateljom Goranom Radmanom, predsjednica Vijeća za elektroničke medije je Mirjana Rakić također Srпкиnja i tako bi se moglo nizati u nedogled. Hrvatski Srbi su po Ustavnom zakonu toliko privilegirani kao nacionalna manjina što se ne može usporediti ni sa jednom drugom državom Europske unije, u kojoj čak 17 zemalja uopće ustavno ne pozna pojam nacionalnih manjina. S druge strane, ako je tko diskriminiran onda su to upravo oni hrvatski Srbi koji prihvaćaju Hrvatsku kao svoju državu i domovinu. Iako ih se čak 6.000 borilo u Domovinskom obrambenom ratu ni jedan takav hrvatski Srbin ne sjedi u Saboru, niti zauzima neku utjecajnu javnu funkciju. Štoviše hrvatska državna administracija odbija registrirati Hrvatsku pravoslavnu crkvu, iako se 17.000 Hrvata na posljednjem popisu izjasnilo kao pravoslavci. Upravo se protiv takvih hrvatskih građana provodi diskriminacija i zato je Ruža Tomašić u pravu kad proziva one hrvatske Srbe koji ne prihvaćaju hrvatsku državu kao svoju domovinu.

Krsnik je dobro uočio kako zapravo oni koji napadaju Tomašićku, to rade po onoj poznatoj krilatici: Laž je najviše pomogla Srbima u povijesti. Ona je govorila o dijelu Srba koji su se ogriješili o RH, a oni tvrde da su svi Srbi takovi. Ili, pak vjeruju da je "ljudsko pravo" Srba u RH takav odnos prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi koji opisuje Ruža Tomašić. Ruža Tomašić uputila je 6. 5. 2015. otvoreno pismo u povodu medijskih napisa o njezinoj izjavi u Vukovaru u nedjelju 3. svibnja 2015. Već mi je puna kapa zahtjeva nekih medija da se opravdam za izgovorene riječi koje su istinite, počinje svoje pismo Ruža Tomašić.

Je li Srbija sa JNA izvršila agresiju na Republiku Hrvatsku, želeći očistiti granice tzv. Velike Srbije od nesrpskog stanovništva? Jesu li u ime Velike Srbije radili razne zločine, od ubijanja, mučenja, silovanja, rušenja objekata, itd.? Je li u Hrvatskoj smrtno

stradalo 19.500, a ranjeno preko 30.000 građana? Je li u Hrvatskoj uništeno ili oštećeno 2423 spomenika kulture.

Jesu li svi odgovarali za ta zlodjela?

U ime mirne reintegracije, tadašnja Vlada je morala prekržiti neka imena četnika koji su sudjelovali u ratnim zločinima. Umjesto toga, optužila ih je za oružanu pobunu, tako da ih obuhvati Zakon o oprost.

Žive li silovatelji u Vukovaru slobodno i susreću li svoje žrtve? Jesu li oni koji su odvodili Hrvate 1991., pogotovo u Vukovaru, priznali što su radili ili bar rekli gdje se nalaze njihovi posmrtni ostaci? Rade li policajci koji su sudjelovali u oružanoj pobuni slobodno i dalje u Policijskoj upravi Vukovarsko-srijemske županije? Odgovor na sve to je 'da'.

Oni koji su odgovorni što se naše dvorište nakon rata nije uredno očistilo jednom godišnje dođu pokloniti se žrtvama u Vukovaru, Škabrnji i drugdje, gdje jasno i nedvojbeno kažu kako su JNA i srbo-četnici izvršili agresiju na Republiku Hrvatsku i kako su tim braniteljima kojima odaju počast dali svoje živote u obrani Republike Hrvatske. Potom se vrate u svoje tople domove i propagiraju toleranciju, suživot i pomirbu. Pozivam iste da posjete brojna mjesta stradanja u Hrvatskoj i mimo službenih dana sjećanja kako bi uvidjeli svakodnevicu naših sugrađana u tim sredinama.

U tome nametnutom ratu su stradali i nevini Srbi. Svaka nevina žrtva je nevina žrtva, ali dopustite da prvo zaliječimo svoje rane, kako bismo bili u mogućnosti liječiti tuđe. Oni koji liječe prvo tuđe su ljudi koji nisu domoljubi i koji radi osobnog i dodvorničkog interesa zapravo ne žale nikoga.

Samo istina vodi do pravde a pravda do trajnoga mira.

Također mi je puna kapa pojedinih hrvatskih Srba koji su rođeni u Hrvatskoj, a do Hrvatske im uopće nije stalo. Žive na račun hrvatskih građana, proputovali su cijeli svijet na račun Republike Hrvatske, a da za uzvrat ništa nisu dali. Zloupotrebljavaju svoju funkciju i provode politiku koja je se odavno pretvorila u etnobiznis. Priča o porastu etničke i političke netolerancije u Hrvatskoj je besmislena, a njom se isključivo služe oni koji lagano gube poziciju monopoliste na 'srpstvo' u Hrvatskoj. Predstavljaju se kao zagovaratelji pomirbe, no kada ste ih čuli da osuđuju neki čin koji su ekstremni pripadnici srpske manjine u Hrvatskoj napravili. Nadam se da će doći vrijeme da lojalni građani srpskog porijekla okrenu leđa onim Srbima koji reketare Republiku Hrvatsku. Koji očigledno ne vole ništa što ima predznak hrvatski, osim hrvatske kune.

Dragi moji, srbijanski državni vrh, diplomacija, lobisti i drugi uporno negiraju zločine od strane Srbije, dok u isto vrijeme kukaju svijetu kako su nedužni Srbi protjerani sa svojih ognjišta. Naša Vlada, kao i one prije, šuti jer žele, kako kažu, korektne odnose sa Srbijom. Korektni odnosi se grade na povjerenju i uzajamnom uvažavanju, a ne da jedna strana napada a druga šuti ili napada one koji se usuđuju reći istinu.

Hrvatska zaslužuje bolje. Svi građani RH zaslužuju bolje. Baš zato neke se stvari konačno moraju raščistiti, kaže se na kraju otvorenog pisma predsjednice Hrvatske konzervativne stranke Ruže Tomašić.

<http://www.hkv.hr/vijesti/politika/20266-ruze-tomasic-puna-mi-je-kapa-onih-kojima-do-hrvatske-nije-stalo.html>

To što Srbi lažu se očekuje. Problem je sluganski mentalitet hrvatskih političara i medija. Sjetimo se Vulinove izjave:

'Neće nam Hrvatska držati lekcije o ratnim zločinima, neka pogledaju u svoje dvorište.'

On zapravo ponovno izjednačava agresora i žrtvu i potvrđuje kako mu ništa ne znači nedavna presuda Međunarodnog suda pravde. Zapravo, on je negira. To isto rade i svi koji su napali Ružu Tomašić. Prave se ludi i "ne prepoznaju" da Vulin izjednačava velikosrpsku fašističku agresiju na RH i obranu od agresije.

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, kaže:

"Zoran Milanović (od HNEsa optužen za etičku veleizdaju, J. P.) sukrivac je zajedno s Ivom Josipovićem, Stjepanom Mesićem, Vesnom Pusić i Miloradom Pupovcem (od HNEsa osuđeni za etičku veleizdaju, J. P.) što Međunarodni sud pravde, iako je utvrdio odgovornost Srbije za genocidne radnje i zločine radi stvaranja etnički čistog teritorija Hrvatske koje su pokušali silom pripojiti velikoj Srbiji, što ta presuda nije i formalno donesena. Zašto je državni vrh glavni krivac? Zato što je državni vrh, dakle, Stjepan Mesić, Ivo Josipović, Zoran Milanović i Vesna Pusić, cijelo vrijeme vodio politiku u suprotnosti s optužnicom koju je podigla Hrvatska protiv Srbije za učinjeni genocid u kojem su ključni dokazi bili učinjeni genocid u Vukovaru.

Najviši sud Ujedinjenih naroda presudio je da se nije radilo o građanskom ratu, niti o oružanom sukobu hrvatskog i srpskog nacionalizma s podijeljenom krivnjom. Također je na Međunarodnom sudu pravde dokazano da je krivac Srbija koja je sustavno agresijom i genocidnim zločinima pokušavala stvoriti na teritoriju Hrvatske etnički čiste prostore koje je željela pripojiti velikoj Srbiji.

Dakle, Međunarodni sud pravde utvrdio je da su postojali teški genocidni zločini koje je Srbija učinila u Hrvatskoj s ciljem da teritorije etnički očišćene pripoji velikoj Srbiji.

Također, je činjenica da državni vrh, odnosno da su navedene osobe, osuđene i optužne za moralnu veleizdaju godinama služile takvoj velikosrpskoj politici, da su prihvaćale i širile krivotvorine o građanskom ratu s podijeljenom krivnjom i za rat i za počinjene zločine."

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zdravko-tomac/zoran-milanovic-krivotvoritelj-progonitelj-zatiratelj-istine-o-domovinskom-ratu-2>

Hrvatski veleizdajnici su se borili za povlačenje tužbi vjerujući da Sud ne može presuditi u korist države čija vlast se tome protivi. Zapravo tako bi izbjegli da Međunarodni sud pravde utvrdi da su postojali teški genocidni zločini koje je Srbija učinila u Hrvatskoj s ciljem da teritorije etnički očišćene pripoji velikoj Srbiji. Zato oni ne koriste tu činjenicu kada odgovaraju svojim srpskim gazdama, kao uostalom što se nikada ne usude spomenuti onu Miloševićevu usporedbu srpske vojske sa zečevima. Naravno, jasno je da se Pupovac javio jer je u riječima Ruže Tomašić prepoznao sebe, ali očekivano se javila Vesna Pusić i njezina stranka:

HNS upozorava da jedna europska zastupnica, bez obzira na svoje ideološke stavove, ne smije govoriti na način kojim krši zakone koji zabranjuju govor mržnje.

Zapravo opisali su dobro svoj rad jer, kao što sam već rekao poistovjećuje sve Srbe u RH s onim Srbima koji su se oglušili o RH. Ili u svojoj mržnji prema hrvatskom narodu osuđena za etičku veleizdaju Vesna Pusić smatra kako Srbi imaju pravo raditi protiv države u kojoj žive. Ako ona to radi, zašto ne bi to mogli raditi i Srbi, zar ne?

Zapravo je smiješno kako oni koji mrze hrvatski narod i hrvatsku državu za one koji ih vole kažu da koriste govor mržnje. Kineski filozof Sun Tzu za takve ljude je govorio da su NAJOGAVNIJI!

Oni su sve učinili tijekom svoje vladavine da marginaliziraju i zapravo kazne one Srbe koji vole svoju hrvatsku domovinu ili su je branili.

Npr., osudu HNESa za etičku veleizdaju Milorada Pupovca pročitao je u Lisinskom Srbin Nenad Vlahović čija su dva sina bila hrvatski branitelji, a takovih je bilo 6.000 na što nas upozorava Krsnik. Vlahovića je 4. 5. 2015. HNES primio za redovitog člana.

Mediji, koji su pod kontrolom glavnih provoditelja velikosrpskog Memoranduma SANU 2. u Hrvatskoj, rade ono što im gazde kažu, ili znaju što bi gazde željele da oni govore i pišu pa se tako i ponašaju.

Zato pogledajmo i kako je Ruža Tomašić odgovorila Crnadaku:

"Ljudi vole mjeriti vlastitim metrom pa tako i gospodin ministar u mojim riječima vidi fašizam jer je bosansko-hercegovački entitet iz kojeg on dolazi, tzv. Republika Srpska, utemeljen upravo na fašizmu... Moja izjava se ni na koji način nije ticala lojalnih građana Hrvatske srpskog podrijetla niti povratnika koji su konačno pronašli mir na svom ognjištu, već isključivo kriminalaca i ratnih zločinaca koji su Zakonom o oprostumu dobili nezasluzenu slobodu i danas se nekažnjeni šeću među svojim žrtvama", i dodala kako, s obzirom da su mnogi među njima danas zaposlenici hrvatskih institucija ili na neki drugi način nakačeni na proračun RH, obitelji njihovih žrtava ih posredno i hrane.

"Sramotno je da srbijanski dužnosnici i ministar vanjskih poslova BiH na ovaj način cijeli srpski narod poistovjećuju s ovim ubojicama i silovateljima jer to naši susjedi i sugrađani ničim nisu zaslužili. Svaki zločin ima ime i prezime, zna se koji su to ljudi i smatram da je konačno došlo vrijeme da se revidira Zakon o oprostumu te doista, kako nam predlaže Vulin, počisti u našem hrvatskom dvorištu", rekla je Tomašić.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/37338-ruza-tomasic-odgovorila-crnadaku-rs-je-utemeljena-na-fasizmu>

TREĆA JAVNA SJEDNICA HRVATSKOG NACIONALNOG ETIČKOG SUDIŠTA

O medijima u RH sve govori činjenica da na Trećoj javnoj sjednici Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta njih nije bilo. Zato se o samoj sjednici s pripoćenjem javnosti obratio sam predsjednik HNES-a profesor emeritus dr. sc. Zvonimir Šeparović:

HRVATSKO NACIONALNO ETIČKO SUDIŠTE

e-mail: eticko.sudiste@gmail.com

PRIOPĆENJE ZA JAVNOST (18. 4. 2015.)

(Etička osuda: Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac)

U Zagrebu je u prepunoj Maloj dvorani KD Vatroslav Lisinski održana Treća javna sjednica Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta, na kojoj su donesene Odluke kojima su Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac etički osuđeni za veleizdaju hrvatskih nacionalnih interesa. Dispozitiv Odluke o etičkoj osudi Milorada Pupovca pročitao je Nenad Vlahović, predsjednik Srpske pravedne stranke u Republici Hrvatskoj i pri tome ukazao na samu suštinu problema koje Milorad Pupovac i njegovi istomišljenici stvaraju u hrvatskom javnom i političkom životu. Oduševljeni takvim javnim govorom čelnika javnosti posve nepoznate političke stranke, koja u Republici Hrvatskoj okuplja pripadnike srpske zajednice, svi su u prenapučenoj dvorani ustali na noge te s dugim pljeskom pozdravili gospodina Nenada Vlahovića.

Pored toga, na sjednici su i obrazložene podignute etičke optužbe protiv Zorana Milanovića, Budimira Lončara, Vesne Teršelić i Carla Bildta te su istodobno javno pozvani da aktivno sudjeluju u postupku svoje obrane. Odluka o etičkim osudama za ove etički optužene osobe očekuje se do kraja godine.

Počasni gosti bili su predstavnici Udruge 100 – postotnih ratnih vojnih invalida iz Domovinskog rata odnosno hrvatskih branitelja iz Savske 66, Udruge udovica poginulih hrvatskih branitelja te Stožera za obranu hrvatskog Vukovara. Pozdrave i potporu Hrvatskom nacionalnom etičkom sudištu uputili su brojni Hrvati iz zemlje i svijeta. Izdajamo pismo potpore predsjednika Hrvatske demokratske zajednice gospodina Tomislava Karamarka kao i poruke s potporama europskih parlamentaraca Ruže Tomašić i Davora Stiera.

Najavljene su tematski specijalizirane konferencije o kulturocidu, kao obliku uništavanja hrvatskog identiteta te jugoslavenskom komunističkom totalitarizmu odnosno odgovornosti diktatora i ratnog zločinca Josipa Broza Tita, a koje će se održati uoči obilježavanja 70. obljetnice Bleiburške tragedije i Hrvatskog križnog puta.

Hrvatsko nacionalno etičko sudište, u kojem djeluje više od trideset akademika, profesora, odvjetnika, pravnika, književnika, istraživača i predstavnika domoljubnih udruga, predstavilo je i svoju drugu knjigu *Hrvatske veleizdaje II.* U knjizi su objavljene sve do sada donesene etičke osude i podignute etičke optužbe s obrazloženjima uključujući i etičku osudu Ive Josipovića za veleizdaju hrvatskih nacionalnih interesa donesenu krajem prošle godine.

Unatoč prekršajnoj prijavi, ovu sjednicu ipak nije zasjenila policija, a koja je intervenirala na poziv osoblja Koncertne dvorane nakon što je mnoštvo ljudi ostalo ispred ulaznih vrata. Pokušaj zabrane ulaska u dvoranu, osoblje opravdava prevelikom zainteresiranošću javnosti i sigurnosnim razlozima.

U zagrebu, 19. travnja 2015.

PREDSJEDNIK HNES-a
Dr. sc. Zvonimir Šeparović, v. r.

Nije bilo medija, ali je bilo ljudi. Bilo ih je toliko da je Mala dvorana u Lisinskom u potpunosti opravdala svoje ime. Doista je bila premala, pa puno ljudi koji su po kišnom vremenu ipak došli u Lisinski nisu mogli ući u dvoranu. Srećom, snimak sjednice načinio je, po običaju, neumorni Oskar Šarunić:

<https://www.youtube.com/watch?v=zYbE9K1dQE4>

Naravno, ne smijemo biti nepravedni prema hrvatskim državotvornim portalima. Oni su pisali o sjednici, Npr. Portal HKV-a:

<http://www.hkv.hr/reportae/lj-krinjar/20142-eticko-sudiste-osudeni-mesic-pusic-i-pupovac.html>

Nisam slučajno spomenuo samo taj portal. Na njemu je Karolina Mueller opisala sjednicu na doista izuzetan način:

Hvaljen Isus i Marija,

čula sam jučer u Lisinskom,

izrekla je Bartolić, predstavnica Udruge udovica Domovinskog rata, što je odjeknulo jer zagrajali su sudionici skupa na kojem se etički sudilo veleizdajnicima. Pozdravila je tako i Nada Prkačin na predstavljajući svoga filma "In odium fidei" u Širokom Brijegu, vidjela ovdje na portalu, i moje bake i djedovi tako su govorili...

Kiša je padala jučer u Zagrebu i ja zakasnila, a u Lisinskom me dočekala gužva na vratima Male dvorane, i nije bilo nade da ću ući, srećom su zakasnila i dva poznata lika, Iljkić i Tomislav Josić koji su morali ući. I onda sam se ja lijepo njima prikrpala i sretno dospjela negdje na sredinu dvorane gdje sam se morala izvaliti, u punoj opremi, na pod. Tako sam pratila događaj, s poda, iako nisam uopće primijetila jer je bilo zanimljivo.

Vodio je Šeparović, čitao pozdravna pisma nekih ljudi iz Australije, Kanade, Berlina... Karamarko se ispričao da ne može doći, javio se Slobodan Novak, pismeno blagoslovio skup biskup Košić (Pozaić?, JP)...

Onda su krenuli čitati optužnicu Mesiću, to je dramatično pročitao B. Alić.

Protiv Bude Lončara, ovaj put su rekli poimence koga je ubio u Preku, on je bio oznaš (tako bi mogli odraditi i lustraciju, napisati knjigu koja će kolati, kad dođe zgodan čas, pomesti udbaše).

Doznali smo da je 900 stanovnika mjesta Preko, gdje se zločinački lik rodio, potpisalo peticiju da je nepoželjan u tom mjestu. A meni je tata pričao da su Lončaru 90-te namazali rodnu kuću drekom i tako izrazili osjećaje. Prečesto, jadan naš narod, radi

krepanog sudstva mora posegnuti za tim smrdljivim sredstvima. Mislim da je tu optužnicu čitao Hodak.

Pusićkinu optužnicu je čitala Bartolić, mislim. Bile su dvije žene, Bartolić i Nekić. Moram reći da žene svemu daju poseban ton, sami njihovi glasovi su osvježeni u ovim turbobnim vremenima političke prevlasti, nažalost, nesposobnoga muškoga roda.

Ne znam više tko je čitao protiv Teršelič. Za nju su rekli da je NEPOŽELJNA u Hrvatskoj. Mislim da je Ante Beljo čitao protiv Carla Bildta. I taj je NEPOŽELJAN. Ima vikendicu na Korčuli pa mu mnogi imaju prilike poći viknuti da je nepoželjan, ili izraziti osjećaje kao u Preku.

Na skupu se dogodila senzacija. Neki Nenad Vlahović je pročitao optužnicu protiv Pupovca. Rekao je da je on predstavnik "Srpske prave stranke" i onda....svašta nevjerovatnoga rekao, što je zapravo trebalo sva ova stoljeća biti vjerojatno, ali radi utjecaja stranih sila stalno se protezala ta nesreća da su Srbi protiv nas Hrvata.

Ljudi su se digli i dugo mu pljeskali.

Čovjek je govorio nadahnuto.

Šeparović se izljubio s njim na kraju i sve je zapravo izgledalo kao znanstvena fantastika. Ja ne poznajem normalnog Srbina tj. pravoslavca. Iako ih sigurno ima u Hrvatskoj. Ali da bi baš tako mislio i govorio kao Vlahović? Netko je viknuo – Kod Bujanca... valjda da dođe u emisiju i da ga svi čuju.

Šeparović je rekao da se s Vlahovićem događa ono što je Tesla rekao – da je on Hrvat pravoslavne vjere.

Nadam se jako da je to sve tako. A zašto ne bi bilo?

Moraju i pravoslavci jednom mirno živjeti u Hrvatskoj.

Pa su optužili Nulanovića. Sve ono što je taj nesposobnjaković "napravio" su nabrojili. Doduše ne znam kako su okarakterizirali to što je taj nulanović napravio, je li veleizdaja ili...

Skupu se obratio Iljkić, Josić....

Šeparović je poveo skandiranje – Vukovar! Vukovar! Moj Bože kako je bilo lijepo! Kako smo se liječili dva sata.

Ante Beljo je govorio Nekić je govorila što će obraditi sljedeći put, mislim kulturocid, optužit će ustanove i institucije, jedan je najavio skup o zločincu Titu, mislim Nikola Debelić, svi su nešto pročitali, ali se ne mogu sjetiti baš tko što i kojim redosljedom govorio.

Što je još bilo? Pjevao je 100% invalid Domovinskog rata – Iz moje krvi raste trava.

Onda je nastupio Tomac koji je održao vatreni govor, al je prije plakao nad tom pjesmom i zaželio da Hrvatska bude sretna. Kazao je da će biti, al da prvo moramo odglasati pametno.

Svi su plakali, čak je i debeljuškasta fotografkinja, koja se muvala naokolo po pozornici, brisala suze. Na pozornici na podu je sjedila Ozana Bašić.

Jel ono Ozana? – pitao me jedan do mene. Svi znaju Ozanu.

Mala dvorana KD Vatroslav Lisinski bila je puna ljudi (...) Njih stalno srećem na hrvatskim skupovima. I da nema njih....ne znam što bi bilo s nama... Neki djedice su se dizali i gromkim glasom nešto zapitkivali i izjavljivali, drugi su ih stišavali.

Koliko naš narod želi govoriti, držati govorancije, koliko smo se mi hrvatski likovi sami informirali u tišini svoga doma, anonimni, i sad bismo samo željeli održati neki naš maljušni govorčić, o tome što mi zamo, bar na tv kad nazovemo, ali ne... ne daju nam.... :)

Nekož ženi je zazvonio mobitel i ona se opušteno s nekim dogovarala i govorila kako još malo pa je skup gotov....ha, ha, ha...

A imali smo i incident. Koji će u novinama biti okarakteriziran kao ustaški, ako se usude izvijestiti o suđenju za veleizdaju čitavom današnjem vodstvu Hrvatske.

Toga nema na svijetu, ovo je povijesni čin, da se optuži čitavo vodstvo jedne države, rekao je Šeparović. Zaista!

Neki je čovjek počeo glasno govoriti usred govorancija i počeo spominjati policiju. Onda su ga počeli stišavati s pozornice. Tajnik je izašao van i tek na kraju objasnio narodu, da nije radila ventilacija u dvorani, ljudi su otvarali vrata, a čuvari i garderobijeri su uporno zatvarali vrata, valjda su nas htjeli ugušiti, rekao je tajnik, kojemu sam zaboravila ime. Onda su ovi pozvali policiju koje je bila "dobrohotna" pa nisu ništa poduzeli. Molim te?!

Vani sam kupila knjigu Veleizdaje II. To je neka nesretna nadaljevanka kojoj se ne vidi kraja. Tko zna koliko će biti brojeva.

Oprostite što sam se ovako naložila, ali Saga je htjela da idem, pa sam išla iako mi se nije išlo. Sreća da sam poslušala jer bilo je za sjećanje.

Hvaljen Isus i Marija....

S druge strane i g. Gojmir Milat mi je na veoma originalan način komentirao tu sjednicu. Poslao mi je svoju pjesmu:

"Imamo svoj/u (Bankomat) Hrvatsku"

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Hrvatsku kakvu ste sanjali.
Da, upravo takvu ste sanjali.
Raseljenu, oglođanu,
bijednu i poniženu!

Da vi imate svoju Hrvatsku!

Sanjali ste bankomat,
snovi vam se ispunili.
Hrvatsku ste pretvorili,
u svoj osobni bankomat.

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Ljubite je i grlite, ma da,
to je vaša Hrvatska!
Tko da je ne ljubi, ne grli,
kad je tako darežljiva.

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Ona je, vaš osobni bankomat.
Celofan je jako dobar,
nepropustan materijal.
Služite se jako dobro njime,
da sakrijete od očiju puka, bankomat.

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Poradi bankomata,
vi izvrćete aktualne teme.
Tražite krivca za sve današnje teme.
Gle čuda, uvijek, ama baš uvijek,
nađete dežurnog krivca.
Dežurnog krivca za sve nastale probleme.
A tkoga drugog, već onog što vam puškom,
devedesetih osigurali udobne fotelje.

Da vi imate svoju Hrvatsku!
Bilo bi vrlo zabavno,
jako, jako smiješno.
Kada za sve svoje problema,
ne biste režirali, dežurnog krivca.
Da vi imate svoju Hrvatsku!
Ta Hrvatska je,
vaš privatni bankomat!

Osobno sam posebno ponosan, a vjerujem i svi ostali članovi utemeljitelji HNES-s što je među nama i veliki hrvatski književnik akademik Slobodan Novak. Sjećam se osnivanja Sudišta. Ozana Bašić, koju spominje i Karolina u svom opisu sjednice, tada je uspjela nemoguće. Za njenu emisiju "Oluja" snimila je njegovu izjavu. Poznato je da akademik Novak ne voli javno nastupati. Nije da nije pokušao i tada, ali tko može odoljeti Ozani. Zbog bolesti akademik Novak nije nazočio ni ovoj našoj sjednici. Ali ona nije prošla bez njega. Poslao nam je slijedeće pismo:

Prva optužnica Etičkog suda protiv četvoro prononsiranih hrvatskih herostrata, zbog svoje čvrste utemeljenosti i preciznosti, sažeta je do same jezgre zločina, a istovremeno i sumarna, pa donekle i oskudna (gdje je Mesićevo sramotno cincarsko manipuliranje državnim tajnim arhivom?), ali je više nego dostatna da bi dozvala ruku pravde, da bi slabovidnima razbistrila vid, i da bi onima u kojih su neki od obilježenih najpopularniji hrvatski političari – barem zaustavila glasačku ruku. U vakuumu između očiglednih činjenica i prosudba naivnih ljudi zjapi još jedan zastrašujući vakuum: šutnja države, letargija institucija, oportunitizam mislećih građana. U Beogradu se pišu memorandumima, u Novom Sadu prisvaja dubrovačka književnost, na pučkim tribinama prisvaja Vukovar, izcrtavaju se granice Velike Srbije. Neupućenim se našim državicima podmeće zagrebačko kukavičje jaje – Micićev hrvatožderski Zenit uz judin trostruki poljubac. Jer neki, da, pa i naši, imaju i treće lice. Gdje su hrvatske institucije, gdje osviješteni pojedinci? Gdje Ujedinjeni narodi, gdje Europska unija? Gdje rezolucije, deklaracije, štitoonoše i kišobrani? Zločinci mitingaše po Balkanu, igraju kolo s agresorima na Krimu. Mi ih podržavamo pred Europom. A u nas – branitelji su sami na poprištu, pod šatorom, njih se u Hrvatskoj tretira kao ekscesne i kapriciozne. Zločin je u Hrvatskoj prešućen, pa će, bojim se, i presuda Etičkog suda biti ekscesna.

Karolina je u svom komentaru spomenula i novu knjigu koju smo izdali:

Vani sam kupila knjigu Veleizdaje II. To je neka nesretna nadaljevanka kojoj se ne vidi kraja. Tko zna koliko će biti brojeva.

Moj zadatak je bio predstaviti tu knjigu. Evo kako je to izgledalo:

Predstavljanje knjige *Hrvatske Veleizdaje II.*

Knjiga *Hrvatske veleizdaje II.* / Josipović – Mesić – Milanović; Pusić – Pupovac – Lončar – Teršelić – Bildt sadrži sve etičke osude i optužbe koje su danas izložene na ovom skupu (ETIČKE OSUDE ZA VELEIZDAJU: Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac; ETIČKE OPTUŽBE ZA VELEIZDAJU: Zoran Milanović, Budimir Lončar, Vesna Teršelić i Karl Bildt; kao i *Kulturocid kao oblik uništavanja hrvatskog identiteta; Jugoslavenski komunistički totalitarizam i Titovo zatiranje hrvatskog roda i imena*). Knjiga sadrži i osudu bivšeg predsjednika Josipovića, koja je već dana u našoj prvoj knjižici. S obzirom da se radilo o knjižici mi smo u ovoj knjizi prenijeli sve što je bilo u njoj, ali su dani i tekstovi Josipa Botteriija Dinija: OBNOVITI SE ILI UMRIJETI! s predstavljanja te knjižice u Splitu u kome se Botteri prigodno sjetio pok. Branimira Lukšića, člana utemeljitelja HNES-a. i Zvonimira Hodaka: TUŽBA PROTIV IVE JOSIPOVIĆA ZA KLEVETU NA ŠTETU ZDRAVKA TOMCA I JOSIPA JURČEVIĆA, koja baca posebno svijetlo na naš rad. Naime, jedini odgovor koji je mogao naći bivši predsjednik na našu optužbu bile su sramotne uvrede na račun naših

istaknutih članova. Zapravo to je bilo njegovo priznanje da ne može odgovoriti na našu optužbu, pa je prirodno slijedila i naša osuda.

Današnji Predsjednik Vlade, danas optužen za etičku veleizdaju, definirao je sve riječima: Mi ili oni! Doista Hrvatska je podijeljena na one koji su za jugoslavensku bolje reći srpsku Hrvatsku i nas koji smo za hrvatsku Hrvatsku. Slijedeći primjer nam sve kaže:

"U tjedniku 7Dnevno od 26. 12. 2014. opisan je razgovor od "29. novembra 2007.", koji je za Josipovića "slavan datum". Cvetičanin (srpski veleposlanik u RH, JP) će Josipoviću:

– *Uvek se setim govora u Srbu 27. jula 1941. koji je održao kraljev otadžbinac vojvoda Mane Rokvić kazavši da dio Hrvata u njedrima njeguje ustašku zmiju: 'Srbine, keva te uči! U Hrvatu zmija čuči!'*

– *Zanimljiva metafora, ekselencijo. To je Mane lijepo rekao. Zapamtit ću to! Možda nekad u budućnosti na to i upozorim. Na nekom važnom mjestu!*

Josipović je dobro naučio i naučeno izgovorio u Knesetu, zar ne?" Inače, sastanak su završili tako što je Josipović odsvirao ekselenciji: MARŠ NA DRINU!

Svojevremeno smo profesor Tomac i ja u našem poznatom otvorenom pismu naglasili kako *Hrvatsku ponovno trebaju voditi ljudi koje vole ovu državu i hrvatski narod!* Treba naglasiti da je pred predsjedničke izbore na svoj način to isto govorila i Crkva u Hrvata. A danas to isto poručuje i naša predsjednica Kolinda Grabar Kitarović kada kaže:

Gospodinu Milanoviću poručujem da interese države stavi ispred vlastitih interesa i da počne obnašati odgovorno dužnost predsjednika Vlade prema svim građanima Hrvatske.

Naravno, nama je jasno da on i njemu slični to ne mogu poslušati jer njihov interes je jugoslavenska tj. srpska Hrvatska, a to je ono što i čini njihovu politiku veleizdajničkom. Svoju mržnju prema narodu i državi koja ih i dovodi do veleizdaje pogotovo ne mogu sakriti kada su u pitanju oni koji su najzaslužniji što imamo državu – hrvatski branitelji. Vidimo koliku mržnju otvoreno pokazuju prema Stožeru za obranu hrvatskog Vukovara i stopostotnim ratnim invalidima iz šatora u Savskoj 66. Pa i u najnovijem Hrvatskom tjedniku imate članak Tomislava Držića o tome kako je Vlada RH agresore izjednačila s braniteljima.

A da stvar bude još gora, zbog slučaja hrvatskog stradalnika Veljka Marića (s pravom Ivica Marijačić naslovljava svoju kolumnu u najnovijem Hrvatskom tjedniku Bijeda države u slučaju Veljka Marića; <http://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/20137-i-marijacic-bije-da-drzave-u-slucaju-veljka-marica.html>) napisao sam dva otvorena pisma Predsjednici RH upozoravajući na fašistički karakter velikosrpske agresije na Hrvatsku, kao što je to nedavno u Bujici učinio i prof. dr. sc. Andrija Hebrang. Osim jednog ili dva portala nitko se nije usudio objaviti pisma! Dodajmo tome da sam također upozorio i kako su istinski antifašisti upravo hrvatski branitelji koji su se suprostavili tom fašizmu i pobijedili ga. Potpuno je u pravu Marko Curać kada u najnovijem Hrvatskom tjedniku za mogući susret Predsjednice s Predsjednikom Srbije kaže: najbolje je da se on uopće ne dogodi ako ne bude rezultirao spasom za zatočenoga hrvatskog branitelja Veljka Marića.

Naši branitelji su istinska SAVJEST našeg naroda i naše države. Smiješno je kada osuđeni veleizdajnik Josipović tvrdi da je to danas optužena ravnateljica "Dokumente". Još smješnije je kada se zna kako ta ista "Dokumenta" radi po njegovim uputama, pa je – zapravo – on za samog sebe rekao da je savjest naroda čije ime ne voli ni izgovoriti. Vjerovali ili ne: VELEIZDAJNICI KAO SAVJEST NARODA!

Ne dvojim da će glavni mediji prešutjeti i ovu knjigu i današnje optužbe i osude. Međutim, znamo da istinu ne mogu sakriti. Uostalom članovi HNES-a predsjednik Zvonimir Šeparović, i članovi predsjedništva Zvonimir Hodak, Josip Jurčević, Željko Olujić, Zdravko Tomac a i drugi stalno sudjeluju u najgledanijim emisijama lokalnih televizija, pišu za državotvorne novine i portale, a često ih pozivaju da komentiraju razne događaje.

Zato ne dvojim da će osude i optužbe koje su dane u ovoj knjizi i sama knjiga odigrati veliku ulogu u sljedećem razdoblju u kojem trebamo osigurati da Hrvatsku ponovno vode ljudi koje vole ovu državu i hrvatski narod!

HVALA!

Poslije sastanka mi je jedan prijatelj rekao da je pokušao pronaći odakle su u 7Dnevno prenijeli spomenuti razgovor između srpskog veleposlanika i Josipovića. Pogledao je u Cvetičaninovoj knjizi i taj dio nije našao. Zapravo, u cijeloj priči to nije ni bitno. Sama priča pogađa u bit Josipovićeve sudjelovanja u realizaciji velikosrpskog Memoranduma SANU 2. 7Dnevno je veoma čitani tjednik, a priča je tiskana u jeku predsjedničke kampanje. I nije demantirana! Vjerojatno zato što se i samom Josipoviću svidjela. A kada se sviđa i njemu i meni, zašto je ne bi navodili kad god je to moguće.

Glas Brotnja, 20. 4. 2015.

Kamenjar.com, 20. 4. 2015.

DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.

Mogu li prijetnje poništiti spremnost za svoj Dom?

NE SMETA NJIMA DANAS PAVELIĆ, VEĆ HRVATSKA SAMOSVIJEST!

INTERVJU: Branko Borković, mladi jastreb

Pismo Predsjednici RH i predsjedniku HDZ-a već ima više o 3100 potpisnika. Kao što je poznato potpisuje se na portalu kamenjar.com i Krešimir Kraljević mi je 20. 08. 2015. napisao:

*Očito postoji određeni pritisak, par ljudi mi se javilo da ih uklonim s popisa! ±
O kakvim pritiscima se radi postaje očito kada se vidi naslov intervjua Mladog Jastreba u tjedniku 7Dnevno, 21. 08. 2015.: Prijete mi ubojstvom zbog prijedloga da 'Za dom' BUDE SLUŽBENI POZDRAV U OS RH.*

Evo tog dijela intervjua:

Zbog čega ste na facebooku promovirali pozdrav 'Za dom spremni'? Nije li Hrvatska već imala previše problema zbog tog pozdrava?

– Ne vidim zašto Hrvatske ima problem s tim pozdravom. Zar samo zato što nam nabijaju kompleks Ante Pavelića? I Tito i Pavelić bili su totalitaristi, a iza niti jednoga od njih nije bila većina hrvatskog naroda. Oni su 'rođeni' nakon što je Stjepana Radića ubio predstavnik Srbije. Na sve ono pozitivno što je Radić stvorio, oni su udarili negativan pečat. Pacifist sam, sljednik nauka braće Radić i vjernik, što znači da ne mrzim i ne posežem za tuđim. U pozdravu 'Za dom spremni' ne postoji ništa sporno. Ako budemo gledali podsjeća li nešto nekoga na Pavelića ili Tita, onda bi trebali ukinuti cijeli hrvatski narod. Ne samo stari hrvatski pozdrav. Taj pozdrav nema veze s Pavelićem. Zrak, voda, hrana, odjeća i dom su temeljna ljudska prava koja čovjek stječe rođenjem. Protubožje i protuprirodno je to nekome oduzimati. No, u Hrvatskoj su nam sve oduzeli osim zraka, a sada gledaju kako bi i to oteli. Ni dom, kao ustavna kategorija, nije im svet. Kada kažem 'za dom', brinem se za svoje, a ne za tuđe. Nema tu ništa neprimjereno. Zar ćemo zabraniti riječ 'spremni', kao što su zabranjivali slovo 'u', jer je to nekome smetalo, pa su umjesto Univerzijada, pisali Yniverzijada? 'Dom' je, osim toga, bio naziv glasila HSS-a još od 1905. godine, dakle davno prije Pavelića. Onima kojima taj pozdrav smeta, savjetujem da potraže pomoć psihijatra Vojislava Stanimirovića.'

Ostajete pri prijedlogu da 'Za dom spremni' bude službeni pozdrav u Oružanim snagama, te pri tvrdnji da bi taj pozdrav s vremenom postao opće prihvaćen, kao što je i kuna postala opće prihvaćena hrvatska valuta?

– *Ostajem kod svega što sam napisao na Facebooku.*

Jesu li vas napadali zbog te inicijative, koja je imala dosta veliki odjek?

– *Itekako. Dobivao sam prijete i iz Hrvatske i iz Srbije. Prijete iz Hrvatske bile su puno žešće od onih iz Srbije. Prijetili su mi Hrvati. Poručivali su da će me noć progutati. To najbolje govori dokle je dovela ta histerija. Ipak, ostajem kod svog stava. Važno je napokon se suprotstaviti nabijanju kompleksa Hrvatima. Kada počemo kopati jame oko Jasenovca da napokon utvrdimo koliko je točno tamo ljudi stradalo, odmah smo ustaše. Nigdje nema tijela, pa se pitam gdje je tih 700.000 navodno ubijenih Srba? Pitam se, zašto hrvatski političari stalno u Jasenovac idu s obranaškim stavom? Tamo su stradali prije svega Hrvati. Poznato je da je i Vlatko Maček 1941. završio u Jasenovcu kao ideološki protivnik režima Ante Pavelića. I nakon rata tamo su stradavali Hrvati. No, u današnjoj Hrvatskoj ne dopuštaju znanstvenicima da to napokon istraže! Tobožnji hrvatski povjesničari napadaju svakoga tko poželi doznati istinu o Jasenovcu. A kada nema znanstvenih istraživanja uz pomoć kojih bi se doznala istina, ostaju krivotvorine i mit. Navodni povjesničari (Goldstein, Jakovina, Klasić) koji se rugaju onima koji žele razbiti mit o Jasenovcu, trebali bi potražiti pomoć u ordinaciji dr. Vojislava Stanimirovića. Pitanje je kako su uopće došli do svojih diploma.*

Naravno, nitko i ne očekuje da će prijete uplašiti posljednjeg zapovjednika obrane Vukovara. Znamo koliko je ulogu pozdrav Za dom spremni odigrao u Domovinskom ratu. Zapravo svi oni koji nastoje taj pozdrav isključivo vezati za Drugi svjetski rat, samo pokazuju svoj odnos prema Domovinskom ratu. Naime, tome znaju nasjesti i mnogi naši ljudi tvrdeći kako je ta krilatica u ovakvom obliku ostala upamćena prvenstveno kao ustaški pozdrav (vidjeti npr. tekst Ivana Hrstića u Prilozima). Ja nemam toliko godina da se sjećam Drugog svjetskog rata, pa ni onog razdoblja poslije njega kada su masovno ubijane ustaše (čitaj: svi Hrvati koji su bili za neovisnu hrvatsku državu). S druge strane srpski pozdrav s uzdignuta tri pozdrav je nastao u Domovinskom ratu kao simbol srpskih pobjeda i slavlja kada su za protivnika imali razoružanu hrvatsku vojsku. Ali kada je nedavno u slučaju progona našeg Josipa Šimunića dana takova usporedba Srbi su se digli na noge tvrdeći kako nacionalni pozdrav može i napredovati, hoće reći mijenjati se. Tako je i njihov od tri skupljena prsta u Miloševićevo vrijeme, dakle u vremenu kojega sve svi sjećamo, napredovao u tri raširena prsta (vidi ostale priloge koji su prenijeti iz moje knjige HRVATSKI GENOCID: NAPRAVILI ZEČEVE OD SRBA, Zagreb, 2014.).

Zato mi je drago što je Mladi Jastreb i u ovom intervjuu ponovio i tvrdnju o starom hrvatskom pozdravu. Inače, znamo da je Mladi Jastreb sjajno ukazao na analogan napad na Tuđmana i hrvatsku državu zbog uvođenja kune. Hrstić u svom tekstu daje duhoviti komentar:

No, gle apsurdna, kakvo bi to bilo licemjerje zakonodavstva koje traži da se kazna za ZDS plaća u – kunama?

Zapravo, s Mladim Jastrebom smo o prijedlogu da ZA DOM SPREMNI bude službeni pozdrav u Hrvatskoj vojsci razgovarali dr. sc. Josip Stjepandić i ja u Kninu. Na Thompsonovom koncertu smo se našli i s Josipom Šimunićem i govorili smo mu o tom prijedlogu koji je on odmah podržao. I Šimunić i mi došli smo dobrih sat vremena prije početka koncerta. Teško je bilo i popričati s njim jer su svi htjeli fotografirati se s njim. Naravno, drago nam je što je Šimunić jedan od prvih potpisnika našeg pisma. Sjetimo se i nedavne provokacije Milorada Pupovca na N1 Televiziji:

"Predsjednica države dužna je štiti od poklika "Za dom spremni" i "Ubij Srbina" koji se uzvikuju na stadionima",

(Što mu je Predsjednica odgovorila možete vidjeti na:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/22863/Evo-što-je-Predsjednica-RH-odgovorila-Miloradu-Pupovcu-na-sinoćnje-izjave.htm>)

Hrstić i povezivanje ova dva poklika izvrsno komentirao u svom tekstu. Zapravo je Pupovčevo izjednačavanje ta dva pozdrava strašna optužba protiv njega i njegovog naroda. Naime, Hrvati viču kako će braniti svoj dom i domovinu, a Pupovac kaže kako se to odnosi na Srbe jer će oni opet napasti Hrvatsku. A Pupovac zna da mogu pobijediti samo ako se Hrvati ne brane, zar ne?

Zapravo za nekoliko dana ćemo završiti s prikupljanjem potpisa i pismo poslati Predsjednici RH i Predsjedniku HDZ-a. Na neki način na to nas upućuje najnoviji tekst prof. dr. sc. Zdravka Tomca, *Knin i Sinj pokazali su da je 'kukuriku politici' vrijeme iscurilo*, 7Dnevno, 21. 08. 2015. u kome on kaže:

Najprije su htjeli sudski goniti Thompsona zbog pjesme Čavoglave, a onda kada su vidjeli da bi se našli na istoj poziciji kao četnici i velikosrbi onda su morali od toga odustati, pa su se morali zadovoljiti medijskim napadima. Stotinu tisuća ljudi na koncertu Marka Perkovića Thompsona, koji se odvijao po istom scenariju kao i svake godine, ali sada ne u Čavoglavama nego u Kninu, bio je završni udarac Kukuriku koaliciji i njihov definitivni politički poraz.

Josip Pečarić

MARKO LJUBIĆ

MORE I OBRAZ: Drž' slovenskoga lupeža, srpskome pomozi!

GOLDSTEINI ŽIVE OD PROPAGANDE – ŠTO ĆE IM AKADEMICI, ZNANOST I ISTINA

Dobro je što su i Vlada, i Predsjednica države, i HAZU, i kompletna javnost reagirali snažnom akcijom na pokušaj krađe hrvatskoga mora. Loše je što nitko od njih nije nikada ozbiljnije pokušao reagirati, izuzev nedavno hrvatskih znanstvenika oko akademika Pečarića i profesora Marušića, na trajne velikosrpske nasrtaje na hrvatski nacionalni duh i identitet.

„Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih“ (Mt 4,4). Žive li današnji Hrvati dakle samo od doručka, ručka i večere, je li kao vukovi, kada su gladni reže na pokušaj otimanja iz suparničkoga zvjerinjaka, ili, kao katolički i human europski narod, čija postignuća počivaju na usvojenim znanjima kroz svoju i opću ljudsku povijest, žive i od svoje nematerijalne baštine.

Pismo koje su hrvatski znanstvenici akademik Pečarić i profesor Marušić uputili HAZU i hrvatskoj javnosti, upravo inzistira na punoj svijesti o nužnosti saznanja o vlastitom nacionalnom identitetu, nacionalnoj povijesti i istini. Bez toga će možda bića koja nastanjuju današnju Hrvatsku, jednoga dana imati i cijelu Sloveniju, ali će biti zombiji bez ikakve veze s hrvatskom povješću, tradicijom, imenom i korijenima. Smijemo li dakle obraniti more, a izgubiti duh, biti vlasnici kruha, a ostati bez duha?

Je li hrvatska nacionalna osobnost danas navodni genocid nad Srbima u vrijeme NDH, koji su više od sedamdeset godina velikosrpski propagandisti i hrvatski petokolonaši održavali brojkama od 700 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu? Zašto ni nakon 25 godina postojanja slobodne i suverene hrvatske države nemamo odgovor na to i slična povjesna pitanja, iz, ne tako daleke prošlosti? Zašto hrvatsku povijest pred cijelim svijetom i danas pišu, tumače i promoviraju velikosrpski umovi i njihove hrvatske slugue? Stvara li se upravo pred nama svima uz blagoslov aktualne vlasti, mainstream medija i utjecajnih struktura još jedna srpska krivotvorina olujnoga „genocida“ srpske „nejači“ u Hrvatskoj?

Akademik Josip Pečarić: „Šutnja o povjesnim lažima izrodila je devedesetih godina golema zla u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. Pismo koje smo inicirali vidim kao veliku mogućnost upravo HAZU da potvrdi svoju ulogu u očuvanju nacionalnoga identiteta. Nitko nije pozvaniji od Akademije. Usprkos tome što dio akademske zajednice HAZU drži inertnom i neosjetljivom na nacionalna pitanja, ističem da je oko 160 akademika, biskupa, nadbiskupa, sveučilišnih nastavnika i doktora znanosti ovim pismom izrazilo uvjerenje da će Akademija ispuniti svoju povjesnu i nacionalnu zadaću. Ističem da bi bilo primjereno da administracija Akademije istakne ovo naše Pismo sa svim potpisnicima uz mogućnost potpore svima koji to žele, na svojim službenim stranicama, što ne prejudicira stav Akademije. Uvjeren sam da bi to omogućilo daleko veću potporu Pismu. To je pogotovo važno zbog bojkota javne televizije i najvećih tiskanih dnevnika u zemlji,

jer izuzev tjednika 7dnevno i Glasa koncila, te nekoliko portala, oko Pisma vlada zabrinjavajuća šutnja.

Koliko je važno reagirati, svjedočimo i ovih dana rasplamsavanju nove velikosrpske krivotvorine o genocidnosti Oluje, pri čemu se zanemaruje činjenica da je Olujom oslobođena Hrvatska i spriječen potencijalni masakr u Bihaću, daleko veći genocid od onoga u Srebrenici“.

Zlo samo nikada neće stati, ako ga se ne iskorjени.

Zašto današnja Hrvatska šuti o tome, zašto o tome šuti Predsjednica hrvatske države, zašto na Dnevniku javne televizije seansa Milorada Pupovca i Vesne Teršelič uoči Dana pobjede, dobije i sklikom i tonom nekoliko minuta, a zahtjev tolikih akademika, biskupa, doktora znanosti o tako običnoj, i ljudskoj i znanstvenoj stvari – ni sekunde? Koliko je nužno znati istinu o sebi i može li se prešućena i prihvaćena laž reflektirati i na izravan gubitak mora, rijeka, zemlje i šuma?

U jeku velikosrpske agresije na Hrvatsku, koju je mirno pratio gotovo cijeli svijet, a najvažnije europske sile, s izuzetkom Njemačke, podržavale politički i obavještajno, **francuski predsjednik Francois Mitterrand je nakon što je upoznat sa strahotama srpskoga divljanja u Vukovaru rekao u intervjuu njemačkom listu Frankfurter Allgemeine Zeitung: „Hrvati su bili na strani Hitlera, dok su se Srbi borili na strani Saveznika.“**

Dakle, zbog takvoga stava, kreiranoga u razdoblju nakon Drugoga svjetskoga rata, rukopisom komunističke i velikosrpske oligarhije u bivšoj Jugoslaviji, svijet je bio spreman podržati uništenje hrvatskoga naroda i oduzeti mu, uz identitet i materijalna dobra, narodski rečeno – djedovinu.

Nije li to najbolji znak upozorenja na vrhunsku višeznačnost zahtjeva koje donosi Pismo Akademiji o slobodi istraživanja. Misli li netko možda, da višestruko iskazani nedostatak elementarnoga poštovanja i respekta prema Hrvatskoj, tako vidljivoga u ponašanju međunarodne zajednice od prvoga dana samostalnosti, a pogotovo nakon smrti predsjednika Tuđmana, kao i u slučaju „Slovenija“, počiva na uočnome nedostatku hrvatskoga samopoštovanja?

Jasno da jest, i u prvom i u drugom slučaju. Tko će poštovati čovjeka koji se hvali da mu je žena – kurva?

Kako će gledajući Pupovca i Teršeličku na HTV-u i istodobno sasvim sigurno čitajući javni zahtjev hrvatskih znanstvenika koji njima nije promaknuo, strane diplomatske misije i stručnjaci za događaje u Hrvatskoj, imati respekt prema hrvatskoj državi? A na temelju njihovih mišljenja i istraživanja, formiraju se politike i ponašanje stranih država prema nama.

Politički, ali i ljudski obraz Milorada Pupovca, koji usprkos međunarodno potvrđenim dokazima da su laži o srpskim stradanjima tijekom i nakon Oluje usporedive s lažima o žrtvama Jasenovca, ovdje nije za raspravu, niti mi je namjera ikoga normalnoga u Hrvatskoj upozoravati na to. Kao i za Vesnu Teršelič, vrijedi posve jednaki razlog isticanja tih političkih i društvenih kreatura – golema potpora službene hrvatske države i nacionalnih medija upravo njima. To je prvorazredan problem, a ne njih dvoje i gomila sličnih „lumena“.

Kako je dakle moguće da se kompletna Hrvatska ujedini protiv lopovluka slovenske politike, a ista ta država golemim sredstvima pa i nasiljem, štiti i podržava laži i prijevare velikosrpske i petokolonaške strukture o hrvatskoj nacionalnoj povijesti i identitetu.

Kako je moguće da jedan lupež valja, a drugi ne valja? A oba lupeža su nam htjeli ukrasti i djedovinu i ponos, ne nužno tim redosljedom. Koliko god gubitak ponižava čovjeka i narod, obično je nesposobnost zaštite svoga, izraz nedostatka ponosa.

Iako je dokazano da postoje mnoge netočnosti oko Jasenovca, Goldstein prijeti kako neće tolerirati nikakvo istraživanje. Pupovčeve „Novosti“, navodno novine srpske nacionalne zajednice u Hrvatskoj, čiji bi, zbog državnoga financiranja, osnovni smisao trebao biti integritet tu zajednicu u suvremeno hrvatsko društvo i zajedničku kulturu državnosti, o pokušaju utvrđivanja istine o Jasenovcu pišu: „*Jezgro novoosnovanog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, koje negira ustaške masovne zločine, nalazi se duboko unutar Katoličke crkve. Crkva je društvu dala nekolicinu istaknutih ljudi, počevši od njegova predsjednika, svećenika Stjepana Razuma, a kaptolski ‘Glas Koncila’ redovito publicira i promovira njegove članove.... Oni su naprosto postali dio sistema koji je 1990-ih uspostavio revizionistički povjesničar Franjo Tuđman, autor ideje o miksanju kostiju u Jasenovcu, a sve su naznake da vrijeme njihove pune afirmacije tek dolazi. Nema sumnje da će im registracija udruge, odobrena u ime liberalnih ustavnih načela, uskoro omogućiti prikupljanje značajnih donacija, zašto ne i onih iz državnog proračuna, za još intenzivniju promičbu fašističke ustaške države.*“ (Nikola Bajto – Novosti - 23. svibnja 2015.)

Kako pomiriti strateški plan Hrvatske zaklade za znanost 2014. – 2018. koji je usvojio Hrvatski sabor na sjednici 17. travnja 2015. u kojemu piše: „**Moderan sustav znanosti zasniva se na širokom spektru temeljnih istraživanja i punoj akademskoj slobodi**“, s brutalnim nasrtajem Slavka Goldsteina, savjetnika predsjednika Vlade, upravo na tu strategiju?

Zašto bi bio problem na najvišoj državnoj razini, na razini vlade, Sabora, predsjednice države, svih nacionalnih institucija, a pogotovo HAZU, bespogovorno **podržati i osigurati** primjenu zahtjeva za slobodom znanstvenoga istraživanja koji je centralna bit i razlog istodobno, zahtjeva hrvatskih znanstvenika Akademiji i očitovati se o tome pred svojim narodom i istodobno oštro osuditi Goldsteinovo ponašanje?

Nema razumnih objašnjenja, izuzev da netko jako moćan u ovoj zemlji, društvu i državi – laže i svjesno radi zlo svome narodu. S jedne strane proglašava i deklarira slobodu, a s druge strane, sprječavaju.

Jedini lijek za ovakve radikalne suprotnosti, za ovakvu diskriminaciju standarda i cijelih društvenih grupa, gdje je većina hrvatskoga naroda izrazito diskriminirana, što nasiljem, što desetinama godina medijske harange i propagande, jest – znanost. Samo i jedino znanost. Jer, ovo odavno nisu samo unutarnji problemi Republike Hrvatske, već i golema hipoteka pred cijelim civiliziranim svijetom. A taj svijet će rijetko kada, gotovo nikako, zanemariti znanstvenu neupitnost i dobro plasiranu informaciju o znanstvenim istraživanjima, jednako kako će očekivati da sami to pokrenemo, jer to nije predmet njihovih primarnih interesa.

Ima li Hrvatska danas odgovor na dvojbe koje razaraju njezino nacionalno biće u okviru svoje znanosti i postoje li ljudi u Hrvatskoj i svijetu, koji mogu relevantno i objektivno, po načelima i zapovijedima koje su naveli Pečarić i Marušić u pismu, odgovoriti na njih, na prihvatljiv način cijelome svijetu, ne samo hrvatskome narodu?

Postoje. A ne zovu se Vesna Teršelić, Zoran Pusić, Milorad Pupovac, Slavko Goldstein, niti nekakav Markovina, Klasić i ostale nesretne figure. Zovu se drugačije.

Usporedimo karijere i kompetencije tih ljudi, njihovu pozvanost i prepoznatljivost u bilo čemu van plaćeničkih krugova stranih interesa, s nekima od uglednih hrvatskih znanstvenika koji diljem svijeta nude rješenja, a razuman svijet ih prihvaća i afirmira.

Jedan od njih je profesor Dragan Primorac, hrvatski liječnik, pedijatar, genetičar i forenzičar. Profesor je na američkim sveučilištima Penn State University i University of New Haven, suosnivač je Sveučilišnog odjela za forenzičke znanosti, Sveučilišta u Splitu, član je American Academy for Forensic Sciences, Hrvatskog društva za humanu genetiku, predsjednik je i utemeljitelj jednog od najuglednijih međunarodnih znanstvenih društava iz područja forenzičke i kliničke genetike „International Society of Applied Biological Science” u čijim znanstvenim tijelima rade i 4 Nobelovca, autor i urednik svjetskoga forenzičkoga udžbenika „Forensic DNA Application“.

Njegov tim suradnika i istraživača objavio je rad, istodobno prvu uspješnu identifikaciju **ikada**, žrtava Drugog Svjetskog rata pod nazivom "Identifikacija skeletnih ostataka žrtava komunističke vojske tijekom Drugog svjetskog rata (<http://www.cmj.hr/2009/50/3/19480024.htm>) te time pokazao da je moguće utvrditi identitet žrtava i rekonstruirati kazneno djelo iz toga vremena. Tada su iz dvije masovne grobnice u Sloveniji (oko Škofja Loke) identificirali 6 osoba. Prema nalazima Primorčevoga tima, točno se moglo rekonstruirati vrijeme pogibije, način pogubljenja, pri čemu su položaji tijela, ostaci opreme i ukupni nalazi dali neupitan znanstveni odgovor na taj fragment povijesnih događaja.

Zašto bi Rusiji bilo važnije za njezin nacionalni identitet riješiti sve nepoznanice oko ubojstva carske obitelji Romanovih, koje su na njen zahtjev riješili najbliži suradnici profesora Primorca, a što ni blizu presudno ne utječe na ruski nacionalni identitet kao recimo mit o Jasenovcu i stradanju Srba u NDH, na hrvatski nacionalni identitet, a današnjoj Hrvatskoj upravo to bilo nebitno? Smiju li brojčano mali narodi imati ponos i dostojanstvo?

Upravo takvi ne smiju ostati bez ugleda, istine, ponosa, makar ostali bez kruha!

Da se samo mali dio bezbrojnih milijuna kuna zadnjih godina, koje hrvatska država daje raznim Pupovcima, Teršeličkama i Pusićima, za nasilje nad zdravim razumom hrvatskoga čovjeka, ponudi uz potrebnu političku volju, profesoru Primorcu za formiranje vrhunskih multidisciplinarnih međunarodnih timova, ne samo da bi se zaustavila agresija na Hrvatsku, nego bi on sa svojim kolegama znanstvenicima, sa potpisnicima ovoga Pisma i uz tihu ili glasnu potporu većine hrvatskoga naroda, vrlo lako svojim ugledom i kompetencijama postigao potporu najsenzibilnijih svjetskih država za pitanja raznih „Jasenovaca“ – SAD-a i Izraela.

Kome je u interesu plaćati nekompetentne osobe pored svjetski relevantnih znanstvenika i isto takve znanosti?

Samo onima koji imaju prljave ciljeve i iste takve interese prema Hrvatskoj.

Zašto to onda radi hrvatska nacionalna država?

Upravo u odgovorima na ta pitanja i promjeni takve državne politike, a prije nje, javne i društvene klime, je moć poruke Pisma hrvatskih znanstvenika i strah samoprogllašene avangarde koja drži u umnom ropstvu generacije hrvatskoga naroda.

EVO ZAŠTO NE DAJU ISTRAŽITI JASENOVAC: ‘Da bi Pupovac i peta kolona Hrvatima dovijeka na nos nabijali lažne žrtve!’

Damir Kramarić, dnevno.hr, 20. 08. 2015.

"Budući da Pupovac nije neobrazovan, svojim izjavama posve se razotkrio kao spavač onih srpskih snaga koje su devedesetih vodile rat i koje bi ponovno htjele rat", smatra dr. Jurčević koji je magistrirao na jasenovačkom mitu

Nakon što je Milorad Pupovac u Dnevniku Nove TV usporedio Vukovar 2015. godine s Jasenovcem 1946. te kazao: ‘Zamislite da je netko u Jasenovcu ili Novskoj 1946. godine rekao da latinično pismo ne smije više biti u upotrebi...’, u zraku su ostali visjeti brojni upitnici u vezi s porukom koju je čelnik SNV-a htio poslati.

Cilj i smisao njegove poruke može se nazrijeti, ali ne i u potpunosti razumjeti, pogotovo zato što do danas nije znanstveno istraženo što se uopće događalo u Jasenovcu od 1941. do 1945., a što pak 1946. godine, koju spominje Milorad Pupovac. Posve je nepoznato, naime, koliko je doista žrtava stradalo u logoru Jasenovac od 1941. do 1945. godine, koliko je bilo žrtava srpske, a koliko hrvatske i drugih nacionalnosti te koliko je žrtava u Jasenovcu bilo nakon 1945. godine, kada je nova vlast, prema najnovijim podacima, tamo zatvorila svoje zatvorenike. No, posve je jasno, nakon prvih – makar i površnih istraživanja – da je broj žrtava jasenovačkog logora zbog političkih razloga godinama višestruko uveličavan, a da se istina o žrtvama u isto vrijeme nije smjela istraživati.

Poznato je da je, frustrirana činjenicom da se i danas znanstvenicima zabranjuje istraživački rad na otkrivanju stvarnog broja žrtava u Jasenovcu, grupa znanstvenika nedavno od predsjednika HAZU zatražila da Akademija donese ‘Deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja’, odnosno da se založi za omogućavanje slobodnih znanstvenih istraživanja povijesnih tema, istraživanja koje su dosad bile nepoželjna, pa čak i zabranjena.

Informacije do kojih su došli istražitelji Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, dočekanane su, naime, na nož od strane hrvatskih ‘etabliranih’ povjesničara, odnosno ‘povjesničara’ poput Tvrтка Jakovine, Hrvoja Klasića i Slavka Goldsteina. Navedeni ‘stručnjaci’ nisu argumentima pokušali osporiti tvrdnje istraživača Jasenovca (koji tvrde da je u logoru Jasenovac stradao daleko manji broj žrtava od često korištenih brojki te da su partizani svoje žrtve –stradale nakon 1945. pripisivali ustašama), već su ih izvrijeđali i grubo diskvalificirali u medijima, ne ulazeći u suštinu stvari.

To primitivno vrijeđanje ljudi koji su pokušali istražiti neistraženo područje bilo je i povod pismu upućenom Zvonko Kusiću, od strane Pečarića i Marušića te ostalih potpisnika.

Kako povjesničar koji je magistrirao na logoru Jasenovac komentira izjave dr. Milorada Pupovca te što se doista događalo u Jasenovcu 1946. godine, a što nekoliko godina prije toga upitali smo dr. Josipa Jurčevića koji je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu magistrirao na temi ‘Nastanak jasenovačkog mita’.

”Pupovac se svojim izjavama posve razotkrio kao posljednji ešalon velikosrpske politike u Hrvatskoj. To što je izrekao nema nikakvog smisla jer NDH nama baš nikakve veze s današnjom Hrvatskom, odnosno s Hrvatskom iz 1991. godine. Između te dvije

države imali smo, uostalom, Jugoslaviju. Osim toga, velika većina građana Hrvatske tada se nije ni rodilo, što znači da je nabijanje na nos Jasenovca današnjim generacijama čisti rasizam. Budući da Pupovac nije neobrazovan, ovim izjavama posve se razotkrio kao peta kolona, odnosno kao krtica ili spavač onih srpskih snaga koje su devedesetih ovdje vodile rat i koje bi, po svemu sudeći, ponovno htjele rat. Mnogi čestiti pripadnici srpske zajednice u Hrvatskoj već godinama optužuju Pupovca za kriminal te za bavljenje etnobiznisom, no te njihove tvrdnje teško se probijaju do korumpiranih medija, a još teže do isto takvog DORH-a”, ističe dr. Josip Jurčević.

Dodaje potom da bi Pupovac, da je istinski predstavnik srpske etničke zajednice, poticao integriranje Srba u Hrvatsku, a ne njihovu getoizaciju.

”On čini zlo Srbima, jer u njihovom interesu nije da žive u getu, nego da se integriraju u zajednicu, kao što su se Hrvati, ali i Srbi, integrirali u SAD, Kanadu i druge zemlje gdje žive. Što se Jasenovca, pak, tiče, ni prije 1990. godine, ali – što je posebno zanimljivo – ni poslije 1990. niti jedna vlast do danas nije htjela da se dozna istina o broju te identitetu i nacionalnoj pripadnosti žrtava. Sada je jasno i zbog čega: da bi Pupovac i slični taj mit i tu krivotvorinu mogli i dalje koristiti kao sredstvo pritiska na Hrvatsku. To je kapitulacija Milorada Pupovca i u moralnom i u intelektualnom smislu”, zaključuje dr. Josip Jurčević.

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

ZDENKO DUKA I „NEUMRLI“

ZZdenko Duka je u Novom listu 7. lipnja 2015 objavio tekst *Kome sudi Hrvatsko nacionalno etičko sudište: Šeparovićev sramotni lov na »izdajnike«* u kome kaže:

Hrvatsko nacionalno etičko sudište koje je, najčešće u Vukovaru (jednom mu je najčešće, ne čudi što je bio predsjednik HND-a, zar ne? JP), u nekoliko »sudskih rasprava sudilo« za nacionalnu izdaju dvojici bivših predsjednika RH Stipi Mesiću i Ivi Josipoviću, potpredsjednici Vlade Vesni Pusić, Miloradu Pupovcu, Vesni Teršelič, Carlu Bildtu a »optužnice« čekaju i premijera Zorana Milanovića i Budimira Lončara. Posljednji put kad su se našli, optužili su i mrtvog ali, kako se ono kaže, neumrlog Josipa Broza Tita. Ozbiljniji mediji nisu se dosad detaljnije bavili ovakvim harangama i progoniteljskim glupostima, ali je uvijek pitanje je li baš najbolji pristup takve pogromaštine ignorirati... Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog suda je Zvonimir Šeparović, ujedno i vječiti predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva, a tu su Zdravko Tomac, biskup Valentin Pozaić (ispričavam se ocu biskupu, ali nisam znao da je i on u HNES-u, JP), Josip Jurčević, Željko Olujić, predsjedničin savjetnik za branitelje Ante Deur, akademik Josip Pečarić, Vlado Iljkić iz vukovarskog stožera, Ante Beljo i drugi. I doista se mora reagirati kada se HNES usudio progovoriti o NEUMRLOM, zar ne? Doista kako se usudio prof. Šeparović biti vječiti predsjednik bilo čega, kada je to dopušteno jedino NEUMRLOM, zar ne?

Ali da je prof. Šeparović i zaslužio da ga se napadne vidljivo je iz činjenice da je baš sada organizirao kao predsjednik obje udruge koje spominje Duka tribinu o Hudoj jami (vidjeti prilog). Kako je na tribini sudjelovao i biskup dr. Vlado Košić. nema dvojbe da će sada Duka i biskupa proglasiti za člana HNES-a, zar ne?

<http://narod.hr/hrvatska/agoniju-ljudi-u-hudoj-jami-mozemo-samo-naslucivati>

Istina, pored profesora Šeparovića posebno svoj bijes iskaljuje i na profesora Tomca. Sjajno pogodeno jer upravo je prof. dr. sc. Zdravko Tomac u 7Dnevno, 05. 06. 2015., dakle dva dana prije Dukinog teksta objavio veliki tekst o NEUMRLOM: *Počeo proces moralnog suđenja Titu za genocid nad hrvatskim narodom.*

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zdravko-tomac/poceo-proces-moralnog-sudenja-titu-za-genocid-nad-hrvatskim-narodom-807352>

Koliko su gadni ti članovi HNES-a pokazuje i potpredsjednik HNES-a dirigent prof. dr. h. c. Nikola Debelić koji se usudio pisati o NEUMRLOM:

Nekoliko po(r)uka vladajućim titoistima.

ULJUDNO STE ZAMOLJENI: OTIĐITE – SADA!

Pristaše i apologeti jednog od najvećih ratnih zločinaca JBT, kao i oni koji nisu spremni jasno i nedvosmisleno osuditi njegove zločine kao i zločine njegovog totalitarnog boljševičko-komunističkog režima, trebaju odmah odstupiti s dužnosti u javnim službama RH. Zapravo, to su već podavno trebali učiniti.

Uz razne hvalospjeve prepoznatljivih izvora upućivanih trostrukom narodnom heroju, premijer se Milanović proslavio izjavom da između Tita i Tuđmana bira Tita. Josip Broz Tito osobno je izdao naredbu „POBITI“ hrvatske zarobljenike i civile. Osobno je organizirao i nadgledao „pokolje nad Hrvatima kakve europska civilizacija ne poznaje“ (M. Đilas, 1977.). U svom govoru u Varaždinu 20. svibnja 1945. Tito je izjavio da obilazi jedinice JA koje vrše konačan obračun s hrvatskim smrdom i najavio da će svi koji se ne slažu s njegovom ideologijom gledati svjetlo dana samo do najbliže jame, a u govoru u Ljubljani 28. -30. svibnja 1945. javno se pohvalio „likvidacijom 200.000 ljudi“ u samo dva tjedna. Dva mjeseca prije Bleiburga JBT uputio je zapovijed svim partijskim komitetima i komesarima vojnih jedinica koja je glasila: "Ovih dana pružit će se prilika, da komunistička partija Jugoslavije preuzme vlast na teritoriju cijele države. Ta prilika trajat će samo nekoliko dana, a možda i samo nekoliko sati, i ako u to vrijeme ne likvidiramo sve naše neprijatelje, ta će se prilika zauvijek izgubiti". (Tiskano u: „Politički zatvorenik“, svibanj 2007. str.182.). To je otvoren poziv na genocid.

Ne, gospodo. Birati Tita, Staljina ili Pol Pota može biti osobni izbor pojedinca, ali nije moguće stajati na čelu države i veličati počinitelja najvećeg pokolja nad civilima i zarobljenicima u Europi. Ili vam je možda poznat takav primjer? Nije moguće biti na čelu navodno demokratske i pravne države, a slaviti partizansku JA koja je gotovo na svakom koraku kud 'narodna vojska prođe', za sobom ostavljala zastrašujuća „stratišta i grobišta žrtava jugokomunističke vlasti“, kako je to iscrpno znanstveno obradio prof. dr. Josip Jurčević, a što je ova vlast neodgovorno prešutjela misleći da će time izbjeći glas istine i sud povijesti. Ne, gospodo, svakodnevno izlaze na vidjelo novi dokazi boljševičko-četničko-partizanske strahovlade, neki već istraženi, a neki još čekaju. Tako su tek pred dvije godine otkriveni posmrtni ostaci tridesetak 16-17 godišnjih učenika Hrvatske dočasničke škole, neki još s križićem oko vrata, pobijeni i plitko sahranjeni u Gračanima, selu kraj Zagreba. Zahvaljujući I. i II. Armiji JA i njihovim komandantima, narodnim herojima Koči Popoviću, Peki Dapčeviću, Đoki Jovaniću ali i mnogim drugima, Zagreb je od samog središta grada, na pr. dvorišta Pedagoške Akademije, do uže i šire okolice pretvoren u jedno veliko stratište, gdje još danas mjestimično izranjaju zemni ostaci žrtava krvožednih narodnih heroja. Gospodo, ne može se vladati hrvatskom državom i obilježavati u Kninu veliki dan hrvatske pobjede, a u Srbu slaviti četnički pokolj i etničko čišćenje Hrvata Like i Zapadne Bosne. Da, gospodo, istina se širi, svijet znanosti želi saznati istinu, jednako kao i mladi naraštaji, oni istražuju i temeljem činjenica stvaraju svoju sliku, često potpuno suprotnu od one polustoljetnih krivotvoritelja i njihovih naredbodavaca. Među novijima istražiteljima povijesne istine je i Piero Scaruffi s poznatog Stanford University koji u knjizi „Najgori genocidi 20. stoljeća“ svrstava JBT među deset najvećih zločinaca 20. stoljeća odgovornog za smrt 570.000 ljudi, a Gunnar Heinsohn sa Sveučilišta u Bremenu u „Leksikonu genocida“ (1989.) iznosi daleko veću brojku stradalnika. Kada ćemo početi slaviti naše, hrvatske, junake, a zločince predati pravdi i izložiti na stup srama? Dok ne cijenimo sami sebe ni

svijet nas neće cijeniti. Ne, gospodo, nije moguće voditi državu i slaviti počinitelje genocida. Vjerujem da se slažete te da ćete u tom smislu i postupiti. Sada.

Duka spominje i Vesnu Teršelić:

Vesna Teršelić, predsjednica Documente - Centra za suočavanje s prošlošću je nakon što joj je dostavljena »presuda« HNES-a, prijavila Šeparovića DORH-u i policiji i o tome obavijestila bitne institucije vlasti u zemlji, jer se, prirodno, osjetila uznemirena stavovima »sudišta«. Zvonimir Šeparović je zbog toga bio na obavijesnom razgovoru na policiji. Nacionalno etičko »sudište« vrlo je opasan način političkog djelovanja...

Doista je opasno djelovanje HNES-a. Vidimo to i iz sljedećeg teksta o djelovanju etički optužene za veleizdaju. Sada Teršeličku optužuje i „Bedem ljubavi 1991“ (vidjeti prilog).

Etički osuđeni Milorad Pupovac krenuo je u rat protiv svih koji vole hrvatske branitelje koji su, kao što je poznato napravili najveći mogući genocid: U „Oluji“ su od Srba napravili zečeve, što je svojedobno posebno zabrinulo i samog srpskog Vožda Slobodana Miloševića. Zapravo, očito je Pupovčeva nakana optužiti sve koji su se čak i radovali takovoj zločinačkoj pobjedi. Tako se uskoro možemo nadati da će zečevi dobiti satisfakciju:

PUPOVAC PROGLASIO RAT: Zvonimiru Hodaku, HOS-u, portalu Dnevno, tjedniku 7Dnevno, Bujancu, Ozani Bašić, emisiji 'Piramida' i još mnogima!

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pupovac-proglasio-rat-zvonimiru-hodaku-hos-u-portal-dnevno-tjedniku-7dnevno-bujancu-ozani-basic-emisiji-piramida-jos-mnogima-807605>

Slučajno ili ne, Pupovca je spomenuo i kolumnist tjednika 7Dnevno i portala dnevno.hr Marko Ljubić:

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/lupezi-kuve-budale-protiv-lustracije-807136>

Ali vratimo se Duki. Mene je posebno bio zanimljiv dio u kojemu Duka daje mišljenje odvjetnika jer sam očekivao mišljenje koje se mora uvažiti, bez obzira što je očito Duka tražio mišljenje političkih istomišljenika. Ipak struka je struka. Zato me je ipak iznenadilo mišljenje odvjetnika pa sam mu o tome i napisao pismo:

Poštovani g. Emile Havkiću,

Pročitao sam Vaše mišljenje u smiješnom članku Zdenka Duke *Kome sudi Hrvatsko nacionalno etičko sudište: Šeparovićev sramotni lov na »izdajnike«* u Novom listu, 07. 06. 2015. Smiješnom zato što piše dojučerašnji predsjednik Hrvatskog novinarskog društva koji je od tog Društva napravio udrugu jedino onih novinara koji su bili spremni služiti samo jednoj političkoj opciji. Ali, za njega mi je razumljivo da se brine zbog takovog njegovog djelovanja jer očekuje promjenu vlasti. Čak je zabavno kada Duka, ne mogavši opovrgnuti ništa iz osuda i optužbi pribjegava etiketiranju, uvredama i sličnim stvarima koje, jasno je, kada ih on koristi nisu govor mržnje., zar ne?

Prirodno je da se u takovim uvjetima ljudi nečiste savjesti boje, pa se Duka može i razumjeti. Jadničak - nedužni.

Međutim, nije mi jasno Vaše ponašanje. Vaša izjava je dana ovako:

Odvjetnik Emil Havkić pita se tko uopće može sam sebe proglasiti nacionalnim etičkim arbitrom i kako su ti arbitri odabrani? Kakva može biti snaga tog sudišta koje izriče presude za nacionalnu izdaju? Tu je riječ o političkoj borbi i političkim kvalifikacijama. Kad bi se ta granica prešla s kvalifikacijama koje bi bile svjesno difamatorne, onda bi to bio sofisticiraniji oblik udruživanja za javno sramoćenje ili javno blaćenje, kaže Havkić

Takve »osude« ugrožavaju sigurnost »osuđenih«. No, u pravosudnom smislu te bi »presude« bilo dosta teško sankcionirati. Recimo, dokazati da je riječ o kleveti - dakle, o namjernom iznošenju neistinitih činjenica. To bi bilo teško dokazati ako postoji procedura, ako saslušavaju neke svjedoke, materijale. Moglo bi se raditi o sramoćenju. Ako je to mišljenje neke političke opcije, teško bi ga bilo podvesti pod govor mržnje, smatra Havkić.

No, to je nešto potpuno drugačije nego kad Šeparovićevo »sudište« sudi za nacionalnu izdaju, kolokvijalno veleizdaju. U osnivačkom dokumentu jasno se ističe, naravno, da se radi (samo) o etičkom sudu pa je »osuda samo moralna a sudi se u slučajevima u kojima su grubo narušena temeljna etička načela u javnom postupanju.« Nacionalna izdaja je izdaja nacionalnih interesa a oni se definiraju »kao cilj koji država ima na ekonomskom, vojnom ili kulturnom području, ali se može uzeti i šire, kao svaki interes koji je od vitalnog značenja za opstanak i prosperitet naroda i države.«

Po struci sam matematičar i sigurno Vam je poznato da su matematika i logika nešto veoma blisko. Smatram da su odvjetnici po definiciji ljudi kojima logika mora biti veoma bliska. Po logici stvari logika, ako je ima, svakom odvjetniku bi nalagala da bude oprezan u svojim izjavama o HNES-u kada zna da mu je predsjednik profesor emeritus s Pravnog fakulteta i član Europske akademije znanosti i umjetnosti, dakle vjerojatno i Vaš profesor, kao i sjajni odvjetnici kakvi su Zvonimir Hodak i Željko Olujić. Zar doista mislite da znate više o pravu od spomenute trojice?

Već prva rečenica u Vašem komentaru pokazuje da je Vaše mišljenje doista veoma problematično. Tvrdite da smo SAMI SEBE PROGLASILI nacionalnim etičkim arbitrom. Očito komentirate nešto o čemu ne znate ništa ili zlonamjerno iskrivljujete istinu.

HNES je izdalo knjigu *Hrvatske veleizdaje II.*, Zagreb 2015. Prva rečenica - *Uvodne riječi* profesora Šeparovića glasi:

Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES) nastalo je na inicijativu i prijedlog Hrvatskog žrtvoslovnog društva, kao njegov ogranak, kao građanska inicijativa koja će se baviti analizom pojava etičkih zastranjivanja ljudi i, nakon analize prikupljenih podataka, podizanja etičkih optužbi i donošenja etičkih osuda za nacionalnu veleizdaju.

Molim Vas da meni, valjda kao čovjeku kojemu je kao akademiku iz matematike logika nešto strano, objasnite kako se ovo može poistovjetiti s Vašom tvrdnjom.

Pismo šaljem i gospodi Šeparoviću, Olujiću i Hodaku. Možda mi oni mogu pobliže objasniti to što ne razumijem u Vašoj izjavi.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

P.S. Moram priznati da je drugi odvjetnik kojega se citira u tekstu bio mnogo oprezniji od Vas:

Odvjetnik Veljko Miljević kaže da ako »suci« ovog »sudišta« navedu bilo što što može štetiti časti i ugledu određenog čovjeka, oni sigurno nisu izuzeti od domašaja kaznenih odredbi o sramoćenju, uvredi i kleveti. Oni »sude« javno i njihove su »presude« postale pristupačne većem broju osoba. Ali, mogli bi biti oslobođeni od odgovornosti, ako uvjere sud da rade u javnom interesu. »Suci« Etičkog »suda« mogu utjecati na one ljude koji na osnivače i članove tog suda gledaju kao na stručne i moralne autoritete, ističe Veljko Miljević.

Zagreb, 09. 06. 2015.

Nadam se da ću dobiti odgovor. Ipak nisam spomenuo NEUMRLOG, zar ne?

Josip Pečarić
10. 06. 2015.

PRILOZI:

TRIBINA 'HUDA JAMA – STROGO ČUVANA TAJNA'

AGONIJU LJUDI U HUDOJ JAMI MOŽEMO SAMO NASLUČIVATI

Tribina s projekcijom video zapisa Huda jama (strogo čuvana tajna) održala se 9. lipnja s početkom u 19 sati u „Dvorani Vijenac“ Nadbiskupskog pastoralnog instituta na zagrebačkom Kaptolu. Sudjelovali su dipl. iur. Zdravko Vladanović, slovenski istraživač arhiva Roman Leljak, dr. sc. Zvonimir Šeparović, viktinolog te prof. dr. Josip Jurčević, povjesničar.

Točno na današnji dan prije 70 godina dogodio se veliki zločin komunističkih vlasti ne samo vezanih za Hudu jamu na slovenskom području, već i šire.

Na početku je sve prisutne pozdravio i uveo u temu Zdravko Vladanovi, te najavio projekciju videozapisa koji je prikazao mučne i uznemirujuće sadržaje. Naime, prikazan je proces iskopavanja posmrtnih ostataka ljudi koji su u mjesecu svibnju 1945. završetkom II. svjetskog rata, završili u nemilosrdnim rukama komunističkog režima. Agoniju tih ljudi od kojih su mnogi bili i živi zakopani, možemo samo naslućivati.

U tom kontekstu je preuzeo riječ slovenski istraživač arhiva Roman Leljak, koji govori o svim strahotama te masovnim likvidacijama, također osvještuje te mučne trenutke u razdoblju od živog zakapanja do smrti žrtava. Spomenuo je i vlastitu knjigu "Sam protiv njih", gdje je opisao tajne jugoslavenskog režima i izrazio želju o skorašnjem prijevodu i na hrvatski jezik, s obzirom da je bitno rasvijetliti povijesnu istinu o tom razdoblju.

Zvonimir Šeparović: Molim vas da minutom šutnje odamo počast svim žrtvama komunističkog režima

U daljnjem izlaganju dr. Šeparović u negativan kontekst stavlja komunistički totalitaran režim te Josipa Broza Tita, a ističe da svakako dolazi vrijeme njihove osude u društvu.

Biskup Košić: Nikad ne smijemo postati zločinci već dobročinitelji

Mons.dr. Vlado Košić je naveo primjer svetoga Maksimilijana Kolbea koji je također preminuo u velikoj agoniji. Međutim, razlika je, kako ističe biskup Košić, da je sveti Maksimilijan žrtvovao svoj život za bližnjega vlastitim izborom, za razliku od žrtava u Hudoj jami čiji izbor to nije bio. Također ističe da zakonodavna vlast mora educirati mlade naraštaje kako bi se otkrila prava istina, a ne prešućivati je kao do sada.

Jurčević: totalitaristički komunistički režim najgori oblik diktature na ovim područjima

Josip Jurčević se sa povijesnog aspekta nadovezao na prethodne goste te istaknuo da je „totalitaristički komunistički režim najgori oblik diktature na ovim područjima“ ističe također da „Bleiburg nije završio 1945., već još traje“. Također poziva sve da „izađu iz vlastitih Hudih jama“, što objašnjava situacijom u zemlji, sve većom emigracijom uzrokovanom lošom klimom u zemlji u svim segmentima života, osobito za mlade ljude. „Potomci komunističkih struktura danas vladaju Hrvatskom“, rekao je Jurčević.

Za kraj je publicist i domoljubni djelatnik g. Damir Borovčak zaključuje da je premali interes u medijima za tu temu te je slab ili nikakav odaziv vodeće političke garniture na ovakve skupove.

U inicijativi za rasvjetljavanje povijesne istine uručio je gostima-predavačima svoje djelo: “Maceljska monografija“ u kojoj opisuje zločine komunističkih struktura.

Ta gesta je popraćena gromoglasnim pljeskom. Time se tribina i ujedno privela kraju uz daljnju najavu predstojećih događanja iz kojih je evidentno da će se i dalje raditi na rasvjetljavanju povijesnih istina.

DOCUMENTINA FARSA

VESNA TERŠELIČ – OD ZAGOVARANJA JUGOSLAVIJE DO ‘BRIGE’ O CIVILNIM ŽRTVAMA

“Bedem ljubavi 1991.” uputio je otvoreno pismo Vesni Teršelič, čelnoj osobi Documente – Centra za suočavanje s prošlošću, u povodu njezine izjave o civilnim žrtvama rata, iako, kako kažu, nije jasno na koji rat Vesna Teršelič misli. Inače, da pojasnimo, Bedem ljubavi hrvatski je mirotnorni pokret, kojeg su 1991. godine osnovale majke, želeći spasiti svoje sinove iz JNA. Otvoreno pismo potpisuje predsjednica Bedema ljubavi, Ljerka Pavić.

Otvoreno pismo prenosimo u cijelosti:

“Poštovana gospođo Teršelić, u ime “Bedema ljubavi 1991“ moram vam uputiti ovo otvoreno pismo. Povod su izjave vaše ne Vladine Udruge Documente o civilnim žrtvama rata mada nije jasno na koji rat mislite.

Zbog istine i ogromne energije hrvatskih majki uložene u miroljubivo rješenje raspada SFRJ i legitimni izlazak Republike Hrvatske i Republike Slovenije iz države u kojoj je Velika Srbija bila mjera njenog opstanka dužni smo uputiti vam ovo pismo.

Svi Vi koji ste 90-ih godina nakon referendumu u Našoj Republici zagovarali Jugoslaviju i veliku Srbiju snosite odgovornost za brojne žrtve počinjene agresijom JNA i Republike Srbije na našu domovinu.

Dužnost mi je podsjetiti vas na razgovor koji smo vodile 29.10.1991. g. kada smo mi majke “Bedema ljubavi 1991“ već tri mjeseca poduzimale sve moguće da nam se sinovi vrate iz JNA o čemu posjedujemo obimnu dokumentaciju! Usuprot našeg zalaganja za

naše mladiće kao i mladiće svih nacionalnosti i njihov povratak iz JNA vi ste bezdušno zagovarali Jugoslaviju i time davali legitimitet JNA da naše sinove šalje na svoje obitelji!'

Svaki od vaših tadašnjih istupa bio je huškački jednako poput onih gospodina Milorada Pupovca s kojim sam tada također puno puta razgovarala moleći i preklinjući da ne stvara tenzije nesagledivih posljedica. Bilo je to nažalost uzalud! Zbog toga je vaše najnovije zauzimanje za civilne žrtve rata sramota i farsa koja prešućuje bitne povijesne činjenice. Vaše ondašnje pa i današnje nastojanje za region kao supstitut Jugoslavije je vaše pravo! No samo onda ukoliko se ne temelji na novcu hrvatskih poreznih obveznika i ne negira časno razdoblje hrvatske povijesti i obrane našeg suvereniteta. U ovom slučaju jasno je da novac hrvatskih poreznih obveznika i časno razdoblje koristite mimo interesa Republike i dostojanstva časnog vremena kraja povijesne ere nakon pada berlinskog zida i tragične agresije na Republiku Hrvatsku.”

Bedem ljubavi 1991

Predsjednica

Ljerka Pavić

<http://narod.hr/hrvatska/bedem-ljubavi-1991-uputio-otvoreno-pismo-vesni-terselic-svi-vi-koji-ste-zagovarali-jugoslaviju-i-veliku-srbiju-snosite-odgovornost-za-brojne-zrtve>

Kamenjar.com, 11. 06. 2015.

Glas Brotnja, 11. 06. 2015.

J. PEČARIĆ, J. STJEPANDIĆ, NIŠTA SE JOŠ PROMIJENILO NIJE, ZAGREB, 2017.

"ZA DOM SPREMNI" I EDUKACIJA

Predsjednica Kolinda Grabar – Kitarović kaže kako na utakmici između Hrvatske i Izraela nisam čula skandiranje 'za dom spremni':

"Prije utakmice sam na Facebooku pozvala na dostojanstveno navijanje protiv rasističkih povika. U svakom slučaju to osuđujem", kaže predsjednica, i dodaje da se zbog toga ne može sankcionirati nogometnu reprezentaciju.

"To je nemoguće kontrolirati, toga se možemo riješiti jedino edukacijom. Policija je odradila sjajan posao, spriječila je sve što se moglo spriječiti."

<http://www.vecernji.hr/hrvatska/kolinda-grabar-kitarovic-na-stadionu-nisam-cula-skandiranje-za-dom-spremni-1071485>

Da one koje tvrde da je ZDS rasistički pozdrav treba educirati potvrđuje biskup Uzinić.

Gostujući u emisiji "Intervju tjedna" Hrvatskog radija, on je odgovarajući na novinarsko pitanje o hrvatskoj opterećenosti prošlošću te ispadima govora mržnje u javnom prostoru istaknuo kako se nadao da ćemo se nakon izbora prestati baviti ideološkim podjelama i politikanstvom, te kako mu se čini da je nekome u interesu da hrvatski narod ostane razjedinjen. Kao što znamo duboka podjela je najavljena s Milanovićevim ILI MI ILI ONI, a ovo što se nastavilo događati najavio je tvrdnjom da će gubitnici vlastima prirediti pakao. Educiranje oko pozdrava ZDS započeo je biskup rekavši:

"Nadao sam se da ćemo se nakon izbora prestati baviti tim stvarima. Treba se time baviti, ali ne za političke poene nego na povijesnoj razini i utvrditi istinu. Na temelju te istine se može stvarati društvo koje ima zajedničke nazivnike. Ta situacija koja se događa oko ideoloških prepucavanja, a time smo strašno zatrovani zadnjih 5-6 godina, ponekad imam osjećaj da je to dirigirano ili izvana ili možda iznutra. Kao da netko ima interes da kao narod budemo razjedinjeni oko nebitnih stvari. To se odnosi i na pozdrav 'Za dom spremni'. Oni koji to danas kažu ne zazivaju ustaška vremena, ali to isto nje toliko bitan pozdrav da bi oko njega trebali trošiti toliko vremena i da bi on trebao mutiti strasti među nama", rekao je Uzinić.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/43217/Uzini%C4%87-Imam-osje%C4%87aj-da-netko-dirigira-ideolo%C5%A1kom-podjelom-dru%C5%A1tva.htm>

Bivšem pomoćniku ministra socijalne skrbi Vicku Goluži sigurno neće biti jasno da nekome uopće treba edukacija:

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI?

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI
 DOMOVINI KLICAT GLASNO
 ZA DOM SPREMAN ŽIVOT DATI
 LJUDSKOM UMU NIJE JASNO?

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI
 S KOJOM HRVAT ZA DOM KLIČE
 DA JE ŽIVOT SPREMAN DATI
 SVE DOK ŽIVI, DOK SE MIČE?

OTKAD ZLOČIN LJUBAV ZNAČI
 SAMO KAD JE HRVAT SPREMAN
 ZA DOM DATI ŽIVOT GOLI
 ZNADE SAMO JUGONEMAN.

ZNADE SAMO MRŽNJA ČISTA
 KOJU SVAKA RIJEČ BOLI
 JUGOJATA KOJE GRAKĆE
 I KAD HRVAT BOGA MOLI.

ZNADE SAMO MRŽNJA ČISTA
 SVAKE RIJEČI, SVAKOG ZNAKA
 U KOJOJ SE NE NAZIRE
 ZLOČINAČKA PETOKRAKA.

Ali zar nije ponajbolji način za biti u paklu: od ljubavi praviti pakao? Može li se educirati npr. uredništvo *Jutarnjeg lista* koja već u naslovu teksta kaže:

PREMIJER JE PRISUSTOVAO NA UTAKMICI NA KOJOJ SE SKANDIRALO
 'ZA DOM' Protiv ustaštva se ne reagira običnim kurtoaznim priopćenjem

<http://www.jutarnji.hr/premier-je-prisustovao-na-utakmici-na-kojoj-se-skandiralo--za-dom--protiv-ustastva-se-ne-reagira-obicnim-kurtoaznim-priopcenjem-/1548837/>

Zar nije logičnije da oni znaju da je ovadržavastvorena na Domovinskom ratu u kome su pozdrav ZA DOM SPREMNI koristili HOS-ovci, a i mnogi drugi branitelji, kako nas upozorava stopostotni hrvatski ratni invalid Mario Filipi:

*Za dom spremni je bio pozdrav kojim se je pozdravljalo ne samo u HOS-u, nego i u drugim postrojbama, barem u Slavoniji što osobno svjedočim, a vjerujem i u drugim regijama gdje je bio rat. I danas sam ponosan na taj izvorno hrvatski pozdrav. Da su barem ovi koji vrište na taj pozdrav bili tada s nama pa da su čuli stravičan muk u eteru, jer kad su četnici čuli taj pozdrav, „us**li su se toliko da nisu mogli ništa reći na „motorolu“. Sramota je da naši političari, prije svega povjesničari nisu za 25 godina zaslužili svoju plaću da objasne svijetu ne samo pozdrav Za dom spremni, nego i stvarnu znanstvenu povijesnu istinu o Nezavisnoj državi Hrvatskoj, Anti Paveliću, ustašama, Jasenovcu, Šaranovoj jami i svemu drugom. Ovako nam bilo kakvo bezvrijedno smeće soli pamet o tome gdje je „mrlja“. A takve spodobе same nisu više nego upravo to – mrlje.*

Zapravo zar nije upravo to o čemu piše Filipi ono zašto se danas inzistira o "ustaškom" pozdravu. Ima i logike u tome. Toliko mrze branitelje koji su im oteli njihovu Jugoslaviju, pa im je draže da je ZDS isključivo ustaški pozdrav. Bolje i ustaški, samo da nije braniteljski. Uzgred budi rečeno branitelji su danas jedini istinski antifašisti jer su pobijedili fašističke agresore na svoju državu! A kad je tako jesu li oni koji su protiv hrvatskih branitelja – rasisti?

Kako educirati one kojima su HOS-ovci ustaše i fašisti? Kakvi su to ljudi koji tako nešto kažu za one kojima je Vukovar skinuo kapu:

Stiže medalja za junaštvo u ratu!

(...)

<http://www.dnevno.hr/domovina/vukovar-hos-u-skinuo-kapu-stize-medalja-za-junastvo-u-ratu-907550>

Da, mogu li se educirati oni koji znaju da je Hasanbegović snimljen s kapom HOS-ovaca, a po onom *Lažu Srbi i to im je od Boga dano* optuže ga da je nosio ustašku kapu? Mogu li se educirati oni koji u svome podaničkom životu nikad, ni u mislima, nisu napustili *region*? Kad su našega imenjaka Šimunića srpske sluge onako dušmanski napali i osudili, drugi imenjaka Stjepandić, pripadnik „neprijateljske emigracije“ u Njemačkoj, počeo se raspitivati po svijetu, kako na taj pozdrav gledaju u drugim zemljama. Vidi zla: koga god je pitao, svi su ZDS, a nitko nije ZRS (za *region* spreman)! Kad hoćete počastiti Nijemca, onda mu kažete da je „heimatverbunden“, a Kinezu „liam shi (恋家)“. U Kamerunu živi 20 milijuna stanovnika, koji govore 200 jezika. U svakome tom jeziku ima naravno i pozdrav ZDS i nitko se od njih zbog toga ne smatra rasistom.

Zar ne može predsjednica Grabar Kitarović preko svoje diplomatske mreže doznati ono što je doznao dobro umreženi znanstvenik Stjepandić? Zašto njega ne pita za mišljenje? Je li problem možda u tome da predsjednica nema nijednog savjetnika iz dijaspore, koji bi joj rekao kako o domoljublju razmišljao u slobodnome svijetu?

Mogu li se educirati oni koji napadnu Predsjednika Sabora akademika Reinera zbog prijedloga da se Hrvatski sabor ponovno nazove imenom koje je promijenjeno 2000. tvrdnjom da je to ustaški naziv? Zar nije očito da oni samo javno manifestiraju svoju mržnju prema hrvatskoj državi? Tko može takove educirati?

Mogu! Ali stalnim ponavljanjem istine. Za edukaciju takovih sigurno može dobro poslužiti i batina, tj. Ne davati im hrvatske (USTAŠKE) kune koji oni tako puno vole, kao ni medijski prostor.

I tko bi tu bili profesori? Oni koji brane jugokomunističku paradigmu u hrvatskoj povijesti kakvo su npr. Jakovina, Goldstein, Klasić,.. ili oni koji njeguju hrvatsku paradigmu? Zar hrvatskim političarima ne bi trebalo biti mnogo važnije što kaže bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest prof. dr. sc. Mirko Valentić? Pogledajmo što on kaže o nedavnom Pupovčevom biltenu u "Hrvatskom tjedniku", 24. 03. 2016.:

ZA PUPOVCA JE HRVATSKO DOMOLJUBLJE GOVOR MRŽNJE

...Postavimo društvu oko Biltena SNV te brižnome Miloradu Pupovcu i javnome glasilu "Novosti" otvoreno pitanje: Zašto Srbima u Hrvatskoj smetaju koncerti Marka Perkovića Thompsona i njegova pjesma "Ne ćete u Čavoglave niste ni prije", ili njezin

uvodni dio koji počinje sa starodrevnim hrvatskim pozdravom "Za dom spremni"... Pravo pitanje glasi: što li se danas mota po glavama izdavača "Biltena no.6" i njihovog idejnog vođe Milorada Pupovca? Gospodo, pravo političko pitanje danas glasi: na kojoj to strani treba tražiti govor mržnje u kojem se napada i Predsjednica Republike Hrvatske: ono najljepše što nam se moglo dogoditi poslije smrti prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana?

Naravno, jasno jeda je govor mržnje očit kod svih onih koji danas u RH sprovode velikosrpski Memorandum SDANU 2.

Edukacija može pomoći samo kod onih koji nesvjesno HOS-ovce i druge branitelje i njihov pozdrav poistovjećuju s ustašama.

Ili da budemo pošteniji u tome. Ako su njima oni Ustaše, možemo li mi prihvatiti dosadašnje historiografiju o NDH, kao istinitu. Očito ne!

Ja zapravo mislim da je ponajbolja edukacija humor, kako nas uče HOS-ovci. Jednostavno – treba im se rugati. A nitko ne zaslužuje više ruganja nego oni koji zapravo sprovode srpske interese u RH. Čak je i Milošević njihove ratničke idole i njihovu "bežaniju" u "Oluji" usporedio sa zečevima. A oni još uvijek sanjaju zečeve i njihove sluge na vlasti u RH.

Narugao sam im se veći i zbog hajke na ZDS u Osijeku. Naslov teksta bio je: *GENOCID? IPAK JE ZDS NAJVEĆI ZLOČIN, ZAR NE?*

<http://glasbrotnja.net/kolumne-akademik-josip-pecaric/79239>

Zapravo kada su Srbi i njihove sluge u RH u pitanju nije jasno je li to šala na njihov račun ili je doista istina, tj. Za njih je zaista ZDS i "Bojna Čavoglave" izazivao toliki strah, da su nakraju doveli do njihove "bežanije" u "Oluji"?

Otkud takova dvojba?

Marcel Holjevac u tekstu znakovita naslova *Ni eksplozije u Bruxellesu ne mogu nadglasati hrvatsku šutnju* daje primjer koji potvrđuju taj stravičan učinak ZDS i Thompsona:

"Ako ćemo iskreno, ima mnogo više Šešelja u RH koji šetaju slobodno, na stadionima uzvikuju 'Za dom spremni', drže koncerte s Pavelićevim slikama", ispalio je "mali Sloba" Dačić, danas ministar vanjskih poslova Srbije.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/marcel-holjevac-ni-eksplozije-u-bruxellesu-ne-mogu-nadglasati-hrvatsku-sutnju-907733>

Mali Sloba je bio i predsjedavajući Generalne skupštine UN-a (kada je već Slobodan bio mrtav, pa nije on mogao). Dakle, čovjek zauzima vrlo visoke položaje u srbijanskoj i u svjetskoj politici. Pa kad on zapravo kaže da je pravljenje zečeva od Srba najveći mogući genocid moramo mu vjerovati, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

27. 03. 2016.

DAMIR KALAFATIĆ

HRT-'OTVORENO' KAO PRIJEKI SUD PARTIJE!?

Dolaskom nove vlasti i opravdanom smjenom ravnatelja Radmana naivni tv-pretplatnici mislili su kako je došao kraj svekolikoj tv-klateži. Demokratska javnost očekivala je ostvarenje pragmatične ideje sabornika Dujomira Marasovića kako 'treba pomesti sve smeće nakupljeno na HRT-u'; ali ututanj!

Ostadoše nepometeni Radmanovi tv-kapitalci poput urednice 'Hrvatska uživo', crvene Maje Severice i rigidne SDP-reporterke, polupismene Muni-žabe a ostade nedirnuta i Radmanova desna ruka, nadobudni kosmati skojevac Novokmet!

U srpnju 2012., nakon što je imenovan za v. d. glavnog ravnatelja HRT-a, Domagoj Novokmet je u samo nekoliko dana s dotadašnjih ravnateljskih, uredničkih i voditeljskih mjesta partijski odlučno pomeo 40-ak tv-djelatnika (Đelu Hadžiselimovića, Stjepana Baloga, Dijanu Čović, Dražena Majića, Jozu Barišića, Sinišu Kovačića, Ivana Jabuku, Dražena Miočića, Brunu Kovačevića, Tončicu Čeljusku, Sandru Križanec, itd...)

Nakon Novo-kmetskog tromjesečnog šefovanja HRT-om, za glavnog prisavskog ravnatelja, u listopadu 2012., imenovan je nositelj Titine posthumne štafete Goran Radman, a udarna mu pesnica, Domagoj Novokmet postade (v. d.) urednikom svemoćnog Informativnog programa HTV-a.

Obojica, i Radman i 'Novi kmet' demokratski radikalno nastavljaju s čistkama Partiji nepoćudnih tv-djelatnika.

Iz Dnevnika redom 'lete' Goran Brozović i Branko Nadvinski, a zbog izjava Ruže Tomašić, Dnevnik 3 moraju napustiti Katja Kušec, Denis Latin i Ružica Renić, dok Velimir Đuretić prestaje biti urednikom zabavnog programa!

Čudnovato da aktualni ravnatelj Siniša Kovačić, i sam žrtva staljinističkih čistki skojevca Novokmeta, dopušta ovom tipu voditi jednu od najgledanijih tv-emisija kakva je 'Otvoreno' čija je sinoćnja epizoda nalikovala na 'Prijecki sud komunističke Partije'!? U svezi s tim evo u cijelosti jednog pisma pristiglog iz demokratske države Njemačke:

Štovani gospodo (Siniša Kovačić, Jozo Barišić, nap. a.),

koliko god sam se veselio neminovnoj smjeni na čelu HRT, bojim se da Vam naprosto nedostaje hrabrosti za neophodne promjene.

Već sam Vas upozorio da Radmanove najavne špice tipa 'Ide Tito preko Romanije' treba žurno povući i vratiti 'Odu slobodi'.

Onda drug Novokmet, koji je prije četiri godine, ako se dobro sjećam, pokazao neograničenu skojevsku brutalnost.

Čime je on zaslužio da vodi emisiju poput večerašnjeg 'Otvorenog'?

Izgleda da je klevetanje u neograničenim količinama, pogotovo prema osobama koje nisu bile nazočne: čelnika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac (dr. Stjepan Razum, nap. a.), te redatelja Jakova Sedlara, bilo jedina svrha ove emisije.

Hoćete li sakupiti pristojnosti, pa im se ispričati da Vaš voditelj nijednom nije upozorio goste u studiju da ne kleve(ću)taju osobe koje nisu nazočne?

Mogli biste pokazati malo građanske hrabrosti, pa pozvati kao goste gospodu Razuma, Vukića (starijeg i mlađeg) i Sedlara, pa zovite orjunaše koje hoćete da razmijene argumente o Jasenovcu.

Ili puno jednostavnije: prikažite film 'Jasenovac – Istina', pa napravite raspravu nakon prikazivanja.

Kako kao (bivši) čelnici novinarske organizacije gledate na ponovljeno blaćenje Vašeg kolege Bujanca?

O gledanosti njegove 'TV Bujice' HRT će dugo moći samo sanjati!

Glede pozdrava 'Za dom spremni' preporučam Vam čitanje knjige akademika Josipa Pečarića 'Dva pisma koja su skinula maske: za hrvatsku šutnju nismo spremni', te studij presuda hrvatskih sudova na tu temu, da Vaši novinari ne moraju ponavljati notorne gluposti!

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić,

G. Stjepandić potpuno je u pravu, sinoćnje 'Otvoreno' sličilo je na Partijsko sudište prijekog suda u kojem je ulogu Predsjednika vijeća glumatao skojevac Novokmet, prisutna su bila i dva tužitelja, SDP-ov puškomitraljezac Nenad Stazić uz asistenciju HRT-u još uvijek omiljenog srbijanskog petokolonaša Milorada Pupovca.

Na optuženičkoj klupi umjesto javno optuženih 'ustaša', Razuma, Sedlara, Hasanbegovića, Tepeša, Bujanca i dr. sjedila je vrlo pristojna Sanja Putica kojoj se hrvatska demokratska javnost mogla jedino diviti što tu dvojicu žučljivih vlaških prostaka, kao prava dama, nije poslala tamo gdje im je mjesto nego je na sve provokacije razumno odgovarala!

Putem linka prisutni MOST-ovac iz Osijeka više je bio za ukras, neutralac poput 'svete vodice'!

Posebno žestok bio je 'ugroženi' petokolonaš Pupovac kojem je Novokmet sasvim nedemokratski dopustio da svjetski afirmiranog redatelja Sedlara nazove lažovom, krivotvoriteljem povijesti, nikakvim redateljem...da bi na kraju dodao:

„I onda film, sramotan falsifikat kojeg bi se svaka zemlja sramila, a za kojeg je ministar kulture rekao da pridonosi dijalogu.“

Tako je srž problema objasnio turobni Milorad Pupovac posebno se osvrnuvši na Sedlarov, jedino njemu, sporni dokumentarac 'Jasenovac- istina'.

Eeee, to je ono čega se Pupavci, Stazići i slična im klatež boje a to je istina a gola istina je jedina koja oslobađa...hrvatski narod od po Srbima nametnutog bremena genocidnosti.

Zlonamjerno, desetog travnja-na dan NDH, beogradska politička elita na čelu s bivšim četničkim prvacima, Nikolićem i Vučićem s pijetetom se je sjećala najvećeg 'podzemnog srbijanskog grada'- Jasenovca u kome je, po njihovoj sasvim proizvoljnoj i ničim dokazanoj računici, od ustaške ruke zaglavilo 500.000 Srbijanaca (u Dodikovoj RS taj se broj penje na 700.000)!?

Jeli se Milorad Pupovac ikad usudio demantirati ovaj klasični srbijanski 'falsifikat'!?

Dabome da nije, jer on će i ove godine u mjesecu lipnju pohitati u mjesto Jadovno na Velebitu i naricati nad desecima tisuća pobijenih:

„Jadovno je matica svih zločina koji su se na ovim prostorima dogodili u 20.stoljeću....“, preteča Jasenovca!?

I taj dramatični igrokaz i opet će izvesti baš nad poznatom Šaranovom jamom u kojoj, tv-kamerom i zapisnikom utvrđeno, nema ni jednog jedinog kostura, sic!

Damir Kalafatić

P.S.

Srbijanskim lažima i mitovima nema kraja:

U blizini spomenute Šaranove jame kod Jadovna nalazi se još jedna jama sa stradalim žrtvama iz poslijeratne 1945. godine te izgleda da je potpuno lažna priča o Šaranovoj jami ustvari poslužila prikriivanju stvarnih događaja.

Ako Državno odvjetništvo ništa ne poduzme i ako organizator komemoracije ne bude imao znanstvene ni ljudske snage da prihvati istinu, te i dalje bude ustrajao na svojoj (mitskoj)priči, novopodignuti spomenik kraj (prazne)Šaranove jame postat će za većinu građana Hrvatske simbolom gluposti i prijevare, a ono što je najgore - stvarne žrtve biti će zaslugom organizatora komemoracije popljuvane i ponižene.

A glavni ideolog ove nakaradne komemoracije(dakako, Milorad Pupovac) morao bi se već jednom odlučiti hoće li se u svom radu držati znanstvenih ili žandarskih metoda (Pavle Vranjican i Josip Jurčević / Hrvatski list, srpanj 2011.).

Do danas, jasno, pojeo vuk magarca!

14. Travanj 2016

Dragovoljac.com, 14.4.2016

MARKO LJUBIĆ**KADA U JAVNOSTI ČUJEMO PITANJE – TITO ILI TUĐMAN, TO JE U BITI PITANJE – HRVATSKA ILI JUGOSLAVIJA**

Kada u javnosti čujemo pitanje – Tito ili Tuđman, to je u biti pitanje – Hrvatska ili Jugoslavija. Ili, izravnije, treba li hrvatskome narodu države ili ne? Zbog toga je esencijalna pogreška raspravu o Titu svrstavati u svjetonazorska pitanja. Nitko nigdje ne trpi u uređenim društvima legaliziranotudjman pravo afirmacije zla kao oblik svjetonazorske slobode. Tito je suprotnost svim vrijednostima na kojima danas počiva suvremeni demokratski svijet. Točno je to presudio sud u Münchenu, osuđujući dvojicu protagonista Titovoga društvenoga poretka. Tito je istodobno potpuna suprotnost svemu na čemu počiva i može počivati sloboda hrvatskoga naroda, a tek s ostvarenom slobodom i neupitnim zajedničkim vrednotama, može se razvijati i poticati – svjetonazorska različitost.

Ali, ne o tome treba li hrvatskome narodu država ili ne.

Tito je dakle, upravo suprotnost afirmaciji svjetonazorskih različitosti.

Zašto se onda u Hrvatskoj Titu prilazi i zašto se onda potpuno legalizirala rasprava o Titu kao svjetonazorskom pitanju ili izrazu demokratske slobode suvremenoga hrvatskoga društva?

Jer je njegov razorni poredak živ i integrira sve silnice kojima je cilj uništenje hrvatskoga naroda i njegove slobode, koliko god različita bila njihova polazišta i specifični ciljevi. Konačni cilj je ubiti Hrvatsku, a tek nakon toga bi se zvijeri potrgale nad – ostacima.

Do tada zajedno djeluju pod krinkom – Tito.

U čemu je dakle problem s Titom?

Otrpilike u slijedećem. Ako usporedimo fenomen Tito s fenomenom Hitler ili Staljin, ili bilo koji diktator iz povijesti, pogotovo novije povijesti stvaranja suvremenih nacija nakon francuske buržoaske revolucije, jasno ćemo vidjeti da nikada nigdje, izuzev u Hrvatskoj, nije na političkom prostoru nakon uništenja jednoga totalitarnoga režima, taj režim nastavljao život u novim društvenim okolnostima potican od novih struktura i poretka.

Takve politike i ljudi su prvo kriminalizirani jugasilom državnoga poretka bez izuzetka, a tek nakon toga su postajali – pitanje znanstvenih istraživanja.

Zbog čega?

Hitler je nastavio živjeti sve do suđenja u Nürnbergu, a nastavio bi i do danas, da je njemačka država to dopustila. To suđenje nije upriličeno da bi se povješalo ili proglasilo krivim Hitlerove najbliže suradnike i nositelje zločinačke politike, nego da se osudi i pred očima cijeloga svijeta, a prije svega njemačkoga naroda – ubije Hitlera.

Ponovno, trajno i zauvijek.

Zbog toga što je to uspješno urađeno, Njemačka je postala demokratska, civilizirana zemlja, zbog toga je postala razvijena zemlja i prednjači u svemu najvažnijem u svijetu.

Tako naučena Njemačka je istoga trenutka nakon integracije Istočne Njemačke, okovane drugim epohalnim zlom – komunističkim, državnim snagom i modelom lustracije, uništila ideju i uklonila iz javnoga diskursa nositelje toga zla.

Poslana je jasna poruka. Zlo je neprihvatljivo.

Tu su praksu slijedile Poljska, Češka, Slovačka, Mađarska, Estonija, Litva, Latvija, titostaljintu praksu su usvojile i Rumunjska i Bugarska i u dvadeset godina razvoja postigle su sve od reda izvanredne rezultate razvoja na svim društvenim i državnim područjima. Na svim bez izuzetka.

Prije svega, gospodarstvu je životni temelj sloboda naroda, slobodno društvo i slobodan čovjek. Ne ističem ovo slučajno, jer je upravo svakoj raspravi o razvoju poduzetništva, gospodarstva, rješavanju golemih egzistencijalnih problema u Hrvatskoj, najvažnija zapreka – živi Tito.

Tito u Hrvatskoj nikada nije umro, iako je uredno sahranjen

Jer, korupcija, nepotizam, podobnost, a ne izvrsnost, poltronstvo, a ne integritet, apologetika, a ne kritika, prilagodba prava, a ne pravna sigurnost i jednakost, zakonski inženjering i proizvoljnost tumačenja zakona, devijacije su na kojima je počivao i jedino moguć – Tito, odnosno današnji antifašizam. Ukratko, Tita i antifašizam obilježava sprječavanje slobode, a ne njeno stimuliranje.

I, zbog toga Hrvatska nema izgleda napredovati ni približno koliko bi mogla.

I, zbog toga su Hrvati u razvijenim demokratskim zemljama uvjerljivo prosječno uspješniji u svakom pogledu nego u Hrvatskoj.

Zbog nastojanja egzistencijalno Hitlernužnoga očuvanja tih devijacija kao vrednota svoga društvenoga poretka, antifašisti u Hrvatskoj nastoje odvojiti ta pitanja, sva društvena pitanja od – glavnog, od temeljnoga razloga svih devijacija. Od rasprave o – Titu kao temeljnom nacionalnom, državnom i društvenom problemu.

I svim silama raspravu o Titu nastoje svesti pod svjetonazorski diskurs, da se nacija ne dosjeti da Tito zapravo – vlada Hrvatskom.

Zbog toga oni na sve načine svaki razgovor o poretku, o ideji, o politikama i stečevinama Titovoga vremena, ili preusmjeravaju na osobnost Josipa Broza Tita, ili ističu kao svjetonazorsko pitanje. A status svjetonazorskog pitanja jamči status zajamčene slobode ljudskoga djelovanja i opredjeljenja, te iskazivanja istoga, dok istodobno omogućuje stvarnome značenju Tita, nesmetan život i razvoj u svim važnim segmentima društva. Upravo zbog toga, nakon pozicioniranja u demokratskom i hrvatskom poretku, nastoje Tita prepustiti – povjesničarima i rasprave, dakle i fokus javnosti usmjeriti na tzv. razvojna i gospodarska pitanja.

A može li se to?

Ne može.

Evo zašto.

Uzmimo prvo temeljnu svrhu funkcioniranja svake nacionalne države danas. Smisao svake države je prije svega zaštititi svoju naciju od svih mogućih izvanjskih ugroza, nasrtaja i ovisno o stupnju demokratičnosti, čak i neugodnih pitanja svijeta, makar se u samoj zemlji i društvu država ponašala kao klasičan razbojnik, diktatura i zločinac prema vlastitom narodu. Sve te države nastoje obraniti nacionalni poredak, kakav je god.

U Hrvatskoj je to nemoguće, upravo zbog realne političke paradigme koja se jednim pupovacimenom može nazvati – Tito. Pod tim imenom je velikosrpska politika razvijala sustav državnoga eliminiranja, indoktrinacije, protjerivanja, pogubljenja i progona hrvatskoga naroda, širila je svoje organske utjecaje duboko u sami hrvatski identitet, preoblikovala ga, a usporedno s tim fizički zaokruživala ciljane prostore i interese ljudskim potencijalima i preraspodjelom stanovništva.

Dakle, pod imenom Tito, hrvatski nacionalni duh, hrvatsko gospodarstvo, hrvatsko poduzetništvo, hrvatski identitet snažno je desetinama godina planski premrežavan izrazitim velikosrpskim utjecajima i njihovim nositeljima. Zbog toga se danas Pupovac ne može odreći simbolike i imena Tito, zbog toga mu je danas nužna zvijezda petokraka, partizanska paradigma, zbog toga mu je danas nužno isticati da su hrvatski Srbi antifašisti ili prirodno skloni ljevici. Iako su upravo ti simboli, to znamenje, te navodne političke ideje koje žive kao baština hrvatskih Srba potpuno suprotne svemu postojećem i dominirajućem u Srbiji ili recimo Republici Srpskoj.

To pokazuje da se Srbi itekako odriču Tita na svakom mjestu i prigodi gdje su ostvarili svoje ciljeve i interese, gdje nije upitno njihovo srpstvo ili velesrpstvo, a ondje, kao u Hrvatskoj, gdje je to još uvijek nerealizirano i gdje moraju raditi na postizanju svojih velikosrpskih ciljeva na duže vrijeme – Tito im je prihvatljiv simbol i brane njegove političke ostavštine agresivnom kampanjom. Kao u Srbu, recitirajući pjesme o njemu.

To im je olakšala paradigma antifašizma, pod kojom su uspjeli legalizirati svoju dominaciju nad hrvatskim društvenim procesima, preko prijeratne mreže agenata, poltrona, sluga, aktivista i visokih dužnosnika na svim položajima u bivšoj SR Hrvatskoj. Nitko Budo_Mesic_i_Pupirazuman, tko ima bar minimalno znanje o načinima kontrole nad društvenim procesima, ne smije zanemariti činjenicu da je jugoslavenski, čitaj velikosrpski poredak, egzistencijalno morao imati kontrolu nad svakim mogućim čovjekom koji je upravljao najvažnijim resursima u Hrvatskoj. A to su mediji, državne službe, društvene institucije, te iznad svega, upravljanje najvažnijim gospodarskim subjektima, pri čemu su posebno bile nadzirane i kontrolirane tvrtke s pravom na međunarodnu trgovinu i razmjenu. Nitko živ nije mogao djelovati legalno u inozemstvu bez potpune suglasnosti prije svega KOS-a, a tek onda kolokvijalne UDBA-e. Upravo iz te strukture nastao je pretežiti današnji društveni establišment u Hrvatskoj, gospodarski, financijski, znanstveni i menadžment u kulturi, upravo na tome počiva vertikala akademske zajednice i uporišta u svim mogućim strukturama današnjega društva. I, upravo iz tog paraobavještajnog i vrlo ucjenjivoga sustava danas Hrvatskom marširaju najprovikaniji promotori navodnih ljudskih prava i aktivisti kompromitiranoga nevladinoga sektora.

Tito je paravan za ostvarivanje prilično nastranih, antihrvatskih interesa

Svima njima je Tito paravan za ostvarivanje prilično nastranih, a svakako antihrvatskih interesa.

Imati iluzije o tome je katastrofalna i sudobonosna pogreška, a najčešće i – sudioništvo. Dakle, Tito je u tom smislu, ne priča o osobi, dobrome ili lošem djedu Saše Broz i skupine iz njegovih obiteljskih nasljednika, ne priča o bivšem suradniku i vođi, nego prije svega golemi nacionalni problem – suvremenoj Hrvatskoj.

I, zbog toga on nije nikako svjetonazorsko pitanje, nije nikako pitanje ili tema povjesničarima, iako Kumrovecjest i to, niti je pitanje za rasprave na lokalnim samoupravnim tijelima, skupštinama ili u poglavarstvima. Tito je upravo zbog simbolike pod kojom se trenutno u Hrvatskoj skriva agresivna velikosprska namjera i politički ciljevi, ali i namjera prevladavajućega establišmenta u svim strukturama društva da trajno zabetoniraju svoje kontrolne pozicije nad Hrvatskom, u ovome slučaju prvorazredno nacionalno, političko i sigurnosno pitanje.

Valja istaći da je zbog nekadašnje potpune kontrole svih bitnih procesa u SR Hrvatskoj, zbog posjedovanja dokumentiranih svih i najsitnijih detalja o funkcioniranju tadašnjega društva u Hrvatskoj, koja svakog važnog čovjeka iz tog poretka vrlo realno danas jako može kompromitirati, Srbija danas ima i može imati kakav god hoće utjecaj na Hrvatsku. Jer, upravo pripadnici tog poretka su današnji hrvatski društveni establišment i nositelji svih najvažnijih pozicija moći.

Srbija raspolaže najsitnijim detaljima njihovih biografija iz komunističko-jugoslavenskoga poretka, u kojemu nikako nisu mogli dospjeti do visokih pozicija moći bez suglasnosti Beograda, a da bi je dobili, morali su proći rigorozne modele inicijacije, pri čemu jedino i nikako nisu mogli biti – politički Hrvati.

Upravo zbog toga je Pupovac danas toliko moćan u Hrvatskoj. I, upravo zbog toga se danas ne uspijeva postići kritična politička volja za provođenje lustracije.

Niti jedan jedini pripadnik današnjega establišmenta titos tragovima u bivšem režimu ne smije dopustiti da Pupovcu fali „dlaka s glave“, prinuđen ga je štititi, trpjeti i podupirati doslovno – životom.

Zbog toga se, a ne zbog navodnog međunarodnog pritiska, danas ne procesuiraju srpski zločinci, zbog toga se pripadnike Republike Srpske Krajine integrira u hrvatski društveni i državni poredak, zbog toga sve bezobraznije divljaju i oni i Beograd i ostaju – nekažnjeni.

HDZ je danas više nego ikada upravo na tim pitanjima na povijesnom ispitu, a to visi iznad glave svakoga čovjeka u HDZ-u i srodnim strankama, koji su dio svojih profesionalnih karijera ostvarivali i u bivšem komunističkom režimu.

Tko je siguran u svoju čistoću, ne boji se

Hrvatska mora imati kritičnu političku snagu koja ne ovisi o arhivskoj građi u Beogradu. Nije Pupovac ni svemirac, ni naročito pametan izuzev ako ga uspoređujemo s Grmojom ili Orepićem, niti je toliko hrabar. On jednostavno zna na što se može osloniti.

I to koristi.

Podvala s usporedbom Tita i Tuđmana, makar bila izražena teškom osudom Tita i hvalospjevima Tuđmanu, je vrlo opasna i ukazuje na namjeru legalizacije poretka koji zapravo Tita drži živim i moćnim u današnjoj Hrvatskoj. Ta usporedba nije samo pokušaj delegitamacije Tuđmana, iako jest i to, nego prije svega relativiziranje smisla postojanja hrvatske državnosti i slobode. Jer, otvaranje debate o tome treba li hrvatskome narodu samostalna država ili ne preko pitanja Tito ili Tuđman, znači potpunu legalizaciju antihrvatskih ciljeva i namjera, te izravno odustajanje od stečevina državne samostalnosti i prije svega, Domovinskoga rata. To je to Sudente_Muncheni ništa drugo. Na istoj logičkoj, povijesnoj i društvenoj platformi se može postaviti pitanje usporedbe srpskoga i jugoslavenskoga kralja Aleksandra i Tita, ali to nikome ne pada

na pamet. Jednako tako nikome ne pada na pamet uspoređivati kralja Aleksandra i Tuđmana.

Jer kralj Aleksandar je paradigma kojom se ne može prekriti današnje namjere zlih politika prema hrvatskome narodu, a i previše je jasna velikosrpska politika u njegovom imenu i simbolici, pa je Tito, iako je statusno, povijesno i stvarno jedino usporediv s tim srbijanskim kraljem i jugoslavenskim monarhom, uzet kao usporedna paradigma – Tuđmanu. Naime, Tito je simbol uništenja hrvatske državnosti s jakim neposrednim naslijeđem u hrvatskom društvu pa je zbog toga nužno nametnuti usporedbu njega s Tuđmanom. Baš zbog toga što je Tuđman preporoditelj i utemeljitelj današnje hrvatske državnosti, nameće se ta neprirodna usporedba, jer se njome održava legalitet pitanja – treba li hrvatskome narodu država ili ne.

Tuđman je hrvatski državnik, Tito nije, niti je ikada bio

Samo postavljanje takvoga pitanja, ali i pristajanje na raspravu bez jasne naznake o kakvoj se podvali radi, znači ili duboko nerazumijevanje aktualnih društvenih problema u Hrvatskoj, ili, sudioništvo u prljavim namjerama i politikama.

Da bi se legalizirala ostavština Tita, odnosno Tito u današnjoj Hrvatskoj, upravo iz njegovog navodnog antifašističkog duha izviru histeričnetudjman poruke, nasrtaji, politike i aktivizam koji nastoji pod svaku cijenu današnjoj suvremenoj Republici Hrvatskoj nametnuti kao prioritetne izvorišne temelje – antifašizam i NOB, pa čak i Domovinski rat uvjetovati s tim i svesti ga na tu paradigmu.

Zbog toga se tako grčevito brani antifašizam u Ustavu, iako ga u Ustavu – nema. Barem ne više od srednjovjekovnih Kneževina, Banovine ili Ugarskoga-hrvatskoga kraljevstva. Naravno, zanemaruje se izravan i eksplicitan otklon u izvorišnim osnovama Ustava prema bivšem komunističkom jugoslavenskom režimu, koji je skriven pod današnjim antifašizmom, a simbolizira ga Tito.

Upravo toj paradigmi se sudilo u Njemačkoj, a ne Mustaću i Perkoviću.

Zbog toga i Tita i antifašizam treba uništiti, figurativno ubiti, a to se ne radi debatama, nadmudrivanjem sa zločinačkim namjerama i skrivačima, nego jasnim porukama narodu za preuzimanje države, a onda – državnim poretom.

To mora biti jedno od temeljnih pitanja aktualne predizborne kampanje i stvarni test državotvornosti političkih takmaca.

Hkv.hr, 15.8.2016.

DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.**10. 03. 2016.****PREDSJEDNICA KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ U GOVORU MRŽNJE I NASILJU PREMA SRBIMA U 2015.**

Kako SNV koristi novac koji im daje hrvatski narod pokazao je njihov bilten br. 6 GOVOR MRŽNJE I NASILJE PREMA SRBIMA U 2015. koji je došao u centar pozornosti javnosti zbog reagiranja Miljan Brkića i njegove polemike s Miloradom Pupovcem koje su mediji ponovo pokušali krivotvoriti. Zapravo, evo bit Brkićeva reagiranja:

„Milorad Pupovac nikada nije dijelio niti sada dijeli sudbinu hrvatskih građana bez obzira jesu li hrvatske ili srpske nacionalnosti. Nije ga briga za njihovo teško materijalno i uopće društveno stanje. Naprotiv, on živi u iluzijama jugoslavenštine koja se hrani “proizvodnjom” međunacionalnih sukoba, nekada nižeg, a nekada višeg intenziteta što sve više prepoznaju i građani srpske nacionalnosti u Hrvatskoj. Dakle, nikome nisam rekao da „ide iz Hrvatske“ kao što to insinuiraju pojedini mediji danas. Nisam nikoga tjerao, posebno ne zato što je Srbin. To ne bih mogao napraviti niti zbog onih, više od 250 poginulih hrvatskih branitelja pripadnika srpske nacionalne manjine te mojih prijatelja Srba i pripadnika drugih nacionalnih manjina koji su zajedno sa mnom sudjelovali u obrani i oslobađanju zajedničke nam DOMOVINE HRVATSKE !!!“

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/brutalan-odgovor-miloradu-milijan-brkic-odgovorio-pupovcu-902413>

Izvrstan je i naslov koju za Brkićev odgovor daju na portalu narod.hr:

MILIJAN BRKIĆ: ‘ETNOBIZNISMENI’ NEMAJU MONOPOL NA ‘SRPSTVO’

<http://narod.hr/hrvatska/milijan-brkic-etnobiznismeni-nemaju-monopol-na-srpstvo>

Zapravo u potpunosti je opravdan zahtjev Marka Ljubića:

Vrijeme je da umjesto mene i kolega novinara, tu i tamo ponekoga političara kao jučer Brkić, ovo vrlo jasno i nedvosmisleno, Pupovcu i svima sličnima kaže i betonira zakonom država, a da se jednom za svagda države i međunarodne institucije koje Pupovac koristi za ucjenjivanje Hrvatske sjednu za stol i jasno im se kaže – neće više ovako ići.

Razlog?

Republike Hrvatska ne smije trpjeti i podupirati agresiju na hrvatski narod.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/vrijeme-je-zaustaviti-pupovca-jer-nakon-zavijanja-slijedi-ugriz>

Vjerojatno se naši ljudi pitaju isto ono što je meni napisao Miro Banović:

Bilten Srpskog narodnog vijeća. Pupovčevi ljudi sabrali kolekciju govora mržnje u 2015. godini... Nevjerojatni su! Nevjerojatni! Koja upornost!!! Ali preveli su i na

engleski. Za one koji ne razumiju hrvatski, a sutra će možda donositi neke presude na račun Hrvatske... Može li Pupovac odgovarati kazneno zbog širenja ovakvih laži?

PS - spominje se i Vas, naravno :) Ali čisto benigno, kao potpisnika peticije "za dom spremni".

Naravno, SNV je izdalo ovakav Bilten da bi osiguralo da i dalje hrvatski narod (debelo) plaća njihovu antihrvatsku rabotu. To im je i do sada dobro išlo jer za razliku od Hrvata i Srbi i njihove sluge znaju da je napad najbolja obrana. Tek kada se u RH političari počnu ponašati tako da se ovakove provokacije kažnjavaju, a ne nagrađuju, tada će početi doista štiti hrvatske nacionalne interese. A ovakovih provokacija neće biti!

Zanimljivo je da je u komentarima naveden cijeli niz imena nositelja „govora mržnje i nasilja“ prema Srbima u RH, a zapravo radi se o onima koji su očito zaslužni za sprovođenje hrvatskog nacionalnog interesa, iznenadilo me je kada sam u članku NAJVEĆI UDAR SNV-A - PISALI STE NA FACEBOOKU PROTIV SRBA? Pupovac je vaša imena i statute objavio u biltenu!!! Dnevno.hr Srijeda, 09. Ožujak 2016. primijetio da uopće ne spominju našu predsjednicu Kolindu Grabar-Kitarović.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pisali-ste-na-facebooku-protiv-srba-pupovac-je-vasa-imena-statuse-objavio-u-biltenu-902080>

S druge strane na portalu direktno.hr ipak su spomenuli da je SNV optužilo i Predsjednicu za „govor mržnje i nasilje“ pa su to stavili u naslovu svog teksta:

GOVOR MRŽNJE - BILTEN SNV-A: NAPALI PREDSJEDNICU, SMETA IM I THOMPSON I NAŠ KOLUMNIST

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41551/Bilten-SNV-a-Napali-Predsjednicu-smeta-im-i-Thompson-i-na%C5%A1-kolumnist.htm>

Zato vam dajem dijelove Biltena u kome se spominje Predsjednica bez ikakvih komentara:

str. 1.-2.

Pobjedu na predsjedničkim izborima odnijela je Kolinda Grabar-Kitarović, kandidatkinja HDZ-a, stranke koja je njezinu kampanju dominantno temeljila na nacionalizmu i povratku "vrijednostima 1990-ih". (...)

GOVOR MRŽNJE I POZIV NA NASILJE PREMA HRVATSKIM BRANITELJIMA U 2015. OD STRANE SRPSKE MANJINE U REPUBLICI HRVATSKOJ

Pupovac je "odgovorio" Brkiću. Zapravo nije ništa smislenom mogao ni reći osim to da je Brkić "najpoznatiji diplomac u Hrvatskoj". Činjenica jest da je Brkić mnogo više vremena potrošio u pravljenje zečeva, da parafraziramo Slobodana Miloševića, od Pupovčeve braće i ostale srpske vojske.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pupovac-odgovorio-brkicu-brkicu-vracam-etikete-mozda-mu-pomognu-da-ude-u-vladu-902573>

Bivši ministar obrane Andrija Hebrang, koga vjerovali ili ne, ne spominju za Direktno hr. komentirao je verbalni sukob između Milorada Pupovca i Milijana Brkića. U potpunosti je podržao Brkića kazavši da Pupovac odavno ne predstavlja stav srpske nacionalne manjine. Sam naslov i podnaslov teksta je posebno zanimljiv:

Hebrang objasnio zašto su u pravu svi koji smatraju Pupovca uvredom

Gospodin Pupovac se osjeća ugroženim vjerojatno zato što je izbore izgubila vlada u kojoj je trećina dužnosnika bila srpske nacionalnosti, kazao je Hebrang

Hebrang je postavio nekoliko pitanja za Milorada Pupovca.

"Javno ga pitam imaju li Hrvati u Srbiji i djelić onih prava koje ima srpska manjina u Hrvatskoj?! Pitam ga zašto je zagovarao ćirilicu u Vukovaru, kad je svaka agresorska granata i svaka čahura imala ćirilicni natpis. Pitam ga ne bi li se mi Hrvati trebali osjećati ugroženima kad se prema hrvatskim braniteljima hrvatska politika i hrvatsko pravosuđe odnose lošije nego prema bivšim pripadnicima agresorske vojske. Osjeća li se ugroženim zato što hrvatski proračun financira list koji vrijeđa hrvatska obilježja? Smatram uvredom svog naroda to što Milorad Pupovac nikad nije priznao srpsku agresiju i za nju se ispričao, kao i to da nitko nije osuđen za smrt osam tisuća hrvatskih civila, među kojima su čak polovina ubijene žene i djeca. Imam puno sličnih pitanja za gospodina Pupovca, ali od njega ne očekujem suvisle odgovore jer on za svoju korist politizira hrvatsku prošlost i hrvatsku sadašnjost. Pa zato svima koji njegove izjave vrijeđaju poručujem da nije važno što kaže, nego tko kaže".

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41492/Hebrang-objasnio-zašto-su-u-pravu-svi-koji-smatraju-Pupovca-uvredom.htm>

Da je za Pupovca važna RH kao krava muzara vidi se već iz naslova teksta:

Pupovac: ako netko misli ugušiti manjine smanjivanjem novaca – neće

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/41613/Pupovac-ako-netko-misli-ugušiti-manjine-smanjivanjem-novaca---neće.htm>

Naravno, Pupovac u manjine ne ubraja one Srbe – hrvatske branitelje, koji bi doista itekako zaslužili brigu i pomoć i hrvatske države i svih nas! Kao da je uredništvo portala Glas Brotnja to i očekivalo od njega pa je naslov mog prethodnog teksta PREDSEDNICA KOLINDA GRABAR-KITAROVIĆ U

GOVORU MRŽNJE I NASILJU PREMA SRBIMA U 2015. bio:

Josip Pečarić: Kako SNV koristi novac koji im daje hrvatski narod pokazao je njihov bilten 'GOVOR MRŽNJE I NASILJE PREMA SRBIMA'

<http://glasbrotnja.net/kolumne-akademik-josip-pecaric/78558>

Već sam konstatirao kako je tekst iz Novosti prepun laži i poluistina („poluistina je gora od laži“). Ali poznato je da je laž najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti. Dakle, oni rade ono što jedino znaju (u ratu i nenaoružani Hrvati od njih naprave zečeve) – lažu. Problem je u njihovim slugama u Hrvatskoj. Pa upravo je iz Novosti potekla laž o ustaškoj kapi ministra Hasanbegovića, i imali su podršku cijele „lijeve“ Hrvatske. Davno sam konstatirao: Jednom sluga – uvijek sluga! Jednom izdajica – uvijek izdajica! O lažima i poluistinama u ovom srpskom pamfletu možete pogledati u tekstu:

Željko Sakić: Pupovac prozvaao za govor mržnje u suradnji s proustaškim strankama

<http://narod.hr/hrvatska/zeljko-sakic-pupovac-prozvaao-za-govor-mrznje-u-suradnji-s-proustaskim-strankama>

Zapravo je besmisleno upozoravati na sve laži i poluistine kod onih kojima je laž najviše pomogla u povijesti, kako reče bivši predsjednik Srbije književnik Dobrica Ćosić, koji je tu istinu i opjevao:

„Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

Što očekivati od njih kada u RH nije sankcionirano morbidno pozivanje na ubojstvo Thompsona, na što nas upozoravaju Thompsonovi fanovi:

REAKCIJA NA SRPSKI BILTEN

PORUKA PUPOVCU i SNV-u od Thompsonovih fanova: Znamo što ih smeta, možda su se prepoznali u njegovim stihovima!

(...).

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/poruka-pupovcu-thompsonovih-fanova-znamo-sto-vas-smeta-prepoznali-ste-se-u-negovim-stihovima-902412>

Očekivano, oklevetani ili „oklevetani“ reagiraju različito. Jedni se zahvaljuju Novostima i Pupovcu jer su po njihovom izboru uvršteni u ponajbolje Hrvate na čelu s Predsjednicom. (Podsjetit ću na tekst s portala direktno.hr

GOVOR MRŽNJE - BILTEN SNV-A: NAPALI PREDSJEDNICU, SMETA IM I THOMPSON I NAŠ KOLUMNIST.

Uz predsjednicu izdvojili su Thompsona, a onda se hvale što je s njima i njihov kolumnist.)

BOŽIDAR ALIĆ: PORUKA MILORADU PUPOVCU

“Poštovani družo”

MILORAD PUPOVAC,

Ovim Vam se kratkim pisamcem, iskreno zahvaljujem, što ste i mene, uvrstili u Vašu

*TISKOVINU MRŽNJE
naspram
ISTAKNUTIH HRVATA
I DOMAJE NAM HRVATSKE
u Vašem biltenčiću....*

*Bio bih, uistinu zabrinut za sebe i svoje djelovanje, da me niste uvrstili među
NAJČASNIJE HRVATE
....Tomislava Karamarka, Marka Perkovića Thompsona, Marka Juriča, Velimira
Bujanca
i još mnoge, meni, a i SVIM HRVATICAMA
i HRVATIMA drage i časne ljude !*

*Posebice sam Vam zahvalan što sam i u društvu gospodje
PREDSJEDNICE HRVATSKE
Kolinde Grabar Kitarović
!
Ovime Vas izvješćujem kako sam Vašu tiskovinu
i Vašeg novinara Viktora Ivančića tužio prijeko odvjetničkog ureda
g. Željka Olujića...*

*U nadi, kako ću naći svoje mjesto i u Vašem
BILTENČIĆU MRŽNJE
i u 2016. godini Gospodnjoj,
pozdravljam Vas...
BOG I HRVATI !
Božidar Alić*

<http://kamenjar.com/bozidar-alic/>

Mladen Ivezić komentira:

Ljudi, Srbi!

*Na 26. s. vašega Bulletina br. 6. objaviste moje ime s još podosta imane časnih i mudrih ljudi pa Vam na tome zahvaljujem kao i na činjenici da me označavate kao revizionista. Šteta što niste čitali koju od mojih 7 knjiga.
Ondje ćete vidjeti moje pohvale Momčilu Đujiću, četnicima Banje Luke i Ozren planine pa sve na zapad, koji su do svršetka Nezavisne Države Hrvatske ratovali za Poglavnika. Ustaški režim nije bio zločinački, što su priznali i Tito i njegovi, jer nikada nisu podignuli tzv. optužnicu Pavelić-Artuković i Poglavnika, nikada nitko od 1945. godine nije ni pokušao optužiti za ratne zločine i sl.
Tijekom Nezavisne k nama su doma, u središte Zagreba, dolazili medački četnici u punoj opremi. Zloglasna i krvavoruka (skoro 100 % srbska) titovska Šesta lička divizija uvijek se žalila da, ako napadne hrvatski Bilaj, ustašama pomažu medački četnici a, napadne li Medak, četnicima pomažu bilajski ustaše.*

Ne širim ja nikakvu mržnju, nego to čini Pupovac s kompanijom, što stalno žele sukobiti pravoslavce i Srbe s Hrvatima

Nasuprot krvoločnosti partizanske i četničke literature, evo vam jedna ustaška, koju je pjesnik Stjepko Trontl posvetio nekoj materi koju je svakodnevno, i u snijegu i vjetru viđao na groblju:

Ustaški grob

*Bio je s onima što nisu vjeru
u Boga i pravdu gubili.
Godinu dana je tomu;
i sinka su joj ubili.*

*A bio je majci jedina sreća,
mrtav jedina misao.
Ne plači za mnom, mamo moja,
tako je sinak pisao.*

*Razcvjetalu trešnju donijela mu je,
pred grobom zastala mama.
Tu bukti baklja, vienac tu je
i trobojka; on je s nama.*

*Ljudi Srbi!
Budite sa mnom: Za dom spremni!*

Mladen Ivezić

Naravno ima i drugačijih reagiranja:

Marko Jurič: Pupovčev šovinistički pamflet u najcrnjoj udbaškoj maniri prokazivanja

(...)

Zamislite kakve bi bile reakcije kada bi neka hrvatska udruga objavila popis nepoćudnih Srba?

<http://kamenjar.com/marko-juric-pupovcev-sovinisticki-pamflet-u-najcrnjoj-udbaskoj-maniri-prokazivanja/>

Poznati hrvatsko kolumnist, književnik Nenad Piskač opisuje kako je on oklevetan pa kaže:

Autor s pravom drži, da je u njegovom slučaju riječ o etnički, jednostranački, jednoetnički i totalitarno motiviranom napadu SNV-a i VSNMGZ-a na njegov osobni

integritet, njegovu hrvatsku narodnost, ljudsko, profesionalno i braniteljsko dostojanstvo, čast i ugled, koje uživa kao Hrvat, hrvatski državljanin, kolumnist, književnik i hrvatski branitelj, kao i napad na ugled i vjerodostojnost elektroničkog medija u kojemu godinama objavljuje. Štoviše, da je riječ o perfidnom govoru mržnje, suptilnoj prijetnji i nedvojbenom nasilju, što u konačnici predstavlja napad narečenih nakladnika i, djelomično, stranke SDSS, na slobodu govora i mišljenja zajamčenih Ustavom Republike Hrvatske, a sve zbog toga kako bi se spornom publikacijom u domaćoj i inozemnoj javnosti stvorio lažni dojam o ugroženosti Srba u Hrvatskoj, te tako nanijela šteta međunarodnom ugledu Republike Hrvatske, što je po mom mišljenju krajnji cilj publikacije. Mit o ugroženosti Srba u Hrvatskoj hrvatska je historiografija znanstveno obradila, pa ga ovdje nije potrebno dodatno obrazlagati, ali će radovi hrvatskih povjesnika o toj temi dobro doći u dokaznom postupku.

Tražim odvjetnika i djelovanje mjerodavnih državnih ustanova

Oklevetani autor izražava solidarnost s drugim osobama, počevši od predsjednice Republike Hrvatske, gospođe Kolinde Grabar-Kitarović, koje su se, kao i on, zlonamjerno, specijalnoratovskim metodama pronašle u spornoj publikaciji SNV-a i VSNMGZ. Pozivam oklevetane kolege novinare da se okupimo oko zajedničke tužbe i paralelno predlažem im i privatnu tužbu. Bez sudbenoga pravorijeka, ova će se praksa nastaviti.

Stoga obavještavam javnost da je ovaj tekst skica za privatnu tužbu protiv nakladnika. Prema meni je izvršeno jednoetnički, jednostranački, politički i etno-trgovački motivirano nasilje. Moj tekst je iskorišten za protuhrvatsko djelovanje. Kako oklevetani autor nema znanja i vještine potrebne za vođenje sudbenoga procesa, ovim putem poziva odvjetnike, doma i u izvandomovinstvu, bez obzira na njihovu nacionalnost, da mu se jave ako žele pro bono voditi sudbeni proces. Pro bono zato što autor (zajedno s medijem u kojem objavljuje) nije poput SNV-a, VSNMGZ-a i SDSS-a na izdašnoj proračunskoj skrbi.

Bez obzira na najavljenju privatnu i eventualnu zajedničku tužbu, tuzemno i inozemno oklevetani autor poziva mjerodavne državne službe da izađu iz puževe kućice i da se po službenoj dužnosti, bez straha od bilo koga, prihvate posla otkrivanja i procesuiranja protuhrvatskog djelovanja, osobito onoga financiranoga hrvatskim novcima. **GOVOR MRŽNJE I NASILJE PREMA SRBIMA U 2015. radikalna je primjer širenja etničke netrpeljivosti. Čudi me da je to promaklo uredničkom oku Saše Miloševića.**

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/23097-nenad-piskac-trazim-odvjetnika-za-spor-protiv-srpskog-narodnog-vijeca.html>

Zapravo logično im je na udaru – prije svih . Predsjednica. Njen izbor označio je početak pada. Ostao im je sami ILI MI – ILI ONI, tj. od branitelja stvarati Ustaše.

Nedavno sam Vam poslao slijedeće:

Dr. Stjepandić se ruga:) :

Naslov: *Puppy protiv mladog jastreba*

Datum: *Tue, 8 Mar 2016 15:57:31 +0000*

Šalje: *Stjepandic, Josip*

Prima: *Josip Pecaric <pecaric@element.hr>*

<http://www.tportal.hr/vijesti/hrvatska/419461/HDZ-je-napustio-demokrscanstvo-zato-raste-govor-mrznje-i-nasilje.html>

„Upozorila je i na inicijativu da se u službenu vojnu uporabu vrati ustaški pozdrav 'Za dom spremni' koju je, podsjeća, pokrenuo Branko Borković koji 'slovi za najizglednijeg kandidata za ministra branitelja'. 'Ovu inicijativu predsjednica Republike osudila je tek nakon inzistiranja javnosti', dodala je Opačić.“

Imenjače, da se kandidiramo za kakvog ministra, pa da nas SDSS poklopi. Kakva bi to bila čast!?

MOJ KOMENTAR:

Ipak im je na kraju i ZDS kriva Predsjednica:)))

ILI:

Što god više se neki državotvorni Hrvate trude dokazati crvenim fašistima tj. srpskim slugama da nisu ustaše, to će ih ovi sve više i više optuživati za to.

Nisu ni oni glupi - protivnika tučeš ongdje gdje pokaže slabost!!!

Jesu li se ipak previše razigrali?

Hrvatska vlast treba omogućiti Pupovcu i sličnima da dokažu istinitost njegovih riječi:

Ovo je i moja zemlja, kao i zemlja onih koje predstavljam!

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41396/Pupovac-Brki%C4%87u-Ovo-je-i-moja-zemlja-kao-i-zemlja-onih-koje-predstavljam.htm>

Ne dajte im hrvatske (ustaške) kune i onda će doista moći pokazati da je ovo doista njihova zemlja!

Akademik Josip Pečarić

11.03.2016.

HNES U BILTENU SNS-A

Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES) je 18. 04. 2015. etički osudilo za veleizdaju Vesnu Pusić, Stjepana Mesića i Milorada Pupovca. Te etičke osude, dakle i osudu Milorada Pupovca možete pronaći na:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/veliki-dan-za-hrvate-osudeni-stjepan-mesic-vesna-pusic-milorad-pupovac-793979>

<http://kamenjar.com/hrvatsko-nacionalno-eticko-sudiste-osudilo-vesnu-pusic-stjepana-mesica-milorada-pupovca/>

Zato je prirodno i HNES našao u popisu onoga što je vrijedno u RH po mišljenju Srpskog narodnog vijeća i Vijeća srpske nacionalne i manjine Grada Zagreba u njihovom godišnjem biltenu pod naslovom "Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015."

"Hrvatsko nacionalno etičko sudište, osnovano 2014., u nekoliko održanih javnih "sudskih rasprava" osudilo je nacionalnu izdaju niza osoba iz javnog života. Podsjetimo, predsjednik Hrvatskoga nacionalnoga etičkog suda je Zvonimir Šeparović, bivši ministar pravosuđa i vanjske politike u HDZ-ovoj vladi, a tu su i bivši političari Zdravko Tomac i Ante Beljo, biskup Valentin Pozaić, povjesničar Josip Jurčević, odvjetnik Željko Olujić, predsjedničin savjetnik za branitelje Ante Deur, akademik Josip Pečarić (misle na mene, op. Josip Pečarić), Vlado Ilkić iz Stožera za obranu hrvatskog Vukovara i drugi. U aprilu 2015. Sudište je "presudilo" bivšem predsjedniku Stjepanu Mesiću, bivšoj ministrici Vesni Pusić i saborskom zastupniku Miloradu Pupovcu. "Teško je predvidjeti učinak ove presude, ali jedno je sigurno: ovakve osobe ne bi trebale obnašati dužnosti koje danas obnašaju. Vesna Pusić počela je još kao mlada osoba raditi protiv hrvatskih nacionalnih interesa, a što se tiče Stjepana Mesića, on je zajedno s Pusić stao na stranu Srbije i krenuo izjednačavati žrtve s agresorima (...) S druge strane, imamo Milorada Pupovca koji zloupotrebljava svoju saborsku poziciju za širenje četničkih ideja, optužen je za četničku veleizdaju...", objasnio je ovu odluku Zvonimir Šeparović u razgovoru za Dnevno.hr. Početkom novembra u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski u Zagrebu održali su novo "suđenje" na kojem je za "genocid i druge zločine nad Hrvatima" osuđen Josip Broz Tito. U Lisinskom je osuđen i premijer Zoran Milanović, a skupu je prisustvovao biskup Valentin Pozaić, glumac Božidar Alić, Zdravko Tomac te osuđeni ratni zločinac Dario Kordić. Kako prenose mediji, oko 3.000 uzvanika skandiralo je "Za dom spremni"."

Ako se sjetimo da je teksta o spomenutim etičkim osudama u dnevno.hr bio

VELIKI DAN ZA HRVATE: Osuđeni Stjepan Mesić, Vesna Pusić i Milorad Pupovac! Očito je to veliko priznanje potpuno zaslužno, zar ne?

Naravno mnogi prozvani izražavaju svoje zadovoljstvo zbog toga. Tako i na portalu direktno.hr kažu:

Srpsko narodno vijeće i Vijeće srpske nacionalne i manjine Grada Zagreba izdali su godišnji bilten pod naslovom "Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015." Bilten, u kojem se navode da je proteklu godinu obilježilo "povećanje broja fizičkih napada i prijetnji umjerenih prema Srbima u Hrvatskoj te uništavanje imovine u njihovom

vlasništvu", također je prepun prozivki. Prozvana je i Predsjednica RH, kao i njen popis počasnih gostiju na inauguraciji, ali i kolumna Ivana Blažička na našem portalu.

Zato su s portala pitali za mišljenja o tome dva onaša istaknuta odvjetnika i članova HNES-a Željka Olujića i Zvonimira Hodaka.

U tekstu 'SRBIN PO PROFESIJI' - OLUJIĆ: PUPOVČEV PAMFLET POLUPISMEN JE URADAK I SVOJEVRSTAN GOVOR MRŽNJE

(direktno.hr, 10.03.2016) dani su Olujićevi komentari:

"Prije svega drago mi je da sam svrstan u grupaciju gospodina Pupovca, no to ukazuje na sve ono što oduvijek i govorim. Radi protiv srpske manjine u RH, ovakvim animozitetima postiže kontra efekt. To je prije svega vađenje iz konteksta pojedinih ljudi koji su istaknuti, pa tako i moja malenkost. Hrvatsko nacionalno etničko sudište proglasilo ga je krivim za veleizdanju što je iznijeto u presudi, a dostavili smo to medijima i gospodinu Pupovcu. On je i dalje, umjesto da se na određen način ispravi, u doslovnom značenju kako sam ga prozvao – Srbin po profesiji. To je nešto što ukazuje, ne da on brine o nacionalnoj manjini i njihovim interesima već isključivo materijalnim i permanentnom širenju države koja je devedesetih srušena i više ne postoji, a to je Jugoslavija", rekao je Olujić.

Je li bilten svojevrsan govor mržnje?

"On je ono što sam rekao i kad ga se pomno iščita pomnije, taj pamflet je polupismen uradak. Da ne analiziram, nisu u stanju napisati jednu prosto proširenu rečenicu. I svojevrsan je govor mržnje, tužno je da se na čistac izvodi jedna nacionalna manjina i da se pokušava svaditi s ostatkom. To je katastrofalno za manjinu koju zastupa Pupovac", zaključio je Olujić.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41666/Oluji%C4%87-Pupov%C4%8Dev-pamflet-polupismen-je-uradak-i-svojevrsan-govor-mr%C5%BEenje.htm>

Zvonimir Hodak u tekstu ETNOBIZNIS - PROZVANI HODAK O BILTENU: SPRDANJE S NAŠOM HIMNOM JE ŠTO - GOVOR LJUBAVI? (dnevno.hr, 10.03.2016.) kaže:

"Osobno mislim da je to pamflet i to prilično jeftin! Od 22 nacionalne manjine u RH samo jedna manjina doživljava prijetnje, šikaniranje. Prema samo jednom manjini je uperen govor mržnje čak i da je to istinito bilo bi previše i isforsirano od Pupovca, Novosti... U tom pamfletu od 70-80 stranica našao se svatko tko je spomenuo Pupovca i na popisu potencijalnog širitelja mržnje. Brkić je rekao da 'u Hrvatskoj nitko nije ugrožen i nikom se ne prijeti, a oni koji misle da je opasno, neka ode tamo gdje neće biti ugrožen'. Ta je izjava odmah proglašena govorom mržnje. Australski premijer je rekao da tko ne prihvaća običaje, ne sviđa im se Australija i neprekidno cmizdre, neka odu tamo od kud su i došli, ako im je loše. Nitko Australiju zbog toga ne može proglasiti filoustaškom. Oni koji žive u toj zemlji, ili su građani te zemlje ili politički građani, oni koji žive u Hrvatskoj ne trebaju biti građani države. Odnosno, država iz koje su došli nakon izgubljenog rata cmizdre i plaču, i tuže se međunarodnoj zajednici. Ako im se odgovori pristojno i konkretno kao što je Brkić napravio, opet skaču da je govor mržnje! Zašto Australci i Britanci mogu reći ako vam se ne sviđa, vratite se od kuda ste došli? Kako mogu i Nijemci reći migrantima da ako im se ne sviđa u Njemačkoj da se vrate od kud su stigli? Svima je to dozvoljeno samo ne Hrvatima! Nitko ne bi primjetio govor

mržnje ako se ne uputi Pupovcu jer onda nastupa lijeva medijska faranga, odmah su iznenađeni i uvrijeđeni", rekao je Hodak.

Je li bilten svojevrsan govor mržnje?

"Čak ga ne bih tako nazvao... To je tužakanje, s obzirom da je preveden na engleski jezik da se međunarodnoj zajednici pokaže da je neodrživo težak položaj Srba u RH. Nigdje se ne spominje pravi govor mržnje u Novostima gdje su se narugali hrvatskoj himni. To nije navedeno kad živite s jednim narodom kojeg ste nedavno okupirali, a sad živite u toj državi i sprdate se njihovom himnom, to je govor ljubavi. Naravno, to je etnobizis! Što bolje prodati svoju poziciju s materijalnog aspekta ili kuskog sve u okviru harange i hajke protiv srpskog naroda. Kako bi se onda trebali ponašati prema Pupovcu? Neki Srbi su bili u Domovinskom ratu, i oni su marginalizirani. Oni se smatraju čudacima, to su ljudi koji su shvatili da je Hrvatska njihova zemlja. Politički Hrvati žele u miru živjeti u Hrvatskoj, dok Pupovac i njegova kamarila žele daleko više od suživota", naglasio je Hodak.

Shvaćate li bilten ozbiljno?

"Spominje se govor mržnje što sam savjetovao Branimiru Glavašu da tuži Pupovca jer ga je nazvao ratnim zločincem. Kad je Vrhovni sud ukinuo pravomoćnu presudu ne može ga se nazivati ratnim zločincem dok sud ne potvrdi. Nema više presude, više ne može biti proglašen krivim. Pošto sam pisao, da bi Glavaša mogao tužiti jer ga proglašava ratnim zločincem, odmah sam na listi osoba koje šire govor mržnje", zaključio je Hodak.

Podsjetimo, u Biltenu se Hodak spminje kao potpisnik Peticije ZDS a u spomenutom tekstu na dnevno.hr navodie i slijedeće: "Drugi kolumnist, odvjetnik Zvonimir Hodak, putem istog medija sredinom februara savjetovao je Branimiru Glavašu da tuži Pupovca zato što ga je nazvao ratnim zločincem".

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/41653/Prozvani-Hodak-o-biltenu-Sprdanje-s-na%C5%A1om-himnom-je-%C5%A1to---govor-ljubavi.htm>

Novi član HNES-a Kazimir Mikašek-Kazo također je reagirao na Bilten pa u tekstu REGISTAR IZDAJNIKA MILORADA PUPAVCA (kamenjar.com, 09. 03. 2016.) među ostalim kaže:

Etičke osude koje je izreklo HNES za razliku od Pupavčevog pamfleta vrve etičkim, ali i utuživim dokazima protiv pojedinaca koji su na ovakav i onakav način izdali hrvatske nacionalne interese. HNES nije nacionalno obojio svoje etičke osude! Naprotiv među optuženima i osuđenima neraszmjerno je više građana hrvatske nacionalnosti nego srpske nacionalnosti.

Čini se da je kap u Pupavčevoj čaši mržnje i bijesa upravo prelila presuda HNES-a, presuda Vojmiru Stanimiroviću, gdje je preciznim dokazima utvrđena njegova odgovornost kao suučesnika u zločinu na hrvatskoj Golgoti, na Ovčari 1991. god.

Pozivam pravosudna tijela Republike Hrvatske na istragu svih aspekata eklatantnog napada na hrvatsku samostojnost, na hrvatsku demokraciju. Pozivam represivni aparat da konačno ispituju sve aspekte možebitnih kriminalnih radnji ovog etnobiznismena, kriminala njegove „Tesla banke“ i da otkriju prave razloge ovog ponovnog izazivanja vala govora mržnje. U pitanju je nacionalna sigurnost, a iz svega stoji poražena Vlada Zorana Milanovića i puzajući državni udar u trenutku kada treba usvojiti državni proračun koji bi konačno stabilizirao ovu parlamentarnu i Vladinu većinu u Republici Hrvatskoj.

<http://kamenjar.com/registar-izdajnika-milorada-pupavca/>

S obzirom da je ovakvo raščišćavanje djelovanja Milorada Pupovca, koje vidimo ovih dana, najzaslužniji Miljan Brkić koga je u svom komentaru spominjao i Zvonimir Hodak, ne čudi što iz srpskih redova kreće još jedna „optužba“ – ona za ratni zločin:

ŠTRBAC TEŠKO TERETI MILIJANA BRKIĆA: ‘On je zapovjedio masakr na Velebitu!’

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/strbac-tesko-tereti-milijana-brkica-je-zapovjedio-masakr-na-velebitu-902607>

Ja teško mogu prigovoriti ovakvoj optužbi zato što sam o tome napisao cijelu knjigu u kojoj sam i sam optužio Hrvatske branitelje za najveći mogući genocid – U „Oluji“ su napravili zečeve od Srba“ („Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba“, Zagreb, 2014.)! A za taj strah koji su branitelji sustavno ugrađivali u kostima slavnim srpskim ratnicima neosporno je itekako odgovoran i Miljan Brkić, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

P.S. Po novom Proračunu RH Srpsko Narodno Vijeće će umjesto prošlogodišnjih 7.700.000 kn dobiti 1.800.000 kn.

13. 03. 2016.

RUGA LI SE PUPOVAC SV. OCU?

U godišnjem biltenu Srpskog narodnog vijeća i Vijeća srpske nacionalne i manjine Grada Zagreba "Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015." možda je najčudniji oblik onoga što smatraju govorom mržnje i nasiljem sadržano u navođenju činjenice da je nešto uopće tiskano u Hrvatskom tjedniku. Radi se o tekstu koji je napisao poznati povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević koji se spominje ovako (str. 20.): *tekst naslovljen "Sveti novomučenik Vukašin Jasenovački izmišljen je lik Srpske pravoslavne crkve", broj od 6. avgusta, objavljen dan nakon 20. godišnjice Oluje*

Ivo Rendić-Miočević rođen je 1935. u Korčuli. Školovao se za vrijeme rata u Makarskoj i Jelsi, a zatim je školovanje nastavio u Splitu gdje je 1953. završio Klasičnu gimnaziju. Godine 1959. diplomirao je na Arheološkoj grupi Filozofskog fakulteta u Zagrebu, a 1964. diplomirao je na Povijesnoj grupi istog fakulteta. Poslije diplomiranja 1959., posvetio se nastavničkom pozivu i radio je u osmogodišnjoj školi „Krstu Ljubičić“ u Zadru. U to vrijeme bio je trener plivanja i proučavao je sportsku psihologiju, a stečena znanja pomogla su mu u njegovim pedagoškim i povijesnim istraživanjima. Istraživanja na području metodike nastave povijesti započeo je 1973. kada je postao profesor povijesti u Tehnološko-saobraćajnom školskom centru u Rijeci. Od tada na temelju didaktičkih eksperimenata razrađuje više didaktičke sustave u nastavi povijesti i nastoji drukčije strukturirati povijesno gradivo što ga je usmjerilo prema povijesnoj antropologiji. Godine 1983. na Filozofskom fakultetu u Ljubljani obranio je magistarski rad Diferencijacija i individualizacija nastave povijesti uz primjenu viših didaktičkih sustava. Godine 1986. postao je predavač metodike nastave povijesti na Filozofskom fakultetu u Zadru, a 1987. obranio je na Filozofskom fakultetu u Ljubljani doktorsku tezu Transfer povijesnog znanja u školi. Tako je postao doktor pedagogijskih znanosti na području metodike nastave povijesti. Rezultate svojih istraživanja prikazivao je u mnogim znanstvenim radovima te na domaćim i međunarodnim skupovima. Ti su rezultati na temelju valjane statističke obrade dokazali da učenici primjenjujući više didaktičke sustave (programiranu i problemsku nastavu), uz proučavanje povijesne antropologije, bolje i u kraćem vremenu usvajaju nastavno gradivo te da u pozitivnom smislu mijenjaju odnos prema nastavniku i predmetu. Proučavanje tematike povijesne antropologije koje je u početku bilo usmjereno prema nastavi povijesti rezultiralo je prikupljanjem opširne građe koja je objavljivana u više knjiga. Objavio je knjige Didaktičke inovacije u nastavi povijesti (Zagreb: Školska knjiga, 1989.), Zlo velike jetre: Povijest i nepovijest Crnogoraca, Hrvata, Muslimana i Srba (Split: Književni krug, 1996.), Učenik istražitelj prošlosti – Novi smjerovi u nastavi povijesti (Zagreb: Školska knjiga, 2000.1, 2005.2), U potrazi za hrvatskom kolijevkom (Split: Književni krug, 2000.), Hrvatski identitet: trajnost i fluidnost: uporedba Kvarnera i gorske Dalmacije (Rijeka: Adamić, 2006.). Uvod u hrvatsku interdisciplinarnu povijest (Slavonski Brod: Hrvatski institut za povijest). Objavio je više znanstvenih i stručnih članaka među kojima "Retracing the past to the cradle of Croatian History". East European Quarterly, 36(1), 2002.), Osim toga objavio je tri problemska priručnika za učenje hrvatske povijesti.

Nadbiskup splitsko-makarski mons. Marin Barišić izjavio je u subotu kako bi želio da kardinal Alojzije Stepinac bude svetac dijaloga i zajedništva u različitostima te da bi angažman Svete Stolice u prevladavanju nesuglasja glede njega između Katoličke crkve i Srpske pravoslavne crkve (SPC) mogao lansirati kardinala Stepinca u orbitu drugih nacija, crkava i država.

<http://kamenjar.com/nadbiskup-barisic-zelio-bih-da-kardinal-stepinac-bude-svetac-dijaloga-zajednistva/>

Nadbiskup vjerojatno točno prenosi ono što je Papa želio postići. Međutim ono što Papa ne može ni zamisliti jeste činjenica da je nemoguće ostvariti dijalog istine i laži, niti je moguće bilo kakovo zajedništvo i prevladavanje nesuglasja istine i laži. Upravo o tome govori članak prof. Rendić-Miočevića jer pokazuje kako netko, za koga se ne zna je li uopće postojao, u SPC postaje svetac.

Zato se Pupovac i njegovo SNV ruga Svetom Ocu jer on ne zna da je nekadašnji predsjednik Srbije Dobrica Ćosić rekao da je laž najviše pomogla Srbima u povijesti, pa je čak to i opjevao:

„Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

A povjesničar Rendić-Miočević to itekako dobro zna i u spomenutom tekstu upozorava na laži koja su nepremostiva prepreka koja ne dozvoljava ni pomisao da se može postići ono što želi Sveti Otac. Koliko god on bio veliki ne može od Srba napraviti ono što oni neće. Zato mu se Pupovac suptilno ruga upozoravajući na tekst hrvatskog povjesnika.

Na žalost, hrvatski narod to dobro zna i nije zadovoljan ovakovim egzibicijama na svoj račun, na račun naroda koji je još uvijek izložen agresiji – prvo onoj vanjskoj, a sada unutarnjoj. A Pupovac je imao zapažene uloge i u jednoj i u drugog agresiji i zato ga je Hrvatsko nacionalno Etičko sudište etički i osudilo za veleizdaju.

Sam prof. Rendić-Miočević mi je ovako prokomentirao činjenicu da se i njegov članak našao u Biltenu SNV, u Pupovčevom Biltenu:

„Ovako je pisao V. Murvar 1941.: "Srpska promičba, jedinstvena po svojoj drskosti i neopravdanosti svojih zahtjeva, već stotinu i dvadesetak godina uvjerava željeznom dosljednošću nas Hrvate, i cijeli svijet oko nas,, o našoj vlastitoj nevrijednosti, malenkosti, siromaštvu i beznačajnosti u svim pravcima i na svim područjima. U tu se svrhu iskrivljuju, krivotvore ili prisvajaju sve naše vrednote... Svim neistinama i zlonamjernim tezama, člancima, časopisima i knjigama davali su oblik znanstvenih rasprava, znanstvenih rezultata..." Murvarove ocjene vrijede i danas. Priča o Vukašinu prepuna je laži i mržnje. Tko pak to razotkriva bit će optužen za govor mržnje. Nevjerovatno! Moje rasprave o velikosrpstvu uvijek su popraćene pohvalom autora "druge" Srbije koji opominju hrvatske Srbe da konačno priznaju i svoju krivnju, no oni tu "druge" Srbije potpuno zanemaruju.“

Zato je dobro ponovno pogledati i pročitati na što nas je upozoravao profesor Rendić-Miočević o Vukašinu (vidi Prilog) i netko za koga se ne zna je li uopće postojao u SPC postaje svetac.

Kada Sv. Otac traži od takove crkve neku vrstu potvrde za svog svetca, pitanje je:

Ima li Pupovac pravo rugati se?

Akademik Josip Pečarić

PRILOG:

Ivo Rendić – Miočević

MONOPOLISTI HRVATSKE POVIJESTI

Osvrt na kanonizaciju Svetoga Novomučenika Vukašina Jasenovačkoga i blaženoga Alojzija Stepinca

(...)

4. “Druga” Srbija u borbi za istinu

Na kraju ove tužne rasprave valja bar spomenuti časne slijednike “druge” Srbije, koji se od Svetozara Markovića do suvremenih analitičara (Radomir Konstantinović, Latinka Perović, Bojan Aleksov, Olivera Milosavljević, Nebojša Popov, Branka Prpa, Radmila Radić, Ljubinka Trgovčević, Olga Zirojević, svećenik Pavle Rak i mnogi drugi), bore protiv zabluda u svome narodu raskrinkavajući srpsku historiju kao veliku laž (Sonja Biserko). Najbolji primjer je zbornik *Srpska strana rata* koji je 1996. uredio Nebojša Popov (drugo izdanje 2002.). U zborniku više srpskih autora razotkriva nacionalističku atmosferu u Srbiji osamdesetih godina i srpske grijeha posebno intelektualne elite i SPC u poticanju rata na kraju komunističke Jugoslavije

„Druga“ Srbija upozorava vođe Srba u Hrvatskoj da konačno priznaju vlastite grijeha. Međutim, toga priznanja nema nego se u tradicionalnoj maniri srbobranštine Srbi uvijek prikazuju nevinima, a Hrvati su krivi za sve nedaće koje je zapravo proizvela velikosrpska ideja u dugome trajanju. Ipak, nada se pojavljuje. Srbin Igor Vukić hrabro se nedavno uključio u istraživanje istine oko Jasenovca uz rizik da bude proglašen izdajicom svoga naroda. Hrvatski Srbi konačno se moraju osloboditi instrumentaliziranja iz Beograda i shvatiti da je spas u istini bez koje nema pomirenja. Inače će ostati, kako je 1991. godine rekao Slobodan Blagojević, u stanju *epohalnoga kukavičluka* u kojem se prihvaća čak i izvjesnost smrti, u ratu i pokolju, samo da ne dođe do suočavanja sa sobom, sa svojom stvarnom civilizacijskom mjerom.

(cijeli tekst dan je na:

<http://glasbrotnja.net/kolumne-akademik-josip-pecaric/ruga-li-se-pupovac-sv-ocu>)

15. 03. 2016.

PATRIJARH SPC U RH (SRPSKE POLITIČKE CRKVE U HRVATSKOJ)

Kratki sarkazmi su razorni, što su shvatili već i rimski pisci prvoga stoljeća, a carevi su bješnjeli. Zato ponovimo sarkazam tj. pitalicu don Anđelka Kaćunka:

Zašto se Pupy ruga Papi?

Zato što misli da je Patrijarh SPC u RH (Srpske Političke Crkve u Hrvatskoj)! :D

A to zaista zaslužuje biti već u naslovu jednog teksta o Miloradu Pupovcu, zar ne?

Don Kaćunko je s još nas nekoliko potpisnika Peticije ZDS izdvojen iz popisa od blizu 4200 potpisnika (u Biltenu kažu „Organizatori peticije, provedene putem interneta, tvrde da ju je potpisalo 3.200 osoba“, kao da na internetu nisu lako mogli utvrditi da je potpisnika više, a to je rečeno i u knjizi J. Pečarić. *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!*, Zagreb, str. 24.).

Kazimir Mikašek-Kazo, odnedavno član Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta u tekstu *Velikosrpska okupacija Hrvatske* (kamenjar.com, 10. 03. 2016.) kaže:

Vjerojatno će i ovo notorni Pupovac proglasiti govorom mržnje i ugrožavanjem „srpske nejači u Hrvatskoj“. Čitajući njegov registar „izdajnika srpskih interesa“ osjećao sam se povrijeđen, jer nisam nigdje našao svoje ime obješeno na plotu“ ili na „vrbi“ i odlučio sam se potruditi i skrenuti pažnju etnobiznismenu na svoj skromni doprinos onome što Pupi zove govorom mržnje.

<http://kamenjar.com/velikosrpska-okupacija-hrvatske/>

Mnogi su nezadovoljni jer se nisu našli na Pupovčevom popisu istaknutih Hrvata. Tako mi se još 11. 03. 2016. javio Daran Bašić, sudionik Domovinskog rata, nositelj Spomenice Domovinskog rata i ratnih medalja Ljeto i Oluja, a sada slobodni umjetnik: *Mogli su i mene za ovo prozvati.*

Osjećam se ogorčeno i zapostavljeno.

I povrh mnogih napisanih i objavljenih kolumni znakovitoga naziva kao primjerice

KOME SE GOLDSTEIN U SRBU KLANJA

ŠTO JE ĆIRILICA I TKO JE ZAPRAVO VUK ?

NAČERTANIJE, CRNA RUKA, SLAVKO GOLDSTAIN I 'BORAC ZA SLOBODU'

GAVRILO PRINCIP

PREŠUĆIVANJE MASOVNIH ZLOČINA U SRBIJI

ČETNICI I 'ANTIFAŠISTI' SRBIJE - DVA LICA JEDNE IDEOLOGIJE

SRPSKA PRAVOSLAVNA CRKVA JE DUHOVNA JNA

DRŽI SE SVOGA STADA VLADIKA !!!!

HRVATSKI PRAVOSLAVCI I NEHRVATSKA VLADA

SPC NACIZAM JEVREJI KOMUNIZAM VELIKOSRPSTVO

SRPSKE LAŽI I KRIVOTVORINE : 'LAGAO BIH DAN I NOĆ, LAGAO BIH KAO PAS,

SAMO KAD BIH ZNAO DA JE TO ZA DOBRO MOG NARODA.'

i još mnoštvo sličnih uradaka a da ne govorim o fb upisima u kojima sam se izrugivao velikosrpstvu, etnobiznisu, četnicima i "antifašistima " napravljena je velika nepravda spram mene od strane Milorada Pupovca i njegovoga SNV-a .

Sramotno je da me niste ni pomenuli u vašemu biltenu .

Pa zar ova objava primjerice ne zaslužuje više ako ništa drugo.

No i povrh svega ja se ipak nadam da ću uz svoju volju koju imam da nastavim i ja napokon sazlužiti svoj dio slave koju ne želeći glumiti lažnu skromnost i zaslužujem .

Čak što više vaše izostavljanje sa ovoga popisa samo će me potaknuti da pišem još i više.

Daran Bašić kolumnista prozvanih portala nemarom Milorada Pupovca izostavljen sa popisa

<http://hrvatskonebo.com/2016/02/22/stizu-prijetnje-iz-regijona-cetnici-podigli-i-bespilotne-letjelice/>

Na neki način objavljivanjem ovog e-maila pokušavam ispraviti nepravdu koja je učinjena g. Bašiću. Moja sugestija: pogledajte i:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/branitelj-zbrukao-frljica-ostojica-primijetio-skandalozan-detalj-mozemo-li-mi-izvesti-performans-s-kalasnijkovom-kao-frljic-810340>

Naravno, nisu izostala ni reagiranja naših iseljenika. Tako Petar Hinić, član časnog suda HRVATSKOG SVJETSKOG KONGRESA NJEMAČKE komentira (10. 03. 2016.):

Ovi sadržaji koje je Pupovac i društvo objavilo, ima svojstva udara na državu jer njime napadaju državne ustanove za djela šovinizma i fašizma, po principima komunističke Jugoslavije, tadašnje i sadašnje šovinstičke četničke politike, zavijene u ruho demokracije i slobode govora.

Ovim je Pupovac, koliko god bi se pojedine izjave Hrvata morale osporiti, još jednom dokazao da mu je u glavi 75 godišnja velikosrbijanska politika ponižavanja, zabrana, progona i ubijanja Hrvata, kako bih čak iz današnje njegove poziciji mogao osporiti svaku kritiku pojedinih srbskih i srbijanskih političara .

Sve on iz svoje perspektive prošlosti u Hrvatskoj želi zabraniti, pogotovo svaku objektivnu kritiku srpske politike.

Dakle hrvatski narod i njegovi pojedinci i državni predstavnici, zahvaljujući ucjenjenim hrvatskim ljevičarskim političarima, nebi smio ili smjeli izjaviti baš ništa čime bi se na neki način dotakli nebožjih pojedinaca božanstvenog naroda koji je zapalio bivšu Jugoslaviju u svim nesrpskim dijelovima tadašnje države, izvršivši genocid nad hrvatskim, bošnjačkom i kosovskom narodom.

On zamjera i predsjednici Gravar Kitarović da je izjavila najčistiju istinu, da su Srbi po nacionalnosti Hrvati, jer je nakon međunarodnog priznanja RH postala nacija, pri čemu su svi njeni građani po nacionalnosti HRVATI A PO NARODNOSTI SRBI, TALIJANI, ČESI ITD, što bi prof. Pupovac morao znati umjesto da na predsjednicu Republike Hrvatske pokrene pravu hajku mržnje.

Govor gospodina Pupovca je izazovan i pun mržnje, koji s pravom izaziva reakcije, a koje on sada zlorabi na međunarodnoj razini udarom na Hrvatsku Državu .

Ako je bilo, a bilo je Srba u obrani Hrvatske, konačno bi njih trebalo poduprijeti u političkom pogledu kako bi ovom jugo-srpskom nostalgičaru oni, upravo ti Srbi koji su se borili za slobodu svih građana Hrvatske a bili protiv velikosrpske agresije, ukazali na činjenicu da je njegovo srbovanje suvišno, antiintegracijsko, veoma štetno za

Hrvatsko - Srbijanske odnose, pa prema tome i za same Srbe u Hrvatskoj koje on radi dosadašnjih profitnih odnosa tobože brani od šovinističkih Hrvata.

Zašto gotovo nitko nije ni kritizirao jednog ministra Lalovca svakome je normalnom i običnom čovjeku jasno; ponašao se je kao i svi normalni građani RH, što i Pupovcu može biti primjer kako se u miru i dobrim odnosima može bez bilo kakve bojazni kamo li straha živjeti u demokratskoj i suverenoj Hrvatskoj.

I dok g. Hinić spominje jednog ministra iz vlade koja je bila protuhrvatska, u spomenutom tekstu Kazimir Mikašek-Kazo govori o onim drugim Srbima u RH. O Srbima kojima je Hrvatska domovina i koji su se borili za nju:

Nije slučajno da je Pupavac iz svog „Registra“ ispustio dvojicu uglednih članova HNES-a, članova srpske narodnosti g. Predraga Mišića i g. Nenada Vlahovića. Ispustio ih je zato što se oni ne slažu s Pupavčevom „Registrom“ Ispustio ih je, jer obadvojica kažu: „Javno se odričemo svih manjinskih prava, jer su nam dovoljna ona prava koja ima svaki Hrvat i svaki državljani Republike Hrvatske. Nikada nismo bili ugroženi niti se osjećamo ugroženi! Hrvatska je naša Domovina i nisu nam potrebna nikakva dodatna prava. Želimo ISTINU o Pupavcu“!

Dodajmo kako je g. Mišić, koji je inače dragovoljac Domovinskog rata i pripadnik 204. Vukovarske brigade. Po padu obrane grada devet mjeseci proveo je u logoru Sremska Mitrovica, a uz to je i 50 postotni hrvatski ratni invalid. Mišića je uhitila i Policija RH jer je razbio jednu od ćiriličnih ploča u gradu koji je branio od fašističke agresije, a član je i Stožera za obranu hrvatskog Vukovara:

<http://www.vecernji.hr/slavonija/razbio-sam-dvojezicnu-plocu-da-pokazem-da-nas-ima-koji-mislimo-drugacije-920698>

Ako se dobro sjećam na kraju je Mišić platio kaznu. Ti novci se danas daju SNV-u. Naime, u tekstu *O publikaciji „Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015“: Đ. Vidmarović, D. Borovčak, S. Kutleša i M. Knezović*, Portal HKV-a, 13. 03. 2016. prof. dr. sc. Stipe Kutleša konstatira:

Govor mržnje (kad bi samo ostalo na govoru) propagira vodstvo i članstvo SNV i Vijeća srpske nacionalne manjine Grada Zagreba (VSNMGZ). Valjda zato da „opravdaju“ prošlogodišnji iznos od 7.700.000 kn dobiven od hrvatskih poreznih obveznika ili ovogodišnji znatno niži iznos od 1.800.000 kn, ali još uvijek prevelik za posao koji rade: oni naime napadaju i blate hrvatsku državu, u kojoj i od koje žive, i čitav hrvatski narod. Zar to zaslužuje toliku količinu novaca? Koliko je npr. novaca dobilo od hrvatske države Hrvatsko nacionalno vijeće – Zajedništvo izvandomovinstva i domovine (HNV)? Dobilo je nula kuna. Čija je onda ovo država?

U normalnim državama koje do sebe drže takve udruge, kao što su SNV i VSNMGZ, zabranjuje se i kažnjava zbog širenja međunacionalne mržnje. Jedino Hrvatska nagrađuje one koji je mrze i rade protiv nje. Sve što je hrvatsko tim je udrugama i pojedincima ustaško i fašističko. Oni pale hrvatske zastave, zabranjuju hrvatske simbole i sl., ali im ne smetaju hrvatske kune i razni položaji u vlasti. Toga se ne odriču lako. Drugim riječima, oni koji sada imaju privilegije i „muzu“ Hrvatsku gdje god stignu

uglavnom su se borili kao četnici protiv RH. S onim drugim Srbima Hrvati ni hrvatska država nema nikakvih problema. Mnogi od njih su se kao Srbi po nacionalnosti borili protiv srpskog agresora. Što su dobili od hrvatske države? Isto ono što i oni Hrvati koji su marginalizirani i prezreni zato što su valjda bili spremni dati živote za Hrvatsku.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/pitali-smo/23130-o-publikaciji-govor-mrznje-i-nasilje-prema-srbima-u-2015.html>

Zapravo na primjeru vukovarskog branitelja g. Mišića vidimo kako RH uzima od Srba koji su branili Hrvatsku, da bi dala ovima koji je napadaju. Vjerovali ili ne?

Završimo ovaj tekst malo većim navodom onoga što o tome kaže jedan koji nije izostavljen ni iz ovoga kao ni iz svih sličnih poposa. Radi se o našem velikom književniku Hrvoju Hitrecu koji kaže (*Gdje se nalaze posmrtni ostatci dr. Šretera, je li Milorade?*, Portal HKV-a, 14. 03. 2016.):

Tračak sunca obasjao je samo Hrvatsku radioteleviziju, razišli se crveni oblaci, a moji ljubimci iz josipovićevske-milanovićevske radionice nastojali su i uspjeli iskoristiti tih nekoliko dana koliko su još proveli na ekranima pa terorizirali narod tonskim puštanjem Pupovca čije laži valjda zahtijevaju dugu minutažu jer je i nos dug u lažljivaca (s dramskim pauzama), te novu ikonu protuhrvatske klataži, frljica koji sjedi okružen pusićem i teršeličkom. No, sve ide svom prirodnom svršetku i vrlo mi je drago da je tako, kao što mi je drago da će informativni program HTV-a od sada voditi Katarina Periša Čakarun, osoba pametna, profesionalna, s prirodnim hrvatskim osjećajem – a što više tražiti.

Uopće, premda je narod inače i nadalje nervozan zbog sporosti nove vlasti u mnogim područjima, u medijskom se prostoru stvari odvijaju iznenađujuće brzo, to jest ondje gdje država kao takva može nešto odlučiti, ali se i tzv. komercijalnim medijima možedoskočiti na načine koje ću ubrzo predložiti. Ta brzina i odlučnost jest i najbolje što se do sada dogodilo (HRTV, Vijeće za elektroničke medije, uskoro i HINA) iz jednostavnog razloga: hrvatskim su ljudima mnoge sablazni bivše vlasti bile nepoznate, pa budući da im nisu bile poznate nisu ih ni živcirale sve dok nisu eskalirale, ali je stalna sablazan ideološkoga terora državne vlasti putem državnih medijskih ustanova bila vrlo javna i vidljiva, drsko plasirana iz večeri u večer nasuprot volji i osjećajima hrvatskoga naroda, s voditeljima iz doba Brežnjeva kao što je notorni Alfier i slična gospoda i dame, s arbitrima političke elegancije kao što je Puhovski koji je takav kakav jest od sloma Hrvatskoga proljeća do izdajničkoga nastupa na procesu u Haagu, te je imao sve reference za informativni program Lamije Alečković i šire.

Cijela ta klataž pozorno je oslušivala što će reći drugi (prvi) arbitar političke elegancije, to jest Pupovec, bez čijih dramskih nastupa nije mogao biti složen Dnevnik. Spomenuti njegov bizantinski nastup prošloga tjedna bio je, nadam se, labuđi pjev političkih mutikaša, koji je koincidirao sa zaplotnjačkim stanovitim biltenom što ga izdaje manjina među srpskom manjinom, to je jest Srpsko narodno vijeće s kojim većina srpske manjine ne želi imati ništa zajedničko jer osjeća da joj šteti. I šteti joj. Rečeni bilten u kojemu su nabrojani navodno dramatični događaji ugroženosti Srba i pobrojani

portali, tiskovine i imena od Kolinde do potpisnika ovih redaka – taj je bilten obično smeće konstruirano na sljedeći način: ne ćemo reći što je prethodilo, nego navesti reakcije na neizrečeno prethodno, prikazat ćemo stvari tako da blesavi čitatelj ima dojam kako su navedene osobe same od sebe najednom ustale na lijevu (desnu) nogu i udrile po pupoljcima, to jest, za ilustraciju, ne ćemo reći što je nedvosmisleno ustvrdila povijesna znanost u svezi s „proslavom“ u Srbu, nego ćemo opanjkati sve koji znanost uvažavaju i protive se krivotvorenju povijesti, ustaše jedne.

Ne ćemo reći da su Pupovčevi pupoljci vrijeđali insignije hrvatske države, nego navesti što su rekli (napisali) oni koji to komentiraju, ustaše jedne. I tako dalje. Stara komunistička praksa da se čitatelju ne pruža kontekst, stara zaplotnjačka četnička manira iz doba kada portala i sličnih igračaka nije bilo, nego samo dobro cenzuriranih tiskovina uz slične radijske i televizijske proizvode iz doba kada su Srbi u Jugoslaviji pa tako naravski i u Hrvatskoj imali u rukama vojsku i policiju, a tko ima policiju ima i medije pa Veljko Knežević ravna TV Zagrebom u sklopu JRT-a, a u osvit stvaranja hrvatske države bježi u Beograd (te se nakon nekoliko godina vraća kao srbijanski veleposlanik u Zagreb!). Medijski „slučaj Šerbedžija“.

Pišem ovo zato da ponovimo gradivo: 1990. nisu odletjeli s vlasti samo komunisti nego i slabo prikrivano srpsko gospodarstvo nad Hrvatskom. Taj užasni šok bio je prevelik, pa je dobar dio Srba u Hrvatskoj dohvatio oružje da se odupre blasfemiji i stao ubijati Hrvate koji su se drznuli reći da je Hrvatska nacionalna država hrvatskoga naroda koju će urediti po svome. U ratu su rečeni Srbi poraženi, kao i njihova uzdanica srbizirana jugoslavenska armija u Miloševićevim rukama. Mnogi su napustili Hrvatsku, dosta je njih još ostalo. Bolja su vremena došla nakon 2000. godine i povratka „njihovih“ Hrvata na vlast u Hrvatskoj, lakše se disalo, a onda ih je i na njihovo zaprepaštenje desna opcija uzela u vlast te se razvaganili vrlo neugodno. Slijedila je lijeva opcijska vlast koja pupovce nije trebala jer je imala „svojih“ Srba u velikim količinama, pa je u „hrvatskoj“ Vladi bilo najmanje četrdeset posto Srba. Ni Pupovec nije ipak zaboravljen, ni njegovi koji su ušli u Sabor nakon galantnih izmjena Ustava izvedenih na račun hrvatskih iseljenika, ušli tako i prononsirani četnici kao Stanimirović. Pupovčeve su protuhrvatske novine (Novosti) obilno financirane. Predstavnici ostalih manjina u Hrvatskoj samo su gledali što se događa.

No, tako smo došli i do famoznog biltena koji je rasrdio hrvatsku javnost, a samo je nusproizvod Pupovčevih Novosti, preveden na engleski kako bi europsku i svjetsku javnost valjda na razumljivom jeziku informirao o ugroženosti Srba. Što i jest namjera. U Hrvatskoj na takve bezočne mudrolije više nitko ne pada, ali će – misle autori i Saša Milošević, inače zaposlen na HRT-u – opanjkavanje Hrvatske i Hrvata ondje lakše proći budući da Hrvati nisu osobito popularni, posebno u Engleskoj i Francuskoj. Mit o ugroženosti Srba, misle oni, treba postati internacionalni, barem europski mit.

A radi se o istom mitu o ugroženosti i istim načinima na koje je proizveden krvavi rat, unutarnja i vanjska agresija na Hrvatsku, pa pred tim ne treba zatvarati oči jer u nekoj ne baš nerealnoj, ne baš hipotetskoj situaciji, sve opet može početi iznova. Da ne počne, hrvatska država mora reagirati odlučno i brzo na rečene i slične „biltene“, a ne vidim da se to događa (Orepić veli da će pozvati na razgovor Pupovca, ali ne da ga kao ministar unutarnjih poslova priupita kakve to svinjarije izvodi, nego valjda da ga Pupovac bolje upozna s ugrozama Srba). I što je još smisao i svrha lažljivog i drskog „biltena“? Popis, to jest spisak navodnih šovinista, rasista itd. u Hrvatskoj, pojava koja

se ogleda isključivo u „mržnji“ prema Srbima (ne i Česima, Slovacima, Bugarima, Bošnjacima itd.) Logika je željezna: kad već vi, Hrvati, niste imali hrabrosti donijeti popis agresorskih vojnika, kad niste donijeli popis izdajnika pa čak ni kraći popis veleizdajnika, mi ćemo, eto, donijeti svoj popis Hrvata koji dobro vide što radimo pa ih treba eliminirati.

Glede mene, jedna poruka autorima biltena: ja sam na tim vašim spiskovima bio od svršetka osamdesetih godina, mene su vaši pajdaši nazivali i vrijeđali, prijetili da će ubiti mene i moju obitelj, iz dana u dan, a posebno kada sam imenovan ravnateljem Hrvatske radiotelevizije. To što se neki od vas nisu izravno uključili u agresiju protiv Hrvatske, pa sada to ističu kao svoje zasluge, ne može me zavarati. Vi ste, autori biltena, ostali na sigurnom, nitko vas nije dirao, nitko vas nije slao u logore i tako ste neugroženi čekali rasplet rata, rasplet koji vas je duboko razočarao. Niste pošli braniti Hrvatsku, premda se našlo Srba, i to više no što se govori, koji su Hrvatsku držali svojom domovinom i ušli u postrojbe Hrvatske vojske. Čekali ste hrvatski poraz i doživjeli hrvatsku pobjedu, a to je strašno. Ja vas razumijem. Pa ste se u 21. stoljeću ponešto promijenili taktiku, ali ne i strategiju, a ta je strategija i nadalje užasavanje od samoga pojma hrvatske države i nastojanje da ona nestane, ili ako baš mora postojati onda s nekom hrvatsko-srpskom koalicijom na vlasti i ustavnom odredbom o konstitutivnosti Srba.

Sada je, u ožujku 2016. taj san ostao samo bolesnom fikcijom u vašim i jugoslavenskim maglama, iracionalna iluzija. Sada vi, Pupovčevi Srbi, još samo možete skladati svoje zaplotnjačke biltena i slati ih u Beograd i Bruxelles. Mizerno, podlo opanjkavati Hrvatsku i lagati. A što bi na to rekao Dobrica Ćosić, vaš uzor? Pa da je to prirodno i potrebno, to jest lagati.

No ono što vas drži, što vam pothranjuje iluzije, to su svakako hrvatski smušenjaci i izdajnici, razni kolumnisti koji vam drže štangu i bez njih, dragi moji Pupovčevi Srbi, vi jednostavno ne bi mogli opstojati ni na razini biltena. Ovako ipak imate tu i tamo tiražnu potporu, uvijek se javi neki Jurica P. (koji će i dansku krivotvorinu o ubojstvima u Dvoru zaplotnjački analizirati sa zaključkom da su vjerojatno ipak Hrvati bili ubojice, ustaše nijedne). Uvijek ćete naći potporu ili barem šutnju u Društvu hrvatskih novinara i Lekoviću, ma svugdje ćete naći podršku jer s pravom, iz iskustva, računate na onaj dosta velik dio hrvatskih šupljoglavaca koji će dignuti „naprednu“ dreku u vašu korist jer i oni misle slično o hrvatskoj državi. Pošaljite bilten svakako i gospođi Ingrid Delentre iz EBU-a, ona je vjerojatno na vašoj strani. Možete ga poslati i Oreškoviću. On bez zazora nastupa na konferencijama o „Zapadnom Balkanu“ (nedavno u Londonu), što upućuje da bi za vas mogao biti svjetlo u tunelu.

A to što ste mene citirali u biltenu, dobro je ali nedostatno. Puno boljih citata možete naći u knjizi „Hrvatske kronike“. Glede spomena portala Hrvatskoga kulturnog vijeća, lijepo je da ste ga uvrstili u elitno društvo. Mi nemamo novca, ali ćemo prikupiti stotinu kuna da vaše reklamiranje HKV-a ne bude besplatno.

Nego, budući da se bliže Dani dr. Šretera, ponavljam po stoti put pitanje Pupovcu: „Gdje se nalaze posmrtni ostatci dr. Šretera, je li Milorade?“

Akademik Josip Pečarić

ŠTITI LI I NOVA VLAST PROTUHRVATSKO DJELOVANJE MILORADA PUPOVCA I NJEGOVOG SRPSKOG NARODNOG VIJEĆA?

U svom komentaru: *Publikacija koja širi mržnju i narušava međunacionalne odnose između Hrvata i Srba* prof. dr. sc. Stipe Kutleša konstatira:

Govor mržnje (kad bi samo ostalo na govoru) propagira vodstvo i članstvo SNV i Vijeća srpske nacionalne manjine Grada Zagreba (VSNMGZ). Valjda zato da „opravdaju“ prošlogodišnji iznos od 7.700.000 kn dobiven od hrvatskih poreznih obveznika ili ovogodišnji znatno niži iznos od 1.800.000 kn, ali još uvijek prevelik za posao koji rade: oni naime napadaju i blate hrvatsku državu, u kojoj i od koje žive, i čitav hrvatski narod. Zar to zaslužuje toliku količinu novaca? Koliko je npr. novaca dobilo od hrvatske države Hrvatsko nacionalno vijeće – Zajedništvo izvandomovinstva i domovine (HNV)? Dobilo je nula kuna. Čija je onda ovo država?

U normalnim državama koje do sebe drže takve udruge, kao što su SNV i VSNMGZ, zabranjuje se i kažnjava zbog širenja međunacionalne mržnje. Jedino Hrvatska nagrađuje one koji je mrze i rade protiv nje. Sve što je hrvatsko tim je udrugama i pojedincima ustaško i fašističko.

Svoj komentar prof. Kutleša završava ovako:

Ukratko, publikaciji koja širi mržnju i narušava međunacionalne odnose između Hrvata i Srba treba potpuno uskratiti financiranje, a ima elemenata i za sudsko gonjenje odgovornih za tu publikaciju. Pupovac je uostalom, kao i nedavno Stanimirović, osuđen od strane Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) za veleizdaju RH. Njega su neki nazvali „zločincem za pisaćim stolom“.

Tko je prof. dr. sc. Stipe Kutleša?

Znanstveni je savjetnik u Institutu za filozofiju u Zagrebu i redoviti profesor na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu.

Rođen 1955. u Duvnu (Tomislavgradu), B i H. Osnovnu školu pohađao je u Duvnu i Zagrebu. Gimnaziju završio u Zagrebu (1974.). Diplomirao filozofiju (A) i povijest (B) na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1979) i fiziku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1982.). Magistrirao na poslijediplomskom studiju "Povijest i filozofija znanosti" u Dubrovniku (1986.). Doktorirao na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1993.). Boravio na "Institute for Advanced Studies", University of Edinburgh (1999.).

Bio je zaposlen u Zavodu za povijest i filozofiju znanosti HAZU (1984.-2002.) i od 2002. u Institut za filozofiju u Zagrebu gdje je obnašao dužnost ravnatelja Instituta (2002-06). Sudjelovao u nekoliko znanstvenih projekata, a sada je voditelj znanstvenog

projekta „Metafizičko utemeljenje znanosti i njezino osamostaljenje od metafizike“ (191-1911113-1095).

Predaje na Hrvatskim studijima (od 1993.), na Filozofskom fakultetu DI u Zagrebu (od 1994.), na PMF-u u Zagrebu 1993./94.), na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1996.-98-), na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru (od 2006), Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu (ITK). Mentor više diplomskih radova, 4 magisterija i 2 doktorata.

Glavni je urednik Filozofskog leksikona Leksikografskog zavoda „Miroslav Krleža“ (2012.).

Pročelnik Odjela za filozofiju Matice hrvatske (2000.-2003. i od 2014.).

Organizator godišnjih filozofskih simpozija Odjela za filozofiju Matice hrvatske u Sarajevu (2003.-06.). Izlagao na znanstvenim skupovima i kao pozvani predavač u zemlji i inozemstvu.

Član uredništva časopisa Filozofska istraživanja, Synthesis philosophica, biblioteke Filozofska istraživanja (1995.-2004.), Croatian Journal of Philosophy (2001.-04.), član savjeta časopisa Croatian Journal of Philosophy (od 2005.), Prolegomena (od 2002.), Metodički ogledi, Hrvatska misao (od 2007.), Nova prisutnost (od 2009.). Član Udruge za promicanje filozofije, Odjela za filozofiju Matice hrvatske, Odjela za prirodoslovlje i matematiku Matice hrvatske, Hrvatskog prirodoslovnog društva, Hrvatskog fizikalnog društva, Hrvatskog filozofskog društva.

Član Organizacijskog odbora simpozija "Dani Frane Petrića" (1992.-2005.), znanstvenih skupova Instituta za filozofiju, simpozija FFDI u povodu 300 obljetnice rođenja Ruđera Boškovića i dr.

Suraduje s Leksikografskim zavodom "M. Krleža" (Hrvatski biografski leksikon, Hrvatska enciklopedija, Filozofski leksikon), Maticom hrvatskom, s Proleksisom, Hrvatskim prirodoslovnim društvom i dr.

<http://branieljski-portal.hr/Novosti/HRVATSKA/Razgovor-s-prof.-dr.-Stipom-Kutlesom-Vladajuci-su-Hrvatsku-unazadili-za-nekoliko-desetljeća>

Nije ni čudno da čovjek s takovom biografijom zna precizno detektirati stvari. Dok većina naših ljudi misli da je SNV kažnjeno zbog svog protuhrvatskog djelovanja – ono je itekako nagrađeno, a kako navodi prof. Kutleša društva koja se bore za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa još uvijek nisu dobrodošla. Njih se materijalno ne stimulira, pa kao Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac moraju tražiti donacije, da bi uopće radili ono što im je zadaća. Evo proglasa s tim u svezi ovog društva:

Svim domoljubnim Hrvatima u Domovini i svijetu,

i svim istinoljubivim ljudima!

Poziv na novčano podupiranje rada

Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac

Društvo su 2014. godine osnovali hrvatski povjesničari, akademici i novinari kako bi ustanovili što realniju sliku događaja u ratnom i poratnom logoru u Jasenovcu, tj. od 1941. do 1951. godine. Predsjednik društva je dr. Stjepan Razum, voditelj Nadbiskupijskog arhiva u Zagrebu, a tajnik Igor Vukić, novinar i publicist iz Zagreba.

Među članovima društva su i javni djelatnici kao što su Josip Jurčević, akademik Josip Pečarić, Tomislav Vuković, Mato Artuković, Goran Ante Blažeković, Branko Hebrang, svećenici Stjepan Kožul, Anđelko Košćak, Vladimir Horvat, publicisti Mladen Ivezić, Smiljana Šunde, Stipo Pilić i drugi.

Društvo je 2015. godine izdalo knjigu „Jasenovački logori-istraživanja“, u kojoj su prikupljeni dosadašnji rezultati njegova rada. U knjizi su tekstovi dr. Vladimira Horvata, Igora Vukića te Stipe Pilića i Blanke Matković.

Istraživanja članova društva za razdoblje Drugog svjetskog rata pokazuju da je Jasenovac bio radni logor, odnosno zatvor za aktivne protivnike Nezavisne Države Hrvatske te za skupinu Židova koja je bila izuzeta od deportacija u njemačke logore. Postupci protiv Židova, uključujući i deportacije, bili su provedeni pod snažnim njemačkim pritiskom.

Osim nekoliko kažnjavanja zbog održavanja discipline (nakon bijega zatočenika ili zbog sumnje u dizanje pobune) u jasenovačkom logoru do 1945. nije bilo skupnih, masovnih likvidacija. Nakon 1945. godine logor nastavlja raditi kao sabiralište za hrvatske domoljube, zarobljenike te stvarne ili izmišljene protivnike komunističkog režima. U Staru Gradišku i Jasenovac dovođeni su i prvi kažnjenici zbog Informbiroa prije no što su preseljeni na Goli otok. Odatle i pridjev "trostruki" u nazivu društva.

Istraživanja se temelje na izvornim arhivskim dokumentima, razgovorima s bivšim zatočenicima, na analizi objavljenih knjiga i članaka o logoru i drugim autentičnim povijesnim izvorima. U tom smjeru društvo će nastojati raditi i u narednom razdoblju.

Utvrđivanje realnih činjenica o događajima iz Drugog svjetskog rata i poraća još uvijek je opterećeno dnevno-političkim utezima. Zbog toga povjesničari koji rade u ustanovama koje financira država i nakon gotovo 25 godina hrvatske samostalnosti izbjegavaju osjetljive povijesne teme. Jasenovac i općenito Nezavisna Država Hrvatska za njih su zabranjene teme. Stoga će se tim temama i u narednom razdoblju baviti uglavnom nezavisni istraživači koje okuplja naše društvo.

Dosadašnji smo rad temeljili na dobrovoljnom i besplatnom angažmanu pojedinaca. Budući da su još uvijek veliki izazovi pred nama, a i mnogi osporavatelji, želimo započeti intenzivnije proučavanje fenomena Jasenovac, a to znači punim radnim vremenom barem jednoga istraživača.

U tu svrhu obraćamo se svim hrvatskim domoljubima i svim istinoljubivim ljudima da kao pojedinačni donatori i podupiratelji novčano pomognu istraživanje fenomena Jasenovac. S obzirom na to da je duhovno zdravlje nacije osnovni preduvjet svakoga napretka pa tako i gospodarskoga, očekujemo pomoć i od gospodarskih subjekata.

Pozivamo vas da pomognete objektivno i nezavisno istraživanje logora u Jasenovcu i drugih zbivanja u Hrvatskoj za vrijeme Drugog svjetskog rata i poraća.

Društvo je pravna osoba, upisana u Registar udruga Republike Hrvatske. Novčano poslovanje obavljamo preko bankovnog računa, čime osiguravamo transparentnost i namjensko trošenje darovanog novca. Donacije je moguće uplatiti na račun Društva kod Privredne banke:

IBAN: HR3523400091110722737 SWIFT: PBZGHR2X

Imena donatora objavljuvat ćemo na našoj mrežnoj stranici, a u budućnosti vjerojatno i u tiskanom obliku, osim ako to netko od donatora izričito ne želi.

www.drustvojasenovac.wordpress.com.

e-pošta: drustvo.jasenovac@gmail.com.

Za Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac,

Igor Vukić, tajnik [v. r.]

dr. zn. Stjepan Razum, predsjednik [v. r.]

Koliki je značaj ovog društva pokazali su ponajbolje oni kojima nije u interesu zaštita hrvatskih nacionalnih interesa. Prošla protunarodna vlast je odugovlačila godinu dana sa samnom registracijom Društva. Kako je društvo ubrzo tiskalo značajnu knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković, Krenuli su napadi. Tadašnji Posebni savjetnik za kulturu Predsjednika Vlade RH Slavko Goldstein (inače (ne)svršeni srednjoškolic) je dao izjavu koja je zabrinula mnoge u Hrvatskoj. Njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on za *takve stvari više nema tolerancije*. Zato je svojevremeno poslano Pismo HAZU s pozivom za slobodu znanstvenog istraživanja koje su potpisali npr. akademik Josip Pečarić, prof. dr. sc. Matko Marušić, akademik Andrej Dujella, dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački, akademik Dubravko Jelčić, akademik Marin Hraste, akademik Andrija Kaštelan, dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski, prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu, prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački, Ante Ivas, biskup šibenski, akademik Stanko Popović, akademik Žarko Dadić, akademik Ivan Aralica, prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a, akademik Frano Kršinić, dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski, mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski, akademik Stjepan Gamulin, prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za filologiju, izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju, dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU, Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti, prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management, prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i niz drugih znanstvenika, kao npr. prof. Kutleša, i poznatih javnih osoba.

Koliki je značaj Društva ponajbolje je pokazao sam Slavko Goldstein, sada bivši Posebni savjetnik za kulturu, jer je najavljena njegova knjiga PROTIV ovog Društva. Ne knjiga protiv neke knjige već protiv Društva! O tome vidjeti moj tekst: *PRIZNAJE LI SLAVKO GOLDSTEIN DA SU ON I NJEGOV SIN KAVANSKI POVJESNICARI?*

<http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/josip-pecaricpriznaje-li-slavko-goldstein-da-su-on-i-njegov-sin-kavanski-povjesnicari>

Naravno, Društvo je zato moralo biti spomenuto u protuhrvatskoj publikaciji SNV-a i Vijeća srpske nacionalne manjine Grada Zagreba (VSNMGZ) *Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015.* pa na str. 20 govore o Stjepanu Razumu, predsjedniku revizionističkog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a na str. 26.-28.:

(...)

Dakle, i nova hrvatska vlast je odlučila financirati protuhrvatske udruge. Da to nije slučajno pokazuje i primjer bivšeg predsjednika Stjepana Mesića, kojeg je kao i Pupovca HNES etički osudio za veleizdaju. Povodom odluke Sabora da mu se SAMO smanje novci za rad njegovog Ureda Marko Ljubić u tekstu znakovita naslova: *Ukidaju li Most i Domoljubna koalicija Mesićev status, ili ga štite?* konstatira:

„Mesiću se na ovaj način daje novi impuls političkog života i otvaraju vrata za novi val neprijateljavanja protiv Hrvatske. Samo je pitanje dana kad će mu razni Soroši i tko ga god zatreba za svoje prljave ciljeve, zbog „nerazumijevanja“ hrvatske vlasti dati sve što treba.“

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/ukidaju-li-most-i-domoljubna-koalicija-mesicev-status-ili-ga-stite>

Zato je prirodno upitati li se:

Štiti li i nova vlast protuhrvatsko djelovanje Milorada Pupovca i njegovog *Srpskog narodnog vijeća*?

Akademik Josip Pečarić

Otkudtakova dvojba?

Marcel Holjevac u tekstu znakovita naslova *Ni eksplozije u Bruxellesu ne mogu nadglasati hrvatsku šutnju* daje primjer koji potvrđuju taj stravičan učinak ZDS i Thompsona:

“Ako ćemo iskreno, ima mnogo više Šešelja u RH koji šetaju slobodno, na stadionima uzvikuju ‘Za dom spremni’, drže koncerte s Pavelićevim slikama”, ispalio je “mali Sloba” Dačić, danas ministar vanjskih poslova Srbije.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/marcel-holjevac-ni-eksplozije-u-bruxellesu-ne-mogu-nadglasati-hrvatsku-sutnju-907733>

Mali Sloba je bio i predsjedavajući Generalne skupštine UN-a (kada je već Slobodan bio mrtav, pa nije on mogao). Dakle, čovjek zauzima vrlo visoke položaje u srbijanskoj i u svjetskoj politici. Pa kad on zapravo kaže da je pravljenje zečeva od Srba najveći moguću genocid moramo mu vjerovati, zar ne?

Akademik Josip Pečarić

13.04.-19.04.2016.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/dnevnik/23615-josip-pecaric-dnevnik-srijeda-13-travnja-utorak-19-travnja-2016.html>

Josip Pečarić – Dnevnik: Srijeda, 13. travnja - utorak, 19. travnja 2016.

Portal HKV-a: 21. travnja 2016.

DNEVNIK JOSIPA PEČARIĆA: SRIJEDA, 13. TRAVNJA - UTORAK, 19. TRAVNJA 2016.

Srijeda, 13. travnja 2016.

Imendan mi je najstarijoj kćerki. Bio je i ocu i bratu. Svojevremeno su na HTV-u za moju izreku "U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski" rekli da je stara hrvatska narodna izreka. Nazvao me je brat našalivši se:

- Nisam znao da si stariji od mene.

Odgovorio sam mu na isti način:

- Od Tebe!?! Stariji sam od našeg tate.

Igrom slučaja ili ne pišem dnevnik za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća u tjednu kada je u Zagrebu tijelo najvećeg Hrvata iz Boke kotorske sv. Leopolda Bogdana Mandića, tj. počinjem ga u danu kad nam dolazi sv. Leopold, jedan od zaštitnika „Svete godine milosrđa“. Dolazak sv. Leopolda vraća me u same početke borbe za današnju (još uvijek neovisnu?) hrvatsku državu. Naime, u devedesetim godinama prošlog stoljeća u Hrvatskoj je malo ljudi znalo da postoje bokeljski Hrvati. Zato sam u javnim nastupima govorio da dolazim iz Zaljeva hrvatskih svetaca i pitao bih nazočne znaju li oni zapravo odakle sam ja. Nisu znali!

Memoricid koji je izvršen nad hrvatskim narodom u vrijeme Jugoslavije bio je stravičan. Kada su članovi Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809 iz Dubrovnika bili primani kod Župana Dubrovačko-neretvanske županije dr. Jura Burića pozvali su i mene da ih predvodim u tom posjetu. Od tada i datira moje prijateljstvo s dr. Burićem, a na večeri mi je rekao i da će predložiti da dan sv. Leopolda bude dan njegove županije tako da „taj dan ostane kao trajno sjećanje na neraskidivu vezu Dubrovnika i Boke kotorske, Dalmacije i Boke kotorske, odnosno Hrvatske i Boke kotorske.

Jutro je započelo vijestima na kojima je ponovljena vijest tj. HNES-ov proboj medijske blokade posebno na HRT. Dane su izjave profesora Šeparovića i Tomca o kandidaturi Vesne Pusić za glavnog tajnika UN-a koja izaziva kontroverzije od početka i o kojoj je bilo riječi na posebnoj konferenciji Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta. Evo našeg priopćenja:

HRVATSKO NACIONALNO ETIČKO SUDIŠTE

Priopćenje za javnost

Hrvatsko nacionalno etičko sudište (HNES) održalo je 12. travnja 2016. u Dvorani Akademija u Hotelu Palace u Zagrebu Tiskovnu konferenciju/Konferenciju za medije o slučaju Vesne Pusić, kandidatkinje za glavnu tajnicu UN, na kojoj je ta kandidatura osporena iz slijedećih razloga:

Ne postoji valjan prijedlog kandidature; bivša Vlada je najprije podnijela prijedlog 2. listopada 2015, koji je od tajništva UN kao preuranjen odbijen, drugi je prijedlog podnesen 2. siječnja 2016 od Vlade koja je bila samo tehnička i nije imala pravo donositi odluke koje bi obvezivale buduću Vladu,

Kandidatura za Vesnu Pusić podnesena je bez podrške Predsjednice Republika Hrvatske, dakle, „prijedlog nema konsezualnu podršku svih“, kako je izjavila predsjednica Kolinda Grabar Kitarović,

Vesnu Pusić etički je osudilo Hrvatsko nacionalno etičko sudište za veleizdaju hrvatskih nacionalnih interesa (objavljeno u knjizi HNES: HRVATSKE VELEIZDAJE, 2015, dispoziiv etičke osude Vesne Pusić dio je ovog Priopćenja za javnost),

Vesna Pusić nije podobna za najvišu funkciju UN, jer nema rezultate, nema ugled, nema sjaj svjetske liderice: što nije dobro u njezinoj djelatnosti na nacionalnom, još manje može biti na svjetskom planu,

O našim ocjenama Vesne Pusić obavijestili smo Ban Ki-moona, glavnog tajnika UN, koji je nedavno izjavio “da će tražiti najviše etičke standarde za izbor glavnog tajnika“, što očito nije slučaj Vesne Pusić;

Pismo smo poslali i svim stalnim članicama Vijeća sigurnosti i predsjedniku Glavne skupštine UN,

Od Predsjednice Republike Hrvatske, premijera i potpredsjednika Vlade RH i Hrvatskog Sabora, molimo i tražimo da razmotre ovaj slučaj i uskrate izriječkom svaku podršku kandidaturi Vesne Pusić za glavnu tajnicu UN.

Na tiskovnoj konferenciji ovo su priopćenje predstavili članovi Predsjedništva HNES-a: akademik Josip Pečarić, književnica Nevenka Nekić, dr. Zdravko Tomac i dr. Zvonimir Šeparović.

Iznijeli smo mnogo činjenica koji pokazuju da je Vesna Pusić krajnje ne-etična osoba, dakle njenim izborom će UN sam Pusić Iznijeli smo mnogo činjenica koji pokazuju da je Vesna Pusić krajnje ne-etična osoba, dakle njenim izborom će UN sam sebe prokazati kao ne-etičnu ustanovu. Nadovezujući se na činjenicu kako je Vesna Pusić lažno optužila RH za agresiju na BiH, a koju je spomenuo profesor Tomac, upozorio sam da se uz to uvijek treba sjetiti koliko se Pusićka zajedno s Josipovićem zalagala da se Srbija ne osudi kao agresor na RH pred stalnim sudom u Haagu u tužbi za genocid. Sud je ipak u presudi konstatirao kako je Srbija izvršila agresiju na RH u cilju stvaranja homogene velike Srbije i pri tom izvršila niz genocidnih radnji. sebe prokazati kao ne-etičnu ustanovu. Nadovezujući se na činjenicu kako je Vesna Pusić lažno optužila RH za agresiju na BiH, a koju je spomenuo profesor Tomac, upozorio sam da se uz to uvijek treba sjetiti koliko se Pusićka zajedno s Josipovićem zalagala da se Srbija ne osudi kao agresor na RH pred stalnim sudom u Haagu u tužbi za genocid. Sud je ipak u presudi konstatirao kako je Srbija izvršila agresiju na RH u cilju stvaranja homogene velike Srbije i pri tom izvršila niz genocidnih radnji. Upozorio sam kako je ona itekako jak kandidat jer je izdala svoj narod i svoju državu i na taj način učinila veliku uslugu i UN-u koji je sramotnim embargom na uvoz oružja zapravo uskratio pravo hrvatskom narodu na samoobranu, a potom je i osnivanje Suda u Haagu za područje bivše države isključio

mogućnost da se sudi za najveći ratni zločin – zločin agresije. Upozorio sam kako hrvatski političari nikad ne govore o toj presudi stalnog Suda u Haagu o velikosrpskoj agresiji. Odavno već upozoravam da svjetski moćnici moraju izdašno nagrađivati svoje sluge. Pa Šimunović je na visokom položaju jer je bio spreman na laž protiv generala Gotovine, a Mali Sloba (nasljednik Balkanskog krvnika Slobodana Miloševića) je predsjedavao Generalnoj skupštini.

Nisam morao dugo čekati – danas vidimo kako je Orešković podržao Pusičku i time najavio svoj sluganski odnos prema svjetskim moćnicima.

Ne stišavaju napadi domoljubnih Hrvata na izjavu predsjednice koja se, zapravo, priklonila velikosrpskim pogledima Pupovca, Vučića i sličnih. Svoje uobičajeno „izvješće“ (neku vrstu stalnog dnevnika) svojim prijateljima prije dva dana sam i naslovio: I onda dođe nekakav činovničič i svi političari popadaše na koljena. S tim u svezi posebno mi je bio zanimljivo reagiranje HČSP-a: SAD još danas odbija ispričati se za Hirošimu, ali zapovijeda Hrvatima da po stoti put osuđuju NDH. Naime, kod Predsjednice je bio izaslanik američkog State Departmenta za pitanja holokausta, Nicholas Dean, a ja sam bio svojevremeno pozvan na ručak uz razgovor s stručnjakom za holokaust Veleposlanstva SAD-a povodom moje knjige „Serbian myth about Jasenovac.“ Konstatirao sam da svaki narod ima stranica svoje povijesti kojih se treba stidjeti pa sam spomenuo Hirošimu. Naravno, to njemu nije bila stranica povijesti koje se trebaju stidjeti. Pitao me je: -Jasno je da je besmislena brojka žrtava Jasenovaca od 700,000, ali zašto ne prihvatite brojku o kojoj govore Goldsteini? -Nikada je nećemo prihvatiti jer je neistinita, odgovorio sam mu.

Na taj detalj podsjetio me je i sinoć odvjetnik i povjesničar Tomislav Jonjić koji je kao gost u „Markovom trgu“ rekao:

„Groteskno je kada naši državni dužnosnici kažu da NDH nije bila nezavisna. Međutim, kada se uspoređi stupanj ovisnosti ondašnje hrvatske i današnje Hrvatske, nisam siguran da bi ondašnja Hrvatska ispala manje neovisna. Sjetite se kako HSP unatoč koalicijskom sporazumu nakon pritiska iz Bruxellesa nije ušao u Sanaderovu vladu.“

Četvrtak, 14. travnja 2016.

Re: Dokle će te dopustati klevetanje?

Datum: Thu, 14 Apr 2016 04:41:41 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Stjepandic, Josip, sinisa.kovacic@hrt.hr <sinisa.kovacic@hrt.hr>,

jozo.barisic@hrt.hr <jozo.barisic@hrt.hr>

CC: Igor Vukić, Razum, dr. Stjepan Razum, Jakov Sedlar, Velimir Bujanec

Štovani kolega dr. Stjepandiću,

U potpunosti podržavam sve što ste naveli u Vašem pismu.

Jedino u svezi s Vašom preporukom za čitanje moje knjige „Dva pisma koja su skinula maske: za hrvatsku šutnju nismo spremni“ moram Vas izvijestiti da sam prije dva dana poslao g. Kovačiću moj tekst "Za dom spremni" itekako smeta poraženima u Domovinskom ratu i srpskim slugama u RH koji predstavlja odgovor na napade kojima su izloženi vodeći ljudi hrvatskog naroda u Crnoj Gori. ([poveznica](#))

Naime, povodom mog izbora za Dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti bio sam gost predsjednika Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore g. Zvonimira Dekovića i g. Adrijana Vuksanovića, predsjednika Hrvatske krovne zajednice „Dux Croatorum“. Tom prigodom pridružila nam se i ministrica u Vladi CG gđa Marija Vučinović.

Napisao sam g. Kovačiću:

"Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG."

Kao što se može vidjeti u Prilogu mog odgovora na taj napad ministrica kaže kako im crtaju metu na čelima! Kako je u naslovu mog teksta ZDS ne mogu vjerovati da je g. Kovačić propustio poslati moj tekst onima koji su pripremali emisiju o kojoj govorite. Zapravo pitam se je li ta emisija pomoć Hrvatima Crne Gore i njihovoj tj. našoj ministrici u Vladi CG koju sam tražio?

Što se tiče blaćenja g. Bujanca nadam se da ste uspjeli gledati i njegovu današnju Bujicu u kojoj je gostovao g. Anto Đapić. Đapić je održao lekciju hrvatskim političarima. Zapravo ih je pokušao naučiti ono o čemu ja odavno pišem u svojim tekstovima: NAPAD JE NAJBOLJA OBRANA, odnosno ono što je govorio kardinal Kuharić: Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.

A ti veliki, koji i danas napadaju RH su podržavali velikosrpsku fašističku agresiju na Hrvatska!

O pozdravu ZDS iznio je g. Đapić istovjetne stavove koje zastupam i u knjizi koju spominjete i u tekstu koji sam poslao ravnatelju HTV-a. Najavio je g. Đapić i ponovni zahtjev za dekriminalizaciju pozdrava HOS-a i mnogih drugih branitelja u Domovinskom ratu pa, ako je potrebno, i referendum po tom pitanju u organizaciji svih hrvatskih HOS-ovaca. Drugim riječima najavljuje nešto slično Peticiji ZDS, koja je povod da se danas vodeći ljudi Hrvata Crne Gore proglašavaju ustašama.

Sa štovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Ako niste već pročitali dr. Razuma spominje veliki hrvatski biskup dr. Vlado Košić u tekstu: Zar je sve komunističko i danas svetinja u koju se ne smije dirati?

Žalosno je da se ovako šalju poruke koje žele opravdati zločinački komunistički režim. Zašto se ne smiju postaviti pitanja o partizanskim zločinima? Poznajem dobro dr. Stjepana Razuma, on je veoma stručan, marljiv i iskren čovjek, on ne bi izmišljao kada kaže, kao vrsni povjesničar i arhivist, da ima dokaze da su partizani u Jasenovcu svoje zločince podmetnuli državi NDH. Zašto se ne smije znanstveno to istraživati? Zar je sve komunističko i danas svetinja u koju se ne smije dirati? Poznajem i gosp. Jakova Sedlara. Njegov film otvara pitanja, bio sam na njegovom prikazivanju u Zagrebu i poslije razgovarao sa Slavkom Goldsteinom. On mi je odmah rekao da su izjave Ljubice Štefan pune laži, na što sam mu odgovorio da je to znanstveno istraživanje: neka svaka strana iznese svoje argumente, a javnost će sama zaključiti što je laž a što istina. Čudi me k tome da su sve javne informativne emisije, kao i naši političari, izbjegli iznijeti činjenicu da se među Srbima javljaju i oni koji žele doći 22. travnja u Jasenovac i koji osporavaju Pupovcu monopol nad srpskim stavovi u Hrvatskoj. Zašto se već jednom ne odmakne naša javnost od takvih ljudi koji siju podjele i zašto im se naši političari

klanjaju? Apsurd! Zamislite da se u Srbiji vlasti s toliko puzavosti brinu oko toga što će Hrvati reći? Neshvatljivo! (poveznica)

13.4.2016. u 23:20, Stjepandic, Josip je napisao/la:

Štovani gospodo,

Koliko god sam se veselio neminovnoj smjeni na čelu HRT, bojim se da Vam naprosto nedostaje hrabrosti za neophodne promjene.

Već sam Vas upozorio da Radmanove najavne špice tipa „Ide Tito preko Romanije“ treba žurno povući i vratiti „Odu slobodi“.

Onda drug Novokmet, koji je prije četiri godine, ako se dobro sjećam, pokazao neograničenu skojevsku brutalnost. Čime je on zaslužio da vodi emisiju poput večerašnjeg „Otvorenog“?

Izgleda da je klevetanje u neograničenim količinama, pogotovo prema osobama koje nisu bile nazočne: člnika Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, te redatelja Jakova Sedlara, bilo jedina svrha ove emisije.

Hoćete li sakupiti pristojnosti, pa im se ispričati da Vaš voditelj nijednom nije upozorio goste u studiju da ne klevetaju osobe koje nisu nazočne?

Mogli biste pokazati malo građanske hrabrosti, pa pozvati kao goste gospodu Razuma, Vukića (starijeg i mlađeg) i Sedlara, pa zovite orjunaše koje hoćete da razmijene argumente o Jasenovcu. Ili puno jednostavnije: prikažite film „Jasenovac – Istina“, pa napravite raspravu nakon prikazivanja.

Kako kao (bivši) čelnici novinarske organizacije gledate na ponovljeno blaćenje Vašeg kolege Bujanca? O gledanosti njegove „TV Bujice“ HRT će dugo moći samo sanjati!

Glede pozdrava „Za dom spremni“ preporučam Vam čitanje knjige akademika Pečarića „Dva pisma koja su skinula maske: za hrvatsku šutnju nismo spremni“, te studij presuda hrvatskih sudova na tu temu, da Vaši novinari ne moraju ponavljati notorne gluposti!

Sa štovanjem

Dr. Josip Stjepandić

I dok se pitam hoće li HTV braniti Hrvate u Boki sv. Leopolda, stiže odgovor iz Ureda Predsjednice.

Marko Skejo, ratni zapovjednik IX bojne HOS-a „Rafael vitez Boban“, predložio je da se pozdrav „Za dom spremni“ unese u novi zakon o hrvatskim braniteljima, i tako zauvijek zaštititi.

Iz Ureda predsjednice na upit Novog lista nisu izravno odgovorili, nego su ih podsjetili na objavu ureda predsjednice od 25. kolovoza 2015. na sličnu temu pa citirali ovako: „Inicijativa da se pozdrav „Za dom spremni“ uvede kao službeni pozdrav u Oružane snage RH neozbiljna je, neprihvatljiva i na razini provokacije“.

Tada su jugo-komunistički mediji izbjegavali da se u bilo kom kontekstu izbjegne vezivanje Peticije za Domovinski rat, tj. izbjegavali su sam pomen da smo peticiju pokrenuli zbog napada na Thompsona i "Bojnu Čavoglave" i vezivali su je s NDH. Sada je sam HOS pokrenuo istovjetnu inicijativu i dobio istovjetan odgovor: NJIHOV

DOPRINOS U DOMOVINSKOM RATU JE NEBITAN i onda je stvarno na razini provokacije kad netko pozdrav dijela regularnih postrojbi HV iz Domovinskog rata predloži da se unese u novi zakon o hrvatskim braniteljima. Doista, ti HOS-ovci su tim pozdravom ledili krv agresorima koji su sve hrvatske branitelje proglasili ustašama. Ja sam samo naivno vjerovao da branitelji nisu ustaše mnogima u RH.

Naivan kakav jesam tada sam napisao i pismo koje je objavljeno tek u mojoj nedavnoj knjizi "Oba su pala":

29.8.2015. u 7:53, Josip Pecaric je napisao/la:

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Vaš neprimjeren odgovor na pismo koji smo uputili Vama i Predsjedniku HDZ-a o pozdravu Za dom spremni pokrenuo je pravu hajku na nas potpisnike. Samo jučer sam morao napisati tri reagiranja na takove napade. Npr. samo je u Jutarnjem listu od 27. 08. 2015. bilo tri takova članka. U prilogu Vam dajem moje reagiranje na te članke iz Jutarnjeg lista.

Kao što vidite meni ne smeta ta hajka kada sam ja u pitanju, ali ne mogu ostati ravnodušan na napade koje doživljavaju drugi potpisnici.

Zapravo ja (a vjerujem i drugi potpisnici) bih Vam trebao biti zahvalan jer je kao posljedica te hajke došlo i reagiranje Crkve u Hrvata, tj. Hrvatske biskupske konferencije. Pogledajte ovaj dio tog reagiranja: Ostajući na demokratskoj razini, imao bih prijedlog s obzirom na ovu i slične teme o kojima se nerijetko traži očitovanje putem peticije ili referenduma. Pogotovu kad se radi o dvoznačnim i nedovoljno definiranim pojmovima koji najčešće izazivaju napetosti i prijepore. Ili pak ako ideje i prijedlozi daju široku mogućnost manipulacije ljudskim osjećajima, vrijednostima ili tome slično. A čini se da pozdrav "Za dom spremni" ulazi u to područje dvoznačnosti i nejasnoće, navodi Puljić.

"Smatram, stoga, kako bi bilo korisno i svrsishodno o određenom predmetu, koji u danom trenutku zaokuplja javnost, prirediti prigodan skup ljudi od struke koji će dati svoje stručne i znanstvene priloge. A nakon toga, temeljem zaključaka s toga skupa eventualno poduzeti očitovanje putem potpisa ili referenduma. U protivnom, postoji opasnost da se neku zanimljivu inicijativu 'privatizira', a ona može imati obilježja šireg, općeg interesa, pa je šteta ako nema znanstvenu i stručnu podlogu. Pogotovu ako nosi 'političku' ili neku drugu etiketu, što je onda izlaže još većoj pogibelji i mogućnosti manipuliranja, navijanja i stvaranja nepotrebnih napetosti i društvenog raslojavanja, umjesto konstruktivnih rasprava, razgovora, dogovora i zaključaka", kaže se u izjavi predsjednika HBK-a Želimira Puljića.([poveznica](#))

Zapravo, Crkva u Hrvata pokazuje ne samo kakav je primjeren odgovor na naše Pismo Vama i Predsjedniku HDZ-a već je potpuno u skladu s jednim drugim pismom koji smo profesor dr. sc. Matko Marušić i ja uputili mojoj akademiji tj. Predsjedniku HAZU akademiku Zvonku Kusiću.

U prilogu Vam dajem i to pismo i pozivam Vas da budete njegov potpisnik. Na taj način Vaš doprinos da se u RH počne postupati onako kako traži i HBK i potpisnici ovog pisma bio bi nemjerljiv.

Upravo zato mogu reći kako bi mi bila velika čast, a siguran sam i profesoru Marušiću i ostalim potpisnicima da Vaš potpis bude na prvom mjestu.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

Ili su samo Pupovac i njegovi iz SNV na pravi način upozorili našu Predsjednicu jer su je u svom čuvenom Biltenu već optužili za progon Srba spominjući nju i Peticiju ZDS. Uspješna prevencija, zar ne?

Zahvaljujući biskupu Košiću i njegovoj jučerašnjoj propovijedi Hrvatska zna koliko je sv. Leopold ljubio svoj hrvatski narod: "Premda je sv. Leopold kao svećenik veoma kratko djelovao u Domovini, on nikada nije zatajio da je Hrvat. Kada je 1917. bjesnio rat između talijanskih i austro-ugarskih snaga, talijanska je vlada naredila da svi državljani Austro-ugarske u pograničnom području trebaju prihvatiti talijansko državljanstvo ili će biti zatočeni u južnoj Italiji. Kada su ga njegova redovnička braća nagovarala da uzme talijansko državljanstvo, jer da je to tek puka formalnost, on je odlučno odgovorio: „Ne, krv nije voda! Ne može se izdati krv!“... Molimo ga za naš hrvatski narod, da se nitko ne stidi svoga roda ni svoje domovine, da istinski ljubimo svoj narod, činimo dobro svima i da ponosno znamo, poput njega – pa ako treba i trpjeti zbog toga – isticati tko smo i kome pripadamo. Molimo za naše narodne vođe da ne savijaju šiju pred nepravdama i neistinama, već da ponosno služe svojem narodu." (poveznica)

Biskup poslije mise piše: "Krv nije voda, ne može se izdati krv!"

Moj Bože, koje divno iskustvo – blizina sa svecem, i to još Hrvatom koji je ljubio svoj narod!

S druge strane – medijski prostor zagađen je raspravom o bojkotu Jasenovca onih koji su nezadovoljni što se (konačno) otvorila javna rasprava o lažima koje se oko toga vrte već desetljećima, a zbog čega je i Tuđman bio u zatvoru. To je dakle nedodirljiva tema za one koji su 1980. poslali Tuđmana u zatvor kao što i sad žele zabraniti svako, pa i znanstveno istraživanje o tome. Jesmo li onda uopće napustili komunizam? Umjesto da se naš politički vrh posipa pepelom i udvara sijačima laži, trebali bi poticati znanstveno istraživanje u komunizmu zabranjenih tema koje su stalno kao omča bila Hrvatima oko vrata. A onda potpora kandidatkinji za UN! Ja nisam jučer mogao vjerovati što sam čuo. I da nema nitko izdvojeno mišljenje! Čestitam HSP AS-u koji danas izrazi drukčije mišljenje (nema njihovu potporu niti za predsjednicu kućnog savjeta, op. JP)! Ako bude, što se nadam da neće, tužiteljica Hrvatske, premda je iz RH, čelna osoba UN-a, tada mogu naša šestorica Hrvata koji već godinama čekaju presudu u Haagu, a ja se svako jutro Bogu molim za njih da budu oslobođeni, znati da oni tamo i ostaju. Na žalost, premda nevini, osuđeni. I s njima naša domovina. Strašno! Zato je bolje da se ja vratim mislima svetom Leopoldu, rodoljubu koji se nije htio odreći svoje hrvatske nacionalne pripadnosti premda je znao da mu slijedi dvogodišnji progon. Rekao je: "Krv nije voda, ne može se izdati krv!" Sveti Leopold, moli za nas, moli za svoj hrvatski narod! mons. Vlado Košić, biskup sisački. (poveznica)

Kako nas ponosnim čini ona kolona hrvatskih ljudi koji satima čekaju da bi se poklonili našem hrvatskom svetcu iz moje Boke. Na užas svih mrzitelja hrvatskog naroda i hrvatske države!

Petak, 15. 04. 2016.

EU je sudjelovala u velikosrpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Otud ne čudi njihovo obnovljeno stajalište oko srbijanskog zakona po kome je Veljko Marić osuđen u Beogradu zbog izmišljenih zločina. O Mariću je i sinoć govorila europarlamentarka Marijana Petir. Podsjetila je da je hrvatski branitelj Veljko Marić zbog spomenutog Zakona otet na srbijanskoj granici, ne uhićen jer nije bila raspisana tjeratica.

„Tim je Zakonom Srbija sebi pripisala funkciju malog Haaga te pomiješala univerzalnu i regionalnu jurisdikciju. Marić je srećom transferiran u Hrvatsku, no razočarao me potez tadašnje Vlade i pravosuđa. On je transferiran u zatvor jer je bjelovarski sud samo potvrdio presudu beogradskog suda. To je sramota bivšeg ministra pravosuđa“, istaknula je Petir koja je najzaslužnija što je do tog transfera uopće i došlo.

Naglasila je da je Zakon o regionalnoj jurisdikciji prijetnja za 300 hrvatskih branitelja koliko postoji optužnica u Srbiji.

„Hrvatskom ministarstvu su bila poznata ta imena 300 hrvatskih branitelja, no njih nitko nije obavijestio iz ministarstva o tome. Ovo nije bilateralno pitanje jer se zakon odnosi na sve hrvatske branitelje koji dolaze iz 17 drugih država EU, što znači da i oni mogu biti oteti od Srbije“, naglasila je Petir.

Pisao sam predgovor knjigama o slučaju i stradanjima Veljka Mariću koje je napisao – tko bi drugi – Mladen Pavković. Vodio sam iz Pakistana Prosvjed zbog napada na pravni suverenitet Republike Hrvatske. U dva dana sakupio sam preko 1000 potpisa i uputio ga Hrvatskom saboru 08. 10. 2011. Otvorenim pismom obratio sam se i Predsjednici RH.

Sjetimo se i kako je tijekom Domovinskog rata Šarengradska ada okupirana, a niti nakon 20-ak godina nakon mirne MarićEU je sudjelovala u velikosrpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Otud ne čudi njihovo obnovljeno stajalište oko srbijanskog zakona po kome je Veljko Marić osuđen u Beogradu zbog izmišljenih zločina. O Mariću je i sinoć govorila europarlamentarka Marijana Petir. Podsjetila je da je hrvatski branitelj Veljko Marić zbog spomenutog Zakona otet na srbijanskoj granici, ne uhićen jer nije bila raspisana tjeratica. reintegracije nije vraćena u potpuni suverenitet Republike Hrvatske. EU je sigurno zadovoljna da je to tako!

U ranim jutarnjim satima Professor Šeparović je poslao pismo HNES-a o kandidatkinji Vesni Pusić Generalnom tajniku UN-a Ban Ki-moonu. Poslao ga je i na mnoge druge adrese (npr. Angeli Merkel).

Oskar opravdava Predsjednicu koristeći naslov moje knjige: "Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska".

Ogromna većina državotvornih Hrvata ipak misli da se radi, blago rečeno, o posipanju pepelom. A i malo je vjerojatno da u Predsjedničinom uredu uopće znaju za moju tvrdnju kako su hrvatski branitelji danas jedini istinski antifaašisti kao pobjednici u ratu protiv fašističkog agresora.

Prije odlaska na Fakultet gledam na HTV-u drage osobe: generale Medveda i Sesara. Poslije Fakulteta dva sata druženja s hodočasnici iz Tisna i njihovom župnikom don Lazarom.

Doma me čeka odgovor HTV-a. Odgovaram im:

Naslov:

Re: Molim za objavu mog odgovora na napad vašeg novinara

Datum: Fri, 15 Apr 2016 18:38:09 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Povjerenik za korisnike usluga HRT-a <povjerenik@hrt.hr>, glavni.ravnatelj@hrt.hr, jozo.barisic@hrt.hr

Poštovani g. Šeb,

Meni se čini da se g Kovačić malo našalio s Vama.

Vjerojatno je htio izbjeći odgovor na moje pitanje:

"Jesam li i ja bio na Crnoj listi HTV-a?"

Čini se da Vam nije poslao i drugu moju poruku:

Naslov:

Fwd: Pozdrav iz Boke II

Datum: Tue, 12 Apr 2016 09:48:14 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: glavni.ravnatelj@hrt.hr

Evo teksta sa svim "ustašama".

Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG.

Ne morate koristiti dio o meni, niti moj odgovor

- ali trebali bi njen tekst ako hoćete pomoći.

JP

Pod CC i g. Kovačić i g. Barišić su dobili moj odgovor dr. Stjepandiću u kome stoji:

"Naime, povodom mog izbora za Dopisnog člana Dukljanske akademije nauka i umjetnosti bio sam gost predsjednika Hrvatskoga nacionalnog vijeća Crne Gore g. Zvonimira Dekovića i g. Adrijana Vuksanovića, predsjednik Hrvatske krovne zajednice „Dux Croatorum“. Tom prigodom pridružila nam se i ministrica u Vladi CG gđa Marija Vučinović.

Napisao sam g. Kovačiću: "Vi odlučite treba li HTV pomoći HGI i našoj ministrici u CG."

Kao što se može vidjeti u Prilogu mog odgovora na taj napad ministrica kaže kako im crtaju metu na čelima! Kako je u naslovu mog teksta ZDS ne mogu vjerovati da je g. Kovačić propustio poslati moj tekst onima koji su pripremali emisiju o kojoj govorite. Zapravo pitam se je li ta emisija pomoć Hrvatima Crne Gore i njihovoj tj. našoj ministrici u Vladi CG koju sam tražio?"

Vaš današnji odgovor zapravo je "pomoć" HTV-a na crtanje mete na čelima naše hrvatske ministrice u Vladi CG i dvojice spomenutih predsjednika hrvatskih organizacija u CG.

Ponavljam NISAM JA TO NAPISAO NEGO ONI.

Jasno mi je da se u vrijeme kad se hrvatska vlast posipa pepelom bojite i vi na HTV-u ponašati drugačije.

Ali treba li to biti ovako neinteligentno?

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

P.S. Da bi bolje razumjeli o čemu Vam pišem ispričat ću Vam kako u mojim knjigama ili javnim nastupima govorim o mojim Hrvatima u Boki.

Uspoređujem ih s Hercegovcima ovako:

Kad Hrvat u Boke kotorske netko kaže da je ustaša - prvo od njega pobjegnu svi Hrvati.

Kad Hercegovcu netko kaže da je ustaša - ima besplatno piće do kraja života.

Frapantna je sličnost s današnjom Hrvatskom i ZDS, zar ne?

15.04.2016 u 16:01, Povjerenik za korisnike usluga HRT-a je napisao/la:

Mnogo poštovani gospodine akademiče Pečariću,

hvala Vam na pismu koje ste uputili vršitelju dužnosti glavnog ravnatelja Hrvatske radiotelevizije.

Hrvatska radiotelevizija ne može komentirati sadržaj pojedinih novinskih napisa, kao ni stajališta njihovih autora, a isto tako ne objavljuje reakcije gledatelja na napise drugih medija. S obzirom na to da ste svoj zahtjev za objavu odgovora uputili uredništvu novina čiji Vas novinar napada, za očekivati je da ćete na taj zahtjev dobiti adekvatan odgovor.

S osobitim poštovanjem

Zvonko Šeb | povjerenik za korisnike usluga Hrvatske radiotelevizije

U Bujici HNES-ovci prof. Nevenka Nekić i prof. dr. sc. Josip Jurčević o Vesni Pusić.

Pero Ćorić, saborski zastupnik HSP AS: "U fazi smo prikupljanja potpisa zastupnika Sabora da Pusić nema legalitet niti legitimitet za takvu kandidaturu."

Udruga U ime obitelji je pokrenula peticiju putem koje građani mogu izraziti svoje nezadovoljstvo ovom odlukom.

HDZ na Twitteru: Podrška Vesni Pusić je premijerov stav.

Sve u svemu čini se da je Konferencija za tisak HNES-a i pojavljivanje profesora Šeparovića i Tomca na HTV-a imalo dobrih rezultata, zar ne? Komentari na narod.hr pokazuju da se HDZ-u ne vjeruje.

Subota, 16. 04. 2016.

Nevjerojatno je kako moram stalno upozoravati da su "ustaše" koje stalno spominju "hrvatski" ljevičari zapravo hrvatski branitelji. Marko Curać u novom "Hrvatskom tjedniku" daje citat iz knjige "Rat za Srpsku krajinu" Marka Vrcelja koji je čitavo vrijeme bio na visokim vojnim dužnostima u tzv. Srpskoj vojsci krajine: "Osnovni moto SDS-a je bio "poteraj ili ubij, opljačkaj ili spali" svešto je hrvatsko, jer mi Srbi nikada više ne možemo živjeti zajedno sa Hrvatima, zato što su svi Hrvati ustaše ili izdajnici." Čitajući samo citat ovog Srbina moraju ti se zgaditi mnogobrojne srpske sluge u RH. Njima je svaka neovisna Hrvatska, ako nije sluškinja Srbiji, ustaška država., zar ne? Ali čitajmo ga dalje: Ušima svojim nisam mogao poverovati da sam čuo to što sam čuo od čelnika SDS. Nisam mogao svojim očima poverovati da sam video to što sam video, a što smo sve mi, Srbi uradili, niti shvatiti zašto smo sve to uradili. Zašto smo morali

spaliti svaku kuću koja je bila napuštena? Zašto su morali otići svi Hrvati?...Zašto su morale da se poruše sve kuće po svim hrvatskim selima? Nismo mogli pronaći celu kuću, u koju bi smestili borce da u njima spavaju umesto u rovu. Ako bi i našli takvu kuću, već narednih dana sa nje bi bio skinut krov, pa su se 'borci' bunili što im kuća prokišnjava za vreme kiša, iako su krov sa nje sami skinuli... Narod koji pljačka svog neprijatelja i vojska čije se postojanje zasniva na pljački, ne može dobiti rat'.

A u EU smatraju da Srbija i dalje treba hapsiti i suditi "ustaše". Vjerovali ili ne?

Etički osuđena za veleizdaju V. Pusić je na pitanje novinara da prokomentira peticiju koja se u Saboru potpisuje protiv njezine kandidature, rekla da Hrvatsku sramote uvijek isti ljudi.

“Sramote državu uvijek jedni te isti, pa i sada, i to je ono o čemu sam govorila da u svakoj zemlji uvijek postoje neki, ali ne zaslužuju pažnju u usporedbi s cijelom zemljom.”

Dakle, Hrvatska to je Vesna Pusić. Ili ne sramotiš državu ako je izdaješ, ako izdaješ krv! Kovač je na to odmah izjavio kako podržava premijera, dok Reiner kaže: "Ja sam pročitao da to navodno premijer Orešković podržava“. Ne čudi zašto su na narod.hr komentatori pokazali nepovjerenje prema HDZ-u.

"Hrvatski tjednik" je uobičajeno prepun tekstova koje treba pročitati.

Već sam naslov kolumne Ivica Marijačić kaže sve o srpskim slugama u RH: "Jedno jedino pitanje ubija ih u pojam: A gdje su kosturi 83.000 jasenovačkih žrtava?

Naravno meni je posebno zanimljiv članak dr. Stjepana Razuma jer piše o glupostima u najnovijoj knjizi Slavka Goldsteina iz jednostavnog razloga što sam i sam napisao knjigu "Brani li Goldstein NDH?" komentirajući jednu knjigu oca i sina Goldstein koja je kao odgovor na Marijačićevo pitanje. Izdvajam: Poznata je tvrdnja prof. Brandta kako je sin Goldstein izmišljao vrela za svoje "tvrdnje". Razum pokazuje od koga je učio konstatirajući kako tata "Goldstein izmišlja arhivsko građivo u korist svojih tvrdnji".

Još ću samo izdvojiti dio: "Premda je u javnosti zanjekao istinitost o tzv. "kloniranim" jasenovačkim žrtvama, u ovoj knjizi pokazuje, da baš i nije siguran u ono što su mu radnici JUSP-a Jasenovac glede toga iznijeli, pa piše: Ako čak i mimo svih provjera prihvatimo sumnju nad 14.000 imena, što je onda s preostalim 70.000 imena i prezimena? Hoće li ih Društvo 'à priori' proglasiti lažima, iako su većinom kao žrtve više puta provjeravanju njihovim obiteljima, kućama, selima i lokalnim arhivima? (str. 40). Zanimljivo je kod toga zapaziti kako je to provjeravanje obavljeno među mrtvima jer genocid, o kojem predhodno stalno piše, ne ostavlja iza sebe žive ljude. Koga se to onda pitalo "u njihovim obiteljima"? Dakle, navedenim provjeravanjem i sam dokazuje da nije bilo genocida."

To je tipično Goldsteinski – dr. Razum je u svojim javnim odgovorima na Goldsteinova negiranja falsifikata s Popisa odustao od toga, i prešao na srpsku priču: Dok vi Hrvati dokazujete i uspijete pobiti neke naše laži mi ćemo smisliti mnogo, mnogo više. U mnogim svojim tekstovima sam se pitao: Zar nije dovoljno uhvatiti lažova u nekoliko laži i više mu ništa ne vjerovati? Pa njihov predsjednik je rekao da im je laž najviše pomogla u povijesti. Goldstein Čosićevski kaže: Uхватili ste nas u 14.000 laži, ali tamo ima još 70.000. Dokažite i da su to laži. Nije važno što nema kostura, kako kaže Marijačić, dokažite da su to neistine. Zato sam svojevremeno i parafrazirajući Matoša naslovio jedan svoj članak: Lažu Goldsteini, to je njima od Boga dano.

A Vesna Pusić je presretna što imaju novu knjigu koja kako kaže naslov teksta dr. Razuma "ne vrijedi ni koliko crno ispod nokata". Dobro je, kazala je, što se na "knjigu laži" koja je promovirana i u školama, pojavila i Goldsteinova knjiga istine o Jasenovcu. "Pa tko ne zna, neka uči", rekla je Pusić.

Da priča bude još zanimljivija narod.hr objavljuje tekst povjesničara Blanke Matković i Stipa Pilića u kome već sam naslov kaže kako srpske sluge doista vole koristiti neistine: "Odgovor na neistine iz Goldsteinova pamfleta 'Jasenovac – tragedija, mitomanija, istina'"

Prvo navodim dio u kome sam i sam nekako upleten (izbori u HAZU): "Razumljivo je zašto Goldstein osobito za posljednji rad ne navodi mjesto objavljivanja: umanjiti značaj i autora i rada, ali i ukloniti neispunjenu ambiciju i traumu njegova sina i njega osobno – neuspjeh ulaska među akademijine besmrtnike. Taj dio nas kao autore ne zanima. Ono što jest važno napomenuti da je taj rad zadovoljio uvjete i kriterije znanstvenog časopisa u kojem je objavljen. Goldstein je svojim postupkom podcijenio naš rad svrstavajući ga u red publicističkih radova, gdje njemu ni po čemu nije mjesto, no svojim stavom podcijenio je i kvalitetu i značaj izdanja HAZU.

A sada o lažima: "U ovoj analizi osvrnut ćemo se samo na Goldsteinove navode i na njih još jednom odgovoriti argumentirano i dokazima. No, potrebno je napomenuti da je Goldstein u svom uratku ignorirao čitav niz izvornih arhivskih dokumenata na kojima počiva naš znanstveni rad. Ovdje ćemo izdvojiti nekoliko bitnih laži na kojima se temelji Goldsteinov uradak, ali pozivamo sve zainteresirane da pročitaju našu analizu u cijelosti. Rad se može naći na Internetu."

Potom slijedi niz primjera koji pokazuju kako znanstvenici pobijaju laži nekoga tko je umislio da je znanstvenik. Obavezno [pogledajte](#).

Naravno, Vesna Pusić nije takova znanstvenica da bi razumjela ovo što pišu znanstvenici! Ali s medijima koji su još u rukama srpskih slugu sve to ne smeta Goldsteinu, pa zato Razum i zaključuje svoj tekst ovako: "Treat će se naraštaji i naraštaji Hrvata još dugo truditi kako bismo se oslobodili toga balasta laži i podvala partizansko-komunističkih zločinaca."

Danas sam bio bratu na grobu. S unucima i njihovom mamom i tatom. Trebalo je biti iznenađenje i za njegove. Mi u Zlatar, a oni kod sv. Leopolda. Ipak smo ih sačekali. Na groblju posjetio i grob Kazimira Svibena, punca mog brata. I nedavno sam ponovno objavio njegov tekst o onoj prevari Slavka Goldsteina iz 1999. godine kada je lažno predstavio kao konačno Izvješće o radu Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. Kazimir je bio njen predsjednik i o Goldsteinovim lažima pisao je za moju knjigu "Brani li Goldstein NDH?". Ta laž pomogla je Goldsteinu da s promjenom vlasti bude postavljen za predsjednika Savjeta JUSP Jasenovac.

Nedjelja, 17. 04. 2016.

Središnji dio proslave boravka tijela sv. Leopolda Bogdana Mandića za nas Bokelje bio je danas. Prije početka mise u 10,20 sati na platou ispred crkve sv. Leopolda Bogdana Mandića, odred Bokeljske mornarice, sastavljen od članova hrvatskih bratovština, otplesao je kolo sv. Tripuna. Na žalost g. Bandić koji je nazočio samoj Misi nije bio na

platou i propustio je jedinstvenu prigodu da sudjeluje u samom završetku zajedno s kotorskim biskupom, predsjednikom Hrvatske bratovštine i našim Malim admiralom. Melodiju kola izveo je Simfonijski puhački orkestar Hrvatske vojske. Misu je predvodio kotorski biskup Ilija Janjić i izravno ju je prenosio HRT,. Gledatelji su tako izravno mogli čuti kako kotorski biskup spominje Zaljev hrvatskih svetaca. Više o njegovoj propovijedi dano je na portalu narod.hr. Na Misi je bio nazočan i ministar branitelja i glavni tajnik HDZ-a Miljan Brkić čiji se komentar može naći na nizu hrvatskih portala. Članovi Bratovštine obučeni u odorama Bokeljske mornarice, za vrijeme mise u 11 sati, a i nakon nje čuvali su stražu u crkvi pored svečeva tijela, a tri mornara u odorama Bokeljske mornarice i jedna Bokeljka u tivatskoj nošnji imali su čitanja na misi. Pogledajte [video](#)

Zapravo odore o kojima govorimo smatraju se i nošnjama bokeljskih Hrvata, pa danas u Crnoj Gori kada postoje svečanosti u kojima nastupaju manjine bokeljski Hrvati su u tim nošnjama. Ali ogromna je hrvatska kulturna baština u Boki, a pripadajući raznim državama nije se smjelo isticati ta činjenica. Sve može tamo biti svačije, samo ne hrvatsko. I prilikom nedavnog posjeta Boki naš predsjednik Ivo Škanata bio je stalno „bombardiran“ zahtjevima da izbrišemo ono „Hrvatska“ iz naziva naših bratovština u Hrvatskoj. Odgovorio bi im: „U Crnoj Gori ima jedan posto Hrvata, a u Bokeljskoj Boka Ogromna je hrvatska kulturna baština u Boki, a pripadajući raznim državama nije se smjelo isticati ta činjenica. Sve može tamo biti svačije, samo ne hrvatsko. I prilikom nedavnog posjeta Boki naš predsjednik Ivo Škanata bio je stalno „bombardiran“ zahtjevima da izbrišemo ono „Hrvatska“ iz naziva naših bratovština u Hrvatskoj. Odgovorio bi im: „U Crnoj Gori ima jedan posto Hrvata, a u Bokeljskoj mornarici ih je 99 posto. Da oni vjeruju da ona nije hrvatska nego njihova njih bi bilo 99 posto u Bokeljskoj mornarici, a ne nas. Pametnome dosta! mornarici ih je 99 posto. Da oni vjeruju da ona nije hrvatska nego njihova njih bi bilo 99 posto u Bokeljskoj mornarici, a ne nas. Pametnome dosta!

Karamarko je konačno definirao kako će državotvornim Hrvatima objašnjavati potporu etički osuđenoj za veleizdaju: ‘Pusić definitivno nije naš izbor i nikada ne bih za nju glasao, ali imat će tehničku potporu Vlade’. Kao i da moraju biti civilizirani. I bili bi da poštvaju ono što tvrdi HNES, zar ne?

Zato Marko Ljubić, dnevno.hr, objašnjava i Karamarku i HDZ-ovcima što za srpske sluge u RH, tj. za one kojima je lako izdati krv, znači biti „centar“:

Za njih je centar pozicija njihovog antifašizma, izbjegavanja nacionalnog identiteta, simbolike, progona Thompsona, ustašizacije HOS-a, detudmanizacija, poltronstvo prema EU i svjetskim zahtjevima. Centar kakav egzistira u ovakvoj Hrvatskoj je potvrda već postignute ustašizacije, fašizacije, političke podobnosti i pravovjernosti u kojoj se ne smije ni spomenuti lustracija, zločini komunizma, znanstvena revizija povijesnih događaja, ključnih uporišta antihrvatskih politika i ukupno – mitova. U tom centru Domovinski rat je „strašna događanja“, „zločini su zločini“, „ljudi su ljudi“, „svi su oni odgovorni“, „zaboravimo prošlost (izuzev one koja Hrvate trajno kriminalizira) okrenimo se budućnosti“ i sl.

U takvoj poziciji centra nema ni govora o zauzimanju čvrstoga stava oko nužnosti znanstvene multidisciplinarnе provjere činjenica iz Jasenovca, odustajanja od amatersko-ideološke službene povijesti Slavka Goldsteina, nema istraživanja hrvatske

tragedije na Križnom putu, progona Katoličke crkve, nema nikakve mogućnosti otvaranja pitanja nezaslužnog statusa pobunjenih Srba u Hrvatskoj u današnjim državnim, javnim, političkim i društvenim institucijama, nema ni govora o progonu zločinaca, nema ni govora o izravnom sudjelovanju u definiranju statusa hrvatskog naroda u BiH izvan floskule o „unutarnjem pitanju BiH“ i čitav niz sličnih pitanja.

Ipak završimo današnji dan s jednom dobrom izjavom jednog HDZ-ovca akademika Željka Reinera: Definirajte mi pravu ljevicu u Hrvatskoj, ja ju ne vidim!

Kritizirali su dvije kolone u Vukovaru, a sada imamo tri proslave u Jasenovcu, kazao je Reiner i dodao da je to kao da 1. svibnja obilježavamo 23. svibnja

Zapravo sam ja i tvrdio nešto slično baš u vrijeme kada je Sanader bio na vlasti. Naime, 2008. je u Trogiru u 6. mjesecu održana međunarodna konferencija povodom šezdesete godišnjice mog rođena. Jedino je „Slobodna Dalmacija“ imala tekst o toj konferenciji. Nisu napisali da je konferencija meni u čast već sam eto proslavio svoj rođendan (koji je u 9. mjesecu). Za vrijeme prošlih vlasti bilo je još gore – o međunarodnoj konferenciji povodom mojih više od 1000 znanstvenih radova u znanstvenim časopisima nigdje ni slovca. A kako ta „osveta“ izgleda u režiji HRZZ dano je u poglavlju moje knjige „Oba su pala“.

Ponedjeljak, 18. 04. 2016.

Je li išta bolje s novim vlastima? Pisao sam im:

Naslov: Re: Drugo pismo Ministru Mornaru

Datum: Mon, 21 Mar 2016 11:36:55 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: znanost@mzos.hr

CC: ministar <ministar@mzos.hr>

Poštovani kolega prof. Zadro,

Još je prethodni ministar poslao Upravi za znanost i tehnologiju moju žalbu oko postupaka HHZZ-a u svezi s projektom kome sam glavni istraživač.

Pisao sam i sadašnjem ministru prof. Šustaru ali i od ovog ministarstva nikakvog odgovora (proslijedit ću Vam e-mail koji sam poslao u više navrata samom Ministru).

U čemu je problem? Moje državotvorno djelovanje, nezamjeranje ili...? Valjda je lakše gaziti po nekih tamo 37 matematičara, nego se nekome zamjeriti?

S poštovanjem

akademik Josip Pečarić

09.12.2015 u 09:26, ministar je napisao/la:

Poštovani akademice Pečarić,

Ovom prilikom potvrđujem da sam zaprimio Vaše dopise vezane uz dolje opisane probleme s Hrvatskom zakladom za znanost te Vas obavještavam da sami ste odmah prosljedio Upravi za znanost i tehnologiju radi provjere i daljnjeg službenog postupanja. Kada ovaj postupak bude dovršen obavijestiti ćemo Vas o ishodu.

S poštovanjem,

Ministar

Prof. dr. sc. Vedran Mornar

Ponovno sam nazvao Upravu za znanost i tehnologiju MZOŠ-a. Provjerit će i javiti mi. Koliko sam razumio netko je tamo zadužen za to. Bit će zanimljivo vidjeti rasplet, ako ga u opće bude. Tko sa zdravim razumom može povjerovati da Upravnom odboru Zaklade smeta što su od tri časopisa iz oblasti o kojoj je riječ koji su na svjetskim listama – dva izlaze u RH, a u trećem je jedan Hrvat u Editorial Boardu. Itd., itd. Igrom slučaja danas me o tome pita i moja dekanica. Želi poslati zvaničan dopis Ministarstvu oko toga. Nije mi lako pisati ovaj dnevnik. Sedam dana pišeš i razglabaš a onda u ponedjeljak pročitaš Hodaka. On u svojoj kolumni na duhoviti način opiše sve što si pisao. Pogledajte početak i kraj njegova današnjeg teksta na dnevno.hr:

”Si vis pacem, para bellum” rekli su Latini. Ako želiš mir spremaj se za rat. Politička scena u Lijepoj Našoj najblaže rečeno je histerična. Slična onoj iz druge polovice 91. godine. Nakon toga došlo je do rata. Dr. Franjo Tuđman i suradnici demokratskom konverzijom pretvoriše se u ustaše. Nije se pazilo na nijanse. Najmlađi Titov general Tuđman, Stipe Mesić, Josip Boljkovac, Vladimir Šeks, Slavko Degoricija, Josip Manolić, Hrvoje Šarinić, general Špegelj i da ne nabrajam do beskonačnosti, svi su bili proglašeni ustašama. Ljuta trava na ljutu ranu. Čitava inozemna demokratska javnost ogorčeno se digla na noge, na čelu sa Martićem, Babićem, Hadžićem, Arkanom, generalom Mladićem itd. Međutim, “Stranka opasnih namjera“ je, na čuđenje demokratske javnosti, glatko dobila izbore. “Demokratska javnost“ je izašla iz Sabora kad se trebalo glasovati o “razvodu braka“ sa ”slobodarskim” Beogradom. “Ustaše“ su, za par godina, u olujnoj utakmici nabili partizane sa 5:0, te isti posjedaše u traktore i sa svojim vjernim navijačima dadoše petama vjetra. U ovih 25.g., pokazalo se samo jedno: povijest se ponavlja i ponavlja. Ustaše su opet u modi i na sceni.

(...)

Kolinda je nedavno pronašla sveti gral mudrosti ustvrdivši da NDH nije bila ni nezavisna ni samostalna. U principu je to točno s obzirom na okolnosti u kojima je nastala i održavala se. Ja imam za Kolindu jedno puno lakše pitanje na političkom kvizu: koliko je Hrvatska danas samostalna? Koliko slobodna i neovisna dok ustrašeno osluškuje Augustina Polokaja koji šalje direktive Europske komisije, NATO-a i bezbojnih činovnika iz Bruxellesa? Činovnika koji se ne usude ni proći kraj kvarta Molenbeek, a kamoli ući u njega. Ali zato su puni hrabrosti kad treba nasapunati glavu našoj političkoj poltronskoj eliti. Zato će biti prijeko potrebno pridružiti se što prije Poljskoj, Češkoj, Slovačkoj i Mađarskoj koje barem nastoje iskazati svoju državnost na brodu, zvanom EU, a koji pomalo slični na Titanik.

Dr. Stjepandić me upozorava:

„Kako su drugovi kreativni, kao u stara dobra vremena! Naime u Telegramu razglabaju s odvjetnikom Miljevićem kako bi se Sedlara moglo kazneno goditi zbog filma. Počeli su ljetos sa zabranom knjiga. Pa nije prošlo. Nastavili s knjigom na knjigu, pa se ispostavilo da su opet išli lažima na istinu. Ostalo je još jedino nekoga zatvoriti!

Bolje oni Sedlara zbog filma nego netko Goldsteine zbog laži u knjizi, zar ne? I sv. Leopold Bogdan Mandić je na sebi mogao osjetiti, kako kaže Davor Dijanović, tu životinjsku, beskrajnu mržnju prema Hrvatskoj. Ali prije svega veliku ljubav onih, koji kao on ne izdaju krv. Ovih dana mu je odalo počast 200.000 vjernika.

Moju (vidimo i Hodakovu) tvrdnju kako se želi branitelje izjednačiti s ustašama, tj. sa onom „istinom“ o ustašama koji su oni stvorili tijekom duge vladavine, na drugačiji način komentira Vjekoslav Krsnik:

„U pozadini ove bjesomučne kampanje nalazi se nastojanje da se ustrajavanjem na tzv. antifašističkim temeljima države Domovinski rat i osamostaljenje Republike Hrvatske ideološki i politički proglase sljednicima NDH-a. Takva klima je posljedica činjenice da u Hrvatskoj nikad nije provedena lustracija, pa su mnogi komunistički kadrovi ali i njihovi nasljednici ostali mentalno zatočeni u komunističkoj Jugoslaviji.“

Jedan od onih koji ne izdaju krv je Marko Perković Thompson. Davno sam rekao da on svojim pjesmama više našu mladost nauči o domoljublju od svih nas u školstvu. Jednom je rekao da sam ga ja više branio nego što je on branio sam sebe. Da, i knjige sam pisao zbog njega. Ali zar to nije logično? Pa bolje je da on smišlja pjesme kojima uči našu mladež kako treba voljeti obitelj, branitelje, domovinu i Boga. U subotu je gostovao na vjerskoj tribini za mlade u Katoličkoj osnovnoj školi u Šibeniku. Odgovarajući na pitanja časne sestre Renate Azinović, govorio je o svojem životu, djetinjstvu u Čavoglavama, Domovinskom ratu, vjeri i obraćenju koje mu se dogodilo kada je prije 16 godina upoznao jednu molitvenu zajednicu kroz koju je dublje uronio u duhovni život. Vijest je to koju su neki lijevi mediji odmah obojili posprdnim epitetima i britkim komentarima o tome da Thompson “obrazuje” mlade “ustaškim pozdravom ‘Za dom spremni’”.

Danas su im odgovorili na njegovom portalu. Izdvajam sam ovo iz izvrsnog odgovora onima koji za judine škode izdaju krv: „Nevjerojatna je mržnja pojedinih medija u Hrvatskoj. Naime, riječi domoljubne pjesme “CAVOGLAVE” koja je u Domovinskom ratu braniteljima dizala moral, proglašavati ustaškom samo je potvrda kompatibilnosti i homogeniziranja lijevog fašizma s jugo-komunističkom politikom, tj. proglašavanja hrvatskih branitelja ustašama. Sjetimo se samo bivšeg predsjednika Ive Josipovića i njegovih riječi o USTAŠKIM ZMIJAMA koje je uporno ponavljao, a koje još uvijek nije imenovao. Kad vidimo što pišu mediji skloni takvoj politici, svima nam je jasno na koga je mislio – na hrvatske branitelje, u prvom redu na postrojbe HOS-a kojima je i Thompson u početku rata pripadao.“

Današnje Fakultetsko vijeće me potpuno iscrpilo (preko tri sata), pa ću završiti s komentarom Josipa Jovića o podršci vladajućih Vesni Pusić:

„Ostaju nam dva moguća odgovora. Ili je Oreškovićev kabinet popustio pred međunarodnim diplomatskim pritiskom, što je već pravilo, ili je HDZ u nekom tihom dogovoru s HNS-om oko neke nove koalicije. Izgleda nevjerojatno, ali Machiavelli i njegove „konstelacijske istine“ i relativni principi su očito vječni.“

Danas je napokon, istina na određeno vrijeme došao doma Veljko Marić! Obavezno pročitati Predraga Mišića.

Utorak, 19. 04. 2016.

Danas je uobičajeni sastanak našeg seminara iz teorije matematičkih nejednakosti. Nisam ni očekivao odgovor od Ministarstva pa me i ne iznenađuje što ga nisam dobio ni danas. Mora da je strašno težak problem odlučiti je li normalno kada HRZZ odobri sredstva za nešto, pa kada dokažeš da si uradio točno to što su odobrili – traže ti povrat

sredstava. Mora da je jako teško odlučiti je li normalno kada ti odobre sredstva za organizacije konferencija, pa kada ustanove da se radi i o organiziranju prve međunarodne matematičke konferencije u Mostaru i još u čast trojice profesora Hrvatske škole iz teorije matematičkih nejednakosti, HRZZ zaključio da bi možda odobrili troškove za jednog ili dvojicu sudionika iz te Škole. Mi smo uspjeli održati tu konferenciju unatoč tom pokušaju HRZZ. Naša znanstvena škola ide dalje. Kako misle zaustaviti nešto što je dalo više od 40 doktora znanosti samo u Hrvatskoj, tri CC i/ili SCIE časopisa itd. itd.? Prethodno i sadašnje Ministarstvo ne uspijevaju odgovoriti na ta „teška“ pitanja već mjesecima. Da nismo u pravu brzo bi odgovorili, zar ne?

Današnja kolumna Marka Ljubića na dnevno.hr posvećena je Hrvatima BiH i nebrizi RH prema njima. Ljubić u svom Dnevnom detektoru u tekstu čiji naslov sve kaže („Umjesto isprika krivotvoriteljima, lažljivcima i pripadnicima zločinačkih režima Hrvatska treba pokrenuti istraživanje Jasenovca“) danas piše i o Jasenovcu. Spominje i naše ljetosnje Pismo HAZU: „Ljetos su hrvatski znanstvenici, akademik Pečarić i profesor Marušić s dobrim razlogom i snažnim povodom pokrenuli inicijativu na koju se tada nije ni osvrnuo nitko relevantan u državnoj strukturi, a koja je temelj svih pitanja i Kukavičluk Krajnje je vrijeme da upravo danas, kad se vide izravne pogubne posljedice ljetosnje šutnje i kukavičluka akademskih institucija i nacionalnih politika, ponovo prije svih HAZU, a onda sveučilišta, Matica i sve relevantne nacionalne institucije koordinirano započnu pritisak na državni vrh, ali i pripreme javnost da je to jedini način oduzimanja krvavog mača neprijateljima hrvatskoga naroda iznad naših vratova. pristupa svakome otvorenome pitanju, pogotovo pitanjima kao Jasenovac, koja su snažno odredila hrvatsku nacionalnu povijest, ali prije svega identitet i sudbinu. Nije kasno.

Znanstvenici, a njih je tada što akademika, što biskupa, što profesora preko dvije stotine potpisalo tu inicijativu, su dali pravac. Potrebna je politička volja.

Krajnje je vrijeme da upravo danas, kad se vide izravne pogubne posljedice ljetosnje šutnje i kukavičluka akademskih institucija i nacionalnih politika, ponovo prije svih HAZU, a onda sveučilišta, Matica i sve relevantne nacionalne institucije koordinirano započnu pritisak na državni vrh, ali i pripreme javnost da je to jedini način oduzimanja krvavog mača neprijateljima hrvatskoga naroda iznad naših vratova.

I ovaj ću put podsjetiti na poruku pokojnog kardinala Kuharića na Pantovčaku 1997. godine hrvatskom državnom vrhu i posredno hrvatskom narodu, da je jedini način ravnopravnog djelovanja u suvremenom svijetu – poštivati istinu i načela. To je oružje malobrojnih naroda, to je temeljna činjenica kršćanstva i nacionalnog identiteta hrvatskog naroda, koju nam nikako ne može, niti bi smio preuređivati Milorad Pupovac i gomila antihrvatskih političkih i aktivističkih lupeža, koji su na krivotvorinama i agresivnosti izgradili svoje bijedne socijalne profile.“

Kako sam ovaj dnevnik počeo s onim što sam govorio o kandidaturi Vesne Pusić na konferenciji za tisak HNES-a, završit ću sa sličnim razmišljanjem Hrvoja Hitreca s Portala HKV.a: „Pa kad UN i njezini glavni financijeri nisu mogli ništa drugo učiniti – suočeni s nevjerojatnom hrabrošću Hrvata – utemeljili su putem Vijeća sigurnosti nelegitimni Međunarodni kazneni sud za bivšu Jugoslaviju, proglasivši oslobađanje hrvatskoga teritorija zajedničkim zločinačkim pothvatom i pohvatali hrvatske generale, a za ravnotežu i nešto ratnoga srpskog otpada (ali ne i vođe srbizirane „JNA“). Hrvatske su generale pustili „pogrješkom“ suca Merona, ali se onda bacili na hrvatske vojne i

političke zapovjednike Herceg Bosne, pod istom optužbom za zajednički zločinački pothvat i s istim imenima u preambuli (Tuđman, Šušak, Bobetko). U obrazloženju oslobađajuće presude Šešelju do kraja su razgolili svoje plemenito stajalište o „ratovima devedesetih“, to jest da je Srbija imala legalan politički plan zaštite“ ugroženih Srba“ u Hrvatskoj i BiH, te ga je ostvarivala (između redaka joj se sugerira da može i opet). Znači, i srpska agresija na BiH je bila legalna i nema joj se što prigovoriti. Ali je zato za agresiju na BiH optužena Hrvatska, što tvrdi i Vesna Pusić, pa zato držim da je njezina kandidatura prirodna.

U Haagu već dvanaest godina ili koliko čame Hrvati iz Herceg Bosne pod optužbom koju podržava sestra Pusić. I dok se ona krevelji po svjetskim metropolama, Hrvati koji su tri puta spasili BiH čame u haaškoj tamnici iz koje ne puštaju ni one koji su i prema nepravomoćnoj presudi već odgulili dvije trećine kazne.“

RH mora biti optužena za agresiju na BiH da bi se kako tako kompenzirao zaključak stalnog međunarodnog suda u Haagu u slučaju tužbi za genocid.

UN je kako se vidi i iz Hitrecovog teksta bio itekako aktivan na strani fašističkog velikosrpskog agresora. Vesna Pusić je svo vrijeme služila svjetskim moćnicima za ostvarenje njihovih interesa, a protiv vlastita naroda – što bi rekao sv. Leopold IZDALA JE KRV, pa je sigurno oni i moraju nagraditi zbog toga. A hrvatskim političarima je bolje ne zamjerati se budućoj glavnoj tajnici UN-a, zar ne?

akademik Josip Pečarić

19. i 20. 09. 2016.

REVIZIONIST HASANBEGOVIĆ

Zvonimir Hodak piše:

"Promocija moje prve i vjerojatno posljednje knjige "Lijevom našom..." prošla je neočekivano dobro. Dvorana "Vijenac" na Kaptolu bila je puna tako da su ljudi stajali sa strane. Ovim putem hvala akademiku Josipu Pečeriću, prof. dr.sc. Josipu Jurčeviću, i Josipi –oprostite – glumici Anji Šovagović na sjajnoj prezentaciji knjige. Mislim da smo svi zajedno napravili jednu dobru stvar. Bojim se samo stare kineske poslovice koja od prilike kaže: ako napraviš dobro djelo prije ili kasnije za to ćeš platiti..."

ZA ONE KOJI NISI BILI NA PREDSTAVLJANJU ILI POGLEDALI SNIMKU: JOSIPA JE KĆERKA ANJE ŠOVAGOVIĆ:)))

"Ajmo se mi sad vratiti hrvatskoj političkoj idili. Žilava ljevica, inače ćorava kad je u pitanju hrvatska stvarnost, još sanja o danima ponosa i slave s Maršalom na bijelom konju kako ulazi u Zagreb. Odjednom je progledala i ugledala svijetlost na kraju tunela – novog Ivu Sanadera! On će nas spasiti drugovi! Međutim, nije to drugovi Sanader, to je Andrej Plenković! "Ma, dobro! Meni su isti!" misli Milorad. Oba su mladi i lepi, a još ako i Plenković izgovori "Hristos se rodi" doista ga zlatom moraš platiti. Jelena Lovrić doživljava drugu mladost. Nezadrživo prodire po lijevom krilu. Pupovac se talentirano uvlači skoro k'o Ivi Sanaderu pa i Jadranki. Ljevičarska glorifikacija Plenkovića proizlazi prvenstveno iz činjenice da je ljevica, neakademski rečeno, popušila izbore i sada na lijevoj Lijepoj našoj nema ama baš nikog tko bi, recimo, mogao "srediti" eliminaciju Zlatka Hasanbegovića kao člana Plenkovićevog kabineta. Stoga je Pupovac odmah, još prije početka razgovora s Plenkijem, bio jasan i glasan: "Takvi kao Plenković plaćaju se suhim zlatom". Naravno, pod uvjetom da on bude u vladi u kojoj neće biti Hasanbegovića. Branimir Pofuk triumfira kao da ga je šef beogradske filharmonije Tasovac uzeo za prvu trubu. Kaže Brane: "Plenković je u izbornoj noći mimo Hasanbegovića prošao kao pokraj turskog groblja". Jugo-Brane ima "soko okolovo". Impresionirala ga je euro-atmosfera iz HDZ-ovog stožera: "Bez inscenirane euforije, bez i jedne hrvatske i stranačke zastave, bez balona, pjenušca i treštećeg domoljubnog-glazbenog kiča." Napredno i liberalno! Gledam zborove Trumpa i Clintonice. Koji primitivci. Sve se vijori od američkih zastava i simbola. Nigdje ni jedne ruske, srpske, japanske ili sjeverno korejske zastave. Trump se nije sjetio ni da pozove beogradsku Filharmoniju. Čak ni to! Uglavnom, lijeva medijska falanga ima dojam kako vjerodostojnost Plenkovića prolazi ili pada na tome hoće li Hasanbegović biti u njegovom kabinetu ili ne."

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/pupovac-se-talentirano-uvlaci-skoro-ko-ivi-sanaderu-pa-i-jadranki-955984>

PLENKOVIĆ KAO DA ODGOVARA HODAKU:

“HDZ je desnica, no moja je misija ojačati i politički centar. To je jasan zadatak koji vrijedi za sve partnere naše stranke u cijeloj Europi. HDZ je stranka koja oduvijek želi predstavljati sve građane Hrvatske, no ekstremizam ću iz naše stranke protjerati. Hrvatski narod želi stranku koja se odgovorno postavlja prema nacionalnim interesima”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/plenkovic-preko-njemacke-televizije-porucio-protjerat-cu-ekstremizam-iz-hdz-a-956168>

NEKAKO ME SVE TO PODSJEĆA NA ONU MOJU TVRDNJU O NOVOJ POMIRBI - POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA U RH. DESNE PRAVAŠKE STRANKE SU PROPUSTILE (OPET) ŠANSU DA SE UJEDINE.

PAMETNIJI PRAVAŠI SU PREKO HDZ-A UŠLI U SABOR JER SU UPRAVO ONI - LJUDI PREPOZNATLJIVIH OSOBNOSTI U KOJIMA NAROD VIDI DA SU ZNA SE A NE ZA SE.

VIDJET ĆE MO JESU LI ONI I TAKOVI SLIČNI NJIMA TI EKSTREMISTI NA KOJE JE PLENKOVIĆA UPOZORIO I JOSIPOVIĆ koji mu je 2010 nudio mjesto savjetnika u svom timu:

"Plenković je ozbiljan političar koji je u kratkom vremenu iskoristio komparativne prednosti koje HDZ ima u odnosu na SDP. Tu, prije svega, mislim da disciplinu i organizaciju same stranke i biračkog tijela. Osim toga, uspješno je promijenio sliku stranke i u kratkom vremenu od stranke radikalne desnice uspio je HDZ prikazati europskom konzervativnom strankom. Ali čeka ga još puno posla. Nažalost, HDZ je ispod površine i dalje radikalniji. Uostalom, pogledajte tko su dobitnici preferencijalnih glasova... Morat će pokrenuti reforme, i u stranci i u društvu. U suprotnom, umiveno lice HDZ-a bit će tek epizoda."

<http://www.tportal.hr/vijesti/hrvatska/444481/Josipovic-otkrio-nepoznat-detalj-o-Plenkovicu-i-pozelio-mu-uspjeh.html>

Naravno neosporno je u cijeloj priči problem Hasanbegović. Znamo da je glavni revizionist bio dr. Franjo Tuđman, a sada je to Hasanbegović:

Tako Dolić upozorava na moje otvoreno pismo Predsjednici u kome sam upozorio na njenu "priču" o revizionizmu:

"Naš matematičar akademik Josip Pečarić iskazao je zdrav refleks glede jednog nekorektnog pokušaja predsjednice Kolinde Grabar Kitarović. Naime, KGK se usprotivila uvećavanju jasenovačkih žrtava od strane Arhondinisa i Gavrilovića, ali je to iskoristila da se očituje protiv revizije partizanske, zapravo četničke "istine" o Jasenovcu i NDH. Jezik je ipak bio neprimjeren. Predsjednica Kolinda je za brojku od 700 tisuća žrtava u Jasenovcu izjavila kako je to pretjerivanje. Zar samo pretjerivanje? Evo je na čelu RH godinama, a ista predsjednica tolerira ime ratnog zločinca Tita na najljepšim hrvatskim trgovinama. Nije uništila Titovu bistu na Pantovčaku, nego ju je preselila u muzej! Kada sve zbrojimo, na Pantovčaku se stalno smjenjuju "partizani". Postavlja se pitanje koliko funkciju predsjednika RH mogu obavljati osobe koje se ne snalaze u hrvatskoj povijesti. Svojim neznanjem nanose nam nepopravljivu štetu"

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/tvrtko-dolic/kada-ce-konacno-prestati-provokacije-srpske-pravoslavne-crkve-955849>

Zato Marko Jurič upozorava:

"Povijest pišu pobjednici osim kod nas. U Hrvatskoj, u Domovinskom ratu, pobjednici su nacionalne snage, a poraženi su bili pravni slijednici tzv. antifašista koji su napravili militantne hibride četništva, JNA i teritorijalnih postrojbi ...

Evidentno je započeo proces Hasanbegovićeve smjene, a za to ga je potrebno prethodno 'rastaviti', odnosno prikazati kao častohlepnu, tvrdolinijašku osobu, nepotrebnog ekstremista, Karamarkovog čovjeka, povjesničara profesionalno nekompetentnog za resor kulture, stranački nediscipliniranog koji svojim istupima radi štetu stranci itd. Ukratko predstavljaju ga kao čovjeka koji je zaslužio upravo tu sudbinu koju Pupovac zahtijeva, a to je da bude smijenjen. Međutim, stvara se alibi kako smjena ne bi izgledala kao prihvaćanje Pupovčevog ultimatum, nego kao logičan slijed nečega za što si je Hasanbegović sam kriv."

<http://direktno.hr/en/2014/kolumne/61798/Hasanbegovi%C4%87-bi-u-u-Vladi-RH-bio-eliminator-protunacionalnih-inicijativa.htm>

Jurič je samo upozorio na ono što će govoriti Plenković, zar ne?

Reagirao je i naš poznati vukovarski junak Željko Maršić - Zenga:

<http://kamenjar.com/hasanbegovic-zasluzio-ministarsko-mjesto/>

Naravno i mi iz HNES-a reagiramo:

Predsjedništvo Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES), na svojoj jučer održanoj sjednici, razmatrajući stanje nakon izvanrednih parlamentarnih izbora za Hrvatski Sabor, zaprepašteno je najnovijim pojačanim agresivnim antihrvatskim ponašanjem Milorada Pupovca:

- 1. Milorad Pupovac je za svoje negativno antihrvatsko djelovanje 2013. godine etički osuđen od ovog sudišta za nacionalnu veleizdaju.*
- 2. Taj Srbin rođen u Hrvatskoj koja mu je time trebala biti domovina, kao zakoniti „glasnik“ Srba u Hrvatskoj nikada nije pokazao niti minimum korektnosti prema domovini i državi Hrvatskoj. Naprotiv, njegova mržnja prema Hrvatskoj sve je otvorenija i agresivnija..*
- 3. Njegove sve učestalije i sve bezobraznije provokacije, izazivanja i optuživanja, bez ijednog osnova u ičemu osim čistoj mržnji i vrlo isplativom etno biznisu, poprimaju razmjere otvorene agresije kojoj se vlast i narod moraju suprotstaviti.*
- 4. Brojni su primjeri njegova nepodnošljiva ponašanja: nošenje žute vrpce u Saboru, najava sa Saborske tribine da će uskoro biti i fizičkih napada, bezbrojne javne izjave snažno medijski popraćene o tobožnjoj ugroženosti Srba i o tobožnjem širenju ustaštva u Hrvatskoj, javna osuda Oluje i najnoviji subverzivni posjet patrijarha Bartolomeja u režiji Pupovca sa napuhavanjem brojki srpskih žrtava u Jasenovcu,*

5. *Pupovac i njegov suradnik Vojislav Stanimirović, koji je optužen za ratne zločin u Tovarniku i Vukovaru, i za to etički osuđen od HNES-a za veleizdaju, u post-izbornim aktivnostima drsko se natječu za uključenje u novu Vladu RH i zahtjevaju da neće sudjelovati u Vladi u kojoj bi bio sadašnji ministar kulture Zlatko Hasanbegović.*

Zbog svega toga Hrvatsko nacionalno etičko sudište najoštrije etički osuđuje agresivno velikosrpsko ponašanje Milorada Pupovca, proglašavamo ga nedostojnim kao persona non grata i objavljujemo da bismo svaku suradnju sa Pupovcem smatrali i etički osudili kao čin nacionalne veleizdaje.

Za HNES: dr. Zvonimir Šeparović, dr. Nikola Debelić, akademik Josip Pečarić, dr. Josip Jurčević, dr. Zdravko Tomac, dr. Stjepa Razum, Božidar Alić i književnici Nevenka Nekić, Đuro Vidmarović i Zvonimir Hodak.

<http://narod.hr/hrvatska/hnes-pupovac-persona-non-grata-hrvatskoj>

Zapravo Hasanbegović ne vjeruje da Plenković nije naučio da javno ne smije pokazati da mu je Pupovac gazda, pa htio ne htio ne ostaviti Hasanbegovića na mjestu na kome je zaslužio ono "najbolji Ministar" je doista sve drugo samo ne pametno.

Pa ljudi već skupljaju i potpise na peticiji - kojom se zapravo iskazuje nepovjerenje u Plenkovićevu pamet:

http://www.peticija24.com/potpورا_drzlatku_hasanbegoviu_i_drmiri_kovau

Zapravo, nešto slično kaže i Šola:

<http://narod.hr/hrvatska/sola-plenkovicev-test-vjerodostojnosti-bit-ce-hasanbegovic-osvojio-vise-glasova-sad-izborima-pupovac-cijeljoj-politickoj-karijeri>

Zapravo niz tekstova bavi se pitanjem Hasanbegovića tj. pitanjem inteligencije novog predsjednika HDZ-a. Već sam upozorio na neke tekstove:

Ljubičić o vladavini Hrvatskom etički osuđenog veleizdajice (Pupovac se ruga Plenkoviću koji misli da on kao predsjednik vlade vlada u Hrvatskoj, a kao zagovornik Europske Hrvatske mora znati da je glavni Pupovac):

<http://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-pupovac-nije-srpska-moc-izraz-hrvatskih-slabosti>

Peđa:

<http://kamenjar.com/predrag-pedja-misic-jedino-sto-srbi-hrvatskoj-ne-mogu-nece-vise-trpjeti-to-si-milorade/>

Tomac:

<http://kamenjar.com/nova-bujica-dr-zdravko-tomac-pupovac-nagazna-mina-andreja-plenkovica/>

Kajtazi:

<http://kamenjar.com/kajtazi-hasanbegovic-moju-potporu-jedini-posjetio-groblje-roma/>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/milorad-pupovac-krsi-hrvatske-zakone-progovorili-srbi-javnim-dodvoravanjem-jednima-ucjenama-drugima-pupovac-nas-sramoti-955362>

Kazo:

<http://kamenjar.com/hasanbegovic-ili-pupovac-kuda-plovi-hrvatski-brod/>

A s druge strane na Hasanbegovićev intervju me je upozorio prof. dr. sc. Matko Marušić: Fantastičan interview _pročitajte pažljivo.

<http://www.vecernji.hr/izbori2016/jos-nisam-sreo-glasaca-hdz-a-koji-bi-imao-nesto-protiv-toga-da-ostanem-ministar-kulture-1114421>

<http://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-vec-15-godina-se-obliku-antifasizma-temelje-moderne-hrvatske-pokusava-ugurati-jugoslavenska-bastina>

Zato ću ovaj tekst završiti pitanjem iz naslova današnjeg teksta Nenada Piskača: *Jugoslavenska ili hrvatska glavna struja, pitanje je sad*

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/24892-hasanbegovic-ili-pupovac-pred-plenkovicem-je-kusnja-biblijskih-razmjera.html>

Dodatak

U tekstu sam prenio ono što je rekao Plenković za njemačku televiziju ARD prenio sam prema portalu dnevno.hr:

“HDZ je desnica, no moja je misija ojačati i politički centar. To je jasan zadatak koji vrijedi za sve partnere naše stranke u cijeloj Europi. HDZ je stranka koja oduvijek želi predstavljati sve građane Hrvatske, no ekstremizam ću iz naše stranke protjerati. Hrvatski narod želi stranku koja se odgovorno postavlja prema nacionalnim interesima”

I portal HKV-a spominje protjerivanje ekstremizma iz HDZ-a:

<http://www.hkv.hr/vijesti/politika/24900-plenkovic-nijemcima-protjerat-cu-ekstremizam-iz-hdz-a.html>

Jedan komentar:

Ako se pokaže kako su Esih, Kujundžić i Hasanbegović bili samo mamci, biti će to kraj HDZ-a.

Portal direktno.hr koji se smatra HDZ-ovim portalom prenio je slijedeće:

O kulturi komunikacije

VIDEO Pogledajte Plenkovićevu izjavu za njemačke medije iz kampanje

HDZ je stranka koja oduvijek želi predstavljati sve građane Hrvatske. Hrvatski narod želi stranku koja se odgovorno postavlja prema nacionalnim interesima, rekao je Plenković

Datum objave: Autor: direktno.hr

Predsjednik HDZ-a Andrej Plenković za vrijeme kampanje u Drnišu je dao kratku izjavu za njemačku televiziju ARD, a danas je objavljena na Youtubeu.

“HDZ je desnica, no moja je misija ojačati i politički centar. To je jasan zadatak koji vrijedi za sve partnere naše stranke u cijeloj Europi. HDZ je stranka koja oduvijek želi predstavljati sve građane Hrvatske. Hrvatski narod želi stranku koja se odgovorno postavlja prema nacionalnim interesima. Glavna razlika u odnosu na kampanju 2015. jest ta što se više ne želimo vraćati u prošlost, već se baviti najvažnijim pitanjima budućnosti. Ljudi u mojoj stranci su se pri formiranju programa prije svega fokusirali na gospodarske teme i u kampanji mi je bilo važno ne baviti ideologijom. Želimo da kultura komunikacije u Hrvatskoj bude na europskoj razini i, u tom smislu, ova kampanja bila je u svemu nalik onim kampanjama koje vi pratite u Europi”, rekao je Plenković.

Međutim, na portalu kamenjar.com tvrde da nije točno ono što je izgleda portal dnevno.hr prenio s tportala, a to prenosi i direktno.hr. Naime Plenković je rekao: *“HDZ je desni centar i ja sam desni centar. moja glavna misija je ojačati politički mainstream, vi znate da se jedna kriza odvija u europskoj uniji, moja ideja je da kao stranka koja je član europske pučke stranke, najveće europske političke obitelji, da jasno profiliramo hdz kao stožernu državotvornu stranku oko koje se okupljaju drugi, moja slika je da nema ekstremizma u hdzu, međutim da ima jasno profiliranje koje je dominantno, i ono što hrvatski narod i hrvatski birači očekuju je identificiranje sa strankom koja vodi računa o nacionalnim interesima, našoj povijesti, našoj tradiciji, kulturi, jeziku .. svemu onome što je u temeljima naše stranke koju je osnovao Franjo Tuđman.”*

Na portalu kamenjar.com to komentiraju:

Dakle: NIJE REKAO da je HDZ desnica.

Naprotiv, rekao je da je HDZ desni centar i da je ON desni centar. NIJE REKAO da će išta protjerati. Naprotiv, rekao je da da ne vidi ekstremizma u HDZu. HDZ je za njega ‘stožerna državotvorna stranka.

<http://kamenjar.com/sto-tportal-prenio-preveo-sramotno-to-vrsta-specijalnog-rata/>

http://direktno.hr/en/2014/medijski_partneri/61837/Ovo-%C5%A1to-je-tportal-%E2%80%98prenio%E2%80%99-i-%E2%80%98preveo%E2%80%99-je-sramotno-to-je-vrsta-specijalnog-rata.htm

Na neki način ohrabruje što Plenkovićeve riječi nisu kopija onoga što kaže Josipović. Nad činjenicom da su mnogi iskazali nepovjerenje iz tumačenja njegovih postupaka oko hajke na najboljeg ministra dr. sc. Zlatka Hasambegovića, pa je toliko hrvatskih kolumnista komentiralo to na način na koji jesu itekako mu je upozorenje. Ti komentari nisu pisani zbog sporne izjave njemačkom radiju već su plod raščlambe hrvatskih kolumnista Plenkovićevih dosadašnjih izbora. Naslov teksta Mila Prpe je: *Plenković ne smije krenuti putem Ive Sanadera*

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/prpa-mile/24898-m-prpa-plenkovic-ne-smije-krenuti-putem-ive-sanadera.html>

Na kraju pogledajmo što o suradnji sa pupacima kaže Hrvoje Hitrec:

Svi, znači, dižu optužnice protiv Hrvatske, samo Hrvatska ne diže ništa. Kako stoji proces koji se vodi protiv Stanimirovića, primjerice, ne znam. Četnik koji je u Tovarniku izvodio ranjenike iz kuća, a oni potom nestali, onaj koji je vukovarsku bolnicu proglasio zadnjim uporištem ustaša – bolnicu iz koje su ranjenici odvedeni na Ovčaru – vrlo lijepo kotira u hrvatskoj državi protiv koje bijaše dušom i tijelom. Milorad Pupovec, autor huškačke laži o prekrštavanju srpske djece, prevarant koji je nagovorio hrvatske vlasti da zamijene dvojicu Srba za dr. Šretera premda je znao da je Šreter već ubijen, Pupovec koji se godinama, ma već i desetljećima prenemaže po Hrvatskom saboru, tribinama i televizijama – umjesto da bude lustriran (u najmanju ruku) sada i nadalje ljigari, postavlja se kao bitan faktor u sastavljanju nove Vlade, kadrovira u HDZ-u s kojim bi vrlo rado sudjelovao u vlasti. Ukoliko mu to uspije, ne će biti dobro.

Suradnja HDZ-a s takvim SDSS-om čiji je osnivač i ratni zločinac Goran Hadžić nije obično političko pitanje, nego pitanje moralno, pitanje mentalnog zdravlja hrvatske nacije. Moguće „primanje“ u Vladu Milorada Pupovca kojega u Hrvatskoj preziru i

Hrvati i nehrvati, jednako je kao da u hrvatsku Vladu uđu Nikolić, Vučić, Dačić i Vulin kao potpredsjednici, jer nikakve razlike nema, jer se radi o istoj družbi i istim ciljevima koji su doživjeli fijasko u devedesetima, a bude li potrebe i opet će. Sve je to ista Miloševićeva siročad koja sanja o crti Karlobag-Karlovac-Virovitica, valjda ovaj put uz veću pomoć Rusa s kojima planira dvije vojne vježbe tik uz hrvatsku granicu. (Nezavisno od teme, ali ne posve: vjerojatno ste vidjeli teritorijalni raspored mandata na izvanrednim izborima – sve zapadno od čuvene crte Virovitica-Karlobag obojeno je na koloriranom zemljovidu crvenom bojom, sve istočno od crte plavom.)

Elem, opisano srpsko političko vodstvo, da ne kažem vojvodstvo u Hrvatskoj klasična je peta kolona koja egzistira na hrvatskoj političkoj gluposti iz koje su rođena ona zajamčena tri mjesta u Hrvatskom državnom saboru, to jest za sve manjine osam. Nema takvog slučaja u europskim zemljama, ni u ustavima ni u parlamentima. Osam zajamčenih mjesta za manjine nisu drugo do rep koji se vuče iz jugoslavenskih magla, i treba mu napokon stati na rep.

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/24895-h-hitrec-svi-dizu-optuznice-protiv-hrvatske-samo-hrvatska-ne-dize-nista.html>

05. 12. 2016.

SRPSKE SLUGE ŽELE I U SABORU PROTIV HOS-A TJ. PROTIV DOMOVINSKOG RATA!

Jutros sam upozorio naše „antifašiste“ ili kako ih više volim nazivati srpske sluge kako nisu dovoljni brzo reagirali na upute koji im je dao srbijanski ministar Vulin:

„Vulin nije upozorio kako treba nastaviti s „fašizacijom“ Hrvatske i napadati sve što rade HOS-ovci jer je poznato kako su se u ratu srpsko-crnogorski agresori bojali od samih oznaka HOS-a:

<http://narod.hr/hrvatska/srbijanski-ministar-vulin-ponovno-napada-hrvatsku-pozivam-eu-da-reagira-bujanja-fasizma-hrvatskoj>

Čini se da sam kriv i za ovaj ispad glasnogovornika njihovih gazda sudeći po onome kako je govor novog predsjednika SDP-a komentirala Mirela Pavić;:

„...Mladi Bernić pozdravlja je nakon pobjede svoju štakorsku drugarsku propalu organizaciju ispičutura i linguza, čisto fajn. Što bi se reklo (o.p. K-antiša) 'plisnivo'. A i mora je reć – 'zdravo'. Jerbo je vjernik. Razumite li me? Prisiklo me kad san vidila naslov da ih je pozdravlja 'starim hrvackim pozdravom', tila san odma Pečariću i emigraciji dojavit, prije čitanja teksta, kako ćemo se sad svi lipo upisat u partiju jerbo je prva progledala i kako će in bit pozdrav dopušten. Sva srića da nisan, moga je ljude herc strefit, a ja širit dezinformacije. Etogac...“

Zato me je doista obradovalo vidjeti kako su danas svi krenuli u akciju slijedeći Vulinov uput. Napad je uslijedio mjesec dana poslije postavljanja poginulim HOS-ovcima a uslijedio je tek kada su dobili impuls iz Beograda. Valjda su se svi javili trudeći se pobijediti u pokazivanju svoje lojalnosti svojim gazdama. A gazde to od njih i očekuju jer moraju poništiti učinak od velikog hrvatskog genocida kada su napravili zečeve od njihovih vojnika!

„*„Trećina članova Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav zatražila je zbog postupanja evidentno suprotnom izvorišnim osnovama Ustava, uznemirenja građana i nanošenja štete ugledu i interesima Republike Hrvatske sazivanje sjednice odbora na temu postavljanja ploče u Jasenovcu.*

Nadamo se da će predsjednik odbora to učiniti što prije, a još više se nadamo da sjednica neće biti niti potrebna, odnosno da će nas Vlada preduhitrit“, objavio je Arsen Bauk danas poslijepodne na svojem Facebooku.

Zahtjev, kojeg potpisuju Peđa Grbin, Arsen Bauk, Vesna Pusić, Orsat Miljenić, Tomislav Saucha i Siniša Hajdaš Dončić, tako će temu spomen ploče s natpisom 'Za dom spremni' dovesti u Sabor.“

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pusic-i-ekipa-zele-raspravu-u-saboru-o-ploci-u-jasenovcu-979903>

Ovaj put je to njihovo otvoreno prozivanje Domovinskog rata kojim su Hrvati porazili njihove srpske gazde. Naime, u Jasenovcu je u čast poginulih HOS-ovaca postavljen spomenik s grbom tih naših branitelja koji su bili strah i trepet agresora. Kako su svi naši branitelji za Srbe i njihove sluge bili ustaše, prirodno je da oni traže uklanjanje „ustaškog“ pozdrava.

Podsjetimo, UDHOS grada Zagreba postavio je spomen-ploču za poginule pripadnike HOS-a u Domovinskom ratu 1. satnije „Ante Paradžik“ u Jasenovcu. Svečano otkrivanje i blagoslov spomen-ploče dogodio se 5. studenog 2016. godine uz prigodni program na Trgu Kralja Petra Svačića 8 u Jasenovcu.

Na spomen ploči stoji “Neovisnost i suverenost Republike Hrvatske životima su izborili i bojovnici Hrvatskih obrambenih snaga – HOS-a, 1. satnije ‘Ante Paradžik’”. I dana su njihova imena - imena naših heroja koji su dali svoj život za svoju domovinu:

Mario Huis, Dino Simić, Zlatko Klasić, Ivan Bebić, Miroslav Martinovski, Miro Petrin, Davor Milaković, Slavko Jager, Željko Grgić, Željko Barić i Milan Špoljarević.

Zato itekako treba pročitati tekst Ivana Starčevića:

<http://kamenjar.com/hos-je-nas-ponos-cime-se-vi-ponosite-druze-bauk/>

Od Pupovca se to može i očekivati. On ipak nije sluga, zar ne?

<http://narod.hr/hrvatska/pupovac-ponovo-napada-nova-meta-ploca-jasenovcu>

Mario Maks Slaviček kao branitelj je odgovorio jednom od gazdi:

<http://www.dnevno.hr/domovina/konacni-obracun-maks-se-obratio-pupovcu-stao-sam-u-srbu-pred-vase-vozilo-sjecate-se-979854>

Pupovčevi Srbi su ipak danas sa traumom zečeva pa su tražili zaštitu i u EU:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/mi-njih-kruhom-oni-nas-kamenom-srbi-hrvatsku-prijavili-europskoj-uniji-zbog-hos-a-i-za-dom-spremni-979798#axzz4RtyIYQGb>

U ratu su se bojali samih oznaka HOS-a, a strah je opstao do danas. To doista treba razumjeti, zar ne?

Naravno, moraju se javiti i drugi SDP-ovci (Komadina), ali i HNS-ovci:

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/69642/Neprihvatljiva-i-zabrinjavaju%C4%87a-%C5%A1utnja-vlasti-na-sramotni-natpis-u-Jasenovcu.htm>

I ne samo oni:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69581/Zoran-Pusić-o-HOS-ovom-natpisu-'Za-dom-spremni'-u-Jasenovcu.htm>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/nova-pljuska-predsjednici-premijeru-i-orepicu-zidovka-ih-napala-zbog-spomenika-poginulim-hos-ovcima-979764#axzz4RtyIYQGb>

Za razliku od ranijeg ponašanja iz vlasti ipak drugačije reagiraju i upozoravaju kako nedavno grb HOS-a nije smetao ni SDP-u (valjda još nisu imali naputak iz Srbije):

<http://direktno.hr/en/2014/domovina/69647/Natpis-u-Jasenovcu-je-s-grba-udruge-koju-je-registrirala-Ra%C4%8Danova-Vlada.htm>

<http://narod.hr/hrvatska/stier-natpis-dom-spremni-spomeniku-jasenovcu-s-grba-udruge-koju-registrirala-racanova-vlada>

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69618/Načelnica-Jasenovca-odgovorila-na-napade-vezano-za-HOS-ovu-ploču.htm>

Za razliku od napada na Peticiju ZDS kada je to bilo još drastičnije za konstatirati. Naime naša peticija je bila zbog napada na Thompsona i „Bojnu Čavoglave“, dakle simbola Domovinskog rata. A dan prije velikog koncerta u Kninu bila je parada u

Zagrebu gdje su nastupali HOS-ovci sa svojom zastavom na kojoj stoji ZDS! Ispred Predsjednice RH i Predsjednika Vlade RH. Čak je svoje mišljenje promijenio i prof. dr. sc. Ivo Banac, koji me je prošle godine sobno napao zbog Peticije ZDS:

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69655/Znak-HOS-a-u-Hrvatskoj-je-legalan-pa-i-na-spomen-ploči-u-Jasenovcu.htm>

Naravno, od današnjeg HDZ-a ipak ne možemo očekivati da će stati u potpunosti iza Domovinskog rata iz jednostavnog razloga što ne smiju reći istinu, a to je da su se HOS-ovci, ali i mnogi drugi branitelji sa ZDS borili protiv velikosrpskog fašizma! Ne smiju jer moraju dokazati nekakvo svoje europejstvo, a znamo da su u Europi podržavali, a mnogi aktivno sudjelovali, u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku!

Podsjetimo se što o tome kaže najpopularniji HDZ-ovac:

„Ja živim u Frankopanskoj ulici, pored Trga maršala Tita i moja majka je uznemirena, jer joj je on likvidirao oca i oduzeo imovinu, puno ljudi je uznemireno u Hrvatskoj”, rekao je na N1 televiziji Zlatko Hasanbegović glede pitanja o postavljanja spomen ploče poginulim pripadnicima HOS-a u mjestu Jasenovac.

Hasanbegović objašnjava da je grb HOS-a legalno registriran u Registru udruga.

“Ono što mene zanima je da li je problem u Jasenovcu ili je općenito grb udruge HOS to što bi trebalo zabraniti. Ja ukazujem samo na jednu činjenicu, da treba ustanoviti što je s činjenicom da je grb legaliziran. To je spomen obilježje poginulim pripadnicima HOS-a imenom i prezimenom koliko sam primijetio. Osobno ne znam, vidio sam to preko portala. U svakom slučaju treba uvažavati osjećaje ljudi, odnosno potomaka žrtava”, poziva na razboritost i pijetet prema svim žrtvama II. svjetskog rata najpopularniji političar HDZ-a.

Dodaje da je potrebno napraviti civiliziranu i javnu raspravu o tome što je poželjno i dozvoljeno u Hrvatskoj, dodavši da grad Zagreb istovremeno ima Trg ratnog zločinca Tita i ploču postavljenu bojovnicima HOS-u u dijelu grada koji se zove Kustošija.

Načelnica Općine Jasenovac Marija Mačković (HDZ) izjavila je u ponedjeljak kako ne vidi ništa sporno u tome što je sudjelovala u otkrivanju spomen ploče u sjećanje na poginule pripadnike HOS-a.

<http://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-mojoj-majci-tito-likvidirao-oca-uzeo-imovinu-a-trg-kraj-kojeg-zivi-nosi-ime-se-jasno-odrediti-prema-svim-zrtvama-totalitarizma>

<http://kamenjar.com/hasanbegovic-spomeniku-hos-ovcima-to-spomen-poginule-navedene-imenom-prezimenom/>

Zanimljiv je ovaj intervju jer zorno pokazuje kakvo djeluju srpske sluge u medijima.

Zapravo, sve dokle oni koji su na vlasti ne shvate da se napad na Domovinski rat izdaja ove države, imat ćemo situaciju da se broj srpskih slugu u RH povećava. Na to upozorava Hodak u današnjoj kolumni:

„Od pada Berlinskog zida do 5. kolovoza 1995. g. bilo je dovoljno vremena da se definitivno riješimo naših “živih mrtvaca“ zaraženih virusom jugoslavenstva. No pokazalo se da smo svi zajedno debelo podcijenili taj žilavi virus. Pogledajte i čitajte Velimira Viskovića, Radu Šerbedžiju, Nenada Stazića, Borisa Dežulovića, Antu Tomića, Branimira Pofuka, Sanju Modrić, Igora Mandića, Juricu Pavičića, Vedranu Rudan, Olivera Frljića, Milu Kekina i da ne nabrajam jugo kolonu u tzv. masmedijima i televizijama. Pok. Tuđman je jednom, u času depresije i pesimizma, procijenio da ih je oko 20%. I pogriješio. Sad je već očito da ih je oko 30 %.“

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/u-hrvatskoj-postoji-mnogo-zivih-mrtvac-a-zarazenih-zilavim-virusom-jugoslavenstva-979717#axzz4RtyIYQGb>

Zar nije nevjerojatno, Milošević nazove svoje vojnike-pobjegulje u „Oluji“ zečevima, a broj srpskih slugu se poslije toga povećava? Ima li što ogavnije od takovih ljudi?

Akademik Josip Pečarić

P.S. Serija članaka o pozdravu ZDS dana je na portalu Hrvatsko nebo:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/28/za-dom-spremni-u-cemu-je-problem-1-dio/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/11/30/za-dom-spremni-u-cemu-je-problem-2-dio/>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2016/12/05/za-dom-spremni-u-cemu-je-problem-3-dio/>

07. 12. 2016.

ZDS I HOS SMETAJU NOVOJ POMIRBI: POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA

Nema, vjerojatno niti jednog hrvatskog intelektualca kojemu nije jasno da je sve legalno sa spomen-obilježjem poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu. To je bilo jasno čak i onim navodno lijevim sve dok im Vulin iz Beograda nije otvorio oči. Tako je Vulin otvorio oči i današnjoj vlasti. Tako se oni ponosno brane od optužbi za fašizam. Jer optužili ih istinski fašisti! A oni se kao brane, ali ni u snu ne smiju im uzvratiti i reći tko je tu doista fašist.

Ne smiju ili ne žele?

POMIRBA DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA

Zato se Plenković i Stier pravdaju zbog spomenika poginulim pripadnicima HOS-a tako što pokušavaju svaliti nekakvu odgovornost na vladu SDP-a. Iako je sve po zakonu i iako bi morali biti ponosni na ljude koji su obranili Hrvatsku od najstrašnijeg nacifašizma u Europi nakon Drugog svjetskog rata. Oni se upravo sljedbenicima toga nacifašizma – pravdaju!

To im kaže i Marko Ljubić, i Letica i tko sve ne još.

S druge strane Bauk se sjeća što je Tuđman govorio o HOS-ovcima 1992. Ali ne i svega što je uradio poslije toga.

U pismu Predsjednici od 07. 08. 2016. koje potpisuju biskup Košić i ja, a supotpisali su ga i drugi (npr. biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić, general Ljubo Cesić Rojs, general Marinko Krešić, general Josip Štimac, general Ivan Tolj, dr. sc. Josip Stjepandić, dr. sc. Stjepan Razum, prof. dr.dr.h.c. Nikola H. Debelić, veleposlanik u m., Pprof. dr. sc. Marin Čikeš, RGN, Sveučilište u Zagrebu, prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak, prof. dr. sc. Fra Andrija Nikić, Mirela Pavić, kolumnistica itd.) pišemo i o tome:

Podsjećamo Vas:

a) Pokojna gđa Vera Stanić i g. Pero Kovačević su 1994 uvjerali predsjednika Tuđmana i ministra Šuška da se prizna status hrvatskog branitelja pripadnicima HOS-a;

b) da je predsjednik Tuđman 1. listopada 1991 (napisao je g. Kovačević) donio zapovijed da postrojbe HOS-a ulaze u sastav OS RH;

c) da je znakovlje postrojbi HOS-a službeno odobrilo Ministarstvo obrane 1994. sukladno Službovniku OSRH.

d) U zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji uvršteni su pripadnici HOS-a, a promjenom vlasti 2000-e su im ta prava oduzeta.

Dakle Bauk misli da je to bilo prije 1992. Kažu da je studirao matematiku i ne može se pohvaliti sa svojim prosjekom ocjena? Ali to bi ipak morao znati, zar ne?

Ili misli da Tuđman nije shvatio što znači to što njegovu državu Srbi i srpske sluge u RH nazivaju Ustaškom Tuđmanovom državom., a hrvatske branitelje ustašama?

Ili je samo daleko od Baukove moći razumijevanja što to znači?

Još je drastičniji primjer Bojana Glavaševića.

Siniša Glavašević krajem 1991. kaže:

"Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu 1991. "Branili su zemlju i rame u rame, ko ratnici svjetla stali protiv tame..."

<http://www.braniteljski-portal.hr/Novosti/HRVATSKI-BRANITELJI/Da-nije-bilo-HOS-a-Vukovar-bi-pao-vec-u-rujnu-mjesecu.-VIDEO>

Danas mu se vlastiti sin ruga kao veliki ratnik tame:

Glavašević prozvao Plenkovića: Maknite HOS-ovu ploču, to je sramota!

SDP-ovci Bojan Glavašević i Arsen Bauk najavili su da će svakoga dana u Saboru upozoraviti premijera Plenkovića da mora maknuti HOS-ovu spomen ploču s natpisom 'Za dom spremni' iz Jasenovca.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/69827/Glava%C5%A1evi%C4%87-prozvao-Plenkovi%C4%87a-Maknite-HOS-ovu-plo%C4%8Du-to-je-sramota!.htm>

Hoće li im neko od državotvornih svaki dan citirati Sinišu?

Sinišu Glavaševića od tog ratnika tame, njegovog sina, zapravo brane na portalu narod.hr:

"Onoga dana kad je kuna uvedena kao platežno sredstvo u RH, prestala je biti samo moneta NDH i postala je novac u Republici Hrvatskoj!

Onoga dana kada je prvi puta u neovisnoj Republici Hrvatskoj intonirana "Lijepa naša", prestala je biti samo himna NDH i postala je državna himna RH.

Onoga dana kad su u vojne jedinice mlade RH preuzeti činovi i nazivlje koji su se koristili u HOS NDH prestali su biti samo nazivi vojnih jedinica HOS NDH i postali su činovi i nazivi ZNG te HOS-a, a kasnije HV!

Onoga dana kad je "Za dom spremni" prvi puta korišten u dragovoljcima HOS-a u obrani od agresije na RH, prestao je biti samo pozdrav korišten u NDH i postao je pozdrav korišten u vojnim jedinicama dragovoljaca Domovinskog rata.

Onoga dana kada je prvi hrvatski dragovoljac HOS-a položio svoj život za obranu Republike Hrvatske pod pozdravom "Za dom spremni", to je prestao biti samo ratni pozdrav vojnih jedinica Republike Hrvatske već je postao i simbol trajne i vječne, nesebične krvne žrtve ugrađene u temelje opstojnosti Republike Hrvatske.

Onoga dana nakon svega toga, kad i jedan hrvatski dužnosnik dovede pozdrav "Za dom spremni" pod znak sumnje i propitivanja dovodi cijeli Domovinski rat pod znak pitanja i automatski obezvređuje braniteljsku hrvatsku prolivenu krv i žrtvu za našu neovisnu Domovinu!"

<http://narod.hr/hrvatska/marcelijian-vrsanic-dom-spremni-postao-simbol-trajne-nesebicne-krvne-zrtve-hrvatsku>

Vicko Goluža zapravo komentira Plenkovićevu rolu u novoj pomirbi kada kaže:

Čista genijalnost Marcela Holjevca

Sjetimo se:

A ako sve to skupa smeta Plenkoviću, neka se sjeti tko mu je omogućio da ima državu u kojoj je on premijer. On sam sigurno tome nije pripomogao. Najmanje što duguje onima koji su poginuli da bi postojala njegova fotelja je pokloniti se njihovoj žrtvi i biti kuš. Jer, ako je pred par tjedana mogao ići u Vukovar i pokloniti se braniteljima koji su poginuli u borbi protiv antifašističke petokrake s pokličem 'Za dom spremni', a nerijetko i s U na kapi, onda neka se pokloni i ovoj jedanaestorici, ili bar neka šuti – i neka poruči svom koalicijskom partneru Pupovcu da isto tako šuti. A ako misle govoriti, neka prvo maknu petokrake, Titove trgove, i razne "Drugarice i drugove", pa ćemo razgovarati. Civilizirano, bez provokacija.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/dosta-je-bilo-emocionalnog-ucjenjivanja-jasenovcem-i-antifasizmom-980270#axzz4Ry53r7Vi>

Obiteljska stranka konstatira:

„Ubojice ponovno ubijaju po Hrvatskoj. Ovaj put, kao i uvijek do sada, to čini koalicija velikosrba, jugofašista i četnika. Ova koalicija je na vlasti u Republici Srbiji, pri vlasti i u oporbi u Republici Hrvatskoj, te rasprostranjena po medijskim kućama, udrugama i institucijama Hrvatske države. Opći napad je počeo na znak Aleksandra Vulina, ministra laži u Republici Srbiji.

I umjesto da hrvatske vlasti odlučno odgovore pitanjem: Tko je ubio bojovnike HOS-a, koji su branili Jasenovac i Hrvatsku, ona nešto nemušto trabunja o registraciji udruge HOS-a, o nekakvom zakonu koji će, valjda, zabraniti poklič ZA DOM SPREMNI i povijesni hrvatski grb, e da bi se agresore udobrovoljilo i kako bismo im mi, konačno, dokazali da nismo ustaše.

Pitamo Plenkovića: Jeste li zaštitili ponovno javno masakriranje naših, u obrani Domovine, poginulih ratnika i njihovih obitelji? Jeste li zatražili ratnu odštetu i priznanje agresije zločinačke srbijanske države?

Pitamo hrvatsku Vladu: Čega se bojite? Ako štitate prava i interese hrvatskog naroda i države nemate se čega bojati. Ne polazete, valjda, račune Vulinu, Vučiću i ostalim četničko-velikosrpskim snagama, raznim piskaralima, subverzivnim udrugama i Komunističkoj partiji (trenutni naziv Socijaldemokratska partija). Vaša dužnost je braniti nas da se ne bismo, kao i 1991., ponovno morali sami braniti.

Vrijeme je za punu istinu, a ne udovoljavanje velikosrpsko-jugokomunističkim lažljivcima, mrziteljima i ubojicama.“

<http://glasbrotnja.net/tko-ubio-bojovnike-hos-a-jasenovcu/>

Kako je sve davno počelo napadima na Thompsona, obradujmo ih:

Thompsonova Antologija ponovo najprodavanije izdanje tjedna

<http://narod.hr/hrvatska/thompsonova-antologija-najprodavanije-izdanje-tjedna>

Ipak, najdraže će im biti vidjeti kako je to sve komentirao Mladen Ivezić:

HRVATSKI ZVEKAN (2.)

Sve za dom!

(O žilavosti kontrarevolucije u Hrvatskoj)

Bilo je to lijepo sunčano jutro, 25. svibnja 1972., na sam Dan Mladosti, Titov rođendan, na koji se Tito nije rodio. Drug Milorad Pupovac, mlad udbaški aktivist, rano je skočio na noge i odazvao se telefonskome pozivu.

- Šta je, Jovanoviću?
- Druže kapetane, izgleda da smo opet zabrljali, odgovori ponizan glas. Dal' može da dođete.
- Jel to u onaj dućan?
- Jeste.
- Evo, dolazim za čas-dva. Ti drži sve pod kontrolu. Sve blokiraj!
- Razumem, druže kapetane!

Pupovac nije žurio. Uvijek je djelovao u civilu, pa nije morao lickati uniformu. Imao je svoga udbaškog šofera. Taj nije baš dobro poznavao Zagreb, ali je zato gazio sve pred sobom, pa se nikad nije kasnilo.

- Kaži, Jovane, šta ste opet zabrljali, oštro upita Pupovac.
- Ma, vidite, mi smo upali u taj dućan jer smo imali osnovane sumnje da se onde skuplja kontrarevolucija i vežbaju teroriste. Sada je došla inostrana štampa pa može da bidne veliki skandal.
- Šta je, šta se dogodilo?
- Evo, mi smo u taj dućan našli druga gradskoga sekretara kako, da kažem, trti drugaricu Vesnu, iako smo upali noću. Nema ni traga teroristima.
- Pa šta ste onda upadali?
- Na dućanu je velikim slovima pisalo 'Sve za dom', pa smo zaključili da su to ustaši.
- Pa to piše već 30 godina.
- Eto vidite, kako su oni žilavi! Zato smo mi i skočili, da ih polovimo.
- A zašto ste sve polomili? To je dućan sa pokućstvo.
- Jer smo videli, druže Milorade, i parolu Za dom, u dućanu.
- Ma nemoj?
- Jeste. Istina, na drugome je delu zida pisalo 'ovinu s Titom, naprijed'.
- Pa to je naša parola, vole jedan!
- Ma jeste, druže kapetane. Ali nismo odma sve videli. A na vrata je pisalo ono njihovo slovo!

- Koje?
 - 'U', druže kapetane. Pisalo je Ulaz. Sos veliko U!!!
 - Ništa, Jovane. Pozovi Igora Mandića, on će to nekako da zabašuri.
- Važno je šta će da pišu naše novine, ko pita za inostranstvo.*

Pupovac je odustio vozača i pješice pošao u Partiju.

- Da, dobro sam se setio. Igoru Mandiću smo dali uredništvo stripova u NIŠP Vjesniku. Jeste da je objavio onaj kapitalistički Alan Ford, ali to je kritika. Osim toga, u tome prevodu, kada Broj Jedan komanduje, on ne pita 'spremni', nego 'pripravni'. Nema mrdaš sa ustaštvom!

Veselo koračajući, počeo je Milorad Pupovac zvižducati svoju omiljenu pjesmu. Odjednom osjeti masu težkih udaraca pendrekom:

- Šta to fučkaš, ustašo? Slaviš Francetića, vikahu milicajci dok su ga tukli.
- Ma ne, drugovi...
- Šta ne! To je ona 'on ne više jao meni, već on više za dom spremni',

ko da mi ne znamo, ko da smo mi mutavi.

Slomljen na podu, Milorad je pokušavao:

- Ma ne, drugovi, to je titovska 'na Kordunu grob do groba, traži majka sina svoga'.

Udarci nisu prestajali.

Dok mu se od bolova svijest mračila, Milorad Pupovac čvrsto prisegnu:

'ako preživim, pisaću drugu Titi: Dragi družo Tito, molim te da zabraniš sve hrvacke reči, celu Hrvacku i svi Hrvati, zabrani i sve melodije, svu muziku, jer je ovde sve ustaško'.

Što drugo reći nego:

Poštovana djeco partizana iz svih stranaka,

SRETNNA VAM NOVA POMIRBA.

Akademik Josip Pečarić

14. 12. 2016.

USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"

Sa zaprepaštenjem sam danas pročitao odluku Vrhovnog suda RH:

USTAVNI SUD ODBIO TUŽBU JOSIPA ŠIMUNIĆA ZBOG 'ZA DOM SPREMNI'

Ustavni je sud zaključio da je ograničavanje Šimunićeve slobode izražavanja utemeljeno na zakonu. Šimunić je tvrdio da je bio diskriminiran jer su u usporedivim slučajevima u Kninu i Zagrebu drugi oslobođeni

Uz izdvojeno mišljenje suca Miroslava Šumanovića, Ustavni sud (bez Ingrid Antičević-Marinović) odbio je ustavnu tužbu Josipa Šimunića protiv odluke Visokog prekršajnog suda kojom je kažnjen s 15.000 kuna jer je na stadionu u Maksimiru nakon utakmice Hrvatska – Island 19. studenoga 2013. s mikrofonom u ruci publiku poticao da na njegov uzvik "Za dom" uzvрати "Spremni", i tako četiri puta.

Osuđen je za "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".
(...)

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70511/Ustavni-sud-odbio-tuzbu-Josipa-Simunic-a-zbog-'Za-dom-spremni'.htm>

Kao suci u RH morali bi biti upoznati s činjenicom da je pozdrav ZDS korišten u Domovinskom ratu. Dakle vi zapravo tvrdite da je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Iako smo svjedoci da je u zadnje vrijeme niz hrvatskih intelektualaca upozoravalo na takove elementarne činjenice što je objavljivano na hrvatskim portalima. Recimo u više tekstova spominju se riječi Siniše Glavaševića koji je govorio da bi "Vukovar pao već u rujnu mjesecu 1991. godine da nije bilo HOS-a".

Ili recimo:

"Spomenimo samo slučaj našeg proslavljenog nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića. Kada je u Beogradu paljena hrvatska zastava i bila izložena srpska zastava na kojoj je ćirilicom bilo napisano ime Vukovar nije nikome smetalo. Ali kada je poslije toga u Zagrebu bila hrvatska zastava na kojoj je bilo i ime Vukovar, delegat je tražio da se ukloni hrvatska zastava. i umjesto da ga lijepo zamole da napusti Hrvatsku, problem je postao Šimunić i ZDS!,"

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-josip-pecaric-pozdravu-dom-spremni-tocno-toliko-smeta>

Dobro, za pretpostaviti je da naši suci Ustavnog suda ne čitaju hrvatske portale i ne znaju da je ZDS pozdrav vezan za Domovinski rat. Međutim, dobili su do sada najmanje 3 (TRI) otvorena pisma koja ih na to upozoravaju. Tako sam krajem kolovoza napisao:

Poslije dva pisma Ustavnom sudu sada se obraćam i Vrhovnom sudu. Naime u prvom pismu smo upozorili kako „u najcrnijoj maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić *bio svjestan da uzvik "Za dom" uz odzdrav "Spremni" simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijekor prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti.*“ Ustavni sud nije odgovorio na to pismo, a onda je došla i odluka Visokog upravnog suda – prihvatio je žalbu državnog odvjetništva kojom je i ovaj sud samo potvrdio lažne i uvredljive tvrdnje Općinskog državnog odvjetništva jer je dobro poznato kako je ZDS bio službeni pozdrav postrojbi HOS-a u Domovinskom ratu, a koristili su ga i mnogi drugi branitelji. Doista, kao u najcrnijim komunističkim vremenima imamo sudove koji znaju i sude ljude zbog onoga što oni misle. Ustavni sud nije reagirao ni na drugo pismo.

To je bilo treće pismo. Nepotpuni popis onih koji su Ustavni sud RH upozorili na to u prvom pismu dan je u prilogu.

Jasno je zašto je Ustavni su donio ovakvu odluku. Itekako je važno skinuti ploču hrvatskim braniteljima i to onih kojih su se fašistički agresori najviše bojali – našim HOS-ovcima. To je imperativ svima onima kojima su hrvatski branitelji oduvijek samo ustaše, a hrvatska država TUĐMANOVA USTAŠKA DRŽAVA!

Time se ostvaruju i naredbe iz Srbije. Iz Vučićeva govora to je tako očito:

“...onih koji optužuju naše manjine, koji podupiru teroristima spomenike i najgore nacističke pozdrave, ocjenjujemo kao težak kompleks.

Ne želimo floskule od onih o velikosprskoj agresiji, neka vide koliko su krvi prolili i neka vide kako je ta agresija završila, s više od 250 tisuća prognanih Srba. Valjda bi trebalo da i ono malo protjeraju. Tu cijenu više nećemo plaćati. Nama nitko nije platio cijenu za više od 500 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu i drugim mjestima NDH.

Nećemo dopustiti da nas ponižavaju oni koji pozdravljaju ustaške teroriste i pozdrave i zastave.

(...)

digli ste Za dom spremni u Jasenovcu, Gotovina je savjetnik u Vladi, čak se i Hrvati protive crkvi Alojzija Stepinca u Zagrebu, tu je i ploča ustašama u Sisku.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70483/Vučić-spominjao-Stepinca-Jasenovac-Srpska-srca-ne-kucaju-za-fašizam.htm>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/vuciceva-izvanredna-konferencija-hrvatska-nas-je-jedina-blokirala-njihovi-diplomati-bjezali-su-od-mene-po-bruxellesu-982698/#axzz4SFQ7Qo9G>

Naravno tu je itekako važna ponovna uspostava jugosrpskog mita o Jasenovcu:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/dok-se-rusi-mit-o-jasenovcu-srbi-grade-novi-982650/#axzz4SFQ7Qo9G>

Hrvatski simboli i Jasenovac su im jedino i ostali jer srpske sluge nisu pobijedile na izborima pa se hrvatskim simbolima (osim ustaške kune – ona im je draga) i Jasenovcem mogu pozivati za Drugi svjetski rat (a u mislima i željama im je Huda jama, Križni put,...).

Tako Benjamin Tolić piše:

a sad nas, evo, snađe i novi, mlađahni Davor Bernardić. I nudi, nov i mlad, poslušajmo što: „U zadnjih 20 godina i globalno i lokalno raste društvena nejednakost. Ljudi traže postavljanje humanijih ciljeva. SDP-ov cilj je oživiti humanu agendu. Moramo probuditi duh kolektivismu kao što su to učinili antifašisti 1945. i hrvatski branitelji početkom devedesetih.“

Dakle, doba najcrnjega staljinizma: masovno ubijanje suverenističkih Hrvata, otvaranje logora i seljačkih radnih zadruga? Bero možda ne zna što govori. Ili ipak zna i upinje se iz petnih žila da nam ni Nova godina ne bude nova.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-benjamin-tolic/45251-benjamin-tolic-sve-novo>

Zanimljivo je da su dva teksta od dva autora sa sličnim naslovima jučer tiskana na dva portala:

SOTONIZIRAJU SE HRVATSKA OBILJEŽJA, A GLORIFICIRAJU
PROTUHRVATSKA (NEO)KOMUNISTIČKA

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/25543-prof-dr-sc-stipe-kutlesa-u-hrvatskoj-vlada-cetnicko-jugoslavenski-a-ne-hrvatski-i-ustaski-fasizam.html>

AKADEMIK PEČARIĆ: DANAS SU AGRESORSKI SIMBOLI DOBRODOŠLI, A
BRANITELJSKI NISU

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu>

<http://kamenjar.com/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu/>

<http://glasbrotnja.net/dom-spremni-vs-zvijezda-petokraka/>

Zapravo jasno je zašto je Ustavni sud donio odluku kojom je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti" Vučićevu zapovijed je u Saboru prenio od HNES-a etički osuđen za veleizdaju Milorad Pupovac:

HDZ-ovac Dražen Bošnjaković kaže o poginulim HOS-ovcima:

Ti ljudi su bili dio obrambenih snaga RH. Oni nisu bili fašisti, oni su se borili protiv toga.

'Zaboravili ste da ovdje sjedi netko koga svojim riječima vrijeđate, napao ga je Pupovac. "<http://kamenjar.com/vesna-pusic-sto-ce-nam-povjerenstvo-nam-sarafciger-a-ne-povjerenstvo/>

Naravno, Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Da i Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat Bošnjaković nije u pravu. Nisu se HOS-ovci I branitelji borili protiv fašizma, nego su oni fašisti, zar ne?

Josip Pečarić

P.S. A Nenad Piskač se s pravom pita što bi na sve ovo danas rekao Tuđman:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/25548-n-piskac-franjo-tudman-bio-bi-danas-zadovoljan-danasnjim-stanjem.html>

PRILOG:

Neki od potpisnika Prvog pisma Ustavnom sudu

(...)

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

THOMPSON – PJESMOM ZA HRVATSKU, ZAGREB, 2017.**IZJAVE**

(...)

Milorada Pupovca i Slavicu Lukić spaja ne samo ljubav, nego i mržnja prema Thompsonu!

U medijsko-političkoj kampanji protiv pjevača Marka Perkovića Thompsona u posljednje vrijeme prednjače političar Milorad Pupovac i novinarka Hanžekovićeva *Jutarnjeg lista* Slavica Lukić. Njih dvoje su, koliko je poznato, životni partneri te ih, osim ljubavi, očito ujedinjuje i mržnja prema Thompsonu. Čelnik SNV-a Milorad Pupovac, koji svake godina organizira proslavu četničkoga ustanka u Srbu i koji ne vidi ništa sporno u spomeniku četniku Veselinu Šoškočaninu u Borovu, ovih je dana izjavio da će tražiti objašnjenje zašto je Ministarstvo branitelja financiralo Thompsonov koncert u Slunju. Njegova partnerica Slavica Lukić u svome tekstu u *Jutarnjem listu* zabrinuto je pitala neke lokalne sudove zašto ne kažnjavaju Marka Perkovića Thompsona. Ni Pupovac ni Lukićka nisu pitali sudove zašto ne kažnjavaju neke druge osobe, primjerice, neke pupovce ili lukiće koji su nedvojbeno sudjelovali 90-ih u agresiji na Hrvatsku.

Hrvatski tjednik, 17. 08. 2017

PRALJAK I THOMPSON

Najbolju poruku o Marku Perkoviću Thompsonu dali su danas hrvatski maturanti:
<http://direktno.hr/zagreb/video-maturanti-slave-uz-thompsona-hrga-nisu-krezubi-ni-seljacki-odjeveni-86122/>

t-Portal će već u naslovu istaknuti da je ZA DOM SPREMNI, zapravo ustaški pozdrav. Jer su hrvatske branitelje Srbi i njihove sluge uvijek nazivali ustašama:

Maturanti s uzdignutim desnicama i fašističkim pozdravom krenuli na norijadu

Dio zagrebačkih maturanata proslavu posljednjeg dana škole započeo je ispruženom desnicom i uzvikujući 'za dom spremni'. Policija nije reagirala

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/maturanti-s-uzdignutim-desnicama-i-fasistickim-pozdravom-krenuli-na-norijadu-20170519>

Znamo da je napad na Thompsona napad ne Hrvatsku.

Zato ne čudi da se oglasio učenim Milorada Pupovca Glavašević:

Uredništvo Thompsonovog fejsa 'sutralo' Bojana Glavaševića

Uredništvo Thompsonovog Facebooka odgovorilo je na upit Glavaševića o pjesmi 'Bojna Čavoglave' i stihu 'Za dom spremni'

Datum objave: 19.05.2017

"Gospodin Bojan Glavašević nas je preko medija zamolio da objasnimo prvi stih Thompsonove pjesme 'Bojna Čavoglave'."

Početak je to statusa kojim su urednici Facebook stranice Marka Perkovića Thompsona odgovorili na pitanje SDP ovog saborskog zastupnika.

"Bojna Čavoglave počinje sa stihom ZA DOM SPREMNI!

Za dom spremni je službeni pozdrav zakonom priznate Hrvatske postrojbe iz Domovinskog rata HOS-a kojoj je u početku Domovinskog rata i sam Thompson pripadao.

Da je postrojba HOS-a legalna i priznata zakonom, pa tako i njihova obilježja, potvrđuje Hrvatski sabor u kojem Vi sjedite", dodaju, pozivajući se Zakon o pravima hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata i članova njihovih obitelji.

"Cijela Hrvatska pamti riječi izravnog svjedoka herojstva HOS-ovaca, ratnog izvjestitelja Siniše Glavaševića (kojeg su kasnije srpski okupatori zatukli) s Hrvatskog radio Vukovara: 'Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu'.

Iako ste bili jako mladi 1991. godine, vjerujemo da vam vaši mentori nisu do kraja isprali mozak i da znate tko je bio taj ratni izvjestitelj.

Eto gospodine Bojane Glavaševiću, nadam se da smo Vam donekle uspjeli objasniti prvi stih pjesme (Bojna Čavoglave).

Pod tim pozdravom su pali hrvatski branitelji, kraj tog pozdrava je pao i ratni izvjestitelj Siniša Glavašević da bi svi mi danas mogli biti slobodni od srpskog okupatora koji su u to vrijeme klali i ubijali gotovo svakodnevno", navodi uredništvo Thompsonovih stranica.

<http://direktno.hr/zivot/urednistvo-thompsonovog-fejsa-sutralo-bojana-glavasevica-86066/7>

Nema potrebe ni spomenuti da je kako je Glavaševićevog mentora HNES etički osudio za veleizdaju. Zato spomenimo samo najnovije tekstove:

<http://direktno.hr/medijskipartneri/silvana-oruc-ivos-pupovce-srami-se-86032/>
<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/26762-j-jovic-kako-su-mediji-postedjeli-milorada-pupovca.html>

Dakle, Pupovčev Glavašević pokušava na Pupovčev način interpretirati riječi njegovog oca po krvi: 'Da nije bilo HOS-a, Vukovar bi pao već u rujnu mjesecu'.

Moj je otac, za razliku od onih koji to danas ne čine, razlikovao ljude od ideologije. Priznanje je dao ljudima, a ne ustaškom pozdravu o kojemu mi danas govorimo. To dvoje nikada nije bilo i nikada neće biti isto. Moj otac je to znao", napisao je Glavašević.
<http://direktno.hr/direkt/glavasevic-moj-je-otac-priznanje-dao-ljudima-a-ne-ustaskom-pozdravu-86099/>

Drugim riječima Pupovčev Glavašević kaže da je njegov otac tvrdio kako su HOS-ovci učinili da Vukovar nije pao do rujna zato što su Srbi, čiji je glasnogovornik u RH M. Pupovac, uvažavali što su oni dobri ljudi, a ne da su ga krvavo branili uz pozdrav ZDS© Još smješnije je Glavaševićevo izvlačenje Tuđmanove izjave:

Potom je objavio snimku nastupa Franje Tuđmana iz 1992. godine, kada je prvi hrvatski predsjednik u emisiji '2 u 9' izjavio da je među HOS-ovcima bilo i hrvatskih fanatika, mladića s hrvatskim idealima, ali je začuđujuće da su nasjeli onima koji im oblače crne košulje i fašističke oznake iz izgubljenog Drugog svjetskog rata.

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/thompson-izvukao-oca-glavasevicu-on-uzvratio-tudmanovom-izjavom-o-hos-u-20170519>

Ispada da Pupovčev Glavašević tvrdi da su po njegovom ocu Hosovci zaslužni što Vukovar nije pao do rujna mjeseca zato što su HOSovci *nasjeli onima koji im oblače crne košulje i fašističke oznake iz izgubljenog Drugog svjetskog rata*. Koliko glup možeš biti kada ne slijediš svoga prirodnog oca nego Pupovca.

Strašno!

Uredništvo Thompsonovog portala je odgovorilo pristojno:

"Vidimo da se gospodin Bojan Glavašević uskoprao na Twitteru. Svašta brlja, ali nije nam komentirao zakon koji smo mu poslali linkom. Gospodin Bojan Glavašević i dalje krši zakon i deklaraciju o Domovinskom ratu nazivajući Hrvatske branitelje ustašama. Ne mislimo voditi polemiku s gospodinom Glavaševićem, ali eto bar da se osvrnemo na njegove gluposti. Pa gospodine Glavaševiću, Hrvatska postrojba iz Domovinskog rata (HOS) nije nosila na odori zvijezdu petokraku već svoj znak s pozdravom 'Za dom spremni'".

Pozvali su ga "da prestane kršiti zakone Republike Hrvatske nazivajući pozdrav na odorama Hrvatskih branitelja ustaškim".

<https://narod.hr/hrvatska/thompsonovi-administratori-glavasevicu-kr-site-zakon-nazivajuci-dom-spremn-ustaskim-pozdravom>

Ovdje se moram malo korigirati i sam. Stalno upozoravam kako su Srbi i Srpske sluge u RH hrvatske branitelje nazivali ustašama.

To su činili i Bošnjaci:

<http://croative.net/ekskluzivno-imamo-dokumente-armije-bih-iz-1993-zene-djecu-zatvoriti-ustase-pobiti/>

Hrvatske vlasti se nisu nikada suprotstavile tome, dapače mnogi su sudjelovali u tome. Pogledajte izvrsne raščlambe Marka Ljubića i Mladena Pavković:

<https://narod.hr/hrvatska/marko-ljubic-tko-stvarni-autor-zabrana-thompsona-ga-kazniti>
<http://kamenjar.com/mladen-pavkovic-prvo-hrvati-zabranili-koncerte-thompsona-a-sada-placu-kad-to-drugi-cine/>

Također pogledajte i Meri Cetinić i Nenada Piskača:

<http://direktno.hr/zivot/meri-cetinic-unistili-su-vicu-vukova-a-sada-zabranuju-thompsona-86047/>

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/26760-duh-vladimira-cerine-zabranio-je-thompsonu-koncert.html>

Maturanti slave uz Thompsona:

<http://direktno.hr/zagreb/video-maturanti-slave-uz-thompsona-hrga-nisu-krezubi-ni-seljacki-odjeveni-86122/>

A svi koji su priželjkivali pobjedu fašističkog velikosrpskog agresora otvoreno ili prikriveno zamjeraju Thompsonu što se ne odriče pjesme koja je umnogome učinila da su se Srbi, po Slobodanu Miloševiću, na kraju rata pretvorili u zečeve.

U Sloveniji:

<http://direktno.hr/zivot/svjetonazorske-polemike-stranaka-okolo-thompsona-u-sloveniji-se-nastavlja-86108/>

<https://narod.hr/kultura/slovenska-oporba-policijska-zabrana-thompsonovog-koncerta-temelji-se-na-politickoj-proceni>

I Hrvatskoj. Recimo HHO kaže:

Uz to vjerojatno je do promjene stava politike došlo i zbog nepromišljene i neprofesionalne najave voditelja emisije Bujica, Velimira Bujanca od 15.05.2017., o tome da će koncertu nazočiti i Janez Janša, jedan od lidera slovenske oporbe. Time bi koncert hrvatskog rock glazbenika prestao biti samo glazbeni događaj i postao prigoda za možebitno javno okupljanje slovenske političke oporbe.

<http://kamenjar.com/hho-zabranom-koncerta-zbog-politickih-procjena-slovenska-policija-postaje-politicka-policija/>

Meni je ovo smiješno jer sam prije toga već napisao dva otvorena pisma gradonačelniku Maribora, a danas smo u Bujici vidjeli samog Janšu koji kaže da je odlučio ići na Thompsonov koncert iz protesta zbog izjava slovenskih političara o našem velikom pjevaču.

<http://kamenjar.com/ekskluzivno-janez-jansa-bujici-podrzao-thompsona-novi-koncert-mariboru-dva-tjedna/>

Dakle, zabrana i takve izjave zbog kojih Janša odluči protestirati HHO-u nije problem već im je problem to što je Bujica o tome progovorila. Vjerovali ili ne.

Izdavačka kuća je objasnila zašto je njima Thompson ustaša:

Marko Perković Thompson veliki je humanitarac koji rado pomaže zajednici i često se odaziva humanitarnim akcijama i projektima"

<http://direktno.hr/zivot/i-thompsonova-izdavacka-kuca-reagirala-napade-svog-izvodaca-86155/>

A uz Thompsona su uvijek i njegove „ustaše“, tj. branitelji:

<http://direktno.hr/domovina/nadamo-se-da-ce-predsjednica-i-premier-doci-thompsona-arenu-86169/>

Uz Thompsona je i „neprijateljska emigracija“:

IZJAVA ZA JAVNOST

THOMPSON: DISKRIMINIRAJUĆA ZABRANA PRAVA NA RAD

Prigodom sramotne zabrane prava na rad i rasprodanog koncerta Marka Perkovića Thompsona u Mariboru ove subote 21. svibnja 2017., gadljivo je slušati iz Slovenije, a još gadljivije ponegdje iz Hrvatske otrcane klevete i laži protiv njega, a prozirno preko njega protiv hrvatskih branitelja, hrvatske države i općeljudskih vrijednosti.

Uz mjestimičnu neukost, neinformiranost i podložnost manipulaciji, u pozadini stoji sračunata prljava metoda s kojom se hrvatski narod manje-više susreće kroz svoju povijest, posebice od 1918., kad se kroz napadanje, omalovažavanje, progone pa i ubojstva istaknutih pojedinaca ciljano nastojalo onemogućivati u djelovanju istaknute hrvatske pojedince, a da bi tako onemogućili i oblatili plemenite težnje i temeljne narodne vrijednosti.

Ovakva dosad toliko puta na našem narodu isprobana zlobna difamacija i diskriminacija, u ovom slučaju jednog simbola otpora svakom hrvatskom agresoru i dva desetljeća vodećega hrvatskog pjevača Marka Perkovića Thompsona, zaziva konačno ozbiljnu i djelotvornu reakciju udruga za ljudska prava jednako kao i hrvatske države.

Ni službeno vodstvo hrvatske kat. Crkve ne smije više stajati skrštenih ruku u ovom i sličnom slučajevima, jer se radi o osnovnim ljudskim pravima i vrijednostima. Ta predugo podnosimo difamaciju i diskriminaciju na ponekim mjestima i u svojoj mladoj državi, primjerice, onu u Puli prema Thompsonu.

*Prof. dr. fra Šimun Šito Ćorić,
glasnogovornik HRVATSKOG SVJETSKOG KONGRESA (HSK)*

*Mr. mr. Frane Vugdelija,
CHORUS CROATICUS, voditelj*

Švicarska, 18.5.2017.

Biskup Košić je na jučerašnjem predstavljanju knjige prof. Tomca govorio i o prijedlogu da se generalu Praljku dodijeli Nobelova nagrada za mir i o napadima na Thompsona:
- *U razmatranju problema, koji autor naziva „kvadraturom kruga“ – ciljajući na to da je nerješiv – ne sviđa mi se citirani Jerko Zovak koji, premda dopušta legalnost pozdrava HOS-a „Za Dom spremni!“, smatra da je provokacija i uvreda žrtvama to što je spomenik s tim natpisom postavljen u Jasenovcu (304). Mislim da je baš Jasenovac dobro mjesto gdje bi se već jednom trebali razriješiti prijepori između istine i laži, i zato držim da onima koji su pod domoljubnim znakom i simbolom ZDS poginuli za sadašnju državu Hrvatsku, ne za NDH, treba stajati spomenik upravo takav kakav odražava njihovo domoljublje. Ne razumijem kako se ne bi moglo zaustaviti sve te zapjenjene osporavatelje koji bi, poput gđe šrafčigerovke, uklanjali spomen na najveću žrtvu koju su naši branitelji podnijeli za slobodu Domovine. Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante*

Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti „okrenuti pilu naopako“, kako se to jednostavnim riječima kaže.

- Još bih pohvalio zauzimanje prof. Tomca koji jasno obara tezu o tome da u Hrvatskoj postoji ekstremna desnica. To jako dobro ilustrira na primjeru prof. Anđelka Milardovića, kojemu je bilo zabranjeno napredovanje na FPZ uz tvrdnju da je „hrvatski nacionalist“ (355). Tom primjeru mogli bismo pridodati i Marka Perkovića Thompsona koga progone ne Nijemci, niti Austrijanci, niti Slovenci, nego Hrvati koji ga u inozemstvu denunciraju, koji svoju zemlju proglašavaju fašističkom, koji rade zapravo sami sebi o glavi, ali toga nisu svjesni. Tu bih citirao Matoša: „Hrvatska već vidje dosta raznih čuda, al` ne nađe štrika za toliko Juda“. A njih treba prokazati i ne se braniti nego prijeći u napad. Ja volim nogomet i gledao sam mnogo utakmica, ali još nisam vidio da je ijedna momčad pobijedila a da nije izvela ni jedan napad, samo se braneći.

<http://direktno.hr/direkt/video-kosic-u-ostrom-govoru-prozvao-hrvate-koji-se-odricu-thompsona-86088/>

Na supotpisivanje pisma Praljka za Nobelovu nagradu pozivaju vas i drugi portali:
<http://direktno.hr/domovina/pecaric-i-kosic-traze-da-se-praljka-nominira-nobelovu-nagradu-86089/>

<http://www.dragovoljac.com/index.php/razno/5030-potpisite-peticiju-na-stranici-kamenjar-com>

Dakle:

Supotpišite na

[kamenjar.com: http://kamenjar.com/predlozite-general-praljka-nobelovu-nagradu-mir/](http://kamenjar.com/predlozite-general-praljka-nobelovu-nagradu-mir/)

Moram vas upozoriti na komentar naše Marije:

Maria Dubravac

Brisbane, Queensland, Australia

*Hranio si me kad sam bio gladan
 Neobučen, smrznut, odbačen i jadan.
 Plako si sa mnom i k srcu me svijeo
 U svojem domu ljubavlju me grijo.
 Dođi i primi vijenac od lovora
 Dobro se djelo nagraditi mora.*

Portal Hrvatsko nebo vas podsjeća tko je veliki hrvatski general Slobodan Praljka:
<http://hrvatskonebo.com/hercegbose/2017/05/19/prirucnik-slobodan-praljka-ustavna-problematika-u-komunistickoj-jugoslaviji-pocetak-priprema-za-agresiju/>

Do sada imamo preko 600 potpisa!

Josip Pečarić

<http://kamenjar.com/praljak-i-thompson/>

IPAK BI PUPOVAC TREBAO BITI PREDSJEDNIK RH

Nakon svega što se zadnjih nekoliko dana zbivalo u Hrvatskom saboru i političkom životu zemlje uopće, pater Ike Mandurić na svojem je Facebooku podijelio svoj komentar koji portal *narod.hr* donosi u cijelosti:

Predlažem Milorada Pupovca za premijera RH. Čovjek ima sve reference.

- *Nije progonio Srbe za vrijeme Domovinskog rata*
- *U odličnim je odnosima s premijerom Srbije*
- *Nije ustaša, a ni otac mu nije bio ustaša.*
- *Nije povezan s Bozanićem*
- *Nikada nije bio u HDZ-u*
- *Nema hercegovačke korijene*
- *Bio u partiji*
- *Ima veze sa svim političkim opcijama u Saboru, i okupio bi najveću većinu.*
- *Opoziciju bi mu činilo svega desetak zastupnika.*

Uostalom, to bi bio način vladanja na kakav smo navikli. Sve drugo je za nas šokovito.

<https://narod.hr/zanimljivosti/pater-ike-manduric-predlazem-milorada-pupovca-premijera-hrvatske>

Iako izuzetno cijenim patera Mandurića i slažem se s referencama o dr. Pupovcu, ali ne i s prijedlogom.

Zapravo reference koje je naveo možemo i proširiti vodeći računa o stavovima HNES-a koji je još 18. travnja 2015. precizno govorilo o zaslugama prof. dr. sc. Milorada Pupovca.

Posjetimo se i danas, dvije godine kasnije koje su to zasluge dr. Pupovca:

1.

što je kao zastupnik Srba u Hrvatskoj, od početka velikosrpske agresije na Republiku Hrvatsku, stao na stranu *srpskih osloboditelja*, umjesto da pokuša umiriti dio etničkih Srba iz Hrvatske koji su se priključili *osloboditeljima*, posjećivao je svoje selo Ceranje Donje kod Benkovca, pod nadzorom vlasti *osloboditelja* iz kojeg su *udaljeni* svi Hrvati, kuće im srušene, a imovina opljačkana, te se sastajao sa svojom braćom Vojislavom i Mladenom, koja su bila pripadnici *osloboditeljske* vojske, hrabreći sunarodnjake da ustraju u *oslobodilačkoj borbi*, pri čemu je Mladen, jedan od njegove braće, bio u Alfa centru kod Bruške, koji je vodio kapetan Dragan,

2.

što je u veljači 1992. grubo napao kardinala Kuharića i optužio Katoličku crkvu u Hrvatskoj, izjavivši da je u Hrvatskoj „11 tisuća srpske djece pokršteno“, a te tvrdnje nikada nije *ni trebao dokazati*,

3.

što je 1991., kao predstavnik Srba sudjelovao u razmjeni dvojice liječnika etničkih Srba za liječnika etničkog Hrvata i *ustaše* dr. Ivana Šretera, iako je Pupovac tada već znao da je dr. Šreter mučen i ubijen nekoliko dana prije razmjene, a da mu se ni do danas nije otkrio grob,

4.

što je svoju društvenu i političku moć gradio na protuhrvatskoj mitologiji o Drugome svjetskom ratu, komunizmu i jugoslavenstvu,

5.

što je u Hrvatskom saboru *korisno* istupao provokativno iznoseći neargumentirane stavove, kao u slučaju kada je pročitao lažno pismo izmišljenog Hrvata, koji je vrijeđao Muslimane u Hrvatskoj, i u slučaju kada je nosio žutu traku na ruci sugerirajući da su Srbi progonjeni kao Tȋdovi u vrijeme nacizma te kada je dijelio samo ljepljivu traku (selotejp) aludirajući na generala hrvatske pobjedničke vojske Branimira Glavaša,

6.

Što je *korisno* privatizirao srpski tjednik Novosti (danas glasilo Hrvatske vlade, op. JP), koji plaćaju hrvatski porezni obveznici, u kojem uporno potiče *ljubav* među većinskim hrvatskim i manjinskim srpskim narodom iznoseći laži o Hrvatskoj i Hrvatima, i pri tome se politički obračunava sa svojim neistomišljenicima,

7.

što je, prema optužbama drugih srpskih političkih stranaka i organizacija, *iskoristio* svoju poziciju u Hrvatskom saboru i Vladi Republike Hrvatske kako bi Srpskom nacionalnom vijeću i sebi (dakle onima koji šire *ljubav*, JP) priskrbio materijalnu korist, tako da je prema nalazu Državne revizije otuđio 3,8 milijuna kuna, zatim 2,2 milijuna kuna, kao i donacije norveške Vlade za razvoj regionalne suradnje i solidarnosti i donaciju Veleposlanstva Kraljevine Norveške u Zagrebu, što je svjesno odredio nelegalne paralelne članove Nadzornog odbora, kako bi osigurao da se lažni završni račun usvoji sa, 'zamračenih' 2,1 milijun kuna, a sa osnovanom sumnjom da je taj iznos prisvojio za sebe, tako da ga je tadašnji predsjednik Republike Hrvatske Ivo Josipović optužio da je, dok je njegov SDSS bio u vlasti, „za Srbe učinio vrlo malo, za sebe iznimno puno“, i da je „reketirao“ sve prijašnje koalicijske partnere, da je netransparentno trošio novac namijenjen manjinama i da je svoju politiku sveo na „etnobiznis“ optuživši ga da namjerno potiče sukobe niskog intenziteta, kako bi se Srbima nametnuo kao njihov „zaštitnik“,

8.

što je *korisno* prekršio Zakon o sprječavanju sukoba interesa istodobnim obnašanjem dužnosti saborskog zastupnika uz članstvo u Nadzornom odboru Tesla štedne banke d.d., za što ga je Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa kaznilo novčano s 9.000 kuna,

9.

što je u veljači 2015., izjavio za ljubljansko Delo da je zabrinut postojanjem tendencija koje Hrvatsku vraćaju u ratne 90 - te i poticanjem neprijateljstva prema manjinama te liberalnim i socijalnim strankama, što se vidjelo i na inauguraciji nove hrvatske predsjednice Kolinde Grabar-Kitarović, te nije propustio reći „da što se tiče Jugoslavije, mogu reći da je to bila dobra država“, pojašnjavajući da su neki intelektualci u tadašnjem Udruženju za jugoslavensku demokratsku inicijativu predviđali da će zbog 'nacionalističkih politika' doći do krvavog rata“,

10.

što je na skupovima u Srbu, *ispravno rehabilitirao* četnički pokret, ne spominjući da su u Srbu 1941. godine Srbi - četnici u suradnji s talijanskim okupatorima i komunističkim partizanima, pobili veliki broj Hrvata i sravnili sa zemljom hrvatska sela u okolici Srba,

11.

Što nikada nije osudio srpsko - četničke zločine nad hrvatskim narodom niti se kao predstavnik srpske manjine u Hrvatskoj ispričao hrvatskom narodu za zločine, mučenja, razaranja i progone hrvatskoga življa u tzv. „Krajini“ od 1990. do 1995.,

12.

što je kao predsjednik Odbora za vanjsku politiku Hrvatskog sabora, nakon oslobađajućih presuda hrvatskim *ustaškim* generalima Gotovini i Markaču, pa time i *ustaši* dr. Franji Tuđmanu *predsjedniku Tuđmanove ustaške države*, Domovinskom ratu i hrvatskom narodu, u stranom tisku izjavio da je „ostalo otvoreno pitanje tko je kriv. Za dvojicu generala odluka je dobra, ali za osjećaj pravde nije,“

13.

što je prozvao predsjednicu Republike Kolindu Grabar-Kitarović, da je bliže ustaškoj nego europskoj ideji Hrvatske, i izrekao uvrede protiv novoizabrane Predsjednice zbog crkvenog blagoslova njezina Ureda...

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/veliki-dan-za-hrvate-osudeni-stjepan-mesic-vesna-pusic-milorad-pupovac-793979/>

To su zasluge do prije dvije godine, a od tada je dr. Pupovac još više zaslužio sve pohvale koje je naveo i pater Mandurić i HNES.

Pa zašto se ne slažem s paterom Mandurićem tj. njegovim prijedlogom da dr. Pupovac treba biti predsjednik vlade. Dapače, smatram da je taj prijedlog potpuno nelogičan jer sadašnji predsjednik vlade i dr. Pupovac odlično surađuju. Dobro je poznato da je u sastavljanju članova vlade riječ dr. Pupovca bila presudna. Poznat je slučaj dr. sc. Zlatka Hasanbegovića koga Predsjednik Vlade RH nije smio ostaviti na mjestu ministra kulture iako su mnogi u RH uvjereni da se radilo o najboljem ministru.

Koliko je bio u pravu i Pupovac, a i Predsjednik Vlade što ga je poslušao vidjeli smo i jučer kada je Hasanbegović pokazao da je protiv imena najljepšeg zagrebačkog trga koji nosi ime najvećeg sina naših naroda i narodnosti:

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/05/06/lj-skrinjar-hrvatska-svjetla-i-tame-esih-i-hasanbegovic-se-na-poziv-organizatora-obratili-skupu/>

<http://direktno.hr/zagreb/foto-pogledajte-tko-je-sve-dosao-na-prosvjed-za-promjenu-titovog-trga-84760/>

Da je iznad Predsjednika Vlade dr. Pupovac misle mnogi u RH, pa to otvoreno i kaže npr. poznati kolumnist Nenad Piskač:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/26668-kratki-komentar-oslobodenoga-tuzenika-hrt-ova-rezima.html>

S druge strane vidljivo je već iz teksta HNES-a kako je Pupovac itekako dobro ocijenio kako se u tu politiku „ljubavi i bratstva i jedinstva“ ne uklapa Predsjednica RH. Ona nešto priča o suverenističkoj politici koja se nikako ne može uklopiti u poželjnu politiku i EU i RS.

Pa dovoljno je pogledati što je ona izjavila na Alci u Vukovaru:

Predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović rekla je kako je Sinjska alka izraz našeg domoljublja i časne vojničke tradicije te da ako je igdje treba trčati, to je u Vukovaru, gradu heroju. Izrazila je poštovanje svim žrtvama, ali i divljenje svim herojima.

"Prošlost nećemo zaboraviti, ali u njoj ne želimo ostati zarobljeni", rekla je poručivši da to očekujemo i od Srbije.

Kaže kako moramo zaboraviti Drugi svjetski rat i klice novih zala.

"Ne trebamo glumiti prijateljstvo, jer do toga će još mnogo vode proteći Dunavom, ali radi obostranog interesa i stabilnosti JI Europe, imamo obvezu izgraditi što bolje odnose", zaključila je Predsjednica.

Poručila je kako je Sustav domovinske sigurnosti iznimno bitan te najavila kako se Hrvatska vojska vraća u Vukovar, odakle je više nitko nikada neće maknuti.

"Imamo vrijedne ljude i divnu domovinu, sve je u našim rukama. Uvjeren sam da ćemo uspjeti. Moramo opravdati žrtve koje su pale za našu domovinu. Uvijek i sve za Hrvatsku, za našu jedinu i vječnu Hrvatsku!", rekla je Kolinda Grabar-Kitarović.

<http://direktno.hr/direkt/ostar-govor-predsjednice-ne-trebamo-glumiti-prijateljstvo-sa-srbijom-84792/>

Da, 'ne trebamo glumiti prijateljstvo sa Srbijom, jer do toga će još mnogo vode proteći Dunavom' kaže Predsjednica RH i time u pokazuje potpuno nerazumijevanje politiku Milorada Pupovca, tj. politiku koju treba voditi RH. Znamo da je Predsjednik Vlade odbio potpisati suglasnost za politiku koju su mu htjeli podmetnuti Bruna Esih i general Glasnović, a koji su tražili prestanak rada u suglasju s politikom Milorada Pupovca. Jasno je onda zašto ne mogu podržati prijedlog patera Mandurića da se sadašnji Predsjednik Vlade RH zamjeni s dr. Pupovcem.

S druge strane izborom dr. Pupovca za Predsjednika RH doista bi postigli ono što želi pater Mandurić: Pupovac bi ne samo *okupio najveću većinu* u Saboru i *opoziciju bi mu činilo svega desetak zastupnika*, već bi se to ostvarilo u svim segmentima hrvatskog društva.

Josip Pečarić

ZLOČINI NISU ISTI ili KAKO OD IVA NAPRAVITI JOVU

Slušam Ratomira Čačića kako na HTV4 objašnjava kako nisu isti zločini komunista i ustaša. Iako on misli suprotno, jasno je da velikosrpsku logiku treba samo „okrenuti“ i dobiješ istinu.

Jer doista nije isto ubijati djecu, žene, starce i druge nevine poslije rata u želji da nekom narodu spriječiš ostvarenje prava na svoju državu i ubijanje onih koji ti to pokušavaju onemogućiti.

Zato sam i upozorio na dio propovijedi biskupa Košića kako ne treba uspoređivati zločine mega-zločinca JBTita s zločinima Pavelića.

Pri tome treba stalno imati u vidu kako je laž najviše pomogla Srbima u povijesti, pa kada slušamo one koji provode velikosrpski Memorandum 2 u RH kao i Srbi moraju koristiti neistine. To im je umnogome olakšano jer su godinama vladali i u tom velikom razdoblju laž je postala istina, a istina je bila zabranjena i sankcionirana!

Zato kada danas govore o ploči u Jasenovcu treba imati na umu da istina o Jasenovcu koju i današnje vlasti pokušavaju nametnuti je samo „istina“.

Kad govorimo o Jasenovcu, i ne samo o njemu, treba stalno imati u vidu ono što nam poručuje Igor Vukić (i ne samo on):

‘NE TREBA UKLANJATI PLOČU HOS-a, Jasenovac nije mjesto u kojem su činjeni masovni zločini’

”Mislio sam da će Vladino Vijeće za suočavanje s posljedicama totalitarnih režima dati prijedloge kako se treba postaviti prema toj povijesti, odnosno koji tip istraživanja treba pokrenuti. No i to Vijeće šuti. Čudno je i vrlo štetno kada Milorad Pupovac i drugi predstavnici Hrvatske vlade šute na skupovima na kojima predstavnici Vlade iz Srbije govore javno laži o Jasenovcu, odnosno kada i dalje ističu broj od čak 700.000 navodnih žrtava. Takvim lažima naši bi se morali suprotstaviti. Zato treba ustrajati na istraživanjima te na istini, jer bi izricanje istine uvelike pridonijelo smirivanju stanja u društvu”, zaključuje istraživački novinar kojega protivnici ne mogu nazivati ‘ustašom’, jer Vukić ne krije da je po ocu pripadnik srpske etničke skupine, dok mu majka ima hrvatske i češke korijene.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/ne-treba-uklanjati-plocu-hos-a-jasenovac-nije-mjesto-u-kojem-su-cinjani-masovni-zlocini-1057257/>

Zapravo, naš poznati povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević je već u naslovu svog teksta (11. 04. 2017.) ukazao zašto je Vukić pogriješio u svojim nadama o radu tog vijeća:

Vijeće za suočavanje s prošlošću prilika za rehabilitaciju komunizma.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/46449-vijece-za-suocavanje-s-prosloscu-prilika-za-rehabilitaciju-komunizma>

Slično kaže i povjesničarka Blanka Matković:

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/6746-blanka-matkovic-proglasenjem-jasenovca-mjestom-posebnog-pijeteta-hdz-i-partneri-zele-zabraniti-istrazivanje-komunistickih-zlocina>

Dujmović, objašnjava u svom tekstu kako je Plenković osmislio tu rehabilitaciju komunizma, ali mu je Pupovac zabio nož u leđa:

Zadnji, zacijelo ključni zaplet, plod je upravo fatalne Plenkovićeve procjene. Dakle, (premda je diranje u legalne insignije jedne udruge mimo pameti), Andrej Plenković je odavno najavio da se sprema novo zakonsko rješenje za HOS-ove oznake, rješenje koje bi omogućilo legalnu zabranu sadašnjih insignija...

Pritom, u Hrvatskoj, po toj logici srpskog nacionalizma i šovinizma zapravo nema, osim ako nije izazvan hrvatskim nacionalizmom. Dobro, u ratu je bilo četnika, to je jasno, ali njih sada po toj logici zapravo više nema, ali zato ima ustaša i protiv njih se valja boriti svim sredstvima. To je himna komunističke partije Hrvatske ravno pola stoljeća, to je Josipovićevo životni svjetonazor, ali nije daleko od toga ni Andrej Plenković.

<http://direktno.hr/kolumne/kako-je-pupovac-plenkovicu-zabio-noz-u-leda-96571/>

Slično komentira i Damir Pešorda:

Antifašistička ekspozitura u aktualnoj hrvatskoj vladi i neimenovani visoki povjerenik za Hrvatsku, Milorad Pupovac, ultimativno traže od Plenkovića da hitno makne zakonito postavljenu ploču poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/47760-damir-pesorda-antifasisti-u-ofenzivi>

Kako izgleda scenarij Ranka Ostojića iz Splita ipak se neće ponoviti u Jasenovcu. Čini se da su HOS-ovci ucijenjeni donošenjem zakona o braniteljima prihvatili premještanje ploče u Novsku, što opet služi velikosrpskim interesima očuvanja laži o logoru u Jasenovcu koje su uvijek bile i sada su u protuhrvatskoj funkciji.

Ili kako konstatira Josip Jović:

U vrijeme kad se nezaustavljivo otkrivaju strahote poslijeratnih zločina počinjenih pod vodstvom, po naredbama i pod nadzorom jugoslavenskih, revolucionarnih vlasti, antifašizam se pretvara u ideologiju kojom se ti zločini nastoje obraniti, opravdati, posvetiti. Jer, sve je to, tobože, učinjeno u višem interesu. Istovremeno to je ideologija koja služi očuvanju dvostrukog monopola, monopola na istinu i monopola na društvene pozicije. Otud i strah od revizionizma.

<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/27462-j-jovic-godine-koje-se-nastaje-vratiti.html>

Koliko je besmisleno to što radi vlast komentira i Zvonimir Hodak:

Ministar pravosuđa danas jasno i glasno kaže kako se ploča ne može maknuti dok se ne promjeni zakon. Znači postavljena je zakonito.

Dva suda tvrde da vrijeđa osjećaje građana. Dobro ste zaključili da nešto što je zakonito po ocjeni nekih sudova vrijeđa osjećaje građana. Valjda svih. Znači i onih koji su se od 1991.g. borili pod tim znakom. Eto, tko nam sve sjedi u Ustavnom sudu. Dobro da nisu na dnevni red stavili činjenicu da ime njihovog suda počinje sa velikim U – Ustavni sud. To ne treba nikoga previše čuditi ako se još sjećamo po kojim su kriterijima izabirani raniji/sadašnji suci Ustavnog suda! Tako, recimo, sutkinja tog i takvog suda postala je bez problema osoba poznata po uskliku "Smrt fašizmu-sloboda narodu". To je tipičan komunistički pozdrav pod kojim se masovno strijeljalo i zakapalo u Hude jame. I to žive ljude. A što je sa rezolucijom Vijeća Europe o osudi totalitarnih režima drugovi suci?

Pravosudna hipokrizija. Dokle? Ako im je nešto bilo nejasno mogli su zamoliti svog kolegu Miroslava Šumanovića da im objasni. Zahvaljujući Ustavnom sudu i u manjoj mjeri Visokom prekršajnom sudu HOS i njegov grb ZDS podsjećaju na Homerovog junaka kiklopa Polifema. Kiklop je ostao trajno ozloglašen, a da nikada nije dokazano da je učinio neko zlo. Samo je branio svoj posjed. Svoju zemlju. U staroj Grčkoj tragediji bila mu je predodređena tragična sudbina. Kako se povijest u pravilu ponavlja, ne smijemo dozvoliti da oni protiv kojih smo dobili Domovinski rat sad od nas stvaraju nove Kiklope. Osobito kad uzmemo u obzir notornu činjenicu da smo bili i dugo ćemo bit jači od njih.

<http://kamenjar.com/hodak-vidje-hrvatska-puno-cuda-al-ne-nade-strika-za-toliko-juda/>

To potvrđuje i besmislenost komentara 'visokog izvora' iz Ureda Predsjednice, a koji prenosi HINA:

Pozdrav "Za dom spremni", kaže izvor, ustaše su "kompromitirale"

<http://direktno.hr/direkt/pozdrav-dom-spremni-kompromitirali-su-ustase-ima-jos-pozdrava-96573/>

Valjda misle da su se ustaše pojavile poslije Domovinskog rata pa su kompromitirale pozdrav HOS-ovaca. Ili tvrde, slično Srbima, kako su branitelji bili ustaše.

Ako tako misle u Uredu Predsjednice morali bi prihvatiti da su doista Ustaše svi oni koji se bore za hrvatsku državu. Kad to već tvrde svi koji provode velikosrpski Memorandum SANU 2, zašto to ne bi i prihvatili?

Na taj način bi valjda bilo jednostavnije i proučavanje partizanskih zločina iz Drugog svjetskog rata.

Kočevski Rog, Tezno, Huda jama, Macelj, Zagreb, Bjelovar, Gračani, Jazovka, Daksa... što je to? – pita se prof. Nikola H. Debelić, dr.h.c. u tekstu (Hrvatski tjednik, 31. 08. 2017.) VLAST KOJA PREŠUĆUJE ZLOČIN I SAMA JE ZLOČINAČKA.

Izdvojiti ću samo sljedeće:

Hrvatski su branitelji demonizirani po istom kalupu kao i ustaše, samo malo prikrivenije. Teško je shvatljiva činjenica da nijedna vlast nakon 1945. nije na mjerodavan način, nedvosmisleno i tvorno, pravosudno, etički i moralno osudila i kaznila vinovnike genocidnih ratnih i poratnih partizanskih zločina, to nije učinila ni vlast demokratske RH, a to ne radi ni ova današnja. Za taj pakao nitko nije osuđen, osramoćen i javno izložen na stup srama, nije etiketiran i demoniziran dan za danom, godinu za godinom. Tako se na sve načine proganjaju borci za hrvatsku državu – NDH, borci za hrvatsku kulturu i hrvatski opstanak, a protiv jugomonarhističkog fašizma i boljševičkog komunizma. Vrlo su slično i danas demonizirani, samo malo prikrivenije, hrvatski branitelji i bojovnici protiv velikosrpske agresije (najnovije hapšenje hosovaca u Kninu i progon Thompsona)?!

Da, u pravu je Skejo kada za ovo što danas pokušavaju u RH postići provodeći velikosrpski Memorandum SANU 2 kaže kako žele od Iva naprave Jovu.

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK,
ZAGREB, 2017. STR. 375.**

**PREDLOŽITE GENERALA PRALJKA ZA NOBELOVU
NAGRADU ZA MIR, V.**

Poštovana Predsjednice Republike Hrvatske

Poštovani Predsjedniče Hrvatske vlade

Poštovani Predsjedniče Hrvatskoga sabora

I u prošlom pismu sam vam naglasio kako je u obrazloženju našeg prvog pisma od 25. 05. 2017. dan članak prof. dr. sc. Zdravka Tomca, koji u naslovu kaže kako je general Praljak najveća žrtva hrvatske politike. Naravno, to ne znači da nismo svjesni da tu ocjenu možemo proširiti i na naše branitelje. Tako je nedavno jedan od potpisnika biskup Košić (homilija na misi zadušnici za sve poginule, nestale i umrle hrvatske branitelje i civilne žrtve Domovinskog rata Grada Petrinje

Petrinja, Crkva Sv. Lovre, 16. rujna 2017.) rekao:

Teško je reći bilo što jer su vremena zla, jer danas u Hrvatskoj hrvatski branitelji nisu poštovani nego ih se ponižava od države za koju su prolijevali krv, a onima koji su pucali po našem narodu i željeli mu propast naša država danas daje veća prava nego Hrvatima.

Kardinal Josip Bozanić je prošle nedjelje 10.09.2017. u propovijedi koja se čitala u Mariji Bistrici, među ostalim, doslovno rekao i ovo: „žrtva ljudi koji su sebe dali za Domovinu pretvara se u jeftinu robu za političku trgovinu“. I još je dodao: „kao vjernici ne možemo šutjeti ako vidimo da se najveća dragocjenost našega naroda rastače i time dovodi u pitanje opstanak i smisao ljubavi. Kao vjernici ne smijemo šutjeti pred onima koji ni čovjeku ni Crkvi ni Hrvatskoj ne pristupaju s ljubavlju.“

Zar je moguće da danas, 26 godina nakon što je naša Hrvatska bila napadnuta i započeo Domovinski rat – za koji svi znamo da su ga pokrenuli Srbi i u Hrvatskoj i u Srbiji jer nisu htjeli prihvatiti Hrvatsku kao samostalnu državu premda je do nje došlo demokratskim putem tj. voljom naroda – odnosno poslije 22 godine nakon što je uz toliko prolivene hrvatske krvi Hrvatska u pravednom obrambenom ratu oslobođena, zar je moguće da se sada tako postupa prema hrvatskim braniteljima? Ako su to danas pripadnici HOS-a, sutra to mogu biti i Gromovi i Tigrovi i domobrani... Time se udara na sam Domovinski rat, na našu obranu i sav križ koji je morala nositi čitava naša nacija da bismo ugledali svjetlo slobode i mir(...) Sluga Božji kardinal Franjo Kuharić napisao je 1976. molitvu Presvetoj Bogorodici za Domovinu koja završava: „Najvjernija Odvjetnice, na braniku stoj, čuvaj našu svetu vjeru i hrvatski Dom!“ Dom je dakle naša domovina i nema hrvatskog branitelja koji se nije borio i nije poginuo za

dom spreman umrijeti! To je naša svetinja i to nitko ne smije dovoditi u pitanje jer niječući tu istinu niječe i svu njihovu i našu žrtvu za Domovinu, svu ljubav i zagovor Marije, Kraljice krunice, našu pobjedu i naš ponos.

Oni koji nas žele pretvoriti u fašiste – a njima služe i domaći izdajice koji te laži slušaju i prema njima postupaju proglašavajući sve domoljube zločincima i fašistima – ne mogu ništa učiniti protiv naše vjere u kojoj želimo ustrajati i u ljubavi prema Bogu, bratu čovjeku našem bližnjemu i prema svome Domu i Domovini, spremni za nju život dati.

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/09/16/mons-vlado-kosic-biskup-sisacki-homilija-na-misi-zadusnici-za-sve-poginule-nestale-i-umrle-hrvatske-branitelje-i-civilne-zrtve-domovinskog-rata-grada-petrinje/#comment-4307>

U prošlom pismu sam vam naveo riječi jednog bivšeg HDZ-ovog ministra. Sada ću dati što kaže jedan drugi bivši HDZ-ov ministar i veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec o odnosu vlasti prema hrvatskom admiral Davoru Domazetu Loši:

“...kada iz Hrvatske zareži stari vojnik, admiral Lošo, tek toliko da se čuje kako bi bilo kad bi bilo, onda se na nj stušti drvlje i kamenje, i to naravno u Hrvatskoj koja ne smije ni zucnuti ako joj bilo tko prijeti, mora ostati pristojna i dati se ucjenjivati od svakoga vruga oko nje i u njoj samoj – potonje se odnosi na beogradskog političkog agenta Pupovca koji ordinira umjesto hrvatskog državnog odvjetništva i sudstva te određuje koga ili što zabraniti, koga privoditi na kazneni sud. Rukopis kaznene prijave protiv skupine (ili voditelja skupine) koja je zapalila primjerak „Novosti“, rukopis je Milorada Pupovca, stvarnog ravnatelja tih protuhrvatskih novina.”

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/27581-h-hitrec-pupovac-je-nedodirljiv-je-je-navodno-zalog-stabilnosti-vlade-sto-je-amoralno-i-nepodnosljivo.html>

A slično vam piše sjajni kolumnist s dnevno.hr Marcel Holjevac:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/predsjednica-grijesi-razrjesenjem-lose-hrvatska-se-treba-prestati-ponasati-kao-kastrat-1063672/>

U kolumni o ZDS Holjevac kaže:

Vlastima je, očito, više stalo do toga kako će prezentirati zemlju u Briselu, nego do toga kako će se osjećati oni koji su zemlju branili kad budu morali gledati legalne simbole velikosrpstva i komunizma dok su njihovi istovremeno kriminalizirani.

http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marcel_holjevac/u-zatvor-za-zds-zasto-to-niste-trazili-91-1065341/

A da i ne spomenem raščlambu mnogih sličnih slučajeva sjajnog kolumniste i odvjetnika Zvonimira Hodaka. Izdvojit ću samo jednu njegovu rečenicu:

Ukratko naši poltroni i politički lajbeki pregovarati će sa Slovenijom i BiH čvrsto, nepopustljivo i strpljivo sve dok ne pristanu na sve njihove zahtjeve.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/ako-je-slovenija-prijatelj-hrvatskoj-onda-nam-definitivno-neprijatelji-ne-trebaju-1064633/>

Zašto?

Zato što se čini da ona daje generalni stav hrvatskih političara:

Kako od pobjede u ratu doći do poraza u miru!

Ponovno ću podsjetiti kako je svojevremeno naše Pismo VS UN-a podržala HDZ-ova vlada tj. njena predsjednica, a trojicu od potpisnika pisma od 25. 05. 2017. primio je tadašnji Ministar vanjskih poslova a sadašnji Predsjednik Hrvatskog sabora. To pismo je tiskano u mojoj knjizi RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA iz 2012. g.

U toj knjizi je odmah poslije dva poglavlja o samom pismu dano i poglavlje: U SUSRET NOVIM RASISTIČKIM PRESUDAMA: GENERAL PRALJAK KAO INSPIRACIJA. S nadom da će i vama inspiracija biti general Praljak i da ćete ga predložiti za Nobelovu nagradu za mir i tako razuvjeriti sve one koji misle, a puno ih je, da je stvarna vlast u RH u rukama Milorada Pupovca, šaljem vam u prilogu spomenuto poglavlje knjige.

Akademik Josip Pečarić

Zagreb, 19. 09. 2017.

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL PRALJAK II. U
OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.**

BOŽIDAR ALIĆ, prvak hrvatskog glumišta

**NAZOVIMO DRUGI TORANJ ZAGREBAČKE
KATEDRALE IMENOM MUČENIKA SLOBODANA
PRALJKA**

*Milorad Pupovac esencija je otrova koji je popio Slobodan praljak, a
ministrica culture Nina Obuljen dodala je nekoliko kapi cijankalija u bočicu
žuči koju je general ispio*

Razgovarao: Vjekoslav Magaš

– Gospodine Aliću, blokadu Vaše facebook stranice označili ste kao grubu cenzuru. Pisali ste Predsjednici Republike te vlasniku i kreatoru te najveće društvene mreže, Marku Zuckerbergu. Jeste li sada deblokirani?

Nisam. Moja je stranica na facebooku aktivna otprilike 30 od 360 dana u godini. Sve ostalo vrijeme sam blokiran. Blokiran sam nakon gotovo svakog afirmativnog upisa o Domovinskom ratu, ili o suđenju u Haagu, a ekspresno sam blokiran i nakon upisa *‘Jasenovac je laž’*. Glede tvrdnje o Jasenovcu, odgovorno sam uputio na ozbiljna znanstvena istraživanja, stavio sam poveznice za objektivne i materijalno utemeljene tekstove o toj temi..., ali očito mi još živimo u vremenu prisilnih i zadanih istina.

– Ali pitanje je koliko veze ima facebook s blokadama. Na vidjelo izlazi kako se dobro uigrana mreža onih koji su raspadom Jugoslavije izgubili svoj idejni okvir, sustavno služi metodom lažnih prijava.

Drugorazredno je pitanje je li facebook izravno odgovoran ili je ova perfidna cenzura tek posljedica lošeg algoritma, koji ostrašćeni unuci partizanskih zločinaca samo vješto buše. Bit stvari je u povredi Ustava, brojnih konvencija koje jamče slobodu izražavanja. Problem je u tome da jedan javni servis, ponavljam, javni servis, na nedopušten način favorizira jednu ideologiju i jedan svjetonazor, zatirući u korijenu mogućnost bilo kakve kontradiktorne rasprave u društvu. Tako dolazimo do još jedne dramatične povrede Ustava, a to je narušavanje jednakosti građana, kao jedne od temeljnih ustavnih vrijednota.

– Mislite li da Zukerberg uopće zna išta o našim domaćim prijemorima i o ikakvim presudama?

On vjerojatno ne zna puno, ali znaju, izgleda, neki njegovi (ideološki) administratori. O tome svjedoči činjenica da su urednici nekih portala, prije blokada, dobivali upozorenja da uklone nepoćudne sadržaje. O takvim administratorima bi *facebook* morao povesti računa. Nije, dakle, sva odgovornost na lošem algoritmu, ni u agilnim udbaškim agitpropovcima.

AKO SE VRIJEĐAJU USTAVNE VRIJEDNOSTI, DRŽAVA MORA REAGIRATI

– **Ivica Granić, predavač odnosa s javnošću na Dubrovačkom sveučilištu, smatra da u blokadama nema ništa sporno, jer se radi o privatnoj tvrtki, kojoj ne možemo nametati svoja pravila.**

To je potpuno promašena teza. Nitko njima ne želi nametati pravila – za njihovu uporabu. Problem je u tome što oni ta pravila ne mogu unijeti u hrvatski komunikacijski prostor, bez dopuštenja hrvatske suverene vlasti. Njihov utjecaj na društveni život, primjerice u Njemačkoj, nije ostao bez reakcije države, čak i na zakonodavnom planu. Kad se vrijeđaju naše nacionalne vrijednosti, kad se krše naša unutarnja pravila, zakoni, propisi, Ustav i dobri običaji – hrvatska vlast je dužna reagirati. Jednakost građana je nepovrediva! Osim toga, što tome Graniću znači – *privatno vlasništvo*? Pa, ako baš hoćete, i banke, i restorani, i autopraonice su privatno vlasništvo – pa, ipak, tamo nikome ne pada na pamet reći: Plavooki naprijed – ostali stoj!?! *Facebook* kao privatno vlasništvo funkcionira, u prvom redu, kao javni servis. Oni ne smiju diskriminirati građane ni po jednoj od onih osnova koje navodi Ustav RH.

Najnovija Zuckerbergova objava, kako će ubuduće prioritet biti više na privatnom, a ne na *'javnom sadržaju'*, nimalo ne mijenja u osnovi javnu prirodu *facebooka*. Nisam siguran da najnovija Zuckerbergova opširna objava nije dijelom potaknuta i zbivanjima u Hrvatskoj.

– **Granić smatra da je to tek pitanje etičnosti, a da je pravno sve čisto.**

Ma, Granić priča besmislice i ne razumije stvar. On se promašeno pita: *'Što bi trebali predsjednica i premijer, prisiliti Zuckerberga da svoju kompaniju vodi onako kako oni žele?'* Da, gospodine Graniću, upravo tako: U mojoj kući, moja pravila! Točka. U protivnom čemu suverena država za koju smo krv prolijevali?

Ali, po Graniću, Vi ste slobodno pristali na 'uvjete ugovora' kad ste pristupili facebooku.

Naravno, postoje pravila komunikacije... Slažem se i zalažem se da svaka platforma na omrežju može ta pravila definirati u najširoj slobodi i u skladu s vlastitim potrebama, pa i s ograničenjima. No, nikome tko ta pravila ne krši ne može se ograničavati pristup. Dakle, ovdje se ne radi o kršenju *'uvjeta ugovora'*. Nitko ne krši ona pravila na koja smo već pristali. *Facebook* nikad i nigdje nije propisao da će podržati diskriminaciju i da će favorizirati jednu propalu, i u biti zločinačku, političku opciju. Neka *facebook* tako deklarira i formulira svoju protudemokratsku poziciju i svoja pravila, pa ćemo znati na čemu smo. Na ovaj način se priječi javna rasprava o jednoj važnoj društvenoj temi, a to je nepravedna i zloćudna presuda generalu Praljku. Opstrukcija demokratske rasprave prikriva se nekakvim izmišljenim pravilima. Neka konačno kažu koja su to "pravila". Naravno, nema ih. Osim zadane istine: *Ceterum censeo, Hrvati su uvijek krivi.*

Slične budalaštine, (o izuzetosti *facebooka* od domaćih propisa), nedavno su na radiju iznijeli stručnjak za računalnu sigurnost, stanoviti Lucijan Carić, i notorni Saša Leković, poznati borac za obranu hrvatskog suvereniteta. Njihov pledoaje za desuverenizaciju

vlastite države, (kako reče taj Carić: ‘*na facebooku ne vrijedi hrvatski ustav*’), obična je protunacionalna svinjarija.

NEDOPUSTIVA LAKOĆA KAPITULANTSTVA

– *Suprotstavili ste se i stavu ministra Božinovića, koji je rekao da se tu ne može ništa učiniti jer se radi o stranoj kompaniji.*

Ministar Božinović, naravno, laže kad kaže da se ne može ništa učiniti protiv *facebookove* manipulacije i zlorabe. Dovoljno je vidjeti kako to rješavaju brojne druge zemlje. Njemačka je usvojila vrlo restriktivan zakon, tzv. NetzDG, koji je u punoj primjeni od početka 2018., a izravno cilja na *facebook*, *Twitter* i *YouTube*. Možda to nije sasvim usporedivo s našom situacijom, stručnjaci upozoravaju da taj zakon nije dobro odmjereno. Ali svejedno, to pokazuje da država koja drži do sebe, može i mora pokazati zube svakome tko ne poštuje njezin sustav vrijednosti. Da ne govorimo o tome da je Europska komisija nekidan kaznila planetarni Google s nevjerojatnih 2,42 milijarde eura. I tu dolazimo do temeljnog pitanja: Zašto hrvatska državna vlast neće, ne želi li izbjegava reagirati? Odnosno, još preciznije: Jesu li žalopojke i krokodilske suze Plenkovića i njegovih ministara, nakon haške presude – iskrene? Da su iskrene ne bi prepustili medijski prostor u korist isključivo jedne protuhrvatske interpretacije.

– **Smatrate da je vlasti popustljiva jer se u biti slažu s presudom?**

Uglavnom... Oni ovaj nepodnošljivi teror cenzure, kao i haške presude, oduvijek koriste za unutarnji obračun sa svakim daškom domoljubne misli. Sve za račun svojih stranih tutora i za račun ideologije iz koje su mahom ponikli. Oni našim novcem plaćaju filmove, predstave, medije i druge projekte, koji izvrgavaju ruglu Domovinski rat i hrvatsku državotvornu misao.

Nedopustiva je lakoća s kojom jedan ministar, i to unutarnjih poslova, ustvrđuje kako se protiv eklatantnog kršenja Ustava ne može učiniti ništa. Baš onako kako je *nemoguće* spriječiti slovensku policiju da kinji naše ribare – u našem moru. U isto vrijeme dok naše policijske snage ravnodušno, ili nemoćno, gledaju kako strane brodice uzurpiraju pravo i ulaze u naše teritorijalno more, bez ikakvih posljedica. Dok Slovenci kažnjavaju u tuđem, (tj. našem), moru, mi se ne usuđujemo postupati ni u svojem vlastitom.

I sad, po novome, ugrožavanje teritorijalnog integriteta države – to je pitanje za ministra poljoprivrede i za nekolicinu ubogih ribara?!? Granicu ćemo od sada braniti plugom i drljačom i parangalom. Jedna blagoglagoljiva, praznoglava anacionalnost i nedržavotvornost dovodi nas do gubitka hrvatskoga državnog teritorija.

– **Što bi, po Vama, vlast trebala konkretno učiniti?**

Političari i institucije moraju znati konkretne poteze i provoditi zakone. Ozbiljni političari, stručnjaci i praksa drugih država pokazuju da postoji niz učinkovitih načina za obranu istine. Naši političari za takvim rješenjima ne posežu jer istina o generalu Praljku, koju narod zna i njeguje, očito, nije i njihova istina. Osim toga, možda se i Pupovac naljuti, a gdje smo onda.

– **Hoće li onda uopće ostati nešto od velikih najava o reviziji postupka i o utvrđivanju istine?**

To je bilo mazanje očiju. Što očekivati od ljudi poput Davora Božinovića? On je samo razblažena jugo-inačica Ranka Ostojića, koji je, trabunjajući o rakiji, besramno opravdavao ubojstvo hrvatskoga branitelja Darka Pajičića, a štiteći četničkog ubojicu Sašu Sabadoša, uhljebljenoga u MUP-u RH. Ne treba se, zbog ozračja novog doba,

zavaravati: Hrvatskom vladaju umiveni i prefrigani, ali jednako bezdušni tipovi kao i četrdeset pete, tipovi gori od Josipa Visarjonoviča Tita.

NISAM JA NI U KAKVOM MIRU, JA SAM U TEŠKOM I TRAJNOM NEMIRU

– *Kako napreduje rad na monodrami ‘Ja, Slobodan Praljak’, koju ste najavili, u suradnji sa Slobodanom Prosperovim Novakom?*

Sjajno! Monodrama ‘Ja, Slobodan Praljak’, ide dalje Užitak je raditi s takvim eruditom, velikim piscem, čovjekom renesansnog tipa, kakav je Slobodan Prosperov Novak. Vjerujem da ćemo je najkasnije oko Uskrsa izaći pred hrvatski puk. K tome, u raseljenoj Hrvatskoj nastavljam govoriti svoju ‘Bez lustracije nema Krocije!’. Na vrijeme ću reći gdje i kada, u Srbiju ne mogu ni mrtav, a za sada ne mogu ni u Bosnu i Hercegovinu.

– *Praljkova smrt Vas je, očito, teško pogodila?*

Da..., znamo se četrdeset godina. Ali, privatna dimenzija je tu u drugom planu. Drama koju nam je general priredio sastoji se u tome da nam je posvijestio ovo turobno stanje u kojem se naš narod danas nalazi. To je, po meni, srž njegove poruke: Narode moj, raseljena Hrvatska i Hrvati u domaji, probudite se, jer ćemo inače biti umoreni u snu.

Ima nekoliko svjetionika u hrvatskoj novijoj povijesti. Prvi je sveti Alojzije Stepinac, a drugi je Slobodan Praljak. I dok nas vode ti sveci, valja nam ploviti morem do hridi zvane Hrvatska Hrvata. Nama domoljubima nema odabira. Progon i žrtva – to je naš usud. Pravi rat, natopljen krvlju mučenika, ali i judinih srebroljubaca, tek nam predstoji. Ali, kako reče Tertulijan: ‘krv mučenika je sjeme novih kršćana’, sjeme Crkve i Kraljevstva nebeskog. Ali je i sjeme budućih domoljuba.

Ako je Stepinčeva katedrala i naša prvostolnica, a jest, tada je takova poradi nas vjernika ili, bolje reći, poradi hrvatskoga puka. Ako jedan toranj naše prvostolnice pripada svetom mučeniku Alojziju Stepincu, drugi toranj pripada nama hrvatskim domoljubima i vjericima. Od 29. studenoga 2017. drugi toranj bi trebao nositi ime mučenika Slobodana Praljka.

– *Kažete da ste generala i privatno poznavali. Kakav je, po Vama, bio kao čovjek, neovisno o politici?*

Jednim prisjećanjem bih mogao iskazati kakav je čovjek zapravo bio Bobo Praljak, kojem “oni”, eto, rekoše da je ‘ratni zločinac’. Dolazim k njemu, negdje na prijelazu 1978. na 1979. u njegovu kuću, na dogovor oko predstave. Sjedimo na katu, negdje pod obroncima Medvednice, gdje je tada bila pustopoljina, a sada je luksuzni kvart. U jednom trenutku ga upitam: Što ti je u prizemlju? – na što mi on odgovara: *Studenti*. Komentiram: *Ha, onda imaš i dodatni prihod!*? On odmahne rukom i sa smiješkom na licu mi odgovara: *Božidare, to su studenti. Ako imaju za režije, struju, vodu – dobro, ako ne, ja im platim. Stanarinu oni ne plaćaju. Kažem ti – to su naši studenti*. Takav je – nesebičan – do posljednjeg trena bio i u svim drugim situacijama u kojima ga pamtim. Kad je jednom prilikom došao kod nas u kućni posjet, sjećam se kako je oduševio moju mamu Zdenku, koja je priredila ručak. S njim je došao i dragi prijatelj Tihomir Penavić – Tihi, (čovjek koji je sada jedini, uz obitelj, mogao nazočiti Bobinu posljednjem ispraćaju). Donijeli su cvijeće, smijeh i blagost, a druženje se odužilo kasno u noć.

– *Nije baš sve među Vama bilo uvijek idilično?*

Meni je zastrašujuće iskazati kakva praznina je nastala u duši jednoga naroda, i u mojoj osobno, odlaskom Slobodana Praljka, kojeg smo zvali Bobo. Kad smo prije 40 godina

radili ‘Paklenu naranču’, u kojoj sam bio Alex, a Bobo Praljak redatelj, mi bismo se na probi tako žestoko posvađali da bi se neke glumačke gnjide razbježale, očekujući valjda naš šakački rasplet... Našli bi nas nešto kasnije na šanku Teatra itdzagrljene, kako se srdačno smijemo, svjesni kako nas oni nikada ne će razumjeti. Niti Bobo, niti ja nismo pripadali tome svijetu, s kojim danas još imam tek neke oskudne veze.

– ***Sada kad ste prvak glumišta u miru, vjerojatno i nadalje pratite kulturnu scenu, napose film i teatar?***

Ma kakvom miru, nisam ja ni u kakvom miru. Kad vidim kako nam rastaču Hrvatsku, ja sam u stalnom i teškom nemiru. Danomice me razdiru dvojbe, što napraviti i kako se suprotstaviti jednoj suptilnoj anacionalnoj destrukciji, koja je dovedena do savršenstva. I na političkom, i na idejnom, na kulturnom, financijskom... i svakom drugom planu.

I MINISTRICA OBULJEN JE DOLIJEVALA OTROV U PRALJKOVU BOČICU

– ***Kako ocjenjujete rad nove ministrice kulture?***

Od odlaska ministra Hasanbegovića Ministarstvo kulture je rasadište zla, spremno podržati svaki projekt koji je usmjeren protiv hrvatske državotvorne misli. Ministrica Nina Obuljen Koržinek nije se udostojila ni odgovoriti na pitanje da podupre moju monodramu ‘Bez ilustracije nema Kroacije’, kojom obilježavam 40. obljetnicu mojeg glumačkoga rada. Nakon propasti njenoga pulena Hrvoja Hribara, na čelu HAVC-a je ustoličila Danijela Rafaelića. On se prije koji dan istaknuo sramotnom izjavom da je film Ministarstvo ljubavi, u kojem se besramno vrijeđa udovice poginulih hrvatskih branitelja, jedan od najboljih hrvatskih filmova. Bestidno.

Treba li napomenuti da je ista ta gospođa knjige generala Praljka proglasila šundom. Sasvim je nedvojbeno da je i gospođa Obuljen dodala nekoliko kapi cijankalija u bočicu žuči koju je general ispio.

– ***Vjerojatno pratite zbivanja u teatru i duhovna strujanja među mlađim kolegama kazalištarcima?***

Eh, kolege... Ne sumnjam da među mladima ima darovitih kazališnih djelatnika, od glumaca pa nadalje... No, danas u hrvatskom teatru, susljedno tome i na filmu te na televiziji, kolo vodi soroševska udbomasonska kamarila. Kako, primjerice, razumijeti “*kolegicu*” koja, kraj svojega skromnog opusa, najveću javnu ekspoziciju postiže ovih dana, u svojoj poodmakloj životnoj dobi. Ona se, nekidan požalila općinstvu kako joj je teško živjeti kao *djevojka* redatelja, kojem su, eto, nepravedno prikačili etiketu *nacionalnoga izdajnika*. Ma, nije on nikakav izdajnik, on godinama živi svoju protuhrvatsku dosljednost, na grbači istog toga hrvatskoga naroda, kojeg tako zdušno vrijeđa i prezire. Oliver Frljić nije izdajnik, jer ne možeš izdati nešto čemu ne pripadaš, on je parazit i strano tkivo na hrvatskom kulturnom i nacionalnom biću. Uostalom, kako vjerovati toj navodnoj *kolegici*, koja se lažno izdaje za djevojku. Znam da su se mjerila promijenila, ali uza sve razumijevanje, mislim da gospođu s dobrih četrdesetpet na plećima teško da možemo smatrati djevojkom.

– ***Vjerojatno Vam neki trendovi nisu po volji, ali valjda u hrvatskom glumištu možete izdvojiti i neke pozitivne primjere među kolegama?***

Naši pravi kolege su tamo gdje je i Bobo Praljak sada otišao, tamo gdje je Fabijan Šovagović, Vanja Drach, Zlatko Crnković, Sven Lasta, Boris Dvornik, Zdravka Krstulović, Ivica Vidović, Josip Genda, Mato Ergović, Ante Dulčić, Uglješa Kojadinović, Etta Bortolazzi, Jovan Ličina, Zvonko Lepetić... Ponekad lutam među

njihovim sjenama pitajući se je li još itko ostao. No, ostadoh sam u ovoj dolini borbe i suza. Tek rijetki mi prave društvo, poput mojeg prijatelja, velikog Miše Martinovića, Božidara Bobana i još nekolicine. Oni najbolji, s kojima sam se najbolje razumio, sada su na Lovrincu i Mirogoju..., a Bobo Praljak je među anđelima nebeskim.

PRIČAJUĆI O LJUBAVI, HODAJU OKOLO ZAKRVAVLJENIH OČIJU

– *Vidite li političku snagu koja bi mogla okupiti domoljubne snage?*

Nekada smo nosili majice s natpisom ‘Svi smo mi Ante Gotovina’ i razne druge natpise. Takvi se povukoše, a poneki i izdadoše hrvatski puk. Takovi jude piju, plešu i časte neprijatelje hrvatske državnosti, trabunjajući kako je rat završen i kako se moramo okrenuti budućnosti.

Ono što se u Hrvatskoj naziva desnicom, iliti desnim centrom, jest Udba, koja nam kolo vodi. A prave desnice nema, izuzevši rijetkih kao što su Željko Glasnović, Zlatko Hasanbegović, Bruna Esih, Stiv Culej...

– *Mogu li se očekivati pozitivni pomaci na hrvatskoj ljevici?*

Hrvatska nazoviljevica, (koja se, Bogu hvala, raspada), nije hrvatska ljevica, već su njezini korijeni i dalje glupavo i čvrsto ukorijenjeni na zločinima krvavog bravara i na mnoštvenim ubojstvima Hrvata diljem ove našom krvlju natopljene mučeničke zemlje.

– *Neki s ljevice Vam prigovaraju da svojom oštrom retorikom štetite Hrvatskoj?*

Da, pokušavaju me doslovce ubiti. Oni bi si rado prisvojili ulogu zaštitnika Hrvatske. Ali kakve Hrvatske. Svojim prikrivenim orjunaštvom oni se zalažu za Hrvatsku koje nema, onakvu koja u perspektivi nikad ne može opstati, za onu Hrvatsku protiv kakve smo ustali, od koje ostaje tek golo ime, a ispred imena bi stajalo SR. Takva jugoslavenska Hrvatska jest negacija svake istinske Hrvatske.

– *Tko su po Vama predstavnici tih snaga i te politike?*

Dekroatizaciju – rashrvaćivanje Hrvatske vojske i tajnih službi, drugim riječima detuđmanizaciju, započeo je, i to u dva mandata, veleizdajnik Stjepan Mesić, razdajući, na hrvatsku štetu, hrpe klasificiranih dokumenata stranim službama, od Haaga nadalje... To je (ne)djelo nastavio Ivo Josipović, uz bujanje neofašističkih nevladinih udruga poput *Documente* ili *Platforme 101* i inih praunuka okupatorskih barbara zvanih partizani. Oni drže sve medije, malobrojni, ali dobro raspoređeni, tek s izuzetkom Hrvatskoga tjednika, TV-bujice... Takvi mediji nam svakodnevno pokazuju njihovo lažno i umiveno lice. Iza lijepih fraza blješte njihovi iskeženi očajnici. Pričajući o ljubavi, razumijevanju i kozmopolitizmu, oni hodaju okolo zakrvaavljenih očiju i isukanih ideoloških kama iz potaje. Ti nazovi-tolerantni u krajnjem će slučaju opet klati i ubijati, samo ako im se pruži prilika. No, ne mogu jer je još uvijek živa tiha većina Stepinčeve i Praljkove Hrvatske.

– *Vaša vizija bi nekima mogla izgledati prilično depresivno?*

Nipošto. Stanje je depresivno, ali stvari moramo najprije sagledati cjelovito i objektivno prije nego se krene k rješenju. Te antihrvatske snage u konačnici nemaju šanse u srazu s hrvatskom državotvornom idejom. Oni su sotonska mržnja, a mi smo Kristova ljubav i žrtva. Hrvatsku ne će ni vrata paklena razoriti. Znadem da će, bude li potrebno, najprije pasti hrvatska domoljubna krv, ali odgovor Boga svemogućega bit će njihov konačan poraz.

Koliko su samo napora uložili razni izrodi da naš obrambeni Domovinski rat prikažu kao građanski. Postoje politički misleći ljudi i saborski zastupnici koji razmišljaju slično

kao ja. No, pravog otpora nema jer se, i u Hrvatskom državnom saboru i u ostalim tijelima vlasti, većinom nalaze žalosne podrepne kreature.

APAGE PUPOVAC!

– Ni mediji Vam nisu po volji. Vodite nekoliko sporova protiv Novosti Milorada Pupovca?

Od svih zala koja su Hrvatsku mogla pogoditi najgore je utjelovljenje zla zvano Milorad Pupovac i njegov abolirani četnički klub u Hrvatskom državnom saboru. On i njegovi pajdaši brinu jedino i isključivo o sebi, ne mareći ni malo za naše suborce i čestite građane pravoslavne vjeroispovijesti. Za one koji žele živjeti u miru, prihvaćajući svoju hrvatsku domovinu u svoj punini, pa i s grješkama. Takvi kao Pupovac, na našu žalost, presudno utječu na hrvatsku državnu politiku.

– Zar mu nije to omogućio sustav, koji on samo vješto koristi?

Naravno, sustav koji valja mijenjati. Novi izborni zakon je naša egzistencijalna nužda. Nikada ne znamo tko će pobijediti na izborima, ali znamo da će kolo voditi Milorad Pupovac. A glede medija: Otvorite li pokvarenu JNA konzervu, iz doba hromog zločinca i ubojice, konzervu od čijeg smrada biste mogli pasti u nesvijest, iz nje će vam iskočiti Milorad Pupovac. Njegov svakodnevni teror putem tzv. hrvatskih medija i uz potporu odnarođenih vlastodržaca teško je podnijeti.

Već punih četvrt stoljeća trpimo njegovo besramno politiziranje jednoga, navodno, vjerskog blagdana. Privilegirani gosti na njegovim mitinzima i performansima uvijek su neukusno patetični lažovi, provokatori i mrzitelji. Neovisno o tome zovu li se Dragan Vulin, Vlada Budala ili kako drukčije. Hrvatska vrhuška, koju on u pravilu privodi na te svoje terevenke, tupo i mirno bulji u plafon, dok on i ekipa bljuju po Hrvatskoj.

Dakle, što je to Milorad Pupovac? Pupovac je esencija istoga onoga otrova koji je usmrtio Slobodana Praljka. Apage Pupovac!

– Novinari Novosti su Vas u više navrata vrijeđali pripisujući Vam “ustaštvo” i “fašizam”, a izrugivali su se i s Vašim mentalnim zdravljem. Napada Vas i Indeks i drugi portali. Kako se nosite s time?

Ne bih se previše upuštao u komentiranje sporova koji traju. Mogu tek reći da su njihovi neukusni performansi besramna politička pornografija i niže od toga. Kako komentirati Indeks, koji vodi osuđeni kriminalac Matija Babić? To je talog novinarstva. N1 je franšiza CNN-a i kao takvi služe stranom političkom interesu.

Valjano im odgovoriti nije moguće jer otkako je otišao Franjo Tuđman nama hrvatskim domoljubima medijski je prostor zatvoren. Smišljeno i sustavno nam je zabranjen pristup prostoru javne riječi.

Mi, dragovoljci Domovinskoga rata, djeca domobrana i – nepoćudno reći – djeca ustaša, mi imamo našu hrvatsku domaju, a dobro raspoređeni ostatci ostataka Udbe i KOS-a imaju hrvatsku državu. Ja i svi mi hrvatski državljani živimo u kazamatu koji se samo zove hrvatska država, ali je upitno koliko je naša, tj. hrvatska.

Ipak, svim tim anti-hrvatskim leftardima, libtardima i bastardima, koji mi stalno podmeću, mogu poručiti: ubiti me možete, ali dok sam živ ušutkati me nećete.

– Ali sudeći po dojmu u javnosti oni su mjerilo stvari, mjera domoljublja i istine?

Intelektualna razina tih medija poprilično je sličan razini otuđenih sudaca, koji su kumovali smrti našega mučenika i heroja. Ništa bolje od tih nemuštih haaških analfabeta, tih samouškopljenih letećih štakora, ne djeluje ni Plenkovićeva anacionalna

i protunacionalna klika, koja se trudi od stožerne hrvatske državotvorne stranke, od pokreta, načiniti mulj u kojem bismo svi gacali – ne znajući ni kad nam je Badnjak, ni kad nam je Božić, ni Dan državnosti. Krajnji im je cilj provođenje tzv. kurikulne reforme i Istambulske konvencije, kako bi nas u potpunosti lobotomizirali i rashrvatili.

U zemlji s 95% vjernika, mi živimo u okružju koje nam nameće kvazireligiju – bez religije i vjere – bez jezika i kulture, gdje se ne poštuje ni obitelj, ni žene, ni muškarce, gdje se ne mari za hrvatski književni jezik, gdje se progoni Katoličku crkvu, koja nam stoljećima bješe škrinja zavjetna našeg hrvatstva. Nastoji se progurati sve amorfno, lažno i protunaravno. I onda se to zove *rodna ideologija*.

To rade nesmetano, privilegirano i beneficirano jer im to omogućava, kao što jednom istinito reče Milanović, *'sin vojne lekarke'* i majora *'opštenarodnoga KOS-a i Udbe'*. A znamo kakva je njihova potomčad.

PRED HRVATSKI DOMOLJUBNI SUD IZVESTI PUPOVCA, MESIĆA, JOSIPOVIĆA, PUSIĆE...

– *Vidite li izlaz iz tunela?*

Pitam tebe vrlo štioče Hrvatskoga tjednika, koji ovo čitaš u toplini svojeg osiromašenog doma, na koji način se uopće možemo okrenuti hrvatskoj budućnosti, dok nam iz prošlosti kriče stotine tisuća zvjerski umorenih čestitih Hrvata, vojnika, domobrana, civila..., koji vape za svojim grobištem i svetištem, za svojim imenom. Pobjeni su od besmislene partizanske koljačke rulje, a njihovi unuci i praunuci ih danas i po drugi put ubijaju. Pitam stoga: Možemo li dalje bez lustracije!?

Pupovac, Mesić, Josipović, Pusići, (Vesna i Zoran), Teršelič Vesna i sve one tzv. *'nevladine'* organizacije – pred hrvatski narodni domoljubni sud. Suprotiva izdajnicima! Dekapitirajmo ih – to je uvjet našega opstanka. Mislim, naravno, na društvenu i moralno-političku *"dekapitaciju"*.

Hrvatski tjednik, 25. siječnja 2018.

<https://kamenjar.com/razgovor-bozidar-alic-mozemo-li-dalje-bez-lustracije/>

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

Naslov:KAKO „ZEČEVIMA“ OSIGURATI POBJEDU?

Datum:Fri, 31 Mar 2017 07:18:03 +0200

Šalje:Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Čini mi se da s godinama me prati i sve više pogrješaka. Neuspjelo predstavljanje knjige «Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'», a jučer i odluka da prije mog teksta pošaljem intervju dr. sc. Josipa Stjepandića. Danas vam šaljem taj moj tekst napisan prije dva dana:

JOSIP PEČARIĆ

KAKO „ZEČEVIMA“ OSIGURATI POBJEDU?

“Sve dok u Jasenovcu stoji ploča s ustaškim pozdravom “Za dom spremni”, neće biti uvjeta za sudjelovanje u službenoj komemoraciji žrtvama i sudionicima proboja iz tog ustaškog logora 22. travnja”, zaključila je, kako piše portal dnevno.hr, skupština Srpskog narodnog vijeća koje će zajedno sa antifašistima i dvije židovske organizacije tog dana biti na komemoraciji u Mlaci.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/pupovac-ucjenjuje-bojkotirat-cemo-jasenovac-sve-dok-ne-maknete-ustasku-plocu-1012400/>

Jasno je da time Srpsko narodno vijeće po tko zna koji put pokazuje svoje nepoštivanje RH i njenih zakona. Predsjednica države Kolinda Grabar-Kitarović je više puta naglasila da je ploča u Jasenovcu podignuta u spomen poginulim hrvatskim braniteljima u Domovinskom ratu.

<http://kamenjar.com/kolinda-grabar-kitarovic-srbija-ta-koja-potencira-puzajuce-ustastvo-ga-ne-vidim/>

Dakle pripadnici naroda koji su izvršili fašističku agresiju na Hrvatsku u kojoj su sudjelovali mnogobrojni Srbi iz Hrvatske, protestiraju protiv ploče u spomen na one koji su branili i poginuli u toj obrani RH od fašističkog velikosrpskog agresora!

Predsjednica je upozorila kako je na ploči dan simbol HOS-a koji je odobren u RH.

A pripadnici naroda koji su izvršili fašističku agresiju na Hrvatsku i danas pokazuju svoje nepoštivanje države u kojoj žive ne poštivajući ono što je zakonski regulirano u RH. Možemo slobodno reći da i dalje sudjeluju u fašističkoj agresiji na Hrvatsku! Oni i danas tvrde ono isto što su fašistički velikosrpski agresori tvrdili u Domovinskom ratu nazivajući branitelje ustašama a RH Tuđmanovom fašističkom državom.

Istina, možda ih se može i razumjeti. Krenuli su u tu agresiju potpomognuti od svjetskih moćnika. Komunisti tj. Samozvani antifašisti su prvo razoružali Hrvatsku, a potom su

joj svjetski moćnici zabranili samoobranu tzv. Embargom na uvoz oružja i time se svrstali uz fašističkog agresora. A fašistička velikosrpska agresija završila je tako što su – kako reče Milošević – kao zečevi bježali iz Hrvatske. Isto bi im se dogodilo i u BiH da ih tamo nisu spasili svjetski moćnici zabranivši Hrvatskoj vojsci osvajanje Banja Luke, što su kasnije u SAD-u i sami požalili.

Kako se Predsjedničnim stavovima pridružio i Predsjednik Vlade Andrej Plenković, sve je upućivalo na potpuni poraz namjere da se zabranom pozdrava ZDS izvojeva barem jedna pobjeda fašističkog agresora, kao i poraz politike onih koji su u RH provodili i još uvijek provode velikosrpski Memorandum SANU 2.

Kako je Milanovićeve vlada uspjela tu velikosrpsku fašističku težnju legalizirati kod svjetske nogometne federacije, kroz presude s nevjerojatnim lažnim konstrukcijama protiv RH i hrvatskog naroda, a oni su ucjenjivali RH i uoči utakmice s Ukrajinom, to je postala idealna prigoda da Hrvatska konačno zauzme prohrvatski stav i poslušna savjet prof. dr. sc. Zdravka Tomca:

„Državno vodstvo mora jasno reći da su pod pozdravom Za dom spremni ginuli mladi ljudi u borbi za demokratsku a ne ustašku Hrvatsku. Činjenica da je u Domovinskom ratu stvorena demokratska ne ustaška Hrvatska, da je danas zahvaljujući tim braniteljima, koji su ginuli s pozdravom Za dom spremni boreći se za dom i domovinu, Hrvatska članica Europske unije i NATO-a i uvažavana demokratska država čiji vojnici širom svijeta pomažu brojnim narodima u borbi protiv terorizma i neslobode.

Hrvatsko državno vodstvo mora se jasno, razgovijetno i odlučno obratiti hrvatskoj javnosti i međunarodnoj javnosti i objasniti zašto ne prihvaća optužbe da je Hrvatska ustašizirana i fašizirana država.“

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/26211-z-tomac-scenarij-nacionalne-katastrofe.html>

Kako smo prije utakmice trebali predstaviti moju knjigu „Dnevnik u znaku 'Za dom spremni'“ mogli su i to predstavljanje iskoristiti za tako nešto. Predsjednica je svojim pismom pozdravila sudionike predstavljanja. Predsjednik Vlade nije odgovorio na poziv.

„Problem“ utakmice s Ukrajinom i tzv. sprečavanje „skandiranja zla“, po tvrdnji Predsjednika Hrvatskog helsinškog odbora, Ivana Zvonimira Čička, riješen je ubacivanjem u publiku velikog broja agenata koji su uspjeli spriječiti takvo skandiranje.

<http://net.hr/danas/hrvatska/sef-hho-a-otkrio-pozadinu-dogadaja-na-tribinama-ubaceni-agenti-i-branitelji-sprecavali-su-skandiranje-zds/>

Tako smo doznali i da je pozdrav HOS-ovaca od kojih su se srpski vojnici doista strašno bojali i POZDRAV ZLA!

Vlada je odgovorila tako, a umjesto Plenkovića odgovorila je i izravno ministrica kulture Nina Obuljen-Koržinek, koju je zapravo postavio u Vladu Milorad Pupovac, govoreći o „ustaškom pozdravu“ kada je posjetila spomen područje Jasenovac zajedno s američkim posebnim izaslanikom za pitanja holokausta Thomasom Yazdgerdijem:

„Hrvatska vlada vrlo se jasno odredila oko ustaškog pozdrava na spomen ploči u Jasenovcu.“

<http://www.novolist.hr/Vijesti/Hrvatska/Obuljen-Korzinek-s-americkim-diplomatom-Vlada-se-jasno-odredila-o-ustaskom-pozdravu-u-Jasenovcu>

<http://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/4069-obuljenka-proglasila-pozdrav-na-hosovoj-spomen-ploci-ustaskim>

Dakle potpuno suprotno od prethodnih izjava Predsjednika Vlade. Radi li se ovdje o klasičnoj poniznosti hrvatskih političara koji se ne vode za suverenističkom politikom pa se klanjaju svakom službeniku koji nam dolazi iz tzv. velikih? Ili jednostavno Obuljen sluša onoga tko ju je postavio za ministricu – Milorada Pupovca?

Šutnja predsjednika Vlade sugerira, nažalost, ono prvo. To sugeriraju i napadi na Damira Markuša dragovoljca Domovinskog rata, hrvatskom branitelju i pripadniku HOS-a:

<http://www.dnevno.hr/domovina/zorica-greguric-okomarkusa-se-plete-udbaska-hobotnica-1012236/>

<http://www.dnevno.hr/domovina/hos-na-nogama-znamo-tko-podvaljuje-markusu-dalje-od-njega-1010828/>

I zato je u pravu prof. dr. sc. Josip Jurčević kada kaže:

„Najdublje institucijsko penetriranje moći Pupovca i njegovog petokolonaškog klana te svega negativnog što oni nose i znače događalo se u vrijeme vladavine Ive Sanadera i njegove dvojnice Jadranke Kosor, te to predstavlja jedan od glavnih demokratskih, socijalnih i nacionalnih krimena Sanadera i njegovih odabranika u HDZ-u. Stoga za nacionalne interese i demokratske procese u Hrvatskoj bilo važno što prije istražiti i saznati je li Plenković glade Pupovca naivno uletio u zamku sanaderovskog okruženja ili se radi o nečem još pogubnijem.“

<http://www.hkv.hr/razgovori/26365-prof-dr-sc-j-jurcevic-hrvatske-probleme-necemo-ni-poceti-rjesavati-dok-ne-izgradimo-stvarno-neovisne-medije.html>

<http://hrvatskonebo.com/hrvatskonebo/2017/03/29/prof-dr-sc-j-jurcevic-hrvatske-probleme-necemo-ni-poceti-rjesavati-dok-ne-izgradimo-stvarno-neovisne-medije/>

Navodni izgovori kako se vlast mora savijati pred moćnicima i njihovim službenicima više nemaju nikakvog smisla od kada je istina o Jasenovcu ugledala svijetlo dana i kroz usta donedavno prvog „antifašiste“ u RH bivšeg predsjednika RH Stjepana Mesića. Taj snimak možete naći na Internetu, ali svakako ga treba pročitati i u komentaru Ivice Marijačića: Snimka Mesićeva govora iz 1992., Hrvatski tjednik, 26. siječnja 2017. zapravo te njegove riječi potvrđuju istraživanja pogotovu članova Društva o trostrukom logoru Jasenovac. Ovdje ću podsjetiti samo na knjigu, kojoj sam bio recenzent, nedavno preminulog Vladimira Mrkocija i umirovljenog profesora FFDI.a, Hrvatskih studija i pročelnika Hrvatskog povijesnog instituta u Beču isusovca dr. Vladimira Horvata: *Ogoljela laž logora Jasenovac, Zagreb, 2008.*

Poslije Mesićeve potvrde svih tih istraživanja priča o „ustaškom pozdravu“ koji ne smije biti u Jasenovcu jer se to protivi najvećoj srpskoj laži je doista besmislena!

Zato ne mogu vjerovati da se može ostvariti ono što tvrde na portalu dnevno.hr: *„Uopće ne treba sumnjati da će Plenkovićeva vlada udovoljiti Pupovcu, a nauštrb poginulih HOS-ovaca kojima je ploča i podignuta.“*

Takvo ponašanje bi bilo ravno napadu na Domovinski rat. No takovi napadi ravni su veleizdaji!

Zapravo cijela priča samo potvrđuje onu potrebu svjetskih moćnika i samih Srba za barem jednu „pobjedu“ u Domovinskom ratu, pa makar bila izvojevana više od 20 godina poslije tog rata. Srbima, koji ne znaju što je pobjeda u ratu koji su vodili sami,

to doista mora biti jako važno. A činjenica o tome da su rat sa razoružanim protivnikom unatoč potpori svjetskih moćnika strašno je i njima i onima koji su ih podržavali! Problem je što ponašanje Predsjednice koja u posljednje vrijeme inzistira na suverenističkoj politici itekako im odmaže u tome. A svijest u hrvatskom narodu da se ne radi samo o izdaji onih koji su ginuli sa ZDS za Hrvatsku, već se radi o izdaji hrvatskih nacionalnih interesa sve je veća i veća.

Komentar dr. sc. Josipa Stjepandića:

Trebalo bi nadodati da je Goran Hadzic osnovao SDSS, Plenkovićeve koalicijskog partnera, te da se sadašnje vodstvo SDSS-a nikad njega nije odreklo.

Na koncu, ako bi se ZDS zabranio, onda bi RH povrijedila pristupni ugovor s Europskom unijom, jer je ta kovanica u drugim zemljama uobičajena. Ja bih u tome slučaju tužio RH pred Europskim sudom za ljudska prava.

Čak razmišljam o tome da napišem upit Junckeru. Imam previše posla, ne stignem sve.

29. 03. 2017.

SLIČNOST HITLEROVOG I MILOŠEVIĆEVOG PROJEKTA

Ono što raduje jest činjenica da danas mnogi u Hrvatskoj govore o srpskom fašizmu. Nekada nas je bilo malo, ali danas ne više. Zbog toga je Vučić i prisiljen uspoređivati Hitlera i Tuđmana. Naime, kod njih je uvijek ista obrana za zločine koje su učinili, čine ih ili će tek učiniti: Optuži protivnike za njih. Jer, kako reče Dobrica Ćosić: Laž je najviše pomogla Srbima u njihovoj povijesti.

Tako o fašizmu velikosrbijanske politike govori dr. sc. Sanja Bilač u tekstu:

„Dr. sc. Sanja Bilač: Pupovčev utjecaj – Četništvo i ideja velike Srbije postali su dio mainstream politike hrvatskog vodstva“:

Svojim ponašanjem aktualna je hrvatska vrhuška potvrdila da su četništvo i ideja velike Srbije postali dio mainstream politike hrvatskoga vodstva. Takva politika dopustila je Miloradu Pupovcu da izokretanjem teza stvara percepciju otpora i protivljenja Srbinu Miloradu Pupovcu. A to je smišljena podvala. Jer je riječ o neprihvatljivoj velikosrbijanskoj politici koju on zastupa, a ne njegova etnička pripadnost. Hrvatsko vodstvo, umjesto jasne osude velikosrbijanske politike i zločina, kaznenih progona prema počiniteljima, naplate ratne odštete, iznošenju činjenica koje potvrđuju fašizam velikosrbijanske politike, govori o pomirbi, suradnji i dobrosusjedskim odnosima. Poznaje li svijet državu i narod koji je nakon okupacije svoga teritorija i zločina provedenog nad svojim narodom, tim istim zločincima i okupatorima, koji se nisu odrekli takve zločinačke politike, nudili ruku pomirenja i tražila dobrosusjedске odnose? Je li netko nacistima ponudio ruku pomirenja i tražio pomirbu? Kakva su to mjerila i kriteriji? I tko je aktualnoj vladi dao pravo da u ime hrvatskog naroda traži pomirenje? Hoće li ova vlast uskoro napraviti korak dalje pa tražiti oprost zbog toga što su Hrvati oslobodili svoju zemlju?

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-sanja-bilac-pupovcev-utjecaj-cetništvo-i-ideja-velike-srbije-postali-su-dio-mainstream-politike-hrvatskog-vodstva>

A Petar Horvatić fašizam stavlja već u naslovu svoga teksta: „17. kolovoza 1990. Knin – kako je balvan revolucijom počeo fašistički ustanak s elementima genocida?“:

Na današnji dan 17. kolovoza 1990. u okolici Knina počela je otvorena oružana pobuna Srba poznata pod imenom Balvan revolucija. Time je, u stvarnosti, počeo sustavni i planirani (od Beograda i JNA) teror Srba na cestama, maltretiranje i progoni ljudi, uhićenja, a ubrzo i prva ubijanja golorukog hrvatskog naroda.

Sve je to bio uvod u opći fašistički ustanak kojemu je cilj bio stvoriti etnički čistu državu Srbiju na teritoriju Hrvatske. Tako da današnje riječi profašističkog predsjednika Srbije Vučića o nacizmu i fašizmu u Hrvatskoj zvuče smiješno, jer su još živi ljudi koji se svega sjećaju, i za razliku od 1945. godine smiju i reći što se događalo.

<https://narod.hr/kultura/video-17-kolovoza-1990-knin-kako-je-balvan-revolucijom-pocao-fasisticki-ustanak-s-elementima-genocida>

Ovaj tekst je izazvao zanimljivu raspravu o srpskom fašizmu. Dat ću samo prvi komentar:

Prascic • a day ago

Balvan revolucija nije fašistički ustanak, nego velikosrpski ustanak. Hrvatski branitelji nisu antifašisti, nego hrvatski domoljubi. Fašizam kao ideologija je pao još 40-ih.

Fašizam kao krovni pojam kojim označavamo ideologije koje mu slične, može se koristiti. Ali se ne bi trebao koristiti. Nitko zapravo niti ne zna što je to fašizam. Nisu to znali ni prije 2. svjetskog rata, ni za vrijeme, ni nakon. Jedan od najboljih tekstova o tome napisao je Orwell - Što je fašizam? - no niti on nije znao odgovor. U jednom legendarnom govoru sluga Božji nadbiskup Fulton Sheen opisao je 12 trikova pomoću kojih će davao zavesti mnoge duše. Jedan od njih je i njegova tvrdnja da nas želi osloboditi od fašizma, ali nikad neće objasniti što je zapravo fašizam. Dakle ni Sheen ne zna što bi to točno bilo. Fašizam je sve i ništa istovremeno. Moj otac je dragovoljac Domovinskog rata. Pitajte ga je li bio u ratu protiv fašista? Reći će vam - NE. Pitajte ga je li on antifašist - reći će vam NE.

Razumijem da se kod nas u Hrvatskoj sve gleda kroz terminologiju "fašist" i "antifašist". Zadnjih godina akademik Pečarić dosta često naglašava da su hrvatski branitelji antifašisti, a srpski agresori fašisti. No zašto bi Pečarić imao potrebu iznositi tvrdnju koja jednostavno nije točna? Iz jednostavnog razloga: prije toga se godinama i godinama hrvatske branitelje proglašavalo fašistima, a srpske postrojbe su sebe proglašavali antifašistima. Po tim definicijama fašist je nešto agresivno, osvajačko, primitivno i odvratno, a antifašisti su plemeniti ljudi koji podnose žrtve i hrabro se bore ne bi li nas od takvih oslobodili. Vrh srpske vojske 90-ih je govorio da ide Hrvatsku i Jugoslaviju osloboditi od fašizma. A onda se dogodio Vukovar. Za njih, fašisti su bili oni koji su vikali "Za dom spremni" ... pogledajte tko danas tvrdi da je "za dom spremni" fašizam i jasno vam je kakav taj odnos ima prema Domovinskom ratu i koliko pameti u glavi ima. No, da se vratim na temu, upravo su ti događaji razlozi da netko branitelje naziva antifašistima, a srpske agresore fašistima. Jer su to riječi na koje se svi ovdje pale. Međutim treba biti svjestan da je to zapravo pogrešno. I na žalost ide u prilog starim antifašistima koji žele tvrditi da su oni temelj Hrvatske, a branitelji - antifašisti - su je samo oslobodili.

Bilo bi mi izuzetno drago da se srpsku agresiju više ne naziva fašističkom, a hrvatsku obranu da se ne naziva antifašističkom. Izvorno, antifašizam je zlo koje je instalirala komunistička partija. Nije svaki antifašist bio komunist, ali svaki antifašistički potez budno je nadzirala komunistička partija. O zločinima da ne pričamo.

Jasno je da ne mislim da je želja dana na kraju dobra. Dapače, nije bitna definicija nečega već je bitno kako se to doživljava. Ili: ne znamo što je elektricitet, ali ga itekako koristimo! Kada Vas netko napada da ste fašist ne treba se zbog toga 'smrznuti' (= prepasti). Pogotovu ako imaš mnogo bolje argumente dokazati da je to taj koji Te napada. Mene ne zanima zašto su komunisti odlučili da se trg u Zagrebu naziva Trg žrtava fašizma iako talijanski fašisti nisu nikoga ubili u Zagrebu. Ali nije loše spomenuti da je to zato što su komunisti bili saveznici nacistima, pa je to možda zato. Je li zato usvojen pojam fašizma, a ne nacizam? A sigurno ni Staljin nije zaboravio tko mu je bio saveznik, zar ne? Neki danas s pravom govore o srpskom naci-fašizmu. Meni ne smeta ni ako ga zovu srpski nacizam. Da su o tome govorili hrvatski političari, danas bi Vučić bio smiješan. A oni se ne usude govoriti ni o presudi stalnog suda u Haagu tj. o srpskoj agresiji u cilju stvaranja homogene Srbije pri čemu su izvršili niz genocidnih radnji! Zato dr. Bilač govori to što govori!

Evo kako, zapravo i o tome, govori biskup Košić (iz govora na Otvaranju međunarodne Konferencije MIA 2018.):

„Također na predstavljanju knjige Zdravka Tomca „Što to znači biti Hrvat“ rekao sam sljedeće:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjereno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti 'okrenuti pilu naopako', kako se to jednostavnim riječima kaže.“ „

Drugim riječima, kada nas napadaju treba okrenuti pilu naopako. Ili napasti njih – ili ih ismijati.

A ovom pitanju sam posvetio i jednu knjigu: „Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska“. Tada je sa mnom razgovarao Davor Dijanović (Portal HKV-a, 24. 06. 2015.) Dat ću dio razgovora u kojem ukazujem na činjenicu kako je Miloševićev uzor bio Hitler:

Sličnost Hitlerovog i Miloševićevog projekta

Pojam „antifašizam“ u Hrvatskoj je do sada u pravilu bio rezerviran za političke sljedbenike propaloga komunističkog sustava. Odakle branitelji u toj pripovijesti?

To objašnjavam na početku knjige definirajući "antifašiste" u RH izjavom Winstona Churchilla: Fašisti budućnosti nazivat će sebe antifašistima, odnosno Antifašiste u RH: Jedini istinski antifašisti u RH su hrvatski branitelji jer su pobijedili velikosrpski fašizam. Zapravo, naslov nove knjige i ovakvi tekstovi ukazuju na problem koji imaju kukurikavci. Oni moraju skriti fašistički karakter velikosrpske agresije na RH. Tko se još sjeća usporedbi onoga što je govorio i radio Milošević s onim što je govorio i radio Hitler, Npr. Hitler je

govorio:

Njemačka će bitisvjetski faktor ili je neće biti.

A Milošević:

Srbija će biti cela ili je neće biti.

Ili Hitler:

Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi.

A Milošević:

Srbija i Crna Goras u istoj glavi.

Kao što je Hitler tvrdio da je napad na poljsku odgovor na napad Poljske na Njemačku, tako je i napad na Dubrovnik njihov odgovor na napad Hrvatske na Crbu Goru i BiH. Vjerovali ili ne!

Na taj način kukurikavci „kupuju“ bolju sliku o sebi samima. Proglašavaju se antifašistima, a podržavali su ili sudjelovali u fašističkoj agresiju na Hrvatsku i sudjeluju u politici koja pokušava od agresije, koja je već i takvom prepoznata na Sudu u Haagu, napraviti građanski rat. Poznati kineski ratnik i filozof Sun Tzu je takve nazivao ogavnim ljudima. Ovdje je to još i gore, jer se sve radi poslije veličanstven pobjede u ratu u kome je sam i srpski Vođa Slobodan Milošević svoju vojsku usporedio sa zečevima u srazu s hrvatskom vojskom. A za primjer junaštva tom prigodom je

govorio o Vukovaru. Valjda otud i agresija na Vukovar od strane današnje vlade. Sama najava ove nove knjige navela je Vicka Golužu, nekadašnjeg pomoćnika ministra, da napiše pjesmu, koja je svojevrsan odgovor na Vaše pitanje (Kamenjar.com, 22. 06. 2015.):

*ČESTITKA DOMOLJUBNOM ANTIFAŠISTI
AKADEMIKU JOSIPU PEČARIĆU!*

*Braniteljska Hrvatska visi na križu
Hrvatska naša, brate u Kristu,
fašističkom mržnjom truju nam Hižu
Domovinu iz snova – Ljubav čistu!*

*Domovini iz snova mrtvih heroja
na kojima leži svetost Slobode,
izdajice mnoge duginih boja
u mržnji žele da u smrt ode.*

*Antifašistima lažnim antifašizam čisti
u kojem sjaji Hrvatski znamen
ustaškom zločinu uvijek je isti
jer u njima plamti Jugoplamen.*

*Čestitam brate za novu knjigu,
za serum braniteljske ljubavi svete,
Antifašističku Hrvatsku kao brigu
i - lijek protiv kolone pete!*

Vicko Goluža

Zapravo, mnogi već u Hrvatskoj izjednačavaju „antifašiste“ s fašistima upozoravajući na njihovu ulogu u masovnim zločinima poslije rata, ali i na njihovu ulogu i odnos prema srpskim zločinima u Domovinskom ratu. Međutim, treba ustrajati u istini o fašističkoj agresiji i pobjednicima nad tom agresijom hrvatskim braniteljima koji su zapravo jedini istinski antifašisti s kraja dvadesetog stoljeća. Zato je to i dano u naslovu moje knjige“!

Nemojmo biti nepravedni prema Miloševiću. Nije samo Hitler bio njegov uzor. To je bio i Mussolini. Vjerojatno ste zaboravili šalu koja je kružila o tome: U jednom muzeju u Italiji Milošević nikako da pogodi čiji je portret koji bi gledao. I na kraju je bio siguran: *-Ovo je sigurno Mussolini!*

-Ne g. Miloševiću. To je ogledalo, odgovoriše mu.

Da, govorim o srpskom fašizmu, mada je očito da to argumentiram sa srpskim nacizmom. Ali kad oni govore o fašizmu, zašto im ne izaći u susret. Pa i Churchill se pripisuje ova rečenica o fašistima, a ne o nacistima, zar ne?

Josip Pečarić

J. PEČARIĆ, S. RAZUM, RAZOTKRIVENA JASENOVAČKA LAŽ, ZAGREB 2018.

STJEPAN RAZUM

DOKAZANI LAŽLJIVAC I MANIPULATOR DR. PUPOVAC

1. Saborski zastupnik i predsjednik Srbskoga narodnog vieća, dr. zn. Milorad Pupovac govorio prije nekoliko godina na komemoraciji u Jasenovcu u ime stradalnika koncentracijskih logora Jasenovac (u video-zapisu od 17:53 od 25:24 minute). U govoru se razbacuje izrazima i tvrdnjama:

“Ustaški koncentracijski logor smrti”.

“Prije 70 godina ujedinjena i antifašistička Europa, ujedinjena u antifašizmu, pobielila je nacistički režim i njegove kvislinške režime, poput ustaškoga”.

“Dosad popisano gotovo 100 hiljada žrtava ovoga logora”.

“Danas i ovdje nakon 70 godina zbog onih šest stotina koji su krenuli u proboj i zbog onih dosad popisanih gotovo 100 hiljada žrtava ovoga logora trebamo postaviti pitanje, znamo li mi današnji i ondašnji, što je nacifašizam, znamo li ga prepoznati, znamo li mu, kad treba, reći ne? Znaju li i mogu li znati učenici osnovnih škola u našoj zemlji, da je ovdje postojao dječji logor, u kojem je usmrćeno oko 20 hiljada djece do 14 godina. Znaju li za druge logore za djecu poput onih u Sisku, Jastrebarskom, Križevcima i Đakovu, u koje su dovođena židovska i srbska djeca te izgladnjivana i usmrćivana samo zato, što su im roditelji bili Židovi ili Srbi. Znaju li, da romska djeca nisu imala ni tu logorsku privilegiju, nego su zajedno s roditeljima odmah vođeni na stratište i gubilište? Znaju li i mogu li znati i koliko ih zna za Dianu Obexer Budisavljević, Austrijanku, udatu za zagrebačkog Srbina, koja je sa svojim prijateljima, prije svega voditeljem Crvenoga križa tadašnjega Kamila Breslera izvukla i spasila sa ovoga i drugih mjesta gotovo 12 hiljada njihovih vršnjaka. Može li se održati znanje o tome, što se ovdje događalo od augusta 1941. do aprila 1945., ukoliko će se u javnosti izdavati više prostora onima, koji tvrde, da je ovo mjesto izmišljotina komunistička i jugoslavenska. Može li se sačuvati sjećanje na ovo strašno mjesto i još strašniju zamisao države, kakva je bila ustaška ND Hrvatska ukoliko ni predstavnici pravosuđa ni mnogi u politici ne vide ništa sporno, a kamoli opasno u stadionskom skandiranju ‘Za dom spremni’.”

Dr. Pupovac razbacuje se brojkama, kod toga ih olako zaokružujući. Njemu zapravo i nisu važni ljudi, već brojke i to po mogućnosti što veće i što zaokruženije. Dječja prihvatilišta naziva logorima za “izgladnjivanje i usmrćivanje”, što je vrlo ružno, a svojstveno je nepoštenim manipulatorima. Sve je to u duhu: “ja njega kruhom, a on mene kamenom”. Da se ne bi očitovao kao velikosrbin, svakako uz Srbe uvijek spominje

i Židove. Uz njih se uvijek "šlepa". Kako bi bacio što veće prokletstvo na ND Hrvatsku, izmišlja podatke. Tako kaže da je Kamilo Bresler bio voditelj Crvenoga križa, što nije točno, jer on je bio službenik u Ravnateljstvu za socijalnu skrb ND Hrvatske. Dr. Pupovcu je nepojmljivo da bi državno Ravnateljstvo moglo skrbiti za male kozaračke prognanike. Ali ipak je bilo tako. Plačljivi dr. Pupovac plače, što se nekim drugima daje u javnosti više prostora, nego njemu, što je čista laž i manipulacija. Jer ti "drugi" nemaju pristupa na javnim i državnim dalekovidnicama, kao što ima on. Zapravo, tko bi on i bio, da ga po dalekovidnici ne razvlače kao neku lutku?!? Podpuno je razumljivo da mu smeta domoljubni pozdrav 'Za dom spremni', jer su hrvatski bojovnici za vrijeme Hrvatskog obranbeno-osloboditeljskoga rata pod tim pozdravom najurili njegovoga brata i sve njegove pobunjene Srbe, koji su digli oružje protiv naše hrvatske domovine.

Dr. Pupovac dalje još nastavlja:

"Ako i danas neki od predstavnika države izbjegavaju imenovati nosioce te ideje i odgovornost za njihove zločine prebacuju na silu Osovine. Možemo li mi današnji, koji se ovdje okupljamo i drugi, koji ovdje dolazimo, doživjeti ovo mjesto stradanja uz ovakav postav muzeja i ovakav program njegova rada? Znamo li mi, koji prolazimo ovom pasarelom, kako su nastala ova dva jezera, i ako ne znamo, gdje to možemo vidjeti? Znamo da su nastala tako što su ih prvi zatočenici, od kojih su neki dovedeni iz Jadovna, ovdje kopali – glinu, da bi mogli praviti cigle, kako bi se podigao logorski zid. Znamo li da ova humka s lijeve strane nije poput one s desne strane, jer izpod nje su kosti onih koji su ovdje ubijeni. Mi to ne znamo i taj doživljaj ne možemo steći. Na kraju, zapitajmo se danas i ovdje, može li naše društvo prepoznati znakove narastanja atmosfere fašizacije i nacizacije. Hoćemo li obnova nacionalizma i antikomunizma, kao što je to već jednom u Europi poslužila prije izbijanja II. svjetskog rata ponovno poslužiti za to, da zaboravimo strahote mjesta kao što je ovo. I hoćemo li smoći snage, da prozovemo one, koji proizvode strah, da prozovemo one, koji promoviraju netoleranciju, i da prozovemo one, koji rade na zaboravu umjesto na oslobođenju i izkupljenju zbog strahote, koja se dogodila na ovom mjestu."

Dr. Pupovac tumači konfiguraciju spomen-područja Jasenovca na način da izmišlja i laže. Oni humci lievo i desno, na koje pokazuje prstima, označavaju mjesta na kojima su nekada bile zgrade i razni industrijski pogoni, a ne grobovi u kojima se nalaze kosti. Jasenovac je veliki alibi za dr. Pupovca. On se tu prisjeća strahota Drugoga svjetskoga rata, kako ne bi moralo polagati račun o strahotama, koje su učinili njegovi pobunjeni sunarodnjaci u Hrvatskom obranbeno-osloboditeljskom ratu 1991.–1995., a da on kao vodeći hrvatski političar nije učinio ono što je bilo potrebno, da se ta pobuna stiša i nestane.

Dr. Pupovac svojim izjavama i govorima izražava svoje ideološko stajalište, što ne bi trebalo biti sporno, ali je sporno to, što on to svoje stajalište gradi na lažima i opravdava lažima. Bez obzira na to koliko se on trudio svoje laži omotati u prihvatljive izričaje, njegovi su govori uvijek promicanje jugoslavenstva, što je podpuna suprotnost hrvatstvu.

2. Prosječni hrvatski državljanin očekuje od svojih hrvatskih političara, da promiču hrvatstvo, a ne jugoslavenstvo. Ako to ne čine političari, ima ih koji to ipak čine. Jedan od njih je i Branimir Petener, pročelnik Hrvatskog obranbenog reda, koji je za Hrvatsku robijao u Staroj Gradiškoj šest godina. Petener i njegov suuznik Ivan Pavlič, član Hrvatskog oslobodilačkog pokreta, gostovali su kod Velimira Bujanca, 8. svibnja

2015., kad su govorili o “oslobođenju” Zagreba. Odašiljku toga razgovora moguće je vidjeti na:

<https://www.youtube.com/watch?v=g2e1tz-Doio>.

Velimir Bujanec upitao je Petenera (od 43:30 minute): “Jel Vas zasmetao, gospon Petener, govor Zorana Milanovića u Jasenovcu?”, na što je gospodin Petener odgovorio:

“Da naravno, jer je to opet iznova razplamsavanje jasenovačkoga mita, mita sazdanoga na lažima, na temeljnim poviestnim neistinama, jer Jasenovac je, kako to dokazuje i pater Vladimir Horvat, isusovac, i povjesničar Stjepan Razum i mnogi drugi, pa Igor Vukić, i naš prijatelj i sudionik našega HOP-a iz 1964.–1965. Ivan Vukić u svojoj knjizi ‘Lika i Podgorje na braniku doma i naroda’ isto tako Jasenovac ili Jesenovac, koji je bio radni i sabirni logor, je postao logorom smrti od 1945. pa dalje, do 1951. ili čak 1953., do kada je radio. Ali sad se suprotno opet pokušava Hrvatima nametati krivnja zbog tobožnjih 100 tisuća ili barem 80 i nešto tisuća žrtava Jasenovca, što je sve poviestna neistina, kao i mnoge druge temeljne poviestne neistine, o kojima Hrvati, prosječan hrvatski čovjek premalo ili gotovo ništa ne zna. Primjerice, Hrvati ne znaju, da je sve do kraja studenoga 1942. Titova partizanska vojska bila zajednička vojska, DViPOJ, Dobrovoljačka vojska i Partizanski odredi Jugoslavije, gdje na prvom mjestu su bili četnici, Dobrovoljačka vojska. Dakle, zajednički su imali zapovjedništvo sve do kraja studenoga 1942. godine, a tada su se razišli, oko čega zajednički nazivnik im je bio uništiti hrvatsku državu, ali razišli su se oko pitanja monarhije, dakle četničke monarhije ili komunističke diktature nakonratne. Dakle, razišli su se u pitanju vlasti, onoga tko će vladati, a ne u pitanju odnosa prema Hrvatskoj.

Sljedeća je laž, da je pozitivna hrvatska partizanska ljevica omogućila, stvorila ovu Republiku Hrvatsku, koja doista jest u avnojskim granicama, ali i to čak umanjeno, što se tiče Srijema i Boke i t.d., ali poviestna je istina, da je uobće načelno federativno ustrojstvo titoističke Jugoslavije bilo uzrokovano postojanjem Nezavisne Državne Hrvatske. Jer upravo zato, da bi doskočili toj hrvatskoj državi, morali su glumiti nekakvu pravednost u federativnom ustrojstvu buduće Jugoslavije, što su i proveli. Dakle, da uobće postoji Republika Hrvatska u ovim okrnjenim avnojskim granicama, zaslužna je upravo ND Hrvatska, a ne pozitivna partizanska ljevica, kako nam se nastoji podmetnuti.”

O događajima i stvarnostima iz naše hrvatske prošlosti moguće je zboriti iz jednog ili drugog ideološkoga predložka, iz jugoslavenskog ili hrvatskog. No, svaki taj predložak mora biti građen na istini, a ne na lažima. Iz dosadašnjega narodnog iskustva ne možemo nego zaključiti, da svi oni koji u Hrvatskoj promiču jugoslavensku ideologiju ujedno su i promicatelji laži.

MARKO LJUBIĆ

ŠTO JE TO ČASNO U MIRENJU SA SRPSKIM KLEVETAMA I LAŽIMA?

Portal HKV-a, 3. lipnja 2018.

BILTENI I ZAGREBAČKE KUHINJE DENUNCIJACIJE

Izvješće za izvješćem, bilten za biltenom. Poruke o nevaljalosti Hrvatske, hrvatskog naroda, a iza njih stoje, s jedne strane srpske parapolitičke strukture, koje svojim autoritetom pokriva hrvatska država, grad Zagreb, hrvatske službene institucije, kojima međunarodni poredak po definiciji mora vjerovati, a s druge strane, zvučne i zašto ne reći, moćne međunarodne institucije sa svojom operativnom državnom i međunarodnom mrežom, koje prihvaćaju ta izvješća i po njima se ponašaju.

Neke su naime samo zvučne, kao one, čije je predstavnike i nositelje donedavni predsjednik HND-a Saša Leković pozivao u Hrvatsku na tamanjenje nedužnih odojaka, pa im se klanjao cijeli državni establišment kao nekakvim autoritetima, iako je na čelu tih autoriteta stajao neki Srbijanac s „argumentom“ od sto pedeset kila žive vage i porukama skuhanim u zagrebačkim kuhinjama denuncijacije, a neke su ozbiljne kao što je ova State Departmenta.

Zašto ozbiljne?

Jer iza njih stoji ozbiljna država.

I međunarodni administrativni standardi, koji se izrazito tiču svakodnevnoga života milijuna ljudi i koje bi samo budala podcjenio.

Iako dobro zvuči u hrvatskoj žrtvoslovnoj i tezgaroškoj subkulturi, a naglašavam ovo tezgaroškoj, biti rame uz rame s desetinama uistinu uglednih hrvatskih domoljuba i hrvatskih suverenista na popisu SNV-a ili GONG-ova biltena promicatelja tzv. mržnje, mirenje s tom pozicijom je duboko nečasno. Naime, s jedne strane, otkriva totalno pomanjkanje državno-kulturnog senzibiliteta, pomanjkanje elementarne samosvijesti o tome tko smo i gdje smo, pri čemu pristajemo na status progonjenih zvijeri u svojoj domovini, i to od ljudi i institucija koje su, kako personalno, kao u slučaju SNV-a i GONG-a, tako i institucionalno, sve učinile da te domovine ne bude i u konačnici – postoje zbog hrvatske milosti. S druge strane, otkriva krajnje tezgarošku i buvljačku namjeru, refleks i instinkt žrtvoslovnog poduzetništva djela tako označenih ljudi, koje je utoliko uspješnije ukoliko je hrvatski narod ugroženiji, pa se pojam žrtve uzdiže kao sveti cilj, što je samo po sebi čak i niže od otvorenoga kapitulantstva.

Zato se ističe – da je časno biti u Pupovčevom biltenu.

Žrtvoslovna mitologija

Kao i u svemu izumili su ljudi da se može biti zaštićen kao medvjed, s obilježjem žrtve, doduše pristajući na lanac i medvjedu ulogu, dobro živjeti i imati vrhunski moralni, pa društveni status, zbog čega se sve više Hrvata opredjeljuje umjesto borbi za

dostojanstvenu slobodu, za poziciju žrtve i javno licitiranje s njom. Kao da nas je Pupovac inficirao srpskom žrtvoslovnom mitologijom i tezgarenjem na njoj. Ne bi bio problem da to nije teško izrugivanje stvarnim žrtvama i matrica relativizacije zločina, koju personaliziraju tisuće pripadnika i današnjeg službenog državnog, javnog i svekolikog poretka. Jer, ako je žrtva svatko, nije nitko, ako je sve zločin, zločina – nema. Elementarna samosvijest je ne isticati čast biti na tim popisima, jer pristajući na to priznajemo potčinjenost, kulturno je i dostojanstveno uzvratiti, ne samo otporom protiv te sramne činjenice i realnosti, nego i žestokim protuudarom na taj pokušaj potpunoga prisvajanja hrvatske države u ime i za potrebe neprijateljskih ciljeva.

Dakle, ja osobno kao autor koga se više godina za redom svrstava u nekakve mrzitelje, ne dopuštam nikome tko pod imenom i znakom moje hrvatske države i moga grada Zagreba, mene i desetine kolega denuncira zbog trgovačkih i izdajničkih političkih nakana, da to radi, a do krajnjih granica moga ponosa kao čovjeka i Hrvata, me to i vrijeđa.

Baštinci zla

SNV i GONG sa skupinama zloglasnih antifa su zadnji koji bi smjeli po načelima suvremene civilizacije i riječi izustiti o tome.

Zašto?

Jer SNV i hrvatske antife baštine zlo, zločin, civilizacijsko posrnuće i sve što civilizacija mora, ako želi naprijed – odbaciti. Ovdje želim naglasiti da hrvatski narod mora s početkom dvadeset i prvog stoljeća načiniti civilizacijski diskontinuitet, jer ako bude baštinio i slijedio antifa stečevine dvadesetog stoljeća, ako bude slijedio kontinuitet, neće nam kao narodu i Hrvatima biti dobro.

Odmah nakon biltena SNV-a, koji je s pozicija službene vlasti u Hrvatskoj i ove godine pokušao nametnuti, a vidjet ćemo na primjeru s HRT-om da je već praktično i nametnuo standarde ponašanja u vrijednosnom poretku Republike Hrvatske i poslao obvezujuće poruke tisućama mediokriteta prije svega u medijima, uslijedilo je i izvješće State Departmenta, doduše administracije, koju više ne predstavlja u Hrvatskoj Obamina opskurna veleposlanica, koje je gotovo u cijelosti prenijelo vrijednosne standarde toga biltena, kao i prethodnih mjesečnih biltena još opskurnijega GONG-a, koji počiva godinama na međunarodnim denuncijacijama Republike Hrvatske i hrvatskoga naroda. Kako se postaviti prema tome?

Pa pođimo redom.

Progon novinara

Prvo bi u svakoj normalnoj državi s minimum integriteta DORH pokrenuo trenutnu istragu i s poprilično sigurnom izvjesnošću žestoko kazneno pritiskao autore i nakladnike biltena po više osnova, a država bi zatražila od prijateljske američke administracije informaciju o tome gdje su, kako, na temelju čega, došli do podataka o stanju ljudskih prava u Hrvatskoj, uz tihi savjet – klonite se Pupovca i Sorošovaca.

U medijskom prostoru bi mediji s *minimum* integriteta, ne nužno čak hrvatskog i kršćanskog, nego običnog profesionalnog, stvorili žestoki otpor i desetinama emisija sa suočavanjem mjerača mržnje i tzv. mrzitelja, poučili mjerače da je duhovno nasilje i pritisak na slobodu novinarstva – nedopustiv i najstrože prezren u suvremenoj Hrvatskoj. Dogodilo se posve drugačije, odjeknula je potpuna *mainstream* šutnja, pri

čemu HRT nije ni progovorio o toj besramnoj hajci na medije i novinare, a komunikacija s kolegicama i kolegama u toj nesretnoj medijskoj kući mi je potvrdila sumnju da je – neformalno a stvarno zabranjeno o tome govoriti.

Zid šutnje, rekao bih – zid mučne šutnje i profesionalnoga posruća.

S obzirom da od HND-a i rukovodstva te antifa parastrukture, kojoj novinarstvo služi kao pokriće, a novinari kao stado, nitko nije ni očekivao reakciju izuzev pomoć mjeriteljima u mjerenju mržnje, bilo je prirodno očekivati da se borci za „novo hrvatsko novinarstvo“ Katja Kušec i Hrvoje Juvančić, koji su uspjeli „obraniti“ HNiP od Jure Vujića, Marka Jurića i mene, junački krivotvoreći dokumente i procedure do samoga statuta udruge, oglase, jer za to nije bilo potrebno imati naročite pameti, šaljući znak da su živi i da sad kad nema nepoćudnih imaju stav i cilj postojanja, ali, zauzeti pisanjem poziva za plaćanje članarine za održavanje „hladnog pogona“, te posve inficirani inkluzivnošću, tezgarenjem oko Bandića i Mikulića, centrizmom i javnom novokorektnošću, nisu primjetili da se u Hrvatskoj progone – novinari.

Pupovčevi mjerači mržnje morat će dokazati iznesene klevete

Predsjednica Republike bi morala konačno reagirati na javnu moralnu i klevetničku tjeralicu SNV-a u oslobođenoj, pa duhovno okupiranoj Hrvatskoj, vlada bi morala ako drži do minimuma ustavnoga zvanja – nacionalne države hrvatskoga naroda, zakonski reagirati na to, a sve, baš sve hrvatske nacionalne institucije, a pogotovo prozvani pojedinci i institucije bi morali iskazati oštar otpor prema tim pokušajima.

I krenuti u organizirani institucionalni obračun s tim društvenim nakazama, ako ništa drugo, zbog senzibiliziranja javnosti i prokazivanja otužne države. S obzirom da država neće mrdnuti prstom, nas nekolicina je donijela odluku glumiti DORH i pritisnuti privatno Pupovčeve mjerače mržnje da nam dokažu klevete koje su iznijeli, poznati odvjetnik Mate Knezović nas je odlučio besplatno zastupati, a vrata su otvorena svima koji se ne mire s progonom.

Ako ništa, neka znaju da ne mogu mjeriti mržnju šutke i da nismo svi centrirani.

Jer to nije osobno pitanje ni jednoga od nas koji smo višegodišnji „klijenti“ tih opskurnih parapolitičkih i sljedbenozločinačkih skupina, nego elementarno pitanje higijene hrvatskoga društva.

Akt (para)državnog progona

Zašto ovo naglašavam i kome je namijenjeno?

Prvo, zato što je bilten SNV otvoreni akt paradržavnog, ali i državnoga progona, cenzure u javnome prostoru u Hrvatskoj, kriminalizacije desetine ljudi, sve redom uglednih hrvatskih intelektualaca i institucija, pri čemu ističem baš sve *news* portale i organizacije, koje se ne mire s velikosrpskim i neojugoslavenskim, te lijevoliberalnim globalističkim osporavanjem samih temelja državnosti hrvatskoga naroda.

Drugo, zato što je poruka SNV-a zadnjih nekoliko godina između ostaloga služila, o čemu postoje javno ozbiljna svjedočanstva, buzijskoj ekzpozituri Sjedinjenih Država kao uporište globalne kriminalizacije hrvatskog nacionalnog identiteta i suvereniteta, koje je svojom „Hillary Clinton“ antihumanističkom filozofijom predvodila veleposlanica SAD-a Juliette Valls Noyes, a koja je smijenjena početkom ove godine.

Treće, svim Hrvatima i Hrvatima u zemlji i svijetu, da znaju, shvate i razumiju da se borba za njihovo ime i prezime, identitet i civilizacijski opstanak vodi u Hrvatskoj, jer

jedino tu stojimo čvrsto ukopani u zemlju i Bogom dani ovaj svijet, te da je sve dok god postoji mogućnost da netko, bilo tko, pod hrvatskim državnim žigom i žigom grada Zagreba, denuncira i samovoljno klevetnički kriminalizira u domaćem i međunarodnom poretku desetine uglednih i priznatih hrvatskih intelektualaca i domoljuba, vodi jednakim intenzitetom kao i devedesetih, te da je ovo što radimo – istovrijedno i da su posljedice eventualnoga sloma duha – eliminacijske nama kao narodu i svima nama kao ljudima.

Evo posljedica i ciljeva biltenske tjeralice.

Sijanje straha

Stalni, višegodišnji pritisak biltenima i međunarodnim, te tuzemnim denuncijacijama na stotine nas, realno hrvatskih uglednika (ne želim biti lažno skroman), pogotovo u medijskome prostoru, neće gotovo sigurno vrijednosno pokolebati nikoga od nas prozvanih. Niti će Marko Perković Thompson prestati pjevati i opjevavati svoju domovinu, narod i svetinje, niti će prestati izvoditi svoje legendarne hrvatske nacionalne budnice i pjesme, niti će bilo koji književnik, novinar, znanstvenik, kolumnist ili esejist prestati pisati svoje viđenje umjetničke, povijesno-civilizacijske, kulturološke, politološke ili sociološke istine o hrvatskom narodu. To autori biltena i mjerači mržnje znaju.

Zašto onda pišu?

Pišu da posiju strah, suže nama prostor javnoga djelovanja između ostaloga pritiskom i na osnovnu egzistenciju i nakladnike, oslabe naše djelovanje stalnim pritiskom, iscrpljivanjem i trošenjem goleme osobne i pojedinačne energije na demaskiranje tih laži i kampanja, da izazovu nesigurnost među ljudima i materijaliziraju svoju javnu nadmoć osvajajući sve više medijskoga i društvenoga prostora, koja time postaje sasvim praktična institucionalna i materijalna sila.

To samo od sebe neće prestati, niti će prestati ignoriranjem ili isticanjem kako je nekome čast da ga proziva Pupovac. U tome nema časti.

Što su im dakle konkretni ciljevi?

Prvo, da pošalju jasnu poruku državnim vlastima, koje od njih ovise, da ne smiju ni na kakav način podupirati težnje za hrvatskom emancipacijom, iako je smisao postojanje hrvatske države - podupirati takva nastojanja.

Drugo, da pošalju poruku prije svega onima u medijima, a pogotovo onima na HRT, da su pod stalnom prismotrom realne moći, te da je vlast – vlast, a da su nacionalni, humanistički, civilizacijski i univerzalni ideali relativni, da je ljudski integritet bezvrijedan, te da je svaka istina podložna ekskluzivnoj interpretaciji vladajuće okupacijske umne oligarhije. A da se za istinu može i odgovarati, mišlju, riječju, djelom i propustom, pogotovo ako uznemiruje agresora i zločinca.

Pa se događaju konkretne posljedice, materijalizacija javnoga progona.

Smrad biltena SNV-a

I, dođemo do toga da se nakon emisije „Dobar Dan Hrvatska“ gdje je povodom izlaska knjige o Jasenovcu gostovao kolega Igor Vukić, saziva izvanredna sjednica Programskoga vijeća HRT-a, a na dnevnom redu je – rasprava o emisiji i o urednicama emisije. Jedna, ona hijerarhijski viša urednica, je pripadnica po suprugu i starog, i novog, a vrlo vjerojatno i najnovijeg establišmenta, druga nije. Što mislite na temelju

izrečenoga – koja će nadrapati zbog toga što su obje poštovale elementarne profesionalne standarde i hoće li doći do profesionalne i ljudske diferencijacije prema nacrtima biltenske cenzure u ovome slučaju?

Tako se uništava i međuljudske odnose i sije nepovjerenje koje sam naglasio u prethodnom pasusu.

Bit će zanimljiv i poučan rasplet.

Minimum profesionalnosti je pozvati Vukića na HRT

Jer, da ne bude zabune, pozvati Igora Vukića, autora knjige „Jasenovac“ u mozaičku emisiju na HRT-u je minimum minimuma profesionalnosti, ali i elementarno spašavne časti HRT-a, koja je o tom prvorazredno interesantnom događaju propustila izvještavati u svim dnevnim informativnim emisijama, svjesno birajući – šutnju. I inače je prešućivanje postalo pravilo djelovanja HRT-a, pa je čudo da ga nije bilo u ovom slučaju, što bi svakako trebalo čisto s profesionalnih pozicija nagraditi a ne pristajati na eliminaciju i pritiske, koji u ovome slučaju imaju nepodnošljiv smrad biltena SNV-a.

A tko će o emisiji, urednicama, njihovom profesionalnom radu raspravljati?

Vijeće, iza koga politički stoji aktualna – inkluzivna Plenkovićeva vladajuća većina, s Pupovčevim mjeracima kao arbitrima. S Ivicom Maštrukom, duboko umreženim i totalno provjerenim jugoslavenskim kadrom, najvišega stupnja „bezbedonosne provjere“, inače godinama lažno predstavljenim upravo kampanjom te iste HRT kao „bivši veleposlanik u Vatikanu“, kao idejnim povjerenikom!?

Tko nadalje stoji iza te nesretne skupine?

Saborski odbor za medije s većinom aktualne Plenković-Pupovac-Bandić-Glavaš-Saucha & Co., družine, Programsko vijeće koje su isti izabrali, zatim Nadzorni odbor koga su isti imenovali ekspresno se obračunavajući s neposlušnom Anjom Šovagović, zatim ravnateljstvo, koje predvodi Kazo Bačić i kompanija političkih mediokriteta na medijskim sinekurama s podijeljenim nišama upravljanja iz raznorodne personalne koalicije. Tu imate svega i svačega, čista traktorska mehanika. Od prononsiranih javnih „desničara“ kao Jozo Barišić, koji svoju upraviteljsku ulogu u tom loncu mediokritetstva opravdavaju nužnošću postojanja logikom - bolje mi nego oni ili uzdahom koji po Zagrebu šire njihovi navodni desničarski i kršćanski pajdaši o „jadnom Jozi“ usamljeniku u „neprijateljskom okruženju“, koga je očito netko sa samokresom priveo i zakovao za žrtvenu stolicu uz mučeničku naknadu od dvadesetak tisuća kuna, žrtvi našoj svakidašnjoj – koji jauče po šumama i gorama nad sudbinom i činjenicom - „da nas nema dovoljno“; do ultralijevih i ultraliberalnih tehnomenadžera, kojima je jedini bog, otac i mati – novac i moć, podrijetlom iz štala Darinka Kosora, s točno podjeljenim lovištima u programima HRT-a, oko HRT-a, u Zagrebu, u cijeloj Hrvatskoj, lovištima koje su kako među novinarima, tako i među gostima u emisijama, među urednicima i u cjelokupnoj hijerarhiji odlučivanja o tome što će se cenzurirati a što ne, zapišali najviši pripadnici političkog poretka, i „desni“ i „lijevi“, i „centristi“ i „inkluzivisti“, i „europejci“ i „balkanci“. Pa se u kuloarima doslovno i nepogrješivo zna tko gdje smije i po kome pišati.

A svi zajedno pišaju na obraz.

I na hrvatski narod.

Da stvari svedemo na realnu profesionalnu dimenziju i slijed događaja.

Pa tko ima glavu neka se ne da strići kao ovca.

Revolucionarne metode zaštite

Prvo, uopće se ne postavlja pitanje – je li Vukićeva knjiga profesionalno i javno zanimljiva, o njoj raspravljaju ljudi koji ju nisu ni pogledali, niti su ju pokušali sadržajno osporiti. Oni će suditi o toj knjizi, autoru i emisiji, prijekim revolucionarnim postupkom, jer umjesto da HRT ruši antihrvatske dogme, ona ih – revolucionarnim metodama štiti. Nikoga ne zanima je li HRT dužan hrvatskoj javnosti podastrijeti činjenice o njoj, promociji i porukama koje nosi?

A jest.

Ultimativno.

Kako odgovoriti na to?

Svehrvatski, jedini je odgovor, jer drugoga ispravnoga nema.

Ali ne po načelu aktualne demonstracije narodnog odlučivanja u svojim medijima, koje kontroliraju inicijatori recimo „Narod odlučuje“, gdje se obećava svijetla budućnost i otpor protiv nepoštenoga establišmenta uz punu vlast naroda, primjenom istih i rigidnijih postupaka koje establišment provodi, kao recimo potpunom blokadom u svojim medijima bilo kakve informacije o referendumu protiv Istanbulske konvencije i zabranom svakoga suvisloga pitanja.

Tako se to ne radi.

I oko toga nema naših i njihovih.

Tko god to radi – tuđinac je.

Metodologija je ista i rigidnija, samo je područje, ono zapišano o kojem sam govorio – uže, tanje, lovište kraće i manje bogato. A nada i očekivanja veća, pa će biti zanimljivo gledati kako tu golemu i iskrenu nadu i očekivanja naroda dovesti u ravnotežu s očekivanim lovištem. Ali, o tom potom i u drugoj prigodi.

Tako se ne postižu promjene, samo smjene onih koji cenzuriraju.

Pa jednom cenzurira Mile, jednom Kazo, a ostali se svrstavaju u navijačke armije, čekajući svojih cenzorskih ili mjeračkih pet minuta.

Reakcija Programskog vijeća HRT-a, ravnateljstva HRT-a i posve sigurno pripadajućih parapolitičkih krugova, koji se tu i tamo naslikavaju kao aktualni političari bez hrabrosti zauzeti jasan stav o ovome o čemu pišem, počevši od biltena tjeeralice Milorada Pupovca, do njegove i njihove ekspoziture u GONG-u te u stotinama europskih i svjetskih administrativnih institucija, zorno svjedoče o otvorenoj diktaturi nad hrvatskim narodom. I na to nitko tko drži do sebe ne smije postati imun.

I da, da se vratimo na početak teksta. Nikome tko misli glavom ne smije biti čast i statusna povlastica činjenica da ga progoni u njegovome domu, SNV i politički Srbi. Jer ne može biti časno ništa u tome da te otvoreni neprijatelj u tvojoj državi, u ime tvoje države progoni i radi budalom. Niti može biti časno bilo što u tome da se ta navodna pozicija žrtve tezgarenjem naplati kod onih koji su stvarne povijesne i strateške žrtve takvih udara i igara, predstavljajući im žrtvu kao cilj i svrhu postojanja. Nije u žrtvi rješenje, rješenje je u otporu i – pobjedi.

Marko Ljubić

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/m-ljubic/29554-m-ljubic-sto-je-to-casno-u-mirenju-sa-srpskim-klevetama-i-lazima.html>

<https://kamenjar.com/marko-ljubic-sto-je-to-casno-u-mirenju-sa-srpskim-klevetama-i-lazima/>

IGOR VUKIĆ U BUJICI: NE BOJIM SE PUPOVČEVIH PRIJETNJI ZATVOROM. UPRAVO ON POTIČE MRŽNJU!

Bujica je objavila ekskluzivne iskaze iz Jasenovca, živih svjedoka koji su ratnih godina bili djeca. Svjedočanstva preživjelih prvi put su u javnosti puštena na promociji Vukićeve knjige na Kaptolu.

Zbog istraživanja istine o Jasenovcu komunisti su zatvorili i dr. Tuđmana, mislio sam da su ta vremena iza nas – izjavio je u Bujici na Z1 Igor Vukić, novinar i publicist, autor knjige ‘Radni logor Jasenovac’ koja je u javnosti izazvala velike kontroverze.

“Jugoslavenski komunisti i velikosrbi su na te popise stavljali koga god su stigli... Dr. Franjo Tuđman je od Statističkog zavoda dobio jedan broj od 49 tisuća stradalih, koji su pripisani Jasenovcu. U tom trenutku nije imao niti jedan drugi broj. Istraživanje Jasenovca je u to vrijeme bilo pod partijskom paskom i tko god se imalo usudio propitkivati, izložio se velikoj opasnosti. Tako i Tuđman. Kada je na kraju objavio taj broj, bio je osuđen,” podsjetio je Igor Vukić.

PRODAJA VUKIĆEVE KNJIGE NAGLO JE PORASLA NAKON NAPADA ZBOG GOSTOVANJA NA HRT-u!

Kamere Bujice bile su na spektakularnoj promociji Vukićeve knjige u prepunoj dvorani ‘Vijenac’ na zagrebačkom Kaptolu: više od 500 posjetitelja u nekoliko je minuta razgrabilo sve primjerke! “Na prvoj promociji u Novinarskom domu bilo je 130 ljudi i prodao sam oko 70 knjiga, a nakon frke s HRT-om došla je i druga promocija, na kojoj je bilo preko 500 ljudi i prodano je više od 300 knjiga,“ pohvalio se Vukić.

Komentirao je i Hrvoja Klasića, koji je izbjegao sučeljavanje s njim kod Karoline Vidović-Krišto na nacionalnoj televiziji: “Klasić bježi pred argumentima, a žao mi je i što je propustio uzeti još jedan honorar za svoj nastup na HRT-u!”

Istraživanje Jasenovca dovodilo je do zatvora, ali i do duševne bolnice, kao što je bio jedan slučaj u Beogradu. Sada vidimo saborskog zastupnika koji traži i za mene zatvor – započeo je Vukić svoj osvrt u Bujici na prijetnje Milorada Pupovca koji je sa saborske govornice zatražio njegov kazneni progon.

VUKIĆ: “PUPOVAC POTIČE NA MRŽNJU, ŠIRENJE LAŽI O 20.000 UBIJENE DJECE U JASENOVCU!”

“Pupovac je govorio o 20 tisuća ubijene srpske djece i zapravo je taj govor prikladan da potakne mržnju! Mislim da bi trebao dobro razmisliti izaziva li takvim nastupima i svjesnim širenjem laži – mržnju?! Pogotovo jer je član vladajuće koalicije,“ upozorio je Vukić, uz napomenu voditelja da je identične teze sa sličnim namjerama, ove godine iz Donje Gradine lansirao i Milorad Dodik, predsjednik tzv. Republike Srpske.

Mislim da se o ovim stvarima treba mirno razgovarati – opušteno nastavlja Igor Vukić i dodaje: – Pupovčeve rečenice su za svaku osudu. Zamislite, jedan doktor znanosti traži kazneni progon istraživača koji na temelju dokumenata otvara raspravu i dokazuje što se zaista događalo u Jasenovcu. Ljudi poput Pupovca misle da s političke govornice

moгу potaknuti DORH na progon građana! E, pa stvarno se vraćamo u vrijeme Rankovića i Bakarića!

Kao novinar sam se bavio političkim komentarima i uvijek sam bio korektan prema Pupovcu, pa ću tako biti i sada – podsjeća Vukić i nastavlja: – Kada kažem da je razina njegova nastupa izrazito niska, to je onda opet korektno s moje strane!

Pupovca i Srpsku pravoslavnu crkvu naročito pogađaju Vukićeve tvrdnje da u Jasenovcu nije stradalo 700.000 Srba: “Nadali smo se da se u samostalnoj i demokratskoj Hrvatskoj nitko više neće moći na taj način poigravati i manipulirati brojem stradalih. No, na žalost, neki i dalje prihvaćaju jugoslavenske mitove. Nakon uspostave samostalnosti, u Hrvatskoj se pojavila brojka od 80 tisuća i taj popis se još uvijek nadopunjava. To radi Javna ustanova spomen područja Jasenovac sredstvima iz državnog proračuna. Ipak, istraživanja pokazuju da stvarna brojka nema veze ni sa tim brojem!”

ŠOKANTNA SVJEDOČENJA PREŽIVJELE DJECE IZ JASENOVCA – PRVI PUT U JAVNOSTI!

Bujica je objavila ekskluzivne iskaze iz Jasenovca, živih svjedoka koji su ratnih godina bili djeca. Svjedočanstva preživjelih prvi put su u javnosti puštena na promociji Vukićeve knjige na Kaptolu.

Prvi svjedok, čiji je identitet poznat redakciji Bujice, pred kamerama je rekao: – Nikada nisam vidio da je netko od ustaša udario logoraša! Nikad nisam vidio da je netko nekoga tamo ubio!

I drugi svjedok bio je vrlo šokantan: – Laž je da je u Jasenovcu ubijeno 20 tisuća djece! Bilo je tamo i Srba učenika. I sa mnom je učio zanat jedan Mirko sa Kozare... Učili smo zanat kao i svi ostali. U Jasenovcu nije bilo tisuće i tisuće djece kako se tvrdi... Čuvari nisu imali nikakve veze s logorašima. Držali su samo vanjsko osiguranje. Uglavnom, u Jasenovcu se radilo i proizvodilo. Pa i na samom ulazu u logor je pisalo ‘Radni logor Jasenovac’. Nikome nije bio interes ubiti onoga koji proizvodi oružje, pa da ga onda više ne proizvodi! Zatvorenici koji su bili bolesni, išli su normalnom doktoru. I ja sam bio u toj ambulanti. Imala je liječničko osoblje i sve potrebne instrumente. To su dobili preko Crvenoga križa. U slobodno vrijeme igrali smo nogomet i šah. Imali smo i priredbe i mnoge druge aktivnosti.”

Vukić je prokomentirao svjedočanstva preživjelih: – Ti ljudi se i danas boje javno istupati pod imenom i prezimenom, jer misle da će imati problema, kao što su imali u vrijeme komunizma. Oni su za vrijeme rata bili djeca i poslani su u logor da uče zanat, jer je u Jasenovcu bila škola za siromašniju djecu. Nisu bili klasični zatvorenici, nego su bili zbrinuti nakon što su u ratnom vihoru izgubili svoje roditelje. I jedan od najpoznatijih zagrebačkih automehaničara Ostoja Mijić svoj je zanat izučio u logoru. Prije nekoliko godina na komemoraciji je bio Ilija Ivanović iz Bosne i pred Ivom Josipovićem je javno rekao da je u Jasenovcu morao ići u školu za bricu! Dušan Prelić, dječak s Kozare, zajedno s ustaškom vojskom povlačio se do Celja, gdje su ih zarobili partizani. Na sebi je imao ustašku uniformu i partizani su ga odveli sa strane da ga ubiju. Jedan ga je prepoznao i shvatio da nije riječ o ‘malom ustaši’ nego dječaku s Kozare! Tako je preživio. Dušan Prelić sve je to objavio u svojoj knjizi... I kako onda netko može reći da ne govorim istinu?!

Vukić je u emsiju donio i tri fotografije na kojima se vide zatvorenici kako igraju nogomet i grade električnu centralu. Poznati istraživač tvrdi da je otkrio dokumente s popisom plaća za neke od jasenovačkih zatvorenika.

<http://www.7dnevno.hr/izdvajanja/top-2/igor-vukic-ne-bojim-se-pupovcevih-prijetnji-zatvorom-upravo-on-potice-mrznju/>

<https://narod.hr/hrvatska/igor-vukic-zbog-istrazivanja-istine-jasenovcu-komunisti-zatvorili-dr-tudmana>

(CRVENI) FAŠISTI NA HRT-U 'DEJSTVUJU'

Hitler je palio knjige, a na televiziji u RH:

HRT MAKNUO KAROLINU VIDOVIĆ KRIŠTO IZ EMISIJE DOBRO JUTRO, HRVATSKA

<https://narod.hr/hrvatska/hrt-maknuo-karolinu-vidovic-kristo-iz-emisije-dobro-jutro-hrvatska>

<https://kamenjar.com/sramota-hrt-maknuo-karolinu-vidovic-kristo/>

<https://direktno.hr/domovina/hrt-maknuo-karolinu-vidovic-kristo-iz-emisije-dobro-jutro-hrvatska-125489/>

<http://www.7dnevno.hr/vijesti/potvrdeno-hrt-je-maknuo-karolinu-vidovic-kristo/>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/potvrdeno-hrt-je-maknuo-karolinu-vidovic-kristo-1179930/>

Oni koji podupiru fašističke velikosrpske agresore objašnjavaju kako im je smetala njena emisija SKENER:

https://www.telegram.hr/politika-kriminal/oho-telegram-je-upravo-doznao-karolinu-vidovic-kristo-maknuli-su-iz-dobro-jutro-hrvatska/?utm_source=Midas&utm_medium=Widget&utm_campaign=Razmjena%2bprometa

[hrvatska/?utm_source=Midas&utm_medium=Widget&utm_campaign=Razmjena%2bprometa](https://www.telegram.hr/politika-kriminal/oho-telegram-je-upravo-doznao-karolinu-vidovic-kristo-maknuli-su-iz-dobro-jutro-hrvatska/?utm_source=Midas&utm_medium=Widget&utm_campaign=Razmjena%2bprometa)

Prosrpskim urednicima očito je smetala činjenica da su gledatelji s nestrpljenjem čekali njene prohrvatske komentare u toj emisiji. Te komentare su redovito prenosili neki hrvatski portali. Očito je da su na HRT-u i u vlastima procijenili da im na taj način gđa Karolina nanosi veliku štetu u njihovom propagiranju MEMORANDUMA SANU 2.!

Zato im **MLADEN PAVKOVIĆ** kaže:

SMIJENITE STANKOVIĆA, A NE ČASNE HRVATSKE NOVINARE

<https://kamenjar.com/mladen-pavkovic-smijenite-stankovica-a-ne-casne-hrvatske-novinare/>

Neki od vas su mi poslali svoje komentare s pitanjem hoće li netko i tko odgovoriti na naša pisma.

Zapravo, napadno je bilo da mi nismo spominjali **dr. Šretera**.

“To vam je brat (mrtvi dr. Šreter, op.). Njemu ste najsličniji i po tome kako govorite i po tome što govorite. Meni niste, ni vi ni on. I pogotovo se ne javljajte na ovu temu”, poručio je Milorad Pupovac u Saboru Culeju, glede pitanja o sudbini mučenog i ubijenog dr. Ivana Šretera, prvog predsjednika HDZ-a u Pakracu.

> (VIDEO) Pupovac Culeju: “Ne javljajte se na temu Jasenovca”, Culej Pupovcu: “Srami se, ti ćeš mi pričati o žrtvama..”

Stavimo sad na stranu vulgarnost koja izvire iz gornje rečenice, jer Pupovac govori ne samo o mrtvoj osobi – veći i o otetom, mučenom i ubijenom hrvatskom mirotvorc, kojeg je volio i cijenio cijeli pakrački kraj. Ovakva izjava može doći od onih koji se odlikuju proračunatim, sugestivnim i patetičnim govorom, jer se ispod maske najčešće krije patologija bešćutnosti i makijavelizma najgore vrste.

<https://narod.hr/hrvatska/sto-je-razlog-pupovceve-i-hdz-ove-sutnje-o-pitanju-dr-sretera-koje-je-postavio-stevo-culej>

Podsjetit ću da je još HNES u svojoj osudi Miloroda Pupovca kao etičkog veleizdajnika konstatirao kako je 1991., kao predstavnik Srba sudjelovao u razmjeni dvojice liječnika etničkih Srba za liječnika etničkog Hrvata i domoljuba dr. Ivana Šretera, iako je Pupovac tada već znao da je dr. Šreter mučen i ubijen nekoliko dana prije razmjene, a da mu se ni do danas nije otkrio grob.

Jasno je da je Pupovac samo javno izrekao svoj stav tj. odnos prema Tuđmanovom HDZ-u koji je stvorio mrsku mu državu RH. Nije problem to, već što je on u koaliciji s današnjim HDZ-om koji se sam preko Pupovčevih riječi i svoje šutnje o njima ograđuje od Tuđmanovog HDZ-a. Podsjetimo se: dr. Šreter je početkom Domovinskog rata bio šef pakračkog HDZ-a i regionalnog kriznog stožera za Zapadnu Slavoniju. Svi koji su ga poznavali svjedoče da je bio sjajan čovjek, i liječnik i političar, da se zalagao za nenasilje, da se istaknuo po razboritosti i dobroti...

Zapravo Pupovac je izrekao najljepši kompliment g. Culeju, tj. tvrdio je kako je Culej sjajan čovjek koji se istaknuo po razboritosti i dobroti.

Ali problem je što su takvi ljudi bili u Tuđmanovom HDZ-u, a nije im mjesto u današnjem HDZ-u, zar ne?

Zato Miro Bulj pita vladajuće:

Zašto ne prihvaćate prijedlog o Danu sjećanja na dr. Ivana Šretera?

<https://kamenjar.com/miro-bulj-zasto-ne-prihvacate-prijedlog-o-danu-sjecanja-na-dr-ivana-sretera/>

Vlast šuti. Ne odgovara ni na naša pisma. Ali sve nas skupa kažnjava i time što ne možemo gledati i ono malo hrvatskoga na HRT-u – emisije s Karolinom Vidović Krišto. A logično bi bilo da zbog toga po hitnom postupku smjene one koji su nju kaznili zato što je istinska novinarka. A to ne smiju jer bi time pokazali da i oni kao Karolina vole Hrvatsku. A to i vlast ne ide skupa, zar ne?

Pogledajte što o takvom HDZ-u misle HDZ-ovci i bivši članovi, simpatizeri:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/29632-b-medic-doveli-smo-i-hdz-i-hrvatski-narod-pred-provaliju-vrijeme-je-zastati-i-vratiti-se-na-izvoriste.html>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/29639-m-marusic-hdz-u-ovom-stanju-ne-smije-na-izbore.html>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/pitali-smo/29622-hdz-danas.html>

INTERVJU: Igor Vukić, SADA VIŠE NEMA NIKAKVE DVOJBE: JASENOVAC NIJE BIO LOGOR SMRTI I NE TREBA GA VIŠE OBILJEŽAVATI NA POSTOJEĆI NAČIN

Razgovarao:
IVICA MARIJAČIĆ

Zanimanje za novu knjigu Igora Vukića „Radni logor Jasenovac“ u izdanju Naklade Pavičić toliko je da u Zagrebu ovih dana nije bila dostatno jedno predstavljanje. Nakon prve promocije u prostorijama Hrvatskoga društva novinara, prošloga tjedna nova promocija održana je u dvorani Vijenac na Kaptolu. Sve raspoložive dvorane toga centra bile su prepune, posjetitelji su stajali ili sjedili na stubištima. Gotovo je uvijek tako: odjek rušenja nekoga mita proporcionalan je snazi kojom se održavao 70 godina. Nietzsche je zapisao da kada ideali padaju, onda se to događa strmoglavo, a ne polagano. Novinar, publicist i tajnik Društva za istraživanje trostrukoga logora Jasenovac Igor Vukić nije sada u ovoj knjizi prvi put objelodanio „zabranjene“ činjenice o logoru Jasenovac. Objavljivao ih je kroz feljtone, novinske tekstove i radove u zbornicima, ali sada je sve spoznaje o Jasenovcu sažeo u ovu knjigu. Izazvao je pravi potres na javnoj sceni. Čuvari jugoslavenskoga mita o Jasenovcu ne mogu se pomiriti s otkrićima pa ga napadaju *ad hominem*, napadaju ga i osporavaju, na žalost, i oni koji nisu čuvari mita, ali su im umovi podjednako ostali zarobljeni u gabaritima jugoslavenske historiografije. Vukića često osporavaju i zbog obične taštine. Riječ je o tome. da Igor Vukić, nakon što je deset godina proveo po arhivima, istraživao, razgovarao i tragao za spoznajama, danas zna više o Jasenovcu nego svi njegovi osporavatelji. Toliko za uvod, krenimo u ovaj dugi i ekskluzivni razgovor s trenutačno najzanimljivijim hrvatskim autorom.

Saborski zastupnik Milorad Pupovac prošloga se tjedna čak zauzeo i za kazneni progon Vas zbog navodnoga poricanja zločina nad Srbima u Jasenovcu, nečega za što je rekao da je međunarodno dokazano, a nisu izmislili Srbi? Kako to komentirate?

- Nastojanje da se sloboda govora, jedno od osnovnih ljudskih prava, guši kaznenim progonom spada među najveće grijehе u koje može upasti fakultetski obrazovan čovjek. Pokazatelj je to totalitarnog uma, protiv kojeg su se mnogi u Hrvatskoj borili zagovarajući demokraciju. Nažalost, čini se kao da se vraćamo u doba Rankovića, Bakarića, Šuvara... S druge strane, Šuvarova „Bijela knjiga“, gdje su skupljene izjave disidenata iz osamdesetih godina, danas je vrlo zanimljiv dokument. U njemu se mogu pronaći sjajni aforizmi, a neki vrijede i danas. Tako će i „bilteni“ koje danas sastavljaju neki novi šuvarovci, biti jednog dana šarmantne zbirke. Sastavljači „biltena“ nam tako čine uslugu. Ne vjerujem da će naši državni tužitelji biti impresionirani pozivanjem na kazneni progon makar ga pokušao inicirati jedan saborski zastupnik i vođa stranke iz vladajuće koalicije. Iako on ima kakvu-takvu poziciju moći, ipak u tužilaštvu rade ljudi koji bolje poznaju zakon i znaju da se istraživanje povijesnih činjenica – ma koliko bile osjetljive – u demokraciji ne smije kriminalizirati.

Pupovcu se suprotstavio samo HDZ-ov saborski zastupnik Stevo Culej, u neku ruku HDZ-ov disident, poručivši Pupovcu neka ga je sram zato što laže. Ostali su šutjeli. Je li to nesuprotstavljanje Pupovcu posljedica straha koji u hrvatskih političara sprječava da kritički progovore o Jasenovcu?

- Jasenovac je osjetljiva i složena tema. Političari, saborski zastupnici, skloni su izbjegavati kontroverzne teme. One koji se toga ne boje, poput Culeja, treba nagraditi na izborima.

Na sjednici Programskoga vijeća HRT-a, žurno sazvanoj zbog vašega nastupa u emisiji „Dobar dan, Hrvatska“, članovi toga tijela gotovo su Vas unisono napadali. Od političara komunističke ili udbaške prošlosti to ne začuđuje, ali od nekih povjesničara i znanstvenika zvučalo je čudno. Dr. Ivo Lučić nazvao vas je lunatikom, a Jasenovac hrvatskom sramotom, Zorislav Lukić rekao je da ste diletant i amater, a Vlaho Bogišić da sve što radite da je suprotno društveno prihvatljivim standardima? Je li vas takav nastup iznenadio?

- Članovima Programskog vijeća HRT-a koji se zanimaju za povijest, predlažem da kupe moju knjigu. Pa zatim da ju i pročitaju. I onda neka slobodno govore što god žele.

Jeste li u moru napada koje ste doživjeli prošlih dana u povodu izlaska knjige „Radni logor Jasenovac“ pročitali ijedan osvrt s argumentacijom, dakle da se ne svodi na *ad hominem* pristup? Je li itko ikada argumentirano osporio vaše bilo koje otkriće u svezi s Jasenovcem do mjere da ste odustali od njega kao od zablude?

- Bilo je nekoliko primjedbi koje sam uzeo u obzir. Nemoguće je biti savršeno točan u svemu u ovako složenoj temi. Jasenovac nadilazi mogućnosti jednog istraživača, ili male skupine, pa bi trebalo krenuti i sa širim timskim radom. Ako smijem reći, te se primjedbe odnose na poneki detalj u knjizi, dok njezinu cjelinu nitko nije ozbiljno osporio.

Vaš kolega novinar Zvonimir Despot u Večernjem listu nazvao je vaš rad ptičjim izmetom. Jeste li se osjetili uvrijeđenima i govori li to više o njemu s obzirom da on pojma nema o Jasenovcu?

- Kao što rekoh, sloboda govora je među osnovnim ljudskim pravima.

Na temelju svega, napose reakcija na vašu knjigu i TV nastupa, što možete zaključiti o ozračju u Hrvatskoj, koliko je moguće raspravljati o Jasenovcu *sine ira et studio* na javnim mjestima? Zašto političari, desni i lijevi, nisu spremni „očistiti um“ od svih predrasuda prije no što se upuštaju u ocjene o Jasenovcu?

- Kad smo prije četiri godine osnovali Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, postavili smo pred sebe dva zadatka. Prvi je bio temeljito prikupljanje svih informacija iz kojih bi se moglo vidjeti i razumjeti kakav je to bio logor u Jasenovcu. Drugi zadatak: skrenuti pozornost javnosti na naš rad. Do danas smo dosta napredovali na svakom od tih zadataka. Ima političara koji su to već primijetili, nadam se da će ih ubuduće biti i više.

Prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman dva puta je, tada kao komunistički „heretik“ osuđen zbog pisanja i procjene žrtava u Jasenovcu, procjene koja se nije

poklapala sa procjenom jugokomunističke historiografije. Danas pokušavaju Vas proganjati zbog iste stvari. Smatrate li otužnom činjenicu da današnji navodni tuđmanisti (dr. Lučić i drugi), koji nemaju osobnih spoznaja ni istraga o Jasenovcu, demoniziraju Vas. Bi li današnji protivnici vašega rada i Tuđmana opet, kad bi mogli, strpali u tamnicu zbog pisanja o Jasenovcu?

- Bi, sigurno. Zar ona nespretna citiranja Kaznenog zakona ne govore u prilog tome? U glavama onih koji ne mogu uvjerljivo argumentirati svoja saznanja o Jasenovcu, nije se mnogo toga promijenilo.

Kada se, ako se sjećate, dogodio taj trenutak u vama kada vam je „sinulo“ da nešto ne štima s uvriježenom komunističkom istinom o Jasenovcu?

- Kad sam intervjuirao Hrvata koji je postavio minu pod prugu 1941. godine i zbog toga bio interniran u Jasenovac. Do tada sam, kao dobar đak, mislio da su tu smještali ljude zbog druge rase, vjere ili one „koji se nisu slagali s režimom NDH“. Intervju je bio napravljen 2007., u razdoblju kad se u cijelom slobodnom svijetu, nakon njujorških Blizanaca 2002., izoštrila svijest o terorizmu. Zapitao sam se, kakav je to bio državni sustav koji je klasičnog terorista stavio u zatvor, a nije ga strože kaznio. I ranije sam pitao svoje srpsko-pravoslavne rođake kako to da su oni prošli živi kroz Jasenovac, dok je 700.000 ljudi tamo pogubljeno (tko je tamo došao, živ nije izašao). Onda sam, 2007. počeo čitati sve što je dotad objavljeno o Jasenovcu od 1945. I ostao iznenađen...

Koliko dugo proučavate Jasenovac i koliko ste dosad pročitali literature, s koliko izravnih svjedoka razgovarali i koliko dokaza vidjeli?

- I do te 2007. sam pročitao bar triput više knjiga i članaka o Jasenovcu i Drugom svjetskom ratu od prosječnog diplomanta studija povijesti s Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Onda je krenulo redom: „Ogoljela laž logora u Jasenovcu“ Horvata i Mrkocija, pa „Jasenovac – radni logor i logor smrti“ Nataše Mataušić. To je bilo pravo otkriće – pročitao sam sve knjige koje su tu navedene kao izvori. Među njima pravi biser bio je Milko Riffer, knjiga bivšeg logoraša objavljena odmah nakon rata, 1945. (objavljena kao pretisak 2011, u Nakladi Pavičić). Čitao sam radove Josipa Pečarića (Srpski mit o Jasenovcu i druge), Josipa Jurčevića (Kako je nastao jasenovački mit), Marija Keve (Veze Međunarodnog odbora Crvenog križa i Nezavisne države Hrvatske). Šlag na tortu bile su tri knjige Antuna Miletića „Koncentracioni logor Jasenovac“ iz 1986. Riječ je o trosveščano zbirci dokumenata o logoru, „ukrašenoj“ fotografijama i popratnim tekstovima koji nemaju izravne veze s logorom. No dokumenti govore svojim jezikom. Iz tog sam temeljnog čitalačkog iskustva krenuo prema razgovorima s dvanaest ljudi koji su u vrijeme rata bili u Jasenovcu. Slijedilo je postupno otkrivanje velike arhivske građe u Hrvatskom državnom arhivu.

Često se kaže da punu istinu o NDH, a samime time i o Jasenovcu, nije moguće spoznati bez proučavanja i uvida u dokumentaciju NDH koja je u Beogradu. Neki povjesničari, pak, kažu da se ta istina može dobrim dijelom spoznati i proučavanjem građe koja je u arhivima u Zagrebu, Sisku, Karlovcu i drugdje. Može li se steći istina na temelju izučavanja dokumentacije u RH, a bez one koja je u Srbiji?

- Sasvim dobar uvid u ono što se događalo u Drugom svjetskom ratu u ND Hrvatskoj pa tako i u logoru u Jasenovcu može se steći iz arhivske građe i ostalih izvora koji se nalaze u Hrvatskoj. Dokumenti iz srpskih arhiva mogu pridonijeti rasvjetljavanju pojedinih događaja te upotpunjavanju i nijansiranju onoga što se može saznati i iz dostupne građe.

Nedavno su iz Srbije poručili da ne će predati Hrvatskoj dokumentaciju o NDH i Jasenovcu koju Hrvatska traži. Zašto Srbija odbija predati tu dokumentaciju koju je otuđila?

- Riječ je o glupostima za koje oni misle da je neka ozbiljna politika. Kad dođe vrijeme da uđu u Europsku uniju, dat će i ono što nije traženo. A svijet zbog toga neće stati.

Možete li nakon što se rasprše te naslage jugokomunističke mitologije s NDH i Jasenovca, u par rečenica definirati što je uistinu bio koncentracijski logor Jasenovac a da ta definicija, jedino ona, počiva na znanstveno provjerljivim činjenicama i nepobitnim dokazima?

- Jasenovac je bio kažnjenički, radni logor za aktivne protivnike NDH: Hrvate, Muslimane, Srbe, kojima je u upravnom postupku dokazano da su napravili neko protudržavno kazneno djelo – sabotažu, sudjelovanje u oružanoj pobuni, prikupljanje pomoći za partizane, špijuniranje... Zatim, bio je to internacijski logor za skupinu Židova, koji su bili izuzeti od deportacija u njemačke-nacističke logore. Deportacijama je izložena većina pripadnika židovske zajednice na području NDH pod njemačkim utjecajem. U logor su internirani i hrvatski Romi također s područja pod njemačkim utjecajem (Romi iz BiH nisu bili internirani). Bio je to jednim dijelom i sabirni centar za radnu snagu za njemačke ratne tvornice. U manjem broju u logor su zatvarani i prekršitelji gospodarskih propisa te manjih kaznenih djela (džeparenja, skitnje, prostitucije).

Slovenski istraživač Roman Leljak nedavno je u Hrvatskome tjedniku objavio kako je na temelju dokumentacije Vojnoga arhiva u Beogradu sada jasno da je u Jasenovac tijekom četverogodišnjega postojanja ušlo 18.600 osoba. Je li to istina i smatrate li taj broj realnim na temelju svega što ste pročitali, čuli i vidjeli o Jasenovcu?

- Ne znamo tko se sve nalazi na tim popisima, a broj onih koji su prošli kroz logor mogao bi biti i manji. Treba vidjeti odnose li se ti dokumenti i na one koji su prošli kroz logor u Staroj Gradiški, te kroz nekoliko prihvatnih centara nakon bitke na Kozari. Iz tih prihvatnih centara (Dubica, Mlaka, Bosanska Gradiška...) izbjeglice su upućivane na rad u Njemačku, na zbrinjavanje u Slavoniju, dok su djeca upućivana u prihvatilišta u Sisak, Zagreb, Jastrebarsko. Često su na jasenovačkim popisima i ljudi koji su pored logora ili iz njega otišli na neka druga mjesta.

U jasenovačkome popisu žrtava navodi se da je od 83 800 žrtava samo u prvoj godini ubijeno 10.700. Vi ste dokazali da u prvoj godini po svim izvorima nije u logoru bilo više 1.200 logoraša. Ako, dakle, i komunistički autor A. Miletić tvrdi da u toj godini nije bilo više od 1200 ljudi, kako je moguće i na temelju čega SP JU

Jasenovac smatra da je ubijeno 10.700 građana? Je li to pomračenje uma nekih u Hrvatskoj ili slijepo robovanje velikosrpskoj propagandi?

- Svakako robovanje nekoj propagandi. Zdravorazumsko razmatranje izvora nikako ne može potvrditi broj od 10.700 navodno ubijenih te godine. U to je vrijeme logor bio samo na lijevoj obali Save, tamo gdje je sada spomen područje. Na tom području je do 1990. pronađeno 196 posmrtnih ljudskih ostataka.

Jeste li pitali za taj paradoks upravu, kustose, u JU SP Jasenovac?

- Kažu da su se možda oni, koji su davali podatke, zabunili pa su ti ljudi stradali kasnije. To znači da tih 10.700 treba pripisati kasnijem razdoblju, ali onda razmjerno rastu i ti brojevi. No pustimo igru brojeva. Jednostavno, prema dokumentima i izjavama bivših logoraša te materijalnim dokazima, nije moguće da bi u Jasenovcu (kad se pridoda i Stara Gradiška) život izgubilo 83.000 ljudi. Jedan kustos ponudio mi je objašnjenje da su leševi 1941. bacani u Savu. Za to doista nema nikakva drugog uvjerljivog dokaza. Kad dodamo da se u prosincu Sava zamrzнула pa su stanovnici okolnih sela njihovim kolima prelazili preko debelog sloja leda na rijeci, obrazloženje službenog jasenovačkog kustosa našlo se na vrlo tankom ledu.

Jeste li ikada pitali pokojnoga Slavka Goldsteina, njegova sina Ivu, neke aktualne ljevičarske povjesničare Jakovinu, Klasića, kolegu Z. Despota, koji se klanjanju beogradskim lažima da vam objasne taj paradoks? Što vam u nevezanim razgovorima kažu kolege novinari, povjesničari...?

- Osim pokojnog Slavka Goldsteina, nitko se drugi od njih nije odvažio na razgovor o ovoj temi. A i S. Goldstein je htio razgovarati samo neslužbeno, onako, u prolazu...

Jeste li pitali upravu gdje su kosturi navodnih 83 800 žrtava i što su vam odgovorili. Može li se nazrijeti u njihovome glasu, pogledu, tonu, da kad moraju odgovoriti na ta pitanja zapravo – lažu? Kolika bi površina morala postojati na kojoj bi bilo pokopano toliko ljudi?

- Najčešći odgovor od ljudi koji se bave tom temom je da se nikad neće moći saznati što se događalo u Jasenovcu. A ja sam siguran da hoće.

Antropološka istraživanja u tri navrata u Jugoslaviji nisu dovela do željenih rezultata. Što je otkriveno? Koliko je dokazano, kad je riječ o istraživanjima te vrste, žrtava u Jasenovcu slovom i brojem?

- Bušenja posebnom Dachnowsky sondom i spiralnom bušilicom na stotinjak mjesta u Donjoj Gradini te području logora s lijeve strane Save otkrila su 497 posmrtnih ostaka.

Ivo Goldstein sada, pak, tvrdi, a zapravo ponavlja srbijanskoga historičara S. Živanovića, da nema kostura zato što su ustaše pred kraj u logor dovele drobilice, strojeve za mljevenje kostiju, kojima se onda gubi trag. Koja je bila vaša reakcija kad ste to čuli ili pročitati - jeste li se nasmijali, začudili, je li vam se, moguće, otvorilo nešto što niste znali...?

- Drobilicu kostiju nitko ne spominje u svojim sjećanjima – ni bivši logoraši, ni ustaše, ni partizani koji su ušli u logor, a ranije su imali solidne obavještajne podatke o zbivanjima u logoru i oko njega, a ni stanovnici okolnih sela... Očekujem da će autor te

tvrdnje uskoro za nju ponuditi neki dokaz. Ako to ne učini, trebao bi se ubuduće sam potpuno isključiti iz sudjelovanja u raspravi o jasenovačkim logorima.

Prijašnji odgovori na pitanja o leševima bili su otprilike: odnijela ih Sava, spaljeni su u pećima... Padaju li na tom pitanju svi apologeti jugokomunističke dogme o Jasenovcu?

- Dokumenti, izjave više stotina bivših zatočenika danih pred komunističkim institucijama, zatim izjave ustaša, partizanskih obavještajaca, većine posjetitelja logora (predstavnik Međunarodnog odbora Crvenog križa, dopisnik Associated Pressa, njemačkih novina, bugarskih i mađarskih atašea za štampu...) te materijalni ostaci, Jasenovac oslikavaju kao radni logor.

Kritičari ismijavaju vaše otkrića da su u logoru održavane kazališne i umjetničke predstave, nogometne utakmice, da su se slali i primali paketi, da su logoraši imali radno vrijeme, podvrgnuti liječenju... Za Srbiju znamo, ali zašto je dijelu Hrvatske danas teško prihvatiti novoootkrivene činjenice o Jasenovcu?

- Vjerujem u razum stanovnika Srbije te da će jednom i oni u većini prihvatiti realnu sliku Jasenovca. Događa se da u nekom narodu javno mnijenje ode izvan normalnih okvira, ali ipak je riječ o državi s europskim kulturnim naslijeđem. Slično vrijedi i za one u Hrvatskoj koji još nisu ozbiljnije počeli promišljati o Jasenovcu.

Dakle, kakva je stvarno istina o Jasenovcu, ružna, lijepa, sramotna za Hrvatsku, sramotna za Jugoslaviju...

- Logor u Jasenovcu postojao je 1300 dana. U njemu je bilo šest baraka za stanovanje, s maksimalno 200 zatvorenika u svakoj. Ostali su spavali u radnim pogonima pa se može procijeniti da je u logoru prosječno stalno bilo 2000 ljudi. S time se slažu i izjave aktera i dokumenti. U logor se ulazilo i izlazilo po izdržanoj kazni. Brojni zatvorenici izašli su i ranije zbog proglašene amnestije. Pred kraj rata, zatočenici su preseljavani u Njemačku. Dobar dio ih se vratio poslije rata. Zatvaranje, lišavanje slobode, nikad nije ugodno, ni za zatočenika pa ni za onoga koji ga čuva.

Zlorabe li se Stepinčeve riječi Paveliću da je logor bio ljaga za hrvatski narod?

- Nadbiskup Alojzije Stepinac osuđivao je bilo čije narušavanje ljudskih prava zbog vjerskih ili drugih razloga, a koje nije bilo povezano s ponašanjem osobe čija se prava ograničavaju. Za protudržavno djelovanje, tražio je primjereni kazneni postupak. Inervenirajući za nekoliko slovenskih katoličkih svećenika koji su odvedeni u logor pod sumnjom da su sudjelovali u protudržavnom radu te načelno prosvjedujući protiv internacije Židova, nadbiskup je u privatnom pismu poglavniku Anti Paveliću logor u Jasenovcu nazvao „sramotnom ljagom za Nezavisnu Državu Hrvatsku“. No prema značenju koje je Jasenovac dobio u komunističkoj-propagandnoj mitologiji i posljedicama tog mita (Jasenovac je bio pogonsko gorivo za mržnju i rat protiv Hrvatske), teško se oteti ocjeni da je Jasenovac zapravo daleko veća ljaga na Titovoj Jugoslaviji. Mislim da bi se Stepinac, da je sada živ, složio s takvom konstatacijom.

Koliko danas ima preživjeli logoraša Jasenovca i dokazuje li itko od njih komunističke teorije o tome logoru. Koliko ima živućih svjedoka iz sustava vlasti

NDH koji znaju istinu, a jeste li s nekima i razgovarali za vrijeme nedavnoga boravka u Argentini među Hrvatima?

- U Zagrebu je 1999. godine u vrijeme suđenja Dinku Šakiću, jednom od zapovjednika logora, živjelo oko 300 bivših jasenovačkih zatočenika. Zašto ih naši povjesničari tada nisu potanko ispitali o vremenu koje su proveli na služenju logorske kazne? Nažalost, uglavnom zbog straha od udbinog progona, ni u emigraciji se nije puno pisalo o Jasenovcu. Ostali su poneki memoarski zapisi, i u Hrvatskoj i u inozemstvu, te sjećanja potomaka i logoraša i dužnosnika NDH, koja donekle mogu pomoći u istraživanju.

Imate li dojam da je političko i intelektualno ozračje nakon 2000. godine u Hrvatskoj derogirano. Tuđman je 1989. ustvrdio da NDH nije bila samo fašistički zločin nego i izraz volje hrvatskoga naroda za slobodnom državom. Danas, pak, njegovi nasljednici u vrhu HDZ-a, ali i u vrhu države, ne priznaju nikakve, pa ni tu jednu olakšavajuću okolnost za NDH. Plenkovićevo Vijeće za prošlost osudilo je NDH kao apsolutno zlo, a komunizam i Jugoslaviju samo kao relativno zlo. Vaš komentar?

- Rad našega društva koje istražuje Jasenovac znak je da ipak nije sve tako loše. U društvu djeluje akademik Josip Pečarić, član Hrvatske akademije znanosti, nekolicina je doktora povijesnih i drugih znanosti, većina članova su diplomirali na fakultetima. Ozbiljnih oponenta našim zaključcima zapravo i nema. Samo treba vremena da ti zaključci dobiju službenu većinsku javnu podršku, a neslužbenu već imaju. Vijeće za prošlost nije donijelo apsolutne osude – kad se temeljito pročitaju njegovi zaključci, otvorena su vrata i za slobodno istraživanje i novo vrednovanje suvremene hrvatske povijesti.

Postoje li ikakvi dokazi da je u logoru smaknuto 20.000 djece. Vi ste to nazvali najgnusnijom laži. Jeste li dobili ikada ikakvo obrazloženje uprave Jasenovac oko toga? Takva zastrašujuća teza *a priori* izaziva jezu i zahtjeva šire obrazloženje ako je istinita, ali i ako nije istinita. Dakle, molim Vas, još jednom objasnite je li bilo ubojstava djece u logoru Jasenovac, jesu li tamo dospjela djeca s Kozare, i zašto Hrvatska danas nema snage smireno i znanstveno odgovoriti na te strašne optužbe?

- U logoru u Jasenovcu postojala je škola za dječake koji su ondje od zatočenika-majstora usvajali razna obrtnička znanja: električarska, automehaničarska, limarska, drvodjeljska... Neki od učenika došli su i iz kozaračkog zbjega. Ukupno je obrtničkih pitomaca bilo stotinjak. U logoru u Jasenovcu nije bilo djece ni izdaleka u tako velikom broju kako to sugerira popis navodnih žrtava Jasenovca koji uz potporu iz hrvatskog proračuna, vodi Javna ustanova Jasenovac. Inzistiranje na tom popisu i priči o „20.000 ubijene djece“ vrlo često zvuči kao govor mržnje.

Na kraju, što simbolizira Bogdanovčev spomenik u Jasenovcu. Ako se osnuje međunarodno Povjerenstvo, što zagovara Predsjednica RH, do kakvih će spoznaja, prema vašem očekivanju, doći i hoće li taj spomenik imati ikakve svrhe.

- Ozbiljno povjerenstvo, domaće ili međunarodno, doći će isto do spoznaja o kojima sam govorio o ovom intervjuu. A onda treba početi razgovor i o promjeni simbolike kojom će se obilježavati jasenovački logor.

Vratimo se na početak ovoga intervjua: tko bi trebao pred represivna istražna tijela: vi koji pišete o otkrićima ili, pak, Pupovac, koji pothranjuje jasenovački mit i iznosi nedokazive klevete na račun Hrvatske i permanentno uznemiruje javnost?

- Ne bi trebao nitko. O Jasenovcu treba razgovarati trijezno, na okruglim stolovima, arhivskim radionicama tribinama, televizijskim emisijama. Očekujem da će u skladu sa zaključcima Programskog vijeća i HRT krenuti sa serijom emisija o ovoj temi. To je u skladu s boljim standardima javnog servisa, za koji se zalažu i vijećnici. Za temu bi se mogli zainteresirati i novinari konkurentskih televizija s nacionalnom koncesijom, ako ništa, ono bar zbog konkurentskih razloga. Tema izaziva visoku gledanost i čitanost i bilo bi glupo kad bi ju propustili.

Prof. Hrvoje Klasić odbio je doći u studio HTV-a zbog toga što vi pripadate „društvu koje negira zločine u Jasenovcu“. Pripadate li takvom društvu?

- Nastojimo utvrditi što više jasnih činjenica o jasenovačkom logoru. Mnogo takvih činjenica je dosad zanemareno, jer su jugoslavenski povjesničari selektivno koristili dostupnu građu. Time opovrgavamo uvriježenu sliku logora, ali ne negiramo ni jedan zločin koji je moguće nedvojbeno utvrditi.

Saborski zastupnik Milorad Pupovac smatra da vi u svojim radovima negirate zločine genocida i holokausta i da bi vas zbog toga trebalo sudski goniti. Bojite li se progona?

- Ne.

Je li Jasenovac bio logor smrti?

- U logoru je određen broj zatvorenika izgubio život. Uglavnom zbog odmazdi za bjegove, zbog bolesti, zbog planiranja pobune, prema zapovijedima i presudama koje su upućene u logor izvana, zbog zračnog bombardiranja... Ako „logor smrti“ definiramo kao mjesto u koji su zatočeni u većini dovođeni s namjerom da bi ondje bili ubijeni, onda Jasenovac doista nije bio takav logor.

Prema svjedočenjima bivših logoraša, u Jasenovcu su masovno ubijani Romi. Potvrđuju li to vaša istraživanja?

- Jedna od velikih jasenovačkih misterija ostaje sudbina skupine Roma dovedenih u svibnju i lipnju 1942. u Jasenovac. Postoje svjedočenja o likvidacijama, ali i svjedočenja koja to opovrgavaju. Uz mnogo kontradiktornih izjava o njihovoj sudbini, nema materijalnih dokaza za masovna ubojstva. Dokumenti pokazuju da su dopremani u logor, a ima i potvrda da su neki od njih također upućivani u Njemačku. Sudbina hrvatskih Roma sigurno je važna tema daljnjeg istraživanja.

Utječe li vaša nacionalnost na vaša istraživanja? Da li vam činjenica što ste Srbin pomaže ili odmaže?

- Uglavnom pomaže. Ali ne treba zaboraviti da je to tek jedan od elemenata mojeg identiteta. Jednako sam i Hrvat. Ponosim se i dozom češkog nasljeđa ili Kutinom, kao

gradom srednjoškolskog odrastanja. No prije svega razgovarajmo o sadržaju moje knjige i ukupnoga rada.

Je li baš sve do čega je o Jasenovcu došla jugoslavenska historiografija nužno odbaciti?

- Ne, ali svaki izvor treba podvrgnuti temeljom preispitivanju kako bi se utvrdila njegova vjerodostojnost.

Što mislite, hoće li Srbija promijeniti ime državnog Instituta za vodoprivredu „Jaroslav Černi“ u Beogradu kad iz vaše knjige vidi da je inženjer Černi bio ustaša?

- Nadam se da ne će. Černi je bio partizanski špijun, osuđen na zatočenje u Jasenovac gdje postaje suradnik ustaške uprave i od običnog zatočenika razlikuje se po ustaškoj kapi koju je nosio. Nakon izlaska iz logora postaje direktor beogradskog vodoprivrednog instituta. Na internetskoj stranici instituta stoji da su „ponosni na svojeg osnivača“. Zašto ne bi tako ostalo i dalje?

Hrvatski tjednik, 14. lipnja 2018.

<https://narod.hr/hrvatska/igor-vukic-cini-se-kao-da-se-vracamo-u-doba-rankovica-bakarica-suvara>

PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

ZDS I PUPOVČEV SRPSKI PATRIOTIZAM

Za Srbe je Matoš rekao: „Oni Lažu. To je njima od Boga.“

Tako je i Pupovac komentirao izjavu Predsjednice.

On na početku kaže:

Predsjednica je u petak izjavila da je 'Za Dom' jedna od povijesnih varijanti hrvatskog pozdrava i pokliča, a 'Za Dom spremni' službeni, kompromitirani pozdrav NDH koji treba razlikovati od pokliča 'Za Dom spremni' pripadnika postrojbi iz Domovinskog rata, koji je dio njihovih nikad zabranjenih insignija.

Pupovac na pitanje novinarke N1 televizije kaže (snimak je dan i u večerašnjoj Bujici, JP) da razlike u pozdravima nema. "Ne postoji razlika. Možda postoji razlika među ljudima koji su to uzvikivali. I sigurno postoji. Možda neki znaju što to znači, možda neki ne znaju što to znači. Ali oni koji su uveli pozdrav 'Za Dom spremni' u vrijeme Domovinskog rata su znali što to znači", rekao je Pupovac.

Naravno Pupovac zna da je ZDS nastao 1932. godine kao antifašistički pozdrav i odgovor Ustaša na srpski fašizam u Prvoj Jugoslaviji, a doista je fašizam borba protiv srpskog fašizma, a u Domovinskom ratu se ZDS koristio protiv srpske fašističke agresije, pa je Pupovac u pravu da nema razlike između ZDS i ZDS.

Međutim u svijetlu Matoševe tvrdnje nama je zanimljiviji dio u kome on sebe definira kao dobrog Srbina.

Svi znaju, a vjerojatno mu je to i donijelo veliko poštovanje i kod Sanadera i kod Plenkovića, o njegovim lažima tijekom Domovinskog rata o prekrštavanju srpske djece i o dr. Šreteru, za koje nije nikada odgovarao, Dapače vidimo kako je nagrađen. On dalje tvrdi:

"Tko je to govorio? I zato su slike poglavnika Pavelića imali u svojim uredima, zato su se pozdravljali s dizanjem desne ruke u zrak i pozdravljali su se sa 'Za Dom spremni' i smatrali su se nasljednicima ustaša" (podcrtao JP), dodao je saborski zastupnik srpske nacionalne manjine.

Pupovac smatra kako se tom izjavom predsjednice i dalje 'drže otvorena vrata za ustaško nasljeđe'. "To znači da se unosi smutnja i nered među ljude, to znači da se i dalje drže otvorena vrata za ustaško nasljeđe u Hrvatskoj i da se sam Domovinski rat zapravo na taj način povezuje s time".

<https://direktno.hr/domovina/pupovac-oni-koji-su-uveli-za-dom-spremni-u-vrijeme-domovinskog-rata-smatrali-su-se-nasljednicima-ustasa-148417/>

Nećemo spominjati da je veliki ratni ministar Gojko Šušak pozdravljao sa ZDS da ne bi povrijedili zastupnika srpske nacionalne manjine jer je Šušak bio ministar koji je na kraju natjerao 'hrabre' srpske ratnike da pobjegnu, kako reče Slobodan Milošević, kao ZEČEVI. To je davno bilo, a jedan drugi bivši Tuđmanov ministar i veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec danas kaže,

Rečeni pozdrav spominjem u knjizi ipak samo na jednom mjestu: već je siječanj 1992. i u Osijeku se nešto lakše diše, u Tvrđi velika svečanost oko datuma međunarodnog priznanja Hrvatske, puna dvorana vojske, izlazi stasiti zapovjednik i vikne „Za Dom !“, a stara se zgrada zatrese od odgovora „Spremni“. Nitko od tih hrabrih ljudi nije mjerio kukuruz, štono riječ, nije podignuo ruku u skladu s rimskim pozdravom, nije slavio Pavelića ni Hitlera, ne (podcrtao JP), bilo je to izgovoreno iz srca odvažnih hrvatskih vojnika koji su već u mnogim krvavim danima 1991. dokazali da su za dom spremni dati sve.

U nastavku je Hitrec unaprijed odgovorio Pupovcu:

I ne će meni nitko docirati, posebno ne oni koji su se u onim strašnim vremenima skrivali ili bili tijelom ili samo duhom na neprijateljskoj strani, kao što su i sada. Ni oni hrvatski političari koji su se dali navući u zamku pa se panično brane od možebitne optužbe za neoustašluk, dok istodobno srbijanska štampa nema skrupula pa i nadalje baš sve Hrvate naziva ustašama – baš kao u vrijeme rata.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/31330-h-hitrec-smrtopis-povijesti-u-hrvatskom-skolstvu.html>

Međutim, ipak treba uvažavati Pupovčevu potreba da se dokaže kao pravi Srbin, a ne etno-biznismen pa ću navesti što za njih kaže veliki srpski književnik i bivši predsjednik Srbije Dobrica Čosić:

Mi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugoga; lažemo iz samilosti, lažemo iz stida, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju bijedu, lažemo zbog poštenja. Lažemo zbog slobode. Laž je vid srpskog patriotizma i potvrda naše urođene inteligencije. Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.

(iz romana "Deobe")

U tom znaku je Pupovac govorio i o pokrštanju, i o dr. Šreteru. A ovdje ga zbog toga prozivaju. Pa očito je da se u Hrvatskoj ne poštivaju nacionalne manjine, kada vidimo ne poštivaju njihove glavne osobine tj. iskazivanje patriotizma. Ali zato još uvijek imamo Plenkovića koji to zna cijeniti, zar ne?

Josip Pečarić

POGLEDAJTE snimak Bujice i:

<https://kamenjar.com/barabara-jonjic-lomu-se-i-dalje-koplja-okolo-zds/>

<https://direktno.hr/direkt/od-svih-politicara-hrvatskoj-desnici-dapic-prvi-reagirao-istup-milorada-pupovca-148475/>

PERO KOVAČEVIĆ PUPOVCU: “ONI KOJI RATA NISU OKUSILI ILI SU BILI NA DRUGOJ STRANI, NEMAJU PRAVO GOVORITI O HOS-U!”

“Godine 1994. razgovorao sam s predsjednikom Tuđmanom o tome da se pripadnicima HOS-a priznaju baš sva prava, kako bi naročito ranjenici, mogli ići na liječenja i slično... Sastanak je trajao vrlo kratko, a Tuđman mi je rekao: Dajte im sve što treba, oni imaju prava kao i svi ostali hrvatski branitelji,“ prisjetio se Pero Kovačević.

BUJICA JE OBJAVILA EKSKLUZIVNU SNIMKU IZ POLIČNIKA: prije početka koncerta MP Thompsona ove subote, zaštitari zadarske tvrtke ‘Mediteran security’, po nalogu policije djevojke su tjerali da skidaju majice HOS-a! Ulazak u dvoranu bio je zabranjen svima onima koji su imali povijesne zastave s grbom na kojem je prvo polje bijelo!

Ekipa Bujice pronašla je djevojku sa snimke; Mia Belić je studentica međunarodnih odnosa i diplomacije, a pred kamera je opisala što joj se dogodilo: – To je bila jedna posve iracionalna intervencija zaštitara. Prijateljica i ja imale smo HOS-ove majice, sa svim obilježjima te postrojbe koje su sadržavale i pozdrav ‘Za Dom spremni’. Na ulazu u dvoranu nam je rečeno da s tim znakovljem ne možemo ući na koncert. Na moje pitanje zašto je to tako, dobila sam odgovor da je to zakonom zabranjeno! Na pitanje kojim to zakonom, nisam dobila odgovor... Na moj osvrt da se radi o legitimnom pozdravu jedne postrojbe Hrvatske vojske iz Domovinskog rata i da ne razumijem koji je moj točan krimen, rečeno mi je da se prestanem raspravljati, ako ne želim biti privedena!

MIA BELIĆ: OPET ĆU ODJENUTI MAJICU HOS-a!

Mlada Mia misli da se ovakvim postupcima samo izaziva kontraefekt: – Vjerujem da se represijom i zabranama neće postići baš ništa. Čak štoviše, na koncertu svi u jedan glas izvikivali ‘Za Dom spremni’. I oni koji znaju pozadinu toga pozdrava i oni koji ne znaju... Kod mladih se stvara opravdani revolt. Na djelu je lucidna stigmatizacija temeljnih vrednota na kojima bi trebala počivati Republika Hrvatska, a one su sve zanijekane. To je analogno dosadašnjim reperkusijama aktualne Vlade, koja je sačinjena od briselskih trabanata, nekakvih sekundanata i mediokritetskih oportunističara!

Na pitanje, hoće li i za sljedeći koncert MP Thompsona odjenuti majicu HOS-a, Mia Belić je odgovorila: – Da, naravno!

“Mlada studentica međunarodnih odnosa mogla bi svoju stariju kolegicu koja je na doktoratu na Političkim znanostima, podučiti kako se brani ‘ZDS’ i HOS,“ našalio se voditelj Bujice, očito, na račun Kolinde, a Pero Kovačević se nadovezao: – Drago mi je čuti da danas imamo ovako mlade djevojke koje su dobro upoznate i argumentirano brane naše svetinje. Stvar je tu jasna, policija ne može u pravnoj državi ići argumentom snage, nego snagom argumenata. A činjenice i dokazi upućuju na to da je znakovlje HOS-a legalno.

Godinama se zalažem za pravnu državu i za načelo prava. Bez obzira na to tko je na vlasti, propisi i zakoni na sve se trebaju primjenjivati jednako – napomenuo je na

početku gostovanja u Bujici Z1 televizije pravni stručnjak i bivši pravaški zastupnik Pero Kovačević.

NITKO NEMA PRAVO ODUZIMATI OZNAKE HOS-a!

“U konkretnom slučaju, stvar je jasna da ne može biti jasnija. Znakovlje HOS-a je službeno i legalno, kao što su službeno legalne udruge HOS-a i kao takve registrirane po Zakonu o udrugama u Ministarstvu uprave. Majice sa službenim znakovljem HOS-a nisu zabranjene. Majica HOS-a jednaka je kao i svaka druga majica bilo koje brigade Hrvatske vojske ili neke druge ratne postrojbe... Prema tome, nitko u Hrvatskoj majice nema pravo nikome skidati, niti zabranjivati zbog njih ulazak u bilo koje prostore i kada to radi, čini nezakonito djelo,“ upozorava Kovačević i zaključuje: “U Poličniku zakon nisu prekršili mladi ljudi koji su imali na sebi majice HOS-a, već oni koji im nisu dopustili uzlazak na koncert s njima!”

Pero Kovačević 90-ih je u Ministarstvu obrane bio autor i koautor mnogih zakona, uključujući i Zakon o obrani: – Prvog listopada 1991. godine pozvali su me u Ured predsjednika Tuđmana da napišem zapovijed kojom postrojbe HOS-ulaze u sastav Hrvatske vojske i pod zapovjedništvo zbornih područja. I ušle su. Znakovlje HOS-a formalno je verificirano 1994. godine. Taj je postupak bio u nadležnosti Ministarstva obrane. Sve postrojbe Hrvatske vojske imale su svoje oznake i stjegove i svi su prošli odgovarajuću pravnu proceduru. Znakovlje HOS-a kao sastavnice Oružanih snaga, Ministarstvo obrane je priznalo 1994. godine. To se odnosi i na grb, koji unutar sebe ima pozdrav ‘ZDS’. Tko ima pravo u ovoj državi oduzeti stijeg ratne postrojbe pobjedničke vojske?! Ja bi ga volio vidjeti! Kome to uopće pada na pamet?!

“Godine 1994. razgovarao sam s predsjednikom Tuđmanom o tome da se pripadnicima HOS-a priznaju baš sva prava, kako bi naročito ranjenici, mogli ići na liječenja i slično... Sastanak je trajao vrlo kratko, a Tuđman mi je rekao: Dajte im sve što treba, oni imaju prava kao i svi ostali hrvatski branitelji,“ prisjetio se Pero Kovačević.

Kovačević je bio dio obrambenog tima hrvatskih generala u Haagu i s te pozicije je ustvrdio: “Haški sud se ni u jednom slučaju nije susreo s ratnim zločinom s kojim bi bili povezani pripadnici HOS-a. HOS u Domovinskom ratu nije počinio niti jedan ratni zločin, a bili su na najtežim bojištima! To je potvrdio čak i Žarko Puhovski, kojeg je Haag odbio kao lažnog svjedoka, ali je u slučaju HOS-a ipak govorio istinu...”

AKO VAS TJERAJU DA SKIDATE MAJICE HOS-a ILI ZASTAVE S PRVIM BIJELIM – TUŽITE ZAŠTITARE ILI DRŽAVU!

Pero Kovačević u Bujici je reagirao na izjave Milorada Pupovca koji je i ovaj tjedan vrijeđao HOS i njegov pozdrav: – Za ovakve kao Pupovac, povijest počinje i završava Drugim svjetskim ratom. Za njih je petokraka s kojom je napadana Hrvatska i pod kojom je ubijeno 7.726 civila, a od toga pola žene i djece, pozitivan simbol. No, za nas nije bitno mišljenje takvih ljudi, nego nam je bitno mišljenje naših branitelja, pa i 10.000 Srba koji su branili Hrvatsku od velikosrpske i četničke agresije, no Pupovac među njima nije bio. Oni koji rata nisu okusili ili su bili na drugoj strani, nemaju pravo govoriti o HOS-u!

Pero Kovačević i odvjetnik Tomislav Jonjić dali su pravni savjet svim mladim ljudima kojima su oduzete majice HOS-a da pokrenu sudske postupke. Kovačević je bio rezolutan: – Pokrenite sudske tužbe! Za oduzimanje majica HOS-a nema nikakve

zakonske podloge. To je protuzakonito postupanje. Ukoliko su krivi zaštitari, tužite zaštitarsku tvrtku, a ako je kriva policija – tužite državu! Vrijeme je da krenemo u kontranapad i da takvim svinjarijama stanemo na kraj!

Voditelj Bujice neposredno prije emitiranja emisije dobio je dokument koji je šokirao gosta. Pokazao ga je pred kamerama: – Ovo mi je poslao odvjetnik Davorin Karačić. Iz Policijske škole ‘Josip Jović’ jučer je izbačena Zadranka E. G. djevojka rođena 1999. godine. Izrečena joj je “pedagoška mjera“ isključenja iz policijske škole zato što je, kako se navodi u obrazloženju, “glasno reproducirala pjesme pjevača Marka Perkovića Thompsona, a sve s ciljem izazivanja straha ili stvaranja neprijateljskog, ponižavajućeg ili uvredljivog okruženja na temelju razlike u etničkoj pripadnosti i vjeri, političkom ili drugom uvjerenju te nacionalnom podrijetlu, kako bi povrijedila dostojanstvo svoje kolegice...”

U anketi provedenoj u Zagrebu, građani glavnog grada izjasnili su se da im pozdrav ‘ZDS’ ne smeta i da je pozitivan i poželjan. Osudili su izjavu predsjednice Kolinde Grabar-Kitarović koja je rekla da je “neprihvatljiv i kompromitiran“.

<http://www.7dnevno.hr/izdvajanja/top-2/pero-kovacevic-pupovcu-oni-koji-rata-nisu-okusili-ili-su-bili-na-drugoj-strani-nemaju-pravo-govoriti-o-hos-u/>

VJEKOSLAV KRSNIK

„ZA DOM SPREMNI“ NIJE POLITIČKO NEGO USTAVNO PITANJE

Nevjerojatno je kako su vladajuće hrvatske garniture u posljednjih 15-tak godina dozvolile Miloradu Pupovcu samozvanom i lažnom predstavniku srpske nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj da svojom praktički velikosrpskom politikom drži cijelu naciju pod ucjenom, svraćajući svojim postupcima pozornost s mnogo ozbiljnijih problema s kojima se suočava država. Ta njegova u stvari podrivačka i subverzivna politika simbolično je obilježena zahtjevom za uklanjanje spomen ploče palim HOS-ovim braniteljima u Jasenovcu na kojoj stoji pozdrav „Za Dom spremni“. Milorad Pupovac i njegovo tzv. Srpsko narodno vijeće uz pomoć projugoslavenskih političkih stranaka, prije svega SDP-a i HNS-a, uključujući na neki način i HDZ, ali i brojnih civilnih udruga, ali što je najtragičnije i uz pomoć javne Hrvatske radiotelevizije kao nove varijante Yutela, da se ne spominju dva vodeće jugofilska dnevnika „Jutarnji list“ i „Večernji list“, uspio je nametnuti hrvatskoj javnosti ustašku etiketu pozdrava „Za Dom spremni“.

Prije svega treba utvrditi pravnu dimenziju pozdrava „Za Dom spremni“, polazeći od vrhovnog pravnog akta države, a to je naravno Ustav. U čl. 16. stoji: „Sloboda i prava mogu se ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak...“, a u čl. 38. stoji: „Jamči se sloboda mišljenja i izražavanja misli. Sloboda izražavanja misli obuhvaća osobito slobodu tiska i drugih sredstava priopćavanja, slobodu govora i javnog nastupa...“. Kad Pupovac i njegovo društvo trabunjaju o tome kako je pozdrav „Za Dom spremni“ protuzakonit, onda oni osporavaju jedno od temeljnih ljudskih prava garantirano Ustavom. Kad su hrabri dečki u postrojbama HOS-a uzimali za svoj simbol pozdrav „Za Dom spremni“ oni su samo koristili svoje ustavno pravo slobode mišljenja i izražavanja misli. Činjenica je da taj pozdrav ni u jednom zakonskom aktu nije zabranjen, jer bi to suštinski bilo protuustavno, a još je važnija činjenica da je HOS s tim pozdravom postao sastavni dio Hrvatske vojske, a sama udruga registrirana dok je na vlasti bila SDP-ova koalicija. Osim toga zahtjev za zakonsku zabranu jednog pozdrava je opasan presedan, jer su zabrane slobode izražavanja kao što je to bilo u komunističkoj Jugoslaviji karakteristične za totalitarne režime, a ne za demokratske države. Jednako tako tvrdnja da moderna Hrvatska počiva na antifašizmu je najobičnija floskula, jer je temelj hrvatske države Domovinski obrambeni rat protiv fašističke velikosrpske agresije. Ako je pak riječ o ustašama kao nedopustivoj političkoj kategoriji u Republici Hrvatskoj treba samo podsjetiti da se na prvim demokratskim izborima natjecala i ustaška stranka HOP na čelu s Pavelićevim zetom Srećkom Pšeničnikom, ali je dobila zanemariv broj glasova.

Kako se moglo dogoditi da je taj pozdrav postao toliko značajan da od njegove uporabe ovisi djelovanje Vlade. Otkako je usvojen Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina, a to je bilo za vrijeme Ivice Račana tendencija da se pozdrav „Za Dom spremni“ protuustavno proglasi protuzakonitim i navodno ustaškim poprimila je pod dirigentskom palicom Milorada Pupovca i brojnih njegovih političkih, medijskih i civilnih kolaboracionista sadašnje razmjere. Tim Ustavnim zakonom manjine su u

Hrvatskoj dobile prava kakvih nemaju ni u jednoj članici Europske unije, a osobito se to odnosi na Srpsku nacionalnu manjinu u kojoj je sva prava uzurpirao kako ga je nazvao bivši predsjednik Ivo Josipović „etnobiznismen“ Milorad Pupovac. Decidirano se može ustvrditi da je Milorad Pupovac lažni predstavnik Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, jer predstavlja po izbornim rezultatima samo 12 posto biračkog tijela te manjine. Dok je takvom Miloradu Pupovcu kao čelniku pete kolone u Hrvatskoj nakaradni izborni zakon osigurao tri garantirana zastupnička mjesta u Saboru, najviše otečeni su većinski dio hrvatskih Srba koji za razliku od Pupovca prihvaćaju Hrvatsku kao svoju domovinu, što su i dokazali, njih oko 10.000, boreći se protiv fašističke velikosrpske agresije koju Milorad Pupovac kao hrvatski državljanin nikad nije osudio. Ovdje je potrebno ustvrditi da je za takvo ucjenjivačko pozicioniranje kriv prije svega HDZ koji je za vrijeme vladavine Ive Sanadera, kojega sada „Večernji list“ pokušava politički rehabilitirati, donio takav apsurdni zakon. Po njemu se praktički politički nagrađuju oni pripadnici srpske nacionalne manjine koji su na ovaj ili onaj način podržavali velikosrpsku agresiju, dok su oni hrvatski Srbi koji su se borili protiv te agresije politički potpuno marginalizirani.

Ako želi dokazati svoju vjerodostojnost s kakvim je sloganom pobijedio na posljednjih saborskim izborima premijer Andrej Plenković jednom za svagda treba odbaciti ultimativni pritisak Milorada Pupovca djelovanje kojega se jedino može ocijeniti kao subverzivno. U to se uklapa Pupovčev zahtjev za zabranu pozdrava „Za Dom spremni“ s kojim je simbolično u Domovinskom ratu suzbijena fašistička velikosrpska agresija. Zabrana tog pozdrava pored toga što je protuustavna značili bi pretvaranje Milorada Pupovca i njegovog SNV-a iz gubitnika u toj agresiji u pobjednika u miru. Uostalom i sudska praksa temeljena na Zakonu o prekršajima nije usuglašena jer je nekoliko prekršajnih sudova oslobodilo optužene za pozdrav „Za Dom spremni“. Ključno je međutim da je u presudi Ustavnog suda sastavljenog pretežito od sudaca i pravnika iz prethodnog komunističkog režima koji je ocijenio da je to ustaški pozdrav sudac Miroslav Šumanović u izdvojenom mišljenju osporio takvu kvalifikaciju. Naravno dirigitirani vodeći mediji ignorirali su izdvojeno mišljenje sudca Šumanovića. Pozivajući se na Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i njezin čl. 10. sudac Šumanović konstatira u izdvojenom mišljenju da značajan dio hrvatske javnosti i društva percipira sporni pozdrav izvan totalitarnog i rasističkog konteksta, jer je za razliku od NDH korišten u drukčijem općem okviru tijekom Domovinskog rata koji je bio „pravedan, legitiman, obrambeni i oslobodilački“ u „uspostavi i očuvanju Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države“. Konstatirajući da se radi o izrazito kontroverznoj temi od javnog interesa sudac Šumanović je čvrstog uvjerenja da nije misija Ustavnog suda arbitrirati u globalnim ideološko-političkim i historiografskim prijeporima, jer to treba ostaviti znanstvenoj i drugoj javnoj polemici i sučeljavanju stavova sukladno vrijednostima pluralizma demokratskog društva koji izvire iz spomenute europske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Njihova borba protiv pozdrav Za Dom spremni je kompulzivna i predstavlja poremećaj osobnosti

PETERO JAHAČA VELIKOSRPSKE APOKALIPSE U HRVATSKOJ

Lora Vidović, Milorad Pupovac, Boris Miletić, Ognjen Kraus i Hrvoje Klasić, bez obzira na formalne dužnosti i poslove, najvatreniji su borci protiv pozdrava Za Dom spremni pod kojim je obranjena Hrvatska od velikosrpske agresije. Koristeći se povijesnim falsifikatima i izmišljotinama, ne mogu se zasititi ozloglašivanja Hrvatske

Piše: IVICA MARIJAČIĆ

Premda je pozdrav ili poklič „Za Dom spremni“ ozakonjen u Republici Hrvatskoj kroz insignije HOS-ove postrojbe iz Domovinskoga rata, on je na udaru nevjerojatne kampanje koja traje bez prekida, već godinama, kao da je riječ o kriminalnom činu onih koji se njime koriste.

Postoje razumni pojedinci na političkoj sceni posve smireno upozoravaju da je bespredmetna rasprava o tomu je li taj pozdrav dopušten ili ne, s obzirom na to da je on dio registriranoga i od pravnoga sustava odobrenoga identiteta jedne postrojbe, dakle potpuno legalan, no to ne sprječava zapjenjene i narogušene samoprovane stražare ideološke čistoće u RH da pokušavaju ognjem i mačem zatrti taj pozdrav.

Njihov izgovor da je to isključivo pozdrav iz NDH i iz ustaškoga pokreta, vrlo je proziran paravan ispod kojega pokušavaju skriti svoju jugonostalgiiju, mržnju prema samostalnoj hrvatskoj državi i nemirenje s briljantnom pobjedom Hrvatske vojske nad jugoslavenskom narodnom armijom i paravojsnim četničkim skupinama. Permanentna difamacijska kampanja i spremnost da se skandalizira čitava država kad gdje vide napisan taj pozdrav ili kad god čuju njegovo izvikivanje, spremnost da se alarmira čitava međunarodna zajednica i da se Hrvatsku zbog toga prikazuje fašističkom državom, glavno je obilježje nekih javnih dužnosnika u Republici Hrvatskoj, neovisno o njihovim dužnostima i poslovima. Bili oni povjesničari, pravobranitelji, gradonačelnici, filolozi, oni su ujedinjeni u tom neproglašenome pokretu protiv „ustašluka u Republici Hrvatskoj“, a kad i nemaju apsolutno nikakav dokaz za svoje objede, uvijek im dobro dođe ako netko zapjeva ili ispiše na zidu ili majici pozdrav *Za Dom spremni*. S obzirom na to da se ti likovi do sada nisu pobunili protiv pozdrava i simbola pod kojima je razarana, okupirana i ubijana Hrvatska 90-ih, štoviše na svakome ih koraku rehabilitiraju, onda zapravo nema nikakve dvojbe kojemu oni intimno političko-ideološko-svjetonazorskom sustavu pripadaju. To je jugosrpski, pa i velikosrpski i četnički sustav vrijednosti.

Bio ili ne bio isključivo ustaški ili stari hrvatski znamen, *Za Dom spremni* obnovljen je početkom 90-ih kao jedan od oblika otpora velikosrpskoj agresiji. Imao je mobilizirajući učinak među hrvatskom mladosti koja je dragovoljno išla u obranu

Domovine. Tada nikomu nije smetao. Nitko se nije bunio kad je glazbenik i branitelj Marko Perković Thompson počeo svoju legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave“ s tim pozdravom. Tuđmanova sjajna ideja i praksa pomirbe uključila je postrojbe HOS-a u sustav Hrvatske vojske, a time i njihove insignije. HOS-ov znamen *Za Dom spremni* prihvatile su i ostale postrojbe Hrvatske vojske, prihvaćen je praktički plebiscitarno bez dekreta i propisa. Nitko u toj uporabi nije svih tih godina uopće vidio bilo kakav znak rehabilitacije ustaškoga pokreta. Tek nakon 2000. godine i dolaska tzv. trećejanuarske vlasti, ruši se nasilno jedan sustav vrijednosti i uspostavlja drugi, jugokomunistički. Sama činjenica da se i nakon te godine HDZ vraćao na vlast, nije imala bitnoga utjecaja na smjenu sustava vrijednosti jer HDZ se mijenjao i prilagođavao ljevičarskom i jugosrpskom pogledu na povijest i politiku. Najzadrtiji jugonostalgičari i petokolonaši u Hrvatskoj osvajali su mic po mic prostor u javnome djelovanju, shvativši da je hrvatska država krhka, iznurena i razorena izvana i iznutra i da su poljuljani svi mehanizmi uspostavljeni 90-ih da ju štite i brane od velikosrpskih provokacija i napada. Zato danas imamo potpuno osokoljene neprijatelje Republike Hrvatske koji koračaju kroz institucije i ruše zadnje ostatke Tuđmanova suverenizma i identiteta, vrijednosti na kojima je izborna slobodna i samostalna hrvatska država. Zato traje nesmiljeni rat protiv pozdrava *Za Dom spremni*, pri čemu njihovo podsjećanje ta je to ustaški relikv, ima tendenciju prikriti stvarne motive, a to je ozloglasiti obranu Domovine u Domovinskome ratu pod tim pozdravom. Drugim riječima, i obranu Vukovara pod HOS-ovim pokličem proglasit će zločinačkom, a samim time i amnestirati agresorsku Srbiju od svih zala koje je počinila.

Velik je broj jahača velikosrpske apokalipse u Hrvatskoj. Ovdje ćemo izdvojiti pet imena koja posebno marno u posljednje vrijeme, kao da im je to jedna vrsta *core business*, izgaraju u borbi za zabranu pozdrava *Za Dom spremni*. Promatrajući ih, možemo se tek upitati što im je Hrvatska toliko skrivila da ju toliko neskriveno mrze.

U maniri partijske komesarice, kompulzivno reži na sve hrvatsko

LORA VIDOVIĆ pučka je pravobraniteljica. Svoju misiju obrane puka shvatila je kao da je u misiji iskorjenjivanja nacionalizma u Hrvata i posebice pozdrava *Za Dom spremni*. Ona djeluje kao partijska komesarica koja živi u 1945. godini, a ne duboko u 21. stoljeću pa reži na sve hrvatsko oko sebe. Prije par mjeseci napisala je posebno i skandalozno izvješće o poplavi fašizma u Hrvatskoj izmišljajući i krivotvoreći činjenice. Lora Vidović SDP-ov je kadar na dužnosti pučke pravobraniteljica. Ona je pravnica, o povijesti nema blage veze, ali ju to nije spriječilo da u formi izvješća napiše kvazipovijesni traktat. Kada bi Hrvatska imala zaštitni sustav i službe te politiku koja brani nacionalne interese i povijesnu istinu, istoga dana smijenila bi pučku pravobraniteljicu Loru Vidović. Nije joj, dakako, falila ni dlaka s glave pa je, ohrabrena, ovih dana, nakon što je glazbenik Marko Perković Thompson, na svome facebook profilu pozdravio svoje fanove sa „starim pozdravom pod kojim je branjena 90-ih domovina“, ogorčeno javno prozvala MUP pitajući ga što je poduzeo protiv Marka Perkovića Thompsona. To je znak da je gospođa Lora Vidović opterećena antihrvatskom histerijom i da je njezina potreba za obračunom sada već pomalo kompulzivna, što jest poremećaj. Poznato je da je nezakonito primljena na dužnost

pučke pravobraniteljice jer nije imala dovoljno traženoga radnog iskustva na propisanim poslovima, činjenica da je u prijavi prešutjela da ima djecu kakao bi prikrila činjenicu da je bila na porodiljnome dopustu, odnosno da nema potreban broj godina na poslu koji je natječaj propisivao, dovoljno kazuje o razini njezina morala. Kada se jedna tako povijesno neobrazovana osoba usuđuje terorizirati čitavu Hrvatsku svojim neprebolnim nostalgijama, onda nije problem u njoj, nego u sustavu vlasti koji je ne pošalje da bol boluje u tišini svoga doma.

Samo mrtva Hrvatska Pupovcu je dobra Hrvatska!

MILORAD PUPOVAC predsjednik je srpske stranke SDSS, SNV-a i općenito se percipira kao čelnik srpske nacionalne manjine, saborski zastupnik i kao „drugo oko u glavi“ vladajuće hrvatsko-srpske koalicije kojoj je na čelu predsjednik HDZ-a i Vlade Andrej Plenković. Histerija protiv pozdrava *Za Dom spremni* korespondira upravo od doba kada mu je magistar Plenković, mimo ikakve izborne logike i mimo ikakve etičke ili političke podloge, dao status drugoga stupa ove vlasti te ga praktički stavio iznad zakona. Pupovcu možete danas otkriti bilo što, možete podsjećati na njegove bezakonje i djelovanje protiv Hrvatske, ali to apsolutno ne proizvodi nikakve posljedice. On je taj koji odlučuje o sudbinama drugih, a ne odlučuju drugi o njemu. Koristi se svojom pozicijom da bi rehabilitirao velikosrpski šovinizam, što psihopatski anacionalnome Plenkoviću ne smeta. Pupi je eksponent Beograda u Hrvatskoj, naravno na unosnoj hrvatskoj plaći, i to odavno i ne skriva. Svako malo odlazi Aleksandru Vučiću po savjete, a u Zagrebu organizira nekoliko puta godišnje velikosrpske provokacije. Čim osjeti da će netko nešto prigovoriti, on čitavu Hrvatsku poklopi s *neokajanim grijehom pozdrava Za Dom spremni* i Jasenovcem. Ne dopušta nikakva propitkivanja ni nove spoznaje o Jasenovcu do kojih dolaze hrvatski istraživači. Kaže da nema nikakve razlike između pozdrava *Za Dom spremni* u doba NDH i istoga pozdrava u doba Domovinskome ratu. To nam je i posve jasno svaka Hrvatska za njega i politiku iz koje izvire je fašistička. Samo mrtva Hrvatska njemu je dobra Hrvatska. O Domovinskom ratu govori jedino kao o agresiji Hrvatske na Srbe, ne spominje uopće ono što mu je prethodilo. Nema apsolutno nikakva osjećaja stida ili kajanja zbog laži i grijeha činjenja ili propusta na štetu Hrvatske. Sve to omogućio mu je Andrej Plenković. Zahvaljujući Plenkovićevoj potpori, nastojanje Pupovca da se ukloni spomen-ploča jedanaestorici poginulih HOS-ovaca u Jasenovcu urodilo je plodom, zahvaljujući toj potpori štite se četnički spomenici ubojicama hrvatskih branitelja u Hrvatskoj i, dakako, vodi se neprekidna borba protiv pozdrava *Za Dom spremni* iz Pupovčeva epicentra velikosrpstva u Zagrebu. I, da, sve to o trošku nevoljnoga hrvatskoga puka.

Miletić je etnički Hrvat s evidentnim mazohističkim poremećajem pa ugošćuje četničke pjevače, a zabranjuje Thompsona

Boris MILETIĆ gradonačelnik je Pule i predsjednik Istarskoga demokratskog sabora. Premda je samo gradonačelnik ili samo čelnik jedne regionalne političke stranke, svi njegovi nastupi u znaku su ideološke ostrašćenosti protiv „hrvatskoga nacionalizma i fašizma“. Njemu ja važnije upozoriti na pozdrav *Za Dom spremni*, koji

je, po njemu, jasno fašistički i ustaški, nego odgovoriti na pitanje o odgovornosti za bankrot Uljanika i evidentnu višedesetljetnu enormnu pljačku u kojoj sudjeluje i lokalna istarska garnitura, a ona je oduvijek bila IDS-ova. Važniji mu je problem navodnoga fašizma nego pošast droge koja se u Puli ne valja samo ulicama nego i institucijama. Boris Miletić etnički je Hrvat s evidentnim poremećajem mazohističkoga etničkoga tipa. Obitelj mu je podrijetlom iz Hercegovine. Otac je bio izrazito jugoslavenski orijentiran kadar, a postoji legenda da je 90-ih iz zrakoplova puštao letke s UJDI-jevim porukama. Jedan brat Borisa Miletića u Zadru je zaposlen kao konzervator, ovlašten da daje rješenja za otvaranje poslovnih prostora u zaštićenoj gradskoj jezgri. Rano su ostali bez majke. Boris je ostao u Puli gdje zabranjuje nastup domoljubnome pjevaču i branitelju u Areni, Marku Perkoviću Thompsonu, a nastupe srbijanskih pjevača koji su pjevali u doba rata agresorima, četnicima, nije nikada pomišljao zabraniti, osim što je, kada je prošle godine otkriven skandal s nekim Drljačom, zamolio lokalnu srpsku zajednicu da odustanu od njegovoga koncerta, iako je taj narodnjak prije već pjevao u Puli. Boris Miletić otvoreno staje na stranu onih koji obilježavaju četnički ustanak u Srbu, dakle ustanak koji su 1941. organizirali lički Srbi s talijanskim fašistima, pri čemu su počinili istinski genocid nad Hrvatima toga dijela Hrvatske. Dakle Miletićev je antifašizam lažni antifašizam. Miletić otvoreno priopćenjima podupire te nastavljače četničke tradicije. Prije nekoliko godina na svom je profilu objavio sliku istarske putovnice, ali čim je promislio da čini kazneno djelo, odmah je to uklonio. Uglavnom, Boris Miletić jedan je od jahača na koji velikosrpska propaganda itekako računa i ima ga na usluzi.

Dr. Krausu, zatucanome sinu Stepinčeva tužitelja, ne trnu zubi zato što mu je otac jeo kiselo grožđe

Dr. OGNJEN KRAUS predsjednik je Koordinacije židovskih općina. Svaki svoj javni nastup, posebice na komemoracijama ili prigodom posjeta Jasenovcu, koristi za upućivanje vrlo otrovnih strjelica na račun Hrvatske u kojoj se, po njemu događa, *revival* fašizma. Kraus poput ostalih ovdje nabrojanih, ali i stotina drugih nespomenutih jahača velikosrpske apokalipse, *a priori* odbacuje sve alternativne poglede na Jasenovac i na pozdrav *Za Dom spremni*, sve osim onih koje je „utvrdila“ jugosrpska historiografija. Dakle on falsifikatorima povijesti proglašava redatelja Jakova Sedlara, istraživače Igora Vukića i Romana Leljaka, autore koji su nedvojbeno otkrili nove dokumente i svjedoke koji bacaju novo svjetlo na razdoblja Drugog svjetskog rata i NDH. Pritom, dr. Kraus i skupina mu istomišljenika koristi se tipičnim alogičkim pristupom *ad hominem*. Dakako, to se događa jer je nemoćan odgovoriti *ad rem*. Kad nemaju protuargumente na rezultate istraživanja trojice spomenutih istraživača, ali i drugih istinoljubivih publicista, onda Kraus i ostali s lakoćom, ali bez ikakvih moralnih dvojba, potonu u intelektualno poniženje. Ovaj čelnik koordinacije židovskih općina selektivno čita hrvatski Ustav pa tvrdi: 'U državi Ustav mora biti iznad svega, a u Ustavu piše da je pozdrav 'Za Dom spremni' zabranjen'. To, naravno, nigdje na piše u Ustavu, čak ni u aluzijama, a ako već čita Ustav, zašto ne pročita i rečenicu o povijesnom odbacivanju komunizma, a dosljedno tomu i simbola tog režima, zvijezde petokrake. Kraus kaže da je u Hrvatskoj na djelu revizija prošlosti i izjednačavanje Jugoslavije i NDH, što je po njemu nedopustivo 'jer je NDH bila zločinačka država čiji su rasni zakoni omogućili gotovo u cijelosti eliminaciju Židova iz Hrvatske, a pobijen je i velik broj Srba, Roma i

Hrvata antifašista'. Govori, dakle, napamet, ali to je i logično za odavno mentalno zatočenoga i indoktriniranoga sina tužitelja koji je pripremao optužnicu protiv kardinala Stepinca. Da, Krausov otac omraženi je Stepinčev tužitelj, jedan od tužitelja. Pitanje je, ako ćemo slijediti nedavno izrečenu poruku kardinala Bozanića ispred zagrebačke prvostolnice da bi otprilike i sinovima trebali trnuti zubi ako su im očevi jeli kiselo grožđe, ima li dr. Ognjen Kraus, jedan od vodećih jahača velikosrpske apokalipse u Hrvatskoj, ikakvo moralno pravo ocjenjivati i ucjenjivati Hrvatsku.

Klasić klaun koji pleše na velikosrpskome podiju i opravdava Titove masovne zločine nad Hrvatima

HRVOJE KLASIĆ povjesničar je s Filozofskoga fakulteta u Zagrebu. Najvatreniji je branitelj zločinačkoga jugokomunističkoga Titova krvavoga režima i propale države. Nedostatke pa i zločine toga režima, doduše, priznaje, ali uvijek traži alibije. Rijetki su javni ljudi s toliko bezosjećajnosti prema masovnim egzekucijama vlastita naroda koje je provodio Titov režim. Klasića je razotkrio splitski povjesničar Stjepan Lozo rekavši da je klaun koji pleše na velikosrpskom podiju, a da toga očito ni sam nije svjestan. Klasić nema gotovo ni jedan ozbiljan rad, ni jednu jedinu objavljenu knjigu o razdoblju Drugoga svjetskog rata, pa ipak svakodnevno s novinskih stupaca i s televizijskih ekrana nastupa „meritorno“ o tom razdoblju, pri čemu papagajski ponavlja teze velikosrpske historiografije o NDH i Hrvatskoj uopće. Omiljeni je gost u Srbiji. Kako je Klasić uopće postao doktor povijesti, s obzirom na to da ima um zarobljen u velikosrpskim dogmama, teško je objasniti, ali još teže je objašnjivo kako takav falsifikator može biti na državnom sveučilištu. Klasić je tip povjesničara, mahom pomazanih, kao što su Goldstein, Jakovina, Markovina, s kojima nije moguć ni znanstveni ni zdravorazumski dijalog. U svom bjesnilu na revizioniste, on zapravo ne priznaje nove spoznaje ni o Jasenovcu ni o karakteru NDH. Omiljen je među članovima Pupovčeve skupine u Hrvatskoj koja ga nagrađuje za pamfletski rad koji objektivno ide u prilog velikosrpskoj politici. Klasić nikada nije otkrio ni jedan relevantan dokument ili podatak o razdoblju u povijesti o kojemu priča, ali dijeli lekcije svima. Ne priznaje pozdrav *Za Dom spremni* čak ni u kontekstu HOS-ovih postrojba u Domovinske ratu. Njemu je to ekvivalent nacističkoga pozdrava “Sieg heil” koji Nijemci kažnjavaju novčanom globom i višegodišnjom zatvorskom kaznom pa tako sugerira i Hrvatskoj ponašanje u pogledu pozdrava *Za Dom spremni*. Hrvoje Klasić je jahač velikosrpske apokalipse, čovjek čiji život i rad, na sramotu hrvatskoga naroda, ne vrijedi ni pišljiva boba.

Hrvatski tjednik, 7. ožujka 2019.

JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2019.

USTAŠA ILI SRPSKI SLUGA

Raduje me kada vidim kako naši ljudi već dobro razumiju onu moju tvrdnju, koju je dr. Davor Pavuna nazvao Prvi Pečarićev poučak (PPP), kako postoji podjela Hrvata na Ustaše i Srpske sluge.

Zato mi je drago kada 'hrvatski' ljevičari, jugoslavi, 'antifašisti' i slični stalno vide i govore o Ustašama u Hrvatskoj.

Prvo zato što time pokazuju kako ima puno Hrvata koji se povodi za onom mojom iz te priče: „A ja vam, ne volim biti sluga“.

A drugo što oni tako javno priznaju da oni JESU srpske sluge.

Problem je što su svi glavni mediji u rukama srpskih slugu, a i glavne stranke u RH (HDZ i SDP).

I dok se od SDP-a to moglo i očekivati, oni nikada i nisu željeli neovisnu Hrvatsku, mnogo veći problem je što to imamo s HDZ-om.

Dobiju izbore pozivajući se na Tuđmana, a onda su na vlasti s najvećim neprijateljima i Tuđmana i Hrvatske.

Danas oni koji su od hrvatskih branitelja bježali poput zečeva (sjetimo se Miloševićeve tvrdnje) vladaju Hrvatskom preko ljudi iz Tuđmanove stranke.

Sun Tzu je neprijatelje svoga naroda nazvao najogavnijim pripadnicima ljudskog roda. Da bi pobijedio neprijatelja bez oružja, dobro plati te najogavnije da rade za tebe, sugerirao je kineski filozof i ratnik

To znaju i ovi na vlasti iz HDZ-a. Slušaju Vučića, klanjaju mu se i tu i tamo kao nešto protestiraju, tek toliko da se Hrvati ne dosjete da je Pupovac pravi vladar RH.

Naravno, pred izbore je lijepo slušati ih jer se tada sjete i Tuđmana. Recimo Predsjedničine sadašnje predizborne nastupe. Bez njega nema ostanka na vlasti. A kad je ponovo dobiju, imaju Vučića i Pupovca.

Ne mogu ne priznati da se i moja akademija nije uklopila u to. Bivši predsjednik je itekako stekao glas vodeće osobe iz Akademije koji provodi takvu Plenkovićevu politiku.

Zato ću ovdje dati samo dio Hodakove najnovije koji se odnosi na njegov nedavni nastup na HTV-u i način na koji on zapravo obrazlaže Plenkovićevu politiku (mada naslov ne razumijem: Postoji li u ovoj Hrvatskoj relevantni političar koji će imati muda i odgovoriti Vučiću? – zašto bi odgovarali svome gazdi?):

U Temi dana od 23. kolovoza akademik Zvonko Kusić tvrdi da je današnja Hrvatska nastala u borbi protiv NDH. Sad je jasnije zašto se Zvonko ne zove Zvonimir. On je na vrijeme shvatio da po hrvatskom zakonu nije isto ako se napadne neki čovjek ili ako se napadne Srbini. Problem je u tome što je taj zakon davno u primjeni, mada još nije ni

napisan, ni u Saboru usvojen! Gledam "zakonodavca" Pupovca na TV-u. Jedino ne shvaćam što će mu brada... Jel' to ona nijansa s početka kolumne?

(...)

Definitivno živimo u epohi podijeljeni na "klerofašiste", ustašoidne, ognjištare, rigidne desničare, primitivne rasiste, troglodite, fašiste, naciste, mrzitelje Srba, Židova i Roma, imigranata, Soroša, Angele Merkel, Macrona, EU-a, Pupovca, Vučića, SDSS-a, NOB-a, Tita, 6. ličke...i ako nastavim ode stranica. A na drugoj strani su sami partizani, antifje i Zvonko Kusić koji nas podučava da smo nastali boreći se protiv NDH i svih ovih gore citiranih. Svi su oni sam cvijet demokracije. I sad se sjetite Tuđmana i 1991. pa do kolovoza 1995. I probajte si odgovoriti na kojoj strani su bili jedni, a na kojoj drugi. Po Kusiću su se ustaše i klerofašisti...borili protiv NDH, a za državu Hrvatsku, a što po njemu dokazuje Ustav RH.

Poštovani akademiče, tko je ginuo u Vukovaru, Maslenici, Gospiću, Dubrovniku, Lici, Dalmaciji, Slavoniji...? Ustavotvorci ili oni s krunicom oko vrata i usklikom ZDS na usnama? I danas smo na kraju jednog shizofrenog puta gdje pobjedonosno stoji bradati Pupi i prijeteći podiže prst: "Ne bih želio da ova zemlja doživi isto ono iskustvo koje je imao jedan pokušaj u 20. stoljeću da se stvori hrvatska država, a koji je kolabirao sa sramotnim krajem zato što je bio temeljen na mržnji i nasilju prema Srbima...takav ishod nije nerealan pa da i ova država zbog opsesivne mržnje prema Srbima...doživi jednaku sudbinu kao i marionetska država od '41. do '45. godine".

Dragi bradati Pupi, ne strahuj i ne boj se da će se još jednom ponoviti Bleiburg, Macelj, Huda jama, Križni put, Gračani, Savska cesta, Ovčara, Škabrnja, Borovo selo...i ne prijeti se. I tebe i Kusića treba podsjetiti da je i sam Tuđman, Titov general, rekao u Lisinskom da je NDH, između ostalog, bila i izraz želje hrvatskog naroda za svojom državom. I nakon ove ružne Pupovčeve prijetnje napokon je država Hrvatska našla snage da, kako to i priliči suverenoj i pobjedonosnoj zemlji, odgovori Pupovcu, traktorašima, Vučiću, Đukanoviću Bizonu, Kusiću, Orjuni, yugozombijima...te tresne šakom o stol i pošalje im dugo očekivanu poruku: RH i Vlada i dalje će raditi sve da Republika Srbija i BIH uđu u EU....

<https://direktno.hr/kolumne/postoji-li-u-ovoj-hrvatskoj-relevantni-politicar-koji-ce-irati-muda-i-odgovoriti-vucicu-165225/>

Hodak zapravo govori o podjeli iz naslova, zar ne?

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-ustasa-srpski-sluga/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17806-ustasa-ili-srpski-sluga>

JE LI PUPOVAC ZALJUBLJENIK U ZDS?

(PISMO DR. JURI BURIĆU)

Dragi prijatelju,

Zahvaljujem Ti se na Tvom današnjem e-mailu SPREMNI!!!

*S P R E M N I !!!**Za Tita i partiju - SPREMNI !**Za kokardu - SPREMNI !**Za petokraku - SPREMNI !**Za progon Hrvata - SPREMNI !**Za ubijanje Hrvata - SPREMNI !**Za pljačku i palež - SPREMNI !**Za mito i korupciju - SPREMNI !**ZA DOM ! - NE !**ZA DOM ! NE I NE !**ZA DOM ! NE BRE NIKAD - NE !**I ne trebate bijednici - bitno je da smo mi za naš HRVATSKI DOM - SPREMNI !!!**A tad je sva vaša spremnost**Ravna nuli**Jer ste**Jad**I**Vaša spremnost**Pretvara se u**Smrad !!!**Dr Jure Burić**29.kolovoza 2019.**A sada malo poduži "post scriptum" na gornju temu.**Ako je ovaj stari Hrvatski pozdrav kroz povijest -poglavito onu iz Drugog svjetskog rata i bio kompromitiran, onda je u vrijeme ovog nama nametnutog Domovinskog i te kako rehabilitiran.**Idemo po redu kao da objašnjavamo djeci u prvom razredu Pučke škole.*

- 1. Jesu li Hrvatsku napale Srbo Crnogorske postrojbe pod znakom zvijezde petokrake i kokarde ? - JESU!*
- 2. Jesu li napali razoružan Hrvatski narod? - JESU !*
- 3. Jesu li nas progonili sa svojih ognjišta pljačkali, palili, mučili i ubijali? JESU!*
- 4. 4. Jesu li nas odvodili u logore po Srbiji i Crnoj Gori- JESU*
- 5. 5. Jesu li to čini pravog pravcatog FAŠIZMA ? JESU !*

6. 6. A kako se zovu ljudi koji se bore protiv fašizma? - ATTIFAŠISTI !

Dakle svi Hrvatski vojnici i oni koji su se njima pridružili bili su ANTIFAŠISTI!

Među njima najhrabriji i najodaniji bile su postrojbe HOS-a na čijim je odorama bilo upravo "sporno obilježje ZA DOM SPREMNI !!!"

I taj "ZA DOM SPREMNI" hrabro i vrlo učinkovito borio se protiv FAŠISTA - ledeći im samo na taj povik krv u žilama !

Jesu li ti hrabri mladići s tim istim povikom na usnama umirali ? - Pa naravno da jesu !!!

Pa zašto im onda taj stari Hrvatski pozdrav koji su u Domovinskom ratu uzvisili do svetosti danas osporavate?

Zašto ih zbog njega kažnjavate?

Radi Drugog Svjetskog rata ?

Pa bio je Domovinski - zar ste zaboravili?

Radi poražene vojske i one kukavelji što nam je državu rascjepkala i htjela stvoriti Veliku Srbiju?

Pa zar ne zaslužuju kaznu i to puno veću od one koju su dobili - pa i tu da im taj mrski pozdrav i danas bude u ušima i upozorava ih : NE DIRAJTE NAM NAŠU DOMOVINU HRVATSKU ! jer tko god je dirne i kad god je dirne - doživjet će opet BLJESKE I OLUJE !

Radi dobrosusjedskih odnosa i one manjine u Hrvatskoj?

Neka susjedi budu sretni što nemamo želju za osvetom, a dobar dio Srpske manjine časni su stanovnici i vlasnici svoje Domovine - Hrvatske koji je poput Predraga Mišića i njemu sličnih Srba beskrajno vole i taj im pozdrav niti malo ne smeta !

Pa radi koga onda ?

Pupovca i njegove kukavelji koji se toliko osjećaju ugroženi u Hrvatskoj da je pravo čudo što iz nje već davno nisu otišli ?

A možda i bi da im nisu drage "Ustaške kune"- beskrajno drage!

Ako je samo radi njih- idite brate - sreća vam pjevala idite slat će mo ih za vama gdje god u Svijetu bili - samo idite !!!

I jedna mala crtica iz prošlosti - iz vremena Domovinskog rata.

Kao Prvi župan Dubrovačko- Neretvanski obilazio sam postrojbe Hrvatske vojske na mom području.

Najdojmljiviji dolazak bio je u zaleđu Dubrovnika kod postrojbi HOSA !

Red, rad i disciplina- željezna disciplina sa zapovjednikom koji odaje sigurnost i snagu kojeg se bezpogovorno sluša.

Sve je čisto i uredno - i pod šatorima i " u krugu" - ma čisto dok pogled seže!

Vojnici i njihov zapovjednik utegnuti i uredni kao da se spremaju za smotru.

I to je tako svaki dan i u svako vrijeme.

Ne samo danas.

Zapovjednik nas je lijepo primio i počastio, ali ponajviše obećanjem koje je izgledalo tako sigurno i obećavajuće: " budite u svom Gradu mirni i spokojni, jer dok su postojbe HOSA ovdje četnička noga na ovo Hrvatsko tlo neće kročiti"

Hvala gospodine zapovjedniče neka Vas i Vaše hrabre branitelje Bog čuva i brani !!!

Dr Jure Burić

Vjerojatno će Te iznenaditi naslov mog komentara-odgovora.

A pitanje je logično.

Već sam naveo što piše na naslovnici Hrvatskog tjednika od 22. 9. 2019.:

„*Nikada Hrvati nisu tako masovno prihvaćali Za dom spremni!*“

A to je rezultat koji je velikim djelom posljedica djelovanja Milorada Pupovca.

Radi se o veoma iskusnom političaru i sveučilišnom profesoru, pa se je logično zapitati treba li njegove namjere razumjeti prema rezultatu koji je postigao.

A doista je istina da je hrvatski narod danas, dakle zahvaljujući djelovanju Milorada Popovca, mnogo svjesniji koliko je Hrvatima važan usklik ZA DOM SPREMNI.

Srbima je to odavno jasno. Znali su da nemaju šanse protiv Hrvata sve dok su oni ZA DOM SPREMNI.

Braniteljima je bilo jasno, i Ti – i ne samo Ti – lijepo opisuješ svoje iskustvo kao župan. Meni je posebno draga priča kada ste tražili da u obranu Dubrovnika dođe još HOS-ovaca, a ako ne mogu doći oni da vam pošalju oznake HOS-a jer se fašistički agresore užasavaju od činjenice da se moraju boriti protiv HOS-ovaca.

Danas se javljaju i srpske sluge u RH i govore protiv ZDS. Uplašeni da će u Tuđmanovo vrijeme proći kao što i prolaze sluge agresora, nisu se smjeli čuti, pa eto u skladu sa njihovim gospodarima koji su od hrvatskih branitelja bježali poput zečeva, kako im je „tepa“ Milošević, i ovi naši se ohrabriše pa su danas sve ono što si tako lijepo opjevao.. A sluge kao sluge – Svi im se rugaju.

Pogledaj na primjer Ljubičev ili Pavkovićev tekst u svezi ustrašenog sveučilišnog profesora „istoričara“ kome su prijeli HOS-ovim simbolima i sa ZDS:

<https://priznajem.hr/novosti/marko-ljubic-o-klasicu-pricaju-viceve-a-on-misli-da-mu-prijete/99019/>

<https://www.braniteljski-portal.com/pavkovic-o-klasicu-anonimne-prijetnje-primaju-i-drugi-pa-nisu-prva-vijest-u-udarnim-tv-emisijama>

Svima u RH koji su protiv ZDS je zato ZDS isto što i „Ubi Srbina“. I doista, zar ZDS ne podiže moral i spremnost Hrvata na obranu, a to automatski znači da će Srbi kada opet pokušaju ratom osvojiti hrvatsku zemlju ili biti ubijeni ili postati zečevi.

A što je gore od toga?

Ima, ima.

Gore je biti sluga zečevima“

O ponašanju srpskih sluga na vlasti puno je pisano ovih dana. Pogledaj npr. Ljubičev tekst

<https://priznajem.hr/kolumne/marko-ljubic-pupovac-pretvorio-sramotnog-plenkovica-iz-suhog-u-srpsko-zlato/98934/>

Pupovac je izgleda – svjestan da takvi ne mogu osvijestiti hrvatski narod o značaju ZDS, taj zadatak odlučio sam odraditi. I to je izvrsno i učinio.

Pozz

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/17837-je-li-pupovac-zaljubljenik-u-zds-pismo-dr-juri-buricu>

Komentar Davora Pavune

Dragi moj Joško,

Ti antikristi su zli, glupi i totalne neznalice:

Kad bi znali barem elementarnu FIZIKU

shvatili bi da će broj SPREMNIH rasti ... i to

Direktno proporcionalno broju SANU2 slugana!

Svaki Pupijev ispad ... i čak i u Rovinju i u Puli odjednom imaš 5 novih 'ustaša' !!!

Iz Istre idu MLADI na Thompson koncerte!!!!

Pa, nisu MLADI Hrvati velikosrpski zečevi !

Ukratko, razni antihrvatski SANU2 sluge:

1. Ne poznaju i ne razumiju PPP

2. te da su oni SANU2 Miloševićevi zečevi

3. te da su MLADI Hrvati sve više SPREMNI !!!

Zahvaljujući antifa-agitpropu i \$oro\$ medijima

Mi Jesmo

SPREMNI

Bogu Hvala.

Tvoj Davor Pavuna iz Rovinja

Profesor Dr.sc. Dipl. Ing, sluga Isusov

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019,

SRCE MOJE NIJE ZEMLJE ŠAKA

Draga gđo Maria,

Doista me je obradovao Vaš e-mail u svezi s predstavljanjem moje knjige:

Datum: Sat, 22 Apr 2017 12:44:08 +1000

Šalje: Maria

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Hvala dragi g. Josipe. Radujem se što se vrli, iskreni Hrvati odazivaju na promocije Vaših knjiga u koje smjelo utkaste svoje Hrvatstvo, domoljublje i spremnost za obranu naše opljačkane, ponižene i uciviljene Domovine, nekada najslavnije Zemlje na svijetu, te staroga pozdrava Za Dom spremni. Zahvaljujem također što redci moje pjesme U ČAST RODU HRVATSKOMU nađoše odjeka među vjernim sljedbenicima svojih pradjedova. Čujte, imam neki bolan predosjećaj da će se, nakon napada ZDS, naši dušmani pobuniti i protiv pjevanja hrvatske himne. Mnogima je i ona kamen spoticanja; mnogima je teško staviti ruku na srce, jerbo znaju da im u srcu umjesto stijega i Boga drijema stara kumrovačka zmijurina.

Stoga molim, sačuvajte pjesmu LIPA NAŠA DOMOVINO, s razlogom pisana ikavicom. ZDS Marija Dubravac, Brisbane

LIPA NAŠA DOMOVINO

*Sve joj više riči blide,
Sve ju manje Rvat piva,
Sve se više gasi dide
Domoljublja vatra živa.
"Lipa naša Domovino"
Himno stara, himno mila,
Pivao te rod Ilira
I rvatskog roda vila.
Dok kosio seljak žito,
Dok kolivku mati ljulja,
Grlo roda plemenitog
Glasom ševe i slavulja –
Sa ratnikom, svatom, robom,*

*S prognanikom, umirućim,
 Nad oltarom i nad grobom
 Klicalo ti žarom vrućim.
 "Lipa naša Domovino"
 Časnim ustim' opivana,
 Sveto gnjizdo materino,
 Diko Zrinskih, Frankopana.
 Savom, Dravom il' Jadranom,
 Gorom, dolom il' ravnicom,
 Kojom unuk pošo stranom
 Kitio te trobojnicom.
 Himno Zemlje Kroacije
 Sve te manje Rvat piva,
 Ni stalo mu kada nije
 Što pepelom dragulj biva.
 Oj budi se, rode, budi,
 Nek prkosi tvoja stina
 Di pisahu slavni ljudi:
 "Lipa naša Domovina".*

Marija Dubravac, Brisbane

Raduje me što ste zahvaljujući g. Oskaru Šarunići i Vi i mnogi drugi u mogućnosti vidjeti kako je Predstavljanje proteklo. A započelo je i završilo Vašim pjesmama!

Sigurno je da njima smeta Lijepa naša. Međutim iznenadila me je jučerašnja propaganda ustaštva na komemoraciji u Jasenovcu koje su organizirali Savez antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske (SABA RH) i Srpsko narodno vijeće (SNV). Vjerovali ili ne oni su započeli komemoraciju USTAŠKOM HIMNOM, a onda im kao smeta ustaški pozdrav. Do sada sam znao da vole ustaške kune. Valjda iz ljubavi prema ustaškim kunama odslušaju i ustašku himnu. A onda za isti takav „zločin“ zatiranja tragova zločina ustaške ideologije optužuju i neke akademike. Da mi je samo znati na koje su moje kolege akademike mislili.

Pupovac se pobrinuo da se zna da su u komemoraciji sudjelovali i Srbi. Kako je laž Srbima najviše pomogla u povijesti i on se iskazao i danas, ne s onom laži o pokrštanju s početka fašističke velikosrpske agresije na Hrvatsku, već se prilagodio mjestu o kome je govorio pa je tvrdio kako je u Jasenovcu ubijeno i oko 21 tisuća djece.

<http://narod.hr/hrvatska/foto-habulin-pupovac-pusic-s-neslužbene-komemoracije-jasenovcu-intelektualci-akademici-zele-zatrti-tragove-zlocina-ustaske-ideologije>

Znamo da su članovi SNV-a pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku, a tzv. antifašisti su itekako bili na strani fašističkog agresora, pa i ne čudi toliki nedostatak pijeteta prema poginulim HOS-ovcima u čiju spomen je i postavljena ploča u Jasenovcu.

Draga gđo Maria, iz najnovijeg broja Hrvatskog tjednika u jučerašnjem tekstu prenio sam što o logoru u Jasenovcu piše g. Igor Vukić čiji je nedavno preminuli otac (srpske nacionalnosti) kao dijete prošao kroz Jasenovac što je i bio razlog da g. Vukić proučava i danas ponajbolje poznaje istinu o Jasenovcu. Igram slučaja i sjajni hrvatski pjesnik dr.

sc. Stijepo Mijović Kočan u istom broju Hrvatskog tjednika u tekstu NACIFAŠIZAM ZAJEDNIČKOG JUGO-JEZIKA piše o tome o čemu je Pupovac lagao:

„Današnji potpisnici deklaracije o zajedničkom jeziku znači da mogu koristiti samo i jedino ideji Velike Srbije, ničemu drugom.

Moguće da hrvatski potpisnici snuju drugačije, ideja jugoslavenskog jedinstva i jest samo hrvatska, jer brojni Hrvati nemaju dostatno ni nacionalizma ni državotvornosti, a ni valjanih saznanja pa ni pameti. Recimo: ako još uvijek mnogi po svijetu znaju i uvjereni su, na osnovi velikosrbskih izmišljotina, u to da je u Jasenovcu stradalo dvadeset tisuća nevine srbske djece, a poštteni mladi znanstvenik, i to srbske nacionalnosti, pokazuje i dokazuje da tamo nije stradalo ni jedno jedino dijete, onda se doista valja zamisliti i mijenjati iz temelja mnogo toga u našim spoznajama. Ili, ako mnogi znaju i uvjereni su u to da su žrtve Jasenovca samo Srbi, Židovi, Romi i hrvatski komunisti, a još uvijek živi svjedok svjedoči da su u komunističkoj Jugoslaviji, nakon 1945., nakon rata, pod zemlju u Jasenovcu slagani zarobljeni hrvatski vojnici i civili po naredbi komunističkog moćnika Vonte, dakle Zvonka Ivankovića (vidi to svjedočenje u HT- u!), također valja stjecati nove spoznaje o svemu.“

Očekivano je puno komentara čitatelja portala narod.hr. Izdvojiti ću jedan:

Slavonka •

Zločinci se vraćaju na mjesto zločina. Samo bih voljela znati gdje su kosti 21 tisuće djece. Gdje su kosti 700 tisuća pobijenih od ustaša. Pa rijeka Sava bi ih negdje izbacila. A kosti pobijenih nakon svibnja 1945. vicu iz Hude jame, i ostalih jama po Sloveniji i Hrvatskoj. Plenkoviću, Petrov zaustavite ovu lažnu farsu dok se ne utvrdi istina., zar vam toliki dokazi povjesničara ne dopiru do mozga. Vi i dalje dozvoljavate OBULJENKI da izdašno financira one koji šire laži i blate Hrvatsku. Vjerojatno dijeliš mišljenje Habulina o Hrvatima ustašama. Habulin zna bio je tamo., vjerojatno je uspio pobjeći ustašama pa je zato preživio /satira/.,a Pupavac samo što ne place za govornicom. Da li je plakao gad je njegova hrabra vojska tenkovima gazila njegov narod u domovinskom ratu kad su bježali od hrvatske vojske, da li će tim ljudima održavati komemoracije gdje i kada.

Zapravo, mnogo je manje važno što misle pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku okupljeni u SNV i njihovi istomišljenici tz. Antifašisti ili članovi SDP-a.

Nas treba brinuti koliko je hrvatska vlast doista hrvatska. O tome je govorio Anto Đapić u petak u Bujici komentirajući HOS-ovu ploču u Jasenovcu koju bi SDP htio skinuti u roku 8 dana, a iz statuta veteranskih udruga ukloniti pozdrav ‘Za dom spremni’.

“Kada bih se bojao vrabaca, nosio bih praćku uza se! Nije problem nama SDP, nego kako će se ponašati HDZ i Most. Oni će se uplašiti ove interpelacije. Zadnjih dana je bilo dosta pritisaka, čak i iz crkvenih krugova i Vlade, pokušaja da se uvjeri udruge HOS-a grada Zagreba da skinu ploču u Jasenovcu! Kategorični su da to neće napraviti! Ako će hrvatska Vlada i policija pod okriljem noći skinuti ploču, mi smo u ‘win win’ situaciji. Odluče li se za tako nešto, napraviti će katastrofalnu pogrešku. Ploča im je samo povod da ponavljaju tisuću puta istu laž. Onaj tko želi uništiti HOS i taj pozdrav, želi uništiti Hrvatsku! Mislim da Plenković ipak neće prijeći Rubikon i probati skinuti ploču. SDP-u je bolje neka šuti i neka se bavi svojim problemima. Papali su iz ruke Todoriću, a sada su najglasniji u njegovu cipelarenju!”

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/napad-na-hasanbegovica-je-uvod-u-skidanje-ploce-hos-a-u-jasenovcu-zasto-ivana-sojat-hos-ovka-o-tome-suti-1019282/>

A da to nije baš tako naivno govori već i sam naslov najnovije kolumne Ivana Miklenića: PUZAJUĆE IZGRAĐIVANJE BALKANSKE ASOCIJACIJE

<http://www.hkv.hr/vijesti/komentari/26567-i-miklenic-puzajuće-izgradivanje-balkanske-asocijacije.html>

S obzirom da smo u Domovinskom ratu imali fašističku velikosrpsku agresiju itekako je potrebno izbrisati iz svijesti hrvatskih ljudi veličanstveni obrambeni rat. Zato je izabran pozdrav ZA DOM SPREMNI pa se besramno preko njega povezuju HOS-ovci sa 2. svjetskim ratom i na taj način sprovodi ono što su fašistički agresori i radili tijekom Domovinskog rata govoreći o hrvatskim braniteljima kao o ustašama, a o hrvatskoj državi kao o Tuđmanovoj ustaškoj državi. Zato je na predstavljanju moje knjige prof. dr. sc. Josip Jurčević i govorio o napadima na ZDS kao specijalnom ratu protiv Hrvatske.

A da u svom naumu neće uspjeti pokazuju i riječi s kojima je g. Miklenić završio svoju kolumnu:

„Koliko god bio živ i žilav projekt balkanske asocijacije u naumu određenih međunarodnih političkih snaga, i koliko god bilo pojedinaca u Hrvatskoj koji je ne žele kao samostalnu, nego kao uvezanu u nekakvu balkansku asocijaciju, žrtve podnesene u obrani od velikosrpske agresije tako su velike i skupe da hrvatski narod nikada više ne će moći pristati na takvo povezivanje, jer dva su eksperimenta jasno pokazala da to ne može uspjeti.“

Toga su i oni svjesni pa se zato jučer čulo i:

“Niti možemo niti hoćemo prihvatiti formiranje nečega što je nazvano Vijećem za suočavanje s posljedicama vladavine nedemokratskih režima. Nećemo, jer nam je jasno, jer znamo da je to Vijeće za obračun s idejom komunizma i praksom socijalizma”, rekao je Habulin.

Boje se istine jer su im laži omogućile lagodan život. Zapravo mržnja prema hrvatskom narodu omogućila im je takav život. Boje se da će se ostvariti ono o čemu piše veliki HRVATSKI biskup dr. Vlado Košić:

Bilo bi dobro da se to i stručno istraži i potvrdi ili opovrgne, pa ako treba da to učine i međunarodni stručnjaci, te se broj svih žrtava konačno službeno obznani da ne bude stalno nekog licitiranja sa žrtvama jer to nije pošteno ni prema kome tko je tamo stradao, bilo u logoru NDH bilo u poslijeratnom logoru SFRJ.

<http://kamenjar.com/biskup-kosic-gospodine-obdari-nas-istinom-o-jasenovcu/>

Draga gđo Marija, prirodno je da se oni boje istine. Boje se ostvarenja onog što je rekao g. Igor Vukić u Hrvatskom tjedniku:

Na kraju će se doći do definicije jasenovačkog logora koja će biti prihvaćena u hrvatskoj javnosti i ući u udžbenike. Preko hrvatske diplomacije bit će prihvaćena i u svjetskoj javnosti. Glasit će:

Logor Jasenovac u Drugom svjetskom ratu bio je radni logor, u kojem su pretežno bili internirani djelatni protivnici države, na vremenske kazne od tri mjeseca do tri godine. Među njima najviše Hrvati. Uz zatočenike zbog protudržavne djelatnosti, bila je tu i skupina Židova izuzeta od deportacija u njemačke logore kojima je bila izložena

židovska zajednica iz dijela NDH pod njemačkim utjecajem. U logoru nije bilo masovnih, serijskih ubojstava.

Puno Vas pozdravlja Vaš
Josip Pečarić

Predraga gđo Marija,

Danas sam stigao kući i zatekao niz prelijepih želja, ali četiri Vaša e-maila su doista nešto prelijepo, pa Vam se zahvaljujem na tome.

Doista ste me dirnuli u srce (kažu da je ono još uvijek dobro i pored ovog ožiljka koji je ostavio infarkt :) , ali žile oko njega su loše. Dva stenta su tu, ali za tri mjeseca ću opet u bolnicu da se vidi kako sanirati ostalo.

Koristim ovu prigodu da se zahvalim svima koji su se brinuli za mene, koji su molili za mene.

Moja liječnica vjerojatno nije znala za te molitve, ali mi je danas gledajući moje nalaze rekla:

"Vi ste živi zahvaljujući dragom Bogu!"

Vjerojatno će svima koji budu čitali ovaj moj e-mail Vama biti drago čuti da je i general Praljak čuo za to u Haagu i nazvao me.

Da ne spominjem druge jer ću sigurno nekoga izostaviti koga bih morao spomenuti, a neću spomenuti i Stanka Šarića jer njega doživljavam kao člana svoje obitelji.

Evo bez imena spomenut ću jednog mog doktora koji me je pitao:

Profesore, je li to Vama zbog najnovijih događaja kod nas?

Odgovorio sam mu:

Kako to možeš pitati kada je to što se dogodilo sjajno opisano u mojoj tvrdnji koju sam više puta ponovio, pa je već i tiskana u mojoj knjizi- govoreći o novoj pomirbi u Hrvata: POMIRBI DJECE PARTIZANA IZ SVIH STRANAKA.

Naslov: FW: LIJEPA VIJEST

Datum: Wed, 14 Jun 2017 19:43:01 +1000

Šalje: Maria <mariadubravac@aapt.net.au>

Prima: 'josip pecaric' <pecaric@element.hr>

Za Tvoju žrtvu i srce od zlata

Za Tvoju dobrotu

Za Tvoje riječi

Za Tvoje divno srce...

Jedno veliko hvala...

Tek skromno HVALA primi od Hrvata.

Ozdravite nam dragi profesore.

Marija

Naslov: OZDRAVITE NAM, VRLI NAŠ DOMOLJUBE!

Datum: Sun, 11 Jun 2017 18:24:14 +1000

Šalje: Maria

Prima: 'josip pecaric' <pecaric@element.hr>

*Dragi naš profesore,
Ozdravite nam što prije.
Marija Dubravac*

BOŽE, OZDRAVI NAM PROFESORA
PEČARIĆA, MOLIMO TE!

Datum:

Thu, 8 Jun 2017 14:23:40 +1000

Šalje:

Maria

*Dragi profesore, ozdravite nam što prije. Hrvatska Vas treba.
ZDS Marija Dubravac, Brisbane*

MOLITVA HRVATA

*Isuse dragi, Pastiru blagi,
Hrvatsko stado očuvaj rado:
Od crvenjaša, titoudbaša,
Podlih vladara, jugospletkara;
Kletih Soroša, propalog ološa,
Od Jokića, Pusića i od Plenkovića
Anemičnog borca, lažnog mirotvorca.
Od Broza krvnika sramnog spomenika;
Od ruskog kruha, iz Kine ruha,
Monsantova plana, žabarskih purana,
Rumunj – svinjetine, poljske piletine...*

*Od Opančara, ISIL 'handžara',
Od izbjeglica pokrivenog lica,
Od terorista i komunista,
Od Merkelica i sotonistica,
Od Rockfellerica, droge i pедера,
Od nerodkinja, lezbinetinja,
Od pedofila i vražjih sila;
Ovrha, sudaca i od Pupovaca,
Od Todorica, "agrokorovića",
Bogatih masona, Luciferona,
Jugosvirača, prostih pjevača
Prljave cajke, davorike dajke
I svakog smrada iz Beograda -
Sodome – Gomore, srbske komore...*

*O Božji sine, snago Domovine,
Hrvatsku brani, uz rod naš stani.
Jačaj Pečarića, Brunu, Stjepandića,
Vrlog Glasnovića, Hasanbegovića...
Hrvat nek čuva nauku djeda
Što Bog mu dao, nek sinu preda.
Naši unuci u sreći i mucu,
Nek ZA DOM kliču, nek vragu viču:
"Za stijeg i Krista – protiv komunista"!*

Marija Dubravac, Brisbane

VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

DVOJBA: ZA VUČIĆA ILI ZA VUČIĆA

Ponajbolju potvrdu tvrdnje o pobjedi Srpsko-hrvatske koalicije da je predsjednik Srbije (Izvor: HINA):

Vučić: Za nas ne bi bila sjajna vijest da je Škoro izabran za predsjednika

<http://glasbrotnja.net/vucic-nas-ne-bila-sjajna-vijest-da-skoro-izabran-predsjednika/>

Može mi netko zamjeriti što sam u svojim tekstovima kao razlog zašto govorim o Srpsko-hrvatskoj a ne o Hrvatsko-srpskoj koaliciji navodio činjenicu da je prvi čovjek te koalicije Pupovac, a ne Plenković, jer je jasno da je Pupovac samo glasnogovornik Predsjednika Srbije. Ali mislim da sam to toliko puta rekao i da se to podrazumijeva. Ili tvrdnja da su izbori dvoboj Plenkovića i Škore je također išla uz jasno određivanje da je u toj koaliciji Pupovac onaj koji svira a Plenković samo igra kako mu Pupovac svira.

Da sam bio u pravu da je Plenkovićev glavni kandidat Milanović, a ne Grabar-Kitarović posredno se vidi i iz glasovanja samih Pupovčevih sunarodnjaka:

<https://narod.hr/hrvatska/pogledajte-kako-su-biraci-glasovali-u-pupovcu-naklonjenim-mjestima>

Uglavnom sada su oni koji nisu glasovali za Srpsko-hrvatsku koaliciju u poziciji birati za one koji su za Vučića iz interesa ili za one koji su za Vučića bez obzira na sve. Jedni su na prodaju, a drugi valjda iz uvjerenja.

Dakle ne mogu pogriješiti: Ili su za Vučića, ili za Vučića.

Ima i onih koji neće birati između Vučića i Vučića.

Neće izaći u drugi krug izbora. Čini mi se i najpoštenije. Kada je Vučićeva ekipa (Pupovac, Plenković,...) pobijedila na izborima – neka i sami izaberu tko će od dvoje njihovih kandidata bolje zastupati Vučićeve interese.

Naravno bit će nagovaranja, pozivanja na velike riječi o tome kako je bolje na jedan način biti za Vučića, a ne na drugi.

Hrvatska opcija je najsnažnija od smrti Hrvatskog Predsjednika, pa ostaje vidjeti hoće li biti još jača na parlamentarnim. Hoće li biti toliko jaka da lijevo i desno krilo Srpsko-hrvatske koalicije budu prisiljeni i formalno se ujediniti.

Danas je sv. Stjepan pa svima koji nose njegovo ime čestitam imendan.

Davno sam napisao pričicu o Stefu i Stipi koji je na nekoj televiziji prenio Luka Podrug: Štef kaže Stipi:

-Znaš li ti Stipe što je Zagreb za Split? EUROPA.

-Jest imaš pravo, a znaš li što je Split za Zagreb? HRVATSKA!

Davno je to bilo i možda nisam tada ni pogriješio. Zagreb i Split su simbolizirali sjevernu i južnu Hrvatsku.

Danas vidimo da su oba ta grada CRVENI. A Sjeverna Hrvatska je bila za Hrvatsku opciju, a Južna je glasovala za Srpsko-hrvatsku koaliciju.

Trebam li se ispričati, ili to jednostavno pokazuje kako se sve mijenja.

Trudio sam se odati priznanje onima koji imaju karakter, pa makar bili na suprotnoj strani od one moje i obrnuto.

Poznato je i da sam odbio biti dijelom Zagrebačkog sveučilišta zbog toga što su mu na čelu nekarakterne osobe. Možda sam kriv i što sam gledao samo na matematiku kada sam pomagao ljudima da doktoriraju. A znao sam da mnogi od njih misle da će me samo iskoristiti i postati ono što bez mene ne bi mogli

Ali ima mnogo i ljudi u pravom smislu te riječi.

Tako sam od takvih i dobio neobičnu čestitku za Božić, dakle čestitku od nekih kolega s mog bivšeg sveučilišta:

Čestitka je od nas sa Sveučilišta. Podsjećam, Sveučilište je naše a ne njihovo tko god oni bili.

Hvala kolegama s bivšeg mog sveučilišta i čestitam i ja njima.

Josip Pečarić

POBJEDA PLENKOVIĆU DRAŽEG KANDIDATA

Doznali smo ime novog predsjednika. Pobjedio je kandidat za koga je Plenković mislio da mu osigurava daljnji rad u službi svjetskih moćnika.

U zadnje vrijeme o tome sam puno pisao i govorio. Evo vidim da moje gostovanje na Podcastu Velebit ima preko 21,000 pregleda:

https://www.youtube.com/watch?v=xdE_tQ_LBgg

Sudeći po Tomislavovom komentaru „Poštovani profesore vi niste samo kralj u matematici, vi ste mnogo više ovom prevarenom i opljačkanom hrvatskom narodu. Drago mi je da postojite“, nisam očekivao da će me netko pitati bilo što oko izbora u drugom krugu.

Međutim, gđa Mirjana me je ipak pitala za savjet. Prvo je opisala sudbinu svoje obitelji i završila upitom:

Sutra trebam glasovati i naravno da ću to učiniti ali koje zlo od ova dva birati?

Vaše mišljenje mi je jako važno, osobno sam mislila birati Kolindu iako ne očekujem da će bilo što pametno i bolje učiniti za nas Hrvate koji još naivno i čak vrlo često glupo nasjedamo na laži i obećanja i još uvijek mislimo da imamo Našu Hrvatsku.

Sama ideja da pomognem Milanoviću da nam uništi i ono malo nade, da nas opet gura u ralje srpske diktature i krvoločnosti - u KP koja je samo promijenila ime - vraća me u 1997 u Vukovar koji sam tada obišla, vraća mi pred oči lica one doslovce djece u uniformi HV 1992 od koji su mnogi nažalost pod zemljom - ovoj Lijepoj našoj o čijoj sudbini i vodstvu mi ipak malo odlučujemo.

Kao što rekoh, Vaše mišljenje bi mi jako puno značilo.

Odgovorio sam joj:

Draga gđo Mirjana,

Ja Vam ne mogu sugerirati što uraditi.

Jedino što mogu učinio sam - javno sam rekao što ću sam uraditi i zašto.

Ako budete poslije glasovanja nezadovoljni svojim postupkom i za to imate utjehu već u naslovu mog gostovanja - ionako su to već gazde učinili neovisno od Vas.

Uzvrtila je:

Hvala vam, neka nam Bog pomogne, a vama puno snage i zdravlja i molim vas nemojte prestati pisati meni i mnogima to jako puno znači i lijep vam pozdrav,

Zapravo, pitanje je koliko sve to ima smisla. Niz navodno hrvatskih portala je podržavalo Plenkovića, tj. Pupovca u prvom krugu iako su i ankete kojima se rugao i sam Vučić kada je bio u pitanju prvi krug ipak pokazivale da bi u drugom krugu sigurni pobjednik bio dr. sc. Miroslav Škoro. Jasno je bilo da će tu potporu nastaviti, jer Pupovcu i Plenkoviću trebaju „krivci“, a to su naravno Škorini birači koji ne vole viriti iz Pupovčave stražnjice, tj. koji se tamo ugodno ne osjećaju.

O tome pišu sjajni hrvatski kolumnisti Marcel Holjevac i Marko Ljubić:

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19648-pobjedi-li-milanovic-za-to-nece-biti-kriv-skoro-nego-samo-i-jedino-hdz>

<https://projektvelebit.com/predsjednicke-igre-i-nacionalna-sreca/>

<https://projektvelebit.com/je-li-demokratski-ne-izici-na-izbore-ili-ponistiti-listic/>

S obzirom da sam se i sam već narugao Dujmovičevoj usporedbi Plenkovićeve kandidatkinje s Orbanom bio mi je zanimljiv i Peternelov odgovor Dujmoviću:

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/19630-peternel-odgovorio-dujmovicu-ja-mogu-bit-svasta-ali-ne-zelim-nikako-bit-tihomir-dujmovic>

S obzirom da je Plenković dobio ono što je želio, ali je i mnogo onih koji su odlučili slijediti Škoru, bit će zanimljivo pratiti nastavak dvoboja Plenkovića (Pupovca) i Škore. Jer, kako kaže izvršni komentator Željko Cvrtila u Hrvatskom tjedniku, Škorin izborni rezultat u prvom krugu je uglavnom njegov“. Plenković ima jaku potporu u Milanoviću, ali i puno nezadovoljnih u HDZ-u koji su svjesni da je on i cijela ekipa iz MVP koja vodi (i dalje) Hrvatsku. Hoće li uspjeti Plenković u uništavanju hrvatskog domoljublja, ili će očiti rast samosvijesti i domoljublja biti nastavljen, pokazat će već parlamentarni izbori.

Pri tome ne treba zaboraviti da Plenković računa na one „suvereniste“ kojima je najvažnije da su oni vođe i koji su i pored Škorina izvršnog rezultata odmah vidjeli sebe u toj ulozi.

U svakom slučaju bit će zanimljivo. Ne treba zaboraviti koliko je veliki broj onih državotvornih Hrvata kojima nije smetalo to što im je stvarni šef države bio Pupovac. Kad ih Pupovac nije doveo k pameti, možda će Milanović.

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/19659-pobjeda-plenkovicu-drazeg-kandidata>

POGOVOR: ŠKORO I SRPSKI FAŠIZAM

Na Krematoriju ispraćaj prijatelja i velikog domoljuba Božidara Alića. (svakako poslušajte kako se od njega oprostio prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak: <http://dragovoljac.com/index.php/razno/20540-bujica-u-spomen-na-bozidara-alica-gost-hrvoje-hitrec>.)

U razgovoru s dva poznanika doznajem da je najveća opasnost za Hrvatsku Miroslav Škoro. Ne smeta im Pupovac već Škoro.

Vjerovali ili ne.

Još na predstavljanju moje knjige Josipu Šimunić i 'Za Dom spremni' bilo je jasno da ću u izborima podržati Miroslava Škoru:

<https://www.nacional.hr/u-srcu-hvidra-e-slavili-ustaski-pozdrav-za-dom-spremni-i-rusili-plenkovica/>

Zapravo nisam mislio da ću se izravnije uključiti u same izbore. Povjerenje u političare na vlasti i oporbi sam već izgubio i to se moglo vidjeti i iz knjiga koje sam do tada objavio.

Međutim, poslije Škorine izjave o „srpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku“ bilo je očito da mu treba dati podršku.

Tada sam pozvan u „Bujici“ i o tome govorio.

Naravno, nitko neće to reći, ali problem je što je to Škoro izjavio i mnoge televizije su tu izjavu prenijele. Pa i Vučić je bio sretan što on nije prošao u drugi krug. A sjetimo se da su ankete predviđale da je on sigurni pobjednik u drugom krugu. Ali trebalo je zaustaviti onog koji govori o srpskom fašizmu!

Zato je mnogima u RH važno stalno optuživati hrvatske domoljube da su ustaše i fašisti. Povod za to je skrivanje istine o srpskom fašizmu. Zato su napadi na Škoru nastavljeni istom žestinom sve do današnjih dana. Zato je mojim poznanicima problem u njemu. Kao on će „prevariti hrvatski narod“. Istina, ovi koje imamo otvoreno sprovode Vučićevu politiku tj. politiku.

Zašto je politika optuživanja Hrvata i Hrvatske za ustaštvo i fašizam od velike važnosti za srpske slugе i njihove gazde?

Odgovor je jednostavan.

Iz SPC se odavno tvrdilo da nacizam nije došao iz Njemačke, već iz Srbije i to mnogo mnogo ranije. I to nije tvrdio bilo tko već svetac te iste crkve, O tome sam i sam pisao, ali ovdje dajmo ono što je lako dostupno na internetu iz knjige Ljubice Štefan, „Mitovi i zatajena povijest“, Zagreb, 1999.

Naime episkop Nikolaj Velimirović, je 1935. u svojoj knjižici o sv. Savi pisao: „*Mora se odati poštovanje sadašnjem nemačkom vođi, koji je u XX veku došao na ideju Svetog Save i kao laik poduzeo u svom narodu posao koji priliči jedino svetitelju, geniju i heroju*“. *Nekoliko godina kasnije 1939.-on javno propovijeda rasizam. „Mi smo ljudi arijevske rase, kojoj je sudba dodelila počasnu ulogu...da plemena slabije rase i niže vere ne bi...“*

<https://www.tjedno.hr/vladika-nikolaj-velimirovic-1934-od-hitlera-je-dobio-odlicje-je-ga-je-usporedivao-sa-sv-savom/>

Zapravo prva Jugoslavija, dakle zemlja kasnijeg svetca Nikolaja, je i bila takva država pa je sjajni hrvatski povjesničar prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević jasno isticao da je

ZA DOM SPREMNI bio antifašistički pozdrav, jer je nastao kao otpor velikosrpskom fašizmu u prvoj Jugoslaviji.

Fašizmu u Nedićevoj Srbiji je poznata stvar, kao i to da se on rehabilitira kroz svo vrijeme Titove Jugoslavije, pa sve do današnjeg dana.

Titova Jugoslavija je bila Srboslavija što se pokazalo i u srpskoj fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Naravno i Srbi i njihove sluge u Hrvatskoj su branitelje nazivali ustašama, a hrvatska država im je bila Tuđmanova ustaška država. I to traje do današnjih dana. I u Bujici a i mnogo ranije sam upozoravao da se u RH treba stalno govoriti o srpskom fašizmu. Tako sam o tome napisao niz tekstova pa i knjigu (J. Pečarić, *Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015.) koja o srpskom fašizmu posredno govori već u naslovu.

Tadašnjoj predsjednici sam o tome uzalud pisao iste te godine u otvorenom pismu o hrvatskom branitelju Veljku Mariću:

*„Ono što mi moramo uraditi jeste obnoviti naša sjećanja i spoznaje o stvarnoj prirodnoj velikosrpske agresije. Nedavno je i prof. dr. sc. Andrija Hebrang u emisiji Bujica upozorio kako se radilo o fašističkoj velikosrpskoj agresiji na našu domovinu. Vjerujem da se i Vi sjećate kako je Milošević svoju ideologiju gradio upravo na primjerima Hitlera i Mussolinija. I dok je Hitler govorio: **Njemačka će biti svjetski faktor ili je neće biti. Milošević je: Srbija će biti cela ili je neće biti. Ili Hitler: Njemačka i Austrija su dva oka u istoj glavi. A Milošević: Srbija i Crna Gora su dva oka u istoj glavi. Mi danas u Hrvatskoj, vjerojatno i u cijelom svijetu imamo jedine istinske antifašiste iz druge polovice prošlog stoljeća koji su pobijedili fašizam. TO SU HRVATSKI BRANITELJI KOJI SU POBIJEDILI FAŠISTIČKOG AGRESORA. Veljko Marić je dakle istinski antifašist koji umire u zatvoru zemlje koja je izvršila fašističku agresiju na njegovu domovinu.**“*

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/novosti/josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjednici-republike-hrvatske>

Zapravo u svemu tome sudjeluje Srpsko-hrvatska koalicija koja danas vlada u RH. Branitelji . “ustaše” su stalno na udaru, a rat protiv Tuđmanove ustaške države se nastavlja. Tako i novi predsjednik kojega sam svojevremeno u nizu tekstova predlagao za akademika jer je “otkrio” da su zapravo u Drugom svjetskom ratu u NDH prvi stvorili konc-logore, tako ne želi inauguraciju ispred “ustaške” crkve (grb s prvim bijelim poljem na krovu), izruguju se himni, ne želi nikakve simbole hrvatske državnosti pa mu smetaju i biste onih koji su najzaslužniji u povijesti za hrvatski narod i hrvatsku državu. U Srbiji je kontinuitet naci-fašističke priče nastavljen.

Kako to izgleda danas treba pročitati u tekstu

Nakon 30 godina borbi ‘Velika Srbija’ sve više slična ‘beogradski pašaluk’.

Autor je slovenski sveučilišni profesor Boštjan Marko Turk, a tekst je objavio na portalu 7dnevno, 07. ožujak 2020. Evo tog teksta:

*Rijetko koja rečenica može srpski narod uvrijediti više od ove: “Pa vi bombardujte, ubijte jednog Srbina, mi ćemo stotinu muslimana. Pa da vidimo sme li međunarodna zajednica ili bilo ko drugi da udari na srpske položaje, može li se tako ponašati sa srpskim narodom”. Rečenica je **izrečena u Skupštini Srbije 1995.** Njezin je autor **Aleksandar Vučić.** Ona sadrži sve elemente ponderiranog zla koje je zadesilo Srbiju tijekom najtežeg iskušenja između 1941. i 1945. Rečenica je najprije rasistička. U podsvijest Aleksandra Vučića uletjela je iz traumatizirane nacionalne uspomene: iako*

je Vučić želio da se kazna odnosi na **Bošnjake ili na Muslimane** (bilo je to u vrijeme opsade Sarajeva), odnosi se najprije na Srbe.

Nitko nije ponizio Srbe koliko nacisti (Nijemci) tijekom okupacije. Vrijednost života Srba i njemačkih vojnika (također austrijskih) s druge strane bila je postavljena u omjeru jedan prema sto. Tek sto srpskih života vrijedilo je jedan njemački ili austrijski život. Omjer jedan prema sto stvorio je najveće tragedije koje su i danas žive. U Kragujevcu je strijeljano 3000 talaca, uključujući i 300 školske djece, od kojih je 15 bilo između 8 i 12 godina. Ista logika slijedila se u Kraljevu, gdje je 20. listopada 1941. strijeljano 2190 civila (žena, djece, starijih ljudi). General Franz Boehme, koji je justificiran 1947. godine, bio je odgovoran za taj zločin protiv čovječnosti – također poznat kao genocid nad srpskim narodom.

Rečenica Aleksandra Vučića izražava duboku povezanost s nacističkim obrascem mišljenja: to je **buđenje iz mrtvih Adolfa Hitlera**, koji je prvi naredio najstrože mjere u pokoravanju srpskih civila. Dalje ova rečenica prikazuje Vučića kao rasista: omjer Srba prema Bošnjacima, kada je riječ o životu i smrti, postavlja se na jedan prema sto. Ali njegov najdublji sadržaj ostaje svjedočanstvo samouništenja koje srpske vođe izdvajaju nad narodom. Naime, ako Vučićevu izjavu uzmemo u smislenom kontekstu, odnos se najprije odnosi na Srbe: Srbin je manje vrijedan, njegov život vrijedi samo stotinu života jednog Nijemca. U Vučićevoj podsvijesti je prezir prema vlastitom narodu.

Patologija srpskih čelnika je da oni, tukući druge narode, najprije udaraju po vlastitom puku. Prije trideset godina tim u kojem je bio i Vučić počeo je ratovati za veliku Srbiju. Povijesno sjećanje govori da se Aleksander Vučić zalagao za veliku Srbiju na jednom od mitinga u srcu Hrvatske, u Glini: “Nikada srpska krajina neće biti hrvatska. Nikada Glina neće biti hrvatska. Ako srpski radikali pobjede Slobodana Miloševića, vi ćete živjeti u velikoj Srbiji”.

Nakon trideset godina borbi “velika Srbija” sve više sliča na ono što se nekad zvalo “beogradski pašaluk”. U južnoj Srbiji rastu minareti, već sada ih ima više nego zvonika pravoslavnih crkvi. U trideset godina srpska je politika uspjela srušiti granice velike Srbije – Srbi se stalno povlače prema Beogradu, jednako kao što su se Nijemci povlačili prema Berlinu nakon poraza u Staljingradu. Poput nacista, srpska je politika temeljito opustošila nacije koje je nastojala osvojiti, a najteže je ozlijedila svoju. U trideset godina otkako je Milošević došao na vlast (Vučić je bio dio njegova tima), Srbi su izgubili jednu generaciju. Žene nisu rađale devedesetih i tijekom prvog desetljeća ovog stoljeća. Nisu htjele djecu pustiti u svijet bez ikakve perspektive i bez nade. Mladi i školovani putovali su na sjever Europe, u Skandinaviju, ali i u Njemačku i Francusku, masovno, kategorički i sustavno. Bijeg iz Srbije postao je modus vivendi, jedina alternativa. Danas su u srži Srbije uglavnom umirovljenici koji moraju živjeti (preživljavati) s mirovinom od 200 eura. Kako znamo iz medija, sadašnji srpski predsjednik to je jednom pokušao – izdržao je dva mjeseca, a poslije je rekao da tako ne ide više, da mu 200 eura nikako nije dovoljno.

Kao ni drugi srpski čelnici, ni Aleksander Vučić nije preuzeo odgovornost za svoja djela. Naprotiv. **Slobodan Milošević** došao je na vlast nakon što je izdao svog mentora Ivana Stambolića. Aleksandar Vučić na vlast je došao nakon što je izdao svoga mentora Vojislava Šešelja. To je bio prvi korak. Kada se obračunao s Tomislavom Nikolićem, njegova je vlast postala apsolutna.

*Nije samo izdao svoje prijatelje, to je učinio i s ideologijom koja ga je dovela na vlast. Izdao je sebe samog. Kada je **Zoran Đinđić Vojislava Šešelja** poslao u Haag, Srpska radikalna stranka doživjela je udarac koji nitko nije očekivao. Nikolić i Vučić su je ostavili osnovavši Srpsku naprednu stranku na inicijativu zapadne diplomacije. SNS je ubrzo postao to što je HDZ u Hrvatskoj, servis za stjecanje vlasti. Aleksandar Vučić suspendirao je bilo kakvu ideologiju, napravio je nevjerojatnu metamorfozu, u kojoj se Aleksandar Vučić odrekao Aleksandra Vučića da bi postao – Aleksandar Vučić. Nakon uhićenja najvećeg tajkuna Srbije **Miroslava Miškovića** (2012.), jasno je dao do znanja srpskoj ekonomiji: hoćeš li biti sa mnom ili ćeš biti s Miškovićem. Slične je metode koristio u medijima – srpski politički analitičari (većina ih je na RTS-u i Pink TV-u) postoje samo kako bi protumačili genijalne predsjednikove poteze. Svaka se kritika kažnjava. Vučić je uspio u nemogućem: za pet godina postao je apsolutni gospodar Srbije. Drugi je Slobodan Milošević. Isti mu je i ego.*

I ostvarila bi mu se i posljednja želja: da uđe u povijest. To je ono što najviše pokreće Vučića – želi se uvjeriti u besmrtnost. I u tome će uspjeti, ali na drugačiji način nego što to želi ili predviđa. Kada ga ne bude, Srbija će se početi buditi iz užasnog pijanstva, iz trovanja (Biljana Stepanović, novinarka). Sjećanje na Vučića bit će nalik na uspomenu na noćnu moru. Sve će trebati postaviti nanovo. Bit će to najveći reset Srbije. Ali najprije – treba se pobrinuti da se Vučić i Milošević nikada više ne dogode.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/20505-nakon-30-godina-borbi-velika-srbija-sve-vise-slici-na-beogradski-pasaluk>

A u RH. Znat ćemo puno već poslije izbora u HDZ-u. Ako pobjedi Pupovčeva struja, možemo očekivati veliku koaliciju i formalno. A to bi, slično kao što se u Srbiji nadaju da im se Vučić i Milošević nikada više ne dogode, trebalo značiti da će u RH nestati oni koji su na vlasti i sprovode srpsku politiku.

S druge strane Škori bi bilo mnogo pametnije da je nastavio govoriti o srpskom fašizmu umjesto što je poput Bandića dao svoje ime pokretu koji predvodi.

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/20554-skoro-i-srpski-fasizam>

KOMENTAR: Danas je poznato da je na izborima u HDZ pobijedila Pupavčeva opcija. Dr. sc. Igor Peternel, kolumnist, bivši potpredsjednik HHO i član Domovinskog pokreta Miroslava Škore komentirao ih je ovako:

“Izbori u HDZ-u su prošli odlično i bitni su za demokraciju. Danas je definiran HDZ kao stranka i više nema nepoznanica. Članstvo te stranke plebiscitarno želi briselsko dodvornništvo, koaliciju s Pupovcem i strankom koju je ideološki i kadrovski osmislila Vesna Pusić. Dakle žele i sve politike koje s tim u paketu dolaze.

Potpuno legitimno, ali i važno da se zna! Tako da birači ne budu više u zabludi! Konačno nešto pošteno od HDZ-a!”

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-peternel-izbori-u-hdz-u-su-prošli-odlično-definiran-je-kao-stranka-i-vise-nema-nepoznanica>

**GENERAL JANKO BOBETKO, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2020.**

HDZ ZADRŽAVA VLAST PUPOVCU!

Davno sam napisao da je HDZ promijenio svoj slogan ZNA SE!

On sada glasi ZA SE!

Međutim, nisam bio u pravu iako bi se to moglo zaključiti iz njihove najvažnije izborne poruke: DOMOVINSKI POKRET I MIROSLAV ŠKORO DOVODI BERNARDIĆA NA VLAST!

Nedavno smo se na to osvrnuli i u jednom druženju gdje su bili neki naši svećenici.

Ponovio sam ono o čemu sam govorio još prije predsjedničkih izbora: Naravno ne slažem se s onim što radi „hrvatska“ ljevica, ali isto radi i HDZ. Oni vjerojatno to ne misle pa sam pitao naše svećenike: Misle li oni u Crkvi u Hrvata da je prostitucija bolja od toga što „naši“ ljevičari rade ono u što vjeruju. Što je po Crkvi moralnije?

Meni je jasno da u RH mnogi misle da je bolja prostitucija, mada imamo već i sjajni likovni prikaz HDZ-ove vladavine:

Slika zorno pokazuje koliko sam bio u krivu kada sam rekao da je HDZ danas stranka ZA SE!

Očito je da to nije precizno rečeno:

HDZ ZADRŽAVA VLAST PUPOVCU!

Spomenimo samo dvije očite stvari koje ponajbolje govore o tome:

Prvo pogledajmo naslov teksta na portalu narod.hr:

PUPOVAC O UVREDLJIVOM TRANSPARENTU: SPOMINJAO ‘ZDS’,
PORUČIO KAKO ĆE ‘SDSS RAZMISLITI HOĆE LI NAKON IZBORA
SUDJELOVATI U VLASTI’

<https://narod.hr/sport/pupovac-o-uvredljivom-transparentu-spominjao-zds-porucio-kako-ce-sdss-razmisliti-hoce-li-nakon-izbora-sudjelovati-u-vlasti>

Sjetimo se da je Pupovac glavni krivac za svaki ispad koji je uperen protiv pripadnika srpske manjine u RH. Pogledajte samo Presudu HNES-a kojom je etički osuđen za veleizdaju, a njegovo djelovanje poslije toga je još gore jer je u vlasti s HDZ-on!

A kad već spominjemo ZDS, evo što je o tome napisao Rudi Tomić:

E, sada su medije i (anti)fašisti u velikom problemu (da nije izbora ne bi imali o čemu pisati) jer ne mogu više ustašizirati i krimiminalizirati hrvatski usklik – Za dom spremni.

”Tko nije bio spreman 1991., nije ni danas. Za mene je ova presuda Visokog prekršajnog suda, točno kao što je rekao Marko Perković Thompson, jedan korak u povratku Hrvatske svojoj kući, svojim izvorštima”, rekao je Borislav Barišić, stopostotni ratni invalid, predsjednik Saveza udruga dragovoljca HOS-a Republike Hrvatske u emisiji – Budnica Osječke televizije. (06. 06.2020.)

”Istoričar” Ivo Goldstein, u velikom razgovoru za Inu, kaže među ostalima, da je pozdrav ZDS – ustaški, a NDH – izdajnička: ”Ja mislim da je NDH bila izdaja hrvatskog naroda te da taj pozdrav (ZDS) simbolizira izdaju” (Hina, 11.06.2020.

Dakle: Tko nije Za dom spremni, taj se ne osjeća Hrvatom niti Hrvatsku doživljava svojom domovinom. Rimljani bi rekli: Hospes sint invitis! Oni su nepoželjni gosti! I bili bi protjerani iz Rima. Već stoljećima hrvatski narod ”spava” s neprijateljima u svojoj domovini!? Djela govore glasnije od riječi; neka vaše (zastupničke) riječi podučavaju i neka vaša djela govore. (Sv Ante Padovinski)

Toronto, Sv. Ante, 2020.

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/13/rudi-tomic-izbori-u-hrvatskoj-bez-glasa-iz-dijaspore/>

Pogledajte i:

<https://narod.hr/hrvatska/nakon-priopcenja-o-cavoglavama-kak-ve-je-odluke-dosad-donosio-aktualni-sastav-ustavnog-suda-1-pitanje-davanja-djece-na-udomljavanje-istospolnim-parovima>

Spomenut ću samo još jednu stvar koja pokazuje to nevjerojatno HDZ-ovo sluganstvo Pupovcu u borbi da očuvaju vrhovnu vlast u RH u Pupovčevim rukama.

Radi se o u SAD-u nagrađenom filmu o „Oluji“ redatelja Nikole Kneza. Jedan od scenarista i producenata filma je general dr. sc. Miroslav Međimorec.

U filmu se pojavljuju: Jakov Bienenfeld, Mario Bujanović, dr. Roman Jurić, gen. Krešimir Ćosić, dr. Dinko Čutura, gen. Atif Dudaković, Peter W. Galbraith, Emzad Gališević, Mate Kovachević, dr. Slobodan Lang, dr. Ivan Lučić, dr. Davor Marijan, Ante Marjanović, Marijan Mihić, dr. Ante Nazor, akademik Josip Pečarić, gen. Rajko Rakić, Višnja Starešina, dr. Miroslav Tuđman, dr. Edward S. Yambusic, Miomir Žužul.

Posebna zahvala ide:

Hrvatsko Memorialno Dokumentacijski Centar Domovinskog Rata (ravnatelj dr. sc. Ante Nazor): Peter W. Galbraith, United States Ambassador to Croatia, 1993-1995, Ministarstvo Hrvatskih Branitelja, Texas A&M University, Corpus Christi, The Army & Navy Club Washington D.C. (John L. Warnack, chief operating officer), dr. Edward S. Yambrusic & mrs Natalie Yambrusic, Steve Rukavina.

A još se za „Oluju“ kaže:

Ovaj film prikazuje događaje vezane uz ovu izvanrednu bitku te pokazuje da Hrvatska, zajedno sa svojom vojskom i svojim generalima, zaslužuje pohvalu svjetske zajednice, a možda i Nobelovu nagradu za mir.

Jasno je da hrvatska javnosti nije smjela doznati za ovo. Jer:

HDZ ZADRŽAVA VLAST PUPOVCU!

Josip Pečarić

REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB.

LAKŠE SE DIŠE: IMA ME U BILTENU SNV-A ZA 2018.

Doista mi nije bilo lako čitajući članak Davora Dijanovića: *Bilten SNV-a za 2018.* – *Vječno uplakani Pupovac i njegova velikosrpska družina i ove godine sastavili popis onih koji promiču 'povijesni revizionizam', 'govor mržnje' i 'etničku netrpeljivost' u Hrvatskom tjedniku od 10.10.2019.*

<https://narod.hr/hrvatska/davor-dijanovic-bilten-snv-a-za-2018-pupovac-i-njegova-druzina-i-ove-godine-sastavili-popis-onih-koji-promicu-povijesni-revizionizam-govor-mrznje-i-etnicku-netrpeljivost>

Zar je moguće da me nema na tom popisu?

Prestrašen upitao sam g. Dijanovića:

„Vidim nema me u Tvom tekstu. Jesam li se to popravio? Ranije me je bilo u srpskom Biltenu.“

Umirio me je njegov odgovor:

Niste se popravili, i dalje ste "banda" kao i ja :)

Samo nisam navodio sve spomenute u biltenu, nego uglavnom iz svoje novinarske struke.

Dio gdje se spominjete:

"Pred sâm kraj 2018. godine iz tiska je izašla knjiga akademika Josipa Pečarića i Stjepana Razuma pod nazivom *Razotkrivena jasenovačka laž*, kao dio projekta spomenutog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, čime je zaokružen niz revizionističko-negacionističkih publikacija i njihovih promocija u 2018. godini. U knjizi se, već po običaju, tvrdi da je Jasenovac bio radni logor, da je u njemu umrlo tek nešto više od 1000 ljudi, uglavnom od bolesti, te da masovnih ubojstava, a naročito Srba, nije bilo. Josip Pečarić inače je matematičar i član HAZU-a, a poviješću se, kao i većina spomenutih revizionista i negacionista, tek amaterski bavi. Aktivno se zalagao za povratak ustaškog pozdrava "Za dom spremni" u Hrvatsku vojsku, a još mu je 1998. godine objavljena knjiga *Srpski mit o Jasenovcu* i te dvije godine kasnije i *Srpski mit o Jasenovcu II*, u izdanju Elementa. Pečarić se snažno protivio primanju Ive Goldsteina u HAZU. Stjepan Razum, osim što je na čelu Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, svećenik je koji se trenutno nalazi na poziciji voditelja Matičnog ureda Zagrebačke nadbiskupije te je čest organizator krajnje negacionističkih i antiprosvjetiteljskih manifestacija, poput negiranja masovnih ubojstava u NDH te protivljenja demokraciji i bazičnim znanstvenim spoznajama. Razum je u više navrata tvrdio da ne postoje dokazi za masovna ubijanja u Jasenovcu od strane ustaša, ali da navodno postoje dokazi o ubijanju od strane partizana."

Zanimljivo je da nisu primijetili kako u toj knjizi i mi kao i oni negativno pišemo o HRT. Oni kažu:

„ŠTO se tiče televizijskih medija, ‘osim već standardne Bujice Velimira Bujanca koja se prikazuje na više lokalnih TV-stanica’ – ističu Pupovčevi istražitelji – ‘posebnu pažnju valja posvetiti Hrvatskoj radioteleviziji koja je u nekoliko navrata u 2018. godini u udarnim terminima ugostila negacionističke nadripovjesničare te otvoreno promovirala njihovu literaturu prepunu neistina o ustaškom logoru Jasenovac i tendenciozne antisrpske propagande. **’Nadripovjesničar je za SNV-ovu potjernicu, dakako, novinar i povijesni istraživač Igor Vukić** čije je gostovanje na HRT-u svojedobno izazvalo pravu ujdurmu kod čuvara povijesne ‘istine’ koja baštini svijetle tradicije jugoslavensko-komunističkoga totalitarnog sustava.“

U našoj knjizi je niz tekstova o tom žalosnom slučaju kada su povodom izlaska knjige Igora Vukića koju je HTV mjesecima reklamirao pozvali autora i „istoričara“ prof. dr. sc. Hrvoja Klasića u studio. Poznato je da „istoričar“ nema objavljen niti jedan rad iz te problematike već puno nastupa ponavljajući pamflete koje su služile u korištenju Jasenovačkih laži da bi Hrvatsku zadržali, a danas vratili u nekakvu Srboslaviju. S druge strane Igor Vukić je kako i u Biltenu priznaju „povijesni istraživač“ pa se „istoričar“ prepaio i nije usudio izaći na to sučeljavanje. Na HTV-u su za to optužili urednicu Karolinu Vidović Krišto i od tada je ne gledamo na malim ekranima. Očito je znala da se „istoričar“, koji se ne bavi time za što je navodno stručnjak, neće doći pa je za to ona kriva.

Da, nisu nas izravno spomenuli u vezi s tim slučajem, ali kao da jesu, zar ne?

Međutim, iako još jedna moja knjiga, nije spomenuta u Biltenu - kao da jest!

Radi se o knjizi *MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET*. Ne treba biti previše inteligentan pa zaključiti da se ono „matematika“ odnosi na mene, „pjesme“ na Thompsona, a „nogomet“ na Vatrene. Dakle knjiga je itekako povezana s dočekom Vatrenih, i s Thompsonom u tom dočeku.

Oni koji su sastavljali Bilten toliko inteligentni baš i nisu bili.

Evo tog dijela iz Dijanovićeve teksta:

„Slavlje na dočeku nogometaša iz Rusije bilo je šovinističko

Uspjeh Vatrenih u Rusiji za Pupovčev je bilten bio popraćen kolektivnom euforijom, isterijom i javnim linčom, a Hrvati ne znaju slaviti uspjehe nacionalne vrste drukčije nego nacističkim pozdravima. Mržnja prema reprezentaciji i njezinu uspjehu jasno odražava mržnju prema hrvatskoj državi onih koji po svoje savjete odlaze u Beograd:

‘Nakon kolektivne euforije i isterije uslijed osvojenoga srebra hrvatske nogometne reprezentacije na Svjetskom nogometnom prvenstvu krenula je hajka na novinare i aktiviste koji su pisali kritički spram određenih pojava oko reprezentacije, **naročito nakon dočeka na kojemu se pojavio Marko Perković Thompson**, što je izazvalo buru reakcija i u domaćim, ali i u brojnim stranim medijima. Tako su desničarski mediji i njihovi internetski ‘trolovi’ objavljivali članke i komentare u kojima se paušalno proziva nekih dvadesetak uglednih novinara i intelektualaca da stranim medijima stvaraju sliku o Hrvatskoj kao rasističkoj i fašističkoj zemlji. To paušalno prozivanje i optuživanje za ‘jugoslavensku diplomaciju’ i ‘ne-hrvatstvo’ neko je kraće vrijeme poprimalo značajke javnoga linča’. (...)

Ni nogometna euforija vezana uz Svjetsko prvenstvo u Rusiji nije prošla bez šovinističkih incidenata. Na samom početku prvenstva, kada je hrvatska nogometna

reprezentacija igrala protiv Argentine, u centru su Zagreba navijači dizali ruku u nacistički pozdrav, a sami su nogometaši proslavili pobjedu protiv Argentine **uz Thompsonovu pjesmu Čavoglave**, koja počinje s ustaškim pozdravom 'Za dom spremni'. Taj se isti Thompson pojavio na dočeku hrvatskih nogometaša u Zagrebu 16. jula, i u autobusu i na bini. Iako nije bio predviđen službenim protokolom, to je bila želja samih igrača i izbornika Zlatka Dalića. Medijski osvrti nakon velikog uspjeha hrvatske nogometne reprezentacije nerijetko su bili praćeni politizacijom koja je opet uključivala 'Srbe', 'komuniste' i 'Jugoslavene' kao glavne neprijatelje. Iako o medijima govorimo u sljedećem poglavlju, za ovu svrhu valja izdvojiti tekst **Višnje Starešine** u Slobodnoj Dalmaciji u kojemu je ona **uspjeh hrvatskih nogometaša svela na borbu između 'djece Oluje' i 'djece komunizma'**."

Da, zaslužio sam mnogo više da me spominju u Biltenu.

Ali nije ni tako loše kako sam u prvi tren pomislio tj. kada sam se prepaio da me uopće nema, zar ne?

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/18484-lakse-se-dise-ima-meu-biltenu-snv-za-2018>

KOMENTARI:

Naslov: Re: LAKŠE SE DIŠE: IMA ME U BILTENU SNV-A ZA 2018,

Datum: Sun, 13 Oct 2019 15:41:25 +0200

Šalje: Matko Marusic

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Čestitam i zavidim - mene nema iako sam napisao knjigu od 600 str. Mi Hrvati. Matko

Naslov: Re: LAKŠE SE DIŠE: IMA ME U BILTENU SNV-A ZA 2018,

Datum: Sun, 13 Oct 2019 19:44:13 +0200

Šalje: Dragovoljac urednistvo <www.dragovoljac.com@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

ovaj vaš test je zabrinuo i mene, jer nisam znala spominje li Pupovac dragovoljac.com obzirom da nas je svake prethodne godine uredno navodio.

stoga sam otišla potražiti i pao mi je kamen sa srca, nije nas izostavio.

gdje ćeš veću potvrdu da ispravno radiš

pozdrav, Diana

PREDSTAVLJANJE KNJIGE MOJIH STO KNJIGA U TISNOM

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim na dolasku na ovo predstavljanje i čestitam Vam jučerašnji Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Zahvaljujem se don Lazaru Čibariću na organizaciji i ovog predstavljanja i mojoj kolegici prof.dr.sc. Zdravki Božikov na lijepom riječima o mojoj knjizi *MOJIH STO KNJIGA*.

Knjiga je posvećena dragom prijatelju i velikom hrvatskom domoljubu Stanku Šariću za njegov šezdeseti rođendan. To je bilo iznenađenje za njega. Uspjeli smo u tome i došao je izravno s puta na prvo predstavljanje u Zagrebu ne znajući što ga čeka. Samozatajan kakav jest i danas mu nije drago što je ova knjiga posvećena njemu. Kada je to shvatio komentirao je činjenicu da se predstavljanje odvijalo na Dan antifašizma. Naime mi u RH imamo i takav blagdan iako se Churchillu pripisuje ona tvrdnja da će se fašisti u budućnosti nazivati antifašisti.

Stanko je upozorio na predstavljanje na taj dan komentirajući kako i doista treba biti tada jer sam ja puno pisao o istinskim antifašistima. Dakle ne onim iz Churchillove dosjetke. I doista sam godinama upozoravao na činjenicu kako političari u RH kao poslušne slugе svjetskih moćnika ne smiju ni spomenuti da je srpska agresija na Hrvatsku zapravo bila fašistička agresija. Tako to imamo i u naslovu jedne od ovih sto mojih knjiga: *Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015

A Hrvatska iz godine u godinu sve više napreduje u toj sluganskoj politici. Ali sve je više naših ljudi koji razumiju da se srpski fašizam treba nazivati pravim imenom- Pogledajmo samo naslov jednog današnjeg članka s portala narod.hr:

I DOK HRVATSKA SLAVI POBJEDU NAD VELIKOSRPSKIM FAŠIZMOM IZ SRBIJE DELIJE ŠALJU VELIKOSRPSKE PRIJETEĆE PORUKE...

Tekst završava sa citatom:

‘‘Svako u amanet nek’ ostavi svom sinu, srpsku trobojku da zavijori u Kninu’’

<https://narod.hr/sport/i-dok-hrvatska-slavi-pobjedu-nad-velikosrpskim-fasizmom-iz-srbije-delije-salju-velikosrpske-prijetece-poruke>

Moramo razumjeti naše susjede čiji fašizam je doživio slom u Hrvatskoj. Zato sam u dva navrata predlagao Hrvatskom saboru da se 5. kolovoza slavi i Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba. Jučer sam i povodom toga izjavio sućut svima poštovateljima srpskog fašizma pogotovu srpskim slugama u RH.

Sigurno će Vam biti zanimljivo kako je taj moj prijedlog, a zapravo Miloševićeve tvrdnje o Srbima-zečevima, komentirao svojedobno prof. dr. sc. Andrija Hebrang:

Odlična Vam je ova sarkastična ideja o promjeni naziva Dana domovinske zahvalnosti. Jedino mi je žao zečeva jer su to drage plahe životinje, a oni koji su bežali iz Knina bili su sve samo ne dragi i plahi. Naime, Slobodan Milošević je tu bežaniju prikazao samo zato da opravda najveći vojni poraz Srbije u njezinoj povijesti. Bežanije je bilo, ali tek nakon što su dali snažan otpor hrvatskim snagama, ali su slomljeni u par sati. Taj PORAZ ih je natjerao u bežaniju. Dakle, ipak su nešto bolji od zečića, jer su prije trka dali žestoki, ali uzaludni otpor. Kada su drugovi u Beogradu vidjeli da ne mogu zadržati hrvatski teritorij, aktivirali su rezervnu opciju bijega kako bi natjerali međunarodnu zajednicu da ih političkom akcijom vrate i kao prognanike ponovno

nasele u Hrvatsku. Na sreću, to smo predvidjeli i spriječili što ubrajam među najveće udružene uspjehe Hrvatske vojske na terenu i hrvatske diplomacije u svijetu. Tako su Srbi poraženi na dva, do tada samo njihova mitska područja, vojnom i diplomatskom. Danas to žele neutralizirati razni Josipovići, Matići, Pusići, Puhovski, Goldsteini... dovođenjem srpskog zločinca Veljka Džakule, iz čijih izjava se čita novi velikojugoslavenski zadatak. On kaže da treba slaviti i srpske žrtve u isti dan, kako bi svi opet imali zajednički praznik! To je kao da u isto dan svijet slavi antifašiste i Hitlera! Ne će to biti lako spriječiti, jer podržavaju svemoćni mediji preko primjerice Butkovića, koji izmišlja intervjue i ne plaća porez ali uspješno ruši hrvatski državni i nacionalni identitet. Zato mu je unaprijed oprostjen kriminal. To je nova opasnost koju treba spriječiti, da žrtve koje su pale nisu uzaludne!

Jedino što se promijenilo u odnosu na vrijeme kada je Hebrang pisao svoj tekst jeste što se skoro za sve medije može napisati ono što je on govorio za jednog Butkovića, i što umjesto Džakule imamo Pupovca koji je stvarni državni poglavar.

Tekst je dan u mojoj knjizi *Rasizam domaćih slugu*, Zagreb, 2013. u Četvrtom pismu tadašnjem Predsjedniku Vlade RH Zoranu Milanoviću s prijedlogom da generala Antu Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu za mir zbog sprječavanja genocida u Bihaću.

A vidimo da se danas hrvatska vlast hvali kako je ostvarila ono što je Džakula tražio još tada, ali je ostvario tek Pupovac sa sadašnjom garniturom vlasti.

Iako je knjiga iz 2013. naslov idealno opisuje to jučerašnje obilježavanje Dana pobjede. Hrvatska je priznala rasističku ideju o tome da nekoliko ubijenih Srba vrijedi isto koliko i svi Hrvati nastradali u fašističkoj agresiji. Umjesto mog prijedloga, tj. onoga što je Hebrang pozdravio kao moju sarkastičnu ideju srpske slugu su uspjele pretvoriti u stvarnost ono što je tada tražio Džakula. A to i jest u skladu sa stvarnošću u kojoj je stvarni državni poglavar Milorad Pupovac. I mnogo je gore od konstatacije Ivana Penave:

Ogromno je poniženje da se o Gruborima “trguje i priča” na 5. kolovoza.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22577-penava-ogromno-je-ponizenje-da-se-o-gruborima-trguje-i-prica-na-5-kolovoza>

A dobro konstatira Joško Buljan u današnjem „Hrvatskom tjedniku“:

Tko god ističe ratni incident u Gruborima kao mjesto zločina u odnosu na Oluju i stotine mjesta većih pokolja srpske fašističke vojske u Domovinskome ratu, svjesno čini zločin protiv hrvatske države.

A Ivica Marijačić kaže:

Proslavu Oluje ove je godine uništio Plenković, a Hrvatska je postidjena. U trgovini s Pupovcem, on je izjednačio srbijansku agresiju i hrvatsku obranu. Hrvatska država klanja se kolateralnim pojedinačnim srpskim žrtvama i izjednačava ih s planiranim masovnim hrvatskim žrtvama politike države Srbije.

Da, zato sam ja i naslovio knjigu iz 2013. *Rasizam domaćih slugu*, zar ne?

Danas je Milanović (formalni) Predsjednik države nedavno sam mu napisao pismo, slično onih 12 iz spomenute i priložio knjigu:

Nobelova Nagrada za 'Oluju', Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>

U knjizi sam dao svih tih 12 pisama, ali i dio o najnovijem američko-hrvatskom dokumentarni film “Operacija Oluja” Naime, povodom 25. obljetnice “Oluje”, Hrvatski filmski Institut darovao je hrvatskim braniteljima i hrvatskom narodu dokumentarni film

“Operacija Oluja”. Na međunarodnom filmskom festivalu u SAD-u, WorldFest Houston, film je dobio dvije nagrade, Silver Remi Award. Za režiju, Nikola Knez, i za scenarij dr. sc. Miroslav Međimorec i dr. Dorothy McClellan. Tim povodom iz Hrvatskog instituta pišu o svom filmu koji je doživio ovacije američkih ratnih veterana: *“Operacija Oluja” bila je odlučna bitka hrvatskog obrambeno-oslobodilačkog rata za nezavisnost i cjelovitost hrvatske države u kojoj su Hrvatska vojska i policija porazile srpskog agresora te s njim i velikosrpsku politiku koju je provodio ratni zločinac Slobodan Milošević. “Oluja”, koju je Republika Hrvatska pokrenula u mjesecu kolovoza 1995., označena je kao najveća europska kopnena vojna operacija nakon Drugoga svjetskog rata i opravdano je postala krunski dragulj hrvatskog Domovinskog rata.*

Ovaj film jasno i snažno dokumentira događaje te izvanredne vojne operacije, I dokazuje da Hrvatska, zajedno sa svojom vojskom i generalima, zaslužuje priznanje svjetske zajednice, a moguće i Nobelovu nagradu za mir. ...

<https://www.hkv.hr/kultura/vijesti-kultura/34692-pogledajte-americko-hrvatski-dokumentarni-film-operacija-oluja.html>

Tražio sam od Milanovića da osigura prikazivanje filma na HTV-u mada mi je bilo jasno da je to nemoguća misija jer u filmu tadašnji američki veleposlanik Peter Galbraith govori o srpskoj agresiju na Hrvatsku kao o fašističkoj agresiji, a to je ono što svih ovih godina hrvatski političari itekako dobro znaju, a ne govore o tome. Da govore, ne bi dugo ostali u svojim foteljama, a za njih su spremni prodati i vlastitu majku, zar ne?

A Srbi, koji sami kažu da im je laž najviše pomogla u povijesti stalno govore o tuđem navodnom fašizmu tako da drugi ne bi vidjeli istinu – njihov fašizam. Srpske slugе u RH pokorno ih slijede.

Proslava je „Oluje“ pa je i moja sestra u Kotoru ponovno na udaru. Na prozorima je stavila crnogorsku i hrvatsku zastavu.

Na you tubeu možete naći prilog: *SKANDAL U KOTORU: Istaknuta hrvatska zastava*. U prilogu je fašist Predsjednik Crne gore Đukanović, a spominje se i Thompsonova pjesma na crnogorski blagdan Dan pobjede.

<https://www.youtube.com/watch?v=bRbmJwNlkRA>

A o Thompsonu je niz mojih knjiga među ovih sto.

Tako i danas u najnovijem „Hrvatskom tjedniku“ Joško Čelan u članku o Sačekuši protiv Thompsona govori o podloj medijsko-obavještajnoj operaciji njemačkog dnevnika „Frankfurter Allgemeine Zeitung“ i njegova novinara Martensa protiv Marka Perkovića Thompsona kaže:

„Akademik Josip Pečarić, veliki hrvatski domoljub i intelektualac, odavno je i s debelim razlogom Marka proglasio 'politički najvažnijim živim Hrvatom', tako da je ova spletko moćnoga lista istinski sotonskoga nadahnuća – tek jedna u nizu (nakon *Bilda. Der Spiegela* i, za sada posljednjeg, podjednako utjecajnog švicarskog *Neue Zuercher Zeitung - HZZ*) – važan pokazatelj do koje je mjere vladajući liberalni fašizam spreman odbaciti svaki obzir u postizanju svojih orwelloski opasnih planetarnih ciljeva.“

Javio mi se i redatelj nagrađenog filma i predložio da diljem svijeta skupimo potpise za Nobelovu nagradu. Zapravo teško je i pomisliti da bi se ona mogla sprovesti u Hrvatskoj s vlastima koji slave i ostvaruju Džakulinu ideju i svoje sluganstvo i koje su za to osigurale potporu skoro svih medija..

Zato i ne čudi što se nas akademika u svezi s proslavom „Oluje“ sjeti naš branitelj i publicist Mladen Pavković:

U vrijeme kad svi govore i pišu o 25-toj obljetnici Vojno-redarstvene operacije Oluja, članovi Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti (HAZU) manje-više šute, tj. pokrili su se preko ušiju. Tek tu i tamo netko se javi, poput akademika Josipa Pečarića, ali unatoč njegovim izvanrednim rezultatima, znanstvenim i publicističkim, stavljen je na marginu, jer se ga doživljava kao ekstremnog desničara i nacionalistu.

A biti „nacionalista“ i voljeti svoju Domovinu danas nije jako poželjno, već se otvoreno traži da i majke koje su u hrvatskom obrambenom i pobjedničkom Domovinskom ratu izgubile svoju djecu i najmilije „moraju“ (!) voljeti svoje neprijatelje, odnosno one koji se nikada nisu i ne će pokajati za svoje grijehе koje su u ovom slučaju učinili prema hrvatskom narodu.

<http://glasbrotnja.net/mladen-pavkovic-hrvatski-akademici-opet-sute/>

<https://www.tjedno.hr/duh-memoranduma-sanu-zivi-a-nasi-akademici-sute-i-nose-vijence-u-brezovicu/>

Da, sve se traži da bi vlast ispunila zadaću koju su dobili od svjetskih moćnika, zar ne?

Josip Pečarić

<http://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnom/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22591-predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnomu>

TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ?

Nije jednostavno odgovoriti na pitanje iz naslova. Škoro je upozoravao da je glas za Plenkovića zapravo glas za Pupovca. I sam sam odavno najavio ostanak Srpsko-hrvatske koalicije na vlasti. Za Hrvatsku bi bilo bolje da imamo veliku koaliciju tj. da umjesto eskort dama imamo uličnu prostituciju u hrvatskoj politici. Prije bi ljudi shvatili da prostitucija i nije baš nešto pa i ako je dobro plaćena.

Meni su bile smiješne nade o nekakvoj hrvatskoj koaliciji u kojoj je i Plenkovićev HDZ. Istina naivni Bernardić je veličanjem zločinca JB Tita uveliko pomogao Plenkoviću i Pupovcu. Oni su slijedili ono što ih je naučio svojevremeno Slavko Goldstein kada je sve ljubitelje komunizma uvjeravao da se trebaju odmaknuti od zločinca i držati se „antifašizma“. Plenković je to razumio pa je veličao zvijezdu petokraku, napadao HOS-ovce i njihov ZDS. Čak mu je i Goldsteinov sin bio u onoj komisiji za rehabilitaciju zvijezde petokrake.

Već tada je Plenković sve rekao o sebi jer je poznato da je Tuđman uvijek Goldsteinima bio i ostao RODONAČELNIK POVIJESNOG „REVIZIONIZMA“.

(Uvijek sam bio ponosan što su uz njega stavljali i mene, a posebno ona njihova konstatacija iz 2002.:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također akademik Josip Pečarić.

O mojoj knjizi na tu temu „REVIZIONISTI U HAZU“ pisao sam i Predsjedniku HAZU i Ministrici znanosti. Sve u skladu s naslovom mojih knjiga „Pišem pisma, odgovora nema!“

Uostalom Plenković je odmah i „otrčao četnicima“ kako kažu na portalu dragovoljac.com.

Međutim ono što je izuzetno Plenkovićevo postignuće je mnogo veće od onoga što je rekao Stjepan Tuđman: *Plenković je ukrao HDZ i odveo ga u krilo Partije!*

Neosporno je i to izuzetno ostvarenje. Međutim meni je u pameti stalno ono Tuđmanovo o 20% onih u Hrvatskoj koji ne vole Hrvatsku. Tada je jasno bilo da je ostali vole i da su svi bili spremni dati život za Hrvatsku. Bili su ZDS!

U kafiću sam u nedjelju uvečer komentirao rezultate izbora. Mladi susjedi koji su za sebe rekli da su apolitični i koji su iz različitih krajeva Hrvatske kažu kako su im očevi rekli da Hrvati nisu sposobni sačuvati državu. Da, pričali su im o tom sluganstvu koje se danas manifestira tim sluganskim odnosom prema Srbima, što je doista odvratno jer se radi o sluganstvu prema onima od kojih su naši branitelji napravili, da parafraziram Miloševića, ZEČEVE.

Iznenadili su me i ispričao im o mojim nastupima devedesetih godina kada sam na to upozoravao maše ljude. O tome ima niz tekstova u mojoj knjizi: *Pronađena polovica duše / Deset godina s Australskim Hrvatima*, Zagreb, 2002.

Dovoljno je pogledati tekst *Put u Australiju: gostovanja na hrvatskim radijima*.

Tekst iz 1996. godine pisan je za Maticu, časopis HMI, ali nije tiskan.

Već na početku spominjem svoj prvi dolazak kroz jedan komentar australskog Hrvata: *Tako gosp. Zdenko Maričić iz Geelonga piše u Vjesniku od 22.veljače 1994.god.: "Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj, Josip Pečarić, reče nam prije dvije godine*

da se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti "ideojugoslavenčića" koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgličnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu".

Zapravo ono o čemu sam govorio svojim mladim susjedima može se vidjeti u slijedećim dijelovima teksta:

“Sindrom zoološkog vrta” (Melbourne, Adelaide, Sydney).

Ne zaboravimo da je u skoro svim bivšim komunističkim zemljama sada na djelu povratak komunista na vlast. To je ono što ja nazivam “sindromom zoološkog vrta”. Naime, životinja koja je predugo bila u kavezu, puštena iz njega, nije sposobna sebi sama pribaviti hranu. I zato se želi vratiti u kavez. Jer, tamo je hrana redovita. Istina, sve je manje ima i sve je gora. Ali ima je! Upravo se to dogodilo u Mađarskoj i Poljskoj. A glasovanje u Zagrebu pokazuje da se može desiti i kod nas. (O tome je predsjednik Tuđman i govorio na proširenom sastanku Vjeća obrane i nacionalne sigurnosti, baš u vrijeme mog boravka u Australiji. Priča o sindromu zoološkog vrta svidjela se našim ljudima, a u Melbourne se ravnatelj hrvatskog radija 3ZZZ, Sergio Marušić uključio u razgovor govoreći o jednom drugom sindromu zoološkog vrta. Naime, govorio je o našim ljudima koji su se cijeli život borili za nezavisnu Hrvatsku, a danas kada je imamo više ne znaju prepoznati nacionalni interes i za ne vjerovati je koliko i kako danas govore protiv hrvatske državne politike.)

Ministarstvo za useljeništvo (Melbourne). Povratak (Adelaide, Sydney).

Doista, raduje podatak da se oko 30.000 naših ljudi već vratilo u Hrvatsku. Poslije nekoliko dana boravka u Melbourneu vidio sam koliko su naši ljudi ogorčeni na ponašanje hrvatske oporbe prigodom donošenja odluke u Saboru o uspostavljanju Ministarstva za useljeništvo. I s pravom su bili ogorčeni na te “europske” stranke. Ali logika tih oporbenjaka je vrlo jednostavna. Jer tko će se vratiti u Hrvatsku. Tko će ostaviti ovo relativno blagostanje i vratiti se u novu borbu za Hrvatsku. Pa najvjerojatnije upravo državotvorni Hrvati. A ti sigurno neće glasovati za te “europske” stranke. Argumenti oporbe su bili smiješni. Kažu treba se boriti protiv iseljavanja, a ne za useljavanje. Kao da upravo useljavanjem tj. povratkom naših ljudi i njihovog kapitala neće postići veće blagostanje u Hrvatskoj i time, naravno ne samo time, učiniti da ljudi ne odlaze, već da se i oni koji su sada otišli počnu vraćati. U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vaš udio kroz Vaš povratak je od izuzetne važnosti. Povratkom Vas, dakle ljudi neopterećenih “sindromom zoološkog vrta”, i vašeg kapitala, sudbina Hrvatske bit će zauvijek riješena. Imat ćemo hrvatsku Hrvatsku. Hrvatsku u kojoj će hrvatski interes uvijek biti najveća svetinja. U ratu su mnogi naši ljudi dali ili bili spremni dati svoj život za Hrvatsku. To su bili uglavnom ljudi iz domovine. U borbi za sutrašnju Hrvatsku Vi morate na sličan način riskirati mnogo više nego do sada. Dobit ćemo i tu bitku, a onda će te upravo vi biti i najveći dobitnici. Zato ću vam i ja reći: **VRAĆAJTE SE!**

Očito je kako već skoro trideset godina upozoravam i pišem isto. Izbori su pokazali da danas imamo puno Hrvata koji su ravnodušni prema Hrvatskoj. Koji vjerojatno nisu ZDS. Da je Tuđman imao takvu Hrvatsku nikada ne bi uspio u stvaranju države.

Ravnodušna Hrvatska bi shvatila da mnogi ne bi poginuli za domovinu da su spremni slušati i služiti balkanskom krvniku, da je za to Tuđman bio spreman, kao što to danas čini Plenković.

S druge strane imamo dvadesetak posto istinskih Tuđmanista. I nije bio u pravu moj dragi prijatelj pokojni Krsto Papić kada mi je prorekao da ću ja biti posljednji Tuđmanist.

Ima nas! IMA!

Josip Pečarić

<http://bezcenzure.hr/izbori/tko-je-izborni-pobjednik-pupovac-ili-plenkovic/>

<http://glasbrotnja.net/akademik-pecaric-tko-izborni-pobjednik-pupovac-plenkovic/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22217-tko-je-izborni-pobjednik-pupovac-ili-plenkovic>

SJAJAN KOMENTAR IZBORNIH REZULTATA DAO JE STJEPAN TUĐMAN

Vjerojatno sam već više puta spomenuo bliskost mojih i promišljanja Stjepana Tuđmana. To i ne čudi jer se radi o jednom tuđmanisti i sinu čovjeka koji je stvorio današnju Hrvatsku s kojim je on i stvarao HDZ. I dok se mnogi iščuđavaju premoćnom pobjedom HDZ nad SDP-om Štefu to ništa nije čudno.

Već sam u tekstu *TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ?* spomenuo njegovu tvrdnju:

Plenković je ukrao HDZ i odveo ga u krilo Partije!

Nema dvojbe da i među glasačima SDP-a ima puno onih koji su svjesni toga što tvrdi Stjepan. S druge strane mnogo je onih državotvornih Hrvata koji nisu svjesni ponizne poslušnosti Plenkovića u odnosu na Pupovca. Pri tome uopće nije važno ili je možda i gore ako to od njega traže svjetski moćnici koje on bespogovorno sluša. Već sam pisao kako sam na ispraćaju velikog Božidara Alića na Krematoriju razgovarao sa dva državotvorna Hrvata kojima je veći problem bio Škoro nego Pupovac. Zamolio sam ih da mi „za lijek mojoj duši“ daju bar jedno ideološku odluku koju je Plenković donio a da mu to prije toga preko medija nije naredio Pupovac. Moja duša je ostala bez tog toliko mi važnog lijeka!

O mom lijeku nije puno mislio ni veliki Hrvoje Hitrec koji u svom komentaru izbora kaže:

Pupovac je sada u više nego komfornoj situaciji, oba njegova mentora ostadoše na vlasti i proslava 27. srpnja bit će veličanstvena, okretat će se janjci na ražnju kao hrvatski svećenici 1941.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/34555-h-hitrec-govorim-o-mogucoj-uskoj-suradnji-hdz-a-domovinskog-pokreta-i-mosta.html>

Zašto?

Po struci znam da nije mentor onaj koji radi ono što mu student naredi. Može biti samo obratno, zar ne?

Nije mi pomogao ni moj veliki prijatelj Josip Jović koji svoj komentar završava ovako: *Andrej Plenković sada sastavlja svoju novu vladu. Sastavit će je uz potporu predstavnika nacionalnih manjina. No kako ti manjinski predstavnici nemaju puni demokratski legitimitet, jer su praktički izabrani prije izbora, ostaje upitno hoće li onda i sama Vlada imati demokratski legitimitet?*

<https://www.hkv.hr/vijesti/politika/34565-jovic-i-borovcak-o-rezultatima-izbora-za-hrvatski-sabor.html>

Zašto?

Pa zbilja mi nije jasno postavljanje pitanja legitimiteta kada se zna tko je prvi čovjek pobjedničke Srpsko-hrvatske koalicije, zar ne?

S druge strane u komentaru koji je u istom članku Damir Borovčak mi ne uskraćuje tako važan lijek pa kaže: *Zaključno, tresla se brda, rodili se ponovno Plenki i Pupi.*

Teško se složiti i sa „sugestijom“ Mladena Pavkovića iz naslova njegovog komentara: *ČEKA SE JOŠ DA POPULARNI PUPI POSTANE MINISTAR BRANITELJA*
<http://www.tjedno.hr/ceka-se-jos-da-popularni-pupi-postane-ministar-branitelja-i-to-pitanje-bit-ce-rijeseno/>

Zašto?

Iz istog razloga. Zašto bi bio SAMO ministar netko tko je prvi čovjek pobjedničke Srpsko-hrvatske koalicije!

Moram priznati da me je iznenadio dragi prijatelj Zvonimir Hodak. On koji je davno govorio o ljevičarkom HDZ-u ipak se nadao da je HDZ nekakav desni centar:

Plenković je obrisao pod s Berom, a na neki način i s njegovim Titom iako mu to nije bio cilj. Renata Raič je na fejsu zabezegnuta: "Prva izlazna anketa: Ovaj narod je bolestan ili su ovi izbori teška namještaljka". Slažem se s našom Renatom. Čim je Bero bez šalabahtera bubnuo "Tito" svima je bilo jasno da Bero dobiva - po nosu! HDZ, 62 +3 iz dijaspore, Retard 41, Škoro 15, MOST 9...itd. Zna se čemu sam se nadao i što sam pisao, ali bojim se da sam ostao na tankom ledu. Želio sam jednu jaku desnu opciju na čelu s HDZ-om i Škorom. Sada, nakon što je SDP kao Titanic tresnuo u gornji dio sante leda, na vidiku se nazire ista trulež kao i do sada. Plenković može birati s kim će u koaliciju. To sad ne mora biti Škoro. Može nas opet "razveseliti" s Pupijem, Štromarom, Radinom, Kajtzijem, manjincima.

<https://direktno.hr/kolumne/na-izborima-se-iskristalizirao-lex-bero-a-skorin-tajnik-umjesto-uvjetovanja-plenkovicu-bolje-da-je-dao-pravu-poziciju-vidovic-kristo-199784/>

A Stjepan mi samo nastavlja ono što je rekao u „Bujici“, tj. upozorava da i među glasačima SDP ima puno inteligentnih ljudi koji su uvidjeli koliko im nije pametno biti uz ono krilo KPJ koji predvodi zagovornik jednog od najvećih zločinaca u povijesti JB Tita, već je mnogo bolje biti uz onoga koji predvodi drugo krilo KPJ, a u spomenutom tekstu sam već upozorio kako je Plenković prihvatio savjete Slavka Goldsteina kako se treba odreći Tita, a braniti „antifašizam“ koji i Trump naziva crvenim fašizmom.

Da je to tako Stjepan me upozorava na činjenicu da su ankete davale i jednom i drugom krilu Partije, dakle i HDZ-u i SDP-u onoliki broj glasova koliko su one i dobile.

Samo je Bernardićevo svrstavanje u desetog svjetskog zločinca učinila da mnogi SDP-ovci glasuju za vođu drugog krila Partije.

Glasovi nisu izgubljeni - ostaju u kući, zar ne?

Josip Pečarić

NAGRADA SRPSKIM SLUGAMA U RH

(PISMO G. STJEPANU TUĐMANU)

Dragi Štef,

Zahvaljujem Ti na pohvalama mog govora s predstavljanja u Tisnom o ulozi ZDS u sluganskoj hrvatskoj politici:

<http://bezccenzure.hr/vlad/thompson-i-vatreni-simboli-hrvatskog-ponosa/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22476-thompson-i-vatreni-simboli-hrvatskog-ponosa>

Nije prošlo puno vremena pa se sve potvrdilo u Kninu.

Potom je i sam Pupovac ukazao na činjenicu da će i dalje ZDS služiti da hrvatski političari dokazuju svoju odanost Memorandumu SANU 2. tako što ZDS:

‘Treba maknuti iz legalnog prostora. To je, bez obzira što se koristio tijekom rata 1991. – 1995., taj pozdrav je originalno ustaški pozdrav, pozdrav jedne kvislinške tvorevine koja je bila zločinačka i koja je počinila genocid na židovima, Romima i Srbima, koja je istrebljivala sve protivnike režima, prije svega, antifašiste. Taj pozdrav narušava ono što se u današnjoj Hrvatskoj želi stvoriti, a to su čvrsti demokratski temelji, mir u zemlji, mir na granicama i pomirenje između Hrvata i Srba. Taj pozdrav narušava ono što se u današnjoj Hrvatskoj želi stvoriti, a to su čvrsti demokratski temelji, mir u zemlji, mir na granicama i pomirenje između Hrvata i Srba’,

Upitan hoće li to biti uvjet za ostanak SDSS-a u Vladi, Pupovac je rekao: “*Ne govorimo u uvjetima, to je zajednički posao ne samo nas u koaliciji nego zajednički posao svih političkih stranaka, svih ključnih političkih aktera u zemlji koji trebaju znati da ovako nešto, kao što smo čuli na margini, je nešto što teško kompromitira Hrvatsku i teško narušava ono što je izgrađeno i ono što se treba sagraditi u odnosima između Hrvata i Srba.*”

<https://narod.hr/hrvatska/pupovac-ponovno-protiv-zds-treba-ga-maknuti-iz-legalnog-prostora>

Naravno, Srbima je laž najviše pomogla u povijesti pa Pupovac laže da je ZDS pozdrav iz NDH jer, kao što znaš već sam se narugao Predsjedniku Ustavnog suda RH koji je to isto tvrdio (Hrvatske sluge moraju lagati kada to rade Srbi), pa je u naslovu mog pisma na portalu narod.hr to i istaknuto:

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrдите-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

A te 1932. godine imali smo prvu Jugoslaviju i fašističku vlast u njoj. Dakle ZDS je nastao kao antifašistički pozdrav

S druge strane srpski pozdrav s tri prsta je nastao iz vremena fašističke vlasti Slobodana Miloševića.

Vidjeli smo kako prikazivanje filma o „Oluji“ koji je nagrađen u SAD srpske sluge na vlasti u RH ne dozvoljavaju jer u njemu tadašnji veleposlanik SAD-a u RH govori o fašizmu Slobodana Miloševića.

Kako bi to smjeli dopustiti kada u isto vrijeme sluganski prihvaćaju srpski zahtjev koji je još iznio Veljko Džakula prije sedam godina kako „*treba slaviti i srpske žrtve u isti dan*” kad i hrvatske.

<http://bezcenzure.hr/toptema/predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnom/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22591-predstavljanje-knjige-mojih-sto-knjiga-u-tisnomsu>

Srpske sluge na vlasti su još i naprednije pa je recimo Predsjednik Vlade zaboravio da se u Kninu slavio dan POBJEDE.

Dragi Stjepane, vjerojatno se sjećaš da sam još u momentu kada se Plenković htio tući u Saboru kada mu je rečeno da je veleizdajnik i komentirao kako ISTINA NAJVIŠE BOLI!

Naravno, s takvim hrvatskim predsjednikom vlade oduševljen je Srpski patrijarh Irinej. Davno sam već ukazao na svu veličinu srpske politike koja je uspjela da vodstvo RH provodi Memorandum SANU 2. Irinej u istoj rečenici gdje govori o pomirenju, spominje genocid nad Srbima u Hrvatskoj, ali eksplicitno ne govori odnosi li se to na II. svjetski rat ili Domovinski rat.

<https://narod.hr/svijet/patrijarh-irinej-hvali-napore-plenkovica-za-pomirenje-procitajte-sto-je-govorio-o-stepincu-katolickoj-crkvi-i-oluji>

Malo preciznija je bila srpska premijerka gđa Ana Brnabić, koja je prema „Jutarnjem listu“ izjavila 8. kolovoza 2020.:

„Želimo pomirenje, mir, ne tražimo od vas da se ispričavate, priznate genocid u Jasenovcu, ali želimo da nas pustite da tugujemo taj dan ili tih dana. Želimo pomirenje, ali ne i poniženje, na koje nećemo pristati.“

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/razumjela-bih-da-milosevic-ode-slaviti-oluju-nakon-sto-srbi-dobiju-struju-ovako-je-to-ponizenje-15012652>

Velika gesta srpske premijerke – neće tražiti da priznamo srpske laži o Jasenovcu.

Danas kada smo napisali toliko knjiga i razotkrili srpski i komunistički mit o Jasenovcu prave veliki ustupak hrvatskim vlastima. Kažu im : Samo nastavite slušati naše zahtjeve koje vam danas prenosi Pupovac pa nećete morati i dalje poslušno govoriti o našim lažima o Jasenovcu.

Dovoljno je da i dalje budete svi protiv ZDS jer to s postojanjem NDH od 1932. godine je doista malena laž u odnosu na milijardu žrtava u Jasenovcu, zar ne?

A Pupovac im je i poručio da je iskazivanje poniznosti i sluganstva u RH *zajednički posao ne samo nas u koaliciji nego zajednički posao svih političkih stranaka, svih ključnih političkih aktera u zemlji.*

Nevjerojatno je na što se svela hrvatska politika. Pitam se je li Slobodan Milošević mislio na ovo kada je govorio kako su Srbi pobjednici u ratu, a gubitnici u miru. Laž je najviše pomogla Srbima u povijesti pa je Balkanski krvnik vjerojatno znao da će izgubiti u ratu, ali će pobijediti u miru. Vjerojatno je računao na srpske sluge u RH i na onu čuvenu tvrdnju velikog kineskog ratnika i filozofa Sun Tzua:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu [...] Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje [...] Poništavajte sve vrjednute. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

U Srbiji znaju da su od hrvatskih vlasti dobili ono što su od svojih slugu i očekivali. Prvi najvažniji korak je učinjen. Nije bilo lako. Moralo se poništiti sve vrednote, kupovati ili ucijeniti mnoge, mnoge zamijeniti i smjestiti odane velikosrpskoj stvari. Sve to je i mnogo više od onoga što je govorio Sun Tzu. Naime, ovdje smo oružani rat imali. Hrvatski branitelji su od srpskih ratnika napravili zečeve. A sada je trebalo ideju Sun Tzua sprovesti među pripadnicima pobjedničkog naroda. Moralo se naći ogavnije i od najogavnijih ljudi. Uspjeli su. Ostaje nam vidjeti kako će se to dalje odvijati. Škabrnja je tu. Vukovar uskoro. A mnogo toga treba učiniti samo da izliječe srpske boli poslije pravljenja zečeva od njihove treće-četvrte armije u Europi!

Dragi Štef, još jednom hvala na lijepim komentarima mog teksta o srpskim slugama i ZDS. Kao što vidiš - bit će i gore, A i napadi na ZDS.

Pozz

Josip

<http://bezcenzure.hr/vlad/nagrada-srpskim-slugama-u-rh-pismo-g-stjepanu-tudmanu/>

NE VOLE DOMOVINU

Dragi prijatelji,

Šaljem vam dvije pjesme i jedan tekst o onima koji ne vole hrvatsku domovinu. S obzirom da se radi o onima koji etnički nisu Hrvati moram naglasiti da su mnogo gori oni iz hrvatskih vlasti koji sprovode Memorandum SANU 2, oni koji poništavaju rezultate pobjedonosne „Oluje“ izjednačavajući kolateralne žrtve na srpskoj strani sa zločinima koje su planirano i masovno do razine genocida provodili srpski fašistički agresori. To je doista mnogo, mnogo gore. Meni je nevjerovatno kako ljudi takve slave umjesto da im se gade.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22674-ovakvo-velicanje-danasnjih-vlastodrzaca-nije-videno-jos-od-doba-bivse-jugoslavije>

Biskup Košić kaže:

Naše branitelje i sve nas ne smetaju što se u javnosti iznose i stradanja druge strane jer svaki će čovjek zaplakati kad vidi patnju malih i nevinih ljudi, staraca, žena i djece. Međutim, sve nas smeta što se namjerno umjesto patnji naših hrvatskih ljudi koji su trpjeli 4 godine zvijerska zlodjela onih koji su izveli agresiju na Hrvatsku iznose patnje koje su 4 dana trpjeli oni koji su bili uz okupatore. Ne znam ima li i jedna zemlja na svijetu koja na dan svoje tako krvavo stečene pobjede u dugom i teškom ratu oplakuje žrtve koje su imali agresori... jer je patnja naših ljudi bila neizmjerena, a prouzročila ih je upravo mržnja i nasilje srpskih agresora. Ta je mržnja uzrok patnji ne samo hrvatskih nego i srpskih ljudi. Zanimljivo je da predstavnici naroda koji je prouzročio ogromne patnje našeg naroda kroz 4 godine neprestano traže sućut za svoje patnje kroz 4 dana, a da nikad nisu iskazali sućut prema našim patnjama. Jasno se mora naznačiti što je bio uzrok i razlikovati ga od posljedica. Ratni stroj koji su oni započeli bio je uzrok i naših i njihovi patnji. I to se mora tako i jedino tako reći i tada neće biti zabune niti neprestanog lutanja, što treba obilježavati, što je vrijedno a što nevrijedno spomena na današnji državni blagdan.

Na predstavljanju u Tisnom nedavno sam pokazao kako tako nešto su Srbi tražili i prije nego što je Pupovac postao glavni provoditelj velikosrpske politike u RH. To je konstanta i osnova Memoranduma SANU 2.

Problem je što sada očito to provodi Srpsko-hrvatska koalicija na vlasti u RH.

Koliko se slavi izdaja očito je i iz činjenice da je provodi Tuđmanova stranka.

Pozivaju se na Tuđmana, pa Andrej Plenković tvrdi kako im je:

„Nulta je tolerancija na revizionizam“

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/jasenovac-milanovic-hosovu-plocu-treba-baciti-na-komemoraciji-za-bleiburg-nikad-nisam-bio-i-necu-plenkovic-nulta-tolerancija-za-revizionizam>

A član „komisije za rehabilitaciju zvijezde petokrake“ mu je prof. dr. sc. Ivo Goldstein koji tvrdi da je Tuđman RODONAČELNIK REVIZIONIZMA.

Josip Pečarić

Pogledajte:

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22606-nametnuta-protuhrvatska-plenkoviceva-pomirba>

1)

PODIGNUTA RUKA

Kad na majku

Digneš ruku

Učinio si zločin

Doživio

Bruku

Pozvao

Muku

Na svoja

Vrata

Jer

Majka je poput

Zlata

Najljepše što si

Imao

A

Nisi

Znao

I

Za taj čin

Treba te

Osudit

Istom mjerom

I

S vjerom

Ako ti je do majke

Stalo

Kako ti tako nešto

Nikad više ne bi

Na um

Palo

Tako su

Srbi digli ruku

Nož i pušku

Dokazujuć svoju

Snagu mušku

Na svoju

Hrvatsku domovinu

Njezine ljude

I

Imovinu

Jer Domovina je

Druga mati

Al'

Srbin to ne želi

Znati
Zaboravlja
Kako je to
I
Moja mati
U čiju ću obranu
Uvijek spremno
Stati
Zato se toj ruci
Ne pruža ruka
Jer nakon tog čina
Više ne bi trebao
Ruku niti
Imati
Hajde čovječe
Već jednom
Shvati
Samo problem je
Što to ne shvaćamo
Niti mi
Jer smo podložni
Zaboravljivi
Varljivi i
Zli

dr. Jure Burić
Kolovoz, 2020.

Nakon “velikog pjeva” o pomirenju, a do sada nigdje osude, nigdje žaljenja, nigdje isprike za sve zločine koje su po Hrvatskoj tijekom agresije u našem Domovinskom ratu nad Hrvatima počinili. Na stranu njihova pokvarenost, a gdje je naše dostojanstvo nestalo?!

2)

DR. ŠRETER

Milorade
Gdje je dr. Šreter
Kako te nije
Sram
Ma ti si
Šljam
Obećanje o razmjeni
Izvršio nisi
Nisi čovjek
Fukara ti si
Znao si da nije

Živ
I
Da nije
Kriv
Jel' pod tvojim nalogom
Ubijen
II'
Sa tvojim znanjem
Potpuno je
Svejedno
Milorade
Kako je to
Bijedno
I
Nisi do sad' našao razloga
Za ispriku
Ona očito nije ni na
Vidiku
Zato mi se molim te
S očiju
Skloni
Kamo sreće
Da si i ti otišao
U
Onoj izrežiranoj
Koloni

dr. Jure Burić
Kolovoz, 2020.

3) Vjekoslav Krsnik:

PUPOVAC NEMA NI POLITIČKI NI MORALNI LEGITIMITET 21.08.2020.

Prije 29 godina, točnije 18. kolovoza 1991. godine u blizini Pakraca u selu Kukunjevac pobunjeni lokalni Srbi oteli su je dr. Ivana Šretera, jednog od vođa hrvatskog naroda u zapadnoj Slavoniji i dosljednog humanitarca. Odveden je u četnički logor Bučje i otada mu se gubi svaki trag. Dr. Šreter bio je poznat po zalaganju za nenasilje, pozivajući pobunjene Srbe na mir i protiv terora koji su počeli provoditi nad Hrvatima. Posljednji put viđen je 29. kolovoza 1991. godine.

Sudbina otetog pakračkog liječnika tijesno je povezana s biografijom i političkim djelovanjem čelnika manjinskog dijela Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj i višegodišnjeg zastupnika u Hrvatskome saboru te praktički vođe subverzivne velikosrpske pete kolone Milorada Pupovca. Autentično svjedočanstvo o sudbini dr. Šretera dao je u svojoj knjizi "Nije bilo uzalud" bivši član predsjedništva HDZ-a i saborski zastupnik te zamjenik ministra unutarnjih poslova u ratnoj 1991. godini Slavko

Degoricija. On je opisao kako mu se jednog dana u uredu pojavio Milorad Pupovac i molio ga da se oslobde dva liječnika srpske nacionalnosti iz Siska koji su bili uhićeni zbog opskrbe pobunjenih Srba lijekovima i sanitetskim materijalom. Pupovac je tražio oslobađanje to dvoje liječnika, a Degoriciji je obećao da će za uzvrat založiti za oslobađanje dr. Šretera. Radilo se dakle o klasičnoj razmjeni. Međutim nakon što je Slavko Degoricija preko Đure Brodarca odmah ispunio svoje obećanje nakon dva dana došao mu je Milorad Pupovac i rekao kako mu ne daju Šretera navodno jer im je potreban kao liječnik, budući da nemaju doktora a čim dobiju svojeg doktora pustit će ga. Nakon nekoliko dana Slavko Degoricija saznaje od UNPROFOR-a da je dr. Šreter mrtav već mjesec dana.

Da ne postoji ništa drugo negativno za osobnost i karakter Milorada Pupovca ovo bi bilo dovoljno da se ocijeni moralni lik samozvanog čelnika Srpske nacionalne manjine koji je izabran sa samo 7 posto te manjinske skupine u Republici Hrvatskoj. Međutim uz Milorada Pupovca veže se i niz drugih postupaka u njegovom političkom djelovanju kao čelnika velikosrpske politike u Hrvatskoj. Na samom početku agresije kao eksponent Miloševićeve politike optuživanja Hrvatske za navodni genocid nad Srbima Milorad Pupovac je za međunarodnu javnost lansirao vijest da je Katolička crkva nasilno prekrstila oko 10.000 srpske djece što je bila ordinarna laž, ali za to on nikad nije odgovarao, kao što nikad nije krivično odgovarao za suučesništvo u prikrivanju po otkrivenim podacima svirepog ubojstva dr. Ivana Šretera.

Takav Milorad Pupovac s itekako upitnim političkim i moralnim legitimitetom ne samo da bez odlučnog reagiranja iz zastupničkih klupa drži moralne prodike hrvatskoj javnosti, nego je štoviše dobio lojalnog suradnika u predsjedniku vlade i predsjedniku tzv. stožerne hrvatske političke stranke Hrvatske demokratske zajednice "šarmantnom pogancu" Andreju Plenkoviću. Pupovčev najveći uspjeh je uz asistenciju Andreja Plenkovića postavljanje Borisa Miloševića za potpredsjednika vlade..

Da ne bi ostalo samo na njegovoj sramnoj ulozi u ubojstvu dr. Ivana Šretera treba podsjetiti na ostale važnije elemente njegovog političkog i moralnog legitimiteta i integriteta. Prije svega treba isticati nepostojeću ustavnu odrednicu na koju se on često lažno poziva navodeći pripadnike Srpske nacionalne manjine kao "Srbe" u Hrvatskoj, koji kao takvi ustavnopravno ne postoje. On time krši Ustav, jer u Ustavu nigdje ne stoji da u Hrvatskoj žive "Srbi", kao što je to bilo za vrijeme komunizma, nego su oni dio cijelog manjinskog korpusa koji živi u Hrvatskoj. Također treba podsjetiti da krši Ustav jer smatra da je glavni grad za njegove "Srbe" Beograd. Krši Ustav i time što gotovo nikad ne spominje Hrvatsku kao državu u kojoj živi i u kojoj je zastupnik u parlamentu, nego je za njega to samo "ova zemlja", dakle čak ni država. On ide tako daleko da demokratsku Hrvatsku uspoređuje s NDH-a. Govori da je Hrvatska postala faktor nestabilnosti u regiji, iako je on svojim djelovanjem glavni faktor nestabilnosti u samoj Hrvatskoj.

Kao zastupnik koji je u Saboru dao svečanu prisegu, on nju učestalo krši sudjelujući na četničkim dernecima u Srbiji na kojima se Hrvatska uspoređuje s Hitlerovom Njemačkom. Sudjelovanjem na tim četničkim dernecima Milorad Pupovac svoju dužnost zastupnika ne obavlja ni savjesno ni odgovorno i ne drži se Ustava, kako se obvezao u saborskoj prisezi, tene poštuje pravni poredak Republike Hrvatske. Takvim postupcima ne zauzima se za svekoliki napredak naše države. U svojim ocjenama o Domovinskom obrambenom ratu kojega nikad tako nije nazvao ustrajava na odrednici

rata kao građanskog i nikad nije osudio velikosrpsku agresiju, što bi mu trebala biti dužnost na temelju saborske Deklaracije o Domovinskom ratu usvojene 2000. godine i presude Međunarodnog suda pravde da je rat u Hrvatskoj bio međudržavni sukob a Srbija agresor na Hrvatsku. Nadalje, on uzima sebi za pravo da govori u ime cijele srpske manjinske zajednice, iako ima podršku od samo 7 posto pripadnika Srpske nacionalne manjine. I konačno prema odluci Ustavnog suda iz 2011. godine on je protuustavni zastupnik u Hrvatskome saboru, jer je Ustavni sud ocijenio da su XI. i XII. izborna jedinica protuustavne. Kao čelnik velikosrpske pete kolone u Hrvatskoj provodi Memorandum2 SANU. Provodeći ciljeve tog Memoranduma Milorad Pupovac je faktično strani agent u Republici Hrvatskoj. Kad se sve to skupa uzme u obzir onda Milorad Pupovac nema nikakav ili vrlo ograničen politički legitimitet u Hrvatskome saboru. Također njegov moralni integritet je i te kako upitan ne samo zbog određene umiješanosti u ubojstvo dr. Ivana Šretera nego i njegove uloge u stečaju "Tesla štedne banke" u kojoj je bio predsjednik Nadzornog odbora, pri čemu su ulagači oštećeni u višemilijunskim iznosima.

Najblaže rečeno žalosno je i tragično da u Hrvatskome saboru nema zastupnika koji bi raskrinkao tobožnje mirotvorstvo Milorada Pupovca koji se svojim metajezikom i zakulisnim frazama otkako je postao zastupnik zalaže za velikosrpski Memorandum2 SANU. Naravno, za to je odgovoran HDZ kao "stranka opasnih namjera" koja je od početka stvaranja hrvatske države prošla put od stranke koja se zalagala za osamostaljenje Hrvatske do sadašnjeg HDZ koji pod izdajničkom politikom Andreja Plenkovića vodi Hrvatsku u novu Jugoslaviju pod plaštem tzv. Zapadnog Balkana. Pri tome ne smije se ispustiti iz vida važna činjenica da je HDZ takvom kapitulantskom politikom grubo izdao veliku većinu lojalnih hrvatskih Srba koji Hrvatsku smatraju svojom domovinom, što su dokazali i značajnim sudjelovanjem u Domovinskom obrambenom ratu.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/58312-pupovac-nema-ni-politicki-ni-moralni-legitimitet>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22690-ne-vole-domovinu>

NAPAD NA „HRVATSKI TJEDNIK“

(---)

(2.)

Naslov: Re: : Re: FW: Podrska**Datum:** Sun, 30 Aug 2020 11:50:42 +0200**Šalje:** Josip Pecaric <pecaric@element.hr>**Prima:** Stephen Asic <asicnet@iinet.net.au>, Ivica Marijagic <ivicamarijagic@gmail.com>, Velimir <velimir.bujanec@gmail.com>, 'Predrag Mišić' <pmisic0302@gmail.com>

Poštovani,

Doista mi je smiješno koristiti otrcanu frazu o hrabrosti za izdaju.
Pa i svatko zna da je Plenković sluga Pupovcu, što na portalu narod.hr odavno imamo.

I onda se sjetite braniti potpredsjednika ovom malenom sa slike.

Valjda je potpredsjednik iznad predsjednika:

Sada pogledajte sliku koju imamo u Hrvatskom tjedniku;

Za razliku od vas tamo su gazde iznad potpredsjednika tj. sam predsjednik je unaprijeđen pa on vodi potpredsjednika, a ovaj veliki sa slike promatra.

I to je vama strašno da protestirate.

Možete mi doista vjerovati na riječ_ Predsjednik je više od Podpredsjednika.

Inače, za Vašu informaciju osnivač HDZ-a i sin Predsjednika Stjepan Tuđman je u Hrvatskom tjedniku napisao da Predsjednik, dakle ovaj koji je po meni iznad Podpredsjednika, vodi suprotnu politiku od njegovog oca.

A on sigurno više o tome zna od Vas.

Uostalom nisam vidio da pobijate moju tvrdnju o Tuđmanu kao RODONAČELNIKU REVIZIONIZMA, a Plenković ima NULTU TOLERANCIJU za takve!

Čak i oprezna Višnja Starešina upozorava:

...opasna je zamka oduzeti ratu političke uzroke, svoditi ga na žrtve i puku statistiku zločina, kao i banalizirati "Oluju" kao neku lokalnu akciju po mjeri živućih hrvatskih egomana. To je već poznati put, kojim se vrlo lako sklizne u: Memorandum SANU II., zaključuje Višnja Starešina u kolumni za Slobodnu Dalmaciju.

<https://kamenjar.com/staresina-to-nije-nikakva-europska-pomirba-vec-memorandum-sanu-2-i-izvor-novih-sukoba/>

Spomenimo i da sam nedavno citirao prof. Hebranga iz vremena Kada još Pupovac nije bio vladar u RH:

Danas to žele neutralizirati razni Josipovići, Matići, Pusići, Puhovski, Goldsteini.... dovođenjem srpskog zločinca Veljka Džakule, iz čijih izjava se čita novi velikojugoslavenski zadatak. On kaže da treba slaviti i srpske žrtve u isti dan, kako bi svi opet imali zajednički praznik! To je kao da u isto dan svijet slavi antifašiste i Hitlera! Ne će to biti lako spriječiti, jer podržavaju svemoćni mediji preko primjerice Butkovića, koji izmišlja intervjue i ne plaća porez ali uspješno ruši hrvatski državni i nacionalni

identitet. Zato mu je unaprijed oprostjen kriminal. To je nova opasnost koju treba spriječiti, da žrtve koje su pale nisu uzaludne!

Ili ste se samo pridružili današnjim vlastima koja pokreće sudsko gonjenje i onih koji se srpskim slugama izruguju na karnevalima kao nedavno u Imotskom.

Inače, Reagirao je i Velimir Bujanec:

OGLASILO SE I TRGOVAČKO DRUŠTVO

30 Kolovoz 2020 11:29

'Saopštenje' dostojno SUBNOR-a

“Napad na Tomu Medveda, napad je na hrvatsku Vladu i branitelje,” kažu Plen Kimunovi ‘đenerali’ i napadaju Hrvatski tjednik, baš kao u vrijeme najmračnijeg boljševizma.

Kada čitamo izvještaje s ‘konferencije za štampu’ potpredsjednika tzv. Generalskog zbora Josipa Lucića, kao da čitamo nekadašnja ‘saopštenja’ SUBNOR-a.

“Napad na Tomu Medveda, napad je na hrvatsku Vladu i branitelje,” kažu Plen Kimunovi ‘đenerali’ i napadaju Hrvatski tjednik, baš kao u vrijeme najmračnijeg boljševizma.

E, drugovi ‘đenerali’, nije vam ovo Sjeverna Koreja, iako bi vi najradije Ivicu Marijačića zbog jedne karikature poslali na Goli otok... Duhovita naslovnica zadnjeg broja Hrvatskog tjednika sjajno je prihvaćena od vjerne publike, koja bi i te kako voljela da za njom nije bilo potrebe, ali, nažalost - bilo je, a ona nije samo komična, već je i tragična.

“Napad” na Tomu Medveda, prije svega, nije “napad na branitelje”, s obzirom da se velika većina njih osjeća izdanima, upravo od strane ministra kakvog se ne sjećaju iz ratnih vremena, ali niti iz Savske, gdje je svojedobno prosvjedovao i tada mu nisu smetale slične naslovnice koje su kritički govorile o Fredu Matiću. Medved je tada izjavljivao da je jedno Fred logoraš i branitelj Vukovara, a drugo Fred ministar. Slagao sam se s Medvedevim kritikama Milanovićevog ministra branitelja, baš kao što se i danas slažem s brojnim i opravdanim kritikama Plenkovićevog ministra i potpredsjednika Vlade...

“Napad na hrvatsku Vladu...” A ne, nikako, drugovi ‘đenerali’! Hrvatski tjednik nije “napao” nikakvu “hrvatsku Vladu”, već je s pravom prozvao hrvatsko-srpsku koaliciju na čelu s Plenkovićem i Pupovcem, čiju je vladavinu prvi javno objavio upravo Tomo Medved, koji u Banskim dvorima nije ništa drugo nego politički fiksus i smokvin list protunarodne vlasti.

Za razliku od vas, drugovi ‘đenerali’, Ivica Marijačić je imao hrabrosti ukazivati na sramotne poteze aktualne vlasti koji vode prema izjednačavanju hrvatske žrtve i velikosrpskog agresora. Ivica se mogao prodati i šutjeti na sve ovo što nam se događa, ali nije. A jeste

li se vi u tzv. Generalskom zboru prodali?

Kada je slična koalicija svojedobno proganjala generala Antu Gotovinu, mnogi od vas su šutjeli i bili u mišjoj rupi, a neki su služili Stipi Mesiću, kao što sada služe Andreju Plenkoviću. Ivica Marijačić je i tada, baš kao i danas, hrabro objavljivao istinu i zbog toga imao velikih problema, a vi niste sazivali slične “konferencije za štampu”, kao što ne prozivate ni Pupovčeve ‘Novosti’ od kada je Milošević u Vladi koju toliko žestoko podupirete, a koja za rad vašeg Zbora izdvaja golema sredstva, isto kao i za protuhrvatske projekte SNV-a.

Drugovi ‘đenerali’, vaš napad na Hrvatski tjednik dostojan je mučnih progona, koje je u bivšem komunističkom režimu protiv hrvatskih novinara pokretao SUBNOR i ne može se protumačiti nikako drukčije nego kao poziv na linč Ivice Marijačića i sramotni udar na slobodu medija, za koju su ginuli hrvatski dragovoljci i branitelji - vaša vojska bez koje ste ostali i koja diže ruku na sebe, upravo zbog ovakvih ‘saopštenja’ i osjećaja da su ih u miru kukavički izdali oni koji su ih u ratu hrabro vodili.

Velimir Bujanec

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22802-oglasilo-se-i-trgovacko-drustvo>

A stvarnom gazdi u RH pisao je Predrag Mišić:

PEĐA MIŠIĆ – NE SPAŠAVAJ NAS VIŠE MILORADE

29 Kolovoz 2020

Poslije zadnjeg spašavanja pristaša tvoje stranke i Gorana Hadžića završio sam u logoru. Mnogi su tamo kosti ostavili. Da ne spominjem, Ovčaru, Škabrnju, Nadin, Čelije. Sve su oni to nas spašavali. Znaš li ti Milorade da su ti tvoji spasitelji spašavali i srbe koji su im se suprotstavili, znaš li kako, eno samo na Ovčari ih je ubijeno nekoliko desetaka.

Takve nebulozne izjave daješ da ja više ne znam je li to kriva terapija ili se stanje otelo kontroli.

Spašavajući nas tako deseci tisuća prognanih, tisuće ubijenih, nestalih.

I ti sad došao u Vukovar radi pomirenja.

Vukovar je miran i stabilan grad, sve dok ti i tebi slični ne dolaze tako će i biti.

Ne smaraj više, toliko se brineš o srbima da je to već postalo opasno.

Napisao sam davno Hrvati su nam pružili ruku pomirenja.

Ali ne sljedbenicima tvog osnivača stranke.

I ostavi nas da živimo život.

Ja neću suživot ja hoću život u Vukovaru.

I zato ne spašavaj nas ako Bog znaš, napisao je Predrag Mišić.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22793-peda-misic-ne-spasavaj-nas-vise-milorade>

30.8.2020. u 10:31, Stephen Asic je napisao/la:

Poštovani,

Ako mogu dati još jedno objašnjenje.

Za neke poteze u politici treba imati hrabrosti, neovisno od nazovi, javnog mijenja.

Inače ostaje nam *status quo*, sve po starom.

Tomo Medved je pokazao hrabrosti, kao političar i kao ratnik, zaslužuje bolji tretman! Nedavno sam čitao da su počeli ponovno iskopavat jame u Macelju, a sigurno i na drugim mjestima, za što se on zalaže.

I to treba podržat jer vrijeme čini svoje. Ako se ne otvore slijedećih godina nikad se neće ni otvorit.

Zato i uvjetovana podrška njemu.

Što se tiče mišljenja o nama s one strane Drine pa to već znamo, to zna svaka ptica na stablu, što o nama misle.

Zar je potrebno oko toga gubit vrijeme? Svi memorandumima svijete neće im pomoć, i nisu.

Puno je važnije posvetit pažnju nama samima, kako ovu zemlju, državu, što bolje sredit, postaviti na solidne noge.

A hrvatsko društvo nije solidno, kompaktno, u njemu postoju različita mišljenja, različita rješenja.

Kao i demokratskim putem izražena volja naroda, koju treba poštivati, slagali se mi ili ne sa izborom.

Tako i ovaj stav, politika Vlade vis a vis srpske manjine. Koji, kako sam to već ranije naznačio, nije ništa novo, potječe

Iz Tuđmanovog vremena, ako se već želimo na njega pozivat.

A to ide u nazad još iz devedesetih godina, kad je sve još bilo vruće, živo, mogli bi reć krv se još nije bila ni ohladila.

I to je bila hrabrost, jednog stvarnog državnika, u to vrijeme najavit i sprovest Zakon o općem oprost.

Ako se moglo tome pristupit tada može se i danas, dvadeset i četiri godine kasnije, mnoge hladnije i staloženije.

Sa ovim se nikome ne daje *carte blanche*, a dali je ovo pravi potez pokazat će vrijeme. Nebi oko toga gubio san!

Lp

Stjepan Asic

(3.)

Reagirao i Marijačić

IVICA MARIJAČIĆ: U MANIRI VOJNE HUNTE, MESIĆEV, PUPOVČEV I
PLENKOVIĆEV GENERAL JOSIP LUCIĆ POZIVA NA LINČ

29. kolovoza 2020.

Izvor: Facebook

Nakon što je umirovljeni general Josip Lucić na tiskovnoj konferenciji osudio naslovnicu Hrvatskog tjednika u kojoj je kako je kazao, ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved prikazan na vulgarnan način, te poručio kako se ne radi samo o napadu na Medveda već i na hrvatsku Vladu i hrvatske branitelje, nije trebalo dugo da na salvu Lucićevih, u najmanju ruku rečeno, strašnih optužbi odgovori Ivica Marijačić urednik Hrvatskog slova.

Evo što je Marijačić napisao i poručio:

U maniri vojne hunte, Mesićev, Pupovčev i Plenkovićev general Josip Lucić poziva na linč

Naša naslovnica s karikaturom ministra Tome Medveda, Andreja Plenkovića i Milorada Pupovca podigla je prašinu u cijeloj Hrvatskoj.

Karikatura je pogodak “u sridu” i ne bi zaboljela da nije dotakla bolnu točku hrvatske zbilje i politike i ukazala na povijesnu inverziju i izdaju ideala Domovinskoga rata koji se događaju u režiji hrvatsko-srpske, odnosno Plenković-Pupovčeve koalicije.

U maniri vojne hunte danas je Pupovčev i Plenkovićev general bez vojske Josip Lucić, bivši nastavnik gimnastike, pozvao na linč nas koji uređujemo i stvaramo Hrvatski tjednik proglasivši nas moralnim nakazama.

Mesićev general, tigar zečjeg srca, sve godine šutio je i ni riječi nije rekao ni kad su proganjali generala Gotovinu, ni kad su specijalci upadali u kuće branitelja tražeći topničke dnevnik, ni kad je Pupovac klevetao Domovinski rat i izmišljao incidente, ni kad su Budi Lončaru htjeli dati odličje, ni kad su bolesnoga Brodarca odveli na plus 40 da krepa kao životinja u osječkoj tamnici, ni kad su Novosti objavljivale sliku branitelja kako piju krv nevinim civilima, proslavljali pad zrakoplova...

Tko je taj Lucić i s kojim pravom se naziva hrvatskim generalom kad nikada nije branio ni jedan hrvatski interes nego samo svoje privatne.

Sada napada Hrvatski tjednik braneći ministra Tomu Medveda i pozivajući se na branitelje.

Prije svega, iza generala Lucića nitko ne stoji, ne podupire ga nitko i on zlorabi ratnu pripadnost postrojbi kako bi lažno naveo da nastupa u ime hrvatskih branitelja.

Uz pseudoargument ad populum, koristi drugi lažni argument prijelaza u drugi rod. Braneći, naime, ministra Medveda isključivo time da je bio istaknuti dragovoljac koji je tri puta ranjavan, što nitko nije nikada ni doveo u pitanje, on poručuje da nečija pozitivna prošlost može biti pokriće i opravdanje za sumanutu sadašnjost. Riječ je o sljedećoj logičkoj pogrešci non sequitur. Ali generala Lucića na tom području smatramo podkapacitiranim i o tomu ne želimo s njim polemizirati. No ono što ministar Medved čini, a Lucić ulizivački kao bijedno pseto brani, sav se predavši u Plenkovićevu i Pupovčevu politiku bratstva i jedinstva, jednostavno je BOLESNO.

Hrvatski tjednik ima pravo na kritiku svakoga političara i to i čini, analizama, komentarima, upitima, karikaturama, u prozi i stihu, aforizmu, pitanju i svakome obliku, meritorno i humoristički. To je sloboda hrvatske države, sloboda novinarske struke. Nije general Lucić da nadzire nas, nego smo mi tu da nadziremo njega jer je takva narav naše profesije.

Ali mi smo svjesni da je general Josip Lucić isturena šaka Plenković-Pupovčeve sramotne nenarodne koalicije i da je na njega prenesena moć u kakvoj obično herostratski uživaju bezlični poltroni poput njega. Stoga je njegov poziv na linč nas u Hrvatskome tjedniku opasan.

Ministar branitelja Tomo Medved, simbolički gledano, doista je medo na Plenkovićevom lancu, a pleše na velikosrpskoj žeravici uz ritam bubnjara Pupovca. Teško je zamisliti dublje posrnuće. Nitko nije zaslužio takvu bijednu ulogu. Ministar je izjednačio masovne i planirane hrvatske žrtve velikosrpskoga projekta na tlu Hrvatske s kolateralnim i slučajnim srpskim žrtvama nastalima u operaciji oslobođenja i nakon nje. Osam tisuća hrvatskih civilnih žrtava jednako je, što se tiče tih luđaka iz Grubora s manje od sto srpskih. Ali, varam se i varamo se svi. Nisu jednake žrtve, za njih su samo srpske vrijedne posjeta, počasti i sjećanja. Jer nakon Grubora, samo je Medved išao u Ervenik pokloniti se ubijenoj četveročlanoj obitelji Čengić, a veliki humanisti Milanović, Pupovac i ostali ne. Time su mu poručili, a on nije shvatio, da je je običan lutak u njihovoj prljavoj političkoj velikosrpskoj operaciji.

I kao kruna te strašne travestije: istoga dana praktički, bio je u Vinjanima, dakle također u Dalmaciji, pokop legendarnoga Žarka Peše, ratnoga zapovjednika Sunje, samozatajnoga dragovoljca koji je i po priznanju generala Bobetka spasio Sunju, samim

time spasio Sisak, a onda i Zagreb. Ministar branitelja Tomo Medved valjda nije svjestan uloge Žarka Peše pa mu nije palo napamet da mu ode u Imotski na pogreb, kao što ni Plenkoviću nije palo napamet poslati obitelji sućut. Je li to činjenica za zaplakati? I dok ovo pišem gotovo mi naviru suze pitajući se je kako je to jedan istinski ratni heroj kao što je bio Peša u očima čelnika ove države manje vrijedan od slučajno stradalih nekoliko civila u Gruborima koji, sjetimo se, nisu ni bili hrvatski državljani jer su 90-ih na referendumu svi glasovali za tzv. krajinu, a protiv Hrvatske.

Time je Medved izbrisao uzroke i posljedice rata, time je izjednačio krivnju Hrvatske i Srbije, između agresora i žrtve, a to i jest cilj Memoranduma 2 kojega provode Vučić i Pupovac u Hrvatskoj.

U etičkome smislu, to je bila potpuno izopačena operacija isprike žrtve agresoru, operacija bezuvjetnoga oprosta agresoru i zapravo mirnodopska kapitulacija pobjednika.

Ministar branitelja Tomo Medved posljednjih godina ideološki se preobrazio. Financijski podupire partizanske udruge, a uskratio je sredstva udrugama koje razotkrivaju jugosrpske laži. Na tzv. antifašističke skupove pokušao je slati neke ugledne časnike i znanstvenike koje je u početku angažirao u Ministarstvu branitelja, ali su nakon svega oni otkazali mu suradnju rekavši da je taj čovjek posve zaslijepljen Plenkovićem, Pupovcem i Božinovićem te u njima vidi hodajuća božanstva.

Ministar Medved postao je neosjetljiv za sve domoljubne prijedloge i inicijative i uklopio se u anacionalnu politiku Plenkovićeve vlade kojoj služi. Nagovorio je HOS-ovce da se pomire s micanjem spomen-ploče 11-orici mučki ubijenih hrvatskih branitelja u Jasenovcu i da tako ispuni želju njihovih ubojica. Prevario je HOS-ovce jer je tada obećao da će ukloniti četnička obilježja po Hrvatskoj, ali nije i ne smetaju mu. Slijepo služi Andreju Plenkoviću kao smokvin list za njegovu politiku "bratstva i jedinstva" identificirajući se posve s njime.

Hrvatski tjednik preživjet će ovaj primitivni napad toliko neprispodobiv modernoj i slobodnoj hrvatskoj državi i ovaj udar na nas kao ljude i novinare, huškački poziv na linč i insinuacije o nedostatku humanosti koje nam pokušavaju podmetnuti, kao da je o tomu uopće riječ.

Mi jesmo hrvatski tjednik i takvi ćemo ostati, a čiji su političari, ministri i generali, sve te ništarije koje su prodale dušu vragu, neka vide naši čitatelji i naš narod.

Mi u Hrvatskome tjedniku ponosni smo na našu naslovnicu.

Ivica Marijačić, urednik

<https://www.nacionalno.hr/ivica-marijacic-u-maniri-vojne-hunte-mesicev-pupovcev-i-plenkovicev-general-josip-lucic-poziva-na-linc/>

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/ivica-marijacic-u-maniri-vojne-hunte-mesicev-pupovcev-i-plenkovicev-general-josip-lucic-poziva-na-linc>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22822-ivica-marijacic-karikatura-ih-je-zaboljela-je-pun-pogodak>

(...)

(5.)

Reagiranja iz Australije

Pismo Stijepa Mijovića Kočana australskim Hrvatima objavljeno je na portalu dragovoljac.com:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/22828-kocanovo-pismo>

Reagirali su hrvatska pjesnikinja Marija Dubravac i gosp. Petar Gelo. G. Gelo konstatira kako g. Asić *može govoriti u ime svojih, koje on predstavlja a ne nas, koji smo sve dali za našu jedinu domovinu Hrvatsku, kao i našu tisuć ljetnu kolijevku Hrvatskog naroda BiH.*

Gđa Dubravac piše:

Dragi profesore Pečariću,

nisam u stanju pratiti sve Vaše objave u tančine, no stihovi ovih dviju pjesama će jasno potvrditi kako svi Hrvati Australije nisu odani Andreju Plenkoviću i njegovim kupljenim sljedbenicima.

ZDS Marija Dubravac

ANDREJU PLENKOVIĆU

*Ti si izdajnik što ponizno klečiš
I ljubiš noge jugo-Luciferu,
Bratu Hrvatlu ljepše sutra priječiš,
Zatireš slobodu, naciju i vjeru!
Ti si vučina u ovčjemu runu,
Hrvatske janjce nevine proganjaš,
Krvniku daješ znoja našeg kunu -
Četniku Pupovcu k'o Bogu se klanjaš.
Besramno krojiš sudbu vrljih ljudi,
Za srebrenjake prod'o si poštenje,
Pa dok će srce kucat ti sred grudi,
Pljuvat ćeš časnih djedova znamenje.
Ti si potrčak briselskog Junckera,
Moderni poganac, sluga jugovine.
Izdajstvu tvojem prevršila mjera,
Ostaješ Juda – zator Domovine.
Ne diraj junake, hrvatske dragulje,
Krv njihova ti namaknula slavu.
Protiv branitelja ustaju tek hulje;
Oni ginuli – ti sačuva glavu.*

Marija Dubravac Brisbane

Isječak iz pjesme 'KUĆA SMRTI'

*Nema pravde... Umrla je kad no Krist na križu mrio,
 Kad no Hrvat na Bleiburgu zlikovaca žrtva bio.
 Kad čovjek zbog torbe zlata crnom vragu dušu prod'o,
 Kada izrod od Hrvata za crvenom zvijezdom hodo;
 Kad Srbina Hrvat hvata, izljubi mu ruke, lice,
 Za svojeg ga piše brata, oprašta mu stranputice,
 Ubijanje i mučenje, silovanje i zla ljuta,
 A pekaru Rajšićevu nek zaborav vječni guta.
 Nek izbljedi i Ovčara, Velepromet i hangari,
 Strašna sudba Vukovara, nek umire, nek zastari.
 Nema pravde... Ko i prije, grijeh će Hrvat prostit rado,
 Praštanje mu dušu grije, s dobrote je gin'o, strad'o.
 Stara Kata i sad jeca, i jecat će do kraj svijeta.
 Lutat će joj bolna duša nepravdama razapeta.*

*Rode, dokle život teče neka vrijeme spom ne briše.
 Pamti što no Radić reče: "U Beograd nikad više!"
 I dok jedeš kruh svagdanji ne suzbijaj srca gnjeve,
 Spomeni se mučenika iz pekare Rajšićeve.
 Eno, i sad kuća smrti stoji gdje je nekad bila,
 Duša žene Hrvatice još se nije umirila.*

*U Vukovar brate pođi, svijeću pali, zemlju ljubi
 Gdje no sveta krvca tekla, nek se znamen ne izgubi.
 Nek unuci tvoji znaju što im prošlost djeda piše,
 Neka marno ponavljaju – u Beograd nikad više.*

Marija Dubravac Brisbane

Gđa Dubravac itekako dobro konstatira da je problem u Predsjedniku HDZ.a i Vlade, a da je general Medved žrtva zbog uloge "smokvinog lista" koji je sam prihvatio. Tu je ona preciznija od velikog hrvatskog književnika Hrvoja Hitreca: Zbog tri glasa u Saboru dopušteno mu je baš sve

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/34845-h-hitrec-zbog-tri-glasa-u-saboru-dopusteno-mu-je-bas-sve.html>

Očito Hitrec misli na Pupovca. U mojim tekstovima sam stalno naglašavao da Plenković radi ono što je i sam najavio tj. da koalira sa svojim istomišljenicima.

Obavezno pročitajte i Hitrecov tekst. Zapravo iz njega to isto slijedi.

Ali žalosno je vidjeti kako ima puno hrvatskih komentatora kojima još nije jasno kako to što je Plenković rekao o koaliranju znači kako bi prije išao na VELIKU KOALICIJU nego što bi koalirao sa svojim ideološkim protivnicima tj. hrvatskim strankama.

Josip Pečarić

(6.)

Poštovani g. Asiću,
Zahvaljum se na Vašem e-mailu:

Naslov: RE: Fwd: Re: KOČANOVO PISMO

Datum: Tue, 1 Sep 2020 15:18:59 +0800

Šalje: Stephen Asic <asicnet@iinet.net.au>

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Poštovani profesore,

Nisam znao da je ovo neko natjecanje, tko će sakupit više potpisa, nadam se da nije po narudžbi?

Vidim, usput i prilika da neki pojedinci, na moje veliko iznenađenje, objese svoje nečisto ruho ili istaknu svoje domoljublje.

Primio sam veći broj čestitki na moj stav, iznenadili bi ste se kad bi Vam javio njihova imena.

Ali nije to bila namjera mog pisanja, nego držeći se demokratskog principa, pravo da izrazim svoje mišljenje.

Na tome i ostajem.

Želim Vam ugodan dan.

Lp

Stjepan Asic

Svoje mišljenje?

Zar je Vaše ime i prezime ono kako ste se pisali i potpisali se:

„Prilikom nedavnog napada na Vas u naslovnici Hrvatskog tjednika dajemo Vam na znanje da oštro osuđujemo ovakav bezobrazni ispad uredništva dotičnog časopisa. ... Stjepan Asić, Predsjednik Australsko-hrvatskog kongresa“

Za Vašu informaciju kod nas Vam pisanje u množini uz takav potpis ukazuje da pišete ne u svoje ime nego u ime članova udruge kojoj ste predsjednik.

Tako su shvatili i australski Hrvati koji su reagirali na takav Vaš istup.

Ili ste se tako potpisali da bi ostavili bolji dojam kod ovih hrvatskih vlasti?

Kako branite vladajuću srpsko-hrvatsku koaliciju jasno mi je da vjerojatno kažete za mene ono što Vi radite. Dakle dobili ste narudžbu da to uradite?

Kako ste i Vi potpisivali moja pisma za koje svako iole inteligentan zna da nisu bili po narudžbi i za koja sam jasno uvijek naznačio da tražim takve potpise, jasno je da je Vaš komentar o skupljanju potpisa doista veoma inteligentan☺))

Zanimljivo je da Ti koji su Vam čestitali nisu tražili da im objavite imena. Sigurno bi im to dobro prošlo kod današnjih vlasti.

Za razliku od njih ovi moji se ne boje što sam objavio njihova imena iako od toga neće imati nikakve koristi.

Inače ništa me ne može iznenaditi jer je moja stara tvrdnja da se ne volim baviti politikom jer se Hrvati lako prodaju, a kako sam i ja Hrvat volio bih umrijeti i ne doznati kolika mi je cijena.

Meni je samo žao kada vidim neka meni draga imena među tim koji su se prodali.

Vaš,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Osmislila hrvatskog pjesnika Ivana Bradvice:

Plenkoviću

Plenkoviću hrvatstva izdajico, neprijatelju ulizico, iskustvo naroda i vjera u istinu i pravicu, pretvaraš u krivicu, skrenuo si na stranputicu, doveo narod u divljačku stupicu, gdje ponosu naroda nema života, to što sad činiš je sramota.

Pogledajte i:

<https://narod.hr/hrvatska/ivica-sola-ovo-nije-nikakva-pomirba-vec-zamagljivanje-istine-a-drzavu-nam-vodi-pupovac>

<http://bezcenzure.hr/toptema/mila-gojsalic-diva-grabovceva-ana-pranjes-tomo-medved/>

Slijedi li degradacija vladara RH:

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/22834-kako-je-krenulo-goli-otok-bi-se-mogao-obnoviti-a-zapovjednik-bi-mogao-biti-pupovac>

I Hodak im se „ispričao“:

<https://direktno.hr/kolumne/ispricavam-se-serbedziji-jer-smo-napali-njegovu-jugu-i-posipam-pepelom-zbog-genocida-u-oluji-i-bljesku-205649/>

DRUKER / PREDsjedNIK O PUKOVSKOM, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020.

HRVOJE HITREC: SIMFONIJA ZA DJECU "PEĐA I VUK"

12. listopada 2020.

LISTOPADSKA HRVATSKA 2020.

Nešto hladnije, covidu paše, raspojasao se. Posebno mu se sviđa Zagreb, ipak je to metropola s puno mušterija. Dosadan je i osvetnički raspoložen, jer u prvom navalu nije bio uspio. Europa u cjelini pati, iz Kine nema vijesti o bolesnima, iz Sjeverne Koreje stižu najbolje vijesti – ondje je veliki vođa Kim dao postrijeljati prve covide koji su se pojavili i od tada vlada mir, zdravlje i blagostanje.

Komunistički se režimi se uopće bolje bore s covidom, pa čovjek počinje žaliti za dobrim, starim vremenima i pitati se zašto je crvena zvezda nakon samo dva tjedna skinuta s riječkog nebodera, a djelovala je blagotvorno, već i zato što su se povjesničari prisjetili koliko je u stvari jugoslavenskih vojnika poginulo pri osvajanju Rijeke, znatno manje nego što ima krhotina na Nemanjinoj instalaciji, ali su pronašli da je među poginulima bio najveći broj zarobljenih Hrvata koji su, bez oružja, naravno, gurnuti u prve redove i „dali život“ za drugove.

Pustimo to, da nas ne optuže za revizionizam, što je šifra za povijesnu istinu koju se skriva kao zmija noge, e da bi narod i dalje živio s jugoslavenskom historijom. Za revizionizam se optužuje danas sve i svakoga, pa u najnovije vrijeme i predsjednika države koji je ustanovio da je hrvatski narod domobranski, a partizanski i „onaj drugi“ incidentalni korpusi. Ma ja sam zaista posve slučajno vidio taj Zokijev razgovor za RTL, čekao sam svemirski Dnevnik HTV-a i da skratim vrijeme prebacio na RTL i baš nešto prije sedam navečer naletio na intervju – meni nepoznati drčni novinar postavlja kao provokativna pitanja Milanoviću oko Puhovskog i sličnih, ali je dobio i što nije tražio, to jest da ono „ima još“ ima veze s Haagom, s već zaboravljenim (ne i ja) njegovim dukanjem protiv Hrvatske i Hrvatske vojske na suđenjima u Haagu, sunce mu Žarko. Nije baš uspio u den Haagu, nogirali su ga kao nevjerodostojnog svjedoka, ali je ipak pokazao svu raskoš permanentne sklonosti denunciranju, potkazivanju, prokazivanju i horjatinstvu, dotično nesklonosti Hrvatima i hrvatskoj državi bilo koje fele, kao što se u Hrvatskom proljeću gadno bio zabrinuo da bi Kroati mogli potegnuti ne samo hrvatsko pitanje unutar Jugoslavije, nego i protegnuti na samostalnu državu jer su se bile pojavile i neke „totalitarističke nacionalističke“ snage, pa je nakon sloma Proljeća radosno svjedočio pred sućem Milenkovićem, a zatim se posvetio mudroslovnoj znanosti i postao profesorom na Filozofskom fakultetu.

Dok smo mi pokretali akciju za slobodu i nezavisnost Hrvatske, sunce mu Žarko aktivno je sudjelovao u stanovitoj udruzi ili što već zvanom UJDI (Ujedinjeni jugoslavenski drukeri), ali je stvar propala, pa se vratio ne samo znanosti nego, zahvaljujući stanju u hrvatskim medijima poglavito poslije povratka partije na vlast – postao arbitrom političke elegancije, rado viđen na televizijama, pa i nacionalnoj. Te je tako došlo do obrata baš ujdijevskog, mi postali odurni desničari bez prava pojavljivanja u „službenim“ medijima, a tako se nastavilo i kada su račanovci otpali jer je tzv. umjerena desnica preuzela sve finese neumjerene ljevice ne bi li izbjegla optužbe da je desničarska, ustanovljena je, baš kao i prije samostalnosti, poželjna partijska linija na kojoj su djelovale obje tzv. velike stranke, a Žarko opet arbitrirao. Ljudi to shvatili, neki prije neki poslije, i rekli da tu ne žele živjeti, pa se iselili treći put. Prvi put kada je kada je Broz otvorio K. und K. (komunistički kavez) da se riješi mnoštva Hrvata, drugi put poslije sloma Hrvatskoga proljeća, i sada, znači, treći put, ovaj put definitivno. Gledam u vrlo dobroj emisiji „Plodovi zemlje“ kako se čovjek vozi kroz pusto slavonsko selo i nabraja kuće u kojima više nitko ne živi (a uvoznici pred ekranima plješću od radosti). No, sada hrvatsko pitanje opet otvara nitko drugi do Zoki od kojega se nije očekivalo, a i ne bi da nije bio izazvan. I pitanje svih pitanja: o parazitima koji (poput Komšića u BiH) žive na grbači hrvatskih ljudi kao sorosevski pijuni ispunjeni nepatvorenom mržnjom prema svemu hrvatskom, hrvatskim običajima, hrvatskoj kulturi, hrvatskom jeziku i katoličkoj vjeri, ali prije svega prema hrvatskoj državi protiv koje (sada već desetljećima) vode specijalni rat. Pa ako je sunce mu Žarko usporedio (ako sam dobro pratio) šefa države s Bakarićem, krivo je usporedio, kako sada stvari stoje Milanović je (do novog mogućeg obrata) suvremeni Tripalo, i to je ono što Puhovskog zabrinjava. A glede Proljeća, bit će prilika o pedesetoj obljetnici izvući na svjetlost sve dokumente iz toga vremena, pa da ne čitamo parcijalne feljtone. Samo su dokumenti prava istina (ako nisu uništeni ili krivotvoreni). Glede pak onih urednika, televizijskih i drugih, koji su davali i daju Puhovskom prostor, može se blagonaklono reći da su nezalice i zato se otvaraju Nečasnom s Filozofskom fakulteta, ili da sviraju u iste diplo. Sada govore da je sunce mu Žarko u vrijeme suđenja studentima“ svjedočio za njih i protiv njih“. Jest glupo, ali se nekako mora doći do ravnoteže i spasiti druga iz gabule. (Da ne zaboravim: očito netko može godinama praviti štetu, a narod trpjeti, pa se čini da samo predsjednik države može reći „Car je gol“, kao što se Josipović osmjelio nazvati Pupovca etnobiznismenom.) Slično je i s Budimirom Lončarom kojemu opisani mediji daju cijele plahte, a taj slučaj valjda čeka nekoga budućeg predsjednika.

Cenzura

I još nešto (ima još). Bilo je žalosno čitati kako lijevonasadeeni tisak, i ne samo tisak, cenzurira rečeni intervju na RTL-u, pa o pakiranju u Haagu nije bilo ni riječi. O Proljeću nešto, ali prigušeno, ipak je napadnut njihov libling i jedan od ideologa rashrvaćivanja, na temelju čijih su putokaza zatim oni sami sastavljali liste nepoćudnih, baš kao što su nakon Proljeća novinari zagrebačke „Borbe“ (u kojoj sam dobio otkaz 1964. Rankovićevim nalogom) uz kavu i piće sastavljali popis izmišljenoga „Komiteta pedesetorice“. Ma kvragu, još sam nešto htio o cenzuri, ali u vezi s Pupovcem i njegovim ispadom u Negoslavicima. Naime, rekao je on tada štošta, ali je cenzuriran. Jest. Pustilo se u „službenim“ medijima kako reče ne baš da nitko ne sme da bije ovaj narod, ali vrlo

slično, ne sme da ga hapsi jer za to ima sud Beogradu, ako tu uopće što ima, ondje se već sudilo za Ovčaru.

Što želi reći? Da je na snazi i dalje univerzalna iliti regionalna ili kakva već jurisdikcija, znači naravno i za zločine počinjene u Hrvatskoj, čak srpske zločine, pa ne će to valjda raditi Hrvati, a to što se Vukovar i Ovčara (i Negoslavci i Tovarnik itd.) formalno nalaze u Hrvatskoj, nije važno. Osim toga, reče Pupovac da je na snazi hrvatski politika zataškavanja zločina nad Srbima pa onda valjda i zločina nad Hrvatima, što je još jedan argument da se sve prebaci u Beograd. Ima još. U nastupu pravednoga gnjeva, Pupovac koji s vremena na vrijeme izgubi živce i usred Hrvatskoga sabora, u Negoslavcima je znatno proširio optužnicu, ne samo na „nekoliko desetaka Srba u Vukovaru“ nego i na posve nove hrvatske zločine u požeškoj kotlini, gdje je „uništeno 26 sela i ubijeno 44 ljudi“, a negdje u blizini još 100 ljudi koji su bježali od Bljeska, pa se krv čistila cisternama.

Potvrdio je tako moja predviđanja da će, osokoljen, dozirano pronalaziti nove stare zločine ili „zločine“ i igrati se brojkama, što mu je glavni posao 2020. Ima još: u Negoslavcima se osvrnuo i na Oluju, da je tada, reče, prognano 300.000 Srba. Prognano? Nakon svih mogućih dokaza, svjedočanstava i (četničkih) dokumenata koji govore da su sami otišli, bez doticaja s Hrvatskom vojskom, usput ipak neki stradali kada ih je na jednom pravcu tenkovima pregazila njihova vojska... Pa će se iz Negoslavaca uputiti u Zagreb, ipak, ne spominjući nestale hrvatske branitelje i civile, žene i djecu, o čijim bi sudbinama možda mogla reći i ona dva uhićena koji će ionako biti pušteni na slobodu čim prođe Dan sjećanja na žrtvu Vukovara.

Da, i to je dio specijalnoga rata protiv Hrvatske koja još traži nešto manje od dvije tisuće svojih sinova (i kćeri). S tim da se SDSS i nakon ispada u Negoslavcima nalazi u koaliciji s „umjerenom desnicom“ u kojoj jedino Tomo Medved radi na pitanju nestalih, a možda je i na dobrom tragu, kao što sam naslutio u jednoj od prijašnjih kolumna. Specijalni rat vodi se, kao i u doba agresije, izvana i iznutra. Kako je Hrvatska – idemo na kulturu – reagirala na objavu da je Ministarstvo kulture Srbije nadležno za sve Srbe ma gdje bili, što je očito varijanta pravosudne jurisdikcije, to jest kulturna regionalna jurisdikcija. A iznutra, iz Hrvatske, ima pomagača koliko želi. Dodikova „republika srpska“ još je eksplicitnija: u „Povelji“ o srpskom kulturnom prostoru kaže da njezino ministarstvo i njegova kulturna politika mora biti prisutna u srpskom narodu bez obzira na politički format i na državu u kojoj on živi.“ Sablast novoskovane utopije o „srpskom svetu“ (Vulin, Vučić) dobiva jasnije konture.

Specijalnom ratu (kad su me već povukli za jezik oni koji ne znaju što je to), svjedočimo svakodnevno u kulturnim rubrikama, recimo, pa ako nema što zanimljivo iz sadašnjosti onda se vraćamo u sredinu prošloga stoljeća. Tako filmski kritičar Polimac nikako ne može svariti dokumentarni film Višnje Starešine o Stepincu, proziva kinodvorane i festivale (?) koji su prikazivanje „dopustili“, a budući da je film korektan u svakom smislu i više okrenut međunarodnim reakcijama na odnos komunističkih vlasti prema zagrebačkom nadbiskupu, kritičar se pita o „stavu“ Stepinčevu prema, citiram, „katoličkim svećenicima, osvjedočenim koljačima“. Baš tako, u množstvenoj množini, te bi neki mlađi čitatelj pomislio da je doista tako. Jest, bio je jedan, jedini, taj šizofreni Filipović, ako sam dobro zapamtio, koji je ubijao u Jasenovcu i drugdje ali u vrijeme kada je već bio odstranjen iz Katoličke crkve. Isti taj kritičar ne spominje ni koliko je svećenika našlo smrt u Jasenovcu (što je bio povod Stepinčevu pismu Paveliću

i čuvenoj rečenici o ljagi), kao što se ne sjeća koliko je svećenika podržavalo pokret otpora (ne samo u Istri) ili sudjelovalo u njemu, a kako bi se prisjetio da su komunisti poklali više od šest stotina i pedeset katoličkih svećenika nakon rata, više no igdje u Europi, pa i u onim dijelovima Europe koje je okupirao Staljin. A za dokaz da je u pravu, poteže papu Franju... (dalje nisam čitao, da mi se ne ohladi kava).

Idemo dalje o preookeanskom specijalnom ratu: nekakav naslovnicom crveno obojeni listić iz prijateljske nam Amerike, na kojemu piše da ga objavljuje University of California Press, a zove se listić „Communist and Post-Communist Studies“ okomio se ni više ni manje nego na hrvatski časopis „Jezik“ i nagradu „Dr. Šreter“ koju časopis dodjeljuje za najbolju novu hrvatsku riječ. Autor veli da lingvistički purizam figurira kao glavni element hrvatskoga nacionalizma. Tu smo, daklem. Nagradu nazvanu po pakračkom (lipičkom) liječniku kojega su masakrirali neprijatelji, sličnim su riječima i do sada dočekivali pripadnici klateži u Hrvatskoj, ali, eto, sada stvari dobivaju svjetsku dimenziju. Narod Kalifornije protiv „Jezika“, možete si misliti, a u listiću figurira samo srpsko-hrvatski. Autor se inače zove Srđan M. Jovanović, što će reći da se Vulin-Vučićev svet proširio do Pacifika, pa bi se Trump trebao zabrinuti.

A profesori na tom Sveučilištu raspitati i saznati da je hrvatski jezik međunarodno priznat, priznaje ga i Europska unija, pa čak i hrvatski Ustav, a to što još nemamo Zakon o hrvatskom standardnom jeziku velika je i teška svinjarija o kojoj i javnost sve više postavlja pitanja. I što je s navodno ili stvarno oživljenim Vijećem za normu hrvatskoga standardnog jezika, nisam čuo ni glasa. Dotle raseljena „lica“ i u hrvatskim novinama (i ne samo u novinama) masakriraju hrvatski jezik, da, postaju Ovčare gdje prije smaknuća hrvatski jezik prolazi kroz špalir. Postaje to vrlo opako. Vidim da neki umjesto odgoj pišu vaspitanje, pa vas pitam dokle smo došli? Jedan takav, ne ću reći ime, ali prezime mu je Jergović, domislio se kako srpski ugurati u hrvatske novine: ode u Beograd, gdje su takvi česti gosti, kupi knjigu nekog „svjetskog“ autora koja je prevedena na srpski, ali nije (još) na hrvatski, pa onda citira dijelove knjige iz srpskoga prijevoda, pa nego što. Ne će se mučiti prevodeći sa srpskoga na hrvatski, na jezik koji dobro ne poznaje. Ima još. Na društvenim mrežama često se citiraju umne misli umnika, na srpskom. Ni to nije slučajno.

Medved za nacionalnu sigurnost

Jedna je vijest prošla takoreći ispod covida ili ispod radara: da Davor Božinović više nije alfa i omega za našu, nacionalnu sigurnost, nego se za nju od sada brine Tomo Medved. Odmah se osjećam sigurnijim. Taj mi gospodin Božinović nikada nije sjeo, ipak je čovjek iz onih vremena koja se mogu nazvati ancien regime, a njegova tajna veza s HDZ-om nije mi bila dostupna, ni odakle se pojavio. Ja sam znao tko je tko u Hrvatskoj i bivao na terenu toliko da su me putešestvija napokon spremila na intenzivnu njegu, od Podunavlja do Boke kotorske, u ratu i miru, da, ali za Božinovića nisam čuo, da me ubijete ne mogu se sjetiti. Kadli, pojavio se u paru s Plenkovićem, sjedio mu slijeva, pribran, hladnokrvan, ućtiv. Tako je to u Hrvatskoj. A Tomu Medveda znam vrlo dobro i zato sam (smo) onako reagirao kada su ga nedavno baš nepravedno napali oni koji dosta informacija nemaju ili su se zaletjeli u prvom uzbuđenju, pa grdno pretjerali. Kada budu shvatili što Medved doista jest i, prije svega, kada nestali budu pronađeni, a hoće, đap Bog, pisat će i govoriti drukčije. Glede nacionalne sigurnosti, za sada s velikom sigurnošću mogu reći da smo dobili pravu osobu.

Sačiću ne pakirati

General Sačić i ja vidali smo se u ovom stoljeću uglavnom na prosvjedima i na pripremama prosvjeda (nakon prve presude Gotovini i Markaču, kada smo okupili četrdeset tisuća na Jelačićevom placu), ali ni tada ni poslije nije izazivao pretjeranu pozornosti lijeve medijske klateži i njezinih nalogodavaca. No sada više nije na ulici ni na trgu, to jest na trgu je ali sv. Marka, kao zastupnik u Saboru, pa je postao zanimljivijim. A iz kuta ministranata Vučić-Vulinovskih postao je još interesantniji kada je nedavno spriječio da se Koranski most upiše na kartu „hrvatskih zločina“. To je bilo dovoljno da se poduzme akcija oko njegova dezavuiranja, te se pronašlo da je osamdesete postao član partije. Ah, veliko otkriće. Imao je tada 17 godina, završavao srednju školu za unutarnje poslove, a kako je ondje bio brifiran, da ne velim indoktriniran, možete si misliti, odnosno stavljeno mu je vjerojatno do znanja da će završiti na ulici kao pozornik ako ne učini što se od njega traži. Bavio se osamdesetih gospodarskim kriminalom, poslije je diplomirao na Pravnom fakultetu, i magistrirao. Pojavio se na početku početaka rata, zajedno s Markačem ugušio prvu pobunu u Pakracu, a u punom ratu bilo ga je svugdje, sve dok se nije stušio s Velebita i pomeo neprijatelje. Nešto su ga ministri poslije rata potezali i natezali, ali se pokazalo da je lažno osumnjičen. Pa sada kada je sve što bi mu napakirali bila velika laž, našlo se ipak nešto...ah, jugonostalgičari i orjunaši svake fele, znači oni kojima užasno fali komunistička Jugoslavija, sada okreću pilu naopako i istražuju tko je u mladosti bio u partiji. Ma kako dražesno i u isti mah priglupo.

Za kraj

Nadam se da vas nisam zadavio predugim tekstom. Za kraj bih samo spomenuo da je u izvedbi amaterskog kulturno-umjetničkog ansambla zvanog SDP izvedena inačica simfonije za djecu pod nešto retuširanim naslovom „Peđa i vuk“. Tko će koga pojesti, još ne znam dok ovo pišem. Istodobno je pisac Da Vinci jeva koda prodavao neku glazbu za djecu u Zagrebu, možda se učlani u SDP.

Ipak ima još

Dok sam sve ovo pisao, vidim jednim okom da je bila pucnjava na Trgu sv. Marka. Ranjen je policajac koji čuva Banske dvore. Napadač se sam ustrijelio. Reporter razgovara s očevidcima koji su pritrčali pomoći policajcu koji leži na mokrim pločama pred zgradom Vlade, jedan ga očevidac prekriva svojim kaputom. Moje je pitanje: je li zgrada Vlade bila potpuno prazna, ako nije, kako to da iz nje nitko nije izašao i pokušao pružiti pomoć?

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/35082-h-hitrec-simfonija-za-djecu-peda-i-vuk.html>

SLOBODAN LANG / PEŠORDA O LANGU, ZAGREB, 2020.

IPAK JE TO SRPSKO-HRVATSKA KOALICIJA

Ivica Marijačić je u „Bujici“ o napadu na Vladu mladog Danijela Bezuka:

“Svi iz njegove obitelji, uključujući i oca i stričeve, branili su Vukovar, branili su Hrvatsku. Njegov je stric poginuo kao jedan od najvećih heroja Vukovara, kao pripadnik HOS-a. On dolazi iz obitelji koja je sve dala za Hrvatsku. Sada imamo situaciju da predsjednik Vlade Hrvatske države demonizira, uz političke stranke i medije – i taj milje iz kojeg dolazi mladić, neizravno i njegovu obitelj... A što nudi kao nadomjestak, kao alternativu? Nudi koaliciju sa SDSS-om, s onima koji su napadali Vukovar, s okupacijskim gradonačelnikom Vukovara – Vojislavom Stanimirovićem. To nije samo politički promašaj, to nije samo sumrak pameti, to je, po mom mišljenju, mentalni poremećaj. Obitelji kojoj je netko poginuo za Vukovar, suprotstavlja se okupacijskog gradonačelnika! Zar to može normalan hrvatski čovjek danas prihvatiti?”,

<https://narod.hr/hrvatska/marijadic-plenkovic-obiljezje-kojoj-je-netko-poginuo-za-vukovar-suprotstavlja-okupacijskog-gradonacelnika>

U njemu imamo i Plenkovićevu priču o „govoru mržnje“ tj. obnavljanu „verbalnog delikta“ Srpsko-hrvatske koalicije koja vlada Hrvatskom. I ovaj tragični događaj je pokazao da je u toj koaliciji i bivši Savez komunista. Međutim ako želite pročitati nešto o istinskom govoru onih koji mrze Hrvatsku to, kako smo već naučili, ponajbolje možete vidjeti u tekstovima Zvonimira Hodaka. Pa tako i u današnjem:

**RADIKALIZACIJU HRVATSKE POLITIČKE SCENE POČELI SU JOŠ
PUPOVAC, STAZIĆ, KEKIN, BELJAK I..**

U Hrvatskoj je sve, baš sve moguće. Mi smo država puna nemogućih mogućnosti.

*Godinama ljevičari šire govor mržnje i nikome ništa. Onda, preko noći, premijer
prokaže govor mržnje i on se odmah pretvori čak i u terorizam*

<https://direktno.hr/kolumne/radikalizaciju-hrvatske-politicke-scene-poceli-su-jos-pupovac-stazic-kekin-beljak-i-211045/>

Plenković govori to što govori jer je svjestan da narod sve više i više razumije ono što mu u svom odgovoru kaže Miroslav Škoro:

*Ako sam ja desničar jer mi ne pada na pamet koalirati sa strankom ratnog zločinca
Hadžića osuđenog na međunarodnom sudu u Haagu, vjerujte mi, ponosim se time kao
nikad dosad. To me čini većim štovateljem ljudskih prava i 'Europejcem' nego što ste Vi
ikada bili. A Vas samo pukim političkim licemjerom i manipulatorom odvojenim od bilo
kakve ljudskosti i osobne savjesti.*

<https://direktno.hr/direkt/skoro-postovani-premijeru-kada-se-plasiralo-da-je-moja-kim-ann-srpkinja-koja-je-navodno-pisala-za-cetnicke-novine-jeste-li-osudili-govor-mrznje-211000/>

U svom tekstu o „govoru mržnje“ ja sam se narugao Plenkoviću.

Naravno, mi ne otkrivamo „toplu vodu“. Još je kineski filozof i ratnik Sun Tzu nazvao najogavnijim ljudima one koji pomažu neprijateljima da pobjede bez oružja. Kod nas je to još drastičnije jer se to događa poslije veličanstvene pobjede u Domovinskom ratu. Pobjede koja je natjerala Slobodana Miloševića da svoju vojsku uspoređi sa zečevima. Zato Plenkoviću nije bio „govor mržnje“ kada mu je u Hrvatskom saboru rečeno da je veleizdajnik. A istina najviše boli, zar ne?

Vjerovali ili ne Plenković misli da je „govor mržnje“ počeo tek napadom na njega: “Je li motiv, primjerice, bio likvidacija predsjednika Vlade?” upitao je retorički predsjednik Vlade, poručujući da po njemu već četiri godine “bacaju mržnju i blato” i prozivajući izravno kao krivce svoje političke protivnike s desne strane spektra, sve frakcije Domovinskog pokreta, Ivana Penavu, Karolinu Vidović Krišto, Miroslava Škoru, ali i predsjednika države Zorana Milanovića, kao ultimativnog krivca, koji je navodno sve započeo, nabacujući blato na njega.

<https://kamenjar.com/visnja-staresina-opasnosti-plitke-politizacije-napada-na-trgu-svetog-marka/>

Uslijedio je odgovor:

MILANOVIĆ PLENKOVIĆA NAZVAO NARIKAČOM I PORUČIO MU DA IDE
MAMI AKO NIJE U STANJU PODNIJETI PRITISAK

Predsjednik Republike Zoran Milanović osudio je u subotu napad na policajce na Markovu trgu, ocijenivši reakciju premijera Andreja Plenkovića kao "seansu narikanja muškarca od 50 godina", a od njega je zatražio i odgovor na pitanje na što je mislio kad ga je prozvao za širenje mržnje.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23469-milanovic-plenkovicu-ako-nisi-u-stanju-podnijeti-pritisak-idi-mami>

Na neki način pokazuje mi koliko sam bio u pravu kada sam napisao tekst-rugalicu o Plenkovićevoj „priči“ o govoru mržnje:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23458-dirljiva-plenkoviceva-ljubav-prema-prijateljskom-fasistickom-agresoru>

Kada govorimo o „novom“ Milanoviću obavezno treba pročitati tekst velikog hrvatskog kolumniste Josipa Jovića. Svoj tekst Jović završava riječima:

Trenutno se Milanović osjeća kao progonjena zvjerka. Može se tješiti time da u pravoj javnosti stoji puno bolje nego u medijskoj, što više govori o stanju medija nego o njemu.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23476-peda-grbin-je-zarobljen-starom-matricom-jugokomunisticke-ideologije-a-milanovic-kompleksnija-licnost-nego-sto-se-cini>

Ali vratimo se Marijačićevom nastupu u „Bujici“. Svakako treba pročitati cijeli tekst o toj emisiji. Ja ću se ovdje osvrnuti na ono što nije dano u tekstu a bilo je u Bujici: rasprava o nazivu koalicije koja danas vlada Hrvatskom.

Naime, Marijačić je smatrao da umjesto Hrvatsko-srpska koalicija treba koristiti naziv Hrvatsko-četnička koalicija.

Međutim, danas je sve više autora koji postaju svjesni činjenice da nije Plenković glavni u toj koaliciji, već je najvažniji čovjek Milorad Pupovac. Pogledajte npr. najnoviji Krsnikov tekst koji je u autorovom originalu imao naslov: *Je li nakon farse u Negoslavicima Plenković ustupio premijersku dužnost Miloradu Pupovcu:*

<https://www.tjedno.hr/krsnik-plenkovic-plese-kako-pupovac-svira/>

Niz autora upozorava kako ta koalicija sprovodi velikosrpsku politiku danu Memorandumom SANU 2. Osobno sam odavno odao priznanje srpskoj politici koja je uspjela da oni koji sprovode tu njihovu politiku u RH budu oni koji vladaju Hrvatskom. Njihov vođa je Milorad Pupovac koji javno govori što Vlast u Hrvatskoj mora raditi, a Plenković to poslušno izvršava.

Taj naziv sam koristio još mnog prije Predsjedničkih izbora. Recimo u knjizi o tim izborima VRATITI HRVATSKU NARODU

(http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Pecaric_vratiti_Hrvatsku_narodu.pdf) taj naziv se koristi blizu stotinjak puta, tj. koristi se u nizu tekstova. Nekima je to ime dano u nazivima:

Kaptol uz srpsko-hrvatsku koaliciju, Ljubitelji srpsko-hrvatske koalicije i Pobjeda srpsko-hrvatske koalicije.

Naziv sam koristio u tekstu objavljenom i u *Hrvatskom tjedniku*, 2. siječnja 2020. koji je također dan u toj knjizi.

U njoj je i tekst mog tadašnjeg nastupa u „Bujici“:

Imamo vlast i oporbu koje su se zapravo ujedinile - smatra akademik i dodaje: - Imamo srpsko-hrvatsku koaliciju, a to govore i mnogi drugi... Ja namjerno kažem srpsko-hrvatsku, a ne hrvatsku-srpsku. jer zna se da je na čelu te koalicije ipak Pupovac! Svaka čast Srbima, oni su uspjeli u tome da hrvatska vlast i oporba sprovode velikosrpski 'Memorandum 2' SANU-a."

Zbog svega toga mislim da je poštenije vladajuću koaliciju u RH i dalje nazivati SRPSKO-HRVATSKA KOALICIJA.

<http://bezcensure.hr/vlad/ipak-je-to-srpsko-hrvatska-koalicija/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/23502-ipak-je-to-srpsko-hrvatska-koalicija>

MLADEN PAVKOVIĆ, ZAGREB, 2020.**PISMO MLADENU PAVKOVIĆU**

Dragi Mladene,

Vidim da si reagirao na izjavu bivšeg predsjednika RH koji se s pravom suprotstavio tvrdnjama kako je da je razlog sramotnih grafita o Srbima djelovanje Milorada Pupovca.

<https://www.braniteljski-portal.com/legendarni-koprivnicki-branitelj-zvonko-panduric-stric-dobio-svoj-spomenik>

Zašto kažem s pravom?

Točno je sve što navodiš, ali činjenica je da su Josipovići omogućili takvo djelovanje Milorada Pupovca. Svojevremeno smo u HNES-u etički osudili za veleizdaju i Josipovića i Milanovića i Pupovca. Naravno i JB Tita po stranim izvorima jednog od deset najvećih zločinaca u povijesti. Kao što znaš na tim listama se može naći i Milošević ali ne i Pavelić. Svakim danom se sve više i više doznaje koliko su laži ugradili u povijest kojom su nas trovali u školama. Sada pokušavaju i zakonski osigurati da se ne smiju nastaviti takva istraživanja koja razobličuje njihove laži. Pogledaj npr.:

<https://narod.hr/hrvatska/goldstein-jakovina-klasic-sa-srpskim-povjesnicarima-u-projektu-povjesnicari-protiv-revizionizma-potpisali-deklaraciju-obranimo-povijest>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/m-o/nekic-nevenka/34434-n-nekic-paunovac-i-skorini-ustase.html>

Zapravo etički je Pupovac bolji od ostalih etički osuđenih veleizdajnika jer je on pripadnik naroda koji je izvršio fašističku agresiju na našu domovinu, za razliku od drugih koji su pripadnici naroda na koje je izvršena fašistička agresija.

Dakle, Josipović ne brani Pupovca nego sebe i njemu slične. Brani Josipoviće!

Posebno je zanimljiv dio:

„To je rezultat potpunog prihvaćanja usklika „Za dom spremni“ i ustašofilske kulture u našoj zemlji, koja ozbiljno ugrožava hrvatsku demokraciju i manjine“ – rekao je Josipović.

(Također se ovih dana „proslavio“ i Boris Milošević, predsjednik stranke koju je utemeljio krvnik i ratni zločinac Goran Hadžić, koji je na tom mjestu naslijedio samog Pupovca. Na njegove tvrdnje reagirao je Thompsonov menadžment:

<https://narod.hr/hrvatska/thompsonov-menadzment-odgovorio-boristu-milosevicu-predsjedniku-snv-a-pitajte-prezivjele-stradalnike-iz-domovinskog-rata-je-li-za-njih-bojna-cavoglave-budnica>)

Iako Josipović tako brani Milanovića poslije njegovih izjava o tome da PRIZNAJE SAMO SUD SVOJE PARTIJE, zapravo izjava o uklanjanju i bacanju ploča s oznakama koje su odobrile hrvatske vlasti. Nama je jasno da je to zato što se radi o spomen-pločama hrvatskim braniteljima. Sjetimo se da je Josipović kao predsjednik pokušao da se povuče tužba za genocid protiv Srbije, dakle protiv fašističkog agresora. Znamo da

je i pored takvog pritiska Sud u Haagu u presudi naveo da se radi o agresiji Srbije pri čemu je naveo i niz genocidnih radnji agresora. Kada znamo da je Josipović i sveučilišni profesor na Pravnom fakultetu, jasno Ti je koliko je nisko pao kao stručnjak i koliko je HNES bio u pravu kada su ga etički osudili. Isto je svojim izjavama potvrdio i Milanović. I jedan i drugi su se pokazali dostojnim nasljednicima jednog od deset najvećih zločinaca u povijesti.

Međutim, ne treba nikada zaobilaziti činjenicu da se u to kolo uključila i stranka koju je osnovao HRVATSKI predsjednik Franjo Tuđman.

Njihov današnji predsjednik i Predsjednik Vlade RH je na zahtjev da se ukloni ploča s znakom koji je odobrila država čiji je predsjednik vlade – to i učinio.

To je učinio pošto je Pupovac na upit o četničkom znakovlju izjavio da oni zakonom nisu zabranjeni. Plenković je shvatio poruku da se ne smiju dirati četnički znakovi jer nisu zakonom zabranjeni, ali mogu se uklanjati znakovi koje je odobrila država koju nisu željeli, pozvao je neke naše HOS-ovce i uklonio spomen-ploču!

Pupovac je javno pokazao kako su Srbi u RH narod višeg reda u odnosu na Hrvate, a HDZ-ova vlada je to prihvatila. Rasizam protiv vlastita naroda. Strašno!

HNES, koliko mi je poznato, nije Plenkovića etički osudio za veleizdaju.

Meni je postupak Plenkovića najgori.

On je na čelu Tuđmanove stranke koja bi trebala biti hrvatska stranka. Istina, poslije PET godina velike borbe da se zabrani ZDS i „Bojni Čavoglave, oni priznaju poraz u odnosu na samog Thompsona:

<http://hr.n1info.com/Vijesti/a517988/Bozinovic-ZDS-na-koncertu-u-pjesmi-Cavoglave-nije-remecenje-javnog-reda-i-mira.html>

Ali mu je i dalje od hrvatske države odobren amblem HOS-a provokacija, kao što je bivšoj predsjednici koja je došla iz radova HDZ-a provokacija bila i tadašnja Peticija ZDS kojom se branio sam Thompson i „Bojna Čavoglave“.

Milanović i Josipović su iz Titove stranke koja se uvijek borila za Jugoslaviju, tj. Srboslaviju. Pupovac je etički Srbin. Oni rade ono što se od nekih koji vole Srboslaviju i očekuje.

Ali HDZ-ovci!

Iznova nas podsjećaju na akademika Šegedina i ono kako je bio iznenađen kada je spoznao da u našem narodu ima puno onih koji STRASNO MRZE SVOJ NAROD.

Da, dragi Mladene. Mi jesmo protiv mržnje. Ali, ponavljam: Jesmo li etički osudili ove „naše“?

Josip Pečarić

DR. SC. MATO ARTUKOVIĆ, ZAGREB, 2020.

Glas Koncila Intervju

**DR. MATO ARTUKOVIĆ O HRVATSKO-ŽIDOVSKIM
ODNOSIMA KROZ POVIJEST**

U hrvatskom narodu ne postoji antisemitski kontinuitet

Tomislav Vuković

23. srpnja 2020.

U vrijeme NDH određeni broj Židova proglašen je »počasnim arijevcima«, što je bilo predviđeno čl. 6. Zakonske odredbe o rasnoj pripadnosti. Vjerojatno nigdje drugdje u porobljenoj Europi nije postojala takva kategorija. To je osiguralo opstanak određenom broju pripadnika židovskoga naroda. Vjerojatno je jedino u Zagrebu, od svih porobljenih zemalja, tijekom sve četiri godine postojanja NDH djelovala Židovska općina.

U predizbornim vremenima za zastupnike u Hrvatski sabor gotovo redovito započinju rasprave o pravu i položaju nacionalnih manjina u Hrvatskoj. Premda im je po zakonskim odredbama zajamčeno osam mjesta u predstavničkom tijelu svih hrvatskih građana i nositelju zakonodavne vlasti u Republici Hrvatskoj, što je jedinstven primjer u europskim razmjerima, mogu se čuti glasovi o njihovoj ugroženosti i nejednakosti tijekom povijesti pa sve do današnjih dana. U nizu osjetljivih tema u tom kontekstu često se spomenu i hrvatsko-židovski odnosi. Koliko su takve ocjene (ne)utemeljene, govori dr. Mato Artuković, dugogodišnji djelatnik Instituta za povijest, Podružnice za istraživanje povijesti Slavonije, Srijema i Baranje u Slavonskom Brodu, autor knjige »Rasprave o hrvatsko-židovskim i srpsko-židovskim odnosima u Hrvatskoj u drugoj polovici 19. i početkom 20. stoljeća«.

Snimio: T. Vuković | Dr. Mato Artuković

Utjecaj komunističke politike i diplomacije

Dr. Artukoviću, dopustite odmah na početku pitanje in medias (t)res. Zašto se u posljednjih nekoliko desetljeća hrvatsko-židovski odnosi kroz povijest ne promatraju cjelovito sa svim njihovim usponima i padovima, nego prevladavaju isključivo negativni tonovi, koji hrvatski narod uglavnom stavljaju na optuženičku klupu?

DR: ARTUKOVIĆ: U javnosti svakako prevladava takav dojam. Razlozi za to isključivo su političke naravi. Mislim da je to posljedica prije svega utjecaja komunističke politike i njezine diplomacije koja je bila pretežito srpska i koja je nametnula da se hrvatsko-židovske odnose promatra samo kroz prizmu tragične sudbine Židova za vrijeme Nezavisne Države Hrvatske. Zločini koje je, na našu veliku žalost, počinio ustaški režim nad Židovima omogućili su komunističkim i velikosrpskim neprijateljima bilo kakve hrvatske samostalnosti da se pogled jednoga tako moćnoga i utjecajnoga naroda usredotoči na samo to kratko, ali žalosno, razdoblje povijesti hrvatskoga naroda. Razdoblje 1941. – 1945. iznimno je teško i bolno u povijesti židovskoga naroda. Hrvatska tada nije bila samostalna država, pa je rasne zakone morala donijeti pod pritiskom, ali same državne vlasti morale su osigurati spašavanje Židova. To što to nisu učinili, čini grijeh toga režima većim i mi ga moramo osuditi. Tijekom godina provedenih u emigraciji Pavelić nije zagovarao nikakvu antižidovsku politiku. U vrijeme NDH određeni broj Židova proglašen je »počasnim arijevcima«, što je bilo predviđeno čl. 6. Zakonske odredbe o rasnoj pripadnosti. Vjerojatno nigdje drugdje u porobljenoj Europi nije postojala takva kategorija. To je osiguralo opstanak određenomu broju pripadnika židovskoga naroda. Vjerojatno je jedino u Zagrebu, od svih porobljenih zemalja, tijekom sve četiri godine postojanja NDH djelovala Židovska općina.

»Samo u jednoj zemlji pošteđen je Izrailj«

Što nam možete reći iz povijesti hrvatsko-židovskih odnosa, o kojoj se vrlo malo zna, npr. o povijesnim razlozima zašto Židovi krajem 18. st. u većem broju dolaze i stalno se nastanjuju u Hrvatskoj?

DR. ARTUKOVIĆ: Pravni položaj Židova u Hrvatskoj bio je jednak onomu u drugim dijelovima Monarhije. Novija istraživanja položaja Židova u Hrvatskoj pokazuju da se taj položaj u Ugarskoj i Hrvatskoj poboljšao kada je Josip II. izdao patent »Gens Judaica« 31. ožujka 1783., nakon kojega se, unatoč velikim ograničenjima, Židovi počinju trajno naseljavati u Hrvatskoj. Većina je dolazila iz susjednih ugarskih županija: Zala, Tolna, Sopron Bodrog-Bacs, a manji dio iz Moravske, Češke i Galicije. No također je važno istaknuti Zakon od 28. listopada 1873., kad je u Saboru proglašena kraljeva sankcija zakonske ravnopravnosti Židova.

Dr. Marijan Derenčin u Hrvatskom saboru: »Da Izraelćanin, ostajući vjeran vjeri otaca svojih, može biti i vjeran sin domovine svoje, to se kod nas obćenito misli... Ovim zakonom, mi ćemo, gospodo, izraziti nazore naroda našega, i kao što imadah čast već reći, uzakoniti što u našoj zemlji već biva.«

Time je Židovima u Hrvatskoj priznata sloboda prakticiranja vjere, kao i puna politička i građanska ravnopravnost s građanima drugih zakonom priznatih vjeroispovijesti. U popratnoj riječi predsjednik Zakonotvornoga odbora dr. Marijan Derenčin rekao je važnu istinu: »Da Izraelćanin, ostajući vjeran vjeri otaca svojih, može biti i vjeran sin domovine svoje, to se kod nas obćenito misli... Ovim zakonom, mi ćemo, gospodo, izraziti nazore naroda našega, i kao što imadah čast već reći, uzakoniti što u našoj zemlji već biva.« Valja naglasiti da su se Židovi integrirali u hrvatsko društvo i moramo reći da je velik njihov doprinos u svim područjima života u Hrvatskoj: gospodarskom, prosvjetnom, kulturnom, političkom i znanstvenom. O položaju Židova u Hrvatskoj najbolje svjedoči najveći židovski duhovni autoritet, nadrabini Hozea Jacobi. U propovijedi na proslavi svoje rabinske službe, nakon što je opisao zla koja su Židovi doživljavali u mnogim zemljama, istaknuo je: »Samo u jednu zemlju nije mogao ulaza naći, samo u jednoj zemlji pošteđen je Izrailj od svega zla, i ta je zemlja n a š a m i l a H r v a t s k a ! – istaknuto u izvoru – Ova, u čijoj povijesti nigdje ne čujemo o progonjenju Izrailja, sačuvala si je tu čast i u zadnjih 25 godina; naprotiv u to vrijeme provela je ona jednakopravnost Izrailja, koju je faktično već i prije posjedovao, i putem zakona. Veselo i ponosno možemo dakle danas kao djeca ove zemlje uzkliknuti: Gledajte narodi,... koliko su pametniji i plemenitiji sinovi ove zemlje, koji se nisu dali zasliepiti riečmi lažljivih proroka, nisu dali zavesti lažnimi naukami sebičnih usrećitelja!«

Velikosrpska politika s malo više takta

Može li se reći da je poznati članak Nikole Stojanovića »Srbi i Hrvati«, koji je izazvao antisrpske demonstracije 1902., jednako protuhrvatski koliko i protužidovski?

DR. ARTUKOVIĆ: Da, u pravu ste, jer taj članak ima i svoj nastavak u brošuri istoga naslova. Članak »Srbi i Hrvati« zapravo je sažetak onoga što je »Srbobran« pisao i zastupao puna dva desetljeća. Taj članak mora se povezati s brošurama istoga naslova koja je već 1902. izišla u Novom Sadu kao objašnjenje temeljnih misli izraženih u

članku. Tu se ponavlja i potvrđuje uvjerenje koje je bit nacionalnodržavne ideologije srpskih samostalaca i srpskih stranaka u Monarhiji. Ništa se zapravo bitno nije promijenilo u strategiji i krajnjem cilju u politici Srba u Hrvatskoj nakon što je Srpsku samostalnu stranku preuzeo Svetozar Pribičević. Samo se promijenila taktika jer i on svoju politiku usmjerava prema napatcima iz Beograda, ona je, dakle, velikosrpska, samo s malo više takta. Autor se u članku »Srbi i Hrvati« poziva na teoriju njemačkoga sociologa poljskoga podrijetla Ludwiga Gumplowicza prikazujući značajke Hrvata i Srba tako oprječnima kao da su zapravo dvije različite rase. U istoimenoj brošuri razvidno je otkud poziv na borbu »do istrage vaše ili naše«. Bitna misao toga programatskoga članka nadahnutu je učenjem Houstona Stewarta Chamberlaina, koje je temelj nacionalsocijalističke ideologije, odnosno hitlerizma. U brošuri Nikola Stojanović objašnjava da su »popovi« i »Čivuti« glavni sudionici hrvatske društvene i političke scene. »Čivutstvo« kao dominantna snaga hrvatskoga društva kroz posljednja desetljeća, uzrok je degeneracije hrvatske politike i svega zla, napose netolerancije. »Netolerancija nije osobina sloveno-germanske rase, nju je katolička crkva primila od Jevreja«, tvrdi Stojanović pozivajući se na Chamberlaina. I Vladimir Matijević i drugi srpski političari u Hrvatskoj i izvan nje smatrali su da su prije svega Židovi krivi za protusrpske demonstracije u Zagrebu 1902.

Ante Starčević osuđivao je antisemitizam

U protuhrvatskoj promidžbi Otac Domovine, dr. Ante Starčević, prikazuje se kao idejni začetnik ustaštva, pa samim time i antisemitizma, no listajući »Slobodu«, glasilo njegove Stranke prava, stvari izgledaju potpuno drukčije. Možete li reći nešto o njegovu odnosu prema Židovima?

DR. ARTUKOVIĆ: Ante Starčević nema nikakve veze s ustaštvom. Njegova je temeljna misao samostalna, demokratska hrvatska država. On je u tome bio i ostaje i danas nadahnuće svima onima koji vode suverenističku politiku u Hrvatskoj, pa im i danas ima što reći. U njegovoj knjizi »Ustavi Francezke« ima antisemitskih natruha, tu i tamo može se i u »Slobodi« naći koja oštra riječ protiv Židova, ali što je to kad se usporedi s neusporedivo većim brojem članaka u kojima je on izrazio svoju veliku simpatiju prema Židovima. On je antisemitizam kao pojavu osuđivao gdje god da se pojavljivao.

Već sama činjenica da je Ante Starčević za svojega nasljednika odredio dr. Josipa Franka, koji je bio podrijetlom Židov, da ga je zvao svojim najboljim prijateljem, i da je zajedno s njim izišao iz Stranke prava i osnovao Čistu stranku prava, pokazuje njegov odnos prema Židovima. I hrvatske i srpske jugoslavenski orijentirane stranke, koje su se ujedinile u Hrvatsko-srpskoj koaliciji oko apsurdne ideje o »jednom dvoimenom« i »jednom troimenom narodu«, koja će postati izvor svih sukoba, pa i ratova između Hrvata i Srba u 20. st., pokazuju da je Frank u narodnosnom pitanju bio puno dalekovidniji od svojih političkih protivnika, pa i braće Radić, napose Stjepana Radića, koji se isticao svojim slavenstvom. Dobro je upozoriti i na mišljenje mladoga češkoga novinara Gustava Eima, koji u nizu članaka pod naslovom »Zagrebački dojmovi« u »Slobodi« piše da su Židovi postali »što im na čast služi, gorljivimi pristaše Starčevića...«

Nevjerojatna lakoća kojom političari optužuju svoj narod

Što mislite, koliko su prevladavajućim isključivo negativnim tonovima u hrvatsko-židovskim odnosima pridonijeli i najviši hrvatski državni dužnosnici svojim izjavama?

DR. ARTUKOVIĆ: Tomu su itekako pridonijeli i današnji hrvatski dužnosnici svojim izjavama. Nedopustivo je npr. što je hrvatski predsjednik svojedobno rekao u Knesetu da je »ustaška guja u Hrvatskoj još živa«. Takva klevetnička politika vlastitoga naroda hrvatskih političkih elita u Hrvatskoj ima dugu tradiciju. U svakoj prilici treba cjelovito istaknuti odnose Hrvata i Židova kroz povijest, a ne samo i jedino ono najtragičnije. Toga moramo biti svjesni, ali nije to jedino što se može i mora govoriti o hrvatsko-židovskim odnosima. Nažalost, znanje iz povijesti većine naših političara prilično je oskudno, nekih upravo skandalozno oskudno. Nevjerojatna je lakoća kojom naši političari optužuju svoj narod.

Biskup Strossmayer u raljama dr. Krestića

Na kraju, Vaše mišljenje o tobožnjem antisemitskom kontinuitetu u hrvatskom narodu, koji uporno nameću ne samo velikosrpski zadojeni znanstvenici i medijski djelatnici nego i protuhrvatski zagovaratelji tih ideja u Hrvatskoj?

DR. ARTUKOVIĆ: Uporno se želi naći neki razlog da bi se zločini 1941. – 1945. objasnili logičnim slijedom događanja u nekoj dalekoj prošlosti, da se nađe neki »kontinuitet«. U hrvatskoj historiografiji već ima dovoljno vrlo ozbiljnih radova da se vidi kako toga kontinuiteta nema. Međutim, najbolje je to dokazao svojom »argumentacijom« srpski akademik dr. Vasilije Krestić. On je taj »kontinuitet« hrvatskoga antisemitizma pokušao naći u stajalištima biskupa Strossmayera, koje je ovaj iznio u prepisci s nuncijem u Beču Serafinom Vanutellijem, koja je trajala od 1881. do 1887. Objavljena je u knjizi »Korespondencija Strossmayer Vanutelli«, koju su priredili i izdali 1999. Josip Balabanić i Josip Kolanović. Knjigu su izdali Hrvatski državni arhiv, Kršćanska sadašnjost i Dom i svijet. Prof. Krestić o tome je napisao knjigu pod naslovom »Biskup Strossmayer u svjetlu novih izvora«, koja je izašla u Novom Sadu 2002. On piše: »Do objavljivanja prepiske između Štrosmajera i Vanutelija u nauci nije bilo poznato da je đakovački biskup bio jedan od najrigidnijih rimokatoličkih prelata svoga vremena koji je strasno, iz dna duše, mrzeo Jevreje.« Bit onoga što je prof. Krestić napisao u toj knjizi izrazio je sljedećim riječima: »Saopšteni podaci o odnosu biskupa Štrosmajera prema Jevrejima dosad su samo delimično bili poznati. U nauci o tome nije raspravljano pa je ta dimenzija biskupove javne delatnosti ostala po strani. Ono što sada znamo o odnosu Štrosmajera prema Jevrejima u mnogo čemu je novo i zanimljivo, utoliko pre što je reč o ličnosti izuzetnog istorijskog značaja i velikog uticaja ne samo na savremenike već i mnoge potonje generacije. Zbog toga se s razlogom može postaviti pitanje koliko je Štrosmajerov antijudaizam ostavio dubokog traga u Hrvatskoj rimokatoličkoj crkvi u hrvatskom društvu u celini? Odgovor na to pitanje zahteva posebna istraživanja i prevazilazi okvire ovoga rada.« Dok u ovoj knjizi prof. Krestić, želeći zadržati privid odgovornoga znanstvenika, dopušta pitanja za koja su potrebna i posebna istraživanja, u knjizi »'Memorandum SANU' pod udarima politike«, kritizirajući knjigu američkoga intelektualca židovskoga podrijetla Philipa Cohena,

»Tajni rat Srbije«, u kojoj se autor suprotstavio, između ostalih mitova, i srpskoj promidžbi vezanoj za hrvatski antisemitizam, piše: »Ustaški odnos prema Jevrejima rezultat je stoletne istorije hrvatskog društva prema Židovima. Da je F. Koen hteo, da je dorastao poslu kojim se pozabavio, mogao je to i da potkrepi konkretnim i neporecivim dokazima. Mogao je da se pozabavi samo odnosom đakovačkog biskupa Josipa Jurja Štrosmajera prema Jevrejima pa da pokaže gde su koreni hrvatskog antijudaizma i potonjeg antisemitizma.« Prema tome, prof. Krestiću je jasno da je Strossmayerov antijudaizam »u temeljima ustaškog antisemitizma i njihove odluke o uništavanju Židova kao tuđinaca i neprijatelja hrvatskog naroda«.

Knjiga »Memorandum SANU' pod udarima politike« izišla je 2002., dakle u vrijeme kad i knjiga »Biskup Štrosmajer u svetlu novih izvora«. Od čovjeka koji, kako za sebe kaže, »brani dostojanstvo nauke i njen dignitet«, očekivalo bi se da poštuje zdrav razum svojega čitatelja pa da mu na pitanja koja je sam postavio, i na probleme za koje je sam rekao da su vrijedni dodatnih istraživačkih napora, dadne odgovore na temelju svojih ili tuđih naknadno provedenih istraživanja. On to nije učinio, a ipak je donio zaključke kojima tako teško optužuje i hrvatski narod i jednoga od ključnih ljudi u novijoj hrvatskoj povijesti. Teško je oteći se dojmu da se iza te olako i prebrzo donesene ocjene krije sramotno političko djelovanje, a ne intelektualno poštena borba za »dostojanstvo nauke i njen dignitet«. Dakle, glavni argument za tu tvrdnju u toj, za njega neslavnoj, polemici s Cohenom, dr. Krestiću je korespondencija Strossmayer – Vanutelli, no, najblaže rečeno, apsurdna je njegova tvrdnja da su biskupova pisma inspirirale ustaše, jer za njih oni nisu mogli ni znati, budući da su objavljena puno kasnije – tek g. 1999.! Nažalost, dr. Krestić je dokaz kako i umni ljudi mogu napisati besmislice, posebice ako ih ne vodi ljubav za istinom, nego mržnja prema drugima.

Pupovčev politički uzor – žestoki antisemit

Nije zgorega barem malo se zadržati na političkoj sceni u Hrvatskoj u 19. i početkom 20. stoljeća, jer mnogima zvuči pomalo nevjerovatno da je filosemitstvo Hrvata bilo uzrok tadašnjih hrvatsko-srpskih sukoba, pa nam recite nešto o tome. DR. ARTUKOVIĆ: Nevjerovatno samo zato što su nas naučili da na židovsko-hrvatske odnose gledamo samo iz perspektive koju su nam komunisti nametnuli. Da, sve srpske novine toga vremena navode baš to: filosemitstvo Hrvata kao jedan od bitnih uzroka sukoba Hrvata i Srba. I to prije nego što je dr. Josip Frank ušao u Stranku prava. Srpska glasila u Hrvatskoj: »Srbobran«, »Vrač Pogađač«, »Srbin«, »Privrednik«, pa onda »Zastava«, »Branik«, »Odjek« izrazito su antisemitski listovi. Financijer i dugogodišnji najugledniji član Srpske samostalne stranke Vladimir Matijević, za kojega Milorad Pupovac kaže da i na njemu kao stupu gradi program svoje stranke, bio je žestoki antisemit. Srpska vlada krišom je podupirala velikim donacijama »Srbobran«, a isto tako danas hrvatska vlada velikim donacijama iz državnoga proračuna podupire »Novosti«, koje su jednako neprijateljski raspoložene prema samostalnoj Hrvatskoj. U spomenutim srpskim listovima, napose u »Vraču Pogađaču«, koji je bio jedini satirični srpski list u Austro-Ugarskoj, termini »čivutski« i »hrvatski« uvijek su u simbiozi. Kao što je sve hrvatsko bogalj i nula, sve je židovsko za njih pokvarenost i trulež. Zbog politike koju Hrvati vode prema Židovima, ismijavao se »Srbobran«, nastat će na kraju jedno carstvo »koje će se zvati Velika Hrvatska – naseljena samim sinovima Judinim«. Najogorčeniju

borbu srpski tisak vodio je s »Hrvatskim pravom«, listom Čiste stranke prava, koji je izdavao dr. Josip Frank, podrijetlom Židov. Mnogo je primjera koje nalazimo u srpskom tisku koji pokazuju da oni smatraju filosemitstvo Hrvata jednim od bitnih uzroka sukoba Hrvata i Srba. U tom smislu ne iznenađuje »Zastavina« poruka Hrvatima: »Malo antisemitizma ne bi škodilo u Hrvatskoj«.

<https://www.glas-koncila.hr/dr-mato-artukovic-o-hrvatsko-zidovskim-odnosima-kroz-povijest-u-hrvatskom-narodu-ne-postoji-antisemitski-kontinuitet/>

POVJESNIČAR MATO ARTUKOVIĆ: KULT 'UGROŽENOG SRBINA' TRAJE VEĆ 130 GODINA ZAHVALJUJUĆI HRVATSKIM JUGOSLAVENIMA

dr. sc. Mato Artuković

15. rujna 2019.

Foto: www.hipsb.hr

Bitni je element u strukturi velikosrpske ideologije – ‘ugroženost’. To će lako otkriti svatko tko uzme u ruke bilo koje srpske političke novine 19. stoljeća: Srbobran, Vrač Pogadač, Srbin, Privrednik, Srpski glas, Zastava, Branik, Srpski Sion, Odjek ili bilo koji drugi list. U njihovu prikazu položaja srpskoga naroda u svim zemljama gdje živi, jedino rješenje za opstanak srpskoga naroda je ‘ujedinjenje vasceloga srpstva’. ‘Ugroženost’ je postala sastavni dio identiteta srpstva, srpskoga naroda. Da ovu spoznaju nisu formirala novija politička zbivanja koja je potaknuo dr. Milorad Pupovac, ili ona kojima je dirigirao Slobodan Milošević, mogu lako potvrditi osobnom bibliografijom nastalom i prije njegova dolaska na vlast u Srbiji i prije agresije komunističke JNA i Vlade SR Srbije na sve okolne narode bivše SFRJ. Kult ‘ugroženog Srbina’ ima svoju povijest dugu gotovo stoljeće i pol. Razdoblje bana Khuena važno je za formiranje ove ideologije. Upravo iz ovoga razdoblja baštinilo je naše vrijeme najveći dio problema, a u istraživanju ideologije Srpske samostalne stranke na putu smo prema korijenu hrvatsko-srpskih sukoba pa i ratova. Budući da se radi o nacionalističkoj ideologiji dugoga trajanja, ovaj problem

smatramo izuzetno važnim za razumijevanje hrvatsko-srpskih odnosa, piše dr. sc. Mato Artuković za Hrvatski tjednik.

‘Ugroženost’ Srba i srpstva dominantna je ideja srpske politike napose od 1878. Od tada se vodi politika koja je kontrolirana iz Beograda i **obuhvaća sve okolne zemlje: Makedoniju, Kosovo, Ugarsku, Bansku Hrvatsku, Dalmaciju, Bosnu i Hercegovinu.** Iz nekih od ovih zemalja (Makedonija, Kosovo, Bosna i Hercegovina) putuju razna protestna poslanstva na relaciji Beč-Carigrad-Petrograd koja samo govore o ‘ugroženosti’ srpskoga naroda. I tu i u drugim ovdje nabrojanim zemljama (Ugarska, Banska Hrvatska, Dalmacija) stvaraju se **stranke koje su pod izravnim utjecajem iz Beograda koji ih plaća i organizira.**

‘Za Srbe bih lagao dan i noć, lagao bih kao pas...’

Mi ćemo se ovdje zadržati na **Banskoj Hrvatskoj.** Od 1848. srpsku politiku organizira djelujući u Hrvatskoj Jovan Živković, plaćeni agent srpske vlade. Kasnije **srpska vlada pokreće i plaća list Srbobran gotovo 40 godina;** pokretač i urednik Srbobrana je Pavle Jovanović, plaćenik je i agent srpske vlade; Sima Lukin Lazić njezin je agent, kojega je srpska vlada poslala u Zagreb da pomogne u uređivanju Srbobrana dok je Paja Jovanović bio u zatvoru. Na suđenju za pokušaj atentata na kralja Milana 1889. otkriveni su dokumenti iz kojih se vidjelo da je radikalska vlada u Beogradu kupila veliki broj najvažnijih novina u Europi da pišu u korist srpskoj ideji. Pavle Jovanović i Sima Lukin Lazić, koji se prozvao **Vrač Pogodač, glavni su nositelji kulta ‘ugroženoga Srbina’.** Lazić je izdavao i Kalendar Srbobran, u kojemu je Srbe proglašavao najstarijim i najvećim narodom svijeta, najvećim izumiteljima najvažnijih izuma u povijesti čovječanstva, narodom koji je, nakon sukoba s Kinezima ‘u nezapamćena vremena’, naselio današnju Rusiju, današnju Poljsku, Češku, Slovačku, Mađarsku, Njemačku, Francusku, Italiju, naravno i jugoistok Europe. Srbi su sudjelovali kod gradnje Babilonske kule, Srbi su osvojili Troju, najveći rimski carevi su Srbi, Srbi su srušili Zapadno Rimsko Carstvo, sveta braća Ćiril i Metod su Srbi, Isus Krist je Srbin (inače je Lazić bio žestoki antisemit kao i cijela stranka), itd. Kad ga je Stanoje Stanojević napao kao lakrdijaša i drskog bukača, optužio ga da laže, da budi lažne ideale u narodu, Lazić je u najsramotnijoj i najžalosnijoj polemici 19. stoljeća odgovorio: **‘Ali makar ti i na ušima sjedio, opet ja tebi kažem: da mi je znati, da ću time usrećiti rod i narod svoj, vjeruj mi, ja bih slatko podnio i onu najvišu žrtvu, višu i od života, višu i od časti: lagao bih dan i noć – lag’o bih ko pas.’** Laziću je bitno da srpskom narodu prikaže ‘djela svojih predaka i nedjela svojih zlotvora’.

Ovaj čovjek je, uz Pavla Jovanovića Srbobrana, bio najžešći propovjednik kulta ‘ugroženoga Srbina’. **Zanimljivo je da je upravo ovaj kalendar u kojemu je izašla ovakva povijest Sime Lazića, u Prosvjeti. Narodnom srpskom kalendaru za 1995., predstavljen kao uzorna narodna knjiga.** I još: ‘Njegove (tj. Lazićeve – M.A.) dvadeset dvije knjige najznačajnija su edicija u historiji kulture ovdašnjih Srba, i najznačajniji knjižarski prinos nacionalnointegracijskom procesu.’ Lazić je u Zagrebu izdavao satirični list Vrač Pogodač, po kojemu si je uzeo i nadimak. Tu je **godinama prikazivao Hrvate i Židove kao podljude. ‘Čivutsko-hrvatski nokat’** zabijen je u svaku ‘srpsku ranu’, a pojam ‘čivutsko-hrvatski’ uvijek je u simbiozi. **Hrvatima ništa dobro ne može pasti na pamet, osim što su ‘ukrali Srbima jezik’.** Sam Lazić kaže

kako je ‘za nepune dvije godine rasturio trideset hiljada svojih knjiga, a drugi još više’, ali mu sve to nije smetalo da stalno Srbe predstavlja kao ugroženi narod, kojemu se ‘ništa ne dopušta’ i da napada Hrvate kao narod koji trajno kroz povijest ugrožava Srbe. Lazić je u devet mjeseci prodao 18000 primjeraka svoje knjige ‘Srbi u davnini’ i ‘Kratka povjesnica Srba od postanka srpstva do danas’. Kritika Stanoja Stanojevića nije urodila plodom: ni 1895., ni stoljeće poslije, ni danas.

Naricanje nad srpskom sudbinom

Sva izdavačka djelatnost Srpske samostalne stranke, kao najjače stranke Srba u Hrvatskoj do Prvoga svjetskog rata, odjekuju **naricanjem nad ‘jadnom srpskom sudbinom’**. Prije svega ovdje mislim na novine i na historiografske radove i literaturu. Ako ima ova posljednja veze s nacionalnim, prikazuju Srbe u Hrvatskoj kao ‘ugroženi narod’, ali čija slavna prošlost i odanost ‘kosovskom zavjetu’ daje nadu da će Srbija, tj. ‘vascelo srpstvo’ ‘vaskrsnuti ujedinjeno’. **Izričito se zastupa u svim novinama (Zastava, Srbobran, Vrač Pogadač, Srbin, itd.) da su ‘srpske zemlje’: Srbija, Makedonija, Srbija pod Bugarskom, Kosovo, Bačka, Banat, Srijem, Slavonija, Dalmacija, Hrvatska, Bosna i Hercegovina, i da one trebaju pripasti Srbiji kao ‘Pijemontu’ ‘svih srpskih zemalja’**. Bitno opravdanje da se to mora dogoditi jest isticanje da su Srbi tobože ‘ugroženi’ od svih svojih susjeda. **Hrvatska ne postoji u smislu nacionalnoga integrativnog pojma. Postoje pokrajine Srijem, Slavonija, Hrvatska, Lika, Krbava, Zagorje, Banija i Dalmacija. Varaždin je ‘mrtva straža srpstva’**. U srpskom tisku često ih zovu ‘ovostrane srpske zemlje’, ‘ovostrano srpstvo’, ‘raskomadano srpstvo’, koje se mora ujediniti; ‘ove zemlje’, ‘ova domovina’, ‘zapadni krajevi našega naroda’. Ova se terminologija zadržala u Srpskoj pravoslavnoj crkvi do danas, a rasprostranjena je i u srpskim intelektualnim krugovima.

Sva historiografska djela odjekuju samo plačem tijekom cijele povijesti. Djela izašla iz pera pisaca Srpske samostalne stranke (ali ne samo njih) obrađuju samo veličinu svojega naroda, njegovu ugroženost, tuđu agresivnost (napose Hrvata); Srbin bez grijeha prema bilo kome i bilo kada, to je glavni lik u toj historiografiji tuđe krivnje (Nikodima Milaša, Manojla Grbića, Jovana Jovanovića, Sime L. Lazića, Nikanora Ružičića). **Hrvate se optužuje da su skloni kao narod nasljednom neprijateljstvu i ‘zatiranju’ Srba (čest termin, koji se rabi i u poznatoj knjizi 2008.)**.

Kao jedan od argumenata najčešće se navode pokušaji unije. To je ‘istočni grijeh’ Hrvata prema Srbima, za koji se Srbobranovi suvremenici hrvatske narodnosti moraju ‘pokajati’ kao za ‘zlo djela svojih prađedova’, ako žele slogu Srba i Hrvata. Taj ‘istočni grijeh’ prikazuje se kao da su događaji imali takve razmjere i bili praćeni takvim zločinima, da već sama ta dramatika, a pogotovo učinak izražen u broju jasno svjedoče da se ne radi ni o kakvu «sustavnom zatiranju Srba» kako se govori u srpskom tisku. U prikazu zlo djela Hrvata prema Srbima tijekom povijesti ističe Srbobran da je ‘Rimska tijara’ s Hrvatima kao sredstvom protiv Srba natkrilila Turke, te su ‘grijesi turske čalme kud i kamo lakši nego crna kronika onih zala što ih počiniše obzoraški đedi’ od prvoga susreta Hrvata i Vlaha u 16. stoljeću. **Tako srpski tisak prikazuje nasljednu sklonost Hrvata prema neprijateljstvu i uništavanju Srba do suvremenih dana. Hrvati su u**

tom prikazu postali nasljedno spremni na uništenje Srba, odnosno «genocidni» i onda kada nije bilo ničega poput ‘Jasenovca’.

No postoji jedan izuzetak na koji želimo skrenuti pozornost. Kad žele prikazati brojnost srpskog naroda, kad žele istaknuti značenje i dostignuća srpskoga naroda ili pojedinaca na kulturnom i svakom drugom području, srpski ideolozi odjednom katolike ne smatraju Hrvatima nego Srbima na temelju činjenice da se radi o štokavcima. Tada su Gundulić, Ruđer Bošković, Kačić, Relković, Pavić ‘ovejani Srbi’, tada je Dubrovnik ‘srpska Atina’, (inače je uvijek primjer katoličke netolerancije prema Srbima; Dubrovčanima su, za zlodjela prema Srbima ‘pape slale svoje bule s blagoslovom i blagodarnošću’), tada su vječno napadani Strossmayer i Stadler ‘crkvene poglavice Srba katolika’. Ovakvo, s jedne strane optuživanje za neprijateljske porive kad politički odgovara da se hrvatski narod prikaže kao zločinac ‘u praedeu’, a s druge strane da se hvali prisvajanjem kulture toga istog naroda i svi znameniti pojedinci i cijeli narod kad se treba pred svijetom pokazati doprinos i brojnost Srba, prisutno je i danas kod Srba, naročito u akademskim krugovima. Ovakva su mišljenja u srpskom tisku neprestano prisutna i već to pokazuje da pretvaranje katoličkih kulturnih velikana u Srbe nije plod uvjerenja, nego plod potrebe da se praznine u kulturnom stvaralaštvu Srba ispune prisvajanjem tuđe baštine. Bombardiranje Dubrovnika i ubijanje Vukovara najbolji su dokaz za to. U srpskom se tisku često i rado govori o ‘Srbima tri vjere’, ali iz svega što je napisano izlazi da srpstvo nije ugroženo jedino ondje gdje je pravoslavlje zadovoljno. Ovakav pogled srpskih političkih, kulturnih i vjerskih krugova jednako je živ danas kao što je bio u 19. stoljeću. Tako pišu, i takve knjige pišu i pozitivno recenziraju i srpski akademici (npr. akademik Vasilije Krestić), pa u tim knjigama vidimo da je, uz poznate stare Dubrovčane, Dalmatince i Slavonce iz 16., 17. i 18. stoljeća, i Đuro Đaković Srbin, da je i ‘hijena srpskih škola’, Ivan Mažuranić, Srbin i njegov se ‘Smail-aga’ izdaje kao djelo srpskoga pisca. Jednako se ponaša urednik Srbobrana Paja Jovanović, i urednik Vrača Pogađača Sima Lukin Lazić prije 130 godina, kao i urednik u Matici srpskoj, koji izdaje Deset vekova srpske pisane reči, te urednici Rečnika srpskog leksikona i srpskih Novosti.

‘Srbin bez grijeha prema bilo kome, i uz to ugrožen od svakoga’

Srpski ideolozi najviše vole Srbe, svoje suvremenike, prikazivati kao ‘obespravljen’, ‘progonjen’ narod, narod ‘drugog i trećeg reda’. Stotine tisuća puta ponavlja se po novinama: ‘Srbin je kriv što je živ’, ‘nevolja je samo za Srbina stvorena’, ili ‘o jадna li si ti, srpska srećo’, ili ‘protiv nas raj i pakao’, ‘za Srbina nigdje zaštite, nigdje pravde, nigdje zakona’; iz raznih sela dolaze dopisi kako se vrši bezakonje svugdje i npr. ‘smije školi oteti sve svatko, samo ako nije Srbin pravoslavni’; i dopisi završavaju ‘a Srbin ne smije ni makac’; Srbinu se nigdje ne dopušta ‘srbovati’ (već postojanje pojma ‘srbovati’, ‘srbovanje’, ‘srpstvovanje’ govori samo za sebe); ‘želiš li znati kako bi kao Srbin prošao na Sjevernom ledenom moru – dođi u ‘hrvatsku metropolu’ Zagreb’ itd. itd. – stotine varijacija na ovu temu. Za razvijanje ovakvih osjećaja poseban dar imali su S. L. Lazić (‘Vrač Pogađač’), Pavle Jovanović i paroh Petar Krajinović, koji se potpisivao ‘pop Petar građanin drugoga reda’.

Srbin bez grijeha prema bilo kome, i uz to ugrožen od svakoga, to je najdublje uvjerenje koje su srpski ideolozi razvijali kod srpskoga naroda u ovo vrijeme i iza kojega su se utaborili. To je išlo do te mjere da su Srbin i patnja i progon u rječniku onih koji su njegovali kult ‘ugroženog Srbina’, postajali sinonimi. Evo jednoga od niza primjera iz srpskoga tiska: ‘Hristos vaskrs! Kliču danas srbobranski svi peroborci Srbobrancima s borišta – s listobrana ‘Srbobrana’ – paćeničkom narodu srpskom svem i svud, na četiri strane srbobranskog, srbomućeničkog, srpskog krsta kosovskog.’ No kad se usporedi stvarno stanje i položaj Srba npr. u ‘hrvatskoj mućionici’ Zagrebu, onda vidimo ove činjenice: tu Srbi imaju, prema riječima samoga Sime Lazića srpsku općinu, srpsku crkvu, Srpsko pjevačko društvo, Srpsku vjeroispovjednu školu, Srpsku čitaonicu, Dobrotvornu zadrugu zagrebačkih Srpkinja, Internat za srpsku žensku djecu, Društvo za pomaganje siromašnih Srba đaka na Sveučilištu u Zagrebu, Udruženje srpske trgovačke omladine, Srpsku banku, Savez srpskih zemljoradničkih zadruga, Centralnu kasu srpskih privrednika, Srpsku štampariju, list Srbobran, Neven, Privrednik, Vrač Pogodač. ‘A u tom kratkom vremenu ubacilo se u narod hiljadama srpskih knjiga (ja sam za nepune dvije godine rasturio trideset hiljada svojih knjiga, a drugi još više), a biće ih, ako Bog da još i mnogo više’, pisao je Sima Lazić, po čijim novinama i radovima i kalendarima sve vrvi kako se Srbe ‘proganja’, kako im se ‘zabranjuje’, ‘ne da’, kako ih se diskriminira naročito u školstvu. Istraživanja pokazuju da Srbi jednostavno nisu birali učiteljska zvanja nego radije državna činovnička. O tome srpski list Privrednik piše, kritizirajući što se otvara mnogo židovskih tvrtki u čije je ruke prešla trgovina: ‘Eto, dakle, u čije je ruke prešla gotovo sva naša trgovina u kratko vrijeme. Ali zato ne ćete naći žandara ili financa da je Čivut. To su gotovo sami Srbi, jer Srbi vole to umišljeno gospodstvo. **Srbi, dakle, paze na mir i poredak u državi, a Čivuti prikupljaju imanja pod njihovim okriljem.**’

Važno je istaknuti da je, **u jeku izlivanja najvećih slapova suza nad ‘ugroženim srpstvom’ u Hrvatskoj, Zagreb postao središte političkoga, kulturnoga, gospodarskog života Srba u Monarhiji.** To je dokazao sam akademik Krestić. On u svom radu ‘Zagreb – političko središte Srba u Austro-Ugarskoj’ to argumentira. Znamo i za onaj njegov rad ‘O genezi genocida nad Srbima u NDH’. U tom lancu najčvršća karika baš je ovo razdoblje. Samo sada ostaje zagonetno kako je to moguće da je ‘Srpska Atina’, Novi Sad, izgubila to prvenstvo, i da ga je preuzeo baš Zagreb u Hrvatskoj u kojoj je srpski narod, po tvrdnjama profesora Krestića u mnogim drugim radovima, na svakom koraku potisnut, progonjen, izvrnut hrvatiziranju, obespravljen, čak i do genocida, dakle apsolutno ugrožen? To je moguće zato što ovaj rad pod naslovom ‘Zagreb – političko središte Srba u Austro-Ugarskoj’ piše profesor Krestić – znanstvenik, na temelju istraživanja izvora. A ovo drugo napisao je profesor Krestić – političar i ideolog i obnovitelj ideologije o ‘ugroženom Srbini’ koju je napabirčio po srpskim novinama 19. stoljeća. Zagreb je mogao postati središte gospodarskoga, kulturnog i političkoga života Srba u Austro-Ugarskoj zato što su Srbi u Hrvatskoj bili narod u usponu, zato što im se nije ničim priječio razvitak, pa su imali sve uvjete da tu ulogu preotmu čak jednom Novom Sadu, Politu ili Jaši Tomiću. **Sama činjenica da je jedan Srbin, Svetozar Pribićević, postao vodeći političar u Hrvatskoj, dovoljno govori. On je bio srpski špijun.** Preko njega je Pašić ne samo kontrolirao nego i usmjeravao stanje u Hrvatskoj. Posljednje izbore pred Prvi svjetski rat dogovorio je s

Pašićem preko svoga brata Adama, kojega je Pribićević slao po instrukcije. To su obojica napisala.

Vjerski prijelazi na štetu Katoličke crkve

Svakodnevne su **jadikovke po novinama o tobožnjem hrvatiziranju Srba pomoću škola i školskoga zakona iz Mažuranićevih vremena**. A upravo od Mažuranićeva vremena srpski zastupnici svrstavaju se uz vladinu stranku, što će u Hrvatskoj za više od jednoga stoljeća postati stalna praksa u srpskoj politici. Ali najjednostavnije statističke analize pokazuju da je bez temelja optužba iz srpskih krugova da se Mažuranićevim školskim zakonom 'hrvatizovalo Srbe'. Ta bi se tvrdnja morala pokazati i na brojkama.

God. 1840. Srbi su činili 31,41 posto ukupnoga stanovništva. Na kraju stoljeća, 1900. godine, 25,52 posto. Hrvati su pak 1840. činili 67,01 posto stanovništva, a na samom kraju stoljeća 61,63 posto. Utjecajem školskoga zakona, za koji se stalno tvrdilo da mu je misija pohrvatiti Srbe (to tvrdi i Krestić kasnije), postotak Hrvata nije se povećao, nego se smanjio razmjerno jednako kao i Srba. Često se optužuje vlasti u Hrvatskoj da se gradi manje škola u područjima s većinskim srpskim stanovništvom. No istraživanja pokazuju da je najviše škola izgrađeno u Srijemskoj županiji, gdje je Srba najviše, a najmanje je izgrađeno u Varaždinskoj, gdje je Hrvata najviše.

U Bosni i Hercegovini je, pak, prema samim podacima u listu Srbobran, vlada izgradila šest puta više škola u krajevima, u kojima je većinsko srpsko stanovništvo. Međutim, i u ovom su srpski samostalci vidjeli antisrpsku tendenciju. Ovu činjenicu objašnjavaju željom vlasti da denacionalizira Srbe. Stalno čitamo u Srbobranu da profesori u gimnazijama ruše Srbe đake, 'a šokačke bilmeze propuštaju kroz razrede' u želji 'da šokci samo imaju inteligenciju, a pravoslavni nikako'. Radi se o lako objašnjivoj činjenici: od nekoliko desetaka učenika, do mature je došlo jedva desetak, najviše zbog siromaštva. Srbobran i Vrač Pogodač odjekuju plaćem zbog 'proganjanja' Srba u Turskoj, Bugarskoj, Grčkoj zbog samog imena kao revolucionarnog, ali vas odjednom iznenadi vijest u tim novinama da se npr. u bitoljskom kraju daje ime djetetu Srbin, Srbka, Srbojka. Itd. itd. Primjeri, koje smo do sada naveli, pokazuju da su nositelji ideologije 'ugroženoga Srbina' unaprijed odlučili biti nezadovoljni. Ni jedna vlada ništa ne čini za Srbe, a ono što čini, to je tek 'malo školice' ili 'malo fabričice'.

Stalno se optužuje Katoličku crkvu da 'prevjerava Srbe'. Kao ključni argument za 'netoleranciju' s katoličke strane isticana je odredba iz Konkordata iz 1855., po kojoj djeca iz mješovitoga braka, ako je majka katolkinja, moraju biti krštena u katoličkoj crkvi. No **istraživanja pokazuju da je prelascima s jedne na drugu vjeru najviše izgubila najnapadanija, Katolička crkva, a najviše dobila Pravoslavna crkva**. Dok je Katolička crkva od 1898. do 1905. iz godine u godinu samo gubila pripadnike, što se događalo, samo u manjoj mjeri i grokokatolicima i Židovima, dotle je u istom tom razdoblju Pravoslavna crkva svake godine prijelazima jedina uvećavala svoje članstvo. Katolička je crkva u tom razdoblju izgubila 870 pripadnika. Pravoslavna crkva, pak, dobila je u tom periodu 1067 članova. U razdoblju 1901.-1905. Katolička je crkva dobila prijelazima 667 članova, a napustilo ju je 1305. Pravoslavna crkva pak u istom razdoblju prijelazima je dobila 1002 nova člana, a izgubila 238. Prema tomu, vjerski prijelazi u tom razdoblju bili su na štetu Katoličke crkve koja je izgubila 638 članova, i vrlo

povoljni za Pravoslavnu crkvu koja je njima dobila 719 članova. Isto je tako bilo i u Bosni i Hercegovini, gdje je Katolička crkva izgubila najviše, a Pravoslavna dobila najviše prijelazima s vjere na vjeru. A sjetimo se samo napada na Stadlera zbog 'prozelitizma' od svih jugoslavenskih nacionalista do Viktora Novaka i komunista. Sve ove primjedbe i proteste srpskoga novinstva 19. st. preuzela je srpska historiografija danas, napose akademik Krestić. Pristrane, tendenciozne novinarske primjedbe on je samo pretvorio u svoje tobože znanstvene teze i došao do spoznaje o tobožnjem 'kontinuitetu genocidnosti nad Srbima u Hrvatskoj', o čemu je već bilo riječi.

Kukavička hrvatska politika

No za kraj moramo spomenuti još jednu bitnu činjenicu. **U takvu prikazu vlastitoga položaja i razvoja kulta 'ugroženoga Srbina', podupirala ih je službena hrvatska politika i napose ona koja se od 1897. među jugoslavenski orijentiranim Hrvatima razvijala kao misao o 'jednom dvoimenom narodu', politika jugoslavenskih nacionalista čiji je vrhunac komunistička partija.** U amnestiji srpskih doprinosa sukobu Hrvata i Srba službena politika u Hrvatskoj za to je najbolji primjer. Na sjednici predsjedništva Khuenove Narodne stranke, na kojoj se raspravljalo o antisrpskim demonstracijama 1902., išlo se čak dotle da nitko nije niti spomenuo članak 'Srbi i Hrvati' Nikole Stojanovića kao bar povod demonstracijama koje su okupile trećinu stanovništva u Zagrebu, oko 20 000 Zagrepčana. Taj antihrvatski i antižidovski članak, u kojemu se navijestilo Hrvatima rat 'do istrage naše ili vaše', u kojemu se navijestilo da će Srbi uništiti Hrvate jer su Srbi 'superiornija rasa', 'najljepši predstavnici slovenske krvi', 'najljepša rasa evropska', inspiriran je djelom Houstona Stewarta Chamberlaina 'Die Grundlagen des neunzehnten Jahrhunderts'. Upravo ovo njegovo djelo, koje Stojanović zove 'epohalnim', držano je klasikom nacionalsocijalističke literature. Kad je Chamberlain, inače sin engleskoga generala, a po vlastitom izboru Nijemac (zet Richarda Wagnera), umro u siječnju 1927., nacionalsocijalisti su cjelokupno njegovo djelo uzeli za temelj svog nauka. 'Po Chamberlainovoj smrti početkom januara 1927. nacionalsocijalisti su govorili da sve što je on napisao jeste i njihovo.' (prof. Andrej Mitrović). I taj članak, inspiriran nacističkim idejama izazvao je razorne antisrpske izgrede početkom rujna 1902. Ta sklonost hrvatskih političkih elita ostala je karakteristika cijeloga 20. stoljeća. **Najdrastičnije se pokazala u stvaranju mita o 700 000, milijunu i dva milijuna ubijenih Srba u Jasenovcu. To je živjelo cijelo vrijeme komunističke diktature i održavano na tisuću i jedan način. Kao metoda kulta 'ugroženoga Srbina' vješto se primjenjivala i praksa optuživanja za 'prebrojavanje krvnih zrnaca'. A kojom se metodom došlo do toga da gotovo sav represivni režim u Hrvatskoj (vojska i policija) bude srpski?** Ta se politika prenijela na žalost i u 21. stoljeće.

Zaključimo. Pavle Jovanović i Sima Lukin Lazić iliti Vrač Pogađač, veliki su svećenici kulta 'ugroženoga Srbina' 19. stoljeća. Taj je kult, zahvaljujući prije svega hrvatskim jugoslavenima, preživio do danas. Ali, kad se kaže Paja Jovanović i Sima Lukin Lazić ili Vrač Pogađač, onda ne mislim na ime, na jednu osobu, nego oni označuju politički program, jednu klevetničku struju, koja predstavlja proces dugoga trajanja. **Danas su veliki svećenici kulta 'ugroženoga Srbina' dr. Milorad Pupovac i dr. Dejan Jović. I kad kažem dr. Milorad Pupovac i dr. Dejan Jović, onda ne mislim na slova, na**

ime i prezime pojedinca, mislim na istu tu klevetničku struju koja je preživjela više od stoljeća do danas. Isti je scenarij, ista pozornica, iste uloge, isti glumci, samo imena i prezimena druga. I Milorad Pupovac unaprijed je odlučio biti nezadovoljan kao i Vrač Pogodač iz čijega duha živi sto i toliko godina poslije.

Milorad Pupovac kao Vrač Pogodač

Kult ‘ugroženoga Srbina’ isprika je i opravdanje za agresivnost, prije svega pred vlastitim narodom. ‘Ugroženost je u djelima Srpske samostalne stranke postala gotovo nacionalna filozofija. U biti ona vrši nadasve blagotvoran utjecaj. Ona se nije sama izolirala, bilo da bi stvorila obrambeni zid, bilo da unosi neke negativne tendencije povlačenja. U njoj je iznad svega razvijena samosvijest, i to do tog stupnja da je postala agresivna. Ona budi nadu, stvara čvrsto uvjerenje da će muke četverovjekovne Golgote (ova je slika najomiljenija) uskoro dobiti zadovoljštinu. Društveni i politički položaj Srba u Hrvatskoj temelj je ove nade...’, da citiram jedan davno napisani mali doprinos o ovoj temi. Tada se još nije vidjelo kamo vodi kult ‘ugroženoga Srbina’. **Danas vidimo da je najveći gubitnik srpski narod. Najveći je krivac kult ‘ugroženoga Srbina’, odnosno velikosrpska ideja. Kad suvremeni Vrač Pogodač, Milorad Pupovac, optužuje Hrvatsku za ‘ustašizaciju’, ‘fašizaciju’; kad hrvatske prosvjetne vlasti dopuštaju udžbenike u kojima djeca u školi ne uče jedinu istinu: da je na Hrvatsku izvršena agresija s ciljem da se ujedine ‘sve srpske zemlje’, odnosno ‘rascepkano srpstvo’, onda samo ponavljaju ono što je već viđeno i doživljeno u povijesti.** Kult ‘ugroženoga Srbina’ ima transvremenski karakter.

Vidimo to i u karakteru lista **Novosti**, glasilu Srpskoga narodnog vijeća, koje pišu i propovijedaju istu nacionalnu politiku kao i **Srbobran 130 godina prije**. Razlika je samo u tome što je **Srbobran financirala Srpska vlada krišom, a Novosti financira Hrvatska vlada na teret hrvatskih poreznih obveznika.**

Završit ću onim što je Josip Juraj Strossmayer napisao u pismu Franji Račkom 29. veljače 1864.: ‘Ja mniem, da Srbima ne treba prostiti gdje ne imaju pravo, jerbo upravo tim bivaju smjeliji i drzovitiji.’ (Možda se hrvatski političari ovoga načela, nazvao bih ga najkraćim Programom za slogu Hrvata i Srba, ne drže zbog datuma? No, ipak mislim da se ne drže zato što su i oni transvremenski dio scenarija i pozornice kulta ‘ugroženoga Srbina’. Bez njihova prinosa taj se kult ne bi mogao održati više od jednoga stoljeća. A najveća je žrtva toga kulta – srpski narod. Tko ne vjeruje, neka pogleda kartu.)

** Dr. sc. Mato Artuković rođen je 24. prosinca 1954. u Kuljenovcima kraj Dervente (Bosna i Hercegovina). Osnovnu školu završio je u Slavanskom Brodu, klasičnu gimnaziju kod otaca isusovaca u Zagrebu, a studij povijesti na Filozofskom fakultetu u Beogradu (1980), gdje je i magistrirao s temom “Srbobran 1884-1902” (1987). Doktorirao je u Zagrebu na Filozofskom fakultetu s temom “Položaj Srba u Banskoj Hrvatskoj 1883-1903. – Analiza srpske izdavačke djelatnosti” (1999). Poslije završenog fakulteta radio je u Historijskom institutu Slavonije i Baranje (kasnije Centar za društvena istraživanja i Centar za povijest Slavonije i Baranje) do 1990. Nakon prvih demokratskih izbora i sloma komunističke diktature u Hrvatskoj, ušao je u prvu Općinsku upravu Slavanskog Broda, gdje je radio do početaka 1992. Potom se zaposlio u Državnom arhivu, a od 1994. radio je u Odsjeku za povijest pri Muzeju Brodskog*

Posavlja. Kada je 1996. Hrvatski institut za povijest iz Zagreba osnovao svoju Podružnicu u Slavonskom Brodu, prešao je raditi u tu ustanovu, čiji je voditelj bio u razdoblju 1996.-2011. Danas u zvanju znanstvenog savjetnika (2011) vodi redoviti znanstveno-istraživački projekt "Slavonija, Srijem i Baranja 1860.-1945.: politika, društvo, kultura ". Pretežno se bavi poviješću Srba u Hrvatskoj.

Izvor: narod.hr/hrvatski tjednik

<https://narod.hr/hrvatska/povjesnicar-mato-artukovic-kult-ugrozenog-srbina-traje-vec-130-godina-zahvaljujuci-hrvatskim-jugoslavenima>

IZA KULTA 'UGROŽENOG SRBINA', KOJI PROPOVIJEDA MILORAD PUPOVAC SUZNI, SKRIVA SE ZLOČINAČKA IDEJA

Davor Dijanović

Početak prošloga tjedna Srpsko narodno vijeće (SNV), privatno leno poznatoga "etnobiznismena" Milorada Pupovca, objavilo je Izjavu o pravima Srba u Hrvatskoj, u kojoj se ističe da u proteklih pet godina položaj Srba u Hrvatskoj nije unaprijeđen, nego je u nizu aspekata i unazađen, te se, kako su nas izvijestili mediji, navode zadaci u borbi za neostvarena prava i za očuvanje onih koja su ostvarena.

25.02.2018. u 22:10

Velika skupština SNV-a očekuje da će Vlada i državne institucije aktivno i tijesno surađivati na realizaciji ciljeva navedenih u Izjavi, među kojima je i zahtjev da institucije srpske zajednice, posebno SNV i Zajedničko vijeće općina (ZVO) "moraju" dobiti status manjinskih samouprava. Riječ je, zapravo, o novoj inačici starog prijedloga iz 2010., koji je spriječen intervencijom Vesne Pusić (što mnogo toga govori o tadašnjem HDZ-u), prema kojemu bi srpsko ZVO na području istočne Slavonije, Baranje i zapadnog Srijema dobilo pravnu osobnost. Prevedeno na ne-ezopovski rječnik lišen političke korektnosti, riječ je o prijedlogu koji bi u perspektivi omogućio nove *krajiške balvanle* na teritoriju Republike Hrvatske. U Izjavi se, dakako, spominje i "govor mržnje" prema Srbima, njihovim institucijama i znamenjima njihova identiteta koji ostaje problem koji je "izvor strahova i asimilacije pripadnika srpske zajednice".

Koji dan nakon što je javno objavljena Pupovčeva Izjava o novoj vječitoj ugroženosti srpskog naroda u Hrvatskoj (to je nešto kao "vječiti povratak fašizma"), Milorad je (zasigurno suznoga i tuznoga oka i plačljivoga glasa) u Sarajevu propovijedao o položaju Srba u Hrvatskoj. Na tribini koju je organizirala sarajevska srpska Kulturno-prosvjetna udruga "Prosvjeta" Pupovac je naglasio kako je pogoršanje položaja "srpske zajednice" u Hrvatskoj započelo oslobađajućom presudom generalima 2011., a mračnoj srbofobnoj atmosferi pridonio je Tomislav Karamarko koji je HDZ pretvorio u stranku "ekstremizma i nacionalizma". Pupovac je na tribini dodao i to da je "veliki problem" što je školski sustav u Hrvatskoj – pazite sad – "izrazito kroatocentričan", posebno u povijesti, književnosti, umjetnosti i znanosti. Školski sustav u Hrvatskoj, državi u kojoj je većinski narod hrvatski, vjerojatno bi trebao biti srbocentričan pa bi onda uvijek pred kamerama tužni Milorad Pupovac Suzni bio zadovoljan.

Kult "ugroženog Srbina"

U pozadini Izjave SNV-a, kao i Pupovčeve sarajevske kakofonije o pogoršanju položaja "srpske zajednice" u Hrvatskoj, zapravo se krije kult "ugroženog Srbina", koji je jedan od konstituirajućih, ključnih elemenata velikosrpske ideologije.

O čemu se radi?

Kako bi utvrdili što je to kult "ugroženog Srbina" i koja je njegova funkcija u ostvarivanju zločinačkog plana stvaranja "Velike Srbije", morat ćemo se vratiti u prošlost, a u tome će nam pomoći izvrstan znanstveni rad dr. sc. Mate Artukovića "Ugroženost – bitni element velikosrpske ideologije".

Nakon stvaranja Kneževine Srbije 1815. godine, a posebno nakon što je 1882. proglašena Kraljevina Srbija, srpske vlasti razrađuju strategije i programe s ciljem stvaranja "Velike Srbije", u koju bi, kad govorimo o hrvatskim zemaljama, trebale ući Dalmacija, Lika, Krbava, Banovina, Slavonija, Srijem, Bosna i Hercegovina. Hrvatski Srbi (porijeklom mahom pravoslavni Vlasi koje je Srpska pravoslavna crkva (SPC) predanim i ustrajnim radom posrbila) po nalogu Beograda započinju borbu za "priznavanje" i "ravnopravnost" Srba u Hrvatskoj, koja se u svojoj biti svodi na pitanje hoće li srpski narod u Hrvatskoj biti priznat kao "srpski politički narod", tj. kao nositelj državnosti, što za Hrvate, naravno, nije prihvatljivo, jer priznati narodu taj status znači dati pravno mogućnost legitimnog odcjepljenja.

Od 1848. srpsku politiku organizira i u Hrvatskoj djeluje Jovan Živković, koji je plaćeni agent srpske vlade. Srbi iz Hrvatske bore se za proširenje Srbije te protiv bilo kakve mogućnosti da se afirmiraju pojmovi "hrvatski" ili "Hrvatska" kao integrativni. Hrvatski Srbi Hrvatskoj osporavaju čak i one zemlje gdje je Hrvatska povijesno kao država nastala. Dok Hrvati brane svoje pravo na određene zemlje koje su bile cijelu poznatu povijest hrvatske, Srbi te isključivo hrvatske zemlje žele pripojiti Srbiji, odnosno na Hrvatsku gledaju samo kao na plijen Srbije. To je bit hrvatsko-srpskog spora od 19. st. pa do danas.

Prikazivanje vlastite ugroženosti i tuđe agresivnosti

Jedna od dominantnih ideja velikosrpske ideologije, jedno od glavnih sredstava u borbi da se hrvatske zemlje priključe Srbiji, postaje kult "ugroženog", "obespravljenog" Srbina. U promicanju tog kulta, otkriva nam u spomenutom radu dr. sc. Artuković, veliku ulogu igraju srpske novine u Hrvatskoj, od kojih valja izdvojiti "Srpski glas", "Vrač Pogađač", "Srbin", "Srpski zabavnik" i zagrebački "Srbobran" koji je osnovala i financirala srpska vlada (moderni srbobran "Novosti" razlikuje se od svoga slavnog predšasnika tek po tome što ga od vremena Sanadera financira Hrvatska vlada i što je tu i tamo umotan u jugoslavensku ambalažu). Spomenuti srpski tisak objavljuje samo one informacije koje druge predstavljaju kao nepravednike i krivce. Većina dopisa u tim tiskovinama počinje po nekoj formuli "Srbin je kriv što je živ", "Protiv nas raj i pakao", ili "o jадna li si ti srpska srećo", "za Srbina nigdje zaštite, nigdje pravde, nigdje zakona" ili "nevolja je samo za Srbina stvorena" ili "srpski narod ima neprijatelja kao ni jedan drugi na svijetu".

Sklonost za prikazivanjem vlastite ugroženosti i tuđe agresivnosti, najistaknutija je značajka dobrog dijela Srpske samostalne stranke koja tada djeluje u Hrvatskoj. Povijesna djela izašla iz pera pisaca ove stranke, "obrađuju samo veličinu svojeg naroda ili njegovih članova i u isto vrijeme konstantnu ugroženost Srba, ističući trajnu izmjenu

suprotnosti između 'djela srpskih predaka', njihovu nepravednu ugroženost i 'nedjela srpskih zlotvora'" (Artuković).

"Ugroženi Srbi" usred Zagreb Hrvatima najavili istrebljenje

Istina je, međutim, upravo suprotna. Sva istraživanja stvarnog položaja Srba u Hrvatskoj do Prvoga svjetskog rata, pokazuju da se ne radi o "ugroženom" narodu, nad kojim se provodi "genocid", nego o narodu u usponu, "narodu kojemu se ničim ne ugrožava narodno biće i koji je na temelju te slobode stvorio sve svoje najvažnije ustanove..." (Artuković). U jednom od svojih predratnih radova ovo priznaje i srbijanski akademik, notorni velikosrpski pamfletist Vasilije Krestić.

Da ne možemo govoriti ni o kakvom "ugroženom narodu", pokazuje i činjenica da su srpski "samostalci" (Srpska samostalna stranka) usred Zagreba najavili Hrvatima rat "do istrage naše ili više", tj. do istrebljenja. Rat je, poznato je, najavio Nikola Stojanović u "Srbobranu", u članku pod naslovom "Srbi i Hrvati", a taj članak, smatra Artuković, "nije običan članak, nego programatski put koji se slijedio u srpskim intelektualnim krugovima cijelo 20. stoljeće, a i danas se slijedi u mnogim temeljnim mislima".

Analizirajući srpski tisak iz tog vremena, Artuković piše kako je u njemu stvorena slika protivnika "koja će biti, kao u primitivnih naroda, predmet svakog mogućeg napada u nadi da će, što ta slika bude unakaženija i nakaznija, neki nevidljivi duh otkloniti od tvorca takvih slika svu nesreću, kojom prijeti i uvijek se osvećuje nesklad sa životnom stvarnošću". Slika svakoga protivnika srpske nacionalne misli u srpskom tisku je jednako bez imalo ljepote, bez ljudskih crta.

Srpski političari antisemiti Hrvate optužuju za filosemitizam

Zanimljivo, uz hrvatsku posebno je nakazna slika Židova. Artuković o tome piše: "Na karikaturama 'Vrača Pogadača' Židov je mala, usaljena nakaza, velikoga nosa i grabežljivih očiju, pod kojim stenje i dušu ispušta njegov dužnik. Jedan od trajnih elemenata u ideološkoj strukturi svega tzv. opozicionalnog srpskog novinstva i cjelokupne izdavačke djelatnosti je antisemitizam. Posebno je karakterističan za Srpsku samostalnu stranku. U listu Vrač Pogadač npr. termini 'čivutski' i 'hrvatski' redovito su spojeni. Kao što je sve hrvatsko bogalj, nula, sve židovsko je pokvarenost, trulež. 'Hrvatstvo' i 'čivutstvo' u Vraču Pogadaču i u drugim srpskim listovima, pa i u Srpskom Sionu, uvijek su u simbiozi.

Kao jedan od bitnih razloga sukoba Hrvata i Srba, srpski tisak navodi filosemitstvo Hrvata. Hrvati su mješavina svega i svačega, a ponajviše 'sinova Judinih'. 'Zgoljni Hrvati', 'obrezani Hrvati', 'novo Hrvati', 'poliveni' i 'nepoliveni otadžbenici' tj. Židovi, stalno su na stupcima srpskog tiska kao dokaz i hrvatske nesposobnosti i netolerantnosti prema Srbima i slabog slavenskog osjećaja. Samostalci su neprestano optuživali hrvatsku opoziciju osobito Stranku prava, za nepatriotske simpatije prema Židovima. Osuđivali su Židove da usmjeravaju hrvatsku politiku na štetu interesa srpskog naroda i Srbije, da na štetu narodnog načela ističu kozmopolitizam i 'dekadentnu' zapadnjačku kulturu. Ali i konkurentska snaga Židova srpskim trgovcima igrala je važnu ulogu u stvaranju trajno prisutnog antisemitizma, koji je zapravo opća pojava kod svih srpskih opozicionih stranaka".

"Ugroženi Srbi" su bez grijeha

Dok druge prikazuje kao one koji tlače "ugrožene Srbe", srpski tisak ni u jednom primjeru ne navodi niti jedan grijeh srpske strane. "Srbin bez grijeha prema bilo kome i uz to od svakog ugrožen – to je najdublje uvjerenje iza kojega su se utaborili srpski ideolozi. To je polazna točka svakog saobraćanja s drugima, a osobito s onima s kojima govore najbližijim jezikom, s Hrvatima. No sličan je stav i prema Albancima, Grcima, Mađarima, Rumunjima. Srpski ideolozi vlastitu stvar znaju obrazložiti samo negiranjem i optuživanjem drugoga. Nikada, niti na jednom mjestu nismo našli priznanje da bi nositelji službene vlasti ili predstavnici Srba općenito u ime srpske ideje učinili bilo kome, bilo kada bilo kakvu nepravdu" (Artuković).

Jasenovački mit, transmisija kulta "ugroženog Srbina", poslužio je kao pogonsko gorivo za agresiju na Hrvatsku

Kult "ugroženog Srbina" kasnije je pretočen u mit o Jasenovcu. Najdramatičniji učinak ideologije "ugroženog Srbina" je suludi mit o 700.000, milijun pa i dva milijuna Srba ubijenih u tom logoru. Stvarne brojke, dakako, daleko su od istine, najnovija istraživanja nedvojbeno pokazuju da su i sadašnje brojke od 80.000 ubijenih ljudi u Jasenovcu krivotvorene, no jasenovački mit, kao transmisija kulta "ugroženog Srbina", poslužio je kao pogonsko gorivo da bi se opravdala srpska agresija na Hrvatsku devedesetih.

Godinama prije početka rata, u srpskom novinstvu, od vjerskoga do studentskog tiska, trajala je "sustavna kampanja, koja je očito imala za cilj prikazati Srbe kao 'ugroženi' narod. Napisane su i cijele biblioteke s istom nakanom (Gojko Đogo, Vuk Drašković, Vojislav Lubarda, Milić Stanković, Jovan Radulović, Dobrica Ćosić, Danko Popović, i mnogi drugi koje zbog opsega ovoga rada moram ispustiti). Ta kampanja prikazivanja, ili bolje rečeno intenzivnog oživljavanja 'kulta ugroženog Srbina', mita o ugroženosti Srba s generacije na generaciju, trajala je cijelo desetljeće koje je prethodilo ratu, iako je on latentno živio sve vrijeme u komunističkoj Jugoslaviji. A 'kult ugroženog Srbina' proširen je isključivo zato da bude priprava i isprika za rat" (Artuković).

Kreiranju jasenovačkog mita bitno su doprinijeli i hrvatski komunisti koji su legitimirali sulude velikosrpske brojke, kojima je cilj bio dehumanizirati čitav hrvatski narod.

Aktualan Pupovčev "ugroženički" narativ i optužbe o pogoršanju položaja srpske zajednice u Hrvatskoj (Pupovac je, tj. njegova stranka čiji su članovi i mnogi bivši *balvanaši*, dragi čitatelji, dio vlasti, što najbolje govori o istinitosti tih optužbi) zapravo je samo produžetak kulta "ugroženog Srbina" u novim okolnostima. A iza tog kulta je u pozadini nikad umrla ideja stvaranja "Velike Srbije", koja bi obuhvatila i hrvatske zemlje, koje je pred nekoliko godina u svojoj božićnoj homiliji nabrojao srpsko-pravoslavni patrijarh Irinej (SPC je oduvijek lučonoša velikosrpsva, a SPC je svetcima proglasila i mnoge neprijeporne zločince, o čemu u svojoj knjizi "Bizarni sveci srpske crkve" piše crnogorski publicist Miroslav Ćosović). Doduše, nakon što je dobar dio Srba 1995. pobjegao iz Hrvatske (Milošević bi rekao "pobegli kao zečevi") velikosrpska je ideja u Hrvatskoj bitno oslabljena, no ona i dalje živi, a danas posebno na meti ima Banovinu i istočne krajeve Hrvatske (u kojima živi značajan postotak srpskog stanovništva) s obzirom na to da je riječ o krajevima teritorijalno bliskima Republici Srpskoj i Srbiji. U tom planu sudjeluju očito i domaći srpski predstavnici revitalizacijom kulta "ugroženog Srbina" i zahtjevima koji su usmjereni na postizanje statusa konstitutivnosti.

Novinar i književnik Nenad Piskač ovako je sjajno sublimirao bit moderne velikosrpske ideje: "Priču bismo, dragi naši prvašići, mogli skratiti na sljedeći misaoni sklop koji već danas morate naučiti napamet kao i tablicu množenja ili abecedu: Ako mi Srbi nismo u Dalmaciji, Lici, Krbavi, Banovini, Slavoniji i Srijemu politički narod, onda smo neravnopravni. Ako smo neravnopravni, onda smo ugroženi. Tko nas u tim oblastima ugrožava? Hrvati. Tko su Hrvati? Ako već ne žele biti Srbi katoličke 'vere' što smo im velikodušno ponudili, ako ne žele biti, osim časnih iznimaka, niti plaćene sluge Beograda, onda su oni genocidan narod budući da nas trajno ugrožavaju u zapadnim srpskim oblastima. Ako su genocidan narod, a jesu, moraju biti jer tako kaže naša narodna pjesma i 'istorija', srpska crkva i izložba u UN-u, moraju se neprestano ispričavati, trajno 'izvinjavati' i beskrajno nam plaćati za svoj istočni 'greh grehova'. Grijeh se sastoji samo u tome što su Hrvati opstali svoji na svome. Biti politički narod na tuđemu teritoriju cilj je kulta srpske ugroženosti“.

Problem nije u Beogradu, nego u Zagrebu

Kult "ugroženog Srbina“, inherentan velikosrpskoj ideji, u posljednjih dvjesto godina postigao je značajne rezultate; Srbija je značajno povećala svoj teritorij, pa i na račun povijesno hrvatskih zemalja (istočni Srijem, Bosanska krajina/Turska Hrvatska). Uspjesi velikosrpske ideje pritom ne bi bili mogući bez asistencije hrvatskih političara, posebno onih jugoslavenske provenijencije, koji su Srbima davali privilegije, često na štetu većinskoga hrvatskog naroda. I Svetozara Pribićevića i Milorada Pupovca hrvatski su političari jugofilne orijentacije učinili političarima nacionalnog predznaka. Hrvatski političari su ti koji danas toleriraju četničke spomenike u Hrvatskoj (npr. spomenik Šoškočaninu u Borovu Selu). Hrvatski političari su ti koji su velikosrpskoj ideji dopustili da pentrira i u same državne institucije (npr. u Ministarstvo kulture u kojemu imamo stanovitoga bivšeg obavještajaca tzv. SAO Krajine).

Srbija i Beograd imaju svoje interese, koji su i danas dobrim dijelom velikosrpskog karaktera, no problem je primarno u Zagrebu. Koliko su hrvatski političari slabiji, jadniji, nesposobniji i više skloni jugofilnoj izdaji, toliko je jača i velikosrpska ideja u Hrvatskoj. Jugoslavenska ideja uvijek *in ultima linea* ide u korist prosrpske ideje i predstavlja negaciju hrvatske državnosti. Hrvatski pak Srbi trebali bi iz povijesti izvući zaključke i shvatiti da ih u Hrvatskoj ne ugrožava hrvatski narod, nego ih ugrožava beogradska čaršija sa svojom patološkom, nasilničkom i zločinačkom idejom Velike Srbije u kojoj se prečanske Srbe tretira kao monetu za potkusurivanje.

Glavni grad hrvatskih Srba je Zagreb, a ne Beograd. Milorad Pupovac Suzni nije njihov zaštitnik, nego etnobiznismen koji funkcionira i živi od proizvodnje konflikata i raspirivanja međunacionalne netrepeljivosti. Da je Hrvatska ozbiljna država, što nažalost nije, Pupovac bi se najprije morao ispričati za laži o prekrštavanju srpske djece devedesetih, a DORH bi se, da je zaista riječ o ne-političkoj instituciji, pozabavio njegovom ulogom u nikad realiziranoj zamjeni dvojice zarobljenih srpskih liječnika iz Siska i hrvatskog liječnika dr. Ivana Šretera. Srpski su liječnici pušteni, a Šreter je ubijen, iako je Pupovac jamčio da će biti zamijenjen. O tome se šuti, ali *pupovčanje* i podgrijavanje kulta "ugroženog Srbina“ su u punom zamahu. Pa i u samim državnim institucijama i na račun hrvatskih poreznih obveznika, na račun države čija je temeljna karakteristika nakon 2000. godine jugofilno samo-ukidanje.

Jugoslavenska zabluda je najveća nesreća Balkana i izvor zločina

Ovu kolumnu završit ćemo odlomkom iz sjajne knjige prof. Ivana Oršanića "Vizija slobode", odlomkom nad kojim nam se i danas valja zamisliti i koji nam i danas daje pouku koji su izvori hrvatskih problema: "Otrov Balkana je u jugoslavenstvu. Nosioci otrova na Balkanu jesu nosioci jugoslavenstva. U najdubljem povijesnom smislu krivnju za zločine na Balkanu ne nose ni srpska ni hrvatska državna ideja, jer ove izražavaju načela samoodređenja i srpskog i hrvatskog naroda; krivnju nosi jugoslavenska zabluda. Jugoslavenska zabluda je najveća nesreća Balkana i izvor zločina, jer je protiv ideje slobode i samoodređenja svih njegovih naroda. Mi moramo biti protiv Srbije u konkretnom smislu, jer drukčije nije moguće, ali u idejnom i temeljnom smislu mi moramo biti protiv jugoslavenske zablude. U izvornom smislu ispravno je antijugoslavensko stajalište, jer smo po jugoslavenstvu postali srpskom kolonijom. U tom poslu naša je stvar da se jugoslavenska zabluda potpuno dotuče, ali ne obranom Jugoslavena, a napadanjem Srba, nego napadanjem Jugoslavena, Jugoslavije i jugoslavenstva, te životom u našoj državnoj ideji, a stvar je Srbijanaca, da se oslobode zastarjelih ambicija Pravoslavne crkve i da žive u svojoj državnoj ideji tako da na granicama Hrvatske i Srbije ne bi stajali luđaci, koji se htjeli smatrati ideolozima i svecima, nego stanovnici normalno priznatih i ostvarenih načela u cijelom svijetu. Samo u tom slučaju moglo bi se očekivati i na Balkanu razvitak solidarističkih odnosa kakvi postoje i među drugim narodima. Međutim kod Jugoslavena-Hrvata opaža se kompleks čudnog izživljavanja. Stalno napadaju na Srbijance, umjesto da napadaju sebe i svoju zabludu. Ako su Pašić i Aleksandar Karađorđević Srbi, to je normalno i što mi tu imamo napadati. To što Maček, Šubašić, Meštrović, Tito i Bakarić nisu Hrvati, kao što su oni Srbi, to je abnormalno i glupo, to treba napadati. Mi bismo pak ove htjeli zaobilaziti, nepovijesno, i blagonaklono, te ih osloboditi krivnje 'lajanjem' na Pašića, Aleksandra i Rankovića i time prihvatiti shvaćanja da su ovi krivi zato što nisu Jugoslaveni, a ne oni prvi što nisu Hrvati. Hrvatsvo se ne može definirati kao neko antimadžarstvo, antitalijanstvo, antifrancustvo, antisrpstvo i kao mržnja na druge narode, nego se mora definirati kao antijugoslavenstvo, jer to isključuje hrvatska državna ideja u svim svojim pozitivnim političkim, kulturnim, socijalnim, ekonomskim i vjersko-moralnim projekcijama kao nešto neprirodna, kao sociološki i povijesni monstrum".

<https://direktno.hr/kolumne/iza-kulta-ugrozenog-srbina-koji-propovijeda-milorad-pupovac-suzni-skriva-se-zlocinacka-ideja-114331/>

VJEKOSLAV KRSNIK, ZAGREB, 2021.**VJEKOSLAV KRSNIK****15. srpnja 2020.****IZDAJNIČKI HDZ POD PLENKOVIĆEM PRIHVATIO
MEMORANDUMSKU POLITIKU PUPOVČEVOG SDSS-A**

Ako je dosad bilo dvojbi kakvu politiku u posljednje vrijeme zastupa i vodi Hrvatska demokratska zajednica, nakon odluke predsjednika stranke i dosadašnjeg premijera Andreja Plenkovića da koalira s Pupovčevom velikosrpskim SDSS-om potpunoma je jasno da se taj eurounijski birokrat koji nema nikakve veze s hrvatskim interesima niti ga to zanima priklonio velikosrpskoj politici definiranoj u Memoranduma 2 Srpske akademije nauka i umetnosti. Na taj način Hrvatska demokratska zajednica kao stožerna hrvatska politička stranka nije više samo "stranka opasnih namjera! nego izdajnički HDZ koji s Andrejom Plenkovićem vodi bez zadržke Hrvatsku u Mesićev "region" odnosno u tzv. Zapadni Balkan.

Iako je Srbija doživjela četiri vojna poraza u ratovima koje ja sama pokrenula nakon raspada Jugoslavije, a na kraju bila bombardirana od NATO-a, ona je još uvijek politički u fokusu birokrata u Bruxellesu. Bez obzira što Srbija ne ispunjava brojne uvjete za otvaranje pregovora s Europskom unijom briselski birokrati vrše pritisak na Hrvatsku da u odnosima s Beogradom popusti u zahtjevima koji proizlaze iz odgovornosti Srbije u agresiji na Hrvatsku. Andrej Plenković ide tako daleko da u najavljenom susretu sa srbijanskom premijerkom Anom Brnabić koji zbog pandemije nije održan odustaje od glavnog hrvatskog zahtjeva rješavanja sudbine nestalih. Dakle, za Bruxelles ključna osoba za takvu politiku prema Srbiji je Andrej Plenković koji je pobjedom na prošlim izborima ojačao takav svoj položaj. Zato je kao prvi korak prihvatio kao najvažnijeg koalicijskog partnera Pupovčev SDSS koji sustavno u Hrvatskoj provodi politiku zacrtanu u Memorandumu 2 SANU.

Treba podsjetiti koje su najvažnije točke tog programskog dokumenta sadržane u politici Pupovčevog SDSS-a u Hrvatskoj. Prije svega to se odnosi na umanjivanje odgovornosti Srbije za počinjene zločine i razaranja. To se ostvaruje potjernicama i montiranim sudskim procesima protiv državljana BIH, Hrvatske i Kosova. Treba podsjetiti na takve procese u kojima su srbijanski pravosudni organi progonili hrvatske branitelje, najpoznatiji su slučajevi Marić i Purda, a u novije doba bila je najavljena čak i optužnica protiv hrvatskog ministra obrane Damira Krstičevića. Malo je poznato, a to

je prvenstveno krivnja na hrvatskim kontroliranim medijima, da je srbijansko pravosuđe dobilo mogućnost progona hrvatskih branitelja Sporazumom što su ga za vrijeme vladavine HDZ-a pod Ivom Sanaderom 2006. godine u Zagrebu sklopili tužilac za ratne zločine Republike Srbije Vladimir Vukčević i glavni državni odvjetnik Republike Hrvatske Mladen Bajić. To je bio klasičan primjer odricanja od pravosudnog suvereniteta. Montiranim sudskim procesima protiv hrvatskih branitelja, a da istodobno hrvatsko pravosuđe nije pokrenulo procese protiv srpskih generala JNA stvoren je u javnosti dojam o ravnopravnoj odgovornosti Srbije s Hrvatskom kad su u pitanju ratni zločini. Ovaj izdajnički sporazum nije ratificiran u Hrvatskome saboru, a što je još važnije u točki 25. svaka ga strana može otkazati, ali to do danas nije palo na pamet ni jednoj HDZ-ovoj a još manje SDP-ovoj Vladi. U skladu s ovom točkom Memoranduma Milorad Pupovac na čelu velikosrpske pete kolone u Hrvatskoj sustavno napada Domovinski rat s jedne strane ga nastojeći prikazati, a to se osobito odnosi na Oluju, kao etničko čišćenje, a s druge strane ignorirajući njegov značaj kao temelj uspostave hrvatske države idući tako daleko da demokratsku Hrvatsku uspoređuje s režimom NDH-a. Milorad Pupovac je osobito aktivan u provedbi sljedeće točke Memoranduma2 koja glasi: "Destabilizirati vlade susjednih država, provocirati unutarnje nezadovoljstvo i nemire i slabiti oštricu optužbi protiv Srbije". Nema nikakve dvojbe da su posljednji incidenti u kojima je prste imala srbijanska tajna služba BIA bili usuglašeni s Pupovčevom politikom navodne ugroženosti pripadnika srpske manjine u Hrvatskoj. Stalnim kukanjem o navodnoj ugroženosti Srba u Hrvatskoj, iako oni politički nisu Srbi nego Hrvati Milorad Pupovac je sve vlade HDZ-a i SDP-a doveo u obranaški položaj ucjenjujući ih sa svoja tri zastupnika uz potporu ostalih pet manjinaca i ostvarujući na taj način utjecaj koji mu ni u kojem slučaju legitimno ne pripada.

To se upravo događa i s novom Vladom Andreja Plenkovića koji je spreman udovoljiti svakoj ucjeni što mu je na stol stavi Milorad Pupovac, pa je tako Pupovčev jastreb Boris Milošević dobio položaj potpredsjednika Vlade. Konačno je i te kako aktivan u provedbi one točke Memoranduma koja se zalaže za konstitutivnost Srba u Hrvatskoj u cilju stvaranja unitarne svesrpske zajednice u državama nastalim raspadom Jugoslavije. U tom pogledu uporno se ustrajava na separatnom položaju pripadnika srpske manjine u Istočnoj Slavoniji s krajnjim ciljem stjecanja posebnog pravnog statusa Zajedničkog vijeća općina kao temelja za teritorijalnim pravnim statusom, što nije spriječio ni HDZ ni SDP, nego Vesna Pusić ustvrdivši da bi se time poremetila arhitektura države. Sve u svemu Milorad Pupovac kao vođa pete kolone sa SDSS-om, kojega je nota bene utemeljio ratni zločinac Goran Hadžić, te SNV-om predstavlja glavni remetilački čimbenik u destabilizaciji hrvatske države. To je njegov svjetonazor i takvog je Milorada Pupovca Andrej Plenković na čelu HDZ-a pronašao kao partnera sličnog svjetonazora.

Nema nikakve dvojbe da će Milorad Pupovac preko svojeg potpredsjednika Vlade Borisa Miloševića nastaviti provoditi ucjenjivačku politiku tražeći za svoje "ugrožene Srbe" nove ustupke koje će mu Andrej Plenković kao poslušni briselski birokrat ispunjavati. Pitanje je međutim koliko će članstvo HDZ koje već sad zaslužuje izdajničku etiketu kao ovce za klanje odobravati takvu izdajničku politiku svojega šefa. Prvi test će biti skoro obilježavanje 25.. obljetnice Vojnoredarstvene operacije "Oluja"

na Dan pobjede i domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja. Nema nikakve dvojbe da Milorad Pupovac priprema novu provokaciju i da će tog važnog datuma kao zastupnik u Hrvatskome saboru biti nazočan na nekom novom četničkom derneku u Srbiji. Hoće li opet Andrej Plenković za svojeg koalicijskog svjetonazorskog partnera reći samo da je "malo pretjerao".

VJEKOSLAV KRSNIK

25. kolovoza 2020.

PLENKOVIĆ POD PUPOVCEM NAKON KNINA I GRUBORA PROVODI VELIKOSRPSKI MEMORANDUM2 SANU

Nakon Knina i Grubora nema više nikakve sumnje da je predsjednik hrvatske vlade i predsjednik tzv. stožerne hrvatske stranke HDZ-a Andrej Plenković ne samo podržao nego je počeo provoditi velikosrpski Memorandum2 Srpske akademije nauka i umetnosti iz 2011. godine. Glavni cilj tog memoranduma je umanjiti odgovornost Srbije za počinjene zločine i razaranja, i staviti je u ravnopravan položaj sa državama u okruženju, te pokajničkim akcijama dovesti Srbiju u jednak položaj sa stradalim i oštećenim državama iz okruženja. Uz to destabilizirati vlade susjednih država, provocirati unutrašnje nezadovoljstvo i nemire i slabiti oštricu optužbi protiv Srbije.

Po ocjeni Međunarodnog suda pravde u Haagu, kao i prema saborskoj Deklaraciji o Domovinskom obrambenom ratu Hrvatska je bila žrtva državne agresije Srbije uz pomoć domaćih pobunjenih Srba i prema žrtvama koje je Hrvatska pretrpjela demografski i materijalno tu ne bi trebalo biti nikakve dvojbe. Međutim za Andreja Plenkovića ti dokumenti koji i na međunarodnoj razini govore o velikosrpskoj agresiji na važe za predsjednika hrvatske Vlade, ali ni za njegov HDZ. On je HDZ uspio na unutarstranačkim izborima pretvoriti u "stranku opasnih namjera", jer zagovara neki novi regionalni okvir smišljen u Bruxellesu pod imenom Zapadnog Balkana. Nije slučajno da je Andrej Plenković prije dvije godine u Dubrovniku na međunarodnom "Croatia forumu" izjavio da su se na ovim prostorima dogodili "neki sukobi", što upravo korespondira s temeljnim ciljem Memoranduma2 da se Srbiju dovede u jednak položaj sa zemljama u okruženju. Isto tako nije slučajno da Andrej Plenković uopće ne spominje velikosrpsku agresiju na Hrvatsku što ide na ruku konceptu da se na ovom prostoru vodio građanski rat, a u građanskom ratu svi su podjednako odgovorni i nema naplate ratne odštete. Konačno Andrej Plenković je pod pritiskom notornog vođe velikosrpske pete kolone u Hrvatskoj Milorada Pupovca taj scenario doveo do sudjelovanja nametnutog potpredsjednika Vlade Borisa Miloševića izabranog iz te velikosrpske pete kolone u Knin na proslavu obljetnice Vojnoredarstvene operacija Oluja. Boris Milošević se u Kninu nije ispričao za velikosrpsku agresiju na Hrvatsku u kojoj je sudjelovao i jedan dio srpske nacionalne manjine, ali se Andrej Plenković ispričao za pojedinačne civilne žrtve među hrvatskim Srbima.

Tako dolazimo do slučaja Grubori. U tom je zaseoku blizu Knina 20-tak dana nakon Oluje ubijeno šest staraca srpske nacionalnosti. Za taj zločin bila su optužena tri pripadnika Specijalne policije, ali je u krajnjoj liniji Vrhovni sud zbog ponostatka dokaza oslobodio optužene. Dakle slučaj Grubori nije pravno zatvoren, ali ga je Milorad Pupovac iskoristio za svoju agendu koja se sastoji u tome da se hrvatske žrtve pale u velikosrpskoj agresiji, a takvih je preko 6.500, izjednače s možda stotinjak civilnih žrtava među pripadnicima srpske manjine. To je sve u duhu Memoranduma2 SANU s

ciljem izjednačavanja krivnje za ratove što ih je povela politika Slobodana Miloševića na prostoru bivše Jugoslavije. Štoviše Milorad Pupovac je u sličnoj komemoraciji u obližnjem Plavnom izravno optužio za zločin Hrvatsku vojsku i policiju, pri čemu je prvi put upotrijebio pridjev "hrvatski", iako je službena pravosudna istraga odbacila tu mogućnost. Prema tome Milorad Pupovac opet bezočno laže kao što je lagao kad je na početku velikosrpske agresije optužio Katoličku crkvu da je prekrstila 10.000 srpske djece. To međutim nije jedini grijeh Milorada Pupovca jer je lagao bivšem zamjeniku ministra unutarnjih poslova Slavku Degoriciji o sudbinu nestalog pakračkog humanitarca dr. Ivana Šretera. S takvim samozvanim čelnikom Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj "šarmantni poganac" Andrej Plenković vodi hrvatsku vladu.

Ipak ostaje pitanje ako su osumnjičeni specijalci oslobođeni optužbe, tko je mogao počinuti takav strašan zločin. Treba podsjetiti da se zločin dogodio dan prije prolaska "Vlaka slobode", što je mogao biti povod subverzivnom djelovanju tada još uvijek aktivnog KOS-a, kao što je on djelovao na početku agresije podmetanjem Hrvatskoj bombaških diverzija protiv Židovske općine i Židovskog groblja te sjedišta Srpske pravoslavne crkve u Zagrebu. Neke indicije ukazuju da su mogući stvarni počinitelji bili instrumentalizirani, kao što sada nasljednica KOS-a srbijanska BIA (Bezbednosno obaveštajna agencija) stoji iza niza provociranih ekscesa što su se u posljednje vrijeme dogodili u Hrvatskoj. Budući da nije otkriveno tko je likvidirao nedužne starce u Gruborima nevjerovatno je da su hrvatski državni vrh, dakle predsjednik i vlada upali u klopku čelnika velikosrpske pete kolone u Hrvatskoj Milorada Pupovca. Naravno žrtve u Gruborima zaslužuju poštovanje kao i svaka nevina žrtva u Domovinskom ratu, ali je izvan svake pameti da se to uspoređuje sa mnogobrojnim žrtvama i zločinima koje su u velikosrpskoj četničkoj agresiji počinili ne samo pripadnici četničkih paravojskih postrojbi nego i zločinačka JNA.

Posljednji ustupci Andreja Plenkovića velikosrpskoj politici predstavljaju naznaku da bi u odnosima Hrvatske i Srbije koristeći Pupovčev dio Srpska nacionalne manjine u Hrvatskoj kao jokera Beograd mogao, a vjerovatno i hoće, tražiti nove ustupke u normalizaciji odnosa s Hrvatskom. Hrvatska je u odnosu prema remetilačkom istočnom susjedu nakon veličanstvene pobjede u Oluji stalno u defenzivi, počevši od sramotnog Sporazuma o normalizaciji odnosa sa SR Jugoslavijom kojega je Granić potpisao u Beogradu 1996. godine. Treba biti svjestan gole činjenice da se politika Zagreba prema Srbiji kreira u Bruxellesu, a ne u Hrvatskoj, a izvršitelj te politike je eurounijski birokrat zapadnobalkanske orijentacije Andrej Plenković. Samo ustrajavajući na problemu preko 1000 nestalih koji Beograd uopće ne želi uzeti u razmatranje Hrvatska bi mogla blokirati otvaranje pregovora Srbije i Europske unije. Zagreb to ne čini, pa je tako nedavno dozvolio otvaranje pregovora u jednom važnom poglavlju dok su to blokirale četiri druge članice Europske unije. Stvari su dakle kristalno jasne: Andrej Plenković ne štiti hrvatske nacionalne i državne interese, a u Hrvatskome saboru osim pojedinačnih istupa nema snage da ga se u tome spriječi.

VJEKOSLAV KRSNIK

20. 9. 2020.

**SVE JE JASNIJE: PLENKOVIĆ S PUPOVCEM
PODRŽAVA ČETNIŠTVO, A SOA ŠUTI**

Najblaže rečeno čudno je da u novom izvješću SOA-e objavljenom danas nema ni spomena o porastu četništva u Hrvatskoj, iako je to evidentno, moglo bi se reći, na dnevnoj bazi. Kad je prije četiri godine u redovnom izvješću Sigurnosno obavještajna agencija upozorila na porast četništva u Republici Hrvatskoj nitko se na to nije posebno osvrnuo, a još manje da je Vlada poduzela neke određene mjere da se to suzbije, odnosno da se manifestacije četništva stave pod kontrolu i kažnjavaju. To se od Plenkovićeve Vlade nije ni moglo očekivati jer ona ovisi od tanke saborske većine u kojoj je glavni koalicijski partner sa tri garantirana zastupnika Pupovčeva "Samostalna demokratska srpska stranka" koju je osnovan ratni zločinac četnik Goran Hadžić

Od toga izvješća SOA-e od prije četiri godine, budući da tzv. "institucije" ne rade svoj posao, zbili su se mnogi događaji koji su ne samo potvrdili tu ocjenu, nego je kampanja eskaliranja četništva puzajućim subverzivnim unutarnjim ratom protiv Republike Hrvatske dovela do toga da je doveden u pitanje karakter Domovinskog rata. Prema deklaraciji Hrvatskoga sabora on je bio "pravedan, legitiman, obrambeni i oslobodilački". U tom kontekstu značajno je ukazati da je s mjesta istražitelja zločina na Ovčari smijenjen istražitelj Nikola Kajkić, te da se tim groznim zločinom sudski ne bavi hrvatsko pravosuđe, nego je to po vrlo upitnom sporazumu iz 2006. godine između srbijanskog tužitelja za ratne zločina Vladimira Vukčevića i glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske Mladena Bajića prepušteno srbijanskom pravosuđu. Vrhunac te kampanje svakako je bio uključivanje zastupnika velikosrpskog dijela srpske nacionalne manjine Borisa Miloševića na položaj potpredsjednika Vlade zaduženog za ljudska prava. Potom je uslijedila bezočna farsa u Gruborima gdje se Andrej Plenković uz nazočnost, pored ostalih, ministra branitelja Tome Medveda, ali i posebno izaslanika srbijanskog predsjednika Vučića, ispričao za ubojstvo šest srpskih civila, iako dosad uopće nije sudski potvrđeno, premda se pravosudni postupak vodio, da su zločin počinili pripadnici Hrvatske vojske.

Nije potrebno posebno napominjati da se cijela ta četnička kampanja uklapa u ciljeve Memnoranduma² Srpske akademija nauka i umetnosti kako bi se odgovornost Srbije za ratove na području raspadnute komunističke Jugoslavije smanjila i dovela Srbiju u ravnopravan položaj s novonastalim državama. U tome velikosrpska četnička politika dirigirana iz službenog Beograda a provođena preko Pupovčevog SDSS-a i SNV-a u Hrvatskoj ima neprocjenjivog suradnika ni manje ni više nego u predsjedniku hrvatske Vlade Andreju Plenkoviću. On mrtav hladan prelazi preko izjave Vučićevog izaslanika na pravoslavnom domjenku u Zagrebu da će Srbija upotrebiti sva sredstava ako bude potrebno da zaštiti srpsku manjinu u Hrvatskoj, on nadalje na međunarodnom forumu u Dubrovniku izjavljuje da su se na ovim prostorima dogodili "neki sukobi", a ne da je Hrvatska bila žrtva velikosrpske agresije, on čak na zahtjev četničkog

predsjednika Srbije Aleksandra Vučića izbjegava izgovoriti "velikosrpska agresija", iako je Međunarodni sud pravde u Haagu ocijenio da je to bio međudržavni sukob u kojemu je Srbija bila agresor. U tu njegovu kolaboracionističku politiku spada i to kako šutke prelazi preko Vučićeve i Pupovčeve usporedbe Hrvatske s Hitlerovom Njemačkom, odnosno s NDH-a.

Važno se zato upitati kako i otkada politički djeluju zajednički Milorad Pupovac i Andrej Plenković. Manje više je poznato da su kućni prijatelji mnogo prije nego što je Andrej Plenković postao čelnik HDZ-a a potom i premijer. To prijateljstvo temelji se na njihovoj svjetonazorskoj i političkoj platformi novojugoslavenstva, s jedne strane Pupovčeve povezanosti s četničkom garniturom u Beogradu kojega on smatra glavnim gradom Srba u Hrvatskoj, a s druge strane Plenkovićevoj privrženosti briselskom konceptu tzv. Zapadnog Balkana na kojemu su se dogodili „neki sukobi“.

Kako je moguće da Sigurnosno obavještajna agencija ignorira događaje koji su se zbili u posljednju godinu dana i ne ukazuje na njih kao porast četništva kako je to ocijenila prije četiri godine. Što se još treba dogoditi da SOA kao što je to bilo prije četiri godine registrira porast četništva u Hrvatskoj. Podsjetit ću samo na neka najsvježije događaje. Nije li čudno da se bezazlen sukob nekoliko navijača u Vukovaru digne na nacionalnu razinu, a da se istodobno prešućuje čitav arsenal oružja pronađen kod jednog vukovarskog navijača "Zvezde". Što kazati za sve učestalije provokacije Pupovčevog SDSS-a u obilježavanju stradavanja u ratu pripadnika četničkih postrojbi i oživljavanje četničkog kulta u Hrvatskoj kakvo je nedavno bila komemoracija u Vukovaru na groblju šajkača, ili čak najavljena ali nakon odlučnog odgovora karlovačkih branitelja otkazana komemoracija na koranskom mostu gdje je u ratnim okolnostima Mihajlo Hrastov branio Hrvatsku od srpskih rezervista. Naravno iza svega toga stoji politika Andreja Plenkovića koji kao poslušni činovnik Europske unije surađuje u tome da se Domovinski rat proglasi građanskim, što je krajnji cilj velikosrpske četničke politike u Hrvatskoj.

VJEKOSLAV KRSNIK

17. listopada 2020.

**JE LI NAKON FARSE U NEGOSLAVCIMA PLENKOVIĆ
USTUPIO PREMIJERSKU DUŽNOST MILORADU
PUPOVCU**

Iako je tragičan događaj na Mrkovom trgu ne određen način skrenuo pozornost s drugih političkih zbivanja u posljednjih nekoliko dana, uhićenje skupine pripadnika srpske nacionalne manjine u Negoslavcima optuženih za ratne zločine počinjene u Vukovaru i dalje je tema od prvorazredne važnosti. Ona zadire u djelovanje Plenkovićeve Vlade u kojoj jedinu konstantu predstavlja sustavni pritisak vođe jednog manjeg dijela srpske nacionalne manjine Milorada Pupovca na njezino djelovanje u međunarodnim odnosima,

Praktički tek nakon 29 godina odjednom se javilo Državno odvjetništvo Republike Hrvatske i pokrenulo postupak protiv nekoliko počinitelja monstruoznog zločina što su ga izvršili pripadnici JNA i srpske paravojne postrojbe na Ovčari. U Negoslavcima gdje je načelnik općine Dušan Jeckov suprug saborske zastupnice Dragane Jeckov (SDSS) uhićeno je osam pripadnika tadašnje paravojne postrojbe Teritorijalne obrane Negoslavci pod sumnjom da su na Ovčari sudjelovali u tzv. "špaliru smrti" formiranom za bjesomučno udaranje hrvatskih civila i branitelja. Gradonačelnik Vukovara Ivan Penava odmah je ukazao na tajming te operacije, jer se uhićenjem te osmorice praktički skreće pozornost javnosti sa megaafere oko Janafa, a uz to približava se Dan sjećanja na žrtvu Vukovara. Čelnik velikosrpske dakle četničke pete kolone u Hrvatskoj Milorad Pupovac odmah je dojurio u Negoslavce, pa je sutradan nakon uhićenja pod njegovim pritiskom na premijera Andreja Plenkovića a onda i na DORH pušteno šest osumnjičenih lokalnih Srba, što je predstavljalo, ne prvi put, grubo miješanje zakonodavne i izvršne vlasti u sudbenu vlast.

Štoviše Milorad Pupovac je izrekao jednu kolosalnu optužbu da hrvatsko pravosuđe i politika "obilno i masovno zataškavaju zločine učinjene prema Srbima". Čak je i zaprijetio da "o tome više ne ćemo šutjeti, pa makar to poremetilo najbolje tokove koje smo poduzeli posljednjih godina o pomirenju između Hrvata i Srba na najbolnijim mjestima". Nije problem što Milorad Pupovac kao kućni prijatelj Andreja Plenkovića nastavlja bezočnim lažima, jer puno manje žrtava hrvatskih Srba stavlja ispred mnogostrukog većeg broja hrvatskih žrtava koje su pale u velikosrpskoj agresiji na čelu s fašističkom JNA i srpskih paravojnih postrojbi, nego u tome što na tu njegovu izjavu nitko od Vlade, a ponajmanje sam premijer, nije reagirao. Sam događaj u Negoslavcima na određeni je način doduše samo u načelu rehabilitirao policijskog istražitelja Nikolu Kajkića koji se bavio zločinom na Ovčari koji je do 2016. godine bio za organe gonjenja tabu tema. Zbog toga što se uopće usudio istraživati monstruozan zločin JNA i velikosrpskih paravojnih postrojbi na Ovčari Nikola Kajkić je suspendiran, a nedavno su ga prilikom prelaska granice zajedno sa braniteljicom Zoricom Gregurić nekoliko sati čak maltretirali pripadnici srbijanske obavještajne službe. BIA. U višegodišnjoj istrazi, djelomično na svoju ruku, jer je u hrvatskim pravosudnim organima važila

prešutna zabrana istraživanja zločina na Ovčari (!) Nikola Kajkić je došao do podataka o 30 do 40 osoba koji su sudjelovali u tom monstruoznom zločinu. Ne radi se samo o onima koji su sudjelovali u "špaliru smrti" nego i o onima koji su bili egzekutori. Taj dokazni materijal bio je ponuđen glavnim državnim odvjetnicima Mladenu Bajiću i Draženu Jeleniću, ali su ga oni to odbili.

Tu politiku zataškavanja odgovornosti za zločin na Ovčari nastavio je i premijer Andrej Plenković koji je prije dvije godine pošto poto pokušavao nagovoriti gradonačelnika Vukovara Ivana Penavu da odustane o najavljenog prosvjeda zbog takve politike hrvatske vlasti. Indikativnu izjavu o toj politici izrekla je majka pokojnog francuskog branitelja Jean Michela Nicoliera, likvidiranog kao HOS-ovca na Ovčeri, Lyliane Fournier. Ona je bila zapanjena da je Hrvatska prestala tražiti preostalih 64 tijela ubijenih, među kojima je bio i njezin sin. U Ministarstvu branitelja u to doba ministar je bio Predrag Matic koji je sada SDP-ov europarlamentarac, su joj rekli da je to "zbog boljih odnosa sa Srbijom" (!). Ima još dva važna detalja koje je predočila majka pokojnog Nicoliera. Kad je u potrazi za svojim sinom kad još nije znala da je nastradao na Ovčari pomoć zatražila od francuskog veleposlanika u Beogradu rekavši mu da se boji da je on ubijen, on joj odgovorio da čita previše krimića, a kad se s istom molbom obratila francuskom veleposlaniku u Zagrebu, rekli su joj da ne brine jer se Srbi ne će usuditi pucati u Francuza, a ja sam odgovorila da se boji kako će baš zbog toga pucati. Usput rečeno takva službena Francuska želi nam prodati svoje borbene zrakoplove, što uz ovo, vodeći računa o cjelokupnoj politici Pariza prema Hrvatskoj, politički ne bi bilo oportuno. Michelova majka je u daljnjoj istrazi čak otkrila identitet ubojice njezinog sina. To je Spasoje Petković zvani Štuka koji živi u Srbiji, kojega hrvatsko pravosuđe nije ni pokušalo procesuirati.

Da se Hrvatska odrekla progona zločinaca s Ovčare nije novost, jer to datira još od Račanove Vlade a sve sljedeće vladajuće garniture nastavile su tu politiku. Sam Andrej Plenković kao izvršitelj europske politike stvaranja tzv. Zapadnog Balkana bio je spreman u najavljenom, ali zbog pandemije otkazanom, susretu s Aleksandrom Vučićem u Beogradu odustati od glavnog uvjeta poboljšanja odnosa sa Srbijom, rješavanja sudbine nestalih, od čega čak nije odustajala ni Vesna Pusić. Ne treba ni spominjati da Andrej Plenković u pogledu politike prema srpskoj nacionalnoj manjini pleše onako kako mu Milorad Pupovac svira, što je dokazao i postupkom puštanja šestorice osumnjičenih iz Negoslavaca. Međutim u pravosudnom pogledu krajnje nakaradni odnos hrvatskih vlasti prema progonu četničkih zločinaca iz velikosrpske agresije koju Andrej Plenković uopće ni slučajno ne želi spomenuti, jer su to za njega bili "neki sukobi" na ovom području, temelji se na jednom dokumentu iz doba Sanaderove Vlade.

U Zagrebu je 13. listopada 2006. godine potpisan sporazum između Tužilaštva za ratne zločine Republike Srbije i Državnog odvjetništva Republike Hrvatske s ciljem da se "unaprijedi suradnja na području krivičnog progona počinitelja krivičnih djela ratnih zločina, zločina protiv čovječnosti i genocida, posebno onih koji imaju državljanstvo ili žive na području Republike Hrvatske, odnosno imaju državljanstvo ili žive na području Republike Srbije". Time je praktički jurisdikcija za zločine na području države Hrvatske prepuštena državi Srbiji koja je bila ne samo evidentno nego i pravno, po presudi Međunarodnog suda pravde u Haagu, agresor na Hrvatsku. Po tome sporazumu koji nije ratificiran u Saboru, što je trebao biti, srbijansko Tužilaštvo progono je hrvatske

branitelje Purdu i Marića i čak je podignulo optužnicu protiv bivšeg ministra obrane Damira Krstičevića. Hrvatsko Državno odvjetništvo nije podiglo optužnice protiv generala JNA koji su dirigirali velikosrpskom agresijom na Hrvatsku, pa za mnogobrojne zločine počinjene u Hrvatskoj, u kojima je između ostalog ubijeno 402 djece nitko nije odgovarao.

Štoviše vođa četničke pete kolone Milorad Pupovac prijete "da više ne će šutjeti" o zločinima nad pripadnicima onog manjeg dijela srpske nacionalne manjine koju on predstavlja. Kako pak izgleda jurisdikcija koju je za zločine četnika na Ovčari dobilo srbijansko Tužilaštvo za ratne zločina najbolje ilustrira sljedeći podatak. Pred tim specijalnim sudom za zločine počinjene na Ovčari dosad je optuženo samo 13 osoba, a u drugostupanjskom postupku osuđeno je osam a petoro je oslobođeno. Među oslobođenima su optuženici koji su u prethodnom postupku dobili kaznu od 20 godina: robije, po srbijanskom zakonu najvišu kazna za takve zločine. Ni jedan zločinac s Ovčare nije dosad osuđen u Hrvatskoj, iako takvi slobodno šecu Vukovarom i žive u istočnoj Slavoniji ili kao što je ubojica Jean Michel Nicoliera u Srbiji.

Tragedija je prije svega u tome što je za vrijeme Sanaderove Vlade potpisan takav sporazum kojim je omogućena pravosudna inverzija nezabilježena u europskoj poratnoj povijesti. Da se hrvatska politika u ovom primjeru ponaša mazohistički, kad su u pitanju odnosi s još uvijek opasnim velikosrpskim istočnim susjedom jasno je iz činjenice da ni jednoj Vladi od 2006. godine nije ni slučajno palo na pamet da taj sporazum u roku od tri mjeseca otkáže, kako je to precizirano u njegovoj 25. točki. S premijerom Andrejom Plenkovićem koji je uspio promijeniti HDZ u srboposlušničku stranku, a radi i na tome da se tako promijeni i Hrvatska, što znači odustajanje od progona ratnih zločinaca iz Domovinskog rata, teško je očekivati da će on opozvati taj sporazum. To međutim mora biti jedan od upornih zahtjeva domoljubne oporbe u Hrvatskome saboru da postavi to pitanje na dnevni red na taj način dodatno raskrinkavajući Pleković-Pupovčevu hrvatsko-srpsku vladajuću koaliciju

VJEKOSLAV KRSNIK

25. 10. 2020.

**MILORAD PUPOVAC U "VESTIMA" NASTUPIO KAO
PREMIJER**

Da je zastupnik SDSS-a u Hrvatskome saboru i vođa četničke pete kolone u Hrvatskoj Milorad Pupovac preuzeo od Andreja Plenkovića dužnost premijera pokazuje i njegova izjava o uhićenjima u Negoslavicima srpskim "Vestima": "Ta uhićenja nisu vezana samo za obilježavanje nekih datuma u Hrvatskoj, već i kada to netko odluči pod pritiskom, a u Hrvatskoj je veliki pritisak da se privode i uhićuju Srbi. Kada je riječ o uhićenjima u Negoslavicima, od tih 11 privedenih dvojica su zadržana u pritvoru,. Poslije svega, znamo i tko su akteri koji su kreirali ta privođenja, a znamo i razloge kao i motive. Zato smo i poduzeli sve što se trebalo poduzeti. Predstoji nam da se još jednom glasno kaže da Srbi koji žive u Hrvatskoj ne mogu više biti taoci političkih sukoba između ekstremne desnice i vlade.

Po ustaljenom srpskom običaju Milorad Pupovac kao i svo vrijeme otkad je politički aktivan, nastavlja s lažima kojima pothranjuje javno mnijenje u "srpskom svetu". Prije svega za njega je 18. studenoga "neki datum u Hrvatskoj" a ne sjećanje na veliku žrtvu Vukovara koja je simbol hrvatskog otpora četničkoj velikosrpskoj agresiji. On kaže da su pripadnici četničke paravojne postrojbe iz Negoslavaca a ne radnici "Vupika" kako ih je predstavio načelnik općine Dušan Jeckov, uhićeni pod pritiskom te da u Hrvatskoj postoji "veliki pritisak da se privode i uhićuju Srbi". I to je jedna velika laž jer u Hrvatskoj ne postoji veliki pritisak da se uhićuju Srbi, jer je golem većinski dio od oko 200.000 pripadnika Srpske nacionalne manjine lojalan domovini Hrvatskoj, što je njih oko 10.000 dokazalo boreći se protiv većlikosrpske agresije. U Hrvatskoj se štoviše zbog izdajničkog ponašanja svih vlasti od 2000. godine do danas štite oni Srbi za koje postoji opravdana sumnja da su počinili zločine u Domovinskom ratu, kao što je to slučaj s ovima iz Negoslavaca,. Da je u ovom slučaju Milorad Pupovac prekršio svoje ovlasti kao saborski zastupnik, što i nije prvi put, očituje se u ovoj njegovoj izjavi: "Znamo tko su akteri koji su kreirali ta privođenja, a znamo i razloge kao i motive. Zato smo i poduzeli sve što se trebalo poduzeti". On dakle u ovom slučaju prijete i stavlja na znanje da on upravlja izvršnom i sudbenom vlašću, što znači da mu je to omogućio sam predsjednik hrvatske Vlade Andrej Plenković. Tim postupkom Andrej Plenković je u očima hrvatske javnosti dodatno radikalizirao ovaj slučaj s najavom da će njegova Vlada nastaviti, kad su u pitanju zločini hrvatskih Srba, s politikom zataškavanja njihove odgovornosti kakva traje već 20 godina.

VJEKOSLAV KRSNIK

19. studenoga 2020.

**VELIKOSRPSKA PREDSTAVA U VUKOVARU U
PREŠUTNOJ REŽIJI ANDREJA PLENKOVIĆA**

Da bi se shvatilo što se ove godine dogodilo s Kolonom sjećanja u junačkome Vukovaru treba podsjetiti na izjavu koja je glavni motiv politike Andreja Plenkovića. On je izjavio da je njegova "misija promijeniti HDZ, a potom i Hrvatsku". Nije obrazložio tko mu je zadao tu misiju, ali budući da dolazi iz birokratiziranog eurounijskog Bruxellesa u kojemu je čak dogurao do toga da bude jedan od kandidata ni manje ni više za predsjednika Europske komisije jasno je da je tu misiju dobio od Europske unije. Promijeniti Hrvatsku u Plenkovićevoj misiji znači promijeniti sam temelj njezine državnosti ostvarene uz brojne ljudske i materijalne žrtve u Domovinskom obrambenom ratu koji je po mojem sudu bio Srpsko-hrvatski rat, što je konačno potvrdila i presuda Međunarodnog suda pravde. U Hrvatskoj se uvriježila odrednica "velikosrpska agresija" koja naravno smeta službenom Beogradu, pa je predsjednik Aleksandar Vučić tražio od vodećih hrvatskih dužnosnika da tu odrednicu izbjegavaju, čega se Andrej Plenković dosljedno i drži.

Iako je pokušaja relativizacije Domovinskog rata bilo čak i za vrijeme Tuđmanove vladavine kad je njegov ministar vanjskih poslova Mate Granić u Beogradu kao u hrvatskoj Canossi 1996. potpisao sramotni sporazum sa SR Jugoslavijom, ta namjera da se taj ratni sukob svede na "građanski rat" pod pritiskom raznih međunarodnih institucija i država dobila je svoj zamah u Mesić-Račanovoj politici, zatim se nastavilo sa Sanaderom, pa Jadrankom Kosor, predsjednikom Josipovićem i premijerom Milanovićem da bi to kulminiralo s Andrejom Plenkovićem za kojega je velikosrpska agresija spadala u "neke sukobe" na ovim prostorima.

U okviru tih "nekih sukoba" Andrej Plenković sustavno provodi politiku izjednačavanja krivnje u velikosrpskoj agresiji što je glavni cilj Memoranduma2 SANU. Andrej Plenković to provodi u dogovoru s vođom velikosrpske pete kolone u Hrvatskoj Miloradom Pupovcem koji se lažno predstavlja kao čelnik srpske nacionalne manjine.. Predstavlja se lažno prije svega zato što njega podržava po izbornim rezultatima samo 12 posto hrvatskih Srba, a kao drugo najveći dio te nacionalne manjine prihvaća Hrvatsku kao svoju domovinu što su i dokazali u Domovinskom ratu u kojemu je njih oko 10.000 branilo Hrvatsku od velikosrpske agresije. Unatoč svemu Andrej Plenković ustrajno radi na ostvarenju glavnog cilja svoje misije - pretvaranja velikosrpske agresije na Hrvatsku u građanski rat. Prvi je korak bio dovođenje Pupovčevog predstavnika Borisa Miloševića u Knin na obljetnicu Oluje. Naravno on se nije ispričao za velikosrpsku agresiju tako da je njegovo sudjelovanje na obilježavanju pobjede Hrvatske vojske nad agresorom predstavljalo običan blef. Drugi je korak te Plenkovićeve agende bio preuzimanje državne odgovornosti za zločin nad nekoliko srpskih civila u Gruborima nakon Oluje, iako sudski nikad nije utvrđeno tko su počinitelji tog zločina, a kalkulira se da je to bilo subverzivno djelovanje srbijanskih

tajnih službi, kao što su one djelovale u operacijama "Labrador" i "Opera" za vrijeme Domovinskog rata.

U taj scenario trebalo je uključiti i ovogodišnje obilježavanje Dana sjećanja u Vukovaru, što se nažalost zbog više protokola pretvorilo u običnu lakrdiju. Ako postoji zakon o obilježavanju posebnog domovinskog pijeteta u Vukovaru onda se njega trebalo i držati. Naravno prvi ga je prekršio sam Milorad Pupovac sa svojim performansom bacanja vijenaca u Dunav za one srpske civile koji su ubijeni prije ratnih operacija u Vukovaru. To njemu nitko ne osporava, ali taj čin nikako ne spada u obilježavanje posebnog domovinskog pijeteta u Vukovaru, što je povezano s okupacijom grada 18. studenoga. Što je najgore tom činu trebalo je po napatku Andreja Plenkovića dati s hrvatske strane službeni karakter sudjelovanjem državnog tajnika i samog vukovarskog branitelja Zvonka Milasa. To se međutim nije dogodilo, jer se on iznenada razbolio, ali sama konstrukcija da hrvatska strana službeno sudjeluje u Pupovčevom performansu je skandalozna. Da se ovogodišnji protokol u Vukovaru pretvorio u lakrdiju pobrinuo se i sam predsjednik države Zoran Milanović koji je ostao dosljedan svojoj svojedobnoj izjavi kako "Kolona sjećanja" nije za pristojne ljude, pa je izdvojeno položio vijenac na spomen obilježju na Ovčari. Sa srbijanske strane u duhu njihove politike izjednačavanja krivnje posebni izaslanik predsjednika Aleksandra Vučića Veran Matić kleknuo je pred spomen obilježjem na Ovčari, ali je isto tako bacio vijenac u Dunav te nije dao nikakvu izjavu iz koje bi se dalo naslutiti da službena Srbija prihvaća odgovornost za agresiju na Hrvatsku, jer to jednostavno nije politika Beograda prema Hrvatskoj. Ako se k tome doda neutralna izjava premijera Andreja Plenkovića kako je Hrvatska pobijedila u Domovinskom ratu, naravno ne spominjući velikosrpsku agresiju, te dodao da "ima ispruženu ruku" prema manjinama što znači i srpskoj, onda je jasno da je uz rijetke prosvjede pojedinih političara ovogodišnje obilježavanje vukovarske žrtve prošlo u duhu one srbijanske "tko nas bre zavadi". Svakako nije problem u politici Beograda koji prelazi preko svih obveza što su proistekle iz poraza u Srpsko-hrvatskom ratu, nego za hrvatsku službenu politiku i dalje ostaje problem uvezena Plenkovićeva misija koju u tom smislu vodi po željama Europske unije, zanemarujući zbog toga naraslo nezadovoljstvo pretežitog dijela hrvatske javnosti.

<http://bezcenzure.hr/branitelji/akademik-pecaric-objavio-knjigu-o-mladenu-pavkovicu/>

JOSIP PEČARIĆ**JE LI PREMIJER PLENKOVIĆ IZDAJNIK?**

Komentirajući moj tekst PLENKOVIĆ JE POKVARENI ČETNIK hrvatska pjesnikinja Marija Dubravac me podsjetila na njen 'Počasni hvalospjev' sluzi Europske unije, napisan unazad tri g.

ANDREJU PLENKOVIĆU

*Ti si izdajnik što ponizno klečiš
I ljubiš noge jugo-Luciferu,
Bratu Hrvatu ljepše sutra priječiš,
Zatireš slobodu, naciju i vjeru!
Ti si vučina u ovčjemu runu,
Hrvatske janjce nevine proganjaš,
Krvniku daješ znoja našeg kunu -
Četniku Pupovcu k'o Bogu se klanjaš.
Besramno krojiš sudbu vrljih ljudi,
Za srebrenjake prod'o si poštenje,
Pa dok će srce kucat ti sred grudi,
Pljuvat ćeš časnih djedova znamenje.
Ti si potrčak briselskog Junckera,
Moderni poganac, sluga jugovine.
Izdajstvu tvojem prevršila mjera,
Ostaješ Juda – zator Domovine.
Ne diraj junake, hrvatske dragulje,
Krv njihova ti namaknula slavu.
Protiv branitelja ustaju tek hulje;
Oni ginuli – ti sačuva glavu.*

Marija Dubravac

Naslov ovog teksta je zapravo naslov teksta Vjekoslava Krsnika od 3. prosinca 2020.:

JE LI PREMIJER PLENKOVIĆ IZDAJNIK?

U ovih pet godina, koliko je na čelu hrvatske Vlade predsjednik HDZ-a Andrej Plenković, nakupilo se toliko njegovih protuustavnih poteza i izjava na temelju kojih se može postaviti pitanje je li njegova politika u skladu sa prisegom koju je dao kao predsjednik Vlade. Obnaša li on svoju dužnost "savjesno i časno", poštuje li Ustav i zakone, te pravni poredak, te zauzima li se "za svekoliki napredak Republike Hrvatske". Drugim riječima predstavlja li politika koju provodi premijer Plenković povredu odanosti i lojalnosti prema Republici Hrvatskoj i njezinim građanima koji su mu poklonili povjerenje. Ako je tome tako onda se može postaviti pitanje je li predsjednik

hrvatske Vlade Andrej Plenković izdajnik.

Kad je u pitanju poštivanje Ustava Andrej Plenković kao predsjednik hrvatske Vlade mora i te kako voditi računa o članku 1. u kojemu doslovno stoji da "vlast proizlazi iz naroda i pripada narodu" te da tu vlast narod ostvaruje "izborom svojih predstavnika i neposrednim odlučivanjem". U više navrata svojim djelovanjem, djelovanjem njegovih ministara i svojim izjavama Andrej Plenković je grubo prekršio taj uvodni članak Ustava. Radi se prije svega o izjavi da je "njegova misija promijeniti HDZ a potom promijeniti Hrvatsku". Kao predsjedniku jedne političke stranke to mu nitko ne može osporiti, što je s HDZ-om na diktatorsko-klijentelistički način i postigao, ali odakle mu pravo da faraonski izjavi kako je njegova misija da promijeni Hrvatsku, na čemu uporno radi. On svakako nema autoritet prvog hrvatskog predsjednika Tuđmana da bi mijenjao Hrvatsku, štoviše nema nikakav osobni legitimitet za tako nešto, jer ako tko ima pravo mijenjati Hrvatsku onda je to u skladu s člankom 1. Ustava jedino hrvatski politički narod. Jedini legitimitet koji može stajati iza te njegove izjave jest njegova veza s Europskom unijom, odnosno bolje rečeno s Europskom komisijom u kojoj je bio dogurao čak do kandidata za predsjednika "europske vlade".

Na tu njegovu prepotentnu izjavu nadovezuje se i ona "mogu što hoću". To je opet izravan napad na Ustav, jer nigdje u njemu ne stoji da predsjednik hrvatske Vlade može izvan demokratske procedure samostalno donositi političke odluke. Štoviše tom izjavom prekršio je prisegu u kojoj se obvezao da će svoju dužnost obavljati "savjesno i časno", poštujući Ustav. Najočitiiji dokaz tog njegovih protuustavnog djelovanja bila je smjena po njegovoj naredbi tri Mostova ministra, što je predstavljalo flagrantno kršenje Ustava, jer je to mogao učiniti samo Hrvatski sabor u kojemu su ministri izabrani. Ono što hoće on to može, a u tome i uspijeva, u Hrvatskoj demokratskoj zajednici koja je s takvim autokratskim predsjednikom postala "stranka opasnih namjera", kako ju je u jednom drukčijem kontekstu okarakterizirao tadašnji postkomunistički predsjednik SDP-a Ivica Račan. Andrej Plenković je flagrantno prekršio Ustav i kad je u pitanju odredba članka 1. da narod ostvaruje vlast "neposrednim odlučivanjem", što znači referendumom. Međutim njegova Vlada je grubo ignorirala nekoliko narodskih inicijativa, a prije svega onu za raspisivanje referenduma o novom izbornom zakonu, iako je za njegovo održavanje bilo prikupljeno više od zakonom određenog cenzusa.

Najteži oblik Plenkovićevog protunarodnog djelovanja dakle izdajničkog, u okviru njegove misije da "promijeni Hrvatsku" ogleđa se u sustavnom nastojanju da promijeni karakter Domovinskog obrambenog rata koji je u stvari bio rat protiv velikosrpske agresije. Tako ga je kvalificirao Međunarodni sud pravde u Haagu u tužbi Hrvatske za genocid protiv Srbije. Misiju da Domovinski obrambeni rat pretvori u "građanski rat" dobio je od Europske unije koja nije odustala od namjere stvaranja tzv. Zapadnog Balkana. Andrej Plenković potpuno ignorira slovo i duh Deklaracije o Domovinskom ratu u kojoj jasno stoji da je Hrvatska vodila "pravedan i legitiman, obrambeni i osloboditeljski" rat u kojemu je branila svoj teritorij od "velikosrpske agresije unutar međunarodno priznatih granica". U svojim istupima nikad se nije pozvao na tu deklaraciju, jer se njegova politika svodi na procjenu da su se na ovim prostorima

dogodili "neki sukobi" kako se izrazio na međunarodnom "Croatia forumu" u Dubrovniku. Još je teža njegova odluka da po zahtjevu (!?) srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića iz svojeg političkog rječnika izbací odrednicu "velikosrpska agresija".

Kulminacija njegovog izdajničkog ponašanja dogodila se ove godine kao posljedica njegovog pristanka da udovoljava zahtjevima vođe velikosrpske pete kolone Milorada Pupovca opet u definiranju karaktera Domovinskog rata. Štoviše u Plenkovićevoj agendi pretvaranja tog rata u "građanski rat" on je išao tako daleko da je uoči službenog posjeta Beogradu, do kojeg nije došlo zbog pandemije, odustao od zahtjeva Srbiji za rješavanje sudbine nestalih hrvatskih branitelja i civila. U takvom kontekstu on je potpuno prihvatio politiku Milorada Pupovca kojoj je krajnji cilj proglašenje Domovinskog rata "građanskim ratom", kako bi se s tog manjeg dijela srpska nacionalne manjine skinula odgovornost za četničke zločine počinjene zajedno s JNA u velikosrpskoj agresiji na Hrvatsku. Tako su se dogodili Pupovčevi igrokazi s dolaskom Borisa Miloševića u Knin, gdje se on ni jednom rječju nije ispričao za te zločine ili uoči Kolone sjećanje u Vukovaru Pupovčevo bacanje vijenca u Dunav za srpske žrtve u velikosrpskoj agresiji. Štoviše Andrej Plenković izveo je klasičnu travestiju nudeći Miloradu Pupovcu pomirbu kao da je hrvatska država kriva za pravno do kraja neistražene pojedinačne zločine u Gruborima i Varivodama. Takvog Milorada Pupovca Andrej Plenković tolerira i nakon što je on izjavio da je za njegove Srbe u Hrvatskoj glavni grad Beograd, ili optužujući Hrvatsku da vodi politiku NDH-a, ili sudjelujući u četničkim dernecima po Srbiji na kojima srbijanski predsjednik Aleksandar uspoređuje Hrvatsku s Hitlerovom Njemačkom.

Kad se sve skupa zbroji onda je potpuno jasno da Andrej Plenković kao predsjednik Vlade ne obnaša svoju dužnost "savjesno i časno", da krši Ustav i zakone, te ne poštuje pravni poredak. Jednostavnije rečeno Andrej Plenković vodi politiku koja se može ocijeniti kao izdajnička u odnosu na nacionalne i državne interese.

<https://bez-cenzure.hr/vlad/je-li-premijer-plenkovic-izdajnik/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24117-je-li-premijer-plenkovic-izdajnik-2>

*

Zapravo knjige bi se mogle napisati kako su vlasti poslije 2000. godine vodile specijalni, ili je bolje reći otvoreni rat protiv hrvatskih branitelja.

Mladen Pavković se pita: Gdje su se izgubili branitelji iz 1991.?

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24089-mladen-pavkovic-gdje-su-se-izgubili-branitelji-iz-1991>

U Hrvatskom tjedniku tiskan je i prvi dio teksta: KAKO HRVATSKA UBIJA SVOJE RATNIKE / Junaci Domovinskoga rata već su pomrli ili umiru od tuge (Praljak, Brodarac, Merčep, Bobetko, Glavaš, Norac, Orešković, Markač...)

Posevno je izdvojeno:

General JANKO BOBETKO nakon što ga je Haški sud optužio izgovorio je rečenice koje se pamte: „Ja živ ne idem u Haag, samo me mrtvoga tamo mogu odnijeti... Zapamtite, tako se nikada nikome nije sudilo niti će si ikada ikome suditi, samo

Hrvatima!“

Dakle, izdaja na vrhu hrvatske države nije krenula s Plenkovićem. Davno sam napisao kako takve vlasti zapravo ubijaju junake iz Domovinskog rata. To je ponovio i Marijačić u novoj emisiji Z1 televizije koju vodi Tihomir Dujmović i u njoj je Marijačić pročitao i ove Bobetkove riječi. (Zapravo drago mi je bilo vidjeti da su prvi Dujmovićevi gosti bili Josip Jović i Ivica Marijačić o kojima sam napisao knjige.)

Ja bih uvijek naglasio da veleizdaju Plenkovića posebno prokazuje njegovo uklanjanje spomen-ploče hrvatskim braniteljima HOS-ovcima u Jasenovcu jer je na njima bio znak HOS-a koji je ODOBREN OD HRVATSKIH VLASTI zato što su to tražili pripadnici naroda koji je izvršio fašističku agresiju na Hrvatsku i onih u Hrvatskoj koji su i dalje njihove sluge.

Krsnik govori o Domovinskom ratu kao o ratu *protiv velikosrpske agresije*. Tako ga je kvalificirao Međunarodni sud pravde u Haagu u tužbi Hrvatske za genocid protiv Srbije. To je točno, ali kad već tadašnji američki veleposlanik u Hrvatskoj Peter Galbraith govori o fašizmu agresora u SAD-u nagrađenom filmu Nikole Kneza „Oluja“ (zato ga televizije u RH nisu prikazale) onda bi bilo dobro da to čine i hrvatski autori. A to posebno ističe veličinu same Plenkovićeve izdaje.

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24115-je-li-premijer-plenkovic-izdajnik>

VJEKOSLAV KRSNIK**DNO DNA SVEUČILIŠNOG PROFESORA MILORADA
PUPOVCA I SLJEDBENIKA, UKLJUČUJUĆI PREMIJERA
PLENKOVIĆA**

3. siječnja 2021.

Izjava koju je Milorad Pupovac, zastupnik SDSS-a u Hrvatskom saboru dao nakon katastrofalnog potresa na Banovini u kojoj je on dijelio žrtve po etničkoj pripadnosti razotkrila je pravu prirodu karaktera tog samoproglašenog čelnika Srpske nacionalne manjine u >Hrvatskoj. Odgovarajući na do krajnjih granica neprimjereno pitanje Tanjugove novinarkre rekao je da je među žrtvama dvoje Srba i jedna djevojčica iz miješanog braka. Ta izjava razotkriva svu ljudsku bijedu Milorada Pupovca i politike koju on zastupa ne samo kao čelnik tzv. Srpskog narodnog vijeća i saborski zastupnik nego i kao navodni intelektualac s funkcijom profesora na zagrebačkom Filozofskom fakultetu. Za njega dakle u ovom katastrofalnom potresu nisu poginuli ljudi nego pripadnici srpske etničke zajednice u Hrvatskoj koju on i njegovo SNV uporno i ustrajno žele izdvojiti od hrvatskog statusnog identiteta kojemu kao građani ove države pripadaju.

Ovom izjavom saborski zastupnik u Hrvatskome saboru i profesor na zagrebačkom filozofskom fakultetu koji odgaja akademske građane još jednom šalje jasnu poruku o tome kako vidi svoje djelovanje u državi koja se zove Republika Hrvatska. Za njega ona postoji samo kao pravni okvir u kojemu njegova skupina kao manji dio Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj može ostvarivati posebna prava omogućena nakaradnom manjinskom ustavnopravna konstrukcijom i ucjenjivim vladajućim strankama, bilo to HDZ ili SDP. Za Milorada Pupovca dakle ne postoje jednakopravni građani Republike Hrvatske nego prije svega privilegirani pripadnici tog manjinskog dijela Srpske nacionalne manjine koji imaju jednaka krvna zrnca kao i ostali hrvatski ljudi, ali u velikosrpskoj politici "nebeskog naroda" i "Srpskog sveta" i u takvim općeljudskim tragedijama kakav je bio ovaj potres trebaju biti izolirani od ostalih. To je u suštini isti koncept po kojemu se Hitlerova Njemačka odnosila prema nearijevskim narodima.

Uostalom to Miloradu Pupovcu nije prvi put jer je njegovo političko djelovanje od momenta kad se hrvatski politički narod odlučio za osamostaljenje od totalitarne komunističke Jugoslavije usmjereno u pravcu segregacije njegovih Srba u u novostvorenoj hrvatskoj državi. Svi njegovi postupci išli su u tom smjeru, počevši od lažne optužbe protiv Katoličke crkve o prisilnom pokrštavanju 11.000 srpske djece, preko njegovog sramotnog kao potvrđenog svjedoka u ubojstvu poznatog hrvatskog humanitarca dr. Ivana Šretera, potom izjave da je Oluja koja je oslobodila okupirana područje Hrvatske predstavljala etničko čišćenje, do tvrdnje da je za njegove Srbe u Hrvatskoj glavni grad Beograd, pa usporedbe demokratske Hrvatske s NDH-a, sudjelovanja na četničkim dernećima u Srbiji gdje se Hrvatska uspoređivala s Hitlerovom Njemačkom pa do sustavnih pokušaja da se fašistička velikosrpska agresija

na Hrvatsku proglasi građanskim ratom iza čega je stajao njegov prošlogodišnji performans u Vukovaru. Od takvog Milorada Pupovca nije se ni moglo očekivati da će prirodnu katastrofu na Banovini ocijeniti kao tešku nepogodu za sve ljude i stanovnike toga kraja ne dijeleći ih po etničkoj pripadnosti. Njegovo licemjerje je tim veće jer tobože njegova briga za pripadnike srpske manjine na Banovini je najobičnija laž budući da njegovo Srpsko narodno vijeće nije učinilo ništa ili vrlo malo za te stanovnike u tom dijelu Hrvatske koji im trebaju samo kao birači na izborima.

Ipak treba ustanoviti da takav Milorad Pupovac ne bi mogao provoditi takvu segregacionističku politiku u normalnoj hrvatskoj državi. Hrvatska država nije u pravnom smislu, dakle što se tiče vladavine prava, normalna država. Jer da je normalna država Milorad Pupovac bi već bio sankcioniran onog trenutku kad je na početku fašističke velikosrpske agresije izrekao kolosalnu laž o prekrštavanju 11.000 "srpske dece". Budući da pravna država tada nije funkcionirala nitko se od nadležnih u nenormalnoj hrvatskoj državi barem politički nije ogradio od Pupovčeve izjave o poginulima u potresu na Banovini. Najmanje se to moglo očekivati od premijera Andreja Plenkovića koji nizom postupaka u posljednje vrijeme nastoji Domovinski obrambeni rat pretvoriti u "građanski rat" kako bi amnestirao Pupovčeve Srbe koji su podržali četničku velikosrpsku agresiju na Hrvatsku. Da je neki hrvatski političar ili javna osoba u sličnoj situaciji dijelio hrvatske građane po etničkom mjerilu digla bi se velika graja ne samo tzv. nevladinih udruga, te vodećih medija na čelu s tzv. javnom televizijom i naravno političara koji se natječu da Hrvatsku u raznim prilikama što više oblate. Takvo je stvarno stanje stvari nakon skandalozne izjave Milorada Pupovca, čelnika 12 posto Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj koji se takvim postupcima sustavno izruguje državi i građanima, a oni ga zbog izdajničke trgovačke politike prije svega HDZ-a moraju podnositi.

<https://bezcenzure.hr/vlad/dno-dna-sveucilisnog-profesora-milorada-pupovca-i-sljedbenika-ukljucujuci-premijera-plenkovica/>

JOSIP PEČARIĆ

PUPOVAC, KRVNA ZRNCA I ZA DOM SPREMNI

Mnogi su komentirali Pupovčevu skandaloznu izjavu o stradalima u potresu. Tako Ivica Šola u tekstu *Od Pupovca nas može spasiti jedino dječja pravobraniteljica. Ali ona šuti... kaže: Da, navijači su vrijeđali Milorada Pupovca, etnobiznismena, prije čijih snobovskih izjava baš nitko u Hrvatskoj nije spomenuo koje je nacionalnosti koji poginuli ili unesrećeni. Zašto taj isti Milorad koji vještinom glumačkog profesionalca cvili kako mu nije bitna ničija nacionalnost nije došao na požare u Split ili u Gunju kada su bile poplave, nego ovdje gdje su nastanjeni Srbi?*

<https://kamenjar.com/ivica-sola-od-pupovca-nas-moze-spasiti-jedino-djecja-pravobraniteljica-ali-ona-suti/>

Slično su reagirali i navijači KK Zadar:

<https://narod.hr/hrvatska/uz-prekrizenu-sliku-pupovca-i-truta-navijaci-kk-zadar-poslali-poruku-evo-sto-kazu>

Naslov Šoljinog teksta je podrugljiv, kao što je podrugljiv i naslov teksta Tomislava Jelića u današnjem Hrvatskom tjedniku: PUPOVČEVE SRPSKE ŽRTVE USTAŠKOGA POTRESA.

Obrazloženju „govora mržnje“ zbog kojeg je uhapšen mladi navijač izrugao se sjajni hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

Dani nakon divljanja prirodnih sila, odnosno manjih potresa, donijeli su divljanje lokalnih političara nezadovoljnih najavljenom dodjelom novaca, dodjelom navodno po stranačkom ključu, ili nezadovoljnih podjelom kućica za kampiranje i sličnim zaklonima za nevoljnike. Političari iz vrhova vlasti u Hrvatskoj prešetavali su se umjesto da uzmu lopate u ruke barem za fotoreportere, pojeli nešto kobasica i otišli. U šetnji je viđen i M. Pupovac, a bolje da nije. Dok su se svi ti mladi ljudi, navijači i nenavijači, pretrgnuli da pomognu ne pitajući komu pomažu, što je tko i tko je tko, antipatični Pupovac našao je shodnim baviti se etnomatematikom, a to je ljude rasrdilo, kako ne bi, i one koji su godinama živjeli drugdje, izbjegli pred noževima srpskih terorista pa im se sada duše uzbunile i vratila sjećanja na Vučića u Glini 1995. i podsjet kako je Petrinja, recimo, izgledala nakon što je vraćena Hrvatskoj, zapuštena i zagađena, pa ipak nesrušena jer Hrvatska vojska nije razarala topovima hrvatske gradove. Jedan je navijač, kažu vijesti, uhićen jer je Pupovcu dovikivao “Ubij Srbina” što je po sebi nelogično jer zašto bi Pupovac ubijao Srbe, a inače nepotrebno jer si je Pupovac na potresenoj Banovini sam pucao u nogu. Prosim policiju i sudstvo da puste mladića na miru. Ako je već u zakone ušla mržnja, lijeva izmišljotina, još nije ušao gnjev, a tu se o gnjevu radilo.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/35543-h-hitrec-veliko-finale-krvozedne-2020.html>

Hodak u dijelu svoje kolumne pod karakterističnim naslovom Petrinja danas izgleda kao Vukovar 1991. godine... spominje i Vučića i Pupovca:

Čak je i Vučić poslao milijun eura. Toliko šalje i siromašna Makedonija. Oni znaju što je potres. U Skoplju je 1963. g. poginulo 1070 ljudi u velikom potresu.

I dok B.B.B., Torcida, Armada, Fancuti, Demoni i ostali "huligani" rade, raznose, donose i pomažu, iznenada se pojavio najrelevantniji političar Lepe njihove, Milorad

Pupovac. K'o matematički robot odmah je izbacio prve rezultate i simultano ih preveo na hrvatski jezik: "Poginulo je dvoje Srba i jedna djevojčica iz mješovitog braka". Znajući koliko je Pupi liberalan, napredan i progresivan, uvjeren sam da je pod "mješoviti brak" mislio na brak između muškarca i žene. Svi koji su poginuli naša su hrvatska tragedija i svi su iz mješovitih brakova.

I dok nas je ambis u koji je upala Petrinja i ostali okolni gradovi i mjesta paralizirao, dogodila se još jedna velika nesreća. Osam mladih ljudi, svi rođeni 2001. g, nađeno je u jednoj kući u Posušju mrtvo. Vjerojatno zbog neispravnih plinskih instalacija. Kako se niz nesreća ne bi napokon zaustavio, pobrinuo se nepoznati volonter iz Zadra koji je na ulici verbalno izvrijeđao - zamislite koga? Pupovca! Pravna država je u tom slučaju reagirala munjevito. K'o ugriz kobre! "Zločinac" je odmah lišen slobode. HRT je taj dašak svjetlosti emitirao odmah na početku svog slabo gledanog Dnevnika, a kad ih je već krenulo, vijest iz Posušja "munjevito" su objavili u 33. minuti dnevnika. Tako se "pravna država" opet jednom istakla u zaštiti izvještavanja o "najrelevantnijem".

<https://direktno.hr/kolumne/kao-da-smo-u-apstraktnom-amfiteatru-iz-kojega-promatramo-nasu-tragediju-ali-mi-smo-stari-narod-koji-ce-se-i-iz-ovoga-zla-podici-kao-ptica-feniks-219420/>

I sam sam se narugao u svom komentaru poslanom prijateljima 2. 1. 2021.: STRAŠAN NAPAD NA PUPOVCA - DOBACIO MU ZDS I UHAPŠEN;

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24437-skoro-za-pupovca-i-u-zemljotresu-postoje-nasi-i-vasi>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24440-mladen-pavkovic-u-ovoj-nesreci-pupovac-prebrojava-krvna-zrnca>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/24441-dr-zeljka-markic-pupovca-nista-ne-illustrira-bolje-od-intervjua-za-tanjug>

Očito ljudi nisu shvatili da je Pupovac prebrojavajući krvna zrnca nakon potresa osigurao pomoć iz Srbije i povrat malog djelića popljačanog iz Hrvatske ☺

Naravno nigdje u svijetu ne smiješ tako napadati glavnog u državi pa je Vlada njegovog potrčka Plenkovića odmah reagirala i onog koji je dobacivao hrvatskom vladaru ZDS i time ga podsjećao da su od njegovih u Hrvatskoj napravili ZEČEVE odmah uhapsili:

„Uhićen 25-godišnjak koji je u Glini poticao na mržnju i vrijeđao Pupovca“

<https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/uhicen-25-godisnjak-koji-je-u-glini-poticao-na-mrznju-i-vrijedao-pupovca-foto-20210101>

Izgleda da podrugljive tekstove opravdava i najnoviji upit vlastima Portala narod.hr o tome je li uhapšeni navijač KK Zadar srpske nacionalnosti:

<https://narod.hr/hrvatska/je-li-srbin-vikao-pupovcu-ubij-srbina>

Moram naglasiti da samu svom komentaru jasno stavio do znanja da Plenković mora slušati, a to je uvijek radio, ono što mu naredi Pupovac, koji to obično radi tako da cijela javnost u RH to vidi. Tako on i njegovi od koji su hrvatski branitelji napravili zečeve može javno ponižavati Predsjednika vlade.

To naravno ne propušta naglasiti ni Vjekoslav Krsnik već u naslovu svog komentara: Dno dna sveučilišnog profesora Milorada Pupovca i sljedbenika, uključujući premijera Plenkovića

<https://bezccenzure.hr/vlad/dno-dna-sveucilisnog-profesora-milorada-pupovca-i-sljedbenika-ukljucujuci-premijera-plenkovica/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24491-dno-dna-sveucilisnog-profesora-milorada-pupovca-i-sljedbenika-ukljucujuci-premijera-plenkovica>

Vidim da nitko ne spominje prvi dio Pupovčevog naloga Plenkoviću da uhapsi onoga koji mu je dobacivao „strašne“ povike. Evo tih Pupovčevih riječi:

“Mnogo je bolje da se pobrinu za one koji me pozdravljaju s pozdravom “Za dom spremni” i koji mi pjevaju “Ubij, ubij Srbina. Ubij ga” usred Gline. I to baš usred Gline”, kazao je zaključno Pupovac.

<https://kamenjar.com/pupovac-odgovorio-na-prozivke-to-nije-nikakva-podjela-potnickim-osnovima-neka-mi-to-ne-zamjere-salonski-humanitarci-i-dusebriznici/>

Dakle prvo je dao ZDS a tek onda „ubij Srbina“. Prvo je dao ono što je osnova u provođenju velikosrpskog Memoranduma SANU 2, - pozdrav ZA DOM SPREMNI. A to je jasno njegovim sljedbenicima na čelu s Plenkovićem da ga se mora poslušati. Inače će se naći na udaru zbog nesprovođenja Memoranduma SANU 2. A zbog toga ih se i drži na vlasti, zar ne? Zato je uhićenje i uslijedilo tako brzo,

Vjerojatno je razlog mnogima što prešućuju ZDS jer im se čini da je ono 'Ubi Srbina' mnogo gore i vjeruju da je to razlog zašto vlasti spominju samo to u optužbi mladog navijača KK Zadar.

Ali to što je ZA DOM SPREMNI važniji Pupovcu od onog 'Ubi Srbina' ima i logično objašnjenje. To pokazuje da Srbi i njihove sluge u RH znaju da pobijediti Hrvate mogu samo ako oni prestanu biti spremni dati svoj život za svoj narod i svoju domovinu. Takav Hrvat neće ubijati Srbe ako opet pokrenu fašističku agresiju na Hrvatsku. Da, zato je Pupovcu, Plenkoviću i drugima mnogo gori ZDS od 'Ubi Srbina'.

Ali, uzalud se nadaju. Hrvati su već navikli da od srpskih naci.fušista prave zečeve. A sve je bliže dan kada će mnogi progledati i shvatiti onu staru „Poturica gori od Turčina“, ili u prijevodu „Posrbica gori od Srbina“.

<https://bezccenzure.hr/vlad/pupovac-krvna-zrnca-i-za-dom-spremni/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/24531-pupovac-krvna-zrnca-i-za-dom-spremni>

VJEKOSLAV KRSNIK

NAKON BOMBAŠKOG NAPADA ČETNIKA U PAKRACU MORAMO BITI "ZA DOM SPREMNI"

28. siječnja 2021.

Gledajući simbolično bombaški napad jednog od aboliranih četnika Milorada Arsenića u Pakracu na djelatnike HEP-a predstavlja teroristički čin uperen protiv Republike Hrvatske. To je posljedica s jedne strane višegodišnje veleizdajničke politike hrvatskog državnog vrha u kojoj je najviše odgovoran HDZ ali i SDP, a s druge strane oružana eskalacija velikosrpske politike pod vodstvom samozvanog predstavnika Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj i u njoj čel(t)nika pete kolone Milorada Pupovca. a sve u duhu provedbe Memoranduma SANU.

Kao što se moglo očekivati, jer to ne vide samo politički slijepci, nakon ovog terorističkog čina izostale su, za razliku od sličnih situacija kad su akteri bili branitelji, reagiranja najvišeg državnog vrha. Takvu politiku zataškavanja ozbiljnog političkog zločina podržavaju vodeći elektronski i tiskovni mediji na čelu s zapadnobalkanskim HRT-om, te osobito prosrpski "Večernji list" i projugoslavenski "Jutarnji list", uz asistenciju tiskovina iste orijentacije "Slobodne Dalmacije" i "Novog lista". Ne treba ni spominjati da je pored nikakve reakcije predsjednika Vlade Andreja Plenkovića izostala reakcija Milorada Pupovca koji u svojoj četnički uvijenoj politici bulazni o nekakvom "ustavnom patriotizmu", a njegov "alter ego" Boris Milošević prodaje Pupovčevu pamet o hrvatskom pozdravu "Za dom spremni".

Iako je to već bilo jasno i dosad, bombaški napad na djelatnike jedne državne firme kakva je HEP samo potvrđuje činjenicu da je hrvatska izložena sustavnoj unutarnjoj agresiji koju provodi ne "hrvatsko-srpska" trgovačka koalicija nego "velikosrpsko-hrvatska" politička koalicija Znakovito i donekle simbolično je činjenica da se to dogodilo u Pakracu za koji je vezana umiješanost Milorada Pupovca u groznu smrt pakračkog humanitarca dr. Ivana Šretera za koji zločin dosad nitko nije odgovarao. Ovom prilikom važno je podsjetiti na izvješće Sigurnosno-obavještajne agencije od prije tri godine kad je upozoreno na porast četništva. Što je Plenkovićeva Vlada tada učinila da se to suzbije u korijenu. Ništa!

I zato smo dobili četničkog bombaša čiji identitet vodeći mediji kriju, što je još jedan neoboriv dokaz da svi ti mediji na čelu s javnim aktivno sudjeluju u unutarnjoj agresiji na državu Hrvatsku. Pri tome je i te kako važno ukazati na često otkrivanje skrivenog oružja kod pripadnika četničkog dijela Srpska nacionalne manjine. Vodeći mediji zataškavaju da je kod Milorada Arsenića pronađen mali arsenal oružja, kao što se zataškava da je u urušenim kućama na Banovini kod tih pripadnika Srpske nacionalne manjine pronađeno skriveno oružje. Da to nije samo vezano na područje sa značajnim brojem četničkih Srba, prema jučerašnjem izvješću Policijske postaje Slatina, kod 62-godišnjaka za kojega se ne navode osobni podatci, što je uobičajeno kad se radi o pripadnicima četničkog dijela Srpske manjine, na širem području grada Slatine pronađene su dvije puške, dva pištolja dvije minobacačke mine i veća količina streljiva.

Svemu tome treba pridodati skandal koji se ovih dana dogodio u Kninu. Tamo je uoči praznika Sv. Save 29. siječnja Šibensko-kninskoj županiji boravio navodno humanitarni djelatnik Miloš Stojković kao povjerenik za humanitarni rad poznatog pravoslavnog manastira Hilandar. Stojković je u organizaciji "Ujedinjena Srbija" što je očito dio konstrukta "Srpski svet" što ga je kao Memorandum³ lansirala SANU boravio u Kninu, Kistanjama i Đevrskama i darovao tamošnjoj djeci humanitarne paketiće. To je u stvari bila samo kamuflača za ono što se dogodilo sutradan na Kninskoj tvrđavi gdje je Miloš Stojković govorio kao o gradu Republike Srpske Krajine te o hrvatskoj zastavi "koja će biti zamijenjena", što je sve uredno objavio na svom FB profilu. Gradonačelnik Knina je konsterniran takvim postupkom navodnog humanitarca, pa se postavlja pitanje tko je dozvolio takvom "humanitarcu" ulazak u Hrvatsku, što je odgovornost ministra unutarnjih poslova koji bi zbog ovoga, a to nije jedino što je upitno u njegovom resoru, trebao podnijeti ostavku.

Svi ovi događaji s ozbiljnim porukama korespondiraju s novom kampanjom za zabranu hrvatskog pozdrava "Za dom spremni" u koju su se ovih dana uključili svi počevši od predsjednika Republike Zorana Milanovića, Milorada Pupovca, Borisa Miloševića, Zorana Pusića, Gordana Jandrokovića i drugih. Naravno, glavnu riječ vodi kao da je on sam premijer Milorad Pupovac. Za njega je nedopustivo da se toliko godina nakon rata bavimo tim pozdravom jer oni koji to rade "žele disfunkcionalnu zemlju". Prije svega nelegitimnom saborskom zastupniku Srpske manjine treba biti jasno da se sadržajem tog poklika bavi upravo on kao zastupnik velikosrpske politike u Hrvatskoj koju on čak ne priznaje jer govori o "ovoj zemlji" koju on godinama disfunkcionira jer je za njegove "Srbe" glavni grad Beograd. "Ova zemlja" kaže on, dakle ne Hrvatska "treba relaksaciju od isključivosti i osvještenje". U tome je Milorad Pupovac duboko u pravu, ali to će se dogoditi tek kad on na demokratski način siđe s političke scene na kojoj ga tako uspješno podržava njegov koalicijski partner i predsjednik HDZ-a Andrej Plenković. Na sve ono što se ovih dana događa napadom na hrvatski nacionalni identitet i hrvatske državne interese jedini pravi odgovor treba biti isti onaj koji se koristio u obrani Domovine protiv fašističke velikosrpske agresije a to je "Za dom spremni".

<https://bezcenzure.hr/toptema/nakon-bombaskog-napada-cetnika-u-pakracu-moramo-biti-za-dom-spremni/>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/24832-nakon-bombaskog-napada-u-pakracu-moramo-biti-za-dom-spremni>

MARKO FRANOVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

MARKO FRANOVIĆ U BUJICI AUSTRALSKI HRVATI POKREĆU TUŽBU PROTIV MESIĆA ZBOG KRAĐE ČEKOVA!

6. listopada 2016.

Postupak ćemo pokrenuti pred australskim sudom, jer hrvatskom pravosuđu ne vjerujemo – izjavio je u jučerašnjoj Bujici Marko Franović, hrvatski emigrant iz Sydneya.

Marko Franović je iz Boke Kotorske izbjegao u daleku Australiju prije više od pet desetljeća, a 2007. godine proglašen je najboljim doseljeničkim biznismenom, u konkurenciji čak 1.500 uglednih poduzetnika iz cijele Australije.

Upravo zbog Franovića, koji je zaprijetio velikim demonstracijama, Mesić se tijekom svog predsjedničkog mandata nije usudio posjetiti Australiju:

– Mesića kao najveću svjetsku političku sramotu, predložio sam čak i za Guinnessovu knjigu rekorda!

Marko Franović u Zagrebu je prošli tjedan sudjelovao u radu 7. Hrvatskog žrtvoslovnog kongresa, a član je i Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta, koje je već do sada moralno osudilo Mesića, Pupovca, Josipovića, Milanovića i Vesnu Pusić.

Komentirao je i propalu kandidaturu za Glavnu tajnicu UN-a, bivše ministricu vanjskih poslova:

– Kakav idiotizam! Da se Vesna Pusić nominira za tajnika UN-a?! Ona je jedna obična budala! Ima tisuće i tisuće uglednijih ljudi nego što je ona. Ja to mogu reći. Hrvati u Australiji smijali su se kada se ona odlučila kandidirati, a vidite i kako je to završilo.

VESNA PUSIĆ JE OBIČNA BUDALA!

Franović se osvrnuo i na ustupke koji se zadnjih dana rade Pupovčevu SDSS-u, a sve samo kako bi ga se privuklo da podrži novu vladu:

– Apsolutna je sramota da Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku odbacuje prijavu protiv notornog ratnog zločinca Vojislava Stanimirovića, koji je ranjenog Hrvata odveo u smrt u Tovarniku! I to rade sada pred formiranje vlade, bez da su udovicu iz Tovarnika pozvali da svjedoči!

Općenito, sramota je to što hrvatsko pravosuđe radi hrvatskim braniteljima! Hrvatska nije ni sudski ni socijalno uređena država. Može se reći da je demokratska, ali samo do neke granice. Prava demokracija je u Australiji i s tim se Hrvatska ne može uspoređivati. Voditelj Bujice Franovića je pitao koliko Hrvata ima u Australiji i nakon što je Franović odgovorio da ih ima više od 150 tisuća, uslijedilo je pitanje koliko im je zastupnika zbog toga zajamčeno u australskom parlamentu?! Franović je odgovorio s podsmjehom:

– Ma kakvi zastupnici?! To ne postoji u pravoj demokraciji! Takvim bi zahtjevima ponizili prave Australce. Uostalom – i mi smo Australci koji živimo tamo, moramo poštivati njihove zakone i to nam ne pada teško kao nekima u Hrvatskoj. Manjine nigdje ne bi smjele odlučivati o vlasti, toga nema u pravoj demokraciji.

Voditelj je Franovića pitao je li Hrvatima u Australiji ikada palo na pamet da zahtijevaju mjesta u australskim javnim poduzećima, samo zato što su Hrvati i što žive na nekim područjima? Franović je odgovorio:

– Nemojte biti smiješni! To je nezamislivo, neprihvatljivo i sramotno! Ja bih se sramio da samo zato što sam Hrvat kontroliram bilo što u australskoj vladi.

NEMOGUĆE JE DA ISIL-ovci BUDU U AUSTRALSKOJ POLICIJI!

Franović je također napomenuo kako je nemoguće da u Australiji netko tko je bio pripadnik Al Qaeda ili ISIL-a bude zaposlen u australskoj policiji:

– Samo su u Hrvatskoj teroristi dobili aboliciju, a njihovo političko krilo traži da participira u vlasti. To je katastrofa i veliki problem naših vlada, bilo da je riječ o SDP-u ili HDZ-u. Oni to dozvoljavaju. Nije lako postići ikakav dogovor sa Srbima, oni ne prihvaćaju ništa naše, a mi moramo prihvatiti sve njihovo.

Imat ćemo sada novu vladu, pa ćemo vidjeti hoće li ih ti fašisti i dalje ucjenjivati. Mislim na Pupovca i ovog bandita iz Istre!

Da se razumijemo, ja nisam nikakav ekscentrik, niti sam ekstremist. Ja sam rodoljub, vjerujem u mir i poštovanje među ljudima. Kada bi me neki Srbin iz Šumadije tražio za kuma, ja bih se odmah pokumio, ali ne bih nikada pružio ruku Pupovcu!

FRANOVIĆ: – Ne smatram se emigrantom, već izbjeglicom. Iz bivše Jugoslavije nisam otišao zbog gladi za bogatstvom, već sam pobjegao za većom slobodom. Sloboda mi je najveće bogatstvo!

Kad sam imao 15 godina, znao sam pred svima reći da mi Hrvati čekamo oslobođenje. Komunisti su me zbog toga čudno gledali, morao sam otići... Kasnije su prijetili i mojoj obitelji u Boki Kotorskoj. Vikali su im da su “ustaše”, a mi nismo bili ustaše, već samo Hrvati, katolici. I obitelj je, na žalost, morala pobjeći pred četnicima.

Našim iseljenicima kao da se onemogućuje pravo glasovanja – tvrdi Franović i dodaje:

– Australija je ogromna, a imamo glasovanje samo na jednom nepristupačnom mjestu. U državi koja nije mala, glasuju uglavnom starci. Mladi koji to žele, nemaju mogućnosti ići tako daleko ostvariti svoje pravo. Mislim da je rješenje u dopisnom glasovanju i nadam se da će nova vlada poduzeti nešto da nam se napokon omogući konzumiranje našeg ustavnog prava, bez tolikog otežavanja.

Franović se zalaže za lustraciju i to podržava većina naših Hrvata u iseljeništvu:

– Dokle god je u Hrvatskoj Udba koja je sve pokrala, na vlasti, oni će uništavati našu državu i jedino je rješenje lustracija.

ZBOG JOSIPOVIĆA SAM SE HTIO ISPISATI IZ DRŽAVLJANSTVA!

Marko Franović htio se jednom prilikom ispisati iz hrvatskog državljanstva:

– Kada je nakon Mesića na vlast došao Ivo Josipović, ja sam bio totalno posramljen. Zapitao sam se pa jesam li stvarno ja Hrvat, ako su i oni?! Mesića sam već predlagao da kao najveća svjetska politička sramota uđe u Guinnessovu knjigu rekorda, a dolazak Josipovića za mene je ipak bilo nešto previše!

Sjetite se samo kako je naša predsjednica pristojno zahvalila svojim prethodnicima, a kako su oni zahvalili Tuđmanu?! Tako da ga je Mesić nazivao zločincem i snabdijevao Haag lažima protiv njega! Kada je izabran Josipović, došao sam u naš konzulat i zatražio ispis iz državljanstva.

Međutim, nisu imali formular pa to nisam tada učinio, a kasnije su mi rekli da ako se jednom ispišem, više neću moći dobiti državljanstvo pa sam odustao. Više se neću ispisivati, nego ću se boriti protiv onih koji ruše vlastitu domovinu.

Na upit jesu li točne informacije da grupa australskih Hrvata priprema tužbu protiv Stipe Mesića, Franović je odgovorio potvrdno:

– To je točno! Čuo sam za to iz prve ruke. Tužbom se bave naši mladi ljudi koji su dobro informirani o tome što se sve događalo kada je Mesić dolazio u Australiju. Kupio je čekove i pjevao ustaške pjesme! Tužit ćemo ga pred australskim sudom, jer hrvatskom pravosuđu ne vjerujemo!

U Bujici je otkriveno i zašto Mesić poslije 90-ih više nije dolazio u Australiju:

– Kada je bio predsjednik, htio je posjetiti našeg konzula u Australiji. Ja sam otišao do konzula i rekao da ću pripremiti velike prosvjede, ako dođe Mesić. Odmah su otkazali posjet, tobože zbog “velikih troškova”, a zapravo zbog straha od demonstracija.

Umjesto u Australiju, Mesić je tada otišao na Kubu! Zanimljivo je da troškovi tog putovanja nisu bili “veliki”...

MILANOVIĆ – POLUTAN

Franović je bio jedan od glavnih organizatora prosvjeda protiv dolaska Zorana Milanovića u Australiju 2014. godine. U emisiji je puštena fotografija na kojoj drži transparent “MILANOVIC IS A MONGREL”. Komentirao je:

– On je polutan, no nije pravi Hrvat. To mislim politički, ne etnički. Ne može biti Hrvat onaj tko kaže da je Tito učinio više za Hrvatsku, nego Tuđman! Ne mogu mu to oprostiti. Na pitanje kakvu je korist imala Hrvatska od Milanovićevog skupog puta, na koji je poveo i Antu Kotromanovića, Franović je odgovorio:

– Baš nikakve! Eto, prošle su dvije godine i što Hrvatska ima od njegovog puta?! Nije čak niti došao među australske Hrvate, nije posjetio niti jedan naš dom, nije bio niti u jednoj našoj crkvi, iako ih ima posvuda... Bio mu je zabranjen pristup, on nije vjernik, nije katolik, nije ni Hrvat!

Na pitanje kako to da je bivši australski premijer Tony Abbot Hrvatima u Australiji čestitao 10. travnja, Franović je odgovorio:

– To je kod nas u demokraciji normalno. Nitko nije vidio nikakav problem u tome u Australiji, probleme vide samo komunistički nasljednici u Hrvatskoj. Osobno, ja sam slavio 30. svibnja i to je bio moj Dan državnosti, kojeg su Mesić i Račan ukinuli, na sramotu cijele nacije!

Franović je dobro poznao prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana:

– Bio je rodoljub, veliki patriot, stvorio nam je slobodu govora koju neki danas pokušavaju utišati, pa i mene samoga, ali to je malo teže...

Franović podržava dr. Hasanbegovića:

– Sramota je da ga neki čak napadaju i radi njegove vjere. On je prije svega, Hrvat. I to kakav! Ne bude li ministar i dalje, to onda znači da su popustili Puopvcu i njegovu ultimatumu, ali ja ipak vjerujem da gospodin Plenković to neće dopustiti.

Na kraju je Franović sramotnim nazvao i činjenicu da pravaši nakon 150 godina nisu parlamentarni:

– Užas! Imali su zastupnike čak i u beogradskoj Skupštini, a sada ih nema u Hrvatskom saboru! Svi hoće fotelje. Ne može biti rodoljub onaj tko misli samo o fotelji.

Kažu mnogi da bacam veliki novac u Hrvatsku da dobijem neko mjesto, a ja ću vjerojatno umrijeti u Australiji, meni ne treba nikakvo mjesto u Hrvatskoj, nego samo da o ona bude istinski slobodna i demokratska zemlja, bez udbaša i udbaških tajkuna, bez neokomunista i onih koji nas ucjenjuju, a ne vole.

Maxportal/Foto: screenshot

<https://www.maxportal.hr/vijesti/hrvatska/marko-franovic-u-bujici-australski-hrvati-pokrecu-tuzbu-protiv-mesica-zbog-krade-cekova/>

ĐURO VIDMAROVIĆ, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2021.

USTAVNI PATRIOTIZAM: ONO ŠTO U RH VRIJEDI ZA HRVATE NE VRIJEDI ZA SRBE!

(Odgovor Đuru Vidmaroviću)

Dragi Đuro,

Hvala Ti na Tvom komentaru mog pisma Redakciji Portala narod.hr MILANOVIĆ ZAPRAVO MOLI HOSOVCE DA MU POMOGNU U PROGLAŠAVANJU DOMOVINSKOG RATA NACISTIČKIM RATOM:

Milanoviću se ne treba čuditi. On nije sudjelovao u Domovinskom ratu i nije mu dao nikakav doprinos. On nastupa ex cathedra kao intelektualac titoističke provenijencije. Izabrali su ga i neka uživaju.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/24809-milanovic-zapravo-moli-hosovce-da-mu-pomognu-u-proglasavanju-domovinskog-rata-nacistickim-ratom>

U pravu si. Ipak je zanimljivo komentirati nevjerojatnu političku scenu u RH. Ulaskom Milanovića u Četničku koaliciju mnogo toga se u Hrvatskoj promijenilo. Naime, stvarni šef (upravitelj ili kako to već nazvati) u RH Milorad Pupovac tako je u tu koaliciju koju predvodi dobio i drugog „velikog igrača“. Do sada mu je glavni sljedbenik bio Andrej Plenković i njegova stranka koja se poslije 2000. pretvorila u stranku političkih prostitutki jer su nasljednici velike hrvatske domoljubne stranke, kao takvi se izdaju kada im je to korisno, a provode politiku svjetskih moćnika koji nikada nisu željeli neovisnu hrvatsku državu i koji su koristili srpski naci-fašizam protiv nje. Svi znamo koliko je onih kojima služe došlo na sahranu našeg predsjednika, zar ne? A političke prostitutke su korisne ali ne možeš im se vjerovati, zar ne? Ponavlja se priča u prvoj velikoj ulozi prostituiranog HDZ-a – dakle onog iz Sanaderovog vremena. Kada Račanova vlada nije smjela uhapsiti generala Gotovinu, doveden je Sanader tako da je to odrađeno za svjetske moćnike. Kada je to odradio znamo kako je Sanader završio (tada sam to najavio tvrdeći: „Kad gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu!). I Sanader je napadao ZDS i Thompsona. Ali Plenković je uklonio spomen-obilježje hrvatskim braniteljima i konačno sam ovih dana „priznao“ da je njegova koalicija četnička. To je izgleda bio krajnji domet koji se očekivao od HDZ-a. Izgleda da u HDZ-u razumiju da uvođenjem Milanovića u Četničku koaliciju njihove gazde smatraju da

im političke prostitutke više nisu potrebne. Donošenjem zabrane ZDS predstavljat će i konačnu pobjedu njihovih gazda nad omraženim HRVATSKIM predsjednikom akademikom Franjom Tuđmanom i konačni slom Domovinskog rata. Zato vidimo da i kolumnisti koji vjerno služe političkim prostitutkama sada sugeriraju potporu HOS-u i Domovinskom ratu i zaštitu njihovih znakovlja. Zato se uopće i ne spominje činjenica o uklanjanju spomen ploče hrvatskim braniteljima. To je zbog toga što je na spomen ploči bio od hrvatskih vlasti odobren znak HOS-a. Sada bi se s takvim opterećenjem morali boriti za ZDS svjesni svoje nepotrebnosti gazdama ako do kraja ispune i tu naredbu.

Milanoviću se pamti i što je o Srbiji rekao kad je bio predsjednik vlade, pa mora oštrije nastupati da im se i dodvori.

Pupovac uživa pa nastavlja s rujanjem političkim prostitutkama. Pogledaj kako je to učinio 27. siječnja 2021. uvođenjem tzv. ustavnog patriotizma: PUPOVAC O POZDRAVU ‘ZA DOM SPREMNI’: ‘ONO ŠTO VRIJEDI U RATU, NE MOŽE VRIJEDITI U MIRU’:

O pozdravu “Za dom spremni”

Voditeljica je upitala: “Hoće li se u mandatu ove Vlade riješiti “Za dom spremni”?”

Pupovac je rekao:

– Svaka čast i privilegija ljudima koji su svoje živote i zdravlje izložili za državne interese, državnu samostalnost i integritet, ali ono što vrijedi u ratu ne može vrijediti u miru. Ako su u ratu dopuštene neke stvari kao što su bile dopuštene pojave te vrste, s veličanjem Pavelića ili isticanjem ustaškog znakovlja, to kada završi rat i kada se gradi ustavni patriotizam koji će poštovati demokratske vrijednosti civiliziranog svijeta nakon II. svj. rata, onda nema mjesta tome. Onda ljude koji su se borili kao HOS-ovci razlikujemo od ljudi koji se kite ustaškim znamenjem. Najbolje je, kao što je predsjednik Milanović zamolio danas HOS-ovce, maknite to znamenje od sebe i bit ćete poštovani kao svaki drugi čovjek, rekao je.

Pupovac je rekao da je to delikatno pitanje za Hrvatsku, ali da treba biti jasne svijesti o tome što je ustaško nasljeđe, a što moderna i suvremena Hrvatska i što je u njoj dopušteno, a što nije dopušteno.

– Svaka čast ljudima koji su se borili, ali daleko trebaju biti i oni i mi od onoga što kompromitira našu zemlju, što izaziva zebnju i što zabluduje mlade ljude koji ne znaju o povijesti ono što bi trebali znati jer u školi ne uče dovoljno, zaključio je.

Zapravo stvarna definicija ustavnog patriotizma je dana u naslovu ovog mog odgovora Tebi: ONO ŠTO U RH VRIJEDI ZA HRVATE NE VRIJEDI ZA SRBE!

Kako to?

Poslije ovog citata slijedi dio teksta s naslovom: **Znakovlje HOS-a legalno je i registrirano**

<https://narod.hr/hrvatska/pupovac-o-pozdravu-za-dom-spremni-ono-sto-vrijedi-u-ratu-ne-moze-vrijediti-u-miru>

<https://kamenjar.com/pupovac-o-zds-ono-sto-vrijedi-u-ratu-ne-moze-vrijediti-u-miru/>

<https://direktno.hr/domovina/pupovac-porucio-pripadnicima-hos-maknite-znamenje-od-sebe-i-bit-cete-postovani-svaki-drugi-covjek-221830/>

Svima je poznato da je uklanjanje spomen ploče hrvatskim braniteljima ostvario vodeći čovjek stranke političkih prostitutki. Znamo da je to tražio Milorad Pupovac uz sve one koji su protivnici neovisne hrvatske države iz uvjerenja ('izdajice' po Matošu, 'ljudi koji strasno mrze svoj narod' po Šegedinu ili jednostavno 'najogavniji ljudi' po Sun Tzu-u) tražio je to uklanjanje bez obzira na to što je znak HOS-a legalan. Onaj koji djeluje nepoštivajući zakone države u kojoj živi radi suprotno od onoga što bi bio „ustavni patriotizam". Samo glup čovjek može tvrditi da je to po Ustavu. A Pupovac i kako Ti kažeš intelektualci titoističke provenijencije to dobro znaju. Ali i znaju da najogavniji ljudi moraju služiti gazdama tj. kada izdaju „svoj“ narod na račun njegovog naroda (u njegov narod tj. Srbe podrazumijevam sve one koji provode srpske interese) to ne smiju reći. Zato on i govori i javno demonstrira kako ono što vrijedi za Hrvate ne vrijedi za Srbe.

Sigurno znaš kako je on to radio zapravo govorio o tom stvarnom sadržaju ustavnog patriotizma baš kada je u pitanju bilo Plenkovićevo uklanjanje spomen ploče hrvatskim braniteljima:

Pupovac tvrdi da se četnička kokarda u Hrvatskoj ne može zabraniti

<https://www.youtube.com/watch?v=ktBVMSHblFc>

To je, dakle, bilo u vrijeme kada je tražio da se po zahtjevu pripadnika naroda koji su izvršili naci-fašističku agresiju na Hrvatsku uklone spomen-ploče braniteljima koji su dali svoj život za tu državu i to zbog obilježja koje je odobrila vlast te države. I iz gornjeg teksta je očito da sve to on zna, ali i zna da s političkim prostitutkama možeš raditi što god te je volja, zar ne?

Pogledajte samo jedan naslov kako tekst koji sam naveo u kome se tako očito ruga i njima i hrvatskim braniteljima koji imaju takvu vlast koju je izabrao njihov narod:

Pupovac poručio pripadnicima HOS-a: Maknite to znamenje od sebe i bit ćete poštovani kao svaki drugi čovjek

Da, to im je poručio pripadnik naroda koji je i sudjelovao u fašističkoj agresiji (dr. Šreter, laž o 11,000 prekrštene srpske djece) i od čijih su 'hrabrih' ratnika hrvatski branitelji napravili zečeve.

Zapravo tu je zanimljivo vidjeti kako će Plenković i druge političke prostitutke tražiti spas da bi ostali u milosti onih kojima služe, a da i dalje dobivaju glasove onih koje je Thompson davno opjevao u pjesmi *Kletva kralja Zvonimira*:

*Jučer gledam sliku naroda
baca cvijeće po herojima*

*a već sutra pobjednike sude
prodaše ih za Judine škode*

Naravno, stranka političkih prostitutki bi mogla pronaći spas u savezu s onima koji se nisu ogriješili po tom pitanju. Ali smiju li političke prostitutke to učiniti (znaju sudbinu Sanadera kad nije slušao gazde) i s druge strane tko želi ići zajedno s političkim prostitutkama. Ali u politici nikad ne kaži nikad, zar ne?

Da čeka nas zanimljivo razdoblje!

Josip Pečarić

'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA, ZAGREB, 2022.

PUPOVČEVA SUPRUGA OPET VRŠI PRITISAK NA SUD KAKO BI SE ZABRANILA PJESMA 'ČAVOGLAVE': EVO ŠTO JE ODGOVORIO THOMPSON

Slavica Lukić, supruga Milorada Pupovca, predsjednika Samostalne srpske demokratske stranke (SDSS) objavila je u Jutarnjem listu članak o tome kako će u petak Odjel za javni red i mir Visokog prekršajnog suda donijeti konačnu odluku o eventualnoj dozvoli ili zabrani korištenja pozdrava 'Za dom Spremni' u pjesmi 'Čavoglave' Marka Perkovića Thompsona. Te će se odluke morati držati i ostali suci, budući da će ona biti obvezujuća, a Marko Perković Thompson odgovorio je putem svoje službene Facebook stranice.

Thompson: Pod krinkom borbe protiv tzv. ustaškog pozdrava, bore se protiv države koju smo krvlju ostvarili

Njegovu objavu prenosimo u cijelosti:

"U vrijeme dok se još uvijek iz crne zemlje iskopavaju ostaci hrvatskih heroja i žrtava srpske agresije, mi svjedočimo medijskom pritisku uvijek istih, malih i nebitnih pojava uhljebljenih u neke medije, koje pojave sebe vide u puno većem svjetlu i veličini nego što u stvarnosti jesu, kako iznova pokušavaju utjecati na sud da kriminalizira isto ono što su oni koje još uvijek crna zemlja krije, ponosito nosili braneći zemlju i narod od istih onih kojima ovi što perfidno i podmuklo, pod krinkom brige za čudoređe, nikad nisu zamjerali ni mržnju ni smrt koju su sijali protiv ovog naroda i ove zemlje.

>Otkud Pupovčevoj supruzi povjerljive informacije o statusu presude Thompsonu?

>Davorin Karačić: Zahvaljujem profesoru Ivi Josipoviću na peticama; naučio me kako obraniti pozdrav "Za dom spremni"

Mi se ne bojimo nikoga osim dragoga Boga ali se istodobno u čudu pitamo, je li uistinu moguće da SUD Republike Hrvatske može i pomisliti biti servis tih istih malih pojava kojima ne smeta samo naš izraz iz Domovinskog rata kojim smo branili život i Dom, nego im pod krinkom borbe protiv tzv. ustaškog pozdrava, kojega u svojoj mržnji ni ne vide u drugom svjetlu, smeta i država koju smo krvlju ostvarili", poručio je Thompson.

<https://narod.hr/hrvatska/pupovceva-supruga-opet-vrsi-pritisak-na-sud-kako-bi-se-zabranila-pjesma-cavoglave-evo-sto-je-odgovorio-thompson>

DVOTREĆINSKA VEĆINA SUDACA KONAČNO POTVRDILA: ‘THOMPSONOVO PJEVANJE ČAVOGLAVA NIJE PREKRŠAJ!’

Ivana Josipović

3. lipnja 2020.

Visoki prekršajni sud danas je na općoj sjednici svih sudaca odlučivao o pozdravu **“Za dom spremni”** na početku pjesme Marka Perkovića Thompsona **“Bojna Čavoglave”** i sa 4 glasa za, 15 protiv i 1 suzdržanim odlučio kako to nije prekršaj. Priopćenje o odluci prenosimo u cijelosti:

“Dana 3. lipnja 2020. održana je sjednica svih sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske u nazočnosti 20 od ukupno 23 suca. S obzirom da se, na temelju čl. 39. st. 3. Zakona o sudovima, odluka na sjednici svih sudaca donosi većinom glasova svih sudaca suda, postojali su uvjeti za održavanje sjednice.

Na sjednici se, između ostalog, pod toč. 4. dnevnog reda, odlučivalo i o nedorečenosti i različitom tumačenju pravne norme u odnosu na primjenu čl. 5. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, kada se činjenični opis prekršaja odnosi na izvođenje pjesme **„Bojna Čavoglave“**, u izvođenju autora u izvornom obliku koja sadrži izričaj **„Za dom spremni“**, posebice u kontekstu načela zakonitosti, kao i ujednačenosti sudske prakse s obzirom na stajalište izraženo u usporedivom predmetu.

Imajući na umu dosadašnju jedinstvenu sudsku praksu Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske u odnosu na izričaj **„Za dom spremni“** kada se koristi u različitim okolnostima, koja nije dovedena u pitanje, pristupilo se glasanju o slijedećem pitanju:

„Može li se postupanje okr. Marka Perkovića, koje je činjenično opisano u optužnim prijedlozima Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, PU šibensko-kninska, broj 511-13-10-17-74/2016 od 30. prosinca 2016. i broj 511-13-10-17-46/16 od 8. kolovoza 2016., podvesti pod zakonski opis prekršaja iz čl. 5. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, koji glasi: “Tko na javnom mjestu izvođenjem, reproduciranjem pjesama, skladbi i tekstova ili nošenjem ili isticanjem simbola, tekstova, slika, crteža remeti javni red i mir“.

Nakon provedene rasprave, sa 4 glasa za, 15 protiv i 1 suzdržanim, **odlučeno je da se opisano postupanje u konkretnom predmetu ne može podvesti pod zakonski opis prekršaja iz čl. 5. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira te da je pravilna odluka ovog suda broj JŽ-2747/2018 od 2. listopada 2019.”**

ŠTO SE DOGAĐALO NA VISOKOM PREKRŠAJNOM SUDU OKO “BOJNE ČAVOGLAVE”?

U veljači ove godine suci Odjela za prekršaje protiv javnog reda i mira i javne sigurnosti Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske, nisu uspjeli donijeti većinsku odluku “o načelnim pitanjima” koja su proizašla iz prekršajnog postupka protiv **Marka Perkovića Thompsona** u vezi s pozdravom **“Za dom spremni”** na početku pjesme **“Bojna Čavoglave”**. I dok ostaje nejasno zašto bi suci Visokog prekršajnog suda trebali dolaziti do odluke “o načelnim pitanjima”, umjesto donositi odluke vodeći se za zakonom i

dokazima – tako je tada izvijestila glasnogovornica Visokog prekršajnog suda. Tada je **odlučeno da će se pitanje raspraviti na sjednici svih sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske**

> **Unatoč najavama Slavice Lukić presuda u korist Thompsona nije srušena**

Podsjetimo, tročlano vijeće Visokog prekršajnog suda u sastavu Ivanka Mašić i Mirjan Margetić, članice, te Anđa Ćorluka, predsjednica **potvrdilo je prvostupanjsku presudu Prekršajnog suda u Šibeniku** kojom je Thompson oslobođen krivnje zbog izvikivanja pozdrava “Za dom spremni” na početku pjesme “Bojna Čavoglave” na koncertima održanim 5. kolovoza 2015., 5. kolovoza 2016. te 27. kolovoza 2017. godine. PU šibensko-kninska nije odustajala pa je uložila žalbu Visokom prekršajnom sudu, ali je Visoki prekršajni sud žalbu odbio.

No, ta presuda nije otpravljena s Visokog prekršajnog suda **jer nije bila prošla kroz evidenciju sudske prakse, sudski odjel kroz koji prolazi svaka novodonesena presuda kako bi se utvrdilo je li sukladna već donesenim presudama u istim pravnim pitanjima, pisao je Jutarnji list.** Kako je Visoki prekršajni sud izrekao nekoliko osuđujućih pravomoćnih presuda vezanih uz pozdrav “Za dom spremni” evidencija sudske prakse ustanovila je da je oslobađajuća presuda u slučaju Thompsona suprotna već ustanovljenoj sudskoj praksi tog suda i ona je vraćena sudskom vijeću koje ju je donijelo na ponovno razmatranje. **Isto je sudsko vijeće odbacilo primjedbe i jednoglasno poručilo kako ostaje pri prijašnjoj presudi.** I dok mnogi vide ovakvo uplitanje “Evidencije sudske prakse” u odluke sudaca kao vrstu političkog pritiska i kršenja neovisnosti sudaca, ima onih koji su to glasno hvalili i zazivali.

> **Ante Deur o pjesmi ‘Bojna Čavoglave’ za Narod.hr: ‘Ne dopustimo da netko tko ne voli hrvatsku državu, gazi njeno stvaranje’**

> **Thompsonov odvjetnik za Narod.hr: ‘Onima kojima nije prihvatljiv ZDS u kontekstu Domovinskog rata, nije prihvatljiva niti ova država’**

> **Otkud Pupovčevoj supruzi povjerljive informacije o statusu presude Thompsonu?**

> **Davorin Karačić: Zahvaljujem profesoru Ivi Josipoviću na peticama; naučio me kako obraniti pozdrav “Za dom spremni”**

> **Thompsonova ekipa odgovorila na ponovnu objavu Pupovčeve supruge**

ČLANCI PUPOVČEVE SUPRUGE KAO POKUŠAJ PRITISKA

Slavica Lukić, supruga Milorada Pupovca, predsjednika Samostalne srpske demokratske stranke (SDSS) objavila je u veljači u Jutarnjem listu članak o tome kako će u Odjel za javni red i mir Visokog prekršajnog suda donijeti konačnu odluku o eventualnoj dozvoli ili zabrani korištenja pozdrava ‘Za dom Spremni’ u pjesmi ‘Čavoglave’ Marka Perkovića Thompsona. Navela je da će se odluke morati držati i ostali suci iako to nije točno s obzirom na činjenicu da Hrvatska nema presedanski pravni sustav.

Marko Perković Thompson nastupio je u prosincu prošle godine u Dubrovniku povodom Dana dubrovačkih branitelja i na koncertu također otpjevao “Čavoglave”.

> **(FOTO, VIDEO) Spektakl i ponos na Stradunu: Thompson održao koncert za Dan dubrovačkih branitelja**

“Jutarnji list nije imao uvid u presudu tročlanog vijeća Visokog upravnog suda koje je oslobodilo Thompsona pa ne znamo na koji je način to vijeće argumentiralo svoj stav

da izvikivanje pozdrava "Za dom spremni" na početku Bojne Čavoglave u Thompsonovom slučaju nije kršenje zakona. Treba, međutim, podsjetiti da je taj isti Visoki prekršajni sud samo nekoliko mjeseci ranije, u ljeto ove godine, donio presudu kojom je Marija Rosu, pjevača iz Makarske, pravomoćno osudio za remećenje javnog reda i mira upravo zbog izvikivanja pozdrava "Za dom spremni" na početku "Bojne Čavoglave" koju je Rosin bend otpjevao na trgu u Makarskoj povodom obilježavanja 20. obljetnice Oluje", pisala je Slavica Lukić u ranije objavljenom članku na istu temu, u kojem je donijela informacije koje se mogu protumačiti kao pritisak da se zaustavi presuda koja ide u korist Marka Perkovića Thompsona.

THOMPSONOVA EKIPA: 'SVJEDOČIMO MEDIJSKOM PRITISKU UVIJEK ISTIH, MALIH I NEBITNIH POJAVA UHLJEBLJENIH U NEKE MEDIJE'

Ekipa Marka Perkovića Thompsona uoči zasjedanja Odjela za prekršaje protiv javnog reda i mira i javne sigurnosti Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske u veljači odgovorila je na pisanje Slavice Lukić putem službene Facebook stranice.

Njihovu objavu prenosimo u cijelosti:

"U vrijeme dok se još uvijek iz crne zemlje iskopavaju ostaci hrvatskih heroja i žrtava srpske agresije, mi svjedočimo medijskom pritisku uvijek istih, malih i nebitnih pojava uhljebljenih u neke medije, koje pojave sebe vide u puno većem svjetlu i veličini nego što u stvarnosti jesu, kako iznova pokušavaju utjecati na sud da kriminalizira isto ono što su oni koje još uvijek crna zemlja krije, ponosito nosili braneći zemlju i narod od istih onih kojima ovi što perfidno i podmuklo, pod krinkom brige za ćudoređe, nikad nisu zamjerili ni mržnju ni smrt koju su sijali protiv ovog naroda i ove zemlje.

Mi se ne bojimo nikoga osim dragoga Boga ali se istodobno u čudu pitamo, je li uistinu moguće da SUD Republike Hrvatske može i pomisliti biti servis tih istih malih pojava kojima ne smeta samo naš izraz iz Domovinskog rata kojim smo branili život i Dom, nego im pod krinkom borbe protiv tzv. ustaškog pozdrava, kojega u svojoj mržnji ni ne vide u drugom svjetlu, smeta i država koju smo krvlju ostvarili", poručila je Thompsonova ekipa.

PROGON MARKA PERKOVIĆA ZBOG PJESME BOJNA ČAVOGLAVE

Marko Perković Thompson godinama je izložen progonu zbog pjesme "Bojna Čavoglave"

Pjesme Marka Perkovića s vremenom su zbog domoljubnog i vjerskog karaktera, postale „trn u oku“ dijelu projugoslavenski i antihrvatski orijentiranih medija i političara.

> Thompson o zabrani koncerta u Švicarskoj: Moje pjesme su istina koja nažalost mnoge smeta

Ipak, Marko Perković izdržao je sve napade bijesa i mržnje, te je svojim pjesmama u vrijeme tzv. „detuđmanizacije“, koja je sinonim za dekroatizacija, postao jedan od vidljivih i čvrstih simbola otpora tom pokretu.

<https://narod.hr/hrvatska/dvotrecinska-vecina-sudaca-konacno-potvrdila-thompsonovo-pjevanje-cavoglava-nije-prekrasaj>

POBJEDA POKLIČA "ZA DOM SPREMNI" UZDRMALA JUGONOSTALGIČARE

06 Lipanj 2020 16:08

Konačna odluka Visokog prekršajnog suda sasvim sigurno predstavlja težak udarac dugogodišnjoj hajci Milorada Pupovca na domoljubni i legalni, jer ga je kao takvog prihvatila vlada Ivice Račana, hrvatski pozdrav. Čelnik velikosrpske pete kolone očito je zatečen kao i njegova partnerica iz "YUarnjeg lista" Slavica Lukić, pa se zasad ne javlja.

Odluka Visokog prekršajnog suda da domovinski poklič "Za dom spremni" ne predstavlja kršenje Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira konačno je stavila sudsku i pravničku točku na tu temu koja se pod agresivnim pritiskom prokomunističkih jugonostalgijačkih krugova u posljednjih nekoliko godina simbolično predstavljala kao početni dokaz da je Republika Hrvatska s Domovinskim ratom u stvari nasljednica ustaške Nezavisne Države Hrvatske.

Valja podsjetiti kako je nevjerojatno da su vladajuće političke garniture u posljednjih 20-tak godina dozvolile Miloradu Pupovcu samozvanom i lažnom predstavniku, jer predstavlja tek manji dio srpske nacionalne manjine, da svojom velikosrpskom politikom drži cijelu naciju pod ucjenom, odvrćajući svojim postupcima pozornost s mnogo ozbiljnijih problema s kojima se suočava država. Milorad Pupovac i njegovo tzv. Srpsko narodno vijeće uz pomoć projugoslavenskih političkih stranaka, prije svega SDP-a i HNS-a, uključujući na neki način i HDZ, ali i brojnih civilnih udruga, ali, što je najtragičnije, i uz pomoć javne Hrvatske radiotelevizije kao nove varijante Yutela, da se ne spominju dva vodeće jugofilska dnevnika „Jutarnji list“ i „Večernji list“, uspio je nametnuti hrvatskoj javnosti ustašku etiketu pozdrava „Za dom spremni“.

Prije svega treba utvrditi pravnu dimenziju pozdrava „Za dom spremni“, polazeći od vrhovnog pravnog akta države, a to je naravno Ustav. U čl. 16. stoji: „Sloboda i prava mogu se ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak...“, a u čl. 38. stoji: „Jamči se sloboda mišljenja i izražavanja misli. Sloboda izražavanja misli obuhvaća osobito slobodu tiska i drugih sredstava priopćavanja, slobodu govora i javnog nastupa...“. Kad Pupovac i njegovo društvo trabunjaju o tome kako je pozdrav „Za dom spremni“ protuzakonit, onda oni osporavaju jedno od temeljnih ljudskih prava garantirano Ustavom. Kad su hrabri dečki u postrojbama HOS-a uzimali za svoj simbol pozdrav „Za dom spremni“ oni su samo koristili svoje ustavno pravo slobode mišljenja i izražavanja misli. Činjenica je da taj pozdrav ni u jednom zakonskom aktu nije zabranjen, jer bi to suštinski bilo protuustavno, a još je važnija činjenica da je HOS s tim pozdravom postao sastavni dio Hrvatske vojske, a sama udruga registrirana dok je na vlasti bila SDP-ova koalicija. Osim toga zahtjev za zakonsku zabranu jednog pozdrava je opasan presedan, jer su zabrane slobode izražavanja kao što je to bilo u komunističkoj Jugoslaviji karakteristične za totalitarne režime, a ne za demokratske države. Jednako tako tvrdnja da moderna Hrvatska počiva na antifašizmu je najobičnija floskula, jer je temelj hrvatske države Domovinski obrambeni rat protiv fašističke velikosrpske agresije. Ako je pak riječ o ustašama kao nedopustivoj političkoj kategoriji u Republici Hrvatskoj treba samo podsjetiti da se na prvim demokratskim izborima natjecala i ustaška stranka HOP na čelu s Pavelićevim zetom Srećkom Pšeničnikom, ali je dobila zanemariv broj glasova. Prema tome hrvatski birači su na tim izborima raskrstili s ustaškom prošlošću simboliziranom Nezavisnom državom Hrvatskom.

Kako se moglo dogoditi da je taj pozdrav postao toliko značajan da od njegove uporabe ovisi djelovanje Vlade. Otkako je usvojen Ustavni zakon o pravima nacionalnih manjina, a to je bilo za vrijeme Ivice Račana tendencija da se pozdrav „Za dom spremni“ protuustavno proglasi protuzakonitim i navodno ustaškim poprimila je pod dirigentskom palicom Milorada Pupovca i brojnih njegovih političkih, medijskih i civilnih kolaboracionista sadašnje razmjere. Tim Ustavnim zakonom manjine su u Hrvatskoj dobile prava kakvih nemaju ni u jednoj članici Europske unije, a osobito se to odnosi na Srpsku nacionalnu manjinu u kojoj je sva prava uzurpirao kako ga je nazvao bivši predsjednik Ivo Josipović „etnobilizmen“ Milorad Pupovac. Decidirano se može ustvrditi da je Milorad Pupovac lažni predstavnik Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj, jer predstavlja po izbornim rezultatima samo 12 posto biračkog tijela te manjine. Dok je takvom Miloradu Pupovcu kao čelniku pete kolone u Hrvatskoj nakaradni izborni zakon osigurao tri garantirana zastupnička mjesta u Saboru, najviše oštećeni su većinski dio hrvatskih Srba koji za razliku od Pupovca prihvaćaju Hrvatsku kao svoju domovinu, što su i dokazali, njih oko 9.000, boreći se protiv fašističke velikosrpske agresije koju Milorad Pupovac kao hrvatski državljanin nikad nije osudio. Ovdje je potrebno ustvrditi da je za takvo ucjenjivačko pozicioniranje kriv prije svega HDZ koji je za vrijeme vladavine Ive Sanadera donio takav apsurdni zakon. Po njemu se praktički politički nagrađuju oni pripadnici srpske nacionalne manjine koji su na ovaj ili onaj način podržavali velikosrpsku agresiju, dok su oni hrvatski Srbi koji su se borili protiv te agresije politički potpuno marginalizirani.

Pupovčev zahtjev za zabranu pozdrava „Za dom spremni“ s kojim je simbolično u Domovinskom ratu suzbijena fašistička velikosrpska agresija pored toga što je

protuustavan značilo bi pretvaranje Milorada Pupovca i njegovog SNV-a iz gubitnika u toj agresiji u pobjednika u miru.. Ključno je međutim da je u prethodnoj presudi Ustavnog suda sastavljenog pretežito od sudaca i pravnika iz prethodnog komunističkog režima koji je ocijenio da je to ustaški pozdrav sudac Miroslav Šumanović u izdvojenom mišljenju osporio takvu kvalifikaciju. Naravno dirigirani vodeći mediji ignorirali su izdvojeno mišljenje sudca Šumanovića. Pozivajući se na Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda i njezin čl. 10. sudac Šumanović konstatira u izdvojenom mišljenju da značajan dio hrvatske javnosti i društva percipira sporni pozdrav izvan totalitarnog i rasističkog konteksta, jer je za razliku od NDH korišten u drukčijem općem okviru tijekom Domovinskog rata koji je bio „pravedan, legitiman, obrambeni i oslobodilački“ u „uspostavi i očuvanju Republike Hrvatske kao samostalne i nezavisne, suverene i demokratske države“. Konstatirajući da se radi o izrazito kontroverznoj temi od javnog interesa sudac Šumanović je čvrstog uvjerenja da nije misija Ustavnog suda arbitrirati u globalnim ideološko-političkim i historiografskim prijeporima, jer to treba ostaviti znanstvenoj i drugoj javnoj polemici i sučeljavanju stavova sukladno vrijednostima pluralizma demokratskog društva koji izvire iz spomenute europske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Konačna odluka Visokog prekršajnog suda sasvim sigurno predstavlja težak udarac dugogodišnjoj hajci Milorada Pupovca na domoljubni i legalni, jer ga je kao takvog prihvatila vlada Ivice Račana, hrvatski pozdrav. Čelnik velikosrpske pete kolone očito je zatečen kao i njegova partnerica iz "YUarnjeg lista" Slavica Lukić, pa se zasad ne javlja. Naravno njegova bulumenta sastavljena od medija, nevladinih udruga i već prononsiranih jugonostalgičara s Mamuline liste 100 osoba spremnih da podrže vojni udar u Hrvatskoj na čelu s Antom Nobilom pokušat će na sve načine osporiti tu odluku. SDP na čelu s Davorom Bernardićem najavljuje zabranu pozdrava ako dođu na vlast, čemu se ne treba čuditi jer je to stranka koja još živi u jugokomunizmu. Međutim odluka Visokog prekršajnog suda najviše pogađa misiju premijera Andreja Plenkovića da "promijeni Hrvatsku". Da bi se promijenila Hrvatska onako kako to zamišljaju u Bruxellesu, a gubernator Plenković to provodi, trebalo je kriminalizirati "Za dom spremni" da bi se kriminalizirao Domovinski obrambeni rat i sveo na "građanski rat", kako to zagovara četnička garnitura u Beogradu. To međutim nije prošlo i na određeni način uvjerljiva presuda Visokog prekršajnog suda predstavlja simboličnu prijelomnicu u otporu svima onima koji pošto poto nastoje dovesti u pitanje Domovinski obrambeni rat a time i samu državu Hrvatsku.

Vjekoslav Krsnik/HRsvijet

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/21769-pobjeda-poklica-za-dom-spremni-uzdrmla-jugonostalgicare>

PUPOVČEVA SUPRUGA I DALJE NAPADA THOMPSONA I DOMOVINSKI RAT

12. lipnja 2020.

“Stiglo i obrazloženje oslobađajuće presude: poklič nije protuzakonit jer je na Thompsonovu koncertu bila dobra atmosfera i nitko nije bio uznemiren”, piše Slavica Lukić, supruga SDSS-ovog Milorada Pupovca, u Jutarnjem listu, tvrdeći da Šibensko-kninska policija tuži Thompsona do Vrhovnog suda.

> Pupovčeva supruga prije presude o Čavoglavama – pričala jedno, nakon presude – drugo. Kad govori istinu, a kad laže?

> Još jedna pobjeda: Slovenski sud zabranu koncerta u Mariboru proglasio nezakonitom, Thompson ima pravo nastupiti u Sloveniji

> ‘Kuća ljudskih prava’ negoduje zbog odluke suda o Bojni Čavoglave: ‘Pozdrav ZDS simbolizira zločinačku naci-fašističku ideologiju’

“Pravomoćnu presudu u slučaju Marka Perkovića Thompsona još nismo dobili, ali kad je dobijemo i proučimo, iskoristit ćemo sve pravne mogućnosti koje nam još stoje na raspolaganju. Učinit ćemo to u komunikaciji s nadležnim državnim odvjetništvom” izjavila je za Jutarnji glasnogovornica Policijske uprave šibensko-kninske Marica Kosor.

Kako je oslobađajuća presuda Visokog prekršajnog suda (VPS) u slučaju Marka Perkovića Thompsona postala pravomoćna, šibensko-kninskoj policiji koja je podnijela tri optužna prijedloga protiv njega zbog izvikivanja pokliča “Za dom spremni” na početku pjesme “Bojna Čavoglave”, i to na dvama koncertima u Kninu 2015. i 2016. te na koncertu u Vodicama 2017., ostala je još samo mogućnost za osporavanje te presude. Riječ je o izvanrednom pravnom lijeku zahtjeva za zaštitu zakonitosti, tj. preispitivanju pravomoćne presude pred Vrhovnim sudom, piše dalje Slavica Lukić.

Međutim, niti jedna stranka u postupku, pa ni policija u slučaju Thompson, ne može svoj zahtjev izravno podnijeti Vrhovnom sudu. Ekskluzivno pravo na pokretanje toga postupka ima samo DORH. Dakle, PU šibensko-kninska će, prema izjavi glasnogovornice Marice Kosor, DORH-u poslati prijedlog za zaštitu zakonitosti, a hoće li taj postupak biti i pokrenut, ovisi o DORH-u, tvrdi Lukić.

Odluka o tome donosi se na sjednici Kaznenog odjela. Ako Kazneni odjel odluči da je inicijativa PU šibensko-kninske osnovana, glavna državna odvjetnica Zlata Hrvoj Šipek uputit će Vrhovnom sudu zahtjev. Vrhovni sud taj prijedlog može odbiti ili prihvatiti. Ako Vrhovni sud prihvati zahtjev DORH-a, pravomoćna presuda u slučaju Thompson bi se ukinula, a posljedično bi u vodu palo i “pravno mišljenje” Visokog prekršajnog suda zauzeto na sjednici svih sudaca 3. lipnja. Jutarnji list jučer je dobio presliku pravomoćne oslobađajuće presude Thompsonu koju je 2. listopada prošle godine donijelo tročlano vijeće VPS-a pod predsjedanjem sutkinje Anđe Čorluke. Presuda je jučer stigla na Općinski sud u Šibeniku, odakle su je na traženje Jutarnjeg lista, i dostavili.

Prema opisu policije koja je pokrenula tri prekršajna postupka, Thompson je u sva tri slučaja na početku pjesme “Bojna Čavoglave” uzviknuo “Za dom”, zatim napravio stanku čekajući da mu publika uzvratiti – “spremni”, da bi nakon toga i sam uzviknuo

“spremni”. Time je, tvrdi policija, svjesno i namjerno poticao na mržnju zbog nacionalne i vjerske pripadnosti, jer se taj pozdrav koristio kao službeni pozdrav totalitarnog režima NDH i kao takav je ukorijenjen kao simbol rasističke ideologije uz izražen prezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti.

Zanimljivo je, međutim, da je za prvo prijavljeno djelo koje se odnosi na Thompsonov koncert u kolovozu 2015. nastupila zastara upravo u vrijeme dok je spis čekao na rješavanje na VPS-u. Visoki prekršajni sud se složio s argumentacijom nižeg Općinskog suda iz Šibenika, prema kojoj nema prekršaja protiv javnog reda i mira jer nitko od sudionika Thompsonovih koncerata u Kninu i Vodicama nije negodovao niti je bio uznemiren zbog izvikivanja pozdrava “Za dom spremni”, navodi Slavica Lukić.

> (VIDEO) “Bojna Čavoglave”: Nastanak i važnost budnice iz Domovinskog rata te progon Marka Perkovića Thomspsona

> Dvotrećinska većina sudaca konačno potvrdila: ‘Thompsonovo pjevanje Čavoglava nije prekršaj!’

> Pročitajte reakcije na odluku o ‘Za dom spremni’ na početku Thompsonove pjesme ‘Bojna Čavoglave’

Podsjetimo, novinarka Jutarnjeg lista Slavica Lukić, koja je javnosti poznata kao partnerica Milorada Pupovca, SDSS-ovog saborskog zastupnika srpske nacionalne manjine i Plenkovićevog koalicijskog partnera, par je sati prije presude Visokog prekršajnog suda o pozdravu “Za dom spremni” u pjesmi “Bojna Čavoglave” Marka Perkovića pisala kako će ta presuda biti obvezujuća za sve suce tog suda, a sada kad joj se presuda ne sviđa – tvrdi suprotno.

Podsjetimo također, potvrđujući zaključak Prekršajnog suda u Šibeniku, Visoki prekršajni sud, odbijajući optužbu protiv Marka Perkovića Thompsona, obrazlaže kako “nije dokazano da je upravo sporni pozdrav koji je sastavni dio stihova pjesme ‘Bojna Čavoglave’ izvođene od strane okrivljenika u eksplicitnoj vezi s ustaškim obilježjima niti da je remetio javni red i mir, sve to tim više što iz izvedenih dokaza, iskaza ispitanih svjedoka policijskih službenika proizlazi da je na koncertima vladala pozitivna atmosfera i da nisu zaprimili niti jednu pritužbu građana”. Stoga su sutkinje VPS-a, predsjednica vijeća Anđa Ćorluka te članice Ivana Mašić i Mirjana Margetić odbile žalbu PU šibensko-kninske.

Udruga hrvatskih sudaca također je odgovorila kritičarima presude oko pozdrava ‘Za dom spremni’ u Thompsonovoj pjesmi, te poručila – Ubuduće pitajte nekoga tko se razumije u pravo.

Udruga hrvatskih sudaca navodi:

Izjave pojedinih pravnikâ, uključujući i profesore pravnih znanosti te profesora „opće prakse“ pokazuju da prije davanja izjava nisu pročitali priopćenje Visokog prekršajnog suda od 4. lipnja 2020. Neke od izjava pokazuju da niti ne poznaju odredbe Zakona o sudovima, osobito članka 38. do 40. toga zakona.

Političare, uključujući one medicinskih i biomedicinskih znanosti, pozivamo da prije davanja izjava, ako žele da zvuče stručno i vjerodostojno, pitaju nekoga tko se razumije u pravnu problematiku koju je razmatrao Visoki prekršajni sud.

Izjava doktora biomedicinskih znanosti koji se bavi politikom pokazuje i nedostatak osnovne pristojnosti te priliči noćnim „kafanskim“ razgovorima.

Sve navedene, kao i one koji žele komentirati ovu pravnu problematiku pozivamo da pročitaju odluku i priopćenje Visokog prekršajnog suda od 4. lipnja 2020. (VPS RH – PRIOPĆENJE ZA JAVNOST 4. lipnja 2020.) te izjave odvjetnice Vesne Alaburić.

<https://narod.hr/hrvatska/pupovceva-supruga-i-dalje-napada-thompsona-i-domovinski-rat>

PREDSJEDNIK USTAVNOGA SUDA I PUPOVČEVA ŽENA

*u prljavoj VELIKOSRPSKOJ OPERACIJI rušenja presude o
pozdravu Za dom spremni*

Predsjednik Ustavnoga suda Miroslav Šeparović svjesno krši član 60. Poslovnika Ustavnoga suda, koji zabranjuje uplitanje u odluke sudova, i nezakonito poziva Dorh da pokrene postupak rušenja oslobađajuće odluke o pozdravu ZDS. S obzirom na to da je on Šeksov kum, a gospođa Lukić Pupovčeva druga, očito je kako djeluju i kao izdanak hrvatsko-srpske Plenković-Pupovčeve koalicije

Piše: IVICA MARIJAČIĆ

Nije mogao protiv samoga sebe. Tako bi se ukratko mogla opisati reakcija predsjednika Vrhovnog suda RH Miroslava Šeparovića, dan nakon što je Visoki prekršajni sud (VPS) RH definitivno odlučio da je pozdrav *Za dom spremni* dopušten. Imao je silnu potrebu zagorčati radost većini naroda koji je bio oduševljen presudom i pružiti utjehu sebi i svojim ljevičarskim istomišljenicima pa je izdao priopćenje u kojemu je poručio da priča oko ZDS još nije gotova, da će pasti jer navodno nije u skladu s Ustavom RH.

Na općoj sjednici svih sudaca VPS, njih 15 smatralo je da je pozdrav *Za dom spremni* dopušten jer u njegovoj uporabi nema nikakva prekršaja. Njih troje uvjereni su da je kažnjiv u svakoj prigodi, a jedan sudac je bio neopredijeljen. Gotovo 80 posto sudaca smatra, dakle, kako je taj pozdrav posve u redu. To je taj famozni omjer i u stanovništvu koji je davno detektirao prvi hrvatski predsjednik RH dr. Franjo Tuđman rekavši kako je oko 20 posto jugonostalgicara u Hrvatskoj, protivnika hrvatske samostalnosti i slobode. Na žalost, tih 20 posto je nakon 2000. godine, dolaskom tzv. trećejanuarske vlasti i njihova predsjednika Mesića, te kasnije prepariranjem Tuđmanova HDZ-a iz nacionalne u anacionalnu stranku, preuzelo sve poluge vlasti u hrvatskoj državi i ne ispušta ih do danas. Oni pokušavaju kotač povijesti okrenuti, rehabilitirati vrijednosti pregaženoga jugokomunističkoga okupacijskoga režima i zapravo su, svjesno ili nesvjesno, na crti beogradske memorandumske politike koja želi u miru ostvariti ono što nije uspjela ratom. Kao što smo i naglašavali u jednome od prijašnjih brojeva, Beograd već godinama lomi kralježnicu Hrvatskoj baš na pozdravu *Za dom spremni*. Ako perfidnim putem, prikazujući ga kao fašistički i zločinački, prisili potkupljive i politički neizgrađene hrvatske vlasti da ga zabrane, inzistirat će i na tezi da je naša borba za oslobođenje od srbijanske agresije pod tim sloganom bila nelegalna i također fašistička. To je specijalni rat Srbije protiv Hrvatske koji nikada ne prestaje.

I kad se činilo prošloga tjedna da smo dobili i tu bitku protiv Srbije, jer je VPS uvjerljivo odlučio jedino što je i normalno, dakle da je pozdrav ZDS pod kojim je, uz

ostalo, branjen i Vukovar legalan, na scenu su stupili novinari projugoslavenskoga zagrebačkoga *Jutarnjeg lista*, a prva među njima Slavica Lukić, inače supruga Milorada Pupovca, člника dijela srpske manjine u RH. Ona i inače godinama vodi nevjerojatnu kampanju protiv uporabe toga pozdrava i u pjesmi Marka Perkovića Thompsona ispovijedajući uglavnom isti stupanj razorne mržnje kao i suprug joj Milorad Pupovac. Stalno navješćuje obračun s „ustaškim pozdravom“, često dobivajući prva informacije od svojih istomišljenika u pravosuđu o odlukama i poduzetim radnjama. Premda je prije presude VPS pisala kako će ta odluka biti presedanska, tj. obvezujuća, ogorčena nakon neočekivane presude, promijenila je ton i počela se konzultirati s „pravnim autoritetima“ i objavljivati njihova, jednako ogorčena mišljenja. Logično je pretpostaviti kako je upravo ona potaknula predsjednika Ustavnoga suda Miroslava Šeparovića da već sutradan izda priopćenje s ključnom porukom kako je taj pozdrav neustavan, kao i implicitnim pozivom Dorhu da reagira. I budući da ruka ruku mije, Šeparović je sutradan, lažući da time odgovara na upite brojnih novinara, a zapravo ničim izazvan osim Lukićkinom i vlastitom otprije poznatom idiosinkrazijom prema pozdravu *Za dom spremni* izdao priopćenje Ustavnoga suda u kojemu je rekao da pozdrav nije u skladu s Ustavom RH, koji je o tome donio nekoliko odluka.

Šeparović na početku priopćenja navodi kako Ustavni sud Republike Hrvatske ne komentira odluke i rješenja sudova, da je sudbena vlast samostalna i neovisna, a sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava te na temelju činjenica utvrđenih u svakom pojedinom konkretnom postupku, ali podsjeća da je Ustavni sud u odnosu na pozdrav *Za dom spremni* u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište kako je riječ o ustaškome pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

Prvo je, dakle, Šeparović licemjerno ustvrdio kako se ne miješa u odluke sudova, a onda na kraju itekako se upleo u slučaj poručivši da je pozdrav u suprotnosti s Ustavom RH. Ovakvim skandaloznim priopćenjem Šeparović je grubo povrijedio **Poslovník Ustavnoga suda RH, članak 60.**, koji glasi: „Predsjednik Ustavnoga suda odlučuje o potrebi objave službenoga priopćenja Ustavnoga suda o pojedinoj odluci, rješenju i izvješću ili o tijeku ustavnosudskoga postupka koji još nije okončan, odnosno o određenom događanju u Ustavnome sudu ili o pitanju vezanom uz položaj Ustavnoga suda ili sudaca Ustavnoga suda od širega značenja za javnost.“

Članak nedvojbeno daje predsjedniku ovlasti u pogledu objava o predmetu na Ustavnome sudu, ali ne i predmeta na sudovima, posebice nema pravo na iznošenje mišljenja o predmetu koji je još *sub iudice*, dakle u postupku, a ovaj slučaj jest još u postupku s obzirom na potencijalne pravne izvanredne lijekove, neovisno o tomu što je presuda pravomoćna.

I u tomu je smisao Šeparovićeve reakcije. Sramotnim se priopćenjem on izravno miješa u rad sudova i implicite poziva Dorh da podigne zahtjev za ocjenu zakonitosti odluke VPS. Taj bi zahtjev došao na Vrhovni sud. Ondje je od 40 sudaca, njih 39 iz komunističkoga sustava i nemaju nimalo političke empatije s hrvatskim patriotizmom i Domovinskim ratom te će, uvjeren je Šeparović, proglasiti odluku VPS nezakonitom. Marku Perkoviću Thompsonu preostat će nakon svega ustavna tužba, koja će dospjeti na ovakav Ustavni sud, a onda će Šeparović slavodobitno i ekskluzivno informirati svoju priju, gospođu Lukić Pupovac, da je operacija zabrane pozdrava ZDS definitivno dovršena. Eto, to je ideja i plan i samo rijetki politički slijepci to ne vide.

Inače, podsjetimo, Miroslav Šeparović u Jugoslaviji je bio kadar komunističkoga batinaša Ivana Fumića. Početkom 90-ih nije odmah u početku prihvaćao pozive da se uključi u novu vlast i Tuđmana je nazivao fašistom, kaže nam Krešimir Alerić, njegov kolega iz Ministarstva pravosuđa u to doba. Kasnije je pristupio vlasti, plivao u toj hijerarhiji psećim, vazalskim instinktom, postao je i ravnatelj HIS-a, a onda krajem 90-ih glavni akter jedne afere u kojoj je smijenjen, a on se hvalio da mu ne mogu ništa jer je otuđio dio dokumentacije. Time je sam primorao policiju da ga uhiti na nekoliko dana i izvrši pretres njegova stana. Danas je rijetko sresti poznavatelja i suradnika Miroslava Šeparovića koji će o njemu reći nešto dobro. Poznat je i kao jedan od gorih studenata Pravnoga fakulteta u Zagrebu: veliki „gigant“ pravne misli iz Ustavnoga prava ima ocjenu dovoljan (2). Dvica je i inače najčešća ocjena u njegovu indexu čiji preslik imamo. Danas Šeparović s lakoćom donosi kategorički sud o ZDS i NDH premda o tome pojma nema i sve što zna obične su promidžbene ispraznice velikosrpske historiografije bez ikakvih znanstveno provjerljivih dokaza. Jedan je od bezbrojnih stereotipnih takvih javnih dužnosnika i haidegereovski kazano, riječ o neautentičnome biću koje vlastitu bezličnost, mediokritetstvo i nedostatak nacionalnoga dostojanstva kompenzira viškom ambicija i svrstavanjem u vlak onih koji su dušu prodali vragu. Šeparović (HDZ) je u Ustavni sud RH dospio kao kum Vladimira Šeksa u drugoj ženidbi ovoga na Hvaru. Drugi Šeksov kum bio je Branko Bačić. Šeparović i gospođa Lukić Pupovac u ovoj prljavoj operaciji djeluju kao tandem, kao izdanak hrvatsko-srpske Plenković-Pupovčeve koalicije. On kao Šeksov kum i Plenkovićev čovjek, ona kao žena Milorada Pupovca, Plenkovićeve partnera.

Operacija rušenja pravomoćne presude počela je, a s obzirom na to da je zabrana pozdrava ZDS jedan od važnih ciljeva specijalnoga rata Srbije protiv Hrvatske, očigledno je kako su njih dvoje na crti velikosrpskih interesa, pri čemu je posve nevažno čine li to svjesno ili nesvjesno.

Hrvatski tjednik, 10. lipnja 2020.

THOMPSONOV MENADŽMENT ODGOVORIO BORISU MILOŠEVIĆU, PREDSDJEDNIKU SNV-A: ‘PITAJTE PREŽIVJELE STRADALNIKE IZ DOMOVINSKOG RATA, JE LI ZA NJIH BOJNA ČAVOGLAVE BUDNICA’

17. lipnja 2020. u 23:18

“Boris Milošević kao i njegov tutor Pupovac posljednjih dana pokušavaju kroz medije sklone četnikovanju progurati tezu o povezanosti odluke Visokog prekršajnog suda RH u Zagrebu kako pjesma “Bojna Čavoglave” ne remeti javni red i mir s gnjusnim porukama protiv Srba u Zagrebu.”, napisao je menadžment pjevača Marka Perkovića Thompsona na Facebooku u reakciji na izjave predsjednika Srpskog narodnog vijeća Borisa Miloševića.

> **Podsjećaju li grafiti mržnje na neke druge Pupovčeve ‘dokaze’ o tome kako je Srbima loše u Hrvatskoj?**

> **Pupovčeva supruga i dalje napada Thompsona i Domovinski rat**

> **Pročitajte reakcije na odluku o ‘Za dom spremni’ na početku Thompsonove pjesme ‘Bojna Čavoglave’**

> **Hrvatski generali o odluci o ‘ZDS’: ‘Pozdrav je ubaštinjen u tekovine našega Domovinskog, obrambenog i antifašističkog rata’**

Njihovu objavu prenosimo u cijelosti.

“Danas je ničim izazvan, Boris Milošević, predsjednik stranke koju je utemeljio krvnik i ratni zločinac Goran Hadžić preko NI poručio Hrvatima kako bi on kaznio Thompsona zbog pjesme “Bojna Čavoglave” jer veliča NDH kao i to da pitamo preživjele iz Jasenovca je li pjesma “Bojna Čavoglave” budnica.

Boris Milošević kao i njegov tutor Pupovac posljednjih dana pokušavaju kroz medije sklone četnikovanju progurati tezu o povezanosti odluke Visokog prekršajnog suda RH u Zagrebu kako pjesma “Bojna Čavoglave” ne remeti javni red i mir s gnjusnim porukama protiv Srba u Zagrebu.

Dovoditi u vezu Thompsona i “Bojnu Čavoglave” s gnjusnim porukama protiv žena i djece od prije nekoliko dana koje svaki normalan čovjek treba osuditi ili javno po tko zna koji put lagati kako Thompson izvodi pjesmu “Jasenovac i Gradiška Stara” mogu samo oni koji su za čin agresije na Hrvatsku nagrađeni porazom i nikako ne pristaju na suvremenu Hrvatsku kao svoju državu.

Podsjećamo gospodina Borisa Miloševića kako je pjesma Bojna Čavoglave nastala u jeku napada na Hrvatsku od strane pobunjenih Srba i ostalih četnika potpomognutih jugo vojskom. Kada je pjesma “Bojna Čavoglave” koja je hrabrila domovinu nastala, ti krvoloci su se već do tada naubijali i razorili velik dio Hrvatske.

Gospodinu Miloševiću predlažemo da napravi anketu među stradalnicima od četničke ruke u Domovinskom ratu, neka njih pita jeli za njih “Bojna Čavoglave budnica.

Naravno, nama je oduvijek bilo jasno tko i za čiji račun širi laži o Thompsonu kao širitelju mržnje, tko po svijetu lobira i prijeti vlasnicima dvorana kako bi otkazali dvorane pa uz pomoć sklonih im medija to prikazali kao zabranu Thompsonova koncerta kao što nam je jasno i tko naručuje te video montaže koje prikazuju

Thompsonove koncerte s ubačenim falsificiranim materijalom i podmeće ih kako bi nekoga uvjerali da Thompson izvodi pjesmu "Jasenovac i Gradiška Stara" na svojim koncertima."

Milošević: "Pitajte preživjele iz Jasenovca je li pjesma 'Bojna Čavoglave' budnica"
Podsjetimo, predsjednik SNV-a rekao je, kad bi on bio sudac, da bi zbog ustaškog pozdrava prije kaznio Thompsona nego Rosu: "Zato što je gospodin Perković i ranije izražavao simpatije prema NDH".

Boris Milošević rekao je za N1 da ga ne iznenađuju najnoviji transparenti i drugi ispadi s nekima od najgorih dosadašnjih poziva na mržnju:

"Ovi ispadi nisu izolirani, oni su konstantni, te se pojavljuju ciklički svakih nekoliko mjeseci. Dođu u fokus javnosti tako da se javnost u ciklusima zgraža, govori se: 'Kako je to moguće?!', 'To je ružno'."

Nakon takvog ciklusa, nastavio je, problem s nacionalističkom mržnjom nastavlja kipjeti ispod površine, sve dok opet ne dođe vrijeme da se mora razgovarati o toj temi.

"Država ne šalje jasne i nedvosmislene poruke prema tim pojavama. Imamo situaciju da se na stadionima stalno čuju povici mržnje: 'Ubij Srbina!' Ali, ne samo to, nego i: 'Ubij tovara!'", kaže Milošević.

"Problem je dublji od politike, pravosuđa ili policije. To je strukturni problem društva. U svim porama društva stvari se prešućuju, ne tretiraju se na adekvatan način. I onda svakih nekoliko mjeseci imamo poruke mržnje, koje prerastaju i u fizičko nasilje", objasnio je ciklus nacionalističkih ispada u društvu.

Za bilo kakvo relativiziranje ili drugačije tretiranje ZDS kao poruka mržnje u jednim situacijama odnosno patriotske parole iz povijesti, on kaže da takvo stanje nije održivo.

"Ne može ZDS biti govor mržnje, a u toj pjesmi da ne bude govor iz mržnje... Zar se zaboravlja da je riječ o pjevaču koji je javno izražavao simpatije prema NDH i Paveliću, koji je pjevao o Jasenovcu i Gradišci Staroj?", aludirao je predsjednik SNV-a na Marka Perkovića Thompsona.

"To je jedan paradoks. Ja da sam sudac, prije bih kaznio gospodina Perkovića nego gospodina Rosu za ZDS, baš zato što je i ranije izražavao simpatije prema NDH."

Riječ je o Mariu Rosi, pjevaču lakih nota iz Makarske, koji je u kolovozu 2019., prvi u Hrvatskoj, osuđen zbog ustaškog pozdrava.

<https://narod.hr/hrvatska/thompsonov-menadzment-odgovorio-borisu-milosevicu-predsjedniku-snv-a-pitajte-prezivjele-stradalnike-iz-domovinskog-rata-je-li-za-njih-bojna-cavoglave-budnica>

ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

'OKLOPNO PRAVOSLAVLJE'

Iznenadio me tekst na maxportalu:

Srpske Novosti izgadile Porfirija: SPC je leglo zla, a Porfirije vođa

<https://www.maxportal.hr/vijesti/srpske-novosti-izgadile-porfirija-spc-je-leglo-zla-a-porfirije-voda/>

Pomislih: Je li moguće da su shvatili koliko su pogriješili kada im je Igor Vukić nudio da upravo oni počnu objavljivati njegova istraživanja o Radnom logoru Jasenovac što bi i dovelo do sloma velikosrpske politike u RH, ali bi njih u očima Hrvata izjednačio s onim Srbima koji smatraju Hrvatsku svojom domovinom i koji su je branili u Domovinskom ratu od naci-fašističke srpske agresije.

Zapravo, *maxportal* piše o tekstu Viktora Ivančića OKLOPNO PRAVOSLAVLJE:

<https://www.portalnovosti.com/oklopno-pravoslavlje>

Međutim već prva rečenica mi pokazuje da sam pogriješio i da su oni i dalje daleko od Igora Vukića:

Bolje je to jasno reći odmah na početku, kada već nekoliko decenija iskustva ne ostavlja mjesta dvojbi: poput Katoličke crkve u Hrvatskoj, Srpska pravoslavna crkva je leglo nacionalističkog zla, a u figuri patrijarha PORFIRIJA dobila je adekvatnog vođu.

Ostatak teksta je takav da doista izvrsno opisuje SPC i njenu ulogu kao udarnu pesnicu naci-fašističke srpske politike.

Pa koji je onda interes da oni objave ovakav članak?

Istina mnogi i hrvatski komentatori su primijetili kako su poslije Porfirijevog zračnog desanta na Cetinje mnogi iz RH koji nisu primijetili takvu srpsku politiku u RH sada osuđuju SPC i vjeruju da su svi oni konačno 'progledali'.

Zapravo takvi komentari su me podsjetili na nekadašnji tjednik 'Danas' u vrijeme početaka naci-fašističke Miloševićeve politike. U njemu su glavne kolumnistice bile Jelena Lovrić i Tanja Torbarina koje sam obavezno čitao i mislio da one jednako misle. Sve do trenutka kada je u jednoj svojoj kolumni Torbarina jasno svima stavila do znanja da njih dvije ne misle isto. Shvatio sam da Lovrićka napada Miloševića zato što joj je bilo jasno da Milošević svojom politikom ruši Jugoslaviju, a Torbarina zato što brani svoju Hrvatsku od naci-fašističke agresije koju je očekivala. Kada je Lovrićka postala i član CK SKH sve je to potvrdilo moje uvjerenje i svojim kasnijim pisanjem to je pokazala svima. Svoje mišljenje tada sam na šaljiv način pokazao i na jednom ispitu na fakultetu (Tekstilni fakultet gdje studentima matematika nije 'jača strana'). Na usmenom

ispitu došao je student koji se prezivao isto kao Tanja. Rekao sam mu: „Ako se još i zoveš Tanja“ dajem ti odmah DVA.“

Slično Lovrički tada tako i ovi danas iz Porfirijeva kružoka i svi bliski njima doista jesu pogledali, ali ne u tome već u tome što se srušila lažna slika o Porfiriju i SPC koju su oni godinama gradili u Hrvatskoj pa je takva njihova uloga sve više i više očita mnogim ljudima u RH. A itekako su svjesni da podrška takvoj političkoj organizaciji kakva je SPC prokazuje nositelje veleizdaje u očima mnogih naših ljudi u RH. (Sjetimo se samo kako je reagirao Predsjednik Vlade kada mu je to rečeno u Saboru.)

Tako u današnjem *Hrvatskom tjedniku* u komentiraju izjavu povjesničara Tvrtka Jakovine kako *'Srpski svet' previše podseća na Memorandum SANU*:

HT: Je li Vam to drago ili krivo, pitanje je sad, oduševljeni polazniče Porfirijevih kružoka?

Podsjetit ću i na djelovanje HTV-a koja je poznata kao PORFIRIJEVA TELEVIZIJA kada je na blagdan ZAŠTITNIKA HRVATSKE I HRVATSKOG NARODA dala razgovor s Porfirijem koji je to iskoristio za napad na blaženog Stepinca i za laži o Jasenovcu. To je nama koji smo pokrenuli Peticiju za smjene na HTV-u tj. Porfirijevoj televiziji bilo slično desantu na Cetinje, ali to nije bilo tako slikovito kao stvarni desant na Cetinje pa vlastima kojima smo se obratili nije ništa značilo ni to što je Peticija imala preko 3000 potpisnika.

Nastavili su 'igrati' kako Pupovac svira.

Tako i danas gledamo 12 (DVANAEST) nastavaka seriju „NDH“ jednog iz Porfirijevog kružoka na Porfirijevoj televiziji. U 'Bujici' sinoć doznajemo da je Porfirijeva televizija platila samo 6 (ŠEST) epizoda, a ostalih šest su dobili na poklon.

O prvoj epizodi te serije s Porfirijeve televizije pogledajte što pišu hrvatski povjesničari: <https://www.hkv.hr/vijesti/hrvatska/37918-povjesnicar-jareb-o-seriji-ndh-autor-nije-kompetentan.html>

<https://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-o-klasicevom-dokumentarcu-o-ndh-steta-ulozenog-novca-poreznih-obveznika>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27868-hasanbegovic-o-klasicevom-dokumentarcu-o-ndh-steta-ulozenog-novca-poreznih-obveznika>

Kako je gost 'Bujice' bio Marko Jurić predstavljena je nova knjiga Edicije Velebit: 'Protokoli velikosrpske ideologije – Temeljni dokumenti antihrvatskog pokreta od Načertanija do Memoranduma 2'. Suradnici na ovoj knjizi bili su Tihomir Dujmović, Davor Domazet Lošo, Mato Artuković, Marko Jurić i Slobodan Prosperov Novak.

Spomenut ću samo da nije slučajno što je jedan od koautora jedan od ponajboljih hrvatskih povjesničara znanstveni savjetnik Mato Artuković o kojemu sam napisao i knjigu (*Dr. sc. Mato Artuković*, Zagreb, 2020., str.224.). On je još mnogo prije prvog Memoranduma SANU koji je bio glavni srpski dokument-vodilja za Miloševićevu naci-fašističku politiku pisao o KULTU 'UGROŽENOG SRBINA', koji traje više od 130 godina, a to i jest naslov posljednjeg poglavlja u knjizi.

Čitajući u 'Bujici' velikosrpski MEMORANDUM SANU 2. učinili su da svi gledatelji mogu prepoznati politiku koju provodi koalicija na vlasti u RH, a kojoj je zapravo na čelu Pupovac (tako je jedno – s pravom – tu koaliciji Predsjednik vlade u Hrvatskom saboru nazvao imenom, koji ja od tada koristim, ČETNIČKA KOALICIJA).

Pogledajte samo tekst Marka Curaća u današnjem 'Hrvatskom tjedniku':

Srpski patrijarh Porfirije veliki je manipulator koji vješto barata tehnikama tvrde i meke moći

10.980.504,48 KUNA LANI JE HRVATSKA IZDVOJILA IZ DRŽAVNOGA PRORAČUNA ZA SPC KOJI PREDVODI VELIKOSRPSKU POLITIKU SRPSKOGA SVETA

O koaliciji piše i bivši Tuđmanov ministar veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec: *Ljubav je pobijedila, koalicija ostaje stabilnom*

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/37906-h-hitrec-29.html>

Izdvojit ću samo Popis pučanstva: ... *Srbi (su se) posvetili popisu i našli da je skrojen baš za njih – jedan će popisati sve u kući i dodati još deset nepostojećih i neboravišnih plus petnaest njih nadošlih s druge strane Dunava s namjerom da ostanu barem godinu dana, je li. Ne moram citirati Dobricu Čosića, već je dosadno.*

Da, velike su pogodnosti kada je na čelu koalicije Pupovac i kada su sudionicima Porfirijeva kružoka širom otvorena sva vrata svemu u RH, zar ne?

Ako pogledate i tekst *Tv serija za dvije skupine ljudi - zadojene i zaglupljene*

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27873-tv-serija-za-dvije-skupine-ljudi-zadojene-i-zaglupljene>

bit će jasno zašto sam vam jučer poslao tekst Josipa Jovića o orjuni. Zato će vam vjerojatno biti zanimljiv i intervju s njim:

<https://www.hkv.hr/razgovori/37905-razgovor-s-j-jovicem-hrvatski-nacionalisti-zazivaju-lustraciju-a-zapravo-su-oni-lustrirani.html>

Već i naslov govori o politici hrvatskih vlasti i svih blagodati takve politike za sve iz Porfirijevog kružoka i njima slična.

Ali u istoj 'Bujici' pokazan je jedan od prvih rezultata Porfirijeva desanta tj. kako prvi put u HDZ-u nisu slijedili Pupovčev zahtjev, a to je nešto što itekako zabrinjava sve ljubitelje samog Porfirija i njegove politike koju su mogli prije Cetinja njegovi učenici provoditi u Hrvatskoj:

Velika pobjeda nad Pupovcem i ljevicom u Karlovcu: Koranski most ima novo ime: Most specijalne jedinice policije Grom!

Četvrtak, 23 Rujan 2021

Karlovački ratni veterani i cijeli grad Karlovac, rano jutros su odnijeli veliku pobjedu: uspjelo je preimenovanje Koranskog mosta - u Most specijalne jedinice policije Grom! Preimenovanje su predložili suborci Miše Hrastova, na čelu s predsjednikom Udruge SJP Grom, Josipom Slačaninom, a žestoko protiv bili su ekstremna projugoslavenska ljevica, Milorad Pupovac i njegov SDSS. Unatoč pritiscima iz Zagreba, lokalni HDZ je ostao čvrst i zajedno s vijećnicima Domovinskog pokreta tijekom cjelonoćne sjednice, izglasao preimenovanje mosta koji simbolizira otpor Karlovčana velikosrpskoj agresiji 1991. godine.

Osim SDSS-a koji je radio medijsko-politički pritisak na sam vrh Vlade, protiv su bili i vijećnici radikalno lijeve, Tomaševićeve platforme Možemo, a Grbinovi SDP-ovci, nezadovoljni odlukom hrvatske većine, napustili su Gradsko vijeće Karlovca.

Velimir Bujanec

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27878-vellka-pobjeda-nad-pupovcem-i-ljevicom-u-karlovcu-koranski-most-ima-novo-ime-most-specijalne-jedinice-policije-grom>

Još više ih plaši što se Predsjednik RH Milanović usudio u New Yorku reći: VUČIĆ JE BIO RATNI HUŠKAČ

<https://hrvatskonebo.org/2021/09/21/milanovic-u-new-yorku-vucic-je-bio-ratni-huskac/>

Vučić je, pak, izjavio da Milanović govori takve stvari o njemu, "plitke i niske uvrede" HRVATSKI predsjednik potom je ponovio u New Yorku da je njegov sadašnji srpski kolega Aleksandar Vučić poticao na rat i da je vjerojatno ponosan na tu ulogu.

Naime, Milanovićeva izjava o ratnom huškaču izgovorena u izlaganju na sveučilištu Columbia izazvala je buru u Srbiji.

"Vi ne možete prijeći preko toga koje uloge su neki ljudi imali na našim prostorima zadnjih trideset godina. Tu se prolijevala krv, palilo se, ubijalo, a neki ljudi su to poticali", pojasnio je danas Milanović. Dodao je da je Hrvatska ipak džentlmenski prešla preko toga, ali i da neće zabijati glavu u pijesak kao što rade mnogi u Srbiji.

<https://www.index.hr/vijesti/clanak/milanovic-vucic-je-ponosan-na-svoju-ulogu-u-ratu/2305494.aspx>

Naravno može se džentlmenski preći preko toga iako je i slijepcima jasno da je politika Srbije i danas huškačka. Problem će vjerojatno i dalje biti ZA DOM SPREMNI jer on danas simbolizira pobjedu u Domovinskom ratu, a u RH nemamo vlast koja bi vodila Tuđmanovu suverenističku politiku ili - ne daj Bože – Kuharićeve riječi:

Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima. (u Predsjedničkim dvorima, 29. rujna 1997.).

Pa zašto se pored takvih vlasti sudionici Porfirijevog kružoka i njima slični uopće trebaju bojati.

Vrlo jednostavno:

Četnička koalicija je takva zato što to od vlasti traže svjetski moćnici. Ali oni mogu uvjeriti gazde da im je teško provoditi takvu politiku u kojoj je očito da im je na čelu Pupovac (bolje reći Vučić) tj. da je mnogo bolje ako oni to rade izravno bez njih.

Zato će i dalje, napadali oni Porfirija i njegove sljedbenike ili ne, pokazatelj njihovog slaganstva biti njihov odnos prema ZDS.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27893-oklopno-pravoslavlje>

TAKMIČENJE ZA PRVOG SLUGU U HRVATA

(DOBRONIĆ I OSTALI 'HRVATSKI' DUŽNOSNICI I ZDS. 6.)

Biskup dr. Vlado Košić i u najnovijoj propovijedi upozorava: Domovinski rat trebao bi biti zlatnim slovima upisan u sjećanje svakog Hrvata:

<https://narod.hr/kultura/biskup-kosic-domovinski-rat-trebao-bi-bit-i-zlatnim-slovima-upisan-u-sjecanje-svakog-hrvata>

Samo u Hrvatskoj mora na to upozoravati veliki HRVATSKI biskup, zar ne?

Hrvatskim političarima Domovinski rat služi kao lopta u utakmici za poziciju prvog sluga među Hrvatima - sluga onima koji nisu željeli Hrvatsku i imaju nečasnu ulogu u naci-fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Naglašavam ono „među Hrvatima“ jer je jasno da je glavni u tome i njihov nadređeni dr. sc. Milorad Pupovac. Glavni je iz jednostavnog razloga što je naci-fašistička agresija Srbije na Hrvatsku trebala svjetskim moćnicima, a kako su poraženi u Domovinskom ratu na djelu je i osveta i jedinom HRVATSKOM Predsjedniku Franju Tuđmanu i hrvatskim braniteljima. Osveta je utoliko veća što stranka koju je osnovao Tuđman mora ponizno izvršavati naređenja poraženih naci-fašističkih agresora tako u svim ideološkim pitanjima odlučuje Vučić preko Pupovca. Zato su oni koji služe svjetskim moćnicima srpske sluga.

Više puta sam napisao da su tri pitanja oko kojih se sluga svjetskim moćnicima ne smiju previše razlikovati:

1. Laži o Stepincu
2. Laži o Jasenovcu
3. Laži o ZDS

Laži o Stepincu

HDZ kao navodno demokršćanska stranka ne može izravno napadati hrvatskog sveca. Ali zato imaju Porfirijevu televiziju kojoj daju punu podršku. Znamo da ta televizija na blagdan zaštitnika Hrvatske daje intervju sa patrijarhom SPC koja je imala jednu od najvažnijih uloga u srpskoj naci-fašističkoj agresiji na Hrvatsku da bi odmah potom dovela i jednog od 'istoričara' iz Hrvatske. Kada je preko 3000 Hrvata - skoro 20 generala HV-a - tražilo od svih vodećih institucija u RH odgovornost za to vlast ih je ignorirala. S druge strane spomenuti povjesničar izgleda postaje kandidat Predsjednika države za veleposlanika:

POTENCIJALNI VELEPOSLANICI

MILANOVIĆEVA LISTA Predlaže kompromitirane i islužene političare, jedan je čak u uredu istaknuo Tita

<https://direktno.hr/domovina/milanoviceva-lista-evo-koja-su-cetiri-imena-potencijalnih-veleposlanika-sporna-plenkovicu-248853/>

Milanović bi za veleposlanika profesora koji nimalo diplomatski više na ljude?

<https://narod.hr/hrvatska/milanovic-bi-za-veleposlanika-profesora-koji-nimalo-diplomatski-vice-na-ljude>

Grlić Radman o Milanovićevim kandidatima: Jedan od njih dok je bio veleposlanik u sobi je držao Titovu sliku

<https://narod.hr/hrvatska/grlic-radman-o-milanovicevim-kandidatima-za-veleposlanike-jedan-od-njih-dok-je-bio-veleposlanik-u-sobi-je-drzao-titovu-sliku>

Obrana predloženog veleposlanika samo govori o projugoslavenskoj poziciji današnjeg HDZH-a:

Goldstein: 'Točno je da sam u veleposlaničkom uredu držao Titov portret, vidio ga je i Plenković'

<https://narod.hr/hrvatska/goldstein-tocno-je-da-sam-u-veleposlaničkom-uredu-drzao-titov-portret-vidio-ga-je-i-plenkovic>

Laži o Jasenovcu

Naš 'istoričar'-veleposlanik je poznat po izmišljotinama o Jasenovcu. Drugi njegov kolega koji je također poznat po izmišljotinama o Jasenovcu, odnosno po tome da se nije usudio pojaviti na toj televiziji i sučeliti se sa stvarnim stručnjakom dobiva seriju od 12 epizoda na istoj televiziji iako je poznato da je njegov rad na tome na razini partijskih pamfleta,

Pogledajte kako su hrvatski povjesničari ocijenili tu njegovu seriju (Hrvatski tjednik od 28. 10. 2021.):

Doc. dr. sc. Zlatko Begonja, povjesničar na zadarskom sveučilištu:

Klasić je branitelj nametnutih mitova;

Igor Vukić, istraživač, publicist i najbolji poznavatelj Jasenovca:

Nema znanja pa mu serija vrvi glupostima;

Dr. Tomislav Jonjić, povjesničar i odvjetnik:

Nedoučeni hohštapler;

Dr. Stjepan Lozo, povjesničar iz Splita:

Doživljam ga kao biće s traumom;

Dr. sc. Blanka Matković, povjesničarka na sveučilištu Warwick:

Klasić je produkt truloga i nakaradnog društva;

Dr. sc. Mato Artuković, povjesničar:

Nosi masku koju su mu nabili, a maska nosi njega;

Prof. dr. Josip Jurčević, povjesničar:

Grubi izvršitelj provokacija.

Po hrvatskim portalima mogu se naći i druga slična reagiranja hrvatskih povjesničara.

Spomenut ću sljedeća:

Povjesničar dr. sc. Mario Jareb o seriji 'NDH':

Autor nije kompetentan, sljedeće epizode bit će 'zanimljive', ali ne na čast i slavu historiografije

<https://direktno.hr/direkt/povjesnicar-jareb-o-seriji-ndh-autor-nije-kompetentan-sljedece-epizode-bit-ce-zanimljive-ali-ne-na-cast-i-slavu-historiografije-245115/>

Dr. sc. Ivica Granić:

Ono dr. sc. pokraj imena Hrvoja Klasića izgleda kao čista sprdnja

<https://www.maxportal.hr/kolumne/dr-ivica-granic-ono-dr-sc-pokraj-imena-hrvoja-klasica-izgleda-kao-cista-sprdnja/>

Dr. sc. Zlatko Hasanbegović:

Šteta uloženog novca, srednjoškolska filmska radionica bi s manje sredstava isporučila kvalitetniji sadržaj

<https://direktno.hr/direkt/hasanbegovic-komentirao-klasicev-dokumentarac-steta-ulozenog-novca-srednjoskolska-filmska-radionica-245211/>

Spomenut ću mojih 25 pisama predsjednicima Države, Sabora, Vlade i HAZU povodom izmišljotina kandidata predsjednika države za veleposlanika koji su ismijani u The Jerusalem Post-u. Valjda je taj prijedlog Predsjednika za autora izmišljotine o drobilici u Jasenovcu za veleposlanika nekakav odgovor na ta moja pisma.

Laži o ZDS

Jasno je da je svjetskim moćnicima najveći problem izgubljeni Domovinski rat u kojemu su nadigrani i poniženi od HRVATSKOG predsjednika. Teme Stepinca i Jasenovca su zato korisne, ali Domovinski rat i činjenica da je sam Milošević svoje vojnike u srazu s hrvatskim braniteljima usporedio sa zečevima. Zato laži o ZDS su njihov napad na Domovinski rat.

U ovom momentu je još uvijek zanimljivo takmičenje između Predsjednika države i Predsjednika Vlade jer čelni čovjek „Možemo“ još nije toliko jak da bi gazde mogle otpisati jednu od te dvije projugoslavenske opcije okupljene oko Plenkovića i Milanovića.

Pojedini okršaju su krajnje komični. Npr. takav mi je okršaj oko pitanja tko je vrhovni zapovjednik HV: Onaj koji jeste Vrhovni zapovjednik, ili je Vrhovni zapovjednik onako koji zapovijeda samo u ratu, a po zakonu je – tvrde – u miru samo formalni vrhovni zapovjednik. Danas ako su u HDZ-u onda to zastupaju i neki generali bliski ili članovi te stranke, a 2015. je bilo obrnuto. Ima naravno i onih koji su isto mislili i tada i sada:

ADMIRAL DOMAZET LOŠO ZA NAROD.HR: MILANOVIĆ JE VRHOVNI
ZAPOVJEDNIK I ON JE TAJ KOJI ZAPOVIJEDA

<https://narod.hr/hrvatska/admiral-domazet-loso-za-narod-hr-milanovic-je-vrhovni-zapovjednik-i-on-je-taj-koji-zapovijeda>

<https://direktno.hr/direkt/podsjetimo-sto-su-2015-govorili-milanovic-i-kotromanovic-premijer-i-ministar-obrane-248831/>

Gledajući neke nastupe Milanovića ne bi me iznenadilo da kaže da izgleda ovi iz HDZ-a misle da su SDP-ovci te 2015. bili u pravu, pa kako su oni na tom pozicijama djeluje kao i on tada kada je bio čelni čovjek HDZ-a. Ili može samo posjetiti na svoju davnu tvrdnju da je Plenkoviću mjesto u SDP-u a ne u HDZ-u.

S druge strane Možemo može jednostavno pokazati svjetskim moćnicima da su oni ti koji će napasti u potpunosti Domovinski rat što su pokazali s muralima u Zagrebu, Milanović preko Dobronića pokazuje da je što se tiče ZDS spreman ići dalje od Plenkovića. Istina Plenković je uklonio spomen-obilježje poginulim HOS-ovcima zbog od hrvatske države odobrenog amblema ali se njegova Komisija za obranu zvijezde petokrake nije usudila predložiti potpunu zabranu ZDS, dakle pozdrava pod kojim je branjen Vukovar, ali su i od agresorskih vojnika pravljeni zečevi. Kao što znamo Dobronić je za potpunu zabranu tog pozdrava zbog kojih se od vojnika koje su svjetski moćnici poslali na Hrvatsku pravljeni ti zečevi. Kako sam u nizu tekstova već pisao o tome, dat ću raščlambu Dijane Majhen o tome:

POČETAK KONAČNE KRIMINALIZACIJE DOMOVINSKOG

Kada se birao predsjednik Vrhovnog suda, nitko tko hrvatski diše nije imao nikakav izbor. S jedne strane Mrčela, koji je osudio jednog od najzaslužnijih branitelja na temelju iskaza osuđenih četničkih zločinaca, da bi nakon osude bio promptno unaprijeđen, što prije toga nije uspijevao. S druge strane Dobronić, protivnik lustracije, ljubitelj tita i petokrake te prema mom mišljenju, mrzitelj hrvatske vojske. Dva zla, od kojih ne znaš koje je gore.

Stoga ovo što Dobronić radi nije ni malo neočekivano. On poslušno odrađuje što mu je naložio onaj koji ga je i predložio za funkciju. I usput provodi i svoja osobna uvjerenja. Nisu prošla ni dva dana od njegovog imenovanja a on je jasno pokazao kako nije tu da se bavi pravom, nego ideologijom. U biti, kako je tu da kriminalizira do kraja Domovinski rat.

Kažem do kraja, jer ta kriminalizacija traje godinama i godinama. A počela je još u vrijeme kada ona golubica nije poletjela. Da bi se nastavila bezbrojnim suđenjima i trpanjima u zatvor hrvatskih branitelja, kako bi cijeli svijet vidio da je hrvatska vojska bila zločinačka.

Još smo se mi nekako i držali, usprkos crvenim hordama koje su polako, milimetar po milimetar zauzimale sva važna mjesta u državi, odakle su mogli djelovati. Držali smo se usprkos Račanu, Milanoviću, lopovskom vođi lopovske družine Sanaderu, čija je stranka HDZ u biti i pokrenula pitanje zabrane ZDS. Ne komunjure, nego HDZ, to ne smijemo nikada zaboraviti.

No, dolazak briselskog namjesnika i ljubitelja četnika Plenkovića sve je to ubrzao.

Ne zaboravimo, Pupovac je najavio zabranu ZDS puno prije nego je Dobronić izabran. To ne bi mogao uraditi da nije imao Plenkovićevu podršku. I pri tome ne treba puno kriviti Pupovca. On samo provodi svoju velikosrpsku politiku, dok Plenković izdaje svoj narod.

A misli li netko kako će zabranom ZDS sve to stati, ljuto se vara.

Ne muči se Pupovac i ne trguje ovako kako bi kriminalizirao samo HOS. Nakon HOS-a, bit će malo zatišja. A onda su na redu sve postrojbe hrvatske vojske, jer, svakoj će se naći nešto. Tako dugo dok svi branitelji ne budu proglašeni ratnim zločincima, Domovinski rat bude proglašen građanskim, a Srbiju se ne opere od bilo kakve agresije, kako bi na miru ponovno mogla smišljati 'istine' o 1000000000 poginulih srpskih civila u ratu. Samo nastavak priče o Jasenovcu.

To je konačni Pupovčev cilj. A Plenković protiv toga nema ništa, jer on je ipak bježao dok se ratovalo, ova zemlja nije njegova zemlja nego samo odskočna daska za daljnju karijeru a do Hrvatske i Hrvata mu je stalo kao do lanjskog snijega. On će na sve pristati samo da bi zadržao manjinske ručice, taman da nas sutra počnu vješati po banderama.

ZDS je naša posljednja crta obrane. Iza toga nema ništa osim konačne kapitulacije prohrvatskih snaga.

Stoga je od primarnog značaja upravo ZDS. Možemo mi govoriti o ekonomiji, demografiji i ostalim stvarima koje svakako jesu bitne. Ali sve to skupa neće značiti ništa ako do kraja izgubimo državu. A izgubit ćemo ju prođe li zabrana ZDS.

Ova pandemija korone odlično služi vladajućoj srpsko-hrvatskoj trgovačkoj koaliciji. Zabrana masovnog okupljanja, čitaj, zabrana prosvjeda. Kako pogodno za vladajuću elitu, zar ne? I čini se kako će trajati vječno, kako narod ne bi mogao izaći na ulice i reći što misli.

Da se ja pitam, svi bi izašli na ulice i itekako prosvjedovali. Svi sa majicama na kojima piše ZDS pa neka nas sve pohapse. Ako mogu.

Oni koji nam bacaju prašinu u oči govoreći kako prošlost nije bitna, kako ZDS nije bitan, ne žele dobro ni Hrvatima ni njihovoj djeci. Njima je potpuno svejedno hoćemo li ponovno biti tuđe sluge a ne svoji u svojoj zemlji. I živo im se fućka za to što ta djeca sve više odlaze van jer ne mogu podnijeti sve nepravde, korupcije i političke trgovine u zemlji za koju osjećaju da je sve manje njihova.

Nema budućnosti bez ispravno napisane prošlosti.

Pa tako, nema budućnosti za zemlju koja se odriče najboljih među nama, onih koji su umirali, krvarili i borili se do zadnjeg daha kako bi nam sačuvali zemlju.

Ako se njih odrekne, odrekli smo se svega.

A kukavice i ne zavređuju imati svoju zemlju. Oni su tu da služe, ne da vladaju.

Do sada se pokazalo da služe odlično.

Ne dopustimo tim kukavicama da nam otmu zemlju. Previše je hrvatske krvi prosuto po njoj da bi nam briselski namjesnici i četnici određivali što na njoj smijemo, a što ne smijemo raditi.

Ovo nam je posljednja šansa za usprotiviti se i pokušati dobiti svoju zemlju natrag.

Propustimo li ju, za sve će biti prekasno.

Diana Majhen

<https://www.dragovoljac.com/index.php/diana-majhen/28336-diana-majhen-pocetak-konacne-kriminalizacije-domovinskog-rata>

A što o Dobronićevom prilogu takmičenju za prvog slugu u Hrvata još jednom je govorio Mario Filipi:

MARIO FILIPI: ZA DOBRONIĆA BI NAJPAMETNIJE BILO DA ODMAH
PODNESE OSTAVKU

31. listopada 2021.

U emisiji 55 minuta kod Željke gostovao je hrvatski branitelj, novinar i autor monodrame „Kako glumiti normalnog čovjeka“, Mario Filipi.

Progovorio je o tome kako je otišao braniti Hrvatsku u Domovinskom ratu, o pozdravu Za dom spremni, veslačkoj karijeri u kojoj je bio svjetski prvak i uklanjanju BBB-ovog murala po nalogu Grada Zagreba.

O sloganu Za dom spremni

Pokušao sam osobno gospodinu Dobroniću dati do znanja ono što ja znam, a možda on ne zna o pozdravu Za dom spremni, koliko je taj pozdrav zapravo star. Stavio sam naglasak na ono što većina Hrvata ne zna, a niti sam ja znao dok nisam pročitao knjigu Rade Žica Mikulina: „Putom Sunca – crveni bojovnici iz Horezma“ u kojoj je zabilježena himna hrvatskih srednjovjekovnih mornara, koji su na svojim brodovima zvanim ormanice dominirali Jadranom. U svojoj himni spomenuli su pozdrav „za dom spremni“ na puntarskoj čakavici. U toj je pjesmi sadržan politički i vojni program

hrvatskog naroda – da će onome tko se usudi ući s napadačkim indicijama u Hrvatsku, biti „probijen brod“ i da će izaći poražen iz Hrvatske.

Mnogi ne znaju da su Hrvati, odnosno hrvatski knez **Porga** s papom Agatonom, sklopili sporazum da Hrvati neće nikada napasti drugoga nego da će čuvati svoju granicu, neće ratovati izvan svoje države. Budući da je to tako, a svi napadaju Hrvatsku – od Franaka pa do Saracena, Turaka i ostalih, zadnje sad u Domovinskom ratu. **Dok se braniš, nikoga ne napadaš i u toj stalnoj obrani Hrvatima je dom postao svetinja za koju vrijedi umrijeti i od te ideje nastao je taj pozdrav.**

U 106. brigadi, gdje su dečki sebe zvali Vod smrti, bio sam nekad u akcijama. Ljudi su se preko Motorole dozivali i provjeravali je li sve u redu. **I u centrali je jedan rekao: Za dom, a odgovor drugog s druge strane bio je: Spremni. Dakle, to je bio način na koji se komuniciralo.**

Niti smo Europljani, niti Hrvati, nismo ništa ako je Za dom spremni civilizacijsko pitanje. Očito je da to nije tako, da smo mi vrlo stari narod, sa svojom kulturom. Ako gospodin Dobronić tako misli njemu bi bilo najpametnije da sad odmah podnese ostavku. **Ako sad nastavi, a nastaviti će, napraviti će veliko zlo**, a kad bude morao otići, bit će mu puno gore.

Kakav je to sudac koji sudi o povijesti? Sudac pravnik – svaki pravnik bi trebao biti ovisan isključivo o činjenicama, o dokazima. Bez dokaza nema presude. Međutim, vrijeme će pokazati i presuditi njemu.

O tome kako je otišao u rat

Otišao sam dragovoljno na istočno bojište i ostavio ženu i dvoje djece kod kuće – osmogodišnjeg sina i trogodišnju kćer. Bilo je i onih koji su ostavili i petero djece. Na ratnom radiju Nova Gradiška, objasnio sam zašto sam došao baš na istok države, a iz Zagreba sam. Rekao sam: Moj otac je, zbog okolnosti, bio partizan. Nakon rata su ga prevarili i smjestili na 50 godina ropstva. Ja ne želim to ponoviti. Da mene kune moja unučad zato što nisam obranio državu, bolje je poginuti. Najprije sam bio član stožera saniteta, odnosno ratnog saniteta, tad sam još bio novinar i tražio sam da me šalju na teren.

Neki me dan danas znaju pod imenom: Novinar. To mi je bilo kodno ime u to doba. Ali za razliku od novinara išao sam s dečkima u akciju, ne samo na konferencije za tisak. Trudio sam se biti tamo gdje je zanimljivo. Odnosno, tamo gdje se gine. Čuvenog 13. listopada u Nuštru, bio sam teško ranjen i odveli su me u Brod. Bilo je pravo čudo što sam preživio jer mi srce nije stalo ni onda kad sam izgubio puno krvi, poslije su mi dva dečka dala krv. Kasnije sam ih tražio da im zahvalim ali ih nisam uspio pronaći.

Nakon tri dana prevezeni smo u Austriju. Bilo je smiješnih scena jer je bolnica bila napravljena od nekakvog armiranog betona i sve se čulo. Kad bi se zalupila vrata bilo gdje u bolnici sve bi se čulo. Kad bi se bilo gdje snažno zalupila vrata od vjetra to je djelovalo kao kad pada minobacačka granata i onda bi se svi stresli. Pa se netko sjetio i rekao: Idioti, niste u ratu, ovo je Austrija.

O ustašama i izbjegavanju otvaranja određenih pitanja

Kad desničarima, koji se nađu ispred kamera kao ja, netko spomene ustaše onda se on zajapuri i krene pravdati – da nije bio ustaša i nema s time ništa. Međutim, nažalost, to nije istina – mi svi imamo veze i s NDH i s ustašama jer **preko NDH i preko ustaša**

oni nama uništavaju Domovinski rat. Dakle, snimljen je film o Dvoru u kojem je prikazano da je 12 ili 13 duševnih bolesnika ubijeno i za to je okrivljena postrojba koja je oslobodila Dvor, a koja je prije toga spašavala srpske civile koji su bježali pred srpskim tenkovima. Nakon toga, kad su ušli u Dvor, pronašli su mrtve ljude. Dakle, **naša kinematografija, financirana hrvatskim novcem poreznih obveznika prihvati srpsku laž – i lažno optuži hrvatsku vojsku.** To je čisti primjer kako nam žele promijeniti povijest. A mi koji smo živi svjedoci svega toga – pred našim očima mijenjaju našu povijest.

To su radili u 2. svjetskom ratu. **Kad se spominje moje pismo i kad se spomenu ustaše ne žele otvarati i to pitanje.**

Partizanski je mit da je u Jasenovcu ubijeno 700.000 ljudi. Istraživači Igor Vukić i Roman Leljak otkrili su, pregledavajući dokumente u Zagrebu i Beogradu, da je u Jasenovcu umrlo 1700 ljudi i to većinom od tifusa. Masovna ubojstva se zapravo sastoje od strijeljanja osoba koje su osuđene na smrt presudom ratnog suda i to samo za teška masovna ubojstva civila. To su bili komandanti četnički i partizanski.

Još jedan partizanski mit je vezan uz Šaranovu jamu koju komunisti zovu Jadovno gdje je navodno je bačeno 40.000 ljudi. Bio sam tamo i pročitao da je u nju bačeno 475 ljudi iz Grubišnog Polja koje je 300 kilometara udaljeno od njega, a pročitao sam podatak da je u ratu poginulo oko 300 ljudi iz Grubišnog Polja. Manje ih je poginulo ukupno nego ih je bačeno u Šaranovu jamu. To je glupo. A zapravo kad su ljudi ušli u Šaranovu jamu i **snimili ju kamerom iznutra, ta je snimka dostupna, vidjelo se da tamo nema ni jedne ljudske niti životinjske kosti.** Nitko nije bačen u Šaranovu jamu!

Treći mit je da su 12.000 djece s Kozare poubijali krvoločni ustaše. 12.000 djece s Kozare je bilo gotovo mrtvo jer su ih partizani ostavili u šumi i pobjegli. Ta su djeca dovezena u Sisak i u Jastrebarsko u jezovitom stanju ali liječnici su uspjeli spasiti oko 85% djece. Umrlo je 1150 djece koje se nije moglo spasiti. I nikome nije palo na kraj pameti ubiti dijete.

I ta tri mita su srušena i raskrinkana.

I što je tu necivilizacijski?

Ako se, slikovito rečeno, zločini mjere veličinom i brojem onda su komunistički zločini – partizanski i oni poslije rata veliki kao kamion, četnički su veliki kao kombi, a ustaški kao dječji autić za igru. Mora se znati razmjer, ali i druge stvari – uzrok, posljedica, tko je započeo ali je važno reći da je na listama najvećih masovnih zločinaca Tito je 10. ili 14. kako koji časopis objavljuje. Ali na listama nema Ante Pavelića. I nitko o tome ne priča!

Bojim se da Dobronić i oni slični njemu nisu sposobni primiti novo znanje jer imaju ideološki opran mozak i čim čuje neki podatak koji se njemu ne sviđa samo kaže da to nije bilo tako.

<https://narod.hr/hrvatska/mario-filipi-za-dobronica-bi-najpametnije-bilo-da-odmah-podnese-ostavku>

GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

GENERALI PONOVO U BOJ ZA HRVATSKU

(1)

I dok u Hrvatskoj imamo sukob dva predsjednika puni su mediji komentara o tome. Međutim nisam primijetio da je netko uočio da se vodi borba unutar Četničke koalicije (kako ju je nazvao sam Predsjednik Vlade) koja provodi interese stranih moćnika. Istina Vjekoslav Krsnik će to spomenuti kada govori o Predsjedniku Vlade:

Od samog početka na čelu HDZ-a a kasnije i Vlade Andrej Plenković vodi eurounijsku, a ne hrvatsku politiku koju je genijalno u kratkom aforizmu prije sto godina predvidio Anton Gustav Matoš: "U šarmantnoj pozi moderni poganac, najmio ga stranac da nam stavi lanac".

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/25652-kupuje-li-zoran-milanovic-narodski-legitimitet-u-sukobu-s-andrej-om-plenkovicem>

Međutim, Krsnik u svojoj raščlambi uopće ne spominje ono što je najvažnije u dokazivanju svjetskim moćnicima odanosti dva predsjednika – ulogu profesorice Đurđević u napadu na „Bojnu Čavoglave“.

Naravno to ne zaboravlja Zvonimir Hodak:

Profesorica kaznenog procesnog prava Zlata Đurđević podržala je predsjednika Milanovića, dok je bio premijer, u pravednoj borbi da "naše ljude" ne izručujemo "Švabama", a stala je i na stranu onih koji su na općoj sjednici sudaca Visokog prekršajnog suda željeli izbrisati "Čavoglave" s karte ove naše pseudo liberalne države.

<https://direktno.hr/kolumne/kako-je-milanovic-zbog-zlate-zrtvovao-pjesaka-micu-pupovca-227902/>

A ZDS je nešto što je zadnja linija obrane Domovinskog rata (Holjevac) i svjetskim moćnicima se dokazuje uspješnošću u borbi protiv tog pozdrava. U toj borbi Plenković je u nepovoljnijem položaju od Milanovića.

On se gazdama“ dodvorava tako što pokazuje da je šef u RH Milorad Pupovac za koga dva predsjednika iz SDP-a ukazuju da je čovjek kojemu je iznad svega osobni interes. Njemu Milanović suprotstavlja profesoricu prava koja je pokazala čvrstoću u spomenutim stavovima kada je branila jugo-komunističke (ako hoćete veliko-srpske) interese pa je u tom pogledu sigurno moralnija osoba od Pupovca. Ista je priča u nastupu Milanovića. On stalno pokazuje da je Plenković osoba slična Pupovcu jer je u stanju biti čelni čovjek HDZ-a, dakle pokreta koji je stvorio Tuđman da bi stvorio hrvatsku neovisnost.

I dok je Plenkoviću krajnji domet bilo uklanjanje ploče hrvatskim braniteljima i komisija za „osudu ZDS“ dotle Milanović može natjerati vrh vojske da se odreknu svojih najčasnijih branitelja zbog ZDS. Dodvoravanje svjetskim moćnicima u borbi za

mjesto vodećih slugu nastavlja se tj. vraća na „Bojnu Čavoglave“. Plenkovićevog predsjednika vrhovnog suda bilo je lako ismijati u njegovom prigrupom napadu na „Bojnu“. Milanović ima za to nepokolebivu profesoricu prava i zato posebno naglašava kako Pupovac jedno kaže danas, a sutra drugo. To je gazdama mnogo važnije od pokazivanja njene dosljednosti kada je bila uz Milanovića dok je bio predsjednik Vlade. Dapače! Milanović samo pokazuje gazdama u svijetu kako on profesoricom prava može više učiniti s „Bojnom Čavoglave“ od Plenkovića kome su otežavajuća okolnost što mnogi iz njegove stranke imaju probleme sa stomakom na sve ono što je do sada učinio po Pupovčevom nalogu.

Milanović stalno ukazuje na spremnost Plenkovića na suradnju (ili je i sam isti) s onima kojih se zapravo stide i oni za koje rade, stalno ukazuje na njegovo nehrvatstvo, na njegovu mržnju prema Tuđmanu, a vodi njegovu hrvatsku stranku, što je blago rečeno nemoralno, Milanović uspijeva tako za sebe okupiti i one koji su svjesni da je legendarna „Bojna“ zadnja linija obrane Domovinskog rata, a time i same Tuđmanove Hrvatske.

U takvoj Hrvatskoj tko ostaje za obranu Tuđmanove Hrvatske?

Jasno je da su to hrvatski generali.

Sjetimo se da je i napad na Tuđmanovu Hrvatsku počeo napadom, umirovljenjem uz tvrdnju za veleizdaju hrvatskih generala zbog njihovog otvorenog pisma 2000. godine. Bilo ih je 12, a nedavno smo imali otvoreno pismo njih 16 u kojem se branila i „Bojna“. Nije ih se moglo umiroviti jer su već u mirovini. Poznato je da su se okupili oko generala Ivana Tolja.

Plenkovićeva HTV u njegovoj borbi da gazdama u svijetu pokaže prednost nad Milanovićevim načinom na Dan zaštitnika hrvatskog naroda dovodi Srpskog patrijarha. Plenković se mora dokazivati pokazujući im koliko je spreman ići u ponižavanju svog(?) naroda.

Tada u obranu Crkve u Hrvata i same države opet dolazi u ruke hrvatskih generala. General Tolj izlazi s pismom samo 4 generala i admirala, ali i s jednim akademikom i jednim sveučilišnim profesorom koji su ranije imali i žestoke polemike, ali danas djeluju sa sličnih pozicija (dakle Tuđmanovski potez generala Tolja).

Plenkovićeva HTV tada dovodi kod Stankovića povjesničara poznatog po svojim neistinama u „znanosti“ pa slijedi izravni napad na HRVATSKOG predsjednika akademika Tuđmana, Stepinca uz uobičajeno korištenje laži o Jasenovcu (danas su svi oni obaviješteni o znanstvenom dokazu objavljenom u vrhunskom Q1 znanstvenom časopisu da su popisi u JUSP Jasenovac obične laži).

Tada generali organiziraju novo pismo koje potpisalo 16 generala i jedan admiral i poslije dva dana s potpisima još 4 pukovnika, 9 brigadira, 4 akademika, jedan dopisni član HAZU, 1 biskup, 17 sveučilišnih profesora, 31 doktora znanosti, 12 književnika itd. šalje na adresu HTV-a ali i mnoge druge adrese. Znajući da će i ono biti prešućeno, šalju i dodatno pismo kada se uz potpisnike pisma 4 generala i admirala uz akademika i profesora priključuje još jedan književnik Zdravko Gavran, a Peticija HRT-u je stavljena na Internet. Do sada s početnih 539 ima više od 2,000 potpisa.

Da, dok se dva predsjednika bore za predvodnika u sluganskoj politici, opet se generali (oni doista hrvatski) moraju boriti za Hrvatsku.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/generali-ponovo-u-boj-za-hrvatsku/>

PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE

Već sam vam prosljedio tekst s portala hrvatsko nebo:

ZAPOSLENIKE HRT-A PREDSTAVLJA MENTALNI STALJINIST STIPE ALFIER

Sada je objavljen i na dragovoljac.com:

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26013-zaposlenike-hrt-a-predstavlja-mentalni-staljinst-stipe-alfier>

Alfier se ponosi intervjuom sa srbijanskim patrijarhom Porfirijem, kočničarem kanonizacije bl. Alojzija Stepinca i „patrijarhom Srba, Hrvata i Slovenaca“, pa mu ništa ne znači pismo o tome koje je potpisalo oko 3,000 naših ljudi. On se pita kada će napokon na HRT-u biti prikazana serija o NDH-u povjesničara Hrvoje Klasića.

Zapravo, taj tekst sam vam poslao u tekstu HRT POTVRDILA SVOJ NAZIV PORFIRIJEVA DALEKOVIDNICA.

Odmah se javio don Kaćunko i predložio da umjesto HRT koristimo PDF.

Što bi sad to bilo?

Jednostavno: *PORFIRIJEVA DALEKO VIDNICA!*

A na takvoj televiziji sigurno je da se Alfier s pravom to pita o seriji 'istoričarsa' Klasića.

To nam je pokazao najnoviji broj Hrvatskog tjednika (29. travnja 2021.):

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenici. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'

Da, profesori na Filozofskom fakultetu se natječu u disciplini tko će dati gluplji komentar. Tako smo poslije IVA DROBILICE dobili i PLEMNITOG KLASIĆA OD OGROMNE POSUDE.

Slično kao što se danas u Četničkoj koaliciji koja vlada u RH predsjednici Vlade i Države natječu napadajući znamenje HOS-a za poziciju prvog sluga najvažnijeg u toj koaliciji Milorada Pupovca. (Danas je već jasnije i zašto ju je tako Plenković nazvao u Hrvatskom saboru kada znamo da su hrvatsko-srpska i trgovačka koalicija antisemitski nazivi kako mu je to objasnio Pupovac:

KARAMARKO: DEGUTANTNO JE KAKO PUPOVAC U ZLONAMJERNU TIPIZACIJU ŽIDOVSKIH LJUDI POKUŠAVA UBACITI I SRBE

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26021-karamarko-degutantno-je-kako-pupovac-u-zlonamjernu-tipizaciju-zidovskih-ljudi-pokusava-ubaciti-i-srbe>)

Zato i ne čudi kad Ivica Marijačić u istom broji Hrvatskog tjednika piše:

Tragično je što su i predsjednik države Zoran Milanović i predsjednik Vlade prihvatili i u svoju retoriku uključili zastrašujuću sintagmu „narodi žrtava“ koju je prije nekoliko godina podvalio velikosrpski šovinist Milorad Pupovac. Hrvatska bježi od jasenovačke istine i svih ostalih istina u vlastitoj povijesti.

Ili je jednostavno na djelu modificiranje jedne moje stare pitalice u:

Kad gazda bira glavnog slugu uvijek izabere boljeg slugu.

A kada već spominjemo Radni logor Jasenovac spomenimo i tekst:

MJESTO I ULOGA JASENOVCA U ANTIHRVATSKOJ POLITICI I PROPAGANDI

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/c-h/dogan-zeljko/36644-z-dogan-mjesto-i-uloga-jasenovca-u-antihrvatskoj-politici-i-propagandi.html>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26009-mjesto-i-uloga-jasenovca-u-antihrvatskoj-politici-i-propagandi>

Propovijed patera Dominika Gerbica i Peticiju PDF-u, tj. HRT-u spominje i hrvatski književnik Javor Novak u tekstu TUGALJIVE AKTUALIJE:

Svjetlo okrepljuje

No ne bu Hrvatska propala dok je blistava i rodoljubna uma. Tako nas je poveselio velečasni Stipe Ljubas iz Trilja, dekan Cetinskog dekanata, a pogotovo pater Dominik Gerbic, župnik župe Svetog Augustina Kažotića u Zagrebu na Peščenici. Misa je održana u Prozorju kraj Dugog sela. Ne znam gdje to piše da župnici ne bi smjeli imati svoje političko mišljenje? Gdje piše da ne smiju biti cjelovito hrvatsko biće? Da župnici ne smiju biti rodoljubi. Gdje to piše da ne bi trebali skrbiti o ukupnosti hrvatskoga života a izbori su važan segment istoga. Kako brinuti o duhu pastve a odbacivati tako krupnu sastavnicu kao što je političko određenje ljudi? Dok ljevičarski manijaci idu tako daleko da ama baš svaki dan besramno recikliraju privilegiranog Tomaševića, neki čak idu tako daleko da se zalažu (kao tobože najnormalnije) da ni kolumnisti ne smiju izražavati stajališta za koga će glasovati. Kolumnisti ne smiju utjecati, ali svi drugi, kvazi neovisni mediji, trebaju i smiju! Iz dana u dan. A Tomašević je već izabran, što će nam uopće izbori?

Osion i jednومان HRT

HRT se naravno sramotno ogradio, ništa protiv Tomaševića, nismo ni očekivali drugačije. HRT se liže s Porfirijem, prema tome, ovo svehrvatsko, smrdi. A dominikanac, pater Dominik zbori: “Tu je puno segmenata krize. Svjesni ste toga: od tužilaštva, od toga da mladi odlaze, od ekonomije, od obezvrjeđivanja ili odbacivanja i branitelja i Domovinskoga rata... Toliko je zločinaca još uvijek među nama, a nisu procesuirani. I onda u jednom trenutku nađu se još i neki tamo bradati, nazovimo ih sveštenicima, opasnih namjera govoriti nama tko su naši sveci, tko su naše svetinje, tko su velikani. (...) Svako naše 'DA'...reći ću to... i za HDZ, i SDP, i za Možemo i svim lijevima, je 'NE' za Hrvatsku!” - ustvrdio je pater Dominik. “I tu se mora jednom podvući crta. Mi moramo izaći iz tog simulakruma...” naveo je Gerbic te istakao blaženog, a svetog, Alojzija Stepinca “koji je dao svoju krv i položio svoj život štiteći svoje stado od komunističke nemani”. Ponovio je i ove njegove riječi: “Pravi muževi ne sagiblju koljena pred lažnim duhom vremena”. Žao mi je što je HRT-ov novinar, voditelj prijenosa, ostao brižljivo anonimn a koji se tako sluganski požurio (u suglasju sa šefićima kuće) ograditi se od ovih prosvjetljujućih riječi patera Gerbica. Tako ne znamo tko je konkretno od urednika, da li Baran, Dagelić, Dukarić – Stubičar ili Jančić

izgovorio tu sramotu. Jer, HRT se nikada nije ogradio od optužaba notornoga Porfirija i to unatoč tome što je više od dvije tisuće ljudi potpisalo zahtjev za smjenom tih i takvih koji na HRT-u konstantno provode protuhrvatsku, anarodnu politiku. Hrvatska radiotelevizija, tako nije hrvatska već je hrvatsko-srbska, skrojena prema Izbaviteljevu i Pupovčevu šinjelu.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/36645-j-novak-tugaljive-aktualije.html>

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26008-j-novak-tugaljive-aktualije>

Da, jeste li potpisali Peticiju?

PHB – POTICAJNA SKUPINA: PROTIV POLITIČKO-IDEOLOŠKOG I MEDIJSKOG SRPSKO-HRVATSKOG JEDNOUMLJA!

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/26/phb-poticajna-skupina-protiv-politicko-ideoloskog-i-medijskog-srpsko-hrvatskog-jednoumlja/>

A puno se pitanja iz dana u dan upućuje Crkvi u Hrvata. Poslije hrvatskog književnika Zdravka Gavrana imamo i nove:

LILI BENČIK: OTVORENO PISMO HRVATSKIM BISKUPIMA PUTEM HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE O ODNOSU KATOLIČKE CRKVE PREMA HRVATSKOM NARODU

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26015-lili-bencik-otvoreno-pismo-hrvatskim-biskupima-putem-hrvatske-biskupske-konferencije-o-odnosu-katolicke-crkve-prema-hrvatskom-narodu>

<https://bezcensure.hr/toptema/otvoreno-pismo-hrvatskim-biskupima-putem-hrvatske-biskupske-konferencije-o-odnosu-katolicke-crkve-prema-hrvatskom-narodu/>

LILI BENČIK: LIJEPO JE BITI HRVAT, LJUBITI BOGA, BLIŽNJEGA SVOGA! TU ŽIVJETI, TU I UMRIJETI!

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/26000-lili-bencik-lijepo-je-biti-hrvat-ljubiti-boga-bliznjega-svoga-tu-zivjeti-tu-i-umrijeti>

<https://bezcensure.hr/toptema/lijepo-je-biti-hrvat-ljubiti-boga-bliznjega-svoga-tu-zivjeti-tu-i-umrijeti/>

LILI BENČIK: KATOLIČKA CRKVA U HRVATSKOJ NAPUSTILA HRVATSKI narod

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/25754-lili-bencik-katolicka-crkva-u-hrvatskoj-napustila-hrvatski-narod>

BUDITE „SVEĆENICI IZ NARODA, A NE DRŽAVNI KLERICI“!

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/29/budite-svecenici-iz-naroda-a-ne-drzavni-klerici/>

Hoće li odgovoriti, ili će uskoro i povijest Crkve u Hrvata pisati drobilice i plemeniti od ogromne posude?

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26040-plemeniti-klasic-od-ogromne-posude>

<https://bezcensure.hr/vlad/plemeniti-klasic-od-ogromne-posude/>

PISMO

Poštovani,

Do sada je naše pismo trojici predsjednika supotpisalo blizu stotinu naših ljudi. Uz akademike Andreja Dujellu i Kuzmu Kovačića imamo i niz drugih poznatih Hrvata (Štedul, Šeparović...), često uz izvrsne komentare.

Izgleda da nisam dovoljno pojasnio da i dalje skupljamo potpise pa je bilo upita u svezi s tim. Slobodno Pismo prosljedite prijateljima s mojom adresom za nove potpisnike☺

Pismo je objavilo niz portala. Ovdje dajem kako je to učinio portal narod.hr. Doista niz zanimljivih komentara možete naći uz tu objavu.

Pozz

Joško

AKADEMICI, GENERAL I BISKUP U PISMU MILANOVIĆU, JANDROKOVIĆU I PLENKOVIĆU: UBOJICE U SRBU SU BILI ČETNICI I KOMUNISTI, ZAUSTAVITE VELIČANJE ZLOČINA

28. srpnja 2021.

Foto: Fah/Sisačka biskupija (Fotomontaža: Narod.hr)

“Željeli bismo Vas upozoriti na besmisao današnjeg obilježavanja “antifašističkog ustanka” u Srbu. To je na žalost postao službeni događaj u RH jer tu predstavu u Srbu svakog 27. srpnja podupire i plaća naša država, a na njoj sudjeluju i predstavnici Vlade

RH i Hrvatskog sabora.”, stoji u pismu premijeru Andreju Plenkoviću, predsjedniku Sabora Gordanu Jandrokoviću i predsjedniku RH Zoranu Milanoviću kojeg su poslali akademici **Ivan Aralica i Josip Pečarić** te sisački biskup **Vlado Košić** i general HV **Ivan Tolj**.

> **Što se točno dogodilo u Srbu i kako Plenkovićev koalicijski partner četnički pokolj i dalje naziva – antifašizmom?**

> **Pupovac ili Keleminec: Ustanak u Srbu i kako odabrati stranu**

Njihovo pismo donosimo u cijelosti:

(Dan je tekst Pisma)

Što označava ‘ustanak’ u Srbu?

Podsjetimo, već desetljećima se **27. srpnja u ličkom mjestu Srbu u organizaciji Saveza antifašističkih boraca i antifašista Hrvatske i Srpskog narodnog vijeća** organizira obilježavanje nekadašnjeg praznika u Socijalističkoj Republici Hrvatskoj, **Dana ustanka naroda Hrvatske u spomen na dan kada je 1941. godine omasovljen oružani otpor protiv Nezavisne Države Hrvatske**. U samostalnoj Hrvatskoj taj je datum zamijenjen **22. 6. koji se obilježava kao Dan antifašističke borbe** u spomen na osnivanje sisačkog partizanskog odreda. Iako je činjenica da **ni jedna europska država osim Ruske Federacije ne slavi pobjedu komunizma nad fašizmom** i da sve europske države pobjedu nad fašizmom slave u svibnju kada se ona i dogodila 1945., **proslava bilo kojega od ovih dvaju datuma problematična je**, ako se i prihvati hipoteza da je nacionalno komemoriranje antifašističke borbe nužno.

Problematičnost svrhovitosti odabira 22.6. leži u njegovoj apokrifnosti i činjenici da se **22.6.1941. zapravo nije dogodilo ništa značajnije od ladanjskog okupljanja manje grupe sisačkih komunista** uznemirenih zbog iznenadnog prekidanja savezništva između Hitlerove Njemačke i Staljinova Sovjetskog Saveza, a **problematika obilježavanja 27.7. višestruka je**. Toga dana doista je počeo ponešto masovnija **pobuna srpskoga stanovništva protiv vlasti NDH, kojom su, između ostalog, pod kontrolu stavljeni Lapac i Srb, a ustanak se s ličkog proširio i na dijelove dalmatinskoga zaleđa i jugoistočne Bosne**. Iako se kasnije nastojalo prikazati drugačije, Komunistička partija Hrvatske, iako prisutna, još nije imala dominantan utjecaj na podizanje ustanka, a istraživanja ukazuju na činjenicu da su ustanici činili heterogene grupacije srpskog pučanstva očigledno revoltiranog progonima Srba od strane ustaških vlasti. No, iako je represija nad Srbima u prvim mjesecima NDH doista bila brutalna, također je jasno da **27.7. nije počeo ustanak naroda u množini, već samo srpskog pučanstva**.

Antifašistički karakter ovoga ustanka također je upitan budući da su nakon samo nekoliko dana **predstavnici dijela ustanika pozvali talijanske fašističke vlasti da zauzmu ustanički prostor kako se ne bi vratili pod okrilje hrvatskih vlasti**, a valja napomenuti i da su se **ustaničke postrojbe, koje su se pobunile 27.7. većim dijelom u nadolazećim mjesecima formirale u četničke postrojbe, najvjernije suradnike talijanske fašističke vojske**. No, najveću ljagu na 27.7. svakako baca činjenica da je u ovom „antifašističkom“ **ustanku počinjeno etničko čišćenje hrvatskog pučanstva u selima Brotinja i Boričevac**. U potonjem je **ubijeno 55 žena, djece i staraca** koji se s ostalim stanovništvom sela nisu ranije evakuirali. Tim su činom **proklamirani**

antifašisti na samom početku rata, a ne kako vlada rašireno mišljenje tek na kraju, pokazali pravo lice navodnog pokreta za slobodu.

Milorad Pupovac uoči ovogodišnjeg obilježavanja Dana ustanka, zaprijetio je prosvjednicima koji se protive obilježavanju ovoga dana porukom da: „**Ustaše neće u Srb**“. I tako 80 godina poslije ustanka, uočavamo uporabu iste parole koja je tim više uznemirujuća ako ju sagledavamo u kontekstu događaja koji su se zbili prije 30 godina i **Srb promatramo kao jedno od mjesta u kojima je započela Balvan revolucija**. Predsjednik SNV-a odlučniji je no ikad u želji da se spriječi Dražena Keleminca i njegove pristaše iz stanke A-HSP da **pokvare romantičnu proslavu davno pobijenih propagandnih mitova iza kojih se kriju zločini, stradanja i kolaboracija**. Iako je Milorad Pupovac **prije nekoliko tjedana pamfletistički pozivao da prestanemo s vraćanjima u prošlost i okrenemo se herojima mira**, upravo je on taj koji ponovno pokreće bespredmetne rasprave i po tko zna koji put nastupa s toliko izlizanim **frazama o srpskoj ugroženosti**, pa su tako gotovo groteskne njegove izjave da **psi Dražena Keleminca plaše stanovnike Srba. Ništa bolji i suvremeniji nije niti Keleminac** koji protiv ujedinjene kokarde i petokrake kakve su nosili ustanici u Srbu, **nastupa s ustaškim znakovljem prijeteći, vrijeđajući i psujući**.

Baš kao što je nehumano zatvarati oči pred partizansko-četničkim zločinima, jednako je nehumano isto činiti i za one ustaške. Problem **promatrača ovih događaja jest u činjenici da u ovoj priči želi odabrati stranu, utvrditi tko su naši, a tko njihovi**. Za bilo kojeg žitelja suvremene liberalne demokracije odgovor bi trebao biti sasvim jasan, **niti jedni niti drugi**.

Jedina **razlika ovih dvaju karikaturnih političkih aktera je što Keleminac uživa političku zastupljenost recipročnu svojoj potpori unutar biračkog tijela, odnosno ne uživa ju, a Pupovac na osnovi minorne potpore u biračkom tijelu čini jezičac na vagi vladajuće većine u Hrvatskom saboru**.

<https://narod.hr/hrvatska/akademici-general-i-biskup-uputili-pismo-milanovicu-jandrokovicu-i-plenkovicu-ubojice-u-srbu-su-bili-cetnici-i-komunisti-ucinite-nesto-da-se-zaustavi-velicanje-zlocina>

ZEČEVI NAREDILI HRVATSKIM VLASTIMA PROGON HOS-A

Objavljen je novi bilten SNV-a: Historijski revizionizam, govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2020.

https://snv.hr/wp-content/uploads/2021/04/SNV_bulletin_20_ONLINE.pdf

Kao što se moglo i očekivati oni u ovom biltenu koriste uobičajeni govor mržnje prema hrvatskim braniteljima koji su da parafraziram Slobodana Miloševića poslije „Oluje“ od srpskih vojnika, tj. od vojnika fašističkog agresora napravili zečeve.

Dakle, iako dobivaju ogromna sredstva od hrvatske države oni ih koriste za iskazivanje svoje mržnje prema braniteljima koji su od njih u Domovinskom ratu od ljudi napravili zečeve, ali i prema državi koja im daje tolika sredstva.

Naravno pozdrav ZDS su koristili mnogi branitelji, ali najveći strah su kod njih izazivali HOS-ovci. S obzirom da je HOS-u u hrvatskoj državi odobren i simbol sa ZA DOM SPREMNI, zečevi (uz gnušanje prema onima poslušnicima tj. srpskim slugama iz vlasti, a i zbog sigurnosti što od takvih ne mogu očekivati sankcije zato što se radi o očitom pokazivanju nepoštivanja države u kojoj je HOS-ov grb legalan), napadaju upravo HOS-ovce. Pri tome znaju da ih u tome podržavaju i oni moćnici iz svijeta koji su uvijek bili i ostali protiv neovisne hrvatske države, pa na taj način i ti moćnici liječe i svoje komplekse što ih je istinski HRVATSKI predsjednik akademik Franjo Tuđman pobijedio u ratu u kome su oni bili na strani fašističkog agresora.

Zato dajem samo govor mržnje i ruganje hrvatskoj državi iz Biltena SNV-a u kojima se spominje HOS:

Ni mrtvi ni mjesta sjećanja nisu pošteđena vandalizma i ustaškog resantimana. Spomenik ubijenim Srbima iz Banskog Grabovca i okolnih naselja, a njih oko 1.200 ubile su ustaše u ljeto 1941. godine, vandaliziran je ispisivanjem ustaškog pozdrava “za dom spremni”, “NDH”, “HOS”.

(...)

Tri su mladića u Glini šarala po zgradama ušato “u” i kukasti križ. Policija ih je pronašla i prijavila. Zabilježeno je više slučajeva oslikavanja murala posvećenih HOS-u, a u sklopu je njihovog znakovlja i “za dom spremni”. Takvi slučajevi zabilježeni su u svibnju u Splitu, pa potom i u Dugom Ratu, i to na autobusnoj stanici. Što se potonjega tiče, načelnik Jerko Roglić najavio je da će ga ukloniti. U studenom je u Nuštru izvješen transparent posvećen HOS-u s ustaškim pozdravom.

Grafiti mržnje mjestimično pokreću mlade na djelovanje i organizirano uklanjanje takvih grafita.

(...)

U politički govor mržnje treba uvrstiti i dolazak vijećnika Dubrovačkog demokratskog sabora Matka Munitića na sjednicu Vijeća sa zaštitnom maskom na kojoj je otisnuto znakovlje HOS-a s ustaškim pozdravom. Njegova ga je stranka nakon toga smijenila i poručila da poštuje žrtve HOS-a u Domovinskom ratu, ali sjednice Gradskog vijeća nisu mjesto gdje treba isticati simbole i pozdrave totalitarnog i fašističkog režima NDH. Munitić je pojasnio da je on porijeklom iz

Imotskog, da su mu prijatelji iz tog grada, koji su bili u HOS-u, poklonili masku i kazali da se neće usuditi s njome doći na sjednicu Gradskog vijeća, a on je došao i, kako je kazao, ponovno bi to napravio

(...)

Zoran Milanović zatražio da se zakonom zabrani i propišu sankcije za veličanje ustaštva po uzoru na druge demokratske zemlje. U Jasenovcu je kazao da treba maknuti ploču s ustaškim pozdravom (posvećena poginulim pripadnicima HOS-a), a tom izjavom Milanović nije htio obezvrijediti ili umanjiti žrtvu pripadnika HOS-a, već je htio prokazati “one likove koji politički i neljudski zloupotrebljavaju poginule branitelje da bi relativizirali zločinački karakter NDH te da bi se narugali žrtvama ustaškog terora i u Jasenovcu i širom Hrvatske”. Predsjednik Republike smatra da su poginuli pripadnici HOS-a sredstvo za slobodno veličanje ustaštva i za neometano širenje mržnje i laži. Izrazio je uvjerenje da u Saboru postoji potrebna većina za usvajanje propisa kojima bi se zabranilo i kažnjavalo veličanje ustaštva.⁷⁶ Predsjednik Židovske općine Zagreb Ognjen Kraus

(...)

Predsjednik Republike demonstrirao je svoje protivljenje ustaškom pozdravu na svečanom obilježavanju 25. obljetnice Vojno-redarstvene operacije Bljesak u Okučanima. Svečanost je napustio kada je shvatio da su u protokolu osobe koje imaju majice HOS-a, na kojima je i ustaški pozdrav, izjavivši: “Ja u tome neću sudjelovati.” Ustaški pozdrav pronašao je svoju komercijalnu upotrebu i u vrijeme pandemije. Trgovina Cro Sport Vez u centru Zagreba prodaje zaštitne (dvoslojne, platnene) maske s grbom HOS-a na kojoj je i pozdrav “za dom spremni”. U trgovini su se ljetos mogle kupiti i zastave HOS-a i majice posvećene 75. godišnjici Bleiburga, sve s ustaškim pozdravom.

Vlasnik trgovine Jakov Marković kazao je da ne radi ništa protuzakonito. Državni inspektorat ustvrdio da po pitanju tržišne inspekcije nema ničeg protuzakonitog. Što se spornog pozdrava tiče, za Državni inspektorat ništa nije sporno jer je riječ o amblemu udruge s takvim grbom i pozdravom, a sve je registrirano pri Ministarstvu uprave.

Zapravo, sve što treba reći o manjinama u RH koji smatraju da uz pomoć srpskih slugu mogu diktirati većinskom narodu kako trebaju živjeti vidi se već iz naslova koji je dao Thompson:

PREGLED

THOMPSON: U HRVATSKOJ SE SVE POMALO MIJENJA ALI JEDINO MRŽNJA PREMA OVOJ ZEMLJI I NJEZINIM BRANITELJIMA, NE

13/04/2021

Po tko zna koji put, najpoznatiji etnobiznismen i monopolist na pitanja stradanja i boli, malo drhtavim glasom a malo stankama između riječi koje traju nekad i dulje od životnog vijeka nekih organizama, s prljavom namjerom, preko leđa hrvatskih branitelja, očito pokušava učiniti ono, što njegovi sunarodnjaci i pola njegove stranke, nije uspjelo učiniti u ratu.

Da je Marko Perković Thompson, uistinu mrzitelj, tada bi dok je nosio pušku na ramenu, tu istu mržnju prakticirao, a nije.

Možda ovom društvu doista treba biblijskih 40 godina da postane svjesno sebe i otrese sa svojih leđa i duše podanički mentalni sklop, ali zasigurno bi već trebao doći kraj pokušajima da se nezadovoljstvo i bijes zbog toga jer u ratu nisu uspjeli ubiti Hrvatsku, prikriva lažnom borbom protiv mržnje i promoviranjem zabrana svih onih simbola pod kojima je ova zemlja i ovaj narod spašen od četničkog zla dok se istodobno od strane istih, promoviraju simboli i znakovi pod kojima je počinjeno neviđeno zlo nad hrvatskim narodom.

Da li nečiste, koji nikad nisu prihvatili ovu zemlju a kojima je ova zemlja ipak pružila ruku dodatno mori i činjenica da u toj obrani nismo posezali za onim istim sredstvima koje je koljački agresor koristio kao uobičajeno sredstvo, te da smo ih u svojoj obrani vojnički, muški porazili i moralno ponizili?

Ako traže mržnju prvo neka je traže u svojim redovima, jer tamo će je i naći.

Sudovi su presudili. Svojim bijesom zbog jasnog stava da se izraz Za Dom Spretni, ne može samo sagledavati u svjetlu NDH nego i pravedne borbe protiv srpskog agresora, kako je sud naveo, te nepoštivanjem takvog utvrđenja, samo se pokazuje da nečisti ne poštuju ni ovu zemlju.

A zemlja koja podilazi onima koji je ne poštuju te koji svakom svojom riječju pokazuju da bi i opet bili na strani onih koji su jednom na nju krenuli ognjem i nožem, nema budućnosti.

Sve je na tebi, moj Narode

P.S. Na slici je naslovnica tjednika srpskih novosti SNV-a broj 750 na kojoj je prikazano klanje srpom Marka Perkovića Thompsona te se je kao takav prodavao na svim kioscima u Republici Hrvatskoj.

Menadžment M. P. Thompsona

<https://kamenjar.com/mpt-u-hrvatskoj-se-sve-pomalo-mijenja-ali-jedino-mrznja-prema-ovoj-zemlji-i-njezinim-braniteljima-ne/>

<https://narod.hr/hrvatska/thompsonov-menadzment-pupovcu-ako-trazite-mrznju-potrazite-je-u-svojim-redovima>

<https://direktno.hr/direkt/thompson-odgovorio-pupovcu-po-tko-zna-koji-put-etnobiznismen-i-monopolist-na-pitanja-stradanja-i-boli-s-prljavom-namjerom-pokusava-ono-sto-njegovima-229394/>

<https://www.7dnevno.hr/vijesti/thompson-prekinuo-sutnju-i-opet-se-oglasio-snaznom-porukom-stao-uz-hrvate-i-branitelje-objavio-i-zanimljivu-sliku/>

<https://www.braniteljski-portal.com/thompson-u-hrvatskoj-se-sve-mijenja-samo-pupovac-i-njegova-mrznja-opstaju-u-srpskim-novostima-su-zaklali-thompsona-srpom>

Zapravo Pupovca je napao predsjednik RH, a on mu i na ovaj način poručuje da ipak mora slušati gazde koji su protiv ZDS, HOS-a tj. Domovinskog rata.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/zecevi-naredili-hrvatskim-vlastima-progon-hos-a/>

INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

TUĐMAN 100, 3.

Dan prije agresije Rusije na Ukrajinu upozorio sam na kartu na kojoj se vidi kako je zamišljen tzv. RUSKI VELIKI PROSTOR:

<https://standard.rs/2021/06/03/geopoliticka-perspektiva-rekonfiguracije-postjugoslovenskog-prostora-1/>

A danas je cijeli svijet užasnut prizorima iz napadnute Ukrajine.
O toj agresiji dajem pjesmu hrvatskog pjesnika Stijepa Mijović Kočana:

24. VELJAČE 2022.

(Stijepo Mijović Kočan)

Jutro pred cijelim svijetom
Javno i jasno

Vladimir Putin uzdiže Ukrajinu
A Rusiju srozava
Na dno dna

Koji i nisu znali gdje je Ukrajina
Danas njezinu zastavu
Boje zemlje i neba
Proglašavaju zastavom slobode
Cijeloga čovječanstva

Moj zamalo pa idol
Prosvijećenog apsolutista
Najučinkovitijeg načina vladanja
Zamišljao sam i najboljeg
Opako zaražen udruženim virusima
Carske Rusije i komunističkog esesera
Nenadano je izgubio
I pamet i Rusiju i sebe
Kalo ludi Neron Rim
Zapalio je čitav mnogomilijunski
Ukrajinski narod
A svoje ruske sunarodnjake
Ponizio i osramotio

Kijev jest bio
Središte i ruske i ukrajinske inteligencije
Objedinjene
Mogao je i dalje to biti
Da je za oba naroda bilo
Jednako slobode i uvažavanja
Bez nasilja

Ruski okupator upravo oslobađa Ukrajinu
Okupanu u vlastitoj krvi
Koja spire s njih
Sve zablude

Tko će i gdje i kada u svijetu
Čim vidi mladog Rusa
Sportaša ili pjesnika
Reći
Taj pripada velikoj kulturi i velikom narodu

Dokad će časni ruski narod
Sve to moći podnijeti
Zagreb/24/2/22

Danas svi uspoređuju Putina s Hitlerom, ali se hrvatski političari ne usuđuju to isto uraditi s Miloševićem I reći da je agresija na Hrvatsku bila fašistička agresija. U RH se napadani branitelji. Valjda zbog toga što je točan naslov moje knjige: *Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska*, Zagreb, 2015.

Vratimo se karti. Napravio ju je srpski geopolitičar Milomir Stepić poznat po snovima da Srbi osvoje ono što je pokušao Milošević (o tome je pisao npr. Davor Dijanović:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/d-dijanovi/36958-vodeci-srpski-geopoliticar-ponovno-bi-komadao-hrvatske-teritorije-a-nastala-bi-i-drzava-dalmacija.html>)

Vidjeti i:

<https://www.vecernji.hr/vijesti/njemacki-mediji-putin-ima-bih-na-nisanu-strategija-im-je-vratiti-dominaciju-1566129>

Do agresije analitičari su vjerovali da Putin neće napraviti ni prvi korak – osvajanje Ukrajine, pa je napravio. Zapravo jesmo li već zaboravili da smo prije pet godina imali:

RUSIJA JE PUČEM U CRNOJ GORI POKUŠALA SPRIJEČITI ŠIRENJE EU I
NATO-A NA ZAPADNI BALKAN

<https://www.vecernji.hr/vijesti/rusija-je-pucem-u-crnoj-gori-pokusala-sprijeciti-sirenje-eu-i-nato-a-na-zapadni-balkan-1208766>

da bi poslije tu priču odigrala SPC. Priča u BiH I Hrvatskoj je drugačija, ali je ima.

Međutim da srpski geopolitičar ne sanja potpuno u svojim promišljanjima vidi se i iz teksta Davora Dijanovića:

Deutsche Welle: Die Welt: Je li nakon Ukrajine na redu BiH?

Deutsche Welle: Die Welt: Je li nakon Ukrajine na redu BiH? - Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća (hakave.org)

Već sam pisao puno puta da je najvažniji političar u RH Milorad Pupovac, a kao što sam već upozorio u Bujici je bivši potpredsjednik SNV-a Nenad Vlahović to potvrdio:

“Milorad Pupovac je snažniji i jači od cijele Vlade i predsjednika Plenkovića, cijelog Sabora i vlasti Hrvatske države! On je na jednoj strani, a svi ostali su na drugoj. I jači je! Zašto? Zato što je zapravo on na čelu te trgovačke koalicije, koja drži Plenkovića na političkoj pozornici. Kada Pupovac kaže NE, Plenković jednostavno ostane bez daha!”

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29697-nenad-vlahovic-u-bujici-pupovcu-je-mjesto-u-remetincu>

Jedno objašnjenje daje Ivica Marijačić (“Hrvatski tjednih, 24. 2. 2022.):

Pupovac i Milošević nisu uhićeni ZATO ŠTO JE PLENKOVIĆ IZ NJIHOVE, A NE HDZ-OVE POLITIČKE EPRUVETE, A slično piše i Vjekoslav Krsnik:

Kao sluga Bruxellesa, Beograda i Banja Luke Andrej Plenković je postao dio Pupovčeve “pete kolone” | Otporaš (otporas.com)

Ja mislim da je tu najvažnija osveta i mržnja prema HRVATSKOM predsjedniku Franju Tuđmanu što je protiv njihove volje stvorio Hrvatsku i još su hrvatski branitelji od onih koji su odrađivali njihov prljav posao napravili zečeve. Kolika je njima satisfakcija kada je Pupovac u RH ono što konstatira Vlahović.

Opet je na djelu slijepa politika zapadnih zemalja: protiv su politike RUSKOG VELIKOG PROSTORA a i danas podržavaju politiku SRPSKOG SVETA koja je dio politike RUSKOG VELIKOG PROSTORA.

Istina HRVATSKI predsjednik je zaslužio da ga toliko mrže što se vidi i iz današnjeg dana kada su se oni, kojima je on tako napakostio stvaranjem RH, podijelili pa jedni napadaju, a drugi su na strani Ukrajine.

I da je gornja karta plod želja srpskog geopolitičara bila bi doista napredak kod Srba jer bi pokazala da su naučili lekciju "pravljenje zečeva od Srba" pa su svjesni da im Srpski svet može koristiti – kad je RH u pitanju – samo u okviru RUSKOG VELIKOG PROSTORA. Zapravo je i čudno da se nadaju ostvarenju takve politike jer Rusi, moraju osvojiti I niz država koje su u Nato-u. A ni u Crnoj Gori im ne ide sve po planu osim ove priče o rješavanju velikog srpskog kompleksa: HRVATSKA KULTURNA BAŠTINA. O tome sam već pisao

<https://bezccenzure.hr/vlad/boka-i-ruski-veliki-prostor/>

Đuro Vidmarović mi komentira:

Dragi Joško,

konsterniran sam ovim pokušajem da se oduzme Hrvatima njihov kulturni dom. Jesu li o svemu obavješteni Generalni konzulat u Kotoru i veleposlanstvo u Podgorici?

Naravno obavješteni su ovi za koje Vlahović tvrdi: "Milorad Pupovac je snažniji i jači od cijele Vlade i predsjednika Plenkovića, cijelog Sabora i vlasti Hrvatske države!", a i objavljeno je.

Rezultat vidimo:

HRVATSKO NACIONALNO VIJEĆE CRNE GORE: HRVAT ZVONIMIR
DEKOVIĆ POZVAN NA SASLUŠANJE U POLICIJI TIVAT

Hrvatsko nacionalno vijeće Crne Gore: Hrvat Zvonimir Deković pozvan na saslušanje u policiji Tivat - Biram DOBRO

Prije skoro 20 godina objavio sam knjigu: *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003. u kojoj je bilo riječi o detuđmanizaciji i u HDZ-u (*Detuđmanizacija i HDZ*), a zapravo je najavljeno da ćemo imati HDZ takav kakav imamo danas.

Naslov koji stalno podsjeća sve one koji se bore protiv Tuđmanove Hrvatske (tj. – kako su je nazivali u Domovinskom ratu pa sve do danas Tuđmanove ustaške države) da im je to borba koju će sigurno izgubiti.

Vidi se kako je dočekana pojava inicijalnog kruga Tuđman 100 koji je pokrenuo Stjepan Tuđman sin HRVATSKOG predsjednika i jedan od 50 osnivača HDZ-a. Ljudi prepoznaju novo okupljanje istinskih tuđmanista. U mom prethodnom tekstu dana su neka imena:

<https://bezccenzure.hr/vlad/tudman-100-2/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29705-tudman-100-2-dio>

Posebno je značajno da je tu i veliki hrvatski književnik i suradnik HRVATSKOG predsjednika kojega citiram već u početku spomenutog teksta:

Čini mi se da bi naslov ovog mog teksta mogao biti "Zašto Soros hvali Sanaderov HDZ?" On bi u sebi sadržao i bit odnosa HDZ-a prema detuđmanizaciji - glavnoj zadaći koju je dobila trećesiječanjska vlast u Hrvatskoj od svjetskih moćnika. Da bi razumjeli zašto je to bila njihova glavna zadaća moramo znati što svjetski moćnici podrazumijevaju pod tim pojmom. Na promociji knjige "Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća" Ivan Aralica je rekao (vidjeti Dom i Svijet, 23. svibnja 2002. ili drugo izdanje te knjige): "Prva se u procesu detuđmanizacije na udaru našla nacionalna država kao prvorazredna vrijednost. U čitavom nizu postupaka uslijedilo je njeno

poniženje. Poniženje njenih oltara, insignija i njena postojanja." Usudio bih se poistovjetiti sam pojam detuđmanizacija sa željom svjetskih moćnika da neovisne i samostalne Hrvatske uopće nema. Da je vrate u nekakvu tvorevinu u kojoj bi opet vladali Srbi pa zvali je Zapadni Balkan ili, kako više vole reći u posljednje vrijeme, četvrta Jugoslavija.

Kako se prema detuđmanizaciji odnosio HDZ? Aralica u istom tekstu kaže: "Bio bi propust (...) ne reći da je detuđmanizacija zahvatila i Tuđmanove političke sljedbenike. Organizacijska prestrukturiranja među njima mogla su se očekivati. Personalna nadmetanja također su bila neizbježna. Ali su se dogodile i neke nesmotrenosti u formulaciji stava prema Tuđmanovu nasljeđu i, kao posljedica tih nesmotrenosti, krivi koraci u prilagodbi Tuđmanove političke misli suvremenim prilikama. Nije trebalo prihvatiti tezu detuđmanizatora da se njegovi nasljednici trebaju demokratizirati ako žele sudjelovati u budućem političkom životu, jer je Tuđman uveo demokraciju, a ne neokomunisti koji čine jezgru detuđmanizatora. Nije trebalo od neokomunista prihvatiti podvalu da je u vrijeme Tuđmana bilo pogrešaka i od toga napraviti povod za unutarnja trvenja, jer se na taj način činjenica da u svim velikim pothvatima ima i grešaka, predimenzionirala i postala žarištem unutarnjeg razdora. Nije trebalo davati izjave da je netko nekoga izvukao iz blata, jer se ta metafora pretvarala u značenje da smo deset godina blato mijesili, a ne ispisivali najsvjetlije stranice hrvatske povijesti. Nije trebalo davati isprike onima koji su, navodno, patili za vrijeme Tuđmanove vlasti, jer, ako je netko za to vrijeme patio, nisu to bili protivnici te vlasti, nego su to bili oni koji su se žrtvovali da vizije prvog predsjednika pretvore u ostvarenja. Ništa od toga nije trebalo, jer je to išlo u prilog detuđmanizatora."

Aralica je sigurno u pravu jer poslije trećesiječanjskih izbora pritisak na HDZ-ovce je bio ogroman, a oni nisu praktično ništa učinili da se odupru detuđmanizaciji. Pače, čini se da im je mnogo važnija bila borba za vlast unutar stranke. Tako oni ne održavaju Sabor stranke odmah poslije Tuđmanove smrti već mnogo kasnije. Možda je i to razlog što se njihov otpor detuđmanizaciji u tim vremenima uopće ne osjeća.... Da tako je govorio veliki Aralica prije 20 godina.

Josip Pečarić

<https://bezcenzure.hr/vlad/tudman-100-3/>

BIVŠI MINISTAR PRAVOSUĐA MIŠETIĆ: BLEIBURG JE SIMBOL HRVATSKOG STRADANJA, KOMEMORACIJA TREBA OSTATI TAMO

7. svibnja 2022.

Foto: Snimka zaslona

Skidanje hrvatskog povijesnog grba sa spomen-ploče u Bleiburgu je uvreda za Hrvatsku državu i Hrvatski narod – izjavio je u Bujici na Z1 televiziji, **Bosiljko Mišetić, nekadašnji potpredsjednik Vlade RH i ministar pravosuđa**: – U Beču i Budimpešti gotovo da i nema velebnijeg zdanja, a da na njemu nije i hrvatski povijesni grb...

“Bleiburg je simbol hrvatskog stradanja”

Reakciju hrvatskog MVEP-a na skidanje grba s bleiburškog spomenika nazvao je “premlakom”: – Ne treba im slati nikakve prosvjedne note, Hrvatska mora odmah povući svog veleposlanika iz Austrije na konzultacije i pred institucijama Europske unije i s Austrijom to definitivno raščistiti. To, što su napravili je nedopustivo i uvredljivo, istaknuo je.

“Tijekom Drugog svjetskog rata su se događali zločini na svim stranama, ali ovo je zločin u miru,” smatra Bosiljko Mišetić: “Bleiburg je simbol hrvatskog stradanja. Britanci su upravo na tom mjestu razoružane hrvatske vojnike i civilno stanovništvo predali partizanskim barbarima da se kasnije, na Križnom putu nad njima izivljavaju likvidacijama... Sve je započelo na Bleiburgu i zato se ne bih složio s onima koji govore da bi mjesto komemoriranja trebalo preseliti u Hrvatsku. Komemoracija treba ostati u Bleiburgu, unatoč svim pritiscima, a sve ovo što nam sada rade je zločin.”

Austrijanci zabranjuju Bleiburg, a Milanoviću ne znaju čak ni ime?!

Mi se uvijek čudimo kada nam se nešto ovako dogodi. Od 1527. godine Hrvati su praktički podanički služili Austrijancima i oni nam sada ovako uzvraćaju za to

podaničko služenje – oštro nastavlja Mišetić: – Ovako nam uzvraćaju i za onih 120 tisuća hrvatskih vojnika, koje je vodio feldmaršal Borojević ratujući za njihovo carstvo, a da im nigdje u Beču nema ni obilježja, ni spomenika, ni spomena njihovih imena... “Koliko Austrijanci ne poštuju našu državu, vidi se i iz posebnog izvješća tzv. ekspertne skupine o Bleiburgu, u kojem predsjednika Hrvatske nazivaju Zlatko Milanović,” podsjetio je gost Bujice: “Oni su Zoranu Milanoviću čak i ime promijenili! Time nam sugeriraju da smo im toliko nebitni, da ne mogu zapamtiti čak ni ime hrvatskog predsjednika, bez obzira na to što tko mislio o njemu.”

Dr. Zlatko Hasanbegović: “Plenkovićeve Vlada je sve znala, prosvjedna nota je samo alibi”

U razgovoru za Bujicu, snimljenom u Hrvatskom državnom saboru, skandal s Bleiburgom i micanjem hrvatskog povijesnog grba sa spomenika u Austriji, komentirao je i dr. Zlatko Hasanbegović, dugogodišnji dužnosnik PBV-a i potpredsjednik Kluba Domovinskog pokreta...

Najprije se osvrnuo na prosvjednu notu upućenu Austriji: – To je alibi, post festum, zakašnjela reakcija hrvatskoga Ministarstva vanjskih poslova, točnije Hrvatske vlade. Javnost mora znati da je Hrvatska vlada bila upoznata sa svim događajima koji su prethodili austrijskoj odluci!

“Plenkovićeve Vlada nije činila gotovo ništa kako bi se sve ovo s Bleiburgom spriječilo,” upozorava Hasanbegović: “Na neki način, iz Hrvatske se slala poruka da je austrijska odluka poželjna i da je ovo konačno, poželjno rješenje kojim treba eutanazirati, likvidirati, ne samo bleiburšku komemoraciju, već i svako institucionalno sjećanje na žrtve bleiburške tragedije!”

Zašto nikada nije zaključen međudržavni sporazum između Austrije i Hrvatske?

Hrvatska javnost mora znati da nikada nije zaključen međudržavni sporazum između Hrvatske i Austrije, koji je trebao regulirati problematiku svih komemoracija – napominje Hasanbegović: – Na zagrebačkom groblju Mirogoj, imamo njemačko vojno groblje koje se redovito održava i na kojem se komemorira, a na kojem su pokopani i njemački vojnici koji su bili austrijski državljani...

Prokomentirao je i stranački sastav Austrijske savezne vlade, iz kojeg je potpuno jasno da su odluke protiv Bleiburga politički motivirane: – Uz sestrinsku stranku Hrvatske demokratske zajednice, Austrijsku pučku stranku, vlast tamo čine i zeleni, koji su u svojoj biti zakonski sljednici različitih austrijskih neokomunističkih struja...

Istodobno upućivanje prosvjedne note Austriji zbog toga što je hrvatski grb s prvim bijelim poljem nazvan “fašističkim simbolom” i pisanje Pupovčevih ‘Novosti’ da je riječ o “ustaškom grbu”, dr. Hasanbegović je nazvao paradoksom: – To je **modus operandi ove nacional-mazohističke vlade**. U hrvatskom medijskom prostoru mogli smo svake godine čuti laži da je riječ o najvećem tzv. neofašističkom okupljanju u Europi i slično...

“To sa skidanjem je poprilični apsurd, s obzirom na to da je riječ o **hrvatskom povijesnom grbu, koji se ističe i po Austriji kod različitih javnih ustanova**, budući da je to grb koji se nalazio i u službenim grbovima za vrijeme Austro-ugarske monarhije,” napominje povjesničar Hasanbegović: “Hrvatska je egzistirala i u sklopu Habsburškoga carstva...”

Hasanbegović podsjetio na Milanovićevu opstrukciju Bleiburga: “Govorio je da tamo nikada neće otići, a njegova je većina ukinula saborsko pokroviteljstvo nad komemoracijom!”

Podsjetio je i na prilično negativnu ulogu koju je glede Bleiburga, odigrao Zoran Milanović, u vrijeme kada je bio SDP-ov premijer: – Milanović je tada u medijima govorio da se na Bleiburgu “komemoriraju zločinci”... Spominjao je Antu Pavelića i Maksa Luburića... Govorio je da tamo nikada neće otići! Time je slana jasna poruka austrijskim vlastima da je ono što je nepoželjno u samoj Hrvatskoj, u konačnici treba biti nepoželjno i u Austriji.

“Godine 2012. Upravo je Milanovićeva saborska većina donijela odluku o ukidanju saborskoga pokroviteljstva nad bleiburškom komemoracijom,” nastavio je Zlatko Hasanbegović podsjećati na to što je sve aktualni šef države radio protiv Bleiburga: “To je imalo i svoj odjek u Austriji, čime je upravo iz Hrvatske poslan signal da se od austrijskih vlasti očekuje ovakva odluka, koja nije donešena preko noći. Ona se pripremala već duže vrijeme, u pozadini koronakrize...”

Bosiljko Mišetić: “veći problem od Pupovca je – Plenković!”

Ne treba se čuditi Pupovcu jer je njegovo ponašanje predvidivo – prokomentirao je Bosiljko Mišetić pisanje ‘Novosti’ koje su hrvatski povijesni grb nazvale “ustaškim”, a financira ih Hrvatska vlada: – Pupovčevo mišljenje se zna i ono će i sutra biti takvo, no, meni je tu veći problem Andrej Plenković!

Kako se sve ovo nije događalo do 2000. godine, dok je na čelu Hrvatske bio predsjednik Tuđman – zapitao se savjetnik prvog hrvatskog predsjednika: – Kako tada nije bilo ovakve halabuke i divljanja Srba po Hrvatskoj? Kako su se sad odjednom toliko uzoholili?

Čak se i dio generala dao instrumentalizirati i upregnuti u kola jedne udbaško-zavjereničke opcije – nastavio je Mišetić, aludirajući na molbu za pomilovanje Perkovića i Mustača: – Zato danas i jesmo, tu gdje jesmo...

Mišetić: “da smo izgubili rat, Plenković i Milanović bili bi novi Bakarić i Blažević!”

“Da je Hrvatska izgubila rat i da smo, kojim slučajem, pali pod treće srpsko-jugoslavensko “oslobođenje” – Plenković, Milanović i svi oni koji za vrijeme rata nisu bili u Hrvatskoj, vratili bi se i zaradili titule novih Bakarića i Blaževića,” uvjeren je Bosiljko Mišetić “Za takve je svaki onaj tko je uzeo pušku u ruke i branio Hrvatsku, bio čovjek ‘opasnih’ namjera!”

Bosiljko Mišetić je član Inicijalnog kruga TUĐMAN 100 koji je za 14. svibnja pripremao obilježavanje stote obljetnice rođenja prvog hrvatskog predsjednika u Zagrebu, međutim, državne i gradske vlasti, HDZ i Možemo, nisu dopustili svečanu akademiju u Hrvatskom državnom saboru i koncert na Trgu bana Josipa Jelačića: – Zamislite koliko bi manje bliještali mnogi ljudi u vrhu današnje vlasti da se na uistinu veličanstven način, obilježi 100. obljetnica rođenja predsjednika Tuđmana! Znaju oni itekako da je Tuđman državnik i velikan, a znaju i razliku između državnika i političara. Državnik je čovjek koji je uvijek ispred svoga vremena i koji može preskočiti vlastitu sjenu, koji ima viziju i koji zna, a za ono što ne zna – zna izabrati one koji znaju. S druge strane, političar se po načelu ravnoteže gluposti, uspinje hijerarhijom poslušnosti.

Tuđmanov 100. rođendan: Thompson pjeva u Osijeku, a prije toga bit će svečana akademija u Vukovaru!

“Stjepan Tuđman s obitelji inicirao je jedan krug ljudi koje oni smatraju iskrenim štovateljima predsjednika Tuđmana,” nastavio je Mišetić objašnjavati tko je sve i kako, minirano obilježavanje u Zagrebu: “Kad se to obznanilo, naš se krug brzo počeo širiti i nekome je to zasmetalo! Kako inače protumačiti činjenicu da nas je gradska vlast odbila?! Možemo nije dao trg za koncert, a HDZ nije dao sabornicu za svečanu akademiju!”

Mišetić je potvrdio da su zagrebačke gradske vlasti čak tražile i popis izvođača za koncert u čast Franje Tuđmana: – Vjerojatno su se prepali da bi Thompson mogao nastupiti na trgu!

Bujica je objavila da će MP Thompson na Tuđmanov rođendan ipak zapjevati – u subotu 14. svibnja u dvorani Gradski vrt, u Osijeku. Bosiljko Mišetić je otkrio da će velikom koncertu prethoditi svečana akademija povodom 100-te obljetnice rođenja prvog hrvatskog predsjednika, u Gradu heroja – Vukovaru. Članovi inicijalnog kruga TUĐMAN 100, tri dana ranije, u srijedu, u 19:00 sati, u zagrebačkom Cinestaru nazočit će svjetskog premijeri Sedlarova filma ‘Bilo jednom u Hrvatskoj’, u kojem Franju Tuđmana glumi trostruki oskarovac Kevin Spacey.

<https://narod.hr/hrvatska/bivsi-ministar-pravosuda-misetec-bleiburg-je-simbol-hrvatskog-stradanja-komemoracija-treba-ostati-tamo>

“POKVARENI ČETNICI”, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

UVOD

Lito u Tisnom 2022, otvaramo s predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA. Tih dana je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan napisao u *Hrvatskom tjedniku* tekst o Thompsonu pa sam taj tekst koristio u svom govoru. Tako sam naveo i dio njegova teksta u kome se spominje *partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac* moj govor s tog predstavljanja dan je u Prilozima).

Poslije predstavljanja don Lazar mi je komentirao kako je Čelan precizniji od mene u tom nazivu, jer sam ranije bio oštrij u tome.

Na što je don Lazar mislio?

Ja sam vladajuću koaliciju prvo nazivao srpsko-hrvatskom želeći naglasiti činjenicu da je u toj koaliciji glavni Pupovac. Naime svjetski moćnici su željeli pobjedu Srbije u ratu s Hrvatskom, a kada je od srpske 'strašne' vojske Tuđman s hrvatskim braniteljima u 'Oluji' napravio zečeve nisu mu ni na pogreb htjeli doći. Zato sve vlade poslije Utemeljitelja hrvatske države poslušno rade sve što žele ti svjetski moćnici. A njihove želje su ostale iste. Kada već Hrvatskom ne vlada Milošević, onda je dobar i Pupovac. Kasnije je u Hrvatskom Saboru sam Plenković (zabunom ili po onom „neće jezik nego pravo“) nazvao tu koaliciju ČETNIČKOM, pa ja koristim to ime.

Tada me don Lazar podsjetio na moju pitalicu:

-Koja je razlika između četnika i jugoslavena?

-Četnik je pošten i četnik, a jugoslaven je pokvareni četnik!

Dakle, pokvareni četnici na vlast su po Vama gori od četnika, pa je očito da je Vaš naziv – po Vašoj tvrdnji - blaži od Čelanovog!

I što odgovoriti don Lazaru kad ostanete bez teksta?

Jedino, napisati knjigu o POKVARENIM ČETNICIMA i posvetiti je don Lazaru, zar ne?

A materijala za to ima puno u mojim knjigama. Recimo samo u knjizi o poznatom hrvatskom kolumnisti:

J. Pečarić, *Vjekoslav Krsnik*, Zagreb, 2021. str. 315.

To pokazuju i njegove najnovije kolumne. Jednu sam dao u Prilozima.

Akademik Josip Pečarić

PRILOZI

LITO U TISNOM 2022. (1)

Uz Stepinčevo *In te, Domine, speravi!* (U Tebe se Gospodine, uzdam!) i mi u Župi Tisno smo kao i čitatelji Hrvatskog tjednika uz obitelj Sandre i Marka Perkovića u ovim teškim danima dok se liječnici bore za život njihova 17-godišnjeg sina Ante.

Zato ovogodišnja LITA U TISNOM otvaramo predstavljanjem knjige 'BOJNA ČAVOGLAVE' / THOMPSONOFBIJA

i pjesmom-molitvom prošlogodišnjeg sudionika Lita u Tisnom ratnog župana Dubrovačko Neretvanske Županije i bivšeg saborskog zastupnika dr. Jure Burića

PODARI BOŽE

Podari Bože
 Našem Anti
 Zdravlje
 Nek TVOJA ruka
 Dotakne to
 Dijete
 I
 Nek' odagna
 Bolesti teške
 Što našem Anti
 Ove dane
 Prijete
 Utjehu i nadu
 Obitelji daj
 Molim Te Bože
 Za
 Sretan kraj

dr. Jure Burić
 Srpanj, 2022.

Sve nazočne lijepo pozdravljam i zahvaljujem se profesorici Miri Vrbanović na sjajnom predstavljanju knjige i našem domaćinu don Lazaru Čibariću koji već godinama u Tisnom, a i ne samo u Tisnom, organizira predstavljanja knjiga tj. organizira svojevrсна Lita u Tisnom.

Znamo da je pri tome imao ne malih problema o kojima možete čitati i u ovoj knjizi što puno govori o današnjoj Hrvatskoj.

Zašto?

Poznato je kako oni koji nisu željeli Hrvatsku dočekuju legendarnu Thompsonovu pjesmu iz Domovinskog rata 'Bojna Čavoglave' i pozdrav s kojim ona počinje ZA DOM

SPREMNI. O tome piše i veliki hrvatski kolumnist Zvonimir Hodak u najnovijoj kolumni:

Hrvatsku smo obranili od poplava za vrijeme Anke Taritaš-Mrak, ali su nas naknadno poplavili oni koji od 90-tih pjevaju o ljubavi i miru s četnicima, partizanima i orijunašima. Za svakog našeg orjunaša ponešto. Zadar je raširenih ruku dočekaao Šerbedžiju i njegov raskošni pjevački antitalenat, Šibenik Bajagu, Split Gorana Bregovića, Dubrovnik čeka Boru Čorbu... Jednog pjevača nigdje ne moraju čekati. Marka Perkovića Thompsona. On se u onim "nacionalističkim" vremena prijetio da ćemo "mi njima" pokazati. Sjetite se kako je njemu, osobito sada kad se bori sa strašnom obiteljskom tragedijom. Bog mu pomogao!

A njima se doista ledila krv u žilama od te pjesme. I tada pa sve do dana današnjih.

A ta pjesma je prihvaćena i kod drugih naroda koji su izloženi agresiji. Tako je ona pjesma i branitelja u Ukrajini još od 2015. godine.

Prvo predstavljanje knjige bilo je u Zagrebu u početku ruske agresije na Ukrajinu pa je ono proteklo u znaku činjenice da je 'Bojna' zapravo međunarodna HIMNA Naroda izloženih brutalnim agresijama. A to su potvrdili upravo sami Ukrajinci jer se nakon toga pojavila nova verzija 'Bojne':

NEĆETE U UKRAJINU DOK SMO ŽIVI MI!

O tim novim ukrajinskim „Čavoglavama“ napisao je sjajni hrvatski kolumnist Joško Čelan tekst "JE LI VRIJEME DA UKRAJINCI PROGLASE THOMPSONA NARODNIM HEROJEM?", *Hrvatski tjednik*, 7. 7. 2022.

Naravno naslov treba odmah usporediti s izdvojenim dijelom:

Dok je god ovdje na snazi partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac za ovdašnje domaće/strane medije i kulturnu politiku Marko Perković će biti – umjesto časnoga branitelja i međunarodno omiljenog slobodarskog umjetnika, koji je na ponos i zemlji i narodu – vječno politički sumnjivi „ustaša“

Evo nekih dijelova Čelanovog teksta.

Prvi podnaslov je povezan s jednom mojom izjavom. Dajem ga u cijelog:

„Politički najznačajniji živi Hrvat“

Marko Perković Thompson je, prema kategoričnoj tvrdnji velikoga hrvatskoga i bokeljskog matematičara i akademika Josipa Pečarića, „politički najznačajniji živi Hrvat“. Njegovi tridesetljetni popularno-glazbeni radovi spadaju u sam vrh ove vrste u Hrvatskoj, a s vremenom su našli svoje poklonike u svijetu koji se nerijetko broje i u milijunima. Ovako na prvi pogled moguće je ustvrditi da u Lijepoj Našoj samo još Luka Modrić i hrvatska nogometna reprezentacija te slavni glazbeni duo „2 Cellos“ imaju ovakvu široku popularnost u planetarnom virtualnom prostoru.

Gotovo da je nemoguće zbrojiti sve Perkovićeve uradke koji dosežu milijunske brojeve: od izvorne ratne, odnosno službene „Bojne Čavoglave“, koja je u toj inačici imala 2,5 milijuna pregleda s više od 7 tisuća komentara iz cijelog niza zemalja – Hrvatske, Ukrajine, Poljske, čak i jedne Italije, koja je tradicionalno najveće zanimanje gotovo isključivo pokazivala za hrvatske jastoge, brancine i sličnu našu robu – preko „Zaustavi se, vjetro“, koja je u jednoj izvedbi imala 6,5 milijuna pregleda pa do njegove vrhunske „Samo je ljubav tajna dvaju svjetova“ s 18 milijuna pregleda.

Više od golih brojeva fascinira oduševljenje Markovim stvaralačkim duhom koji pjeva slobodno i bez trunke straha od vladajućeg liberalnog fašizma i njegove političke ispravnosti. Oni su dovedeni do paroksizma u istinski totalitarnim profilima

predsjednika vlade Andreja Plenkovića, duboko globalistički indoktriniranoga, i njegove naizgled vječno ustrašene, ali svejedno opake i bespogovorno odane zmijice mu u njedrima Ninočke Obuljen Koržinek, ministrice (protu)hrvatske kulture. Izraz toga (zlo)duha bio je, recimo, prije jednoga desetljeća (srećom zamukli) glas splitskog jugomasonskog novinarskog terminatora Zlatka Galla ili pak onaj iz istoga zmijskog gnijezda imenom Jutarnji list, odnosno Aleksandra Ace Dragaša, koji je, konkretno 26. travnja 2013. po Izetbegovićevoj Bosni tražio „protuotrov za Thompsonove mračne ideje“, a njegova Hrvatska priviđala mu se kao „katolička džamahirija‘ iz mračnog srednjeg vijeka“.

Istodobno se među onih 7.000 mrežnih komentatora nalazi se i jedna Mirela Milosavljević, koja piše: „Srpkinja sam, ali obožavam sve hrvatske pjesme, iako mi tata ne da da slušam Thompsona. Bila sam mu na koncertu. Car!“ U susjedstvu te Srpkinje stanoviti Crnogorac potpisan kao Christian Tatar uzvikuje: „Za Dom spremni Crnogorci pa da nas ima deset!“

Srpski svinjarski mini-imperijalizam

Marko Perković Thompson i njegov barem dvadesetgodišnji javni progon zorna je slika i prilika sudbine malih naroda u današnjem svijetu, stalno željnom slobode. On se najprije s oružjem i gitarom u ruci, a potom i stihom na usnama suprotstavljao srpskom svinjarskom mini-imperijalizmu, čija neograničena bešćutnost, zloća i pohlepa za tuđim dolazi do punoga izražaja i ovih dana i mjeseci tijekom ruske agresije na Ukrajinu. Potom se nakon trećejanuarskoga detuđmanizacijskog prevrata 2000. godine vodeći hrvatski glazbeni tribun junački suočio s vladajućim udbokosom i masonskim globalistima u Hrvatskoj, kao i njihovoj, prvenstveno europskoj internacionali. Žestinu njihovih nasrtaja na Thompsona i njegovu brojnu publiku jasno oslikava medijsko „ubijanje karaktera“ spomenutih izmećara kakvi su bili Gall i rečeni Aca.

Na Markovoj strani bila je samo hrvatska mladež, koju je pjevač nadahnuto učio vjeri, domoljublju i tradicionalnim hrvatskim vrijednostima, poneki kolega, političar i novinar, što je njihovim neprijateljima tjeralo pjenu na usta. Koliko su oni đavolski uporni i radišni – jer, znamo odavno, đavao za takve uvijek nađe dovoljno Judinih škuda (...).

I slijedeći dio Čelanovog teksta dajem u cijelosti jer se naslov poklapa s naslovom moje knjige:

J. Pečarić *Za dom spremni i Slava Ukrajini*, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

I ta činjenica samo pokazuje koliko je dobro biti u mojoj poziciji kada drugi govore isto što i ja samo to rade mnogo bolje:

„Za Dom spremni“ i „Slava Ukrajini“

Sada su, evo, Marko Perković Thompson i njegova legendarna „Bojna Čavoglave i hrvatski borbeni pozdrav „Za Dom spremni“ potvrđeni i kao ukrajinski narodni heroji. I sada u punom sjaju na djelo stupa slavna jugoglobalističko-udbokosovska dvoličnost: vijest o novoj ukrajinskoj inačici – prva je iz 2015. godine, nakon ruske otmice Krima – prenijeli su i režimski Jutarnji i Večernji list. Nekome bi se moglo učiniti da se pomalo lomi zloglasni liberalno-fašistički ostracizam odnosno „cancel culture“, koja se

desetljećima nepopustljivo gradila oko najpopularnijeg, a u svojim najvišim dometima i vrhunskoga hrvatskog kantautora, koji je odavno postao međunarodnom činjenicom.

Sada, evo, i američki političari bodro uzvikuju „Slava Ukraini“, koja je tamošnja istovrijednica pozdravu „Za Dom spremni“, a vezuje se uz ime Stepana Bandere, neke vrste ukrajinskoga Ante Pavelića. Tako je, uostalom, i u doba hladnoga rata tadašnji guverner Kalifornije i budući američki predsjednik Ronald Reagan proglasio Pavelićev 10. travnja i tamošnjim blagdanom. Kad su geopolitičke potrebe velikih sila u pitanju onda će se pogledati kroz prste i inače gvozdenu zakonitu političku ispravnost.

Ali, mi se ne ćemo zavaravati: dok je god ovdje na snazi partizansko-četnička vlada Plenković-Pupovac za ovdašnje domaće/strane medije i kulturnu politiku Marko Perković će biti – umjesto časnoga branitelja i međunarodno omiljenog slobodarskog umjetnika, koji je na ponos i zemlji i narodu – vječno politički sumnjivi „ustaša“. I opet će neki „instrijansko-jugovički“ nekretninski muljator braniti Perkoviću pristup pulskoj Areni, kao da mu je ćaćina, a kad Hrvatska konačno osvoji Svjetsko prvenstvo u Kataru opet će mu tko zna koliko još dugo vladajući „antifašistički“ Zagreb isključivati razglas. Dok konačno Hrvati ne isključe njih.

Josip Pečarić

Komentar: Ranijih godina su predstavljanja koje je don Lazar Čibarić organizirao u Tisnom i u još nekim dalmatinskim gradovima (Split, Omiš, Kaštela, Skradin, Tribunj, Pakoštane) prošireno i na BiH (Livno, Tomislavgrad). Mnogo više o *Litu u Tisnom 2022.* dano je na kraju knjige.

VJEKOSLAV KRSNIK**PREMIJER PLENKOVIĆ JE POD MILORADOM
PUPOVCEM SLUGA VUČIĆEVE POLITIKE**

31 srpnja, 2022

Bez obzira na činjenice koje na razne načine sve više raskrinkavaju četnički mit o ustanku u Srbu i ove godine je čel(t)nik Milorad Pupovac u ime tzv. Srpskog narodnog vijeća organizirao obilježavanje 27. srpnja kao navodnog ustanka Srba protiv NDH-a. Povijesni dokumenti međutim govore da se radilo o masakru nad nedužnim hrvatskim civilima a ne o napadu na oružane ustaške postrojbe.

Taj se datum za vrijeme komunističke Jugoslavije čak slavio kao Dan ustanka naroda Hrvatske (?!), što samo potvrđuje tezu da su u tadašnjoj Hrvatskoj manjinski Srbi kontrolirali hrvatske komuniste, a to se najočitije odrazilo na podržavanju velikosrpskog mita o 700.000 navodnih žrtava u Jasenovcu. Nažalost, hrvatska je politika nakon pobjede u obrambenom Domovinskom ratu podlegla velikosrpskoj propagandi, pa umjesto da s pozicije pobjednika usmjerava odnose sa Srbijom svela se na poslušnika četničke propagande iz Beograda koju u hrvatskoj državi vrlo uspješno provodi čel(t)nik Srpskog narodnog vijeća Milorad Pupovac. Zato se umjesto suočavanja beogradske politike sa zločinima što ih je velikosrpska agresija počinila u Hrvatskoj s Ovčarom i Škabrnjom kao simbolima tih zločina, hrvatska politika bavi izmišljenim mitom o Jasenovcu. Prevedeno na jednostavan politički jezik, predsjednik Srbije Aleksandar Vučić kao osvjedočeni četnik trebao bi doći u Hrvatsku da se na Ovčari ispriča Hrvatskoj za zločine što su ih Srbi počinili nad Hrvatima, a ne da iz Drugog svjetskog rata razvlači mit o Jasenovcu. Za takvu ponižavajuću poziciju odgovorna je hrvatska politika, bolje rečeno političari koji su bili na čelu države u posljednjih dvadesetak godina, dakle Stipe Mesić, Ivo Josipović, Kolinda Grabar Kitarović, Ivice Račan, Ivo Sanader, Jadranka Kosor, Zoran Milanović i sada sam Andrej Plenković. Kulminacija te podređenosti događa se upravo sada s premijerom Plenkovićem koji statusno nema nikakve veze s hrvatskim identitetom jer je mentalno i politički vezan za Bruxelles, a ideološki za propali komunistički sustav.

U takvom kontekstu treba promatrati i pokušaj srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučić da mimo uobičajenog protokola uđe u Hrvatsku da bi tobože u privatnom posjetu obišao Jasenovac kao i nakaradno obilježavanje Dana ustanka u Srbu 27. srpnja, ali i iduće obilježavanje obljetnice “Oluje” 5. kolovoza koje će u Srbiji sasvim sigurno na službenoj razini biti etiketirano na način kako je hrvatska vlada proglašena “ustaškom”. Indikativno je reagiranje premijera Plenkovića na pokušaj Aleksandra Vučića da nezakonito uđe u Hrvatsku. On se čudi da su ne samo srbijanski mediji nego i na službenoj stranici tamošnjeg Ministarstva unutarnjih poslova njegovu vladu nazvali “ustaškom”. On kaže da je “važno je da se u međusobnim odnosima tretiramo s poštovanjem i da vodimo računa da smo država”, a činjenica je da Aleksandar Vučić od početka svojega mandata ne tretira Hrvatsku s poštovanjem, pa je čak ne smatra

državom nego dijelom velikosrpskog “srpskog sveta”, jer takva beogradska politika smatra Jasenovac dijelom tog “srpskog sveta”.

To nije od jučer jer je u posljednjih nekoliko godina Aleksandar Vučić izrekao niz uvreda na račun hrvatske države i hrvatskoga naroda, pa je bilo samo pitanje vremena kad će Plenkovićevu vladu nazvati “ustaškom”. U tome je svakako najviše kriv sam Andrej Plenković koji se pod kontrolom vođe velikosrpske “pete kolone” Miloradom Pupovcem podanički odnosi prema srbijanskom predsjedniku. Kad je svojedobno na domjenku priređenom u povodu pravoslavnog Božića izaslanik srbijanskog predsjednika Vladimir Božović obećao hrvatskim Srbima koje oni smatraju samo Srbima da će ih “matična država Srbija u svim problemima i iskušenjima i kada god budu ugroženi braniti svim raspoloživim sredstvima” premijer Andrej Plenković je umjesto da demonstrativno napusti domjenak mirno odslušao prijatnu srbijanskog izaslanika. Kad je na jednom od četničkih derneka priređenim u povodu srpskog obilježavanja “Oluje” Aleksandar Vučić usporedio današnju demokratsku Hrvatsku s Hitlerovom Njemačkom, čemu je bio nazočan Plenkovićev nadzornik Milorad Pupovac, tada je Andrej Plenković izjavio da je Aleksandar Vučić “malo pretjerao”, što drugim riječima znači da je donekle u pravu. Prema tome sa stajališta hrvatske državne politike nije upitno što četnički predsjednik susjedne države misli i govori o Hrvatskoj, nego je još više upitno kakvog predsjednika Vlade ima Hrvatska kad sve to dozvoljava. Imajući sve to skupa u vidu, jedino ispravno rješenje u postojećim okolnostima bio bi odluka hrvatske Vlade da se, kao što je to u jednoj anketi na društvenoj mreži podržala golema većina ispitanika, predsjednika Republike Srbije proglasi u Hrvatskoj za “persona non grata”. To bi bio jedini ispravni državnički potez, ali naravno s Andrejom Plenkovićem kao slugom Milorada Pupovca neizvediv.

‘Hrvatska je uključiva i tolerantna, prvi put sam danas vidio, nemam naslovnice srpskih medija da ih vadim jer nemam tu teatralnu praksu, ali da smo ustaška vlada, mislio sam da smo mi nekakvi u optikama brojnih dijela hrvatskih medija ili Jugoslaveni ili antikristi, ljubitelji Srba, što nam sve nisu lijepili. Toliko je bilo epiteta da danas nosimo epitet ustaške vlade i to na službenoj web stranici Ministarstva unutarnjih poslova Srbije. Ovakve reakcije ukazuje na histeričnu reakciju Beograda’, dodao je.

‘Mi smo tu skroz cool i easy, kada dođe trenutak, bit će i posjeta. Hrvatska poštuje sve manjine u Hrvatskoj. Politika svršenog čina ne može proći nigdje, pa ni u Hrvatskoj’, rekao je Plenković.

U Srbiji se, kaže, odugovlači s formiranjem Vlade do krajnjih rokova. “Mi smo u ovom trenu smatrali da nam takav posjet ne odgovara”, kazao je Plenković.

“Gledajte, važno je da se u međusobnim odnosima tretiramo s poštovanjem i da vodimo računa da smo država. Države komuniciraju isto kao i ljudi. Kad netko dolazi u posjet, on prvo nazove i najavi se. Ista vrsta komunikacije treba biti i među državama. Ovdje to nije bilo obavljeno na odgovarajući način. Za takav posjet koji, hoćemo mi to reći ili ne, ima svoje političke konzekvence... Hrvatska drži do sebe i svojih susjeda i želi normalizirati odnose. Svaki posjet koji može imati političke konzekvence se mora pažljivo dogovarati. To ne ide tako – pa nikada nije moment, zašto ne bih sada. Manje treba lijepiti etikete o tome da su ustaše izvršile napad, odbile... Malo mi to djeluje smiješno, kao da smo vratili vrijeme 30 godina unazad”, kazao je.

O Pupovcu

“S Pupovcem surađujemo. Mnogi kritiziraju HDZ i mene zbog suradnje s manjinama, pa tako i srpskom. No povjerenje dobijamo jednom, dva puta... Mi poštujemo zakon i Ustav i mi želimo da su naše manjine zadovoljne i da vodimo zemlju uz njihovu potporu”, rekao je Plenković.

Pustit ćemo da se sve ovo slegne, pa ćemo potom razgovarati dalje o ovoj temi, rekao je Plenković o dogovoru posjeta Aleksandra Vučića Jasenovcu srpsko narodno vijeće (SNV) i ove je godine obilježilo obljetnicu ustanka u Srbu, u spomen na 27. srpnja 1941., kada je iz ovog sela krenuo srpskih otpor prema NDH.

Nekada se ovaj datum slavio i kao Dan ustanka naroda Hrvatske, a danas na, 81. obljetnicu, predsjednik SNV-a Milorad Pupovac ocijenio ga je važnim mjestom i važnim datumom za slobodu koja je izborena u Drugom svjetskom ratu.

“Kako na prostoru Hrvatske, tako i širem prostoru bivše zajedničke zemlje”, naglasio je.

Uz notorne Milorada Pupovca, Stipu Mesića i Franju Habulina i danas je “proslavljena” još jedna obljetnica ”partizanskog” ustanka u Srbu uz nazočnost nekoliko stotina “slavljenika”!

Zaista, nema više smisla ponavljati kako se ovdje nije radilo o nikakovom antifašističkom ustanku nego o strašnom pokolju nad hrvatskim ljudima koji su poklani od strane četnika uz zvjerstva koja su neshvatljiva ljudskom razumu, kao što je npr. bilo ubijanje trogodišnje djece i nabijanje na kolac i okretanje na ražnju katoličkog svećenika uz nazočnost njegove majke!

O ovome zločinu izneseno je dosada toliko dokaza od strane najjemenitnijih hrvatskih povjesničara i svjedoka da više nema smisla svake godine to ponavljati!

Nema smisla niti prozivati one koji tamo dolaze na današnji dan “slaviti” jer je to njihov politički kredo! Međutim, ono što moramo ponavljati i postavljati pitanja i prozivati je upućeno prema hrvatskoj vladi i DORHU!

Pitam hrvatsku vladu do kada i zašto? Hrvatska vlada zasigurno ima sve relevantne činjenice i unatoč politici tzv. “uključivosti” postoje granice nacionalne strpljivosti, a uvjeravam vas da je na primjeru Srba, ona davno potrošena!

Hrvatska vlada pokazala je dobar i čvrst stav oko Vučića i Jasenovca, ali Srb je u istoj ravni uvreda i diskvalifikacija hrvatskog naroda i to se mora prekinuti!

Isto tako upućujem pitanje DORHU, zbog čega ne spriječe opetovano širenje laži i mržnje koje izaziva ovaj događaj koji neosporno vrijeđa osjećaje velikog broja pripadnika hrvatskog naroda, a posebno rodbine žrtava koje su okrutno likvidirane na današnji dan prije 81 godinu? Ratni zločin ne zastarijeva, je li tako?

Zar uistinu nemate nikakvih osnova za barem inicijativno pokretanje izvida o ovim zločinima, ili se “vadite” na “nedostatku” dokaza?

Vrijeme je, krajnje vrijeme, shvatiti kako živimo u Hrvatskoj, a ne u nekoj Jugoslaviji i da gradimo hrvatsku, a ne jugoslavensku budućnost! “Proslave” u Srbu nisu naše vrijednosne sastavnice vrijeme je da se to ozbiljno shvati!

“Važno je zato što ovdašnji narod ustao da bi obranio svoj goli život, ali nije stao na tome, nego je u borbi razvio slogu s hrvatskim narodom i stvorio jedinstvenu oslobodilačku snagu u Hrvatskoj, bivšoj Jugoslaviji i Europi”, poručio je Milorad Pupovac, kako prenosi HRT.

Ako je dosad bilo sumnje u tvrdnji da predsjednik hrvatske Vlade vodi popustljivu politiku prema četničkoj garnituri koja je sada na vlasti u Srbiji, najnoviji namjerni

incident pokrenut iz Beograda s osporavanjem hrvatskoga jezika raskrinkava Andreja Plenkovića kao poslušnog agenta predsjednika Srbije Aleksandra Vučića. To se može zaključiti iz reakcije hrvatske Vlade i samog premijera Andreja Plenkovića na skandalozno osporavanje postojanja hrvatskoga jezika u udžbeniku za osnovnu školu.

Prije toga trebamo podsjetiti na brojne reakcije i izjave samog Andreja Plenkovića koje su ozbiljno dovodile u sumnju Plenkovićevu privrženost obrani hrvatskog nacionalnog dostojanstva. Već sama najava u jednom intervjuu nakon što je postao predsjednik HDZ-a da je njegova zadaća da prvo promijeni sam HDZ-a a zatim i Hrvatsku upućivala je na "opasne namjere" tog briselski vrhunski istreniranog birokrata koji dozvoljava da ga predsjednik Europske komisije javno štipa za stražnjicu. Te "opasne namjere" pokazale su se prije svega u sluganskom odnosu prema politici koju u Republici Hrvatskoj gotovo na dnevnoj bazi provodi čel(t)nik velikosrpske "pete kolone" u hrvatskoj državi Milorad Pupovac.

Treba podsjetiti i na njegovu reakciju pa se to uklapa u Plenkovićevu viziju da "promijeni Hrvatsku". U početku je u tu njegovu zadaću spadalo vjerojatno da se pitanje sudbine nestalih u Domovinskom ratu, koje Srbija sustavno odbija rješavati, jednostavno izbriše iz hrvatskih zahtjeva za rješavanje neriješenih pitanja proisteklih iz Domovinskog rata. To se dogodilo uoči hrvatskog predsjedanja Vijećem Europe kad je premijer Andrej Plenković trebao posjetiti Beograd, pa je u izjavi hrvatskog veleposlanstva u Srbiji ta tema bila izostavljena iz najavljene agende. Srećom zbog pandemije taj posjet Beogradu nije nikad ostvaren, a u međuvremenu je Andrej Plenković shvatio da je u popuštanju Aleksandru Vučiću "malo pretjerao", pa se tema nestalih ponovno vratila u hrvatsku agendu neriješenih problema prema Srbiji. Nema nikakve dvojbe da je najnoviji napad na hrvatski nacionalni i državni integritet negiranja hrvatskog jezika dio SANU memorandumske ofenzive u lansiranju "srpskog sveta" pri čemu je Republike Hrvatska nakon događaja u Crnoj Gori i Kosovu krajnji cilj. Država koja drži do svojeg dostojanstva, što u slučaju Hrvatske s ovakvim premijerom i Vladom nije slučaj, čim se pojavila ta informacija o negiranju hrvatskoga jezika u školskom udžbeniku. povukla bi svojega veleposlanika iz Beograda. Ovdje je potrebna mala digresija. U skladu s Plenkovićevim popuštanjem Aleksandru Vučiću u Beograd je kao veleposlanik poslan bivši suradnik Udbe i bivši novinar "Vjesnika" Hidajet Biščević kojemu je, da njegovo veleposlanstvo obavlja posao kako bi trebalo, bila zadaća da obavijesti Zagreb o skandaloznoj temi o hrvatskom jeziku u školskom udžbeniku. Još jedna digresija. Da hrvatska novinska agencija HINA ima svojeg dopisnika u Beogradu, a nema ga (!) tu informaciju bi saznala hrvatska javnost. Ovakvo se trebalo čekati da reagira Hrvatsko nacionalno vijeće u Vojvodini tražeći zabranu tog udžbenika, pa je to tek sada postala tema za hrvatsku diplomaciju i Vladu. Usput rečeno kad je prije nekoliko mjeseci Gradsko vijeće Subotice proglasilo hrvatski jezik "bunjevačkim jezikom" Ministarstvo vanjskih i europskih poslova uputilo je prosvjednu notu Beogradu. Ovaj put ne samo da hrvatski veleposlanik nije povučen iz Beograda nego nije bilo ni prosvjedne note.

U svojoj ustaljenoj praksi premijer Andrej Plenković dokazao je da na čelu hrvatske Vlade o izuzetnom važnom pitanju kao što je zaštita hrvatskog jezika kao jednog od ključnih čimbenika hrvatskoga naroda i nacije nastavlja sa skandaloznim popuštanjem velikosrpskoj politici Beograda. On je to sveo na neobavezno časkanje sa srbijanskim predsjednikom na margini samita Europske unije i zemalja Jugoistočne Europe u Brdu

kod Kranja. Slučaj osporavanja hrvatskoga jezika stavio u kontekst “ping-pong retorike koja zaoštava odnose i ne donosi ništa pozitivno”. On kaže da to “nije moj stil i ne donosi ništa pozitivno.”. Drugim riječima prihvaća stil Aleksandra Vučića “koji zaoštava odnose i ne donosi ništa pozitivno”. U tom stilu Andrej Plenković kaže: “Želimo rješavati otvorena pitanja, jačati položaj hrvatske manjine u Srbiji, nastaviti potragu za nestalima i ukazati na udžbenike koji negiraju hrvatski jezik”. U toj rečenici negiranje hrvatskoga jezika sveo je na problem hrvatske manjine u Srbiji, a ne kao što bi se očekivalo od predsjednika hrvatske Vlade, da je to u kontekstu “srpskog sveta” udar na nacionalni integritet hrvatske države i hrvatskoga naroda. Što je najgore Andrej Plenković prihvaća obrazloženje Aleksandra Vučića koji mu je rekao da je bio upoznat s time i “da će vidjeti što može s te strane učiniti”. A što se može očekivati od Vučića može se iščitati iz njegove izjave da se “radi o podjeli jezika koju je ustanovila SANU” i da se “ne radi ni o kakvoj uvredi”. Jasno je da Aleksandar Vučić pere ruke nad ovom grubom uvredom jer eto to nije njegov problem nego Srpske akademija nauka i umetnosti”, kao da je to neka privatna institucija a ne vrhunska intelektualna institucija koju financira srbijanska Vlada. Dalje, iako je bio upoznat sa cijelom stvari Vučić kaže “naravno da ćemo pogledati i vidjeti o čemu se radi i ako smo napravili grešku ispraviti ćemo”. ali je uz to dodao, što nema nikakve veze s osporavanjem hrvatskoga jezika, kako se “nada da će biti manje ulica Mile Budaka u Hrvatskoj”, dok je cijela Srbija preplavljena ulicama četničkih vojvoda na čelu s ratnim zločincem kojega su komunisti likvidirali Dražom Mihailovićem.

Ovaj slučaj sluganskog odnosa Andreja Plenkovića prema srbijanskom predsjedniku Aleksandru Vučiću, pa i izostanka reakcije hrvatskih institucija koje bi trebale reagirati na praktički negiranje hrvatskoga naroda, jer mu se negira njegov vlastiti jezik samo potvrđuje da Plenkovićeve najava o “promjeni Hrvatske” uključuje i velikosrpsko djelovanje na najvišoj razini iz susjedne države. Štoviše, u ovom slučaju, osim izravne i odlučne reakcije Hrvatskog instituta za jezik i jezikoslovlje, nisu se javile dvije najvažnije hrvatske institucije kao što su Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti i Matica hrvatska koja ove godine obilježava 50. obljetnicu “Hrvatskoga proljeća”. Naravno one su pod kontrolom HDZ-a kao “stranke opasnih namjera” i “velikog vođe” Andreja Plenkovića koji ne želi igrati ping-pong s Aleksandrom Vučićem jer djeluje kao njegov poslušni agent.

Vjekoslav Krsnik

<https://bezcenzure.hr/vlad/premijer-plenkovic-je-pod-miloradom-pupovcem-sluga-vuciceve-politike/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/31548-vjekoslav-krsnik-premijer-plenkovic-je-pod-miloradom-pupovcem-sluga-vuciceve-politike>

<https://bezcenzure.hr/vlad/pokvareni-cetnici/>

Komentar: Pogledajte i Krsnikov članak:

TKO ĆE POKRENUTI OPOZIV PREDSJEDNIKA VLADE ANDREJA
PLENKOVIĆA I KAZNENI PROGON MILORADA PUPOVCA?

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/31857-vjekoslav-krsnik-tko-ce-pokrenuti-opoziv-predsjednika-vlade-andreja-plenkovica-i-kazneni-progon-milorada-pupovca>

<https://narod.hr/hrvatska/vjekoslav-krsnik-tko-ce-pokrenuti-opoziv-predsjednika-vlade-andreja-plenkovica-i-kazneni-progon-milorada-pupovca>

<https://infokiosk.net/vjekoslav-krsnik-tko-ce-pokrenuti-opoziv-predsjednika-vlade-andreja-plenkovica-i-kazneni-progon-milorada-pupovca/>

PLENKOVIĆEVO JUGOSLAVENSTVO

Davno sam rekao da je najveći uspjeh velikosrpske politike to što su uspjele da vlast u RH sprovodi velikosrpski Memorandum SANU 2. Konačni povratak jugoslavenstva u RH pripisivat će se današnjem predsjedniku Vlade RH Andreju Plenkoviću iz jednostavnog razloga jer je on osigurao konačan uspjeh te velike pobjede srpske politike. On je ponajviše od svih stavio naglasak na pomirbi Srba i Hrvata po velikosrpskom receptu „Tko nas bre zavadi.“

O borbi srpskih sluga za jugoslavenstvo pisao i govorio sam stalno. Zabilježena je i jedna moja takva rasprava s okruglog stola u knjizi *Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća*, Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskog predsjednika, Zagreb 2002., str. 52-54, 128, 226-227.

Tuđmanova pomirba je ostvarena

Kad je riječ o pomirbi, meni se čini da bi mi mogli postaviti čak i suprotnu tezu - Tuđmanova pomirba je ostvarena. Naime, među državotvornim Hrvatima danas imate i onih koji su partizanski sinovi i koji su ustaški sinovi. Osnovna nakana pomirbe je ostvarena. Riječ o pomirbi među Hrvatima, a mi stalno zaboravljamo osnovnu činjenicu: tijekom postojanja Jugoslavije u Hrvatskoj je od Hrvata postalo puno Jugoslavena. Kad se govori o pomirbi u Hrvatskoj neki bi tu Tuđmanovu ideju sveli otprilike na pitanje: Kako od Jugoslavena napraviti Hrvata? Meni je to čudno. Bilo bi dobro kad bi se to moglo, ali ja mislim da to nije baš tako jednostavno i da to nije bila Tuđmanova ideja. Tuđman je svima dao šansu. Dakle, ovo što je general Praljak rekao doista je bilo točno. Ideja je izvrsno funkcionirala za vrijeme rata, nisu izravno bili na protivničkoj strani: bilo im je ostavljeno da sami izaberu hoće li biti Hrvati ili će ostati ono što su u međuvremenu postali. Volim kroz nekakve šale objašnjavati stvari, pa sam vjerojatno zbog toga smislio onu moju pitalicu, koju vjerojatno vi već znate. Bar dvaput je ta pitalica bila u Feral Tribune-u: «Koja je razlika između Jugoslavena i četnika?» Znaite već i odgovor: četnik je pošten četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik. Meni je pitanje o pomirbi između Hrvata i pokvarenih četnika veoma neobično i čudno.

I samo pitanje Špegeljevog plana je interesantno, jer je osnovna ideja međunarodne zajednice u ostvarenju njihovih težnji da prisile Hrvatsku da ostane u Jugoslaviji. Kako se meni čini, željeli su optužiti Hrvatsku kao agresora. Tu imate kontinuitet jedne takve politike, a Špegeljev plan je bio prva karika u tom planu koji je trebao omogućiti da se Hrvatska proglasi kao nekakav agresor na vojarne, na nekakvu Jugoslaviju ili tko zna na što. To je De Michelis i govorio otvoreno. Hrvatska je tada trebala biti proglašena agresorom, da bi Slovenija koja je žrtva, koju su napali vojnici JNA (koji još nisu ni obuku prošli), mogla izići iz Jugoslavije, a da bi Hrvatska, kao agresor, onda morala ostati u toj Jugoslaviji. Taj kontinuitet ideje Hrvatske kao agresora imate stalno, do današnjih dana. Hrvatska je «agresor» na Bosnu i Hercegovinu. I danas kroz optužnicu generala Gotovine imamo da je Hrvatska agresor na svoja okupirana područja. Stalno se željelo prikazati Hrvatsku kao agresora. Mislim da je Špegeljev plan upravo bio idealan za takvu optužbu. Pitanje je: je li to bila

Špegeljova namjera ili nije. Možemo i o tome diskutirati s obzirom na njegove današnje izjave i tvrdnje da je pokojni Predsjednik bio jednak Miloševiću.

Zaključit ću opet s jednom šalom. U svezi je s još nečim što je bilo spomenuto ovdje. O ovim pričama kako je Tuđman, tobože, htio prodavati dijelove Hrvatske. Prevlaka je bila dosta aktualna. Ja sam iz Boke Kotorske pa me je to uvijek zanimalo. Zbog toga su me naši ljudi vani znali stalno pitati oko toga. Tako me je jednom jedna gospođa, koja je inače iz Zagorja, pitala: «Je li istina to što piše po novinama, a i priča se, kako je Tuđman dao Prevlaku?» Ja sam joj rekao: «Pa gospođo, kako vi možete to reći pa zar vi niste Zagorka?» Ona će meni: «Kakve to ima veze?» «Pa, kako nema veze. Jel' znate nekog Zagorca koji je dao komadić svoje zemlje?»

Nisam bio siguran da to dopire do naših ljudi pa sam varirao priču i govorio o „pomirbi djece partizana iz svih stranaka“ i u Plenkovićevo vrijeme Srpsko-hrvatskoj koaliciji na vlasti u RH.

Ipak čini se da je Karolina Vidović-Krišta u pravu kada je sjajno stavila naglasak na jugoslavenstvo kao glavnu komponentu Plenkovićeve politike.

[http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23850-vidovic-kristo-odgovorila-
plenkovicu-politicki-jugoslavenizam-se-temelji-na-lazima](http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23850-vidovic-kristo-odgovorila-plenkovicu-politicki-jugoslavenizam-se-temelji-na-lazima)

Istina mnogi smatraju da je moja tvrdnja o Srpsko-hrvatskoj koaliciji najpreciznija. Međutim, čini se da ovo o Plenkovićevom jugoslavenstvu najbrže dopire do svijesti naših ljudi.

Plenković dva glavna događaja u Domovinskom ratu pretvara u borbu za takvu pomirbu. Ono što Slobodan Milošević nije uspio u ratu, Plenković je uspio u miru. Kako je ta njihova borba za Jugoslaviju obilježena i na simboličnoj razini lijepo je opisala Barbara Jonjić:

Plenki kaže kako u Vukovar stiže s Miloševićem

A je lipo čut to prezime

Divota

A ja se niki dan rugala kako nam samo to fali

Tribala bi ubuduće dobro povest računa šta govorin i pišen

Jerbo, čini se, ozbiljno me s'vate kad se rugan

Ne iznenađuje nikoga tko prati što pišu državotvorni kolumnisti da je Nenad Piskac bio taj koji je slično gđi Vidović-Krišto napisao tekst o jugoslavenstvu i Plenkovićevoj pomirbi.

[https://hrvatskonebo.org/2020/11/18/nenad-piskac-u-posljednja-24-sata-radikalizaciji-
je-pridonio-bojan-glavasevic/](https://hrvatskonebo.org/2020/11/18/nenad-piskac-u-posljednja-24-sata-radikalizaciji-je-pridonio-bojan-glavasevic/)

Njegov tekst dajem u Prilogu.

Opis Plenkovićeve pomirbe daju u jednom drugom tekstu objavljenom na istom portalu: *Tko se danas i s kime treba miriti? Branitelji s agresorima? Žrtve s nepriznatim i neosuđenim zločincima? Hrvatska s JNA. Predsjednik Milanović s predsjednikom Vučićem? Političar Glavašević s generalom Vasiljevićem? Admiral Domazet-Lošo s obitelji pokojnog generala Kadijevića? HDZ s (bivšom) jugoslavenskom komunističkom partijom? Hrvatska vojska s jugoslavenskom armijom? Hrvatska SOA sa srbijanskom BIA-om i (bivšim) KOS-om? Branitelji s napadačima? Hosovci s četnicima? Hrvati s Jugoslavenima? Hrvati, Srbi i ostali s komunistima? Branitelji Srbi i Srbi stradali u*

Vukovaru sa srbijanskim i domaćim napadačima? Hrvatski domoljub i „suo- pomiritelj“ Milorad Pupovac s akademikima SANU i SPC-om? S kime se to Vukovarci, s kime se to građani Hrvatske koji su preživjeli agresiju i ratne strahote, i s kime se to njihova djeca i unuci trebaju miriti, „pomiritelju“ Plenkoviću? Tko s kime? I kako?

<https://hrvatskonebo.org/2020/11/18/siljo-plenkoviceva-vukovarska-pomirba/>

Danas je jasno da je i Karamarko smijenjen kada su gazde i većina u njegovom HDZ-u shvatili da on ne želi biti srpski sluga – ne želi voditi politiku takve pomirbe. Zato on i danas kaže:

Tomislav Karamarko – izjednačavanje krivice NEĆE PROĆI!

<https://kamenjar.com/tomislav-karamarko-izjednacavanje-krivice-nece-proci/>

Iz Vukovara se javila i gđa Vidović Krišto:

Karolina Vidović Krišto: Hrvatsku trebamo izgrađivati na vrijednostima Vukovara

<https://kamenjar.com/karolina-vidovic-kristo-hrvatsku-trebamo-izgradivati-na-vrijednostima-vukovara/>

Mnogi ukazuju na povezanost Pupovca s Memorandumom SANU 2., drugim riječima posredno ukazuju kako je Plenković taj koji sprovodi velikosrpsku politiku. Vidjeti npr.:

Dr. sc. Vukelić za Narod.hr: ‘Pupovac je idejni sljednik Memoranduma SANU’

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-vukelic-za-narod-hr-pupovac-je-idejni-sljednik-memoranduma-sanu>

Tihomir Dujmović:

Dok se u Vukovaru ne zagrmi da su ga Srbi spalili i dok to ne postane povijesna istina, ni punog mira ni elementarne pravde neće biti!

Neshvatljivo je, neobjašnjivo, upravo nevjerojatno, da državno hrvatsko vodstvo, zajedno s premijerom i kompletnim HDZ-om, pomirenje sa Srbima, a o tome se zapravo radi, vide, odobravaju, afirmiraju, podržavaju, zapravo realiziraju na način koji savršeno konvenira, oprostite, ali samo – Srbima. Naime, zato jer ta receptura ne afirmira povijesnu istinu, ona je iz perspektive pune ratne istine, ponižavajuća za Hrvate.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23894-dok-se-u-vukovaru-ne-zagrm-da-su-ga-srbi-spalili-i-dok-to-ne-postane-povijesna-istina-ni-punog-mira-ni-elementarne-pravde-nece-biti>

Dr. sc. Nazor: Predstavnici Srba u Hrvatskoj izbjegavaju reći tko je odgovoran za agresiju

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-nazor-predstavnici-srba-u-hrvatskoj-izbjegavaju-reci-tko-je-odgovoran-za-agresiju>

Zekanović: Nevjerojatno je slušati o pomirbi bez priznavanja krivice od strane agresora

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/23902-zekanovic-nevjerojatno-je-slusati-o-pomirbi-bez-priznavanja-krivice-od-strane-agresora>

Ali sve dok ne počnu svi jasno i glasno ukazivati da tu nije problem u Pupovcu i velikosrpskoj politici već u Plenkoviću i svima onima koji ga podržavaju u tom sluganstvu prema Srbima, bez obzira je li po srijedi njegova zaljubljenost u Jugoslavenstvo ili sluganstvo prema svjetskim moćnicima u skladu s mojom tvrdnjom: Kad gazda mijenja slugu uvijek nađe boljeg slugu!

J. PEČARIĆ I M. PAVKOVIĆ MALI SLOBA U ZAGREBU, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

KAROLINA VIDOVIĆ KRIŠTO

PLENKOVIĆ SRAMOTI I PONIŽAVA HRVATSKU SUSREĆUĆI SE SA SRBIJANSKIM MINISTROM DAČIĆEM

5. Siječnja 2023.

Poštovani gospodine Plenkoviću,

Medijska najava da ćete se sastati sa srbijanskim ministrom vanjskih poslova Ivicom Dačićem, još je jedno ponižavanje i vrijeđanje hrvatskih građana i Države Hrvatske.

Spomenuti gospodin Dačić sustavno kleveće RH te se javno deklarira kao pristaša međunarodnog kriminalca i počinitelja ratnih zločina u Hrvatskoj, Željka Ražnjatovića Arkana. Vi kao predsjednik vlade dali ste prisegu da ćete štititi interese i ugled hrvatske države, a ovim činom tu prisegu ne kršite, već brišete pod s njom.

Vlade država moraju djelovati u interesu svojih građana, pa ću Vas podsjetiti na događaj iz 2017. godine kada je njemačka vlada zabranila turskom predsjedniku Erdoganu da održi skup s Turcima koji žive u Njemačkoj iz razloga što je Erdogan vrijeđao Saveznu Republiku Njemačku tvrdeći da je današnja Njemačka nacistička država. Ovo je Europski i odgovorni pristup jedne vlade koja vodi brigu o interesima svojih građana.

Vi pak dopuštate vrijeđanje Hrvatske, štoviše Vi financirate novcima poreznih obveznika ponižavanje Hrvatske.

Srbijanski političari općenito, a među njima i Dačić, iznose klevetničke, apsurdne, ponekad i groteskne optužbe na račun RH. Dačić je u UN-u čak organizirao izložbu prikazujući Hrvate genocidnim narodom.

Ponašanje srbijanskih političara problem je srbijanskih građana, međutim, Republika Srbija je osuđena za genocid u Srebrenici, Republika Srbija je izvršila agresiju na RH, držala je 15 tisuća hrvatskih građana u logorima na svom teritoriju, opljačkala je trećinu hrvatskog teritorija, otuđila vrijedne umjetnine, otuđila arhivsku građu u vlasništvu RH, te Hrvatsku nije obeštetila.

Spomenuti Arkan, kao što znamo, u okupiranoj istočnoj Slavoniji ilegalno je pljačkao Hrvatske šume te godinama crpio naftu iz crpilišta Đeletovci. Zašto Hrvatska do danas nije tražila obeštećenje za ukradene umjetnine, arhivsku građu, šumu i naftu iz crpilišta Đeletovci?

Kao što je poznato, Turska nije izvršila agresiju na Njemačku, ali njemačka vlada nije dopustila da se njezin narod i država vrijeđaju.

Srbija je izvršila agresiju na Hrvatsku, sustavno vrijeđa i kleveće hrvatsku državu, a Vi u maniri Vašeg prethodnika Sanadera odlazite na velikosrpsko druženje, koje nema veze s pravoslavnom religijom, i to na poziv dokazanog klevetnika, korumpiranog Milorada Pupovca.

Dok hrvatski građani zbog Vaše korupcije moraju napuštati svoju domovinu, Vi Pupovcu dajete stotine milijuna kuna kako bi taj isti Pupovac vrijeđao i klevetao tu istu Hrvatsku i organizirao skupove u srcu Zagreba na kojima se Država Hrvatska vrijeđa.

Ogromna većina Srba u Hrvatskoj nema nikakvu korist od stotine milijuna koje dajete Pupovcu, niti podržavaju njegov srpski nacionalizam i anti-hrvatske i anti-europske rabote, jer kao što znamo sama Europska komisija je osudila Pupovčevo negiranje genocida u Srebrenici i njegovo idolopoklonstvo Ratku Mladiću i Mili Martiću.

Gospodine Plenkoviću, osim što ste predvodnik i zaštitnik korupcije u Hrvatskoj, Vi vrijeđate najsenzibilnije osjećaje hrvatskog naroda, i ono što je potpuno nejasno, Vi ste glavni zaštitnik srbijanskih ratnih zločina koje putem Vašeg blokiranog DORH-a sprječavate progoniti.

Uz sve navedene činjenice koje zdravorazumski nalažu da uskratite gostoprimstvo srbijanskom ministru Dačiću, trebali biste si postaviti pitanje o posljedicama svojega djelovanja.

Ja neću iznositi zaključke koje često čujem ovih dana, da je Vaša vlada veleizdajnička, jer sustavno radi na razgradnji hrvatskog pravnog poretka organiziranjem i zaštitom neviđene korupcije kojoj su izloženi hrvatski građani.

Ali svakako ističem da me kao hrvatsku građanku, Vi kao premijer Hrvatske sramotite. Susretati se s osobama kao Dačić koji je bio glasnogovornik Slobodana Miloševića ili Miloradom Pupovcem, koji negira genocid u Srebrenici jest sramotno ali i izrazito štetno za demokratsku kulturu te napose Europske vrijednosti.

S poštovanjem,

Karolina Vidović Krišto

Zastupnica

Predsjednica OIP-a

HRVATSKI SABOR
Karolina Vidović Krišto
ZASTUPNICA

Zagreb, 5. siječnja 2023.

PREDSJEDNIKU HRVATSKE VLADE
n/r gospodinu Andreju Plenkoviću

Poštovani gospodine Plenkoviću,

Medijska najava da ćete se sastati sa srbijanskim ministrom vanjskih poslova Ivicom Dačićem, još je jedno ponižavanje i vrijeđanje hrvatskih građana i Države Hrvatske.

Spomenuti gospodin Dačić sustavno kleveće RH te se javno deklarira kao pristaša međunarodnog kriminalca i počinitelja ratnih zločina u Hrvatskoj, Željka Ražnjatovića Arkana. Vi kao predsjednik vlade dali ste prisegu da ćete štiti interese i ugled hrvatske države, a ovim činom tu prisegu ne kršite, već brišete pod s njom.

Vlade država moraju djelovati u interesu svojih građana, pa ću Vas podsjetiti na događaj iz 2017. godine kada je njemačka vlada zabranila turskom predsjedniku Erdoganu da održi skup s Turcima koji žive u Njemačkoj iz razloga što je Erdogan vrijeđao Saveznu Republiku Njemačku tvrdeći da je današnja Njemačka nacistička država. Ovo je Europski i odgovorni pristup jedne vlade koja vodi brigu o interesima svojih građana.

Vi pak dopuštate vrijeđanje Hrvatske, štoviše Vi financirate novcima poreznih obveznika ponižavanje Hrvatske.

Srbijanski političari općenito, a među njima i Dačić, iznose klevetničke, apsurdne, ponekad i groteskne optužbe na račun RH. Dačić je u UN-u čak organizirao izložbu prikazujući Hrvate genocidnim narodom.

Ponašanje srbijanskih političara problem je srbijanskih građana, međutim, Republika Srbija je osuđena za genocid u Srebrenici, Republika Srbija je izvršila agresiju na RH, držala je 15 tisuća hrvatskih građana u logorima na svom teritoriju, opljačkala je trećinu hrvatskog teritorija, otuđila vrijedne umjetnine, otuđila arhivsku građu u vlasništvu RH, te Hrvatsku nije obeštetila.

Spomenuti Arkan, kao što znamo, u okupiranoj istočnoj Slavoniji ilegalno je pljačkao Hrvatske šume te godinama crpio naftu iz crpilišta Đeletovac. Zašto Hrvatska do danas nije tražila obeštećenje za ukradene umjetnine, arhivsku građu, šumu i naftu iz crpilišta Đeletovac?

Kao što je poznato, Turska nije izvršila agresiju na Njemačku, ali njemačka vlada nije dopustila da se njezin narod i država vrijeđaju.

Srbija je izvršila agresiju na Hrvatsku, sustavno vrijeđa i kleveće hrvatsku državu, a Vi u maniri Vašeg prethodnika Sanadera odlazite na velikosrpsko druženje, koje nema veze s pravoslavnom religijom, i to na poziv dokazanog klevetnika, korumpiranog Milorada Pupovca.

Dok hrvatski građani zbog Vaše korupcije moraju napuštati svoju domovinu, Vi Pupovcu dajete stotine milijuna kuna kako bi taj isti Pupovac vrijeđao i klevetao tu istu Hrvatsku i organizirao skupove u srcu Zagreba na kojima se Država Hrvatska vrijeđa.

Ogromna većina Srba u Hrvatskoj nema nikakvu korist od stotine milijuna koje dajete Pupovcu, niti podržavaju njegov srpski nacionalizam i anti-hrvatske i anti-europske rabote, jer kao što znamo sama Europska komisija je osudila Pupovčevo negiranje genocida u Srebrenici i njegovo idolopoklonstvo Ratu Mladiću i Mili Martiću.

Gospodine Plenkoviću, osim što ste predvodnik i zaštitnik korupcije u Hrvatskoj, Vi vrijeđate najsenzibilnije osjećaje hrvatskog naroda, i ono što je potpuno nejasno, Vi ste glavni zaštitnik srbijanskih ratnih zločina koje putem Vašeg blokiranog DORH-a sprječavate progoniti.

Uz sve navedene činjenice koje zdravorazumski nalažu da uskratite gostoprimstvo srbijanskom ministru Dačiću, trebali biste si postaviti pitanje o posljedicama svojega djelovanja.

Ja neću iznositi zaključke koje često čujem ovih dana, da je Vaša vlada veleizdajnička, jer sustavno radi na razgradnji hrvatskog pravnog poretka organiziranjem i zaštitom neviđene korupcije kojoj su izloženi hrvatski građani.

Ali svakako ističem da me kao hrvatsku građanku, Vi kao premijer Hrvatske sramotite. Susretati se s osobama kao Dačić koji je bio glasnogovornik Slobodana Miloševića ili Miloradam Pupovcem, koji negira genocid u Srebrenici jest sramotno ali i izrazito štetno za demokratsku kulturu te napose Europske vrijednosti.

S poštovanjem,

Karolina Vidović Krišto
Zastupnica
Predsjednica OIP-a

Hrvatsko nebo

<https://hrvatskonebo.org/2023/01/05/karolina-vidovic-kristo-plenkovic-sramoti-i-ponizava-hrvatsku-susrecuci-se-sa-srbijanskim-ministrom-dacicem/>

<https://kamenjar.com/karolina-vidovic-kristo-jos-jedno-ponizavanje-i-vrijedanje-hrvatskih-gradana-i-drzave-hrvatske/>
<https://bezczure.hr/vlad/susretom-s-dacicem-plenkovic-sramoti-hrvatsku/>
<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/vidovic-kristo-nije-birala-rijeci-i-pismu-premijeru-plenkovicu/>
<https://infokiosk.net/karolina-vidovic-kristo-jos-jedno-ponizavanje-i-vrijedanje-hrvatskih-gradana-i-drzave-hrvatske/>
<https://www.dnevno.hr/vijesti/plenkovic-ce-nevideno-osramotiti-hrvatsku-vidovic-kristo-u-strahu-upozorava-velikosrpsko-druzenje-na-poziv-klevetnika-pupovca-2077376/>

**TKO NAM TO DOLAZI U ZAGREB? BUJANEC
PODSJETIO NA VELIČINU ‘NAPUVANE KROFNE’:
“MALI SLOBA’ JE TEPAO ARKANU, DOVODI GA
PUPOVAC NA TZV. BOŽIĆNI DOMJENAK SNV-A,
NAJAVLJEN JE PLENKOVIĆ SA SVITOM, A BIT ĆE TU I
PORFIRIJE...’**

5. siječnja 2023.

Foto: Guliver/AP Photo/Darko Vojinovic

Početak nove godine iz Srbije je stiglo novo iznenađenje, kada je prvi potpredsjednik srbijanske vlade i šef diplomacije **Ivica Dačić** najavio kako “Srbija u novoj godini, na prijedlog predsjednika **Aleksandra Vučića**, namjerava ‘odlediti’ odnose s Hrvatskom”. U tome bi mu valjda trebali pomoći čelnik Demokratskog saveza Hrvata u Vojvodini (DSHV) i ministar za ljudska i manjinska prava u srbijanskoj vladi **Tomislav Žigmanov**, te predsjednik Srpskog narodnog vijeća i zastupnik SDSS-a u Hrvatskom Saboru **Milorad Pupovac**.

“Predsjednik Vučić tražio je da napravimo konekcije sa Žigmanovom i Pupovcem, da malo odledimo odnose s Hrvatskom”, kazao je u subotu Dačić, gostujući na TV Pink te najavio kako će sa Žigmanovom ići na domjenak u povodu pravoslavnog Božića u Zagreb, gdje se očekuju i najviši hrvatski dužnosnici.

Ministar vanjskih poslova **Gordan Grlić Radman** je nakon sastanka s ministrom za ljudska i manjinska prava u srbijanskoj vladi naglasio: “Treba se suočiti s prošlošću, tu je odgovornost Srbije na testu, Srbija ima šansu koju treba iskoristiti”.

“Dačić točno zna o čemu se radi, svjedok je povijesti. Ono što nas interesira su pitanja koja su od krucijalne važnosti – pitanje nestalih, odštete logoraša, procesuiranje ratnih zločinaca koji su možda još na slobodi, ta nama smiješna univerzalna jurisdikcija... Stvari treba promijeniti”, istaknuo je Grlić Radman.

Dačić je rekao kako će Srbija s Hrvatskom tražiti bolje odnose u budućnosti “bez ikakvog uvjerenja da ćemo sad jedni drugima promijeniti svijest i mišljenje”.

Na tu je vijest reagirao, među ostalima, reagirao na Facebooku i novinar i voditelj **Velimir Bujanec**, koji je napisao kako Dačić, koji je govorio da su “ustaše pobile 91 člana porodice Tesla”, u Zagreb dolazi baš na 80. obljetnicu smrti Nikole Tesle.

Uz objavu je također priložio video na kojemu srbijanski ministar vanjskih poslova hvali ratnog zločinca **Željka Ražnatovića Arkana**.

Njegovu objavu pod naslovom “POGLEDAJTE KAKO JE DAČIĆ HVALIO ARKANA: Taj lik sutra dolazi u Zagreb!” prenosimo u cijelosti:

Vučićev ministar vanjskih poslova Ivica Dačić, poznatiji po nadimku ‘**Mali Sloba**’ – sutra dolazi u Zagreb – “otopliti” odnose između dviju država...

Dovodi ga Pupovac, na tzv. božićnom domjenku SNV-a najavljen je Plenković sa svitom, a bit će tu i **Porfirije**...

Slučajno ili ne, Dačić u Zagreb dolazi baš na 80. obljetnicu smrti Nikole Tesle. Slučajno ili ne – upravo je Dačić prije pet godina u New Yorku, na famoznoj izložbi o Jasenovcu – držao prodike **Andreju Plenkoviću** i govorio o tome kako su “ustaše ubile 91 člana porodice Tesla”...

Kada je u ožujku prošle godine pao dron iznad Zagreba, Dačić se otvoreno rugao Hrvatima i usput pohvalio kako je Srbija svojedobno uspješno srušila NATO letjelicu... Sada dolazi u glavni grad države – članice NATO-a!

U siječnju 2000. godine Ivica Dačić je relativizirao zločine Željka Ražnatovića Arkana i tepao mu da je nesumnjivi srpski patriot... Ne zna se jedino jel’ i njemu Arkan poklonio kakav komad zlata, istrgnut s vrata nekog ubijenog vukovarskog Hrvata – slično kao i prvoj cajki Srbije”, napisao je Bujanec u objavi na Facebooku.

Facebook Comments

<https://www.7dnevno.hr/vijesti/tko-nam-to-dolazi-u-zagreb-bujanec-podsjetio-na-velicinu-napuvane-krofne-mali-sloba-je-tepao-arkanu-dovodi-ga-pupovac-na-tzv-bozicni-domjenak-snv-a-na/>

<https://www.dnevno.hr/vijesti/video-taj-lik-sutra-dolazi-u-zagreb-bujanec-podsjetio-tko-nam-to-dolazi-u-goste-tepao-je-arkanu-dovodi-ga-pupovac-2077534/>

PLENKOVIĆ I SRBIJANSKI PREMIJER DAČIĆ NA DOMJENKU PUPOVČEVOG SNV-A U ZAGREBU: GOVORILI O ‘MIRU’ I ‘POMIRENJU’

6. siječnja 2023.

Na domjenku kojeg Srpsko narodno vijeće Milorada Pupovca organizira svake godine u povodu pravoslavnog Božića, a koji se danas održao u Zagrebu, susreli su se srbijanski ministar vanjskih poslova **Ivica Dačić**, poznat po izjavama koje idu u smjeru relativizacije srpske agresije i srpskih zločina u Hrvatskoj tijekom Domovinskog rata, kao i po optužbama protiv Hrvatske za “etničko čišćenje” u Domovinskom ratu.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Uz Plenkovića su se, kao uzvanici, na domjenku nalazila još 3 člana hrvatske vlade – potpredsjednica iz redova SDSS **Anja Šimpraga**, ministar vanjskih i europskih poslova **Gordan Grlić Radman** i ministar pravosuđa i uprave **Ivan Malenica**.

Na domjenak je stigao i zamjenik zagrebačkog gradonačelnika **Luka Korlaet**.

Uz ministra vanjskih poslova Srbije Ivicu Dačića u Zagreb je stiglo još dvoje ministara iz srbijanske vlade: ministrica za euointegracije **Tanja Mišević** te ministar za manjinska i ljudska prava **Tomislav Žigmanov**, predstavnik Hrvata u Srbiji. Žigmanova je jučer u Zagrebu primio premijer Plenković, a sastao se i s ministrom Grlićem Radmanom.

Na domjenku je bio patrijarh Srpske pravoslavne crkve **Porfirije Perić** koji je vodio obred božićnog blagoslova.

PUPOVAC PROTIV “SLAVLJENJA RATNIH ZLOČINACA KAO HEROJA”?

Na domjenku se okupljenima obratio čelnik SNV-a Pupovac koji je govorio o potrebi “utišavanja govora mržnje” i “prevladavanja podjela” te osudio pozdrav “Za dom spremni”. Također je rekao da treba utišati “svako slavljenje ratnih zločinaca kao heroja”.

> Tko je Vojislav Stanimirović, za kojega Pupovac tvrdi da nije ratni zločinac?

(<https://narod.hr/hrvatska/tko-je-vojislav-stanimirovic-za-kojega-pupovac-tvrdi-da-nije-ratni-zlocinac>)

> Koliko je članova SDSS-a koji imaju saznanja ili su povezani sa zločinima u Domovinskom ratu?

(<https://narod.hr/hrvatska/koliko-je-clanova-sdss-a-koji-imaju-saznanja-ili-su-povezani-sa-zlocinima-u-domovinskom-ratu>)

Pupovac je govorio i o važnosti otvorenosti granica, posebno onih između Srbije i Hrvatske, prenosi N1.

DAČIĆ O “MIRU I TOLERANCIJI”

Dačić se prisjetio da je 2014. bio u Zagrebu na ustoličenju Porfirija za metropolita.

“Simbolika ovih praznika podsjeća na neprolazne i, nadam sem zajedničke vrijednosti – mir, toleranciju i solidarnost. Mislim da se od ovog današnjeg prijema mnogo očekuje jer je napravljena takva atmosfera u smilu onog što će uslijediti nakon toga. Najbolji odnosi RH i Srbije su u najboljem interesu naša dva naroda, ali i čitave regije”, izjavio je Dačić, prenosi T-portal.

Kazao je da njegov dolazak predstavlja snažnu poruku o potrebi razgovora i redefiniranja trenutnih odnosa Beograda i Zagreba. “Mi ne mislimo isto o mnogim pitanjima, ali moramo razgovarati i dogovarati se.”

Prisjetio se da kada je Milanović bio u posjeti kao premijer u Srbiji da ih je tada netko gledao, tko ih ne zna, “Ivica Dačić i Zoran Milanović, zar bi mogao tako lako reći tko je Hrvat tko je Srbin?”

“Obično se Badnji dan provodi u društvu najmilijih, a ne vjerujem da smo mi baš najmiliji jedni drugima. Ako već moramo živjeti zajedno, onda je red da živimo u miru”. poručio je Dačić.

PLENKOVIĆ: “ZAHVALJUJEM PREDSTAVNICIMA SRPSKE MANJINE NA PODRŠCI I LOJALNOSTI”

Nakon Dačića, okupljenima se obratio i premijer **Andrej Plenković**.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

“Hrvatska je bila žrtva agresije Miloševićevog režima i ta činjenica živi s nama, živi s obiteljima nestalih, s vojnicima, braniteljima, civilima. To je naslijeđe teško”, kazao je Plenković.

Dodao je da se pomirenje mora temeljiti na činjenicama i istini. Najavio da će Vlada činiti sve da se pronađu nestali, ali i da se grade mostovi solidarnosti.

“Posebno želim zahvaliti predstavnicima SNV-a, političkim predstavnicima srpske nacionalne manjine u RH na podršci i lojalnosti. Utemeljili smo povjerenje koje da nam daje okvir suradnje i zadovoljan sam da smo napravili velike iskorake”, poručio je Plenković.

Osvrnuo se i na poziciju Hrvata u Srbiji i što znači to što je Žigmanov član Vlade. ‘Hrvatska manjina u Srbiji dobila je novi život’, rekao je premijer.

MILANOVIĆ NIJE BIO POZVAN

Na prijemu nije bilo predsjednika Zorana Milanovića, koji nije dobio pozivnicu. Upitan o tome, Milorad Pupovac rekao je da su se “malo umorili od pozivanja”.

ŽESTOKE REAKCIJE HRVATSKE JAVNOSTI NA DAČIĆEV POSJET:
“PRISTAŠA RATNOG ZLOČINCA ARKANA”

Dolazak Ivice Dačića u Zagreb i njegov najavljeni susret s premijerom Plenkovićem ovih je dana izazvao je žestoke reakcije javnosti. Podsjeća se na njegove neprimjerene istupe protiv Hrvatske. Saborska zastupnica Karolina Vidović Krišto poručila je kako time Plenković sramoti Hrvatsku te ponižava i vrijeđa hrvatske građane i hrvatsku državu. U dopisu upućenom premijeru podsjeća da “Dačić sustavno kleveće RH te se javno deklarira kao pristaša međunarodnog kriminalca i počinitelja ratnih zločina u Hrvatskoj, Željka Ražnjatovića Arkana.”

“Republika Srbija je izvršila agresija na RH, držala je 15 tisuća hrvatskih građana u logorima na svom teritoriju, opljačkala je trećinu hrvatskog teritorija, otuđila vrijedne umjetnine, otuđila arhivsku građu u vlasništvu RH, te Hrvatsku nije obeštetila.

Spomenuti Arkan, kao što znamo, u okupiranoj istočnoj Slavoniji ilegalno je pljačkao Hrvatske šume te godinama crpio naftu iz crpilišta Đeletovac. Zašto Hrvatska do danas nije tražila obeštećenje za ukradene umjetnine, arhivsku građu, šumu i naftu iz crpilišta Đeletovac?” – pita, među ostalim, Vidović Krišto.

O izjavama i djelovanju Ivice Dačića koje su na tragu velikosrpske politike oglosio se i novinar Velimir Bujanec objavivši video s nekim njegovim izjavama:

<https://narod.hr/hrvatska/plenkovic-i-srbijanski-premijer-dacic-na-domjenku-pupovcevog-snv-a-u-zagrebu-procitajte-izjave>

JOŠ O VELIKOSRPSKOM SKUPU U ZAGREBU

Tekst MALI SLOBA U ZAGREBU objavljen je na dva hrvatska portala:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33472-mali-sloba-u-zagrebu>
<https://bezcenzure.hr/vlad/mali-sloba-u-zagrebu/>

U Hrvatskoj se malo zna za razlike između pravoslavlja i 'srpske vere' kako Srbi nazivaju svoje 'pravoslavlje', mada je dobri poznavatelji i nazivaju Svetosavska crkva. Sve je u duhu poznate srpske pjesme (beogradski politički list "Srbski Narod", br. od 25. ožujka 1944.):

*Nebo je plave srpske boje
 A u njem stanuje srbski bog.
 Oko njega anđeli srpski stoje
 I služe Srbina boga svog!*

A kako Hrvati ne znaju o toj veličanstvenoj srpskoj povijesti Dacić je pozvan da nas uči povijest:

MLADEN PAVKOVIĆ: SRAMOTA. DAČIĆ NAS JE DOŠAO UČITI I – POVIJEST!
DRAGOVOLJAC - Mladen Pavković: Sramota. Dačić nas je došao učiti i – povijest!
<https://bezcenzure.hr/vlad/sramota-dacic-nas-je-dosao-uciti-i-povijest/>

O tim razlikama pravoslavne vjere i 'srpske vere' imamo niz tekstova Arhiepiskopa HPC Aleksandra. Ipak neke i iznenadi kada skup u Zagrebu pokaže takve razlike:

SNV I PUPOVAC RADE DOMJENAK UZ BLAGOSLOV SPC A ZA VRIJEME NAJVEĆEG POSTA KADA SU PRAVOSLAVCI DRUGIH NACIJA ISKLJUČIVO DOMA

<https://www.hop.com.hr/2023/01/07/snv-i-pupovac-rade-domjenak-uz-blagoslov-spc-a-za-vrijeme-najveceg-posta-kada-su-pravoslavci-drugih-nacija-iskljucivo-doma/>

Ali i te razlike pokazuju da je SPC politička organizacija što je i konstatirano u mom članku, zar ne?

Po onom Ćosićevom 'laž je Srbima najviše pomogla u povijesti' i Pupovac je uzvratio na nedavni tekst hrvatskih generala ('NEKIM REDIKULIMA, NA CRTI VOŽDOVSKE SRBIJE, SMETA 'ZA DOM SPREMNI') tvrdeći da je iskaz ljubavi i spremnosti za žrtvu iz ljubavi prema hrvatskoj domovini ZDS - govor mržnje. A upravo je napad na ZDS pravi govor mržnje, jer ljudi koji pripadaju narodu koji je nedavno izvršio naci-fašističku agresiju na Hrvatsku takvu ljubav izjednačavaju s poklicima u kojima figurira riječ 'ubiti'. Zato su hrvatski generali bili blagi kada su takve nazvali redikulima, jer su ti koji koriste takav govor mržnje uperen prema hrvatskom narodu itekako zlonamjerni u tim svojim iskazima mržnje.

Pogledajmo o tome komentar Velimira Bujanca:

*BUJICA NA BOŽIĆNOM MITINGU PUPOVČEVA SNVA: PUPOVAC: "NAROČITO
 JE VAŽNO DA SE UTIŠA SVAKI 'ZDS'!"*

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/33468-bujica-na-bozicnom-miningu-pupovceva-snva-pupovac-narocito-je-vazno-da-se-utisa-svaki-zds>

Pri tome je to manji problem. Mnogo veći je što tu mržnju prema hrvatskom narodu nagrađuju na razne načine hrvatske vlasti pa i svojim dolaskom na poklonjenje Ivici Dačiću.

Zato imamo niz tekstova koji na razne načine govore o tome. U prilogima dajem tekst poznatog hrvatskog kolumniste Vjekoslava Krsnika:

*PUPOVČEV DOMJENAK SNV-A KAO DIO HIBRIDNOG RATA PROTIV
HRVATSKE*

A što je Predsjednik Vlade Republike Hrvatske trebao, a što sigurno ne možemo očekivati od Plenkovića, reći dano je u komentaru iz DP-a:

*DP: OVAKO BI TREBAO IZGLEDATI GOVOR PREMIJERA KAKVOG HRVATSKA
NEMA!*

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/33471-dp-ovako-bi-trebao-izgledati-govor-premijera-kakvog-hrvatska-nema>

Kao zadnji prilog dajem komentar s portalu hrvatskonebo.org:

*ŠILJO: PLENKOVIĆ ILI NEUBROJIV ILI NEUBROJIVO OPASAN ZA HRVATSKU
DRŽAVU!*

<https://hrvatskonebo.org/2023/01/06/siljo-plenkovic-ili-neubrojiv-ili-neubrojivo-opasan-za-hrvatsku-drzavu/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/33478-siljo-plenkovic-ili-neubrojiv-ili-neubrojivo-opasan-za-hrvatsku-drzavu>

Josip Pečarić

BUJICA NA BOŽIĆNOM MITINGU PUPOVČEVA SNVA: PUPOVAC: “NAROČITO JE VAŽNO DA SE UTIŠA SVAKI ‘ZDS’!”

07 Siječanj 2023

Tijekom prigodnog božićnog obraćanja, Pupovac se još jednom obračunao s pozdravom HOS-a ‘ZDS’, a hvaleći “novu nacionalnu valutu euro”, a neizravno je prozvao i člника DP-a, gradonačelnika Vukovara - Ivana Penavu, zbog micanja ćirilice iz Grada heroja! BRISELSKO BRATSTVO I JEDINSTVO: ‘Evro’ namješten Plenkoviću!

BOŽIĆNA PORUKA MILORADA PUPOVCA: “Naročito je važno da se utiša svaki ‘ZDS’!”

DAČIĆ SE USRED ZAGREBA RUGAO ZORANU MILANOVIĆU: Tko je Hrvat, a tko Srbin?!

Andrej Plenković danas se s ‘Malim Slobom’ Dačićem rukovao kao da su najbolji prijatelji. Lomeći kruh, koji je prethodno blagoslovio patrijarh iz Beograda, Prvoslav Porfirije Perić, domaćin božićnog partyja Pupovac – prvo je kimnuo šefu HDZ-a i Vlade, a onda je Plenković slavodobitno iz ‘lebca’ izvukao ‘evro’...

‘EVRO’ ZA BRISELCA: Kakva drama, baš prigodno!

Vučićev ministar vanjskih poslova iskoristio je božićni domjenak u elitnom zagrebačkom Hotelu Westin, kako bi se usred hrvatskog glavnog grada narugao predsjedniku Republike Hrvatske, Zoranu Milanoviću, aludirajući da njegovo ime i prezime - zvuči srpski! Ruganje na račun Milanovića bilo je naročito smiješno Andreju Plenkoviću, koji je svom koalicijskom partneru Miloradu Pupovcu i njegovim SDSS-ovcima posebno zahvalio “na podršci, lojalnosti i iskrenom partnerstvu već sedmu godinu...”

Tijekom prigodnog božićnog obraćanja, Pupovac se još jednom obračunao s pozdravom HOS-a ‘ZDS’, a hvaleći “novu nacionalnu valutu euro”, a neizravno je prozvao i člника DP-a, gradonačelnika Vukovara - Ivana Penavu, zbog micanja ćirilice iz Grada heroja! "Naročito je važno da se utiša svako slavljenje ratnih zločinaca kao nacionalnih heroja," poručio je Pupovac s govornice, no - zaboravio je pitati Porfirija zbog čega je SPC odlikovala Vojislava Šešelja?!

Sve je dodatno začinio Ivica Dačić, izjavom da je “Josip Runjanin komponovao Hrvatsku himnu ‘Lijepa naša’, ali i srpsku rodoljubivu pesmu ‘Rado ide Srbin u vojnike’...”

Ako je suditi po atmosferi na ovogodišnjem Pupovčevom božićnom mitingu, zagrebački kružok Prvoslava Porfirija Perića jednako se raduje šefu svetosavlja kao i Arkanovom ‘drugaru’, nesuđenom nasljedniku Slobodana Miloševića – socijalistu i Vučićevom ‘spolnjaku’ Ivici Dačiću.

Velimir Bujanec

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/33468-bujica-na-bozicnom-miningu-pupovceva-snva-pupovac-narocito-je-vazno-da-se-utisa-svaki-zds>

VJEKOSLAV KRSNIK

PUPOVČEV DOMJENAK SNV-A KAO DIO HIBRIDNOG RATA PROTIV HRVATSKE

7.siječnja 2023.

Božićni domjenak Srpskog narodnog vijeća i čelnika "pete kolone" u Hrvatskoj Milorada Pupovca samo je potvrdio da se u velikosrpskoj politici prema Hrvatskoj ništa nije promijenilo i da se taj događaj uklapa u strategiju hibridnog rata što ga četnička garnitura u Beogradu provodi u Hrvatskoj. Tom ratu svojom nazočnošću priključila se i hrvatska Vlada na čelu s Andrejom Plenkovićem koji provodi vlastitu agendu kao dobar sluga briselskih gospodara. Naravno najvažniji gost na ovom domjenku bio je srbijanski ministar vanjskih poslova Ivica Dačić poznat iz Miloševićevog doba kao "mali Sloba" sa svom političkom prtljagom koju vuče iz tog vremena. Da se naivni Hrvateki kao "Vlasi ne dosjete" iz Beograda je došao i Tomislav Žigmanov vojvođanski Hrvat i ministar u novoj srbijanskoj Vladi što ju je instalirao predsjednik Srbije Aleksandar Vučić.

Da velikosrpska ekipa bude kompletna došao je i novi patrijarh Srpske pravoslavne crkve Porfirije koji na području bivše federacije ako je potrebno i oružjem štiti svetosavlje sve u ime "srpskog sveta". Naravno, u taj "srpski svet" SPC na čelu s Porfirijem koji je ujedno i mitropolit zagrebački sa sjedištem u Beogradu ubraja i Hrvatsku, bolje rečeno eparhije u njoj, jer Srpska pravoslavna crkva ne priznaje državu Hrvatsku. Zato se i nije upisala u registar vjerskih zajednica u Republici Hrvatskoj iz koje pak isasava milijune eura što završavaju u Beogradu, dok sama hrvatska vlast redovno obilato financira njezino neprijateljsko djelovanje u hrvatskoj državi. Jednostavno rečeno Srpska pravoslavna crkva u Republici Hrvatskoj uz prešutnu potporu hrvatske Vlade djeluje nelegalno (!).

U takvim okolnostima ovaj domjenak Srpskog narodnog vijeća protekao je u ozračju još jednog uspješnog poteza velikosrpske politike koja kad je u pitanju Hrvatska ne odustaje od onog okvira što ga je zacrtala velikosrpska četnička politika Beograda. To se može iščitati kako iz izjave Ivica Dačića, tako i vođe velikosrpske "pete kolone" u Hrvatskoj Milorada Pupovca. Ivica Dačić kaže: "Moja poruka Srbima u Hrvatskoj jest da će Srbija uvijek biti uz vas". To je nešto blaža izjava nego što je bila prije nekoliko godina izjava izaslanika Aleksandra Vučića ministra Vladimira Božovića da će "Srbe u Hrvatskoj njihova matična država Srbija, budu li ugroženi, braniti svim raspoloživim sredstvima". Umjesto da demonstrativno napusti taj domjenak premijer Andrej Plenković je mirno odslušao tu prijetnju dokazujući time da u odnosu na Srbiju ne štiti hrvatske nacionalne i državne interese. Na ovom domjenku Ivica Dačić samo je potvrdio da što se tiče srpske nacionalne manjine ne odustaje od politike "srpskog sveta", jer ih on kao službeni predstavnik matične države smatra Srbima a ne nacionalnom manjinom u Hrvatskoj. Uočljivo je da je srbijanski ministar vanjskih poslova govoreći o spornim pitanjima koja se moraju konstruktivno riješiti spomenuo jedino "pitanje jezika, pisma i slično", što je samo dokaz da on sa svojom delegacijom nije došao s iskrenim namjerama, jer najvažnije sporna pitanja su za Hrvatsku problem nestalih, procesuiranje

ratnih zločina, odšteta logorašima, pitanje ratne štete, neriješeno pitanje granice i vraćanje arhivske građe. O tome Ivica Dačić nije prozborio ni riječi, a to što je gore spomenuo spada praktički u koncept njihovog "srpskog sveta".

To je retorika koju sustavno koristi Milorad Pupovac kao predstavnik manjeg dijela srpske nacionalne manjine, jer iza njega stoji tek 12 posto pripadnika te manjine. On naravno ne govori o velikosrpskoj ili srpskoj agresiji na Hrvatsku, što je nesporna činjenica nego o tome da su "porušeni svi mostovi u prvom našem ratu u Europi nakon drugog svjetskog rata". Dakle Milorad Pupovac negira činjenicu koju je potvrdio i Međunarodni sud pravde da je Srbija bila agresor na Hrvatsku, nego nastoji to svesti na "građanski rat" u kojemu nema odgovornosti agresora. Zato i ovom prigodom govori: "Danas smo svjesni da antiratni mirovni duh i ideja moraju biti razlog zašto se okupljamo... Nismo mogli znati koliki će teret hrvatsko-srpske historije se srušiti na nas. Znali smo da dostojanstvo Srba u Hrvatskoj moramo čuvati..." To govori Milorad Pupovac koji je na razne načine u doba srpske agresije na Hrvatsku, spomenimo samo njegovu laž o pokrštanju 12.000 srpske djece, bio ratni hušak zahtijevajući za njegove Srbe dakle ne za njegovu srpsku manjinu privilegiran položaj što su ga i dobili protuustavnim garantiranjem tri zastupnika u Hrvatskome saboru. A o nekom "dostojanstvu njegovih Srba" izlišno je govoriti ne samo u doba agresije nego i danas. Ni on sam nema dostojanstva kao građanin Republike Hrvatske jer je pijun Vučićeve politike i ne predstavlja većinski dio srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj. Ona za razliku od njega i "njegovih Srba" ima to dostojanstvo o kojemu on priča, jednostavno jer su prihvatili Hrvatsku kao svoju domovinu, što Milorad Pupovac nikad nije, jer je njemu i njegovim Srbima i dalje glavni grad Beograd..

Značajno je da je premijer Plenković na domjenku u nekoliko bitnih odrednica ukazao na probleme koje postoje između dvije države, prije svega naglašavajući problem nestalih, što Ivica Dačić uopće nije spomenuo, pa je u tom kontekstu Andrej Plenković poručio "Moramo unaprijediti naše odnose, ali da se oni temelje na istini, na stvarnim koracima isprike i pomirbe". To sadašnjoj srbijanskoj vladajućoj garnituri nije ni na kraj pameti, pa se ovaj posjet srbijanskog ministra vanjskih poslova a treba promatrati kao još jedan pokušaj Beograda da hrvatsku politiku prema Srbiji prevede žednu preko vode.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/33491-vjekoslav-krsnik-pupovcev-domjenak-snv-a-kao-dio-hibridnog-rata-protiv-hrvatske>

JOŠ O VELIKOSRPSKOM SKUPU U ZAGREBU, 2.

U prvom dijelu ovog teksta pisao sam o govoru mržnje Milorada Pupovca na domjenku SNV-a:

<https://bezcenzure.hr/vlad/jos-o-velikosrpskom-skupu-u-zagrebu/>

Ali nisam samo ja upozorio na taj očiti govor mržnje. Još oštriji o tome pisao je glavni urednik „Hrvatskog tjednika Ivica Marijačić:

PUPOVČEVOM GOVORU MRŽNJE PREMA ZDS I HRVATSKIM BRANITELJIMA, NITKO SE NIJE SUPROTSTAVIO JER TAMO NIJE BIO NI JEDAN JEDINI HRVAT

08 Siječanj 2023

S obzirom da na to da je riječ o legalnome pozdravu pod kojim su hrvatski branitelji herojski branili Vukovar suprotstavivši se njihovim hordama s crvenom zvezdom na kapama, Pupovac je namjerno u srcu Zagreba vrijeđao Hrvatsku, hrvatski narod i hrvatske branitelje.

Pod izgovorom da slavi pravoslavni Božić, čelnik agresorskoga dijela srpske manjine u Hrvatskoj Milorad Pupovac svaki takav skup u Zagrebu pretvara u politički. U hotelu Westin, pred gostima iz Srbije, predvođene malim Slobom Ivicom Dačićem, i pred izaslanstvom anacionalne Vlade koje je predvodio Andrej Plenković, Pupovac je je poručio:

"Važno da se utiša govor mržnje i svako 'Za dom spremni'".

S obzirom da na to da je riječ o legalnome pozdravu pod kojim su hrvatski branitelji herojski branili Vukovar suprotstavivši se njihovim hordama s crvenom zvezdom na kapama, Pupovac je namjerno u srcu Zagreba vrijeđao Hrvatsku, hrvatski narod i hrvatske branitelje. Svatko onaj komu smeta pozdrav ZDS neprijatelj je vukovarskih i hrvatskih branitelja, neprijatelj je Hrvatske i pljuje na hrvatske žrtve pale za slobodu. To je bio Pupovčev govor mržnje.

Na žalost, na skupu nije bilo ni jednoga Hrvata da mu se suprotstavi.

Ivica Marijačić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/33483-pupovcevom-govoru-mrznje-prema-zds-i-hrvatskim-braniteljima-nitko-se-nije-suprotstavio-jer-tamo-nije-bio-ni-jedan-jedini-hrvat>

Taj govor mržnje Milorada Pupovca komentira i Nikola Bašić:

ZA MILO – RADE!

08 Siječanj 2023

Naši davnašnji i sadašnji neprijatelji ne žele čuti tri riječi od Hrvata: " Za dom spremni " ili popularno ZDS. Isti ne znaju zašto mi doista nismo spremni. Ali, prirodu i svemire, neka znaju da nismo spremni osvajati tuđe teritorije, tj. razarati sela i gradove preko granica svoje države odnosno raketirati i bombardirati pa i bolnice, škole, crkve, mostove, muzeje, silovati žene, ubijati sve uzraste ljudi, izvlačiti ranjene iz bolnica pa

ih masovno poubijati, protjerivati stanovništvo kroz minska polja, odvlačiti u logore i dodatno mučiti uhićene. Doista: nismo spremni okupirati, agresijom tuđe teritorije.

Zašto neprijatelji mrze naš poklič ZDS? Jednostavan odgovor: nismo spremni predati sve svoje u ruke osvajaču u samom prvom agresorskom naletu. A od kada smo mi Hrvat i spremni svoje braniti a tuđe ne otimati? Od stoljeća sedmoga kroz ugovor s papom Agatonom, kada smo bili pokršteni da nećemo voditi osvajačke nego samo obrambene ratove.

I već za našega kralja Tomislava bila je prilika u ratu sa Bugarima, obrambenog ratu, proširiti državni teritorij, jer Simeon, bugarski car je krenuo u osvajanje kada je, gotovo, istrijebivši Srbe udario prema Hrvatima, i gdje bi slomljena njegova nadiruća vojna sila vođena vojskovođom po imenu Alogoboturom 927. godine. Isti je, do sloma u bici s Hrvatima, progonio srpske izbjeglice i njima opteretio kralja Tomislava a ovaj ih je kršćanski primio i štitio a posebno njihova župana Zaharija Pribisavljevića. Još tada Hrvati i Srbi su bili rimokatoličke vjere. Od tada mnoge srpske obitelji su sinovima davali ime Tomislav i priznavali ga za svoga kralja. Još i danas bi Srbi mogli podići spomenik kralju Tomislavu u sred Beograda. Ali, kad će oni za to biti spremni?

Neka bi Mili Rade rado pročitao povijest iz doba bugarskog cara Simeona! Zar se Rado ne sjeća princa Tomislava Karađorđevića, preminuloga u Topoli na 12. 07. 2000. Da li je netko na ovogodišnjem božićnom domjenku kod Srba u Hrvatskoj, spreman priznati kako su Srbi bili, za kralja Tomislava, tamo 927. tretirani na način kako bi uopće opstali pod suncem? Zašto se onda boje da su Hrvati ZDS? Dakle; Hrvati su s kraljem Tomislavom obranili svoj dom, a ne bi da nisu bili spremni, a tako su na neki način udomili i ondašnje Srbe i osigurali njihov opstanak. Zato, bez straha, mogu reći: dragi

naši Srbi, ako bude trebalo braniti ćemo vas kao nekada u povijesti. Neka nam bude milostiv Bog kralja Tomislava i župana Zaharija po rođenju (Božiću) njegova Sina Isusa Nikola Bašić, Vis

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33481-za-milo-rade>

Pupovca i Dačića na spomenutom domjenku spominje i hrvatski književnik Nenad Piskac u tekstu u kome razmatra SHIZOFRENE POLITIKE EUROPSKIH ATEISTA:

Shizofreni orkestar i jedan od njegovih solista

No, predstavnik plitke duboke države, stanoviti Mate Granić, uvjerava „potrošače“ i „građane“ kako bi Franjo Tuđman skakao od veselja zbog činjenice što su euroaparatašci odlučili ukinuti nacionalnu valutu – kunu, te nametnuli nadnacionalni euro. Riječ je o čistom nametanju shizofrene situacije! Iako primarno dolazi iz svijeta medicine, Granić iz nekoga razloga uopće ne prepoznaje shizofreniju na političkom polju. A čini se kako ne prepoznaje ni elementarnu laž od istine. Naime, kaj. Tuđman je o nacionalnoj valuti rekao: „U sva vremena i u svim zemljama uvođenje nacionalne valute imalo je veliko značenje u moralno političkom, psihološkom, smislu, pa prema tome i u gospodarskom“. Nije Granić jedini politmanipulator i nije jedini koji je bio blizu Predsjedniku a mislio suprotno od njega. Shizofrenom orkestru pridružili su se i brojni drugi „znani i neznani“ režimski junaci našeg doba.

Granić je specifičan po tomu što je netočno utvrdio da se Hrvatska uvođenjem eura potpuno odvojila od balkanskog prostora. „Promašio je ceo fudbal“. Naime, dan prije objave njegova intervjua u Zagrebu je izveden ateističkoshizofreni performans u kojemu je glavnu ulogu uz predsjednika vlade Plenkovića igrao srbijanski ministar, četnik, Dačić, pristigao iz „balkanskog prostora“. Kako bi Tri kralja Hrvati proslavili dolično shizofrenoj situaciji, ulogu trećega kralja u otetoj Hrvatskoj odigrao je neslomljivi ateist Pupovac. Ostalim apostolima ateizirane shizofrenije (kipočastitelima, černiložderilcima i megloliscima) preostalo je samo guditi njihovim gudalima o tomu tko je izvukao cent. Za drugo nisu sposobni, jer se, uz moralni invaliditet, nisu na vrijeme liječili od početnih sanaderiziranih simptoma protuhrvatske shizofrene politike. A sad se iz tog blata više ne mogu izvući, sve i da hoće, a u većini – ne će. Radije će naplatiti vjernost generalnom sekretaru, tko god to bio doma ili vani, i berivom osladiti povjerenu im ulogu, negoli istupiti iz hranidbenog lanca na vjetrometinu u kojoj žive slobodni ljudi („potrošači“). Imati ili biti? Marulić ili kobasica? Sve je to već viđeno i bezbroj puta u nacionalnoj povijesti potvrđeno. Da su, naime, kaj, izabrali „imati“ i „kobasicu“ i odbacili „biti“ i „Marulića“.

Zatiranjem kune i uvođenjem eura Hrvatska se nije, hoću reći – ne Graniću, već „potrošačima“, odvojila od balkanskog prostora, već od same sebe. Što je mnogo gore negoli biti u barbaroga balkanskom prostoru!

<https://hrvatskonebo.org/2023/01/08/nenad-piskac-shizofrene-politike-europskih-ateista/>

Šlag na kraju: U Prilogu je današnji komentar Zvonimira Hodaka:

HODAK: PRESTANITE NAM DOLAZITI, SA ŽIGMANOM ILI BEZ NJEGA, PROČITANI STE

<https://kamenjar.com/hodak-prestanite-nam-dolaziti-sa-zigmanom-ili-bez-njega-procitani-ste/>

JOŠ O VELIKOSRPSKOM SKUPU U ZAGREBU, 3.

Na Internetu se može naći tekst *Govor mržnje i govor ljubavi*:

<https://hercegbosna.org/forum/drustvo-psihologija-filozofija/govor-mrznje-i-govor-ljubavi-t23113.html>

Iznenadio sam se jer se radi praktično o mom tekstu JOŠ O VELIKOSRPSKOM SKUPU U ZAGREBU, 2.

Tekst sam počeo s sjajnim komentarom Ivice Marijačića:

PUPOVČEVOM GOVORU MRŽNJE PREMA ZDS I HRVATSKIM BRANITELJIMA, NITKO SE NIJE SUPROTSTAVIO JER TAMO NIJE BIO NI JEDAN JEDINI HRVAT.

Međutim praktično isto je dao u svom tekstu Zvonimir Hodak navodeći riječi Ivice Granića koji je pomalo začuđen gromkom šutnjom na Pupovčevu poruku pa piše: “Meni je interesantno kako na skupu nije bilo ni jednog Hrvata da mu se suprotstavi ili ja samo greškom nisam rođen u Hlebinama”

A kada malo razmislimo jasno je da je logičan naslov *Govor mržnje i govor ljubavi*. Da logično je oni kojima ne smeta tvrdnja da je iskazivanje ljubavi prema domovini pozdravom ZA DOM SPREMNI s kojim su na usnama umirali mnogi hrvatski branitelji i to od pripadnika naroda koji su izvršili naci-fašističku agresiju na Hrvatsku NISU HRVATI. Ili zašto sam davno rekao da *Hrvate možemo podijeliti na Hrvate i one koji za sebe kažu da su Hrvati*.

A pozdrav ZDS je najjednostavniji test za utvrđivanje tko je tko u toj podijeli. Otud i toliko mojih knjiga o ZDS:

1. M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.
2. J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.
3. J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.
4. J. Pečarić, Dnevnik u znaku ‘Za dom spremni’, Zagreb, 2017. str. 312
5. J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.
6. J. Pečarić, Predsjednica i ‘Za Dom spremni’, Zagreb, 2019. str. 214.
7. J. Pečarić, Josip Šimunić i ‘Za Dom spremni’, Zagreb, 2019, str. 362.
8. J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021.
9. J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.
10. J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.
11. J. Pečarić, IX. Bojna "Rafael Vitez Boban", Zagreb, 2022., str. 349.

Vjerojatno će netko pomisliti da je nerazumno napisati toliko knjiga o nečem tako očitim kao što je ZDS i ljubav prema svom narodu. Ali onih koji za sebe kažu da su Hrvati ima doista mnogo tako da je i veliki Šegedin bio iznenađen koliko puno ima Hrvata koji *tako strasno mrze svoj narod*.

Takvi samo slijede želje svjetskih moćnika koji su željeli srpsku vlast u Hrvatskoj. Iako su poraženi oni je danas ostvaruju tako da Pupovac može stalno pokazivati da je on gazda u RH što je davno prepoznato pa čak i slikom iskazano:

Iako ja znam takve nazvati srpskim slugama znam i objasniti da oni samo slijede napatke svjetskih moćnika, pa kada se traži da budu srpske sluge to im je jednostavno i raditi jer je Dorica Čosić opisao što je Srbima najviše pomoglo u njihovoj povijesti i to spominje i Zvonimir Hodak u spomenutom tekstu. Zanimljivo da je to spomenuo i Javor Novak u tekstu *Medvjedi se bude, vruće im je* (dragovoljac.com, 09 Siječanj 2023):

Ministarstvo unutarnjih poslova RH na Twitteru je građanima zaželjelo „sretne blagdane i Novu 2023.“ isto kao i ekstremno lijeva stranka Možemo. Treba li tome uopće komentar? Velika Srbija u Zagrebu je zatim postrojila državno vodstvo navodno povodom pravoslavnog Badnjaka. Dojezdio je i poznati ratni huškač i hrvatožder nedužni Ivica.

Glagoljao nam je o „nužnim razgovorima“. „...lažemo da nas ne bude strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bedu...“ (ideolog velikosrbstva D. Čosić). I eto nama njihovoga Ivica i još Dačića, poznatog šlager majstora, više ušlagiranog četnika – timeo Danaos et...

A onda eto nas u Beogradu 24. prosinca 2023. da zajedno proslavimo katolički Badnjak uz „pesmu: ko nas bre zavadi“. Može i Tereza: „prijatelji stari gde ste?“

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/33494-javor-novak-medvjedi-se-bude-vruce-im-je>

To objašnjava i naslov teksta Mladena Pavkovića (dan je u Prilozima):

ZAŠTO SE NE KLANJAJU HRVATSKIM JUNACIMA?

10 siječnja, 2023

<https://bezcenzure.hr/vlad/zasto-se-ne-klanjaju-hrvatskim-junacima/>

Jasno je da ovo pokazivanje Pupovca koliku moć ima u RH povezano je s uspjehom Hrvata na svjetskom nogometnom prvenstvu. A jedna od knjiga koju sam spomenuo je ona o Josipu Šimuniću. Zato ne čudi što je Mladen Pavković opravo sada povodom ovog četnikovanja u Zagrebu povezo napade na Lovrena s napadima na Šimunića (vidjeti Priloge):

LOVRENA GAZI ISTA RULJA KAO I JOEA ŠIMUNIĆA!

9. siječnja, 2023.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/33493-mladen-pavkovic-lovrena-gazi-ista-rulja-kao-i-joea-simunica>

<https://bezcenzure.hr/vlad/lovrena-gazi-ista-rulja-kao-i-joea-simunica/>

<https://www.tjedno.hr/unistavanje-domoljuba-lovrena/>

Sjetimo se da je i napad na Šimunića bio prije tadašnjeg Svjetskog prvenstva. Napad je bio uspješan jer Šimuniću je onemogućen odlazak i Hrvatska nije prošla grupu.

Pred Moskvom je opet bio prljavi napad na Modrića i Lovrena, ali Vatreni s Dalićem odgovaraju na najbolji mogući način – bili su vice-šampioni. Još je na dočeku s njima na trg došao i Thompson /o kome sam napisao niz knjiga danih na gornjem popisu). Sada, poslije nove medalje na Svjetskom prvenstvu, opet je Lovren meta i opet je razlog Thompson, tj. pjevanje Thompsonovih pjesama. Ne možeš lako biti srpski sluga gdje prepun Jelačićev plac pjeva Thompsonove pjesme, zar ne.

A koliko je ogavno biti srpski sluga pokazuje to da napadaju Thompsona danas kada mu je najteže u životu. Zato u prilozima dajem i tekst o pjesmi koju je Marko posveti svom sinu.

Josip Pečarić

DOSTA JE SRAMNE SRPSKE POLITIKE!

Ne, na ovo se više ne može šutjeti. „Ovakva Hrvatska je danas najveća sramota Europske unije“, izjavio je uz ostalo prvi potpredsjednik Vlade Srbije i ministar vanjskih poslova Iвица Dačić te javno upitao: „Dokle će EU tolerirati rehabilitaciju fašističke ustaške NDH i prijetnje Srbiji koje dolaze iz Hrvatske?“. To je najgora politička uvreda, neprimjeren rječnik jednog nazovi „diplomata“, ali i krajnje drsko huškanje Srba protiv Hrvata, kao što je to bilo početkom 1990. godine. Srbi se nisu ni malo promijenili. Ni oni „tamo daleko“ ni ovi domaći. (Svaka čast iznimkama.). Nakon 25 godina od početka agresije na Republiku Hrvatsku ponovno su dobili krila, (navodno im je, da se malo našalimo, Rusija poslala dva borbena zrakoplova!), a naši se političari uglavnom prave da u svezi toga nisu ništa vidjeli ni čuli.

Srbi, zamislite, optužuju današnju Hrvatsku, da su iz njezinih redova klali i ubijali Srbe u koncentracijskim logorima, da hrvatski ministar vanjskih poslova Miro Kovač provocira, prijeti i iznosi neskrivenu mržnju prema srpskom premijeru Aleksandru Vučiću itd. i tome slično.

Optužuju nas da smo rehabilitirali gotovo sve ustaške zločince, da nismo sudili ni Ante Paveliću i da stoga nemamo moralno pravo prijetiti i postavljati bilo kakve uvjete Srbiji. Za ovakvu srbijansku politiku, kakva nije bila od 1991., isključivo je kriva hrvatska politika, odnosno političari koji su došli na vlast nakon smrti dr. Franje Tuđmana. Ta politika među ostalim svih ovih godina dozvoljava i prelazi preko četničkih retorika prije svih jednog Milorada Pupovca, ali i Teršelič, Pusića, kao i nekih „jastrebova“ u SDP-u. Zbog čega nitko, ali nitko, nema snage reći – dosta je.

Ne može Srbija plašiti hrvatske branitelje s nekakvim uhićenjima. Kao što reče, častan i ugledan hrvatski branitelj Roko Mijić – mi vas se ne bojimo! Da je bio na vlasti dr. Franjo Tuđman nikada, ali nikada ne bi došlo u Beogradu do suđenja Veljku Mariću, niti bi Pupovac plesao srpska kola usred Zagreba!

Vjerujemo da ste primijetili da srpski državni vrh, čiji su predstavnici svi od reda, na ovaj ili onaj način, sudjelovali u agresiji na Republiku Hrvatsku, uopće ne spominju Domovinski rat, srpske koncentracijske logore, ubijanje i protjerivanje nevinih Hrvata, otuđivanje svih vrijednosti, ali ni plaćanje ratne odštete, kao da rata, odnosno agresije uopće i nije bilo.

Pupovac je u Hrvatskoj samo produžena ruka Dačiću, Vučiću, Šešelju, Nikoliću, Štrbcu.... I sve dok će Hrvati na parlamentarnim izborima glasati za SDP i slične stranke koje nisu željele Hrvatsku, bit će nam tako, a vjerojatno još i gore.

Tko osim pomozbog junaka, odnosno srpskih četnika u Hrvatskoj vidi da se rehabilitira fašistička ustaška NDH? Vjerojatno Mesić, Josipović i slični, čija je politika i dovela do ovoga što imamo danas. Ovakvog susjeda koji je najveća sramota u Europi, ali i u svijetu!

Da su Hrvati više cijenili hrvatske branitelje i stradalnike do ovoga sigurno ne bi došlo. Ali, kad Srbi vide da ni mi ne cijenimo svoje, onda su oni uzeli stvar u svoje ruke, pa uz pomoć domaćih izdajica, dezertera i pupovaca po nama nabacuju drvlje i kamenje, kao da im nije dosta što su u vrijeme rata dobili što su i zaslužili.

Na sve ove klevete i uvrede moraju se javno izjasniti i Udruge proistekle iz Domovinskoga rata. Sad valjda i general Đuro Dečak vidi da je s Milanovićem trebao

drugačije razgovarati, a ne mu gurati vjetar u leđa, da i dalje vodi politiku kakvu vodi, a koja nas gura u propast.

A Srbi, ako žele razgovarati, onda krenimo od 1990. naovamo. Oni su sudjelovali u agresiji, a mi u obrani. O tome i te kako imamo jedni drugima što reći.

Međutim, njima više odgovara vraćanje u II. svjetski rat. Nu, i tamo su se pokazali sa svojim četničkim hordama, kao i nakon 1945. kad je većina njih i dalje sudjelovala u progonu i ubijanju Hrvata, u čemu su se posebno isticali KOS, Udba. JNA i slične zločinačke organizacije sa Srbima – na čelu!

Ali, kako bilo da bilo – Srbi, mi vas se ne bojimo!

Mladen Pavković,

predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 91. (UHBDR91.)

<http://www.hazud.hr/mladen-pavkovic-dosta-sramne-srpske-politike/>

MARKO JURIČ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

VJEKOSLAV KRSNIK

NOVI UDAR JUGOČETNIČKE "DUBOKE DRŽAVE": VISOKE KAZNE ZA "ZA DOM SPREMNI" I PRESUDA MARKU JURIČU

11. travnja 2023.

Koliko je jaka jugočetnička "duboka države" u našoj zemlji najbolje pokazuje sinkronizirano objavljivanje prijedloga da se "Za dom spremni" uvedu visoke prekršajne kazne te izricanje presude novinaru Marku Juriču za navodno govor mržnje u jednoj TV emisiji prije sedam godina. Samo politički naivci mogu smatrati da se to tek slučajno dogodilo uoči svetkovine najvećeg tradicionalnog kršćanskog blagdana u hrvatskom narodu. Drugim riječima ta jugočetnička "duboka država" toliko se osilila da uopće ne vodi računa o mogućim posljedicama svojeg subverzivnog djelovanja. Osilila se jer njezin idejni čelnik saborski zastupnik tzv. Srpskog narodnog vijeća Milorad Pupovac uživa neograničeno pokroviteljstvo predsjednika Vlade i predsjednika HDZ-a Andreja Plenkovića.

Ako se prvo analizira prijedlog o novim kaznama za uzvik "Za dom spremni" koji po tome prijedlogu predstavlja kršenje javnog reda i mira, onda prije svega treba utvrditi je li to ustaški pozdrav ili stari hrvatski pozdrav koji se koristio kroz povijest u raznim oblicima. Neoboriva je činjenica da je ustaški pozdrav u toj varijanti glasio "Za poglavnika i dom spremni". Međutim pod pritiskom prije svega propagande u režiji "duboke države" koja operira u hibridnom ratu protiv hrvatske države u javnosti se uskliku "Za dom spremni" nametnula etiketa ustaštva. Prije svega teži se poništavanju svih domoljubnih vrijednosti Domovinskog rata bolje rečeno Srpsko-hrvatskog rata, s krajnjim ciljem, kolikogod to zvučalo neostvarivo, da se sadašnja demokratska Hrvatska proglasi slijednicom Nezavisne države Hrvatske. U toj prljavoj političkoj igri na širokom frontu djeluje više društvenih struktura, počevši od politike preko medija do nevladinih udruga. U cijeloj toj raboti na profinjen način djeluje i predsjednik Vlade Andrej Plenković koji u svom bahatom stilu "mogu što hoću" zbog tri zastupnika manjeg dijela srpske nacionalne manjine sustavno popušta vođi subverzivne "pete kolone" Miloradu Pupovcu.

U Ustavu u čl. 38. stoji: „Jamči se sloboda mišljenja i izražavanja misli“. Kad Pupovac i njegovo društvo trabunjaju o tome kako je pozdrav „Za dom spremni“ protuzakonit, onda oni osporavaju jedno od temeljnih ljudskih prava garantirano Ustavom. Činjenica je da taj pozdrav ni u jednom zakonskom aktu nije

zabranjen, jer bi to suštinski bilo protuustavno, a još je važnija činjenica da je HOS s tim pozdravom postao sastavni dio Hrvatske vojske, a sama udruga registrirana dok je na vlasti bila SDP-ova koalicija. Pupovčev zahtjev za zabranu pozdrava „Za dom spremni“ pored toga što je protuustavan značilo bi pretvaranje Milorada Pupovca i njegovog SNV-a iz gubitnika u velikosrpskoj agresiji u pobjednika u miru. Uostalom i sudska praksa temeljena na Zakonu o prekršajima nije usuglašena jer je nekoliko prekršajnih sudova oslobodilo optužene za pozdrav „Za dom spremni“. Ključno je međutim da je u presudi Ustavnog suda sastavljenog pretežito od sudaca i pravnika iz prethodnog komunističkog režima koji je ocijenio da je to ustaški pozdrav sudac Miroslav Šumanović u izdvojenom mišljenju osporio takvu kvalifikaciju. Sudac Šumanović je čvrstog uvjerenja da nije misija Ustavnog suda arbitrirati u ideološko-političkim i historiografskim prijeporima, jer to treba ostaviti znanstvenoj i drugoj javnoj polemici i sučeljavanju stavova sukladno vrijednostima pluralizma demokratskog društva koji izvire iz europske Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Prije tri godine Visoki prekršajni sud presudio je da domovinski poklik „Za dom spremni“ ne predstavlja kršenje Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira, pa se činilo da je to konačno stavljena sudska i pravnička točka na tu temu koja se pod agresivnim pritiskom srbočetničkih i jugonostalgijačkih krugova u posljednjih nekoliko godina simbolično predstavljala kao početni dokaz da je Republika Hrvatska s Domovinskim ratom u stvari nasljednica Nezavisne Države Hrvatske. Razmatrajući značenje domovinskog poklika "Za dom spremni" Visoki prekršajni sud ocijenio je da on ne predstavlja kršenje Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira. Međutim ovih dana novi prijedlog višestruko povećanih prekršajnih kazni što ga je predložilo Božinovićevo Ministarstvo unutarnjih poslova u jugohrvatskim medijima i isto takvim pravnim stručnjacima protumačen je kao nova mjera protiv uporabe poklika "Za dom spremni", iako ga se izrijeckom na spominje. Taj novi zakon da bi stupio na snagu treba biti potvrđen u Hrvatskome saboru.

Da se nastavlja dirigitirana ofenziva protiv ustavom zagarantiranog prava o slobodi govora i mišljenja potvrdila je i presuda Općinskog suda u Novom Zagrebu kojom je za kazneno djelo poticanja mržnje prema pripadnicima srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj i svećenstvu Srpske pravoslavne crkve. osuđen Marko Jurič na 10 mjeseci zatvora s rokom kušnje od dvije godine. To navedeno djelo Marko Jurič je počinio prije sedam godina kao voditelj emisije "Markov trg" na lokalnoj Z1 televiziji, pa je čudno, ali očito se radi o tzv. tajmingu da je presuda izrečena uoči uskršnjeg blagdana nakon objave da će se višestruko povećati novčane kazne u Zakonu o javnom redu i miru. Nakon što je tadašnji mitropolit zagrebački Porfirije, a današnji patrijarh Srpske pravoslavne crkve povodom posjeta američkim Srbima u Chicagu slavio četničkog vojvodu Momčila Đujića koji je čak i u komunističkoj Jugoslaviji bio proglašen ratnim zločincem Marko Jurič je u spomenutoj emisiji upozorio Zagrepčane da pripaze dok šeću Cvjetnim trgovima jer bi iz obližnje crkve mogao izletjeti "četnički vikar". Marko Jurič voditelj vrlo gledanog "Podcasta Velebit" reagirao je emotivno optužujući sutkinju Mirjanu Horvat da je ovom presudom stala na stranu četničkih ubojica te da poistovjećuje sve Srbe s četnicima, ohrabrujući ih da i dalje čine zločine koje su dosad činili.

Treba uzeti u obzir da je presuda Marku Juriću izrečena čak sedam godina nakon počinjenog djela, te je više usmjerena na to da se izvrši pritisak na njega kao voditelja vrlo gledane emisije "Podcast Velebit". U toj emisiji gostuju slobodno misleće javne osobe s gledištima što pretežito raskrinkavaju tekuću politiku Vlade Andreja Plenkovića i njegovog koalicijskog partnera Milorada Pupovca koji sustavno vodi subverzivnu kampanju protiv hrvatske države i hrvatskog naroda. U svakom slučaju prijedlog novih kazni u Zakonu o prekršajima i ova presuda Marku Juriću predstavlja opasan pokušaj, i to ne prvi, da se na mala vrata vrati zlokobni "delikt mišljenja" iz jugokomunističkog razdoblja, što znači da je jedan od temelja demokracije u Hrvatskoj, a to su sloboda govora i mišljenja, te zabrana cenzure ozbiljno ugrožen.

LILI BENČIK**PREMIJERU PLENKOVIĆU ŠTO JE SA ŽRTVAMA
TOTALITARNOG KOMUNISTIČKOG ZLOČINAČKOG
REŽIMA 1945-1990? ZAR ŽRTVE KOMUNIZMA NISU BILI
LJUDI, ZA NJIH NEMA PIJETETA, NEMA KAZNI?**

Hrvatska je članica EU, a vi premijeru Plenkoviću i vaša Vlada uporno ignorirate i odbijate ratificirati Rezoluciju EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine?

Rezolucija Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP))

U toj rezoluciji jasno piše u članku:

5. poziva sve države članice EU-a da provedu jasno i principijelno preispitivanje zločina i djela agresije koje su počinili totalitarni komunistički režimi i nacistički režim; 18. napominje da u javnim prostorima nekih država članica (parkovima, trgovima, ulicama itd.) i dalje postoje spomenici kojima se veličaju totalitarni režimi, što otvara put iskrivljivanju povijesnih činjenica o posljedicama Drugog svjetskog rata i propagiranju totalitarnog političkog sustava;

Prije te Rezolucije, izglasane su:

1. Rezolucija Parlamentarne skupštine broj 1096 prihvaćena je 27. lipnja 1996. na 23. zasjedanju na temelju Izvještaja s nacrtom Rezolucije broj 7568, od 3. lipnja 1996.,
2. Rezolucija Parlamentarne skupštine Vijeća Europe broj 1481 o potrebi međunarodne osude zločina totalitarnih komunističkih režima iz 2006. temelji se na Izvještaju s nacrtom Rezolucije 10765 od 16. prosinca 2005.godine

Hrvatski Sabor je na osnovu ove dvije Rezolucije 30.lipnja 2006.godine izglasao:

Deklaracija o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnoga komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945. - 1990. godine NN 76/2006

12. Hrvatski sabor se pridružuje pozivu koji je Parlamentarna skupština Vijeća Europe uputila svim komunističkim ili post-komunističkim strankama da u svojim zemljama, ako to dosad nisu učinile, ponovo procijene povijest komunizma i svoju vlastitu prošlost, jasno se distanciraju od zločina počinjenih od strane totalitarnih komunističkih režima i da ih osude bez ikakvih nejasnoća.

Napominjem da sam javno i osobno na mail adrese, 15.listpada 2019.godine postavila pitanje provedbe Rezolucije EU Parlamenta od 19.rujna 2019.godine ²¹

Temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama NN 25/13, 85/15 molim,

Republike Hrvatske, odnosno predsjednika Vlade g. Andreja Plenkovića

Sabor Republike Hrvatske, odnosno predsjednika Sabora g. Gorana Jandrkovića

Župana Istarske županije g. Fabrizia Radina

Gradonačelnika grada Pule g. Borisa Miletića

Da mi odgovore na pitanje kada će provesti Rezoluciju Europskog parlamenta od 19. rujna 2019. o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP))?²²

A odgovorio mi je samo bivši pulski gradonačelnik Boris Miletić!

Do danas ta Rezolucija nije ratificirana u Saboru RH, niti se po njoj postupa, već se selektivno kažnjavaju samo ustaška i četnička obilježja, a komunistička iz režima propale Jugoslavije ne!

Radi se upravo suprotno europskim normama. I dalje se veličaju i komemoriraju događaji iz totalitarnog zločinačkog komunističkog jugoslavenskog režima, SABA RH dobiva čak iz proračuna Ministarstva branitelja 20 000 eura, za virtualni muzej lažnog antifašizma, kažnjavaju samo ustaška i uz nazovi pristanak četnička.

Stoga opet temeljem Zakon o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", br. 25/13, 85/15, 69/22), postavljam pitanja:

1. Kada će Sabor RH ratificirati Rezoluciju EU Parlamenta od 19.rujna 1019.godine, o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe, kao što je ratificirao prethodne Rezolucije?
2. Kada će žrtve komunističkog totalitarnog režima dobiti pijetet kao žrtve i kada će se u skladu s time početi kažnjavati simboli komunizma?

Na komemoraciji u Jasenovcu 22.04.2022.godine, Jasenovac²³ - Povodom 77. obljetnice proboja posljednjih zatočenika ustaškog logora Jasenovac, uz predsjednika Vlade

²¹ <https://www.braniteljski-portal.com/hoce-li-joj-odgovoriti-lili-bencik-uputila-otvoreno-pismo-predsjedniku-vlade-i-sabora-molim-odgovor-na-pitanja-kada-ce-se-ukloniti-svi-spomenici-kojima-se-velica-totalitarni-rezim-bivse-drzave-sfrj/>

²² http://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2019-0021_HR.html

²³ <https://n1info.hr/vijesti/komemoracija-u-jasenovcu-dolaze-milanovic-i-plenkovic-predstavnic-i-zidovane/>

Andreja Plenkovića, te Predsjednik Hrvatskoga sabora Gordana Jandrokovića koji je predvodio saborsko izaslanstvo, komemoraciji su nazočili i potpredsjednik Vlade za društvene djelatnosti i ljudska prava Boris Milošević, ministar pravosuđa i uprave Ivan Malenica, ministar znanosti i obrazovanja Radovan Fuchs, posebni savjetnik predsjednika Vlade Zvonko Kusić, predsjednik Savjeta za nacionalne manjine Aleksandar Tolnauer i posebna savjetnica ministra vanjskih i europskih poslova Sara Lustig. Zatim zagrebački gradonačelnik Tomislav Tomašević i Josko Klisović, predsjednik Skupštine grada Zagreba, predsjednik SABA RH Franjo Habulin, neizostavni predsjednik SNV-a Milorad Pupovac i predstavnik romske manjine Veljko Kajtazi. Na kraju odvojeno i predsjednik Zoran Milanović.

Upravo s obzirom na izjave koje su dane u Jasenovcu, tražim odgovore na pitanja u skladu sa pravom na pristup informacijama:

Premijer Plenković istaknuo je kako su, nažalost, netolerancija, negiranje povijesnih činjenica, diskriminacija i govor mržnje sve prisutniji u svijetu, ali i u našem društvu.

“To su loši i štetni trendovi i protiv njih se treba boriti, takvu retoriku politika treba jasno osuditi, a pravosudna tijela, u skladu sa zakonskim okvirom, kažnjavati. Žrtve kojih se danas sjećamo su podsjetnik i upozorenje na dimenzije zla koje mogu proizići iz mržnje i totalitarnih ideologija...milioni ubijenih opomena su o važnosti temeljnih vrijednosti društva, onima demokracije, humanosti poštivanja ljudskih prava i uključenosti, i obvezuju nas da to nikad ne zaboravimo i ne dozvolimo da se ikada više ponovi“ poručio je.

Premijeru Plenkoviću sve što ste izjavili odnosi i na žrtve komunističkog terora i represije. Stoga postavljam pitanje:

1. Kada ćete na isti način tretirati sve žrtve, a ne selektivno samo žrtve ustaškog režima, tim više što su mnoga mjesta komunističkih zločina godinama sakrivena i o njima se tek sada nakon skoro 80 godina saznaje. Žrtve iz Jasenovca, žrtve su nacističke i fašističke ideologije, a zar nisu i žrtve komunističkih zločinaca postale žrtve samo zato što nisu prihvatile komunističku ideologiju?

Predsjednik Sabora Gordana Jandroković je podsjetio je Sabor pokrovitelj komemoracije u Jasenovcu. "Osudujemo ustaški režim koji je činio zlo, ubijao ljude zbog njihove vjerske, nacionalne pripadnosti. Kao Sabor čvrsto osudujemo taj režim i želimo poslati poruku mladim ljudima da je zlo postojalo, postoji i postojat će, demokracija i mir ne postoje samo i od sebe i za njih se treba boriti", kaže Jandroković. Pozdrav ZDS treba biti zabranjen kada se koristi da bi slavi NDH. "Nitko ne dovodi u pitanje da je bilo kakvo obilježje koje slavi NDH nedozvoljeno i da ga treba sankcionirati", kaže Jandroković. Pa postavljam pitanje predsjedniku Sabora Gordanu Jandrokoviću

2. Predsjedniče Hrvatskog Sabora, znači parlamentarni svih građana RH, a ne samo manjina, kada ćete citiram vaše riječi“ osuditi komunistički režim, koji je činio zlo, ubijao ljude zbog njihove vjerske, nacionalne i političke pripadnosti“ Kada će Sabor ratificirati Rezoluciju EU Parlamenta od 19. rujna 2019.godine, o važnosti europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP))? Kada će se usvojiti zakon o kažnjavanju simbola i pokliča komunističkog terora, jugo-komunističkog zločinačkog režima?

Zagrebački gradonačelnik Tomislav Tomašević odao je počast žrtvama ustaškog logora te istaknuo da se zakonskom zabranom ustaškog pozdrava "Za dom spremni" treba izbjeći dvosmislenost u sudskoj praksi, najavivši otkrivanje spomenika žrtvama ustaškog režima. Naglasio je kako je bitno sjećati se zla ustaškog režima da se to više nikada ne bi ponovilo "kako se zlo fašizma ne bi vratilo u hrvatsko društvo". I time jasno u gradu Zagrebu poručiti što se dogodilo za vrijeme ustaškog režima, tko je stradao, kakvo je to zlo i to jednostavno mora ostati u sjećanju kako se više nikada ne bi ponovilo u budućnosti!"

3. Kada će te na isti način tretirati žrtve komunističkog režima, odnosno zakonski zabraniti „Smrt fašizmu, sloboda narodu“ kako se zlo komunizma ne bi nikada ponovilo u Hrvatskoj i kada će te u Zagrebu napraviti spomenik žrtvama komunističkog režima, čije se masovne grobnice otkrivaju po Zagrebačkim predgrađima?

i još pitanje za neizostavnog, sveprisutnog političara predsjednika SNV-a Milorada Pupovca. Predstavnike ostalih manjina neću ni pitati, jer ionako sami ne odlučuju bez Milorada Pupovca. Odgovarajući novinarima na pitanja o strožim kaznama za pozdrav Za dom spremni Milorad Pupovac je rekao: "Započeli smo razgovor o tome kako riješiti pitanje sankcioniranja. To je prvi konkretan razgovor o tome. Vjerujem da ćemo doći do rješenja prihvatljivog svima." Ne vjerujem u rješenje prihvatljivo svima, jedino ako pod sve nisu uključeni srodnici žrtava komunizma. Na njih Milorad Pupovac nikada ni ne pomišlja. Isto kao ni na žrtve srpske agresije na Hrvatsku.

Milorad Pupovac kao predsjednik SNV-a odgovoran je za Bilten u kojemu uhodi, optužuje i sotonizira hrvatski narod kao mučitelje „jadne i ugrožene“ srpske manjine u RH. Sa svojim plaćenicima (koje nota bene mi plaćamo iz Proračuna) uhodi Hrvate na društvenim mrežama, pa čak i po privatnim grupama na WhatsApp-u, ima ekipu koja po ulicama i parkovima slikaju grafite, olajava političke protivnike, koji nisu na crti njegove jugo-komunističke ideologije i sve to na 168 stranica tiska u 400 primjeraka i distribuira po diplomatskim predstavništvima širom svijeta.²⁴

Tih 22 Biltena, Milorada Pupovca su najmizernija literatura što sam pročitala. Tako huškački, jadni i bijedni, da se iz njih iščitavaju najgori relikti komunizma: ideološko, vjersko i političko prokazivanje, tužakanje za svaki pozdrav, svaki grafit, svaku političku izjavu, nešto nedostojno demokratskog društva i čovjeka.

Pri tome u svom Biltenu nigdje ne spominje da su Srbi iz Hrvatske stali na stranu agresora na Hrvatsku JNA I SRBIJE. Fino on to obuče u priču o „ proces pomirenja koji bi trebao sanirati posljedice rata 1991. — 1995.“

Posljedice rata bi trebalo sanirati? Nigdje ni spomena tko je izazvao i započeo najbrutalniji rat na hrvatskom tlu, razaranja sela i gradova, Bolnica, škola, ubijanja djece, hrvatske i srpske žrtve?

Nigdje ni spomena odgovornosti onih koji su htjeli hrvatski narod lišiti domovine i postojanja?

Nigdje ni spomena krivice, žaljenja i preuzimanja odgovornosti!

A krivac je velikosrpska politika, kojoj su se priklonili Srbi iz Hrvatske i započeli rat do istrebljenja, sa ciljem potpunog uništenja hrvatskog naroda, njegovog postojanja,

²⁴ <https://snv.hr/publikacije/snv-bulletin-22/>

njegove vjere i kulture rušeći Crkve, škole, bolnice, paleći cijela sela, ubijajući i protjerujući Hrvate iz njihovih domova!

Hrvati ne pristaju na proces pomirenja i na oprost, bez priznavanja krivnje za agresiju i bez imalo znakova žaljenja zbog žrtava koje su posljedice te agresije.

Drug Milorad bi htio da Hrvati nakon 30 godina zaborave na žrtve, koje su Srbi počinili, da tepaju i tetoše Srbe, dok on Milorad komemorira događaje iz 2.svjetskog rata od prije 80 godina i stalno nas optužuje za ustaštvo. Kojeg li apsurdnog licemjerja i dvostrukih kriterija druga Milorada!?

Stoga družte Milorade postavljam i vama pitanje:

4. Kada ćete od hrvatskog naroda zatražiti oprost za sva zla koje su Srbi njemu počinili.? Od Načertanija, Memoranduma SANU, u 2.svjetskom ratu, U Jugoslaviji pod crvenom zvijezdom koja je zamijenila kokardu, pa sve do Domovinskog rata. Jer je SPC četničke zločine po Valerijanovom memorandumu pripisale ustašama. Mi Hrvati nemamo Memorandume, nemamo Hrvatski svet, nemamo pretenzija prema susjednim narodima. Manjinama smo poklonili Ustavni zakon i sva prava, čak i financiranje iz Proračuna, a što vi radite s tim novcem? Huškate na nas, pljujete po našim svetinjama, našoj vjeri i nama samima. I upravo stoga je vaš Bilten sramotan, mizerija ljudskosti i nepoštivanje države koja vas hrani. Zato nemate nikakvo pravo tražiti kažnjavanje „za dom spremni“ a da se istovremeno ne kazne i Smrt fašizmu i crvena zvijezda petokraka.

Pitanje je hoćete li poštivati hrvatski Zakon o pravu na informacije i prozvani odgovoriti, ili će se oglušiti na glas naroda, što im je inače praksa.

Lili Benčik/hrvatskepravice

<https://bezcenzure.hr/vlad/premijeru-plenkovicu-sto-je-sa-zrtvama-totalitarnog-komunistickog-zlocinackog-rezima-1945-1990-zar-zrtve-komunizma-nisu-bili-ljudi-zanjih-nema-pijeteta-nema-kazni/>

HRVATSKO PRAVOSUĐE I MUP epicentri velikosrpske politike i odmazde prema Hrvatima

Danas se nacionalno orijentirani znanstvenici, novinari, aktivisti i političari progone u Hrvatskoj kao i nakon 1945. i 1971. Ista mržnja prema Hrvatskoj u podlozi je te represije, istom je slavnom hrvatskom šutnjom popraćena. Ovakvo potonuće Hrvatske moguće je samo u režiji smrtnih neprijatelja Hrvatske, Plenkovića, njegovih stranačkih glupana te Pupovca i njegovih aboliranih četnika, koji vladaju ovom državom

Piše: IVICA MARIJAČIĆ

Godine 2019. Dorh je odbacio kaznenu prijavu Hrvatske stranke prava protiv Prvoslava Perića Porfirija, tada mitropolita, a danas patrijarha Srpske pravoslavne crkve, zbog veličanja zločinačke četničke ideologije, a nakon što je otkrivena i objavljena video snimka na kojoj Porfirije s ostalim popovima SPC-a u Chicagu pjeva pjesme u čast četničkoga koljača Momčila Đujića. Dorh je smatrao da je Porfirije samo otvorao usta i nije htio pjevati četničke pjesme te da je to činio izvan Republike Hrvatske. Odmah se po takvom obrazloženju za idiote znalo da je odluka o odbačaju svjesno donesena u korist velikosrpske ideologije, a protiv zakona i hrvatskih nacionalnih interesa.

A kako ne bi bilo nikakve dvojbe oko toga čije interese Dorh zastupa u predmetima političkoga i ideološkoga sadržaja, pokazalo se i nekoliko godina prije kada je na poticaj Milorada Pupovca podnio kaznenu prijavu protiv novinara Marka Jurića koji je u odjavi vlastite TV-emisije Markov trg sarkastično komentirao navedeno Porfirijevo pjevanje upozorenjem Zagrepčanima da pripaze dok šeću Cvjetnim trgom jer bi iz obližnje crkve SPC-a mogao izletjeti četnički vikar. Ako, dakle, Porfirijevo veličanje četništva nije za Dorh kazneno djelo, a Jurićevo ironiziranje toga pjevanja jest, onda je to znak da je u državi Hrvatskoj nešto duboko, duboko poremećeno. Sutkinja zagrebačkoga suda Mirjana Horvat odbacila je tijekom višegodišnjega postupka sve argumente Jurićeve obrane i suglasila se Dorhom: osudila je Jurića na 10 mjeseci zatvora, dvije godine uvjetno, a prva osoba kažnjena je s 25000 kuna. Samo političkim slijepcima to je sve slučajno.

Nakon 2000. godine čitavo je pravosuđe, prvo unutar njega Dorh, korak po korak, pretvoreno u epicentar velikosrpske ideologije i odmazde prema hrvatskim domoljubima, braniteljima i svima koji se usude upozoriti na neprijateljsku ideologiju. „Prometejsku“ ulogu u tom procesu imali su Mesić, Sanader, Račan, a operativnu Mladen Bajić i oni će ući u povijest *najslavnijih* destruktivaca koji su srušili pravni poredak i započeli progon hrvatskih vrijednosti te rehabilitacije jugoslavenskih. Počeli su sa suđenjima hrvatskim ratnim zapovjednicima i kao svjedoke dovodili agresorske srpske vojnike kojima su plaćali iskaze, smještali ih u luksuzne hotele i iskazivali im poštovanje kao da su članovi obitelji. Već tada je to bio zastrašujući moralni debakl

države koja je stvorena i oslobođena u ponosnome i krvavome Domovinskom ratu, a onda u mirnodopskom razdoblju nakon 2000. godine predana u ruke neprijatelja. Jednom kada se bude pisala objektivna povijest, bit će zapisano da je posljednjih deset godina 20. stoljeća bilo najsvjetlije razdoblje u hrvatskoj povijesti, a prvih 20 i nešto u 21. stoljeću najmračnije. Danas 2023. godine Hrvatskom vladaju abolirani neprijatelji i Hrvati jugokomunističkoga mentalnoga arhetipa i ubrzano dokidaju sve vrijednosti stvorene 90-ih i zavode teror prema Hrvatima. Danas se nacionalno orijentirani znanstvenici, novinari, aktivisti i političari progone u Hrvatskoj kao u Jugoslaviji nakon 1945. i nakon 1971. godine. Ista mržnja prema Hrvatskoj u podlozi je te represije, istom je slavnim šutnjom hrvatske mase popraćena.

Ova presuda novinaru Marku Juriću samo je jedan znak nezdravoga i neslobodnoga hrvatskog društva i prevladavajućeg nihilističkoga, tzv. politički korektnoga trenda prema Hrvatskoj. Upravo je objavljen i nacrt Zakona o remećenju javnoga reda i mira prema kojemu MUP predlaže drakonske kazne pozdrav *Za dom spremni* pod kojim su hrvatski branitelji branili Vukovar i ostatak Hrvatske 90-ih, a potpuno želi rehabilitirati četničke simbole i simbole JNA, pod kojim ujedinjenima, su agresori napadali Vukovar i Hrvatsku. Ovakva travestija vjerojatno nikada nigdje nije zabilježena u povijesti, ovakav gubitak ponosa i samopoštovanja moguć je u režiji smrtnih neprijatelja Hrvatske, a sve činjenice ukazuju da su to Plenković i njegovi glupani te Pupovac i agresorski koalicijski partneri.

Sada je sutkinja Mirjana Horvat osudila Jurića, prošle godine sutkinja Markotić osudila je *Hrvatski tjednik* zato što je za Veljka Kajtazija napisao da je bio oficir agresorske JNA u Zagrebu dok je njegova vojska klala Hrvate na Ovčari te da je bio pod nadzorom KOS-a. Kajtazi je i sam priznao da jest bio pripadnik agresorske JNA i da se nije uključio u obranu Hrvatske, a sutkinja je nježno suosjećala s njegovim duševnim patnjama dok joj je pričao kako nije išao liječniku nego je kupovao (?) apaurine mimo recepta i ljekarni, a obrani tuženoga HT-a zabranjivala bilo kakva pitanja koja su se odnosila na Kajtazijeve notorne laži o Jasenovcu i klevete na račun Hrvatske koja ga hrani. Posljednjih godina sudovi s lakoćom odbacuju gotovo sve tužbe protiv ljevičarskih medija koji zagovaraju rušilačke pohode na katedralu, posmrtno ostatke svetaca nazivaju i uspoređuju sa smrdljivom govedinom, odbacuju sve prijave protiv Milorada Pupovca za pronevjeru novca, protiv bivšega predsjednika Stjepana Mesića nikada se nisu usudili pokrenuti postupak za ratno profiterstvo, i odavanje državnih tajna, novinar Pupovčevih *Novosti*, koji je sa srpskim koljačima slavodobitno ulazio u srušeni grad, oslobođen je za uvrede Vukovarcima koje je objavio pod naslovom „Jebo vas Vukovar“. Kada ljevičarska novinarka provali u dom glazbenika M. P. Thompsona ili objavi notorne laži o gospođi Željki Markić, policija ne reagira, sud ju verbalnim akrobacijama pokušava osloboditi, a predsjednik Vlade Andrej Plenković ima potrebu javno zaštititi. Skupina medija i novinara, među njima i *Hrvatski tjednik*, tužila je prije šest godina izdavače Biltena srpskih *Novosti* u kojemu su tužitelji prozvani kao fašisti, širitelji mržnje... Sud je odbacio neke od tih prijava, a neke odgađa do zastare, mijenjaju se u tim predmetima sudci i očito se boje zamjeriti Plenkoviću, Pupovcu...

Tu više nema nikakve slučajnosti. Pravosuđe i MUP su po nalogu izdajničke politike oduzeto i pretvoreno u sredstva brutalne odmazde prema hrvatskom narodu, prema hrvatskim braniteljima i hrvatskim novinarima. Logično je pitanje kako je moguće da

postoje sutkinje poput Mirjane Horvat koje presuđuju u korist četničkih apologeta i srpskih agresora, kakvim to indoktrinacijskim metodama netko može biti bačen na dno i doživjeti poraz kao čovjek, kao Hrvat i kao sudac do te mjere da mu mržnja prema vlastitome narodu i državi bude mjerilo postupanja. Nisu prvi, naravno, krivci sudci ispranoga mozga, nisu prvi krivci ni odnarođeni političari nakon 2000. godine, prvi i pravi krivci za ovo potonuće Hrvatske oni su koji su u svome političkome sljepilu takve doveli na vlast i omogućili im izdaju, ne zamarajući se što tako Hrvatsku vode u budućnost u kojoj će opet njihova djeca ili djeca njihove djece krvlju se boriti se za ideale, jednom već ostvarene, a onda u kvislinškome konformizmu predane u ruke neprijateljima.

Hrvatski tjednik, 13. travnja 2013

DR. SC. VLATKA VUKELIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

**DR. SC. VUKELIĆ ZA NAROD.HR: ‘PUPOVAC JE IDEJNI
SLJEDNIK MEMORANDUMA SANU’**

Gordana Sarkotić

-

18. studenoga 2020.

Foto: Fah, Vlatka Vukelić; fotomontaža: Narod.hr

“**To je izmišljena i nedokazana teza koja je na tragu Memoranduma SANU**“, ističe **dr. sc. Vlatka Vukelić** u razgovoru za Narod.hr o tvrdnjama SDSS-ovog **Milorada Pupovca** u kojima spominje “stradale Srbe prije izbijanja i na početku izbijanja ‘sukoba’”.

“Idejni tvorci tog **koncepta osvećivanja srpske žrtve je Akademija Srpskih Nauka iz Beograda**. Oni su to projektno složili još sredinom osamdesetih godina. Prema tom planu se sustavno provodio genocid na području Hrvatske. **Te su postavke vrlo precizno zadane. Pupovac nije idejni tvorac toga, ali je idejni sljednik**“, podsjeća dr. sc. Vukelić docentica je na Odsjeku za povijest Fakulteta Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu. Bavi se temom djece stradale u Domovinskom ratu.

“Iako su bile očekivane i ove su nas godine izjave gospodina Pupovca iznenadile. Prije svega jer su nevjerojatno drske, iako ih on predstavlja u formi pomiritelja naroda. Argumentirati ću zašto su neprimjerene. Prije svega stoga jer ih izgovara upravo on –

sudionik svih tih ratnih zbivanja. Samim tim činom sve izrečeno nema vjerodostojnost i čin je upravo politikanstva kojeg sam ističe kao negativnu pojavu. **Koliko je njegova uloga miritelja naroda bila tragična, loša i neuspješna dokaz je upravo Vukovar sa svim tragičnim ishodima, ali i niz pojedinačnih slučajeva i tragičnih sudbina poput one doktora Ivana Šretera**“, kaže dr. Vukelić.

“Da zaista postoji vjera u ono što govori Pupovac bi se davno povukao s političke i javne scene te prepustio političke poruke ljudima koji, iako predstavljaju srpsku manjinu u Hrvatskoj, ne nose breme mogućeg veleizdajnika i trgovca sudbinama te žele kvalitetan život u Hrvatskoj za Hrvatsku i sve njezine građane”.

“Dok god on i samo on dominira medijskim i javnim prostorom sve poruke koje se izriču s tog manjinskog spektra su bizarne i štetne, jer **uznemiruju sve pogođene ratnim vjorom koji je odredio živote mnogima, a govorimo o stotinama tisuća ljudi**“, upozorava.

“Svaki pokušaj relativizacije zločina po principu: samo smo vratili, po meni bi trebao biti zakonski kažnjiv, jer je čak i kao takav potpuno neargumentiran”.

“Duboko vjerujem kako **nove generacije srpske manjine imaju drugačiju viziju svoje domovine Hrvatske od Pupovčeve** i mislim da je pravo vrijeme pozvati ih na **ograđivanje od njegovih nastupa** i veći društveni angažman”.

“Također, izvjesno je **uvijek i svagdje gdje postoji zločin, mora postojati i kazna**. Sve van toga vodi u kaos koji niti jedan sustav ne može izdržati. **Država naplaćuje kazne za nepropisno parkiranje, pa je apsolutno nužno kazniti počinitelja ratnog zločina**. Time mi kao društvo šaljem poruku da želimo dobro organiziran život s moralnim postavkama koje se odmiču od Divljeg zapada. **Provodeći zakon, štitimo poredak, ne provodeći zakon bojim se, postajemo divlja horda**“, zaključuje dr. sc. Vlatka Vukelić.

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-vukelic-za-narod-hr-pupovac-je-idejni-sljednik-memoranduma-sanu>

DR. SC. VUKELIĆ REAGIRALA NA PUPOVČEVE NAVODE: ‘PERFIDNO ISKORIŠTAVA TRAGIČNU SUDBINU SISAČKE DJECE ZA OPRAVDAVANJE SRPSKE AGRESIJE 90-IH’

4. listopada 2020.

Foto: Fah/Glas Koncila (Fotomontaža: Narod.hr)

“Povodom jučerašnje komemoracije održane na Dječjem groblju u Sisku dužnost nam je uputiti na neistinu iznesenu u pojedinim govorima tijekom same komemoracije... Želim navesti i kako je jedan od naših ciljeva sprečavanje sekundarne viktimizacije te sirote djece, jer **iskorištavanjem njihove tragične sudbine u svrhu popularizacije nekih teza o planiranim ubojstvima koja trebaju “opravdati” srpsku agresiju 90-ih**, čini se upravo to. Samo sada svjesno, perfidno i uz pomoć dijela medija.”, napisala je povjesničarka doc. dr. sc. **Vlatka Vukelić**.

Tko je sve sudjelovao na komemoraciji?

Naime, u Sisku je 3. listopada održana komemoracija na mjestu Dječjeg groblja u sadašnjem parku Diane Budisavljević. Događaj su zajednički organizirali Srpsko narodno vijeće i Gradska galerija Striegl, u sklopu kojih je u petak navečer održana i promocija knjige ”Diana Budisavljević – prešućena heroina Drugog svjetskog rata” autorice Nataše Mataušić te projekcija dokumentarnog filma ”Zaveštanje” autora Ivana Jovića.

“Danas se ovdje nismo okupili da bi nekome sudili nego da svjedočimo kakve su se strašne stvari događale nekoć, i kako su nesretna i nevina djeca završavala svoj zemaljski život. Da svjedočimo da ta djeca nisu zaboravljena i da se to više nikada nikome ne ponovi“ – rekao je u subotnjem parastosu sisački paroh Veselin Ristić na komemoraciji žrtvama Dječjeg logora u Sisku, za vrijeme NDH, a prenosi Večernji list. Na komemoraciji je sudjelovala i sisačka gradonačelnica **Kristina Ikić Baniček**, predstavnici veleposlanstva Srbije te ravnatelj Javne ustanove Spomen područja Jasenovac **Ivo Pejaković**.

Nakon komemoracije čelnik Srpskog narodnog vijeća **Milorad Pupovac** ustvrdio je kako je komemoracija jedna korak u dugom putu do toga „da se stvari vrate na svoje mjesto“.

„Dug je to put u kojem trebamo svi početi poštivati mjesta stradanja i u 2. Svjetskom ratu i u ovom ratu. Bilo stradanja Hrvata, bilo stradanja Srba. Dug je put, ne zato što su ljudi beščutni, nego jer su sukobi oko žrtava takvi da sprječavaju ljude da uvide neophodnost i potrebu da se na ovakva i slična mjesta dođe. Mi smo zahvalni činjenici što su predstavnici gradske vlasti ovdje, zahvalni smo i što je Grad Sisak ovo mjesto zaštitio svojom službenom odlukom i svojim službenim stavom i uzdamo se da će ovo mjesto biti, ne samo mjesto pijeteta prema ovoj djeci, nego istovremeno i mjesto približavanja između onih koji danas različito misle o tim događajima i da će to mjesto i ovo strašno stradanje nedužne djece biti povod da svatko razmisli kako da stvorimo bolje međusobne odnose i bolje društvo.“, rekao je Pupovac.

Dr. sc. Vukelić: “Nas ne dijeli povijest ili ljudi već zlonamjerni pojedinci”

Vlatka Vukelić na poruke poslone iz Siska, odgovorila je pismom, koje prenosimo u cijelosti.

“Povodom jučerašnje komemoracije održane na Dječjem groblju u Sisku dužnost nam je uputiti na neistinu iznesenu u pojedinim govorima tijekom same komemoracije. Usporedbom ovogodišnje retorike istaknutih predstavnika SNV-a s retorikom istih od prošlih godina, uočljivo je kako su oni u znatnoj mjeri izmijenili dio naracije koju su iznosili prijašnjih godina. Po svemu sudeći, razlog za to jest okolnost da su naša istraživanja i artikuliranje novih spoznaja u rasvjetljavanju ovoga dijela hrvatske povijesti doprla do javnosti.

Međutim, neovisno o tome, sporno je samo korištenje pojma “logor za djecu”, jer ta sintagma nije korištena niti u jednom dokumentu, te nije potvrđena niti jednim materijalnim dokazom. Drugim riječima, konstrukcije prema kojima je u Sisku postojao “logor za djecu” su nedokazane, neargumentirane i samim time u historiografskom smislu neodržive. Suprotno konstrukciji o “logoru za djecu”, radilo se o ad hoc formiranom dječjem prihvatilištu koje je za cilj imalo kolonizaciju velikog broja nezbrinute djece. Ono nije bilo adekvatno, ono nije osnovano prema današnjim standardima zbrinjavanja, ali ono nije oformljeno s namjerom oduzimanja slobode ili namjernog i planskog oduzimanja života. U skladu s time, pojam logor u ovom kontekstu jest krajnje neadekvatan.

Dakle, kultura sjećanja je nužna i potrebna, ali ona koja je utemeljena na objektivnoj i racionalnoj istini.

Kako treba biti uporan u sjećanju, tako treba biti uporan i u istini. Nadam se kako će ona pronaći svoj put i kroz dobronamjerne portale koji objavljuju podatke koje su prethodno provjerili ili su barem tražili komentar struke. O različitim se događajima različito misli,

ako su pogrešno interpretirani. Čak i ubojice imaju pravo iznijeti obranu na sudu, pa mislim da je dobro vrijeme da i struka iznese svoje argumente po navedenim pitanjima. Želim navesti i kako je jedan od naših ciljeva sprečavanje sekundarne viktimizacije te sirote djece, jer **iskorištavanjem njihove tragične sudbine u svrhu popularizacije nekih teza o planiranim ubojstvima koja trebaju “opravdati” srpsku agresiju 90-ih**, čini se upravo to. Samo sada svjesno, perfidno i uz pomoć dijela medija. Svatko kome je iskreno stalo do sudbine te djece ili do toga da istina nađe svoj put, ne bi dozvolio da ovaj spin ili fake news uđe na ovakav način u javni prostor.

Ovaj jučerašnji događaj te pojedine govornike želimo uputiti na stjecanje novih znanja, u suprotnome moglo bi ispasti da namjerno šire nedvosmisleno pogrešne tvrdnje, to jest informacije koje ne odgovaraju činjenicama. Za razliku od greške u izvještavanju, lažna vijest podrazumijeva svjesno dezinformiranje javnosti.

Želim vjerovati kako ne postoji svjesno iznošenje neistina u trenucima koji trebaju predstavljati **apsolutni pijetet prema nevinim žrtvama** i želim vjerovati kako ćemo o ovom i sličnim tragičnim događajima svi misliti isto kada nam se dozvoli iznijeti istina. **Nas ne dijeli povijest ili ljudi već zlonamjerni pojedinci.**“, stoji u pismu koje potpisuje doc. dr. sc. Vlatka Vukelić.

** Dr. sc. Vlatka Vukelić docentica je na Odsjeku za povijest Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu. Bavi se temom djece stradale u Domovinskom ratu te je sudjelovala na simpoziju “Otvaranje imenika – Ubijena i ranjena djeca u Domovinskome ratu”, a na temu „Ukradeno djetinjstvo – djeca ubijena u Domovinskom ratu na području Sisačko-moslavačke županije“ održala i predavanje u Sisku.*

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-vukelic-reagirala-na-pupovceve-navode-perfidno-iskoristava-tragicnu-sudbinu-sisacke-djece-za-opravdavanje-srpske-agresije-90-tih>

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO
FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**DRUGOVI IZ DORH-A TREBALI BI KONAČNO
PORAZGOVARATI S PUPOVCEM**

17/01/2022

Slavko Goldstein je ne tako davno napisao knjigu s obećavajućim naslovom “1941. – godina koja se vraća”. Slavko je u međuvremenu otišao, a 1941. godina se još nije vratila. Po svemu sudeći nikada ni neće. Na 624 stranice taj “neustrašivi intelektualac” opisao nam je kakvo je “moralno i intelektualno potonuće” nastalo “dolaskom ustaša na vlast u novoj hrvatskoj državi”.

Zanimljiv detalj se dogodio u Madridu kada je Slavek prezentirao knjigu. Na pitanje kako on kao hrvatski pisac može... Tada je Slavek odgovorio da on nije hrvatski nego jugoslavenski pisac. I time je bilo sve rečeno. Barem meni... Ako je nastankom hrvatske države nastalo 2moralno i intelektualno potonuće zbog dolaska ustaša na vlast...”, koja je onda “intelektualna i moralna renesansa” nastala dolaskom partizana na vlast 1945. godine? Moš’ mislit! Jedna partija, jedan doživotni predsjednik, jedna OZNA, jedna UDBA, jedan Goli otok, 1750 jama punih kostiju onih koji su pridonijeli “moralnom i intelektualnom potonuću” jer su sanjali samostalnu hrvatsku državu. No, dobro... Slavko je otišao, a stranka kojoj je pripadao se raspala! A 1941. godina ostat će u sjećanju ljudi samo kao metafora za jedan od mnogih ranijih pokušaja da Hrvati napokon dođu do svoje države.

Međutim, dobro se s vremena na vrijeme prisjetiti dobričine Slaveka, naročito sada kad su se pojavile nove paradigme i to u državi u kojoj je Slavko Goldstein rođen – u BiH. Baš me zanima hoće li itko napisati knjigu s parafrazirajućim naslovom. “1991. – godina koja se vraća”?

Gledam neki dan na TV-u proslavu tzv. Dana Republike Srpske s mimohodom crvenih beretki, postrojbi u maskirnim uniformama i oduševljeni narod koji im plješće i pjeva “Naša sela, Amerika cela...” Govornici, kao i obično, nadahnuti i talentirani, veličaju ulogu srpskog naroda i kliču da nije osnovana Republika Srpska opet bi došlo do “moralnog i intelektualnog potonuća”, opet bi proradio Jasenovac.... Kako da mi ovdje u Hrvatskoj napokon međusobno “završimo” s Drugim svjetskim ratom i okrenemo se budućnosti kad nas koalicijski partner vladajućeg HDZ-a SDSS, na čelu s Pupovcem, stalno vraća u to doba. Oni se nikako ne mogu riješiti ustaša, Jasenovca, lamentiranja oko svojih žrtava, gubitaka teritorija....

Srbi su u Australiji doživjeli ‘teniski genocid’

Ovo zadnje je još jedna prijesna laž jer je Srbija nakon raspada Juge zadržala Vojvodinu, nedavno je vratila pod svoju “kapu” i Crnu Goru te sad užurbano radi na “prisajedinjenju” Republike Srpske. Valjda je zato u Banja Luci na proslavi bio i srpski državni vrh. Gdje će se zaustaviti ti nezajažljivi teritorijalni apetiti? Možda u Australiji gdje trenutno proživljavaju “teniski genocid”.

Međutim, mi Hrvateki se ne bi šteli u to mešati. Poslali smo Pupovca, člana vladajuće koalicije na proslavu, a kad je to izazvalo opravdani gnjev javnosti, čak i ljevičarskih medija, onda je vlast mudro promucala kako je on tamo bio samo kao predsjednik svoje stranke. Čovjek sam otišao, sam se ubio. Onako, malo na izlet da se odmori. Pupovac pak tvrdi da je tamo sjedio samo k'o – gledatelj iliti navijač. Vladajući nisu ni riječju osudili to njegovu glumu, pa za njihovo amatersko glumatanje očekujem da dobiju Večernjakovu Ružu. I na kraju ove teme još jedna dobra vijest. Milorad Pupovac je bio jedini političar iz neke EU države koji je nazočio četničkom derneku u Banja Luci.

Uglavnom, sada, nakon Banja Luke, imamo u ringu “srpski svet” i “hrvatsku šutnju”. Pobjednik? Uz “neutralnog” Pupovca i ženstvenu srpsku premijerku, zna se! Na pitanje nekih “hrabrijih” novinara zašto je išao na proslavu dana koji je Ustavni sud BiH proglasio neustavnim, Milorad se malo zamislio i navodno odgovorio: a što vi radite s migrantima na granici? Pametnom dosta! Možda nekima, kojima je politika “zadnja rupa” na svirali, nije najjasnije zašto se digla tolika buka oko Dodika, Ustavnog suda BiH, srpskog sveta... sve je to samo kasaba i čevapi, kažu. Malo morgen! Postoji u SAD-u Vijeće za inozemne odnose (Council on Foreign Relations), osnovano prije stotinjak godina i specijalizirano za interese SAD-a u svijetu. Po njihovoj najnovijoj analizi BiH je po rizičnosti rame uz rame sa Somalijom, Etiopijom, Sudanom, Armenijom, Azerbajdžanom, Kamerunom, Mjanmarom.... Tu nema mirnog sna ni famozne šutnje...

Dodikove beretke prijetnja su Zagrebu

Tim više što je “mirovnjacima” iz Banja Luke Zagreb tako reći na dlanu. Udaljen samo 187 kilometara tako da ga Dodikove beretke mogu dosegnuti ne samo raketama srednjeg dometa nego i sofisticiranim oružjem. Nevažno, je li srpskim ili ruskim. Ako se u BiH stvarno jednom ozbiljno zakuha i krene rat, Republika Srpska može za trenutak pretvoriti u prah i pepel novo “moralno i intelektualno potonuće.” I zato sa zanimanjem očekujem da naši “istoričari” **Hrvoje Klasić**, **Tvrtko Jakovina** i **Ivo Goldstein** na vrijeme upozore demokratsku javnost na “opću opasnost” povratka godine 1991. Ako se ne trgnemo na vrijeme, svašta je moguće. Pogledajte samo što australske ustaše uradiše **Novaku Đokoviću**?

Gledam Marićevu ćirilicu i Nika Pilića. Nik je dojurio u Beograd da nam detaljno objasni događaj o kome inače nema pojma. Vizne i australske emigracijske zakone i šikaniranje njegovog tenisera. Zanimljivo kako danas više nema ni slovca u našim medijima o nesretnom Splicićaninu koji je nestao iz kluba “Gotik”. Valjda zato jer se nije na vrijeme izjasnio o mogućem protjerivanju klokana iz beogradskog ZOO-a u Australiju kao mjere retorizije. Naime, kaj! Imperija uvijek uzvraća udarac.

koji je nestao iz kluba “Gotik”. Valjda zato jer se nije na vrijeme izjasnio o mogućem protjerivanju klokana iz beogradskog ZOO-a u Australiju kao mjere retorizije. Naime, kaj! Imperija uvijek uzvraća udarac.

Saga sa Đoletom i Australcima napokon je završila. Australske “ustaše” odbile su kompromis da Đoković igra na turniru dok sud rješava važi li mu viza ili ne zbog

necijepljenja. Da je australsko pravosuđe “djelotvorno” kao naše, rješavalo bi Đolin predmet bar toliko dugo da on stigne igrati na tom turniru još nekoliko godina. Ovako, Đokovićevim odvjeticima nije preostalo drugo nego predložiti da nastavi igrati od kuće...!

Međutim, saga s Pupovcem još traje. Nakon što je jasno, iskreno i energično objasnio da on tamo “nije do’šo” kao član parlamentarne koalicije nego zbog normalne “ljudske znatiželje” vidjeti je li kucnuo čas. No, o jednom drugom događaju Pupovac muči i čkomi. Dogodio se također u Banja Luci. Tamo je, naime, podignuta spomen ploča njihovom “heroju” i majoru JNA **Milanu Tepiću**.

Milan se u Domovinskom ratu istaknuo “izvanvremenskim podvigom”. Gradonačelnik Banja Luke **Draško Stanivuković** ga glorificira jer se 1991. godine raznio zajedno sa skladištem vojarne u Bjelovaru u kojoj je bilo 170 tona eksploziva. Tako je zavio u crno jedanaest bjelovarskih obitelji. Sad se još samo čeka da ga Porfirije proglasi svecem. Osim spomenika u Banja Luci, Milanče je dobio i ulicu u Beogradu. Za to vrijeme su u Zagrebu kukavički obrisali mural generala Praljka. O toj sramnoj spomen ploči, bila ona šper ploča ili nadgrobna ploča, trebali bi s Pupovcem porazgovarati drugovi iz DORH-a. Naravno, samo ako naše drago i popularno tužilaštvo ne smatra kako je to “lični” problem običnog zastupnika u Hrvatskom saboru. Nadam se da DORH ne misli kako je sudjelovanje u glorificiranju ratnih zločinaca tek privatni problem hrvatskih saborskih zastupnika. Ako se sve to po dobrom starom običaju zataška da ne bi remetili dobre odnose s predsjednikom stranke najbrojnije manjine, onda znate – na djelu je opet legendarno hrvatsko poltronstvo...

Srbija se opasno naljutila. Đole mora kući, “Stidi se Australijo, kakva sramota! Ova bruka živjet će dovijeka”. Jedina utjeha pristigla im je s Europskog prvenstva u rukometu gdje su izgubili od Hrvatske samo s tri razlike. Naravno, stigla im je odmah i podrška “teniserke” **Vedrane Rudan**. Eto, bar nešto. Na Europskom prvenstvu pogodio ih je još jedan šok. Indeks ima ekskluzivu: “Hrvatski navijači pred utakmicu sa Srbijim nose šal na kojem piše ‘Za dom spremni’. Indexovci tako “drukažu” ustašlje koje su se ubacili u rukomet. Valjda su se nadali snimiti šal na kome bi pisalo: ‘Za doma spremni’. E, tu su se nasanjkali.

Na fejsu tvrde da je čelav muškarac isto kao i muškarac s kosom, samo što nema kosu!

SPC ne odustaje od običaja da svi jedu istom žlicom!

Sve se mijenja osim trajne “ondulacije”, kažu Ličani. **Radovan Karadžić**, doživotno osuđeni haški ratni zločinac, autor genocida u Srebrenici, objavljuje iz zatvora u beogradskim Večernjim novostima tekst kojim, u deseteračkom stilu, uspoređuje Srbe sa Židovima. Jadni, progonjeni, napaćeni, raseljeni, ali nepobjedivi. Naravno, ne spominje famozni “Judenfrei” brzojav Hitleru **Milana Nedića** i njegovu “kombi” plinsku komoru. To nije tema za Indeks, on je osjetljiv samo na ZDS i o tome piše. Svatko ima svoje fiksacije kojih se ne može osloboditi. Tako, recimo, SPC ne odustaje od običaja da svi jedu istom žlicom mada pandemija korona virusa divlja, a Indeks ne odustaje od ZDS-a. Srećom od ZDS-a ne odustaje ni 70 posto Hrvata.

Jeste li ikada na lijevim portalima pročitali istinu o narodnom “heroju” Milanu Tepiću? Niste! Oni radije recikliraju **Juru Francetića**, oklopne jedinice sastavljene od fratara iz Širokog Brijega, ustašku uporabu pozdrava ZDS... Sretno vam drugovi i drugarice..

Nakon navodne legendarne Tuđmanove salvete s podjelom Bosne, Indeks se navodno sprema objaviti još tristo Tuđmanovih salveta s podjelom svih ostalih zemalja svijeta.

Ovih se dana slavi trideseta obljetnica međunarodnog priznanja RH. Malo se ljudi sjeća koliko je važnu ulogu u poticanju priznanja Hrvatske odigrao Vatikan koji nas je među prvima priznao. Spokojan sam i sretan što u to vrijeme nije Papa bio današnji naš Franjo jer, koliko nam je sklon, tada bi nas Vatikan vjerojatno priznao među zadnjima. On bi se prije priznanja savjetovao sa srpskim patrijarhom da bude siguran kako neće narušiti odnose s pravoslavnim crkvama. A Porfirije sigurno ne bi tako lako dao zeleno svjetlo. *Sjećam se idiličnih vremena kad je Papi u Vatikan došao u posjet tadašnji popularni predsjednik **Stipe Mesić**. Navodno je Papi bio oštro zamjerio dobre odnose Svete Stolice s pok. **Franjom Tuđmanom**. Na to je navodno Papa od Mesića zatražio oprost!*

Pred nekih pedeset godina, u veljači 1972. godine, uhićeni su bili čelnici Hrvatskog proljeća **Franjo Tuđman, Marko Veselica, Vlado Gotovac, Šime Đodan, Hrvoje Šošić, Vlatko Pavletić, Ante Glibota, Jozo Ivičević**... Oko 150 tisuća ljudi je izgubilo je posao i/ili slobodu. Živi su još uglavnom samo preživjeli studenti. Ne kažem da tim prvim vjesnicima današnje samostalne Hrvatske nije zadnjih tjedana prošle godine bilo posvećeno dosta prostora. Jest i zaslužili su jer su odslužili svoje.

Propustili smo priliku za lustraciju...

Zanimljivo je, međutim, kako nije bila posvećena nikakva osobita pažnja onim zadojenim komunjarima koje su radili spiskove za rušenje Hrvatskog proljeća kao i uhićivanja te progon proljećara. Zašto ne spomenuti imenom one koji su "drukali" ljude, svjedočili protiv njih, otpuštali ih s posla, uhićivali, sudili im, politički ih progonili... Neki su i danas još živi. Nakon 1995. godine propuštena je prilika da ih se sve lustrira. Danas ih se može samo još ilustrirati – i to slikama u boji. Uglavnom, mnogi su u našoj teško izborenoj državi promakli ispod radara. Što više, mnogi su se ušančili kao "ugledni" komentatori na raznim lijevim televizijama i u dnevnim novinama.

Milan Ivkošić, jedan od sad već doajena borbe za današnju državu, hladno i cinično zaključuje: "Rat na bojištu je dobiven, ali nije dobiven i protiv jugoslavenske Hrvatske". Nakon što smo 5. kolovoza 1995. godine "genocidno" ispratili na traktorima okupatore, ubojice i razne šoviniste, Ivkošić konstatira kako "danas opet bar pola Vlade čine mladi 'komunisti' iz bivše države". Dio represivnog aparata je prešao Tuđmanu, a oni su i danas etablirani suci, državni odvjetnici, dužnosnici obavještajnih i tajnih službi... Niz nekadašnjih ideoloških egzekutora i danas je u upravljačkim strukturama Hrvatske.

Danas mi je netko poslao video na kome moj branjenik **Marko Francisković** drži govor na Trgu bana Jelačića. Citiram samo što kraće mogu: "Molim vas samo bez izgreda, bez sukoba s bilo kim, mirno se razidite..." Eto, nakon takvih riječi, Marko je danas u istražnom zatvoru zbog kaznenog djela iz članka 99. KZH, to jest podstrekavanja na terorizam. Jel' se to vraća 1972. godina? A Slavko Goldstein sjetio se samo 1941. Što je godina davnija to komunjare memorija bolje služi.

Nedavno mi je jedan tip potpuno ozbiljno rekao: "Zanimljivo što je fotografija starija, ja na njoj izgledam mlađe". Stvarno zanimljivo!

Autor/Zvonimir Hodak/direktno.hr

**DRUŠTVO ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA
JASENOVAC, ZAGREB, 2023.**

MOJ FELJTON O JASENOVCU

**Sa zapanjujućim otkrićima zaustavio je Slavko Goldstein u
Jutarnjem listu, no ne i u Glasu Koncila**

Piše: IGOR VUKIĆ

Prije ravno deset godina u Uredu predsjednika na zagrebačkom Pantovčaku održan je izvanredni sastanak svih savjetnika tadašnjeg predsjednika Ive Josipovića. Okupili su se za velikim stolom, pijuckali kavu dok je tajnica svakome dijelila po dvije stranice fotokopiranog novinskog teksta. Nakon što su se neko vrijeme savjetnici upoznavali sa sadržajem teksta, predsjednik Josipović upitao ih je pomalo dramatično podižući glas: „Jeste li vidjeli ovo? Recite mi! Kako da 'ovo' zaustavimo!“

„Ovo“ što su savjetnici dobili pred sebe, bila su prva dva nastavka feljtona koji je pod zajedničkim naslovom „Zanemarene činjenice o jasenovačkom logoru“ te 2013. počeo izlaziti u katoličkom tjedniku Glasu Koncila. Bio je to feljton kojem sam bio autorom. U to vrijeme sam još bio novinar kojeg bi dobar dio mojih kolega - kad bi ih netko pitao o mojem svjetonazoru - svrstao na lijevu stranu hrvatskog političkog spektra.

Feljton je bio rezultat prethodnog istraživanja iz dostupnih već objavljenih izvora (knjiga i članaka) i tek kraćeg vremena provedenog u arhivima. I već tada je sadržaj feljtona snažno odudarao od bilo čega ranije objavljenog o Jasenovcu. Već na letimično čitanje – kakvo su proveli Josipovićeви savjetnici – vidjelo se da logor u Jasenovcu nije opisan kao najgori „logor smrti“.

Ne tako davno prije no što sam feljton ponudio za objavu nekom mediju, otkrio sam da u Hrvatskom državnom arhivu postoji određen broj autentičnih dokumenata nastalih u jasenovačkom logoru, a do tada ih nitko nije ni pregledao, a kamoli pokušao objaviti. Bilo je tu i mnogo originalnih dokumenata iz tog vremena koji su se manje ili više izravno odnosili na Jasenovac. Do tada je u javnosti prevladavala predodžba da o jasenovačkom logoru nema nikakvih dokumenata, da su izgubljeni, spaljeni, odneseni nekamo (npr. u Beograd), da su svakako nedostupni... Sugeriralo se kako su za razliku od Nijemaca, ustaše bili primitivci koji nisu ni znali kako se vode kartoteke i drugi uredski poslovi. I ja sam do tada tako mislio.

Sve je to bilo daleko od istine.

Za novinski feljton o jasenovačkom logoru, s mnoštvom podataka koji do tada nisu bili uvrštavani u takve priloge, bilo je dovoljno materijala. Već su i knjige objavljene do 1990. temeljitom čitatelju pružale obilje zanimljivih, a zanemarenih činjenica, koje su pokazivale sasvim drukčiju sliku zbivanja u Jasenovcu od one mitološke, nametnute javnosti.

Kad sam skupio brojne izvorne podatke za novinsku seriju, pomislio sam da će nakon objave u nekim novinama svi brzo shvatiti kakva je Jasenovac zapravo prijevarena. Očekivao sam kako će krenuti serija komentara, novinarskih i povjesničarskih potraga za podacima... Organizirat će se rasprave i sučeljavanja te će se razmjerno brzo jasenovački logora dovesti na mjesto na kojem više neće moći poslužiti kao gorivo za mržnju.

Josipović odabrao šutnju da se ne širi istina

Danas, deset godina kasnije, mora se priznati da je predsjednik Josipović imao dobre savjetnike. Nakon kratkog pregledavanja fotokopija novinskih stranica, savjetovali su mu neka uopće ne reagira na feljton i neka ne pokuša „zaustaviti Reuters“, odnosno seriju u Glasu Koncila. Znamo i da su neki odmah istaknuli da ja autor feljtona nisam do tada bio poznat po izmišljanju izvora svojih članaka pa je vjerojatno točno sve što sam napisao. Reagira li se javno, samo će se skrenuti pozornost na te činjenice. Bolje je sve ignorirati i djelovati tako da se činjenice iz feljtona ne prošire na medije srednje struje, odnosno, na opću javnost.

Svaka čast savjetnicima na njihovu poslu. Deset godina poslije i dalje se u glavnoj medijskoj i javnoj sferi o jasenovačkom logoru govori povijesno pogrešno, na način koji se govorilo i tada. Način je to koji odgovara vladajućoj politici, bez obzira što u širem smislu donosi štetu hrvatskim interesima.

Istodobno je to pokazatelj koliko je tvrdokoran taj jasenovački mit. Ne treba to ni čuditi. Mit je stvaran desetljećima pa ne može biti ni srušen preko noći. U njegovu obranu djelovale su tajne jugoslavenske službe, mediji, suci i tužitelji, „poštena inteligencija“... Nije se puno promijenilo ni poslije 1990., samo je brana rasvjetljavanju hrvatskih povijesnih kontroverzi postala nešto složenija i delikatnija.

O tome ponešto govori i krivudavi put feljtona do novinskih stranica. Feljton koji je napokon objavljen te 2013. u Glasu Koncila u 22 nastavka, prvo je bio ponuđen Jutarnjem listu, otprilike početkom 2012. godine. U tom sam dnevniku radio kao novinar od 2001. do 2004. pa su znali kako se odnosim prema podacima koje sam skupljao za tekstove. U prvi mah čak sam naišao na otvorena vrata. Urednik Jutarnjeg lista Davor Butković bio je vrlo zainteresiran za objavu feljtona. Čitao je mnogo o tim stvarima, znao je da su uvijek donosile izvrsnu nakladu, a iznenadilo ga je kada sam mu pokazao da su već ranije objavljene neke zbirke dokumenata koje drukčije prikazuju jasenovačku stvarnost. Činilo se kako je doista ozbiljno odlučio uvrstiti moj feljton u Jutarnji list. Dogovorili smo već i broj nastavaka feljtona pa čak i moj honorar.

Goldstein Jutarnjem listu: Ono Vukićevo ne objavljujte ni pod koju cijenu!

Nedostajala je samo jedna sitnica. Trebao sam otići kod Slavka Goldsteina, dati mu feljton na čitanje, i ako on kaže da može, idemo u objavu!

Čitateljima Hrvatskog tjednika ne treba dodatno predstavljati Slavka Goldsteina. Reći ću ipak da se s njim tada moglo razgovarati o nekim povijesnim činjenicama, dok se s njegovim nasljednicima i povjesničarima srodnog svjetonazora danas ne može razgovarati. Slavko Goldstein bio je spreman i prihvatiti neku ocjenu nekih povijesnih zbivanja drukčiju od njegove, ako mu se podastru jasni dokazi.

No objava tako nečega u dnevnom listu poput Jutarnjeg, nije dolazila u obzir. Imam pouzdane dokaze da je upravo on (premda je meni u lice govorio drukčije), urednicima Jutarnjeg lista savjetovao da ne objavljuju feljton. Slavko Goldstein i ja tako smo ostvarili sadržaj jednog aforizma: „Kad sretnem svog cenzora, uvijek izmijenimo nekoliko riječi“

Urednici Jutarnjeg nisu htjeli otvoreno reći da feljton neće biti objavljen. To je slobodarski, liberalni list, koji objavljuje sve što je važno i relevantno, potkrijepljeno čvrstim novinskim izvorima. Nema za nas tabua, ne bojimo se mi nikoga, ne, ne... Ali nakon par mjeseci zavlacenja bilo je i zadnjem naivcu (a tu sam negdje), jasno da od objave feljtona neće biti ništa. Potvrdio mi je to izravno i kolega s kojim sam radio u tim novinama koji mi je ispričao kako je Goldstein došao u redakciju i govorio da se „ono“ Vukićevo ne objavljuje ni po koju cijenu.

I onda sam razmotrio mali broj mogućnosti koje su mi stajale na raspolaganju. Objaviti sve na internetu? Tko će to vidjeti u tom informacijskom moru. Sinula mi je jedna naizgled neizvediva ideja: zašto ne bih pokušao u Glasu Koncila! Do tada ni u najluđim snovima nisam mogao zamisliti da bih ja, Igor Vukić, ikad objavio ikakav članak u Glasu Koncila! Ali u razmišljanju što bi se moglo učiniti pojavio se jedan puteljak: u Glasu Koncila urednik rubrika s povijesnim sadržajem bio je Tomislav Vuković, novinar i urednik koji je i sam ranije pisao o jasenovačkom logoru! I to vrlo inteligentno, savjesno prikupljajući dostupne dokumente. Urednik koji je shvaćao važnost pisanja i objavljivanja novih provjerljivih činjenica o tako važnoj temi.

Nisam ga do tada upoznao niti negdje sreo i razgovarao s njim, ali procjena je bila točna. Premda smo se prvi put vidjeli u redakciji Glasa Koncila na Kaptolu, vrlo brzo je Vuković zaključio da je pred njim materijal vrijedan objave. Ispunio sam svaki njegov urednički zahtjev u doradi teksta i feljton je – zahvaljujući i tadašnjem glavnom uredniku Ivanu Mikleniću – mogao ugledati svjetlost dana.

„Zanemarene činjenice o jasenovačkom logoru“, bio je zaista primjereni naslov. Uredniku i novinaru Tomislavu Vukoviću, koji svojim člancima u posljednje vrijeme obogaćuje i Hrvatski tjednik, nikada neću moći dovoljno zahvaliti na odluci da feljton uvrsti na stranice *Glasa Koncila*.

Arsen Bauk najzaslužniji za našu registraciju

Predsjednik Ivo Josipović pustio je dakle da feljton izlazi kroz tu cijelu 2013. godinu, ne poduzimajući neke represivne korake. Sa svojega je motrišta postigao časovitu korist i na temu nije brzo privučena osobito velika pažnja. Ali u demokratskom društvu ipak ne možete sve držati pod kontrolom. Feljton u Glasu Koncila privukao je pozornost male skupine povjesničara i ljubitelja povijesti koji su i sami već i ranije naslućivali pa i znali da negdje u arhivima postoje podatci objavljeni u pojedinim nastavcima.

Malo po malo, počeli smo se upoznavati, povezivati i razmjenjivati informacije. Na jednom od seminara o povijesnim temama upoznali smo se dr. Stjepan Razum i ja. Razum je voditelj Arhiva Zagrebačke nadbiskupije. U Hrvatskom državnom arhivu upoznao sam povjesničare Stipu Pilića, profesora povijesti i zemljopisa u osnovnoj školi i Matu Rupića, zamjenika ravnatelja Memorijalnog centra Domovinskog rata. Povezali su me s paterom Vladimirom Horvatom, isusovačkim svećenikom, povjesničarom i filologom, kojemu je bilo veoma stalo da se rasvijetli jasenovačka povijest.

Uskoro se javila se ideja o osnivanju udruge kojoj bi cilj bio istraživanje i javno predstavljanje provjerenih (a zanemarenih) podataka o Jasenovcu. Iduće godine, 2014., osnovano je Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac. Za prvog predsjednika izabran je dr. Stjepan Razum, a meni je pripala dužnost tajnika. Među osnivačima društva bili su akademik Josip Pečarić, koji je još devedesetih vodio niz javnih polemika i objavio knjige u kojima je dovodio u pitanje službene brojeve žrtava Jasenovca, zatim dr. Josip Jurčević, koji je magistrirao na temu jasenovačkih proturječja. Među osnivačima su bili i povjesničari dr. Stjepan Kožul, dr. Mato Artuković, mr. Mladen Ivezić, Vladimir Mrkoci, novinar Tomislav Vuković, inženjer Anto Periša i drugi.

Društvo je posvećeno ozbiljnom povijesnom istraživanju logora od 1941.-1945., te zbivanjima nakon 1945., kao i svim nedovoljno istraženim i opisanim zbivanjima u Drugom svjetskom ratu i razdoblju nakon tog rata. Zagrebački Ured za udruge isprva je odbio registraciju naše udruge, ali nakon godinu dana postignuto je priznanje i društvo je pravomoćno upisano u registar. Važnu ulogu u postizanju registracije imao je tadašnji ministar uprave Arsen Bauk. Iako član SDP-a i koalicijske vlade na čelu s premijerom Zoranom Milanovićem, Bauk je primio predstavnike našeg društva i kao legalist prihvatio naše argumente. Usvojio je žalbu na odbijanje gradskog ureda pa potom i gradski ured nije imao kud, nego je upisao društvo u Registar udruga. Nije nam poznato je li i tadašnji premijer Milanović bio upoznat s našim problemima s upisom u registar i je li ministru Bauku dao neko svoje mišljenje o tome. Za sada vrijedi ocjena da je ministar Arsen Bauk, današnji zastupnik SDP-a u Hrvatskome saboru, najzaslužniji u vlasti za našu registraciju.

Upis u registar omogućio nam je pravnu osobnost, otvaranje računa i normalno poslovanje poput drugih udruga. Omogućilo je prikupljanje donacija, izdavanje knjiga, plaćanje honorara suradnicima i sve drugo što čini rad jedne nevladine organizacije. Društvo je izdalo četiri knjige na temelju istraživanja arhivskih dokumenata o Jasenovcu. Prva je bila „Jasenovački logori - istraživanja“, 2015., u kojoj su bili radovi patera Vladimira Horvata, Igora Vukića te Blanke Matković i Stipe Pilića. Slijedio je 2018. „Logor Jasenovac u Drugom svjetskom ratu“, englesko-hrvatsko izdanje, namijenjeno inozemnoj publici, osobito hrvatskome iseljeništvu, gdje se mladi već slabije služe hrvatskim jezikom pa im je od pomoći i engleska inačica.

Zatim su izašle knjige „Razotkrivena jasenovačka laž“, 2019., u kojoj su radove o logoru objavili akademik Josip Pečarić i dr. Stjepan Razum. Prošle godine, 2022., objavili smo „Stvarni Jasenovac“ knjigu Tomislava Vukovića. Na arhivskom sadržaju pregledavanom od 2011. do 2017., utemeljene su i moje knjige „Radni logor Jasenovac“ iz 2018. i „Jasenovac iz dana u dan – kronologija“ iz 2019., koje je su izašle u zagrebačkoj Nakladi Pavičić. Te se knjige prodaju u knjižarama i online i dan-danas te predstavljaju povijesno-publicističke bestselere s ostvarenom prodajom od više tisuća primjeraka.

Klasić se odbio suočiti u studiju kod K. Vidović Krišto

Treba li reći da čak ni objave takvih knjiga i publiciranje arhivskih materijala nisu još uspjele snažnije osvojiti središnji javni prostor? Ili možda ipak jesu. Barem - donekle. Već 2014. godine u izdanju Večernjeg lista objavljena je knjiga „Hrvatske kontroverze“ koja se prodavala na kioscima zajedno s novinama. Autor joj je novinar i publicist Ivica Radoš. Zahvaljujući njegovu povijesnom obrazovanju i profesionalnoj hrabrosti, jedna četvrtina knjige bila je posvećena jasenovačkom mitu. Obrađen je kroz veliki intervju koji je vodio sa mnom i preko kojeg smo donijeli važne nove informacije o istraživanju Jasenovca. Premda je prije objave te knjižice u Večernjakovom uredništvu bilo velikih dvojbi, ipak je prevladala pametna odluka da se intervju objavi.

Nakon čitanja tog intervjuja javili su se ljudi koji su htjeli te informacije promovirati u svojim programima (na lokalnim radijskim i televizijskim postajama) i drugim medijima. Počela je suradnja s Hrvatskim tjednikom. Veliki iskorak dogodio se u proljeće 2018., nakon što je Naklada Pavičić objavila moju knjigu „Radni logor Jasenovac“. Bio sam pozvan u emisiju „Dobar dan Hrvatska“, koja se u poslijepodnevnim satima emitirala na Hrvatskoj televiziji. Urednica emisije bila je Karolina Vidović Krišto, danas saborska zastupnica i predsjednica stranke Odlučnost i pravедnost. Njezina urednička odluka bila je sasvim razumljiva: u studio pozvati autora knjige koji obrađuje važnu i osjetljivu temu, a čija je promocija nekoliko dana prije u Novinarski dom dovela više oko 200 znatiželjnika. Prema klasičnom novinarskom obrascu urednica je htjela da o sadržaju knjige i jasenovačkom logoru razgovaram s Hrvojem Klasićem, profesorom povijesti na Filozofskom fakultetu, koji se do tada u javnosti ponekad javio s izjavama i ocjenama Jasenovca. Svatko bi očekivao da će se sveučilišni profesor povijesti rado odazvati na javni razgovor o toj temi.

Klasić je prvo pristao, a onda u zadnji čas odustao. Tako sam dobio priliku da u desetak minuta s novinarima-domaćinima izložim svoje viđenje zbivanja u logoru. Moram priznati da ni u snu nisam očekivao reakciju koja je uslijedila. Drugi dan je Dnevniku voditeljica Marta Šimić Mrzlečki pročitala je nekakvu patetičnu osudu mojeg nastupa

koju je dobila od uprave HRT-a. Na brzinu je bilo sazvano Vijeće HRT-a gdje je trebala biti donesena odluka o trenutnom otkazu Karolini Vidović Krišto, a možda i još kome u organizaciji emisije. Srećom, vrlo razumnim istupima nekoliko članova Vijeća (Ivica Lučić i drugi), uz demonstracije koje je ispred HRT-a organizirao Hrvatski helsinški odbor (Ivan Zvonimir Čičak), u suradnji s braniteljskim udrugama (Zorica Gregurić, Josip Jurčević) i slobodarskim pojedincima poput profesora Nevena Elezovića, nije se dogodio najgori scenarij. Premda je većina sudionika emisije kasnije pod većim ili manjim pritiskom napustila HRT. A ja o sljedećoj prilici za sudjelovanje u programu javne televizije mogu samo sanjati.

Huškačka kampanja srpskih *Novosti*, Dorh zaključio da naš rad nije sporan

Naše društvo uspjelo je 2017. putem natječaja dobiti i potporu za svoj projekt istraživanja arhivske građe o jasenovačkom logoru. Bila je riječ o natječaju Ministarstva hrvatskih branitelja, a projekt je u prvoj godini dobio potporu od 50 000 kuna. Iduće godine, dodijeljeno nam je 30 000 kuna. Premda se radi o relativno skromnim sredstvima u odnosu na ono što od države dobivaju različite nevladine udruge, nama je potpora puno značila, a rezultati istraživanja su bili vrhunski. U Hrvatskom državnom arhivu pronašli smo dokumente o kojima nismo mogli ni sanjati! Cjelokupni zapisnik suđenja ustašama koji su u logoru pljačkali zatočenike! Popisi skupina od nekoliko stotina zatočenika puštanih iz logora i amnestiranih na pojedine važnije datume! I još mnogo takvih dokumenata koji su logor u Jasenovcu pokazivali u realnom svjetlu, drukčije od službenih otrcanih opisa kakvi se obično objavljuju u hrvatskim medijima kad se govori o Jasenovcu.

A tim je medijima trebalo dvije-tri godine da otkriju što se događa. Iako su podatci o natječajima javni trebalo je neko vrijeme da se pokrene javna hajka. Prednjačio je list *Novosti*, glasnogovornik dijela vladajuće koalicije Plenković-Pupovac, sa serijom poluistinitih i klevetničkih napisa. Od novinarske etike da se razgovara i s napadnutom stranom, iako im je to ponuđeno, nije bilo ni zrnca. Pridružio se i Jutarnji list s pokojim prigrlupim komentarom. Sve zajedno dovelo je do reakcije tadašnje pučke pravobraniteljice Lore Vidović koja je od Državnog odvjetništva zatražila da pregleda naš rad (navodno nakon pritužbe *jednog građanina*) i pokrene službeni postupak protiv mene i društva. Od Vlade i premijera Andreja Plenkovića zatražila je obrazloženje zašto primamo državnu potporu.

U Državnom odvjetništvu pregledali su slučaj koji im je prijavila pravobraniteljica, a vjerojatno i cjelokupni naš rad dostupan na našoj internetskoj stranici, u našim knjigama. Lako su na internetu dostupne i brojne izjave u televizijskim emisijama i na javnim tribinama. Lori Vidović potom je stigao odgovor da je Županijsko državno odvjetništvo zaključilo kako nisu ostvareni elementi kažnjivih djela koji bi predstavljali osnovu za njihovo daljnje postupanje. „Bez detaljnijeg pojašnjenja razloga ovakve odluke“, mrzovoljno je prokomentirala pučka pravobraniteljica u izvještaju za 2018. godinu, u koji je morala koja je uvrstiti i odgovor DORH-a.

Vlada i premijer odgovorili su pak kako u našem projektu nema ništa sporno, jer smo ispunili sve natječajne uvjete! Bilo je to ugodno iznenađenje, ali i nije trebalo biti iznenađenje: mi smo doista ispunili sve uvjete i nije bilo razloga da naš projekt ne dobije kakvu-takvu potporu. Nakon što smo od DORH-a na pobudu Lore Vidović dobili

odobrenje za naš rad, poveselili smo se da su napokon zapuhali neki dobri vjetrovi za naša povijesna istraživanja.

Ministar Medved odbija pomoć, susret s Pupovcem

Nedugo zatim uslijedio je obrat: na sljedećem natječaju Ministarstva hrvatskih branitelja našem projektu je uskraćeno financiranje! Prema su natječajni uvjeti bili isti kao i prije, a i naš projekt je imao iste elemente. Jednostavno je trebalo nastaviti u sljedeću projektnu fazu, kako je to bilo predviđeno natječajnim uvjetima. Prema Vladinoj odluci ostala je - koza cijela, a vuk(ić) gladan. Dobili smo i nekakvo obrazloženje da se takvim temama ne bi trebale baviti udruge građana, nego povijesni instituti!? Pa zašto onda raspisujete takve natječaje? Kad se povijesni instituti zapravo ne bave takvim temama, onda je tu prostor za građansko društvo. Pa civilne udruge postoje jednim dijelom i zato da uskoče tamo gdje zakazuju institucije.

No što je-tu je. Državna potpora našem društvu nije bila jedini, a ni glavni izvor financiranja našeg rada. Nastavili smo osloncem na mnogobrojne donatore iz Hrvatske i svijeta, koji su nas podupirali od srca i iz uvjerenja, s mnogo malih donacija, jer kad se male ruke slože... Svi prihodi Društva objavljeni su na stranicama registra neprofitnih organizacija pri Ministarstvu financija pa se svatko može uvjeriti s koliko smo novca postigli dosadašnje rezultate.

Naravno, s novim uspjesima i objavama, stizali su i novi mrzitelji i napadači. Tako je jednom Milorad Pupovac, važna karika vladajuće koalicije, čak s govornice Hrvatskog sabora zatražio da DORH protiv mene provede postupak i da prema članku 325. Kaznenog zakona budem kažnjen do tri godine zatvora zbog negiranja genocida nad Srbima u Jasenovcu i ND Hrvatskoj. Kad sam ga jednom prilikom sreo i upitao nije li ga sramota da kao humanistički intelektualac traži zatvor za drugog humanističkog intelektualca i to zbog njegova pisanja i govora, Pupovac je kategorički zanijekao da je ikad takvo što tražio! Iako postoji snimka tog njegova zahtjeva. Toliko o hrabrosti i dosljednosti tog sveučilišnog profesora i saborskog zastupnika.

Bez obzira na to mi smo nastavili raditi, istraživati i predstavljati naše radove na brojnim tribinama u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Njemačkoj, Sjedinjenim Američkim Državama, Argentini, Australiji... Uspio sam isposlovati i sad već legendarni nastup u programu beogradske Hepi televizije, gdje sam o Jasenovcu raspravljao s čuvenim Vojislavom Šešeljem i voditeljima Milomirom Marićem i Katarinom Korša. Kad god smo mogli dobiti priliku sudjelovali smo u programima regionalnih i lokalnih televizija kao što su zagrebački Z1, Televizija Slavonije i Baranje, televizije Četiri rijeke u Karlovcu. Od tiskanih medija snažnu potporu imali smo u Hrvatskom tjedniku, na čemu se uredniku Ivici Marijačiću i cijelom njegovu timu najtoplije zahvaljujemo.

Vjerujemo da smo u tim nastupima i susretima na raznim mjestima uspjeli potaknuti i druge, napose mlade istraživače, da sami krenu u istraživanje obilja arhivske građe o tim proturječnim, ali izazovnim povijesnim područjima. Pomalo si laskamo uvjerenjem da smo dosta doprinijeli da se u javnosti već počela mijenjati percepcija događaja u Sisku i Jastrebarskom 1942., nakon slamanja partizanske skupine na planini Kozari i okolici. Čak i u nekim dijelovima tzv. ljevice u Hrvatskoj počinju se pojavljivati stavovi kako barem Jastrebarsko nije bio „logor za djecu“, već prihvatilište te kako su država i Caritas ipak zaslužni za zbrinjavanje djece. Vremenom će se potvrditi i u središnjoj

javnosti prihvatiti i naši argumenti da je i Sisak bio dječje prihvatilište gdje je također djeci pružena najbolja moguća pomoć u tim ratnim okolnostima.

Kao što smo uvjereni da će tako biti i s našim opisima logora u Jasenovcu. Nije to bilo odmaralište, niti to tvrdimo, kako nam to neduhovito žele pripisati neki naši kritičari. Ali se ni broj njegovih žrtava ne može mjeriti u više desetaka tisuća, kako to govore službeni hrvatski muzeji, središnji mediji, većina političara i poneki površni povjesničar s Filozofskog fakulteta. Deset godina od prvog objavljenog novinskog feljtona djeluje kao dugo razdoblje, ali s obzirom na to koliko je dugo stvaran jasenovački mit i koliko je energije i novca u njega uloženo (i koliko se još svakog dana ulaže na mnogim stranama), deset godina je kratki rok za rušenje takve stamene konstrukcije. Nastavljamo s još jačim elanom, s uvjerenjem da će proces rastakanja mita biti nezaustavljiv i da će se još ubrzati do iduće godine, kad budemo slavili desetgodišnjicu osnutka Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac.

Igor Vukić

Hrvatski tjednik, 27. travnja 2023.

TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**JOŠ O ZAUSTAVLJANJU 'ZELENE PUPAVKE' U RH, 2.
DIO**

Od Tomislava Držića oprostio se veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec:

Tomislav Držić

Umro je uoči prvoga dana svibnja, novinar široka dijapazona. Poznavali smo se kao stanari Vjesnikove kuće, često zajedno ručali u kućnom restoranu. A onda je odjednom nestao. Čuli smo da je uhićen, da ga dovode u vezu s eksplozijom u Paromlinskoj, baš kada je Tito dolazio u Zagreb. Vjerojatno izmišljotina Udbe, ali efikasna: dugogodišnja robija za mladoga Držića. Vratio se novinarstvu u samostalnoj hrvatskoj državi. I nadalje vedar, usprkos proživljenom, bavio se uglavnom vanjskom politikom. Smisao za humor naslijedio je od oca – Leo Držić bijaše pravnik, književnik i prevoditelj. Njegova posljednja knjiga naslovljena je Magarcima pucaju rebra.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/41610-h-hitrec-85.html>

U prvom dijelu ovog teksta, čiji je naslov uzet iz e-maila kojega mi je poslao Tomislav Držić, dao sam i tekst MILANOVIĆ: SRBI I DALJE LUPETAJU O ETNIČKOM ČIŠĆENJU. E, DOSTA VIŠE.

Međutim u svezi su tim trebate pročitati i novi tekst Vjekoslava Krsnika koji upotpunjuje Držićevu priču o ‘zelenoj pupavki’

VJEKOSLAV KRSNIK

**MILANOVIĆ KONAČNO ZADAJE UDARAC: SNV JE PRIJEVARA, A
PUPOVAC JE SITNI LOPOV**

2. svibnja 2023.

Konačno je jedan hrvatski političar od položaja i formata progovorio o velikosrpskoj bolje rečeno četničkoj subverzivnoj ofenzivi koju provodi saborski zastupnik SDSS-a odnosno tzv. Srpskog narodnog vijeća Milorad Pupovac. Budući da je tu završnu rolu odigrao ni manje ni više nego predsjednik Republike Hrvatske Zoran Milanović, njegov višegodišnji sukob s premijerom Andrejom Plenkovićem dobio je moglo bi se reći poželjniju političku dimenziju, jer je sad bjelodano jasno da se ne radi

o sukobu o dva egotipa, nego o i te kako važnom političkom sukobu, kojim se ustavna kriza kroz koju prolazi država zahuktava a ne smiruje.

Na veliku skupštinu tzv. Srpskog narodnog vijeća kao gošća iz Beograda, kad nije mogao doći Aleksandar Vučić, došla srbijanska premijerka Ana Brnabić što je samo po sebi bila nova provokaciju u okviru SANU memorandumske promidžbe tzv. "srpskog sveta". Tu provokaciju je predsjednik Republike Zoran Milanović u svojem stilu raskrinkao i toi ne samo tu tzv. "Veliku skupštinu SNV-a" nego još više višegodišnju podrivačko djelovanje vođe "pete kolone" Milorada Pupovca. Ocjene i procjene djelovanja Milorada Pupovca što ih je izrekao Zoran Milanović nisu se dosad mogle čuti, osim možda u pojedinačnim zastupničkim istupima u Hrvatskome saboru. Koliko je to subverzivno djelovanje uzelo maha najbolje pokazuje da je predsjednik Republike bio cenzuriran u ključnim ocjenama SNV-a i Milorada Pupovca kod svih vodećih elektronskih i tiskovnih medija, što samo po sebi pokazuje koliko je temeljno ljudsko pravo, slobode govora i mišljenja, i to primijenjeno prema visokom državnom dužnosniku, flagrantno ugroženo u hrvatskoj državi.

O SNV-u Zoran Milanović je ustvrdio da to nije reprezentativna ustanova jer ne predstavljaju Srbe u Hrvatskoj, "to je prijevara", Miloradu Pupovcu je poručio: "Ne lupetaj više o etničkom čišćenju, ti nisi predstavnik Srba u Hrvatskoj, to sam više ja nego ti". Ukazao je i na голу činjenicu da je za Milorada Pupovca u 12. izbornoj jedinici glasovalo samo 10 tisuća glasača, pa on nikako ne može biti predstavnik srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj. Konačno zaključio je da je Milorad Pupovac "sitni lopov". Međutim i sam Zoran Milanović kad je u pitanju srpska etnička zajednica u Hrvatskoj koristi krivi termin, jer se ne radi ni o kakvim Srbima u Hrvatskoj, takvi jedino postoje u Republici Srbiji, nego o pripadnicima Srpske nacionalne manjine koji su za vladavine Ivice Račana i Ive Sanadera dobili protuustavne privilegije, stvarajući od njih, opet protuustavno, građane s posebnim ovlastima na račun samih Hrvata. Naravno to su kreatori velikosrpske politike u Beogradu iskoristili za takvo djelovanje manjeg dijela Srpske nacionalne manjine u Hrvatskoj koje se jedino može okarakterizirati kao subverzivno. Umjetno se potencira tzv. "srpsko pitanje" pa se ta manjina pod djelovanjem Milorada Pupovca predstavlja kao posebni "corpus separatum" unutar Republike Hrvatske. Štoviše tu poziciju ne samo tolerira nego i podržava, naravno opet djelujući protuustavno, sam premijer Andrej Plenković na čelu poslušničke stranke HDZ-a kao "stranke opasnih namjera" kako ju je u drukčijim političkim okolnostima, zato jer se zalagala za osamostaljenje Hrvatske, nazvao jugokomunistički političar Ivica Račan.

Krug je sada zatvoren jer se HDZ s Andrejom Plenkovićem na čelu priključio Pupovčevoj subverzivnoj djelatnosti protiv hrvatske države i naroda, pa nastavlja u tom smjeru najavljenim posjetom Subotici kako bi se na mala vrata sastao s četničkim predsjednikom Srbije Aleksandrom Vučićem. Tim povodom Andrej Plenković je izjavio da je "politički dijalog Zagreba i Beograda jedini način da se riješe otvorena pitanja, ali da svako zaoštravanje retorike usporava taj dijalog i na par godina". U ovoj izjavi krije se poslušnički odnos Andreja Plenkovića prema Srbiji, jer objektivno govoreći između Beograda i Zagreba ne može postojati politički dijalog kao jedini način da se riješe otvorena pitanja, budući da ta otvorena pitanje postoje samo na srbijanskoj strani koja je bila agresor na Republiku Hrvatsku. Tu naravno spada sudbina nestalih

civila i branitelja, naplata ratne štete, povratak ukradenog blaga, prije svega arhivskog, obeštećenje logorašima srpskih koncentracijskih logora itd. Treba podsjetiti da Plenkovićevo popuštanje prema Beogradu ide toliko daleko da je čak bio ispustio rješavanje sudbine nestalih iz agende u predviđenom, ali zbog pandemije otkazanom posjetu Beogradu 2020. godine. Jednostavno rečeno Andrej Plenković na čelu Vlade i HDZ-a vodi veleizdajničku politiku prema Srbiji, pa je zato Milanovićevo raskrinkavanje Milorada Pupovca kao najvažnijeg Plenkovićevo koalicijskog partnera izuzetno važan politički događaj s još neizvjesnim posljedicama u tekućoj političkoj krizi.

KOČANOV KOMENTAR

Dragi Stijepo,

Zahvaljujem Ti na tvom komentaru mog teksta u povodu smrti dragog prijatelja Toma Držića kada sam dao i posljednje otvoreno pismo koje je i on supotpisao, a koje smo biskup Košić, akademik Aralica, general Tolj i ja poslali trojici predsjednika:

Dragi Joško,

Ama komu to Ti i svi s Tobom podpisani pišete pismo patnje i razuma da se zaustavi slavljenje četničkoga morbidnog fašističkog klanja u Srbu kao nekakav „antifašizam“. Naravno da su u doslovnom etničkom čišćenju od Hrvata u tomu kraju oko Srba, u Borićevcu i drugdje (Gata!), sudjelovali i talijanski fašisti i da je sve u Hrvatskoj izokrenuto naopako, a to osobito. Fašizam se proglašava antifašizmom, istina laži, u svemu i svugdje pa i tu! Zaboravili ste da su jednoga od napomenutih svećenika, samo stoga jer je bio Hrvat i katolik, živa oderali i pekli na ražnju. Komu dakle pišete? Suradnicima bestijalnih zločinaca?

*Onima koje jezikoslovac, u jadu nam gospodin Milorad Pupovac, deklarirani „Jugosloven“, eo ipso Vekikosrbin, svjetski prvak u laganju, podvalama, objedama, izmišljanjima, podmetanjima, u proizvodnji ustaša ... domišljatiji, spretniji, pokvareniji, lukaviji i beskrupulozniji od svih hrvatskih političara zajedno, čitav „hrvatski državni vrh“ vóda i u Jasenovac i u Srb i drugamo kao što cirkuski klaun vodi na uzici cirkuske dresirane pse. Hrvatsku čine političkim cirkusom. On je stvarni vladar Hrvatske, premda, prema riječima Nenada Vlahovića, nema **među Srbima u Hrvatskoj više od osam i pol postotaka podrške**. Koja ludnica! Koja „čvrsta“ hrvatska vlast, osim kada je zbog izdvojena incidenta paranoično od hrvatskog naroda odvojen željeznom ogradom i Sabor i Vlada. Je li tako i u Sjevernoj Koreji?*

Pupovac ga je, kaže Vlahović, gotovo istovremeno na četiri hrvatska suda tužio zbog nečega što neoprezni Nenad nije mogao i dokumentima dokazati, pa je na svakom sudu (navodno u Splitu, Rijeci, Osijeku i Zagrebu, odluka bila ista: 25 tisuća kuna kazne. Doveden je na prosjački štap! To znači da Pupovac vlada i hrvatskim sudstvom, (za školstvo se već zna, posvuda raspoređuje svoje), makar u onoj mjeri koliko mu je potrebno.

*Pišete to pismo istine jadnim izdajicama, Matoševim ciganima („zakaj naši ljudi jesu cigani/ čkomi Bara em smo frigani“), pišete političkim pijunima pod rukom „svjetskih moćnika“ koje, na Pupovčev hinbeni i prevarantski, ali uvijek učinkovit način lažima i podvalama usmjeravaju četnička/srbsko-pravoslavna središta u Čikagu, u New Yorku, u Londonu, u Parizu i u Bruxellesu. Njihov je interes isti kao i onaj iz Beča i iz sporazuma o zajedničkom jeziku iz 1850.: objediniti region/regiju na kasniji nacistički, na Hitlerov način: „ein Volk, ein Staat, eine Sprache“ (Jedan narod, jedna država, jedan jezik). **Nova Eunija i Srbija u joj!** To stoji iza upravo dogođenih dolaska srbijanskih opakih i loše maskiranih šovinističkih namjera u Zagreb. Hrvatski politički jad i bijeda uvjeravaju i sebe i nas da su netko i nešto, a samo su to što vam upravo govorim da jesu: jadni pijuni! Uostalom, goli osobni interesi, jedino to njima vlada. („Pola meni, pola tebi, pola Bagi!“)*

Moglo bi se izdvojiti možda Zorana Milanovića; on je jedini imao svijesti i savjesti i osobnog morala te ljudskog poštenja poći u Maribor i postaviti skroman vijenac nad „najveće stratište Hrvata“: prema komunističkim izvorima, znatno više od pola milijuna NAKON završetka rata i bez suđenja pobijenih domobrana i civila! E da bi se time veliki vođa i učitelj dodvorio „Jugoslovenima“, amnestiranim četnicima, kako je to i danas, te sjeo usred Beograda pa zavladao i Srbima, makar je on bio uvjerenu to! Sve do 1973. Jasenovac i njegovih 725 dokazanih žrtava (što je i toliko – već strašan zločin!), čak i kada je tisuću puta napuhan i uvećan „mačji je kašalj“ prema Mariboru, „najvećem stratištu Hrvata“. (To je ujedno i naslov knjige Romana Leljaka.)

Maribor se već prbližno cijelo stoljeće prešućuje, skupa s više od tisuću antifašističkih, tada doslovno staljinističkih hudih i još gorih jama/fojbi, u koje su čak i mlade djevojke bacane žive, da dolje umru u mukama mraka i beznađa, po Sloveniji, po Hrvatskoj i drugdje. Istovremeno Jasenovac se udara u neopisive talambase. Svake se godine tamo okupljaju e da bi nešto ušičarili manjinski manipulanti i sličan nemoralni sitnež uz „hrvatski državni vrh“, također manipulantski sitnež. Broz, u usporedbi s njima, ma koliko da je, prema zapovjednoj odgovornosti, među deset najvećih masovnih ubojica u novijoj ljudskoj povijesti, bio je neusporedivo inteligentniji; nikada nije kročio u Jasenovac! Lukavi Zagorec.

Dragi Joško,

Ti znaš, jer sam Ti to već rekao, da načelno ne supodpisujem nikakva pisma nikomu, kao što odavno već ne sudjelujem u zajedničkim književnim večerima i sličnom. (Konavoski čempres, uz koji Ti ovo pišem, sličan je slavonskom jablanu; „samac usred svemira“, kako kaže Rabby.) To ne znači da me vaše pismo moralno i domoljubno ne obvezuje i da prema vama, njegovim podpisnicima, mogu ostati ravnodušan. Evo, ne mogu!

Šaljite vi to pismo na te tri predsjedničke adrese (Države, Sabora i Vlade), da ostane zapisano da ste to uradili, ali to je isto što i hvatati vjetar u rešeto ili sijati sol da iz nje nešto iznikne; nema koristi!

Svjetujem, ako smijem, da pismo prevedete na engleski, jer to je suvremeni latinski, i da ga pošaljete svim svjetskim državicima, uključivo i Ukrajinu, i Rusu, i Kinezu i Japanu i Amerikancu ... Morate imati materijalnu i organizacijsku podlogu, a ne tek ovako, dobronamjerno, ali emotivno i amaterski (!?).

*Ni od toga neće biti nikakve vidljive koristi, ali bi moglo biti **početak nove bitke za obstanak naroda i za istinu o našoj najnovijoj povijesti.***

A od velikosrpskog petokolonaškog smutljivca moglo bi se nešto i naučiti: kako se boriti sa svoj narod!

*Premda, taj sve radi pogrešno: opako pa opasno. Stvara mržnju, namjerno, izaziva, a tobože „gradi mostove“ lažno i pokvarenjački. „Etnobiznismen“! Štetan je i Srbima i Hrvatima. On je najgore što se i nama i njima moglo dogoditi. Nove smutnje! Elementarno Zlo s maskom Dobra! Temeljno je kako to novo, **mirnodobno porobljavanje Republike Hrvatske** ukloniti iz važeće politike?!*

Rane treba najprije očistiti od zagađenosti pa tek pošto zacijele, na zdravim osnovama istine i neoborivih činjenica uzpostavljati međususjedske odnose. Ovo što se

radi i ovako kako radi, iz pogleda polu-obaviještene Europe, kojoj se nudi najgora i najopasnija laž, ona u kojoj je 90 posto istina, novi je put u pakao. Sa smutljivcem koji napadački rovare, a s vladom sitnih šičardžija koja ni samom sobom ne vlada, taj put u pakao je već započeo!

Može li ga se možda uputiti Dobru? Teško. No, ne smije se odustati.

Konavle, 1. svibnja

Stijepo Mijović Kočan

Ja ne samo da ponekad pišem predsjednicima nego im i šaljem druge slične tekstove. Ti i ja bili smo prijatelji Vjenceslava Čižeka koga su osudili na osnovu pjesama, a Ti dobro znaš kako su ih dobili. Jedna od njih je:

Vođa

*Svatko od nas po glavu da ima,
s kojim to pravom?*

*Priznajte sami, sasvim je dosta
Narod sa jednom glavom!*

Pri tome ne mislim da ta pisma uopće dođu do onih kojima su naslovljena. Biskup Košić nije potpisivao moja pisma i upitao me je koja je njihova svrha kada bi oni kojima su naslovljena ne odgovaraju na njih. Odgovorio sam mu: „Ja i ne pišem njima već onima kojima ih šaljem pod CC.“ Poslije toga smo ih znali napisati zajedno, kao što je i to koje sam dao uz tekst o Tomu. A da ih ne čitaju ti kojima su naslovljena uvjerio se Biskup upravo na tom pismu jer je Predsjednik Vlade bio u posjeti Sisku. Biskup mu je spomenuo da nam nije odgovorio na pismo i doznao da Predsjednik misli da se odnosilo na Jasenovac. Zapravo Biskup je spomenuo i moje ime pa je pohvalno da Predsjednik zna da je netko od nas nešto pisao o Jasenovcu.

S druge strane uvijek postoji šansa da ti i odgovore, pa u pismu i ne kažeš sve. Tako sam ja poslije godine dana napisao tekst kojima je to što spominješ napisao u naslovu teksta:

I HRVATSKA VLAST SLAVI OKRETANJE NA RAŽNJU SVEĆENIKA

Tekst koji Ti šaljem u Prilogu objavljen je i u knjizi:

J. Pečarić, “Pokvareni četnici”, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>

PRILOG

I HRVATSKA VLAST SLAVI OKRETANJE NA RAŽNJU SVEĆENIKA

Prije godinu dana poslali smo Otvoreno pismo Predsjednicima Države, Sabora i Vlade RH kojim smo upozoriti na besmisao obilježavanja “antifašističkog ustanka” u Srbu. Mislio sam da nam vlast nije odgovorila na njega pa gledam po portalima spominju li to naši poznati kolumnisti.

Mladen Pavković piše što je o Srbu pisala Savka Dabčević Kučar:

Evo, što je Savka Dabčević-Kučar doživjela u Srbu! | Bez Cenzure

Zvonimir Hodak piše:

Srb je vid zajedničke borbe?!

Potpredsjednica Vlade RH tvrdi: "Brezovica, Banski Grabovac i Srb su zajednička borba i otpor srpskog i hrvatskog naroda...". To kaže drugarica Šimpraga. Djevojčica na traktoru. Druge djevojčice u "plavom kaputiću" se samo rijetki sjećaju. Znači kada su u srpnju 1941. g. u Srbu na ražnju okretali Don Juru Gospodnetića, to je za "djevojčicu s traktora" bio vid zajedničke borbe "hrvatskog i srpskog naroda". Lili Benčik na fejsu britko i jasno odgovara na biblijsko pitanje što se je tog dana 27. srpnja 1941. g. dogodilo u mitskom Srbu? "Dogodilo se ubojstvo 37 članova hrvatske obitelji Ivezić u Brotnji, koje su počinili Srbi-četnici". Nakon masakra sve pobijene pobacali su u čuvenu Dabinu jamu, duboku 20 metara, a široku jedan metar. I taj čin Hrvateki su godinama "slavili" kao "Dan ustanka". A "ustali" su samo četnici i talijanski fašisti, inače čvrsti saveznici u Drugom svjetskom ratu. Jadranka Kosor je, kao oktroirana premijerka, izdvojila oko dva milijuna "ustaških" kuna za obnovu spomenika ovom zločinu. Odlazili su tamo i premijeri, predsjednici, Mesić, jugonostalgicari... Tamo se moglo iz prve ruke doznati ono što zna svaki bolje "obavešten" orjunaš, a što Vučić i Šešelj danas potvrđuju.

Vučić je pročitao u svojoj svesci da more nije hrvatsko nego Jadransko. Nakon toga ispravlja ga Šešelj. To je onaj drug Voja s Filozofskog faksa u Zagrebu. On kaže: "More nije Jadransko nego srpsko!". Ej, bre, more! Evo nam dokaza da je sve relativno.

<https://kamenjar.com/hodak-vucica-uhititi-rashititi-i-vratiti-kuci/>

Hodak ne spominje odgovor vlasti na naše Otvoreno pismo. Ali iz teksta Lili Benčik vidi se njihov odgovor:

Hrvatska je prekinula sve državno-pravne sveze sa SFRJ, a Vlada RH daje 70 000 kuna za obilježavanje Dana ustanka, praznika SFRJ. Pa u kojoj državi živimo? Zašto smo se razdruživali?

Mi hrvatski porezni obveznici ne želimo da se iz Proračuna plaćaju jugoslavenski praznici!

I još jedan apsurd, Vlada je 13.05 2010.godine odobrila iz proračunskih zaliha 2.163.267 kuna za obnovu spomenika u Srbu. Vlada Republike Hrvatske pristala je na ultimativni zahtjev potpredsjednika Vlade Slobodana Uzelca koji da je time uvjetovao ostanak stranke SSDS u vladajućoj koaliciji. Kažnjivi i za svaku javnu moralnu osudu, čin kojim se ruga hrvatskoj suverenosti.

<https://bezcenzure.hr/vlad/srb-sramotan-odnos-vladajucih-prema-hrvatskom-narodu-i-drzavi-hrvatskoj/>

Kako to?

Pa očito je da i poslije našeg pisma vlast i dalje financira slavljenje okretanja na ražnju Don Juru Gospodnetića u Srbu, za što Potpredsjednica Vlade RH tvrdi kako su *zajednička borba i otpor srpskog i hrvatskog naroda.*

Odgovor je jasan. Ne može biti jasniji,

Zato evo tog prošlogodišnjeg Otvorenog pisma još jednom:

OTVORENO PISMO PREDSEDNICIMA DRŽAVE, SABORA I VLADE RH

(Ponovljeno je cijelo pismo i dana referenca prve knjige u kojoj sam ga objavio: J. Pečarić, *General Ivan Tolj*, dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>)

Sada potpisnici i supotpisnici mogu biti zadovoljni kada znaju da ih vlast ne ignorira već im je odgovorila na Otvoreno pismo, zar ne?

Josip Pečarić

HITREC: NEMAMO SAMO NEOVERBALNI DELIKT NEGO I DELIKT MIŠLJENJA

11. svibnja 2023.

Foto: Fah

Vrijeme ni grozno ni glamurozno, poslije bromfieldskih kiša malo zakurilo pa odustalo, kiše i nadalje dolaze, ali kao pljuskovi ili dosadno rominjanje. Ispod radara prošla vijest da je moj auto prošao na tehničkom ispitu. Kako? Psihologija! Motivacija! Nagovor trajao nekoliko dana. Možeš ti to, govorio sam mu strpljivo, glavu gore, prikaži se u najljepšem svjetlu, nisi toliko star kako ti se čini, ima i starijih od tebe, ako može Luka Modrić, možeš i ti! Ovo zadnje je upalilo, piše **Hrvoje Hitrec** u kolumni za HKV. No dobro, pustimo ga nek se vozi. Bilo je i važnijih događaja u prošlom tjednu, recimo Pupovac obećao da se više ne će pojaviti u Hrvatskom saboru, što me je ganulo.

”Pupovac obećao da se više ne će pojaviti u Hrvatskom saboru, što me je ganulo”
Bez njegove slike na ekranu sve je nekako tužno i pusto, a dan ili dva poslije sabornici dohvatili i njegove Novosti, posve nepravedno, jer Novosti imaju širinu i dubinu, bave se širokim hrvatskim temama, a ne uskospecijaliziranim životom svoje manjine, usporedo idu u dubinu hrvatske države koju vole više od Hrvata, a i ona njih, sudeći po velikodušnim dotacijama (dota inače znači miraz). Pa kako ju ne bi voljeli, i njezino sudstvo koje presuđuje Željki Markić, čak i onda kada ne spomene Pupovca, ali znaju

oni što ona misli i na koga, pa više nemamo samo neoverbalni delikt nego i delikt mišljenja. Pazite Hrvati što mislite, rekao bi Hodak.

Hitrec: Vraćamo se u doba jugoslavenskoga triptiha”

Tako se polako, ali sigurno vraćamo u doba jugoslavenskoga triptiha, u vrijeme kada je Udba sredinom sedamdesetih montirala proces o kojemu sam pisao u prošloj kolumni u povodu smrti novinara Toma Držića (i Marin Držić bio je buntovnik). Svi tada osuđeni, kao i oni u Hrvatskom proljeću, robijali su zbog verbalnoga delikta, a neki ni za taj delikt nego tako, da se nađe, a veza s eksplozijom u Paromlinskoj nikako da se nađe. Niti je tko priznao ni nakon užasnih mučenja, o čemu je svjedočio Đuro Perica.

>Hrvoje Hitrec: Zašto pupovčani govore o govoru mržnje, a radi se o ljubavi? (<https://narod.hr/hrvatska/hrvoje-hitrec-zasto-pupovcani-govore-o-govoru-mrznje>)

Vraćam se na taj dio mučne hrvatske povijesti jer su me dobri ljudi podsjetili na knjigu Josipa Mihaljevića „Kako je operirala Udba – operacija Paromlin i sudbina Vinka Markovića“, knjigu koju, priznajem, nisam imao u rukama, a očito detaljno rekonstruirala cijelu montažu u kojoj je stradao, izmrcvaren, i jedan običan, nedužan čovjek – osam godina u Staroj Gradiški. Kažem običan, jer nije bio ni novinar ni uopće poznata osoba, recimo kao Tom, a Tomu Držiću su odrapili u prvom naletu isto toliko godina – ne za eksploziju, nego za suradnju s emigracijom „koja je stajala iza atentata.“ A ni atentata nije bilo. Richard Burton je živio i blagovao još pet godina, a kada je umro počela je inflacija.

>Hitrec: Komu ćemo ostaviti Hrvatsku u nasljeđe, Nepalcima ili Pakistancima? (<https://narod.hr/hrvatska/hitrec-komu-cesto-ostaviti-hrvatsku-u-nasljedene-palcima-ili-pakistancima>)

Hitrec o odlasku Nikice Valentića

Glede inflacije početkom devedesetih koja je bila samo nastavak one iz osamdesetih, ali je snažno eruptirala baš kada smo bili do grla u ratu – na tu je inflaciju i protuudar, koji ju je naglo prekinuo, podsjetila prerana smrt ondašnjega premijera Nikice Valentića. Ma preko noći, kao čarolijom, doista ili naizgled nestala inflacija i uvedena kuna.

Kao svjedok zbivanja, mogu reći da sam bio zaprepašten jer se u financijalne stvari razumijem kao i u atomsku fiziku, a mislim da se i Franjo Tuđman radosno čudio, jer ni on nije bio blizak novčarskim ekshibicijama, ali da je bio zadovoljan i sretan, svakako jest, dobro je odabrao osobu koja bi mogla učiniti nemoguće u tim čupavim vremenima, odabrao Nikicu gracilnoga lika, ali čvrste građe, Ličanina, knjigoljupca, koji je znao samostalno razmišljati i misli pretočiti u zbilju.

Od servilnosti nije patio, oj budi svoj. A koliko je to pomoglo u ratnim zbivanjima, ne treba ni govoriti, da smo nastavili s dinarima i inflacijom teško bismo dobili rat. Nikica nam je osigurao stanovitu stabilnost i mogućnost da se bolje naoružamo, da možemo u Bljesak i Oluju. Ne treba zaboraviti, jer nitko nam ništa nije davao badave. I još nešto: kolika je u toj operaciji bila uloga Borislava Škegre? Velika, svakako. Valentić i Škegro bili su u tom veslanju kao braća Sinković.

Fascinantna priča i film Jakova Sedlara

A ova inflacija danas, dragi moji mladi čitatelji, mačji je kašalj prema opisanoj. Premda vas rečeno ne može utješiti, znam. U svemu, kuna kao moneta i Nikica Valentić otišli su skoro istodobno. Samo što će se kuna vratiti, a Nikica ne će. Sućut obitelji.

Iz vremena one prve kune tema je dokumentarnoga filma Jakova Sedlara Velike male sestre, premijerno prikazanog u zagušljivoj i prepunoj kinodvorani u Zagrebu, toliko punoj da su neki ljudi i stajali. Nazočan novi zagrebački nadbiskup Kutleša, nuncij Lingua i ja. Film o Družbi sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog u tamnim vremenima kada je trebalo spašavati Židove, a milosrdnice su spasile ni više ni manje nego (više od) tri stotine Židova, držale ih u Vinogradskoj bolnici mjesecima pa i godinama s navodno teškim dijagnozama.

Pravednice među narodima

Eh, one su pravednice među narodima. U arhivima je istraživao, dugo i strpljivo, Marko Danon i tako je isplivala na svjetlost fascinantna priča, dokumentima potvrđena. Kao i istina da je tu prste imao, itekako, Alojzije Stepinac, koji je, štono riječ, usko surađivao s ravnateljicom bolnice Bogoljubom Jazvo, rođenom u Livnu.

Sadašnja poglavarica Družbe časna Miroslava Bradica govori u filmu o tim nevjerojatno hrabrim sestrama, po pustolovnosti ističe se slučaj trudnice koja se kroz poklopac na drvenom podu vagona uspjela izvući iz pakla, dospjela u Bolnicu sestara milosrdnica, rodila sina, a onda se zajedno s njim, po plahtama vezanim čvorovima spustila kroz prozor, jer se našla u opasnosti, tražili ju.

Pojavljuje se u filmu i donedavni ravnatelj Bolnice, dr. Mario Zovko. Nego, povijest (i sadašnjost) Družbe zaslužuje opsežan film, koji će možda biti snimljen, a možda i ne. Knjigu već imamo, Naša klecala i baklje autorice Nevenke Nekić. Sedlarov se film usredotočio na ratne godine i spašavanje Židova, što mu je i bila tema, nije išao dalje u komunistička vremena kada je sedam sestara milosrdnica ubijeno, strijeljano što u Zagrebu, što pred Jazovkom, što u Gospiću. Valjda zato što nikada ni jedna sestra, ni drugi zaposleni u Bolnici, nikoga nisu otkucali prethodnim vlastima.

Dvije tragedije u Srbiji

Nekoliko dana poslije – dvije tragedije u Srbiji, jedna stravičnija od druge. Prva svakako, ta djeca su stradala, a nedorasli pomahnitali psihopat poubijao, kako se saznaje, najviše – djevojčica. Nakon prvotnoga šoka razvile se rasprave i analize, nastupali na ekranima psiholozi i psihijatri, ne samo u Srbiji nego i u Hrvatskoj koja se neko vrijeme ponašala kao da se pucnjava dogodila u njoj, u zajedničkom školstvu i zajedničkoj naddržavi.

Vučić održao tužan satrapski govor s toliko nebuloza da nije za povjerovati, a strani mediji proglasili Srbiju zemljom-slučajem. Premda je Srbija zemlja-slučaj odavno, od Garašanina, preko Pašića do Miloševića i njegova paža Vučića, sve je to kontinuitet nasilja, državnoga, imperijalnoga, ali i stalno trovanje srbijanskoga društva i uvlačenje naroda u sukobe bezdušnom propagandom, stalno stanje od kojeg sada trnu zubi nedužnim mladim potomcima (djed jednoga od ubojica navodno je operirao u Srebrenici) iz tih starih izvora poučenih da se sve rješava oružjem, nasiljem.

>Hitrec: U Hrvatskoj smo negdje na pola puta prema demokraciji, ako demokracija uopće postoji (<https://narod.hr/hrvatska/hitrec-u-hrvatskoj-smo-negdje-na-pola-puta-prema-demokraciji-ako-demokracija-uopce-postoji>)

Uz tu popudbinu idu i moderne igračke s virtualnim pucačinama, pa se nestabilna djeca u nekom trenutku zažele prebaciti u zbilju, što je svjetski fenomen, kao i onaj najopasniji – oponašanje vršnjaka koji su ubojstva već realizirali i postali junacima u očima oponašatelja, herojima tiktokerima.

Hitrec: Asasin ili Latica

Ne mogu ne spomenuti i sebe, odnosno moju knjigu o vršnjačkom nasilju Asasin ili Latica u nevolji, koja je, kažu statistike, 2012. bila najčitanija knjiga u Hrvatskoj, što sam ja tek nedavno saznao, a što mogu, uvijek saznam posljednji. U izdanju AGM-a taj kratki roman govori o povučenoj djevojčici koja ima silnu želju da uđe u krug posvećene skupine svojih popularnih konškolaraca, što je motiv već viđen.

Ono što je novo jest veza s igricama, naime Asasin: kada rečeno društvanje (raznospolno) razmaženih učenika brutalno pretuče djevojčicu Laticu, ona u komi doživljava osvetničku fantaziju. Asasin izlazi iz igrice i postaje njezinim zaštitnikom i osvetnikom, mačem pobije sve njezine mučitelje. I tako dalje. Možda pronađete tu knjigu, premda je, kako čujem, moje knjige teško pronaći, ne zato što su rasprodane. Zagonetka. Kao što se i telesmogovci već pet godina ne repriziraju, o čemu sam postavio pristojno pitanje. Zagonetka.

Krunidba staroga Charlesa

Dotle su na Otoku imali drugih briga, to jest krunidbu staroga Charlesa koji je dugo čekao i dočekao. Ima osječke korijene, slavonske, pa ga je to održalo i na kraju dovelo u Westminster, na ceremoniju koja kao da je ispala iz povijesnog, kostimiranoga filma ili kazališnoga spektakla, zajedno sa svim zlatom, dijamantima, jabukama i kruškama, žezlima i mačevima. Neki su kadrovi bili neobično nalik poznatim nam slikama Otona Ivekovića.

Poznavatelji povijesti, cinici jedni, sigurno su u glavi premetali englesku kolonijalnu povijest i koliko je suza i krvi utkano u rečene dijamante i zlatne predmete, a škotski su nacionalisti vjerojatno škripali zubima jer je onaj znameniti kamen bio položen upravo ispod staroga prijestolja, u znak da suveren engleski i dalje sjedi na Škotima, no i to će doći na red. Točno kažu neki da je ceremonija bila oratorij i misa kojoj je krunidba pridodana, anglikanska misa, u stvari lagano retuširana katolička, na oltaru iznad kojega je Posljednja večera, a narod se sjećao posljednje pariške večere princeze Diane.

>Hrvoje Hitrec: Verbalni delikt iz komunističkoga doba vratio se u Hrvatsku na velika vrata (https://narod.hr/hrvatska/hrvoje-hitrec-verbalni-delikt-iz-komunistickoga-doba-vratio-se-u-hrvatsku-na-velika-vrata)

Još nešto: u hrvatskoj je tradiciji nazivanje stranih monarha našim imenima, pa smo imali engleskoga kralja Đuru, habsburškoga Josipa ili Franju i tako dalje, a Charlesa bismo po tom običaju trebali zvati – Karlo. Kao Karla Velikoga, Karla Čelavoga, Karla Debeloga, Karla Dijete ili Karla Glupog. Ako Englezi ne odustaju od svoje tradicije, a vidjeli smo u subotu da ne odustaju, zašto bismo mi? U svemu, krunidba je izgledala ukočeno, pasatistička do detalja, smrtno ozbiljna, a novi je stari kralj odavao dojam da se beskrajno dosađuje.

Čvrsta sveza monarhije i Crkve

Čvrsta sveza monarhije i Crkve, formalno čvršća nego recimo SPC-a i srbijanske države gdje monarh ili predsjednik ipak nije i patrijarh, i obratno. Kako bilo, krunidba snažno providena kršćanstvom od kojega Europa sve više zazire, i zazivanjem Božje pomoći, što će rasrditi naše ateiste koji su se ušuljali u tiskovine, pa moj ljubimac Gege često spominje Boga, ali samo zato da bi ga pisao malim slovom i tako napisanog stavljao i u naslove svojih prozirnih mudrolija. Još nešto oko krunidbe: nisu nazočili najveći – Biden, Putin, Xi Jinping i Milanović.

A da i jesu, ne bi puno vidjeli, jer je krunidba obavljena na prijestolju leđima okrenutom okupljenoj eliti, pa smo mi plebejci bolje pratili na ekranima nego oni u opatiji. Uzgred, Milanovićev zrakoplov treba hitno popraviti ili ga dati Ukrajini. Da barem nečemu služi. I na kraju – veza s Osijekom, koji je lijepo iskoristio priliku da se promovira. Ne znači da su Karlovi korijeni hrvatski, ne, u šukundjedovsko vrijeme naseljeno je u Slavoniju germansko plemstvo, budući da je hrvatsko predtursko izumrlo. Za razliku od današnjega našega doba kada svi izumiremo, s rodoslovljem ili bez njega.

Jezik naš hrvatski

U svezi s prijedlogom Zakona o hrvatskom jeziku oslobodili se pomalo i bogovi Hrvatske (tako je Krčelić, malim slovom, nazivao političku elitu u svojem vremenu), pa čujem izjavu da „jezik ima velik značaj za naš identitet“. Eto, u tomu je problem. Značaj je hrvatska riječ za karakter pa se rečenica navedena u navodima može i mora čitati – „jezik ima velik karakter za naš identitet“, što izjavitelj vjerojatno nije htio reći, ali ne zna dobro hrvatski. No, ta je pogriješka tako česta da bi mogla „ući u jezik“, kao što je ušla „odmorite“ umjesto „odmorite se“ ili „brinite“ umjesto „brinite se“. U svakom slučaju razlog za zabrinutost.

>Hitrec: Premijer odobrio Zakon o hrvatskom jeziku na užas libertijanaca iz jezikoslovnih rupa

(<https://narod.hr/hrvatska/hrvoje-hitrec-verbalni-delikt-iz-komunistickoga-doba-vratio-se-u-hrvatsku-na-velika-vrata>)

Pročitao sam i nešto vrlo blesavo: da je vrh desnoga centra prigrlio ideju o zakonu o hrvatskom jeziku isključivo zato da bi primirio (svoju) desnicu. Znači, poručuje mudrijaš, hrvatski je jezik interes i svetinja samo za desnicu i eventualno za Kukuljevića Sakcinskog. Možda i za hrvatski narod, po kojemu je, uostalom, dobio ime.

Gojko Šušak

U Lisinskom mu je odana počast pred tolikim brojem uzvanika da svi nisu ni stali u dvoranu. Zaslužio je. Miran, skroman i šutljiv učinio je velike stvari kao ratni ministar obrane. Osoba svakako neobična, od iseljenika koji se bavio svime i svačime do čovjeka kojega su uvažavali i u američkoj administraciji. Ako se podvuče crta, uz hrvatske branitelje i njihove zapovjednike, najzaslužnija za pobjedu u hrvatskoj su administraciji tri čovjeka – Tuđman, Šušak i Valentić.

O autoru

** Hrvoje Hitrec, poznati hrvatski književnik, scenarist, novinar i esejist. Diplomirao je komparativnu književnost i germanistiku na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Radio je kao lektor i novinar u Vjesniku, bio ravnatelj Kazališta Trešnja, urednik Hrvatskog slova, ravnatelj HRT-a od 1990-1991. i ministar informiranja 1991... Od 1990 do 1995.*

Hitrec je bio saborski zastupnik. Najveći književni uspjeh postigao je ciklusom romana za djecu Smogovci prema kojima je proizvedena i izuzetno uspješna TV serija Smogovci.

<https://narod.hr/hrvatska/hitrec-nemamo-samo-neoverbalni-delikt-nego-i-delikt-misljenja>

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/41648-h-hitrec-86.html>

PRILOG**PRIZNAJTE POBJEDU BRANITELJA NAD FAŠISTIČKIM
AGRESORIMA, 2. DIO****(POZIV VLASTIMA RH)**

U prvom dijelu ovog poziva Vlastima dao sam i tekst iz „Novosti“ u kojima je očito da vlast u RH financira novine u kojima su hrvatski branitelji ustaše pa je i spomenik njima ustaški. Ohrabreni činjenicom da su dio vladajuće srpsko-hrvatske koalicije i kao takve već natjerali Predsjednika Vlada RH da ukloni spomen-obilježje HOS-ovcima iz Jasenovca na meti je došao i spomenik u Splitu. Kazneno se optužuje zapovjednik obrane Škabrnje. U Hrvatskom Saboru „Novosti“ brane ljubitelji Jugoslavije, koju je davno sjajno definirala Tanja Torbarina kao najveću Veliku Srbiju. Pešordinu tvrđnju da je Posrbica gori od Srbima pokazuje rasprava u kojoj oni koji izdaju „Novosti“ a na vlasti su uopće ne brane „Novosti“. Za to su zaduženi oni koji su veći Srbi od njih.

<https://www.dnevno.hr/vijesti/suska-se-da-je-hdz-u-prihvatljiva-kokarda-divlji-petak-u-saboru-bencic-poludjela-i-mahala-prstom-sto-ako-dode-na-vlast-dobivat-cemo-batine-2138606/>

Puno toga negativnog je u igri u godini uoči izbora u kojoj već oni koji vode HDZ znaju da se moraju predstaviti kao domoljubna stranka - kao Tuđmanova stranka. I onda imamo 'rehabilitaciju' velikog ratnog ministra Gojka Šuška. Sinoć u „Povijesnim istinama“ na Z1 TV bliski Šuškov suradnik prof. dr. sc. Andrija Hebrang komentira 'rehabilitaciju' u kojoj u prvom redu sjede oni koji su najodgovorniji zato da velikog ratnog ministra uopće treba rehabilitirati poslije 25 godina.

Prije dvije godine na Internetu sam objavio knjigu:

J. Pečarić, *Gojko Šušak*, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Susak.pdf>

Nije bilo jednostavno napisati je iako knjige o izuzetnim Hrvatima sastavljam uglavnom od tekstova iz mojih knjiga u kojima se oni spominju. Treba imati na umu da se radi o čovjeku, velikom ratnom ministru obrane koji je uz Tuđmana najzaslužniji što su hrvatski branitelji od srpskih fašističkih agresora napravili – da parafraziram Miloševića – zečeve. Imao sam knjigu od preko tisuću stranica pa sam morao izabrati i svesti je na 396 stranica.

Knjigu sam posvetio supruzi Gojka Šuška gđi Đurđi Šušak. Uz posvetu dao sam i moj tekst koji počinje ovako:

Javljaju mi prijatelji kako je na portalu www.vijesti.net Tomislav Klauški komentirao kampanju prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana pišući o živim mrtvacima iliti zombijima. Čak nas i nabraja. To su mu Aralica, Krpina, Beljo, Joško Čelan, Josip Jović, Domazet Lošo, Kostović i Lang, Branimir Lukšić i Milan Vuković, Jakov Sedlar i Josip Pečarić, Zdravko Tomac i Đurđa Šušak (podcrtao J.P.), Zoran Vukman i Marin Mileta. Prijatelji su bijesni, a ja sretan što sam u takovom društvu.

Prvi tekst u knjizi je GOJKO ŠUŠAK - ŽIVOT I DJELO napisao je Zamjenik ministra obrane Gojka Šuška (1995.-1998.) prof. dr. se. Krešimir Čosić, general pukovnik (u mirovini). Zapravo to je jedan od predgovora knjige:

J. Pečarić, *Pronađena polovica duše / Deset godina s australskim Hrvatima*, Zagreb, 2002.

Dakle prije 21 godinu, u vrijeme detuđmanizacije i RH i HDZ-a, knjiga je tiskana s posvetom:

Uspomeni na pokojnog ministra obrane Gojka Šuška.

Svjesni činjenice da Hrvatskom upravlja po želji svjetskih moćnika Pupovac, a Plenković mu samo asistira u „Novostima“ samo proširuju optužbe na račun 'ustaša':

KOALICIJSKA DIJAGNOZA: JE LI GOJKO ŠUŠAK RAZOTKRIO DA NA VLASTI ZAPRAVO IMAMO – PODVOJENU LIČNOST?!

Vlatka Polšak Palatinuš

5. svibnja 2023.

Montaža: Narod.hr, izvor: Fah, snimka zaslona

”Ako nas portret Gojka Šuška na poštanskoj marki podsjeća na mračna vremena, to je zato što ona upravo traju”(Novosti)...”Čovjek od velike odanosti i velikih djela, a malo riječi”(HDZ). Ako vas je zaboljela glava i zibunili ste se s ove dvije izjave o Gojku Šušku čija je 25. godišnjica smrti obilježena 3. svibnja, nije ni čudo. Izgleda na vlasti službeno imamo **podvojenju ličnost***.

Tekst se nastavlja ispod oglasa

Jedna osobnost vladajuće koalicije predvođena **Miloradom Pupovcem**, izdavačem Novosti, ne može doći k sebi od slavlja lika i djela čovjeka koji je iznimno doprinio obrani Hrvatske, a druga osobnost – HDZ, stožerna stranka kako si vole tepati iako je taj pridjev za njih odavno *passé*, velebnom svečanosti obilježavaju četvrt stoljeća od Šuškovne smrti.

”Ako nas portret Gojka Šuška na poštanskoj marki podsjeća na mračna vremena, to je zato što ona upravo traju”

Pa tako u najnovijim Novostima od petka kolumnist **Viktor Ivančić** u kolumni ‘Marka s mrakom’ piše: ”Odjel za kontrolu na poštanskoj marki podsjeća na mračna vremena, to je zato što ona upravo traju”. kolektivnog pamćenja pri Hrvatskoj pošti uspio je u dva kvadratna centimetra smjestiti tri i pol decenije političkog, kulturnog i moralnog srozavanja. Ako nas portret Gojka Šuška

Izvor: Hrvatska pošta

Dok je Ivančić smišljao svoju kolumnu, koja je kao i tjednik Novosti, financirana novcem poreznih obveznika, HDZ je održao velebni komemorativni skup u Lisinskom u povodu 25. godišnjice Gojka Šuška.

”Pritom znamo tko smo, od kuda smo krenuli, na kojim je temeljima stvorena moderna Hrvatska. HDZ poštuje svoje velikane!”, poručio je Plenković, a HDZ je citirao dr. Franju Tuđmana o Gojku Šušku:

„Čovjek iznimnih ljudskih kvaliteta i upravljačkih sposobnosti. U svim okolnostima, pogotovo teškim i pogibeljnim, djelovao je snagom duha i značaja, svjedočio činom vjerodostojnog djela. A ne može biti nikakve dvojbe da je dao najveći osobni doprinos stvaranju Hrvatske vojske, koja je postala, usudio bih se reći, gotovo sveta institucija

hrvatskog naroda. Nepokolebljiv i neustrašiv, smion, ali razborit i promišljen hrvatski vitez”.

Ovaj brak iz interesa SDSS-a i HDZ-a, kako smo ga i ranije prokazali, doista poprima razmjere groteske.

Zagreb, 3.5.2023 - Obilježavanje 25. godišnjice smrti Gojka Šuška, ratnog ministra obrane Republike Hrvatske i potpredsjednika Hrvatske demokratske zajednice održano je u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Foto Hina/ Dario GRZELJ/ dag

Jedan dan u istom tom Lisinskom Plenković sa svojom srbijanskom kolegicom **Brnabić** sudjeluje u skupu SNV-a, izdavača Novosti, u pozadini je **gradonačelnik okupiranog Vukovara Vojislav Stanimirović**, ministar u krajinskoj vladi...

Možda će vas zanimati

Ova slika govori više od riječi, no ipak podsjećamo na lik i djelo alfe i omega SDSS-a - Vojislava Stanimirovića

3. svibnja 2023. u 10:52

Nakon pada Vukovara, postaje ravnatelj vukovarske bolnice koja je preimenovana u 'Bolnicu Sveti Sava', a kasnije ulazi u politiku i postaje gradonačelnik okupiranog grada.

Red Stanimirovića i Pupovca, red Šuška...HDZ-ovci, srećom, ne čitaju Novosti

Koji dan kasnije na istom mjestu **slave Gojka Šuška** koji je jedan od nositelja obrane Hrvatske protiv srpske agresije čija je personifikacija, među ostalima, i Stanimirović. Slave HDZ-ovci i svog utemeljitelja i prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana...

Deklarativno barem.

Viktor Ivančić: Tuđman je bio govнар i neostvoreni diktator

Treći dan pak Viktor Ivančić, čovjek koji je izjavio "**Tuđman je bio govнар i neostvoreni diktator**" zahvaljujući braku iz interesa piše kolumnu konsterniran činjenicom da će, ako želi poslati pismo, morati polizati poštansku marku na kojoj je Gojko Šušak. Dobro, danas se poštanske marke više ne ližu, nego lijepe. Kao sličice u album.

Srećom pa Ivančić može u Novostima piskarati o Tuđmanu i Šušku, no uređivačka politika ipak ne da svom cijenjenom kolumnistu da opali po ruci koja ih hrani.

Podsjetimo da se Ivančić u kolumni 2021. namjeravao obrušiti na Plenkovića, no tekst nije nikada izašao na Novostima. Objavio ga je Index.

Pupovčeve Novosti odbile objaviti satiru koju je Ivančić napisao o Plenkoviću

26. ožujka 2021. u 10:15

Pupovčeve Novosti uhvaćene u laži ili govoru mržnje najčešće se izvlače na satiru.

Čitaju li dakle Plenković i HDZ-ovci uopće Novosti koje svesrdno financiraju? Čitaju li tekstove o Tuđmanu, Šušku, Domovinskom ratu...?!

Ako da, mogli bi dobiti krizu identiteta kojoj na kraj ne bi mogao stati čak niti primarijus psihijatar iz vukovarske bolnice Sveti Sava (kako se zvala za vrijeme okupacije) – Vojislav Stanimirović.

****Podvojena ličnost je postojanje dvije ili više različitih ličnosti ili stanja ličnosti koji naizmjenično preuzimaju nadzor nad ponašanjem osobe...Najčešći oblik tog poremećaja je prisutnost dviju ličnosti. Jedna je obično dominantna, ali ni jedna od njih nema pristup sjećanjima druge ličnosti i one su skoro uvijek nesvjesne postojanja one druge. (Boris Sever, dr. med., Psihijatrijska bolnica Rab)***

<https://narod.hr/hrvatska/koalicijska-dijagnoza-je-li-gojko-susak-razotkrio-da-na-vlasti-zapravo-imamo-podvojenju-licnost>

S obzirom da ovo objavljuju novine dijela vlasti doista je zanimljivo vidjeti kako dio vladajućih ovako napada drugi dio vladajućih. Ili sam ja naivan, pa zapravo i jedni i drugi misle isto samo ti prokleti izbori su blizu i sada se moraju pozivati i na Šuška i na Tuđmana (kojega smatraju glavnim revizionistom pa ne daju izv. prof. dr. sc. Vlatki Vukelić da bude dekanica jer je revizionistica Tuđmanovog tipa).

Čak su i Hebranga pozvali na Šuškovu 'rehabilitaciju', ali on nije ni otišao kada je vidio da su govornici oni iz prvog reda koji nisu ni poznavali Šuška a napadali su ga ovih 25 godina kada im nije trebao. Napadali su Šuška da bi se dodvoravali svojim gazdama.

Josip Pečarić

**PRIZNAJTE HRVATSKU PRAVOSLAVNU CRKVU!,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

DR DARKO RICHTER
Ugledni pedijatar i znanstvenik

**HRVATSKI SU PRAVOSLAVCI HRVATI, A NE SRBI,
ALI SU, NA ŽALOST, U SVOJOJ DRŽAVI GRAĐANI
DRUGOG REDA**

Prije nekog vremena u Zagrebu i Splitu su održani simpoziji o Hrvatskoj pravoslavnoj crkvi, a na kojima je upozoreno da problem s etničkim identitetom pravoslavaca u Hrvatskoj? Što je bio cilj tih skupova?

Cilj tih simpozija bio jest da upozori hrvatsku javnost, politiku i diplomaciju na činjenicu da u Hrvatskoj, prema popisu stanovništva od 2011. g., živi pozamašan broj građana pravoslavne vjere koji se nacionalno izjašnjavaju Hrvatima (preko 16.000). Ne radi se ni o kakvim Srbima koji bi iz oportunitizma prešli u hrvatski etnički korpus, već o skupini koja je zbog svojeg hrvatstva i pravoslavlja propatila užasne progone i pokušaje eksterminacije, počevši od države SHS i stare Jugoslavije, preko boljševičke revolucije i genocida nad hrvatskim narodom 1945. godine – kada je, u subotu 30. lipnja te godine strijeljana kompletna hijerarhija, na čelu s patrijarhom Germogenom, i zajedno s njom cjelokupni kler Hrvatske pravoslavne crkve – a što se, tako temeljito, nije dogodilo niti katoličkoj crkvi u Hrvatskoj u to vrijeme. **To je bio eklezicid kakav nisu uspjeli počinuti niti boljševici nad Katoličkom crkvom bizantskog obreda (grkokatolička crkva) u zapadnoj Ukrajini.** Bio je to dio projekta lomljenja hrvatskog nacionalnog korpusa koji je započeo 1918. tako da se Hrvati pravoslavne (grkoistočne) vjere sistematski utjeruju u Srpsku pravoslavnu crkvu i dobivaju srpski nacionalni predznak, mada niti jedan nije u stanju reći odakle je točno iz Srbije on/ona došao/la, i kada. Zatim se, od 1945. hrvatski nacionalni identitet svjesno ograničava na katoličanstvo, dok se hrvatski jugokomunisti promiču u avangardu radničke klase i internacionalizma – jugoslovenstava. Za Hrvate islamske vjeroispovijesti stvara se, usred najtvrdog ateističkog komunizma, nacija s vjerskim imenom – Muslimani – što nisu razumjeli niti Turci, koji su u Bosni bili prisutni 400 punih godina i dijelili dobar dio svoje povijesti s Hrvatima svih konfesija, s jedne i druge obale Save i Une. I danas je među mnogim od tih Muslimana prisutna morbidna i nerazumljiva nostalgija za jugokomunizmom. Ta očita proturječnost nije nikoga zasmetala. Alija Izetbegović je vodio upornu politiku izdvajanja muslimana iz hrvatskog etničkog korpusa, sve do

optužbi za ratni zločin upravo onih, koji su muslimane spasili pred očitim srpskim genocidom. Ime nacije podmetnuo im je na kraju Franjo Tuđman počevši ih nazivati Bošnjacima, što je, inače, u Hrvatskoj bilo ime za katolika iz Bosne (praktički proskribirano nakon 1945. g.), dok su oni sami još dvojili bi li se trebali nazivati Muslimanima, Bosancima, Bošnjacima ili Bošnjanima. Tako su im nacionalna imena nadjenuli Tito i Tuđman, a oba su apsurdna i za bosanske muslimane povijesno netočna. Identitet je u imenu, a to Bošnjacima od samog početka izmiče. No, neposredni politički cilj je postignut dovršenjem sakaćenja hrvatskog nacionalnog korpusa, pod monitoringom svjetskih sila, čemu je sluganski svesrdno doprinijela dinastija Izetbegović, a u korist velikosrpstva i svetosavske ideologije, što ih u toj sluganskoj politici niti najmanje nije zasmatalo, i pri čemu je rezultat taj da je Bosna definitivno podijeljena, ne po etničkim, već po vjerskim razdjelnicama, i to u 21. stoljeću! To su najgorljivije zastupali M(m)uslimani, pa onda Srbi. Među Hrvatima, osobito komunistima i franjevcima, bilo je podosta naginjanja da se, unatoč toj nezaustavljivoj bujici etnoreligioznog primitivizma, pokuša uspostaviti da, barem načelno, vjera ne mora biti isto što i nacija, **ali to su zastupali samo na štetu Hrvata**, jer nisu imali ozbiljne političke poluge to isto zatražiti od Srba i M(m)uslimana. Često smo slušali prigovore stranih diplomata, koji, bez ikakve erudicije, bez znanja povijesti i bez znanja o čovjeku, trubljahu kako je Hrvatska nakon pobjede 1995. g., postala isuviše etnički i vjerski čista. Neka pogledaju Hrvatsku u njezinim povijesnim i logičnim geopolitičkim granicama, pa će brzo shvatiti da bi **takva Hrvatska bila najnormalnija multikonfesionalna zemlja, baš po njihovom ukusu, osim što bi ih neobjašnjivo (?) smetala činjenica da bi to bila Hrvatska**. Njima je tako normalno da se na 100-godišnjem valu Versajskog ugovora i dalje radi na uništavanju geopolitičkog faktora koji se zove Hrvatska. Danas se, u tako etnički i vjerski „očišćenoj“ i teritorijalno osakaćenoj Hrvatskoj, a koja je takva zbog smišljenih procesa pod palicom versajske i velikosrpske politike, to prigovara Hrvatima! Ali, prigovori se usmjeravaju smišljeno samo na Hrvate katoličke vjere, i, osobito na rijetke Hrvate islamske vjeroispovijesti, jer se, među onim drugima, koji su Hrvati samo zato jer više nemaju što drugo biti, ali su lišeni tradicijskog kulturnog i vjerskog identiteta, počesto kontaminirani porodičnom pripadnosti jugoslavenskim i komunističkim strukturama ili kukavičkim oportunistom u potrazi za nekim osloncem izvan sebe i svojeg naroda, traže se suradnici za novu politiku komadanja hrvatskog nacionalnog bića. Direkcija je u inozemstvu, odakle stižu mrvice, ako i mrvice, za krupne ustupke na račun hrvatskog naroda. Ali, izdaja je žilava. To su oni napredni, internacionalni, tolerantni i obrazovani, koji nas tako samouvjereno vode u blistavu budućnost, bez djece, bez privrede, bez povijesti i bez mirovina.

Da li je danas moguće zamisliti da netko nekome u Francuskoj ili Njemačkoj kaže da je zaostao, ili da ne zna pročitati neki međunarodni dokument samo zato jer ga upravo zna pročitati u kontekstu vlastitog kulturnog identiteta? Je li to netko meni poručuje da taj identitet treba pogaziti? Ako je tako nešto danas moguće, sasvim je sigurno da se to treba izreći s puno više pristojnosti.

Potječete iz obitelji feldmaršala Svetozara Boroevića, hrvatskoga pravoslavca koji je bio na strani Austro-Ugarske. Poznate su i neke njegove izjave u kojima on jasno daje do znanja da je Hrvat. Što možete reći o tome? Je li on danas zaboravljen?

Dakle, moja prabaka po tatinoj liniji, bila je Milka Borojević (1858-1913), izvanja sinovica feldmaršala Borojevića (1856-1920). Njezin otac Mile, zanimanjem učitelj, i feldmaršal bili su bratići – njihovi očevi: Johan i Adam, bili su braća. Ona je po nacionalnom opredjeljenju bila Hrvatica. U rukama držim njezin spomenar iz vremena srednje učiteljske škole (preparandije), u kojem je na prvoj stranici zapisala svoj moto: **„Po pjevu se pozna ptica, po govoru Hrvatica“**. Feldmaršal Svetozar Borojević rođen je na Banovini, u Umetiću 1856., a kršten je 13.12. iste godine u parohijskoj crkvi u Mečenčanima. Od malih nogu, tj. već od pučke škole, prebivao je na raznim mjestima u Monarhiji, školujući se za vojni poziv, u kojem su mu bili i otac i djed. Nikada nigdje nije spomenuo da ima bilo kakve veze sa srpstvom, niti je u onovremenskim izvorima spomenut kao Srbin, osim danas, kada je razina neznanja, nedostatka logike, plitkog bezobrazluka, i neobrazovanog prostakluka pod utjecajem 100 godina svetosavlja dosegla te razmjere da niti mnogim hrvatskim intelektualcima nije jasno kako **1856. g. u Hrvatskoj nije bilo nikakvih rođenih Srba**, a od stranog pravoslavnog življa postojali su samo doseljeni Cincari, trgovci u Zagrebu. Sav ostali pravoslavni živalj predstavljali su Hrvati grko-iztočne vjere pod patrijaršijom **u Srimskim Karlovcima, u Hrvatskoj**. Rajačić, koji je ustoličio Jelačića, nije bio nikakav srpski patrijarh, već **patrijarh pravoslavnog stanovništva Habsburške Monarhije sa sjedištem u Hrvatskoj**. **Srpska pravoslavna crkva osnovana je tek 1920. godine, nasilnim ujedinjavanjem Crnogorske mitropolije, Karlovačke patrijaršije i Beogradske mitropolije**, pod sumnjivim okolnostima kupovanja (simonije) autokefalnosti kod Carigradskog patrijarha.

Evo nekih zabilježeni izjava feldmaršala Svetozara Borojevića na sočanskom frontu. U obraćanju svojim dalmatinskim jedinicama kaže: "Vi ste Hrvati, a i mene je rodila majka hrvatska." Ili, u obraćanju izaslanstvu Zagrebačkog sveučilišta koje mu je na front donijelo diplomu počasnog doktora (*doctor honoris causa*) 1916. g.: „Tradicija Hrvata, da održi vjeru do zadnjega daha i da se s lavljom srčanošću bori, i u ovom je ratu sjajno istaknuta na svim bojištima. Znade to svijet. Kao najstariji na vojni sin naše vruće ljubljene domovine ... „. Svetozar Borojević bio je jedini Hrvat i jedini Slaven u Austro-Ugarskoj Monarhiji koji je dosegnuo čin feldmaršala (vojskovođe). Bio je među devet takovih u najužem carskom i kraljevskom vojnom vijeću. Odlučno se odupro prijedlozima njemačkih članova da se, ulaskom Italije na strani Antante u svibnju 1916. g., linija obrane povuče sa Soče na Savu. To bi Talijanima otvorilo put da ostvare granice na crtama Napoleonovih Ilirskih provincija. Zbog njegove upornosti njemački su ga članovi vijeća, s dozom nepodnošljivosti, nazivali „hrvatskim glavonjom“. No, car i kralj Franjo Josip priklonio se Svetozarovom prijedlogu da se obrana postavi na Soči. Front se unatoč 11 talijanskih ofanziva od svibnja 1916. do listopada 1917. nije pomaknuo niti za pedalj. Vojska, u kojoj je bilo 44% Hrvata svih triju konfesija, Slovenaca, i Srba s područja Monarhije, voljela ga je jer je bio odlučan, ali ne i nepromišljen, čuvajući ljudstvo od nepotrebnih gubitaka. U listopadu 1917. Borojević je izveo protuofanzivu u kojoj je u svega 3 tjedna prešao 100 km i izbio na rijeku Piavu, nadomak samim Mletcima. To mu priskrbilo novi nadimak „lava sa Soče“ bez traga ranije sprdnje (izvorno na njemačkom: „der Löwe von Isonzo“). To je bilo odsudno za kasnije iscertavanje granica, jer, da su Talijani došli do desne obale Save, od njezinog izvora do utoka Drine, kako su im kanili prepustiti njemački generali, teško da bi taj

teritorij pripao novoj državi SHS. Toga su Slovenci i danas potpuno svjesni, pa je, prigodom otkrivanja spomenika Borojeviću na Prevalu iznad Nove Gorice, 10. 12. 2016. g. Tadej Munih, predsjednik „Društva soška fronta 1915-1917.“ rekao i ovo: „*Ko je branil monarhijo, je branil tudi slovensko ozemlje in njeno ljudstvo pred apokalipso. To je edini motiv, zaradi katerega si general zasluži spomenik. Vse ostalo so ugibanja [spekulacije] in namigovanja [insinuacije], kar pa [koje] je najbolje prepustiti vojaškim analitikom in zgodovinarjem [povjesničarima].*“

O tome se, međutim, u nas više ne zna ništa, mada bi Borojeviću trebalo posvetiti ulice i trgove, ne samo u glavnom gradu, nego osobito u Dalmaciji, koja, je, s izuzetkom Zadra, ostala sačuvana od talijanske okupacije između dva rata. Umro je u bijedi i zaboravu 1920 g. u Klagenfurtu, a njegove posmrtno ostatke dao je o svom trošku prenijeti u nove arkade Bečkog središnjeg groblja izgnani car i kralj Karlo I. Možda bi njegove posmrtno ostatke trebalo, slušajući stihove Petra Preradovića: „U tvom polju daj mu groba, tvojim cvijećem grob mu kiti“, prenijeti u domovinu i dostojno sahraniti na Mirogoju. **Hoće li se Hrvatska sjetiti svojega sina, ili se boji njegovoga pravoslavlja?** Moj dida s mamine strane, Josip Vodopija, rodom iz Arbanasa kod Zadra, služio je u Borojevićevim dalmatinskim jedinicama na sočanskoj fronti. U obitelji se uvijek s posebnim ponosom spominjala pobjednička 12. bitka na Soči i potiskivanje Talijana na desnu obalu Piave, jer su tu s osobitom srčanosti nastupali Hrvati iz Dalmacije, osjetivši da time suzbijaju tada već stalna talijanska presizanja prema Dalmaciji.

Jesu li hrvatski pravoslavci Hrvati ili Srbi? Ima li pravo Srpska pravoslavna crkva kad kaže da su svi pravoslavci Srbi?

Identifikacija vjere i nacije pogubna je izmišljotina Srpske pravoslavne crkve, njezine svetosavkse politike i velikosrpskog šovinizma. Toga nema nigdje u svijetu. Već sam rekao kako Turci nisu mogli razumjeti uspostavljanje Muslimanskog naroda, jer, i oni su muslimani, ali su kao različite nacije s jednako tako muslimanskim Perzijancima i Arapima u dugim povijesnim napetostima. Za njih je donedavno Bosna bila organski dio Hrvatske. Kao Hrvat odlično sam se osjećao među Trucima u Carigradu i gdje god bih ih susretao, jer je to narod koji nas cijeni, kao dostojne povijesne protivnike, ali i kao svoje saveznike. Za njih je Bosna uvijek bila hrvatska. Hrvatski aljamiado pjesnik iz okolice Tuzle (aljamiado = književnost na nearapskom jeziku pisana arabicom), Muhamed Hevaji Uskjufi, upućivao je u 17. stoljeću kršćanima na hrvatskom jeziku ovaj poziv uobičen u osmerac: „Ja kauri vama velju, hod'te nama vi na viru!“. Grozno je da je taj mentalitet, da je vjersko = nacionalo, impregnirao sve slojeve hrvatske inteligencije, kako znanstvenika, tako političara, novinara, umjetnika, prosvjetnih djelatnika pa i mnogih vjerskih službenika, pod utjecajem svetosavske i velikosrpske ideologije od 1918. do dana današnjega, mada su već preko 20 godina, barem u Hrvatskoj, poražene represivne poluge te politike. Nedavno je jedno visoko državno izaslanstvo posjetilo Rusiju, u nastojanju da malo popravi odnose koji su tako nepotrebno, nediplomatski i „pacerski“ pomućeni na pitanju Krima i Donbasa, a opet u službi tuđih interesa – njih 27 na broju. Kako to da se za tu misiju nisu podmetnuli npr. Bugarska ili Rumunjska, dvije pravoslavne zemlje s dužim stažem u EU od Hrvatske? Nego baš Hrvatska, koja ne priznaje vlastitu pravoslavnu crkvu!? Dogodio se i susret s

moskovskim patrijarhom Kirilom, i, na pitanje, kako stoji pravoslavlje u Hrvatskoj, uslijedio je, navodno, odgovor, bez osjećaja da se izgovara nesklapnost, kako Srbi imaju svoje saborske zastupnike, kako je potpisan ugovor države i Srpske pravoslavne crkve, itd. Na što se, navodno, Gospodin Kiril, barem reda radi, malo zapanjio, jer, pravoslavlje niti u kojem slučaju nije isto što i Srpska pravoslavna crkva. Pa sam ubijeni patrijarh Hrvatske pravoslavne crkve, Germogen, bio je rođeni Rus! A u Hrvatskoj ima i Makedonaca i Crnogoraca koji su pravoslavni. A ima i preko 16.000 Hrvata pravoslavaca koji još nemaju svoju registriranu crkvu – Hrvatsku pravoslavnu crkvu, a Arhiepiskop Hrvatske pravoslavne crkve, g. Aleksandar Ivanov, obavlja vjerske obrede na traženje vjernika i prigodice po stanovima, grobljima i otvorenim prostorima. A treća su po brojnosti vjeroispovijest u RH, daleko brojniji su od svih ostalih manjih vjerskih zajednica registriranih u RH zajedno (židovi, razne protestantske denominacije itd.). Moja je prabaka, Milka Boroević, baš kao i feldmaršal Boroević, bila rođena kao pravoslavna i umrla je kao pravoslavna i pokopna je po grkoistočnom (nikakvom srpskopravoslavnom!) obredu 1913. g. na Mirogoju, u neposrednoj blizini pravoslavne kapelice na grko-iztočnoj ili pravoslavnoj parceli (nikakva srpskopravoslavna!). Nikada se nije odrekla pravoslavlja, mada se suglasila da se njezino troje djece odgaja u rimokatoličkoj vjeri njezinog supruga, Nikole Marakovića, također Hrvata s Banovine. U našoj se porodici uvijek provlačilo duboko poštovanje prema pravoslavlju. Mada se Božić slavio 25. prosinca, božićni bor nikada se nije raskiđivao prije 7. siječnja, kada je tata znao odsvirati na gramofonskoj ploči po koju pravoslavnu božićnu pjesmu („singlica“ „Roždestvo Tvoje“, itd.). Zato ja ne mogu nikada osjećati nikakvog animoziteta prema pravoslavlju, ali svetosavlje ne podnosim. To je jedno zlo, to je politika koja je zajašila vjeru i lišila je ljubavi.

Zašto hrvatska država nema snage priznati Hrvatsku pravoslavnu crkvu kao što je slučaj s nekim drugim zemljama koje su to učinile?

Dio odgovora dao sam gore, a dio odgovora leži u dnevno-političkim potrebama, koje se trajanjem kroz niz izbornih ciklusa pretvaraju u strategiju, jer, očito jest da već dugo vremena svakoj hrvatskoj vladi trebaju ona 3 glasa srpske manjine u Saboru kako bi stabilizirala većinu. A ti srpski predstavnici koje gledamo u medijima, provode svetosavski projekt, makar (ili baš zato što) su bili pravi crveni komunisti s članskim iskaznicama. Hrvatskoj treba mentalna i moralna lustracija. Valjda će uspjeti referendum koji toliko uznemiruju hrvatski politički establišment.

Što u Hrvatskoj generira velikosrpstvo ili četništvo? Kako u tom smislu ocjenjujete politiku Milorada Pupovca i njegove stranke? Ima li srpska nacionalna manjina u Hrvatskoj od njih više štete ili koristi?

Moj je dojam da Srbi u Hrvatskoj po malo nestaju, da se asimiliraju u većinsko stanovništvo. Pupovac i njegova pozicija jasno iritira svakog političkog Hrvata, bez obzira tko je i što je taj politički Hrvat po svojoj etničkoj pripadnosti. **I, ako ste etnički Srbin, vidite da je to opasnost: nalazite se u nametnutoj velikosrpskoj i svetosavskoj političkoj poziciji, za koju niste krivi, a koja okreće hrvatsko političko tijelo protiv vas. Zašto onda da se preko vaših leđa prelama nekakva antipatija koju generira šaćica političkih profitera koji crpe od Zagreba i od Beograda, koji se grade vašim predstavnicima, a vi ih ne možete niti izabrati, i još gore, ne možete ih ne izabrati?**

HDZ je za Srbe napravio više od svih srpskih političkih predstavnika zajedno. I stvar je svake hrvatske nacionalne politike da svim građanima omogući jednake uvjete, dobre uvjete, napredak i mir. Što mene briga je li netko Srbin, ili Talijan, ili bilo što drugo? Misli li netko da sam ja čisti Hrvat? Ako se prezivam Richter, sigurno nisam 100% „čisti“ Hrvat. Problem nastaje kada netko dođe i izravno ili neizravno vam maše pred nosom: ali, znate, ja sam Srbin, Talijan, ja sam *gender*, ja sam partner, ja sam borac protiv nasilja, ja štitim prava žena (a vi ne!), ukratko, ja sam nešto iznad vas običnih građana RH. A Pupovac i društvo, uz pomoć, ponovno, Beograda, rade upravo to, i još gore: preko dužnosnika iz svojih redova, u raznim ministarstvima, provode svetosavski projekt i blokiraju priznavanje Hrvatske pravoslavne crkve, na razinama državnih tajnika. Gdje su borci za osnovna ljudska prava, da ukažu kako se Hrvatima pravoslavicima odbija priznati njihova crkva u njihovoj državi?! Židovima, kojih je ukupno manje od 1000 u RH priznate su dvije vjerske zajednice. Sustavnim izbjegavanjem da se založe za prava hrvatskih pravoslavaca, za prava hrvatskih branitelja, za prava vukovarskih udovica, za prava obitelji nestalih, za pravo da se sazna povijesna istina o Bleiburgu i genocidu nad hrvatskim narodom 1945. g., ti plaćeni nevladini pregaoci točno pokazuju tko ih drži na dalekim nitima. A dojam jest da to što rade ima sinergiju s Pupovcem. Neka se ne zavaravaju.

Jesu li znamenite povijesne ličnosti poput Preradovića ili feldmaršala Borojevića modeli po kojima bi se mogli ponašati Srbi u Hrvatskoj?

Svetozar Borojević, Preradović, Tesla i mnogi drugi hrvatski pravoslavci nisu bili Srbi.

Borojevići su u davnoj prošlosti bili Vlasi iz dijela Sandžaka koji danas pripada Crnoj Gori. Došavši najprije u Bihać u 18. stoljeću, pa ubrzo preseljenjem na Banovinu, oni su prirodno preuzeli hrvatski nacionalni osjećaj, mada su bili stanovnici Vojne Krajine, dakle, pod izravnom vojnom upravom Beča koja je trajala sve do 1881. Ali, i ta i takva Vojna Krajina, bila je Hrvatska! O tome nitko nije dvojio, niti stvarno, niti pravno. Da se tako izrazim, mogli su birati što god su htjeli, od njemačke, do mađarske, rusinske, slovačke, poljske ili bilo koje druge etničke pripadnosti – što god su smatrali da im može donijeti većih prednosti u multinacionalnoj Monarhiji. Ali, niti su oni sebe smatrali drugim, niti su drugi smatrali njih ičim do Hrvatima. **Srpstvo nije postojalo, jer, jednostavno, nigdje nije bilo zgošnjog Srbina.** Srbe nisu uopće poznavali, niti u svojoj prvoj postojbini, niti u Bihaću, niti na Banovini. Povezanost sa Srbima bila je ista kao i povezanost s južnoameričkim Indijancima. Možda su nešto o njima čuli, ali, ovdje su bili netko i nešto u svojoj državi, a ne u administrativnoj jedinici - vilajetu, pašaluku ili sandžaku, vojvodstvu, pokrajini ili drugoj upravnoj jedinici. Govorili su istim jezikom kao i drugi stanovnici te države. Ta država imala je povijesni kontinuitet državnih atributa koje je uporno branila i sve do 1918. ih obranila. Hrvatska je imala i još uvijek ima nevjerovatan asimilacijski potencijal, a to se vidi iz tolikih stranih prezimena među hrvatskim državljanima koji su bez ostatka Hrvati. To se nije moglo postići idejama krvi i tla, ili bilo kakvim šovinizmom, već je to sinergija zajedničkog jezika, pisma, kulture, pripadnosti Europi, multikonfesionalne tolerancije i **privlačne snage hrvatske samobitnosti, kao jedine državne činjenice kroz duga stoljeća na svim slavenskim prostorima pod monarhijskom i osmanlijskom vlašću**, u okružju Mletaka, Nijemaca, Ugra i Turaka. Niti Slovenci, niti Slovaci, niti Srbi, niti Bugari, niti Česi nisu imali takvu

asimilacijsku moć. Bili su administrativne provincije tuđih carstava bez tragova vlastite državnosti. I doseljenici iz razvijenijih dijelova Monarhije brzo su se asimilirali, praktički već u istoj generaciji koja je doselila, a u sljedećoj je to redovito bio svršeni čin. Na ozemlju Hrvatske nikada Hrvati nisu vodili konfesionali rat protiv Hrvata. Samo jednom, u drugoj polovici 16. stoljeća, možemo zabilježiti oštru reakciju na širenje luteranstva u Hrvatskoj. Tada je ban Toma Bakač Erdödi poručio onima koji su očijukali s luteranstvom (a među njima je bio i Juraj, sin Nikole Šubića Zrinskog branitelja Sigeta): „Još imamo dvije rijeke. Iz jedne od njih dat ćemo nevjernicima pit“. Mislio je na Dravu i Savu, a nevjernicima nije nazvao Turke, već luterane. Luteranstvo je u Hrvatsku donosilo prijedloge otpada od europskog i katoličkog internacionalizma, a nudilo nekakve narodnjačke alternative i vjerski redukcionizam sa radikalno šovinističkim nastupom prema tradiciji i hrvatskom europeizmu koje bi po opstanak države i naroda u okolnostima vrhunca 100-godišnjeg hrvatsko-turskog rata bile pogubne.

Petar Predadović bio je hrvatski pjesnik i carski i kraljevski general Austro-Ugarske Monarhije. Bio je Hrvat pravoslavne vjere rođen u Grabrovnici 1818. g. Tijekom vojnog školovanja u Bečkom Novom Mjestu prešao je na katoličku vjeru, što je tada bio uvjet za napredovanje u više činove (četrdesetak godina nakon toga, u vrijeme Svetozara Boroevića, taj uvjet više nije bio na snazi), zbog čega, ali, nije npr. postao Talijanom ili Nijemcem. Nitko ga nije tražio da promijeni naciju. Umro je 1872. tijekom liječenja u Fahrafeldu u Donjoj Austriji. Posmrtni ostatci prenijeti su u arkade zagrebačkog Mirogoja 1879. g. Posjedujem točni prijepis parte na njemačkom u kojem stoji da supruga Emma v. Preradović, rođ. Regner von Bleyleben (njegova treća supruga) u vlastito ime i u ime njihovo četvero maloljetne djece: Milice, Dušana, Milana i Zore, javlja bolnu vijest o smrti njihovog ljubljenog supruga i oca „PETER v. PRERADOVIĆ, k. u. k. Generalmajors und Truppenbrigadiers“ ... dne 18. kolovoza u ½ 4 ujutro nakon duge i teške bolesti i nakon primanja svetih sakramenata umirućih, u 53. godini života To je dio prepiske koju su 1957. vodili moj praujak dr. Ljubomir Maraković (sin Milke Boroević) i Nikolaus v. Preradovich koji je umro 2004. g. u Hannoveru kao posljednji muški potomak obitelji Preradović(ch). Za vrijeme Drugog svjetskog rata bio je u domobranstvu i, navodno, u Hrvatskoj legiji.

Svijetli je primjer general Đuro vitez Gruić, pravoslavne vjere, rođen 1878. u Srijemskoj Mitrovici, posljednji načelnik stožera oružanih snaga NDH. Saveznici su ga izručili Jugoslaviji, te je s još 34-etvoricom hrvatskih generala i časnika suđen 14. 9. 1945. u Beogradu i osuđen na smrt. Na pitanje predsjednika suda pukovnika dr. Josipa Hrnjčevića kako je kao pravoslavac mogao stupiti u hrvatsku vojsku, general Gruić mu je odgovorio: „**Ponosan sam što sam pripadnik te vojske, jer iako sam pravoslavne vjere, ipak sam bio i jesam Hrvat.**“ Presuda je izvršena 24. 9. 1945. Zlikovstvo boljševičke ideje i pragme kojoj je svetosavlje služilo da učvrsti svoju vlast u Jugoslaviji, a tu je vlast od svih ugrožavala jedino ideja hrvatske samobitnosti, ogleda se i u tom iskvarenom pitanju predratnog boljševika i predsjednika vojnog suda, koji je rođen u Obrovnici, blizu Pitomače, na svega 40 km od Grabrovnice, rodnog mjesta Petra Preradovića. Kao predratni komunist točno je znao za nacionalno pitanje, jer, time su se komunisti bavili ništa manje nego ustaše, ali na svoj način. Pitati nekoga kako je mogao biti Hrvat, a pravoslavac, isto je kao pitati nekoga kako može biti ateist - a Hrvat, budist

- a Hrvat, protestant – a Hrvat, *gender* – a Hrvat, intelektualac – a Hrvat, musliman – a Hrvat, katolik – a **ne** Hrvat, budist – a **ne** Tibetanac. Čuveni **francuski filozof židovskih korijena, Alain Finkielkraut**, dobro je osjetio tu propagandnu i povijesnu nepravdu. Osuđujući među prvima srpsku agresiju i etničko čišćenje, napisao je 1992. g. u izdanju Gallimard-a knjigu pod znakovitim naslovom „**Comment peut-on être Croate**“ („Kako se to može biti Hrvat?). Jer, točno je osjetio da se u opresivnom jugoboljševičkom sustavu Hrvatom nije smjelo biti niti kao seljak, niti kao intelektualac, niti kao radnik, niti kao musliman, niti kao pravoslavac, niti kao novinar, niti kao umjetnik, a eventualno se, nakon konkordata sa Svetom Stolicom od 1966., toleriralo da katolik bude i Hrvat, ali bez političkih prava. Ta je Jugoslavija nastala u krvavoj kupki hrvatskog naroda kao zločinačka tvorevina. I to je bila do svojega, ponovno, krvavog kraja. To su dokazale nedavne presude Perkoviću i Mustaću – baš to, da su visoki i najviši funkcioneri tajnih službi Jugoslavije **naređivali, organizirali i činili krvna kaznena djela na teritoriju druge suverene zemlje u cilju obračuna s političkim neistomišljenicima**. Što se ima dalje o tome natezati? Ali ima, jer lustracija je vrlo nezgodna za one koje zahvati. Tako da ćemo još neko vrijeme slušati o divotama jugoslavenskog komunizma i o neljudima iz NDH, ali će se na kraju u Hrvatskoj ipak doći do točke na kojoj neće biti moguć nikakav društveni konsenzus dok se svatko i svaka pojedinačno ne odredi i prema genocidnom komunističkom zločinu.

Srbima bi model mogao biti Pribičević, koji im je, ali, izbrisan iz kolektivne memorije jer se na kraju priklonio HSS-u shvativši da politika Srba u Hrvatskoj ne smije biti instrument čaršijske velikosrpske politike. No, **u okviru svetosavskog projekta po kojemu su se oblikovali kao etnikum na tuđem teritoriju, a da postojbine od koje preuzimaju ime i nacionalni identitet nikada nisu vidjeli, njima jednostavno nije jasno koji im je *raison d'être* bez velikosrpstva i svetosavlja**. Tako da je i taj Pribičevićev pokušaj zapravo bilo jedna privremena promjena koraka.

Nije postojala nikakva Srpska pravoslavna crkva sve do 1920. g. Tek u drugoj polovici 19. stoljeća, garašaninovska i svetosavska ekspanzija počela je mutiti vode i od tada je nastala nesreća s identifikacijom vjere i nacije i formiranjem nacionalnog korpusa s preskakivanjem teritorija, tako da danas od Une do Timoka ne postoji kompaktni nacionalno-državni srpski teritorij, osim na području bivšeg Beogradskog pašaluka, a i taj je dobrano načet albanskim naseljima koja su s južne strane okružila Kraljevo. S naslova svetosavlja, Hrvatska je izgubila puno stanovništva koje se slijepo odalo velikosrpstvu i četništvu, s kojima nema baš nikakve organske veze. Kako moja prabaka Milka, niti njezin stric feldmaršal Borojević nisu bili Srbi, ja nemam porodičnog iskustva da izdam neki recept Srbima u Hrvatskoj. Neka budu ono čime se osjećaju. Ali, ako misle da žive tamo gdje se nadaju da će jednom možda ipak biti „Velika Srbija“, onda oni ne žive stvarno danas i ovdje, već u nekoj zloćudnoj maštariji, koja u svakom času može dobiti svoje nesretne konzekvence. Treba li ponavljati lekcije iz povijesti?

Hrvatski tjednik, 12. 07. 2018.

LILI BENČIK – ŽIVOTOPIS

Prije svega tradicionalna hrvatska obiteljska žena, supruga hrvatskog branitelja, majka i baka.

U mirovini ne miruje, već se aktivno putem bloga uključila u obranu hrvatskog identiteta ponajprije Hrvata u Istri, pa potom diljem Hrvatske i svijeta.

Svoje bogato životno iskustvo i znanje stečeno osobnim zalaganjem i trudom uz rad i obitelj pretočila je u 830 tekstova na blogu

<https://wordpress.com/posts/hrvatskepraviceblog.com>

I 80 tekstova na stranici bloga

<https://wordpress.com/posts/hrvatskapovijest.home.blog>

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1508 citata: 22994, H-index: 53;

MathSciNet: publikacija: 1364, citata: 6917, H-index: 27;

Scopus: publikacija: 825, citata: 7923, H-index: 38;

WoS: publikacija: 826, citata: 7039, H-index: 34..

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a

izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 20 monografija.

Osnivač je seminaru Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminaru do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta. Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi”
dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „**Pakistan Journal of Mathematical Sciences**“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Σ mathematics

IMPACT FACTOR 2.258
CITESCORE 2.2 SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) &\geq A(wfg) \\ &\geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \end{aligned}$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) &\geq A^{\frac{1}{p}}(w(f+g)^p) \\ &\geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \right) \end{aligned}$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 · Issue 2 | January (II) 2022

MDPI [mdpi.com/journal/mathematics](https://www.mdpi.com/journal/mathematics)
ISSN 2227-7390

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta za povijest. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je 180 publicističkih knjiga.

29/1/2024.

.